Giới thiệu Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert

Hiệp khách khắp nơi trên đất, Tiên Phật khắp bầu trời, yêu ma hoành hành, một cái kỳ quái thế giới .

Nhân vật chính mang theo bảo rương hệ thống, hỏi cầu trường sanh, ở trên con đường khai bảo rương cố sự .

"Gợi ý: Khai ra Hằng Nga Tiên Tử tiết khố một cái!"

Quảng Hàn Cung trong, nhân vật chính cầm lấy lạnh lẽo tơ lụa bạch sắc lôi ty tiểu nội khố, kích động lệ rơi đầy mặt, ta thực sự là tìm đến Ngô Cương chém Quế Thụ búa .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

001: xuyên qua Kẻ thâm niên

"Cái này đặc biệt sao là cái nào . . . Ngô, đầu đau quá . . ."

Rừng núi hoang vắng, Mễ Tiểu Hiệp ở trong bụi cỏ dại ngồi xuống, vẻ mặt mờ mịt nhìn bốn phía . Khi hắn ảnh thực hồi ức phát sinh cái gì, bỗng nhiên trở nên đau đầu sắp nứt .

Mễ Tiểu Hiệp vội vã định thần một chút, hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi phun ra, như vậy hơn mười phút sau đó, lúc này mới cảm giác nhiều, ký ức cũng dần dần thức tỉnh .

". . . Tại sao có thể như vậy ?"

Hết nhớ lại hết sau đó, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt bất đắc dĩ cười khổ, chuyện cười này có điểm qua .

Mễ Tiểu Hiệp nguyên bản là trên địa cầu một gã sinh viên đại học bình thường, sau lại ngoài ý muốn bỏ mình xuyên qua đến cổ đại giang hồ, một cái các loại võ hiệp nhân vật quán trú tống võ thế giới .

Tại cái đó giang hồ, Mễ Tiểu Hiệp bằng vào bảo rương hệ thống từ từ trưởng thành, trở thành hơn hai mươi năm sau khi, bất tri bất giác đã đứng ở giang hồ đỉnh điểm . Cuối cùng vì tìm kiếm Trường Sinh phương pháp, Mễ Tiểu Hiệp kỵ Quái Ngư rời bến phỏng vấn tiên .

Thời gian nhoáng lên, Mễ Tiểu Hiệp ở phiêu bạc trên biển trọn mười ba năm, nhưng tín niệm chẳng bao giờ dao động, hắn phải tìm được Trường Sinh phương pháp, sau đó trở lại cứu vợ hắn người yêu .

Đáng tiếc thế sự vô thường, để Mễ Tiểu Hiệp trăm triệu không nghĩ tới là, hắn ở trên biển tao ngộ Thời Không loạn lưu, chờ hắn mở mắt lần nữa, liền đã tới nơi đây, phụ thân cái này cũng gọi là Mễ Tiểu Hiệp người vừa mới chết .

"Trùng tên trùng họ . . . Coi như là một loại duyên phận ."

Dù sao cũng là Kẻ thâm niên, không phải lần thứ nhất xuyên qua thái điểu . Mễ Tiểu Hiệp rất nhanh tiếp thu thân phận mới, đồng thời dung hợp cổ thân thể này toàn bộ ký ức .

Mễ Tiểu Hiệp năm nay hai mươi tuổi, Chiết Giang Hàng Châu người, thuở nhỏ khổ, mười hai tuổi liền thi đậu tú tài . Thế nhưng gia đạo sa sút, vận khí tốt giống cũng biến mất theo, hai lần Thi Hương chưa từng có thể trúng cử .

Hiện tại hắn, chính là bên cạnh trong dân cư nghèo kiết hủ lậu tú tài .

Mễ Tiểu Hiệp phụ mẫu đã qua đời, bây giờ trong nhà con có một vị hôn thê, tên là Thẩm mảnh nhỏ nương .

Thẩm mảnh nhỏ nương là Mễ gia con dâu nuôi từ bé, so với Mễ Tiểu Hiệp năm thứ tư đại học tuổi, từ nhỏ coi hắn là đệ đệ nuôi lớn . Tuy là Mễ gia suy bại, nhưng vẫn bất ly bất khí, chẳng phân biệt được thu đông tương giặt quần áo kiếm tiền, cung Mễ Tiểu Hiệp sinh hoạt, thư .

Mễ Tiểu Hiệp một lòng tên đề bảng vàng, khôi phục Mễ gia cạnh cửa, từng phát thệ không trúng cử người không thành thân . Cho nên đã hai mươi tuổi, lại còn không có cùng Thẩm mảnh nhỏ nương thành thân .

Khoảng cách lần sau Thi Hương còn sớm, thấy Thẩm mảnh nhỏ nương khổ cực như vậy, Mễ Tiểu Hiệp không đành lòng, đầu năm thời điểm cùng ba đồng hương ra ngoài làm công .

Ở Kim Hoa làm nửa năm thợ ngoã, tổng cộng kiếm một trăm mười văn tiền, đây là Mễ Tiểu Hiệp nhân sinh lần đầu tiên kiếm tiền, hoan hoan hỉ hỉ về nhà, nghĩ đem tiền thân thủ giao cho Thẩm mảnh nhỏ nương .

Nhưng người nào nghĩ tới, với hắn cùng nhau ba đồng hương, dĩ nhiên tại nửa đường đưa hắn đánh chết, đoạt tiền công sau đó vứt xác hoang dã .

"Một trăm mười văn tiền . . ."

Nhớ lại tất cả sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, chính là chừng một trăm tiền liền hại chết hắn, tính mạng hắn thật đúng là Ti Tiện .

"Triệu Toàn, Tiền lão bản, Lý đại trụ! Các ngươi giết ta một lần, chờ ta trở về, giết ba người các ngươi đền mạng!"

Mễ Tiểu Hiệp trong đầu hiện lên ba tên, khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng .

Hiện tại hắn, cũng không phải là trước kia nghèo kiết hủ lậu tú tài, mà là từ giang hồ xuyên qua đến võ đạo Cự Bá . Thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì thường mạng, chính là đơn giản như vậy đạo lý!

Muốn giết người, liền cần tương ứng thực lực, Mễ Tiểu Hiệp thử hoạt động tay chân một chút . Quả nhiên, bởi vì không phải thân thể ban đầu, một thân thần công đã không còn sót lại chút gì .

"Võ công không có, chỉ cần một lần nữa luyện . . ."

Mễ Tiểu Hiệp cũng không có uể oải, thử vận chuyển kiếp trước Nội Công Tâm Pháp, muốn ngưng tụ ra một tia nội lực, tốt bổ thêm vào hắn hiện tại suy yếu thân thể .

Nhưng cái này Nhất Vận công, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên kinh ngạc . Tiếp tục lại liên tiếp nếm thử vài lần, sau đó cả người ngẩn người tại đó .

"Ngọa tào! Làm tóc đây!"

Quá bán thưởng, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp chửi ầm lên, hắn kiếp trước võ công dĩ nhiên không thể dùng!

Cũng không phải đơn thuần nội công tiêu thất, mà lúc trước võ công, căn bản không có thể luyện! Mễ Tiểu Hiệp liên tiếp nếm thử vài lần, bất luận hắn làm sao vận hành khẩu quyết tâm pháp, Đan Điền không gặp chút nào động tĩnh .

Loại cảm giác này, tựa như cầm một cái vô ích bầu, hướng về phía không khí múc nước giống nhau .

Mễ Tiểu Hiệp cảm giác cả người cũng không tốt, nếu như trước đây võ công không thể luyện, vậy hắn cho dựa cái gì, Xuyên Việt Giả ngón tay vàng đây, lẽ nào trên đường vứt bỏ kiện!

"Gợi ý: Hệ thống đổi mới trong . . ."

Đúng lúc này, một cái cơ giới lạnh lùng thanh âm, bỗng nhiên trong đầu vang lên .

"Hệ thống ? Hệ thống!"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, sau một khắc trong nháy mắt mừng như điên .

Hệ thống vẫn còn ở!

Kiếp trước ở giang hồ, Mễ Tiểu Hiệp có thể hỗn phong sinh thủy khởi, tiến tới là hệ thống! Chỉ cần hệ thống vẫn còn, hết thảy đều sẽ trở về!

Mễ Tiểu Hiệp thở phào một cái, cũng không nóng nảy, tĩnh ngồi yên ở đó, một bên khôi phục thể lực, một bên đợi hệ thống đổi mới .

Mễ Tiểu Hiệp là phụ thể trọng sinh, Tá Thi Hoàn Hồn, chắc cũng là hệ thống trợ giúp, đem người chữa trị hoàn hảo, con là trước kia mất máu quá nhiều, bây giờ còn là có chút suy yếu .

"Gợi ý: Hệ thống đổi mới hoàn thành!"

Sau một canh giờ, một cái gợi ý vang lên, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, thành!

"Hệ thống, hệ thống . . ."

Cơ hồ là khẩn cấp, Mễ Tiểu Hiệp vội vã đi kiểm tra hệ thống tin tức .

Cùng trước đây không sai biệt lắm, vẫn là bảo rương hệ thống .

Cái gọi là bảo rương hệ thống, chính là dường như truyền thống RPG trò chơi, sẽ căn cứ địa đồ môi trường sinh thành bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp có thể chứng kiến, mở ra bảo rương, do đó đạt được các loại vật phẩm, bao quát vũ khí, dược liệu, thức ăn, thậm chí là bí kíp võ công!

Các phương diện cùng trước khi không sai biệt lắm, nhưng có một chút cải biến, hoặc giả nói là đề thăng . Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp trong đầu nhiều tiểu địa đồ, nếu như ở bản đồ trong phạm vi có bảo rương, sẽ có lóe ra đồ tiêu gợi ý .

Cứ như vậy, Mễ Tiểu Hiệp cũng sẽ không đổ vào bảo rương, cũng dễ dàng hơn tìm được bảo rương, có thể nói thuận tiện rất nhiều .

"Di, đây là . . ."

Nhìn xong hệ thống tin tức, Mễ Tiểu Hiệp theo thói quen lôi ra bảng skills . Sau một khắc, không khỏi trợn to hai mắt, hơi há miệng, vẻ mặt khiếp sợ .

Mễ Tiểu Hiệp: LV 1

Danh xưng: Tú tài

Linh căn: Hoàng Giai

Ngộ tính: Thuật Tự Môn 14; Lưu Tự Môn 33; Động Tự Môn 52; Tĩnh Tự Môn 17

Thể chất: Cửu ngưu nhị hổ

Công pháp: Bạch Thủ Thái Huyền Kinh

Thuật: Ngự Kiếm Thuật (một ba tầng)

Lưu: Cơ sở y học (viên mãn)

Động: Thiết Bố Sam (một ba tầng)

Tĩnh: Tọa Thiền (viên mãn)

Pháp bảo: Luyện Yêu Hồ (Linh Bảo)

Binh khí: Phục Ma Kiếm (Pháp Khí)

Vi tích phân: Công đức 0; nghiệp lực 0

"Đây là cái gì quỷ!"

Sau khi xem xong, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thốt ra, đây không phải là hơi chút cải biến, căn bản là hoàn toàn thay đổi được rồi!

Tam đại thể chất không có, biến thành đại biểu tư chất tu luyện linh căn; thập đại võ học ngộ tính cũng không còn, biến thành thuật lưu động tĩnh bốn chữ bàng môn ngộ tính; võ học lan cũng không có, biến thành công pháp Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, cùng với Ngự Kiếm Thuật, cơ sở y học, Thiết Bố Sam, Tọa Thiền Tứ Môn ban đầu kỹ năng .

"Đến lúc đó lộng gì đến ."

Mễ Tiểu Hiệp phục hồi tinh thần lại, sau đó trục hạng kiểm tra Chú Thích, cũng may có Chú Thích, nếu không... Hắn thật muốn há hốc mồm .

"Thiên, Địa, Huyền, Hoàng Tứ Giai linh căn . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở chỗ kia, từng cái kiểm tra, dần dần, hắn biểu tình trở nên nghiêm túc .

Sau nửa canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp đem Chú Thích nhiều lần xem ba lần, lúc này mới thở ra một hơi thật dài, không khỏi song quyền nắm chặt, ánh mắt run lóe ra, tâm tình vô cùng kích động!

Đi qua thuộc tính có thể xác định, lần này không phải xuyên qua đến cổ đại giang hồ, mà là một cái hiệp khách khắp nơi trên đất, Tiên Phật khắp bầu trời Tiên Hiệp thế giới!

Thế giới này, chân có thần tiên, chân có thể phi thăng Trường Sinh!

"Trường Sinh phương pháp, Trường Sinh phương pháp . . . Trường Sinh phương pháp!"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi viền mắt ướt át, trước khi hắn rời bến phỏng vấn tiên, vì không phải là Trường Sinh phương pháp à. Kết quả mười ba năm mà không, tuy là hắn vẫn không có buông tha, nhưng người nào có thể cảm nhận được một mình phiêu bạt mười ba năm cô độc cùng tuyệt vọng!

Lần thứ hai xuyên qua đến thế giới này, tuy là tất cả đem bắt đầu lại từ đầu, nhưng Trường Sinh phương pháp không còn là trong truyền thuyết vô căn cứ, mà là thiết thực tồn tại .

Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp có một lớn gan suy đoán, hắn cũng không phải là xuyên qua đến một cái thế giới khác, mà là chân đến đại hải bên kia . Nguyên bản giang hồ, cùng hiện tại Tiên Hiệp thế giới, thật là bị một vùng biển mênh mông tách ra .

Nếu như là như vậy, Mễ Tiểu Hiệp liền cho có thể đi trở về, cho có thể gặp được hắn thân nhân! Lùi một bước nói, chỉ cần hắn tu thành Tiên Phật, cho dù ngàn vạn năm trước đây, hắn cũng có thể từ trong luân hồi tìm được nguyên lai thân nhân!

Không chỉ có là kiếp trước thân nhân, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, e rằng hắn có thể ở rất nhiều trên thế giới, tìm tới địa cầu!

"Phù muội, Mẫn Mẫn, chờ ta!"

Mễ Tiểu Hiệp dùng sức nắm nắm tay, âm thầm hạ quyết tâm, hắn đem ở cái thế giới này từ khởi đầu mới, hỏi cầu trường sanh, sau đó đưa bọn họ nhất nhất đều tìm ra .

"Gợi ý: Nhiệm vụ mở ra, sống yên phận (một) ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

002: khai bảo rương

Sống yên phận (vòng thứ nhất):

Kí chủ làm Xuyên Việt Giả, Sinh Tử Bạc Vô Danh, không ở Lục Đạo Luân Hồi . Phải mau sớm dung nhập bản thế giới, mới sẽ không khiến cho Địa Phủ chú ý .

Thời hạn hai tháng, trở lại Hàng Châu lão gia .

Nhiệm vụ hoàn thành, chỉ định hạng nhất bàng môn kỹ năng, đề thăng tới viên mãn .

Nhiệm vụ thất bại, Thẩm mảnh nhỏ nương đem đói khổ lạnh lẽo mà chết, kí chủ đem đưa tới Hắc Bạch Vô Thường đề ra nghi vấn .

"Lại còn có nhiệm vụ . . ."

Nhìn xong nhiệm vụ miêu tả, yêu cầu, cùng với thưởng phạt, Mễ Tiểu Hiệp lại là vô cùng bất ngờ . Kiếp trước hệ thống cũng có mang vào nhiệm vụ, nhưng cũng không làm chủ .

Lần này xem ra, mạo như có có chút phức tạp nhiệm vụ chính tuyến thiết trí . Bất quá cũng tốt, tuy là kèm theo phiêu lưu, nhưng là ý nghĩa hồi báo nhiều .

Tỷ như nhiệm vụ lần này, đĩ nhiên có thể mang hạng nhất bàng môn đề thăng tới viên mãn, trình độ nhất định mà nói rất Nguru ~ bức!

Cái gọi là thuật lưu động tĩnh, tứ quả bàng môn, là so với Trường Sinh đại đạo, sống yên phận bản lĩnh . Thiên hạ trò gian trá phồn đa bản lĩnh, cơ bản đều ở đây bốn chữ bên cạnh trong môn phái .

Thuật Tự Môn, chính là pháp thuật . Cưỡi mây đạp gió, Tát Đậu Thành Binh, Ngũ Hành Độn Thuật, 72 loại biến hóa, đều ở đây Thuật Tự Môn .

Lưu Tự Môn, chính là lưu phái . Cửu Lưu bách gia tài nghệ, y dược Tinh Tượng, cầm kỳ thư họa, bên trên đạt đến triều đình, cho tới phố phường, đều ở đây Lưu Tự Môn .

Động Tự Môn, chính là võ công . La Hán Quyền, Như Lai chưởng, Thanh Bình Kiếm pháp, Ngũ Hổ Đoạn Môn Đao pháp, đều rung động Tự Môn .

Tĩnh Tự Môn, chính là vắng vẻ . Mắt nhìn mũi, mũi nhìn miệng, khẩu quan tâm, đả tọa tham thiền, vắng vẻ minh tưởng, đều ở đây Tĩnh Tự Môn .

Dưỡng tinh, Luyện Khí, Tồn Thần, là thông qua điều hòa Long Hổ, tróc Cam viết cách Trường Sinh đại đạo .

Nhưng muốn sinh tồn, trừ thọ mệnh lâu dài ở ngoài, còn phải có ăn bản lĩnh, bốn chữ bàng môn chính là loại bản lãnh này .

Đại đạo cùng bàng môn, chính là cái thế giới này hệ thống tu luyện . Nếu như đối ứng đến thế giới võ hiệp, đại đạo là nội công đẳng cấp, bàng môn là cụ thể chiêu thức võ công .

Mễ Tiểu Hiệp Tứ Môn ban đầu kỹ năng, cơ sở y học cùng Tọa Thiền đã là cảnh giới viên mãn, Ngự Kiếm Thuật cùng Thiết Bố Sam cộng phân ba tầng, mới chỉ là một tầng nhập môn . Con phải hoàn thành nhiệm vụ, hắn có thể tuyển chọn trong một trong, trong nháy mắt đề thăng tới ba tầng viên mãn!

"Bất quá nghiêm phạt cũng ngoan độc ."

Ở trong cái thế giới này, Thẩm mảnh nhỏ nương là Mễ Tiểu Hiệp tối trọng yếu thân nhân, một ngày nhiệm vụ thất bại, Thẩm mảnh nhỏ nương sẽ chết . Hơn nữa dùng Mễ Tiểu Hiệp hiện tại LV 1 đẳng cấp, nếu như gặp phải Địa Phủ Thần Quan tra hộ khẩu, trăm phần trăm bị miểu sát .

Cho nên, nhiệm vụ này phải hoàn thành!

Nghỉ ngơi một canh giờ, đã sắp đến buổi trưa, cảm giác thể lực khôi phục một ít, Mễ Tiểu Hiệp đứng lên . Nhưng vừa mới đi hai bước, Mễ Tiểu Hiệp lại bỗng nhiên dừng lại .

". . ."

Nhìn chung quanh bốn phương tám hướng, Mễ Tiểu Hiệp chợt phát hiện một cái rất vấn đề quan trọng, hắn không biết đường a!

Cùng theo Mễ Tiểu Hiệp ký ức, từ Kim Hoa đến Hàng Châu, coi như là bộ hành, đỉnh nhiều tháng đã đủ . Nhiệm vụ thời hạn hai tháng, không thể bảo là không có phúc hậu .

Nhưng vấn đề là, hắn vừa mới khởi tử hoàn sinh, thân thể suy yếu ép một cái, đi ba bước đều phải thở gấp lưỡng thở gấp . Coi như thân thể có thể khôi phục, nhưng tối trọng yếu là, hắn hiện tại người không có đồng nào, sống sót cũng thành vấn đề, càng chưa nói cản xa như vậy lộ!

"Tính, trước tìm người hỏi một chút lộ đi."

Bất đắc dĩ thở dài, tốt xấu Mễ Tiểu Hiệp chính là thâm niên Xuyên Việt Giả, dầu gì cũng là võ đạo tông sư trọng sinh, mặc dù bây giờ bắt đầu lại từ đầu, nhưng cũng không trở thành chết đói hoang dã .

Dù sao, hắn còn có thể gặm cỏ nha

Muốn hỏi lộ, phải có người, nhưng làm vứt xác địa điểm Hoang Sơn Dã Lĩnh, nào có bán cá nhân ảnh . Mễ Tiểu Hiệp căn cứ thái dương phân rõ phương hướng, đơn giản hướng Đông Phương đi, về phần tại sao không phải Tây Phương, bởi vì quy thiên điểm xấu .

Vừa đi, Mễ Tiểu Hiệp mở ra trong đầu tiểu địa đồ, không những có thể gợi ý bảo rương, còn có thể biểu hiện trong phạm vi hai dặm địa hình .

Đi sắp tới một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp vừa mệt vừa đói, rốt cục chứng kiến một con đường mòn . Có đường đã nói lên có người, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, sau đó dọc theo đường nhỏ đi về phía trước .

Quả nhiên, lại qua hơn nửa canh giờ, tiểu địa đồ trong bỗng nhiên xuất hiện một mảnh phòng xá kiến trúc, nhìn qua giống một cái thôn xóm .

"Cuối cùng cũng có dấu vết người!"

Mễ Tiểu Hiệp lại là vui vẻ, vội vàng hướng cái thôn đó chạy đi .

"Tam Tùng Thôn ."

Không bao lâu, Mễ Tiểu Hiệp đi tới cửa thôn, chỉ thấy hai bên trái phải một tấm bia đá, trên đó viết tên thôn . Mễ Tiểu Hiệp hướng trong thôn liếc mắt một cái, làng không lớn, chỉ có bốn mươi năm mươi gia đình .

"Bảo rương! Rời bảo rương!"

Cùng lúc đó, để Mễ Tiểu Hiệp kích động dị thường là, tiểu địa đồ bên trên biểu hiện, chỗ ngồi này trong thôn có ba con bảo rương!

Hệ thống giới thiệu, căn cứ Mễ Tiểu Hiệp tu vi cảnh giới, bảo rương chia làm đặc thù, kim, ngân, màu đồng, Mộc năm loại . Kim Bảo rương giá trị tối cao, Mộc bảo rương thấp nhất, đặc thù bảo rương danh như ý nghĩa, tương đối đặc thù giá trị bất định .

Trong đặc thù, kim, ngân, màu đồng bốn loại bảo rương, đều cần tương ứng chìa khoá mới có thể mở ra, Mộc bảo rương thì không có có loại yêu cầu này .

Tam Tùng Thôn ba con bảo rương, đều là cấp thấp nhất Mộc bảo rương . Dù sao loại này hẻo lánh tiểu sơn thôn, rất khó ngưng tụ ra cao cấp bảo rương .

Nhưng bây giờ Mễ Tiểu Hiệp, lại nơi nào sẽ xoi mói những thứ này, hơi chút bình phục tâm tình, cất bước đi vào làng . Chuyện hắn trước mặc kệ, trực tiếp chạy về phía ba con bảo rương .

"Không ai . . ."

Rất nhanh tìm được con thứ nhất bảo rương, ở một gia đình trong viện . Mễ Tiểu Hiệp moi ly ba tường vào bên trong xem, cửa phòng trói chặt, hiện tại vừa lúc là sau bữa cơm trưa buổi chiều, chủ nhân hắn là xuống đất đi làm việc .

"Có ai không . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn chung quanh một chút, xác định chu vi không ai sau đó, một bên trong miệng hô, vừa lật qua ly ba tường, trực tiếp đi hướng con kia Mộc bảo rương .

"Gợi ý: Phát hiện bảo rương, có mở ra hay không!"

"Mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp đụng chạm lấy bảo rương, trong đầu lúc này vang lên một cái gợi ý, Mễ Tiểu Hiệp không do dự lập tức hạ đạt chỉ lệnh .

"Gợi ý: Thu được liêm đao một bả, có hay không nhặt!"

". . . Nhặt ."

Hệ thống kèm theo Trữ Vật Không Gian, thu nạp bảo rương khai ra vật phẩm . Nhìn nhiều hơn một bả bảy thành tân liêm đao, Mễ Tiểu Hiệp một trận thất vọng . Bất quá tóm lại thị xử nữ nhân khai, tạm thời kỷ niệm ý nghĩa lớn hơn giá trị thực dụng .

Liêm đao + 1 sau đó, Mễ Tiểu Hiệp nhanh chóng nhanh rời đi, sau đó chạy về phía con thứ hai bảo rương .

Con này bảo rương ở đầu thôn thạch nghiền hai bên trái phải, cũng không phải cần leo tường vào nhà .

"Gợi ý: Phát hiện bảo rương, có mở ra hay không!"

"Mở ra!"

"Gợi ý: Thu được hạt thóc một túi, có hay không nhặt!"

"Nhặt ."

Cùng vừa rồi tình huống giống nhau, bất quá lần này là hạt thóc + 1 . Mễ Tiểu Hiệp nhìn còn chưa thoát xác hạt thóc, không khỏi lại thở dài, mặc dù có chút giá trị, nhưng hắn cũng không thể mang xác ăn sống a .

"Còn lại cuối cùng một con!"

Tiểu địa đồ bên trên, hai bảo rương đã tiêu thất, chỉ còn cuối cùng một con . Mễ Tiểu Hiệp tâm trong lặng lẽ cầu khẩn, hy vọng lần này có thể khai ra thứ tốt .

Dành thời gian, Mễ Tiểu Hiệp thẳng đến cuối cùng một con bảo rương . Bởi vì là buổi chiều, người trong thôn đại thể đều đã xuống ruộng làm việc, lưu ở trong thôn người lác đác không có mấy .

Cho nên Mễ Tiểu Hiệp người ngoài này xông vào, nhưng thật ra cũng không còn gặp phải phiền toái gì .

"Hoắc, đại hộ nhân gia ."

Cuối cùng một con bảo rương, chính là ở một gia đình trong . Nhưng nhìn gạch mộc lũy tường viện, rõ ràng so với cái kia ly ba tiểu viện cao một cấp bậc . Mễ Tiểu Hiệp tâm lý đoán, cái này ít nhất phải là nhà thôn trưởng .

Trên cửa chính có khóa, nhưng gạch mộc tường cũng liền cao hai mét, Mễ Tiểu Hiệp nhìn chung quanh một chút, không ai . Sau đó một trận chạy lấy đà, tiếp tục dùng hết sở có sức lực giật mình, moi đầu tường lật đi vào .

"Ta đi ."

Vào sân sau đó, phát hiện cửa phòng cũng có một thanh khóa, bảo rương ở bên trong phòng .

Cũng may, gian nhà cửa sổ không có đóng, Mễ Tiểu Hiệp có thể bò vào đi, nếu không thì muốn sờ tảng đá đập khóa .

"Tìm được!"

Vào phòng, rất nhanh ở ngọa thất tìm được một con Mộc bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp liền vội vàng đem đưa tay tới .

"Gợi ý: Phát hiện bảo rương, có mở ra hay không!"

"Mở ra!"

"Gợi ý: Thu được cái bô một bả, có hay không nhặt!"

". . . Thảo!"

Chứng kiến gợi ý sau đó, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt bạo nổ một câu chửi bậy . Hắn phế lớn như vậy tinh thần, dĩ nhiên cũng làm làm một đem cái bô, cái này quá đặc biệt sao chơi người!

Bất quá lại nói tiếp, dùng thôn này sinh hoạt trình độ mà nói, may là nhà thôn trưởng, người bên ngoài cái nào có thể dùng đi tiểu đêm ấm, nhiều lắm làm một lọ sành .

Ngửi ngửi!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp phiền muộn thời điểm, bỗng nhiên ngửi được một cổ hương vị . Men theo mùi tìm đi qua, vẫn tìm được trù phòng, dĩ nhiên phát hiện buổi trưa còn dư lại non nửa oa cháo nhỏ!

Mễ Tiểu Hiệp kích động mở to hai mắt, vội vã cầm lấy hai bên trái phải muỗng gỗ, giương oa liền uống, hắn thực sự quá đói .

Lang thôn hổ yết, chỉ chốc lát sau đã đem non nửa nồi cháo uống hết sạch . Mễ Tiểu Hiệp híp mắt thở một hoi dài nhẹ nhõm, ăn no cảm giác thực sự quá thoải mái .

"Hắc hắc . . ."

Đem muỗng gỗ ném qua một bên, Mễ Tiểu Hiệp rời trù phòng, đánh giá cái này mấy căn phòng, bỗng nhiên lộ ra một cười xấu xa .

Khoảng chừng thời gian một chun trà, Mễ Tiểu Hiệp từ nhà thôn trưởng lại lật đi ra . Mà lúc này hắn trong túi, đã bao nhiêu thập nhất cái đồng tiền .

"Gợi ý: Trộm đạo tài vật, thu được nghiệp lực vi tích phân 2 điểm!"

Lúc này, một cái gợi ý bỗng nhiên vang lên .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

003: kiếp trước người quen

Mễ Tiểu Hiệp là Xuyên Việt Giả ngoại lai hộ, tựa như nhiệm vụ trong miêu tả nói như vậy, Sổ Sinh Tử Vô Danh, không ở Lục Đạo Luân Hồi, cho nên không dính nhân quả .

Bất luận là làm việc thiện công đức, vẫn là làm ác nghiệp lực, đối với hắn cũng không có ảnh hưởng .

Hệ thống tự chủ trương, đơn giản đem công đức, nghiệp lực trị số Hóa . Những thứ này vi tích phân không thể tăng đại đạo tu vi, nhưng có thể đề thăng bàng môn kỹ năng độ thuần thục .

"2 điểm nghiệp lực ."

Nhìn nghiệp lực vi tích phân từ 0 biến thành 2, Mễ Tiểu Hiệp quyệt miệng lắc đầu, quá ít .

Thuật lưu động tĩnh bốn chữ bàng môn, các hữu một môn ban đầu kỹ năng, đều là do Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước bản lĩnh diễn hóa .

Trong Lưu Tự Môn cơ sở y thuật cùng Tĩnh Tự Môn Tọa Thiền, cũng đã là cảnh giới viên mãn, không cần vi tích phân đề thăng độ thuần thục .

Thuật Tự Môn Ngự Kiếm Thuật, Động Tự Môn Thiết Bố Sam, cái này hai môn kỹ năng tình huống cùng loại, chung quy tổng cộng chia làm ba tầng, cũng còn ở vào tầng thứ nhất nhập môn, mỗi tầng viên mãn đều cần 100 điểm tích phân!

2 điểm tích phân, không đủ a .

Hơn nữa bàng môn kỹ năng dựa theo Âm Dương phân chia Chính Tà, công đức đề thăng chính đạo kỹ năng, nghiệp lực đề thăng tà đạo kỹ năng .

Ngự Kiếm Thuật cùng Thiết Bố Sam thuộc về chính đạo kỹ năng, đừng nói là 2 điểm nghiệp lực vi tích phân, chính là 2 vạn điểm cũng vô dụng.

"Nửa oa cháo nhỏ, cộng thêm thập nhất cái tiền lớn, chính là 2 điểm nghiệp lực . . ."

Mễ Tiểu Hiệp con ngươi đi dạo, chiếu cái tỷ lệ này đổi, nếu như hắn đem quốc khố trộm, có thể được bao nhiêu nghiệp lực ? Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên Khai Tâm cười, thầm nghĩ tranh thủ sớm ngày đem nghiệp lực làm được lạm phát!

Ăn cơm no có sức lực, trong túi có thập một đồng tiền cũng để cho người an tâm không ít, sau đó Mễ Tiểu Hiệp ở trong thôn tìm được một gã lão hán, dò nghe đi Hàng Châu đường, tiếp tục liền vội vàng ly khai Tam Tùng Thôn, dù sao có tật giật mình .

"Một tháng lộ trình, nếu là có con ngựa là tốt rồi, có chiếc xe đạp cũng được a ."

Chính là tiết trời đầu hạ, khí trời dị thường nóng bức, Mễ Tiểu Hiệp một bên chạy đi, một bên không ngừng mà lau mồ hôi, trên người đoản sam rất nhanh thì bị ướt đẫm mồ hôi .

Chạy đi khổ cực, nhưng mặc cho vụ thời hạn hai tháng, hắn phải ở thời hạn bên trong cản về Hàng Châu lão gia .

Cũng may, xông xáo giang hồ hơn hai mươi năm, Mễ Tiểu Hiệp tính cách đã ma luyện vô cùng kiên nhẫn, loại trình độ này cho có thể kiên trì được .

Đi mấy giờ, chỉ lát nữa là phải bầu trời tối đen, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục chạy tới một cái trấn nhỏ . Mặc dù không có tiền khách trọ sạn, nhưng ít ra không cần lộ túc hoang dã .

"Làm sao lại một con đây. . ."

Liếc một cái tiểu địa đồ, trong trấn nhỏ quả nhiên cũng có bảo rương ngưng tụ, nhưng tiếc là con có một con, hơn nữa chính là bình thường nhất Mộc bảo rương . Mễ Tiểu Hiệp lẩm bẩm chạy tới, khai ra lưỡng văn tiền .

Thiếu đáng thương, nhưng có chút ít còn hơn không .

Lúc này, thiên đã hoàn toàn đen xuống, Mễ Tiểu Hiệp tìm được trấn trên giếng nước, đưa lên một thùng nước trong, trước thống khoái uống cái thủy ăn no, sau đó đem trên người chà lau một lần . Thanh lương nước giếng lau ở trên người, lạnh thấu tim cảm giác, thực sự quá thoải mái!

Phen này lăn qua lăn lại, canh giờ đã không còn sớm, Mễ Tiểu Hiệp không có tìm địa phương ngủ, mà là liền địa bó gối ngồi xuống, yên lặng tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh.

Truy cầu trường sanh đại đạo, tổng cộng có ba loại phương pháp, dưỡng tinh, Luyện Khí, Tồn Thần, phân biệt đề thăng Nhục Thân, chân khí, Nguyên Thần, đều có chuyên môn tu luyện công pháp .

Mễ Tiểu Hiệp tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, là hắn kiếp trước sở học một môn võ công diễn hóa, thuộc về đề thăng chân khí Luyện Khí công pháp .

"Luyện Khí Nhất Trọng . . ."

Tu luyện trước khi, Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn bảng skills, đẳng cấp biểu hiện LV 1, cũng chính là Luyện Khí Nhất Trọng .

Trời cao 36 Trọng thiên, Trường Sinh thuộc về nghịch thiên, cho nên cũng có ước chừng 36 Trọng cảnh giới . Mễ Tiểu Hiệp bây giờ là Luyện Khí Nhất Trọng, Đăng Thiên Chi Lộ mới vừa bước rời bước đầu tiên, gánh nặng đường xa .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không nóng lòng, làm từng bước tu luyện .

Trừ muỗi con rệp đáng ghét, một đêm này coi như an ổn, sáng sớm ngày thứ hai ngày mới lượng, Mễ Tiểu Hiệp duỗi người một cái đứng lên .

"Thoải mái . . ."

Tu luyện suốt cả đêm, Mễ Tiểu Hiệp chẳng những không cảm thấy uể oải, ngược lại thần thanh khí sảng tinh thần sung mãn . Đây chính là cái gọi là khí tràn đầy thần túc, thầm nghĩ Luyện Khí công pháp quả nhiên thần kỳ .

Cô lỗ lỗ . . .

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp xoè ra gân cốt thời điểm, cái bụng phát sinh một trận kháng nghị . Từ chiều hôm qua đến bây giờ, Mễ Tiểu Hiệp cũng liền uống nửa oa cháo nhỏ .

"Mua chút ăn đi ."

Từ trong túi lấy ra mấy văn tiền, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười cười, tốt xấu không cần trộm đồ ăn .

Căn cứ ký ức, bây giờ là Đường Triều Võ Đức trong thời kỳ, Đường Triều vừa mới bắt đầu, giá hàng rất thấp, một đồng tiền có thể mua ba bánh bao lớn . Mễ Tiểu Hiệp cùng người bán hàng rong chém nửa ngày giá cả, ba văn tiền mua thập cái bánh bao .

Nhân lúc nóng ăn hai cái, đem còn lại tám bọc lại, coi như trên đường lương khô .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại đi vòng qua trấn nhỏ phía sau rừng trúc, len lén chém ba đoạn gậy trúc, làm ba con ống trúc . Sau đó trở lại bên giếng nước, trang bị đầy đủ tràn đầy ba ống trúc nước trong, chuẩn bị trên đường uống .

"Cũng không tệ lắm ."

Mễ Tiểu Hiệp chém gậy trúc, là một bả cả vật thể vàng óng ánh, thân kiếm có tô điểm phù chú hoa văn cổ kiếm . Đây là hệ thống dùng Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước binh khí diễn hóa, hạ phẩm Pháp Khí cấp bậc Phục Ma Kiếm .

Làm là hạ phẩm Pháp Khí, Phục Ma Kiếm không những có thể Khu Ma Ích Tà, hơn nữa cực sắc bén, to cở miệng chén gậy trúc, một kiếm có thể ung dung chém đứt .

"Thu ."

Tiếp tục chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp lật bàn tay một cái, liền đem Phục Ma Kiếm thu nhập hệ thống kèm theo Trữ Vật Không Gian .

Tất cả thỏa đáng, thừa dịp buổi sáng hóng mát, Mễ Tiểu Hiệp đi ra trấn nhỏ, tiếp tục chạy đi .

Nói ngắn gọn, Mễ Tiểu Hiệp vùi đầu chạy đi, một bên lưu ý nổi trong đầu tiểu địa đồ . Như vậy nhoáng lên chính là mười ngày, Mễ Tiểu Hiệp đã cản một phần ba lộ trình, trước sau gặp phải năm con Mộc bảo rương, thế nhưng đáng tiếc, đều không có thể mở rời có giá trị vật phẩm .

"Quả nhiên vẫn là đẳng cấp thấp ."

Nhìn Trữ Vật Không Gian trong cũ áo tơi, phá giày, Mễ Tiểu Hiệp một trận thở dài . Mộc bảo rương con có thể khai ra vật phẩm bình thường, nếu như muốn khai ra cao cấp vật phẩm, thậm chí là cùng tu luyện tương quan vật phẩm, ít nhất phải là màu đồng bảo rương .

Nhưng bảo rương cũng không phải là ngẫu nhiên xuất hiện, mà là căn cứ cảnh vật chung quanh ngưng tụ . Địa phương đặc thù, ngưng tụ bảo rương tỷ lệ mới lớn, địa phương cao cấp, mới có thể xuất hiện cao cấp bảo rương . Nhưng những Tiên Sơn đó Bí Cảnh, hiện tại Mễ Tiểu Hiệp căn bản đến không!

"Ai! Ai ? Đây là!"

Chiều hôm đó, mắt thấy sắp Dạ, Mễ Tiểu Hiệp cho không có tìm được đặt chân phương . Chánh cấp bách thời điểm, theo thói quen liếc một cái tiểu địa đồ, chợt thấy sát biên giới có một con bảo rương lóe ra .

Mễ Tiểu Hiệp mở to hai mắt, nhiều lần sau khi xác nhận, không khỏi thất kinh, cái này dĩ nhiên là một con màu đồng bảo rương!

"Tại sao có thể có màu đồng bảo rương . . ."

Trở nên kích động sau đó, Mễ Tiểu Hiệp rất nhanh tỉnh táo lại, vuốt càm một trận trầm ngâm . Dựa theo hệ thống quy tắc, loại này bình thường phương, không nên xuất hiện màu đồng bảo rương .

Lại nhìn kỹ một chút địa đồ, bảo rương vị trí là ở bờ sông . Mễ Tiểu Hiệp đoán, lẽ nào trong nước có Hà Yêu Thủy Quái, cho nên ngưng tụ ra một con màu đồng bảo rương ?

"Nhìn kỹ hẵn nói!"

Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, huống hồ tình huống không rõ, nói không chừng đi đại vận đây. Mễ Tiểu Hiệp cắn răng một cái, trực tiếp hướng con kia màu đồng bảo rương chạy tới .

"Thuyền ?"

Sau một nén nhang, Mễ Tiểu Hiệp khoảng cách bảo rương vị trí đã rất gần, lúc này hắn mới phát hiện, con này bảo rương không phải ở trên bờ, cũng không phải ở trong nước, mà là đang bờ sông dừng lại trên một con thuyền .

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý lại là một trận nói thầm, đây là cái gì thuyền, dĩ nhiên có thể ngưng tụ ra màu đồng bảo rương ?

Phục ở một cái gò đất phía sau, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm quan sát một hồi, phát hiện chiếc thuyền này dường như không có gì thần kỳ, chính là đi tới đi lui mặt sông Độ Thuyền .

"Đi qua nhìn một chút!"

Ngẫm lại, Mễ Tiểu Hiệp quyết tâm, đứng dậy hướng chiếc thuyền kia đi tới . Hắn dầu gì cũng là Luyện Khí Nhất Trọng, Ngự Kiếm Thuật, Thiết Bố Sam hai môn ngăn địch kỹ năng trong người, tóm lại có chút năng lực tự vệ .

"Nhà đò, nhà đò!"

Vừa đi gần, Mễ Tiểu Hiệp một bên gân giọng hô to, tựa như phổ thông lữ nhân giống nhau . Đồng thời âm thầm cảnh giác, tùy thời chuẩn bị từ Trữ Vật Không Gian lấy ra Phục Ma Kiếm .

"Ồn ào gì thế! Ngày hôm nay không có mở cửa!"

Không bao lâu, lưỡng tên chàng thanh niên từ buồng nhỏ trên tàu chui ra ngoài, trầm mặt hướng về phía Mễ Tiểu Hiệp quát lớn .

"Ta là. . ."

Mễ Tiểu Hiệp mới vừa muốn tìm một lý do, nhưng khi thấy lưỡng tên thanh niên đỉnh đầu danh xưng, không khỏi sửng sốt .

Hai người này, đĩ nhiên là hắn kiếp trước người quen!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

004: bảo rương chìa khoá

Ở hệ thống phụ trợ, Mễ Tiểu Hiệp có thể chứng kiến người khác đỉnh đầu danh xưng cùng đẳng cấp .

Căn cứ tu vi cao thấp, danh xưng màu sắc khác nhau, LV 0 bạch sắc, LV 1- LV 6 hồng sắc, LV 7- LV 24 hoàng sắc, LV 25- LV 28 ngân sắc, LV 29- LV 32 kim sắc, LV 33- LV 35 Tử Sắc, LV 36 không biết .

Lẽ ra chỉ có nhận thức người, Mễ Tiểu Hiệp mới có thể thấy được danh xưng nội dung cụ thể, hay không thì chỉ có thể nhìn được nhan sắc cùng đẳng cấp .

Cái này hai gã người chèo thuyền, Mễ Tiểu Hiệp trước khi thấy đều chưa thấy qua, đĩ nhiên chứng kiến bọn họ danh xưng nội dung .

Hai người đều là bạch sắc danh xưng, nói rõ phải không hiểu tu luyện người thường . Trong một người là Lưu Hồng (Tiểu Võ) LV 0, một người khác là Lý Bưu (Đại Võ) LV 0.

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, hắn không biết Lưu Hồng, Lý Bưu, nhưng nhận thức Tiểu Võ, Đại Võ . Ở tiền thế sau khi, Tiểu Võ, Đại Võ là bạn hắn, Mễ Tiểu Hiệp rời bến phỏng vấn tiên, Tiểu Võ, Đại Võ liền ở trong đám người vì hắn tiễn đưa .

"Ta gọi Mễ Tiểu Hiệp, các ngươi là anh em nhà họ Vũ ?"

Phục hồi tinh thần lại, Mễ Tiểu Hiệp thử hỏi dò một câu .

"Kêu bậy bạ cái gì! Hắn họ Lý, gia gia ngươi ta họ Lưu!"

Lưu Hồng trừng mắt Mễ Tiểu Hiệp, tức giận chửi rủa .

"Nguyên lai như vậy, không có ý tứ, các ngươi dung mạo rất giống ta hai cái quen biết cũ, không nghĩ qua là nhận lầm người ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, vừa nói chuyện đã nhảy đến trên thuyền .

"Không phải nói sao! Ngày hôm nay không có mở cửa, ngươi người này chuyện gì xảy ra!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp lên thuyền, Lưu Hồng một trận căm tức, tựu muốn đem hắn khu đuổi xuống .

"Ta quả thật có việc gấp, các ngươi coi như giúp đỡ, tiễn ta đoạn đường ."

Mễ Tiểu Hiệp mặt tươi cười, chẳng những không có rời thuyền, dưới chân lóe lên nhường cho qua Lưu Hồng, ngược lại vừa cúi đầu tiến vào buồng nhỏ trên tàu .

"Được, liền năm hắn đoạn đường, ngược lại người ngày mai mới đến, cũng không đình lại ."

Lúc này Lý Bưu kéo lấy Lưu Hồng, nháy mắt nhỏ giọng nói một câu, nhắc nhở hắn không nên trêu chọc sự cố .

Lưu Hồng cau mày ngẫm lại, không tái phát tính tình, nhảy xuống thuyền đi tháo dây neo thuyền .

"Lưu Hồng, Lý Bưu . . ."

Thành công lên thuyền, Mễ Tiểu Hiệp không có lập tức đi tìm bảo rương, mà là nhìn hai cái người chèo thuyền, trong lòng trầm ngâm .

Hiển nhiên, bọn họ không phải Đại Võ, Tiểu Võ, vậy bọn họ danh xưng lại giải thích thế nào ?

Mễ Tiểu Hiệp trái lo phải nghĩ, sợ rằng chỉ có một giải thích, đó chính là Đại Võ, Tiểu Võ đã đầu thai chuyển thế, thành hiện tại Lý Bưu, Lưu Hồng!

"Luân hồi à. . ."

Mễ Tiểu Hiệp con mắt lóe sáng lượng, nếu Đại Võ, Tiểu Võ đã chuyển thế, vợ hắn cùng với hắn thân nhân bằng hữu, có phải hay không cũng đã chuyển thế ?

Nếu như là như vậy, bọn họ có phải hay không cùng anh em nhà họ Vũ giống nhau, đã quên Mễ Tiểu Hiệp ?

"Một ngày nào đó, ta sẽ tìm được các ngươi!"

Mễ Tiểu Hiệp biểu tình nghiêm túc, dùng sức cầm nắm tay đầu . Chỉ cần hắn tu thành Kim Tiên, có thể kiểm tra luân hồi, do đó tìm được kiếp trước thân nhân bằng hữu, đồng thời khôi phục bọn họ ký ức!

"Hắc hắc, bảo rương, ta tới."

Cho nên nói, tối trọng yếu hay là tu luyện, Mễ Tiểu Hiệp kích động xoa xoa lòng bàn tay, vội vã đi tìm con kia trân quý màu đồng bảo rương .

Thuyền không lớn, rất nhanh, Mễ Tiểu Hiệp ở bên cạnh buồng nhỏ trên tàu một góc, tìm được con kia lóe ra Bảo Quang màu đồng bảo rương .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp ngón tay đụng chạm bảo rương, một cái gợi ý ngay sau đó vang lên .

". . ."

Mới vừa rồi còn vẻ mặt hưng phấn Mễ Tiểu Hiệp, không khỏi ngẩn người tại đó .

Hắn lúc này mới nhớ tới, cùng kiếp trước bất đồng, hệ thống đổi mới sau khi trừ Mộc bảo rương ở ngoài, dư cao cấp bảo rương cũng phải có chìa khoá mới có thể mở ra .

"Chìa khoá . . . Đi đâu tìm chìa khoá đây. . ."

"Gợi ý: Thù giết cha, mối Hận cướp Vợ, bất cộng đái thiên! Bang Lưu Hồng đoạt lại Mãn Đường Kiều . . ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp phạm sầu, bỗng nhiên lại là một cái gợi ý vang lên, là con này bảo rương chìa khoá manh mối .

Manh mối gợi ý trong nói, Lưu Hồng có một thanh mai trúc mã, tên là Mãn Đường Kiều . Chỉ vì Lưu Hồng gia cảnh bần hàn, Mãn Đường Kiều phụ mẫu không đồng ý cửa hôn sự này . Thẳng đến Mãn Đường Kiều mang thai, vì che lấp việc xấu trong nhà, Mãn Đường Kiều phụ thân mạnh mẽ đưa nàng gả người khác .

Tối mai, Mãn Đường Kiều cùng nàng tân hôn trượng phu, muốn từ nơi này qua sông trải qua . Lưu Hồng cùng Lý Bưu mưu hoa, ra vẻ người chèo thuyền, giết tân lang đoạt lại Mãn Đường Kiều!

Mễ Tiểu Hiệp con phải giúp Lưu Hồng đoạt lại Mãn Đường Kiều, liền có thể được con này bảo rương chìa khoá .

"Mãn Đường Kiều . . . Tên làm sao quen tai như vậy ."

Mét Tiểu cau mày một cái, bất quá ở cổ đại, loại này tên giống như Vương Vĩ, Trương Tĩnh giống nhau phổ biến, hắn cũng không suy nghĩ nhiều .

"Sát nhân đoạt vợ . . ."

Còn như nhiệm vụ lần này, rất có thể muốn giết cái kia chú rễ, Mễ Tiểu Hiệp ngược lại không có gì bài xích . Dù sao kiếp trước ở giang hồ, bị giết người cũng không tính Thiếu!

Hiện đang vấn đề mấu chốt là, hắn như thế nào mới có thể tham dự vào sự kiện lần này .

Manh mối gợi ý trong nói, Mãn Đường Kiều phu phụ sẽ cưỡi chiếc thuyền này, Mễ Tiểu Hiệp đổi vị trí suy nghĩ, nếu như hắn là Lưu Hồng, nhất định sẽ đám người lên thuyền, đem thuyền vạch đến hẻo lánh bãi sậy động thủ lần nữa .

Cứ như vậy, nếu như Mễ Tiểu Hiệp mai phục tại trên bờ, sợ rằng không kịp . Dù sao hắn hiện tại bản lĩnh hữu hạn, chỉ bằng vào bơi khẳng định đuổi không kịp thuyền .

"Phải làm gì đây . . ."

Mễ Tiểu Hiệp vuốt cằm, quan sát chung quanh một cái, thuyền này không là rất lớn, sớm giấu ở trên thuyền cũng không thực tế .

Sắc trời dần tối, Lưu Hồng bỗng nhiên buông sào tre, đến đuôi thuyền tìm chèo thuyền Lý Bưu .

"Ta nói, ngươi xem mảnh nhỏ thế nào ."

Lưu Hồng chỉ vào cách đó không xa lòng sông, có một mảng lớn rậm rạp bãi sậy .

"Không sai! Bên ngoài nhìn không thấy bên trong tình hình, hơn nữa khoảng cách xa, thanh âm cũng không truyền tới trên bờ ."

Lý Bưu ngẫm lại, gật đầu .

"Tốt lắm! Các loại tối mai, ngươi sẽ ở đó động thủ, khoảnh khắc cái một mạch nương tặc!"

Lưu Hồng mắt lộ ra hung quang, dùng sức siết nắm tay, mu bàn tay nổi gân xanh .

"Bất quá . . . Ngươi có thể tưởng tượng được, đây chính là Trạng Nguyên Lang, nếu như giết hắn . . ."

Lý Bưu có chút bận tâm, muốn nói lại thôi .

"Ngươi nếu như sợ sẽ đi! Ta cũng không liên lụy ngươi!"

Lưu Hồng lạnh rên một tiếng, dùng sức súy phất tay áo .

"Ngươi đây là nói chuyện gì! Hai ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, không phải huynh đệ hơn hẳn huynh đệ, nói cái gì liên lụy, cho dù chết ta cũng cùng ngươi cùng nhau!"

Lý Bưu kéo lại Lưu Hồng, Chỉ Thiên thề phát thệ .

"Các ngươi thật lớn mật!"

Đang ở hai người dây dưa thời điểm, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, một bóng người từ buồng nhỏ trên tàu chui ra ngoài .

"Người nào!"

Hai người dọa cho giật mình, tiếp tục ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy là tiên trước gắng phải lên thuyền người nọ .

"Ngươi trộm nghe chúng ta nói ?"

Lưu Hồng nhướng mày, sắc mặt âm trầm nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Các ngươi thật lớn mật, cũng dám dự mưu sát hại Tân Khoa Trạng Nguyên, trong mắt còn có vương pháp sao!"

Mễ Tiểu Hiệp biểu tình nghiêm túc, nghĩa chánh ngôn từ lớn tiếng quát lớn .

"Tiểu tử, có một số việc ngươi không nên nghe . . ."

Lưu Hồng khóe miệng hiện lên một nhe răng cười, lặng lẽ sờ nổi hai bên trái phải chống thuyền cây gậy trúc . Cùng lúc đó, Lý Bưu lặng lẽ chuyển bước, chuẩn bị đi vòng qua Mễ Tiểu Hiệp phía sau .

Nếu bí mật bị đánh vỡ, vậy cũng chỉ có giết Mễ Tiểu Hiệp!

Ở Lưu Hồng, Lý Bưu trong mắt, Mễ Tiểu Hiệp con là một gã thư sinh yếu đuối, cũng liền so với cô nàng cường chút . Bọn họ luyện tập từ nhỏ quyền cước, hai chọi một, giết Mễ Tiểu Hiệp dường như giết gà!

Ông!

Vừa dứt lời, bọc một trận tiếng gió, Lưu Hồng trong tay cây gậy trúc quét ngang, đập ầm ầm hướng Mễ Tiểu Hiệp .

Lưu Hồng thầm nghĩ rời không, một cái đem Mễ Tiểu Hiệp đập ngã, sau đó hai người bọn họ lại nhào tới, giết cái này không biết sống chết tiểu tử .

Răng rắc!

Lưu loát âm thanh, để Lưu Hồng trừng lớn hai mắt là, cây gậy trúc không có đập phải Mễ Tiểu Hiệp, mà là trong nháy mắt cắt thành hai đoạn . Ở Mễ Tiểu Hiệp trong tay, chẳng biết lúc nào xuất hiện một thanh kim sắc cổ kiếm .

"Nhận lấy cái chết!"

Lúc này, Lý Bưu từ hai bên trái phải lấy ra cất giấu Cương Đao, hét lớn một tiếng đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp . Trên thuyền chật hẹp, Mễ Tiểu Hiệp căn bản không có bao nhiêu né tránh dư địa .

Keng!

Theo một cái tiếng kim loại va chạm, vốn cho là, coi như giết không Mễ Tiểu Hiệp, cũng có thể chém tổn thương hắn . Nhưng không nghĩ đến, Mễ Tiểu Hiệp cổ tay vặn một cái, trường kiếm trong tay bỗng nhiên thượng thiêu, trực tiếp đưa hắn Cương Đao dập đầu bay trở về .

Lần thứ hai xuyên qua, Mễ Tiểu Hiệp tuy là một thân thần công mất hết, nhưng võ đạo tông sư ý thức vẫn còn ở đó. Đối phó Lưu Hồng, Lý Bưu loại này Mãng Hán, dễ dàng!

"Ta giết ngươi!"

Luân phiên đánh lén vô hiệu, Lưu Hồng trợn to hai mắt hét lớn một tiếng, nửa đoạn cây gậy trúc liền hung hăng đâm về Mễ Tiểu Hiệp .

Xoẹt! Răng rắc!

Mễ Tiểu Hiệp kiếm phong đón nhận cây gậy trúc, đem cây gậy trúc từ trung gian bổ ra . Sau đó tay cổ tay phát lực vặn một cái, cây gậy trúc chém thành hai mảnh .

Ngay sau đó, Lưu Hồng dưới chân một trận lảo đảo, không khỏi hướng về phía trước ngã đi . Mễ Tiểu Hiệp đệm vị lên trước, vai một khiêng, phù phù 1 tiếng, ngăn đỡ ở phía trước Lý Bưu vén xuống sông trong . Sau đó trường kiếm thân kiếm quét ngang, phách về phía đặt chân chưa ổn Lưu Hồng .

Ầm!

Nhất thanh muộn hưởng, Lưu Hồng liền giống bị thiết chùy đập trúng giống nhau, ngã nhào một cái vừa ngã vào trên thuyền .

"Ngươi là muốn chết hay là muốn sống ?"

Sau một khắc, Lưu Hồng vừa định đứng lên, Mễ Tiểu Hiệp mũi kiếm đã chỉ vào hắn yết hầu .

". . ."

Lưu Hồng trợn to hai mắt, mặt như màu đất, tâm lý một trận chua xót . Nguyên bản còn tưởng rằng là chỉ tốn bình, người nào nghĩ tới đá trúng thiết bản .

Vừa rồi bọn họ cho coi thường Mễ Tiểu Hiệp, hiện tại sự tình nói thật, hai người bọn họ mới là chuyện tiếu lâm .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

005: phục giết

Ngày thứ hai buổi chiều, Hồng Giang bên bờ, một chiếc thuyền Tĩnh Tĩnh đứng ở Độ Khẩu . Trên thuyền tổng cộng ba người, chính là giả trang người chèo thuyền Lưu Hồng, Lý Bưu, cùng với ra vẻ lữ khách Mễ Tiểu Hiệp .

"Người nhanh đến! Ngươi nếu là dám quấy rối, Lão Tử trước làm thịt ngươi!"

Lưu Hồng đi vào buồng nhỏ trên tàu, xông Mễ Tiểu Hiệp Dương Dương cương đao trong tay .

"Yên tâm, ta chỉ đồ tiền ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, lau chùi trong tay Phục Ma Kiếm .

Lưu Hồng lạnh rên một tiếng, xoay người đi ra ngoài, chỉ chờ Mãn Đường Kiều phu phụ tới cửa .

Chiều hôm qua, Mễ Tiểu Hiệp đánh vỡ hai người bí mật, sau đó lấy một chọi hai đưa bọn họ đánh bại . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không có giết bọn hắn, cũng không có báo quan, mà là yêu cầu nhập bọn .

Mễ Tiểu Hiệp nói hắn là chuyên nghiệp cường đạo, nguyên bổn định cướp đoạt chiếc thuyền này, nhưng phát hiện không có mỡ gì, đơn giản đổi chủ ý làm nhóm lớn, muốn cùng Lưu Hồng bọn họ đoạt vậy đối với vợ chồng mới cưới .

Lưu Hồng không phải Mễ Tiểu Hiệp đối thủ, căn bản không có tuyển chọn dư địa, hơn nữa cùng bị giết, chẳng bao nhiêu người trợ giúp . Sau lại Mễ Tiểu Hiệp nói rõ, hắn muốn cướp đoạt của vật Lục Thành, thế nhưng người không có hứng thú .

Cứ như vậy, ngược lại làm cho Lưu Hồng cảm thấy hắn quả thực chỉ cầu tiền, an tâm không ít .

Cứ như vậy, Mễ Tiểu Hiệp thuận lợi tham dự vào sự kiện lần này, chờ tới bây giờ, Mãn Đường Kiều bọn họ cũng nhanh đến .

"Nhà đò, chúng ta muốn đến hạ lưu Độ Khẩu, phiền phức tiễn chúng ta đoạn đường ."

" Được ! Lên đây đi ."

Chạng vạng thời điểm, chợt nghe trên bờ có người nói chuyện, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, từ buồng nhỏ trên tàu lặng lẽ ló tham quan .

Trên bờ tổng cộng ba người, hai nam một nữ, khi thấy rõ sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nhướng mày .

Đàn ông dẫn đầu dáng vẻ đường đường khí độ bất phàm, phải là cái kia không may chú rể . Nhưng để Mễ Tiểu Hiệp chân chính lưu ý, cũng là bên cạnh hắn, tùy tùng dáng dấp người nọ .

Người nọ vóc người thấp bé, hai vai lại vô cùng chiều rộng, rõ ràng là hồng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 2!

"Phiền phức . . ."

Hồng sắc đại biểu nguy hiểm, chỉ cần đi vào tu luyện, liền biểu thị cụ có nhất định tính nguy hiểm . Hơn nữa tên kia tùy tùng là LV 2, còn cao hơn Mễ Tiểu Hiệp Nhất Trọng cảnh giới .

Nhìn nữa hắn bắp thịt rắn chắc, gân cốt cường tráng, rất có thể là đi dưỡng tinh Luyện Thể một đường . So sánh với Luyện Khí Mễ Tiểu Hiệp, dưỡng tinh Lực Sĩ Nhục Thân cường tráng, am hiểu hơn cận chiến chém giết!

Mễ Tiểu Hiệp than nhẹ 1 tiếng, quả nhiên, màu đồng bảo rương chìa khoá không phải dễ cầm như vậy .

Mặt khác, cô gái kia phải là Mãn Đường Kiều, thật ra khiến Mễ Tiểu Hiệp lại vô cùng bất ngờ . Nàng danh xưng chỉ là bạch sắc, nhưng cho thấy nội dung, Mãn Đường Kiều (uyển Yến bèo) LV 0.

"Còn . . ."

Mãn Đường Kiều đĩ nhiên là uyển Yến bèo chuyển thế, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, ở kiếp trước thời điểm, Tiểu Võ cùng uyển Yến bèo vốn nên là một đôi, nhưng tiếc là không thành .

Không nghĩ tới đời này, hai người này lại có một đoạn như vậy Nghiệt Duyên .

"Trên thuyền làm sao còn có một người ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, Mãn Đường Kiều bọn họ đã lên thuyền, chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở chỗ kia, hồng danh tùy tùng vẻ mặt kiệt ngạo, lạc hướng Lưu Hồng quát lên .

"Lão gia nhà ta, phu nhân, bực nào thân phận tôn quý, có thể nào có người ngoài quấy rối, vội vàng đem hắn đuổi thuyền!"

"Chuyện này..."

Lưu Hồng vẻ mặt làm khó dễ, hắn ngược lại ước gì đem Mễ Tiểu Hiệp đuổi đi, thế nhưng hắn không dám a .

"Vị này lão gia, nhà của ta mẹ già bệnh tình nguy kịch, ta sốt ruột trở lại, ngài xin thương xót, để ta đợi ở trên thuyền này đi."

Mễ Tiểu Hiệp đứng dậy, làm bộ đáng thương dáng dấp nói rằng .

"Lão nương ngươi chết sống, mắc mớ gì đến chúng ta! Lăn xa chút, dơ lão gia nhà ta y phục, ngươi không thường nổi!"

Hồng danh tùy tùng quát lạnh một tiếng, một tay lấy Mễ Tiểu Hiệp đẩy ra .

"Đừng làm khó hắn, cùng người thuận tiện cùng phe mình liền, để hắn lưu ở trên thuyền đi."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đáng thương, lão gia kia ngăn lại tùy tùng, khoát khoát tay nói rằng .

"Ai u! Lão gia ngài thật là lớn người lương thiện, đa tạ ngài!"

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt hoan hỉ, liền vội vàng khom người hành lễ, khom lưng thời điểm lại để mắt nhìn lén Mãn Đường Kiều .

Chỉ thấy Mãn Đường Kiều biểu tình cứng ngắc, tuy là giả vờ trấn định, nhưng trong ánh mắt hiện lên một vẻ bối rối . Nghĩ đến cũng đúng, lúc này chợt thấy Lưu Hồng, nàng khẳng định ngoài ý muốn rất .

"Hừ! Trên đường dám quấy rầy lão gia nhà chúng ta, phu nhân, ta đem ngươi ném vào trong nước làm mồi cho cá!"

Hồng danh tùy tùng xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, trùng điệp lạnh rên một tiếng .

Tiếp tục không bao lâu, hành lễ cũng mang lên thuyền, ba người ở trên thuyền ngồi vào chỗ của mình .

Trên thuyền tổng cộng ba buồng nhỏ trên tàu, hai bên có thể tọa người, trung gian cách một cái Tiểu kho để hàng hoá chuyên chở . Mễ Tiểu Hiệp cùng hồng danh tùy tùng ở đuôi thuyền khoang thuyền, Mãn Đường Kiều cùng hắn trượng phu ở đầu thuyền .

Dây thừng đáp án, Lưu Hồng đầu thuyền chống đỡ cao, Lý Bưu đuôi thuyền chèo thuyền . Chiều tà ánh chiều tà văng đầy mặt sông, thuyền chậm rãi lái rời Độ Khẩu, dọc theo nước sông xuôi giòng .

Tốc độ thuyền không nhanh, thân thuyền theo cuộn sóng rất nhỏ lay động . Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt sợ hãi dáng dấp, sợ hãi rụt rè vùi ở góc, chốc lát nữa bất tri bất giác ngủ . Hồng danh tùy tùng tọa tại đối diện, khóe miệng cười nhạt mặt coi thường .

Như vậy qua hơn nửa canh giờ, thiên đã hoàn toàn đen xuống . Trên mặt sông khắp nơi tối như mực, ngay cả một Ngư Thuyền đèn trên thuyền chài cũng không có .

Ầm .

Chỉ chốc lát, thân thuyền bỗng nhiên rất nhỏ nhoáng lên, dường như đình . Hồng danh tùy tùng nhướng mày, sẽ đứng dậy rời đi kiểm tra .

"Ai u, thực sự xin lỗi, thuyền bị đồng cỏ và nguồn nước cỏ lau treo lại, muốn chốc lát nữa mới có thể tiếp tục đi về phía trước ."

Lúc này, Lý Bưu chắp tay sau đít tiến đến, vẻ mặt áy náy giải thích nói rằng .

"Thực sự là phiền phức! Nhanh lên chuẩn bị cho tốt, làm lỡ lão gia nhà ta tiền nhiệm, các ngươi chịu trách nhiệm không dậy nổi!"

Hồng danh tùy tùng lạnh rên một tiếng, tiếp tục lại ngồi xuống.

A!

Đúng lúc này, đầu thuyền buồng nhỏ trên tàu bỗng nhiên truyền đến 1 tiếng nam tử kêu thảm thiết .

"Xảy ra chuyện gì!"

Hồng danh tùy tùng sắc mặt đại biến, liền vội vàng đứng lên, vừa muốn đi ra kiểm tra .

"Chuyện gì ? Muốn chết sự tình!"

Mà đúng lúc này, ngăn ở cửa khoang thuyền khẩu Lý Bưu bỗng nhiên nhào lên, trong tay một bả sáng loáng đoản đao, kính đâm thẳng về phía hồng danh tùy tùng .

"Kẻ cắp lớn mật!"

Thấy thế, hồng danh tùy tùng lại là cả kinh, tiếp tục hét lớn một tiếng, nhúng tay đón nhận Cương Đao .

Ba!

Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, để Lý Bưu không nghĩ tới là, tên kia tùy tùng đĩ nhiên võ nghệ cao cường, hắn một đao này chẳng những không có có hiệu quả, ngược lại bị đối phương một chưởng vỗ tới cổ tay .

Lý Bưu tay trái tê rần, cạch bang một tiếng, đoản đao liền rơi trên mặt đất .

"Tiểu Tiểu kẻ cắp ."

Hồng danh tùy tùng khóe miệng cười nhạt, tiếp tục lại là một quyền đánh ra .

Chỉ nghe lại là phanh nhất thanh muộn hưởng, một quyền ở giữa Lý Bưu ngực, trực tiếp đưa hắn lật úp trên mặt đất .

Lý Bưu tuy là luyện qua một ít võ nghệ, nhưng chỉ là thô thiển kỹ năng, tại sao có thể là cái này hồng danh tùy tùng đối thủ, dù sao hắn chính là dưỡng tinh Nhị Trọng Lực Sĩ .

"Nhận lấy cái chết!"

Đi phía trước bước ra một bước, hồng danh tùy tùng hét lớn một tiếng, một quyền đánh về phía trên mặt đất Lý Bưu yết hầu .

Một quyền này lực đạo cực đại, người yết hầu yếu đuối, một khi bị bắn trúng, Lý Bưu nhất định mất mạng .

Phốc phốc!

Mắt thấy ngàn cân treo sợi tóc, Lý Bưu hoảng sợ trợn to hai mắt . Mà đúng lúc này, bỗng nhiên nhất thanh muộn hưởng, tùy tùng kia thân thể bỗng nhiên cứng đờ đậu ở chỗ này, tiếp tục bỗng nhiên mấy giọt máu rơi xuống .

Lý Bưu sững sờ, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy tùy tùng kia nơi ngực, một đoạn kim hoàng sắc mũi kiếm lộ ra .

"Ngươi . . . Thế nào lại là ngươi . . ."

Hồng danh tùy tùng cứng ngắc xoay quá thân một dạng, nhìn trong góc phòng Mễ Tiểu Hiệp, cho vẫn duy trì xuất thủ tư thế, gian nan nói một câu .

Hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ, vẫn sợ hãi rụt rè, bị xem thường hắn Mễ Tiểu Hiệp, đĩ nhiên giết hắn . Hồng danh tùy tùng vẻ mặt không cam lòng, nhưng theo phù phù 1 tiếng ngã xuống đất, đã bị mất mạng .

"Không có nhãn lực ngu xuẩn!"

Mễ Tiểu Hiệp đi tới, từ hồng danh tùy từ phía sau lưng rút ra Phục Ma Kiếm .

Ở nơi này chật hẹp trong khoang thuyền, nếu như chính diện động thủ, Mễ Tiểu Hiệp chỉ sợ không phải cái này hồng danh tùy tùng đối thủ . Cho nên hắn vẫn làm bộ mềm yếu vô năng, vừa rồi lại làm bộ ngủ, chính là vì rơi chậm lại hồng danh tùy tùng cảnh giác .

Mới vừa rồi thừa dịp Lý Bưu cuốn lấy đối phương, Mễ Tiểu Hiệp từ Trữ Vật Không Gian lấy ra Phục Ma Kiếm, dùng Ngự Kiếm Thuật trịch kiếm, cách hai thước đem Nhị Trọng Thiên hồng danh tùy tùng giết chết .

Tuy là tu vi cao hơn Mễ Tiểu Hiệp rời một cảnh giới, nhưng dù sao vẫn là thể xác phàm tục, như thế nào chống đỡ được Phục Ma Kiếm .

"Còn đứng ngây đó làm gì, đi, đến phía trước nhìn ."

Thấy Lý Bưu cho trợn mắt nằm trên mặt đất, Mễ Tiểu Hiệp nói một câu, tiếp tục liền chui rời buồng nhỏ trên tàu, hướng về phía trước đi tới .

". . . Nương! Không hổ là chuyên nghiệp!"

Lý Bưu cái này mới lấy lại tinh thần, từ dưới đất nhặt lên đoản đao, cũng theo rời buồng nhỏ trên tàu .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

006: bảo rương mở ra

"Ngươi nếu theo ta, vạn sự đều yên; nếu không theo lúc, nhất đao lưỡng đoạn!"

"Ta đi với ngươi đó là, Trần Quang Nhụy cùng ngươi không oán không cừu, ngươi hà tất hại tính mạng hắn ."

Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Bưu đi ra thời điểm, Lưu Hồng từ phía sau ôm lấy Mãn Đường Kiều, hai người đang ở tranh chấp .

"chờ một chút! Ngươi mới vừa nói cái gì!"

Chợt nghe Trần Quang Nhụy ba chữ, Mễ Tiểu Hiệp đầu óc ông 1 tiếng, hai ba bước tiến lên, bắt lại Mãn Đường Kiều cổ tay .

"Mắc mớ gì tới ngươi, cút ngay!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp thô lỗ vô lễ, Lưu Hồng uống chửi một câu, một tay lấy tay hắn đẩy ra .

"Ta hỏi ngươi, ngươi khuê danh thế nhưng Ân Ôn Kiều!"

Mễ Tiểu Hiệp mặc kệ Lưu Hồng, nhíu nhìn Mãn Đường Kiều .

"Làm sao ngươi biết ."

Mãn Đường Kiều hơi giật mình, nghi hoặc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Hai bên trái phải Lưu Hồng cùng Lý Bưu, chính là một trận buồn bực, thầm nghĩ người này làm sao biết Mãn Đường Kiều tính danh .

"Ta thảo! Hệ thống cái hố ta!"

Tìm được chứng minh, Mễ Tiểu Hiệp dậm chân Chỉ Thiên mắng to .

Trước khi chìa khoá mạnh mối trong, chỉ nói Mãn Đường Kiều, Mễ Tiểu Hiệp lúc đó đã cảm thấy quen tai, nhưng không có suy nghĩ nhiều . Thẳng đến mới vừa nghe được Trần Quang Nhụy tên này, cái này mới đột nhiên nhớ tới, Mãn Đường Kiều không phải là Ân Ôn Kiều tiểu tên sao!

Trần Quang Nhụy cùng Ân Ôn Kiều, hai người kia không phải rất nổi danh, nhưng bọn hắn sau lại con trai, có thể nói là không người không biết . Nhũ danh Giang Lưu nhi, Pháp Danh Huyền Trang, nhân xưng Tam Tạng pháp sư, Đường Vương ban thưởng Ngự họ, chính là trong Tây Du kí cái kia Đường Tăng!

Lưu Hồng giết là Trần Quang Nhụy, lúc này một màn này, không phải là Tây Du Ký, Trần Quang Nhụy đi nhậm chức gặp tình hình tai nạn tiết à. . .

"Gợi ý: Trợ giúp Lưu Hồng đoạt lại Mãn Đường Kiều, thu được chìa khoá một bả!"

Đúng lúc này, một cái gợi ý bỗng nhiên vang lên, nhìn nữa Trữ Vật Không Gian, một bả Hoàng chìa khóa đồng chậm rãi ngưng tụ ra hiện .

"Cái hố a!"

Rốt cuộc đến chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp không chút nào không cao hứng nổi, đại giới quá lớn .

Đường Tăng là người phương nào ? Như Lai Nhị Đệ Tử chuyển thế, sau đó Chiên Đàn Công Đức Phật! Còn không có sinh ra, thì có đầy trời Thần Phật che chở .

Nguyên nổi ghi chép, Đường Tăng mười tám tuổi biết được thân thế báo thù, đem Lý Bưu quả thiên đao sau khi chém đầu răn chúng . Còn như đầu sỏ gây nên Lưu Hồng, thì bị đích thân hắn oan tâm can .

Hiện tại hay, hay có chết hay không, lại nhiều Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp ủ rũ, lẽ nào mười tám năm sau khi, hắn muốn cùng Lưu Hồng, Lý Bưu cùng nhau chịu chết ?

"Không đúng . . ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên lại nhớ tới một việc .

Mãn Đường Kiều cũng chính là Ân Ôn Kiều, nếu sớm đã có thai, vậy làm sao có thể lại nghi ngờ con trai của Trần Quang Nhụy . Như vậy nói cách khác, Đường Tăng thật là con trai của Lưu Hồng!

"Đại điều ha. . ."

Tính ra cái kết luận này, Mễ Tiểu Hiệp đem mình dọa cho giật mình . Đường Tăng mười tám năm hậu báo báo thù Lưu Hồng, không phải thành giết cha!

"Tìm người thân báo oan đệ tứ khó . . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại nghĩ tới đến, Tây Du Ký trong 99 - 81 nạn đệ tứ khó miêu tả . Trước đây Tây Du Ký, Mễ Tiểu Hiệp cho buồn bực, tìm người thân báo oan là vui sự tình mới đúng, làm sao thành đệ tứ khó ?

Hiện tại xem ra, nếu như Đường Tăng thật là con trai của Lưu Hồng, báo oan thật là giết cha, còn cái này có thể xưng là một khó .

"Nga Địch Phổ Tư . . ."

Liếc mắt nhìn Ân Ôn Kiều cái bụng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, đây quả thực là Tây Du bản Nga Địch Phổ Tư .

" Đúng, Trần Quang Nhụy thi thể đây!"

Mễ Tiểu Hiệp mới đột nhiên phát hiện, trên boong thuyền không có thi thể, liền vội vàng hỏi Lưu Hồng .

"Bị ta đánh chết, ném ra...(đến) trong sông ."

Lưu Hồng cười nhạt hai tiếng, vẻ mặt khoái ý .

"Ngu xuẩn!"

Ai biết Mễ Tiểu Hiệp chửi một câu, tiếp tục phù phù 1 tiếng, nhảy xuống thuyền một đầu đâm vào Hồng Giang .

Cái này hơn nửa đêm, Mễ Tiểu Hiệp nổi điên làm gì, Lưu Hồng đám người hai mặt nhìn nhau . Nhưng mặc kệ thế nào, chuyện bây giờ đã xong xuôi, ba người phản hồi buồng nhỏ trên tàu, thương nghị bước tiếp theo làm sao bây giờ .

Dù sao bọn họ đánh chết, là triều đình Tân Khoa Trạng Nguyên .

Khoảng chừng qua nửa canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp cả người ướt sũng bò lại trên thuyền, vẻ mặt âm trầm vào buồng nhỏ trên tàu .

"Ngươi nên không phải đi tìm Trần Quang Nhụy thi thể đi, lẽ nào ngươi còn muốn khiến hắn nhập thổ vi an ?"

Nghe Lý Bưu nói Mễ Tiểu Hiệp giết Trần Quang Nhụy tùy tùng, Lưu Hồng đối với hắn có chút cảm kích, nhưng thái độ cho một thời không chuyển biến được .

"Ngươi biết cái đếch gì!"

Mễ Tiểu Hiệp trừng Lưu Hồng liếc mắt, lười nói với hắn .

Mễ Tiểu Hiệp vừa rồi đúng là đi tìm Trần Quang Nhụy thi thể, đáng tiếc không có tìm được . Phỏng đoán hẳn là cùng nguyên nổi tình tiết giống nhau, thi thể đã bị cái này Giang Long Vương thu đi .

Có Long Vương hỗ trợ thi thể, thu nạp hồn phách, kể từ đó, mười tám năm sau khi Trần Quang Nhụy nhất định Hoàn Hồn phục sinh, Lưu Hồng càng là chết chắc!

Mễ Tiểu Hiệp một trận chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, thầm nghĩ nếu như bọn họ không phải anh em nhà họ Vũ chuyển thế, mới lười quản lần này nhàn sự .

Nhưng lúc này xem ra, coi như hắn muốn quản cũng quản không được . Tây Thiên Thủ Kinh là đã sớm định xong, bằng hắn Luyện Khí Nhất Trọng Thiên tu vi, làm sao có thể chống lại đầy trời Thần Phật .

Không có gì bất ngờ xảy ra, mười tám năm sau khi Lưu Hồng, Lý Bưu hẳn phải chết! Ngay cả Mễ Tiểu Hiệp, cũng tính mệnh kham ưu, dù sao sát nhân hắn cũng có phần.

"Tính, đến lúc đó rồi hãy nói ."

Mười tám năm bảo ngắn cũng không ngắn lắm, hiện đang phiền não cũng vô dụng. Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ nữa việc này, xoay người đi một người buồng nhỏ trên tàu, đi mở con kia màu đồng bảo rương .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

Mễ Tiểu Hiệp đụng chạm bảo rương, 1 tiếng gợi ý ngay sau đó vang lên .

"Mở ra!"

"Gợi ý: Thu được công đức vi tích phân 400 điểm!"

Trữ Vật Không Gian trong chìa khoá tiêu thất, thủ nhi đại chi là, Mễ Tiểu Hiệp công đức vi tích phân từ 0 biến thành 400 .

"Công đức . . ."

Dĩ nhiên khai ra vi tích phân, hơn nữa còn là công đức .

Mễ Tiểu Hiệp rõ ràng sát nhân, nhưng không có thu được nghiệp lực, chẳng lẽ nói người tùy tùng liền đáng đời uổng mạng ? Chiếc thuyền này là Trần Quang Nhụy ngộ hại địa phương, lại có thể khai ra đại lượng công đức, chẳng lẽ nói Trần Quang Nhụy bị chết tốt ?

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười nhạt, quả nhiên, vì hoàn thành Thần Phật kế hoạch, phàm nhân sinh tử nhằm nhò gì .

"Nhưng thật ra vừa lúc ."

Bất quá lại nói tiếp, Mễ Tiểu Hiệp hiện tại đang cần công đức, không khỏi xoa xoa tay, tính toán làm sao sử dụng những thứ này vi tích phân .

Mễ Tiểu Hiệp hiện tại sẽ Tứ Môn kỹ năng, đều thuộc về chính đạo kỹ năng, trong cơ sở y học cùng Tọa Thiền đã là cảnh giới viên mãn, không cần phải nữa tiêu hao vi tích phân .

Ngự Kiếm Thuật cùng Thiết Bố Sam tổng cộng phân ba tầng, mỗi tăng lên một tầng tiêu hao 100 điểm công đức .

Ngự Kiếm Thuật là Ngự Kiếm pháp thuật, một tầng viên mãn có thể thập bộ Nhất Sát, tầng hai viên mãn có thể Bách Bộ Phi Kiếm, ba tầng viên mãn có thể dễ sai khiến!

Thiết Bố Sam là hoành luyện võ công, luyện đến viên mãn như xuyên thiết y, mỗi luyện tràn đầy một tầng, thì tương đương với người mặc thiết y, ba tầng luyện tràn đầy chính là ba tầng thiết y!

"Tiêu hao 300 điểm công đức, đề thăng Thiết Bố Sam độ thuần thục!"

"Tiêu hao 100 điểm công đức, đề thăng Ngự Kiếm Thuật độ thuần thục!"

Mễ Tiểu Hiệp suy tư một lát, liên tiếp hạ đạt hai cái chỉ lệnh .

Ngự Kiếm Thuật là công kích kỹ năng, Thiết Bố Sam là phòng ngự kỹ năng . Đối với nằm ở giai đoạn khởi bước Mễ Tiểu Hiệp mà nói, bảo mệnh tối trọng yếu, cho nên hắn ưu tiên đề thăng Thiết Bố Sam .

Chỉ lệnh có hiệu quả, vừa xong tay 400 điểm công đức trong nháy mắt thanh không, Mễ Tiểu Hiệp hai môn kỹ năng cũng theo đó đề thăng .

Thiết Bố Sam ba tầng viên mãn, Mễ Tiểu Hiệp vận hành chân khí, là được hình thành ba tầng phòng hộ, đem toàn thân hắn cái bọc!

Ngự Kiếm Thuật một tầng viên mãn, thập bộ Nhất Sát, chính là trong vòng mười thước, Mễ Tiểu Hiệp Ngự Kiếm ném có cường Đại Sát Thương lực!

"Cuối cùng cũng có chút năng lực tự vệ ."

Cảm thụ được năng lực đề thăng, Mễ Tiểu Hiệp một trận mừng rỡ, kích động cầm nắm tay đầu .

Mở ra bảo rương, chậm rãi trở thành nhạt tiêu thất . Mễ Tiểu Hiệp phản hồi Lưu Hồng bọn họ buồng nhỏ trên tàu, sự tình đã kết thúc, suy tư về cũng nên cáo biệt .

"Ngươi làm sao bây giờ, ngươi đánh chết Trần Quang Nhụy, triều đình sẽ không bỏ qua cho chúng ta ."

"Sợ cái gì! Trời đất bao la, không tin không có ngươi dung thân địa phương!"

Mễ Tiểu Hiệp lúc trở về, bọn họ đang đang thảo luận sau này đi về phía . Lưu Hồng vẻ mặt không sợ trời không sợ đất, trên thực tế hắn cũng chột dạ, dù sao trong thiên hạ đều là vương thổ .

Nhưng hắn nào biết đâu rằng, bây giờ không phải là tránh né triều đình đơn giản như vậy, mà là bọn hắn đã bị không trung Thần Phật nhìn thẳng, còn có thể chạy trốn nơi đâu ?

"Đừng chạy, nếu Trần Quang Nhụy chết, Lưu Hồng ngươi mặc Trần Quang Nhụy quan phục, bắt hắn Ấn Tín, mang Ân tiểu thư đi Giang Châu tiền nhiệm đi thôi ."

Mễ Tiểu Hiệp cười, mở miệng nói .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

007: tao ngộ bầy sói

Tây Du Ký nguyên tác bên trong, Lưu Hồng giết Trần Quang Nhụy, liền thế thân hắn đến Giang Châu tiền nhiệm . Thẳng đến mười tám năm Hậu Đường tăng trở về đế báo thù, lúc này mới bị vạch trần bắt lại .

Lúc trước Mễ Tiểu Hiệp cho kỳ quái, Đường Triều quan viên không khỏi cũng quá tùy tiện ? Hiện tại hắn vừa muốn Thông, Ân Ôn Kiều phụ thân là Đương Triều thừa tướng, Ân Ôn Kiều cùng Lưu Hồng việc đã đến nước này, Ân Khai Sơn người nhạc phụ này làm sao cũng phải che chở một ... hai ... .

Tối trọng yếu là, Phật Tổ muốn Lưu Hồng chết trong tay Đường Tăng, ai còn có thể cử động hắn ?

Lưu Hồng chạy trời không khỏi nắng, cùng trốn đông trốn tây, chẳng thư thư phục phục qua mười tám năm ngày lành .

"Đi Giang Châu tiền nhiệm . . . Được! Cứ làm như vậy!"

Nghe Mễ Tiểu Hiệp kiến nghị, Lưu Hồng có loại hai mắt tỏa sáng cảm giác, ngẫm lại rồi dùng sức gật đầu .

Lưu Hồng suy nghĩ, Trần Quang Nhụy ngủ lão bà hắn, hắn đính Trần Quang Nhụy quan, như vậy mới tính huề nhau . Cho dù ngày thứ hai liền bị tóm lên đến, hắn cũng không mất mát gì!

"Đem đoạt tài vật đem ra, ta lấy Lục Thành đã đi, ngươi lúc đó nhất phách lưỡng tán ."

Mễ Tiểu Hiệp nào biết đâu rằng Lưu Hồng ý tưởng, tiếp tục mở miệng nói rằng .

Mễ Tiểu Hiệp cái này tên cường đạo mặc dù là giả mạo, nhưng tiền tài cũng là thật . Lưu Hồng thì đi Giang Châu chức vị, nghĩ đến cũng không kém chút tiền ấy .

" Được ! Ta nói lời giữ lời, tài vật phân ngươi Lục Thành!"

Lưu Hồng đứng dậy, tiếp tục đi đem Trần Quang Nhụy hành lễ toàn bộ đem ra, ngay mặt kiểm kê .

Trên thực tế, lần này nếu như không phải Mễ Tiểu Hiệp ở, bọn họ nếu không giết không Trần Quang Nhụy, ngược lại sẽ bị người tùy tùng giết ngược . Cho nên đối với Mễ Tiểu Hiệp, Lưu Hồng trong lòng rất cảm kích .

Trần Quang Nhụy là Tân Khoa Trạng Nguyên, rất nhiều người đều muốn mượn hoi kết giao, xác thực cho hắn tiễn không ít lễ vật . Mặt khác Ân Ôn Kiều là Đương Triều thừa tướng nữ nhi, đồ cưới há lại sẽ Thiếu .

Mặc dù phần lớn tài sản không có mang theo người, nhưng lúc này trong hành lý, thì có ước chừng trăm lượng bạc trắng!

Bây giờ là Võ Đức trong thời kỳ, Đường Triều vừa mới kiến quốc, giá hàng cực thấp, một đấu gạo chỉ bán ngũ văn tiền . Một lượng bạc trắng gãy một nghìn văn tiền, một trăm lượng bạch ngân, có thể mua hai vạn đấu gạo!

"Cái này không sai biệt lắm là sáu mươi lưỡng, về ngươi!"

Trên thuyền không có khắc độ tinh chuẩn Tiểu cân, Lưu Hồng đại thể áng chừng, sau đó đem một bao bạc đưa cho Mễ Tiểu Hiệp .

"Đa tạ, hiện tại tiễn ta đến trên bờ đi ."

Mễ Tiểu Hiệp tiếp nhận bao quần áo, cười nói một câu .

Lưu Hồng cũng không nói nhảm, tiếp tục cùng Lý Bưu rời buồng nhỏ trên tàu, đem thuyền hướng bên bờ vạch tới .

Khoảng chừng thời gian một nén nhang, thuyền cặp bờ, Mễ Tiểu Hiệp đeo túi xách phục rời thuyền . Giống như Mễ Tiểu Hiệp nói, nhất phách lưỡng tán cũng không có cáo biệt . Lưu Hồng bọn họ đem thuyền rạch ra, cũng liền Dạ ly khai cái này hiện trường án mạng .

"Cuối cùng là đi ."

Nhìn thuyền đi xa, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới thở phào một cái .

Hắn mặc dù sẽ không hại Lưu Hồng, nhưng người nào biết Lưu Hồng có thể hay không giết hắn diệt khẩu . Còn nữa nói, Lục mười lượng bạc trắng thế nhưng một khoản tiền lớn, ai biết Lưu Hồng có thể hay không trên đường đổi ý .

Dù sao, hiện tại Lưu Hồng không phải kiếp trước Tiểu Võ, hắn trong trí nhớ cũng không có Mễ Tiểu Hiệp người bạn này .

Cho nên mặc dù nhưng đã đã khuya, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám ở trên thuyền qua đêm, hơn nữa từ đầu đến giờ, trong tay hắn vẫn cầm Phục Ma Kiếm .

Cũng may, Lưu Hồng mặc dù không nhớ kỹ hắn, nhưng vẫn là rất giảng nghĩa khí!

"Lục mười lượng bạc, phát tài!"

Trầm tĩnh lại sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại đem bao quần áo mở ra, đem những bạc này kiểm tra một lần . Không khỏi gật đầu, sáu mươi lưỡng sẽ nhiều chớ không ít, Lưu Hồng quả thực phúc hậu .

Mễ Tiểu Hiệp trước khi chế tác nửa năm, mới kiếm một trăm mười văn tiền, Lục mười lượng bạc trắng hắn đắc kiện tướng gần 300 năm! Đương nhiên, Mễ Tiểu Hiệp trước khi không có kinh nghiệm, bị cắt xén rất nhiều tiền công, không thể đại biểu bình thường tiêu chuẩn .

Nhưng bất kể nói thế nào, Lục mười lượng bạc trắng đều không phải là một số lượng nhỏ .

"Còn người người đều muốn thi Trạng Nguyên, đều muốn làm quan ."

Mễ Tiểu Hiệp đem bạc thu, mừng rỡ một trận chậc lưỡi . Lại không khỏi nghĩ, như Thẩm mảnh nhỏ nương chứng kiến nhiều bạc như vậy, không thông báo giật mình đến mức nào .

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp liền hận không thể lập tức chạy về Hàng Châu lão gia .

Mễ Tiểu Hiệp tuy là xuyên việt trọng sinh, nhưng dung hợp thân thể nguyên bản chủ nhân sở hữu ký ức, đương nhiên cũng xâm nhiễm nguyên bản tình cảm . Đối với Thẩm mảnh nhỏ nương, Mễ Tiểu Hiệp đã đem nàng cho rằng tỷ tỷ giống nhau thân nhân .

Sau đó không nghĩ nhiều nữa, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục chạy đi . Trên người bây giờ có tiền, thực lực lại đề thăng rất nhiều, chạy đi cũng liền thuận tiện rất nhiều .

Như vậy nhoáng lên lại là hơn mười ngày, lộ trình sớm đã quá bán . Mễ Tiểu Hiệp tính toán thời gian, khoảng chừng có thêm bảy tám ngày, là hắn có thể chạy về Hàng Châu lão gia . Lúc này khoảng cách nhiệm vụ quy định thời hạn, cho có hơn một tháng, thời gian phi thường đầy đủ .

"Thực sự là không may ."

Mễ Tiểu Hiệp đuổi một ngày đường, bởi về nhà sốt ruột, buổi chiều trải qua trấn nhỏ thời điểm không có ngủ lại . Hiện tại sáng sớm Hắc, kết quả trước không thôn sau không tiệm, chỉ có thể lộ túc hoang dã .

Mắt thấy đuổi không đến tới thôn trấn, Mễ Tiểu Hiệp cũng sẽ không tiếp tục đi về phía trước, tìm sạch sẻ địa phương nghỉ ngơi . Liền nước trong ăn một ít lương khô, Mễ Tiểu Hiệp ngồi xếp bằng, đỉnh đầu Tinh Nguyệt, bắt đầu tu luyện .

Cái này tháng gần nhất, Mễ Tiểu Hiệp đều là ban ngày chạy đi, buổi tối tu luyện . Luyện một đêm công pháp, chẳng những không cảm thấy mệt mỏi rã rời, ngày thứ hai ngược lại tinh thần sự dư thừa, so với ngủ cho thoải mái .

Mễ Tiểu Hiệp hiện đang tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, thuộc về Dục Giới công pháp, tu đến đỉnh cũng chỉ có thể luyện đến Lục Trọng Thiên . Nếu như muốn tiếp tục tăng cao tu vi, cần đối ứng Sắc Giới, Vô Sắc giới, thậm chí tầng thứ cao hơn công pháp .

Bạch Thủ Thái Huyền Kinh chân khí bình thản, coi như không có tiền bối chỉ đạo, cũng không cần lo lắng tẩu hỏa nhập ma, phi thường thích hợp người mới học . Nhưng không thể không nói, tốc độ tu luyện quá chậm, cái gọi là người già, chính là luyện đến tóc hoa râm, mới có hi vọng đạt được Lục Trọng Thiên .

Mặt khác bốn chữ bàng môn kỹ năng, bất luận là đối ứng Dục Giới, Sắc Giới, Vô Sắc giới, thậm chí là Tứ Phạm Thiên, Tam Thanh thiên, đều chia làm hạ, trung, thượng, vô cùng Tứ Phẩm .

Mễ Tiểu Hiệp Tứ Môn ban đầu có thể, cơ sở y học, Tọa Thiền là Dục Giới hạ phẩm kỹ năng, Ngự Kiếm Thuật, Thiết Bố Sam là Dục Giới trung phẩm kỹ năng .

"Cái gì thời đại mới có thể đột phá Nhị Trọng Thiên . . ."

Đem công pháp vận hành một vòng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài . Trừ công pháp cái vấn đề bên ngoài, hắn tu luyện thiên phú cũng rác rưởi .

Tu luyện thiên phú cũng chính là linh căn, dựa theo Thiên, Địa, Huyền, Hoàng chia làm Tứ Giai, Mễ Tiểu Hiệp là thấp nhất Hoàng Giai . Loại này linh căn, chẳng những tốc độ tu luyện thật chậm, hơn nữa nhiều lắm chỉ có thể tu luyện tới Lục Trọng Thiên .

Nói cách khác, Mễ Tiểu Hiệp cho phải nghĩ biện pháp đề thăng linh căn, bằng không đại đạo vô vọng . Nhưng linh căn đề thăng rất trắc trở, chỉ có số ít thiên tài địa bảo mới được .

"Tiếp tục tu luyện đi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp khoảng cách Lục Trọng Thiên còn kém xa lắm, hiện tại suy nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, đơn giản không nghĩ nhiều nữa, chuyên tâm tu luyện .

Ngao ô!

Bất tri bất giác trăng lên giữa trời, Mễ Tiểu Hiệp đem công pháp vận hành ba Đại Chu Thiên sau đó, bỗng nhiên 1 tiếng sói tru truyền đến .

Gào! Ngao ô!

Ngay sau đó, dường như quân bài Domino, một mảnh sói tru vang lên .

"Không xong!"

Mễ Tiểu Hiệp con mắt trợn tròn, một cái xoay người đứng lên, đồng thời Phục Ma Kiếm đã xuất hiện ở trong tay .

Cái này tiếng sói tru không xa, chắc là đụng tới bầy sói .

Ngao ô!

Quả nhiên, rất nhanh, trong bóng tối xuất hiện một đôi con ngươi màu xanh lục, hội tụ thành một mảnh, ở nơi này đêm khuya cánh đồng bát ngát phá lệ khiếp người .

"Một, hai, ba . . ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái bầy sói, tâm trong lặng lẽ ước đoán, biểu tình càng phát ra nghiêm túc, cái này bầy sói kích thước không nhỏ, có bảy tám chục con dã lang!

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù có chút thủ đoạn, nhưng dã lang số lượng thực sự nhiều lắm .

Ngao ô!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp nhíu thời điểm, bầy sói lại là gào một tiếng, tiếp tục liền chạy hắn nhào tới .

"Chết!"

Mễ Tiểu Hiệp đứng tại chỗ, mắt không hề nháy một cái nhìn chằm chằm bầy sói, các loại nhanh nhất thất khoảng cách ở trong vòng mười thước, trầm giọng quát lạnh, trong tay Phục Ma Kiếm đã xuất thủ .

Thập bộ Nhất Sát!

Phốc phốc!

Theo một tiếng vang nhỏ, Phục Ma Kiếm trực tiếp Tương Na con dã lang đầu người xỏ xuyên qua!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

008: rừng cây cổ tự

Mễ Tiểu Hiệp đứng tại chỗ, thập bộ Nhất Sát, lại dĩ khí ngự kiếm đem kiếm thu hồi .

Sạch sẽ gọn gàng, chớp mắt liền Trảm Sát ba con dã lang . Nhưng không nghĩ tới, bầy sói chẳng những không có bị sợ lui, ngược lại kích khởi dã lang Hung Tính .

Sau một khắc, Mễ Tiểu Hiệp cũng đã bị bầy sói vây khốn .

Lang là ở chung động vật, am hiểu nhất hợp tác đi săn, đồng thời có ba con dã lang đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp . Mễ Tiểu Hiệp Phục Ma Kiếm xuất thủ, Trảm Sát trong một đầu, sau đó nghiêng người tránh thoát một đầu, con thứ ba làm thế nào cũng không tránh né được .

Ầm!

Tận lực bồi tiếp nhất thanh muộn hưởng, nhào lên dã lang lộ răng nanh, lại không có thể gây tổn thương cho đến Mễ Tiểu Hiệp, ngược lại bị một tầng vô hình lực đạo đạn trở lại .

Mễ Tiểu Hiệp Thiết Bố Sam toàn lực thi triển, quanh thân có ba tầng như sắt chân khí phòng hộ, không phải những dã lang này có thể phá vỡ .

"Không về không!"

Coi như như vậy, tình huống nhưng không lạc quan, dã lang số lượng nhiều lắm, mà Mễ Tiểu Hiệp chỉ là Luyện Khí Nhất Trọng Thiên tu vi, chân khí số lượng thật là ít ỏi .

Nếu như vẫn mở ra Thiết Bố Sam, liên tiếp thi triển thập bộ Nhất Sát, hắn căn bản chống đỡ không thời gian quá dài!

Tại dã ngoại tao ngộ dã thú, xoay người chạy trốn ngu xuẩn nhất tuyển chọn, nguyên nhân là người bình thường căn bản không chạy nổi mãnh thú .

"Đáng chết! Chạy!"

Nhưng lúc này tình huống, bầy sói không hề thối ý, Mễ Tiểu Hiệp chân khí lại tiêu hao nghiêm trọng . Quấn đấu không lại bầy sói, không có cách nào, chỉ có thể chạy trốn .

Mễ Tiểu Hiệp không dám khinh thân pháp thuật hoặc là võ công, mặc dù có chân khí chống đỡ, cũng liền so với người bình thường sảo mạnh hơn một chút, nhưng là không chạy nổi những dã lang này .

Không có cách nào, Mễ Tiểu Hiệp đem Thiết Bố Sam phòng hộ giảm thiểu đến hai tầng, tận lực rơi chậm lại chân khí tiêu hao, hướng về trước khi đi ngang qua rừng cây chạy đi .

Ầm! Bang bang!

Dã lang theo đuổi không bỏ, thỉnh thoảng đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp, tuy là không có có thể phá ra Thiết Bố Sam phòng ngự, lại gia tốc Mễ Tiểu Hiệp chân khí tiêu hao . Mễ Tiểu Hiệp trong lòng sốt ruột, vừa dùng Phục Ma Kiếm chống đỡ, một bên toàn lực chạy trốn .

Khoảng chừng thời gian một chun trà, mắt thấy chân khí đã cách nhìn, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục chạy vào trong rừng cây . Chứng kiến một cây đại thụ, vội vã leo lên .

"Hô . . . Đáng chết súc sinh ."

Ngồi ở đại thụ chỗ cao, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới thở phào một cái, rốt cục tạm thời an toàn .

Sở dĩ nói là tạm thời, bởi vì bầy sói cũng không có thối lui, mà là quay chung quanh thủ dưới tàng cây, bích lục con mắt nhìn trên cây Mễ Tiểu Hiệp .

" Chờ ta nghỉ ngơi một hồi, lại thu thập các ngươi!"

Lang là tính nhẫn nại rất mạnh động vật, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không nóng nảy, trên tàng cây ngồi xếp bằng, yên lặng vận công khôi phục chân khí .

Sau một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp chân khí khôi phục ba thành, chậm rãi mở mắt .

Sưu!

Tiếng xé gió vang lên, chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp trong tay Phục Ma Kiếm bay ra, thập bộ Nhất Sát, thổi phù một tiếng xỏ xuyên qua cây một con kế tiếp dã lang .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp vẫy tay một cái, Phục Ma Kiếm lần thứ hai bay trở về trong tay .

"Hắc hắc, xem ta đem bọn ngươi nhất nhất Trảm Sát!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, tiếp tục Phục Ma Kiếm xuất thủ lần nữa .

Như vậy liên tiếp Tứ Kiếm, Mễ Tiểu Hiệp lại Trảm Sát tứ con dã lang, vừa mới khôi phục chân khí lần thứ hai tiêu hao sạch . Thập bộ Nhất Sát tuy là lợi hại, nhưng quá hao tổn chân khí .

Bất quá Mễ Tiểu Hiệp cũng không thèm để ý, lần thứ hai nhập định, bắt đầu lại khôi phục chân khí .

Lại sau một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai khôi phục ba thành chân khí, sau đó Phục Ma Kiếm xuất thủ lần nữa .

Ngao ô!

Lại có một con dã lang bị giết, lúc này xa xa bỗng nhiên truyền đến 1 tiếng sói tru, chỉ thấy bầy sói rối loạn tưng bừng, tiếp tục liền bay vượt qua ly khai .

"Thực sự là giảo hoạt ."

Nhìn bầy sói biến mất ở trong màn đêm, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười khẽ .

Xem ra, còn có một rõ ràng hợp lý lang giấu ở phía sau, thầm trung chỉ huy nổi bầy sói . Đầu này lang đĩ nhiên sẽ xem xét thời thế, Mễ Tiểu Hiệp đoán, chẳng lẽ muốn thành tinh hay sao?

Lang trời sinh tính giảo hoạt, tuy là bầy sói tạm thời lui, ai biết có phải hay không mai phục tại chỗ nào ?

Mễ Tiểu Hiệp cũng không có lập tức xuống cây, mà là tiếp tục khôi phục chân khí, các loại khôi phục lại năm phần mười, rồi mới từ cây thượng xuống tới .

". . ."

Nhìn trên người bị quát y phục rách rưới, Mễ Tiểu Hiệp không còn gì để nói, thực sự là nhổ lông Phượng Hoàng không bằng kê, không nghĩ tới bị một đám súc sinh khiến cho chật vật như vậy.

Khoảng cách hừng đông còn có hai canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp sợ bầy sói mai phục, không dám đường cũ trở về, dự định đi qua rừng cây, lượn quanh một vòng tròn lại tiếp tục chạy đi .

"Đây là . . ."

Đi khoảng chừng lưỡng thời gian uống cạn chun trà, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên dừng lại . Ở nơi này rừng cây ở chỗ sâu trong, lại có một tòa kiến trúc . Mễ Tiểu Hiệp nương không rõ ánh trăng nhìn, có chút giống tự miếu .

Nhưng nhìn qua, cái này ngôi chùa miếu tuổi tác xa xưa, đã rất rách nát, cũng không có tấm biển tên các loại .

Dựa theo một dạng kịch tình, lúc này, nhân vật chính đều có thể đi vào tự miếu, sau đó tổng yếu phát sinh điểm cái gì . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp bĩu môi, liền phải xa xa đi đường vòng ly khai .

Lời vô ích, cái này hoang giao dã ngoại rừng cây ở chỗ sâu trong, cái này tự miếu khả nghi cực kì, ai biết bên trong có cái gì!

"Bên ngoài bằng hữu, cây trong rừng bao nhiêu Tinh Quái dã thú, vẫn là tiến đến tạm ở một đêm, các loại hừng đông sẽ rời đi ."

Đúng lúc này, trong chùa miếu bỗng nhiên truyền tới một tiếng người thanh âm .

Vừa mới chuẩn bị ly khai Mễ Tiểu Hiệp, dưới chân dừng một chút ở, ngẫm lại, xoay người hướng tự miếu đi tới .

Cái này tự miếu khả nghi, người bên trong càng khả nghi, nhưng nghe người khuyên ăn cơm no, ai biết cái này trong rừng cây còn có cái gì ? Mễ Tiểu Hiệp nghĩ trước vào xem, nếu như tình huống không đúng, hắn rồi mới chạy cũng không muộn .

"Có người ở sao?"

Mễ Tiểu Hiệp cầm trong tay Phục Ma Kiếm, Thiết Bố Sam ba tầng phòng hộ toàn bộ khai hỏa, một bên thấp giọng hô vừa đi vào chùa Miếu .

"Ha hả, nếu như không ai, lời mới vừa nói là ai, Huynh Đài đến bên này ."

Vừa mới cái kia thanh âm lần nữa vang lên, theo một gian có tia sáng gian nhà truyền đến .

Nghe người kia nói, nhưng thật ra tương đối hữu hảo . Mễ Tiểu Hiệp toàn bộ tinh thần đề phòng, đi tới, sau đó đẩy cửa phòng ra .

Chỉ thấy một gian cũ nát Thiện Phòng, bên trong đệm chăn đầy đủ hết, một gã ăn mặc kiểu thư sinh chàng thanh niên ngồi ở trước bàn, đang chọn ngọn đèn, đem gian phòng khiến cho sáng hơn một ít .

Mà chứng kiến người này sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi càng phát ra cảnh giác . Tuy là nhìn không thấy nội dung cụ thể, nhưng người này thình lình chính là hồng sắc danh xưng, đẳng cấp biểu hiện LV 3, Tam Trọng Thiên người tu đạo!

"Huynh Đài mời ngồi ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp tiến đến, người nọ khách khí chỉ chỉ đối diện cái ghế .

"Đa tạ, tại hạ Mễ Tiểu Hiệp, còn chưa thỉnh giáo ."

Mễ Tiểu Hiệp không có tọa, trên mặt nhưng mang theo một tia cảnh giác .

"Gọi Yến Sinh là được ."

Người nọ cười cười, đoán ra Mễ Tiểu Hiệp tâm tư, nói tiếp .

"Ta Ẩn ở lại đây, nhưng cũng không phải là kẻ xấu . Nhưng ở bên ngoài cây trong rừng, trừ một ít dã thú hung mãnh ở ngoài, cho cất giấu một con ác quỷ, lại phải cẩn thận ."

"Ác quỷ . . ."

Nghe nói như thế, Mễ Tiểu Hiệp cau mày, nửa ngờ nửa tin nhìn Yến Sinh .

"Xem Huynh Đài chính là người tu đạo, phải có phương pháp bản thân phán đoán ."

Yến Sinh cũng bất quá giải thích thêm, còn nói thêm .

" ác quỷ buổi tối hại nhân ban ngày ẩn núp, cho nên ngươi ở nơi này ở một đêm, các loại hừng đông lại đi mới ổn thỏa ."

"Đa tạ Yến huynh nhắc nhở ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, ôm quyền xá nói lời cảm tạ, tiếp tục sẽ lui ra khỏi phòng .

Cái này tự miếu tuy là rách nát, nhưng quy mô vẫn còn lớn, gian phòng cũng nhiều, Mễ Tiểu Hiệp coi như muốn ngủ lại, cũng không nhất định cùng Yến Sinh chen một gian phòng ốc . Dù sao, hắn cho không xác định Yến Sinh có phải hay không người tốt .

" Đúng, nếu là có mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp nửa đêm phỏng vấn, ngàn vạn lần không nên khởi sắc tâm, nếu như nàng lưu lại vàng bạc tài vật, cũng nhất định không thể lưu ."

Lúc này, Yến Sinh lại mở miệng nhắc nhở vài câu .

"Trẻ đẹp nữ tử ?"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, cũng không thèm để ý, sau đó ôm quyền xá, cáo từ ly khai .

"Ai, thoạt nhìn lại là một cái khinh bạc người, hắn chỉ sợ cũng không sống tới ngày mai ."

Nhìn Mễ Tiểu Hiệp ly khai, Yến Sinh bỗng nhiên thở dài, lẩm bẩm nói rằng .

Mễ Tiểu Hiệp không xác định Yến Sinh có phải hay không người tốt, cũng không xác định hắn nói có đúng hay không nói thật . Nhưng dưới so sánh, cái này trong chùa miếu quả thực so với bên ngoài rừng cây an toàn .

Ngược lại cũng mau hừng đông, Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị ở chỗ này tạm thời nghỉ một chút .

"Đi đâu căn phòng đây?"

Liếc mắt một cái bốn phía, trừ Yến Sinh gian phòng, khắp nơi đều tối như mực, Mễ Tiểu Hiệp mở ra trong đầu tiểu địa đồ .

". . . Đây là!"

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp mới đột nhiên phát hiện, ở nơi này Tự trong miếu, lại có một con bảo rương lóe ra, hơn nữa rõ ràng là một con ngân bảo rương!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

009: Niếp Tiểu Thiến

Trời cao 36 Trọng!

Dục Giới Lục Trọng Thiên, Sắc Giới Thập Bát Trọng thiên, Vô Sắc giới Tứ Trọng Thiên, đây chính là theo như lời tam giới .

Tam giới trên, có Tứ Phạm Thiên, Tam Thanh thiên . Thiên địa không được đầy đủ, cuối cùng Nhất Trọng Đại La Thiên không biết tung tích .

Tu hành đại đạo cầu trường sanh, thuộc về nghịch thiên, vì vậy tu vi cảnh giới cùng số trời đối ứng .

Dục Giới Lục Thiên Luyện Khí Sĩ, Sắc Giới Thập Bát Thiên tu sĩ, Vô Sắc giới bốn ngày Địa Tiên . Cái này tam đẳng còn đang tam giới bên trong, không

còn cách nào Đào Thoát sinh tử .

Tứ Phạm thiên kim tiên, Tam Thanh Thiên Thánh người, bởi vì Đại La Thiên tung tích không rõ, cho nên thánh nhân trên cảnh giới thiếu sót .

Mễ Tiểu Hiệp bây giờ là Nhất Trọng Thiên tu vi, thuộc về Dục Giới Luyện Khí Sĩ . Căn cứ tu vi tầng thứ, tràng cảnh ngưng tụ bảo rương, trừ đặc thù bảo rương ở ngoài, hắn bảo rương đều chỉ có thể khai ra đối ứng Dục Giới vật phẩm .

Nếu như Mễ Tiểu Hiệp tu luyện tới Thất Trọng Thiên, tu vi đạt được Sắc Giới, hệ thống sẽ tự động đổi mới, bảo rương cũng liền có thể khai ra đối ứng Sắc Giới vật phẩm .

"Ngân bảo rương . . ."

Dựa theo bảo rương đẳng cấp đối chiếu, ngân bảo rương mới có thể khai ra Dục Giới trung phẩm công pháp .

Dựa theo hệ thống quy định, ngân bảo rương vậy cũng cần chìa khoá mới có thể mở ra, nhưng trước nhìn kỹ hắn nói . Lần đầu tiên thấy ngân bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút kích động, dựa theo tiểu địa đồ biểu hiện, trực tiếp chạy tới .

"Tìm được!"

Ở một gian lầu các đỉnh, Mễ Tiểu Hiệp đạp mục bằng gỗ trên thang lầu đi, chứng kiến trong góc phòng một con lóe ra Bảo Quang ngân sắc bảo rương .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Quả nhiên, làm Mễ Tiểu Hiệp đụng chạm bảo rương sau đó, ngay sau đó vang lên một cái cần chìa khoá gợi ý .

Tuy là sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn không khỏi có chút thất vọng, Mễ Tiểu Hiệp thoáng thở dài, tiếp tục đi kiểm tra bảo rương chìa khoá manh mối .

"Gợi ý: Trong rừng ác quỷ, tạm giam du hồn . . ."

"Thật có ác quỷ . . ."

Nhìn xong chìa khoá manh mối, Mễ Tiểu Hiệp hơi giật mình, tiếp tục lại là một trận chau mày .

Gợi ý trong nói rất rõ ràng, cái này trong rừng cây có một con ác quỷ, tạm giam rất nhiều Cô Hồn Dã Quỷ, chuyên hại người qua đường, uống máu ngờ vực can . Mễ Tiểu Hiệp phải diệt trừ con này ác quỷ, mới có thể thu được được bảo rương chìa khoá .

"Trừ quỷ ? Vẫn là tính ."

Mễ Tiểu Hiệp trong tay Phục Ma Kiếm là Dục Giới chuyên dùng pháp khí, có Khu Ma Ích Tà công hiệu, nhưng chỉ là cấp thấp nhất hạ phẩm, thật hiệu quả có hạn .

Mễ Tiểu Hiệp đoán, Yến Sinh đã là Tam Trọng Thiên tu vi, hắn nếu ẩn cư trường ở chỗ, nếu như hắn đánh thắng được ác quỷ, như thế nào lại tha cho hắn tiếp tục hại nhân ?

Nói như thế, ác quỷ rất có thể đã là Tứ Trọng Thiên tu vi, thậm chí càng cao! Huống hồ dưới tay hắn cho có thật nhiều Quỷ Tốt, ước đoán cũng khó đối phó .

"Đáng tiếc ."

Xem trên mặt đất ngân bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp lắc đầu xoay người ly khai . Bảo rương tuy tốt, nhưng vẫn là mạng nhỏ quan trọng hơn .

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp tìm một cái phòng, ngồi xếp bằng tiếp tục khôi phục chân khí, đồng thời Phục Ma Kiếm để lại ở trên đầu gối . Bây giờ cách hừng đông cho có hơn một canh giờ, chỉ cần trời vừa sáng, hắn liền lập tức ly khai cái địa phương quỷ quái này!

"Công tử, công tử mở cửa ."

Không bao lâu, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng đập cửa, một nữ tử nhẹ giọng hô hoán .

"Thật chẳng lẽ đến ?"

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm cảnh giác, duỗi tay nắm chặt Phật Ma Kiếm .

"Công tử, bên ngoài dạ hắc phong cao, ngươi làm sao độc ác như vậy, để ta vào đi ."

Bên ngoài nữ tử tiếp tục nói, thanh âm ôn nhuyễn tiêu hồn thực cốt .

Ngay sau đó chỉ nghe ầm 1 tiếng, nguyên bản cắm môn xuyên rơi trên mặt đất, cửa phòng bị một trận gió thổi ra .

"Đến!"

Mễ Tiểu Hiệp thân hình nửa ngồi, Phật Ma Kiếm tùy thời chuẩn bị xuất thủ .

Sau một khắc, chỉ thấy một gã bạch y nữ tử, nói váy chân thành đi tới .

Khi thấy tên nữ tử này trong nháy mắt, thập bộ Nhất Sát đã chuẩn bị xuất thủ Mễ Tiểu Hiệp, bỗng nhiên dừng lại .

Cô gái này toàn thân áo trắng, da thịt đồng dạng khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết), mắt hạnh trong một vũng Thu Thủy, miệng anh đào nhỏ một điểm màu son, thật là khuynh quốc khuynh thành dung mạo .

Mà khiến Mễ Tiểu Hiệp chân chính ngoài ý muốn, là cô gái mặc áo trắng này danh xưng .

Hồng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 1, nội dung là Niếp Tiểu Thiến (Chu Chỉ Nhược) !

Niếp Tiểu Thiến, lẽ nào nơi này là Lan Nhược Tự! Mà nàng ghi chú là Chu Chỉ Nhược, Mễ Tiểu Hiệp càng là trở nên hoảng hốt, lẽ nào nàng là Chu Chỉ Nhược chuyển thế!

Ở tiền thế sau khi, Chu Chỉ Nhược là Mễ Tiểu Hiệp thị nữ, nhưng Mễ Tiểu Hiệp đợi nàng như muội . Mà Chu Chỉ Nhược đối với Mễ Tiểu Hiệp, len lén mến mộ lại vẫn không có mở miệng .

"Không đúng!"

Dĩ nhiên gặp phải Chu Chỉ Nhược chuyển thế, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trở nên kích động, nhưng ngay sau đó lại nghĩ đến một việc .

Anh em nhà họ Vũ đồng dạng chuyển thế, hiện tại mới chừng hai mươi tuổi niên kỷ . Chu Chỉ Nhược nếu như là Niếp Tiểu Thiến, sợ rằng đã chuyển thế gần trăm năm, bọn họ thời gian làm sao chênh lệch lớn như vậy ?

Mễ Tiểu Hiệp nào biết đâu rằng, cái gọi là luân hồi chuyển thế, vừa có thể dùng ở hiện tại, cũng có thể trong quá khứ, tương lai, thời gian là một dòng sông dài, cũng không phải là cái tiết điểm .

"Công tử, ngươi cầm kiếm làm cái gì, nhân gia phải sợ ."

Lúc này, Chu Chỉ Nhược hoặc giả nói là Niếp Tiểu Thiến, đã đi tới, mặt mang hoảng sợ nhìn Mễ Tiểu Hiệp trong tay Phục Ma Kiếm .

"Cô nương, nam nữ thụ thụ bất thân, huống chi bây giờ sắc trời đã tối, mời trở về đi ."

Mễ Tiểu Hiệp lui lại hai bước, cùng Niếp Tiểu Thiến kéo dài khoảng cách, thoáng chắp tay một cái ôn tồn nói .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp trong lòng cười thầm, nếu như nơi này là Lan Nhược Tự, đối diện là Niếp Tiểu Thiến, vậy hắn chẳng phải là muốn giả mạo một hồi Ninh Thái Thần ?

"Công tử, trời tối người yên, nơi đây vừa không có người bên ngoài, hà tất như vậy câu nệ ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp không có ác ý, Niếp Tiểu Thiến an tâm rất nhiều, tiếp tục liền muốn tiến lên, đồng thời nhẹ nhàng kéo ra áo, lộ ra một mảnh đầy ắp trắng nõn .

Mễ Tiểu Hiệp một trận huyết khí dâng lên, thầm nghĩ ở tiền thế sau khi cũng không thấy lớn như vậy .

"Cô nương tự trọng!"

Mễ Tiểu Hiệp lại vẻ mặt chính sắc, tiếp tục quát lạnh một tiếng, Phục Ma Kiếm đưa ngang trước người .

Niếp Tiểu Thiến là quỷ, Phục Ma Kiếm có Khu Ma Ích Tà công hiệu, vừa vặn khắc nàng . Không khỏi dọa cho giật mình, vội vã lui lại mấy bước .

"Công tử, cớ gì ? Người khổng lồ ngoài ngàn dặm . . ."

Sau một khắc, Niếp Tiểu Thiến bỗng nhiên rú rít đề đề lau thu hút lệ, quần áo có chút mất trật tự, ngực lộ càng nhiều .

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý không còn gì để nói, vừa khóc hai náo ba treo cổ, xem ra là trời sinh bản lĩnh, thành quỷ cũng quên không .

"Ngươi đi nhanh lên, bằng không đừng trách ta không khách khí!"

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt nghiêm túc, tiếp tục lại là quát lạnh một tiếng .

"Ta . . . Ai, được rồi ."

Niếp Tiểu Thiến thoáng do dự, sau đó móc ra một thỏi hoàng kim để dưới đất .

"Công tử, nếu chúng ta vô duyên, vàng này một dạng ngươi giữ lại dùng đi."

Sau khi nói xong, Niếp Tiểu Thiến phiêu nhiên rời phòng .

Liếc mắt nhìn trên mặt đất hoàng kim, đoán chừng phải có mười hai, tương đương với trăm lượng bạc trắng!

"Đường về không rõ, thật không minh bạch, ai muốn ngươi vàng!"

Thế nhưng ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp nhặt lên hoàng kim, mắng to liền ném ra ngoài cửa sổ .

"Công tử . . ."

Bên ngoài lại vang lên Niếp Tiểu Thiến thanh âm, nhưng không nói thêm gì nữa, tiếp tục liền không có động tĩnh .

Mễ Tiểu Hiệp đóng cửa phòng, tránh ở sau cửa toàn bộ tinh thần đề phòng, một hồi nữa quả thực không có dị trạng, lúc này mới thở phào một cái, xem ra lão quỷ kia không .

"Niếp Tiểu Thiến . . . Chu Chỉ Nhược . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi dưới đất, không khỏi cau mày .

Nếu như là người khác, hắn có thể không quản không hỏi, nhưng nếu Niếp Tiểu Thiến là Chu Chỉ Nhược chuyển thế, hắn như thế nào nhẫn tâm nhìn nàng bị lão quỷ khống chế, quá loại này bán đứng nhan sắc, cây khô tro nguội giống nhau thời gian .

"Lão quỷ a lão quỷ, coi như ngươi không may!"

Mễ Tiểu Hiệp cầm cầm Phục Ma Kiếm, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, hắn phải cứu rời Niếp Tiểu Thiến, trừ trong rừng cây con kia ác quỷ!

Bất quá cụ thể làm như thế nào, còn phải bàn bạc kỹ hơn .

Mễ Tiểu Hiệp hiện tại ưu thế, là hắn đã biết ác quỷ mảnh nhỏ, ỷ vào điểm ấy, hắn có thể dùng trí .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

010: liên thủ

Một là vì cứu Niếp Tiểu Thiến, hai là vì con kia ngân bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp quyết định diệt trừ cây trong rừng ác quỷ!

Nhưng chỉ bằng vào Mễ Tiểu Hiệp một người, thực lực chênh lệch nhiều lắm, cho nên hắn đắc tìm một ngoại viện .

Sáng sớm ngày thứ hai, ngày mới hơi sáng, cây trong rừng dã thú thối lui quỷ quái ẩn núp, Mễ Tiểu Hiệp lập tức ly khai Lan Nhược Tự .

Nhưng qua ba canh giờ, ở buổi trưa thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp lại trở về . Hắn cưỡi một con ngựa, lập tức treo hai đại vò rượu ngon, cùng với nấu cổn thối rữa thịt chó các loại đồ nhắm rượu .

Dọc theo đường đi chạy đi khổ cực, thật Mễ Tiểu Hiệp đã sớm muốn mua một con ngựa thay đi bộ, nhưng vẫn không có cam lòng cho . Dù sao coi như một phổ thông mã, cũng cần bảy tám lượng bạc!

"Yến Sinh! Tới trợ giúp!"

Vào Lan Nhược Tự, Mễ Tiểu Hiệp đem ngựa buộc được, liền hướng về phía bên trong kêu .

"Đến ."

Yến Sinh lên tiếng trả lời đi ra, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi tại sao lại trở về ?"

"Ha hả, vốn là muốn đi, ai biết ở trấn trên gặp phải bán rượu, cái này không trở về đến cùng ngươi uống rượu ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, đem một vò rượu đưa cho Yến Sinh, mình ôm lấy một ... khác đàn, cầm lấy đồ nhắm rượu .

Đi vào Yến Sinh gian phòng, chỉ thấy trên bàn bày đặt hai cái khô cằn bánh màn thầu . Hiện tại đã là buổi trưa, Yến Sinh đang chuẩn bị ăn .

Mễ Tiểu Hiệp mắt nhìn, trực tiếp đem bánh màn thầu ném qua một bên, sau đó đem hắn mua đồ nhắm rượu bỏ lên trên bàn, lại mang tới hai bát đảo mãn rượu .

"Huynh Đài, cái này là vì sao ?"

Yến Sinh vẻ mặt không giải thích được, vô duyên vô cớ, Mễ Tiểu Hiệp tại sao phải mời hắn uống rượu .

"Khó có được đụng tới người trong đồng đạo, ngươi cùng nhau uống thật thoải mái ."

Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp đem một chén rượu đưa cho Yến Sinh, sau đó bản thân bưng lên mặt khác một chén .

Không đợi Yến Sinh nói, Mễ Tiểu Hiệp với hắn chạm thử bát, tiếp tục liền uống một hớp lớn .

"Hô! Thoải mái!"

Bây giờ đang là khốc hạ, tuy là trong rừng tự miếu không có như vậy phơi nắng, nhưng là oi bức rất . Uống một hớp thanh lương rượu, Mễ Tiểu Hiệp bốc lên một khối thịt chó bỏ vào trong miệng, quả là nhanh giống như thần tiên .

Yến Sinh trời sinh tính hảo tửu, vừa rồi ngửi được mùi rượu, trong bụng mà bắt đầu hiện lên con sâu thèm ăn . Lúc này xem Mễ Tiểu Hiệp biểu tình tiêu hồn, chỗ nào cho nhịn được, lúc này ngồi xuống, ngửa đầu uống một hớp lớn .

"Thống khoái!"

Một hớp này uống có nửa bát, Yến Sinh đem rượu bát hướng trên bàn một đôn, đơn giản đáp án trường sam áo .

"Đến, còn lại một hơi Móa!"

Thấy Yến Sinh lộ ra hào kiệt bản sắc, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, lại cùng Yến Sinh đụng đụng bát .

" Được !"

Yến Sinh cũng không làm phiền, bưng chén lên liền uống .

Hai người ngước cổ, đều là uống một hơi cạn sạch, Mễ Tiểu Hiệp ôm vò rượu, lại đem hai chén rót đầy .

Nam nhân chính giữa nếu như muốn nói chuyện phiếm, một gói thuốc lá đã đủ . Nếu như muốn kết giao bằng hữu, hai bình rượu đã đủ . Ba bát rượu hạ đỗ sau đó, Yến Sinh đã bắt đầu cùng Mễ Tiểu Hiệp kề vai sát cánh .

" Đúng, ngươi có thể có chữ ."

Vừa uống rượu, Mễ Tiểu Hiệp dường như thuận miệng hỏi một câu .

"Có, năm đó sư phụ cho nổi một cái ."

Yến Sinh tay ngón tay chấm rượu, ở trên bàn viết xuống Xích Hà hai chữ .

"Yến Xích Hà . . . Tên rất hay! Đến, vì tên này, ta lại kính ngươi!"

Mễ Tiểu Hiệp vỗ bàn một cái, tiếp tục lại giơ chén rượu lên .

"Hắc hắc, Móa!"

Yến Sinh nhếch miệng cười, cùng Mễ Tiểu Hiệp đụng đụng bát .

Ngửa đầu uống rượu, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, Yến Sinh quả nhiên chính là Yến Xích Hà!

Nghĩ đến cũng đúng, nơi đây nếu là Lan Nhược Tự, Tiểu Thiến có, thế thân Ninh Thái Thần cũng có, không phải còn thiếu cái Yến Xích Hà .

Tối hôm qua Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới, thật sự là chịu điện ảnh tô độc quá sâu, còn tưởng rằng Yến Xích Hà là một râu ria xồm xoàm . Trên thực tế ở

Liêu Trai Chí Dị nguyên tác bên trong, Yến Xích Hà dáng dấp không thể so Ninh Thái Thần kém, hơn nữa có Hàng Yêu Phục Ma khả năng, rất có tiên phong đạo cốt .

Cổ đại rượu một dạng không có trải qua cất, số ghi rất thấp, lưỡng vò rượu tổng cộng thập cân, hai người dùng bát uống, một canh giờ cũng liền uống không sai biệt lắm .

"Mễ huynh, tối hôm qua có thể gặp phải cô gái xinh đẹp ."

Hát đáo tận hứng, Yến Xích Hà đột nhiên hỏi Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi nói tên nữ quỷ đó ?"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, không nghĩ tới Yến Xích Hà chủ động nhếch lên nói tra .

"Xem ra ngươi gặp phải ."

Yến Xích Hà cũng cười cười, trong nụ cười mang theo một vẻ kính nể .

Yến Xích Hà ở Lan Nhược Tự ở có ít ngày, đã biết ác quỷ kỹ lưỡng . Hắn khống chế khuôn mặt đẹp nữ quỷ mê hoặc tìm nơi ngủ trọ nam tử, nếu như nam tử cùng nữ quỷ hoan hảo, nữ quỷ liền nhân cơ hội đâm rách nam tử gan bàn chân, hút ra huyết mang về cho ác quỷ .

Nếu như nam tử không bị nữ sắc sở động, nữ quỷ liền lưu lại một đĩnh vàng, nhưng thực tế là bên trên ác quỷ đầu khớp xương biến ảo . Nếu như nam tử lưu lại vàng, cũng sẽ bị ác quỷ lấy ra tâm can .

Tối hôm qua thấy Mễ Tiểu Hiệp ngôn ngữ khinh thiêu, còn tưởng rằng hắn là tay ăn chơi, nhất định sẽ bị ác quỷ làm hại . Nhưng hắn còn sống, nói rõ hắn không tham tài không háo sắc, là một cái chân hào kiệt! Đem nhầm anh hùng làm Cẩu Hùng, Yến Xích Hà một trận xấu hổ .

"Đến! Mễ huynh, ta mời ngươi!"

Yến Xích Hà yêu kết giao bằng hữu, riêng là anh hùng hào kiệt, tiếp tục xông Mễ Tiểu Hiệp liền do bưng chén lên .

"Rượu này ta không uống ."

Thế nhưng ai biết, Mễ Tiểu Hiệp lại đem bát buông .

"Vì sao ?"

Yến Xích Hà ngẩn ra, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc .

"Yến huynh, đêm qua ta gặp phải người nữ kia quỷ, mới biết được nàng là người đáng thương ."

Mễ Tiểu Hiệp cau mày, đem chính mình đã sớm biên lời hữu ích, thanh tình tịnh mậu (tình cảm dạt dào) nói cho Yến Xích Hà .

Tối hôm qua thời điểm, Niếp Tiểu Thiến cũng không có nói với Mễ Tiểu Hiệp cái gì, nhưng Mễ Tiểu Hiệp đã sớm biết tất cả . Hắn đem Niếp Tiểu Thiến trước người gặp gặp cường đạo chết thảm, sau khi chết bị ác quỷ khống chế, tuần tự toàn bộ nói cho Yến Xích Hà .

"Yến huynh! Bọn ta người tu đạo, có phải hay không nên Hàng Yêu Trừ Ma!"

Mễ Tiểu Hiệp nói xong lời cuối cùng, vẻ mặt kích động, ba một cái đem Phục Ma Kiếm vỗ bàn .

"Ta . . ."

Yến Xích Hà vẻ mặt xấu hổ, muốn nói lại thôi .

Yến Sinh chữ Xích Hà, cũng là bởi vì hắn một mảnh hết sức chân thành, có Hiệp Nghĩa Tinh Thần . Hắn ở tại Lan Nhược Tự, nhìn ác quỷ hại nhân, tuy là hại đều không phải là cái gì người tốt, nhưng hắn như thế nào nhẫn tâm .

"Ai!"

Một lát, Yến Xích Hà thở dài, uống một hớp rượu lớn mở miệng nói .

"Ta làm sao không muốn trừ ác quỷ, nhưng hắn tu vi cao ta một tầng, hơn nữa thủ hạ có hơn mười người nữ quỷ, ta đánh không lại hắn a!"

"Hắc hắc, Yến huynh, nếu như ngươi liên thủ đây."

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên cười cười, lại giơ chén rượu lên .

"Liên thủ ?"

Yến Sinh ngẩn ra, nhưng tiếp tục lại lắc đầu .

"Không được, Mễ huynh ngươi chỉ là Nhất Trọng Thiên tu vi, coi như ngươi liên thủ, cũng không phải ác quỷ cùng nhất bang nữ quỷ đối thủ ."

"Nếu như ta có biện pháp, trước đem này khó chơi nữ quỷ trừ đi đây."

Mễ Tiểu Hiệp vừa cười cười, đem tửu bát về phía trước chuyển chuyển .

"Trừ đi nữ quỷ ? Nếu như vậy, có thể buông tay đánh một trận!"

Yến Xích Hà mặt lộ vẻ vui mừng, tiếp tục cũng bưng chén lên, cùng Mễ Tiểu Hiệp trùng điệp chạm thử .

Rốt cục đáp lại!

Thấy Yến Xích Hà một chút, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng cuối cùng cũng thở phào một cái . Nếu như hắn nghĩ ra rơi ác quỷ, cần phải Yến Xích Hà hỗ trợ không thể!

Ngay sau đó, hai người bắt đầu mưu hoa, cụ thể như thế nào diệt trừ con kia ác quỷ .

Theo Yến Xích Hà nói, ác quỷ mặc dù nhưng đã là Tứ Trọng Thiên tu vi, nhưng vẫn chịu không quá dương trực tiếp chiếu xạ . Cho nên lúc ban ngày sau khi, ác quỷ đều dựa vào ở trong rừng cây cây cối .

Yến Xích Hà từng muốn thừa dịp ban ngày diệt trừ ác quỷ, bởi vì tìm không được vị trí hắn, cho nên không có thể đắc thủ .

"Tạm thời mặc kệ ác quỷ, ngươi trước trừ đi những nữ quỷ đó, cắt bỏ hắn cánh chim!"

Hội hợp tình báo sau đó, Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại nói rằng .

"Có thể là thế nào diệt trừ những nữ quỷ đó ?"

Yến Xích Hà gật đầu, nhưng vẫn vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Theo ta nói biết, những nữ quỷ đó cũng không phải là cam tâm tình nguyện chịu ác quỷ khu sử, mà là bởi vì hài cốt bị ác quỷ chưởng khống, cho nên chạy không thoát mà thôi ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, một bộ định liệu trước dáng dấp .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

011: di chuyển tro cốt

Phương pháp rất đơn giản, chỉ cần đem nữ quỷ hài cốt dời đi, các nàng thoát ly khống chế, ai còn sẽ bang ác quỷ ?

Mễ Tiểu Hiệp nhớ kỹ, Niếp Tiểu Thiến kể cả nó nữ quỷ hài cốt, đều bị chôn ở một gốc lão cây bạch dương xuống, trên cây có một Ô Nha ổ làm tiêu ký .

Tính toán thời gian, khoảng cách bầu trời tối đen còn có ba canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà lập tức đứng dậy, chuẩn bị đi tìm nữ quỷ hiểu hài cốt .

"Ngươi cầm cái túi làm cái gì ?"

Thấy Yến Xích Hà đeo một cây kiếm, lại đem một cái áo da treo ở trên eo, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi câu hỏi .

"Mễ huynh có chỗ không biết, đây là kiếm túi, chớ nhìn hắn lớn chừng bàn tay, nội tàng ba mươi sáu chuôi Thiên Cương Kiếm, chính là Trung Phẩm Pháp Khí ."

Yến Xích Hà cười cười, bảo bối giống như vỗ vỗ áo da .

"Trung Phẩm Pháp Khí . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nhìn hơn hai mắt áo da, hắn Phục Ma Kiếm cũng mới hạ phẩm mà thôi .

Lấy gia hỏa thập nhi, Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà ra Lan Nhược Tự, bắt đầu ở trong rừng cây tìm .

Cánh rừng cây này nói lớn không lớn, nhưng nói nhỏ cũng không nhỏ . Cũng may hiện tại có ba manh mối, một là Dương Thụ, hai là cây già, ba là Ô Nha ổ .

Căn cứ manh mối, không phải Dương Thụ cũng không cần xem, hắn cây nhỏ cũng không cần xem, thật to tiết kiệm thời gian .

"Mễ huynh! Ngươi xem có phải hay không cái này khỏa!"

Tìm sắp tới một canh giờ, Yến Xích Hà bỗng nhiên đối với cách đó không xa Mễ Tiểu Hiệp hô .

Mễ Tiểu Hiệp vội vã đã chạy tới, chỉ thấy một gốc Lão Dương cây, thân cây đắc hai người ôm hết . Lại ngẩng đầu nhìn lên, ở cao 20m trên ngọn cây, có một cành cây khô làm ổ chim, chính là Ô Nha ổ .

"Phải là cái này khỏa!"

Mễ Tiểu Hiệp mặt lộ vẻ vui mừng, ba đặc thù đều phù hợp, cũng sẽ không trùng hợp như vậy.

"Đào ra nhìn!"

Yến Xích Hà nói một câu, theo ngựa bên trên cầm lưỡng cái xẻng sắt, cùng Mễ Tiểu Hiệp cùng nhau dưới tàng cây đào móc .

Trong rừng cây bùn đất ẩm ướt, đào lên không phí sức khí . Khoảng chừng một thời gian uống cạn chun trà, chợt nghe một tiếng thanh thúy nhẹ - vang lên, dường như đụng tới cái gì .

Hai người vội vã dừng lại, cái xẻng sắt ném qua một bên, lấy tay đem mặt trên bùn đất gỡ ra, lộ ra một con hôi sắc phong kín lọ sành .

"Tìm được!"

Mễ Tiểu Hiệp mở ra lọ sành, chỉ thấy bên trong là hôi sắc hột, sảm tạp một ít xương bể đầu, chính là tro cốt!

"Quá tốt!"

Sự tình tiến triển thuận lợi, Yến Xích Hà chính là vẻ mặt vui vẻ .

Không phải chỉ một cái, hai người vừa động thủ một cái, đem hai bên trái phải bùn đất toàn bộ gỡ ra . Rất nhanh, từng cái tro cốt lon lộ ra, cuối cùng kiểm lại một chút, ước chừng ba mươi bốn cái!

"Hẳn không sai!"

Theo Yến Xích Hà hiểu rõ, ác quỷ thủ hạ khoảng chừng có hơn - ba mươi danh nữ quỷ, số lượng vừa vặn chống lại .

"Vậy còn chờ gì!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, đem các loại tro cốt lon đều nổi ra, sau đó dùng vải Kabuto bọc lại .

"Cũng nặng lắm ."

Mễ Tiểu Hiệp áng chừng, đắc có bảy tám chục cân Trầm .

Cũng may sớm có chuẩn bị, Mễ Tiểu Hiệp đem ngựa thất dắt lấy đến, đem giả vờ tro cốt lon bao quần áo trói ở trên ngựa .

"Đi!"

Hai người nhìn nhau, dẫn ngựa hướng bên ngoài rừng cây đi tới .

Hiện tại chỉ cần đem tro cốt tống xuất rừng cây, nữ quỷ hiểu liền có thể thoát ly ác quỷ chưởng khống . Không có nữ quỷ trợ trận, Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà liên thủ, liền có thể cùng ác quỷ liều cái cao thấp!

Sa Sa!

Sưu sưu!

Mà đúng lúc này, chu vi bỗng nhiên vang lên một trận nhỏ vụn thanh âm . Hai người cảnh giác, tiếp tục chỉ thấy chung quanh cành cây, dường như móng vuốt giống nhau hướng bọn họ nhào tới .

"Mễ huynh, ác quỷ muốn ngăn trở chúng ta!"

"Vậy nói rõ hắn sợ! Nói rõ ngươi phương pháp hữu hiệu!"

"Ngươi lên ngựa chỉ để ý về phía trước, ta tới mở đường!"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lên ngựa, Yến Xích Hà thì rút ra phía sau Pháp Kiếm .

"Giá!"

Mễ Tiểu Hiệp giật giây cương một cái, dựa theo Yến Xích Hà từng nói, cái gì cũng không để ý, trực tiếp hướng ngoài bìa rừng chạy đi .

Bây giờ là ban ngày, ác quỷ không còn cách nào trực tiếp hiện thân, cho nên chỉ có thể dựa vào cây cối, đi qua thao túng cây cối công kích Mễ Tiểu Hiệp bọn họ .

"Cút ngay cho ta!"

Thấy rất nhiều cành cây hướng hắn chộp tới, mét Tiểu hét lớn một tiếng, trong tay Phục Ma Kiếm liền chém tới .

Tiếp tục chỉ nghe xì xì xì âm thanh, những cành cây này liền lên tiếng trả lời mà đứt . Mặc dù có ác quỷ dựa vào, nhưng dù sao chỉ là phổ thông cành cây, như thế nào chống đỡ được Phục Ma Kiếm Phong Nhận .

Mễ Tiểu Hiệp sai nha, rất nhanh thì nhìn không thấy Yến Xích Hà, nhưng Mễ Tiểu Hiệp nhưng là không quan tâm, không ngừng mà thúc giục ngựa, tốc độ cao nhất hướng ngoài bìa rừng xông ra .

Ầm ầm! Ầm!

Mễ Tiểu Hiệp tả xung hữu đột, mắt thấy những cây đó chi ngăn không được hắn . Bỗng nhiên nổ vang, khiến Mễ Tiểu Hiệp con mắt trừng lớn là, con thấy phía trước hơn mười cây đại thụ nhổ tận gốc, tiếp tục chăm chú dựa chung một chỗ, cấu thành chặn một cái dày cây tường, ngăn trở lối đi .

"Ghê tởm!"

Nếu như kính xông thẳng lên đi, ngựa cần phải đâm chết không thể, Mễ Tiểu Hiệp chửi một câu, sẽ ghìm ngựa thay đổi phương hướng . Đồng thời một trận lo lắng, nếu như ác quỷ cần phương pháp này ngăn hắn, hắn làm thế nào đi nữa chuyển hoán phương hướng cũng vô dụng.

"Mễ huynh! Mặc dù về phía trước, ta tới mở đường!"

Đúng lúc này, phía sau bỗng nhiên vang lên Yến Xích Hà thanh âm .

Mễ Tiểu Hiệp nhìn lại, chỉ thấy Yến Xích Hà chân đạp Pháp Kiếm, dĩ nhiên Ngự Kiếm Phi Hành chạy tới!

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Yến Xích Hà vượt qua Mễ Tiểu Hiệp, hét lớn một tiếng, tay trái chọt vỗ bên hông kiếm túi .

Ngay sau đó, chỉ thấy kiếm túi bay lên, trát khẩu Hoàng thừng buông ra, từng đạo kim quang theo kiếm trong túi bắn ra!

Sưu! Sưu! Sưu . . .

Ầm! Ầm! Oanh . . .

Kim quang bắn về phía cây tường, tận lực bồi tiếp một mảnh dày đặc tiếng oanh minh . Một vòng bắn nhanh sau đó, nặng nề cây tường vụn gỗ bay ngang, trong nháy mắt biến thành một đống gỗ vụn đầu .

"Giá!"

Chướng ngại vật tiêu thất, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, nắm lấy cơ hội phóng ngựa chạy tới .

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Yến Xích Hà Ngự Kiếm Phi Hành, hai bên trái phải có 36 Đạo kim quang vờn quanh, đĩ nhiên là ba mươi sáu thanh trung phẩm Pháp Kiếm . Phàm là có cây cối muốn ngăn cản lối đi, trong nháy mắt đã bị Pháp Kiếm đánh thành tro cặn!

". . ."

Con đường phía trước thông suốt, Mễ Tiểu Hiệp lại không còn gì để nói .

Trên người mang theo nhiều như vậy Trung Phẩm Pháp Khí, không ngờ như thế Yến Xích Hà là một Phú Nhị Đại! Khó trách hắn ở tại Lan Nhược Tự lâu như vậy, ác quỷ cũng không dám tìm hắn để gây sự, cái này cùng cái kho quân dụng giống như, ai dám đụng ?

Bất quá bất kể nói thế nào, Yến Xích Hà cái này người trợ giúp xem như là tìm đúng!

Bây giờ là ban ngày, ác quỷ con có thể điều động cây cối ngăn cản, nhưng lại chỗ nào chống đỡ được Yến Xích Hà cuồng oanh lạm tạc . Theo từng tiếng thần quỷ lui tránh, sau một canh giờ, hai người rốt cục trước ở trước khi trời tối lao ra rừng cây .

"Giá!"

Hai người không có ngừng bỗng nhiên, trực tiếp hướng Đông Phương chạy đi, thẳng đến ngoài ba mươi dặm, lúc này mới dừng lại .

"Liền cái này đi."

Nhìn chung quanh một chút hoang dã không người, Mễ Tiểu Hiệp theo lập tức đi xuống .

" Được, liền cái này ."

Yến Xích Hà cũng gật đầu, sau đó hai người vừa động thủ một cái móc một cái hố to, đem giành được tro cốt lon toàn bộ chôn ở chỗ này .

"Thỏa ."

" Ừ, ác quỷ tìm không được nơi đây ."

Chôn xong sau đó, đem chu vi vết tích đều xóa đi, lại kiểm tra một lần, hai người không khỏi gật đầu .

"Đi, trở lại!"

Làm xong chuyện, hai người thay đổi phương hướng, lần thứ hai phản hồi rừng cây .

Tro cốt đã dời đi, những nữ quỷ đó không hề bị ác quỷ quản thúc, cũng đã chạy tứ phía . Nói cách khác, hiện ở trong rừng cây chỉ còn ác quỷ một cái quang can tư lệnh .

Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà cầm nắm tay đầu, muốn đi diệt ác quỷ!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

012: trong rừng đấu ác quỷ

Mễ Tiểu Hiệp có hai cái nhãn, một là giải cứu Niếp Tiểu Thiến, hai là thu được Lan Nhược Tự bảo rương chìa khoá .

Đem tro cốt dời sau khi đi, người thứ nhất nhãn thật đã đạt thành . Có muốn hay không mạo hiểm nữa liều mạng ác quỷ, Mễ Tiểu Hiệp nguyên bản còn có chút do dự . Nhưng chứng kiến Yến Xích Hà ba mươi sáu chuôi Thiên Cương Kiếm sau đó, hắn liền hoàn toàn không có băn khoăn gì .

Lời vô ích, có thổ hào ở trợ trận, còn sợ cái này thâm sơn cùng cốc nghèo đinh đương vang ác quỷ à.

"Làm sao không có động tĩnh ?"

"Lẽ nào sợ trốn đi ?"

Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà trở lại rừng cây, chu vi an tĩnh dị thường, chẳng những không có lọt vào ác quỷ tập kích, ngay cả một ít thường lui tới dã thú cũng không có thấy .

"Không đúng!"

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, bỗng nhiên nhớ tới .

Nếu quả thật là gió êm sóng lặng, làm sao ngay cả kiếm ăn dã thú cũng không thấy . Cái này vừa vặn nói rõ, nơi đây cất dấu cực đại nguy hiểm, dã thú đối với nguy hiểm vô cùng nhạy cảm, lúc này mới đều trốn đi .

"Đến!"

Quả nhiên, sau một khắc, chỉ nghe ông 1 tiếng, một cây đại thụ bỗng nhiên bay tới, trực tiếp đánh về phía hai người .

"Mở cho ta!"

Mễ Tiểu Hiệp trong tiếng hít thở, nếu không không lùi, ngược lại tiến lên mấy bước, trong tay Phục Ma Kiếm ném, Thập Bộ Nhất Sát, trực tiếp đón nhận đại thụ .

Keng!

Nhưng khiến người ta mở rộng tầm mắt là, Phục Ma Kiếm chém tới thân cây, cũng không có chém đứt, ngược lại phát sinh 1 tiếng tiếng kim loại va chạm thanh âm .

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, đem Phục Ma Kiếm thu hồi, Thiết Bố Sam ba tầng phòng ngự toàn bộ khai hỏa, vội vã lui lại tạm lánh . Cây kia bay lên đại thụ tốc độ không giảm, nhưng hướng bọn họ đánh tới .

Khoảng cách tiếp cận, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới thấy rõ, đại thụ mặt ngoài có một tầng hắc khí quấn . Chính là những hắc khí này, có thể dùng đại thụ cứng rắn như sắt thép .

"Mễ huynh cẩn thận! Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Yến Xích Hà hai mắt trợn tròn, nhắc nhở một câu tiếp tục kiếm túi mở, ba mươi sáu chuôi Thiên Cương Kiếm bay ra, kính bắn thẳng về phía bay tới đại thụ .

Ầm! Ầm! Oanh . . .

Thiên Cương Kiếm bắn về phía đại thụ, lúc này phát sinh một trận ầm vang . Một vòng bắn một lượt sau đó, cứng rắn đại thụ rốt cục cầm cự không nổi, một tiếng ầm vang nổ thành một đống gỗ vụn .

"Chuyện gì xảy ra ."

Mễ Tiểu Hiệp toàn bộ tinh thần đề phòng, hỏi hai bên trái phải Yến Xích Hà .

"Vừa rồi ác quỷ bám vào cây kia bên trên, hắn đỡ không được ta Thiên Cương Kiếm pháp chạy, hiện tại không biết lại trốn được cái nào cây bên trên ."

Yến Xích Hà vẻ mặt nghiêm túc, ba mươi sáu chuôi Thiên Cương Kiếm quay chung quanh chu vi, từng thanh vận sức chờ phát động .

"Thực sự là âm hiểm ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận lòng còn sợ hãi, trước khi hắn nếu không phải Ngự Kiếm Thuật công kích tầm xa, mà là mình xông lên, rất có thể bị ác quỷ đánh lén .

"Lại tới!"

Còn chưa kịp thở phào, chu vi cành cây vang xào xạt, bỗng nhiên đưa về phía Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà .

"Chém!"

Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước võ công mất hết, nhưng ý thức chiến đấu vẫn còn, chân xuống di động cũng không tới gần, Phục Ma Kiếm dùng sức bổ về phía kéo tới cành cây .

Keng!

Lại là một tiếng vang nhỏ, cành cây bị đỡ, nhưng không có chém đứt .

Hiện tại đã là buổi tối, ác quỷ có thể tự do hoạt động, hắn dùng quỷ khí đem cành cây quấn, độ cứng đĩ nhiên không phải ban ngày có thể sánh bằng .

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Yến Xích Hà ba mươi sáu thanh Thiên Cương Kiếm bên trái che bên phải ngăn cản, cành cây lại không thấy chút nào thiếu, dưới tình thế cấp bách hét lớn một tiếng, lại là một trận bắn một lượt, Tương Na chút kéo tới cành cây đều đánh thành bã vụn .

Ngay sau đó, chu vi lần thứ hai bình tĩnh trở lại . Nhưng hai người đều biết, ác quỷ liền giấu ở chu vi trong cây cối, tùy thời chuẩn bị đánh lén .

"Thiên Cương Kiếm pháp còn có thể dùng bao nhiêu lần ."

Hai người lưng tựa lưng, Mễ Tiểu Hiệp nhỏ giọng hỏi một câu .

"Hai lần ."

Yến Xích Hà nhỏ giọng trả lời một câu .

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, kém chút gọi ra .

Loại này mạnh chiêu thức, nhất định rất hao tổn Chân Khí . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp trăm triệu không nghĩ tới, lại vẫn chỉ có thể dùng hai lần! Hai lần dùng xong làm sao bây giờ, lẽ nào chờ chết sao, cái này Phú Nhị Đại cũng quá không đáng tin cậy!

"Lại tới!"

Mễ Tiểu Hiệp một câu lời còn chưa nói hết, chu vi cành cây lần thứ hai dị động, quỷ khí âm trầm hướng hai người chộp tới .

Mễ Tiểu Hiệp Phục Ma Kiếm toàn lực thi triển ra, mặc dù không có sử dụng Thập Bộ Nhất Sát, nhưng kiếm chiêu nước tát không lọt, đem đưa về phía hắn cành cây nhất nhất đẩy ra . Nhưng bởi vì hắn tu vi quá thấp, căn bản không chém đứt những cành cây này, trong lúc nhất thời chỉ có thể bị động phòng ngự .

Yến Xích Hà có ba mươi sáu thanh Thiên Cương Kiếm hộ thân, an toàn không thành vấn đề, nhưng trong lúc nhất thời cũng vô pháp bức lui những cành cây này .

"Ta nhẫn không! Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Mắt thấy cành cây càng ngày càng nhiều, Yến Xích Hà hét lớn một tiếng, lần thứ hai thi triển Thiên Cương Kiếm pháp .

Tiếp tục lại là ầm ầm một trận, sở hữu cành cây đều bạo liệt, chu vi lần thứ hai trở về bình tĩnh .

"Ngươi làm cái gì! Nhưng thật ra dùng ít đi chút a!"

Hai người lần thứ hai lưng tựa lưng, Mễ Tiểu Hiệp có chút gấp, nhịn không được nhắc nhở Yến Xích Hà một câu .

"Tình huống ngươi cũng không phải nhìn không thấy, không cần Thiên Cương Kiếm pháp làm sao phá cuộc, du dương do dự chính là bị ác quỷ mài đến hao hết Chân Khí!"

Yến Xích Hà cũng có chút mất hứng, không khách khí phản bác nói rằng .

"Vậy ngươi vậy. . . Lại tới!"

Mễ Tiểu Hiệp còn muốn với hắn nói dóc nói dóc, bỗng nhiên lại là lưỡng gốc đại thụ bay lên, trực tiếp hướng bọn họ đánh tới .

Không để ý tới cãi nhau, hai người toàn lực ứng đối .

"Ghê tởm!"

Lưỡng gốc đại thụ phân biệt đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà, Yến Xích Hà còn có thể miễn cưỡng ngăn cản, Mễ Tiểu Hiệp tu vi quá thấp, con có thể khắp nơi chạy trốn .

Nhưng ác quỷ khu sử đại thụ tốc độ quá nhanh, Mễ Tiểu Hiệp trong lúc nhất thời căn bản là không có cách thoát khỏi .

Mắt thấy tình thế trở nên nguy cấp, mà đúng lúc này, lại có một cây đại thụ bay lên, lần thứ hai đánh về phía Yến Xích Hà . Yến Xích Hà miễn cưỡng ngăn trở một cây đại thụ, sao có thể lại ngăn cản một gốc cây .

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Không có cách nào, Yến Xích Hà lại là hét lớn một tiếng, lần thứ hai thi triển Thiên Cương Kiếm pháp, đem trong một cây đại thụ đánh thành bã vụn .

"Thảo!"

Thấy Yến Xích Hà đem một lần cuối cùng kiếm pháp cũng dùng, Mễ Tiểu Hiệp nhịn không được bạo nổ một câu chửi bậy .

Cùng lúc đó, đại thụ cũng đã đuổi theo hắn, chỉ lát nữa là phải đánh lên phía sau lưng .

"Ngừng cho ta!"

Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, bỗng nhiên xoay người, hai tay nắm ở Phục Ma Kiếm đưa ngang trước người, đón nhận đánh tới đại thụ .

Keng!

Theo 1 tiếng kim thạch tiếng, đại thụ hơi ngừng, dĩ nhiên thật bị Mễ Tiểu Hiệp ngăn trở!

Trên thực tế, Mễ Tiểu Hiệp cũng không phải là đơn thuần võ công mất hết, mà là hệ thống tiến hành điều chỉnh, đưa hắn nguyên lai bản lĩnh diễn hóa, biến thành thích ứng thế giới này năng lực .

Ở tiền thế sau khi, Mễ Tiểu Hiệp có Kim Cương Bất Hoại, Đỉnh Thiên Lập Địa, Bách Độc Bất Xâm các loại hơn thể chất, đời này bảng skills trong nhưng có thể chất chuyên mục, nhưng chỉ thừa lại cửu ngưu nhị hổ một cái .

Cái gọi là cửu ngưu nhị hổ, chính là có Cửu Đầu Ngưu hai đầu hổ giấy gấp gia tăng lực lượng . Bởi vì ... này cái thể chất thêm được, Mễ Tiểu Hiệp mạn lực kinh người, lúc này mới sinh sinh ngăn trở bay tới đại thụ .

Cạc cạc!

Nhưng đúng lúc này, bất ngờ là, Mễ Tiểu Hiệp trước mặt đại thụ trong bỗng nhiên truyền ra 1 tiếng cười quái dị . Ngay sau đó, một con tối như mực quỷ vươn tay ra, nhanh như thiểm điện mò về Mễ Tiểu Hiệp ngực .

ác quỷ, dĩ nhiên thẳng đến bám vào cây đại thụ này bên trên, hắn ngay từ đầu mục tiêu chính là Mễ Tiểu Hiệp! Lúc này gần trong gang tấc, hắn cái này mới hiện thân đánh lén!

Ầm!

Sau một khắc, chỉ nghe nhất thanh muộn hưởng, Mễ Tiểu Hiệp cả người bay ngược ra khí .

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Thừa thắng xông lên, ác quỷ vừa mới hiện ra nửa người, bỗng nhiên hét lớn một tiếng vang lên, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ba mươi sáu thanh Thiên Cương Kiếm lóe kim quang hướng hắn phóng tới!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

013: ba đánh một

"Ngươi . . . Các ngươi cái này hai tên lường gạt!"

Bị ba mươi sáu thanh Thiên Cương Kiếm luân gian một lần, ác quỷ nguyên bản mới tinh áo choàng đã rách rách rưới rưới, quỷ trên người khí cũng tiêu tán rất nhiều, đứng ở nơi đó hổn hển chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà mắng to .

"Ngu xuẩn!"

Mễ Tiểu Hiệp đứng lên, xoa xoa có chút làm đau ngực . Cái này dụ địch sống thực sự không dễ làm, ba tầng Thiết Bố Sam phòng hộ đều bị đánh nát .

Mễ Tiểu Hiệp liên thủ với Yến Xích Hà, nhưng 1+ 3=4, ở tu vi bên trên nhưng không chiếm tiện nghi . Coi như Yến Xích Hà trong tay Pháp Khí nhiều, nhưng dù sao còn ăn sân khách thua thiệt .

Đánh sau một hồi, bọn họ liền ý thức được, đánh như vậy xuống phía dưới không được . Cho nên lưng tựa lưng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp nhẹ nhàng gãi gãi Yến Xích Hà lòng bàn tay . Yến Xích Hà ngầm hiểu, phối hợp Mễ Tiểu Hiệp diễn một màn đùa giỡn .

Ác quỷ phụ thân cây cỏ, ở một bên nghe trộm, dĩ nhiên thật sự cho rằng, Thiên Cương Kiếm pháp còn chỉ có thể dùng hai lần, lúc này mới dám hiện thân đánh lén Mễ Tiểu Hiệp .

Không thể không nói, địa phương nhỏ quỷ không có từng va chạm xã hội, liền là đơn thuần .

Đập một luân gian Thiên Cương Kiếm, tuy là không có thể đánh chết ác quỷ, nhưng đã đem hắn đả thương . Cứ như vậy, song phương ở tu vi Thượng Sứ cách xem như là lau sạch .

"Ta muốn giết các ngươi!"

Ác quỷ giận không thể nuốt, nguyên bản trên mặt liền quỷ khí quấn, hiện tại càng có vẻ Hắc . Tiếp tục rống to một tiếng, lại tiến vào một cây đại thụ bên trong, không gặp thân ảnh .

"Thập Bộ Nhất Sát!"

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà đồng thời sử dụng sát chiêu, cùng nhau tấn công về phía cách đó không xa một cây đại thụ .

A ~~!

Đại thụ bạo liệt trong tiếng ầm ầm, vang lên 1 tiếng thê lương khóc quỷ, ác quỷ theo vụn gỗ ở giữa bay ra, một đầu lại chui xuống dưới đất .

Làm Luyện Khí Sĩ, đối với khí tức cực kỳ mẫn cảm, cái này ác quỷ toàn thân quỷ khí, làm sao có thể thoát khỏi hai người cảm giác ?

Trước khi chỉ là làm bộ không biết, cái này ác quỷ còn tưởng là thật, thật sự cho rằng giấu ở Juri liền an toàn .

"Không dám chạy chứ ?"

Lại ăn một cái ngoan, lúc này nhìn nữa, chu vi đã không có ác quỷ khí tức .

"Cũng sẽ không ."

Mễ Tiểu Hiệp lắc đầu, cái này ác quỷ còn có dư lực, cũng sẽ không dễ dàng như vậy đào tẩu .

Sau một khắc, hai người toàn bộ tinh thần đề phòng, nếu như ác quỷ không có chạy, nói rõ hắn đang ở chủ mưu cái gì .

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm!

Quả nhiên, xa xa bỗng nhiên truyền đến ba tiếng nổ, ngay sau đó không bao lâu, chỉ thấy ba cây mấy người ôm hết cây hòe bay lên, trực tiếp hướng bên này bay tới .

"Đây là . . ."

"Không xong . . ."

Chứng kiến cái này ba cây lão hòe thụ, Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà đều sắc mặt không khỏi biến đổi .

Cây hòe lại danh Mộc trong quỷ, vốn là âm khí thịnh vượng, huống hồ là loại này mấy trăm năm lão Hòe . Hơn nữa tối trọng yếu là, cái này ba cây lão Hòe hiển nhiên bị ác quỷ luyện hóa, mặt trên bám vào hắn đại lượng quỷ khí .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà trong mắt, ba cây lão Hòe đều là quỷ khí âm trầm, căn bản nhìn không ra ác quỷ bám vào cái nào một buội cây .

Ông!

Giữa lúc trong lòng hai người kinh nghi thời điểm, ba cây lão Hòe tốc độ bỗng nhiên nhanh hơn, trực tiếp hướng bọn họ đụng vào .

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Mễ Tiểu Hiệp vội vã lui lại né tránh, Yến Xích Hà hét lớn một tiếng, lần thứ hai sử dụng Thiên Cương Kiếm pháp .

Ùng ùng!

Sau một khắc, ba mươi sáu thanh Thiên Cương Kiếm bắn tới trong một gốc cây lão Hòe, thế nhưng lần này, nhưng không có đem lão Hòe nổ nát .

Cái này lão hòe thụ sống mấy trăm năm, bản thân liền có một chút đạo hạnh, lại bị ác quỷ quỷ khí luyện hóa, hiện tại đã là có thể Pháp Khí tồn tại, một vòng Thiên Cương Kiếm pháp căn bản oanh không toái!

Đương nhiên, ở một vòng Thiên Cương Kiếm sau đó, lão Hòe bên trên quỷ khí rõ ràng giảm nhạt rất nhiều .

Nhưng vấn đề là, Yến Xích Hà tuy là không có đến cực hạn, nhưng cũng không thể không hạn chế sử dụng Thiên Cương Kiếm pháp . Coi như hắn đem hết toàn lực, không ngừng mà thi triển Thiên Cương Kiếm pháp, nhiều lắm nổ nát hai cây lão Hòe .

Ở không xác định ác quỷ vị trí dưới tình huống, không kiên trì nổi trước nhất định là hắn!

"Mễ huynh! Ngươi nhiều chủ ý, mau mau muốn cái đối sách!"

Yến Xích Hà ba mươi sáu thanh Thiên Cương Kiếm vờn quanh, nhưng cùng lúc ứng đối hai cây lão Hòe, tự bảo vệ mình còn trắc trở, vội vàng hướng Mễ Tiểu Hiệp la lớn .

"Nhiều chủ ý cũng vô dụng, ngươi nhanh lên bay vùn vụt, nhìn một chút có còn hay không pháp bảo gì!"

Mễ Tiểu Hiệp bị mặt khác một gốc cây lão Hòe đuổi tới chỗ tán loạn, hướng về phía Yến Xích Hà kêu một câu .

Hiện ở loại tình huống này, sẽ bọn họ có thể tìm ra ác quỷ phụ thân vị trí, sẽ Dĩ Lực Phá Xảo đem cái này ba cây lão Hòe toàn bộ đánh thành tro .

Nhưng ăn hai lần thua thiệt ác quỷ, hiện tại không rên một tiếng, như thế nào xác định vị trí hắn . Coi như ba đặt một, may mắn đoán đúng một lần, ác quỷ có thể lại chuyển đổi lại ẩn thân vị trí, cũng không khả năng mỗi lần đều đoán đúng .

"Pháp bảo . . . Nào có nhiều như vậy pháp bảo!"

Yến Xích Hà một trận quẫn bách, hắn xuống núi thời điểm, sư phụ liền cho hắn những thứ này gia sản, nào còn có đừng.

"Hết xong, Phú Nhị Đại đều không đáng tin cậy ."

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm kêu khổ, cái này thật khờ nhãn .

Đã đem Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà bức đến không cách nào, ác quỷ đĩ nhiên trầm trụ khí, không có đắc ý vênh váo, không rên một tiếng không chút nào bại lộ vị trí, một chút tiêu khiển hai người .

Tiếp tục như vậy không phải biện pháp, Mễ Tiểu Hiệp chau mày, thầm nghĩ sợ rằng chỉ có thể chạy trốn . Nhưng chiếu lúc này tình huống xem, ác quỷ sợ rằng sẽ không dễ dàng như vậy thả bọn họ đi .

"Trung gian cây kia! Bắn trúng gian cây kia!"

Giữa lúc hai người thúc thủ vô sách thời điểm, xa xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng hô to, tiếp tục chỉ thấy một cái bạch y thân ảnh bay tới .

"Tiểu Thiến!"

Mễ Tiểu Hiệp con mắt trợn to, đến chính là Niếp Tiểu Thiến!

"Nhanh! Bắn trúng gian cây kia, lão quỷ giấu ở phía trên!"

Tiểu Thiến rơi xuống đất, đối với Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà liền vội vàng nói .

"Thập Bộ Nhất Sát!"

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Hai người không chút do dự, lúc này hướng về phía trung gian lão Hòe thi triển sát chiêu .

"A ~~! Niếp Tiểu Thiến, ngươi phá hỏng đại sự của ta!"

Sau một khắc, một trận kiếm quang qua đi, trung gian lão Hòe bên trên lộ ra một trương dữ tợn mặt quỷ, hướng về phía Niếp Tiểu Thiến táo bạo gào thét .

"Lão quỷ! Ngươi tạm giam ta trăm năm, ngày hôm nay muốn ngươi phục dụng hoàn lại!"

Niếp Tiểu Thiến mặt lộ vẻ sương lạnh, trong tay ống tay áo vung lên, ống tay áo vung ra trực tiếp đánh về phía ác quỷ .

"Ta muốn giết các ngươi! Giết các ngươi!"

Ác quỷ điên cuồng gào thét, tiếp tục liền không có động tĩnh, lại biến mất đến mặt khác một gốc cây lão Hòe .

"Bên trái cây kia!"

"Thập Bộ Nhất Sát!"

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Nhưng bất luận ác quỷ như thế nào trốn tránh, cũng không chạy khỏi Niếp Tiểu Thiến con mắt .

Niếp Tiểu Thiến theo ác quỷ trăm năm, đối với hắn mùi hết sức quen thuộc tất . Hơn nữa tối trọng yếu là, ác quỷ dùng hài cốt khống chế Niếp Tiểu Thiến, vì vậy chính giữa có loại đặc biệt liên hệ .

Hiện tại hài cốt tuy là dời đi, Niếp Tiểu Thiến thoát ly chưởng khống, lại nhưng có thể cảm giác được ác quỷ vị trí .

"Trung gian cây kia!"

"Thập Bộ Nhất Sát!"

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

"Vẫn là trung gian cây kia!"

"Thập Bộ Nhất Sát!"

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

. . .

Sau đó, Niếp Tiểu Thiến phụ trách Radar định vị, Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà phụ trách hỏa lực bao trùm, một quỷ hai người phối hợp mật thiết, đem ác quỷ đánh cho kêu thảm thiết không thôi .

"Ta và các ngươi ngày xưa không oán ngày nay không thù, vì sao tương bức đến tận đây!"

Rất nhanh, ác quỷ đã bị đánh khí tức yếu ớt, phẫn hận xông Yến Xích Hà cùng Mễ Tiểu Hiệp hô .

"Tu sĩ chúng ta, trừ ma vệ đạo, ngươi thương thiên hại lý, ta liền muốn trừ ngươi!"

"Cái nào có nhiều như vậy lý do, ai cho ngươi khi dễ nhà của ta Tiểu Thiến!"

". . ."

Nghe được Mễ Tiểu Hiệp nói, Yến Xích Hà, Niếp Tiểu Thiến, ác quỷ đều là ngẩn ra, đây là cái đạo lí gì ?

"Đừng động những thứ này, đánh phải đó "

Mễ Tiểu Hiệp bĩu môi, không nghĩ tới đem lời thật lòng nói ra, tiếp tục hô to một tiếng che giấu quẫn bách .

"Niếp Tiểu Thiến! Ta trước hết để cho ngươi chết!"

Lúc này, ác quỷ 1 tiếng phẫn nộ gào thét, bỗng nhiên không quan tâm nhằm phía Niếp Tiểu Thiến!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

014: Ngự Quỷ Thuật

Niếp Tiểu Thiến chỉ là Nhất Trọng Thiên tu vi, chỗ nào trốn được Tứ Trọng Thiên tu vi ác quỷ công kích, kêu đau một tiếng đã bị trùng điệp đụng bay ra ngoài .

"Tiểu Thiến!"

"Thần quỷ lui tránh, Thiên Cương Kiếm pháp!"

Thấy Niếp Tiểu Thiến ngã xuống đất, Mễ Tiểu Hiệp quá sợ hãi, hô to một tiếng liền chạy tới . Yến Xích Hà còn lại là vẻ mặt phẫn nộ, giơ tay lên chính là một vòng Thiên Cương Kiếm pháp .

Ầm ầm!

Một tua này Thiên Cương Kiếm pháp sau đó, buội cây kia lão Hòe rốt cục không chịu nổi, một tiếng vang thật lớn bạo liệt thành gỗ vụn . Cùng lúc đó, lại bị luân gian một lần, đã hấp hối ác quỷ cũng điệt xuất đến, té trên mặt đất .

"Tiểu Thiến! Thế nào . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đã chạy tới, ôm lấy trọng thương Tiểu Thiến, vẻ mặt khẩn trương . Hắn mặc dù sẽ một ít y thuật, nhưng không dám Y Quỷ a .

"Không sao, chỉ có có đau một chút ."

Tiểu Thiến có chút suy nhược, hiển nhiên bị thương nặng, nhưng cũng may không đến mức hồn phi phách tán, cười cười nhúng tay vuốt Mễ Tiểu Hiệp khuôn mặt .

"Công tử, vì sao thảng ở trong ngực của ngươi ấm áp như vậy, tựa như . . . Ta nguyên bản là nhận thức ngươi ."

"E rằng chúng ta kiếp trước bản nhận biết ."

"Chúng ta đây kiếp trước là quan hệ như thế nào ."

" Ừ. . . Ngươi là thê tử ."

". . . Ta cũng nghĩ vậy như vậy ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Niếp Tiểu Thiến, trong lòng bỗng nhiên dâng lên vô hạn ôn nhu . Niếp Tiểu Thiến mặc dù không có nhớ lại hắn, nhưng đối với hắn cảm giác nhưng không có thay đổi .

"Ác quỷ! Ngươi hại vô số người, ngày hôm nay ta để ngươi hồn phi phách tán!"

Lúc này, Yến Xích Hà hét lớn một tiếng, giơ Pháp Kiếm sẽ phải bị ác quỷ một kích tối hậu .

"chờ một chút!"

Mễ Tiểu Hiệp vội vã hô to một tiếng, đã chạy tới ngăn cản Yến Xích Hà .

"Mễ huynh, ngươi làm cái gì vậy ?"

"Đừng nóng vội, ta có cái bảo bối tốt, mới vừa dễ dàng thu hắn ."

Mễ Tiểu Hiệp cười thần bí, từ trong lòng ngực lục lọi ra một bả ấm .

Ấm lớp mười thước, chiều rộng bụng mảnh nhỏ cổ, hai cái trái phải Nguyệt Nha Nhi tay nắm cửa, như kim mà không phải kim ngọc cũng không phải ngọc, mơ hồ có Tử Khí nội liễm .

"Đây là cái gì vật ?"

Yến Xích Hà đánh giá cái chuôi này ấm, vẻ mặt hiếu kỳ .

"Đây chính là bảo bối tốt, hắc hắc, Linh Bảo!"

Mễ Tiểu Hiệp đắc ý cười cười, đánh tiếp khai nắp bình, đối với trên mặt đất nằm ác quỷ quát một tiếng thu !

Sau một khắc, chỉ thấy suy yếu ác quỷ hóa thành một sợi khói đen, liền được thu vào trong bầu . Mễ Tiểu Hiệp vội vã đắp lên nắp bình, lắc lắc cái này mới yên tâm lại ôm vào trong lòng .

"Huynh đệ, hay nói giỡn có thể, khoác lác liền không có ý nghĩa ."

Một trận chiến đấu sau đó, Yến Xích Hà cùng Mễ Tiểu Hiệp quan hệ lại gần một tầng, bĩu môi phách Mễ Tiểu Hiệp một bả .

Trong thiên địa bảo vật, chia làm Pháp Khí, pháp bảo, Linh Bảo ba loại . Dục Giới tu vi tầng Luyện Khí Sĩ, có thể có kiện ra dáng Pháp Khí cũng không tệ, giống Yến Xích Hà như vậy Pháp Khí dựa theo bán sỉ đến, tuyệt đối là thổ hào .

Còn như pháp bảo, Yến Xích Hà chỉ ở sư phụ hắn nơi đó gặp qua liếc mắt . Còn như Linh Bảo, chính là hắn sư môn cũng không có, đây chính là tiên người mới có thể dùng bảo bối!

Mễ Tiểu Hiệp ấm tuy là nhìn thần kỳ, nhưng nhiều lắm chính là kiện cao cấp điểm Pháp Khí, dĩ nhiên nói là Linh Bảo, cái này da trâu thổi trúng có điểm không có trình độ .

"Tùy ngươi nói như thế nào ."

Mễ Tiểu Hiệp không có cải cọ, là hắn biết Yến Xích Hà không tin, nhưng cái chuôi này ấm quả thực liền là một kiện Linh Bảo!

Mễ Tiểu Hiệp ở tiền thế sau khi, tốn hao suốt đời tinh lực, chạy toàn bộ giang hồ, sưu tập 24 kiện then chốt đạo cụ, hội hợp sau đó có phá vỡ thời không uy năng . Nhưng lúc đó Mễ Tiểu Hiệp đã không thể rời bỏ cái kia giang hồ, cho nên không có sử dụng .

Sau lại không nghĩ tới lần thứ hai xuyên qua, hệ thống tiến hành điều chỉnh, Tương Na 24 kiện đạo cụ diễn biến thành nhất kiện Linh Bảo, chính là chỗ này đem Luyện Yêu Hồ!

Danh như ý nghĩa, Luyện Yêu Hồ có thể luyện hóa tất cả yêu ma quỷ quái, do đó đạt được một chủng loại giống như đan dược Âm Châu . Âm Châu đối với Mễ Tiểu Hiệp không dùng được, nhưng đối với yêu ma quỷ quái mà nói cũng là Đại Bổ Chi Vật, có thể tăng cao tu vi .

Chỉ cần có thể luyện hóa thiên hạ yêu ma quỷ quái hạng nhất, Luyện Yêu Hồ liền không hổ là Linh Bảo . Huống chi nó giống như một hãng chế biến, vừa vào sau đó còn có thể vừa .

Thế nhưng đáng tiếc, Luyện Yêu Hồ không có chút nào lực công kích, lực phòng ngự, cho nên bình thường đều đặt ở Trữ Vật Không Gian .

"Gợi ý: Diệt trừ ác quỷ, thu được chìa khoá một bả!"

Thu ác quỷ, tuy là còn không có lập tức luyện hóa, nhưng mặc cho vụ đã hoàn thành, một cái gợi ý ngay sau đó vang lên, đồng thời Trữ Vật Không Gian nhiều hơn một bả ngân sắc chìa khoá .

" Được!"

Chìa khoá tới tay, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ .

"Lưỡng vị công tử, đa tạ các ngươi diệt trừ ác quỷ, vì tỷ muội chúng ta báo thù oán ."

Lúc này, cảm giác nhiều Niếp Tiểu Thiến, mở miệng nói, hướng về Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà Doanh Doanh cúi đầu .

Yến Xích Hà không nói gì, tuy là Niếp Tiểu Thiến giúp hắn, nhưng hắn từ nhỏ đã bị giáo dục chính là Chính Tà Bất Lưỡng Lập . Lúc này hắn không có giết chết Niếp Tiểu Thiến, đã coi như là rất nể tình .

"Tiểu Thiến, ngươi sau này có tính toán gì không ."

Mễ Tiểu Hiệp đi lên trước, nâng dậy Niếp Tiểu Thiến câu hỏi .

"Thác bọn hồng phúc, hiện tại ta đã tự do thân, hơn nữa đối với người gian đã không có gì chấp niệm, cho nên chuẩn bị đi Địa Phủ đưa tin, tranh thủ sớm ngày đầu thai chuyển thế ."

Niếp Tiểu Thiến cười cười, nhìn Mễ Tiểu Hiệp nói rằng .

"Đi đầu thai à. . . Nói chuyện cũng tốt ."

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng Bất Xá, lại cười gật đầu .

Niếp Tiểu Thiến cả đời này thấy qua bi thảm, đầu thai chuyển thế bắt đầu lại, đúng là lựa chọn tốt nhất .

Mặc dù có tất cả Bất Xá, nhưng nên xa nhau vẫn phải xa nhau, một phen cáo biệt sau đó, Niếp Tiểu Thiến trực tiếp hướng Tây Phương đi tới, quy thiên quy thiên, nàng thật đi Địa Phủ đưa tin đầu thai đi .

"Đừng xem, đã sớm không còn bóng ."

Một hồi nữa, thấy Mễ Tiểu Hiệp đứng bất động ở nơi đó, thất thần nhìn Niếp Tiểu Thiến tiêu thất địa phương, Yến Xích Hà đi tới, vỗ một cái bả vai hắn .

"Há, đêm nay khí trời quả thật không tệ ."

Mễ Tiểu Hiệp lấy lại tinh thần, lời mở đầu không dựng sau khi ngữ nói một câu .

"Thích ."

Yến Xích Hà nhẹ rên một tiếng, sau đó một bả ngăn lại Mễ Tiểu Hiệp cái cổ, cánh tay hơi buộc chặt chất vấn .

"Ta đây mới phản ứng được, ngươi cùng nữ quỷ là không phải có gian tình! Nói cái gì trừ ma vệ đạo, thật ngươi chính là muốn cứu nàng ."

"Khái khái, Yến huynh ngươi xấu xa ."

Mễ Tiểu Hiệp dùng sức tránh thoát Yến Xích Hà, chột dạ lại vẻ mặt thong dong, không nghĩ tới bị khám phá .

"Ngươi mới xấu xa đây!"

Yến Xích Hà đập Mễ Tiểu Hiệp một cái, sau đó lại với hắn kề vai sát cánh, cùng nhau trở về Lan Nhược Tự .

Bất luận Mễ Tiểu Hiệp nhãn như thế nào, kết quả quả thực trừ ác quỷ . Hơn nữa trải qua ngày này hai đêm ở chung, riêng là đêm nay đánh một trận xong, Yến Xích Hà đã đem Mễ Tiểu Hiệp cho rằng tri kỷ bạn thân .

Không bao lâu, hai người trở lại Lan Nhược Tự, Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà xa nhau, vội vã bên trên lầu các, vẻ mặt đói khát chạy về phía con kia ngân bảo rương .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

Mễ Tiểu Hiệp ngón tay đụng chạm bảo rương, 1 tiếng gợi ý ngay sau đó vang lên .

"Mở ra!"

Hít sâu một hơi, Mễ Tiểu Hiệp hạ đạt chỉ lệnh .

"Gợi ý: Thu được Thuật Tự Môn bí kíp!"

Gợi ý lần nữa vang lên, cùng này cùng người nào, một quyển hắc sắc phong bì sách nhỏ, xuất hiện ở Trữ Vật Không Gian .

"Thuật Tự Môn bí kíp . . ."

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, tận lực bồi tiếp trở nên kích động, khai ra pháp thuật!

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp vội vã đi kiểm tra bí kíp cụ thể tin tức .

"Ngự Quỷ Thuật: Trung phẩm pháp thuật, yêu cầu Thuật Tự Môn ngộ tính 10 . Chưởng sinh tử, nghe ngô hiệu lệnh, pháp thuật này nhưng khu sử Quỷ Vật ."

"Gợi ý: Ngự Quỷ Thuật thỏa mãn điều kiện học tập, có hay không học tập!"

Giới thiệu rất đơn giản, Mễ Tiểu Hiệp vừa mới nhìn xong, ngay sau đó lại là 1 tiếng gợi ý vang lên .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

015: Luyện Khí Nhị Trọng Thiên

Bí kíp chia làm lưỡng loại bảy loại .

Một loại là đại đạo bí kíp, bao quát Luyện Thể, Luyện Khí, luyện thần ba loại, nhưng đề thăng đại đạo cảnh giới .

Một loại là bàng môn bí kíp, bao quát Thuật Tự Môn, Lưu Tự Môn, Động Tự Môn, Tĩnh Tự Môn bốn loại, nhưng tu luyện bàng môn kỹ năng .

"Học tập!"

Mễ Tiểu Hiệp Thuật Tự Môn ban đầu ngộ tính là 14, thỏa mãn 10 điều kiện học tập, hơn nữa hắn đi Luyện Khí một đường, Thuật Tự Môn pháp thuật cũng chính thích hợp hắn .

Chỉ lệnh hạ đạt, Trữ Vật Không Gian trong Ngự Quỷ Thuật bí kíp tiêu thất, cùng lúc đó, bảng skills Thuật Tự Môn cột skill, Ngự Quỷ Thuật ba chữ xuất

hiện, xếp hạng Ngự Kiếm Thuật phía sau .

"Trung phẩm pháp thuật . . ."

Ngự Quỷ Thuật giống như Ngự Kiếm Thuật, chính là trung phẩm Khu Vật pháp thuật, chung quy tổng cộng chia làm ba tầng . Một tầng viên mãn nhưng Ngự quỷ ba con, tầng hai viên mãn nhưng Ngự quỷ chín con, ba tầng viên mãn thì không bị hạn chế số lượng .

Mễ Tiểu Hiệp chỉ là tập được Ngự Quỷ Thuật, pháp thuật độ thuần thục vẫn là 0, nếu như muốn đề thăng độ thuần thục, sẽ bản thân tu luyện, sẽ trực tiếp dùng vi tích phân đề thăng . Một tầng viên mãn cần 100 vi tích phân, ba tầng cũng chính là 300 vi tích phân .

Kiểm tra vi tích phân ngạch trống, công đức 0, nghiệp lực 2 .

Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ thở dài, Ngự Quỷ Thuật thuộc về tà đạo kỹ năng, cần nghiệp lực vi tích phân . Xem ra cần phải làm chút chuyện xấu, kiếm điểm nghiệp lực vi tích phân .

Suốt đêm không nói chuyện, sáng sớm ngày thứ hai, Lan Nhược Tự ngoài cửa, Mễ Tiểu Hiệp cùng Yến Xích Hà phân biệt .

"Yến huynh, sau đó tính thế nào ."

"Ta vốn là phụng sư mệnh xuống núi Du Lịch, trước đây thấy ác quỷ hại nhân, bản thân lại bất lực diệt trừ, lúc này mới ở tại trong chùa nhắc nhở qua người qua đường . Hiện tại ác quỷ đã trừ, ta cũng phải rời đi nơi này, tiếp tục Du Lịch tăng trưởng hiểu biết ."

"Tốt lắm, Thanh Sơn Bất Cải Lục Thủy Trường Lưu, ngươi sau đó tái kiến!"

"Sau này còn gặp lại!"

Đại trượng phu cũng không phải nữ nhi gia, nói mấy câu sau đó, hai người ôm quyền xá, hướng phương hướng khác nhau ly khai .

"Không biết mảnh nhỏ nương hiện tại thế nào . . ."

Ra rừng cây, Mễ Tiểu Hiệp người cởi ngựa đường cái, tâm lý không khỏi nghĩ .

Bây giờ cách Hàng Châu đã không xa, lại có ngựa thay đi bộ, hẳn là bốn năm ngày có thể đuổi về với ông bà .

Chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, Mễ Tiểu Hiệp có thể ở thời hạn bên trong hoàn thành nhiệm vụ, không khỏi tạm thời thở phào một cái .

"Chủ nhân! Chủ nhân! Thả ta đi ra ngoài!"

Đi không có khi nào, một thanh âm bỗng nhiên truyền đến, Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, là từ Luyện Yêu Hồ trong truyền tới .

Luyện Yêu Hồ tuy là thu ở Trữ Vật Không Gian, nhưng làm pháp bảo, cùng Mễ Tiểu Hiệp tâm ý tương thông . Vừa mới cái kia thanh âm, trừ tối hôm qua thu ác quỷ, còn có thể là ai .

"Ngươi nhưng làm rõ ràng, ai là của ngươi chủ nhân ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng nổi lên mỉm cười, dụng ý niệm cùng Luyện Yêu Hồ trong ác quỷ câu thông .

"Chủ nhân! Ngài chính là ta chủ nhân, chủ nhân ta chính là ngài a!"

Luyện Yêu Hồ từ thành thiên địa, bị vây ở trong ác quỷ, nghe được Mễ Tiểu Hiệp thanh âm theo bốn phương tám hướng truyền đến, uy năng dường như thần chi, một bên hô một bên phủ phục quỳ lạy .

"Được, đừng vuốt mông ngựa, muốn bảo trụ mạng nhỏ, dù sao cũng phải trả giá một chút ."

"Chủ nhân, ta thân vô trường vật, không có pháp bảo gì . Liền chỉ có mình ta, ta nguyện ý vì ngài hiến thân!"

" Ngừng! Ngươi một con quỷ nam, đừng nói như thế không rõ ."

"Chỉ cần chủ nhân ngài cần, ta có thể biến thành nữ quỷ!"

"Không cần! Nói chuyện thực tế, ngươi nghĩ thế nào, ngạch . . . Hiến thân ."

"Xin chủ nhân nhận lấy lòng ta đi. . ."

. . .

Mễ Tiểu Hiệp tập được Ngự Quỷ Thuật, nhưng còn không có tu luyện, dựa theo hắn hiện tại tiêu chuẩn, ngay cả nửa con quỷ cũng Ngự không được . Nhưng nếu như là nắm giữ Ngự Quỷ Thuật quỷ, đối với Mễ Tiểu Hiệp ngược làm cho sử dụng pháp thuật, là được rồi.

Dưới bình thường tình huống, không có quỷ nguyện ý làm như thế, bực này cùng đem Sinh Diệt giao cho người khác nắm giữ . Nhưng bây giờ, đối với Luyện Yêu Hồ trong ác quỷ mà nói, cùng tan tành mây khói, chẳng làm nô tỳ .

Một phen đàm phán sau đó, ác quỷ dâng lên trái tim, thật chính là hắn một luồng hồn phách . Nếu muốn Ngự quỷ, cần được nắm giữ quỷ vài thứ .

Tỷ như trước đây ác quỷ khống chế nữ quỷ, chính là nắm giữ các nàng hài cốt . Cái này ác quỷ hài cốt còn ở mảnh rừng cây kia, hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp cũng không muốn nhiều xương người vòng tay, liền lấy hắn một luồng hồn phách .

Có cái này sợi hồn phách nơi tay, ác quỷ mọi cử động ở Mễ Tiểu Hiệp trong lòng bàn tay, hắn một cái ý niệm trong đầu thì có thể làm cho ác quỷ Hồn Phi yên diệt!

"Đây là . . ."

Thành công khế ước ác quỷ, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên trong lòng hơi động, mơ hồ có loại muốn đột phá cảm giác .

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt ngoài ý muốn, hắn tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, đại đạo tu vi tiến triển thong thả, lẽ ra đột phá còn sớm đây.

"Chẳng lẽ là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, cái này sợ rằng cùng ác quỷ có quan hệ .

Mặc kệ thế nào, đột phá tóm lại là chuyện tốt, Mễ Tiểu Hiệp giật giây cương một cái hạ quan đạo, hướng xa xa hoang dã chạy đi .

Sau nửa canh giờ, tìm được một cái an tĩnh không người quấy rối địa phương, Mễ Tiểu Hiệp vội vã hạ mã, liền đất ngồi xếp bằng, yên lặng vận chuyển công pháp .

Chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp hai mắt khép hờ, Ngũ Tâm Triều Thiên, vạt áo không gió mà bay . Theo buổi sáng ánh bình minh vừa ló rạng, đến chạng vạng mặt trời lặn phía tây, mãi cho đến đỉnh đầu đã là Mãn Thiên Tinh Đấu .

"Hô . . ."

Mễ Tiểu Hiệp rốt cục mở hai mắt ra, thật dài phun ra một hơi bạch khí, khóe miệng lộ ra một nụ cười .

Trắng nhợt thiên tu luyện, hắn rốt cục đột phá Luyện Khí Nhị Trọng Thiên . Lúc này Mễ Tiểu Hiệp đẳng cấp biểu hiện, cũng đã là LV 2 .

"Ra đi ."

Mễ Tiểu Hiệp cao hứng trong lòng, mở miệng gọi 1 tiếng, chỉ thấy một đoàn hắc khí theo ống tay áo tuôn ra rơi xuống đất . Ngay sau đó hắc khí tán đi, xuất hiện một người đàn ông tuổi trung niên .

Chỉ thấy người đàn ông trung niên đầu tóc rối bời, râu ria xồm xàm, mắt tam giác củ tỏi mũi, môi dầy miệng đầy thối rữa nha . Mễ Tiểu Hiệp cho một đúng trọng tâm đánh giá, xấu ép một cái .

Người đàn ông trung niên không là người khác, đúng là hắn trước khi thu phục ác quỷ .

"Tiểu bái kiến chủ nhân! Chủ nhân ngài giầy dính bùn, ta cho ngài liếm liếm!"

Ác quỷ hiện thân sau đó, quỳ xuống liền bái, tiếp tục liền le lưỡi, muốn bò qua vội tới Mễ Tiểu Hiệp liếm giày .

"Ngươi quá xấu, chớ tới gần ta ."

Mễ Tiểu Hiệp vội vã xua tay, sau đó hỏi.

"Ta tới hỏi ngươi, ngươi tên là gì ."

"Tiểu cái nào xứng hữu danh tự, chủ nhân ngài thích xưng hô như thế nào, a miêu Nhị Cẩu tùy tiện gọi, coi như ngài ban thưởng nhũ danh tự ."

Ác quỷ ngũ thể đầu địa phục ở, khẽ ngẩng đầu vẻ mặt quyến rũ nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp không còn gì để nói, trước khi vẫn là chiếm lấy nhất phương Quỷ Vương, hiện tại liền triệt trở thành cẩu nô tài, tranh này gió chuyển biến cũng quá tùy ý .

"Căn cứ ngươi tướng mạo, sau đó ngươi đã bảo Sửu Nô đi."

Mễ Tiểu Hiệp quan sát ác quỷ một phen, cười cười nói .

"Đa tạ chủ nhân ban tên cho! Sửu Nô đa tạ chủ nhân, cho chủ nhân liếm giày!"

Ác quỷ, hiện tại Sửu Nô, tận lực bồi tiếp một trận dập đầu, lại muốn đi qua cho Mễ Tiểu Hiệp liếm giày .

Mễ Tiểu Hiệp vội vã ngăn cản, liếc liếc mắt Sửu Nô danh xưng, nội dung đã biến thành Sửu Nô LV 3. Sửu Nô vốn là Tứ Trọng Thiên tu vi, nhưng bây giờ hàng Nhất Trọng .

Mễ Tiểu Hiệp vuốt cằm, xem ra hắn sở dĩ bỗng nhiên đột phá, là bởi vì Sửu Nô dâng ra một luồng hồn phách . Một thăng vừa đầu hàng, như thế phù hợp quy luật tự nhiên .

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại hỏi Sửu Nô một ít lời, tâm lý không khỏi thoải mái không ít .

Sửu Nô Ngự Quỷ Thuật đại thành, mượn Lão Dương rễ cây hệ quấn Khô Cốt, lúc này mới đồng thời chưởng khống hơn ba mươi con nữ quỷ . Sau đó khiến những thứ này nữ quỷ đi câu dẫn qua đường nam tử, cho hắn cung cấp tiên huyết cùng tâm can luyện công .

Nhưng theo Sửu Nô từng nói, hắn quản thúc nữ quỷ tuy là mỗi người mạo mỹ, nhưng hắn chỉ thích nam giới, cho nên cũng không có xâm phạm những nữ quỷ đó . Mà nữ quỷ đi câu dẫn nam tử, vì bảo trì nam tử dương khí, cũng đều là làm một chút đùa giỡn, cũng không có phát sinh thực chất .

Nói như vậy, Niếp Tiểu Thiến tuy là bị Sửu Nô kiềm chế trăm năm, vẫn còn bảo trì thuần khiết .

Mễ Tiểu Hiệp thở phào một cái, nhưng nhìn nữa Sửu Nô nhìn hắn nhãn thần, không khỏi một trận ác hàn, liền vội vàng đem hắn thu .

Hiện tại đã là buổi tối, không còn cách nào tiếp tục chạy đi, Mễ Tiểu Hiệp định thần một chút tiếp tục tu luyện, vừa lúc củng cố vừa mới đột phá cảnh giới .

Sau một đêm, sáng sớm ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp lên ngựa tiếp tục chạy đi .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

016 ép trả nợ

Miệt mài gấp rút lên đường, vài ngày sau đầu tháng tám, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục trở lại Hàng Châu Lâm An lão gia .

Mễ gia đang ở Lâm An thị trấn, nguyên bổn cũng là đại hộ nhân gia, suy bại Chi Hậu Tựu chỉ còn một gian tiểu viện . Dẫn ngựa đi ở thị trấn trên đường phố, nhìn chu vi vừa xa lạ lại quen thuộc cảnh vật, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút kích động .

"Về nhà!"

Nhưng để cho Mễ Tiểu Hiệp nhớ, hay là đang trong nhà chờ hắn Trầm Tế Nương .

Trầm Tế Nương là Mễ gia con dâu nuôi từ bé, từ nhỏ nhìn Mễ Tiểu Hiệp lớn lên, Mễ Tiểu Hiệp đối với nàng tình cảm tựa như tỷ tỷ . Vốn lấy quan hệ bọn hắn, sau đó nhất định phải thành thân, khiến loại này tỷ đệ tình lại sảm tạp vào tình yêu nam nữ .

Bây giờ là buổi sáng, bên cạnh cuối hẻm có thật nhiều rao hàng người bán hàng rong . Nghe các loại cái ăn hương vị, còn không có ăn điểm tâm Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút đói . Trầm Tế Nương vậy cũng còn chưa ăn cơm, trong nhà sợ rằng đã không có lương thực dư .

Mễ Tiểu Hiệp móc ra tiền, ở ven đường mua mười cái vừa ra khỏi lồng nhiệt bánh màn thầu, lại mua một con vịt quay, dùng lá sen túi thả ở trên ngựa, về nhà .

Lâm An thị trấn không lớn, không đến nửa canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp đi tới một nhà trước cửa tiểu viện, đây chính là hắn gia .

Liền muốn gặp được Trầm Tế Nương, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại có chút kích động, sửa sang một chút quần áo, lúc này mới dẫn ngựa đi vào .

"Tế Nương, ngươi đây chính là thiên đại mặt mũi, toàn bộ Lâm An thị trấn, ngươi đi hỏi thăm một chút, ai dám thiếu lão gia nhà chúng ta tiền không trả!"

"Lưu quản sự, ta không phải là không còn, chỉ là . . . Ta lúc đầu rõ ràng mượn một trăm hai mươi văn tiền, hiện tại làm sao biến thành một lượng bạc linh

ba mươi sáu văn tiền ."

"Ngươi chẳng lẽ không biết cho vay nặng lãi lợi cổn lợi ? Ngươi tha thời gian dài như vậy, lợi tức đương nhiên là hơn, nếu như ngươi không tin, ta tính cho ngươi xem nha "

"Không cần, ngươi coi như ta cũng xem không hiểu, có thể hay không gia hạn thêm vài ngày, trong tay ta cái nào có nhiều tiền như vậy."

"Hắc hắc, Tế Nương, đây là cần gì chứ, ta tới nhà ngươi cũng không phải lần một lần hai . Chỉ cần ngươi đáp ứng cho lão gia nhà chúng ta làm thiếp, chẳng những trướng mục toàn tiêu, hơn nữa ngươi sau này sẽ là chúng ta Triệu gia thập Tam phu nhân, đến lúc đó được nhiều người ngưỡng mộ, không thể so ngươi ở đây chịu khổ cường ?"

"Lưu quản sự! Việc này ngươi không cần nhắc lại, ta là Mễ gia lão bà, làm sao có thể lại đi Triệu gia! Chờ ta vợ con Hiệp trở về, hắn kiếm tiền ta liền trả cho các ngươi!"

"Nhà ngươi Tiểu Hiệp ? Hừ, ngươi cũng không phải không có nghe Tiền lão bản bọn họ nói, bọn họ khi trở về gặp phải cường đạo, Mễ Tiểu Hiệp chạy chậm bị cường đạo đánh chết, ngươi đợi không được hắn trở về!"

"Ngươi nói bậy! Tiểu Hiệp nhất định sẽ trở về!"

. . .

Mễ Tiểu Hiệp mới vừa vào cửa, liền nghe được trong viện có người khắc khẩu, vòng qua ảnh lưng tường vừa nhìn, tận lực bồi tiếp nhướng mày .

Chỉ thấy một gã râu dê người đàn ông trung niên, dẫn hai gã người hầu trang phục tráng hán, đang vây quanh Trầm Tế Nương tranh chấp .

"Lấy ở đâu bẩn, ở nhà của ta la hét ầm ĩ!"

Mễ Tiểu Hiệp mặt lạnh, tận lực bồi tiếp hét lớn một tiếng .

Nghe được có người gọi hàng, mới vừa rồi còn khắc khẩu mọi người, đều nghiêng đầu lại . Chợt thấy là Mễ Tiểu Hiệp, sau một khắc toàn bộ mục trừng khẩu ngốc, vẻ mặt khó có thể tin .

". . . Tiểu Hiệp!"

Chỉ chốc lát, Trầm Tế Nương trước tiên phản ứng kịp, hô một tiếng liền xông lại, kéo lại Mễ Tiểu Hiệp tay, trên dưới quan sát đoan trang .

"Tiểu Hiệp . . . Ngươi cuối cùng là trở về ."

Đúng là Mễ Tiểu Hiệp, không ít khối thịt cũng không còn trầy khối da, Trầm Tế Nương viền mắt chứa lệ, nhịn không được khóc lên .

"Tế Nương, ngươi gầy ."

Mễ Tiểu Hiệp nhúng tay bang Trầm Tế Nương lau đi nước mắt, sau đó sờ sờ mặt nàng, không khỏi một trận không nỡ .

Trầm Tế Nương mặc dù không là khuynh quốc khuynh thành, nhưng dáng dấp cũng rất đẹp mắt, ở Lâm Giang Huyện đều là nổi danh . Nhưng bây giờ nàng, cáp xương hầu như đều hiện ra đến, đã gầy đến không còn hình dáng .

"Mét . . . Mễ Tiểu Hiệp! Ngươi . . . Ngươi tại sao trở về . . ."

Lúc này, râu dê Lưu quản sự, vẻ mặt gặp quỷ nhìn Mễ Tiểu Hiệp, sỉ sỉ sách sách nói rằng .

"Đây là nhà ta, ta làm sao không thể trở về đến ."

Mễ Tiểu Hiệp đem Trầm Tế Nương kéo ra phía sau, nhiều hứng thú nhìn Lưu quản sự .

"Ngươi . . . Ngươi không phải chết sao!"

Lưu quản sự dần dần tỉnh táo lại, xác định thấy là người không phải quỷ, vẻ mặt nghi hoặc .

"Há, làm sao ngươi biết ta chết ?"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tựa như tùy ý hỏi một câu .

"Chuyện này... Đây là Tiền lão bản bọn họ nói, bọn họ trở về, ngươi lại không trở về . Bọn họ truyền thuyết đường gặp phải cường đạo, ngươi chạy chậm bị cường đạo đánh chết!"

Lưu quản sự định thần một chút, nói cũng dần dần lưu loát .

"Tiền lão bản, Triệu Toàn, Lý Đại Trụ, ta đình chỉ lại đi theo chân bọn họ ôn chuyện một chút!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, tiếp tục lại lạc hướng Lưu quản sự .

"Nhà của ta không chào đón ngoại nhân, các ngươi có thể rời đi ."

"Ly khai ?"

Lưu quản sự sửa sang một chút trên đầu mũ, từ trong lòng ngực móc ra một cái thật dầy sổ sách, chỉ vào trong một tờ đối với Mễ Tiểu Hiệp khinh miệt nói rằng .

"Thấy rõ ràng, Trầm Tế Nương thiếu lão gia nhà chúng ta một hai linh ba mươi sáu văn tiền! Ngày hôm nay nếu là không trả tiền lại . . . Hừ!"

Coi như Mễ Tiểu Hiệp trở về, thì phải làm thế nào đây, hắn có thể trả lại được cái này một hai bao nhiêu bạc ?

Một cái nghèo tú tài nghèo, nổi danh mềm yếu vô năng, trước đây đều vẫn là dựa vào nữ nhân nuôi sống . Lưu quản sự vẻ mặt kiêu ngạo, thầm nghĩ Mễ Tiểu Hiệp trở về e rằng vừa lúc .

Trầm Tế Nương thấy qua cường ngạnh, chết sống không đồng ý cho Triệu lão gia làm thiếp . Nhưng nếu như đi bức bách Mễ Tiểu Hiệp, dùng hắn mềm yếu tính tình khăng định nhịn không được, nói không chừng liền bán đứng Trầm Tế Nương .

Đến lúc đó, Trầm Tế Nương còn có cái gì tuyển chọn!

"Một hai phần nhiều là đi, những thứ này hẳn đủ ."

Đúng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên mở miệng, sau đó từ trong lòng ngực móc ra một vật ném qua .

Lưu quản sự ngẩn ra, vô ý thức tiếp được, tiếp tục cúi đầu vừa nhìn không khỏi trong nháy mắt trợn to hai mắt, cái này dĩ nhiên là một khối tính chất rất thuần khiết bạc! Dùng hắn nhiều năm quản sổ sách kinh nghiệm, chỉ là áng chừng, cũng biết có nhất lưỡng bát tiền, trả nợ dư dả!

"Ngươi . . . Ngươi . . ."

Lưu quản sự nghẹn họng nhìn trân trối nhìn Mễ Tiểu Hiệp, cái này nghèo kiết hủ lậu cái nào đến nhiều bạc như vậy!

"Còn không mau cút đi! Ngày hôm nay ngã tâm tình được, không muốn giết người!"

Mễ Tiểu Hiệp Mi trồng cây chuối bằng đầu, ánh mắt đột nhiên dày đặc .

"Ngươi . . . Ngươi chờ!"

Lưu quản sự dọa cho giật mình, trước mắt đâu còn là cái kia nghèo kiết hủ lậu, nhãn thần so với Thái Thị Khẩu đao phủ còn đáng sợ hơn .

Mang theo hai cái tráng người hầu, vội vã đã đi, đồng thời tâm lý lại ý vị kêu khổ . Hắn lần này cũng không phải là đến thu bạc, mà là vì bức Trầm Tế Nương đến Triệu gia . Chuyện bây giờ không có làm tốt, khiến hắn trở lại làm sao ăn nói ?

"Tiểu Hiệp ngươi . . . Ngươi cái nào đến nhiều tiền như vậy?"

Lưu quản sự đi rồi, Trầm Tế Nương nhìn Mễ Tiểu Hiệp, chính là vẻ mặt kinh ngạc . Mang trên mặt vẻ lo âu, rất sợ Mễ Tiểu Hiệp ở bên ngoài làm chuyện xấu xa gì .

"Ha hả, ta ở bên ngoài làm nửa năm công phu, luôn có thể kiếm chút tiền đi."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sờ sờ Trầm Tế Nương gương mặt .

Vẫn là lần đầu tiên như thế bị Mễ Tiểu Hiệp xoa, Trầm Tế Nương không khỏi mặt đỏ lên, không có ý tứ cúi đầu .

"Nói từ từ nói, ta ở trên đường mua vịt quay cùng bánh màn thầu, ngươi ăn cơm trước ."

Mễ Tiểu Hiệp vừa cười cười, theo ngựa bên trên gở xuống cái bọc .

"Vịt quay . . ."

Trầm Tế Nương con mắt trợn to, không khỏi nuốt nước miếng một cái . Từ Mễ gia suy bại sau đó, nàng sẽ thấy chưa ăn qua .

Nhìn Trầm Tế Nương bộ dáng khả ái, Mễ Tiểu Hiệp cười lắc đầu . Nha đầu kia chỉ thấy mấy văn tiền vịt quay cùng bánh màn thầu, lại không thấy được hai bên trái phải hơn mười lượng bạc tuấn mã .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

017 đuổi quỷ sát nhân

"Vịt quay ăn ngon thật, Tiểu Hiệp ngươi ăn nhiều, còn lại ta lưu lại, cho ngươi ngày mai ăn nữa ."

"Không cần, có thể ăn liền đều ăn đi, ngày mai có thể mua nữa ."

Trầm Tế Nương cầm một đoạn ta cổ, đã táp chỉ còn đầu khớp xương, Mễ Tiểu Hiệp lời nói đưa qua hai bên trái phải bao quần áo mở ra, lộ ra bên trong không sai biệt lắm ngũ mười lượng bạc .

Lạch cạch!

Chợt thấy nhiều bạc như vậy, Trầm Tế Nương cả người chấn động, trong tay đầu khớp xương rớt tại trên bàn, cả người ngẩn người tại đó .

"Gợi ý: Nhiệm vụ sống yên phận (vòng thứ nhất), hoàn thành!"

"Kí chủ có thể tuyển chọn một loại kỹ năng, đề thăng tới cảnh giới viên mãn, thỉnh tuyển chọn!"

"Chú thích: Nếu như trong vòng một giờ không có làm ra tuyển chọn, đem coi là buông tha lần này quyền lợi!"

Lúc này, gợi ý bỗng nhiên vang lên, chứng kiến mặt sau cùng ghi chú sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nhướng mày .

Nhiệm vụ hoàn thành, có thể mang một môn kỹ năng đề thăng tới viên mãn . Mễ Tiểu Hiệp vốn định lợi ích tối đại hóa, đem cái này quyền lợi bảo lưu, chờ sau này tập được thượng phẩm thậm chí là cực phẩm kỹ năng, sử dụng nữa .

Thượng phẩm kỹ năng một dạng chia làm Lục Tầng, cực phẩm kỹ năng một dạng chia làm cửu tầng! So sánh với ba tầng trung phẩm kỹ năng, cần càng nhiều vi tích phân mới có thể lên tới viên mãn .

Nhưng người nào nghĩ tới, lại có thời gian hạn chế . Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ thở dài, quả nhiên vẫn là hệ thống khôn khéo, không muốn để cho hắn chui cái này chỗ trống .

"Đề thăng Ngự Quỷ Thuật ."

"Kí chủ tuyển chọn đem Ngự Quỷ Thuật đề thăng tới cảnh giới viên mãn, có hay không xác định!"

"Xác định!"

"Ngự Quỷ Thuật độ thuần thục đề thăng, đạt được cảnh giới viên mãn!"

Mễ Tiểu Hiệp sở học kỹ năng ở giữa, hiện tại cần đề thăng cũng chỉ thừa lại Ngự Quỷ Thuật cùng Ngự Kiếm Thuật, một cái giá giá trị 300 nghiệp lực, một cái giá giá trị 200 công đức . Mễ Tiểu Hiệp so với so lớn nhỏ, liền làm ra tuyển chọn .

Một phen xác định sau đó, nhìn nữa trong khung kỹ năng Ngự Quỷ Thuật, trạng thái đã biến thành ba tầng viên mãn!

Ngự Quỷ Thuật ba tầng viên mãn, đem không được hạn chế Ngự quỷ số lượng . Đương nhiên, Ngự quỷ cần cường đại hơn tinh thần lực chống đỡ, coi như pháp thuật không có hạn chế, người năng lực chịu đựng vẫn có hạn độ .

"Gợi ý: Nhiệm vụ sống yên phận (đệ nhị hoàn), mở ra!"

"Kí chủ làm Xuyên Việt Giả, Sinh Tử Bạc Vô Danh, không vào Lục Đạo Luân Hồi . Phải mau sớm dung nhập bản thế giới, mới sẽ không khiến cho Địa Phủ chú ý ."

"Thượng bẩm Thiên Đình, hạ đạt Nhân hoàng . Thời hạn một năm, thu được Đại Đường Chính Thất Phẩm hàm ."

"Nhiệm vụ hoàn thành, ngẫu nhiên thưởng cho một môn thượng phẩm kỹ năng!"

"Nhiệm vụ thất bại, đem gặp Đại Đường quan phủ phát lệnh truy nã, đưa tới Hắc Bạch Vô Thường đề ra nghi vấn ."

Đệ nhị hoàn nhiệm vụ xuất hiện, sau khi xem xong Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, không nghĩ tới đĩ nhiên khiến hắn làm quan .

Nhìn kỹ lại, chỉ là yêu cầu Chính Thất Phẩm phẩm cấp, ngược lại cũng không phải phải làm quan . Phẩm cấp cùng chức quan còn không giống với, Đường Triều tồn tại tán quan, tán đem thiết trí .

Cái gọi là tán quan, tán tướng, chính là chỉ có phẩm cấp, không có thực tế chức vụ cùng quyền lợi, xem như là quân dự bị .

Nhưng không thể không nói, nhiệm vụ yêu cầu trong vòng một năm đạt được Chính Thất Phẩm, quả thực ngoan độc . Phải biết rằng coi như là Lâm An Huyện huyện lệnh, cũng mới Chính Thất Phẩm .

"Có chút phiền phức . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, cũng may hắn hiện tại có một phương pháp, bằng không nhiệm vụ này quả thực khó thực hiện .

Mặt khác Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, hắn khẳng định không thể thật chức vị, hỗn cái tán quan, tán đem hoàn thành nhiệm vụ là được .

"Hắc hắc, thượng phẩm kỹ năng . . ."

Nhìn nữa thưởng cho, đĩ nhiên là một môn thượng phẩm kỹ năng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận hưng phấn . Hắn hiện tại sở học kỹ năng, lợi hại nhất mới là trung phẩm, còn chưa có thử qua thành phẩm tư vị đây.

Còn như nghiêm phạt, Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt lướt qua, lại là Địa Phủ đề ra nghi vấn, kiểu cũ không có ý mới, nguyên lai hệ thống cũng làm phục chế dán loại này lười biếng sự tình .

"Tiểu Hiệp, ngươi cái nào đến nhiều tiền như vậy, ngươi không biết. . . Không biết. . ."

Lúc này, Trầm Tế Nương rốt cục qua thần đến, vẻ mặt khẩn trương lo lắng nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Yên tâm, không có sát nhân cướp đoạt, cũng không có nhập thất trộm cướp . Là ta ở trên đường cứu một người đại quan, hắn vì đáp tạ ta, tiễn ta ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, vì để Trầm Tế Nương an tâm, thuận miệng biên một cái lời nói dối .

"Há, như vậy a, cái kia đại quan thật là người tốt, tiễn ngươi nhiều bạc như vậy ."

Trầm Tế Nương cũng là đơn thuần có thể, như vậy trăm ngàn chỗ hở lời nói dối, nàng đĩ nhiên không hề nghĩ ngợi sẽ tin .

Ngay sau đó, Trầm Tế Nương lại là một trận vui mừng, Tiểu Hiệp rốt cục lớn lên, có thể kiếm nhiều bạc như vậy . Nghĩ tới đây, kích động hầu như muốn rơi lệ .

"Đối với Tiểu Hiệp, Tiền lão vốn nói ngươi hiểu trên đường gặp phải cường đạo, còn nói ngươi bị . . ."

Sau một lát, Trầm Tế Nương chợt nhớ tới, vội vã lại hỏi .

"Há, quả thực gặp phải cường đạo, bất quá ta không có bị đánh chết, chỉ là cùng bọn họ chạy tán mà thôi ."

"Nguyên lai là như vậy, cảm tạ trời đất, ta đã nói rồi, có gạo gia liệt tổ liệt tông phù hộ, ngươi chắc chắn sẽ không gặp chuyện không may ."

"Hắc hắc, Mễ gia liệt tổ liệt tông không hữu hiệu, chủ yếu là có ngươi ở nhà chờ ta, ta như thế nào nhẫn tâm gặp chuyện không may ."

". . . Tiểu Hiệp, ở bên ngoài ngươi học cái xấu ."

. . .

Vừa ăn cơm, hai người vừa trò chuyện thiên, Mễ Tiểu Hiệp thường thường đùa Trầm Tế Nương vài câu .

Mà khi nhìn đến có nhiều bạc như vậy sau đó, Trầm Tế Nương lúc này mới buông ta cổ, kéo một cái cánh chậm rãi nhai . Nhìn Trầm Tế Nương ăn cái gì cái miệng nhỏ nhắn một cổ một cổ, Mễ Tiểu Hiệp tâm tình một trận sung sướng .

Sau khi cơm nước xong, Mễ Tiểu Hiệp đem bạc toàn bộ giao cho Trầm Tế Nương bảo quản, đây cũng đem Trầm Tế Nương dọa cho giật mình . Nàng lớn như vậy, cho tới bây giờ không có đưa qua nhiều bạc như vậy .

Trong lòng ôm bạc, Trầm Tế Nương ở trong phòng đi tới đi lui, cả ngày đều lo lắng bất an, dấu ở nơi nào đều cảm thấy không ổn thỏa, đột nhiên cảm giác được bên ngoài khắp nơi đều là tặc .

Nhìn Trầm Tế Nương dáng dấp, Mễ Tiểu Hiệp chỉ là cười không nói lời nào, hắn cảm thấy như vậy thật có ý tứ .

Buổi tối, bởi Mễ Tiểu Hiệp cùng Trầm Tế Nương còn không kết hôn, hai người phân ở lưỡng căn phòng ngủ .

"Chủ nhân, có gì phân phó, vẫn phải ta cho ngài liếm giày ."

Mễ Tiểu Hiệp khoanh chân ngồi ở trên giường, một đoàn khói đen theo tay ống tay áo bay ra rơi xuống đất, Sửu Nô nằm rạp trên mặt đất, ngẩng đầu vẻ mặt chờ mong nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Triệu Toàn, Tiền lão bản, Lý Đại Trụ, đêm nay trước tiên đem Lý Đại Trụ giết ."

Mễ Tiểu Hiệp không có phản ứng run rẩy M Sửu Nô, hời hợt nói một câu .

"Cái nào dùng phiền toái như vậy, đừng nói ba, coi như ba mươi, cả đêm ta cũng cho giết sạch!"

Sửu Nô khóe miệng lộ ra một nhe răng cười, đây là mới hiển lộ ra hắn Quỷ Vương hung ác một mặt .

"Không cần, cả đêm một cái, từng cái giết!"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, Lý Đại Trụ chịu tội nhẹ nhất, cho nên khiến hắn người thứ nhất chết. Tạm thời sống chờ đợi lo lắng, mới là khó khăn nhất chịu!

"Sửu Nô minh bạch, một đêm này thời gian ta nhất định hảo hảo lợi dụng, khiến hắn hưởng hết dằn vặt chết lại!"

Sửu Nô cười cười, lĩnh hội Mễ Tiểu Hiệp ý tứ .

Mễ Tiểu Hiệp không nói chuyện, khoát khoát tay . Tiếp tục chỉ thấy Sửu Nô hóa thành một cổ khói đen, theo cửa sổ bay ra ngoài .

Sửu Nô sau khi rời khỏi, Mễ Tiểu Hiệp liền không nghĩ nữa việc này, tiếp tục luyện công . Hắn bây giờ là Luyện Khí Nhị Trọng Thiên, Trường Sinh vẫn như cũ là đạo trắc trở lại dài đằng đẵng .

Mễ Tiểu Hiệp suy nghĩ, muốn cố gắng đột phá Thất Trọng Thiên, có thể theo Dục Giới đề thăng tới Sắc Giới, trở thành có thể Ngự Khí tu sĩ, danh xưng cũng sắp biến thành hoàng sắc, đại biểu tu luyện đã bắt đầu Đăng Đường Nhập Thất .

"Gợi ý: Đuổi quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

Trời mau sáng sau khi, một cái gợi ý bỗng nhiên vang lên .

Mễ Tiểu Hiệp thu công mở mắt ra, khóe miệng nổi lên một tia cười khẽ, mạng người quả nhiên Ti Tiện!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

018 hắc thủ sau màn

"Tấm tắc, thật thảm a ."

"Ruột cái bụng đều bị moi ra đến, khắp phòng đều là huyết ."

"Nghe nói Tôn khám nghiệm tử thi đều thổ, lần đầu tiên thấy chết thảm như vậy ."

. . .

Sáng sớm, nguyên bản an tĩnh tường hòa Lâm Giang Huyện, bỗng nhiên tuôn ra một cái Đại Tân Văn, Lý Đại Trụ bị giết! Nhìn nha dịch tiến tiến xuất xuất, Lý Đại Trụ cửa nhà trên đường tụ mãn ăn dưa quần chúng .

Đang ở đêm qua, Lý Đại Trụ bị giết chết ở trong phòng, có người nói tử trạng vô cùng thê thảm .

Về Lý Đại Trụ nguyên nhân cái chết, trong lúc nhất thời dẫn luận đều .

Có nói là gặp cường đạo, nhưng Lý Đại Trụ trong nhà rất nghèo, bởi vì nghèo hơn ba mươi tuổi còn không có cưới bên trên lão bà . Nhà ai cường đạo như thế nghiệp dư, sẽ đến Lý Đại Trụ gia cướp đoạt .

Còn có nói là báo thù, nhưng Lý Đại Trụ là một ủ rũ hàng, thuộc về ba chân đoán không giống cái rắm cái loại này, hắn như thế nào lại đắc tội với người, đưa tới đại họa sát thân ?

Cuối cùng, có lưỡng chủng thuyết pháp bị cho rằng có khả năng nhất . Một là nói thị trấn vào dã thú, cực đói nửa đêm kiếm ăn vào Lý Đại Trụ gia, đem hắn cho ăn . Hai là nói có ác quỷ hành hung, chuyên ăn dương khí thịnh vượng nam tử!

Mọi người sở dĩ cho rằng là dã thú hoặc là ác quỷ, thật sự là Lý Đại Trụ chết quá thảm .

"Một bên nói bậy nói bạ, nào có cái gì ác quỷ!"

Lưu Cẩm Niên là Lâm Giang Huyện huyện lệnh, nghe xong thủ hạ bẩm báo sau đó, nói chuyện chính là một trận thoá mạ . Lưu Cẩm Niên một trận nôn nóng, ở phía sau Nha qua lại đi dạo, tản bộ một dạng .

Tại hắn thống trị xuống, có người lại bị giết, hơn nữa chết thảm như vậy, tạo thành cực kỳ ác liệt ảnh hưởng . Dùng một câu nói, có thể ảnh hưởng con đường làm quan a .

Lưu Cẩm Niên qua lại đi thời gian một nén nhang, sau đó mệnh lệnh Bộ Đầu, trong vòng mười ngày phải nắm hung phạm, vãn hồi hắn Thanh Thiên Đại lão gia hình tượng!

" Ừ."

Nhận được mệnh lệnh Trương bộ đầu, vẻ mặt cầu xin, đầy mình bực tức rời khỏi sau khi Nha .

Hiện trường hắn đã đi qua, hung thủ gây thủ pháp vô cùng tàn nhẫn . Nhưng khiến người ta không biết làm thế nào là, hiện trường trừ vết máu cái gì cũng không còn lưu lại . Cái này không có đầu mối án tử, khiến hắn trong vòng mười ngày phá án, làm sao có thể!

"Tiểu Hiệp, ngươi nghe nói sao, Lý Đại Trụ chết."

"Há, phải ."

" Ừ, nghe nói chết nhưng thảm, Lý Đại Trụ bình thường rất bản phận thành thật, cũng không biết đắc tội người nào ."

"Ha hả, tri nhân tri diện bất tri tâm, ai biết hắn sau lưng làm qua cái gì ."

Trầm Tế Nương từ bên ngoài mua thức ăn trở về, đem nghe được tin tức nói cho Mễ Tiểu Hiệp, nàng tuy là không dám đi xem, nhưng chỉ là nghe người bên ngoài miêu tả, liền đã sợ đến sắc mặt trắng bệch .

Nghe Trầm Tế Nương nơm nớp lo sợ tự thuật, Mễ Tiểu Hiệp cái này hung phạm lại vẻ mặt bình thản . Sau khi nghe xong, bang Trầm Tế Nương trích đồ ăn làm cơm, liền như cái gì sự tình cũng không còn phát sinh giống nhau .

Cả ngày, Mễ Tiểu Hiệp cũng không có xuất môn, trừ bồi Trầm Tế Nương nói chuyện phiếm, giúp nàng làm một ít gia vụ, còn lại thời gian đều đang luyện công .

"Chủ nhân, đêm nay giết cái nào một cái ."

Buổi tối, Sửu Nô hiện thân, hai mắt Xích Hồng vẻ mặt chờ mong nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Tiền lão bản ."

Mễ Tiểu Hiệp nói một câu, liền tiếp tục tu luyện .

"Cạc cạc!"

Sửu Nô cười quái dị hai tiếng, hóa thành một cổ khói đen theo cửa sổ bay ra ngoài .

Sáng sớm ngày thứ hai, còn chưa bình tĩnh Lâm Giang thị trấn, lần thứ hai bếp . Ngày hôm qua vừa mới chết Lý Đại Trụ, ngày hôm nay Tiền lão vốn cũng bị người giết!

Đều là chết ở ban đêm, hơn nữa tử trạng cùng Lý Đại Trụ rất giống, khắp phòng huyết, bị mở ngực bể bụng nội tạng vung vẩy đầy đất .

Lần này, ăn dưa quần chúng đường kính thống nhất, nhất trí cho rằng là ác quỷ hại nhân!

Cùng Lý Đại Trụ bất đồng, Tiền lão bản gia trong còn có vợ con, ba thanh người ngủ ở trong một gian phòng, Tiền lão bản ban đêm ngộ hại, vợ con hắn dĩ nhiên một chút động tĩnh cũng không nghe được!

Sáng sớm ngày thứ hai, Tiền lão bản vợ con tỉnh lại, chợt thấy khắp phòng huyết, cùng với Tiền lão bản bị tao đạp không còn hình dáng thi thể, kém chút bị sinh sinh hù chết .

Thử nghĩ, nếu như không phải quỷ quái, làm sao có thể làm tới mức này .

"Đại nhân, bách tính ở cửa nha môn thỉnh nguyện đây, hy vọng ngài tìm Đại Pháp Lực đại sư bắt quỷ ."

Lưu Cẩm Niên quý phủ, Huyện Thừa đến đây bẩm báo nói rằng .

"Thối lắm! Hoang đường! Trời đất sáng sủa thế này, nào có quỷ gì quái! Rõ ràng là có người giả thần giả quỷ! Nói cho Trương bộ đầu, nếu như trong vòng mười ngày tra không giống hung phạm, ta khiến hắn đi nhà tù đổ bô!"

Lưu Cẩm Niên giận tím mặt, vỗ bàn đem Huyện Thừa đuổi ra ngoài .

Thịnh thế may mắn chúc phúc, loạn thế yêu ma quấy phá .

Nếu như nói là ác quỷ hại nhân, chẳng phải là nói hắn trị Huyện vô phương, đến sinh sôi quỷ quái tình trạng . Bất luận là thật không nữa có ác quỷ quấy phá, hắn tuyệt đối không thể thừa nhận chuyện này .

Huyện Thừa đi rồi, Lưu Cẩm Niên lại chuyển lấy phân chuồng một dạng, chuyện này Việt náo càng lớn, nếu như không được nhanh lên kết án, tuyệt đối là hắn con đường làm quan bên trên một cái to lớn chỗ bẩn!

"Đại nhân, Triệu lão gia đến, bây giờ đang ở phòng khách chờ đây ."

Lúc này, quản gia bỗng nhiên tiến đến bẩm báo .

"Triệu Tiền Minh ? Hắn tới làm cái gì ."

Lưu Cẩm Niên cau mày một cái, hắn đang phiền não, không tâm tình tiếp khách . Nhưng Triệu Tiền Minh không giống với người khác, là Lâm Giang Huyện số một nhà giàu, hắn cái này huyện lệnh cũng không khỏi không cho chút mặt mũi .

"Suốt ngày đều là chút chuyện hư hỏng!"

Lưu Cẩm Niên bực tức một câu, đi phòng khách thấy Triệu Tiền Minh .

Buổi tối, một bóng người cõng một bao quần áo, ở Lâm Giang Huyện vùng ngoại ô hốt hoảng đi lòng vòng một dạng . Đây là người nam tử, nhìn qua cũng liền hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, chính là Triệu Toàn .

Đầu năm thời điểm đi Kim Hoa làm công, trở về trên đường bọn họ đánh chết Mễ Tiểu Hiệp . Là Lý Đại Trụ động thủ, Tiền lão bản nghĩ kế, nhưng chân chính chủ sự cũng là Triệu Toàn .

Hai ngày trước chợt nghe Mễ Tiểu Hiệp sống lại tin tức, Triệu Toàn xác thực dọa cho giật mình . Lý Đại Trụ bình thường buồn bực không lên tiếng, hạ thủ lại ngoan rất, hắn tận mắt thấy Mễ Tiểu Hiệp óc đều bị in ra, làm sao có thể còn sống!

Làm Triệu Toàn còn không có biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, ngay sau đó, Lý Đại Trụ cùng Tiền lão bản trước sau bị giết, hơn nữa tử trạng vô cùng thảm, nghe nói là ác quỷ làm .

Triệu Toàn tâm lý lúc đó hơi hồi hộp một chút, đầu tiên là Lý Đại Trụ lại là Tiền lão bản, kế tiếp không phải Luân Đáo hắn!

Triệu Toàn sợ tới cực điểm, chỗ nào còn dám để ở nhà, thu dọn đồ đạc tựu ra thị trấn . Hắn cũng không biết đi đâu, ngược lại chạy được xa đến đâu thì cố mà chạy .

"Mệt chết ta, hẳn là đuổi không kịp, nghỉ ngơi một chút đi."

Liên tiếp chạy hai canh giờ, hiện tại đã là đêm khuya, bốn phía rừng núi hoang vắng rất an tĩnh . Triệu Toàn thực sự không chạy nổi, ngồi ở dưới một cây đại thụ mặt thở hổn hển .

"Cạc cạc! Ngươi làm sao đứt đoạn tiếp theo chạy ."

Đúng lúc này, một cái khàn khàn thanh âm trầm thấp bỗng nhiên vang lên .

Triệu Toàn dọa cho giật mình, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một đoàn khói đen, dường như một cái nhân hình, không biết lúc nào đến bên cạnh hắn, cách hắn vẫn chưa tới xa hai mét!

"Quỷ . . . Quỷ a!"

Triệu Toàn dọa cho giật mình, đứng dậy sẽ chạy, nhưng mới vừa bước ra một bước, tiếp tục chân trái ôm lấy chân phải, ngược lại đem mình sẫy .

"Mễ Tiểu Hiệp! Ngươi đừng tới đây, đừng tới đây, ta không sợ ngươi!"

Thấy bóng đen hướng hắn tới gần, Triệu Toàn ngồi dưới đất, một bên trốn về sau, một bên lấy can đảm kêu .

"Mễ Tiểu Hiệp! Mễ gia gia! Ngươi bỏ qua cho ta đi, không phải ta muốn giết ngươi, ngươi thành quỷ trở về lấy mạng, cũng đừng tới tìm ta a, oan có đầu nợ có chủ a ."

Nhưng ngay sau đó, Triệu Toàn liền kinh sợ, một bả nước mũi một bả lệ kêu khóc .

"Oan có đầu nợ có chủ ? Kia... Không tìm ngươi tìm ai!"

Bóng đen bỗng nhiên dừng lại, cả người quỷ khí âm trầm chất vấn .

"Mễ gia gia tha mạng! Là Triệu Tiền Minh! Đều là Triệu Tiền Minh để cho chúng ta Móa! Triệu Tiền Minh vẫn muốn chiếm lấy Trầm Tế Nương, cho nên mới mua được ba người chúng ta, để cho chúng ta ở trên đường đưa ngươi đánh chết!"

Triệt để giống nhau, Triệu Toàn một tia ý thức toàn bộ nói ra .

"Chủ nhân, hỏi lên ."

Lúc này, bóng đen dừng lại, bỗng nhiên xông cách đó không xa nói rằng .

Triệu Toàn ngẩn ra, dọc theo bóng đen ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy trong bóng tối đi ra một người . Sau một khắc hắn không chỉ có trừng lớn hai mắt, cái này nhân loại không phải là Mễ Tiểu Hiệp sao!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

019 huyện nha bắt người

Liếc mắt nhìn Triệu Toàn bị Sửu Nô mở ngực bể bụng thi thể, Mễ Tiểu Hiệp nhẹ rên một tiếng .

Hắn cho là hắn thoát được, cho rằng chạy hai canh giờ đã đủ xa, lẽ nào hắn chưa nghe nói qua quỷ đả tường . Thật cái này hai canh giờ trong, hắn chỉ là ở vòng quanh, nơi này cách Lâm Giang thị trấn bất quá cách xa mấy dặm .

"Gợi ý: Đuổi quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

Lúc này, lại là một cái gợi ý vang lên, vẫn là 10 điểm nghiệp lực vi tích phân . Giết liền ba người sau đó, nghiệp lực vi tích phân đã đề cao đến 32 điểm .

Giết một người 10 điểm nghiệp lực, phải nói lại lần nữa xem, thế giới này mạng người tiện như cỏ .

"Chủ nhân, có muốn hay không đi giết này cái Triệu Tiền Minh ?"

Ăn Triệu Toàn tâm can, Sửu Nô qua tới hỏi .

"Thời gian không nhiều lắm, đêm mai rồi hãy nói ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn, khoảng cách hừng đông còn có hai canh giờ, hướng Lâm Giang thị trấn phương hướng đi tới .

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp liền cảm thấy kỳ quái, vì chính là một trăm mười văn tiền, đáng giá Triệu Toàn bọn họ nổi sát tâm sao? Chút tiền ấy ba người chia đều, một người còn không được chia bốn mươi văn tiền .

Hiện tại cuối cùng cũng minh bạch, nguyên lai là Triệu Tiền Minh muốn đòi mạng hắn .

Triệu Tiền Minh là Lâm Giang thị trấn nhất đại tài chủ, danh nghĩa có rất nhiều điền sản cửa hàng . Người này bình thường nhìn qua nho nhã lễ độ, nhưng Lâm Giang người đều biết, Triệu Tiền Minh là xấu ở bên trong không được lộ ở bên ngoài, bao nhiêu người gia bị hắn hại cửa nát nhà tan .

Triệu Tiền Minh trừ Âm hư ở ngoài, còn có một cái thói quen, đó chính là háo sắc . Trong nhà cưới mười hai phòng thê thiếp, còn cả ngày ngâm mình ở thanh lâu kỹ viện . Triệu gia nha hoàn phu nhân, phàm là có điểm tư sắc, cái nào không có bị hắn dính qua thân thể .

Về phần đang bên ngoài, chiếm lấy người khác thê nữ, Triệu Tiền Minh cũng làm không ít .

"Triệu Tiền Minh . . ."

Trầm Tế Nương khuôn mặt đẹp chừng nổi tiếng, Triệu Tiền Minh lại làm sao có thể không động tâm . Chỉ là không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên nghĩ ra bực này ngoan tính toán .

Lại nói tiếp, cũng chính là Mễ Tiểu Hiệp xuyên việt trọng sinh, nếu như còn là trước kia Mễ Tiểu Hiệp, coi như may mắn không chết, cuối cùng cũng đấu không lại Triệu Tiền Minh không che chở được Trầm Tế Nương .

Nghĩ tới đây Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, làm liền phải trả giá thật lớn, cái này 10 điểm nghiệp lực hắn đêm mai phải đi lấy!

Về đến nhà, trời còn chưa sáng, Trầm Tế Nương vẫn còn ngủ say, Mễ Tiểu Hiệp trở về hắn gian phòng của mình, làm bộ không có đã đi ra ngoài xu thế .

Qua không có khi nào, nghe được Trầm Tế Nương rời giường, bắt đầu thu dọn nhà đánh quét sân, sau đó cháo rang chuẩn bị điểm tâm .

Ở thời đại này, nhà người thường một dạng một ngày đêm ăn hai bữa cơm, ở Mễ Tiểu Hiệp cường liệt dưới sự yêu cầu, Trầm Tế Nương mới đổi thành ba bữa cơm chế .

"Mễ Tiểu Hiệp ở nơi nào!"

Cháo loãng, bánh màn thầu, dưa muối, làm bữa sáng nhưng thật ra cũng còn có thể, giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp cùng Trầm Tế Nương ăn được một nửa, cửa bỗng nhiên một trận la hét ầm ĩ, một đám nha dịch xông vào .

"Thét to, buổi sáng còn có cháo uống, thời gian sinh sống tốt nha "

Đầu lĩnh là Trương bộ đầu, liếc mắt nhìn nhẹ rên một tiếng, sau đó lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp .

"Mễ Tiểu Hiệp, hiện tại ta phụng mệnh tập nã ngươi đi huyện nha, đi với ta một chuyến đi!"

"Tập nã!"

Bỗng nhiên nhìn thấy nhiều như vậy quan sai, lại nghe được hai chữ này, Trầm Tế Nương trong nháy mắt hoảng hốt, chén cháo suýt nữa đều bưng không được .

"Vì sao ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn Trương bộ đầu, hỏi một câu .

"Vì sao ?"

Trương bộ đầu cười nhạt, hỏi ngược lại .

"Ngươi cũng đã biết Lý Đại Trụ chết ?"

"Biết ."

"Ngươi cũng đã biết Tiền lão bản chết ?"

"Biết ."

"Ngươi cũng đã biết Triệu Toàn cũng chết ?"

"Không biết ."

"Hừ! Thiếu cho ta làm bộ làm tịch!"

Trương bộ đầu trùng điệp lạnh rên một tiếng, quát lớn .

"Huyện lão gia có lệnh, Mễ Tiểu Hiệp kẻ khả nghi giết Lý, tiền, Triệu ba người, hiện tại mang đi nha môn thẩm vấn!"

"Không có khả năng! Nhà của chúng ta Tiểu Hiệp không có khả năng sát nhân, nhất định là Huyện lão gia lầm!"

Lấy lại tinh thần Trầm Tế Nương đứng lên, một bên bảo vệ Mễ Tiểu Hiệp một bên hô oan uổng .

Nhưng những nha dịch đó đâu thèm những thứ này, từng cái hung thần ác sát, liền muốn tiến lên bắt người .

"Tế Nương ngươi lui, nói vậy trong có hiểu lầm gì đó, ngươi ở nhà chờ, ta đi một lát sẽ trở lại ."

Sợ bọn họ thương tổn được Trầm Tế Nương, đem nàng kéo đến phía sau, Mễ Tiểu Hiệp cất bước liền đi ra ngoài cửa .

"Đi!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp phối hợp, Trương bộ đầu cũng lười tốn nhiều đoạt lại, khoát tay chặn lại thu đội .

Nói là khiến Trầm Tế Nương tại gia chờ, nhưng nàng chỗ nào ngồi ở, trực tiếp theo sau . Mễ Tiểu Hiệp khuyên bảo nói không được, cũng sẽ không khuyến, cùng lúc đó, tâm lý không khỏi âm thầm suy tư .

Lý Đại Trụ, Tiền lão bản, Triệu Toàn ba người, quả thực đều là bị giết . Thế nhưng hắn đuổi quỷ giết, tuyệt đối sẽ không lưu lại đầu mối gì . Hắn có chút, huyện lệnh làm sao tra được trên đầu hắn, hơn nữa động tác nhanh như vậy .

Trong lúc suy tư, rất nhanh thì đến huyện nha, Mễ Tiểu Hiệp bị mang vào, Trầm Tế Nương lại bị ngăn ở bên ngoài . Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn, lại là một trận buồn bực .

Ảnh hưởng ác liệt như vậy liên hoàn vụ án giết người, vì chương hiển công tích, lẽ ra hắn là công khai thẩm tra xử lí mới đúng, làm sao ngược lại không cho phép bách tính bàng quan ?

"Đường xuống người phương nào!"

"Mễ Tiểu Hiệp ."

"Lớn mật! Thấy bản quan vì sao không quỳ!"

Đến phòng khách, huyện lệnh Lưu Cẩm Niên ăn mặc quan phục, ngồi ngay ngắn ở mặt trên, vỗ kinh đường mộc quát lớn .

Keng keng keng!

Ngay sau đó, lưỡng ban nha dịch cầm trong tay thủy hỏa côn (gậy công sai), ngắn ngủi đập mặt đất .

"Ta có tú tài công danh, có quyền lợi gặp quan không quỳ ."

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt không thay đổi, thong dong bình tĩnh nói rằng .

"Lớn mật! Chính là tú tài cũng dám càn rỡ, đến a, khiến hắn quỳ xuống!"

Lưu Cẩm Niên vỗ kinh đường mộc, phân phó quát lên .

Tiếp tục thì có hai gã tráng kiện nha dịch đi tới, thủy hỏa côn (gậy công sai) đừng tại Mễ Tiểu Hiệp đầu gối, một người đè lại hắn một cái cánh tay .

"Quỳ xuống!"

Hai gã nha dịch cùng kêu lên hét lớn, muốn đem Mễ Tiểu Hiệp đè vào . Nhưng để cho bọn họ trăm triệu không nghĩ tới là, Mễ Tiểu Hiệp không chút sứt mẻ, tựa như một khối Ngoan Thạch, bọn họ căn bản dựa theo bất động!

Chê cười, Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí Nhị Trọng Thiên tu vi, thân thể tố chất vốn là viễn siêu người thường . Huống chi hắn có sức của chín trâu hai hổ, như thế nào hai cái nha dịch có thể ép đến .

"Đại nhân . . . Dựa theo bất động ."

Hai cái nha dịch thử vài lần, quả thực dựa theo bất động, có chút xấu hổ hướng Lưu Cẩm Niên bẩm báo .

"Phế vật! Giá áo túi cơm!"

Lưu Cẩm Niên khí Quan Mạo đều oai, đây không phải là trước mặt mọi người bác hắn mặt nhi sao!

Nhưng dường như quả thực dựa theo không ngã, ho nhẹ một tiếng che giấu xấu hổ . Nghĩ thầm trước tiên tiếp tục đi xuống tiến hành, không sợ trị không được cái này nghèo tú tài .

"Mễ Tiểu Hiệp! Có người mắt thấy ngươi giết hại Lý Đại Trụ, Tiền lão bản, Triệu Toàn ba người, ngươi nhưng nhận tội!"

Lại là vỗ kinh đường mộc, Lưu Cẩm Niên hướng về phía Mễ Tiểu Hiệp quát lên .

"Là ai mắt thấy, gọi ra theo ta đối chất ."

Mễ Tiểu Hiệp vẫn là sắc mặt như thường, từ tốn nói .

" Đúng. . . Đối với cái gì chất! Bản quan nói có là có, đề phòng dừng ngươi gia hại chứng nhân, không thể để cho ngươi thấy!"

Lưu Cẩm Niên khí liên tiếp phách vài cái kinh đường mộc, sau đó chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp, có chút gần như vô lại nói rằng .

"Ngươi cứ nói đi, ngươi có khai hay không đi."

"Không phải ta làm, không có cách nào khác chiêu ."

"Tốt ngươi một cái mạnh miệng Tặc Tử, đến a, trước tiên Trượng trách năm mươi, nhìn hắn chiêu cùng không nhận tội!"

Lưu Cẩm Niên dường như sớm nghĩ kỹ giống nhau, tận lực bồi tiếp một chi lệnh thiêm phát xuống .

Không có bất kỳ bằng chứng, đi lên liền một mực chắc chắn Mễ Tiểu Hiệp là hung thủ giết người . Hiện tại cũng không còn hỏi thế nào nói, trực tiếp hay dùng Hình, cái này quả thực quá khả nghi .

Trượng hình năm mươi, đây cũng không phải là dễ chịu, nếu là lúc trước người thư sinh kia Mễ Tiểu Hiệp, sợ rằng không chết cũng phải đi nửa cái mạng . Không thể không nói, cái này Lưu Cẩm Niên ngoan độc!

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, lúc này tình huống thấy thế nào, làm sao đều giống như nghiêm hình bức cung .

Lúc này, hai gã nha dịch ra khỏi hàng, trong tay nắm thủy hỏa côn (gậy công sai), sẽ đối với Mễ Tiểu Hiệp dụng hình . Vốn là muốn đem Mễ Tiểu Hiệp ép đến lại đánh, nhưng nhớ tới dựa theo bất động, đơn giản cứ như vậy đánh đi .

Như vậy đánh ít nhiều có chút không được thuận lợi, hai người điều chỉnh một chút tư thế, sau đó một côn hung hăng đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp đầu gối .

Ầm!

Lần này, vốn cho là có thể đem Mễ Tiểu Hiệp đập phải, thế nhưng trăm triệu không nghĩ tới, chỉ nghe nhất thanh muộn hưởng, thủy hỏa côn (gậy công sai) bị một cổ lực lượng bắn trở về .

Cái kia nha dịch chấn đắc nứt gan bàn tay, một thời không có nắm vững, thủy hỏa côn (gậy công sai) tuột tay bay ra ngoài cách xa mấy mét .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

020 kho ngân mất cướp

"Đại nhân, không còn dùng được a ."

"Thối lắm! Bản quan có ích rất! Là các ngươi không còn dùng được, các ngươi đám phế vật này! Hết thảy đều là phế vật!"

Năm mươi côn đánh xong, Mễ Tiểu Hiệp không bị thương chút nào đứng ở nơi đó, nhưng thật ra hai gã hành hình nha dịch nhưng thật ra mệt thở hồng hộc .

Làm chuyên nghiệp người hành hình, đời này đều chưa từng gặp qua loại tình huống này . năm mươi côn không giống như là đánh vào trên thân người, trái ngược với đánh vào tôn bên trên, chẳng những không có thương tổn được Mễ Tiểu Hiệp, ngược lại chấn cho bọn họ cánh tay đau xót .

Bọn họ nào biết đâu rằng, Mễ Tiểu Hiệp Thiết Bố Sam ba tầng phòng hộ, đừng nói là năm mươi côn, chính là một trăm côn, cũng không đả thương được hắn . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp đã là Luyện Khí Nhị Trọng Thiên, Chân Khí số lượng cũng tràn đầy rất nhiều .

"Phải làm gì đây . . ."

Lưu Cẩm Niên tọa ở phía trên, nhìn phần dưới đứng Mễ Tiểu Hiệp, không khỏi trở nên đau đầu .

Vốn là muốn đem Mễ Tiểu Hiệp vu oan giá hoạ, không nghĩ tới gặp phải một cái không sợ đánh ngạnh tra tử . Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp Xử ở phía dưới, cũng không quỳ xuống cũng không cách nào vấn tội, giống hình dáng gì nha!

"May mà không ai bàng quan ."

Lưu Cẩm Niên lại là một trận may mắn, thầm nghĩ bản thân anh minh, không có công khai thẩm tra xử lí án này, nếu không... Hắn khuôn mặt không phải ném sạch không thể .

"Phiền phức . . ."

Cùng lúc đó, nhìn qua vẻ mặt phong khinh vân đạm Mễ Tiểu Hiệp, trong lòng cũng là âm thầm cau mày .

Hắn mặc dù có Thiết Bố Sam Hộ Thể, nhưng cũng không phải là chân chính đao thương bất nhập, loại này dọa người xiếc chỉ có thể hù một thời, nếu như Lưu Cẩm Niên lại dùng hắn hình cụ, hắn chỉ sợ cũng Kabuto không được .

Mà lúc này điều quan trọng nhất là, Lưu Cẩm Niên rõ ràng cho thấy muốn bắt hắn gánh tội thay, mặc dù là chó ngáp phải ruồi . Chính là Dân không đấu với quan, nếu như Lưu Cẩm Niên không nên trị hắn tội, Mễ Tiểu Hiệp căn bản là không có cách giải vây .

"Chẳng lẽ muốn động thủ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận trầm ngâm, hắn không có khả năng ngồi chờ chết, lúc vạn bất đắc dĩ sau khi, hắn chỉ có thể xông vào ra huyện nha . Dùng hắn hiện tại tu vi vốn sự tình, những thứ này phổ thông nha dịch căn bản ngăn không được .

Nhưng cứ như vậy, Mễ Tiểu Hiệp tội danh chỉ sợ cũng triệt ngồi vững, hơn nữa bất luận nói như thế nào, hắn cũng có trở thành bị truy nã đào phạm . Kể từ đó, làm sao còn tiến nhập triều đình làm quan, đệ nhị hoàn sống yên phận nhiệm vụ như thế nào hoàn thành ?

"Sửu Nô, có biện pháp nào không giết cái này cẩu quan!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng căm tức, dụng ý niệm câu thông Sửu Nô . Chỉ cần trừ Lưu Cẩm Niên, tất cả thì dễ làm .

"Không được a chủ nhân, bây giờ là ban ngày ."

Sửu Nô cũng là vô cùng khó xử, lại nói tiếp .

"Hơn nữa hắn ăn mặc quan phục, chấp chưởng Lâm Giang quan huyện ấn, có một huyện số mệnh che chở, ta căn bản gần không được hắn thân ."

"Một huyện số mệnh . . ."

Như thế ngoài Mễ Tiểu Hiệp dự liệu, không nghĩ tới làm quan còn có bực này chỗ tốt .

Thật ngẫm lại liền biết, nếu như triều đình quan viên dễ dàng như vậy gia hại, Nhân hoàng làm sao còn thống trị thiên hạ .

"Đại nhân, hiềm phạm nên xử trí như thế nào ?"

Song phương đều không nói lời nào, đường đường huyện nha không khỏi có chút xấu hổ, bên cạnh Biên sư gia không khỏi nhỏ giọng vấn Lưu Cẩm Niên .

"Tính, trước tiên bắt giam đi."

Lưu Cẩm Niên thở dài, nổi giận khoát khoát tay .

Hắn muốn ngồi thật Mễ Tiểu Hiệp tội danh, nhưng trong lúc nhất thời lại không cầm nổi hắn . Nghĩ trước đem Mễ Tiểu Hiệp giam lại, sẽ chậm chậm nghĩ biện pháp, tóm lại có thể có biện pháp trị hắn .

Nghe được bắt giam hai chữ, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nhướng mày . Một khi bị nhốt vào đại lao, chỉ sợ cũng nói không rõ, đến lúc đó không có tội cũng thay đổi thành có tội . Hơn nữa thời gian kéo càng lâu, đối với hắn càng bất lợi .

Mễ Tiểu Hiệp lặng lẽ hoạt động ngón tay, sẽ lấy ra Phục Ma Kiếm xông ra, lúc này đã không có đừng biện pháp . Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp mở ra tiểu địa đồ, quan sát một hồi chạy trốn đường nhỏ .

"Di, đây là ?"

Khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, ở phía sau Nha vị trí, lại có một con màu đồng bảo rương lóe ra!

Là, huyện nha là thị trấn trung tâm chính trị, có bảo rương ngưng tụ cũng không kỳ quái . Tiểu địa đồ biểu hiện phương viên hai dặm khu vực, theo tiến đến đến bây giờ, Mễ Tiểu Hiệp một mực suy tư như thế nào thoát thân, đĩ nhiên quên kiểm tra tiểu địa đồ .

Mễ Tiểu Hiệp có một cổ quái, chứng kiến bảo rương liền không nhúc nhích một dạng . Mặc dù bây giờ tình cảnh không hay, nhưng đây chính là con màu đồng bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ lúc này cứng rắn xông ra, có muốn hay không trải qua sau khi Nha, nhìn con này bảo rương có cơ hội hay không vào tay.

"Đại nhân! Không tốt đại nhân!"

Đúng lúc này, giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp liền muốn động thủ thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận bối rối gọi, tiếp tục chỉ thấy một gã nha dịch chạy vào .

"Chuyện gì! Kêu la om sòm, không thấy được đại nhân ta đang thẩm án sao!"

Lưu Cẩm Niên tâm lý đang khó chịu, nói chuyện chính là một trận quát lớn . nha dịch tuổi trẻ, bị đổ ập xuống giáo huấn hai câu, vẻ mặt ủy khuất cũng không dám biểu hiện ra ngoài .

" Dạ, hồi bẩm đại nhân, ngươi nha môn kho ngân bị trộm ."

Tiểu nha dịch đến mức khuôn mặt đỏ bừng, tận lực bình thản nói rằng .

"Ngươi nói cái gì!"

Nghe nói như thế, Lưu Cẩm Niên đằng đất một cái đứng lên, trừng mắt to nhìn Tiểu nha dịch .

"Ta nói . . . Kho ngân . . . Bị trộm ."

Tiểu nha dịch nơm nớp lo sợ, có chút nói lắp nhỏ giọng nói rằng .

"Kho ngân, ngươi nói thế nhưng sông Tiền Đường tu đê đập một vạn lượng ?"

Lưu Cẩm Niên thân hình có chút lay động, có chút không dám tin tưởng hỏi một câu .

" Ừ."

Tiểu nha dịch khiếp sinh sinh gật đầu .

"Ta thiên!"

Lưu Cẩm Niên chỉ cảm thấy đầu não ông một cái, lập tức ngã ngồi ở ghế trên, kém chút một hơi thở không có lên đến .

Sông Tiền Đường con nước lớn hung mãnh, đê đập nguyên nhân chiến loạn lâu năm thiếu tu sửa, triều đình phân phối ngân lượng tu đập lớn . Trong có một vạn lượng bạc, bởi vì chút nguyên nhân, tạm thời gửi ở Lâm Giang Huyện .

Thế nhưng trăm triệu không nghĩ tới, cái này bạc lại bị Trộm .

Mất kho ngân, Lưu Cẩm Niên làm huyện lệnh, đủ áp giải vào kinh vấn tội! Đến lúc đó đừng nói là Quan Mạo, có thể giữ được tánh mạng cũng không tệ!

"chờ một chút! Khố phòng tu kiến nghiêm mật, hơn nữa có đại lượng nha dịch trong coi, kho ngân làm sao sẽ mất cướp!"

Lưu Cẩm Niên chợt nhớ tới, liền vội vàng hỏi .

"Hồi bẩm đại nhân, sự tình rất lạ ."

Tiểu nha dịch có chút thích ứng, nói cũng lưu loát rất nhiều .

"Khố phòng tường mặt đất, vẫn là đóng cửa, toàn bộ đều hảo hảo, không có bất kỳ bị phá hư vết tích . Trong coi ngày đêm thủ hộ, cũng không có ai dám thư giãn . Nhưng lại thiên, vừa rồi kiểm kê thời điểm, kho ngân liền toàn bộ không có . . ."

"Chuyện này... Tại sao có thể như vậy!"

Lưu Cẩm Niên mục trừng khẩu ngốc, vẻ mặt khó có thể tin .

Khố phòng chìa khoá con có một thanh, vẫn luôn là Lưu Cẩm Niên tùy thân bảo quản, điểm tra kho ngân thời điểm mới giao cho quản sự . Nếu như không có chìa khoá, làm sao có thể ở khố phòng hoàn hảo dưới tình huống, đem kho ngân trộm đi ?

"Trò đùa!"

Giữa lúc Lưu Cẩm Niên buồn bực thời điểm, phần dưới bỗng nhiên truyền đến 1 tiếng làm càn cười to, hắn cúi đầu vừa nhìn, chính là cái kia Mễ Tiểu Hiệp .

"Ghê tởm kẻ cắp! Ngươi còn cười, bản quan trước đem ngươi định tội, nhìn ngươi còn cười được!"

Chính là hiềm phạm, cũng dám trào phúng hắn, Lưu Cẩm Niên ồ nổi giận trong bụng .

"Lưu đại nhân, ta cười cũng không phải là chế ngạo ngươi, mà là cười đã lại không quá minh bạch sự tình, các ngươi lại vẫn nhìn không thấu ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng mỉm cười, vẻ mặt thần bí .

"Lại không quá minh bạch ?"

Lưu Cẩm Niên ngẩn ra, tiếp nổi nhãn tình sáng lên, liền vội vàng hỏi .

"Lẽ nào kho ngân bị trộm, ngươi biết là ai Móa!"

"Ta xin hỏi ngươi, ở khố phòng hoàn hảo dưới tình huống, nhưng có biện pháp đem kho ngân đánh cắp ."

Mễ Tiểu Hiệp không trả lời, mà là hỏi ngược một câu .

"Trừ phi có chìa khoá ."

Lưu Cẩm Niên cau mày, nghĩ thầm chẳng lẽ là có người lớn mật, len lén xứng khố phòng chìa khoá .

"Tốt lắm, cho dù có chìa khoá, ở nha dịch trùng điệp trong coi xuống, nhưng có biện pháp đem kho ngân đánh cắp ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiếp tục lại hỏi .

"Chuyện này... Trừ phi trong coi cùng kẻ cắp nội ứng ngoại hợp!"

Lưu Cẩm Niên ngẫm lại, cũng chỉ có khả năng này .

Nhưng ngay sau đó, còn không đợi Mễ Tiểu Hiệp đặt câu hỏi, Lưu Cẩm Niên liền bản thân trước tiên lắc đầu . Điều đó không có khả năng, trong coi nha dịch đều là lâm thời Tổ Đội an bài, đạo tặc bản lĩnh lớn hơn nữa, cũng không khả năng đem sở hữu nha dịch đều mua được .

"Ai, sự tình há lại không phải rất rõ ."

Thời cơ không sai biệt lắm, Mễ Tiểu Hiệp cố làm ra vẻ thở dài .

"Ngươi nhưng thật ra nói mau nha!"

Lưu Cẩm Niên tức giận vỗ bàn, lúc này còn nhử .

"Rất rõ ràng, chuyện này không phải người có thể làm được . Cho nên, trộm đạo kho ngân không phải người, mà là . . . Quỷ!"

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Lưu Cẩm Niên, Sát có việc nói rằng .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

021 điều tra

Huyện nha khố phòng, quả nhiên cùng Tiểu nha dịch nói như vậy, bất luận là tường sàn nhà, vẫn là đóng cửa, đều không có chút nào phá hư dấu hiệu .

"Thật chẳng lẽ là quỷ quái quấy phá ?"

Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Cẩm Niên cùng đi kiểm tra, vốn chỉ là muốn hù dọa cái này cẩu quan, sau đó tìm cơ hội thoát khốn . Nhưng tình huống bây giờ đến xem, sợ rằng bị hắn truyền thuyết .

Khố phòng đại môn nguyên bản có hai tờ Môn Thần, không biết từ lúc nào bị xé rách . Môn Thần tuy là pháp lực thấp, nhưng dầu gì cũng là Thiên Đình ghi lại ở sách Thần Quan . Nếu như Môn Thần vẫn còn, một dạng quỷ quái là vào không được khố phòng .

Mặt khác trong khố phòng, nguyên bản gửi kho ngân địa phương, còn có một tia nhàn nhạt hắc khí lưu lại . Mễ Tiểu Hiệp không dám rất xác định, nhưng Sửu Nô liếc mắt liền nhận ra, đây chính là quỷ khí .

"Mễ đại sư, có thể có cái gì manh mối ."

Khám tra một lần sau đó, Lưu Cẩm Niên hơi lấy lòng lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp .

Vừa rồi ở đại sảnh bên trên, Mễ Tiểu Hiệp nói là quỷ quái quấy phá, thật Lưu Cẩm Niên đã thư hơn phân nửa . Dù sao sự tình thấy qua ly kỳ, căn bản không phải nhân lực nhưng vì .

Hơn nữa trước khi Lý Đại Trụ các loại ba nổi án mạng, nhìn qua cũng không giống là nhân làm . Như vậy liên hệ tới, quỷ quái trộm cướp có khả năng càng lớn hơn .

Lưu Cẩm Niên thậm chí hoài nghi, ác quỷ sát nhân chỉ là vì phân tán nha môn lực chú ý, chân chính nhằn là trộm cướp kho ngân! Nơi đây không thể không nói một câu, Lưu Cẩm Niên Trinh Thám chi hồn có điểm Thiêu quá mức .

Lưu Cẩm Niên có thể bắt người, nhưng không có bản lĩnh bắt quỷ . Vừa may lúc này Mễ Tiểu Hiệp nêu ý chính, hơn nữa hắn một cái thư sinh yếu đuối dĩ nhiên không hãi sợ Hình Trượng, quả thật có chút bản lĩnh .

Lưu Cẩm Niên nghĩ thầm, trước hết để cho Mễ Tiểu Hiệp đi bắt quỷ, các loại tìm về kho ngân, lại trừng trị hắn không muộn!

"Rất rõ ràng, đúng là Quỷ Vật trộm cướp kho ngân ."

Mễ Tiểu Hiệp chắp tay sau đít, vẻ mặt bí hiểm nói rằng .

"Quỷ kia vật hiện ở nơi nào ? Nên như thế nào bắt ? Tối trọng yếu, làm sao thỏi bạc tìm trở về!"

Lưu Cẩm Niên một trận sốt ruột, liên tiếp vấn ba cái vấn đề .

"Ha hả, coi như là Cửu Thiên Đăng Ma tổ sư Hạ Giới, bắt quỷ cầm yêu cũng phải phí chút thời gian . Tha cho ta thời gian một tháng, nhất định nắm tiểu quỷ này, đoạt về Quan Ngân!"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sau đó vỗ bộ ngực nói rằng .

"Một tháng! Không nên không nên, thời gian quá dài!"

Lưu Cẩm Niên trợn to hai mắt, ý vị lắc đầu, mất kho ngân thế nhưng mất chức mất đầu tội lớn, làm sao có thể đình lại thời gian dài như vậy, ngẫm lại vươn một đôi tay nói rằng .

"Mười ngày! Nhiều lắm mười ngày!"

"Một tháng, một canh giờ cũng không có thể thiếu, nếu không... Ngươi liền đem ta nhốt vào đại lao, khác mời cao nhân đi."

Mễ Tiểu Hiệp nhẹ rên một tiếng, tiếp tục xoay người sang chỗ khác .

"Chuyện này... Được rồi! Một tháng liền một tháng!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp hoàn toàn không có chừa chỗ thương lượng, Lưu Cẩm Niên do dự một trận chỉ có thể đồng ý, ai bảo hắn hiện tại có việc cầu người đây.

"Ồ đúng nhà của ta Tế Nương theo ta cùng đi huyện nha, đi chân đều sưng, ngươi cho tìm đỉnh cỗ kiệu mang đuổi về ta quý phủ ."

Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới, phân phó Lưu Cẩm Niên nói rằng .

". . . Tốt tìm đỉnh cỗ kiệu ."

Cái này tổng cộng mấy bước lộ, có thể đem người chân đi sưng ? Mễ Tiểu Hiệp rõ ràng cố ý sai sử hắn, nhưng vẫn là câu nói kia, ai bảo hắn có việc cầu người đây.

Lưu Cẩm Niên khí nghiến răng nghiến lợi, trên mặt lại không thể không cười theo dung . Tâm lý một trận nảy sinh ác độc, chỉ cần tìm về kho ngân, nhất định giết Mễ Tiểu Hiệp!

Mễ Tiểu Hiệp mặc kệ này, chắp tay sau đít khẽ hát, vui tươi hớn hở về nhà .

"Vì dân trừ hại, tạo phúc quê nhà . . ."

Vừa đi lộ, Mễ Tiểu Hiệp vừa nghĩ huyện nha trong kia con màu đồng bảo rương .

Đến khố phòng trước khi, Mễ Tiểu Hiệp mượn cớ bên trên nhà xí đi vòng qua sau khi Nha, căn cứ tiểu địa đồ tìm được con kia màu đồng bảo rương, đụng chạm sau đó đạt được chìa khoá manh mối .

Cùng quá khứ bất đồng, lần này manh mối tương đối không rõ, tổng thể mà nói, chính là vì Lâm Giang Huyện bách tính làm việc tốt . Làm bách tính đối với Mễ Tiểu Hiệp mang ơn trình độ, liền có thể được bảo rương chìa khoá .

Nhưng vấn đề là, Mễ Tiểu Hiệp đắc làm như thế nào, mới có thể làm cho bách tính đối với hắn mang ơn ?

Mễ Tiểu Hiệp suy nghĩ, một nhà một nhà phát một lượng bạc, nhưng hắn không có nhiều tiền như vậy. Hoặc là dứt khoát giết mấy huyện trong ác bá du côn, nhưng cụ thể đắc giết vài cái ?

"Tính, rồi hãy nói ."

Bất tri bất giác đã đến gia, tạm thời không được suy nghĩ chuyện này .

Mễ Tiểu Hiệp về đến nhà thời điểm, Trầm Tế Nương đã về tới trước, quả nhiên cỗ kiệu so với người đi nhanh chút . Thấy Mễ Tiểu Hiệp bình an trở về, Trầm Tế Nương vội vã chào đón .

"Tiểu Hiệp, bọn họ không có làm khó ngươi chứ ?"

Trầm Tế Nương nhìn từ trên xuống dưới Mễ Tiểu Hiệp, rất sợ hắn bị đánh hoặc là bị hù dọa .

"Ha hả, huyện lệnh gặp phải chút phiền toái nhỏ, là mời ta đi hỗ trợ, phụng ta như trên Tân cỏn không kịp đây, làm sao sẽ làm khó dễ ta ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sờ sờ Trầm Tế Nương gương mặt, để cho nàng an tâm .

"Hô, hù chết ta, dù sao nha môn cái loại địa phương đó, không phải ngươi bình dân bách tính đi . Ta cắt cân thịt đi, làm bát hồng thiêu nhục(thịt kho tàu) cho ngươi đi đi xui ."

Trầm Tế Nương lúc này mới thở phào một cái, sau đó dẫn theo giỏ trúc đi ra ngoài mua thức ăn .

Nhìn Trầm Tế Nương xuất môn, Mễ Tiểu Hiệp mang trên mặt thư thái nụ cười, trong nhà có cái như vậy nữ nhân, thực sự không sai .

"Chủ nhân, ngài thật dự định bang con chó kia quan tìm bạc ?"

Buổi tối thời điểm, Sửu Nô hiện thân, có chút nôn nóng vấn Mễ Tiểu Hiệp .

"Tìm a, vì sao không tìm ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiếp tục sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, phân phó nói rằng .

"Nhưng trước lúc này, ta muốn biết rõ ràng một việc, Lưu Cẩm Niên vì sao sống mái với ta! Ngươi đi cho ta tránh khẩn Lưu phủ, xem Lưu Cẩm Niên đều cùng người nào tới hướng, trong lúc này đến có cái gì mờ ám!"

"Cạc cạc! Yes Sir, ta đây phải đi!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp phải đối phó Lưu Cẩm Niên, Sửu Nô hưng phấn một trận cười quái dị, hóa thành một đoàn khói đen từ cửa sổ bay đi .

"Lưu Cẩm Niên, đây chính là ngươi tự tìm!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, Lưu Cẩm Niên cũng không phải là thanh quan, nếu như đem hắn làm, nói không chừng còn có thể khiến bách tính mang ơn đây. Nhưng sự tình không thể nóng vội, Mễ Tiểu Hiệp đã có kế hoạch .

Tiếp tục bình tĩnh tâm thần, tiếp tục tu luyện .

Nhất Lực Hàng Thập Hội, nếu như Mễ Tiểu Hiệp tu vi đủ cao, có thể trực tiếp dùng vũ lực giải quyết, hà tất hao tâm tốn sức muốn mưu kế .

Nói đến, thực lực mới là tất cả!

Sáng sớm ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp cùng thường ngày . Nhưng sau khi ăn điểm tâm xong, hắn không có trở về nhà tu luyện, mà là dẫn ngựa xuất môn .

Mễ Tiểu Hiệp ngồi trên lưng ngựa, ở Lâm Giang thị trấn phố lớn ngõ nhỏ, chẳng có nhãn đi dạo . Cái gì cũng không làm, buồn chán nhìn chu vi trải qua người đi đường .

Như vậy liên tiếp chính là bảy ngày, Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày đúng hạn xuất môn, đúng hạn về nhà ăn . Ở trên đường đi dạo, ngược lại giống như hắn công tác giống nhau .

Lâm Giang thị trấn cũng không lớn, thất ngày, Mễ Tiểu Hiệp đã đem mỗi một góc đều đi dạo ba bốn lần .

"Đại nhân, cái kia Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày cưỡi thất đỏ thẫm mã, ở trên đường cái mù lắc lư, nào có nửa điểm tra án xu thế ."

Huyện nha trong, Trương bộ đầu hướng Lưu Cẩm Niên báo cáo, trong giọng nói lộ ra một cổ dấm chua vị, hắn đường đường Bộ Đầu cũng không có Mã Kỵ, một cái hiểm phạm nhưng thật ra mỗi ngày khoe khoang .

"Theo hắn đi thôi, ngươi chỉ để ý đi hỏi thăm tìm cao nhân, ngươi cũng không thể con trông cậy vào cái kia Mễ Tiểu Hiệp ."

Lưu Cẩm Niên xoa xoa ê ẩm sưng cái trán, tiếp tục ngẩng đầu khóe miệng cười nhạt .

"Mặc kệ hắn dùng thủ đoạn gì, nếu như trong một tháng tìm không trở về bạc, ta đòi mạng hắn!"

Lại là một ngày đêm không nói chuyện, buổi tối thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp cùng thường ngày tu luyện, bỗng nhiên trong lòng hơi động, chỉ thấy Sửu Nô bay trở về .

"Chủ nhân, tra được! Nguyên lai đều là Triệu Tiền Minh giở trò quỷ!"

Sửu Nô toét miệng, lộ ra bốn cái bén nhọn răng nanh .

Dựa theo Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh, Sửu Nô vẫn nằm vùng ở Lưu Cẩm Niên quý phủ, rốt cục ở đêm nay, gặp phải lặng lẽ mà đến Triệu Tiền Minh . Hai người đóng chặc cửa cửa sổ nói chuyện, quỷ Nô liền bám vào trên xà nhà, đem bọn họ nói nghe được rõ rõ ràng ràng .

Lưu Cẩm Niên sở dĩ tróc nã Mễ Tiểu Hiệp, nguyên lai hoàn toàn là bởi vì Triệu Tiền Minh đầu độc!

Ở Lý Đại Trụ đám người bị giết sau đó, Lưu Cẩm Niên vì hắn chính tích, nhu cầu cấp bách có người gánh tội thay . Mà lúc này, Triệu Tiền Minh đi bái phỏng hắn, cho hắn bỏ vào bó bạc lớn, khiến hắn vu hãm Mễ Tiểu Hiệp .

Lưu Cẩm Niên đâu thèm là ai, vừa lúc còn có bạc cầm, liền phát công hàm tróc nã Mễ Tiểu Hiệp, đồng thời muốn vu oan giá hoạ .

Gặp qua nhiều ngày như vậy, Mễ Tiểu Hiệp còn êm đẹp . Triệu Tiền Minh ngồi không yên, đêm nay mới đi hỏi Lưu Cẩm Niên, không nghĩ tới bị ẩn núp Sửu Nô phát hiện .

"Triệu Tiền Minh, ta còn không có nhín chút thời gian đi tìm hắn, hắn ngược lại trái lại tính kế ta ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, đây thật là tự mình làm bậy thì không thể sống được .

"Chủ nhân, có muốn hay không ta đêm nay đi giết hắn!"

Sửu Nô lộ ra một đoạn Quỷ Trảo, vài ngày không ăn thịt người, hắn đã có chút đói khát khó nhịn .

"Miễn cho đánh rắn động cỏ, từng cái đến, bọn họ ai cũng chạy không được!"

Mễ Tiểu Hiệp định liệu trước, chuyện bây giờ đã làm rõ ràng, hơn nữa hắn đã ra chiêu, bất luận là Lưu Cẩm Niên vẫn là Triệu Tiền Minh, bọn họ một cái cũng trốn không thoát .

"Sửu Nô, ngươi lại đi trành một người ."

Ngẫm lại, Mễ Tiểu Hiệp phân phó nói rằng .

"Là muốn đi nhìn chằm chằm Triệu Tiền Minh sao?"

"Không phải, ngươi đi cho ta nhìn chằm chằm Tống Phùng Thì!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, nói ra một cái tên người .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

022 bắt trộm

Tống Phùng Thì, phụ thân cho hắn đặt tên thời điểm, vốn là muốn hắn vận khí tốt một chút, ai biết không như mong muốn .

Tống Phùng Thì từ nhỏ học văn, nhưng lúc đó thiên hạ đại loạn, võ tướng mới có thể kiến công lập nghiệp . Thật vất vả chịu qua loạn thế, đã hơn 40 tuổi Tống Phùng Thì, Kinh người tiến cử làm Lâm Giang huyện thừa .

Mặc dù chỉ là một cái Bát Phẩm Huyện Thừa, nhưng Tống Phùng Thì tin tưởng, bằng hắn đầy bụng kinh luân, nhất định có thể trở nên nổi bật . Nhưng lần thứ hai khiến hắn bất ngờ là, hắn đĩ nhiên gặp phải Lưu Cẩm Niên người thủ trưởng này .

Lâm Giang huyện lệnh Lưu Cẩm Niên, lòng dạ nhỏ mọn không có dung người chi số lượng, huyện lý cao thấp quyền lợi đều nắm ở trong tay, căn bản không cho người bên ngoài đinh điểm cơ hội .

Tống Phùng Thì ở Lâm Giang Huyện làm bốn năm Huyện Thừa, tuy là cần trọng, nhưng chỉ đắc cái khổ lao, một điểm thấy được công tích cũng không có để dành được . Tiếp tục như vậy, hắn làm sao có thể dời thăng, năm nào tháng nào mới có thể xuất đầu!

Chiều hôm đó, Tống Phùng Thì ở nha môn điểm hết Mão về nhà, chợt thấy trên bàn có một phong thư .

"Vạn lượng bạc trắng, một người độc chiếm ? Tối nay giờ tý, Thành Tây năm dặm ."

Mở ra thư tín, nội dung chỉ có ngắn ngủi mười sáu chữ, nhưng khi sau khi xem xong, Tống Phùng Thì lúc đó liền sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, hai chân mềm nhũn than ngồi ở bên cạnh ghế trên .

Thẳng đến quá bán thưởng, Tống Phùng Thì thở mạnh mấy cái, lúc này mới hơi chút định thần, dùng ống tay áo xoa một chút trên trán mồ hôi lạnh .

Tống Phùng Thì lại lấy ra thư, nhiều lần xem mấy lần, mỗi xem một lần đều là một trận kinh hồn táng đảm . Cuối cùng hắn lại nhìn phong thư, mặt trên không có kí tên .

Tống Phùng Thì hỏi người nhà, không ai chứng kiến ngoại nhân vào cửa, càng không có thấy cái gì thư tín . Tống Phùng Thì thấp thỏm bất an trong lòng, vội vã tìm đến chậu than, đem thư tín đốt đinh điểm không dư thừa .

"Đến lúc đó ai đó . . ."

Tống Phùng Thì ngồi ở chỗ kia, cau mày suy tư .

Đến tột cùng là người nào, đĩ nhiên biết là hắn trộm khố phòng một vạn lượng bạc . Dùng hắn thủ đoạn mà nói, không nên bị người phát hiện mới đúng. Nhưng lại thiên, phong thư này phóng tới gia đình hắn, hơn nữa tâm lý chỉ ra bạch ngân vạn lượng .

Tống Phùng Thì trộm đạo kho ngân, cũng không phải là một thời tham niệm . Hắn muốn mượn này lật đổ Lưu Cẩm Niên, sau đó sẽ làm bộ tra án tìm ra bạc lập công, vì đều là hắn con đường làm quan .

Nguyên bản tất cả cũng rất thuận lợi, nhưng trăm triệu không nghĩ tới, chuyện này đĩ nhiên bại lộ . Đây cũng không phải là ăn trộm gà thực mét đơn giản như vậy, phải biết rằng, trộm đạo Quan Ngân thế nhưng mất đầu tội lớn!

Bất quá vạn hạnh, người nọ đưa tới thư, cũng lại nói rõ canh giờ địa điểm gặp mặt, không có trực tiếp tố giác hắn . Tống Phùng Thì phỏng đoán, phải là một tham lam hạng người, muốn coi đây là áp chế, giành một vạn lượng bạc chỗ tốt .

"Đáng chết tiểu tặc!"

Nghĩ tới đây, Tống Phùng Thì trong ánh mắt lóe lên một tia ngoan lệ . Nếu như người nọ cất giấu không lộ diện, hắn quả thực không có cách nào, nhưng nếu ước định gặp mặt, cũng đừng trách hắn tâm ngoan thủ lạt!

Tống Phùng Thì đã quyết định, đêm nay phó ước, giết người diệt khẩu!

Ở tâm thần bất định bất an trong, thời gian trôi qua rất chậm, rốt cục nấu đến tối . Tống Phùng Thì sờ sờ trên cổ tay chuỗi hạt châu, hít sâu một hơi đi ra khỏi cửa .

Tống Phùng Thì không có ngựa con la các loại sức của đôi bàn chân, nhưng Thành Tây năm dặm cũng không phải rất xa, ở cách giờ tý còn có nửa canh giờ thời điểm, hắn liền đến địa điểm ước định .

Đây là một mảnh đất hoang, chu vi không có gì ngăn cản . Nếu như đối phương muốn làm cái gì mai phục, cũng sẽ không chọn nơi đây .

Tống Phùng Thì hít sâu một hơi, đứng tại chỗ nhìn thị trấn phương hướng, lẳng lặng đợi .

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ lát nữa là phải đến giờ tý . Giữa lúc Tống Phùng phiền não trong lòng thời điểm, bỗng nhiên xa xa chứng kiến một thân ảnh, đang hướng bên này không nhanh không chậm đi tới .

Làm thân ảnh lại gần một chút, Tống Phùng Thì rốt cục thấy rõ ràng, không khỏi có chút ngoài ý muốn . Cũng không phải là hắn tưởng tượng trong cao lớn thô kệch, hung thần ác sát dáng dấp, mà là một gã người có học trang phục nam tử trẻ tuổi .

"Là ngươi đưa tin cho ta!"

Người nọ đến gần, Tống Phùng Thì nhìn hắn, trầm giọng hỏi một câu .

"Ha hả, là ta ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, gật đầu, trừ Mễ Tiểu Hiệp còn có thể là ai .

Gần nhất mấy ngày nay, Mễ Tiểu Hiệp vẫn kỳ mã ở trong huyền thành lắc lư, nhưng không phải đi dạo, càng không phải là khoe khoang hắn đỏ thẫm mã, mà là thật đang tra tìm trộm cướp kho ngân kẻ cắp .

Dựa theo Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, kho ngân hắn là bị Quỷ Vật đánh cắp . Nhưng ngẫm lại, Quỷ Vật thải âm khí, hoặc là hút máu người tâm can tu luyện, muốn nhiều bạc như vậy cần gì phải ?

Con có nhân loại, mới thích bạc đi.

Còn có một chút, kho cửa phòng Môn Thần bức họa bị kéo hư, nói rõ Quỷ Vật e ngại Môn Thần . vấn đề đến, nếu Quỷ Vật e ngại Môn Thần, là ai kéo hư bức họa ?

Rất hiển nhiên, mặc dù là Quỷ Vật ăn cắp kho ngân, nhưng phía sau nhất định có một người!

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lớn gan suy đoán, cái này rất có thể là theo hắn, một cái hội Ngự Quỷ Thuật người tu đạo!

Cho nên trong mấy ngày này, Mễ Tiểu Hiệp ở thị trấn các nơi lắc lư, chính là đang quan sát người qua đường danh xưng . Người thường đều là bạch sắc danh xưng, rốt cục ở ba ngày sau, bị hắn chứng kiến một cái hồng sắc danh xưng, LV 2 .

Người kia không là người khác, chính là Tống Phùng Thì!

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại để cho Sửu Nô nhìn chằm chằm Tống Phùng Thì, rất nhanh thì phát hiện, hắn quả thật có rất lớn hiềm nghi .

Cho nên Mễ Tiểu Hiệp len lén cho tiễn phong thư, đem hắn hẹn đến nơi đây . Hiện tại Tống Phùng Thì nếu đến, vậy đã nói rõ, hắn quả thực chính là Trộm kho ngân kẻ cắp .

"Hắc hắc, có ý tứ, đường đường Huyện Thừa đại nhân, dĩ nhiên biển thủ ."

Đánh giá Tống Phùng Thì, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười .

"Đừng nói nhảm, ngươi giúp đỡ đây, đều cùng đi ra ngoài đi."

Tống Phùng Thì cũng nhìn Mễ Tiểu Hiệp, lạnh mặt nói .

"Giúp đỡ ? Ta nào có cái gì giúp đỡ, chỉ có một mình ta ."

Mễ Tiểu Hiệp khoát khoát tay, sau đó nghiêm trang nói rằng .

"Chuyện liên quan đến vạn lượng bạc trắng, làm sao có thể nói với người khác đây."

"Nguyên lai như vậy . . ."

Nghe nói như thế, Tống Phùng Thì hơi trầm ngâm, bỗng nhiên sắc mặt dày đặc, tận lực bồi tiếp hét lớn một tiếng .

"Vậy ngươi liền đi chết đi!"

Chỉ thấy Tống Phùng Thì khoát tay, kèm theo thê lương tiếng quỷ khóc sói tru, ngũ đạo bóng đen bay ra, chen lấn, cùng hung cực ác đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp!

"Năm con . . . Bất quá đáng tiếc ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười khẽ, Tống Phùng Thì quả nhiên sẽ Ngự Quỷ Thuật! Hơn nữa bất ngờ, hắn lại có thể đồng thời Ngự Ngũ Quỷ . Thế nhưng đáng tiếc, cái này năm con tiểu quỷ đều là LV 1, tu vi quá thấp!

"Sửu Nô, đi ra làm việc ."

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt bình tĩnh, vung ống tay áo, một đoàn khói đen bay ra, trực tiếp đón nhận năm con tiểu quỷ .

"Cạc cạc! Bọn tiểu tử, đại gia cùng các ngươi làm trò chơi!"

Sửu Nô một trận cười quái dị, xông lên hãy cùng năm con tiểu quỷ quấn đến cùng nhau .

"Ngươi . . . Ngươi . . ."

Bỗng nhiên thấy như vậy một màn, Tống Phùng Thì không khỏi mục trừng khẩu ngốc, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên cũng sẽ Ngự Quỷ Thuật!

"Tống đại nhân, ngươi đã xuất thủ trước, khả năng liền không trách ta ."

Phục Ma Kiếm đã xuất hiện ở trong tay, Mễ Tiểu Hiệp cười gằn đi hướng Tống Phùng Thì .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đi tới, Tống Phùng Thì một trận kinh hoảng, không được lui lại . Hắn mặc dù có Tiên Duyên, nhưng một lòng làm quan chí không ở chỗ này, cho nên bây giờ chỉ là Nhị Trọng Thiên tu vi, hơn nữa chỉ biết một môn Ngự Quỷ Thuật .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, Tống Phùng Thì sợ đến bắp chân như nhũn ra, nói đến hắn chỉ là một người có học .

"Tống Phùng Thì, nhận lấy cái chết!"

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, đã xông lên, trường kiếm trực tiếp đâm về phía Tống Phùng Thì yết hầu!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

023 Ngũ Quỷ vận chuyển

Tống Phùng Thì té trên mặt đất, nhìn mũi kiếm để ở yết hầu, sợ đến cả người run run . Hắn nguyên vốn còn muốn giết người diệt khẩu, người nào nghĩ tới lọt vào giết ngược, lập tức phải thành vong hồn dưới kiếm .

"Tống đại nhân, tâm sự đi."

Đang ở Tống Phùng Thì trong lòng tuyệt vọng lúc, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên thu hồi trường kiếm .

"Tâm sự ?"

Tống Phùng Thì ngẩn ra, trong lúc nhất thời có chút theo không kịp Mễ Tiểu Hiệp tiết tấu .

" Đúng, tâm sự ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, trên mặt lộ ra một thần bí nụ cười .

Mễ Tiểu Hiệp đem Tống Phùng Thì kéo lên, rất nghiêm túc cùng hắn trò chuyện . Thẳng đến sau một canh giờ, trận này thân thiết hữu hảo nói chuyện mới kết thúc, Tống Phùng Thì lưu lại một cái chuỗi đeo tay, lòng tràn đầy hoan hỉ ly khai .

"Có ý tứ ."

Vuốt vuốt Tống Phùng Thì lưu lại chuỗi đeo tay, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng lộ ra một vẻ nụ cười .

Chuỗi đeo tay là bằng gỗ, nhưng không phải thông thường Bồ Đề Tử, mà là lão Hòe số rễ cây . Trong ngũ hạt châu sảo trọng, trên thực tế bên trong có càn khôn, phân biệt cất giấu một đống tro cốt!

Muốn Ngự quỷ, phải nắm giữ Quỷ Vật thân thể bộ phận, có thể là sinh tiền tóc, xương cốt, cũng có thể trực tiếp rút ra một tia hồn phách .

Tống Phùng Thì tuyển chọn là trước loại phương pháp, như vậy đối với thân thể gánh vác tương đối nhỏ . Cái này ngũ hạt châu trong tro cốt, chính là hắn sở hạt chế năm con tiểu quỷ .

Cây hòe có thể dựa vào Quỷ Vật, cho nên cái chuỗi đeo tay này, vừa là Tống Phùng Thì khống chế Ngũ Quỷ Pháp Khí, chính là Ngũ Quỷ bình thường giấu kín an thân nơi .

"Sau đó các ngươi hãy cùng ta hỗn ."

Nắm giữ chuỗi đeo tay, đem năm con tiểu quỷ gọi vào trước mặt, Mễ Tiểu Hiệp cười tuyên bố .

" Được ! Sau đó theo ngươi lăn lộn!"

"Tống Phùng Thì vô năng không thú vị, hắc hắc, hy vọng ngươi đừng để cho ta thất vọng ."

"Cùng lão Tống lâu như vậy, hiện tại ít nhiều có chút Bất Xá ."

"Tiểu tử ta cho ngươi biết! Ta tính tình cũng không quá tốt bình thường bớt trêu chọc ta!"

"Tất cả mọi người Tĩnh Tĩnh, nghe Tân Chủ Nhân nói ."

Cũng không biết là vừa khớp, vẫn là lão Tống mê, cái này năm con đĩ nhiên có là nữ quỷ . Hoặc là nhỏ nhắn xinh xắn hoặc là cao gầy, hoặc là đẫy đà hoặc là cốt cảm, đều khuôn mặt đẹp động nhân lại các hữu đặc sắc, hơn nữa tính cách khác nhau .

Mễ Tiểu Hiệp một trận tấc tắc kêu kỳ lạ, thầm nghĩ lão Tống không hổ là người có học, người có học chính là tâm địa gian giảo nhiều, dưỡng thành trò chơi chơi rất lưu nha

Ngũ Quỷ hình dáng tướng mạo khác nhau, màu tóc cũng mỗi người không giống nhau, theo thứ tự là Hồng, Hoàng, Thanh, Bạch, Hắc Ngũ Sắc . Mễ Tiểu Hiệp căn cứ màu tóc mệnh danh, theo thứ tự là chu quỷ, Hoàng quỷ, Thanh quỷ, Bạch quỷ, Huyền quỷ .

Ngũ Quỷ đều là LV 1 Nhất Trọng Thiên tu vi, tùy tiện xách ra một con, chiến lực đáng thương em bé . Nhưng nếu như năm con phối hợp, đã có một môn lợi hại thần thông, tên là Ngũ Quỷ vận chuyển!

Ngũ Quỷ căn cứ sinh tử mệnh cách, vừa vặn đối ứng Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành . Giữa thiên địa, phàm là ở trong ngũ hành, Ngũ Quỷ các đối ứng một cái phương vị, liền đều có thể cho dọn đi!

Tống Phùng Thì chính là mệnh lệnh Ngũ Quỷ thi triển Ngũ Quỷ vận chuyển, lúc này mới đem khố phòng một vạn lượng bạch ngân chỡ đi .

"Kiếm được!"

Xem lên trước mặt Ngũ Quỷ, Mễ Tiểu Hiệp một trận vui vẻ .

Tống Phùng Thì ngu xuẩn, lợi hại như vậy thần thông chỉ biết dùng để trộm đạo, chỉ cần vận dụng làm, như thế nào Vận Tài đơn giản như vậy!

Sự tình giải quyết, Mễ Tiểu Hiệp thu hồi Ngũ Quỷ cùng Sửu Nô, phản hồi thị trấn .

Mễ Tiểu Hiệp về đến nhà thời điểm, khoảng cách hừng đông còn có chưa tới một canh giờ, Trầm Tế Nương nhanh muốn rời giường . Mễ Tiểu Hiệp lén lút, may là không có phát sinh động tĩnh gì .

Chốc lát nữa hừng đông, Mễ Tiểu Hiệp làm bộ cùng bình thường giống nhau, rời giường rửa mặt ăn . Nhưng ngày hôm nay hắn không có tiếp tục đi ra ngoài đi dạo, mà là đang gia bồi Trầm Tế Nương .

Buổi trưa thời điểm, Tống Phùng Thì tới chơi, nói hai câu liền vội vội vàng vàng ly khai, lưu lại một khối đá phiến .

Khối này đá phiến sạ xem bình thản không có gì lạ, nhưng theo Tống Phùng Thì nói, hắn sở đĩ hiểu được tu luyện, cùng với học được Ngự Quỷ Thuật, đều là từ nơi này khối đá phiến tìm hiểu .

Hơn nữa kỳ quái nhất là, nếu như hắn muốn đem Luyện Khí công pháp và Ngự Quỷ Thuật truyền thụ người khác, lại làm không được .

Mễ Tiểu Hiệp ngay từ đầu cho là Tống Phùng Thì lừa hắn, cố ý không muốn giao ra tu luyện công pháp . Nhưng sau lại Trải qua thăm dò phát hiện, Tống Phùng Thì nói chắc là nói thật .

"Tấm đá này có bí mật gì . . ."

Mễ Tiểu Hiệp về đến phòng, hướng về phía đá phiến một trận buồn bực, vậy làm sao xem đều là phổ thông đá phiến nha

Sau đó thời gian, Mễ Tiểu Hiệp cơ hồ là không bước chân ra khỏi nhà, trừ tu luyện ở ngoài, phần lớn thời gian đều dùng đến tìm hiểu đá phiến .

Như vậy vẫn qua hơn mười ngày, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục xác định, hắn giống như một kẻ ngu si .

Tấm đá này quả thực không phải là phàm vật, Phục Ma Kiếm chặt xuống cũng không có vết tích . Nhưng ở đem Tống Phùng Thì dẫn vào tu luyện sau đó, khối này đá phiến nhiệm vụ cũng đã hoàn thành, sau đó xong việc thối lui .

Tiên Duyên vật này không thể cưỡng cầu, trừ Tống Phùng Thì ở ngoài, người khác đã định trước từ đó không chiếm được tin tức gì . Cho nên Mễ Tiểu Hiệp bất luận làm thế nào đi nữa tìm hiểu, đây là một khối phổ thông đá phiến .

"Tiên Duyên . . ."

Minh bạch điểm ấy sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đem đá phiến ném qua một bên, không khỏi lắc đầu .

Bao nhiêu người nằm mộng cũng muốn thành Tiên, lại cầu còn không được . Nhưng có Tiên Duyên người, tỷ như Tống Phùng Thì, lại một lòng con đường làm quan, đem Tiên Duyên xua đuổi như giày cũ .

"Chó má!"

Một lát, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên chửi một câu, hắn mới không cần quan tâm nhiều, vận mệnh vẫn phải nắm giữ ở trong tay mình, muốn phải đi tranh thủ!

Mễ Tiểu Hiệp không tin Tà, kế tiếp thời gian, càng phát ra khắc khổ tu luyện . Bất quá hắn linh căn, cùng với Luyện Khí công pháp, đều thực sự quá kém cỏi .

Vẫn khổ tu không nghỉ, Mễ Tiểu Hiệp tu vi vẫn Nhị Trọng Thiên, so với trước kia hơi chút tiến bộ một chút mà thôi .

"Mễ Tiểu Hiệp! Mễ Tiểu Hiệp ở đâu!"

Sáng sớm ngày hôm đó, Mễ Tiểu Hiệp cùng thường ngày tu luyện, bên ngoài bỗng nhiên vang lên một trận la hét ầm ĩ .

Mọi cửa sổ liếc mắt nhìn, chỉ thấy Trương bộ đầu mang theo nhất ban nha dịch, hung thần ác sát xông vào sân .

"Nhanh như vậy ."

Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới nhớ tới, bất tri bất giác, hắn cùng Lưu Cẩm Niên ước định một tháng kỳ hạn đã đến .

"Lưu Cẩm Niên, đây chính là ngươi tự tìm!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, xuống giường mang giày ra khỏi phòng .

"Quan gia, nhà của chúng ta Tiểu Hiệp không thể không sự tình sao, tại sao lại muốn bắt hắn ."

Trong viện, Trầm Tế Nương vẻ mặt sợ hãi, nhưng vẫn lấy can đảm ngăn ở .

"Không có việc gì ? Hừ! Tha sự lớn!"

Trương bộ đầu trùng điệp lạnh rên một tiếng, thôi táng sẽ vào nhà .

"Tế Nương, ngươi lui, ta đi một lát sẽ trở lại ."

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp đi tới, đem Trầm Tế Nương xong rồi phía sau, sau đó không đợi Trương bộ đầu bọn họ mở miệng, cất bước liền đi về phía cửa .

"Hắc hắc, mất đầu cũng như vậy chịu khó ."

Trương bộ đầu cười lạnh một tiếng, theo thu đội ly khai .

Vẫn là cùng lần trước giống nhau, Trầm Tế Nương chỗ nào ngồi ở, theo Mễ Tiểu Hiệp cùng nhau đến huyện nha, nhưng vẫn là bị ngăn ở ngoài cửa .

"Mễ Tiểu Hiệp! Thời gian một tháng đã qua, kẻ cắp nhưng bắt được!"

Trên đại sảnh, Lưu Cẩm Niên vành mắt đen thui, hiển nhiên là vài ngày ngủ không ngon . Nếu như tìm không trở về kho ngân, dù sao xui xẻo nhất hay là hắn .

"Tìm được ."

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở nơi đó, nói dứt khoát một câu .

"Tìm . . . Tìm được!"

Lưu Cẩm Niên vừa định tức giận, không nghĩ tới Mễ Tiểu Hiệp đĩ nhiên nói tìm được, khiến hắn đầu lưỡi kém chút thắt .

Theo Lưu Cẩm Niên biết, Mễ Tiểu Hiệp gần nhất vẫn đều ở nhà bồi lão bà, hắn từ nơi này tìm được kẻ cắp ?

"Tặc người ở đâu đây!"

Không để ý tới nhiều như vậy, Lưu Cẩm Niên vội vã truy vấn .

"Ở nơi này trên đại sảnh ."

Mễ Tiểu Hiệp nói tiếp, không chút do dự .

"Trên đại sảnh ? Quả nhiên là ăn trộm!"

Lưu Cẩm Niên vỗ bàn một cái, xem mọi người một vòng, tiếp tục lại lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp .

"Nói mau, người nào là kẻ cắp, ta hiện tại liền bắt hắn lại!"

"Cái kia kẻ cắp là được. . . Ngươi, Lưu Cẩm Niên!"

Mễ Tiểu Hiệp đưa ngón trỏ ra, trực tiếp ngón tay hướng phía trên Lưu Cẩm Niên .

"Là được. . . Ngươi lớn mật!"

Lưu Cẩm Niên kinh ngạc, dùng sức vỗ bàn một cái, phẫn nộ nhìn Mễ Tiểu Hiệp, hắn không có nghĩ tới cái này thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp lại vẫn dám trêu chọc hắn .

"Đến a! Mễ Tiểu Hiệp giết liền ba người, lấy trộm huyện nha kho ngân, tội ác ngập trời, bắn vào tử lao, ngày mai buổi trưa tức khắc chặt đầu!"

Lưu Cẩm Niên một trận sớm đã nghĩ kỹ lí do thoái thác, hắn hiện tại nhu cầu cấp bách một cái người chịu tội thay, ngay cả khẩu cung đều thiếu, vỗ kinh đường mộc, một chi lệnh thiêm liền ném đến .

"Tri Châu đại nhân đến!"

Lưỡng ban nha dịch đang muốn bắt Mễ Tiểu Hiệp, lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến hô to một tiếng .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

024 biển thủ

Tri Châu là một châu dài, Hàng Châu Tri Châu Trương thành Lâm Chính là Lưu Cẩm Niên người lãnh đạo trực tiếp .

"Hạ quan cung nghênh Tri Châu đại nhân ."

Lưu Cẩm Niên liền vội vàng tiến lên nghênh tiếp, vẻ mặt cười làm lành .

"Tri Châu đại nhân giá lâm Lâm Giang Huyện, toàn huyện bách tính bội cảm vinh yên, hạ quan không thắng sợ hãi ."

"Không thắng sợ hãi ? Ngươi quả thực hẳn là sợ hãi ."

Trương thành rừng cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên sắc mặt lạnh lẽo, quát lớn .

"Lưu Cẩm Niên! Ngươi mất kho ngân, phải bị tội gì!"

"Hạ quan thất trách! Đại nhân chuộc tội!"

Trương thành rừng dĩ nhiên là vì chuyện này, Lưu Cẩm Niên sợ phù phù quỳ rạp xuống đất, tiếp tục liền vội vàng nói .

"Hạ quan thật có không được tra chỗ, nhưng hạ quan đã đem trộm cướp kho ngân kẻ cắp tróc nã, lấy công chuộc tội, mong rằng Tri Châu đại nhân minh xét ."

"Bắt được kẻ cắp, tặc người ở đâu ?"

Trương thành rừng sắc mặt thoáng hòa hoãn, nhẹ nhàng vuốt râu .

"Chính là hắn! Đây chính là trộm cướp kho ngân kẻ cắp!"

Lưu Cẩm Niên đứng lên, nhúng tay chỉ hướng Mễ Tiểu Hiệp .

Mất kho ngân không được là chuyện nhỏ, nếu như không thể đúng lúc phá án, Trương thành rừng cái này Tri Châu cũng sẽ chịu ảnh hưởng . Cho nên bất luận đối với người nào mà nói, lúc này tối trọng yếu đều là mau sớm phá án .

Nhưng phá án cái nào đơn giản như vậy, đơn giản nhất phương pháp hữu hiệu, chính là tìm người gánh tội thay!

Oan giả án sai, các triều đại sẽ không Thiếu qua, cái nào cửa nha môn không có quỷ chết oan!

Lưu Cẩm Niên nhìn Mễ Tiểu Hiệp, trong lòng cười nhạt, ai cho ngươi Mễ Tiểu Hiệp không quyền không thế, nhất giới nghèo tú tài nghèo, lại vẫn dám đắc tội bổn huyện khiến . Ngày hôm nay bắt ngươi gánh tội thay, coi như là thiên đại oan uổng, ngươi cũng không chỗ nói lý do!

"Há, ngươi nói hắn ."

Trương thành Lâm Tiếu Tiếu, đột nhiên hỏi Lưu Cẩm Niên .

" ngươi cũng đã biết Hắn là ai vậy ?"

"Là ai ?"

Lưu Cẩm Niên ngẩn ra, hắn làm sao lại không biết Mễ Tiểu Hiệp là ai .

"Hồi bẩm đại nhân, người này tên là Mễ Tiểu Hiệp, mặc dù có tú tài công danh, ở bổn huyện lại việc xấu loang lổ . Nhưng người nào nghĩ tới, hắn đĩ nhiên cả gan làm loạn tới mức này, dám trộm cướp xây dựng đê đập kho ngân!"

"Há, như vậy ."

Trương thành rừng vừa cười cười, bỗng nhiên lại không đầu không đuôi câu hỏi .

"Lưu đại nhân, ngươi cũng đã biết tân nhậm Giang Châu Tri Châu ."

"Ngài nói Trần đại nhân ?"

Lưu Cẩm Niên lại là ngẩn ra, lúc này Giang Nam đạo tân quý, hắn như thế nào lại không biết, trả lời nói rằng .

"Trần Quang Nhụy Trần đại nhân, năm nay Tân Khoa Trạng Nguyên, hoàng thượng chính mồm nhâm mệnh Giang Châu Tri Châu . Trần đại nhân tướng mạo đường đường đầy bụng kinh luân, về sau Ân thừa tướng thưởng thức, đã chiêu hắn vì tế ."

"Ha hả, ngươi đây không phải là thật rõ à."

Trương thành rừng cười đến không hiểu hay, tiếp tục sắc mặt chợt lạnh lẽo, trầm giọng quát lên .

" ngươi cũng đã biết! Mễ Tiểu Hiệp Mễ công tử, cùng Trần đại nhân chính là hảo hữu chí giao!"

"Cùng Trần đại nhân là bạn tri kỉ . . ."

Lưu Cẩm Niên vừa muốn ứng thừa, bỗng nhiên phản ứng kịp, không khỏi trong nháy mắt sắc mặt đại biến .

"Điều này sao có thể . . ."

Lưu Cẩm Niên một trận thất hồn lạc phách, khó có thể tin nhìn Mễ Tiểu Hiệp . Rõ ràng là cái không có bối cảnh tiểu tử nghèo, làm sao bỗng nhiên thành Trần Quang Nhụy hảo hữu chí giao, cùng Tân Khoa Trạng Nguyên, Giang Châu Tri Châu, Thừa Tướng Phủ con rể nhờ vả chút quan hệ!

"Lưu Cẩm Niên, ngươi thật lớn mật!"

Trương thành rừng hét lớn một tiếng, lạnh giọng nói rằng .

"Ngươi nói Mễ công tử việc xấu loang lổ, trộm cướp kho ngân, chẳng phải là nói Trần đại nhân kết giao dồ bậy bạ ? Chẳng phải là biến tướng nói Ân Thừa tướng gia quy không được nghiêm, nói Bệ Hạ người quen không rõ!"

"Đại nhân minh giám! Đây là một cái hiểu lầm, là có tiểu nhân vu hãm Mễ công tử, hạ quan một thời không được tra, một thời không được tra!"

Lưu Cẩm Niên phù phù quỳ xuống, cả người run run, ý vị biện giải .

"Trương Đại Nhân, tại hạ nói ra suy nghĩ của mình ."

Giữa lúc Lưu Cẩm Niên cực lực giải vây thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên mở miệng .

"Mễ công tử có chuyện mời nói ."

Trương thành Lâm Tiếu Tiếu, xông Mễ Tiểu Hiệp ôn hoà gật đầu .

"Hồi bẩm đại nhân, Lưu Cẩm Niên vu hãm tại hạ, trên thực tế là vì che chở chân chính kẻ trộm ."

Mễ Tiểu Hiệp ánh mắt kiên đĩnh, lòng đầy căm phẫn nói rằng .

"Ý ngươi là . . ."

Trương thành rừng hơi mở to hai mắt, có chút bất ngờ ở ngoài .

"Lưu Cẩm Niên lòng tham không đáy, biển thủ, trộm cướp kho ngân chân chính kẻ cắp, chính là Lưu Cẩm Niên chính hắn!"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu, lớn tiếng nói .

"Tri Châu đại nhân! Xuống quan không có, xin ngài phán đoán sáng suốt a!"

Chợt nghe lời này, Trương thành rừng lại là vô cùng bất ngờ, Lưu Cẩm Niên thì dọa cho giật mình, vội vã dập đầu kêu oan .

"Mễ công tử, ngươi nói Lưu Cẩm Niên biển thủ, có chứng cớ không ?"

Trương thành rừng không để ý tới Lưu Cẩm Niên, biểu tình nghiêm túc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Hồi bẩm đại nhân, Lưu Cẩm Niên trộm cướp kho ngân một vạn lượng, liền chôn ở hắn phủ đệ trong hoa viên, chỉ cần phái người đi móc, là được người tang vật câu lấy được!"

Mễ Tiểu Hiệp trả lời nói rằng, vẻ mặt chắc chắn .

"Khởi bẩm đại nhân, hạ quan thỉnh cầu đi phủ đệ ta lục soát!"

Nghe nói như thế, Lưu Cẩm Niên liền vội vàng nói . Trong lòng hắn rõ ràng, hắn chỗ nào trộm qua bạc, chỉ cần không moi ra được, không phải có thể chứng minh hắn thuần khiết .

Lưu Cẩm Niên hơi chút định thần, âm thầm cười nhạt . Quản hắn Mễ Tiểu Hiệp cùng Trần Quang Nhụy quan hệ thế nào, chỉ cần móc không giống bạc, đến lúc đó đều có thể trị hắn cái vu cáo quan viên tội danh!

" Được ! Đi Lưu phủ!"

Trương thành rừng vỗ bàn một cái, trực tiếp đứng dậy .

Ngay sau đó, mọi người trực tiếp đi trước Lưu phủ, đến lúc sau đã nhanh buổi trưa . Nhất ban nha dịch mang theo xẻng các loại công cụ, đi tới hoa viên, ở Mễ Tiểu Hiệp chỉ định vị trí, chỉa vào mặt trời chói chang đào móc .

"Đại nhân, đây là tân trích hoa quả, ngài nếm thử ."

Trương thành rừng ngồi ở chỗ bóng mát, Lưu phủ hạ nhân đưa lên trà chút hoa quả, Lưu Cẩm Niên ở bên cạnh ân cần đánh cây quạt .

Trương thành rừng cầm lấy một viên Dương Mai bỏ vào trong miệng, nhưng không có phản ứng Lưu Cẩm Niên .

"Đại nhân, cái này chỉ định là không moi ra được, người xem lập tức phải đến lúc ăn cơm Thần, ta đã mệnh hạ nhân chuẩn bị rượu và thức ăn, không bằng ngươi trước tiên đi ăn cơm đi ."

"Lưu đại nhân, bản quan là tới tra án, cũng không phải là ăn ngươi tiệc rượu!"

Trương thành rừng sầm mặt lại, trùng điệp lạnh rên một tiếng .

Lưu Cẩm Niên bị đuổi mà mắc cở, ngượng ngùng cười cười, không thèm nói (nhắc) lại . Đồng thời tâm lý nảy sinh ác độc, nhất định phải trị Mễ Tiểu Hiệp vu cáo tội, nhưng thật ra đem hắn sung quân đến biên cương đi!

"Đào được! Đào được!"

Mà đúng lúc này, đào móc nha dịch bỗng nhiên kích động hô to .

"Móc . . . Làm sao có thể!"

Lưu Cẩm Niên trong nháy mắt sắc mặt đại biến, cả người như bị sét đánh ngẩn người tại đó .

"Trò đùa, Lưu đại nhân, đi xem một chút đi ."

Trương thành rừng cười lớn đứng dậy, hướng bên kia đi tới, Lưu Cẩm Niên phục hồi tinh thần lại, cũng liền vội vàng chạy tới .

Chỉ thấy trong vườn hoa móc khai một cái hố to, bên trong có mấy con rương lớn, trong hai cái cặp mở ra, bên trong tràn đầy, đều là mười hai một thỏi bạch ngân!

Có nha dịch lấy lưỡng đĩnh trình lên, nén bạc bộ phận có dấu ấn, chính là mất nhóm kia Quan Ngân!

"Chuyện này... Điều này sao có thể!"

Thấy như vậy một màn, Lưu Cẩm Niên cả người mềm nhũn, cả người than ngồi dưới đất .

"Lớn mật Lưu Cẩm Niên, biển thủ, người đến, trích hắn Quan Mạo, giải vào đại lao chờ đợi xử lý!"

Trương thành rừng hét lớn một tiếng, tiếp tục có nha dịch đi tới, đem Lưu Cẩm Niên Quan Mạo lấy xuống, áp trứ đã đi .

"Đại nhân! Oan uổng, đây là có người vu oan hãm hại!"

Lưu Cẩm Niên bị kéo, lớn tiếng hô oan uổng .

"Người tang vật cũng lấy được, còn nói cái gì oan uổng ."

Trương thành rừng cười lạnh một tiếng, tiếp tục lại lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp, thay một bộ nụ cười .

"Mễ công tử phá này đại án, ta nhất định tấu triều đình, ban ngợi khen ."

"Toàn dựa vào Trương Đại Nhân anh minh quyết định, ta nào dám kể công ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiếp tục chắp tay một cái nói rằng .

"Lần này nhờ có Trương Đại Nhân giúp ta rửa sạch oan khuất, ngày mai ta thiết yến đáp Tạ đại nhân ."

"Mễ công tử mời khách, bản quan khẳng định đến ."

Trương thành rừng gật đầu, lớn cười đáp ứng .

Lại nói mấy câu, Mễ Tiểu Hiệp cáo từ ly khai, mà lúc này Lưu phủ, đã gà bay chó sủa hỏng .

"Lưu Cẩm Niên, ngươi chiêu chọc ai không tốt, hết lần này tới lần khác trêu chọc ta ."

Đi trên đường, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng khẽ cười lạnh, đây hết thảy đương nhiên đều là hắn an bài xong .

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp đáp lại Lưu Cẩm Niên tra án, trên thực tế là kế hoãn binh, hắn phải lấy thời gian một tháng, bởi vì truyền tin đến Giang Châu cần thời gian .

Mễ Tiểu Hiệp viết một phong mật thư, ủy thác Tiêu Cục dùng tốc độ nhanh nhất đưa về Giang Châu, khiến Lưu Hồng giúp hắn kiềm chế Lưu Cẩm Niên .

Mễ Tiểu Hiệp cùng Lưu Hồng chưa nói tới giao tình, nhưng Mễ Tiểu Hiệp biết hắn mảnh nhỏ, cầm lấy hắn nhược điểm . Lưu Hồng một là đối với Mễ Tiểu Hiệp tâm tồn cảm kích, hai là không dám không bang.

Lưu Hồng là Giang Châu Tri Châu, quan giai cao hơn Lưu Cẩm Niên, nhưng hắn ở Giang Châu, không tốt vượt quyền, cho nên lại ủy thác Hàng Châu Tri Châu Trương thành rừng .

Trương thành rừng cùng Lưu Hồng là cùng cấp, nhưng Lưu Hồng là Tân Khoa Trạng Nguyên, tương lai tiền đồ rộng lớn . Lại là Ân thừa tướng con rể, Trương thành rừng nịnh bợ còn không kịp đây .

Đương nhiên, Lưu Hồng thân phận đều là giả, nhưng Trương thành rừng cũng không biết .

Cứ như vậy, Trương thành rừng mới có thể như thế đúng lúc chạy tới .

Bất quá Trương thành rừng không nghĩ tới là, Mễ Tiểu Hiệp thủ đoạn lợi hại như vậy, đĩ nhiên thật tìm được mất trộm Quan Ngân, hơn nữa đĩ nhiên là Lưu Cẩm Niên biển thủ .

Trương thành rừng vốn chỉ là tùy tiện đi một chuyến, ai biết phá nhất kiện đại án, tại hắn phương diện thành tích trùng điệp thiêm một bút.

Không đề cập tới Trương thành rừng, giải quyết sự tình sau đó Mễ Tiểu Hiệp thẳng về nhà, vừa vặn ăn cơm trưa thời gian, vừa ăn cơm một bên trấn an lo

lắng hãi hùng Trầm Tế Nương, ăn cơm chiều trở về phòng tiếp tục tu luyện .

"Chủ nhân, ngài gọi ."

Buổi tối thời điểm, Sửu Nô hiện thân, vẻ mặt quyến rũ nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Đêm nay giết Triệu Tiền Minh ."

Mễ Tiểu Hiệp đứng dậy, trên mặt lộ ra một âm trầm .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

025 thanh toán

Triệu Tiền Minh vừa mới cỡi quần, còn không có bò lên trên vừa mua nha hoàn cái bụng, bỗng nhiên nổi lên một cơn gió đen, đưa hắn che phủ đầu óc choáng váng .

"Đây là đâu . . ."

Gió ở sau đó, Triệu Tiền Minh ngẩng đầu nhìn lên, triệt há hốc mồm . Chung quanh là một mảnh đất hoang, cái này trong chốc lát, hắn dĩ nhiên tòng phủ trạch trong phòng, đến hoang giao dã ngoại!

"Gặp quỷ gặp quỷ . . ."

Gió đêm thổi qua, người trần truồng Triệu Tiền Minh cả người run run một cái, cũng không biết là lãnh hay là hại sợ .

"Cạc cạc, chính là gặp quỷ ."

Lúc này, một cái khàn khàn cười quái dị bỗng nhiên vang lên .

Triệu Tiền Minh dọa cho giật mình, con thấy phía trước một cái đen thùi lùi, phiêu hốt bất định thân ảnh, Thanh Diện miệng rộng đầy răng nanh lợi trảo, thực sự là trong truyền thuyết quỷ quái!

"Ngươi đừng giết ta! Ta cho ngươi tiền! Ta cho ngươi rất nhiều rất nhiều tiền!"

Triệu Tiền Minh sắc mặt trắng bệch, không ngừng hô to .

Sửu Nô ngẩn ra ngẩn người tại đó, nguyên bản hắn chỉ là muốn hù dọa Triệu Tiền Minh, không nghĩ tới đó là một cực phẩm, dĩ nhiên muốn dùng tiền thu mua quỷ .

"Nếu như ngươi không thể dùng Dương Thế tiền, ta có thể cho ngươi hoá vàng mã tiền ."

Thấy Sửu Nô không nhúc nhích, còn tưởng rằng vừa rồi nói hữu dụng, Triệu Tiền Minh định thần một chút, đứng lên hướng dẫn nói rằng .

"Ta cho ngươi lập bài vị xây đền miếu, cung phụng hương hỏa! Nhưng ngươi muốn buông tha ta, nếu như ngươi giết ta, ai tới vì ngươi làm những thứ này ?"

"Vậy ta thì sao, ngươi chuẩn bị lấy cái gì thu mua ta ."

Đang ở Triệu Tiền Minh lừa dối quỷ thời điểm, một thanh âm bỗng nhiên vang lên, Mễ Tiểu Hiệp từ trong bóng tối đi tới .

"Mễ Tiểu Hiệp . . ."

Chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp, Triệu Tiền Minh nhướng mày, tiếp tục bừng tỉnh đại ngộ .

"Nguyên lai là ngươi đang giở trò ."

"Là ngươi hại ta trước đây, từ thu mua Triệu Toàn bọn họ giết ta, đến hối lộ Lưu Cẩm Niên vu hãm ta ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Triệu Tiền Minh, sắc mặt bình tĩnh .

"Không nghĩ tới ngươi đều biết, hơn nữa không nghĩ tới ngươi vận khí tốt như vậy, cái này hai lần đĩ nhiên có bị ngươi trốn ."

Triệu Tiền Minh nhẹ rên một tiếng, long long tán loạn tóc, nói rằng .

"Người so với quỷ dễ tiếp xúc, nói đi, ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng buông tha ta ."

"Ha hả, ta ngược lại thật ra muốn nghe một chút, ngươi chuẩn bị dùng bao nhiêu tiền mua mạng ngươi ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tha thú vị nhìn Triệu Tiền Minh .

"Một vạn lượng bạch ngân, đây là ta sở hữu điền sản cửa hàng tổng ngạch, ta toàn bộ cho ngươi!"

Triệu Tiền Minh không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói .

Như thế ngoài Mễ Tiểu Hiệp dự liệu, không thể không nói, ở tiền phương diện này, Triệu Tiền Minh vẫn rất có quyết đoán .

" Ngoài ra, ngươi có thể thiêu mười tên ta thê thiếp, dùng để trao đổi Trầm Tế Nương ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp dường như bị trấn áp, Triệu Tiền Minh khinh miệt cười cười, ngay sau đó lại nói một câu .

". . . Sửu Nô, giết hắn!"

Nghe nói như thế, Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, tiếp tục trầm giọng uống một câu .

"Cạc cạc! Ta đã sớm không kịp đợi!"

Rốt cuộc đến Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh, Sửu Nô một trận cười quái dị, tiếp tục liền đánh về phía Triệu Tiền Minh .

"Trầm Tế Nương ta không được! Ta thê thiếp toàn bộ cho ngươi!"

Triệu Tiền Minh lúc này mới ý thức được, hắn nói nhầm, vội vã xua tay la lớn . Con phải sống sót, tiền có thể lại kiếm, có tiền như thế nào lại thiếu nữ nhân .

Mễ Tiểu Hiệp không có lên tiếng trả lời, trực tiếp xoay người sang chỗ khác .

"Cạc cạc! Quá béo tốt, từ nơi này miệng đến đây."

Sau một khắc, Sửu Nô đã đem Triệu Tiền Minh gục, đưa tinh đầu lưỡi đỏ, nhìn từ trên xuống dưới Triệu Tiền Minh .

"Mễ Tiểu Hiệp! Nếu như ta chết, ta điền sản sẽ bị huyện nha lấy đi, coi như ngươi cướp đoạt phủ đệ ta, nhiều lắm có thể tìm tới 2 nghìn lượng bạc!"

"Không nên! Ta tài sản cho hết ngươi, giá trị một vạn lượng bạc!"

"Không được! Không nên! Không được . . ."

Răng rắc!

Tiếng xương vỡ vụn, Sửu Nô cắn một cái đoạn Triệu Tiền Minh cái cổ, người này thực sự quá ồn náo . Rốt cục có thể an tĩnh hưởng dụng thức ăn, Sửu Nô vươn lợi trảo, thô lỗ xé mở Triệu Tiền Minh lồng ngực, trong nháy mắt huyết nhục văng tung tóe .

"Bạc ? Ngu xuẩn ."

Quay đầu liếc mắt nhìn bị Sửu Nô xé rách thi thể, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt . Đừng nói là vạn lượng bạc trắng, coi như là vạn lượng hoàng kim, coi như là Đại Đường quốc kho, lại bị cho là cái gì!

"Gợi ý: Đuổi quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

Lúc này, lại là một cái gợi ý vang lên, nghiệp lực vi tích phân biến thành 4 2 điểm, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục đem Sửu Nô cho đòi qua đây .

"Chủ nhân, ngài có gì phân phó ."

Khóe miệng còn treo móc nửa khối gan, Sửu Nô vội vã nuốt vào, hơi không có ý tứ nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi đi huyện nha đại lao, đem Lưu Cẩm Niên cũng giết ."

Mễ Tiểu Hiệp diện vô biểu tình, trầm giọng phân phó .

"Được rồi, ta đây phải đi!"

Nghe được lại có người giết, Sửu Nô hưng phấn con mắt tỏa ánh sáng, tiếp tục sẽ bay đi .

"chờ một chút ."

Nhưng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên đem hắn gọi lại, ăn nói nói rằng .

"Đem người treo cổ, biến thành sợ tội tự sát biểu hiện giả dối ."

"Như vậy a . . ."

Sửu Nô kinh ngạc, vẻ mặt thất vọng, cứ như vậy, cái này tâm can chẳng phải là ăn không được .

"Sửu Nô minh bạch ."

Chủ nhân lời không thể không nghe, Sửu Nô lên tiếng trả lời, hướng thị trấn phương hướng bay đi .

Sửu Nô Phi sau khi đi, Mễ Tiểu Hiệp lại phóng xuất Ngũ Quỷ, đem nơi đây về hắn vết tích quét dọn sạch sẽ, sau đó dùng Ngũ Quỷ vận chuyển đại pháp đem hắn đuổi về thị trấn .

Lúc này khoảng cách hừng đông còn có đoạn thời gian, Mễ Tiểu Hiệp ngồi vào trên giường tiếp tục luyện công .

"Gợi ý: Đuổi quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

"Gợi ý: Giết tham quan, trừ ác đánh đấm, toàn huyện bách tính đối với kí chủ mang ơn, thu được chìa khoá một bả!"

Nghiệp lực vi tích phân biến thành 52 điểm, ngay sau đó, một bả Hoàng chìa khóa đồng xuất hiện ở Trữ Vật Không Gian .

"Mang ơn . . . Thành!"

Chứng kiến chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp một trận vui vẻ, liên tiếp giết Triệu Tiền Minh cùng Lưu Cẩm Niên, rốt cục đạt được huyện nha bảo rương manh mối yêu cầu .

Trời sáng ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn đi huyện nha khai bảo rương . Ai biết Trầm Tế Nương bỗng nhiên cảm hoá phong hàn, hắn vội vàng đi mời Đại Phu bốc thuốc, một nháy mắt liền tới buổi trưa .

Uy Trầm Tế Nương uống thuốc sau đó, canh giờ đã không còn sớm, Mễ Tiểu Hiệp phải đi trước Hồng Tân lầu .

Hồng Tân lầu là Lâm Giang Huyện nhất Đại Tửu Lâu, Mễ Tiểu Hiệp định phòng, muốn mở tiệc chiêu đãi Tri Châu Trương thành rừng, cùng với tạm đại Lâm Giang huyện lệnh Tống Phùng Thì .

"Mễ công tử, ngài đến ."

Mễ Tiểu Hiệp đi vào phòng, Tống Phùng Thì đã đợi sau khi ở chỗ này, liền vội vàng đứng lên đón chào .

Tống Phùng lúc mặc dù là tạm đại, nhưng coi như là huyện lệnh . Nhưng lúc này không có nửa điểm cái giá, ngược lại khiêm tốn kính cẩn nghe theo rất .

Tống Phùng Thì tâm lý rất rõ ràng, Trương thành rừng sở dĩ khiến hắn tạm đại huyện lệnh, hoàn toàn là Mễ Tiểu Hiệp bang hắn nói chuyện . Hơn nữa hắn có thể hay không lấy xuống cái này đại tự, cũng muốn dựa vào Mễ Tiểu Hiệp cùng Trương thành rừng .

Tiếp tục không có khi nào, Trương thành rừng cũng tới . Mễ Tiểu Hiệp cùng Tống Phùng Thì đứng dậy đón chào, sau đó ba người thoáng khiêm nhượng sau đó ngồi xuống .

Rất nhanh, rượu qua ba tuần, đồ ăn qua ngũ vị, trên bàn rượu bầu không khí cũng lung lay rất nhiều .

"Tống đại nhân, ngươi ở đây Lâm Giang Huyện mấy năm này, chính tích xông ra, hơn nữa lần này phá kho ngân mất cướp án kiện, cũng xuất lực không ít . Ta nhất định tấu Minh triều đình, chính thức ủy nhiệm ngươi vì Lâm Giang huyện lệnh ."

Trương thành rừng vuốt râu, vừa cười vừa nói .

"Hạ quan Tạ đại nhân đề bạt, sau này nhất định thịt nát xương tan vì báo!"

Nghe nói như thế, Tống Phùng Thì trở nên kích động, còn kém cho Trương thành rừng dập đầu .

Trương thành Lâm Tiếu Tiếu, bồi dưỡng thế lực đối với hắn cũng mới có lợi, tiếp tục lại lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp, vừa cười vừa nói .

"Mễ công tử, Tống tuy là chức quan hèn mọn, không so được Trần Tri Châu, Ân thừa tướng, nhưng nếu là có cái gì có thể hỗ trợ, ngàn vạn lần không nên theo ta xa lạ ."

Nghe nói như thế, Tống Phùng Thì trong nháy mắt con mắt trừng lớn, hắn thế mới biết, Mễ Tiểu Hiệp đĩ nhiên cùng Thừa Tướng Phủ có liên quan, khó trách hắn có thể coi nhẹ Lưu Cẩm Niên, còn Trương thành rừng đối với hắn khách khí như vậy .

"Đúng đúng! Ở nơi này Lâm Giang bên trong huyện thành, Mễ công tử có gì cần, tại hạ chính là không chối từ!"

Tống Phùng Thì ngay cả vội mở miệng, cho thấy một cái lập trường .

"Nói đến đây, thật đúng là có chuyện, muốn mời hai vị đại nhân có thể hỗ trợ ."

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên dừng lại, mở miệng nói .

"Ta có ý đi vào con đường làm quan, nhưng bây giờ thiếu khuyết phương pháp, không biết hai vị đại nhân có thể có cái gì cơ hội ."

"Xuất sĩ . . ."

Trương thành rừng vốn chỉ là khách khí khách khí, không nghĩ tới Mễ Tiểu Hiệp cũng không phải khách khí, vừa vặn nhớ tới một việc, mở miệng nói .

"Mễ công tử, không biết ngươi có nguyện ý hay không đi trước Kim Lăng ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

026 Lâm Giang Huyện số mệnh

Mễ Tiểu Hiệp cùng Giang Châu Tri Châu Trần Quang Nhụy quan hệ không cạn, nếu hắn muốn xuất sĩ chức vị, vì sao không đi Ân thừa tướng phương pháp, ngược lại hỏi thăm bọn họ .

Nhưng Trương Thành Lâm cũng không nghĩ nhiều, vừa may lúc này có một cơ hội, liền nói cho Mễ Tiểu Hiệp .

Giang Nam đạo giám sát Hàng Châu, Tô Châu, Giang Châu các loại hơn năm mươi cái Châu, Giang Nam đạo Quan Sát Sứ vương tử đằng vừa mới lên đảm nhiệm, chính là cần người tay thời điểm . Hơn nữa Vương gia là Kim Lăng danh môn vọng tộc, nếu như muốn xuất sĩ, đầu nhập vào Vương gia là một cái lựa chọn rất tốt .

"Đa tạ Trương Đại Nhân!"

"Một cái nhấc tay không đáng nhắc đến, Mễ công tử mưu kế hơn người, Vương đại nhân đang cần loại người như ngươi mới ."

Mễ Tiểu Hiệp nâng chén nói lời cảm tạ, Trương Thành Lâm đáp lại đang giúp đở viết phong thơ đề cử .

Sống yên phận đệ nhị hoàn nhiệm vụ, yêu cầu thu được Chính Thất Phẩm chức quan . Lâm Giang huyện lệnh cũng là mới Chính Thất Phẩm, ở Lâm Giang Huyện rất khó hoàn thành nhiệm vụ này .

Kim Lăng là lục triều cổ đô, mặc dù không bằng Đô Thành Trường An, nhưng cũng là Giang Nam khu vực văn hóa trung tâm chính trị . Mễ Tiểu Hiệp nếu như muốn có tốt hơn phát triển, đi Kim Lăng đúng là một cái lựa chọn tốt .

Trên bàn rượu bầu không khí hòa hợp, vẫn tiến hành được buổi chiều mới kết thúc . Trương Thành Lâm ngồi kiệu trở về Dịch Quán nghỉ ngơi, Mễ Tiểu Hiệp thì tìm cái lý do, cùng Tống Phùng Thì cùng nhau đến huyện nha .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp đi tới sau khi Nha, nhúng tay đụng chạm con kia màu đồng bảo rương, tận lực bồi tiếp 1 tiếng gợi ý vang lên .

"Mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, lập tức hạ đạt chỉ lệnh .

"Gợi ý: Thu được Lâm Giang Huyện số mệnh!"

"Số mệnh ?"

Bảo rương mở ra, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, đây là vật gì .

Số mệnh, cũng không phải là đơn giản vận khí, mà là khí số vận mệnh . Thường thường là do đầy đất, hoặc là một Hào Môn Vọng Tộc mới có thể ngưng tụ, lại cùng với cùng một nhịp thở, là Huyền Chi Hựu Huyền đồ đạc .

Mễ Tiểu Hiệp có chút ngoài ý muốn, bảo rương dĩ nhiên khai ra loại này vô hình đồ đạc . Hơn nữa tối trọng yếu là, thứ này có ích lợi gì ?

Mễ Tiểu Hiệp tuyển chọn nhặt, ngay sau đó, chỉ thấy Trữ Vật Không Gian trong nhiều hơn một đoàn quả đấm lớn nhỏ hoàng sắc khí thể . Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, đi kiểm tra cái này một dạng số mệnh cụ thể giới thiệu .

"Lâm Giang Huyện số mệnh: Lâm Giang Huyện Địa Mạch ngưng tụ, có thể dùng để cọ rửa linh căn, đề thăng linh căn Phẩm Giai ."

Giới thiệu rất đơn giản, sau khi xem xong, Mễ Tiểu Hiệp cả người ngẩn người tại đó, tận lực bồi tiếp mừng như điên!

Tu đạo cầu trường sanh, cũng không phải là người nào đều có thể, bằng không khắp nơi trên đất thần tiên . Trên thực tế, tu hành là có thêm cực kỳ hà khắc cánh cửa hạn chế, ngưỡng cửa này liền là linh căn .

Người mang linh căn, mới có thể tu luyện, có linh căn người vạn không còn một!

Hơn nữa cho dù có linh căn, cũng không nhất định có thể tu thành Kim Tiên, linh căn từ cao xuống thấp, lần lượt chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng Tứ Giai .

Hoàng Giai linh căn sẽ thành liền Lục Trọng Thiên, Dục Giới cực hạn, Sắc Giới vô vọng .

Huyền Giai linh căn sẽ thành liền 24 Trọng thiên, Sắc Giới cực hạn, Vô Sắc giới vô vọng .

Địa Giai linh căn sẽ thành liền 28 Trọng thiên, Vô Sắc giới cực hạn, Tứ Phạm Thiên vô vọng .

Nói cách khác, đất, Huyền, Hoàng tam giai linh căn, coi như lại tu luyện thế nào, thành tựu cao nhất cũng chính là Địa Tiên, vĩnh viễn nhảy không giống tam giới .

Chỉ có Thiên Giai linh căn, mới có thể tu luyện tới Tứ Phạm Thiên, thậm chí là Tam Thanh thiên, thành tựu Kim Tiên, thậm chí là thánh nhân!

Mễ Tiểu Hiệp rất may mắn, hoặc giả nói là hệ thống chiếu cố, hắn là cái kia một phần vạn, có linh căn có thể tu luyện tới người .

Thế nhưng đáng tiếc, hắn linh căn là cấp thấp nhất Hoàng Giai, tiềm lực dừng lại Lục Trọng Thiên .

"Quá tốt!"

Chính là thiên địa lưu lại một đường, linh căn tuy là bẩm sinh, nhưng cũng không phải là không thể được cải biến đề thăng, chỉ là đại giới rất lớn .

Vật phẩm gì có thể đề thăng linh căn, Mễ Tiểu Hiệp cũng không biết . Khiến hắn trăm triệu không nghĩ tới là, ở huyện nha ngoài ý muốn khai ra số mệnh, lại có đề thăng linh căn đẳng cấp thần hiệu .

"Thử xem!"

Mễ Tiểu Hiệp một trận hưng phấn sau đó, hít sâu một hơi, tuyển chọn sử dụng Lâm Giang Huyện số mệnh .

Ông!

Sau một khắc, Trữ Vật Không Gian trong hoàng sắc khối không khí tiêu thất, Mễ Tiểu Hiệp thân thể phát sinh 1 tiếng ông hưởng . Sau đó cả người giống như ngâm mình ở trong nước ấm, cả người nói không nên lời thoải mái .

Nếu có sẽ Vọng Khí tu sĩ ở đây, có thể chứng kiến, lúc này Mễ Tiểu Hiệp bị hoàng sắc số mệnh cái bọc, mà này số mệnh đang không ngừng đất rót vào trong cơ thể hắn .

Thoải mái hơi híp mắt lại, như vậy vẫn duy trì liên tục thời gian một nén nhang, một đoàn số mệnh mới hoàn toàn hao hết .

"Một phần ba . . ."

Cả vật thể thư sướng, cảm giác dường như thân thể nhẹ một chút, tựa như buông trầm trọng ba lô giống nhau . Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, vội vã đi

kiểm tra linh căn trạng thái .

Vẫn là Hoàng Giai, nhưng cùng trước kia bất đồng, linh căn phẩm chất đề thăng một phần ba . Nói cách khác, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần lại trải qua hai lần loại này số mệnh thanh tẩy, có thể thăng cấp đến Huyền Giai linh căn!

"Số mệnh . . ."

Chứng kiến linh căn thăng cấp hy vọng, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận hưng phấn, đồng thời không khỏi suy tư ở, như thế nào mới có thể lại làm được hai luồng số mệnh .

Cái này một dạng Lâm Giang Huyện số mệnh, là ở Lâm Giang huyện nha khai ra . Mễ Tiểu Hiệp đoán, hắn Châu huyện nha môn, có phải hay không cũng có bảo rương ngưng tụ, có phải hay không cũng có thể khai ra số mệnh ?

Mặc dù không có thể xác định, nhưng khả năng này rất lớn! Đại Đường Châu huyện nha môn qua thiên, chỉ cần suy đoán không sai, lại làm được hai luồng cũng không trắc trở!

"Quá tốt!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận hưng phấn .

Khai hoàn bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp cùng Tống Phùng Thì cáo từ . Về đến nhà, Mễ Tiểu Hiệp cho Trầm Tế Nương bắt mạch một chút, không khỏi yên tâm rất nhiều, phong hàn đã tán đi, ăn nữa hai bộ thuốc thì có thể khỏi hẳn .

Mễ Tiểu Hiệp lần này đi Kim Lăng, không tính mang Trầm Tế Nương cùng nhau . Nhớ hắn ở Kim Lăng dừng bước cùng, tất cả an ổn sau đó, sẽ đem Trầm Tế Nương tiếp nhận đi .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đem hắn dự định nói cho Trầm Tế Nương, Trầm Tế Nương tuy là luyến tiếc Mễ Tiểu Hiệp, nhưng vẫn là chống đỡ hắn đi Kim Lăng . Dù sao tốt nam nhi chí tại bốn phương, nàng cũng hy vọng Mễ Tiểu Hiệp thành lập một phen sự nghiệp, Quang Diệu Mễ gia cạnh cửa .

Thời gian nhoáng lên, đến đêm khuya, Mễ Tiểu Hiệp gọi ra Ngũ Quỷ .

"Chủ nhân, có gì phân phó ."

"Không dám lại là vu oan hãm hại sống đi, hì hì, không được qua nhân gia thích ."

"Chuyện gì mau nói!"

Hoàng quỷ thuộc thổ ở giữa, là Ngũ Quỷ đại tỷ, tính cách trầm ổn . Thanh quỷ thuộc mộc ở đông, có chút hơi âm hiểm nội tâm . Chu quỷ thuộc hỏa ở nam, tính tình tương đối nóng nảy . Bạch quỷ thuộc kim quả quyết sát phạt, Huyền quỷ thuộc thủy có điểm ôn nhu nhát gan, hai người bọn họ không nói gì .

"Các ngươi đi Triệu Tiền Minh gia, đem hắn gia sở hữu vàng bạc tài bảo đều cho ta đưa đến!"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, phân phó nói rằng .

Tối hôm qua thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp mặc dù không chịu Triệu Tiền Minh tiền tài mê hoặc, nhưng không có nghĩa là hắn không được . Triệu Tiền Minh vừa mới chết, hiện tại Triệu gia hỗng bét, Mễ Tiểu Hiệp thừa cơ hội này, cho hắn mang đến hoàng kim bạch ngân không cánh mà bay .

"Ai, lại muốn trộm đồ ."

Nhận được mệnh lệnh, Huyền quỷ thở dài, đi theo hắn Tứ Quỷ hóa thành năm đạo quang ảnh, từ cửa sổ bay đi .

Trước Lục Trọng Thiên Dục Giới tu vi quỷ, lẽ ra chịu không trắng Thiên Dương khí, tỷ như Sửu Nô . Nhưng Ngũ Quỷ bất đồng, các nàng xúm lại Ngũ Hành đầy đủ hết, có thể Tương Sinh tương tế, chẳng những không e ngại ban ngày dương khí, thậm chí Thủy Hỏa Bất Xâm đao thương bất nhập .

Có thể nói như vậy, Ngũ Quỷ tuy là tu vi thấp lực công kích cơ bản không có, nhưng khiêng đánh khiêng dày vò tuyệt đối khó chơi .

Góp đủ cái này Ngũ Quỷ cực kỳ không dễ, lại nói tiếp Tống Phùng Thì quả thực Tiên Duyên thịnh vượng, dĩ nhiên tại một cái nhà phế trạch trong nhặt được Ngũ Quỷ . Hiện đang roi xuống Mễ Tiểu Hiệp trong tay, nghĩ phải thật tốt bồi dưỡng mới được .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

027 Bàn Hương Tự

Triệu Tiền Minh sở hữu gia sản, gãy đóng lại giá trị hơn một vạn lượng bạc . Ngũ Quỷ vận chuyển có thể đem cửa hàng, điền sản cũng đưa đến, nhưng khế ước mua bán nhà, khế đất qua tay phiền phức, thao tác không được khó khăn đưa tới quan phủ điều tra .

Cho nên Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh Ngũ Quỷ, con lấy trộm có thể trực tiếp lưu thông vàng bạc châu báu, khoảng chừng có thể tương đương 2 nghìn lượng bạc .

Mễ Tiểu Hiệp lấy ra năm mươi lượng hoàng kim, tương đương năm trăm lượng bạch ngân, mặt khác lại lấy ra ba trăm lượng bạch ngân, dùng một bao quần áo bọc lại, làm đến Kim Lăng sau đó chi phí .

Còn lại hơn một ngàn lưỡng, Mễ Tiểu Hiệp khiến Ngũ Quỷ chôn ở phía sau viện đất trống, nhưng cũng không có nói cho Trầm Tế Nương .

Thất Phu Vô Tội hoài bích tội, Trầm Tế Nương ở nhà một mình, chưởng quản nhiều như vậy tiền bạc không phải là cái gì chuyện tốt . Trước khi Mễ Tiểu Hiệp mang về ngũ mười lượng bạc, mới dùng một hai nhiều một chút, cũng đủ Trầm Tế Nương áo cơm không lo dùng mấy năm .

"Gợi ý: Đuổi quỷ trộm cướp, thu được 3 Zero nghiệp lực!"

Ngũ Quỷ lộng gió thổi bạc mang vận lúc trở về, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục thu được một cái gợi ý .

Nghiệp lực vi tích phân biến thành 82 điểm, Mễ Tiểu Hiệp lại cau mày một cái . Trước đây hắn trộm thập một đồng tiền, liền thu được 2 điểm nghiệp lực, hiện tại trộm cướp mức gợi ý trăm vạn lần, nghiệp lực tốc độ tăng mười lăm lần, căn bản không được tỷ lệ a!

Nói như vậy, trộm đạo sở có thể thu được nghiệp lực, cũng không phải căn cứ tiền tài bao nhiêu đến định .

"Đáng tiếc . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận thất vọng, hắn nguyên bản còn kế hoạch trộm cướp quốc khố, một hơi thở đem nghiệp lực vi tích phân làm được lạm phát . Cái này còn không có thực hành, liền thất bại .

Ba ngày sau, Mễ Tiểu Hiệp xin nhờ Tống Phùng Thì chiếu ứng Trầm Tế Nương, tiếp tục liền ký mã ly khai Lâm Giang Huyện, đi trước Tô Châu .

Trương Thành Lâm có một đồng tộc Trương tiểu thư, bởi vì thể nhược nhiều bệnh, ba tuổi xuất gia đái phát tu hành, cùng sư phụ nàng vừa vặn cũng muốn đi Kim Lăng . Đều là nữ quyến gấp rút lên đường không có phương tiện, cho nên Trương Thành Lâm xin nhờ Mễ Tiểu Hiệp, cùng các nàng cùng lên đường, tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau .

Mễ Tiểu Hiệp cảm thấy phiền phức, nhưng Trương Thành Lâm nếu mở miệng, hắn cũng không tiện cự tuyệt .

"Bàn Hương Tự . . ."

Dựa theo Trương Thành Lâm từng nói, vị kia Trương tiểu thư đang ở Tô Châu Bàn Hương Tự xuất gia . Mễ Tiểu Hiệp mơ hồ cảm thấy, cái này Bàn Hương Tự có chút ấn tượng, chỉ là nhất thời nhớ không ra thì sao .

Hàng Châu đến Tô Châu cũng không phải rất xa, nhưng cổ đại thông nhau không tiện lợi . Mễ Tiểu Hiệp ban ngày ký mã gấp rút lên đường, buổi tối tu luyện nghỉ ngơi, thẳng đến ba ngày sau, cái này mới đi tới Tô Châu Ngô Huyền, Bàn Hương Tự đang ở Ngô Huyền một tòa Vô Danh trên sơn khâu .

Mễ Tiểu Hiệp đã dưỡng thành tập quán, thời khắc mở ra tiểu địa đồ, cách đoạn thời gian liền nhìn liếc mắt . Dọc theo con đường này hắn lại khai ba con Mộc bảo rương, chỉ là không có mở ra có giá trị vật phẩm .

"Di, đây là . . ."

Trưa hôm nay, Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị đi hội hợp cái kia xuất gia Trương tiểu thư, nhanh đến lúc đó nhìn liếc mắt tiểu địa đồ, không khỏi hơi mở to hai mắt .

Trong bản đồ có một tòa không được chùa miếu lớn, hai bên trái phải còn có ba hai gia đình . Mà ở trong chùa miếu một góc, lại có một con màu đồng bảo rương đang lóe lên .

Bàn Hương Tự ngưng tụ ra màu đồng bảo rương!

Mễ Tiểu Hiệp một trận mừng rỡ, quá bán thưởng, lại không khỏi khẽ nhíu mày . Nếu có thể ngưng tụ ra màu đồng bảo rương, nói rõ cái này Bàn Hương Tự cũng không phải là phổ thông Tự Viện .

Mễ Tiểu Hiệp là chịu Trương Thành Lâm phó thác, tới đón người, cũng không phải khiêu khích, hắn không có nguy hiểm . Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục đi về

phía trước, không bao lâu đến Tự cửa miếu, trên tấm biển quả nhiên viết Bàn Hương Tự ba chữ to .

Viện môn mở rộng, cũng không thấy cái gì đáng thủ, Mễ Tiểu Hiệp hướng bên trong nhìn xung quanh hai mắt, liền cất bước đi vào .

"Màu đồng bảo rương . . ."

Trước tiên mặc kệ cái kia Trương tiểu thư, Mễ Tiểu Hiệp dựa theo tiểu địa đồ biểu hiện, trực tiếp chạy về phía con kia màu đồng bảo rương .

Đi qua mấy tầng viện môn, ở Tự Viện phía sau nơi góc tường, rốt cục chứng kiến bảo rương .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp đụng chạm bảo rương, gợi ý vang lên, Mễ Tiểu Hiệp ngay sau đó đi hỏi chìa khoá manh mối .

"Gợi ý: Phật nói Kinh không thể khinh truyền, cũng không nhưng vô ích lấy, muốn tìm Diệu Đế, cần được hoàng kim ba mươi ba lưỡng . . ."

". . . Đi đại gia ngươi!"

Nhìn xong chìa khoá manh mối, Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là kinh ngạc, tiếp tục nhịn không được bạo nổ câu thô tục . Muốn thu được chìa khoá, dĩ nhiên cần cho trong miếu hiến cho tiền nhang đèn, ít nhất là hoàng kim ba mươi ba lưỡng, cũng chính là ba trăm ba mươi lượng bạc!

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý mắng to, thật đúng là môi trường tạo nên tính cách, trong miếu này bảo rương quả nhiên cùng trong miếu hòa thượng giống nhau, tiếng la A di đà phật liền nhúng tay đòi tiền .

Bất quá nhổ nước bọt về nhổ nước bọt, đối với Mễ Tiểu Hiệp mà nói, chỉ cần quyên tiền nhang đèn có thể thu được chìa khoá, nhưng thật ra bớt việc rất .

"Ngươi là ai ."

Mễ Tiểu Hiệp đang chuẩn bị ly khai, đi tìm trong chùa chủ trì, phía sau bỗng nhiên vang lên một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng .

Nhìn lại, chỉ thấy một gã đại phát Tiểu Ni Cô, trên vai khiêng một bả hoa sừ, đang đứng ở nơi đó .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trở nên thất thần, cô gái này ăn mặc tăng phục, dĩ nhiên cũng mỹ khiến lòng run sợ . Riêng là nàng thiên nhiên một cổ băng thanh ngọc khiết, siêu thoát phàm tục khí chất, càng làm cho người kinh ngạc .

Như vậy khí chất dung mạo, dĩ nhiên xuất gia làm ni cô, thật là không có thiên lý .

"Di . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận tiếc nuối, lúc này hắn mới chợt phát hiện, Tiểu Ni Cô danh xưng dĩ nhiên là hồng sắc, đẳng cấp LV 2 .

Tiểu Ni Cô cũng liền mười sáu mười bảy, lại nhưng đã là Nhị Trọng Thiên tu vi, chỉ sợ là từ nhỏ tu luyện . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm đoán, chỗ ngồi này Bàn Hương Tự quả nhiên không đơn giản .

"Ta hỏi ngươi là ai ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp Xử ở không nói lời nào, Tiểu Ni Cô lại hỏi một câu .

"Há, ta là bái Phật khách hành hương ."

Mễ Tiểu Hiệp lấy lại tinh thần, cười cười nói, tiếp tục lại hỏi .

" Đúng, ta nghĩ cung phụng một ít tiền nhang đèn, xin hỏi chủ trì ở nơi nào ."

Tiểu Ni Cô xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, nhẹ rên một tiếng không nói gì . Dường như đang nói cái này không có quan hệ gì với nàng, vấn người khác đi . Ngay sau đó, chỉ thấy Tiểu Ni Cô đi thẳng tới một gốc cây cây mai xuống, dùng hoa sừ đào nổi dưới tàng cây bùn đất, dường như đang đào vật gì vậy .

Mễ Tiểu Hiệp một trận hiếu kỳ, ôm cánh tay đứng ở đó, muốn nhìn Tiểu Ni Cô đào ra cái gì đồ đạc .

Tiểu Ni Cô cũng không để ý Mễ Tiểu Hiệp, chỉ để ý móc nàng, một hồi nữa, từ dưới tàng cây đào ra một cái phong kín cái bình .

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, chẳng lẽ là cất vào hầm hảo tửu, lẽ nào cái này Tiểu Ni Cô còn uống rượu ?

"Cổ quái ."

Mễ Tiểu Hiệp cười lắc đầu, hắn cũng đủ buồn chán, chính sự quan trọng hơn, xoay người ly khai đi tìm chủ trì .

Bàn Hương Tự không lớn, ni cô cũng không nhiều, Mễ Tiểu Hiệp thật vất vả tìm được một cái quét rác ni cô . Nghe nói Mễ Tiểu Hiệp là tới cung phụng tiền nhang đèn, mới vừa rồi còn Lãnh Băng Băng, bật người trở nên nhiệt tình như lửa, tự mình mang theo Mễ Tiểu Hiệp đi gặp chủ trì .

"Chủ trì, đến mua bán! Có một khách hành hương, cấp cho ngươi tiền nhang đèn đây!"

Đứng đang chủ trì Kinh xá cửa, quét rác ni cô có chút kích động hô .

"Cái gì ? Tiền nhang đèn, mau mau cho mời!"

Ngay sau đó, bên trong truyền đến một tiếng thét kinh hãi, dĩ nhiên so với quét rác ni cô còn kích động hơn .

"Thí chủ, thỉnh ."

Quét rác ni cô mặt mày rạng rỡ, thỉnh Mễ Tiểu Hiệp đi vào .

Mễ Tiểu Hiệp tức xạm mặt lại, nơi đây đến lúc đó tự miếu vẫn là Hắc Điếm .

Vừa đi vào cửa, trước mặt chạy tới một gã Lão Ni Cô . Nhìn qua đắc có tám chín mươi tuổi, lại mừng rỡ cùng hoa đào tháng ba giống như, vẻ mặt nếp may đều sắp bị tạo ra .

Chứng kiến cái này tham tài Lão Ni, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hơi trợn to hai mắt . Lão Ni Cô danh xưng thành linh chính là hồng sắc, đẳng cấp LV 4, Tứ Trọng Thiên cao thủ!

"Hắc hắc, thí chủ, ngươi dự định cung phụng bao nhiêu tiền nhang đèn a, A di đà phật ."

Lão Ni Cô gần như quyến rũ đụng lên đến, lúc này mới nhớ tới tuyên một tiếng niệm phật, sau đó giống như một nhân viên chào hàng giống như, bắt đầu hướng Mễ Tiểu Hiệp giới thiệu .

"Chúng ta bên này đèn chong chia làm tam đẳng, Tiểu một tháng 10 văn tiền, một người trong tháng 30 văn tiền, đại khả liền lợi hại, bảo toàn gia bình an, một tháng cũng mới 50 văn tiền ."

"Ta xem công tử khí vũ hiên ngang, nhất định là một rất có hiếu tâm, không bằng sẽ cái lớn đi, ta sẽ cho ngươi cái lợi ích thực tế, chỉ lấy ngươi . . . 45 không đúng, 46 văn tiền, ngươi xem thế nào ?"

". . . Đèn ngươi tùy tiện đi, ta cho ngươi hoàng kim ba mươi ba lưỡng ."

Mễ Tiểu Hiệp không còn gì để nói, ngay cả vội vàng cắt đứt Lão Ni Cô .

"Công tử, 46 văn tiền đã rất . . . Gì ? Ngươi mới vừa nói bao nhiêu!"

Lão Ni Cô vừa muốn nói đừng Miếu đều là 60 văn tiền, không khỏi ngẩn ra, phục hồi tinh thần lại kích động bắt lại Mễ Tiểu Hiệp vai .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

028 ngoài thanh sắt người

"Là lạ, xem ra quẻ tiền là kiếm không . . ."

Lão Ni Cô nhìn tán loạn trên bàn cây thăm bằng trúc, cau mày, trong miệng tự lẩm bẩm .

Mễ Tiểu Hiệp bên trên ba mươi ba lượng hoàng kim tiền nhang đèn, vị này Huyền Tĩnh đại sư tự xưng tinh thông lên đồng viết chữ bói toán, phải lấy cho Mễ Tiểu Hiệp tính một chút vận trình, làm đáp tạ .

Nếu như là người khác, khẳng định không tin, cái này tham tài Lão Ni Cô có thể coi số mạng ? Nhưng Mễ Tiểu Hiệp biết nàng có Tứ Trọng Thiên tu vi, nói không chừng thật biết Tiên Thiên Thần Số, để nàng tính một quẻ .

Cái này sẽ chợt nghe Lão Ni Cô trong miệng nói, Mễ Tiểu Hiệp tức xạm mặt lại . Không ngờ như thế Lão Ni Cô là muốn lại hãm hại hắn ít tiền, thật coi

hắn là dê béo .

"Đại sư, ta còn có chút việc, cáo từ trước ."

Bên trên hết tiền nhang đèn, Mễ Tiểu Hiệp đạt được một bả chìa khóa đồng, nói tiếng liền vội vàng ra Kinh xá .

"Kỳ quái, có người vận mệnh không rõ, có người vận mệnh khó định, nhưng tốt xấu đều có một dấu hiệu, người này lai lịch ra sao, vận mệnh căn bản vô tích khả tìm . . ."

Mễ Tiểu Hiệp sau khi rời khỏi, Huyền Tĩnh Sư Thái vẻ mặt trang nghiêm, nào còn có nửa điểm vừa rồi con buôn dáng dấp .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

Cái này sẽ Mễ Tiểu Hiệp, đã một lần nữa trở lại Tự Viện phía sau, đụng chạm bảo rương ngay sau đó đạt được một cái gợi ý .

"Mở ra!"

"Gợi ý: Thu được Thuật Tự Môn bí kíp!"

Ra bí kíp!

Nói như vậy, màu đồng bảo rương con có thể khai ra hạ phẩm pháp thuật, nhưng Mễ Tiểu Hiệp vẫn là một trận vui vẻ, hắn hiện tại sẽ thủ đoạn thực sự quá ít . Nhìn nữa Trữ Vật Không Gian, nhiều hơn một quyển hoàng sắc sách nhỏ .

"Vọng Khí thuật: Hạ phẩm pháp thuật, yêu cầu Thuật Tự Môn ngộ tính 10 . Mệnh Số thiên định, khí tượng dấu hiệu, quan khí cũng biết cát hung, Vọng Khí nhất định phú quý!"

"Vọng Khí thuật ?"

Chứng kiến giới thiệu sau đó, Mễ Tiểu Hiệp hơi mở to hai mắt, cái này dĩ nhiên là môn phụ trợ loại pháp thuật .

"Gợi ý: Vọng Khí thuật thỏa mãn điều kiện học tập, có hay không học tập!"

"Học tập!"

Mễ Tiểu Hiệp không chút do dự, bật người tuyển chọn học tập . So sánh với chiến đấu loại pháp thuật, phụ trợ loại pháp thuật công dụng thường thường càng rộng lớn!

Ngay sau đó, Thuật Tự Môn chuyên mục, xuất hiện Vọng Khí thuật hạng nhất .

Vọng Khí Thuật Tu đến viên mãn, có thể chứng kiến cá nhân hoặc là đầy đất, thậm chí là vương triều thiên hạ khí, do đó phán đoán cát hung tiền đồ .

Thế nhưng đáng tiếc, Mễ Tiểu Hiệp Zero công đức, không có cách nào khác dùng vi tích phân trực tiếp đề thăng Vọng Khí thuật độ thuần thục . Nếu như mình tu luyện, dùng hắn chỉ có 14 Thuật Tự Môn ngộ tính, sợ rằng phải luyện đến ngày tháng năm nào mới có thể viên mãn .

Đem Vọng Khí thuật tạm thời để ở một bên, phần dưới làm chính sự .

"Di ? Ngươi tại sao lại trở về, lẽ nào ngươi còn muốn quyên tiền nhang đèn!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đi mà quay lại, Huyền Tĩnh Sư Thái vẻ mặt mừng rỡ .

". . . Tiền nhang đèn sau này hãy nói, ta là muốn tìm một vị đái phát tu hành Trương tiểu thư ."

Mễ Tiểu Hiệp không còn gì để nói, cười cười nói .

"Trương tiểu thư ? Nga, ngươi nói là Diệu Ngọc đi."

Huyền Tĩnh Sư Thái ngẫm lại, bừng tỉnh đại ngộ gật đầu .

"Hay . . . Diệu Ngọc!"

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt mục trừng khẩu ngốc, Diệu Ngọc, chẳng lẽ là cái kia Diệu Ngọc!

Sáng sớm ngày thứ hai, đi trước Kim Lăng người đến đông đủ, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới xác định, thật sự là cái kia Diệu Ngọc, Hồng Lâu Mộng trong kia cái bàng quan ngoài thanh sắt người, ki người .

Mễ Tiểu Hiệp nguyên tưởng rằng, hắn là xuyên qua đến Tây Du Ký bối cảnh Tiên Hiệp thế giới, hiện tại xem ra, sợ rằng không chỉ là Tây Du đơn giản như vậy.

Mễ Tiểu Hiệp ở Lan Nhược Tự nhìn thấy Tiểu Thiến, hiện tại lại là Diệu Ngọc, không biết sau đó còn sẽ gặp phải người nào . Cũng may hắn đã thành thói quen, dù sao hắn lần đầu tiên xuyên Việt, là đến một cái các loại võ hiệp nhân vật tề tụ tổng võ thế giới .

Mặt khác, lại để cho Mễ Tiểu Hiệp có chút ngoài ý muốn là, Diệu Ngọc hắn lại nhưng đã gặp, liền là ngày hôm qua ô mai dưới tàng cây cái kia khuôn mặt đẹp lãnh đạm Tiểu Ni Cô .

Nghĩ đến cũng đúng, Diệu Ngọc ở Thập Nhị Kim Sai Chính sách trong đứng hàng thứ sáu, nho nhỏ này Bàn Hương Tự, như thế nào lại có người thứ hai như vậy khí chất dung mạo nữ tử .

Lần này đi trước Kim Lăng, trừ Mễ Tiểu Hiệp cùng Diệu Ngọc ở ngoài, còn có hay Ngọc sư phụ, tùy thân hầu hạ hai cái lão ma ma một cái tiểu nha hoàn . Cùng với hai gã khác nam tử, Chiêm Quang, Đan Sính Nhân, chính là Trương Thành Lâm đề cử đi Kim Lăng mưu chức .

"Mễ công tử, dọc theo con đường này liền làm phiền ngươi chiếu cố ."

Hành lễ đã trang xa, hay Ngọc sư phụ Huyền Tĩnh Sư Thái, đi tới cười ha hả nói với Mễ Tiểu Hiệp .

"Sư Thái khách khí ."

Mễ Tiểu Hiệp chắp tay một cái, tâm lý âm thầm thở dài, hắn thực sự không muốn cùng cái này người tham tiền Lão Ni Cô giao tiếp .

"Mễ huynh, đồ đạc cũng đều trang xa thỏa đáng ."

"Thỏa đáng, cảm tạ lưỡng vị huynh đài quan tâm ."

Lúc này, lại có hai gã người có học trang phục người đàn ông trung niên đi tới, chính là Chiêm Quang, Đan Sính Nhân, hai người vẻ mặt khách khí, cùng Mễ Tiểu Hiệp nói chuyện phiếm .

" Đúng, mạo muội hỏi một câu, không biết Mễ huynh xuất thân cửa gì đệ ."

Nói xong khí trời sau đó, Chiêm Quang cười cười, thuận miệng giống như hỏi.

"Phổ thông nông gia, chỗ nào xưng là dòng dõi ."

Mễ Tiểu Hiệp cười khoát khoát tay .

"Hàn môn cũng ra không ít danh sĩ, hiện tại hoàng thượng mở rộng khoa cử mời chào Hiền Thần, cũng không phải không có cơ hội, không biết Mễ huynh bây giờ là cái gì công danh ."

Đan Sính Nhân vừa cười vừa nói, cuối cùng lại hỏi một câu .

"Tú tài ."

Mễ Tiểu Hiệp như nói thật đạo .

"Tú tài . . ."

Chiêm Quang, đơn sính bỗng nhiên dừng lại Nhân nhìn nhau, tiếp tục nhìn nữa Mễ Tiểu Hiệp, trên mặt đã lộ ra một vẻ khinh miệt .

"Ho khan, chính là nhất giới tú tài ."

Ngay sau đó, hai người ho nhẹ một tiếng, vung ống tay áo ly khai .

Hồng Lâu Mộng nguyên tác bên trong, Chiêm Quang, Đan Sính Nhân đều là Cổ phủ môn khách, mỗi ngày chính là xu nịnh thúc ngựa, hỗn điểm tiền bạc ăn uống . Liền cùng bọn họ tên giống nhau, một cái thơm lây, một cái am hiểu gạt người .

Lần này đi Kim Lăng, dĩ nhiên cùng hai cái này cực phẩm đồng hành, đây là Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới . Nhưng khiến hắn càng không có nghĩ tới là, hai người này bợ đít đến loại trình độ này .

Mới vừa rồi còn một bộ kết giao dáng dấp, nhưng khi biết Mễ Tiểu Hiệp không có thân phận bối cảnh, vẫn chỉ là nhất giới tú tài sau đó, bật người liền đổi lại một bộ sắc mặt .

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, loại này bợ đít tiểu nhân, tốt nhất không nên trêu chọc đến hắn .

"Xuất phát!"

Trang xa hoàn tất, canh giờ cũng đã không còn sớm, Chiêm Quang cùng Đan Sính Nhân kỵ mã ở phía trước, vung roi ngựa lên cao giọng kêu một câu .

Huyền Tĩnh Sư Thái cùng Diệu Ngọc, hai cái Ma Ma cùng nha hoàn, phân biệt cưỡi lưỡng chiếc xe ngựa, ngoài ra còn có một chiếc xe ngựa giả vờ hành lý, Mễ Tiểu Hiệp kỵ mã theo ở phía sau .

Ngô Huyền khoảng cách Kim Lăng cũng không phải rất xa, dựa theo đội ngũ tốc độ, cũng liền năm sáu ngày lộ trình . Ban ngày gấp rút lên đường buổi tối nghỉ ngơi, Mễ Tiểu Hiệp độc lai độc vãng, nhưng thật ra cũng không có phiền toái gì .

Như vậy nhoáng lên chính là ba ngày, lộ trình đã qua nửa, đội ngũ đi tới một con sông phía trước . Con sông này gọi Thanh Sa Giang, nghe nói là Trường Giang nhánh sông .

Nước sông không phải rất gấp, nhưng rất thâm, hơn nữa mặt sông cũng rất rộng . Nếu như đi đường vòng cần bao nhiêu đi hơn mười ngày, đi thuyền qua sông là nhanh và tiện phương pháp .

"Nhà đò, chúng ta tám người, ngoài ra còn có hành lễ, ngựa, xe cộ, cần mấy chiếc thuyền bao nhiêu tiền ."

Bên bờ cập bến mấy chiếc Độ Thuyền, trên thuyền có người chèo thuyền đang ở phơi nắng, Chiêm Quang cùng Đan Sính Nhân kỵ mã trước đây, hỏi qua sông giá .

"Bao nhiêu tiền ? Cho ta một trăm lạng bạc ròng, ta liền đưa các ngươi đi ."

Hai gã người chèo thuyền ngồi ở mạn thuyền, trong một cái cười lạnh nói .

"Nhà đò, cũng không có ngươi làm như vậy buôn bán ."

Chiêm Quang cùng Đan Sính Nhân sầm mặt lại, coi như nói giá không hạn độ cũng không có khuếch đại như vậy, tiếp theo hừ lạnh 1 tiếng nói rằng .

"Bờ sông không ngừng các ngươi một chiếc thuyền, các ngươi nhìn, Tự Nhiên khác biệt thuyền tiễn chúng ta trước đây, có tiền còn có không được kiếm sao!"

"Vậy các ngươi đi hỏi một chút đi."

Người chèo thuyền chẳng đáng cười cười, nhưng thật ra một điểm không lo lắng .

"Trong lòng ngươi không thoải mái, hà tất trêu đùa bọn họ đâu ."

Lúc này, một gã khác người chèo thuyền thở dài, hướng Chiêm Quang bọn họ nói rằng .

"Không phải chúng ta không muốn làm sống, thật sự là không cách nào làm a . Cái này trong nước có Ác Long tác quái, hiện tại nhà ai thuyền cũng không dám qua sông a ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

029 Thanh Sa Giang Trư Bà Long

Thanh Sa trong nước Ác Long, cũng không phải cưỡi mây đạp gió, phiên giang đảo hải Chân Long, mà là Trư Bà Long .

Trư Bà Long thật chính là cá sấu Dương Tử, thân dài một dạng vừa đến hai thước, đầu bẹp, hôn xông ra, tứ chi to ngắn . Là hình thể nhỏ nhất cá sấu một trong, chính là nhất ôn thuần cá sấu .

Đương nhiên, cá sấu dù sao cũng là cá sấu .

Theo người chèo thuyền hiểu nói, Thanh Sa Giang hai bên trái phải có một Thủy Đàm, bên trong sống hơn một trăm cái Trư Bà Long . Bình thường ở Thủy Đàm chu vi hoạt động, đi săn một ít thuỷ điểu tiểu động vật .

Nhưng liền một tháng trước, không biết nguyên nhân gì, những thứ này Trư Bà Long bỗng nhiên chạy đến Thanh Sa Giang, đồng thời công kích bên bờ người đi đường, cùng với giang thượng đội thuyền .

Trư Bà Long hình thể Tiểu, nếu như là thuyền lớn, căn bản không với tới boong tàu . Nhưng có một cái Trư Bà Long Vương, thể dài tới bảy tám mét, tồn

tại khuấy động nước sông bản lĩnh .

Trư Bà Long Vương làm mưa làm gió, đã có năm sáu con thuyền bị ném đi, rơi xuống nước ngộ hại người vượt qua mười mấy . Cho nên đến bây giờ, Thanh Sa giang thượng đã không có Độ Thuyền đi .

"Chư vị, tình huống chính là như vậy, mọi người có nhận xét gì ."

Chiêm Quang đem hỏi thăm tình huống nói một lần, mọi người vây chung chỗ thương nghị đối sách .

"Tấm tắc, chết rất nhiều người, đắc làm lễ cúng a, ta ngược lại là có thể cho bọn hắn tính tiện nghi chút ."

Huyền Tĩnh Sư Thái xoa xoa tay, hai mắt chiếu lấp lánh, chợt thấy vô hạn cơ hội làm ăn .

Diệu Ngọc tính tình lãnh đạm, nàng có thể dự họp cũng đã rất nể tình, mới sẽ không phát biểu ý kiến gì .

Thật làm quyết định, chỉ có Mễ Tiểu Hiệp cùng Chiêm Quang, Đan Sính Nhân .

"Đi đường vòng đi."

Mễ Tiểu Hiệp cau mày, một lát nói một câu .

Đi đường vòng cần bao nhiêu đi hơn mười ngày, Mễ Tiểu Hiệp ở trong vòng một năm thu được thất phẩm chức quan, mới có thể hoàn thành sống yên phận đệ nhị hoàn nhiệm vụ, thật hắn là không nguyện ý nhất lãng phí thời gian .

Nhưng hơn một trăm cái Trư Bà Long, riêng là còn có một cái sẽ làm mưa làm gió Trư Bà Long Vương, mạnh mẽ qua sông thực sự quá nguy hiểm .

Mễ Tiểu Hiệp suy tư, cái kia cái gọi là Trư Bà Long Vương, hoặc là thiên phú dị bẩm mãnh thú, dị thú, có lẽ đã Kinh thành tinh, tuyệt đối không phải dễ đối phó .

"Vậy chúng ta liền đi đường vòng . . ."

"Chư vị, ta ngược lại thật ra có một đề nghị ."

Chiêm Quang cũng đồng ý đi đường vòng, nhưng hắn một câu lời còn chưa nói hết, Đan Sính Nhân bỗng nhiên mở miệng cắt đứt hắn .

"Đan huynh có gì cao kiến ?"

"Chư vị, ngươi đều là chí ở đền đáp triều đình người, đã như vậy, làm sao có thể mắt mở trừng trừng nhìn dân chúng chịu Ác Long quấy rầy ?"

Đan Sính Nhân con mắt đi dạo, hắng giọng nói rằng .

"Cho nên ta đề nghị, ngươi diệt trừ những thứ này Trư Bà Long! Một là vì bách tính mưu phúc, hai là cũng có thể thuận tiện ngươi qua sông ."

"Diệt trừ Trư Bà Long ?"

Nghe nói như thế, bất luận là Mễ Tiểu Hiệp vẫn là Chiêm Quang, đều là vẻ mặt ngoài ý muốn, ngay cả Diệu Ngọc cũng khẽ ngẩng đầu xem Đan Sính Nhân liếc mắt .

Trư Bà Long hung mãnh, coi như là nam tử trưởng thành, cũng không nhất định đấu thắng một cái Trư Bà Long, huống chi là hơn một trăm cái, hơn nữa trong còn có một cái lợi hại Trư Bà Long Vương .

Trước khi hỏi người chèo thuyền, có người nói địa phương quan phủ đã từng phái quan binh tiêu diệt Trư Bà Long, hơn hai mươi danh võ trang đầy đủ quan binh, lại chỉ giết hơn mười cái Trư Bà Long, cuối cùng đã bị truy hốt hoảng chạy trốn .

Thử nghĩ, quan phủ đều không giải quyết được sự tình, bằng mấy người bọn hắn làm sao có thể ?

"Đan huynh, chuyện này . . ."

"Chiêm huynh mượn một bước nói ."

Chiêm Quang mới vừa muốn khuyên, lại bị Đan Sính Nhân kéo qua một bên .

"Chiêm huynh, ta hỏi ngươi, chúng ta trèo non lội suối đi trước Kim Lăng, là vì sao ?"

Tránh được người khác, Đan Sính Nhân nhỏ giọng vấn Chiêm Quang .

"Đây còn phải nói ? Đương nhiên là giành cái một quan nửa chức, Quang Diệu cạnh cửa ."

Chiêm Quang nghi hoặc nhìn Đan Sính Nhân, làm sao bỗng nhiên nói lên cái này .

"Tốt lắm, ta lại mời vấn chiêm huynh, ta ngươi hai người, một không có có công danh, hai không có bối cảnh, chỉ bằng Trương Đại Nhân một phong tiến cử thư, có thể cái gì tổi ?"

"Chuyện này..."

Chiêm Quang một trận nghẹn lời, chớ nhìn bọn họ đã bốn năm mươi tuổi niên kỷ, thật cũng chỉ là tú tài mà thôi . Bọn họ tuy là coi thường Mễ Tiểu Hiệp, nhưng nghiêm ngặt lại nói tiếp, bọn họ cùng Mễ Tiểu Hiệp cũng không có gì khác nhau .

"Thế nhưng, nếu như chúng ta trên người có công tích, có phải hay không liền coi là chuyện khác ."

"Công tích ?"

Chiêm Quang lại là ngẩn ra, đây là khẳng định, nhưng bọn hắn lấy ở đâu công tích .

"Hắc hắc, lúc này há lại không thì có một cái cơ hội thật tốt ."

Thấy Chiêm Quang ý động, Đan Sính Nhân cười cười nói .

"Trư Bà Long ở Thanh Sa Giang tai họa bách tính, chỉ cần ngươi đem chỗ này mối họa trừ đi, há lại không phải là một cái công lớn ? Đợi được Kim Lăng, có phần này công tích đánh, cũng không khó giành cái một quan nửa chức!"

"Đan huynh cao kiến a!"

Chiêm Quang không khỏi hai mắt tỏa sáng, nhưng ngay sau đó lại là cau mày, do dự nói rằng .

"Nhưng chỉ bằng ta ngươi hai người, coi như lại cổ động cái kia Mễ Tiểu Hiệp cùng nhau, giết chết một cái Trư Bà Long đều khó khăn, huống chi là nhiều như vậy chứ. . ."

"Hắc hắc, chiêm huynh ngươi lại sai lầm, ai nói muốn ngươi bản thân ra trận ?"

Đan Sính Nhân giả vờ cao thâm suy ngẫm chòm râu, cười cười nói .

"Kháo sơn cật sơn kháo thủy cật thủy, tuần này bên bách tính Độ Thuyền đánh cá, rất nhiều đều dựa vào cái này Thanh Sa Giang sống . Hiện tại Trư Bà Long làm hại, tương đương với đoạn bọn họ sinh kế . Chỉ cần ngươi đi cổ động cổ động, không khó triệu tập một nhóm dũng sĩ!"

". . . Kế này rất hay! Đan huynh cao kiến! Bội phục bội phục!"

Nghe đến đó, Chiêm Quang hiểu ra, liên thanh tán thán .

Ngay sau đó, hai người lại mưu hoa một phen, rồi mới trở về .

"Khái khái, ta theo chiêm huynh đã thương nghị qua, quyết định diệt trừ những thứ này Ác Long, vì một phe này bách tính tạo phúc!"

Đan Sính Nhân ho nhẹ một tiếng, hướng mọi người tuyên bố .

"Hắc hắc, hai vị thí chủ thật can đảm ."

Huyền Tĩnh Sư Thái chế nhạo cười cười, lại mưu hoa nàng làm lễ cúng kiếm tiền Đại Kế đi .

Diệu Ngọc không nói chuyện, ngẩng đầu nhìn hai người liếc mắt, trong ánh mắt toát ra một tia trào phúng .

"Hai người lẽ nào đang nói đùa ?"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, hai người này cũng không biết thương lượng cái gì, liền bỗng nhiên Hữu Giá Chủng can đảm, nhưng cũng quá mức không biết tự lượng sức mình .

"Mễ huynh, chúng ta kém ít nhân thủ, muốn mời ngươi cùng nhau, không biết ngươi có nguyện ý hay không ."

Không để ý tới mọi người trào phúng, Đan Sính Nhân đột nhiên hỏi Mễ Tiểu Hiệp .

"Không có hứng thú ."

"Tốt lắm, đây chính là Mễ huynh chính ngươi cự tuyệt, chờ chúng ta diệt Ác Long, đừng lại tới phân công lao!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp cự tuyệt, Chiêm Quang liền vội vàng nói .

"Nhị vị xin cứ tự nhiên ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, khóe miệng mang theo một tia chẳng đáng .

"Hắc hắc, đi ."

Đan Sính Nhân cùng Chiêm Quang nhìn nhau, xoay người rời đi .

Một phần công lao, nếu như mấy người phân, rơi xuống trên đầu một người dĩ nhiên là Thiếu . Sợ Mễ Tiểu Hiệp theo chân bọn họ cướp giật công lao, lúc này mới bao nhiêu câu hỏi này . Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp minh xác nói không tham dự, bọn họ cái này mới yên tâm .

Ngay sau đó, Đan Sính Nhân cùng Chiêm Quang ly khai, đi bờ sông phụ cận làng, mượn hơi tiêu diệt Trư Bà Long dũng sĩ .

"Chỉ mới nghĩ không được, ta cũng phải đi trong thôn đi dạo một chút, nhìn có hay không Pháp Sự làm ."

Huyền Tĩnh Sư Thái đứng lên, đổi lại toàn thân ngăn nắp sạch sẽ tăng bào, vui tươi hớn hở cũng chạy làng đi .

Diệu Ngọc không rên một tiếng đứng dậy, trở về xe ngựa nghỉ ngơi .

Cứ như vậy, cũng chỉ thừa lại Mễ Tiểu Hiệp một người . Mễ Tiểu Hiệp muốn mau sớm gấp rút lên đường, nhưng bây giờ canh giờ đã có chút muộn, huống hồ hắn cũng không tiện bỏ xuống những người này một mình gấp rút lên đường .

"Lưỡng thằng ngu ."

Đan Sính Nhân cùng Chiêm Quang sợ Mễ Tiểu Hiệp đoạt công lao, Mễ Tiểu Hiệp lại thế nào không nhìn ra bọn họ ý tưởng .

Thấy hai người bọn họ thần thần bí bí đi làng, Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, chắc là đi lừa dối này đơn thuần thôn dân . Dù sao hai người bọn họ coi như lại ngu xuẩn, cũng không khả năng trực tiếp đi cùng một đám Trư Bà Long cứng rắn mới vừa .

Nhưng coi như tìm được thôn dân giúp đỡ, liền có thể diệt trừ Trư Bà Long sao? Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, ý tưởng quá ngây thơ .

Mễ Tiểu Hiệp đã tại tiểu địa đồ nhìn lên qua, Trư Bà Long sào huyệt Thủy Đàm, diện tích không nhỏ hơn nữa nước rất sâu . Trư Bà Long có một cái cứ điểm như vậy, đừng nói là thôn dân, coi như mấy trăm chính quy quan binh, cũng không làm gì được chúng nó .

Huống hồ, bên trong còn có một cái thành tinh Trư Bà Long Vương, còn không biết nó có thủ đoạn lợi hại gì .

Mễ Tiểu Hiệp đã xem qua, trong đầm nước không có bảo rương ngưng tụ, cho nên hắn cũng lười tranh đoạt vũng nước đục này .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

030 bắt giết

Giữa trưa ngày thứ hai, núi xanh bờ sông sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào) .

Khiến người ta không nghĩ tới là, Đan Sính Nhân cùng Chiêm Quang dĩ nhiên tụ tập hơn hai trăm thôn dân . Không thể không nói, nếu như đơn, chiêm hai người sinh hoạt tại Xuân Thu Chiến Quốc thời kì, ngược lại không tệ thuyết khách .

"Các hương thân! Ác Long tàn hại chúng ta thân nhân, chúng ta có thể chịu được sao!"

"Không thể!"

"Nhà ai không có cha mẹ, nhà ai không có thê nhi, phụ mẫu thê nhi vẫn chờ ngươi kiếm tiền nuôi sống, hiện tại Ác Long đoạn chúng ta sinh kế, chúng ta làm sao bây giờ!"

"Giết Ác Long!"

" Được ! Đi! Tiêu diệt Ác Long!"

Trước trận chiến động viên, nói mấy câu sau đó, các thôn dân sĩ khí tăng vọt, sau đó ở đơn, chiêm hai người dưới sự hướng dẫn, cầm trong tay lưới đánh cá, Cương Xoa, hướng bờ sông đi tới .

Lúc này ánh mặt trời vừa lúc, đã chiếm lĩnh Thanh Sa Giang Trư Bà Long, rất nhiều đang ghé vào bên bờ trên tảng đá phơi nắng .

Phần phật!

Chỉ nghe một thanh âm vang lên, một trương lưới đánh cá bỗng nhiên dạt ra, trực tiếp bao lại một cái Trư Bà Long . Cái kia Trư Bà Long còn không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thấy một đám thôn dân chen nhau lên, tận lực bồi tiếp mười mấy cây Cương Xoa hạ xuống, đưa nó trong nháy mắt đóng đinh .

Giết một cái Trư Bà Long sau đó, thôn dân lòng tin tăng nhiều . Chỉ thấy hơn hai trăm danh thôn dân cùng nhau, hoặc là tát võng hoặc là cầm xiên, hướng về phía bên bờ phơi nắng Trư Bà Long chính là một trận vây giết .

Trong nháy, đã có hơn mười cái Trư Bà Long bị giết .

"Các hương thân! Thắng lợi đang ở trước mắt, mọi người gia tăng kình lực!"

Thấy tình thế rất tốt, trốn ở chỗ cao đơn, chiêm hai người giơ quả đấm lớn tiếng hô .

Đồng thời tâm lý đã vui nở hoa, nếu như chiếu cái này dưới hình thức đi, diệt đám này Trư Bà Long không thành vấn đề! Cứ như vậy, bọn họ phần này công tích coi như tới tay!

Nhưng thử nghĩ, những thứ này Trư Bà Long há lại sẽ chờ chết, sau một khắc liền chạy tứ phía . Có quay đầu tiến vào Thanh Sa Giang, nhưng càng nhiều cũng là chạy vội nước đọng Đầm sào huyệt .

"Đừng khiến chúng nó chạy! Ngăn lại chúng nó!"

Thấy những thứ này Trư Bà Long muốn chạy trốn, đơn, chiêm hai người một Biên chỉ huy một bên lớn tiếng hô .

Thế nhưng đáng tiếc, Trư Bà Long chạy so với người nhanh, những thứ này tên thôn lộn xộn một đoàn, lại chỗ nào ngăn được . Sau một lát, trừ ngăn giết mấy cái ở ngoài, hắn Trư Bà Long đã đem về Thủy Đàm .

"Các hương thân, Ác Long đã sợ! Ngươi muốn không ngừng cố gắng, giết Ác Long sào huyệt, tiêu diệt hết Ác Long!"

Công lao thì sẽ đến tay, đơn, chiêm hai người như thế nào lại như thế buông tha, tiếp tục cổ động hô .

"Giết sào huyệt! Tiêu diệt hết Ác Long!"

Hiện tại huyết khí chính thịnh thôn dân, bị như thế một cổ động, lúc này hô to hướng Thủy Đàm phương hướng chạy đi .

Nhìn thôn dân ly khai, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm lắc đầu, nhưng không nói thêm gì .

"Mễ công tử, ở nơi này nhàn rỗi cũng không sự tình, không bằng cùng đi gặp xem đi ."

Lúc này, Huyền Tĩnh Sư Thái đi tới, cười nói với Mễ Tiểu Hiệp .

"Cái này có gì đẹp, còn không bằng tu dưỡng tinh thần ."

Mễ Tiểu Hiệp lời nói, chuẩn bị đi trở về luyện công .

"Mễ công tử tuổi còn trẻ, tỷ thí thế nào ta đây gần đất xa trời lão bà tử còn lười biếng, bao nhiêu đi vòng một chút cũng tốt, đi một chút, cùng đi gặp xem ."

Vừa nói chuyện, cơ hồ là không nói lời gì, Huyền Tĩnh Sư Thái lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp đã đi .

Mễ Tiểu Hiệp một trận bất đắc dĩ, Huyền Tĩnh Sư Thái đã hơn chín mươi tuổi, hơn nữa còn là Tứ Trọng Thiên tu vi cao nhân, có đôi khi lại cứ thiên rất vô lại, khiến người ta không biết ứng đối như thế nào .

Bị mạnh như vậy kéo cứng rắn túm, Mễ Tiểu Hiệp thở dài, liền theo đi xem một chút đi .

Huyền Tĩnh Sư Thái dù sao tuổi tác đã cao, Diệu Ngọc không yên lòng, theo bên người chiếu ứng .

Đi trên đường, Mễ Tiểu Hiệp lại liếc liếc mắt hai người danh xưng, một cái Tứ Trọng Thiên một cái Nhị Trọng Thiên . Nhưng từ đã nhiều ngày ở chung đến xem, bất luận là Huyền Tĩnh Sư Thái vẫn là Diệu Ngọc, dường như đều không biết cái gì pháp thuật, võ công .

Thuật lưu động tĩnh bốn chữ bàng môn, trừ Thuật Tự Môn pháp thuật cùng động tự hiểu võ công ở ngoài, còn có Lưu Tự Môn, Tĩnh Tự Môn . Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, Huyền Tĩnh Sư Thái cùng Diệu Ngọc tu luyện, rất có thể là cái này hai môn kỹ năng .

Lưu Tự Môn cầm kỳ thư họa, Tĩnh Tự Môn đả tọa tham thiền, đều là không có sức chiến đấu kỹ năng .

Nhưng chân chính khiến Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc là, liền tính hai người bọn họ không có tu luyện chiến đấu loại pháp thuật, dù sao chính là Tứ Trọng Thiên, Nhị Trọng Thiên tu vi, thân thể làm sao như thế gầy yếu ?

Diệu Ngọc năm nay mười bảy tuổi, thân kiều thể yếu cùng bình thường nữ tử không có gì khác biệt . Mà Huyền Tĩnh Sư Thái, tuy là trạng thái tinh thần tốt, nhưng sợ rằng đã đại nạn buông xuống .

"Ai nha nha, tới chậm ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, ba người đã đến, Huyền Tĩnh Sư Thái ý vị chậc lưỡi lắc đầu .

Cách xa nhau khoảng chừng 200m, ba người đứng ở chỗ cao quan vọng .

Chỉ thấy Trư Bà Long đã toàn bộ trở lại Thủy Đàm, các thôn dân đang vây quanh ở bên bờ, ảnh thực đem khoảng cách tương đối gần Trư Bà Long bắt giết . Nhìn nhìn lại trên bờ, chỉ có vẻn vẹn ba cái Trư Bà Long thi thể .

"Mọi người gia tăng kình lực! Đem những này Ác Long đuổi ra!"

Thủy Đàm nước sâu, Trư Bà Long tránh ở trong nước không dễ làm, đơn, chiêm hai người thân đến phía trước, hô to chỉ huy thôn dân ném hòn đá, muốn đem những này Trư Bà Long từ trong nước bức ra .

Nhìn đến đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nhướng mày, vừa muốn đi ra ngăn cản .

Rầm!

Nhưng vào lúc này, trong đầm nước thủy tiếng nổ lớn, chỉ thấy một cái hình thể to lớn Trư Bà Long từ mặt nước trồi lên .

Bình thường Trư Bà Long chỉ có hơn hai thước trường, này đầy đủ bảy tám mét, mấy thước dài đuôi dường như đại thụ thân cây . Mặt khác khóe miệng lộ ra mấy cây răng nanh, đầy đủ thước dài .

"Trư Bà Long Vương đi ra! Mọi người giết nó!"

Đây chính là Trư Bà Long Vương, đám này Trư Bà Long thủ lĩnh, chứng kiến nó đi ra, đoàn người kinh ngạc, đơn, chiêm hai người bỗng nhiên la lớn .

Ngay sau đó, tên thôn hiểu phản ứng kịp, đều ném ra trong tay Cương Xoa, bắn về phía trong đầm nước Trư Bà Long Vương .

Keng!

Nhưng khi Cương Xoa bắn tới Trư Bà Long Vương trên người, lại phát sinh 1 tiếng kim loại va chạm nhẹ - vang lên, ngay sau đó bị bắn ra . Cái này Trư Bà Long Vương trên người miếng vảy ngăm đen, đã chất sừng Hóa, sợ rằng cùng tôn đều không khác mấy .

"Không được! Mau lui lại!"

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên hô to một tiếng, này Trư Bà Long Vương, lại nhưng đã là LV 4 đẳng cấp, Tứ Trọng Thiên tu vi!

Ầm ầm!

Thế nhưng đáng tiếc, đã quá trễ .

1 tiếng sấm rền nổ, trong đầm nước bỗng nhiên nhấc lên hơn mười cao đầu sóng, hung hăng phách về phía bên bờ thôn dân .

Rầm!

Đầu sóng quá lớn, tới cũng quá đột ngột, thôn dân vội vàng không kịp chuẩn bị, tựa như cắt lúa giống nhau, trong chớp mắt đã bị phách ngược lại thất thất bát bát .

"A! Người cứu mạng a!"

"Trư Bà Long lên bờ!"

"Người cứu mạng a!"

Nhưng càng khiến người ta không nghĩ tới là, ở sóng lớn ở giữa xen lẫn rất nhiều Trư Bà Long . Thừa dịp thôn dân bị phách mộng thời điểm, đều đánh về phía ngã xuống đất thôn dân .

Có người bị cắn đứt hầu, có người bị cắn tay chân, ngay sau đó là kêu thảm liên miên .

Thấy có người bỏ mạng, nguyên bản là bị sóng lớn kinh sợ thôn dân, trong khoảnh khắc đại loạn, đều hô to chạy trốn . Mà lúc này, trong đầm nước Trư Bà Long đã toàn bộ lên bờ, hung mãnh đánh về phía chạy trốn thôn dân .

Còn như Đan Sính Nhân cùng Chiêm Quang, bởi đứng khá xa, không có bị sóng lớn lan đến . Các loại phát hiện tình thế không đối với đó sau khi, đã sớm nhanh chân chạy trốn .

"Đáng chết!"

Nhìn rất nhiều thôn dân bị Trư Bà Long gục cắn xé, Mễ Tiểu Hiệp chửi một câu, gọi ra Phục Ma Kiếm liền xông lên .

"Di . . ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp gọi ra Pháp Kiếm, Diệu Ngọc không khỏi 1 tiếng thở nhẹ, nàng lúc này mới biết được, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên chính là người tu đạo .

"Người cứu mạng a, ai tới mau cứu ta!"

Một gã mới mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, bị một cái Trư Bà Long gục cắn cánh tay . Thiếu niên tránh thoát không được, té trên mặt đất khóc lớn kêu cứu, nhưng bây giờ tất cả mọi người đang chạy trối chết, người nào lại sẽ đi cứu hắn .

Sưu!

Cánh tay truyền đến đau nhức, dường như muốn bị cắn đứt, đúng lúc này, tiếng xé gió vang lên, chỉ thấy một bả vàng óng ánh cổ kiếm bay tới, một kiếm đem Trư Bà Long đầu chém đứt .

"Gợi ý: Đánh chết Trư Bà Long, thu được 5 điểm công đức!"

Mễ Tiểu Hiệp Thập Bộ Nhất Sát, đang muốn triệu hồi Phục Ma Kiếm, 1 tiếng gợi ý bỗng nhiên vang lên .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

031 ân oán rõ ràng

Sau một trận hoảng loạn, thôn dân đều chạy trốn tới chỗ cao, Trư Bà Long lúc này mới lui về Thủy Đàm .

Mễ Tiểu Hiệp xuất thủ cứu người, thuận tiện Trảm Sát sáu cái Trư Bà Long, thu được 3 Zero công đức . Một cái Trư Bà Long 5 điểm công đức, như thế Mễ Tiểu Hiệp trước khi thật không ngờ .

"Đại ca! Ngươi chết thật thê thảm, thật thê thảm a!"

"Ta chân, ô ô, ta chân . . ."

. . .

Sau khi an toàn, thôn dân trong bỗng nhiên vang lên 1 tiếng kêu khóc, ngay sau đó là một mảnh kêu khóc tiếng kêu rên . Cũng liền thời gian một nén nhang, có ba gã thôn dân ngộ hại, mười mấy người thụ thương .

"Mễ Tiểu Hiệp! Cái này đều tại ngươi!"

Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn thôn dân, âm thầm thở dài, mà đúng lúc này, đơn, chiêm hai người bỗng nhiên đi tới, Đan Sính Nhân chỉ vào hắn quát lớn .

"Đúng ! Mễ Tiểu Hiệp, ngươi có bản lãnh bực này, dĩ nhiên khoanh tay đứng nhìn . Nếu như ngươi sớm xuất thủ, những thôn dân kia huynh đệ sẽ không phải chết!"

Chiêm Quang ngay sau đó hô, một bộ lòng đầy căm phẫn dáng dấp .

Nghe được tiếng cải vả, các thôn dân nghiêng đầu qua chỗ khác xem hướng bên này . Mới vừa rồi tuy là hoảng loạn, nhưng bọn hắn cũng chứng kiến Mễ

Tiểu Hiệp xuất thủ . Một bả hoàng kim cổ kiếm, một kiếm có thể ung dung Trảm Sát Trư Bà Long .

Ngẫm lại Chiêm Quang nói, có người không khỏi nghĩ, nếu như cái này gọi Mễ Tiểu Hiệp người sớm xuất thủ, có phải hay không có thể đem sở hữu Trư Bà Long đều giết, có phải hay không có thể cứu bọn họ ?

"Ngươi nói bậy! Không chính xác ngươi nói xấu Mễ công tử!"

Lúc này, một người thanh niên bỗng nhiên đứng lên, bưng chảy máu cánh tay lớn tiếng nói .

"Nếu như không phải Mễ công tử cứu ta, ta mệnh sớm không có!"

"Đúng ! Ta và nhị thúc chính là Mễ công tử cứu, nếu như không phải Mễ công tử, chú cháu chúng ta hai đều bị Trư Bà Long muốn chết!"

Lại có một tên thanh niên đứng lên, tiếp tục ùm ùm quỳ rạp xuống đất, cho Mễ Tiểu Hiệp dập đầu nói rằng .

"Tạ ơn Mễ công tử ân cứu mạng, để cho chúng ta sống, có thể kiếm tiền cung cấp nuôi dưỡng chúng ta phụ mẫu thê nhi ."

"Đúng ! Mễ công tử là ân nhân cứu mạng, không chính xác người bên ngoài vũ nhục hắn!"

Các thôn dân dần dần lấy lại tinh thần, đều cao giọng hô, ngay sau đó lại có người chỉ hướng đơn, chiêm hai người .

"Đều là các ngươi đến trong thôn đầu độc, bằng không mọi người cũng sẽ không tới giết Trư Bà Long, cũng sẽ không người chết!"

"Đúng ! Các ngươi mới là đầu sỏ gây nên, một không có bản lãnh, hai không có biết rõ ràng tình huống, chỉ biết nói mạnh miệng, hại chết người chúng ta!"

"Đánh chết bọn họ! Muốn bọn họ đền mạng!"

. . .

Thôn dân càng nói càng phẫn nộ, đã có người nhặt lên trên mặt đất Cương Xoa, hận không thể đâm chết đơn, chiêm hai người .

Đơn, chiêm hai người đã sớm biết, sự tình biến thành như vậy không tốt xong việc, lúc này mới muốn dời đi mọi người chú ý lực, khiến Mễ Tiểu Hiệp thay bọn họ đỉnh Họa . Không nghĩ tới không có có thể thành công, ngược lại càng phát ra làm tức giận thôn dân .

"Những thôn dân này còn chưa phải là quá ngốc ."

Hai bên trái phải Diệu Ngọc cười cười, không hiểu có loại thở phào cảm giác .

"Mễ huynh, nghìn vạn lần cứu lấy chúng ta ."

Thấy thôn dân càng ngày càng kích động, đơn, chiêm hai người lui rụt cổ, vội vã trốn được Mễ Tiểu Hiệp phía sau .

Lúc này mới chỉ chớp mắt, bọn họ liền quên mới vừa rồi còn vu Mễ Tiểu Hiệp .

"Ân Công! Ngài có thiên bản lãnh lớn, cầu ngài giúp chúng ta trừ ác Long đi!"

Lúc này, người thứ nhất vì Mễ Tiểu Hiệp nói thanh niên nhân, bỗng nhiên quỳ gối Mễ Tiểu Hiệp trước mặt .

"Mễ công tử! Cầu ngươi bang đại ca của ta báo thù!"

Lại là một người thanh niên quỳ xuống, đối với Mễ Tiểu Hiệp không ngừng dập đầu .

"Mễ công tử! Cầu ngươi giúp chúng ta một tay đi."

Tiếp tục hô lạp lạp một mảnh, sở hữu thôn dân đều quỳ gối Mễ Tiểu Hiệp trước mặt, vẻ mặt chờ đợi nhìn hắn .

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, hắn tuy là giết được mấy cái Trư Bà Long, nhưng phải đối phó trên trăm đầu, chỉ sợ cũng khó . Huống chi, cái kia Trư Bà Long Vương đã là Tứ Trọng Thiên tu vi .

"Thanh niên nhân phải có chút huyết tính, nên xuất thủ tựu ra tay, chớ học lão nhân gia chúng ta sợ hãi rụt rè ."

Lúc này, Tĩnh Huyền sư thái đi tới, cười tủm tỉm đẩy Mễ Tiểu Hiệp một bả .

"Chuyện này..."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, gật đầu sau đó lạc hướng các thôn dân .

" Được ! Ta đáp ứng các ngươi!"

"Mễ công tử đáp lại!"

"Quá tốt! Quá tốt!"

"Đa tạ Mễ công tử! Đa tạ Mễ công tử!"

Nghe được Mễ Tiểu Hiệp đáp lại, các thôn dân trở nên kích động, lại là một trận dập đầu .

"Ta có thể giúp các ngươi, nhưng các ngươi phải toàn bộ đều nghe ta ."

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp lại nói một câu .

"Toàn bộ nghe Mễ công tử hiệu lệnh!"

Thôn dân cao hứng dùng sức gật đầu, cùng hô lên .

"Tốt lắm, các ngươi đứng lên trước đi ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tâm lý đã có một cái kế hoạch .

Muốn phải trừ hết đám này Trư Bà Long, lớn nhất trắc trở không phải số lượng nhiều lắm, cũng không phải cái kia Tứ Trọng Thiên Trư Bà Long Vương, mà là cái đầm nước kia!

Thủy Đàm nước sâu, chỉ cần Trư Bà Long trốn được bên trong, thôn dân người nhiều hơn nữa cũng không có cách nào . Mà cái kia Trư Bà Long Vương, trừ hình thể to lớn ở ngoài, phải có cùng loại Khống Thủy bản lĩnh, có thể nhấc lên sóng lớn .

Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, chỉ cần không có cái đầm nước này, có thể đoạn Trư Bà Long đường lui, đồng thời tương đương với phế Trư Bà Long Vương một nửa bản lĩnh!

"Ân Công, ngài ý là đem Trư Bà Long từ Thủy Đàm dẫn ra ?"

Nghe xong Mễ Tiểu Hiệp phân tích, vừa mới cầm máu Tiểu Thạch nháy mắt, vẻ mặt hưng phấn .

Các thôn dân cũng không khỏi đều gật đầu, thực sự lúc bắt đầu sau khi, bọn họ đúng là chiếm thượng phong . Nhưng Trư Bà Long thối lui đến Thủy Đàm, Trư Bà Long Vương bỗng nhiên vén sóng lớn công kích, bọn họ lúc này mới nhất phái đồ đất .

"Nhưng là thế nào đem Trư Bà Long dẫn ra đây. . ."

Lúc này, có người đưa ra một vấn đề .

Nghe nói như thế, mọi người lại là một trận cau mày, muốn Trư Bà Long dẫn ra cũng không dễ dàng .

Những thứ này Trư Bà Long đã chấn kinh, đơn giản sẽ không rời đi sào huyệt . Hơn nữa cái kia Trư Bà Long Vương đã thành tinh, sợ rằng chỉ số IQ không thấp, cũng sẽ không như thế có thể trúng kế .

"Ta lúc nào nói muốn bắt bọn nó dẫn ra ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười .

"Không được dẫn ra, vậy làm sao bây giờ ?"

Mọi người nhìn lẫn nhau, đều là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc .

"Đơn giản, đem đầm nước này viết!"

Mễ Tiểu Hiệp vung tay lên, trầm giọng nói rằng .

"Viết Thủy Đàm . . ."

Mọi người trong nháy mắt trợn to hai mắt, vẻ mặt khó có thể tin .

Không có giải thích, Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh các thôn dân trở về làng, thương binh lưu lại dưỡng thương, người khác ăn cơm no mang theo xẻng cái cuốc các loại công cụ trở về .

"Đầm nước này diện tích hơn mười mẫu, hơn nữa thủy lại thâm sâu, ngươi làm sao viết ?"

Mễ Tiểu Hiệp cũng dành thời gian ăn, lúc này Diệu Ngọc đi tới, mở miệng hỏi hắn .

Gấp rút lên đường mấy ngày nay, đây là Diệu Ngọc lần đầu tiên chủ động nói chuyện với Mễ Tiểu Hiệp .

" Ừ. . . Ngươi nói cho ta biết các ngươi tu luyện là công pháp gì, ta sẽ nói cho ngươi biết ta chủ ý ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, nhiều hứng thú nhìn Diệu Ngọc .

". . . Ngược lại đợi lát nữa cũng biết ."

Diệu Ngọc nhẹ rên một tiếng, xoay người lại .

Mễ Tiểu Hiệp vừa cười cười, cũng không để ý nàng, tiếp tục ăn cơm, chốc lát nữa còn muốn làm việc .

Khoảng chừng sau một canh giờ, các thôn dân dựa theo Mễ Tiểu Hiệp phân phó, mang theo công cụ trở về .

Nguyên bản Mễ Tiểu Hiệp cho là, ra buổi sáng sự tình, sẽ có thật nhiều thôn dân sợ không được. Nhưng không nghĩ đến, nhân số chẳng những không có giảm thiểu, ngược lại càng nhiều .

Trước khi ở lại trong thôn thôn dân, nghe nói buổi sáng sự tình sau đó, tràn đầy nhiệt huyết đều gia nhập vào . Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, phụ cận vài cái làng thanh tráng niên hầu như đều đến, đầy đủ hơn ba trăm người!

"Công tử, ngươi kế tiếp làm sao bây giờ!"

Tiểu Thạch cánh tay thụ thương, nhưng vẫn là đến, vẻ mặt hưng phấn nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Theo ta đi ."

Mễ Tiểu Hiệp ngoắc tay, hướng Thanh Sa giang thượng chạy đi .

Trư Bà Long chỗ Thủy Đàm, cũng không phải là cục diện đáng buồn, bằng không đã sớm bốc hơi lên làm . Trên thực tế là có một cái Tiểu nhánh sông, từ Thanh Sa Giang đưa tới nước sông .

Mễ Tiểu Hiệp dẫn người đi khoảng chừng một dặm lộ, đi tới nhánh sông thủy lượng nhất bằng phẳng địa phương .

Chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp đứng ở một cái Cồn Cát, hai tay cử qua đỉnh đầu .

" Lên !"

Đang khi mọi người nghi hoặc không giải thích được lúc, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, tiếp tục chỉ nghe hoa lạp lạp, cách đó không xa hơn mười khối đá lớn, bỗng nhiên bay lên!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

032 Điền đầm

Ầm ầm! Xôn xao!

Nặng hai, ba trăm cân hòn đá rơi vào trong nước, lúc này vang lên một trận sấm rền giống như nổ . Bọt nước vừa mới hạ xuống, ngay sau đó lại là một mảnh cát đá bay lên, trực tiếp bay về phía nhánh sông trên không .

Mễ Tiểu Hiệp chỉ là Luyện Khí Nhị Trọng Thiên tu vi, cũng sẽ không cách không thu vật pháp thuật, lúc này hai tay hắn cử qua đỉnh đầu, thật chỉ là giả vờ giả vờ giả vịt .

Chân chính làm việc, thật là Ngũ Quỷ .

Ngũ Quỷ Ngũ Hành đầy đủ hết, không hãi sợ ánh mặt trời, bất úy Thủy Hỏa Phong Lôi, mặc dù chỉ là một trọng thiên cảnh giới, lúc ban ngày gian cũng có thể tự do hoạt động .

Ngũ Quỷ vận chuyển đại pháp, có thể đơn giản dời đi vạn lượng bạc trắng, di động một ít Thổ Thạch cũng không coi vào đâu .

"Thần tiên! Thần tiên a!"

Người thường nhìn không thấy Ngũ Quỷ, chỉ có thể nhìn được Mễ Tiểu Hiệp hai tay cử qua đỉnh đầu xu thế, trong lúc nhất thời một tràng thốt lên, lại là hô lạp lạp một trận quỳ lạy .

Mới tới thôn dân, lúc tới sau khi nghe nói Mễ Tiểu Hiệp sao này lợi hại, một kiếm có thể Trảm Sát Trư Bà Long, nguyên bản còn không thể nào tin được . Bọn hắn bây giờ mới biết được, Trảm Sát Trư Bà Long tính là gì!

"Chuyện này... Chuyện này..."

Đạn Sính Nhân cùng chiêm quang đứng ở trong đám người, thấy như vậy một màn đã trợn mắt hốc mồm . Cho tới bây giờ bọn họ mới biết được, Mễ Tiểu Hiệp thậm chí có thần tiên thủ đoạn .

Trước khi bọn họ còn coi thường Mễ Tiểu Hiệp, cho là chỉ là một không có bối cảnh nghèo tú tài nghèo, thậm chí còn có ý xa lánh Mễ Tiểu Hiệp . Bây giờ mới biết, bọn họ là ngu xuẩn dường nào!

"Các ngươi vận chuyển bùn cát, đem dòng sông triệt phá hỏng ."

Vẫn giơ tay cũng mệt mỏi, hắn cũng không phải là cái gì trách nhiệm diễn viên . Mễ Tiểu Hiệp đơn giản ngồi xuống, một bên mệnh lệnh Ngũ Quỷ tiếp tục đầu nhập hòn đá, vừa hướng phân phó thôn dân .

Thấy được Mễ Tiểu Hiệp thủ đoạn, thôn dân đã từ kính nể tăng lên đến sùng bái tình trạng, đơn giản là nói gì nghe nấy, bật người liền làm .

Nhánh sông cũng không phải rất lớn, có Ngũ Quỷ không ngừng vận chuyển hòn đá, có thêm hơn ba trăm thôn dân vận chuyển bùn cát . Khoảng chừng sau một canh giờ, cũng đã bị triệt phá hỏng .

"Tốt!"

Mễ Tiểu Hiệp thoả mãn gật đầu, đứng dậy dẫn người phản hồi .

"Mễ công tử, đầm nước này trong thủy làm sao bây giờ ."

Trở lại Thủy Đàm, Tiểu Thạch không khỏi hỏi.

Tuy là ngăn chặn thượng lưu nguồn nước, nhưng Thủy Đàm diện tích hơn mười mẫu, cũng không khả năng bật người liền bốc hơi lên làm .

"Tiếp tục viết!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, lần thứ hai chỉ huy Ngũ Quỷ, bắt đầu hướng trong đầm nước đưa lên bùn cát .

"Ai! Vốn cho là đụng tới một cái thú vị, không nghĩ tới là một Hắc Tâm chủ tử ."

"Không cần nói, siêng năng làm việc!"

Ngũ Quỷ dựa theo Ngũ Hành phương vị đứng vững, thoáng phát lực, chỉ thấy một khối 20m vuông vắn bùn cát bay lên, trên mặt đất lưu lại một hố to, trực tiếp bay về phía trên đầm nước vô ích .

Căn cứ Ngũ Quỷ tu vi cao thấp, có thể vận chuyển vật phẩm lớn nhỏ bao nhiêu cũng bất đồng . Hiện tại Ngũ Quỷ chỉ là Nhất Trọng Thiên, di chuyển đồ đạc thể tích vẫn còn tương đối Tiểu, đợi được sau này tu vi đề thăng, Bàn Sơn cũng dễ dàng!

Ầm ầm!

Theo một tiếng vang thật lớn, mấy tấn bùn cát khuynh rót nước vào Đầm, văng lên tảng lớn bọt nước, phát sinh 1 tiếng nổ rất lớn .

"Ba người một tổ, mười người một đội, Trư Bà Long một ngày lên bờ, lập tức phác sát!"

Một bên mệnh lệnh Ngũ Quỷ mang cát viết Đầm, Mễ Tiểu Hiệp một Biên chỉ huy thôn dân .

Ba gã thôn dân một tổ, một người cầm lưới đánh cá, hai người cầm Cương Xoa . Sau đó ba tổ chuyển hình tam giác lẫn nhau dựa vào, mặt khác có thêm một người ở chính giữa quan sát chỉ huy .

Như vậy mười người một đội, tổng cộng hơn - ba mươi đội, đều đều tản bộ ở Thủy Đàm chu vi .

Ầm ầm! Ầm!

Nổ liên tiếp không ngừng, Ngũ Quỷ hành động rất nhanh, bùn cát không ngừng khuynh rót nước vào Đầm . Thủy Đàm bị quậy đến đục không chịu nổi, thủy không ngừng mà tràn ra .

Quá nhi một hồi, có chút Trư Bà Long bị kinh sợ, từ Thủy Đàm chạy đến . Thế nhưng đáng tiếc, thôn dân sớm đã trận địa sẵn sàng đón quân địch, một ngày có Trư Bà Long lên bờ, bật người liền hơi đi tới .

Một người tát võng đem Trư Bà Long bao lại, hai người khác dùng Cương Xoa công kích . Nếu như không may xuất hiện, hai bên trái phải còn có hai tổ người, tùy thời có thể bổ cứu .

Cứ như vậy, lên bờ Trư Bà Long căn bản Đào Thoát không được, thôn dân cũng cực kỳ an toàn .

Vốn nên tàn khốc chém giết, ở Mễ Tiểu Hiệp dưới sự chỉ huy, hết thảy đều đâu vào đấy . Hơn hai canh giờ sau đó, lúc hoàng hôn, đã có hai ba chục cái Trư Bà Long chạy ra Thủy Đàm bị giết .

Một cái Trư Bà Long chính là 5 điểm công đức, Mễ Tiểu Hiệp trời sinh tính cần kiệm tiết kiệm, có thể tự mình động thủ tuyệt không làm phiền người bên ngoài . Cứ như vậy, nhưng thật ra có một nửa Trư Bà Long là hắn giết .

Nhìn nhìn lại vi tích phân, rốt cục góp đủ 100 điểm công đức!

"Tiêu hao 100 điểm công đức, đề thăng Ngự Kiếm Thuật độ thuần thục!"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp hạ đạt một cái chỉ lệnh .

100 vi tích phân có thể đề thăng kỹ năng một tầng, Ngự Kiếm Thuật trong nháy mắt đề thăng tới tầng hai viên mãn .

Ngự Kiếm Thuật một tầng viên mãn, Thập Bộ Nhất Sát; tầng hai viên mãn, Bách Bộ Phi Kiếm!

Chính là ở trong vòng một trăm thước, Mễ Tiểu Hiệp ném Phi Kiếm tồn tại uy lực cực lớn!

Tập được Bách Bộ Phi Kiếm sau đó, Mễ Tiểu Hiệp xem như là tạm thời thở phào . Hắn cũng không quên, trong đầm nước còn có một cái Tứ Trọng Thiên tu vi Trư Bà Long Vương .

Đối phó loại này Nhục Thân cường hãn mãnh thú, trong công kích tầm xa có thể, kẻ ngu si mới gần người cứng rắn mới vừa .

"Kỳ quái . . ."

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp lưu ý là, đã qua lâu như vậy, Thủy Đàm bị viết sắp tới một phần ba, cái kia Trư Bà Long Vương đĩ nhiên thẳng đến không có động tĩnh .

Dần dần mất đi ưu thế sân nhà, Trư Bà Long Vương hẳn rất sốt ruột mới đúng, nhưng không có động tĩnh, lẽ nào nó đang ở dự mưu cái gì ?

Mễ Tiểu Hiệp cau mày, lại liếc mắt nhìn xa xa ngồi nghỉ ngơi Huyền Tĩnh Sư Thái . Huyền Tĩnh Sư Thái cũng đã là Tứ Trọng Thiên tu vi, nhưng hẳn không có tu luyện chiến đấu loại kỹ năng, một ngày cùng Trư Bà Long Vương khai chiến, sợ rằng không trông cậy nổi .

"Vẫn là phải dựa vào chính mình!"

Mễ Tiểu Hiệp cầm nắm tay đầu, chỉ cần đem Thủy Đàm viết bên trên, hắn chưa chắc sợ cái kia Trư Bà Long Vương . Coi như thành tinh, dù sao cũng chỉ là một đầu súc sinh!

Tiếp tục viết Đầm, theo thời gian đưa đẩy, sắc trời dần dần tối lại, Thủy Đàm cũng đã bị viết gần một nửa .

Rầm!

Vẫn rất thuận lợi, làm mọi người tinh thần có chút lỏng trễ thời điểm, trong đầm nước bỗng nhiên truyền đến âm thanh, chỉ thấy dài bảy, tám mét Trư Bà Long Vương Mãnh nhưng nhảy ra mặt nước, trực tiếp đánh về phía giữa không trung bay tới bùn cát!

"Đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp mở to hai mắt, người thường nhìn không thấy, hắn lại thấy rất rõ ràng, Trư Bà Long Vương trên thực tế là công kích vận chuyển bùn cát Ngũ Quỷ!

Mễ Tiểu Hiệp bừng tỉnh đại ngộ, còn Trư Bà Long Vương vẫn không có động tĩnh, nguyên lai nó là trốn ở dưới nước, đợi công kích Ngũ Quỷ cơ hội! Có lẽ là kẻ săn mồi thiên tính, này Trư Bà Long Vương quả thực có đủ kiên trì .

Dưới so sánh, làm nửa ngày sống Ngũ Quỷ không khỏi có chút lỏng trễ, cần phải cao độ có chút thấp, bị cái này Trư Bà Long Vương đánh vừa vặn!

Quỷ Vật không có Nhục Thân, nhưng Trư Bà Long Vương đã là Tứ Trọng Thiên tu vi Tinh Quái, cả người mang theo Bạo Lệ Huyết tinh Yêu Khí, hoàn toàn có thể xúc phạm tới Quỷ Vật .

Thế nhưng đáng tiếc, Ngũ Quỷ Ngũ Hành đầy đủ hết, không có gì không mặc, cho nên bất luận là cái gì công kích, đối với các nàng chưa từng nhiều lắm tác dụng . Trừ phi là tu vi chỗ cao nhất giới, Thất Trọng Thiên ở trên Dục Giới tu vi, mới có thể gây tổn thương cho đến các nàng .

Còn như Trư Bà Long Vương, còn kém xa lắm .

Rầm!

Mặc dù không có thụ thương, nhưng Ngũ Quỷ xác thực dọa cho giật mình, Ngũ Quỷ vận chuyển đại pháp buông lỏng, đang đang chuyên chở bùn cát trong nháy mắt hạ xuống . Vừa vặn rơi xuống Trư Bà Long Vương trên người, đưa nó hung hăng đập xuống .

"Trò đùa, thú vị ."

Chứng kiến Trư Bà Long Vương chật vật rơi vào vào thủy đàm, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi Khai Tâm cười to, đây coi như là trộm gà không thành lại mất nắm thóc .

"Dọa ta một hồi! Bọn tỷ muội gia tăng kình lực, viết nó sào huyệt!"

Bị Trư Bà Long Vương Kinh một cái, chu quỷ một trận tức giận, lẩm bẩm nói rằng .

Ngũ Quỷ tiếp tục vận chuyển cát đá viết Thủy Đàm, tốc độ quả nhiên còn nhanh không ít .

Vừa rồi tình huống, đem bắt giết Trư Bà Long thôn dân cũng dọa cho giật mình, nhưng kết quả là Trư Bà Long Vương còn bị đập nước đọng Đầm . Mọi người không khỏi nhẫn tình sáng lên, đối với Mễ Tiểu Hiệp càng phát ra bội phục, cũng càng phát ra an tâm .

Sắc trời càng ngày càng mờ, các loại thiên hoàn toàn đen xuống, thôn dân phải đốt lên cây đuốc . Nhưng dù sao tia sáng hữu hạn, có thể dùng một ít Trư Bà Long nhân cơ hội đào tẩu .

Bất quá cũng may, thôn dân phối hợp lẫn nhau, không có nhân thụ thương . Hơn nữa tuyệt đại đa số Trư Bà Long, vẫn bị bao phủ xiên giết .

Đại thể điểm nhẹ, cho đến bây giờ, đã giết hơn bảy mươi cái Trư Bà Long, trong đầm nước ước đoán cũng liền còn có hai ba chục cái . Mà lúc này Thủy Đàm diện tích, đã không đủ trước kia một phần ba .

"60 điểm . . ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn vi tích phân ngạch trống, âm thầm gật đầu, tranh thủ lại góp đủ 100 điểm tích phân, đem Ngự Kiếm Thuật trực tiếp tu đến tam trọng viên mãn .

Rầm!

Đúng lúc này, trong đầm nước tiếng nước chảy, hình thể to lớn Trư Bà Long Vương bỗng nhiên đập ra đến!

"Mọi người lui lại!"

Phục Ma Kiếm đã nắm trong tay, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng xông lên .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

033 đấu Trư Bà Long Vương

Bách Bộ Phi Kiếm!

Khoảng cách trăm mét, Phục Ma Kiếm xuất thủ, thổi phù một tiếng buồn bực, hung hăng ghim vào Trư Bà Long Vương nơi cổ .

Thế nhưng đáng tiếc, Trư Bà Long Vương bì giáp quá cứng rắn, coi như là hạ phẩm Pháp Khí Phục Ma Kiếm, cũng chỉ có thể đâm vào đi chừng một thước, căn bản không đả thương được nó chỗ yếu.

Gào!

Thụ thương bị đau, Trư Bà Long Vương một trận gào thét, cây cột giống như bốn cái to chân mại khai, giống như một chiếc không khống chế được xe lửa, hung mãnh chạy về phía Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngũ Quỷ tới trợ giúp!"

"Sửu Nô ra đến giúp đỡ!"

Phục Ma Kiếm bay trở về, Mễ Tiểu Hiệp một bên nhanh chóng lui lại, một bên trước sau hạ lệnh .

"Cạc cạc! To con, đừng nghĩ tới gần chủ nhân!"

Một đoàn khói đen bay ra, Sửu Nô cười quái dị đánh về phía Trư Bà Long Vương . Quỷ Trảo vươn, xoẹt hai cái chộp vào Trư Bà Long Vương bộ mặt, chạy vội Trư Bà Long Vương Mãnh nhưng dừng lại .

Cùng lúc đó, Ngũ Quỷ mang lên nặng mấy trăm cân hòn đá, bay đến Trư Bà Long Vương đỉnh đầu chỗ cao, sau đó hung hăng đập xuống! Ngũ Quỷ tuy là chịu đòn, nhưng lực công kích quá yếu, loại này khuân đồ đập phương pháp ngược lại thương tổn cao hơn một chút .

Gào!

Bị Sửu Nô ngăn trở, lại đập một tảng đá lớn, Trư Bà Long Vương phẫn nộ rít gào gào thét . Nó không với tới Phi ở trên trời Ngũ Quỷ, liền đem sở hữu lửa giận trút xuống đến trước mặt Sửu Nô .

Bách Bộ Phi Kiếm!

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp 1 tiếng quát nhẹ, Phục Ma Kiếm lần thứ hai bắn nhanh mà đến, thổi phù một tiếng, ở Trư Bà Long Vương trên người lại khai một cái lỗ máu .

"Vẫn còn có một con Quỷ Vật . . ."

Huyền Tĩnh Sư Thái cùng Diệu Ngọc đứng ở đàng xa, Diệu Ngọc đồng tử hơi co rút lại, hơi có chút ngoài ý muốn . Nàng không nghĩ tới, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên đồng thời Ngự Lục quỷ!

Hơn nữa cùng trước khi Ngũ Quỷ bất đồng, cái này rõ ràng cho thấy một con hung ác độc địa ác quỷ, tu vi cũng muốn cao rất nhiều .

Diệu Ngọc lại không khỏi hiếu kỳ, dùng Mễ Tiểu Hiệp tu vi, làm sao có thể khống chế nhiều như vậy Quỷ Vật, như thế nào hàng phục con này ác quỷ ?

"Mễ công tử dũng mãnh phi thường! Mọi người cũng gia tăng kình lực!"

Xem há hốc mồm thôn dân cái này mới lấy lại tinh thần, từng cái hưng phấn mà hô lớn .

Trư Bà Long Vương hung mãnh, không phải phổ thông thôn dân có thể đối phó, bọn họ bây giờ có thể làm, chính là diệt trừ còn lại phổ thông Trư Bà Long, không để cho Mễ Tiểu Hiệp thiêm phiền phức .

"Ta thiên . . ."

Xen lẫn trong thôn dân trong khuân vác Đan Sính Nhân, Chiêm Quang, thấy như vậy một màn, sắc mặt trắng bệch sợ đến kinh hồn táng đảm .

Viết Đầm giết Trư Bà Long, bọn họ cũng đã cảm thấy Mễ Tiểu Hiệp rất lợi hại, cho tới bây giờ bọn họ mới biết được, nguyên trước khi tới Mễ Tiểu Hiệp còn không có xuất ra bản lĩnh thật sự!

"Phiền phức . . ."

Liên tiếp hai lần Bách Bộ Phi Kiếm, Phục Ma Kiếm bay trở về trong tay, Mễ Tiểu Hiệp cũng là chau mày .

Bởi vì quỷ Nô cùng Ngũ Quỷ quấy rầy, mét gần hai lần đắc thủ, nhưng chỉ là thương tổn được Trư Bà Long Vương . Dùng Trư Bà Long Vương hình thể, chút thương thế này thật không coi vào đâu .

Trư Bà Long Vương là Luyện Thể Tinh Quái, hình thể đại lực lượng mạnh, hơn nữa cả người Lân Giáp, tựu như cùng một chiếc đại mã lực xe thiết giáp . Sửu Nô Quỷ Trảo công kích, hoặc là Ngũ Quỷ đá rơi, cũng chỉ có thể ở Trư Bà Long Vương tạo thành vết thương nhẹ .

Nếu như cứ theo đà này, muốn giết Trư Bà Long Vương căn bản không khả năng . Mễ Tiểu Hiệp quan sát tỉ mỉ một phen, nếu như muốn giết Trư Bà Long Vương, trừ phi một kiếm đâm vào nó hốc mắt, trực tiếp phá hủy nó đầu não!

Bách Bộ Phi Kiếm, Mễ Tiểu Hiệp có thể nhắm vào trăm bước ** một con ruồi! Nhưng vấn đề là, Trư Bà Long Vương một mực động, các loại Mễ Tiểu Hiệp Phi Kiếm trước đây, thật vị trí đã sớm dời .

Mễ Tiểu Hiệp nhiều lần suy tư, chỉ có ở gần người dưới tình huống, hắn có thể tìm đúng cơ hội, một kiếm cắm vào Trư Bà Long Vương Nhãn ổ .

"Làm nhạt!"

Cùng Trư Bà Long Vương Cận Thân Nhục Bác, quả thực cùng muốn chết không sai biệt lắm . Mễ Tiểu Hiệp nguyền rủa chửi một câu, bắt đầu cực nhanh lui lại .

Rống!

Cùng lúc đó, Trư Bà Long Vương một trận rít gào, tứ chân mại khai, cực nhanh chạy về phía Mễ Tiểu Hiệp . Trư Bà Long Vương Thanh Sở, chỉ cần giết Mễ Tiểu Hiệp, tất cả liền thỏa .

Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ cực lực cản trở, nhưng Trư Bà Long vương lực số lượng quá lớn, căn bản là ngăn không được!

Trư Bà Long Vương nhìn qua hình thể cồng kềnh, trên thực tế tốc độ rất nhanh . Cơ hồ là mắt trần có thể thấy, nhanh chóng gần hơn cùng Mễ Tiểu Hiệp khoảng cách . Mà một khi bị đuổi kịp, Mễ Tiểu Hiệp liền nguy hiểm .

"Có bản lĩnh sẽ truy đi!"

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý thầm mắng, đồng thời hướng cách đó không xa rừng cây chạy đi .

Trong rừng cây cây cối bộc phát, Trư Bà Long Vương hình thể rất ít trở ngại, có thể trở thành Mễ Tiểu Hiệp tấm chắn thiên nhiên . Hơn nữa xa rời đi xa Thủy Đàm, cũng có thể phòng ngừa ngộ thương bách tính .

Bách Bộ Phi Kiếm!

Rất nhanh, đến bên rừng cây bên trên, Phục Ma Kiếm xuất thủ lần nữa, lại cho Trư Bà Long Vương trát một cái lỗ máu, Mễ Tiểu Hiệp nhìn cũng không nhìn, liền một đầu đâm vào trong rừng cây .

Rống!

Trư Bà Long Vương ngay sau đó đuổi theo, tuy là trong rừng cây cây cỏ che lấp, nhưng nó mũi rất nhạy, đã vững vàng tập trung Mễ Tiểu Hiệp . Lại là gầm lên giận dữ, liền trực tiếp vọt vào .

Cây trong rừng khắp nơi đều là cây cối, nhưng phần lớn là mấy năm gần đây trồng, tiếp tục chỉ nghe một trận ầm ầm tiếng rắc rắc, Trư Bà Long Vương đến mức, bát to phẩm chất cây cối trong nháy mắt đổ lên bẻ gẫy .

Mặc dù không có thể hoàn toàn ngăn trở Trư Bà Long Vương, cũng may có thể rơi chậm lại tốc độ nó, Mễ Tiểu Hiệp có thể tạm thời thở phào một cái .

Bách Bộ Phi Kiếm!

Thấy Trư Bà Long Vương ở trong rừng cây tàn sát bừa bãi, Mễ Tiểu Hiệp tìm đúng cơ hội, Phục Ma Kiếm xuất thủ lần nữa .

Một kiếm kiến công bay trở về, Mễ Tiểu Hiệp nhưng không khỏi nhướng mày . Bách Bộ Phi Kiếm uy lực lớn, hơn nữa công kích khoảng cách xa, nhưng đồng dạng tiêu hao cũng lớn .

Dùng Mễ Tiểu Hiệp Nhị Trọng Thiên tu vi Chân Khí, chỉ có thể thi triển mười lần Bách Bộ Phi Kiếm .

Bách Bộ Phi Kiếm!

Bách Bộ Phi Kiếm!

Bách Bộ Phi Kiếm!

Bách Bộ Phi Kiếm!

Nhưng ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp tìm cơ hội, một hơi thở liên tiếp thi triển bốn lần Bách Bộ Phi Kiếm! Kể từ đó, tổng cộng ở Trư Bà Long Vương trên người lưu lại tám lỗ máu!

Nếu không thể nhất kích tất sát, liền phải nhanh một chút cho đối thủ tạo thành thương tổn! Dù sao tám lỗ máu chảy máu, dù sao cũng hơn hai cái hiếu thắng!

"Cạc cạc! Ta thích cái này đậm đặc tiên huyết!"

Trư Bà Long Vương Hồn thân chảy máu, Sửu Nô hưng phấn rống to hơn, một đôi Quỷ Trảo chuyên môn công kích Trư Bà Long Vương vết thương, đem vết thương không ngừng mà xé rách mở rộng .

Rống!

Trư Bà Long Vương bị đau gào thét, điên cuồng cắn xé phát, Sửu Nô tuy là linh hoạt, nhưng cùng Trư Bà Long Vương đối kháng chính diện, cũng bị đánh trúng hai lần, quỷ trên người khí rõ ràng gọt yếu rất nhiều .

"Đáng chết!"

Bởi Trư Bà Long Vương truy khẩn, Mễ Tiểu Hiệp không có cơ hội ngồi xuống khôi phục Chân Khí, bây giờ còn có thể thi triển hai lần Bách Bộ Phi Kiếm, hắn đã không dám dùng linh tinh .

Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp chiến lược, chính là kéo dài thời gian, đi qua vết thương chậm rãi tiêu hao Trư Bà Long Vương .

Vừa chạy một bên mệnh lệnh Ngũ Quỷ ngăn cản Trư Bà Long Vương, như vậy nhoáng lên chính là một khắc đồng hồ .

Lúc này nhìn nữa, nguyên bản không lớn rừng cây, đã là một mảnh hỗn độn, cơ hồ bị Trư Bà Long Vương dời thành bình địa . Lung tung té trên mặt đất cây cối, dính tảng lớn tảng lớn vết máu, đều là từ Trư Bà Long Vương trên người chảy ra .

"Không xong!"

Không có cây cối che, Trư Bà Long Vương tứ vô kỵ đạn đuổi theo, bắt đầu lần thứ hai rút ngắn cùng Mễ Tiểu Hiệp khoảng cách .

Nhưng để cho Mễ Tiểu Hiệp sốt ruột là, Trư Bà Long Vương chẳng những sức mạnh to lớn, vẫn còn có rất mạnh tự lành năng lực! Trước hắn trát ra tám lỗ máu, trừ Sửu Nô không ngừng công kích hai cái ở ngoài, sáu mặt khác đã không thế nào chảy máu .

"Cạc cạc! Đừng nghĩ tới gần chủ nhân!"

Thấy Trư Bà Long Vương không ngừng tới gần Mễ Tiểu Hiệp, Sửu Nô cười quái dị liều mạng ngăn cản . Nhưng hắn lại chỗ nào ngăn được, ngược lại bị Trư Bà Long Vương đỉnh hai cái, quỷ trên người khí càng phát ra loãng, hiển nhiên thụ thương không nhẹ .

Còn như Ngũ Quỷ, mặc dù không đoạn ném mạnh cây cối hòn đá, nhưng hiệu quả quá nhỏ .

Bách Bộ Phi Kiếm!

Khoảng cách đã gần hơn đến ba mươi mét, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, Phục Ma Kiếm bay ra, hung hăng đâm vào Trư Bà Long Vương trên người .

Rống!

Lại bị trát một cái, Trư Bà Long Vương Song nhãn huyết hồng, hung mãnh đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp, nhanh chóng rút ngắn khoảng cách .

"Liều mạng!"

Phục Ma Kiếm bay trở về, Mễ Tiểu Hiệp trong mắt lóe lên một tia ngoan lệ, chẳng những không có lui lại, ngược lại trước mặt xông lên .

Trễ như vậy sớm sẽ bị đuổi kịp, chẳng nghênh đón đụng một cái .

Sau một khắc, Mễ Tiểu Hiệp liền đến phụ cận, tạo ra ba tầng Thiết Bố Sam phòng hộ, cầm trong tay Phục Ma Kiếm hung hăng bổ về phía Trư Bà Long Vương .

Rống!

Bị Mễ Tiểu Hiệp vạch ra một đạo nhợt nhạt vết thương, Trư Bà Long Vương phẫn nộ gào thét, nói chuyện phải đi cắn Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp sớm có phòng bị, vội vã lui lại tránh thoát . Nhưng ngay sau đó, khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, Trư Bà Long Vương vừa rồi dĩ nhiên là hư hoảng nhất hạ, chỉ thấy nó bỗng nhiên xoay người, thân cây giống nhau đuôi liền hoành quét tới!

"Hư!"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, lần này nếu như bị quét trúng, không chết cũng phải trọng thương .

"Nghiệt Súc!"

Nhãn thấy tình huống nguy cấp, xa xa bỗng nhiên hét lớn một tiếng . Mới vừa rồi còn hung mãnh vô địch Trư Bà Long Vương, trong nháy mắt cứng đờ .

Cơ hội!

Bách Bộ Phi Kiếm!

Mễ Tiểu Hiệp đồng tử bỗng nhiên co rút lại, Phật Ma Kiếm xuất thủ, hung hăng đâm về phía Trư Bà Long Vương Nhãn con ngươi!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

034 thu hoạch phong phú

Phốc phốc!

Nhất thanh muộn hưởng, tiên huyết bắn toé, Phục Ma Kiếm ghim vào Trư Bà Long Vương Tả Nhãn, lút cán!

Gào gừ!

Trư Bà Long Vương phát sinh thống khổ gào thét, trạng thái điên cuồng, trên mặt đất kịch liệt vặn vẹo .

Mễ Tiểu Hiệp tròng mắt hơi híp, vội vã lui lại tránh né .

Gào gừ!

Trư Bà Long Vương liên tục thống khổ gào thét, tráng kiện đuôi dùng sức phát mặt đất, có thể dùng mặt đất cũng một trận run . Như vậy ước chừng duy trì liên tục thập hơi thở, Trư Bà Long Vương bỗng nhiên co quắp một trận, tiếp tục tứ chi mềm nhũn co quắp trên mặt đất .

". . . Đây là!"

Trư Bà Long Vương Triệt không tức giận hơi thở, dưới thi thể mặt bỗng nhiên xán lạn ngời ngời Ngân Quang, một con ngân bảo rương chậm rãi ngưng tụ .

". . . Rơi xuống bảo rương!"

Cùng loại trong trò chơi đánh quái, làm Mễ Tiểu Hiệp đánh chết đối thủ, có tỷ lệ nhất định rơi xuống bảo rương . Bất quá cái này còn là lần đầu tiên đánh chết rơi vào, hơn nữa còn là một con trân quý ngân bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút kích động .

"Gợi ý: Có mở ra hay không bảo rương!"

"Mở ra!"

Cùng môi trường ngưng tụ bảo rương bất đồng, đánh chết bản thân thì tương đương với chìa khoá nhiệm vụ, cho nên có thể trực tiếp mở ra bảo rương .

"Gợi ý: Thu được Bảo Châu một viên!"

"Bảo Châu ?"

Mễ Tiểu Hiệp hơi hơi ngẩn ra, đây là vật gì .

Tuyển chọn nhặt sau đó, chỉ thấy là một viên lớn chừng trái nhãn, tròn vo hạt châu màu xanh xuất hiện ở Trữ Vật Không Gian . Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận mừng rỡ, coi như là phổ thông Pearl, loại này tỉ lệ cũng có giá trị không nhỏ .

Hít sâu một hơi, hơi chút bình phục tâm tình kích động, tiếp tục kiểm tra Bảo Châu cụ thể tin tức .

"Làm mưa làm gió Bảo Châu: Tập Tinh Nguyệt tinh tuý, tụ Thủy chi tinh thần . Thủy Quái sản xuất, Mạc Đại Uy Năng . Nhưng làm mưa làm gió, nhưng hô phong hoán vũ!"

Nhìn Bảo Châu tin tức, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi mở to hai mắt, sau một khắc kích động song quyền nắm chặt . Cái này là một quả vô cùng thần kỳ Bảo Châu, chỉ cần đưa vào Chân Khí, có thể thao túng Phong, Thủy .

Tựa như giới thiệu nói như vậy, trong nước nhưng làm mưa làm gió, ở lục địa nhưng hô phong hoán vũ!

"Quá tốt!"

Mễ Tiểu Hiệp đem giới thiệu nhiều lần xem ba lần, dùng sức vung vung nắm đấm . Làm mưa làm gió, hô phong hoán vũ, chẳng những giá trị thực dụng

cực cao, hơn nữa đơn giản là nhất kiện giả vờ ~ bức lợi khí .

Đồng thời Mễ Tiểu Hiệp giờ mới hiểu được, còn Trư Bà Long Vương có thể nhấc lên sóng lớn, nguyên lai trong cơ thể nó có như vậy một viên Bảo Châu .

Có người nói, xà, quy, Ngọc trai những vật này sinh châu, không nghĩ tới cái này Trư Bà Long cũng là như vậy .

"Gợi ý: Đánh chết Trư Bà Long Vương, tiêu trừ thú mắc, thu được 100 điểm công đức!"

Đúng vào lúc này, lại là một cái gợi ý vang lên .

Công đức vi tích phân trong nháy mắt biến thành 160, Mễ Tiểu Hiệp nháy mắt mấy cái, lại là một trận vui vẻ .

Suy nghĩ một chút cũng phải, phổ thông Trư Bà Long đều đáng giá 5 điểm tích phân, huống chi là Trư Bà Long Vương .

Trên thực tế, Trư Bà Long sở dĩ sẽ xâm nhập Thanh Sa Giang, đồng thời công kích vãng lai đội thuyền lữ nhân, đều là bởi vì này Trư Bà Long Vương Tiến giai đến Tứ Trọng Thiên tu vi, trong cơ thể ngưng tụ ra làm mưa làm gió Bảo Châu .

Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp giết Trư Bà Long Vương, thì tương đương với giải trừ Thanh Sa Giang Long mắc, đối với hai bờ sông bách tính sinh hoạt ảnh hưởng rất lớn, thu được 100 điểm công đức cũng không gì đáng trách .

"Đáng tiếc . . ."

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên chép miệng một cái, có chút không được hoàn mỹ, công đức vi tích phân nhưng không đủ 200 . Đã qua thời gian rất lâu, hắn Trư Bà Long hắn là bị bắt giết không sai biệt lắm, Mễ Tiểu Hiệp cũng không có biện pháp kiếm lại 4 Zero công đức .

"Đề thăng cái nào một môn đây. . ."

Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp sở học kỹ năng trong, chỉ có Ngự Kiếm Thuật cùng Vọng Khí thuật không có đạt được viên mãn, vừa may cũng còn kém 100 điểm công đức .

"Tiêu hao 100 điểm công đức, đề thăng Vọng Khí thuật độ thuần thục!"

Thoáng suy tư, Mễ Tiểu Hiệp làm ra quyết định, hạ đạt chỉ lệnh .

Công đức vi tích phân ngạch trống biến thành 60, hạ phẩm pháp thuật Vọng Khí thuật cũng trong nháy mắt đề thăng tới cảnh giới viên mãn .

Vọng Khí thuật là phép thuật phụ trợ, viên mãn sau đó có thể tham quan số mệnh . Lúc này Mễ Tiểu Hiệp tập trung lực chú ý, có thể chứng kiến xa xa trên đầm nước vô ích từng luồng hắc khí, đang chậm rãi tràn lan .

So sánh với Ngự Kiếm Thuật loại công kích này pháp thuật, phụ trợ loại pháp thuật vận dụng phạm vi rộng hơn . Mễ Tiểu Hiệp liền muốn đi trước Kim Lăng mưu chức, đi qua Vọng Khí thuật có thể phán đoán người sang tiện, đất hưng suy, thường thường sẽ có không tưởng được trợ giúp .

"Hắc hắc, cái này cũng không thể lãng phí ."

Phân phối hết vi tích phân, Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn trên mặt đất Trư Bà Long Vương thi thể, nhếch miệng cười, từ Trữ Vật Không Gian lấy ra Luyện Yêu Hồ .

"Thu!"

Hồ Khẩu hướng về phía thi thể, Mễ Tiểu Hiệp 1 tiếng quát nhẹ, chỉ thấy một đạo huyết sắc hư ảnh bay lên, tiếp theo bị thu nhập trong bầu .

Trư Bà Long Vương dưỡng tinh Luyện Thể, hư ảnh này thực tế là nó toàn thân Tinh Huyết . Hiện tại Trư Bà Long Vương vừa mới chết, Tinh Huyết còn còn không có tràn lan . Luyện Yêu Hồ có thể luyện hóa Yêu Tà, cái này Tứ Trọng Thiên Yêu Vật, cũng có thể luyện được tỉ lệ không sai Âm Châu .

Âm Châu có thể đề thăng yêu ma quỷ quái tu vi, đối với Mễ Tiểu Hiệp vô dụng, đối với Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ mà nói quả thực vô cùng Đại Bổ Dược .

Luyện hóa Tinh Huyết cần một ít thời gian, Mễ Tiểu Hiệp lắc lắc Luyện Yêu Hồ, một lần nữa thu hồi Trữ Vật Không Gian .

"Có ý tứ ."

Tất cả giải quyết, đợi lát nữa gọi tới thôn dân, đem Trư Bà Long Vương thi thể dời đi là được . Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn xa xa, Huyền Tĩnh Sư Thái ở Diệu Ngọc nâng đỡ, đang xoay người ly khai .

Vừa rồi ác đấu thời điểm, mắt thấy Mễ Tiểu Hiệp sẽ bị Trư Bà Long Vương đuôi quét trúng, là Huyền Tĩnh Sư Thái hét lớn một tiếng, có thể dùng Trư Bà Long Vương trong nháy mắt cứng đờ .

Mễ Tiểu Hiệp vốn cho là, Huyền Tĩnh Sư Thái không dám đối địch kỹ năng, hiện tại xem ra cũng không phải là như vậy . Chỉ là nàng có thể dùng pháp

thuật gì, chẳng lẽ là Định Thân Thuật ?

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười, cái này Lão Ni Cô thực sự rất thần bí . Bất quá cũng may, Huyền Tĩnh Sư Thái không có ác ý, hơn nữa mới vừa rồi còn cứu Mễ Tiểu Hiệp .

Không hề suy nghĩ nhiều như vậy, Mễ Tiểu Hiệp cũng trở về cùng thôn dân hội hợp .

Ở Mễ Tiểu Hiệp cùng Trư Bà Long Vương ác đấu thời điểm, thôn dân đã đem trong đầm nước thừa ra Trư Bà Long giết chết . Bởi bầu trời tối đen, có một số ít đào tẩu, hiện tại thôn dân đang ở chung quanh lùng bắt, muốn đuổi tận giết tuyệt .

"Mễ công tử trở về!"

Lúc này, chợt thấy Mễ Tiểu Hiệp trở về, thôn dân không khỏi một trận kinh hỉ .

Ngay sau đó, khi nghe nói Mễ Tiểu Hiệp đã giết Trư Bà Long Vương, các thôn dân lại là trở nên kích động, đều vây quanh Mễ Tiểu Hiệp hò hét hoan hô .

Còn lại mấy cái lọt lưới Trư Bà Long, đã không đáng lo lắng, Mễ Tiểu Hiệp an bài thôn dân thu nạp thi thể, sau đó phản hồi làng .

Mễ Tiểu Hiệp trừ Trư Bà Long, bị các thôn dân tôn sùng là thượng tân, trở về Thôn sau đó sành ăn Tự Nhiên không cần nói nhiều . Náo nhiệt một trận sau đó, các thôn dân thu thập ra tốt nhất gian phòng cho Mễ Tiểu Hiệp nghỉ ngơi .

Suốt đêm không nói chuyện, trời sáng ngày thứ hai, các thôn dân muốn làm long trọng chúc mừng yến hội, đồng thời đáp tạ Mễ Tiểu Hiệp . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp sốt ruột gấp rút lên đường cự tuyệt, không có cách nào, các thôn dân chỉ có thể vây quanh đem Mễ Tiểu Hiệp bọn họ đưa qua Thanh Sa Giang .

"Ân Công cứ như vậy đi, ngay cả bát rượu cũng không còn uống . . ."

Nhìn Mễ Tiểu Hiệp sang sông, thiện lương giản dị thôn dân một trận Bất Xá .

"Nếu không ngươi cho Ân Công xây một ngôi miếu đi. . ."

"Xây đền miếu ?"

"Đúng ! Xây đền miếu, lập Trường Sinh bài vị, lúc nào cũng rau quả cung phụng, ngày đêm hương hỏa tế bái!"

" Được ! Cái chủ ý này hay! Vừa có thể dùng cảm niệm Ân Công ân đức, cũng có thể cầu xin Ân Công tiếp tục phù hộ ngươi!"

"Đi! Xây đền miếu đi!"

. . .

Mễ Tiểu Hiệp vượt qua Thanh Sa Giang tiếp tục gấp rút lên đường, vài cái làng thôn dân đã tự phát xoay tiền, vì hắn kiến tạo đền miếu .

Hương hỏa Nguyện Lực, là Chân Thần lương thực, tồn tại chỗ tốt cực lớn . Đương nhiên, mấy trăm thôn dân sản sinh hương hỏa Nguyện Lực rất ít, cần thời gian nhất định sau đó mới có thể nhìn ra công hiệu .

Mễ Tiểu Hiệp không biết những thứ này, chỉ là miệt mài gấp rút lên đường, dọc theo đường đi không có đang phát sinh trạng huống gì . Vài ngày sau, đoàn người rốt cục đạt tới Kim Lăng .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

035 Kim Bảo rương

"Chư vị, cáo từ ."

"Cáo từ cáo từ ."

"Ha hả, hữu duyên còn có thể tái kiến ."

Mễ Tiểu Hiệp, đơn, chiêm hai người, cùng với Huyền Tĩnh Sư Thái cùng Diệu Ngọc, mọi người chỉ là kết bạn gấp rút lên đường . Đến Kim Lăng, Mễ Tiểu Hiệp xông mọi người ôm quyền xá, tiếp tục kỵ mã ly khai .

Kim Lăng là lục triều cổ đô, Tam Quốc thời kì Ngô Quốc, sau đó Đông Tấn, Nam Triều Lưu Tống, Tiêu Tề, Tiêu Lương, Trần, đều ở chỗ này định đô .

Trong thành Kim lăng còn có một tọa Ngô Cung, là năm đó Tôn Quyền Đại Đế kiến tạo hoàng cung . Hiện tại thành Đại Đường hành cung một trong, bình thường có quan phủ trị thủ .

"Liền nơi này đi ."

Đã là chạng vạng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp mấy ngày liền gấp rút lên đường có chút mệt mỏi, không để ý tới du lãm Kim Lăng phong cảnh, trước tiên tìm một cái khách sạn đặt chân .

Kim Lăng phồn hoa, khách sạn lớn nhỏ khắp nơi đều có, nhà này Vận Lai Khách Sạn nhìn qua cũng không tệ lắm . Trong đại sảnh thực khách không ít, vài tên tiểu nhị vội vàng mang rượu lên mang thức ăn lên .

"Mở một gian phòng hảo hạng, lộng mấy thứ rượu và thức ăn tiễn đến phòng, mặt khác lại chuẩn bị một ít nước nóng, ta nếu tắm ."

Ở quầy hàng đặt một khối sắp tới một lượng bạc, Mễ Tiểu Hiệp phân phó nói rằng .

"Khách quan ngài trên lầu xin mời!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp xuất thủ phóng khoáng, chưởng quỹ mừng rỡ mặt mày rạng rỡ, vội vã phân phó tiểu nhị, mang Mễ Tiểu Hiệp đến lầu thượng tốt nhất gian phòng .

"Khách quan ngài nghỉ ngơi trước, rượu và thức ăn cùng nước nóng lập tức tới ngay ."

Mang Mễ Tiểu Hiệp đến khách phòng, tiểu nhị lời nói khom người ly khai .

Mễ Tiểu Hiệp quan sát gian phòng liếc mắt, đệm chăn đều là tân, hơn nữa rất rộng rãi sáng sủa, tổng thể cũng không tệ lắm .

Quẳng cục nợ, đại thể sửa sang một chút, không bao lâu, tiểu nhị đưa tới nước nóng cùng rượu và thức ăn . Mễ Tiểu Hiệp trước tiên lau một cái trên người, đổi lại kiện sạch sẽ thoải mái y phục, sau đó ăn chút rượu và thức ăn, cả người thư thái, trên đường mệt mỏi cũng tiêu tan hơn phân nửa .

"Đều lúc này ."

Cơm nước xong, bên ngoài đã hoàn toàn đen xuống, Mễ Tiểu Hiệp đi tới bên cửa sổ, chỉ thấy không trung ánh trăng còn kém non nửa bên viên mãn .

Tính toán thời gian, hôm nay là tháng tám thập nhất, có thêm tứ trời chính là tết trung thu . Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, vốn nên tết trung thu ngày, hắn lại đem Trầm Tế Nương một người để ở nhà, trong lòng không khỏi hổ thẹn .

Sống yên phận đệ nhị khâu, chỉ có một năm kỳ hạn, đây cũng là không có biện pháp sự tình . Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ nhiều nữa, ở trên giường ngồi xếp bằng, tiếp tục tu luyện .

Thời gian chậm rãi trôi qua, tháng giữa các hàng thiên, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên mở mắt .

"Ha hả, thành ."

Vẫy tay, từ Trữ Vật Không Gian lấy ra Luyện Yêu Hồ, mở ra nắp bình đổ ra một viên tròn vo, lớn chừng trái nhãn hồng sắc đan dược, chính là luyện hóa Trư Bà Long Vương mà thành Âm Châu .

Không thể không nói, Luyện Yêu Hồ không hổ là Linh Bảo, chỉ cần thu nhập trong yêu ma quỷ quái, bản lĩnh lớn hơn nữa cũng trốn không thoát đến, cơ bản đều có thể luyện hóa .

Hơn nữa luyện được Âm Châu, chỉ cần là Âm chúc yêu ma quỷ quái, đều có thể dùng để đề thăng tu vi .

"Chủ nhân! Đây là cái gì!"

Mễ Tiểu Hiệp chính đoan tường Âm Châu, bỗng nhiên Lục đạo yên vụ bay ra, chính là Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ . Từng cái chảy nước bọt, trừng mắt to nhìn Mễ Tiểu Hiệp trong tay Âm Châu .

"Đây là luyện hóa Trư Bà Long Vương đạt được Âm Châu, đối với các ngươi tu vi đề thăng có mạc đại trợ lực ."

Mễ Tiểu Hiệp giới thiệu nói rằng, sau đó đảo qua Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ, con thấy bọn họ từng cái vẻ mặt chờ đợi, hy vọng đem viên này Âm Châu ban thưởng cho bọn hắn .

"Ta Thưởng Phạt Phân Minh, lần này tru diệt Trư Bà Long Vương, Sửu Nô công lao lớn nhất ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, đem Âm Châu đưa cho Sửu Nô .

"Chủ . . . Chủ nhân . . . Ô ô, chủ nhân ngài đối với ta quá tốt, để cho ta cho ngài liếm giày đi."

Trong tay đang cầm Âm Châu, Sửu Nô kích động khóc ròng ròng, sẽ nằm xuống cho Mễ Tiểu Hiệp liếm giày . Hắn Ngũ Quỷ đứng ở một bên, đều là vẻ mặt ước ao .

"Nếu như muốn liếm giày nói, Âm Châu liền cho Ngũ Quỷ đi."

"Đừng đừng, giầy ta không được liếm còn không được à. Có này cái Âm Châu, ta có thể một lần nữa tu đến Tứ Trọng Thiên, cạc cạc ."

Sửu Nô cười quái dị hai tiếng, liền vội vàng đem Âm Châu nuốt vào, sau đó hóa thành một đoàn khói đen bay trở về Mễ Tiểu Hiệp tay áo, hắn sốt ruột đi luyện hóa Âm Châu hiệu lực .

"Chủ nhân, lần sau có thêm Âm Châu, nghìn vạn lần nhớ kỹ cho chúng ta u, chúng ta mới có thể tốt hơn phục vụ cho ngươi nha "

"Chúng ta bây giờ tu vi quá thấp ."

Thanh quỷ cùng Bạch quỷ nói hai câu, tiếp tục Ngũ Quỷ cũng bay trở về chuỗi đeo tay .

Xử lý xong Âm Châu, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục tu luyện . Sửu Nô bọn họ có thể bằng vào Âm Châu tăng cao tu vi, Mễ Tiểu Hiệp chủ nhân này, lại chỉ có thể hết sức công phu từng giọt từng giọt tu luyện .

Suốt đêm không nói chuyện, sáng sớm ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp ăn xong điểm tâm, cầm bái thiếp cùng với Trương Thành Lâm tiến cử thư, kỵ mã đi trước Vương phủ .

"Cổ không giả, Bạch Ngọc vì Đường kim làm mã . A Phòng Cung, ba trăm dặm, ở không dưới Kim Lăng một cái Sử . Đông Hải thiếu khuyết giường bạch ngọc, Long Vương đến thỉnh Kim Lăng Vương . Năm được mùa thật lớn tuyết, Pearl như đất kim như sắt ."

Kim Lăng khu vực quan viên, trong tay đều có một quyển che chở quan Phù, ghi lại một ít không thể đắc tội quan to hiển quý . Nếu như xúc phạm đến, nhẹ thì ảnh hưởng con đường làm quan, nặng thì mất chức bỏ mạng .

Che chở quan Phù mới đầu vài câu, nói chính là Kim Lăng Tứ Đại Gia Tộc, Cổ, Sử, Vương, Tiết .

Cổ Sử vương Tiết Tứ Đại Gia Tộc, ở Tùy Triều chính là Hào Môn Vọng Tộc, sau lại Đường Triều thành lập, Lý gia phân công cựu triều quan viên, Tứ Đại Gia Tộc mặc dù không so với từ trước, nhưng ở Kim Lăng khu vực vẫn là cổng và sân hiển hách .

Bất quá có một chút, hiện tại Tứ Đại Gia Tộc sắp xếp thứ tự có sở biến hóa, chắc là Vương, Cổ, Sử, Tiết mới đúng.

Vương gia thế hệ này Vương Tử Đằng, vương tử thắng hai huynh đệ, đệ đệ vương tử thắng không có gì thành tựu, có thể lướt qua không đề cập tới . Vương Tử Đằng vừa mới bốn mươi tuổi, cũng đã là Giang Nam đạo Quan Sát Sứ .

Quan Sát Sứ không có thực tế quyền bính, nhưng giám sát Các Châu Huyện, có thể trực tiếp thượng đạt thiên thính . Nói trắng ra, chính là Hoàng Đế giám sát quan viên hiểu biết, tầm quan trọng không cần nói cũng biết .

Hơn nữa có người nói, Vương Tử Đằng cùng kinh thành vị trọng yếu hoàng tử quan hệ rất thân, Giang Nam đạo Quan Sát Sứ chỉ là một quá độ, sau này còn có thể bị điều đến kinh thành chủ yếu chức vị .

"Cổ Sử vương Tiết . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đối với Hồng Lâu Mộng coi như tương đối quen thuộc, nhưng trên cái thế giới này Tứ Đại Gia Tộc, tuy là nhân vật không có làm sao biến hóa, nhưng đã không phải là nguyên tác bên trong công hầu, hắn cũng không thể hoàn toàn dựa theo nguyên nổi đến .

Vừa suy nghĩ, bất tri bất giác đã đến Vương phủ, cao môn lầu chu dầu đỏ đại môn, đứng ở cửa tám gã sai vặt người hầu, quả thực một bộ phồn vinh cảnh tượng .

Mễ Tiểu Hiệp dựa theo quy củ chuyển bái thiếp, thế nhưng không khéo, Vương Tử Đằng ngày hôm nay ra ngoài không ở, muốn buổi chiều mới có thể trở về .

Thời gian quá dài, Mễ Tiểu Hiệp không có các loại, chỉ là lưu lại bái thiếp, nói rõ là Trương Thành Lâm đề cử, đồng thời lưu lại khách sạn bình dân địa chỉ . Vương Tử Đằng trở về chứng kiến, sẽ phải đưa tin tiếp kiến hắn .

"Kim Lăng Tự cổ phồn hoa, quả nhiên không giả ."

Hiện tại thời gian còn sớm, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời không có chuyện làm, đơn giản ở Kim Lăng đi dạo đứng lên . Chỉ thấy được chỗ ban công Đình Các

san sát, không khỏi một trận mừng rỡ, đây đúng là một chỗ tốt .

Mễ Tiểu Hiệp một bên ngắm cảnh, tiện tay mua một ít mới mẻ vật nhỏ . Cùng lúc đó, hắn không quên mở ra tiểu địa đồ, lưu ý có hay không bảo rương .

Thời gian nhoáng lên, đã là buổi trưa thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp tìm gia tửu lâu ăn cơm trưa .

Không thể không nói, Kim Lăng không hổ là cổ đô thành phố nổi tiếng, cái này cho tới trưa võ thuật, Mễ Tiểu Hiệp liền khai ba con Mộc bảo rương . Tuy là khai ra đều là vật phẩm bình thường, nhưng sản lượng quả thực có thể .

Mặt khác, Mễ Tiểu Hiệp còn phát hiện hai màu đồng bảo rương, thế nhưng đáng tiếc, đều là ở cao môn đại hộ ở chỗ sâu trong, chắc là cái nào hào môn Vọng Tộc, Mễ Tiểu Hiệp vào không được .

Cơm nước no nê, uống hai chén trà thoáng nghỉ ngơi một hồi, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục du lịch . Mà nếu đi tới Kim Lăng, làm sao có thể không đi Ngô Cung nhìn .

"Đây là!"

Buổi chiều thời điểm, làm Mễ Tiểu Hiệp đi tới Ngô Cung ngoại vi, chỉ thấy tiểu địa đồ sát biên giới, Ngô Cung ở chỗ sâu trong, một con Kim Bảo rương đang đang không ngừng lóe ra!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

036 luyện thần

Ngô Cung là năm đó Ngô Quốc hoàng cung, hiện tại Đại Đường hành cung, thiên tử chỗ ở Tự Nhiên nhiễm Long Khí .

Hơn nữa Ngô Cung vị trí chỗ ở, là nằm ở Kim Lăng Địa Mạch long thủ, vừa may là cằm, cũng chính là giấu kín Long Châu vị trí, có thể nói là Kim Lăng Phong Thủy tốt nhất Bảo Địa .

Hiện tại Ngô Cung trong không có Hoàng Đế ở lại, Mễ Tiểu Hiệp dùng Vọng Khí Thuật tham quan, cũng có thể chứng kiến trên cung điện vô ích từng mãnh hoàng sắc Vân Khí, đang là Nhân Hoàng số mệnh thể hiện .

Loại này Bảo Địa, có thể ngưng tụ bảo rương cũng không gì đáng trách, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không nghĩ tới, đĩ nhiên là một con Kim Bảo rương! Từ xuyên qua đến thế giới này, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là lần đầu tiên gặp phải Kim Bảo rương .

"Làm sao đi vào đây. . ."

Nhìn tiểu địa đồ bên trên Kim Bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp một trận trông mà thèm . Nhưng Ngô Cung các nơi cửa cung đều có quan binh gác, hơn nữa có thị vệ qua lại tuần tra .

Hiện ở bên trong mặc dù không có Hoàng Đế, nhưng dù sao cũng là Đại Đường hành cung, bất luận là là thiên tử uy nghiêm, vẫn là vì bên trong này quý báu tranh chữ khí cụ an toàn, trong coi lực lượng cũng không yếu .

Mễ Tiểu Hiệp vây quanh Ngô Cung chuyển ba vòng, những thị vệ kia đã bắt đầu chú ý hắn, cũng không có phát hiện có thể chui vào chuồng chó các loại . Không có cách nào Mễ Tiểu Hiệp thở dài, chỉ có thể tạm thời ly khai .

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù là Luyện Khí Nhị Trọng Thiên tu vi, nhưng không dám bất luận cái gì khinh thân pháp thuật hoặc là Khinh Công, dùng hắn hiện tại bản lĩnh, thừa dịp lúc ban đêm làm phi tặc cũng vẫn là quá miễn cưỡng .

Ngược lại bảo rương không biết bay đi, không cần nóng lòng một thời, Mễ Tiểu Hiệp tìm chết, sau này có cơ hội trở lại mưu đồ con này bảo rương .

Sau khi rời khỏi, Mễ Tiểu Hiệp cũng không còn tiếp tục du lịch tâm tình, nhìn sắc trời một chút cũng đã không còn sớm, đơn giản phản hồi khách sạn bình dân .

"Công tử, vừa rồi có người đưa tới một phong thư cho ngài ."

Vừa đi vào khách sạn bình dân Đại Đường, một gã tiểu nhị chào đón nói rằng .

"Thư ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, chắc là Vương Tử Đằng hồi phủ, chứng kiến hắn bái thiếp, sai người đưa tới triệu kiến hắn .

Tín hàm thu ở quầy hàng, Mễ Tiểu Hiệp trước đây lấy, một bên lên lầu một bên mở ra .

"Mễ công tử, một ngày không gặp, tất cả mạnh khỏe . Tối hôm qua ngẫu nhiên được trà ngon ba lượng, hống đồ đệ đông mai tuyết thủy, độc hưởng khó an, thỉnh Mễ công tử ngày mai thưởng thức trà luận đạo . Tây Môn bên ngoài Mưu Ni viện, Huyền Tĩnh bái bên trên ."

Khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, đó cũng không phải Vương Tử Đằng trở về hàm, mà là Huyền Tĩnh Sư Thái mời .

"Thưởng thức trà luận đạo ?"

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, tựa như trong thư nói như vậy, vừa mới xa nhau một ngày, Huyền Tĩnh Sư Thái lại tìm hắn làm cái gì ? Đối với thưởng thức trà, Mễ Tiểu Hiệp không có hứng thú, thế nhưng luận đạo, hắn ngược lại có chút ý động .

Huyền Tĩnh Sư Thái đã là Tứ Trọng Thiên tu vi, ngay cả Diệu Ngọc chính là Nhị Trọng Thiên, không hề Mễ Tiểu Hiệp phía dưới . Nhưng các nàng tu luyện phương pháp gì, Mễ Tiểu Hiệp lại hoàn toàn không biết .

Mấy ngày trước đánh chết Trư Bà Long Vương, chính là Huyền Tĩnh Sư Thái hét lớn một tiếng, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới chuyển bại thành thắng .

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, nếu như ngày mai không có chuyện hắn, phải đi uống chút trà luận luận đạo .

Suốt đêm không nói chuyện, giữa trưa ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp vẫn không có thu được Vương phủ đưa tin, sau khi ăn cơm trưa xong kỵ mã ra khách sạn bình dân, trực tiếp đi trước Tây Môn bên ngoài Mưu Ni viện .

Mưu Ni viện là thành Kim Lăng một tòa am ni cô, hương hỏa cũng coi như có thể . Huyền Tĩnh Sư Thái cùng Mưu Ni Viện Chủ cầm là quen biết cũ, cho nên hắn cùng Diệu Ngọc đi tới Kim Lăng sau đó, thì ở lại đây .

Mưu Ni viện đang ở Tây Môn bên ngoài, Mễ Tiểu Hiệp hơi chút sau khi nghe ngóng liền tìm được .

Còn có trên dưới một trăm mét khoảng cách, Mễ Tiểu Hiệp ghìm ngựa tham quan, chỉ thấy tự miếu trên không nhàn nhạt Phật gia tường quang, nhưng cũng không xuất chúng . Tiếp tục Mễ Tiểu Hiệp lại liếc mắt nhìn tiểu địa đồ, cũng không có bảo rương .

Đây chỉ là một tòa phổ thông tự miếu, nghĩ đến cũng đúng, trong thế tục người tu đạo rất ít, lại làm sao có thể khắp nơi đều là .

Vào Mưu Ni viện, Mễ Tiểu Hiệp nói rõ ý đồ đến, trong chùa ni cô rất khách khí, đem Mễ Tiểu Hiệp mang tới Huyền Tĩnh Sư Thái nơi ở .

"Mễ công tử, đến vừa lúc, bình này trà vừa mới ngâm nước tốt."

Huyền Tĩnh Sư Thái đang ở pha trà, thấy Mễ Tiểu Hiệp tiến đến, cười tủm tỉm nói rằng .

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái Thiện Phòng, Diệu Ngọc không hề, chỉ có Huyền Tĩnh Sư Thái một người .

"Đa tạ Sư Thái ."

Ngồi xuống sau đó, Huyền Tĩnh Sư Thái đưa qua một ly trà, Mễ Tiểu Hiệp nói lời cảm tạ . Bưng lên nếm thử, không khỏi khẽ nhíu mày .

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù không Thông trà đạo, nhưng thật xấu vẫn là phân ra . Ở nơi này là cái gì tốt trà, rõ ràng chính là một đống lá trà bột, hơn nữa Thủy dã là bình thường nhất nước giếng, còn như pha trà thủ pháp, còn không bằng lá trà bột đáng nhắc tới .

Mễ Tiểu Hiệp con mắt híp lại, Huyền Tĩnh Sư Thái là ý không ở trong lời a .

"Trà ngon ."

Mễ Tiểu Hiệp một bộ dư vị dáng dấp, biểu tình phong phú ca ngợi một câu, liền đem chén trà để qua một bên .

"Đêm qua trong mộng tỉnh lại, ta thừa dịp bóng đêm thay Mễ công tử lên đồng viết chữ, ngươi đoán kết quả thế nào ?"

"Thế nào ?"

Thấy Huyền Tĩnh Sư Thái giả vờ thần bí, Mễ Tiểu Hiệp phối hợp hỏi một câu .

"Hắc hắc, quái tượng vẫn là loạn rất, nhưng Mễ công tử lên cao giống đã lộ vẻ, hơn nữa quẻ bói mặt bắc, nói rõ Mễ công tử muốn quan trường đắc ý ."

"Mượn Sư Thái chúc lành ."

Mễ Tiểu Hiệp vội vàng nói cám ơn, tâm lý nhưng không khỏi bĩu môi .

Hắn tới giờ Lăng chính là vì giành chức quan, cái này vốn cũng không phải là bí mật, dọc theo con đường này Huyền Tĩnh Sư Thái đã sớm biết, còn dùng tính sao?

Mễ Tiểu Hiệp càng xem, cái này Huyền Tĩnh Lão Ni Cô Việt giống bọn bịp bợm giang hồ . Nếu như không phải nàng LV 4 đẳng cấp đặt vậy, Mễ Tiểu Hiệp mới không nghe nàng lừa dối đây.

Huyền Tĩnh Sư Thái bỗng nhiên hẹn Mễ Tiểu Hiệp đến đây, nhất định hữu duyên từ, Mễ Tiểu Hiệp cũng không nóng nảy, nếu nàng không nói, vậy hắn cũng không vấn .

"Mễ công tử, ta quan ngươi đi là Luyện Khí một đường ."

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ ngồi đối diện, lá trà bột cũng không còn người uống, Huyền Tĩnh Sư Thái rốt cục nhịn không được, cười ha hả mở miệng hỏi một câu .

"Sư Thái hảo nhãn lực ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, tiếp tục dường như thuận miệng vừa hỏi .

"Sư Thái tu vi cao thâm, không biết tu luyện là phương pháp gì ?"

"Hắc hắc, Lão Ni Cô cái nào sẽ phương pháp gì, chỉ là luyện một ít Tồn Thần biện pháp, không đến mức lão không được hồ đồ mà thôi ."

"Tồn Thần . . ."

Huyền Tĩnh Sư Thái nói hời hợt, Mễ Tiểu Hiệp lại sắc mặt không khỏi biến đổi . Tuy là sớm có dự cảm, nhưng nghe Huyền Tĩnh Sư Thái chính mồm nói ra, hãy để cho người một trận kinh ngạc .

Truy cầu trường sanh đại đạo, có dưỡng tinh, Luyện Khí, Tồn Thần ba cách, theo thứ tự là Luyện Thể, Luyện Khí, luyện thần .

Huyền Tĩnh Sư Thái đã là Tứ Trọng Thiên tu, nhưng thân thể gầy yếu cũng không phải Luyện Thể, hơn nữa khí tức không mạnh, cũng không giống là Luyện Khí . Bởi vậy, cũng chỉ thừa lại luyện thần .

So sánh với Nhục Thân, Chân Khí, Nguyên Thần muốn càng thêm thần bí phức tạp, cho nên luyện thần công pháp cực kỳ rất thưa thớt, luyện thần tu sĩ cũng cực kỳ hiếm thấy .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp cũng bừng tỉnh đại ngộ, còn trước đây Huyền Tĩnh Sư Thái hét lớn một tiếng, liền có thể khiến hung mãnh Trư Bà Long Vương cứng đờ . Chắc là nàng sử dụng loại Diệu Pháp, trực tiếp công kích Trư Bà Long Vương Nguyên thần .

Tinh khí thần tuy là trọng yếu giống vậy, nhưng nếu như Nguyên Thần cường đại, các phương diện đều mới có lợi . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi còn muốn, nếu như có thể học được Huyền Tĩnh Sư Thái luyện thần công pháp, vậy quá tốt .

"Mễ công tử, trừ bình thường Luyện Khí, có từng học qua Tĩnh Tự Môn bản lĩnh ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, Huyền Tĩnh Sư Thái bỗng nhiên mở miệng hỏi .

"Thoáng hiểu một điểm Tọa Thiền ."

Mễ Tiểu Hiệp không có giấu diếm, hắn thấy Tĩnh Tự Môn kỹ năng căn bản không dùng, cũng không có gì hay giấu diếm .

Thuật lưu tĩnh động, bốn chữ bàng môn, là sống yên phận bản lĩnh .

Trong thuật, lưu, động tam môn đều dễ lý giải, biết pháp thuật, võ công, liền có năng lực tự vệ . Hoặc là cầm kỳ thư họa các loại tài nghệ, cũng có thể hỗn một miếng cơm ăn .

Duy chỉ có cái này Tĩnh Tự Môn, đều là chút đả tọa tham thiền kỹ năng, lẽ nào ngồi ở chỗ kia bất động, liền có thể vô địch thiên hạ, hoặc là thì có tiền bạc đưa tới cửa ?

"Tọa Thiền, quả nhiên là cùng Mễ công tử hữu duyên ."

Huyền Tĩnh Sư Thái bỗng nhiên cười cười, nói tiếp .

"Ta chỗ này có một môn Tĩnh Tự Môn bản lĩnh, muốn truyền thụ Mễ công tử ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

037 nhập định

Tu đạo cầu trường sanh, nhưng chỉ là thọ mệnh lâu dài còn chưa đủ, khắp nơi đều là thiên tai nhân họa, còn phải có sống sót bản lĩnh .

Thuật lưu tĩnh động bốn chữ bàng môn, chính là chỗ này loại sống yên phận bản lĩnh .

Cùng Thuật Tự Môn pháp thuật, Lưu Tự Môn tài nghệ, Động Tự Môn võ công bất đồng, Tĩnh Tự Môn phương pháp tương đối cực đoan, cơ bản có thể khái quát vì tránh thế hai chữ .

Tĩnh Tự Môn đều là đả tọa tham thiền bản lĩnh, loại bản lãnh này luyện được cho dù tốt, cũng uy hiếp không được người bên ngoài . Không có uy hiếp, cũng không có giới trị lợi dụng, cũng không có người sẽ đi động đến hắn .

Cho nên Tĩnh Tự Môn là tị thế, an tĩnh tìm một chỗ ổ nổi, toàn tâm toàn ý cầu trường sanh đại đạo .

Loại này Lão Quy giống như phương pháp, thực sự không thích hợp Mễ Tiểu Hiệp, cho nên vẫn không thế nào coi trọng .

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, Tĩnh Tự Môn một ít kỹ năng, lại có phụ trợ đại đạo tu hành tác dụng!

Tỷ như Huyền Tĩnh Sư Thái muốn truyền thụ cho hắn nhập định, trước tiên nhập định luyện nữa khí, tốc độ tu luyện nhưng tăng lên gấp đôi!

"Ngồi trước Thiền, lại vào định, bí quyết ở chỗ chạy xe không hai chữ ."

Trong thiện phòng bày đặt lưỡng cái bồ đoàn, Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở Huyền Tĩnh sư quá đối diện, dựa theo Huyền Tĩnh Sư Thái chỉ đạo luyện tập .

Căn cứ Huyền Tĩnh Sư Thái từng nói, Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, nhập định chắc là Tọa Thiền tiến giai kỹ năng, thuộc về trung phẩm kỹ năng .

Nhưng không thể không nói, dùng Mễ Tiểu Hiệp Tĩnh Tự Môn 17 ngộ tính, trong học tập thành phẩm kỹ năng, cho dù có Huyền Tĩnh Sư Thái từ bên cạnh chỉ đạo, cũng không dễ dàng như vậy .

Như vậy nhoáng lên hai canh giờ, mắt thấy đã là chạng vạng, Mễ Tiểu Hiệp cũng không có cảm nhận được nhập định cảm giác .

"Đa tạ Sư Thái ."

Huyền Tĩnh Sư Thái không chút nào lưu Mễ Tiểu Hiệp ăn ý tứ, Mễ Tiểu Hiệp thức thời đứng dậy cáo từ .

"Ngày mai trở lại ."

Huyền Tĩnh Sư Thái gật đầu, vui tươi hớn hở nói một câu .

Ly khai Mưu Ni viện, trở lại trên đường Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghi hoặc, Huyền Tĩnh Sư Thái vì sao giúp hắn ?

Kỳ hạn ác đấu Trư Bà Long Vương, Huyền Tĩnh Sư Thái xuất thủ, còn có thể nói là vì dân trừ hại . Nhưng lần này truyền thụ nhập định, rõ ràng là thượng cản tiễn kỹ năng, nàng mưu đồ gì ?

Mễ Tiểu Hiệp cho rằng, không ai có thể làm được chân chính Đại Công Vô Tư, riêng là Huyền Tĩnh Sư Thái loại này thấy tiền sáng mắt Lão Ni Cô, cho nên hắn khẳng định có toan tính!

"Bất kể nàng đây."

Không nghĩ ra liền đơn giản không nghĩ, ngược lại chân trần không sợ mang giày .

Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp thân vô trường vật, chỉ là một vô danh tiểu tốt, thực sự không có đáng giá gì mưu đồ . Còn nói có tiện nghi không được kiếm Vương Bát Đản, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ trước tiên học nhập định, hắn đến lúc đó rồi hãy nói .

Nhập định có thể tăng lên gấp đôi tốc độ tu luyện, Bạch Thủ Thái Huyền Kinh ngưng tụ Chân Khí thong thả, Mễ Tiểu Hiệp linh căn kém, tốc độ tu luyện vẫn quá chậm, thật sự là hắn hiện tại không còn cách nào cự tuyệt!

Trước khi trời tối trở lại khách sạn bình dân, hỏi thăm một chút quầy hàng, cũng không có hắn tin hàm . Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận cau mày, Vương Tử

Đằng cũng đã chứng kiến hắn bái thiếp, làm sao chậm chạp không có động tĩnh ?

"Mặc kệ nó!"

Lúc này tối trọng yếu là học được nhập định, Vương Tử Đằng bên kia tạm thời thuận Tự Nhiên .

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp mỗi sáng sớm xuất môn, đi trước Mưu Ni viện học tập nhập định, thẳng đến chạng vạng mới vừa về . Vì giải quyết cơm trưa vấn đề, Mễ Tiểu Hiệp phải quyên mười hai tiền nhang đèn, Mưu Ni Viện Chủ cầm lúc này mới chuẩn bị cho hắn một phần thức ăn .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp mới thấm thiết cảm nhận được, vật đĩ loại tụ những lời này, cái này Mưu Ni Viện Chủ cầm không hổ là Huyền Tĩnh Sư Thái bằng hữu .

Chạng vạng trở lại khách sạn bình dân, Mễ Tiểu Hiệp đều có thể đi hỏi một chút có hay không tín hàm, nhưng mỗi lần hồi âm đều là không có, tuy là trong lòng kỳ quái, Mễ Tiểu Hiệp cũng không ở ý .

Ngày qua ngày, như vậy nhoáng lên chính là mười ngày, trong mười ngày Mễ Tiểu Hiệp một mực học tập nhập định, Huyền Tĩnh Sư Thái chính là tận tâm tận lực dạy hắn . Thẳng đến trưa hôm nay, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên đạt được một cái gợi ý .

"Gợi ý: Danh sư giáo dục, khắc khổ tu luyện, Tọa Thiền tiến giai thành nhập định!"

". . . Quả nhiên!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, vội vã đi kiểm tra Tĩnh Tự Môn một cột, chỉ thấy nguyên bản Tọa Thiền đã tiêu thất, thủ nhi đại chi là nhập định

"Nhập định: Trung phẩm kỹ năng, yêu cầu Tĩnh Tự Môn ngộ tính 10 . Chuyên chú một cảnh giới, thể xác và tinh thần vắng vẻ, viên mãn sau đó có thể đề thăng tốc độ tu luyện ."

Kiểm tra nhập định tin tức giới thiệu, quả nhiên là trung phẩm kỹ năng! Hơn nữa giới thiệu nói rất rõ ràng, quả thực có thể tăng thêm tốc độ tu luyện, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới triệt yên tâm .

Nhưng có một chút khiến Mễ Tiểu Hiệp rất phiền muộn, làm Tọa Thiền thăng lên làm sau khi nhập định, nguyên bản viên mãn trạng thái, cũng thay đổi thành tập được.

Làm là trung phẩm kỹ năng, nhập định chia làm ba tầng, mỗi tầng viên mãn cần 100 điểm công đức, có thể nhanh hơn 13 tốc độ tu luyện .

Nhìn vi tích phân ngạch trống, công đức 60, nghiệp lực 82 . Mễ Tiểu Hiệp thở dài, ngay cả một tầng viên mãn cũng không đủ, chỉ có thể làm từng bước bản thân tu luyện .

"Hôm nay chỉ tới đây thôi ."

Chạng vạng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp đứng dậy, dựa theo lệ cũ cáo từ .

Hắn đã tập được nhập định, nhưng Tĩnh Tự Môn ngộ tính quá thấp, luyện một buổi chiều, nhập định độ thuần thục đề thăng vẫn chưa tới 1% .

"Sau đó nếu là có rãnh rỗi, chớ quên đến xem ta ."

Huyền Tĩnh Sư Thái cười cười, nói một câu .

"Ta ngày mai sẽ đến tiếp tục học tập nhập định ."

Mễ Tiểu Hiệp cũng cười cười, hắn mặc dù nhưng đã tập được nhập định, nhưng còn muốn gia tăng luyện tập đề thăng độ thuần thục .

Huyền Tĩnh Sư Thái không nói gì, hai mắt hơi trầm xuống, đã tiến nhập trạng thái nhập định .

Mễ Tiểu Hiệp hơi nghi hoặc một chút, nhưng không có hỏi nhiều, xoay người ly khai .

"Mễ công tử, ngài trở về, nơi này có ngài một phong thơ ."

Mễ Tiểu Hiệp vừa mới trở lại khách sạn bình dân, chưởng quỹ liền chào đón, đưa qua một phong thư .

"Ai tới ?"

Mễ Tiểu Hiệp thuận lợi mở ra, đĩ nhiên là Vương phủ đưa tới, nói chiều nay Vương Tử Đằng không rãnh, Mễ Tiểu Hiệp có thể đi bái kiến .

Liên tiếp mười ngày đều không có tin tức, Mễ Tiểu Hiệp nguyên bản còn đang suy nghĩ, có muốn hay không cho nữa một lần bái thiếp . Thấy Vương Tử Đằng quan trọng hơn, như vậy ngày mai sẽ không thể đi Mưu Ni viện luyện tập nhập định .

"Di . . ."

Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới lúc gần đi Tĩnh Huyền sư thái nói, tốt muốn biết hắn ngày mai sẽ không đi Mưu Ni viện, thậm chí là thời gian rất lâu cũng sẽ không lại đi .

"Lẽ nào nàng Chân Tinh Thông Tiên Thiên Thần Số ?"

Mễ Tiểu Hiệp liên tưởng, tỷ như hắn lần đầu tiên đi Mưu Ni viện, Huyền Tĩnh Sư Thái vừa vặn rót trà ngon, thời gian không còn sớm không muộn . Hơn nữa loại này vừa khớp cũng không phải là một lần, hầu như mỗi ngày đều có phát sinh, chẳng qua là lúc đó Mễ Tiểu Hiệp không có chú ý .

Mễ Tiểu Hiệp lại nghĩ tới đến, Hồng Lâu Mộng nguyên nổi không có nói rõ hay Ngọc sư phụ là ai . Nhưng minh xác nhắc qua, hay Ngọc sư phụ tinh diễn Tiên Thiên Thần Số, ở Viên Tịch trước báo cho Diệu Ngọc không nên rời khỏi Kim Lăng, Diệu Ngọc quả nhiên ở năm thứ hai được mời tiến nhập Cổ phủ .

Hơn nữa Diệu Ngọc bản thân, cũng hiểu lên đồng viết chữ bói toán .

"chờ một chút!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới một đại sự .

Nguyên tác bên trong Diệu Ngọc mười bảy tuổi theo sư phụ vào Kim Lăng, cuối năm thời điểm sư phụ nàng Viên Tịch . Ở cái thế giới này, Diệu Ngọc chính là mười bảy tuổi vào Kim Lăng, Huyền Tĩnh Sư Thái có thể hay không . . .

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, lẽ nào Huyền Tĩnh Sư Thái đại nạn buông xuống ?

"Người các hữu mệnh ."

Một lát, Mễ Tiểu Hiệp thở dài, không nghĩ nữa việc này . Hắn hiện tại mạnh hơn phàm nhân không bao nhiêu, cái nào dặm tả hữu Sinh Lão Bệnh Tử .

Cùng thường ngày, cơm tối sau đó Mễ Tiểu Hiệp bắt đầu tu luyện, mãi cho đến sáng sớm ngày thứ hai . Ăn xong điểm tâm, Mễ Tiểu Hiệp không có đi Mưu Ni viện, mà là tiếp tục tu luyện .

Thời gian nhoáng lên qua buổi trưa, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới ra khách sạn bình dân, đi trước Vương phủ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

038 thấy Vương Tử Đằng

Vương gia làm Kim Lăng một trong tứ đại gia tộc, Vương Tử Đằng làm hôm nay Tứ Đại Gia Tộc tối cao người nắm quyền, trong phủ dĩ nhiên không có bảo rương!

Vương phủ quản gia ở phía trước dẫn đường, Mễ Tiểu Hiệp cứ đi thẳng một đường nổi tiểu địa đồ, thậm chí ngay cả một con Mộc bảo rương đều không nhìn thấy!

Không thể không nói, trừ một ít địa phương đặc thù ở ngoài, bảo rương xuất hiện địa điểm Tính ngẫu nhiên quá lớn .

"Đến, Mễ công tử thỉnh ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp phiền muộn thời điểm, phía trước quản gia bỗng nhiên dừng lại .

Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy được một chỗ cổng vòm, cất bước đi vào, dĩ nhiên là rất rộng một mảnh đất trống , vừa bên trên bày đặt các loại khí giới, đây rõ ràng là luyện tập võ nghệ Giáo Trường nha!

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, Vương Tử Đằng tiếp kiến hắn, coi như không phải ở thư phòng, chí ít cũng phải là ở phòng khách đi, làm sao ở trường tràng ?

Còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, quản gia mang theo hướng trong giáo trường gian một đám người đi tới . Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, tổng cộng hơn mười người, trung gian tên kia quần áo đẹp đẽ quý giá người đàn ông trung niên, phải là tân nhậm Giang Nam đạo Quan Sát Sứ Vương Tử Đằng .

"Lão gia, Mễ công tử đến ."

Quản gia tiến lên, đối với người đàn ông trung niên bẩm báo nói rằng .

" Ừ, biết ."

Vương Tử Đằng khoát khoát tay, khiến quản gia xuống phía dưới, quan sát Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, bỗng nhiên khóe miệng cười khẩy .

"Ngươi chính là Mễ Tiểu Hiệp ?"

" Ừ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp cũng đang quan sát Vương Tử Đằng . Vương Tử Đằng là bạch sắc danh xưng, không hiểu tu luyện, nhưng thể trạng cường tráng, hẳn là luyện qua một ít võ nghệ .

Lại dùng Vọng Khí Thuật tham quan, Vương Tử Đằng đỉnh đầu có Hồng Khí, chính là số làm quan biểu hiện . Hơn nữa chuyển Hổ Hình, nói rõ hắn là một gã võ tướng .

Vương Tử Đằng ăn mặc ăn mặc gọn gàng, ghim thúc yêu, chắc là đang đang thao luyện võ nghệ . Bên cạnh hắn hơn mười người, đều là thể trạng cường tráng nam tử, tuy là cũng đều là bạch sắc danh xưng, nhưng khẳng định cũng đều tập luyện qua võ nghệ .

"Mấy ngày trước đây ta thấy Đan Sính Nhân, Chiêm Quang hai người, chính là Trương Thành Lâm tiến cử đến ."

"Chúng ta nhưng thật ra một đường tới giờ Lăng, không biết đại nhân đối với bọn họ ấn tượng như thế nào ."

Vương Tử Đằng bỗng nhiên đề cập đơn, chiêm hai người, Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt như thường, thuận tiện hỏi một câu .

"Nịnh nọt là nhân chi thường tình, cái này cũng chẳng có gì, nhưng chỉ sẽ đùa giỡn miệng, không có chân thực tài học, người như thế ta không cần ."

Vương Tử Đằng từ tốn nói, tiếp tục lại là 1 tiếng hừ nhẹ .

"Cho nên ta đem bọn họ đuổi đi ."

"Nguyên lai là như vậy ."

Sau khi nghe xong, Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, triệt minh bạch .

Hắn chuyển bái thiếp thời điểm, Vương Tử Đằng vừa vặn không ở, các loại Vương Tử Đằng hồi phủ, đơn, chiêm hai người vừa vặn đến . Hiển nhiên, Vương Tử Đằng không thích hai cái này chỉ biết đùa giỡn miệng môn khách, cho nên không có lưu dụng .

Chờ Vương Tử Đằng lại nhìn thấy Mễ Tiểu Hiệp bái thiếp, thấy chính là Trương Thành Lâm đề cử, hơn nữa thời gian eo hẹp gấp, đem hắn trở thành cùng đơn, chiêm hai người kẻ giống nhau .

Đã sớm cho rằng Mễ Tiểu Hiệp không chịu nổi dùng, như thế nào lại đối với hắn để bụng . Cho nên vẫn qua mười ngày, Vương Tử Đằng lúc này mới triệu kiến Mễ Tiểu Hiệp, coi như là cho Trương Thành Lâm một bộ mặt .

Mặt khác đơn, chiêm hai người đi về phía, Mễ Tiểu Hiệp mặc dù không quan tâm, nhưng là đón được . Phải cùng nguyên nổi giống nhau, chuyển đầu Cổ phủ gia chính nơi đó, dựa vào xu nịnh thúc ngựa kiếm miếng cơm ăn .

Không nghĩ tới cuối cùng chăn đơn, chiêm hai người liên lụy, Mễ Tiểu Hiệp ngầm cười khổ, hắn lại là quá xui xẻo .

"Triệu sư phó, ngày hôm nay khí trời vừa lúc, người cũng đầy đủ hết, còn không mau bộc lộ tài năng ."

Vương Tử Đằng không để ý tới nữa Mễ Tiểu Hiệp, lạc hướng những võ sư kia, cười chỉ vào trong một người .

"Nếu đại nhân điểm ta danh, ta đây liền bêu xấu ."

Triệu sư phó cười cười, hướng mọi người ôm quyền xá, tiếp tục liền diễn luyện .

Người khác cùng Vương Tử Đằng cùng nhau, nhìn không chuyển mắt xem Triệu sư phó luyện quyền, thường thường vang lên một mảnh trầm trồ khen ngợi . Mà Mễ Tiểu Hiệp, bị gạt sang một bên, mọi người thật giống như đã quên cái này nhân loại .

Mễ Tiểu Hiệp như trước sắc mặt như thường, đơn giản đứng ở nơi đó, cũng xem Triệu sư phó luyện quyền . Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước võ công mất hết, nhưng nhãn quang vẫn còn, Triệu sư phó luyện bộ này Mãnh Hổ Hạ Sơn quyền, cũng chính là tam lưu tiêu chuẩn .

" Được ! Quyền Kính Cương Mãnh, tốt một đầu mãnh hổ xuống núi!"

"Đại nhân quá khen ."

Diễn luyện xong, mọi người lại là như sấm trầm trồ khen ngợi, Vương Tử Đằng chính là đại gia tán thưởng, sau đó lại điểm một vị Lưu sư phó .

Lưu sư phó vóc người thon dài, đi tới Giáo Trường bên cạnh, từ giá binh khí bên trên rút ra một cây trạm Kim Thương, diễn luyện nổi thương pháp .

Niên đao tháng côn cả đời thương, cái này Lưu sư phó thương pháp đã có chút hỏa hầu, lại dẫn tới mọi người trận trận ủng hộ .

"Lão gia, Trữ Kinh Hổ Trữ sư phụ cầu kiến ."

Lúc này, lại là một gã quản gia đi vào Giáo Trường, hướng Vương Tử Đằng bẩm báo .

"Trữ sư phụ đến! Vô dụng nô tài, còn thông truyền cái gì, trực tiếp mời vào phải đó "

Vừa nghe Trữ Kinh Hổ tên, Vương Tử Đằng con mắt trợn to, chửi một câu khiến nhanh lên cho mời .

"Tấm tắc, Trữ sư phụ đều đến ."

"Vương đại nhân không hổ là Kim Lăng Vương, đổi thành người bên ngoài cũng không mời nổi Trữ Kinh Hổ ."

"Vẫn nghe nói Trữ Kinh Hổ, ngày hôm nay nhất định phải mở mang tầm mắt kiến thức ."

Hắn Vũ Sư nghe được Trữ Kinh Hổ tên, chính là vô cùng bất ngờ, đều là một trận tán thán .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi kỳ quái, cái này Trữ Kinh Hổ là lai lịch thế nào, khiến những người này coi trọng như vậy?

Rất nhanh, trước khi tên kia quản gia trở về, phía sau theo một gã vóc người khôi ngô, riêng là hai vai vô cùng chiều rộng, đầu vai giống như hai cái lớn quả cầu sắt tráng hán .

"Trữ sư phụ, ngươi cuối cùng là đến!"

Trữ Kinh Hổ đi vào Giáo Trường, Vương Tử Đằng vội vã bước nhanh nghênh đón . Hắn Vũ Sư cùng nhau, cũng theo đều nghênh đón .

"Đại nhân đưa thiếp mời một dạng mời ta ba lần, ta nếu là không tới nữa, đó chính là cho thể diện mà không cần ."

Trữ Kinh Hổ cười to hai tiếng, trên mặt lộ một cổ ngạo mạn .

Nhưng không ai chỉ trích Trữ Kinh Hổ, dù sao hắn có tư cách này . Nói lời này, mọi người phản hồi, ngẩng đầu nhìn lên, Mễ Tiểu Hiệp phong khinh vân đạm đứng ở nơi đó .

Vương Tử Đằng nhướng mày, vừa rồi ý hắn đã rất rõ ràng, nghĩ thầm Mễ Tiểu Hiệp sẽ giữ lại mặt mũi bản thân ly khai . Không nghĩ tới hắn không thức thời như vậy, còn Xử ở chỗ này chướng mắt .

Hắn Vũ Sư chính là mặt coi thường, loại này không có bản lĩnh người, xứng sao đứng ở chỗ này .

Còn như vừa tới Trữ Kinh Hổ, có chút mông quay vòng, còn không có biết rõ Mễ Tiểu Hiệp là lai lịch thế nào .

"Nghe nói Trữ sư phụ hai cánh tay có Đam Sơn khí lực, Tiễn Thuật Thông Thần, năm đó một mũi tên xuyên Lâm, lão hổ đều kinh sợ chạy ."

Khách khí một trận, gặp gỡ nhau sau đó, có người vừa cười vừa nói, nói chính là Trữ Kinh Hổ tên căn nguyên, ở Kim Lăng võ trong vòng truyền lưu rất rộng .

"Ha hả, chút tài mọn ."

Trữ Kinh Hổ cười khoát khoát tay, nhưng trên mặt không che giấu chút nào tự hào .

"Nếu Trữ sư phụ đến, ngày hôm nay nhất định phải để cho chúng ta khai mở nhãn giới!"

Vương Tử Đằng một trận hưng khởi, tiếp tục phân phó hạ nhân .

"Mấy người các ngươi, đi đem ta tấm vé Cường Cung mang tới!"

Hạ nhân lĩnh mệnh ly khai, sau đó chỉ một lúc sau, năm tên hạ nhân ôm năm cái Cung trở lại Giáo Trường .

"Trữ sư phụ, cái này năm cái Cung, phân biệt từ một thạch đến ngũ thạch, ta quý phủ cường lực nhất sĩ, cũng không thể đem tấm thứ ba Cung kéo căng ."

Cung lần lượt để lên bàn, Vương Tử Đằng giới thiệu nói rằng .

Đường Triều một thạch, ước chừng là 100 cân chi phối . Một thạch Cung, nói đúng là muốn đem dây cung kéo căng, cần một thạch cũng chính là trăm cân lực lượng .

"Chính là ba thạch ."

Trữ Kinh Hổ lạnh rên một tiếng tiến lên, trực tiếp nhặt lên ở giữa nhất tờ kia , sau đó dụng lực bắn cung, dây cung như trăng tròn!

" Được !"

Thấy như vậy một màn, giữa sân lúc này bạo nổ vang lên tiếng sấm nổ vẫy âm thanh ủng hộ .

Ba thạch chính là ba trăm cân, người bình thường cõng ba trăm cân đều khó khăn, huống chi là chỉ bằng vào hai cánh tay lực lượng giương cung .

"Tứ thạch thì như thế nào ."

Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, đang lúc mọi người nhìn soi mói, Trữ Kinh Hổ rốt cuộc lại cầm lấy tờ thứ tư Cung .

"Mở cho ta!"

Chỉ thấy Trữ Kinh Hổ hai chân chạm đất, hít sâu một hơi, hét lớn một tiếng, dĩ nhiên đem cái này Tứ Thạch Cung cũng cho kéo ra!

Nhưng tứ thạch chính là bốn trăm cân, coi như là Trữ Kinh Hổ cũng không kéo được đầy tháng, con kéo ra rất chi tám trình độ .

" Được !"

"Không hổ là Trữ Kinh Hổ!"

Nhưng coi như là như vậy, cũng xem mọi người mục trừng khẩu ngốc, tiếp tục lại là tiếng sấm rền vang vẫy trầm trồ khen ngợi .

"Chút tài mọn, chút tài mọn ."

Trữ Kinh Hổ buông Tứ Thạch Cung, hướng mọi người ôm quyền xá, vẻ mặt đắc ý .

Nhưng Trữ Kinh Hổ không có thử lại ngũ thạch Cung, thậm chí ngay cả nhìn cũng không nhìn liếc mắt . Cuối cùng ngũ thạch Cung là một trương Thiết Thai Cung, khom lưng sắp tới năm thước, từ kim loại cùng trúc mộc gân sừng hỗn hợp chế tạo, cần ước chừng năm trăm cân khí lực mới có thể kéo căng!

Trữ Kinh Hổ tâm lý nắm chắc, hắn căn bản có hài cái này ngũ thạch Cung, hà tất tự rước nhục . Hắn Vũ Sư cũng minh bạch, nhưng không ai dám vì vậy coi khinh Trữ Kinh Hổ, cái này dù sao cũng là ngũ thạch Cung .

"Ai u, nơi đây còn có một vị quần chúng ."

Đúng lúc này, trước khi biểu diễn thương pháp Lưu sư phó bỗng nhiên hú lên quái dị, sau đó chỉ vào một bên Mễ Tiểu Hiệp .

"Vị công tử này đến như vậy lâu, cũng xem lâu như vậy, có phải hay không vậy cũng lộ hai tay ?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

039 bắn cung bắn tên

Lưu sư phó thương pháp không sai, người cũng cơ linh, hắn đã sớm nhìn ra, Vương Tử Đằng không thích Mễ Tiểu Hiệp, Mễ Tiểu Hiệp còn hết lần này tới lần khác đứng Xử nơi đây chướng mắt .

Hắn cố ý nói như vậy, liền là muốn cho Mễ Tiểu Hiệp mất mặt xấu hổ, sau đó xấu hổ ly khai Vương phủ .

"Đúng đúng! Nào có nhìn vô ích đạo lý!"

"Quyền cước vẫn là khí giới, cũng cho chúng ta mở mắt một chút a ."

Nếu có thể ở hào môn kiếm cơm, hắn Vũ Sư cũng không ngốc, sau khi phản ứng đều phụ họa . Một bên la hét ầm ĩ nổi khiến Mễ Tiểu Hiệp biểu diễn võ nghệ, một bên cũng là vẻ mặt chẳng đáng, chờ xem Mễ Tiểu Hiệp chê cười .

Hai bên trái phải Vương Tử Đằng cười không nói, hắn tiếp kiến Mễ Tiểu Hiệp, đã coi như là cho Trương Thành Lâm mặt mũi . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không cảm thấy được không có chủ động ly khai, hiện tại xấu mặt liền trách không được hắn .

"Thử xem cái này!"

Trữ Kinh Hổ tiếng la, tiếp tục sờ nổi trên bàn tấm thứ hai Cung, cười lạnh ném cho Mễ Tiểu Hiệp .

Vừa rồi hắn đến, Vương Tử Đằng đều tự mình nghênh tiếp, duy chỉ có Mễ Tiểu Hiệp đứng tại chỗ động cũng không động . Cái này hai thạch Cung cần hai trăm cân lực cánh tay, Trữ Kinh Hổ xem Mễ Tiểu Hiệp tay chân lèo khèo, cần phải thiểm thắt lưng không thể .

Người khác cũng không thèm nói (nhắc) lại, ôm cánh tay chờ Mễ Tiểu Hiệp bắn cung, chờ nhìn hắn xấu mặt .

"Lưỡng thạch Cung . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đem Cung thác ở trong tay, thoáng áng chừng, lắc đầu đi tới trước bàn buông .

"Trò đùa, lưỡng thạch Cung không mở, khai một thạch Cung cũng được . Nếu như là trong quân đội, có thể lái được một thạch Cung cũng coi như dũng sĩ ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp buông lưỡng thạch Cung, mọi người một trận đắc ý cười to, nơi đây phần lớn người đều không mở Tam Thạch Cung, nhưng khai lưỡng thạch Cung vẫn là không có vấn đề .

Ngay cả lưỡng thạch Cung đều không mở, mọi người đắc ý nhìn Mễ Tiểu Hiệp . Đồng thời không khỏi nghĩ thầm, tiểu tử này không dám ngay cả một thạch Cung đều không mở chứ ?

"Ngươi vừa rồi kéo là cái cung này ?"

Nhưng ngay sau đó, bất ngờ là, Mễ Tiểu Hiệp không có lấy một thạch Cung, ngược lại nhìn Trữ Kinh Hổ chỉ chỉ Tứ Thạch Cung .

"Làm sao ? Ngươi muốn thử xem ?"

Trữ Kinh Hổ nhìn Mễ Tiểu Hiệp, chẳng đáng nhẹ rên một tiếng .

Coi như vóc người khôi ngô luyện gia tử, có thể lái được Tam Thạch Cung cũng đã tuyệt không nổi . Trữ Kinh Hổ tự tin, ở đây trừ hắn ra, không ai có thể kéo khai Tứ Thạch Cung!

"Ồ . . . Ta minh bạch!"

Đang khi mọi người nghi hoặc thời điểm, Lưu sư phó bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ vỗ ót một cái, sau đó giọng nói chế nhạo nói rằng .

"Đồng dạng đều là kéo không ra, kéo không ra một thạch Cung mất mặt, kéo không ra Tứ Thạch Cung lại có vẻ dũng khí khả gia, tiểu huynh đệ tốt linh động thủ đoạn a ."

"Nguyên lai là như vậy . . ."

Mọi người đều gật đầu, trong lúc nhất thời còn thật không nghĩ tới, tiếp tục lại là khóe miệng cười nhạt, người có học quả nhiên giảo hoạt, sẽ đùa giỡn loại này kẻ dối trá .

"Tự cho là thông minh ."

Liếc mắt nhìn những người này, Mễ Tiểu Hiệp nhẹ rên một tiếng, đã cầm lấy Tứ Thạch Cung . Hơi quan sát liếc mắt, tiện tay liền đi giương cung dây .

"Kỹ lưỡng đã bị vạch trần, ngươi còn . . ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp giả vờ ~ bức giả vờ cứng như thế, một bộ chứa tư thế, tất cả mọi người là vẻ mặt chẳng đáng, đồng thời đã có người mở miệng châm chọc, nhưng hắn nửa câu sau còn chưa nói ra, liền ngạnh sinh sinh cắm ở trong cổ họng .

Chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp cầm trong tay Tứ Thạch Cung, giương cung như trăng tròn!

"Điều này sao có thể . . ."

Mọi người sững sờ tại chỗ, từng cái giống như gặp quỷ biểu tình .

Mới vừa rồi Trữ Kinh Hổ cũng kéo ra Tứ Thạch Cung, nhưng chỉ kéo ra chữ bát phân, mà Mễ Tiểu Hiệp kéo ra rất! Nói cách khác, Mễ Tiểu Hiệp bắn cung còn còn hơn Trữ Kinh Hổ!

Toàn bộ thành Kim Lăng võ quay vòng, người nào không biết một mũi tên kinh sợ hổ Trữ Kinh Hổ . Ngay cả Trữ Kinh Hổ đều kéo bất mãn Tứ Thạch Cung, lại bị một người thư sinh kéo căng Cung .

"Điều đó không có khả năng!"

Trữ Kinh Hổ phản ứng kịp, khó có thể tin la lớn . Nhưng vừa rồi hắn thử qua tấm kia Tứ Thạch Cung, rất nặng, tuyệt đối không có khả năng lừa gạt ... .

"Mét . . . Mễ công tử ngươi . . ."

Trước khi coi thường Mễ Tiểu Hiệp Vương Tử Đằng, lúc này cũng há hốc mồm . Đường đường Giang Nam đạo Quan Sát Sứ, đầu lưỡi lại có chút thắt .

"Quá nhẹ ."

Không để ý tới mọi người phản ứng, Mễ Tiểu Hiệp lời nói buông Tứ Thạch Cung, tiếp tục cầm lấy tấm kia Trữ Kinh Hổ chưa từng dám nếm thử ngũ thạch Cung .

"Đây là . . ."

Thấy như vậy một màn, mọi người không khỏi trợn to hai mắt, lẽ nào Mễ Tiểu Hiệp muốn nếm thử ngũ thạch Cung ? Nhưng điều này sao có thể, đây chính là ngũ thạch Cung, cần ước chừng năm trăm cân lực cánh tay a!

Đương nhiên, có người vẫn còn tương đối lãnh tĩnh, nghĩ thầm Mễ Tiểu Hiệp nếu có thể kéo tràn đầy Tứ Thạch Cung, e rằng thật có thể kéo ra ngũ thạch Cung . Mà chỉ cần kéo ra, cho dù chỉ là kéo ra một hai phần, liền cũng đủ khoe toàn bộ Kim Lăng!

Két!

Đang lúc mọi người khẩn trương nhìn soi mói, không gặp Mễ Tiểu Hiệp có cái gì chuẩn bị, nhúng tay phải đi giương cung dây . Ngay sau đó, tất cả mọi người nghe được Cường Cung bị lạp xả thanh âm, sau đó từng cái không khỏi trừng lớn hai mắt .

Chỉ thấy cần năm trăm cân lực cánh tay ngũ thạch Cung, dĩ nhiên thật bị Mễ Tiểu Hiệp kéo ra! Hơn nữa sau một khắc, giương cung như trăng tròn!

Ngũ thạch Cung, hoàn toàn kéo ra!

Lúc này, mọi người triệt há hốc mồm . . .

Ông!

Thẳng đến Mễ Tiểu Hiệp buông tay, dây cung phát sinh nhất thanh muộn hưởng, mọi người lúc này mới run run một cái lấy lại tinh thần .

"Cái cung này cũng không tệ lắm ."

Mễ Tiểu Hiệp đánh giá ngũ thạch Cung, thuận lợi lại kéo vài lần, không khỏi gật đầu .

Mới vừa mới lấy lại tinh thần mọi người, chợt thấy Mễ Tiểu Hiệp đem ngũ thạch Cung cho rằng món đồ chơi giống như tiện tay liên tiếp kéo ra, lần thứ hai toàn bộ rơi vào dại ra trong .

Mọi người nhìn lẫn nhau, từng cái mặt mang cười khổ, đây là người sao .

Bọn họ nào biết đâu rằng, Mễ Tiểu Hiệp có cửu ngưu nhị hổ thể chất . Thử nghĩ, có sức của chín trâu hai hổ, kéo ra chính là ngũ thạch Cung, lại bị cho là cái gì .

"Mễ công tử thật là Thiên Thần hạ phàm!"

Vương Tử Đằng lấy lại tinh thần, chỉ thấy hắn vẻ mặt hưng phấn, vỗ tay lớn tiếng tán thán . Mà lúc này hắn xem Mễ Tiểu Hiệp ánh mắt, nhiệt tình tựa như tỷ phu chứng kiến cô em vợ, nào còn có vừa rồi nửa điểm lãnh đạm .

Đồng thời, Vương Tử Đằng lại có chút tâm thần bất định bất an, hắn thái độ mới vừa rồi thực sự ác liệt, nếu như Mễ Tiểu Hiệp mang thù, hắn chẳng phải là muốn đau mất nhân tài .

"Ta không phục!"

Hắn Vũ Sư cũng vây lại, đang muốn một trận khen tặng thời điểm, bỗng nhiên có người hô to . Mọi người ngẩn ra quay đầu nhìn lại, cũng là Trữ Kinh Hổ

.

"Đại nhân! Không có toàn thân man lực có gì tài ba!"

Trữ Kinh Hổ đi tới, phẫn hận trừng Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, tiếp tục nói với Vương Tử Đằng .

"Ngươi người tập võ, này đây kỹ năng thủ thắng, khí lực lớn hơn nữa làm theo Nhất Đao chém chết! Còn nữa nói, Tiễn Thuật há là giương cung đơn giản như vậy, giương cung ngay cả tiểu hài tử đều biết, tối trọng yếu vẫn là xạ phê chuẩn!"

Võ công lợi hại hơn nữa, cũng nên không được cơm ăn, nếu như không thể tại chiến trường kiến công lập nghiệp, phải dựa vào đạt quan quý nhân . Trữ Kinh Hổ nhìn qua bề ngoài thô lỗ, trên thực tế khôn khéo rất .

Nếu như là Hào Môn Vọng Tộc, phóng nhãn toàn bộ thành Kim Lăng, lại có ai có thể so với Vương gia . Nhưng Vương Tử Đằng lần đầu tiên mời Trữ Kinh Hổ thời điểm, hắn lại kiếm cớ từ chối .

Thẳng đến Vương Tử Đằng mời ba lần, góp đủ Tam Cố Mao Lư, Trữ Kinh Hổ lúc này mới tới cửa . Bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể cho thấy hắn trọng yếu!

Sự thực cũng đúng như Trữ Kinh Hổ dự liệu như vậy, mà khi hắn kéo ra Tứ Thạch Cung sau đó, đã triệt thuyết phục Vương Tử Đằng . Thế nhưng trăm triệu không nghĩ tới, lúc này bỗng nhiên nhiều Mễ Tiểu Hiệp!

Trữ Kinh Hổ kéo ra Tứ Thạch Cung tuy là kinh người, nhưng cùng Mễ Tiểu Hiệp tiện tay khai ngũ thạch Cung so sánh với, liền không đáng giá nhắc tới, người sợ nhất tương đối .

"Đại nhân! Ta muốn tỷ thí với hắn chân chính Tiễn Thuật!"

Văn vô đệ nhất võ vô đệ nhị, vì sau này ở Vương phủ địa vị, Trữ Kinh Hổ phải thắng nổi Mễ Tiểu Hiệp, cho nên hắn tiếp tục hướng Vương Tử Đằng đề nghị .

" Được ! Xem ra hôm nay chúng ta phúc được thấy không cạn!"

Vương Tử Đằng vẻ mặt kinh hỉ, cười lớn lúc này đáp ứng .

Người đương quyền đều hiểu đắc cân bằng thuật, người thủ hạ kềm chế lẫn nhau mới dễ khống chế . Hơn nữa Vương Tử Đằng cũng muốn nhìn nhìn lại, Mễ Tiểu Hiệp đến bản lĩnh như thế nào .

Vương Tử Đằng đồng ý, Trữ Kinh Hổ tiếp tục đi tới cầm lấy tấm kia Tam Thạch Cung . Tứ Thạch Cung tuy là càng mạnh mẽ, nhưng quá nặng càng khó khống chế, vẫn là Tam Thạch Cung ổn thỏa hơn .

"Cho ta nổi!"

Chỉ thấy Trữ Kinh Hổ dựng cung lên bắn tên, động tác Hành Vân roi xuống nước, theo hét lớn một tiếng, mũi tên nhọn bắn ra .

Đốt!

Sau một khắc nhất thanh muộn hưởng, tên mệnh trung 50 mét bên ngoài hồng tâm!

" Được !"

Thấy như vậy một màn, mọi người không khỏi cùng kêu lên trầm trồ khen ngợi .

50 mét bên ngoài mệnh trúng tâm bia, hắn Vũ Sư tâm phục khẩu phục . Dù sao hồng tâm mới lớn chừng cái trứng gà, từ 50 mét bên ngoài xem một cái trứng gà, có thể thấy rõ ràng cũng không tệ!

"Tiểu tử, đến ngươi ."

Trữ Kinh Hổ cười đắc ý, đối với vừa rồi một mũi tên này rất hài lòng, tiếp tục lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp, vẻ mặt khiêu khích .

Trữ Kinh Hổ trong lòng rõ ràng, những người này e rằng Thiên Sinh Thần Lực, nhưng chân chính Tiễn Thuật phải trải qua cái này quanh năm suốt tháng luyện tập . Huống hồ vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp giương cung vô ích thả, như thế chăng yêu quý Cung, cũng biết hắn Tiễn Thuật chẳng tốt đẹp gì!

"Lão gia, Thanh Sa Huyện đưa tới một phong thơ, hình như là về Thanh Sa Giang Trư Bà Long là mối họa sự tình ."

Đúng lúc này, một gã quản gia bỗng nhiên vội vã chạy vào, bẩm báo nói rằng .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

040 thuyết phục Vương Tử Đằng

"Thanh Sa Huyện tín hàm ?"

Vương Tử Đằng nao nao, Thanh Sa Huyện là Giang Nam đạo một cái huyện, thuộc về hắn phạm vi quản hạt . Nhưng hắn chỉ là Quan Sát Sứ, cũng không phụ trách cụ thể Huyện vụ .

Nếu như là về Trư Bà Long là mối họa sự tình, Thanh Sa huyện lệnh hẳn là bẩm báo hắn thượng cấp, hoặc là trực tiếp tấu triều đình, làm sao đưa tin cho hắn ?

"Di . . . Đây là!"

Nghi ngờ trong lòng, Vương Tử Đằng mở ra tín hàm, khi thấy một nửa sau đó, không khỏi hơi trợn to hai mắt, mà khi hắn nhìn xong thư, đã là vẻ mặt khiếp sợ .

Thanh Sa Giang Trư Bà Long là mối họa, Vương Tử Đằng cũng đã nghe nói qua một ít, dù sao Thanh Sa Huyện khoảng cách Kim Lăng cũng không phải rất xa. Nhưng bởi vì Thủy Đàm nước sâu, hơn nữa có một cái lợi hại Trư Bà Long Vương, quan phủ cũng không có biện pháp gì tốt .

Nhưng không nghĩ tới, phong thư này hàm không phải cầu viện, mà là nói mối họa đã trừ . Nói là nửa tháng trước, một gã người qua đường xuất thủ, diệt trừ làm ác Trư Bà Long .

Mà khiến Vương Tử Đằng càng không có nghĩ tới là, tên này Đồ Long anh hùng lại chính là Mễ Tiểu Hiệp, bị hắn lượng hơn mười ngày, hiện tại khai ngũ thạch Cung Mễ Tiểu Hiệp!

Thật chuyện này, Thanh Sa huyện lệnh đã sớm tấu triều đình, khi hắn điều tra Mễ Tiểu Hiệp thân phận thời điểm, mới biết được dĩ nhiên cùng Hàng Châu Tri Châu Trương Thành Lâm có quan hệ .

Sau lại liên lạc với Trương Thành Lâm, cái này lại mới biết đạo, Mễ Tiểu Hiệp đã bị đề cử đến Kim Lăng Vương gia . Mượn cơ hội cùng Vương Tử Đằng bấu víu quan hệ, Thanh Sa huyện lệnh lúc này mới vội vã viết một phong thư đưa tới .

"Mễ công tử Hành Hiệp Trượng Nghĩa, cứu nhất phương bách tính, bản quan thay bách tính bái tạ Mễ công tử!"

Nhìn xong thư, Vương Tử Đằng vẻ mặt kích động, bỗng nhiên chắp tay hướng Mễ Tiểu Hiệp khom lưng hành lễ .

"Đại nhân cái này là vì sao, không dám nhận."

Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, vội vã đỡ lấy Vương Tử Đằng . Coi như Vương Tử Đằng giả bộ, hắn cũng không thể tiếp thu a .

"Đại nhân, ngài đây là . . ."

Người khác càng là không hiểu ra sao, coi như Mễ Tiểu Hiệp mở ngũ thạch Cung, cũng không trở thành như vậy đi ?

"Chư vị có chỗ không biết, Mễ công tử ở nửa tháng trước làm một đại sự!"

Vương Tử Đằng đem thư biểu diễn cho cho mọi người, tiếp tục lớn tiếng lãng đạo .

"Tháng tám thượng tuần, Mễ Tiểu Hiệp cách Thanh Sa Giang, thấy Trư Bà Long làm hại, phẫn mà rút kiếm! Trư Bà Long một trăm hai mươi ba cái, giết hết dưới kiếm! Mặt khác có Trư Bà Long Vương, thân dài mười thước, có phiên giang đảo hải khả năng, lại giống bị trảm dưới kiếm! Mối họa giải trừ, hai bờ sông bách tính không khỏi mang ơn . . ."

"Hơn một trăm cái Trư Bà Long ?"

"Dài hơn mười mét Trư Bà Long Vương ?"

Còn không nghe xong, mọi người hai mặt nhìn nhau một trận nghị luận, tiếp tục đều nhìn về phía Mễ Tiểu Hiệp, đều là vẻ mặt khó có thể tin .

Trư Bà Long hung mãnh, hơn một trăm cái Trư Bà Long, coi như là Bách phu Chính Quy Quân Đội, cũng rất khó tiêu diệt đi. Huống chi dài mười mét Trư Bà Long Vương, sợ rằng đã thành tinh, như thế nào phàm nhân có thể Trảm Sát ?

Mọi người thấy Mễ Tiểu Hiệp, một trận kinh hồn táng đảm, lẽ nào Mễ Tiểu Hiệp là Bách Nhân Địch, tồn tại Siêu Phàm Nhập Thánh thần thông!

"Mễ công tử bản lĩnh như vậy, còn mở ngũ thạch Cung ."

"Đừng nói là ngũ thạch Cung, chỉ sợ sẽ là thập thạch Cung, dùng Mễ công tử bản lĩnh, cũng chiếu không mở lầm!"

"Hắc hắc, thực sự là buồn cười, Mễ công tử bực này dũng mãnh phi thường, lại có người không biết tự lượng sức mình, muốn cùng Mễ công tử tỷ thí Tiễn Pháp ."

Mọi người phục hồi tinh thần lại, tận lực bồi tiếp một trận tán thưởng, đồng thời có người kỳ quái trào phúng Trữ Kinh Hổ .

Nhìn nữa Trữ Kinh Hổ, nguyên bản ngăm đen khuôn mặt đã phồng đỏ bừng . Hắn không tin Mễ Tiểu Hiệp có thể Trảm Sát trăm đầu Trư Bà Long, lại càng không thư Mễ Tiểu Hiệp giết được Trư Bà Long Vương . Nhưng nếu Huyện lão gia nói như vậy, hắn nào dám nghi vấn ?

Thật người khác cũng không tin, nhưng Mễ Tiểu Hiệp phần này công lao đã là chắc chắn, cùng nghi vấn bị đuổi mà mắc cở, chẳng dệt hoa trên gấm nói vài lời lời hữu ích .

Vương Tử Đằng trà trộn quan trường nhiều năm, đương nhiên biết thuộc hạ nói không thể tin hoàn toàn, riêng là phong thư này, sợ rằng có 7-8 thành hơi nước . Nhưng không quản sự thật như thế nào, hiện tại Mễ Tiểu Hiệp công lao là thật, hơn nữa cho dù có hơi nước, nói vậy hắn có chút bản lĩnh .

"Không nói ta còn quên, Trữ sư phụ còn muốn tỷ thí với ta Tiễn Pháp ."

Đối mặt mọi người ca tụng, Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt bình thản, bỗng nhiên mở miệng nói một câu, sau đó từ hũ tên rút ra một mũi tên .

Mọi người không khỏi ngẩn ra, nếu Huyện lão gia thư đã khẳng định hắn bản lĩnh, Mễ Tiểu Hiệp cần gì phải lại tự hạ thân phận, so với thử cái gì Tiễn Pháp .

Người khác không giải thích được, Trữ Kinh Hổ nhưng không khỏi mặt lộ vẻ kinh hỉ, nghĩ thầm Mễ Tiểu Hiệp mới chừng hai mươi tuổi, Tiễn Pháp có thể tốt đi nơi nào, khẳng định làm không được năm mươi bước mệnh trúng tâm bia .

Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp đã bị nâng lên trời, hắn một ngày thua, chẳng phải là nói Trữ Kinh Hổ bản lĩnh vẫn còn ở Mễ Tiểu Hiệp trên ? Trữ Kinh Hổ một trận vui vẻ, dù sao trẻ tuổi nóng tính, đây quả thực là không công đưa tới cửa cơ hội!

Hắn Vũ Sư thì âm thầm chẳng đáng, thanh niên nhân quá liều lĩnh, đắc ý sẽ không cái đúng mực, cái này ngược lại không công thành Trữ Kinh Hổ đồ lót chuồng .

Sưu!

Đang khi mọi người chờ xem Mễ Tiểu Hiệp chê cười, tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp vô ích Cung, tên đã bay ra, hắn dĩ nhiên trực tiếp lấy tay đem tên ném đi!

Mọi người một trận kinh nghi, coi như khí lực lớn hơn nữa, có thể ném đi hai mươi, ba mươi mét liền Đỉnh Thiên . Cùng Trữ Kinh Hổ 50 mét bên ngoài mệnh trúng tâm bia so sánh với, chẳng phải là kém quá xa .

Phốc phốc!

Nhưng sau một khắc, giống như đi qua giấy mỏng nhẹ - vang lên, tên đang trúng tâm bia, đồng thời xuyên thấu qua bá mà qua!

"Chuyện này... Cái này!"

Mọi người trợn to hai mắt, trong nháy mắt sững sờ tại chỗ .

Mễ Tiểu Hiệp tay trịch tên, dĩ nhiên cũng có thể mệnh trúng tâm bia! Hơn nữa tối trọng yếu là, hắn xạ là phương hướng ngược lại bia ngắm, khoảng cách đâu chỉ năm mươi bước, đắc có gần trăm bước!

Nghe đồn thời cổ sau khi Thần Tiễn Thủ, có thể Bách Bộ Xuyên Dương, nhưng đây chỉ là truyền thuyết mà thôi . Ngày hôm nay Mễ Tiểu Hiệp tay trịch tên, trăm mét mệnh trung, chỗ thần kỳ còn còn hơn truyền thuyết!

"Điều này sao có thể . . ."

Nhìn xuyên thấu qua bá mà qua, cuối cùng đóng vào tường viện lắp tên tên, Trữ Kinh Hổ triệt há hốc mồm . Hắn năm mươi bước mệnh trúng tâm bia, cùng cái này so với, quả thực không đáng giá nhắc tới .

Vừa rồi hắn còn kêu gào nổi cùng Mễ Tiểu Hiệp tỷ thí Tiễn Pháp, bây giờ suy nghĩ một chút, tựa như tiểu hài tử phải cứ cùng đại nhân tỷ thí đấu vật giống nhau, thực sự là buồn cười rất .

"Đại nhân, tại hạ thân thể không khỏe, cáo từ!"

Triệt trở thành chê cười Trữ Kinh Hồ, chỗ nào còn không thấy ngại tiếp tục đợi tiếp, xông Vương Tử Đằng ôm quyền xá, cúi đầu trốn giống như ly khai Vương phủ .

Vương Tử Đằng cũng không có giữ lại, mà là hai mắt thả chỉ nhìn Mễ Tiểu Hiệp . Trước khi hắn còn tưởng rằng trong tín thư dung hơi nước rất lớn, hiện tại xem ra, chỉ cần tay này trịch tên bản lĩnh, giết chết trăm đầu Trư Bà Long hoàn toàn không nói chơi!

"Quả nhiên kém điểm hỏa hậu ."

Khi mọi người kinh thán không thôi thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp lại khẽ lắc đầu, Bách Bộ Phi Kiếm quả nhiên vẫn là đắc dụng Pháp Kiếm, phổ thông tên uy lực quá nhỏ .

"Người đâu ! Thiết yến! Ta nếu cùng Mễ công tử hảo hảo uống một chén!"

Vương Tử Đằng tâm tình vui mừng, lớn tiếng phân phó nói rằng .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, trước khi Vương Tử Đằng lạnh nhạt hắn, hắn cũng không nói lời nào, cũng là bởi vì hắn có tự tin khiến Vương Tử Đằng thay đổi thái độ!

Vương phủ nuôi rất nhiều đầu bếp nổi danh, phong phú tiệc rượu bố trí thỏa đáng, Mễ Tiểu Hiệp bị tôn sùng là thượng tân, Vương Tử Đằng lại mặt khác gọi mấy Vũ Sư, cùng với đầy mình học vấn lão tiên sinh tiếp khách .

Cái gọi là tiệc rượu, đương nhiên là dùng rượu làm chủ, nâng ly cạn chén vẫn tiến hành được buổi tối .

Tiệc rượu sau đó, nghe nói Mễ Tiểu Hiệp bây giờ còn ở tại khách sạn bình dân, Vương Tử Đằng lúc này mời Mễ Tiểu Hiệp ở đến hắn quý phủ, Mễ Tiểu Hiệp cũng không có chối từ, gật đầu đáp ứng .

Vương Tử Đằng đại hỉ, tiếp tục liền phái người đi Vận Lai Khách Sạn, đem Mễ Tiểu Hiệp hành lễ dời đến Vương phủ .

"Mễ công tử bản lãnh như thế, sau này nhất định nhiều đất dụng võ ."

Vương Tử Đằng trong thư phòng, chỉ có hắn cùng Mễ Tiểu Hiệp hai người, Vương Tử Đằng vừa cười vừa nói .

"Tại hạ lần này tới Kim Lăng, quả thật có xuất sĩ mở ra hoài bão ý tưởng, nhưng khổ nỗi không có môn lộ ."

Lời khách khí đã nói xong không sai biệt lắm, Mễ Tiểu Hiệp làm bộ bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, tiến nhập chính đề .

"Xuất sĩ . . . Hiện tại nhưng thật ra có một ghế trống, thế nhưng chức quan hèn mọn, chỉ sợ không xứng với Mễ công tử ."

Vương Tử Đằng ngẫm lại, nói tiếp .

"Đương Kim Bệ Hạ cầu hiền nhược khát, mở rộng khoa cử, vì bồi dưỡng càng nhiều sĩ tử, hiện tại Kim Lăng mới nổi một tòa Quốc Tử Giám, còn thiếu khuyết một gã Bát Phẩm trợ giáo ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

041 bảo rương ở nơi nào

Quốc Tử Giám cũng gọi là quốc một dạng học, chính là lúc đầu Thái Học, thuộc về quan học, là Đường Triều học phủ cao nhất .

Quốc Tử Giám Tế Tửu, từ tam phẩm, là Quốc Tử Giám tối cao hành chính trưởng quan . Ngoài ra còn có Chủ Bộ, tiến sĩ, trợ giáo các loại chức quan, phẩm cấp bất đồng, trong trợ giáo đại thể đều là Bát Phẩm .

Quốc Tử Giám cùng hiện đại giáo dục cục không sai biệt lắm, nhưng Đường Triều Khoa Thi chế độ mới vừa bắt đầu, hệ thống giáo dục cũng chỉ là hình thức ban đầu giai đoạn, cho nên quyền lợi rất nhỏ, cũng không có mỡ gì .

Vương Tử Đằng nghĩ thầm, Mễ Tiểu Hiệp chỉ là nhất giới tú tài, vừa không có tốt xuất thân, chỉ có thể đi chút nước trong nha môn làm cái tiểu lại . Chờ

thêm một hai năm, xem như là một cái quá độ, lại tìm cơ hội ủy thác trọng trách .

"Quốc Tử Giám . . . Quốc Tử Giám tốt!"

Vốn cho là Mễ Tiểu Hiệp sẽ ghét bỏ, nhưng không nghĩ tới là, Mễ Tiểu Hiệp mở to hai mắt, đĩ nhiên cực kỳ vui vẻ .

Vương Tử Đằng nào biết, Mễ Tiểu Hiệp xuất sĩ là vì hoàn thành hệ thống nhiệm vụ . Nếu để cho hắn làm cái huyện lệnh, thống trị nhất phương bách tính, hắn ngược lại đau đầu .

Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn cái tán quan tán đem loại, hiện tại định Quốc Tử Giám cũng không tệ, bình thường không có chuyện gì, cũng không làm lỡ hắn tu luyện .

Hơn nữa nhiệm vụ yêu cầu Chính Thất Phẩm chức quan, hiện tại khởi bước chính là Chính Bát Phẩm, chỉ cần hơi chút hoa chút tâm tư, lại tăng nhất phẩm không khó lắm .

"Mễ công tử tạm thời ủy khuất một đoạn thời gian, các loại có hắn ghế trống, ta lại nghĩ biện pháp giúp ngươi điều nhiệm ."

Vương Tử Đằng sợ Mễ Tiểu Hiệp nghĩ một đằng nói một nẻo, cười cười thoải mái .

Hai người lại trò chuyện một hồi, mắt thấy canh giờ đã không còn sớm, Mễ Tiểu Hiệp đứng dậy rời đi . Hành lý đã đem ra Vương phủ, gian phòng cũng đã an bài xong, tiếp tục có hạ nhân mang Mễ Tiểu Hiệp trước đây .

Vương phủ diện tích rất lớn, phòng xá rất nhiều, người Vương gia có thể ở bao nhiêu . Có đại lượng không rãnh gian phòng, an bài cho môn khách, Vương Tử Đằng cực kỳ coi trọng Mễ Tiểu Hiệp, chuyên môn cho hắn dành ra một tòa tiểu viện .

Tiểu viện ở vào Vương phủ Đông Nam sừng, chiếu sáng sung túc, mặc dù không là rất lớn, nhưng cũng đủ Mễ Tiểu Hiệp ở . Hơn nữa bất luận là sân, vẫn là gian phòng, các loại dụng cụ đầy đủ hết, tinh xảo .

"Các ngươi lui ra đi."

Hơn dặm quan sát một phen sau đó, trở lại nghỉ ngơi phòng ngủ, Mễ Tiểu Hiệp đối diện trước hai gã nha hoàn nói rằng .

Cái này hai gã nha hoàn ** ô mai, Thu Nguyệt, là Vương Tử Đằng chuyên môn an bài hầu hạ Mễ Tiểu Hiệp . Không thể không nói, Mễ Tiểu Hiệp mặc dù chỉ là môn khách, nhưng đãi ngộ đã không thua gì một ít thứ xuất thiếu gia .

" Ừ."

"Công tử có việc tùy thời bảo chúng ta ."

Xuân Mai, Thu Nguyệt là Vương gia thời đại người hầu, phóng khoáng khéo hơn nữa hiểu lắm quy củ, hành lễ sau đó lui ra ngoài .

" Không sai."

Khoanh chân làm được trên giường, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, người vương tử này đằng quả nhiên rất biết làm người . Tiếp tục không nghĩ nhiều nữa, hai mắt khép hờ tiếp tục tu luyện .

Dựa theo Vương Tử Đằng từng nói, vào Quốc Tử Giám không khó, nhưng dù sao còn muốn đi một ít trình tự, không sai biệt lắm đắc thời gian một tháng . Nói cách khác, không sai biệt lắm đầu tháng chín, Mễ Tiểu Hiệp có thể vào Quốc Tử Giám nhậm chức .

Tính toán thời gian, nhiệm vụ thời hạn một năm, đến lúc đó còn lại chín tháng . Chín tháng thăng nhất phẩm, thời gian hẳn là cũng đủ .

Suốt đêm không nói chuyện .

Sáng sớm ngày thứ hai, Xuân Mai, Thu Nguyệt đánh tới nước rửa mặt, hầu hạ Mễ Tiểu Hiệp rửa mặt chải đầu . Sau đó sau khi ăn điểm tâm xong, Mễ Tiểu Hiệp kỵ mã ra Vương phủ .

Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần an tâm đợi tiền nhiệm, thừa dịp hiện tại không có chuyện gì, hắn dự định đem thành Kim Lăng triệt đi dạo một lần . Nhìn nơi đó có bảo rương, lại có cái nào là có thể vào tay.

Thành Kim Lăng rất lớn, hơn nữa ngoại ô một vòng, phạm vi càng lớn hơn . Mễ Tiểu Hiệp tiểu địa đồ chỉ có thể biểu hiện phương viên hai dặm, coi như hắn cưỡi ngựa, mỗi ngày đi sớm về trễ, cũng đầy đủ tiêu hao ba ngày, lúc này mới triệt quét một lần .

"Không hổ là Kim Lăng ."

Khiến Mễ Tiểu Hiệp mừng rỡ là, trừ những Mộc đó bảo rương ở ngoài, Kim Lăng lại có một con Kim Bảo rương, cùng với ba con màu đồng bảo rương!

Kim Bảo rương ở vào Ngô Cung ở chỗ sâu trong, cũng ngay tại lúc này Đại Đường hành cung, Mễ Tiểu Hiệp trước khi liền đã biết . Nhưng bởi vì Ngô

Cung thủ vệ sâm nghiêm, hắn vào không được, thậm chí còn không biết con này Kim Bảo rương chìa khoá manh mối đây là cái gì .

Mặt khác ba con màu đồng bảo rương, một con ở vào Kim Lăng Phủ Nha, một con ở vào Cổ gia Tây phủ, một con ở vào ngoài thành Huyền Chân quan .

Nha môn không phải chợ bán thức ăn, Mễ Tiểu Hiệp tuy là liên lụy Vương Tử Đằng quan hệ, cũng không khả năng tùy tiện đi xuyến môn .

Còn như Cổ gia, chính là Tứ Đại Gia Tộc Cổ gia, Tây phủ chính là gia chính, Cổ Bảo Ngọc một chi . Mễ Tiểu Hiệp đi qua tiểu địa đồ quan sát, con này bảo rương rất có thể ở Cổ phủ Nội Phủ, cũng chính là nữ quyến chỗ ở phương, hắn một ngoại nhân nam tử, muốn đi vào cũng không dễ dàng .

Cuối cùng chỉ còn ngoại ô một con kia, nhưng thật ra còn có thể thử xem .

"Huyền Chân quan . . ."

Đây là một tòa Đạo Quan, Mễ Tiểu Hiệp ngồi trên lưng ngựa xa xa tham quan, không khỏi một trận kỳ quái .

Huyền Chân quan kích thước không nhỏ, sửa chữa cũng không tệ, nhưng hắn quan sát sắp tới hai canh giờ, liền một cái khách hành hương cũng không thấy được . Nếu như không phải khách hành hương quá ít, chính là Huyền Chân quan căn bản không tiếp nhận khách hành hương, vấn đề đến, Huyền Chân quan dựa vào cái gì thu nhập ?

"Nhìn kỹ hẵn nói ."

Chỗ ngồi này Đạo Quan có chút cổ quái, nhưng Mễ Tiểu Hiệp dùng Vọng Khí Thuật quan sát, Đạo Quan trên không cũng không có Yêu Tà ngoan lệ khí tức .

Mễ Tiểu Hiệp đem ngựa thất buộc tốt lặng lẽ chạy về phía Huyền Chân quan, quản hắn đây là cái gì Đạo Quan, đi vào trước tra xét một phen .

Tuy là nói như vậy, nhưng lại có thể ngưng tụ màu đồng bảo rương, Huyền Chân quan khẳng định không đơn giản . Mễ Tiểu Hiệp không dám từ cửa chính đi vào, mà là đi vòng qua phía sau, tìm một chỗ thấp bé đầu tường, nhìn chung quanh một chút không ai, leo tường len lén chạy vào đi .

"Tiểu địa đồ nếu có thể biểu hiện người là tốt rồi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp dựa theo tiểu địa đồ, hướng con kia màu đồng bảo rương lặng lẽ di động, đồng thời cảnh giác chú ý bốn phía, sợ bị trong đạo quan đạo sĩ phát hiện .

Huyền Chân quan rất lớn, nhưng bên trong đạo sĩ cũng không nhiều, cứ như vậy, Mễ Tiểu Hiệp dọc theo đường đi nhưng thật ra hữu kinh vô hiểm . Khoảng chừng một thời gian uống cạn chun trà, rốt cuộc tìm được con kia màu đồng bảo rương sở ở trong phòng .

Gian phòng không khóa, Mễ Tiểu Hiệp nằm ở trên cửa nghe một chút, bên trong sẽ không có người, lúc này mới đẩy cửa phòng ra, lén lút đi vào .

"Di, đây là . . ."

Tướng môn một lần nữa đóng kỹ, xoay người nhìn lại, chỉ thấy vắng vẻ một gian phòng ốc, trung gian nhất tôn cao hơn hai mét Đồng Đỉnh bếp lò, ngược lại giống như Luyện Dược Đan Lô .

Mễ Tiểu Hiệp Lưu Tự Môn cơ sở y học viên mãn, hơn nữa hắn kiếp trước y thuật tinh xảo, nhíu nhíu lỗ mũi, đã nghe đến phòng trong rất lớn vị thuốc đông y, phỏng đoán đây cũng là một gian Đan Phòng .

Đạo sĩ thích đốt đan luyện hống, đi bên ngoài đơn lộ số, dùng đan dược tăng cao tu vi . Mễ Tiểu Hiệp trong lòng suy tư, lẽ nào gặp phải hành gia ?

"Mặc kệ nó ."

Mễ Tiểu Hiệp chỉ cầu bảo rương, cũng không để ý hắn, tiếp tục liền thẳng đến góc nhà lóe ra Bảo Quang màu đồng bảo rương .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp ngón tay đụng chạm bảo rương, tiếp tục vang lên 1 tiếng gợi ý . Mễ Tiểu Hiệp quên trước đây, trực tiếp tuần tra chìa khoá manh mối .

"Gợi ý: Tam Thế Công Khanh, hai triều trọng thần, khi nam phách nữ, chiếm đoạt Đạo Quan, có oan khó với, oán khí khó dằn!"

Khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, chìa khóa này manh mối trong lại vẫn cất giấu 1 cọc oan án .

Mấy năm trước, Huyền Chân quan Quan Chủ là Kim Đấu đạo nhân, am hiểu đốt đan luyện hống, biết một chút Ngoại Đan bí thuật . Không nghĩ tới bị một vị đại quan mơ ước, chiếm lấy Đạo Quan, cướp giật hắn Luyện Đan tâm đắc, cuối cùng đưa hắn đánh chết, liền chôn phía sau đạo quan .

Vị này đại quan không là người khác, chính là Cổ gia Đông phủ Cổ Kính! Từ đắc Kim Đấu đạo nhân bí thuật, Cổ Kính một lòng Trường Sinh, đem tước vị truyền cho con của hắn Cổ Trân, bắt đầu ở Huyền Chân trong quan tu luyện .

Con này màu đồng bảo rương, là bằng vào Kim Đấu đạo nhân oán khí ngưng tụ . Thu được chìa khoá điều kiện cũng rất đơn giản, chỉ cần đem chuyện nào lần cáo Kim Lăng là được .

"Nguyên lai là như vậy ."

Sau khi xem xong, Mễ Tiểu Hiệp không nhịn được cười một tiếng, còn trong đạo quan không có khách hành hương còn có thể duy trì, nguyên lai là có Cổ gia Đông phủ giúp đỡ .

Chi xoay!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư lúc, truyền đến vang lên tiếng cửa mở, một gã lão đạo đẩy cửa tiến đến .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

042 Cổ phủ dự tiệc

Hồng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 2, nhìn nữa lão đạo toàn thân tơ lụa làm đạo bào, phải là Cổ Kính .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt không nói gì, không tìm đường chết thì không phải chết, Cổ Kính làm sao lúc này đến .

Cổ Kính chính là Nhị Trọng Thiên tu vi, không biết có hay không tu luyện đối địch pháp thuật, võ công . Nhưng coi như hắn đánh không lại Mễ Tiểu Hiệp, con phải nhớ kỹ Mễ Tiểu Hiệp dáng dấp, đã đủ Mễ Tiểu Hiệp chịu .

Cổ Sử vương Tiết Tứ Đại Gia Tộc, giữa hai bên đều có đám hỏi, Vương Tử Đằng muội muội cùng chất nữ, đều đến Cổ gia . Mễ Tiểu Hiệp đắc tội Cổ Kính, một ngày truyền tới Vương Tử Đằng trong lỗ tai, còn có thể có hắn được không ?

Đan Phòng liền một cánh cửa, Cổ Kính đang từ tiến đến, hơn nữa đề phòng dừng lộ tin, cửa sổ rất nhỏ rất cao, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khả năng nhảy cửa sổ đào tẩu .

Còn như trốn tránh, cái này nhưng trong phòng liền một cái Đan Lô, lẽ nào giấu đến bếp lò trong sao? Lại không để ý, bị làm Duyên Hống cho luyện .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm kêu khổ, cái này há chẳng phải là chận lại ? Không có cách nào Mễ Tiểu Hiệp vừa cúi đầu cắn răng một cái, hướng về phía cửa liền tiến lên .

"Ai u!"

Cổ Kính mới vừa vào cửa, còn không có ngẩng đầu, bỗng nhiên liền thấy một bóng người đụng tới . Một cái không kịp phản ứng, dưới chân một lảo đảo, liền đặt mông ngồi dưới đất . Mà các loại Cổ Kính nhìn nữa thời điểm, bóng người kia sớm chạy .

"Người đến ở đâu! Bắt trộm!"

Mễ Tiểu Hiệp liều mạng chạy mau, thẳng đến mấy hơi sau đó, cái này mới nghe được trong đan phòng Cổ Kính tiếng la .

"Sẽ không có chứng kiến ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đoán, hắn vừa rồi phản ứng rất nhanh, Cổ Kính sẽ không có thấy rõ hắn dáng dấp . Nhưng bất luận thế nào, phải nhanh chóng ly khai Huyền Chân quan . Mễ Tiểu Hiệp một hơi thở chạy đến tường viện xuống, sau đó leo tường đào tẩu .

"Giá!"

Trở lại buộc mã địa phương, Mễ Tiểu Hiệp lên ngựa, dùng sức run lên đem thân, nhanh chóng rời xa Huyền Chân quan .

Vừa chạy, Mễ Tiểu Hiệp một bên may mắn, may mà Cổ Kính không biết cái gì lợi hại pháp thuật hoặc là võ công, bằng không hắn vừa rồi không có dễ dàng như vậy đoạt môn chạy trốn .

Không dám chút nào dừng lại, như vậy chạy một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp trở lại thành Kim Lăng . Dọc theo đường đi cũng không có người đuổi theo, lúc này mới âm thầm thở phào một cái .

"Xem ra con này bảo rương đắc vân vân."

Định thần một chút, Mễ Tiểu Hiệp hơi nhíu nổi Mi .

Huyền Chân quan bảo rương, chỉ cần đem Cổ Kính sát nhân cướp giật Đạo Quan sự tình công bố cho mọi người, có thể thu được chìa khoá, nhưng chưa nói phải tự mình lộ diện . Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn, hắn thừa dịp nửa đêm không ai, ở thành Kim Lăng phố lớn ngõ nhỏ len lén dán đầy đại tự báo, coi như là hoàn thành nhiệm vụ .

Nhưng hắn đụng tới Cổ Kính, sự tình sẽ không đơn giản như vậy.

Bất luận Cổ Kính có hay không chứng kiến hắn dáng dấp, chỉ cần đại tự báo dán ra đi, Cổ Kính tất nhiên liên lạc với ngày hôm nay sự tình, tất nhiên sẽ mệnh lệnh Cổ gia nghiêm tra .

Dùng Cổ gia ở Kim Lăng thế lực, tra ra Mễ Tiểu Hiệp cũng không trắc trở .

Bảo rương tuy tốt, nhưng không cần thiết vì vậy triệt đắc tội Cổ Kính . Mễ Tiểu Hiệp nghĩ qua một đoạn thời gian, các loại Cổ Kính không sai biệt lắm quên chuyện này, hắn tái hành động .

"Không may ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, nguyên bản dễ như trở bàn tay bảo rương, hết lần này tới lần khác ra cái này sai lầm .

"Có ý tứ ."

Cùng lúc đó, khiến Mễ Tiểu Hiệp lưu ý là, Cổ Kính lại nhưng đã là Nhị Trọng Thiên tu vi .

Cổ Kính mặc dù nhưng đã hơn sáu mươi tuổi, nhưng hắn bắt đầu tu luyện mới mấy năm mà thôi, chính là mấy năm liền có thể luyện đến Nhị Trọng Thiên . Không thể không nói, dùng đan dược chính là nhanh a .

Tuy là ước ao, nhưng Mễ Tiểu Hiệp không biết luyện đan thuật, còn muốn cũng không tốt .

Trừ Huyền Chân quan ở ngoài, Kim Lăng mặt khác ba con bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp hiện tại ngay cả đụng đều không gặp được, cũng chỉ có thể tạm thời để qua một bên, chờ sau này lại tìm cơ hội .

Sau đó thời gian, Mễ Tiểu Hiệp an tâm tu luyện . Một bên Luyện Khí đề thăng đại đạo tu vi, một bên gia tăng luyện tập nhập định .

Nhập định là trung phẩm kỹ năng, một tầng viên mãn, có thể đề thăng 13 tốc độ tu luyện, ba tầng toàn bộ viên mãn, đại đạo tốc độ tu luyện gấp bội!

Vốn lấy Mễ Tiểu Hiệp 17 điểm Tĩnh Tự Môn ngộ tính, max trị số 100, có thể nói ngộ tính khá là bình thường . Cho nên mặc dù hắn gia tăng luyện tập, nhập định độ thuần thục đề thăng vẫn là cực kỳ thong thả .

Nhoáng lên mười ngày, nhập định một tầng độ thuần thục mới 3% . Bầu trời này trưa, Mễ Tiểu Hiệp cùng bình thường giống nhau tu luyện, Vương Tử Đằng bỗng nhiên sai người đến thỉnh, muốn dẫn hắn đi Cổ phủ dự tiệc .

Kim Lăng ba con màu đồng bảo rương, có một con đang ở Cổ phủ . Nhưng tiếc là là, bảo rương là ở Tây phủ, lần này dự tiệc muốn đi cũng là Đông phủ .

Cổ Sử vương Tiết Tứ Đại Gia Tộc, sở dĩ Cổ gia xếp hạng số một, là bởi vì trước đây Cổ gia quyền thế thịnh nhất . Cổ gia tổ tiên Cổ diễn, Cổ nguyên hai huynh đệ, chiến công sặc sỡ, phân biệt được phong làm thà Quốc Công, Vinh Quốc công .

Đông phủ Ninh quốc phủ, Tây phủ Vinh quốc phủ, hai tòa phủ đệ tương liên, ước chừng chiếm một con đường .

Tùy Triều diệt vong Đường Triều thành lập, Lý gia bảo lưu đại bộ phận cựu triều quan lại, Cổ gia đã ở trong, tuy là tước vị rơi chậm lại, nhưng hai tòa phủ đệ hoàn chỉnh bảo lưu lại đến .

"Trữ phủ . . ."

Nghe nói dự tiệc là Trữ phủ, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận lắc đầu .

Cổ diễn thành lập Trữ phủ, truyện sau cho Cổ đại Hóa, Cổ đại Hóa lại truyền cho Cổ Kính . Cổ Kính Huyền Chân quan làm đạo sĩ, bây giờ là Cổ Trân kế thừa . Cổ Trân Chính Thất qua đời, tiếp theo cưới Vưu thị, hiện tại có một thê hai Thiếp, vợ quá cố cho hắn sinh nhi tử tên là Cổ Dung .

So sánh với Vinh Phủ, Trữ phủ người lớn đơn bạc, mà để cho Mễ Tiểu Hiệp khinh thường, là Trữ phủ vấn đề tác phong .

Dựa theo tiêu mạnh miệng nói mỗi ngày ăn trộm gà đùa giỡn cẩu, bò bụi bò bụi, nuôi chú em nuôi chú em.

Mặt khác Tương Liên cũng nói Đông phủ trong trừ lưỡng con sư tử đá sạch sẽ, chỉ sợ ngay cả mèo con Cẩu nhi đều không sạch sẽ.

Bò bụi chính là lão công công làm con dâu, nuôi chú em chính là tẩu tử làm trượng phu đệ đệ, Trữ phủ tổng cộng mấy người, đều là những thứ này loạn thất bát tao .

Mễ Tiểu Hiệp đối với Trữ phủ ấn tượng rất kém cỏi, riêng là ngày đó Huyền Chân trong quan bị Cổ Kính đụng vào, càng không muốn cùng Trữ phủ tiếp xúc quá nhiều .

Nhưng Vương Tử Đằng hứng thú rất cao, Mễ Tiểu Hiệp thực sự không tốt từ chối, chỉ có thể cùng theo một lúc đi .

"Đại bá, ngài cuối cùng là đến, có thể tưởng tượng chết cháu ."

"Tôn nhi bái kiến tổ phụ ."

Ở thà trước cửa phủ dừng lại, Vương Tử Đằng còn không có hạ mã, hai gã nam tử liền chào đón . Chính là Trữ phủ đương gia Cổ Trân, cùng với con của hắn Cổ Dung .

"Hai người các ngươi thằng khỉ gió, mỗi ngày gọi tới chơi, ngày hôm nay ta tới, chuẩn bị cho ta cái gì tốt biểu diễn ."

Vương Tử Đằng hạ mã cười chửi một câu, đem dây cương giao cho hạ nhân, bước đi mũi nồi trong vào phủ .

"Trở về đại bá nói, mùa hè mua nhất ban con hát, vừa mới điều giáo mấy ra trò hay . Dung Ca, lại tìm tòi tuyết trắng tân Liên Ngẫu, cắt thành lát cắt thanh thúy sướng miệng, vừa lúc cho đại bá nhắm rượu ."

Cổ Trân hầu ở Vương Tử Đằng bên cạnh, cười rạng rỡ nói .

"Cao Lương Tử Đệ ."

Mễ Tiểu Hiệp theo ở phía sau, giương mắt quan sát Cổ Trân, Cổ Dung cha con, không khỏi một trận bĩu môi .

Bởi vì thế tập tước vị, Cổ Trân đỉnh đầu có chút Hồng Khí, nhưng tán loạn vô hình, tùy thời đều có tan vỡ khả năng . Cổ Dung không có chức quan, bởi vì Tổ che chở hữu, đỉnh đầu Hữu Lưỡng ba sợi Hồng Khí .

Đi qua Vọng Khí Thuật, chỉ từ Cổ Trân, Cổ Dung khí tượng mở ra, Trữ phủ suy bại đã gần ngay trước mắt .

Trữ phủ không có kết giao ý nghĩa, Mễ Tiểu Hiệp cũng không cùng Cổ Trân, Cổ Dung tiếp lời, theo ngồi vào vị trí, nghĩ thầm ăn no coi xong .

Bất quá không nghĩ tới, Trữ phủ tuy là vẫn còn thừa lại cái cái thùng rỗng, phô trương lại không nhỏ . Trừ cực phẩm Tân Tiên bạch liên ngẫu ở ngoài, các màu món ăn quý và lạ bày đầy tràn đầy một bàn, Vương Tử Đằng trước đây thiết yến khoản đãi Mễ Tiểu Hiệp, cũng không có cái này đẳng cấp .

"Chư vị từ từ dùng, ta đi chuyến nhà xí ."

Rượu qua ba tuần, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút mắc tiểu, lời nói đứng dậy rời chỗ .

Có hạ nhân dẫn đường, Mễ Tiểu Hiệp đến nhà xí, đáp án dây lưng chính là một trận niềm vui tràn trề .

"Hô . . . Thoải mái!"

Thuận tiện sau đó, Mễ Tiểu Hiệp rửa tay một cái, chuẩn bị phản hồi yến hội .

Đúng lúc này, hắn chợt thấy một bóng người, trực tiếp hướng Đông Nam sừng đi tới . Mà khiến Mễ Tiểu Hiệp cả kinh là, hắn chứng kiến căn bản không phải người!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

043 mộng du huyễn cảnh

Bóng người này hành động phiêu hốt, rõ ràng là không có Nhục Thân thực thể . Nhưng nhìn hắn dương khí thịnh vượng, cũng không phải Quỷ Hồn, mà là người sống một luồng hồn phách!

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cảm thấy rất ngờ vực, ai vậy sinh hồn ?

Mễ Tiểu Hiệp lại nhìn kỹ một chút, mười một mười hai tuổi tuổi tác, mặt như thoa phấn, môi hồng răng trắng, giữa lông mày trời sinh một đoạn phong lưu, quả thực so với nữ hài còn tuấn tú .

"Kỳ quái, thú vị ."

Mễ Tiểu Hiệp càng phát ra buồn bực, không khỏi đi hướng cái kia sinh hồn, vô ý thức cùng sau lưng hắn .

Sinh hồn đi tới Đông Nam dưới chân tường, đang lo trước mắt không có lối đi, bỗng nhiên dưới chân huyễn hóa ra một cái Vân lộ bậc thang . Hắn lảo đảo, thượng vân đường nhỏ một mạch đi lên .

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên cũng có chút mất hồn mất vía, tựa như trong Mê Hồn thuật giống nhau, dĩ nhiên cũng theo thượng vân lộ, sau đó cùng nhau hướng trời cao đi tới .

Một trước một sau, đi không biết bao lâu, bỗng nhiên đi tới một chỗ . Chỉ thấy chu lan Bạch Thạch, cây xanh Thanh Khê, phong cảnh tươi đẹp vết người rất hiếm, chính là trong truyền thuyết Tiên Cảnh .

"Xuân Mộng tùy tản mác, tơ bông trục nước chảy, gửi nói chúng nữ nhân, hà tất kiếm rỗi rãnh buồn ."

Tiên Cảnh không có giới hạn, đang lo không biết đi nơi nào thời điểm . Chợt nghe có người hát, nghe thanh âm là cô gái . Tiếng ca còn chưa dừng lại, cách đó không xa đi ra một người, thân thể nhẹ nhàng lã lướt, là một gã mỹ nhân tuyệt thế .

Mễ Tiểu Hiệp tự nhận gặp qua không ít khuynh quốc khuynh thành tuyệt sắc, nhưng không một người có thể cùng tên nữ tử này so sánh với .

"Thần tiên tỷ tỷ không biết từ đâu tới đây, hôm nay muốn đi nơi nào ? Cũng không biết nơi này là nơi nào, hi vọng khất mang theo mang theo ."

Trong lúc nhất thời kinh vi thiên nhân, sinh hồn liền vội vàng tiến lên thở dài hỏi.

"Ngô ở Ly Hận Thiên trên, rót buồn trong biển, là thả xuân sơn khiến hương động quá hư huyễn cảnh giới Cảnh Huyễn Tiên Cô là vậy. Ty nhân gian làn gió tình tháng khoản nợ, chưởng trần thế con gái trách nam si ."

Nữ tử cười cười, nói tiếp .

"Này cách ngô cảnh giới không xa, không có vật gì khác, chỉ có từ thải Tiên Trà một chiếc, thân cất rượu ngon một hủ, làm luyện ma vũ ca cơ mấy người, tân viết Hồng Lâu Mộng tiên khúc thập nhị chi, thử tùy ngô boi một cái hay không ."

"Nguyện ý nguyện ý, Tự Nhiên nguyện ý!"

Sinh hồn vui vô cùng, tiếp tục liền theo Cảnh Huyễn Tiên Cô đi trước .

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở sinh hồn phía sau, hiện tại nhưng có chút chóng mặt, thấy sinh hồn theo Tiên Cô đi, hắn cũng ngay sau đó theo sau .

"Kỳ quái, làm sao nhiều ."

Cảnh Huyễn Tiên Cô đi ở phía trước, quay đầu liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, không khỏi khẽ nhíu mày . Nàng vốn chỉ là dẫn một người đến đây, hiện tại làm sao tới hai cái ? Hơn nữa kỳ quái nhất là, phía sau cái này, nàng dĩ nhiên hoàn toàn không biết mảnh nhỏ đường về .

Nếu đến, tất nhiên có đạo lý, Cảnh Huyễn Tiên Cô cũng không để ý hắn, trực tiếp ở phía trước dẫn đường .

Qua không bao lâu, ba người tới một khối hoành xây thạch bài xuống . Trên đó viết quá hư huyễn cảnh giới bốn chữ lớn, hai bên một đôi câu đối, viết là giả làm thật thì thật lại giống giả, vô vi có chỗ có còn không.

Chuyển bài qua phường, tận lực bồi tiếp một tòa khí thế rộng rãi cửa cung, hoành thư Nghiệt Hải tình thiên bốn chữ lớn, hai bên cũng có câu đối, viết là dày đất cao thiên, kham thán cổ kim tình bất tận; nam nữ si tình, đáng thương phong nguyệt khoản nợ khó thường.

Nhìn đến đây, sinh hồn ngơ ngẩn xuất thần, không khỏi rơi vào Tà Ma Ngoại Đạo . Mễ Tiểu Hiệp lại khẽ nhíu mày, nhớ tới kiếp trước mấy đoạn tình duyên, không khỏi trong lòng đau xót .

Tiếp tục đi về phía trước, đi qua hai tầng cửa cung, chỉ thấy trái phải hai bên có thật nhiều điện thờ phụ, đều có tấm biển câu đối, trong lúc nhất thời cũng xem không tẫn, con đại lược nhìn tên, là si tình ty, kết thù kết oán ty, theo đề ty, Dạ trách ty vân vân.

"Dám phiền Tiên Cô mang ta đến các ty vùng trung du chơi du ngoạn, chẳng biết có được không có thể dùng ?"

Sinh hồn nhìn cái này đi nhiều chỗ, thích dị thường, liền lên đi năn nỉ Cảnh Huyễn Tiên Cô .

"Phàm nhãn Trần thân thể, bất tiện tiên tri trần thế quá khứ vị lai, nhưng là thôi, liền mang ở nơi này ty bên trong hoi tuỳ hỉ tuỳ hỉ ."

Cảnh Huyễn Tiên Cô bị sinh hồn quấy không có cách nào đưa hắn mang tới bạc mệnh ty.

Sau khi vào cửa, chỉ thấy có thật nhiều lớn tủ bát, đều dùng giấy niêm phong đậy lại, giấy niêm phong trên có các nơi địa danh . Sinh hồn một lòng nhặt gia hương của hắn xem, tìm được một cái tủ bát, chỉ thấy trên đó viết Kim Lăng mười hai sai Chính sách.

Sinh hồn mở ra tủ bát, vừa lật xem một bên vấn hai bên trái phải Cảnh Huyễn Tiên Cô, Mễ Tiểu Hiệp thấy đến phát chán, đứng tại chỗ xuất thần .

Sinh hồn nhìn xong Chính sách, lại đi mở Phó sách, lại Phó sách, một bên xem một bên cau mày đoán . Cảnh Huyễn Tiên Cô sợ hắn hiểu thấu đáo huyền cơ, nói là đến địa phương khác du ngoạn Kỳ Cảnh, liền đem hắn kéo ra ngoài .

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái Lâm Giang Huyện tủ đựng, tiếp tục cùng đi theo đi ra ngoài .

Mễ Tiểu Hiệp vẫn là hỗn loạn, vẫn đi theo sinh hồn phía sau, cuối cùng đến một chỗ rường cột chạm trổ đại điện . Tiếp tục lại có thật nhiều Tiên Tử đi ra, gặp khách người là hai gã nam tử, đều là vẻ mặt ghét bỏ .

Cảnh Huyễn Tiên Cô mở miệng giải thích, nói là vốn là muốn đi đón Giáng Châu muội muội, vừa may gặp phải thà quang vinh hai công năn nỉ, lúc này mới đưa bọn họ trong tử tôn xuất chúng giả đưa tới, thoáng chỉ điểm, làm cho hắn thoát ly thanh sắc khuyển mã, dấn thân vào kinh tế học vấn .

Một phen sau khi giải thích, một đám Tiên Tử thất vọng rời đi, sau đó Cảnh Huyễn Tiên Cô cùng sinh hồn phân chủ khách ngồi xuống, có tiểu nha hoàn dâng một chén trà . Mễ Tiểu Hiệp không mời mà tới, căn bản không có chuẩn bị hắn chỗ ngồi, liền đứng ở sinh hồn phía sau .

"Trà này xuất hiện ở thả xuân sơn khiến hương động, dùng tiên hoa Linh Diệp bên trên túc lộ phanh chế, danh viết thiên hồng một Quật."

Cảnh Huyễn Tiên Cô giới thiệu nói rằng, cười cười đối nhau Hồn làm một cái mời được làm .

"Ta đây các loại thô tục bẩn, lại có phúc hưởng dụng loại này Tiên Trà, thực sự là. . ."

Sinh hồn nhìn trà trản, còn không có uống đã nghe đến một mùi thơm, nhưng không được trở nên kích động .

"Dài dòng như vậy cần gì phải, ngươi không uống cho ta hút!"

Nhưng người nào nghĩ tới, hắn một câu lời còn chưa nói hết, Mễ Tiểu Hiệp đoạt lấy trà trản, tựa như uống Nguu giống nhau, ngửa đầu một cái liền cho uống sạch sẻ .

"Ngươi . . . Ngươi . . ."

Trà bị Mễ Tiểu Hiệp cướp uống, sinh hồn ngẩn người tại đó, tiếp tục chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp, khí nói không ra lời .

"Không phải một ly trà sao, bất quá còn rất uống ngon ."

Mễ Tiểu Hiệp chép miệng một cái, đem trà trản thả lại trên bàn, sau đó lạc hướng Cảnh Huyễn Tiên Cô, hỏi.

"Một ly quá ít, còn nữa không ?"

Cảnh Huyễn Tiên Cô cũng ngẩn người tại đó, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, thiên hồng một Quật lại bị cái này đường về không rõ người Hây A...! Hơn nữa đáng giận nhất là, người này hỏi hắn còn nữa không!

Cảnh Huyễn Tiên Cô sầm mặt lại, sai người triệt hồi trà trản, tiếp tục lại dâng một bầu rượu .

"Rượu này là dùng bách hoa chi nhụy, vạn mộc chi chi, gia dĩ Lân tủy chi phôi, phượng chi huyết gây thành, danh viết vạn diễm cùng ly."

Cảnh Huyễn Tiên Cô giới thiệu nói rằng, tiếp tục rồi hướng sinh hồn làm một cái mời được làm, đồng thời ý bảo hắn nhanh lên thưởng thức .

"Đầu tiên là Tiên Trà, lại là Tiên Tửu, Tiên Cô đối đãi với ta như thế, để cho ta . . ."

Sinh hồn lại là một hồi cảm động, nhịn không được muốn rơi lệ .

"Thực sự là dong dài, cũng cho ta hút đi."

Lần này hắn một câu nói lại còn chưa nói hết, Mễ Tiểu Hiệp đoạt lấy bầu rượu, ngửa đầu hướng về phía miệng bình, rầm rầm rót đứng lên .

"Ngươi . . . Ngươi người này thật vô lễ!"

Sinh hồn triệt há hốc mồm, tại sao lại bị cướp đi .

". . ."

Thấy như vậy một màn, Cảnh Huyễn Tiên Cô thì triệt không nói gì, đã sớm khiến sinh hồn nhanh lên một chút uống, ai biết hắn lại la trong tám sách, không có gì bất ngờ xảy ra lại bị cướp đi.

"Hô! Hảo tửu!"

So sánh với trà, Mễ Tiểu Hiệp càng thích rượu, một hơi thở uống một giọt không dư thừa, thoải mái đánh một cái ợ rượu .

"Thôi thôi, tấu nhạc ."

Cảnh Huyễn Tiên Cô bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó vỗ vỗ tay .

Tiếp tục chỉ thấy 12 cái Vũ Nữ đi lên, theo tiên nhạc lượn lờ, một bên khởi vũ một vừa hát đến, chính là mới sáng tác Hồng Lâu Mộng thập nhị chi từ khúc .

"Mở Hồng Mông, ai là đa tình ? Đều chỉ là gió tháng tình nùng . Thừa dịp cái này thế nhưng thiên, đau buồn ngày, tịch liêu lúc, thử khiến ngu trung . . ."

Trước tiên hát lời dẫn, sinh hồn nghe được như si mê như say sưa, Mễ Tiểu Hiệp lại cảm thấy làn điệu bi thương, không khỏi một trận cau mày .

"Đây là cái gì bài hát, đáng ghét cực kì, hay là chó hát!"

Nghe được một nửa thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp thực sự nghe không vô, nhịn không được hô to quát lên cắt đứt .

"Ngu xuẩn vật! Ta xem ngươi hay là trở về đi thôi!"

Nhạc khúc bị cắt đứt, Cảnh Huyễn Tiên Cô triệt buồn bực, quát lạnh một tiếng, tiếp tục xông Mễ Tiểu Hiệp vung ống tay áo .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

044 Mễ trợ giảng

"Mễ công tử, tỉnh lại đi!"

Mễ Tiểu Hiệp mở mắt ra, chỉ thấy cái nào đây là cái gì thần tiên môi trường, mà là một tòa phổ thông vườn hoa nhỏ, lại nơi đó có cái gì Tiên Tử cung nga, chỉ có một gã Cổ phủ hạ nhân đứng ở bên cạnh .

"Mễ công tử, ngài làm sao ngủ ở đây cái này, mấy gia còn chờ ngài trở lại uống rượu đây."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp tỉnh lại, tên kia hạ nhân vừa cười vừa nói .

"Có điểm uống nhiều, ta nghỉ ngơi một hồi đi trở về ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi xuống, nguyên lai hắn thảng ở trên một tảng đá xanh lớn, định thần một chút, khoát khoát tay khiến tên kia hạ nhân rời đi trước .

"Quá hư huyễn cảnh giới, Cảnh Huyễn Tiên Cô . . . Thú vị ."

Nhớ lại vừa rồi sự tình, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, đây cũng không phải là mộng đơn giản như vậy.

Làm sao cũng không nghĩ ra, lần này tới Cổ phủ dự tiệc, dĩ nhiên không hiểu hay đến quá hư huyễn cảnh giới đi dạo một vòng .

Hồng Lâu Mộng nguyên tác bên trong có một tình tiết, Cổ Bảo Ngọc đến Trữ phủ du ngoạn, buổi trưa khốn ngủ ở cháu dâu Tần Khả Khanh gian phòng . Kết quả bị cảnh Huyễn Tiên một dạng nhận được quá hư huyễn cảnh giới, lãnh hội một phen phong nguyệt tình nùng .

"Cổ Bảo Ngọc à. . ."

Bây giờ suy nghĩ một chút, Mễ Tiểu Hiệp gặp phải cái kia sinh hồn, phải là cổ kim đệ nhất dâm nhân Cổ Bảo Ngọc .

Cảnh Huyễn Tiên một dạng dẫn đạo Cổ Bảo Ngọc sinh hồn, vừa may bị Mễ Tiểu Hiệp đụng vào, kết quả bất tri bất giác cũng theo đi .

Dùng Mễ Tiểu Hiệp chính là Nhị Trọng Thiên tu vi, lại có thể ở Tiên Cảnh chạy một vòng, không thể không nói xem như là cơ duyên vô cùng to lớn . Duy chỉ có có một chút đáng tiếc, dọc theo đường đi cũng không còn đụng tới cái bảo rương các loại .

"Di, đúng !"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới một việc . Hắn mặc dù không có đụng tới bảo rương, nhưng đoạt một chén trà, một bầu rượu a! Đây chính là Tiên Trà Tiên Nhưỡng!

". . . Có!"

Mễ Tiểu Hiệp ngồi xếp bằng, Nội Thị tự thân, chỉ thấy không được ở đan điền, mà là thức hải thâm xử, có đỏ lên một Thanh lưỡng đạo Thanh Lưu, chính là Tiên Trà thiên hồng một Quật cùng Tiên Nhưỡng vạn diễm cùng ly!

Mễ Tiểu Hiệp đến quá hư huyễn cảnh giới, trên thực tế cũng không phải là Nhục Thân đi trước, là đã bị cảnh Huyễn Tiên một dạng Dẫn Hồn thuật lan đến, Nguyên Thần ly thể đi . Cho nên cái này Tiên Trà, Tiên Nhưỡng không ở Nhục Thân, mà là đang hắn trong nguyên thần .

"Làm sao làm đây. . ."

Tiên Nhân trà cùng rượu, đối với phàm nhân Tự Nhiên rất có diệu dụng . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp ảnh thực liên hệ cái này lưỡng cổ thanh lưu, lại không phản ứng chút nào, càng không biết nên sử dụng như thế nào .

"Tính ."

Mễ Tiểu Hiệp phí nửa ngày tinh thần, vẫn là không hiểu ra sao, không có cách nào chỉ có thể tạm thời gác lại .

Như cùng ngủ vừa cảm giác, duỗi người một cái, lúc này mới đứng dậy phản hồi yến hội .

"Mộng Du Thái Hư huyễn cảnh . . ."

Đi trên đường, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên cười cười .

Hắn nhớ kỹ nguyên tác bên trong, Cổ Bảo Ngọc du lãm huyễn cảnh, cuối cùng cảnh Huyễn Tiên một dạng đem muội muội nàng đều cống hiến ra đi, giáo dục Bảo Ngọc chuyện nam nữ . Các loại Bảo Ngọc sau khi tỉnh lại, ban đầu tinh lưu một đũng quần, vừa vặn bị đại nha hoàn tập nhân phát hiện, liền lôi kéo tập nhân sơ thí Vân Vũ tình .

Mễ Tiểu Hiệp suy nghĩ, Cổ Bảo Ngọc ứng với cho cũng đã tỉnh, lúc này đi nói không chừng có thể chứng kiến hiện trường phát sóng trực tiếp .

Đương nhiên chỉ là suy nghĩ một chút, Mễ Tiểu Hiệp không có nhàm chán như vậy, huống hồ Cổ Bảo Ngọc ở Trữ phủ Nội Phủ, hắn người ngoài này cũng vào không được .

Trở lại yến hội, Mễ Tiểu Hiệp hướng mọi người xin lỗi, tự phạt ba chén, mọi người lúc này mới buông tha hắn, tiếp tục tiếp tục uống rượu xem cuộc vui .

Như vậy quấy rầy mấy giờ, thẳng đến chạng vạng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp mới theo Vương Tử Đằng ly khai .

Trở lại Vương phủ, Mễ Tiểu Hiệp thoáng nghỉ ngơi, liền bắt đầu tiếp tục tu luyện .

Sau đó nhoáng lên hơn hai mươi ngày, Mễ Tiểu Hiệp đều không hề rời đi Vương phủ, thậm chí ngay cả cửa phòng đều rất ít ra, chẳng phân biệt được ngày đêm chuyên tâm tu luyện . Chủ yếu là luyện tập nhập định, Luyện Khí ngược lại phóng tới vị thứ hai . Chính là mài đao không lầm đốn củi công phu, đạo lý này Mễ Tiểu Hiệp còn hiểu .

Mãi cho đến đầu tháng mười, Mễ Tiểu Hiệp Quốc Tử Giám trợ giáo ủy nhiệm đã thành công, nhập định một tầng độ thuần thục mới 8% . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, ngộ tính thấp tốc độ tu luyện quá chậm, xem tới vẫn là đắc dụng vi tích phân trực tiếp đề thăng .

Suy tư về làm sao kiếm lấy công đức vi tích phân, sáng sớm hôm sau, Mễ Tiểu Hiệp đi trước Quốc Tử Giám báo danh .

Quốc Tử Giám ở vào thành Kim Lăng đông, khoảng cách Vương phủ cũng không phải quá xa, đến sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đi trước bái kiến Tế Tửu đại nhân .

Kim Lăng Quốc Tử Giám Tế Tửu tuần phụng Hiền, năm nay đã hơn 70 tuổi, là một vị danh phó thật lão tiên sinh . Mặc dù không có đại thể quyền lợi, nhưng cũng là từ quan tam phẩm viên .

"Ngươi chính là Mễ Tiểu Hiệp ."

Tuần phụng Hiền xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, khóe miệng hừ nhẹ, mang theo một tia chẳng đáng . Làm Quốc Tử Giám Tế Tửu, hắn đương nhiên biết Mễ Tiểu Hiệp đường về, cũng biết hắn là thế nào lên làm Bát Phẩm trợ giáo .

Tuần phụng Hiền ăn no thi thư, viết chữ đẹp hảo văn Chương, ở Đại Đường người có học trong vòng rất được tôn kính . Nhưng hắn cũng có người có học bướng bỉnh, bình thường coi thường nhất ăn chơi trác táng, cùng với không có bản lĩnh đi cửa sau quan viên .

Thật, nếu như không phải tật xấu này, dùng tuần phụng Hiền Tài học, cũng không trở thành bị đày đi đến Quốc Tử Giám cái này nước trong nha môn .

Mễ Tiểu Hiệp bằng vào Vương Tử Đằng quan hệ tiến nhập Quốc Tử Giám, cái này phạm tuần phụng Hiền kỵ . Tuy là Mễ Tiểu Hiệp thái độ kính cẩn nghe theo, dáng dấp cũng không kém, nhưng hắn thấy thế nào làm sao không thích .

"Bọn ta người bị Hoàng Mệnh, vì nước đào tạo Hiền Năng, nhưng ghi nhớ kỹ dạy người trước tiên đang mình, bình thường muốn làm gương tốt, Thiếu đem một vài oai gió tà khí mang tới Quốc Tử Giám!"

Tuần phụng Hiền lạnh rên một tiếng, đối với Mễ Tiểu Hiệp ăn nói gõ một trận, khoát khoát tay khiến hắn xuống phía dưới .

"Hạ quan cáo từ ."

Mễ Tiểu Hiệp ra khỏi phòng, tâm lý một trận buồn bực, hắn lúc nào trêu chọc đến lão gia hỏa này, vì sao đối với hắn thái độ này ?

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, trợ giáo chỉ là Bát Phẩm, nhưng mặc cho vụ yêu cầu Chính Thất Phẩm . Nếu như hắn nghĩ tại Quốc Tử Giám lại tăng nhất phẩm, làm sao cũng không vòng qua được Tế Tửu đại nhân .

Nhưng đi qua vừa rồi tình huống mở ra, tuần phụng Hiền đối với hắn có chút thành kiến, kế tiếp sợ rằng khó làm .

"Này cũng chuyện gì ."

Mễ Tiểu Hiệp thở dài, vô duyên vô cớ trước phải tội người lãnh đạo trực tiếp, nghĩ thầm đắc tra rõ ràng, tiếp tục đi tìm ty nghiệp báo đến . Ty nghiệp phụ trách Quốc Tử Giám cụ thể sự vụ, bao quát nhân viên an bài .

Xem qua Mễ Tiểu Hiệp lý lịch sau đó, bút lớn vung lên một cái đem hắn an bài đến Toán Học . Toán Học phụ trách giáo dục Bát Phẩm dưới cùng với bình dân bách tính đệ tử, là Quốc Tử Giám địa vị thấp nhất bộ môn .

Mễ Tiểu Hiệp làm trợ giáo, thân phận đã đủ thấp, hiện tại lại được an bài vào Toán Học, vô duyên vô cớ so với hắn trợ giáo lại thấp nhất đẳng .

Không thể không nói, Mễ Tiểu Hiệp tuy là vào Quốc Tử Giám, nhưng đủ không được thích .

"Điểm danh, đang học một dạng đáp 1 tiếng đến ."

Buổi chiều thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp chính thức bắt đầu hắn trợ giáo cuộc đời, hạng thứ nhất nhiệm vụ chính là công tác thống kê Toán Học học tử nhập học tình huống .

Mễ Tiểu Hiệp ôm danh sách, nhìn phần dưới ngồi nghiêm chỉnh các học sinh, âm thầm thở dài, những thứ này đều là Đại Đường tương lai Đống Lương, không biết có thể hay không hủy trong tay hắn .

"Vương tử thành ."

"Đến!"

"Chu Thái cảnh ."

"Đến!"

"Mã Văn Tài ."

"Đến!"

"Chúc Anh Đài ."

"Đến!"

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên ngẩn ra, dường như không đúng chỗ nào a . Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một gã bạch bạch tịnh tịnh thư sinh, nếu như thay toàn thân nữ trang, trừ bộ ngực lên xuống không lớn ở ngoài, nhất định là một mỹ nhân .

Mễ Tiểu Hiệp đi xuống lật xem danh sách, lật tới trang thứ ba thời điểm, quả nhiên thấy Lương Sơn Bá tên .

"chờ một chút, dường như trước khi còn gọi đến Mã Văn Tài ?"

Mễ Tiểu Hiệp lại là ngẩn ra, cái này nhưng góp đủ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

045 cây cải củ cùng cái hố

Quốc Tử Giám ban đầu liền không có chuyện gì lớn, Mễ Tiểu Hiệp càng chỉ là một Tiểu trợ giáo, công tác cơ bản đều là chút lông gà vỏ tỏi việc nhỏ .

Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày đúng hạn điểm mão, không có gì xông ra cống hiến, cũng may rơi vào cái cần cù và thật thà đánh giá . Mà Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày lạc thú, chính là qua lại lật danh sách, hoặc là ở trong Quốc Tử giám đi dạo, xem có thể hay không gặp phải vài cái danh nhân trong lịch sử .

Bất quá đáng tiếc, trừ Lương Sơn Bá, Chúc Anh Đài ở ngoài, liên tiếp hơn mười ngày, hắn cũng không có phát hiện thú vị người .

"Đắc nghĩ biện pháp a . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đến Quốc Tử Giám là vì hoàn thành nhiệm vụ, cũng không phải là hoang phế thời gian . Hiện tại hắn là Bát Phẩm, lại tăng nhất phẩm có thể hoàn thành đệ nhị hoàn sống yên phận nhiệm vụ .

Muốn đề thăng phẩm cấp, sẽ lập được công huân, triều đình đề thăng phẩm cấp bổng lộc làm tưởng thưởng . Sẽ chức vị điều động, điều chỉnh đến vị trí trọng yếu hơn, phẩm cấp cũng theo đề thăng .

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, phương pháp thứ hai tương đối dựa vào, dù sao Bát Phẩm đến thất phẩm chênh lệch cũng không phải rất lớn .

Nhưng ở trong Quốc Tử giám, một cái cây cải củ một cái hố, nếu như hắn thăng chức, đầu tiên phải đem trước mặt hắn thượng cấp lấy ra .

Nếu như là người thường, Mễ Tiểu Hiệp xem ai không vừa mắt, mệnh lệnh Sửu Nô ban đêm giết chính là, vị trí dĩ nhiên là trống ra, Mễ Tiểu Hiệp cũng có thượng vị cơ hội .

Nhưng Quốc Tử Giám bất đồng, Quốc Tử Giám quan lại, tuy là không có thực quyền gì, cũng không có gì lớn bản lĩnh . Nhưng trừ Mễ Tiểu Hiệp cái này nhờ quan hệ đi cửa sau ở ngoài, hắn hầu như đều là Uyên Bác Chi Sĩ .

Những thứ này tay trói gà không chặt người có học, một bụng tiên hiền luận án, trong lồng ngực dưỡng thành một cổ Hạo Nhiên Chính Khí, chính là tà ma quỷ mị khắc tinh .

Luyện hóa Âm Châu sau đó, Sửu Nô đã khôi phục Tứ Trọng Thiên tu vi, nhưng dù sao vẫn là Dục Giới tầng thứ .

Những thứ này có Hạo Nhiên Chính Khí người có học, đối với hắn mà nói tựa như nung đỏ bàn ủi, căn bản không dám đụng . Nếu như những thứ này người có học đọc tiếp một đoạn tiên hiền luận án, dẫn phát trong lồng ngực Hạo Nhiên Chính Khí, Sửu Nô thì không khỏi không nhanh lên nhượng bộ lui binh .

Quỷ Vật vô hình, có đôi khi quả thực thuận tiện, nhưng là có rất nhiều hạn chế . Con có lúc nào đột phá Thất Trọng Thiên, tiến nhập Sắc Giới tầng thứ, mới có thể không sợ ánh mặt trời, có thể ngăn cản các loại dương khí, chính khí .

Còn như Mễ Tiểu Hiệp tự mình động thủ, phiêu lưu quá lớn . Hiện tại mặc dù là cổ đại, hình trinh thủ đoạn vẫn còn tương đối nguyên thủy, nhưng trong nha môn cũng không thiếu Thần Thám, dân gian đủ kỳ nhân, Mễ Tiểu Hiệp tuyệt đối sẽ không mạo hiểm như vậy .

Tạm thời không có biện pháp tốt, Mễ Tiểu Hiệp chỉ có thể chờ một chút, cũng may nhiệm vụ thời gian còn rất đầy đủ .

"Ngày hôm nay nên Xuân Thu ."

Hôm nay sau bữa cơm trưa không có việc gì, Mễ Tiểu Hiệp hướng sách lầu đi tới .

Quốc Tử Giám có tòa Tàng Thư Lâu, bên trong bày đầy các loại sách vở . Mấy ngày hôm trước Mễ Tiểu Hiệp nhàn rỗi buồn chán, vừa vặn trải qua liền vào đến xem sách . Nhưng khiến hắn không nghĩ tới là, nhìn một chút trưa Tứ Thư, Lưu Tự Môn ngộ tính dĩ nhiên đề thăng 1 điểm, biến thành 34!

Thuật lưu tĩnh động bốn chữ bàng môn, ngộ tính càng cao, học tập kỹ năng tốc độ lại càng nhanh . Hơn nữa học tập kỹ năng, cũng sẽ có tương ứng thấp nhất ngộ tính yêu cầu .

Tình hình chung, Dục Giới kỹ năng, trong, hạ phẩm yêu cầu ngộ tính 10, thượng phẩm yêu cầu ngộ tính 2 0, cực phẩm yêu cầu ngộ tính 30 .

Nếu như là Dục Giới trên, thuộc về Sắc Giới, thậm chí là Vô Sắc giới kỹ năng, đối với ngộ tính yêu cầu càng cao, thậm chí có thể đạt được 80!

Ngộ tính max trị số 100, Mễ Tiểu Hiệp ban đầu ngộ tính là Thuật Tự Môn 14, Lưu Tự Môn 33, Động Tự Môn 52, Tĩnh Tự Môn 17, trừ Động Tự Môn ở ngoài, dư tam môn đều tương đối thấp, riêng là Thuật Tự Môn cùng Tĩnh Tự Môn .

Bốn chữ bàng môn ngộ tính rất khó đề thăng, cũng chỉ Betty thăng linh căn dễ dàng một chút . Hơn nữa phương pháp cụ thể, Mễ Tiểu Hiệp cũng vẫn còn ở lục lọi trong .

Nhưng không nghĩ tới là, sách dĩ nhiên có thể đề thăng Lưu Tự Môn ngộ tính .

Bất quá lại vừa nghĩ, đây cũng là hợp tình hợp lý sự tình, Lưu Tự Môn phần nhiều là Chư Tử Bách Gia bản lĩnh, sách không được chính là bọn họ Học Thuyết điển tịch à.

Minh bạch điểm này sau đó, Mễ Tiểu Hiệp mừng rỡ, cho nên mỗi ngày không có việc gì phải đi sách lầu sách .

"Ai vậy, đây không phải là Mễ trợ giảng à."

Mễ Tiểu Hiệp đi tới sách cửa lầu, trước mặt gặp phải một người, từ đầu đến chân quan sát hắn một phen, kỳ quái vừa cười vừa nói .

"Mặt trời mọc ở hướng tây không được, lẽ nào Mễ trợ giảng cũng sách ?"

Người này tên là Bặc Tranh Cảnh, là Quốc Tử Giám Chủ Bộ, Chính Thất Phẩm chức quan . Đã hơn 40 tuổi, chẳng làm nên trò trống gì, hết lần này tới lần khác còn tự nhận là rất có bản lĩnh .

Nổi lên bản thân đơn giản nhất phương pháp chính là làm thấp đi người khác, nhưng với hắn đồng liêu so sánh với, Bặc Tranh Cảnh thực sự không chiếm nhiều Thiếu ưu thế . Khi nghe nói Mễ Tiểu Hiệp chỉ là tú tài, đi cửa sau mới vào Quốc Tử Giám, Bặc Tranh Cảnh nhãn tình sáng lên, rốt cuộc tìm được thể hiện nhân sinh giá trị địa phương .

Cho nên tiếp đó, Bặc Tranh Cảnh không có việc gì sẽ tìm Mễ Tiểu Hiệp, đầu tiên là Hàm Sa Xạ Ảnh, rồi đến chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, sau lại liền trực tiếp châm chọc khiêu khích .

"Bói Chủ Bộ, Hảo Cẩu còn không cản đường, nhưng ngươi, ngăn cản ta lộ ."

Mễ Tiểu Hiệp là dễ khi dễ sao? Hắn dễ dàng tha thứ Bặc Tranh Cảnh hai lần, sau đó mới nhìn thấy Bặc Tranh Cảnh, nói chuyện liền mắng .

"Ngươi . . . Ngươi thô tục!"

Nghe Mễ Tiểu Hiệp mắng hắn không bằng chó, Bặc Tranh Cảnh khí giậm chân . Nhưng lại thiên ỷ vào thân phận mình, vẫn không thể cùng Mễ Tiểu Hiệp mắng nhau, chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp gân giọng hô .

"Ngươi có nhục nhã nhặn! Chỉ ngươi trả sách, đơn giản là bôi nhọ Thánh Hiền! Bôi nhọ Thánh Hiền!"

Bôi nhọ Thánh Hiền bốn chữ này, đã là Bặc Tranh Cảnh có thể nói ra, nhất thực lực mạnh mẽ thô tục . Mễ Tiểu Hiệp chẳng đáng cười cười, đẩy ra hắn đi vào sách lầu .

"Kỳ quái . . ."

Bị Mễ Tiểu Hiệp đẩy lảo đảo một cái, Bặc Tranh Cảnh còn ở cửa hô có nhục Thánh Hiền, Mễ Tiểu Hiệp không để ý hắn, nhưng không khỏi cảm thấy rất ngờ vực .

Vừa rồi hắn dùng Vọng Khí Thuật tham quan, chỉ thấy Bặc Tranh Cảnh cái trán có đen một chút khí, dùng bọn bịp bợm giang hồ nói, đây là ấn đường biến thành màu đen a!

Những hắc khí kia phù phiếm bất định, không giống như là tai họa bất ngờ dấu hiệu, ngược lại giống như bị cái gì tai hoạ quấy nhiễu . Mễ Tiểu Hiệp buồn bực, Bặc Tranh Cảnh tuy là không có gì lớn bản lĩnh, nhưng dù sao chính là người có học, đừng nói là một dạng quỷ mị, ngay cả Sửu Nô đều hại không được hắn .

"Sửu Nô, buổi tối đi nhìn chằm chằm Bặc Tranh Cảnh, nhìn hắn có vấn đề gì ."

Không nghĩ ra, Mễ Tiểu Hiệp dụng ý niệm câu thông, mệnh lệnh tay ống tay áo Sửu Nô .

"Cạc cạc! Yes Sir!"

Sửu Nô cười quái dị hai tiếng, rốt cục lại có việc làm, gần nhất hắn đã rỗi rãnh hốt hoảng .

Bặc Tranh Cảnh trong lồng ngực có Hạo Nhiên Chính Khí, nhưng Sửu Nô chỉ cần không gần người, hoặc là hắn không chủ động công kích Sửu Nô, liền không có vấn đề .

Sau đó Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ nhiều nữa, an tâm sách đề thăng Lưu Tự Môn ngộ tính . Như vậy nhoáng lên chính là một buổi chiều, Mễ Tiểu Hiệp điểm mão tan tầm, trở về Vương phủ nghỉ ngơi .

"Nên đặt mua cái sân ."

Vương phủ sinh hoạt tuy tốt, nhưng tất lại không phải là nhà mình, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, các loại có thời gian đi mua ngay một tòa tiểu viện . Mấy năm liên tục đại chiến hoang vắng, thành Kim Lăng cũng không có thiếu vô ích viện, mấy mười lượng bạc liền có thể mua tọa không sai sân .

Ăn xong cơm tối, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục tu luyện .

Mễ Tiểu Hiệp bây giờ là Nhị Trọng Thiên tu vi, nhưng bởi vì hắn tư chất thấp, công pháp kém, tuy là mỗi ngày khổ tu không rơi vào, khoảng cách Tam Trọng Thiên vẫn là xa xa khó vời .

Còn như có thể đề thăng tốc độ tu luyện nhập định, Mễ Tiểu Hiệp cũng mới luyện đến một tầng 10% độ thuần thục, Thuật Tự Môn ngộ tính quá thấp!

"Chủ nhân! Tra rõ!"

Mới vừa vào Dạ không có khi nào, đi nhìn chằm chằm Bặc Tranh Cảnh Sửu Nô bỗng nhiên trở về, Mễ Tiểu Hiệp vô cùng bất ngờ, làm sao nhanh như vậy .

"Cạc cạc, cái kia Bặc Tranh Cảnh quả nhiên không đứng đắn, cơm nước xong nằm trên giường không có việc gì, hướng về phía một quyển sách nhỏ thủ dâm chơi đây."

Sửu Nô cười quái dị hai tiếng, ngay cả hắn lão quỷ này, cũng không khỏi bụm mặt một trận e lệ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

046 Bặc Tranh Cảnh móng vuốt

Bặc Tranh Cảnh qua tuổi bốn mươi, nhưng vẫn không có cưới vợ .

Quốc Tử Giám thất phẩm Chủ Bộ, chức quan mặc dù không lớn, nhưng dù sao chính là mệnh quan triều đình, theo lý thuyết đón dâu cũng không trắc trở . Trên thực tế cũng không có thiếu bà mối đăng môn, nhưng tiểu môn tiểu hộ Bặc Tranh Cảnh chướng mắt, Hào Môn Vọng Tộc lại không nhìn trúng Bặc Tranh Cảnh .

Bởi vậy hai đi, vẫn tha đến bây giờ, nói trắng ra chính là cao không tới, thấp không xong .

Không có có thích hợp chính thê, cũng có thể trước tiên cưới một cái Thiếp Thất . Nhưng Bặc Tranh Cảnh vô cùng quan tâm danh tiếng, không có cưới vợ trước tiên cưới Thiếp, rất sợ người khác nói hắn trầm mê nữ sắc, cho nên kiên quyết không cưới Thiếp Thất .

Thử nghĩ, Bặc Tranh Cảnh cũng là bình thường nam tính, tích súc tinh lực cũng cần thả ra . Trong nhà không có thê thiếp, bình thường liền chỉ có thể tự mình động thủ giải quyết .

Về phần tại sao không đi pháo hoa đường hẻm, Bặc Tranh Cảnh ngay cả cưới Thiếp đều sợ người khác nói nhàn thoại, như vậy yêu quý danh tiếng hắn, lại sao được đi dạo kỹ viện .

Thủ dâm cũng cần trợ hứng đồ đạc, Bặc Tranh Cảnh gần nhất mới được một quyển tiểu Hoàng sách, một thời Tân Tiên, gần nhất mỗi ngày đều muốn lộng hai ba lần .

"Nguyên lai là như vậy ."

Nghe xong Sửu Nô sinh động như thật hội báo, Mễ Tiểu Hiệp cười ngửa tới ngửa lui .

Hắn giờ mới hiểu được, Bặc Tranh Cảnh đỉnh đầu hắc khí, dĩ nhiên là bởi vì trầm mê thủ dâm, một là thua thiệt thân thể, hai là dâm ~ Tà xâm lấn tinh thần

.

"Có ý tứ ."

Sau khi cười xong, Mễ Tiểu Hiệp con ngươi đi dạo, bỗng nhiên nghĩ đến một ý kiến .

"Sửu Nô, ngươi đi làm một chuyện ."

Càng nghĩ càng thấy đắc thú vị, Mễ Tiểu Hiệp lúc này phân phó Sửu Nô .

"Chủ nhân . . . Ngươi đối với ta quá tốt!"

Nghe xong Mễ Tiểu Hiệp phân phó, Sửu Nô hai mắt tỏa ánh sáng, liền lại phải cho Mễ Tiểu Hiệp liếm giày .

"Sửu Nô ngươi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, vốn cho là Sửu Nô sẽ mâu thuẫn bài xích, không nghĩ tới hắn ngược lại hưng phấn .

Mễ Tiểu Hiệp vỗ ót một cái, một lúc sau kém chút quên, Sửu Nô nguyên bản là yêu thích nam gió, hơn nữa còn là một nghiêm trọng run rẩy M .

"Cạc cạc, ta đây đi làm ngay ."

Sửu Nô một trận cười quái dị, hóa thành một cổ khói đen bay ra cửa sổ .

Sửu Nô hưng phấn như thế, Mễ Tiểu Hiệp đột nhiên cảm giác được có điểm ác tâm .

Mễ Tiểu Hiệp muốn Sửu Nô biến ảo thành một gã cô gái xinh đẹp, ở lúc đêm khuya vắng người sau khi, đi liêu tao Bặc Tranh Cảnh, nhưng không chính xác phát sinh thực tế quan hệ, nói trắng ra chính là khiến Bặc Tranh Cảnh nhìn không ăn được .

Bặc Tranh Cảnh thủ dâm quá độ, đỉnh đầu đã sinh thành hắc khí, Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh Sửu Nô làm như thế, chính là muốn Bặc Tranh Cảnh càng phát ra không có tiết chế . Đương nhiên, không nghe nói người nào đem mình vén chết, Mễ Tiểu Hiệp cũng không trông cậy vào Bặc Tranh Cảnh chết bất đắc kỳ tử, càng nhiều thật là muốn trêu cợt hắn .

Bặc Tranh Cảnh là người có học, trong lồng ngực có Hạo Nhiên Chính Khí, Sửu Nô không còn cách nào tiếp cận hắn, nhưng cách xa xa tao thủ lộng tư, cái này không có vấn đề gì .

Ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp bình thường đi Quốc Tử Giám điểm mão, buổi sáng thời điểm đụng tới Bặc Tranh Cảnh . Chỉ thấy đỉnh đầu hắn hắc khí lại nhiều hơn chút, chỉa vào hai cái thật to vành mắt đen, sắc mặt vàng như nến vàng như nến .

Bặc Tranh Cảnh tối hôm qua thân thể lỗ lớn, ngày hôm nay cũng không còn khí lực trào phúng Mễ Tiểu Hiệp . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm buồn cười, xem ra Sửu Nô thật còn dốc sức . Tiếp tục cũng không để ý tới nữa hắn, xử lý xong công tác sau đó, đi sách lầu tiếp tục xem sách .

Thời gian cực nhanh, nhoáng lên lại là hơn mười ngày, hiện tại đã tiến nhập tháng mười một, khí trời càng phát ra hàn lạnh lên, Mễ Tiểu Hiệp đến Quốc Tử Giám cũng đã có tầm một tháng .

Trong một tháng này, Mễ Tiểu Hiệp nhập định một tầng độ thuần thục đề thăng tới 13%, Lưu Tự Môn ngộ tính lần thứ hai đề thăng 2 điểm, đạt được 36 .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp rõ ràng cảm giác, gần nhất sách hiệu quả kém rất nhiều, Lưu Tự Môn ngộ tính đã không thế nào đề thăng . Nghĩ đến cũng đúng, chỉ bằng vào sách trong lầu sách vở, cũng không khả năng khiến Mễ Tiểu Hiệp vô hạn xoát ngộ tính, có thể đề thăng 3 điểm liền khá vô cùng .

"Quả nhiên vẫn là bách tính mang ơn ."

Gần nhất Quốc Tử Giám vứt bỏ vài thứ, cần nha môn hỗ trợ tra tìm, Mễ Tiểu Hiệp rốt cuộc tìm được cơ hội đi vào Kim Lăng Phủ Nha, sau đó nhân cơ hội tìm được con kia màu đồng bảo rương .

Không có gì bất ngờ xảy ra, cùng Lâm Giang huyện nha yêu cầu giống nhau, cần bách tính mang ơn, mới có thể thu được được bảo rương chìa khoá .

Tuy là sớm có dự liệu, Mễ Tiểu Hiệp vẫn không khỏi một trận cau mày . So sánh với Lâm Giang Huyện, thành Kim Lăng đâu chỉ lớn mấy lần, muốn cho toàn bộ Kim Lăng bách tính mang ơn, chỉ sợ không phải giết vài cái tham quan, ác bá là được rồi.

"Không dễ làm đây. . ."

Trở về trên đường, Mễ Tiểu Hiệp một mực suy tư, nhưng cũng không có quá ý kiến hay .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp chải vuốt sợi một cái Kim Lăng bảo rương tình huống . Kim Bảo rương ở vào Đại Đường hành cung, manh mối không biết . Một con màu đồng bảo rương ở vào Cổ gia Tây phủ Nội Phủ, manh mối không biết .

Một con màu đồng bảo rương ở vào nha môn, cần Kim Lăng trăm thư mang ơn . Một con bảo rương ở vào ngoài thành Huyền Chân quan, cần vạch trần Cổ Kính hành vi phạm tội .

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, lúc này cũng chính là Huyền Chân quan bảo rương tương đối dễ dàng vào tay. Chỉ cần qua một thời gian ngắn nữa, Cổ Kính đem hắn quên mất không sai biệt lắm, hắn liền thiếp đại tự báo đi .

"Chuyện lớn, ra chuyện lớn!"

"Chuyện gì, như thế vội vội vàng vàng, ngay cả nhã nhặn đều không chú ý ."

"Ngươi quả nhiên còn không biết, ngươi Quốc Tử Giám Bặc Chủ Bạc bị quan phủ trảo!"

"Bặc Chủ Bạc bị bắt ? Chuyện gì xảy ra, nhanh nói một chút ."

"Hắc hắc, việc này khiến người ta khó có thể mở miệng, đơn giản là người có học sỉ nhục! Sáng sớm hôm nay, liền cái này rõ như ban ngày trên đường cái, Bặc Chủ Bạc đem một gã phu nhân nhào tới trên mặt đất, nhúng tay ở phu nhân chắc nịch trên ngực một trận ngoan trảo ."

"Chuyện này... Điều này sao có thể!"

"Làm sao không có khả năng ? Trên đường cái nhiều người như vậy chứng kiến, phụ nhân kia không chịu nhục nổi, hiện tại đang tìm cái chết, Bặc Chủ Bạc cũng bị quan phủ khóa đi ."

"Tấm tắc, Bặc Chủ Bạc heo chẳng lẽ là dầu mông tâm, thực sự là cho Quốc Tử Giám mất mặt, người có học sỉ nhục, người có học sỉ nhục a!"

. . .

Vừa mới trở lại Quốc Tử Giám, liền nghe được hai gã học tử nghị luận, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, Bói Chủ Bộ bị bắt ?

Bên đường sờ ngực loại chuyện này, coi như là tiếng xấu lan xa tay ăn chơi, hoặc là vô ác bất tác hoàn khố, chỉ sợ cũng kéo không dưới khuôn mặt . Bặc Tranh Cảnh như thế cần thể diện người, hơn nữa lá gan lại nhỏ, làm sao sẽ làm loại chuyện này ?

Khó có thể tin, nhưng đồn đãi càng ngày càng nhiều, chờ thêm buổi trưa, chuyện này đã tại Quốc Tử Giám truyền khắp . Mà buổi chiều ly khai Quốc Tử Giám trước, Tế Tửu Chu Phụng Hiền gọi lại mọi người, chính mồm chứng thực Bặc Tranh Cảnh hành hung bị bắt sự tình .

Cái này đĩ nhiên là thật, không chỉ có là Mễ Tiểu Hiệp, Quốc Tử Giám sở hữu quan lại đều là một trận kinh ngạc .

"Không dám là bởi vì ta đi. . ."

Ly khai Quốc Tử Giám, trở lại trên đường, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng không khỏi suy nghĩ .

Biết Bặc Tranh Cảnh mê sau đó, Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh Sửu Nô đi trêu chọc hắn . Mới đầu là đồ một thời chơi thật khá, ai biết Sửu Nô nhiệt tình tăng vọt, mỗi đêm đều hóa thành mặc hở hang nữ tử, ở Bặc Tranh Cảnh phía bên ngoài cửa sổ tao thủ lộng tư . Xem Bặc Tranh Cảnh vò đầu bứt tai, mỗi đêm đều phải vén cái bốn năm lần .

Tính toán thời gian, như vậy đã qua hơn mười ngày, Bặc Tranh Cảnh một ngày đêm bốn năm lần, thân thể đã có chút ăn không tiêu . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không biết là, so sánh với thân thể thiếu hụt, Bặc Tranh Cảnh tư tưởng bị ăn mòn lợi hại hơn!

Đã nhiều ngày, Bặc Tranh Cảnh mất hồn mất vía, vẫn muốn ban đêm Sửu Nô biến ảo nữ tử . Dần dần cố ý nghiện, chứng kiến nữ nhân liền một trận lòng ngứa ngáy khó nhịn .

Sáng sớm hôm nay thời điểm, chợt thấy một gã phu nhân, bộ ngực cao cao nổi lên, tựa như ban đêm nàng kia . Bặc Tranh Cảnh càng xem càng giống, không tự chủ hai bóng người trọng điệp, gào 1 tiếng liền nhào tới .

Hai tay dùng sức cầm lấy phu nhân bộ ngực, một bên lực mạnh xoa nắn, còn vừa cười mắng, đứa nhỏ phóng đãng, ngày hôm nay ngươi làm sao không chạy .

"Đáng thương thật đáng buồn ."

Mễ Tiểu Hiệp thật là không có gì để nói, Bặc Tranh Cảnh dục vọng mạnh, hết lần này tới lần khác tự cho là thanh cao làm bộ làm tịch . Nếu như hắn cưới một Thiếp Thất, hoặc là không có việc gì đi dạo một chút kỹ viện, cũng không trở thành ra loại chuyện này .

Bất quá bất kể nói thế nào, hiện tại Bặc Tranh Cảnh bị cách chức điều tra, Quốc Tử Giám thất phẩm Chủ Bộ vị trí liền trống chỗ ra . Mễ Tiểu Hiệp cầm nắm tay đầu, đây là một cái cơ hội tốt!

Quả nhiên, sáng sớm hôm sau liền nhận được tin tức, Chu Phụng Hiền muốn từ trợ giáo trong một lần nữa chọn một gã Chủ Bộ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

047 làm thơ

Quốc Tử Giám không được coi trọng, thất phẩm Chủ Bộ cũng không phải là cái gì đại quan, triều đình lại phái người viết thiếu . Từ Tế Tửu tấu lên tiến cử, triều đình tiếp tục phê chỉ thị, đi đi qua cũng liền được.

Cho nên ai có thể thăng nhiệm tân chủ bộ, toàn bằng Chu Phụng Hiền một câu nói .

Buổi chiều điểm mão sau đó, Quốc Tử Giám mười một gã trợ giáo, coi là Mễ Tiểu Hiệp đến tám . Ba người khác tâm cao khí ngạo, nghĩ sau này trực tiếp thăng Ngũ Phẩm tiến sĩ, chướng mắt nho nhỏ này thất phẩm Chủ Bộ .

Chu Phụng Hiền còn có chính vụ xử lý, tám gã trợ giáo ở sách sau lầu mặt hoa viên chờ .

"Mọi người xem ai vậy, Mễ trợ giảng, lẽ nào ngươi cũng muốn cạnh tranh Chủ Bộ vị trí ?"

Phùng Khánh Niên bỗng nhiên đi hướng Mễ Tiểu Hiệp, làm bộ rất giật mình xu thế, kỳ quái nói rằng .

"Cá chép còn vượt Long Môn, người nào không muốn thường đi chỗ cao đây."

"Nhưng trước tiên đắc biết mình cân lượng, bằng không tăng thêm trò cười mà thôi ."

"Trò đùa, Lưu huynh nói đúng, ta chính là ý tứ này ."

Mễ Tiểu Hiệp không nói gì, hắn trợ giáo nhìn qua, kẻ xướng người hoạ lại là một trận trào phúng .

Mễ Tiểu Hiệp chỉ là tú tài, nhờ quan hệ mới vào Quốc Tử Giám, đây cũng không phải là bí mật gì . Đạp người khác nâng lên bản thân, đây là người bản tính, những thứ này trợ giáo đều muốn thải Mễ Tiểu Hiệp một cước .

Hơn nữa hắn trợ giáo đều là gian khổ học tập đau khổ niên, bằng thực học, mới lên làm cái này Bát Phẩm trợ giáo . Dựa vào cái gì Mễ Tiểu Hiệp thác nhờ quan hệ, liền có thể theo chân bọn họ bình khởi bình tọa, trong lòng bọn họ không thăng bằng!

"Mễ trợ giảng, thừa dịp Tế Tửu đại nhân không có tới, ta khuyên ngươi chính là nhanh đi về . Tế Tửu đại nhân luôn luôn mặc cho người chỉ cần có tài, cũng không bán người nào mặt mũi ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp không nói lời nào, Phùng Khánh Niên cười nhạt hai tiếng, chẳng đáng còn nói thêm .

" Chờ sẽ nhất định phải tỷ thí tài học, ngươi chẳng phải liền lậu, mặc dù mọi người đã sớm tâm lý nắm chắc, nhưng dù sao ngươi trên mặt nhục nhã ."

"Cái này không cần ngươi quan tâm ."

Mễ Tiểu Hiệp xem Phùng Khánh Niên liếc mắt, khinh rên một tiếng không tuân theo

"Thích! Không tán thưởng!"

Phùng Khánh Niên lạnh rên một tiếng đi ra, tâm lý thầm nghĩ, đợi lát nữa xem Mễ Tiểu Hiệp làm sao xấu mặt .

Hắn sáu gã trợ giáo, chính là từng cái mặt mang hèn mọn, thật bọn họ ước gì có cơ hội này, có thể vạch trần Mễ Tiểu Hiệp lão, khiến hắn tốt tốt mất mặt xấu hổ .

Chúng người lẳng lặng chờ, một hồi nữa, Chu Phụng Hiền chắp tay sau đít đi tới .

"Chư vị, ngày hôm nay gọi các ngươi đến, nói vậy sự tình các ngươi đã rõ ràng ."

Chu Phụng Hiền cũng không nhiều dong dài, nói thẳng vào vấn đề đạo .

"Quan viên bên trên sẽ đối triều đình phụ trách, xuống muốn không làm ... thất vọng bách tính . Quốc Tử Giám nhận vì nước bồi dưỡng nhân tài trọng trách, bất luận chuyện lớn nhỏ đều không phải là không thể sơ sẩy! Ngày hôm nay từ trong chư vị chọn một gã Hiền Năng, lão phu sẽ tấu triều đình, ủy nhiệm làm tân chủ bộ ."

"Tế Tửu đại nhân nói cực phải, bọn ta được dẫn dắt rất nhiều . Nhưng không biết lần chọn lựa này, là thế nào một cái chương trình ."

Chu Phụng Hiền sau khi nói xong, có một gã trợ giáo mở miệng hỏi .

"Nếu là vì nước chọn mới, đương nhiên là nên mới Học nhi định ."

Chu Phụng Hiền ho nhẹ một tiếng, tuyên bố nói rằng .

"Vì không được đình lại thời gian, ngày hôm nay sẽ không làm văn, chư vị mỗi người các làm một câu thơ . Lão phu sẽ từng cái bình định, người nào thơ tốt lão phu liền tiến cử người nào ."

"Làm thơ ? Cái này tốt!"

Nghe được là so sánh thơ, mọi người nhìn nhau, đều là vẻ mặt nóng lòng muốn thử .

Bây giờ là Đường Triều năm đầu, thi từ từ từ thịnh hành, người có học tụ hội cũng thường làm thơ trợ hứng . Đây là vừa khảo nghiệm tài văn chương, lại thú vị vị sự tình .

"Không biết là đề mục gì ."

Tiếp tục lại có người hỏi, coi như là ngẫu hứng làm thơ, cũng phải lại hữu duyên từ không phải .

"Thái sinh tích phản ngược lại không có ý nghĩa, liền viết cái vịnh vật thơ đi. Phàm là cái này trong hoa viên, có thể chứng kiến sự vật, đều là có thể dùng để làm thơ ."

Chu Phụng Hiền chỉ chỉ hoa này vườn, tiếp tục lấy ra lư hương, châm lửa một cây Đàn Hương .

"Thời hạn một nén nhang, chẳng phân biệt được trước sau, con đánh giá ưu khuyết ."

Cổ nhân có bảy bước thành thơ, nhưng nghìn năm qua cũng liền một cái Tào Thực . Thời gian một nén nhang rất khẩn trương, mọi người vội vã bắt đầu, từng cái nhìn hoa này vườn, hoặc là qua lại đi dạo, tản bộ một dạng, hoặc là vuốt cằm chòm râu suy tư .

"Vịnh vật thơ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ánh mắt đảo qua trong hoa viên cảnh vật, cũng không khỏi một trận cau mày suy tư .

"Có!"

Hương Thiêu một nửa, một gã trợ giáo vỗ tay một cái, đi nhanh đến bàn trước, cầm bút lông lên ở trên tuyên chỉ viết xuống một bài không ngũ ngôn tuyệt cú .

Ngay sau đó không nhiều lắm biết, người khác cũng dần dần thành thơ, đều đi tới bàn trước cầm bút viết xuống .

Mễ Tiểu Hiệp ở trong vườn hoa đi một vòng, thẳng đến một nén nhang nhanh đốt xong thời điểm, lúc này mới đi tới bàn trước, cũng viết xuống một bài thơ .

Lại nói tiếp, Mễ Tiểu Hiệp phụ thể trọng sinh, bút lông chữ là nguyên lai thân thể công . Mặc dù không là rất tốt, nhưng coi như tinh tế .

" Được, ta xem chư vị đều viết xong, không biết người nào trước tiên biểu diễn biểu diễn ."

Thấy tất cả mọi người viết xong, cầm trong tay thơ làm, Chu Phụng Hiền cười hỏi.

"Ta tới trước đi, quyền đương thả con tép, bắt con tôm, Chư vị huynh đài bị chê cười ."

Có một gã trợ giáo tiến lên một bước, hướng mọi người chắp tay một cái, triển khai thơ làm, hắng giọng đọc diễn cảm đứng lên .

"Một tiết lại một tiết, chi tiết sinh Thanh Diệp . Ta mặc dù không nở hoa, lại giống có ong cùng điệp ."

" Được ! Thơ hay!"

"Tốt một bài vịnh trúc!"

Đây là viết gậy trúc thơ, sau khi nghe xong, mọi người đều vỗ tay tán thưởng . Bài thơ này tuy là dùng từ đơn giản, nhưng tươi mát thoát tục, xem như là một bài không sai thơ làm .

Tên kia trợ giáo lại hướng mọi người chắp tay một cái, trên mặt lộ ra một nụ cười, hắn cũng hiểu được cũng không tệ lắm .

" Ừ, đơn giản dễ hiểu, thượng khả ."

Chu Phụng Hiền gật đầu, xem như là tán thành, tâm lý nhưng không khỏi lắc đầu . Thơ như người, từ thi văn có thể thấy được nhân phẩm, người này danh lợi tâm quá nặng, không thể trọng dụng!

"Kế tiếp đến lượt ta đi, ta viết là vịnh gió ."

Ngay sau đó, Phùng Khánh Niên đứng ra, hướng mọi người chắp tay ý bảo, cao giọng đọc diễn cảm đứng lên .

"Thổi rơi vào tam thu diệp, khai biến hai tháng hoa . Sang sông thiên tầng lãng, vào rừng vạn mộc tà ."

"Thơ hay! Thơ hay!"

"Giỏi một cái sang sông thiên tầng lãng, vào rừng vạn mộc tà, có vịnh gió ở trước, ta thơ nên kéo!"

Phùng Khánh Niên vịnh xong, mọi người một trận kinh ngạc, thơ này viết quá tốt, trong một người xoẹt 1 tiếng liền đem khổ cực viết thành thơ làm kéo .

"Ta thơ tuy là cũng không tệ, nhưng xa kém xa vịnh gió, cũng không cần mất mặt thấy được ."

"Phùng huynh vịnh gió ở trước, xem ra là không cần lại so với ."

Người khác lắc đầu cười khổ, đều đem thơ làm gấp giấu đến, miễn cho bêu xấu .

"Thơ hay! Trước hai câu uyển chuyển hàm xúc diễn ý, sau khi hai câu lại có thể bình đi lên khí thế rộng rãi, thơ hay!"

Ngay cả đại nho Chu Phụng Hiền, chính là liên tục gật đầu đại gia tán thưởng, thầm nghĩ lần này Chủ Bộ chức vụ, hẳn là rơi vào cái này Phùng Khánh Niên trên người .

"Các vị huynh đài đa tạ, ta chỉ là . . ."

Phùng Khánh Niên trong lòng đắc ý, cố nén đắc ý hướng mọi người chắp tay nói cám ơn, nhưng khi thấy Mễ Tiểu Hiệp thời điểm, không khỏi ngẩn ra .

Hắn người cũng đã đem thơ làm thu, hoặc là dứt khoát kéo . Duy chỉ có Mễ Tiểu Hiệp, cầm thơ làm còn êm đẹp đứng ở nơi đó .

"Mễ trợ giảng, xem ra ngươi đối với ngươi thơ làm rất có lòng tin a ."

Phùng Khánh Niên nhìn Mễ Tiểu Hiệp, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh .

"Đây là Tự Nhiên ."

Mễ Tiểu Hiệp khẽ ngẩng đầu, vẻ mặt tự tin .

"Người sang tự biết mình, không có tài học hoàn hảo, đáng sợ nhất phải không tự biết!"

" Đúng vậy, có vịnh gió ở trước, chúng ta đều đã rời khỏi, ngươi chẳng lẽ còn có tốt hơn ?"

Hắn trợ giáo một trận nghị luận, đều hèn mọn Mễ Tiểu Hiệp . Chu Phụng Hiền chính là khẽ nhíu mày, hắn nguyên bản là không đem Mễ Tiểu Hiệp suy nghĩ ở bên trong, không nghĩ tới hắn còn như vậy vô liêm sỉ .

Chu Phụng Hiền lạnh rên một tiếng, ở nơi này Kim Lăng Quốc Tử Giám, hắn Chu Phụng Hiền nói tính . Coi như là Vương Tử Đằng đích thân đến, cũng đừng nghĩ đi hắn cửa sau!

"Ta viết một bài Thạch Hôi Ngâm, thỉnh Tế Tửu đại nhân chỉ điểm ."

Mễ Tiểu Hiệp không để ý tới mọi người, triển khai thơ làm, tiếp tục cao giọng đọc diễn cảm đứng lên .

"Thiên chùy vạn tạc ra thâm sơn, lửa cháy bừng bừng đốt cháy nhược bình thường . Thịt nát xương tan hồn không sợ, muốn lưu thuần khiết ở nhân gian!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

048 không được người khen tốt nhan sắc

Như thế nào vịnh vật thơ ? Vịnh vật thực tế là nói chí, không được thác vật nói chí, còn vịnh cọng lông vật!

Phùng Khánh Niên vịnh gió quả thật không tệ, lập ý mới mẻ độc đáo, chỉ bằng vào một bài đơn giản ngũ ngôn tuyệt cú, liền đem gió hình tượng, rất sống động biểu diễn ở trước mắt mọi người .

Thế nhưng đáng tiếc, chỉ có vịnh vật không có nói chí, có thể nói là đồ có biểu hiện .

Dưới so sánh, Thạch Hôi Ngâm lập ý càng thêm mới mẻ độc đáo, thử nghĩ ai có thể dùng sửa chữa tường viện vôi làm thơ ? Cả bài thơ bút pháp cô đọng, ngôn ngữ chất phác không được sự tình tạo hình, nhưng lại có cường liệt sức cuốn hút .

Hơn nữa tối trọng yếu là, Thạch Hôi Ngâm mượn vật dụ người, ký thác ôm ấp tình cảm . Biểu hiện ra không hãi sợ ngăn trở tích cực hướng về phía trước nhân sinh thái độ, cùng với không biết sợ nghiêm nghị chính khí!

"Mễ trợ giảng một bài Thạch Hôi Ngâm, đủ thấy phẩm đức sự cao thượng! Lão phu xấu hổ, xấu hổ a!"

Một lát, Chu Phụng Hiền mở miệng nói, vẻ mặt xấu hổ .

Trước đó, hắn vẫn đem Mễ Tiểu Hiệp coi như nhờ quan hệ đi cửa sau, không có thực học hạng người bình thường . Nhưng thử nghĩ, nếu như không phải ngực có hoài bão, nếu như không có thật tài học, làm sao có thể làm ra Thạch Hôi Ngâm !

"Thạch Hôi Ngâm phía trước, uổng ta làm thơ vài thập niên, đơn giản là lãng phí văn chương!"

"Trương huynh ngươi hoàn hảo, ta nguyên vốn còn muốn ra bản thi tập, may mà không có ra, bằng không đến lúc đó có người cầm Thạch Hôi Ngâm làm so với, ta chẳng phải là muốn xấu hổ mà chết."

Hắn trợ giáo lấy lại tinh thần, đều cười khổ một trận lắc đầu, tiếp tục liền nghe được một trận kéo giấy thanh âm, hắn mấy người cũng đem thơ làm móc ra toàn bộ cho kéo .

Có người thậm chí nói rằng, phải đi về đem trước đây thơ đều thiêu hủy, một ngày không viết ra được Thạch Hôi Ngâm loại này thơ làm, một ngày sẽ không lưu văn chương .

"Trò đùa! Hôm nay Thạch Hôi Ngâm thơ thành, thật sự là một chuyện đại hỉ sự . Còn như lần này đề cử nhân tuyển, ta xem cũng đã không huyền niệm chút nào ."

Chu Phụng Hiền cao hứng cười to hai tiếng, nói tiếp .

"chờ một chút! Tế Tửu đại nhân, ta nói ra suy nghĩ của mình!"

Nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên có người vội vã hô . Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, cũng là Phùng Khánh Niên .

Mọi người ngẩn ra, Phùng Khánh Niên vịnh gió mặc dù không tệ, nhưng cùng Thạch Hôi Ngâm so sánh với, kém đâu chỉ mấy cấp bậc, lẽ nào hắn còn không phục ?

"Đại nhân, Thạch Hôi Ngâm tuy viết tốt, nhưng đến tột cùng là người nào viết, còn chưa biết được ."

Phùng Khánh Niên cười lạnh xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, tiếp tục lại lạc hướng Chu Phụng Hiền .

"Lớn nhân phẩm hạnh Cao Khiết, bất nhiễm trần tục, nhưng thật tình không biết thế phong nhật hạ, hiện nay không ít mua danh chuộc tiếng, trộm đạo thơ làm tiểu nhân!"

"Chuyện này..."

Nghe nói như thế, Chu Phụng Hiền không khỏi ngẩn ra, hắn trợ giáo cũng sững sờ, tiếp tục có chút nghi ngờ nhìn về phía Mễ Tiểu Hiệp .

Là, Mễ Tiểu Hiệp nếu quả thật có bực này tài học, vì sao chỉ là nhất giới tú tài, tại sao muốn nhờ quan hệ mới có thể vào Quốc Tử Giám ?

Cái này thủ Thạch Hôi Ngâm, có phải hay không là hắn từ nơi nào nghe đến, hiện tại viết ra giả mạo bản thân thơ làm ?

Phùng Khánh Niên trong lòng hận buồn bực, hắn nguyên bổn đã nắm chắc phần thắng, hết lần này tới lần khác Mễ Tiểu Hiệp làm ra Thạch Hôi Ngâm. Nhưng hắn sẽ không dễ dàng như vậy buông tha, tóm chặt lấy Mễ Tiểu Hiệp nhờ quan hệ đi cửa sau nhược điểm, nhất định phải đem Mễ Tiểu Hiệp lật đổ .

"Mễ trợ giảng, vì tỏ vẻ công chính, có thể hay không viết nữa một bài mệnh đề thơ ."

Thoáng suy tư, Chu Phụng Hiền nói với Mễ Tiểu Hiệp .

Cái gọi là mệnh đề thơ, chính là chỉ định đề mục . Cho dù lại đúng dịp, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khả năng vừa vặn nghe được một bài thơ hay, vừa lúc phù hợp Chu Phụng Hiền đề mục .

Chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp có thể làm ra có thể Thạch Hôi Ngâm, hoặc là trình độ đừng kém nhiều lắm thơ làm, liền có thể nói rõ hắn quả thật có tài hoa .

"Đại nhân mời ra đề ."

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt bình tĩnh, bình tĩnh gật đầu đáp ứng . Trong lòng khẽ cười lạnh, Phùng Khánh Niên đa sự, xem ra là sống được không nhịn được!

"Tốt lắm, vẫn là vịnh vật thơ, ừ . . . Hiện tại đã là tháng mười một, hoa mai gần nở rộ, tựu lấy hoa mai vì đề đi."

Chu Phụng Hiền ngẫm lại, nói ra một đạo đề mục .

Thạch Hôi Ngâm là vịnh vật thơ, hiện tại lại để cho làm một thủ vịnh vật thơ, như vậy mới hợp lý .

" Được."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, hai tay mười ngón tay giao nhau, cau mày trầm tư, hai tay qua lại giao nhau tám lần sau đó, trán giản ra đi hướng bàn .

Mọi người không khỏi ngẩn ra, lúc này mới ngắn ngủi mấy hơi võ thuật, lẽ nào liền nghĩ ra được ? Thời gian ngắn như vậy, có thể thành thơ đều khó khăn, huống hồ là một bài thơ hay, một bài có thể Thạch Hôi Ngâm thơ hay ?

Trong lòng mọi người hiếu kỳ, vội vàng đuổi theo đi, muốn nhìn Mễ Tiểu Hiệp đến tột cùng làm một thủ cái gì thơ . Trong Phùng Khánh Niên gấp nhất, hắn đã thầm nghĩ tốt chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp viết không bằng Thạch Hôi Ngâm, liền một mực chắc chắn Thạch Hôi Ngâm là hắn sao chép!

"Ngô gia tẩm nghiên mực đầu cây ."

Mễ Tiểu Hiệp đặt bút, mọi người nhịn không được theo tụng đi ra . Cái này câu đầu tiên bình thản không có gì lạ, thậm chí không giống như là thơ, ngược lại giống như bình thường nói .

Phùng Khánh Niên trong lòng vui vẻ, cái này câu đầu tiên liền không được, coi như phía sau cho dù tốt, thơ chỉnh thể trình độ cũng không khả năng rất cao . Hiện tại hắn đã bắt đầu cân nhắc lí do thoái thác, làm sao chỉ trích Mễ Tiểu Hiệp sao chép Thạch Hôi Ngâm.

"Nhiều đóa hoa nở nhạt hắc vết ."

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp viết ra câu thứ hai . Mà khi thấy câu này sau đó, tất cả mọi người là hai mắt tỏa sáng .

Tẩm nghiên mực, trì đầu cây, nhạt hắc vết mấy cái chữ này trước sau hô ứng, một bức đạm nhiên hắc ô mai phảng phất xuất hiện ở trước mắt, cái này là bực nào xảo diệu!

Phùng Khánh Niên nhướng mày, còn không có làm sao vui vẻ, bỗng nhiên tuôn ra một cổ cảm giác không ổn .

"Không được người khen tốt nhan sắc ."

Ngay sau đó câu thứ ba, mọi người lại là nhướng mày, câu này lại là bình dị, bình thản không có gì lạ . Nhưng bọn hắn đã có chuẩn bị tâm lý, chờ xem Mễ Tiểu Hiệp đệ tứ câu .

Bài thơ này có thể tới trình độ nào, toàn dựa vào cái này đệ tứ câu . Không chỉ có là Phùng Khánh Niên, tất cả mọi người không khỏi khẩn trương .

"Chỉ chừa thanh khí tràn đầy càn khôn!"

Mễ Tiểu Hiệp rơi văn chương, đệ bốn câu thơ thành .

"Chỉ chừa thanh khí . . . Tràn đầy càn khôn . . . Thơ hay! Thơ hay!"

Đệ tứ câu vừa, mọi người đầu tiên là ngẩn ra, chỉ chốc lát Trầm Mặc thưởng thức sau đó, ầm ầm trầm trồ khen ngợi! Giỏi một cái chỉ chừa thanh khí tràn đầy càn khôn !

Ngô gia tẩm nghiên mực đầu cây, nhiều đóa hoa nở nhạt hắc vết .

Không được người khen tốt nhan sắc, chỉ chừa thanh khí tràn đầy càn khôn!

Đồng dạng là vịnh vật thơ, đồng dạng là thác vật nói chí, đồng dạng là tính tình Cao Khiết! Mọi người đều chậc lưỡi tán thán, Thạch Hôi Ngâm đã quá tốt nhưng cái này thủ hắc ô mai hoàn toàn không kém, hơn nữa trước sau câu hứng lấy hô ứng, xảo diệu chỗ vẫn còn ở Thạch Hôi Ngâm trên!

Hơn nữa tối trọng yếu là, Mễ Tiểu Hiệp mượn cái này thủ hắc ô mai, rất rõ ràng biểu đạt hắn quan điểm .

Phùng Khánh Niên nói hắn sao chép, hắn không có phản bác, mà là dùng một bài hắc ô mai nói rõ, không được người khen tốt nhan sắc, chỉ chừa thanh khí tràn đầy càn khôn.

Là, người bên ngoài phỉ báng phải như thế nào, tự thân Cao Khiết, Tự Nhiên thanh khí tràn đầy càn khôn!

" Được ! Thơ hay! Tuyệt!"

Mọi người nhiều lần thành phẩm, vẫn là khen không dứt miệng .

"Chuyện này..."

Nhìn nữa Phùng Khánh Niên, lúc này đã hoàn toàn há hốc mồm . Liên tiếp viết ra hai tay thơ hay, hắn còn sao nói là sao chép, ngươi có bản lãnh vây lại hai tay tốt như vậy thơ ? Huống chi cuối cùng một bài là mệnh đề thơ, sao chép có khả năng cơ hồ nhỏ bé!

"Cổ hữu Tào Tử Kiến bảy bước thành thơ, bây giờ có Mễ Tiểu Hiệp tám xiên thơ thành, Tào Tử Kiến tài trí hơn người, Mễ Tiểu Hiệp cũng không kém bao nhiêu!"

Đầu tiên là Thạch Hôi Ngâm, hiện tại lại là hắc ô mai, một gã trợ giáo không khỏi liên tục tán thán .

"Là rất đúng a, sau đó tất cả mọi người xưng hô Mễ huynh vì thước tám xiên."

Hắn trợ giáo chính là một trận ồn ào, vừa cười vừa nói .

"Mễ trợ giảng, lão phu có một yêu cầu quá đáng, chẳng biết có được không đáp ứng ."

Lúc này, Chu Phụng Hiền bỗng nhiên hướng Mễ Tiểu Hiệp khom người thi lễ, thái độ cực kỳ khiêm cung .

"Đại nhân làm cái gì vậy!"

Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, liền vội vàng đem Chu Phụng Hiền đở dậy, cười cười nói .

"Đại nhân có chuyện mời nói, chỉ cần ta có thể làm được, tất nhiên tòng mệnh ."

"Đây chính là tự ngươi nói, tất cả mọi người có thể làm nhân chứng!"

Nghe nói như thế, Chu Phụng Hiền vẻ mặt hưng phấn, một tay lấy Thạch Hôi Ngâm cùng hắc ô mai Thủ Cảo cướp được trong lòng .

"Mễ trợ giảng, tay này bản thảo sẽ đưa cho lão phu, làm đồ gia truyền đi."

"Thủ Cảo ?"

Thấy như vậy một màn, mọi người đầu tiên là sững sờ, trong nháy mắt lấy lại tinh thần, đều đấm ngực giậm chân, lão già kia cáo già, hạ thủ quá nhanh! Đây chính là Thạch Hôi Ngâm cùng hắc ô mai Thủ Cảo, hắn dĩ nhiên độc chiếm, coi như liều mạng quan không làm cũng phải đoạt a!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

049 Vân Long Tam Chiết

Đoạt 2 bức Thủ Cảo, Chu Phụng Hiền hơn 70 tuổi tuổi nhấc chân chạy, tốc độ cực nhanh làm người ta nghẹn họng nhìn trân trối . Một đám trợ giáo vừa mắng thất phu cảnh dám một bên điên cuồng đuổi theo, đem bọn họ người lãnh đạo trực tiếp truy cùng chó rượt thỏ giống như .

"Tại sao ư ..."

Trong chớp mắt, trong vườn hoa cũng chỉ thừa lại Mễ Tiểu Hiệp một người, Mễ Tiểu Hiệp dở khóc dở cười đứng ở nơi đó, 2 bức Thủ Cảo mà thôi, huống hồ hắn tự cũng quả thực.

Mễ Tiểu Hiệp nào biết đâu rằng, đối với cái này chút văn người mà nói, bực này thơ hay sơ thảo, so với lão bà đầu đêm còn trân quý hơn, tuyệt đối muốn phiếu đứng lên cho rằng đồ gia truyền .

Bất quá mặc kệ thế nào, lần này Chủ Bộ vị trí sẽ không có chạy, huống hồ Chu Phụng Hiền còn cầm Mễ Tiểu Hiệp Thủ Cảo .

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười cười, dĩ nhiên là kiểm tra làm thơ, đối với người thường mà nói, Đường Triều vừa mới bắt đầu, mà Mễ Tiểu Hiệp trong đầu cũng sớm đã có Đường Thi ba trăm thủ!

Đừng nói là lưỡng thủ, hai mươi thủ cũng nửa phút giải quyết, nếu như không phải vì giả vờ giả vờ giả vịt, cần gì phải tám xiên .

Sáng ngày thứ hai, Chu Phụng Hiền lại đem Mễ Tiểu Hiệp thỉnh đi, rõ ràng là Mễ Tiểu Hiệp thượng cấp cùng trưởng giả, lại khiêm cung giống như một học sinh tiểu học .

Lần này thỉnh Mễ Tiểu Hiệp, Chu Phụng Hiền một là trở nên trước ác liệt thái độ xin lỗi, hai là đáp tạ Mễ Tiểu Hiệp biếu tặng Thủ Cảo, ba là nói rõ đã hướng triều đình đề cử Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp vội vàng nói cám ơn, Chu Phụng Hiền khoát khoát tay cũng không kể công, sau đó lại lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp trò chuyện học vấn, Mễ Tiểu Hiệp thuận miệng nói vài lời hậu thế danh ngôn thi từ, Chu Phụng Hiền lại là một trận kinh vi thiên nhân, trong nháy mắt coi Mễ Tiểu Hiệp là làm bạn vong niên .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm buồn cười, người có học tính tình có lúc còn thật đáng yêu .

Tiếp được trong, Mễ Tiểu Hiệp an tâm đợi, vẻn vẹn mười ngày sau, triều đình phê chỉ thị thành công, chính thức nhâm mệnh Mễ Tiểu Hiệp là kim Lăng Quốc Tử Giám Chính Thất Phẩm Chủ Bộ!

"Gợi ý: Nhiệm vụ sống yên phận (đệ nhị hoàn), hoàn thành!"

Mễ Tiểu Hiệp nhận được nhâm mệnh trong nháy mắt, trong đầu vang lên 1 tiếng gợi ý, cái này nhiệm vụ cuối cùng là hoàn thành!

"Kí chủ thu được hạng nhất thượng phẩm kỹ năng thưởng cho, thỉnh tuyển chọn loại!"

Ngay sau đó lại là 1 tiếng gợi ý, Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc trong lòng vui vẻ, dĩ nhiên có thể tuyển chọn loại, cũng không phải hoàn toàn ngẫu nhiên .

"Thuật, lưu, tĩnh, động, đi trước rơi Tĩnh Tự Môn ."

Học tập nhập định sau đó, biết Tĩnh Tự Môn cũng không phải là đơn giản như vậy, nhưng Mễ Tiểu Hiệp còn không thích những thứ này đả tọa tham thiền kỹ năng .

"Lưu Tự Môn cũng không cần ."

Lưu Tự Môn tài nghệ, đại thể đều là sinh hoạt loại phụ trợ kỹ năng, tỷ như y thuật, tài nấu ăn, rèn vân vân. Mặc dù có dùng, nhưng cũng không vội thiếu, không đáng sử dụng cơ hội lần này .

"Thuật Tự Môn ... Động Tự Môn ..."

Cuối cùng chỉ còn hai môn, Mễ Tiểu Hiệp có chút do dự .

"Tuyển chọn Động Tự Môn kỹ năng!"

Suy tư một lát, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục làm ra quyết định .

Theo lý thuyết, Thuật Tự Môn pháp thuật thích hợp hơn Luyện Khí Sĩ, nhưng Mễ Tiểu Hiệp đã tập được Ngự Kiếm Thuật, Ngự Quỷ Thuật, Vọng Khí Thuật, đối pháp thuật nhu cầu tạm thời không có lớn như vậy .

Dưới so sánh, Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước là võ đạo tông sư, Động Tự Môn võ công là hắn quen thuộc nhất . Hơn nữa đối với Dục Giới mà nói, có lúc võ công so với pháp thuật càng thêm trực tiếp hữu hiệu!

Động Tự Môn kỹ năng, Mễ Tiểu Hiệp hiện tại chỉ biết một môn Thiết Bố Sam, thực sự có chút khiếm khuyết .

"Tuyển chọn Động Tự Môn kỹ năng, có hay không xác định!"

"Xác định!"

"Kỹ năng rút ra trong ..."

Một phen xác định sau đó, nhìn gợi ý trong nhảy lên im lặng tuyệt đối, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút kích động, không thông báo lấy mẫu ngẫu nhiên võ công gì .

"Gợi ý: Thu được Động Tự Môn kỹ năng - Vân Long Tam Chiết!"

"Vân Long Tam Chiết ?"

Gợi ý lần nữa vang lên, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, vội vã đi kiểm tra cụ thể tin tức .

"Vân Long Tam Chiết: Thượng phẩm kỹ năng, yêu cầu Động Tự Môn ngộ tính 2 0 . Khinh công thượng thừa, cao tung thấp nhảy, kiểu như du long . Nhưng không mượn ngoại lực, trên không trung cải biến phương hướng ."

"Đây là ... Quá tốt!"

Nhìn xong Vân Long Tam Chiết tin tức giới thiệu, Mễ Tiểu Hiệp con mắt mở tròn vo, không khỏi lại là trở nên kích động, cái này dĩ nhiên là một môn cao đẳng Khinh Công, chính là Mễ Tiểu Hiệp lúc này sở cấp cần!

"Gợi ý: Vân Long Tam Chiết thỏa mãn điều kiện học tập, có hay không học tập!"

"Học tập!"

Mễ Tiểu Hiệp không chút do dự, sau một khắc, Trữ Vật Không Gian trong vừa mới rút ra bí kíp tiêu thất, Động Tự Môn cột skill, xuất hiện Vân Long Tam Chiết hạng nhất .

Bốn chữ bàng môn ngộ tính max trị số 100, học tập kỹ năng có thấp nhất ngộ tính yêu cầu . Dục Giới kỹ năng ngộ tính yêu cầu 10~ 30, trong, hạ phẩm kỹ năng 10, thượng phẩm kỹ năng 2 0, cực phẩm kỹ năng 30 .

Sắc Giới kỹ năng ngộ tính yêu cầu 30~ 50, Vô Sắc giới kỹ năng ngộ tính yêu cầu 50~ 80, Tứ Phạm Thiên kỹ năng ngộ tính yêu cầu 80~ 100!

Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước là võ đạo tông sư, vì vậy Động Tự Môn ban đầu ngộ tính tối cao, đạt được 52! Đừng nói là Dục Giới kỹ năng, coi như Sắc Giới kỹ năng cũng thỏa mãn điều kiện học tập .

Dưới so sánh, Thuật Tự Môn ngộ tính vẻn vẹn 14, đây cũng là vì sao tuyển chọn rút ra Động Tự Môn kỹ năng, mà không phải Thuật Tự Môn . Bởi vì coi như Mễ Tiểu Hiệp rút ra một môn thượng phẩm pháp thuật, hắn cũng không đầy chân 2 Zero ngộ tính yêu cầu .

"Thượng phẩm kỹ năng tuy tốt, chỉ là ..."

Học tập Vân Long Tam Chiết sau đó, Mễ Tiểu Hiệp nhìn độ thuần thục tình huống, không khỏi thở dài . Làm là thượng phẩm kỹ năng, muốn luyện đến trạng thái viên mãn, cần ước chừng 600 vi tích phân!

Thượng phẩm kỹ năng một dạng chia làm Lục Tầng, Vân Long mười phần trăm cũng chỉ có ba tầng, một tầng viên mãn người nhẹ như Long, tầng hai tròn cao tung thấp nhảy, ba tầng viên mãn không trung biến hướng, mỗi một tầng viên mãn cần 200 điểm công đức!

Mễ Tiểu Hiệp vi tích phân ngạch trống, công đức 60, nghiệp lực 82, xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch a .

Bất quá cũng may, Mễ Tiểu Hiệp Động Tự Môn ngộ tính tương đối cao, coi như cùng bình thường người giống nhau luyện tập, Vân Long Tam Chiết độ thuần thục đề thăng cũng phải nhanh một chút .

"Gợi ý: Nhiệm vụ sống yên phận (đệ tam hoàn), mở ra!"

"Kí chủ làm Xuyên Việt Giả, Sinh Tử Bạc Vô Danh, không vào Lục Đạo Luân Hồi . Phải mau sớm dung nhập bản thế giới, mới sẽ không khiến cho Địa Phủ chú ý ."

"Thượng bẩm Thiên Đình, hạ đạt Nhân hoàng . Thời hạn ba năm, thu được Thần Chức ."

"Nhiệm vụ hoàn thành, ngẫu nhiên thưởng cho một môn Sắc Giới đại đạo công pháp!"

"Nhiệm vụ thất bại, đem đưa tới Hắc Bạch Vô Thường đề ra nghi vấn ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, tiếp theo hoàn nhiệm vụ chính tuyến xuất hiện .

Đây cũng là sống yên phận cuối cùng một vòng, nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp trăm triệu không nghĩ tới là, dĩ nhiên khiến hắn thu được Thần Chức!

Sắc Giới đại đạo công pháp, có thể tu luyện tới Sắc Giới cực hạn, cũng chính là 24 Trọng thiên công pháp! Nhưng khi thấy nhiệm vụ yêu cầu, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt tâm tư gì cũng không có .

Hắn làm cái thất phẩm quan đã hao hết hoảng hốt, Thần Chức lại nào dễ dàng như vậy!

"Bẫy cha hệ thống, chơi ta!"

Mễ Tiểu Hiệp dựng thẳng ngón tay giữa, tâm trong lặng lẽ đem hệ thống từ đầu đến chân an ủi một lần .

Bất quá bực tức về bực tức, hệ thống nhiệm vụ phải hoàn thành, hiện tại Mễ Tiểu Hiệp vẫn là quá yếu, nếu như đưa tới Hắc Bạch Vô Thường, chỗ hắn cảnh giới liền nguy hiểm .

Cũng may, nhiệm vụ lần này tuy là gian nan, nhưng thời hạn cũng cho diên dài hơn nhiều, ước chừng ba năm . Mễ Tiểu Hiệp hiện tại nếu muốn, liền là làm sao đạt được Thần Chức .

Cái gọi là Thần Chức, cần Thiên Đình ghi lại ở sách, lên tới Chu Thiên Tinh Túc, xuống đến Sơn Thần thổ địa, đều thuộc về Thần Chức .

Mễ Tiểu Hiệp cau mày suy tư, chợt nhớ tới thứ nhất dân gian cố sự .

Nói có một vị tên là Tống đảo cử nhân, sau khi chết thi đậu Thành Hoàng . Sau khi bởi vì mẹ già không người phụng dưỡng, Diêm vương gia sự chấp thuận hắn hoàn dương chín năm, mẹ già sau khi qua đời lại lần nữa tiền nhiệm .

Câu chuyện này chỉ là truyền thuyết, chân thực tính còn chờ thương thảo, nhưng ít ra để lộ ra một cái tin tức, Thần Chức e rằng có thể đi qua kiểm tra phương pháp thu được .

Mặt khác, Mễ Tiểu Hiệp còn biết, Đương Triều có một vị đại quan, ở Phàm Trần chức vị đồng thời, cũng là một gã Thiên Đình Thần Quan!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

050 Mông Học

Vị này trên trời dưới đất thông cật người tài ba, chính là cổ kim đệ nhất Gián Thần, Đại Đường sau này Tả Thừa Tướng Ngụy Chinh!

Tây Du Ký nguyên tác bên trong, Kính Hà Long Vương cùng Viên Thủ Thành đánh đố, một mình đổi mưa xuống canh giờ, đếm, bị áp lên Trảm Long đài, Thượng Thiên giám trảm chính là Ngụy Chinh . Sau lại Lý Thế Dân Hồn vào địa phủ, chính là Ngụy Chinh thư liên lạc Thôi xử, Lý Thế Dân lúc này mới có thể hoàn dương trọng sinh .

Mễ Tiểu Hiệp nghĩ thầm, nếu như hắn muốn thu được Thần Chức, vị này Ngụy đại nhân phải có chút phương pháp .

Ngụy Chinh bây giờ còn chưa phải là thừa tướng, nhưng cũng là kinh sư trọng thần, quyền cao chức trọng . Mễ Tiểu Hiệp chính là thất phẩm Quốc Tử Giám Chủ Bộ, rất khó với hắn cài đặt quan hệ .

Trừ phi là đi qua Vương Tử Đằng giật dây, bất quá cứ như vậy, trung gian lại muốn rất nhiều trắc trở .

"Có chút phiền phức ."

Việt suy nghĩ vấn đề càng nhiều, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút đau đầu . Nhiệm vụ thời hạn ba năm, cũng không gấp với cái này một thời, việc này đơn giản để trước thả, nói không chừng sau này còn sẽ có hắn cơ duyên .

Đệ nhị hoàn nhiệm vụ đã hoàn thành, Mễ Tiểu Hiệp cũng không cần phải ở Quốc Tử Giám tiếp tục lãng phí thời gian, nghĩ làm sao tìm được cái lý do từ quan . Nhưng chức quan này là Vương Tử Đằng cho an bài, nếu như từ quan, tốt nhất trước tiên cùng Vương Tử Đằng chào hỏi .

Vương Tử Đằng sở dĩ trợ giúp Mễ Tiểu Hiệp, là hy vọng sau đó trong quan trường, Mễ Tiểu Hiệp có thể trở thành là hắn trợ lực . Lúc này mới hai tháng, Mễ Tiểu Hiệp liền bỗng nhiên bỏ gánh, tương đương với gạt Vương Tử Đằng ngã nhào một cái .

Vương Tử Đằng quyền bính thế lực không nhỏ, bây giờ còn không thích hợp đắc tội hắn, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ từ quan không thích hợp thấy qua sốt ruột, phải đi từng bước một .

Bước đầu tiên này, chính là trước tiên từ Vương phủ dời ra ngoài . Mễ Tiểu Hiệp hoa Lục mười lượng bạc, ở trong thành Kim Lăng mua một tòa nhà đơn, buồng đông tây phân phối hoàn thiện tiểu viện .

Vương Tử Đằng còn tưởng rằng Mễ Tiểu Hiệp muốn ở Kim Lăng cắm rễ, lúc này mới mua sân mang ra Vương phủ, ngoài miệng giữ lại vài câu, tâm lý lại hết sức cao hứng .

"Có muốn hay không tiếp Tế Nương tới đây chứ ... Vẫn là tính ."

Dọn vào nhà mình tiểu viện, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghĩ, nhưng ngay sau đó liền lắc đầu .

Bởi vì kế thừa thân thể nguyên chủ nhân ký ức, đối với Trầm Tế Nương, Mễ Tiểu Hiệp quả thật có thâm hậu tình cảm . Nhưng trái lại, Trầm Tế Nương có cảm tình là đã chết Mễ Tiểu Hiệp, mà không phải phụ thể trọng sinh hiện tại Mễ Tiểu Hiệp.

Mễ Tiểu Hiệp vẫn cảm thấy, hắn là đang dối gạt Trầm Tế Nương, chính vì hắn đối với Trầm Tế Nương có thật tình cảm, lại càng phát hổ thẹn .

Cho nên vô tình hay cố ý, Mễ Tiểu Hiệp cố ý né tránh Trầm Tế Nương . Hơn nữa mắt thấy hắn và Trầm Tế Nương tuổi tác càng lúc càng lớn, Mễ Tiểu Hiệp lại hoàn toàn không dám nghĩ thành thân sự tình .

Đối với tình cảm, Mễ Tiểu Hiệp vẫn có chút không quả quyết, hoàn toàn không giống hắn bình thường phong cách hành sự . Nếu còn chưa nghĩ ra, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản ở làm một đoạn thời gian rùa đen rút đầu .

"Hắc hắc, lão Chu thật là người tốt đây."

Như là đã có từ quan dự định, Quốc Tử Giám sự tình Mễ Tiểu Hiệp liền không để ý . Điểm mão đến trễ đã trở thành thái độ bình thường, sau lại hắn thẳng thắn nói với Chu Phụng Hiền, gần nhất đang nghiên cứu một môn học, tinh lực dây dưa quá nhiều .

Ai biết lão Chu cũng thật đạt đến một trình độ nào đó, vung tay lên, Mễ Tiểu Hiệp sau đó muốn lúc nào tới thì tới lúc đó, thật rút ra không giống vô ích, mười ngày nửa tháng lộ lần mặt cũng được! Còn như nguyên vốn thuộc về Mễ Tiểu Hiệp công tác, Chu Phụng Hiền có thể chia cấp cho người khác làm .

Cuối cùng Chu Phụng Hiền lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp tay, vẻ mặt kích động nhiệt tình, dặn Mễ Tiểu Hiệp nghiên cứu học vấn trọng yếu, nhất định phải viết ra càng nhiều thơ hay từ luận án a!

Mễ Tiểu Hiệp ngược lại có chút ngượng ngùng, sau đó từ lúc ngày sau, hắn sẽ thấy cũng không còn đi qua Quốc Tử Giám ...

"Tam Tự Kinh, Bách Gia Tính, Thiên Tự Văn ..."

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày phần lớn thời gian đều dùng tu luyện, đồng thời suy tư về làm sao làm một ít công đức vi tích phân đi ra .

Mễ Tiểu Hiệp hiện tại sở học kỹ năng, Ngự Kiếm Thuật thiếu 100 điểm công đức viên mãn, nhập định thiếu 285 điểm công đức viên mãn, Vân Long Tam Chiết thiếu 600 điểm công đức viên mãn, tổng cộng cần gần nghìn điểm công đức!

Mễ Tiểu Hiệp hiện tại chỉ có chính là 60 điểm công đức, chỗ hổng thực sự quá lớn . Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, nếu như chỉ là giúp người làm niềm vui làm chút chuyện tốt, ngày tháng năm nào mới có thể góp đủ một nghìn công đức, muốn làm phải làm cái đại động tác!

Đoạn thời gian trước sao thơ thuyết phục Chu Phụng Hiền, thuận lợi thăng nhiệm thất phẩm Chủ Bộ . Thực tủy tri vị, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghĩ, có thể hay không dựa vào hậu thế kinh nghiệm, làm chút Lợi Quốc lợi dân chuyện thật tốt .

Lợi Quốc lợi dân, công đức vẫn không thể hàng ngàn hàng vạn, ngẫm lại liền kích động .

Nhưng cụ thể làm cái gì đấy, Mễ Tiểu Hiệp trái lo phải nghĩ, hắn toán lý hóa đều một dạng, sợ rằng làm không được Cách mạng công nghiệp . Hiện tại nếu ở Quốc Tử Giám nhậm chức, vậy làm điểm cùng giáo dục tương quan sự tình .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp trong trí nhớ, trừ vài bài thi từ ở ngoài, cũng không còn quá có giá trị đồ đạc . Dù sao một ít văn học cự nổi, hắn cũng không nhớ được .

Vắt hết óc muốn hai ngày, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục nghĩ đến một điểm, Mông Học!

Mông là vỡ lòng, cái gọi là Mông Học, chính là đối với người có vỡ lòng tác dụng dạy học . Làm hậu thế Xuyên Việt Giả, Mễ Tiểu Hiệp biết rõ ở lúc hàng bắt đầu tầm quan trọng . Nhưng bây giờ cái thời đại này, hệ thống giáo dục mới vừa bắt đầu, lại nơi đó có nhà trẻ, học trước ban các loại .

Mễ Tiểu Hiệp hiểu một chút, hiện tại thích hợp dùng với vỡ lòng sách vở, cũng liền Thiên Tự Văn cũng không tệ lắm .

Tại hậu thế xã hội hiện đại, liệt ra tam đại truyền thống Mông Học vật, cùng xưng là ba, trăm, thiên, chính là Tam Tự Kinh, Bách Gia Tính, Thiên Tự Văn.

Thời đại này như là đã có Thiên Tự Văn, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ có thể hay không đem Tam Tự Kinh cùng Bách Gia Tính làm ra đến, bình thường mà nói, cái này hai đều là Tống Triều mới xuất hiện, cho sớm cái ba trăm năm cũng không thể nói là .

Đối với Tam Tự Kinh, Mễ Tiểu Hiệp chỉ biết lưng Nhân Chi Sơ, tính bản thiện, còn lại liền khó nói . Tam Tự Kinh bao hàm rất nhiều có giáo dục ý nghĩa Tiểu cố sự, nếu để cho Mễ Tiểu Hiệp tra tìm điển cố, sau đó trở thành nhạc thiếu nhi, sợ rằng khó .

Còn như Bách Gia Tính, Mễ Tiểu Hiệp tuy là cũng liền nhớ kỹ Triệu Tiễn Tôn Lý, Chu Ngô Trịnh Vương, nhưng dưới so sánh, biên soạn dễ dàng hơn nhiều. Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần đem sở hữu dòng họ công tác thống kê, sau đó xâu là được rồi.

"Triệu Tiễn Tôn Lý, Chu Ngô Trịnh Vương ..."

Nhưng khi thật sự lúc động thủ sau khi, Mễ Tiểu Hiệp mới phát hiện Bách Gia Tính cũng không phải tốt biên . Đầu tiên công tác thống kê đương đại xã hội dòng họ, để hắn trở nên đau đầu .

Hơn nữa bây giờ là Đường Triều, Bách Gia Tính câu đầu tiên phải đổi, Lý Đường thiên hạ, cũng không phải là Triệu Tống thiên hạ . Cũng dám đem Lý họ đặt ở vị thứ tư, đến lúc đó công đức kiếm không có kiếm được đúng vậy, khẳng định trước tiên bị trị cái ngỗ nghịch mất đầu tội lớn .

"Xem ra kẻ chép văn cũng có chút công ."

Liên tiếp nghẹn ba ngày, Mễ Tiểu Hiệp liền viết ra một chữ Lý tiền Tôn Triệu, Chu Ngô Trịnh Vương, phần dưới liền một đoàn loạn ma . Bút lông ném một cái, Mễ Tiểu Hiệp thở dài, cái này so với luyện công khó nhiều.

Vừa tu luyện, một bên biên soạn Bách Gia Tính, thời gian nhoáng lên đã là hạ tuần tháng mười một, khoảng cách lễ mừng năm mới còn có hơn một tháng .

Trưa hôm nay, Mễ Tiểu Hiệp đang ở tra tìm dòng họ tư liệu, bỗng nhiên có người đưa tới một phong mời thiếp, Mễ Tiểu Hiệp mở ra vừa nhìn, là Tĩnh Huyền sư thái .

Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới nhớ tới, từ cùng Tĩnh Huyền sư thái học được nhập định, tiếp tục liền đến Vương phủ, Quốc Tử Giám, hắn sẽ thấy cũng không còn đi qua Mưu Ni viện .

Lúc trước Tĩnh Huyền sư thái dường như đã sớm biết giống nhau, Mễ Tiểu Hiệp trước khi đi, nàng riêng dặn Mễ Tiểu Hiệp bao nhiêu đến xem nàng, Mễ Tiểu Hiệp lúc đó đáp lại, nhưng vừa quay đầu lại quên .

Mắt thấy đã là Tuế Mạt, ngược lại thì Tĩnh Huyền sư thái chủ động đưa tới mời thiếp .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi sinh lòng hổ thẹn, lúc đầu hắn đem Tĩnh Huyền sư thái cho rằng tham tài Lão Ni Cô . Sau lại đấu Trư Bà Long Vương, Tĩnh Huyền sư thái cứu hắn một lần . Đến Kim Lăng sau đó, lại truyền thụ cho hắn nhập định kỹ năng .

Một đoạn sau khi tiếp xúc, Mễ Tiểu Hiệp đã đem Tĩnh Huyền sư thái cho rằng trưởng bối .

"Giá!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục liền kỵ mã xuất môn, thẳng đến Tây Môn bên ngoài Mưu Ni viện .

Mễ Tiểu Hiệp kỵ đắc rất nhanh, trong lòng không hiểu một trận bất an . Không bao lâu liền đến Mưu Ni viện, viện môn mở rộng ra, Mễ Tiểu Hiệp đi nhanh đi vào, thẳng đến Tĩnh Huyền sư thái Thiện Phòng .

"Ai u, ngươi xem như đến, nếu như lại trễ mấy ngày, ta khả năng liền chỉ còn tro cốt Linh Vị ."

Mễ Tiểu Hiệp vào cửa, Tĩnh Huyền sư thái ngẩng đầu nhìn đến, bỗng nhiên nhếch miệng một cười nói .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

051 Vô Lượng Thập Lục Quan

"Sư Thái, hà tất như thế nguyền rủa bản thân ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, tâm lý có chút khó chịu .

"Hắc hắc, đừng gọi ta Sư Thái, ngươi xem ta điểm nào giống ni cô ."

Tĩnh Huyền sư thái cười cười, ý bảo Mễ Tiểu Hiệp ngồi xuống, lại là vừa vặn rót trà ngon diệp bột, cho hắn ngâm vào nước một ly .

Mễ Tiểu Hiệp quan sát Tĩnh Huyền sư thái liếc mắt, Tăng Y tăng mũ tăng giày, từ đầu đến chân điểm nào không giống ni cô ?

Bất quá cùng Tĩnh Huyền sư thái tiếp xúc thời gian dài, liền phát hiện nàng bất luận là lời nói cử chỉ, vẫn là bản tính tính tình, thật đúng là điểm nào cũng

không giống ni cô .

"Ta nguyên bổn cũng là quan lại nhân gia tiểu thư, nguyên nhân bất mãn phụ mẫu chỉ cho ta hôn sự, lúc này mới dưới cơn nóng giận hớt tóc, làm ni cô ."

Tĩnh Huyền sư thái bình thản nói rằng, tiếp tục ha hả một vui .

"Thân xuất gia, tâm vẫn còn ở trần thế, đảo mắt vài thập niên, không có khoảnh khắc thanh tịnh, cũng không còn ngộ được cái gì Diệu Pháp chân đế ."

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp Trầm Mặc không nói, Tĩnh Huyền sư thái cho rằng vui đùa đang nói, nhưng Mễ Tiểu Hiệp nghe, làm sao đều giống như một cái bi kịch .

Nguyên bản phong hoa vừa lúc quan lại tiểu thư, bởi vì ép duyên nộ ra gia, sau đó liền Thanh Đăng Cổ Phật, suốt đời đều phí thời gian ở tự miếu cái này cũi trong .

"Bất quá ta cái này ni cô cũng không phải Bạch làm, ta phát hiện giống nhau thú vị biểu diễn ."

Tĩnh Huyền sư thái bỗng nhiên hạ giọng, giả vờ thần bí vấn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi đoán một chút là gì ?"

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là không còn gì để nói, lần này là thật không nói gì, hắn có thể đoán được là gì!

"Hắc hắc, một quyển Phật Kinh, Vô Lượng Thọ Kinh ."

Tĩnh Huyền sư thái nói toạc ra mê, vẻ mặt đắc ý .

"Phật nói Vô Lượng Thọ Kinh ?"

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, hắn kiếp trước ở giang hồ, trừ toàn thân thần công ở ngoài, Phật Pháp tạo nghệ cũng rất cao . Đương nhiên biết bộ này Phật Kinh, nhưng dường như cũng không có gì đặc biệt địa phương .

"Nguyên lai ngươi biết bộ này Phật Kinh, nhưng ngươi cũng đã biết, Vô Lượng Thọ Kinh trong có mười sáu quan ."

Huyền Tĩnh Sư Thái cười cười, tiếp tục lại hỏi .

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, mười sáu quan chính là mười sáu loại quan pháp, lại gọi mười sáu muốn quan, mười sáu hay quan, mười sáu đang quan, mười sáu cửa đóng .

Bao quát ngày muốn quan, thủy muốn quan, chân thân quan, Quan Âm quan, tổ tiên quan, con cháu quan các loại, tổng cộng mười sáu loại Quán Tưởng pháp môn . Là Phật gia bính trừ ý nghĩ xằng bậy, tu trì tự thân Vô Thượng Pháp Môn .

"Hắc hắc, ngươi biết còn rất nhiều, vậy ngươi khẳng định không biết, mười sáu quan thể luyện Nguyên Thần ."

Huyền Tĩnh Sư Thái vừa cười cười, vẻ mặt đắc ý .

"Cái gì!"

Nghe nói như thế, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thất kinh, đây quả thật là trăm triệu không nghĩ tới .

"Ta từ Vô Lượng Thọ Kinh đạt được mười sáu quan, cùng phổ thông mười sáu quan bất đồng, trên thực tế là một môn luyện thần công pháp ."

Huyền Tĩnh Sư Thái không hề thừa nước đục thả câu, giải thích nói rằng .

"Mười sáu quan, xem một chút Nhất Trọng Thiên, tu tròn mười sáu quan, nhưng tu đến luyện thần thập Lục trọng thiên cảnh giới!"

"16 Trọng thiên . . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận kinh ngạc, nếu như là phổ thông Dục Giới công pháp, nhiều lắm tu luyện tới Lục Trọng Thiên . Nói như vậy, cái này dĩ nhiên là nhất bộ trân quý Sắc Giới công pháp!

"Hắc hắc, muốn học không, muốn học ta dạy cho ngươi a ."

Huyền Tĩnh Sư Thái nhìn Mễ Tiểu Hiệp, trong thanh âm tràn ngập mê hoặc .

Mễ Tiểu Hiệp xem Huyền Tĩnh Sư Thái dáng dấp, không giống như là hảo tâm truyền thụ cho hắn công pháp, ngược lại giống như muốn kéo hắn vào cái

hố . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không do dự chút nào, tiếp tục rồi dùng sức gật đầu .

Luyện Thể, Luyện Khí, luyện thần, Trường Sinh đại đạo ba loại cách . Trong luyện thần thần bí nhất, có người nói luyện đến cảnh giới nhất định, có thể trực tiếp công kích người khác Nguyên Thần!

Mà Mễ Tiểu Hiệp hiện đang tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, chẳng những Luyện Khí tốc độ thong thả, hơn nữa làm Dục Giới công pháp, nhiều lắm tu luyện tới Lục Trọng Thiên .

Cho nên bất luận là vì tăng cường thực lực, vẫn là vì truy cầu trường sanh, Mễ Tiểu Hiệp đều không thể cự tuyệt mười sáu quan .

Huyền Tĩnh Sư Thái dường như đã sớm ngờ tới, cho nên mới không có sợ hãi, khả năng đây cũng là nàng lạc thú một trong đi.

"Đến, hiện tại liền truyền cho ngươi, một canh giờ liền có thể hết việc ."

Dĩ nhiên không có gì nghi thức, thậm chí cũng không có ý tứ gì, loại này trân quý Sắc Giới luyện thần công phát, Huyền Tĩnh Sư Thái nói truyện liền truyện .

Ngay sau đó, Huyền Tĩnh Sư Thái khiến Mễ Tiểu Hiệp khoanh chân ngồi ở trên bồ đoàn, chạy xe không tâm thần cái gì cũng không cần nghĩ. Nàng ngồi ở cao một chút ghế trên, sau lưng Mễ Tiểu Hiệp, hai bàn tay tâm áp vào Mễ Tiểu Hiệp huyệt Thái Dương .

"Ta nói, ngươi không biết là muốn hại ta, làm cái gì đoạt xá các loại đi."

Huyệt Thái Dương một trận lạnh lẽo, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cả người run run một cái, vô ý thức nói một câu .

"Phi! Ta coi như muốn chiếm thân xác, cũng phải đoạt xá một cái như hoa như ngọc đại cô nương, có thể để ý ngươi cái này bẩn thân nam nhi ? Còn nữa nói, ngươi làm đoạt xá là đơn giản như vậy, ta muốn là duỗi duỗi tay liền có thể đoạt xá, cũng không cần hao tâm tốn sức an bài chuyện sau lưng ."

Huyền Tĩnh Sư Thái đá Mễ Tiểu Hiệp một cước, tiếp tục lạnh giọng quát lên .

"Dùng nhập định pháp môn, chạy xe không tâm thần, tiếp ta cho ngươi truyền thừa!"

"Ngô . . ."

Sau một khắc, chỉ cảm thấy một cổ tin tức vọt tới, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi kêu lên một tiếng đau đớn, hình như là một vài bức Đồ Họa, trực tiếp dũng mãnh vào đầu óc hắn!

"Gợi ý: Nguyên Thần truyền thừa, tập được Vô Lượng Thập Lục Quan!"

Sau một khắc, một cái gợi ý bỗng nhiên vang lên .

"Tập được ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, vội vã đi kiểm tra trạng thái, quả nhiên ở đại đạo công pháp một cột, xuất hiện Vô Lượng Thập Lục Quan năm chữ, bài vị vẫn còn ở Bạch Thủ Thái Huyền Kinh trên .

"Vô Lượng Thập Lục Quan: Sắc Giới luyện thần công pháp, tới 16 Trọng thiên . Tu luyện tiểu thành, Nguyên Thần cường đại, tu luyện đại thành, sẽ thành Phật gia Kim Thân ."

Kiểm tra Vô Lượng Thập Lục Quan tin tức sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới xác định, hắn quả thực đã tập được môn công pháp này .

"Di, kỳ quái ?"

Lúc này, Huyền Tĩnh Sư Thái đôi tay lấy ra, Mễ Tiểu Hiệp quay đầu nhìn lại, nàng chính nhất khuôn mặt buồn bực đánh giá Mễ Tiểu Hiệp .

"Lẽ ra đắc một canh giờ mới đúng, lúc này mới vừa mới bắt đầu, tại sao ta cảm giác ngươi đã học được ?"

"Ngạch, e rằng ta thiên phú tốt ."

Mễ Tiểu Hiệp làm bộ hàm hậu cười cười, cũng không phủ nhận đã học được .

Mễ Tiểu Hiệp có hệ thống trong người, ở truyền thừa thời điểm, hệ thống trực tiếp giúp hắn chỉnh hợp tin tức, căn bản không cần hắn một chút đi ghi khắc, đương nhiên nhanh hơn nhiều lắm .

"Chuyện lạ, tính, ngược lại ngươi học được là tốt rồi, vừa lúc ta cũng tiết kiệm không ít khí lực ."

Huyền Tĩnh Sư Thái cũng không nghĩ nhiều, ngược lại một trận vui ah, lộ ra trong miệng còn chỉ còn mấy viên lão nha .

"Tiểu tử, ngươi nếu học ta công pháp, sau đó ngươi chính là đồ đệ của ta ."

Duỗi người một cái, Huyền Tĩnh Sư Thái bỗng nhiên một bộ âm mưu thực hiện được xu thế, đắc ý nói với Mễ Tiểu Hiệp .

"Đồ nhi bái kiến sư phụ!"

Huyền Tĩnh Sư Thái quả thật có truyền thụ chi ân, hơn nữa nàng đã từng đã cứu Mễ Tiểu Hiệp, Mễ Tiểu Hiệp cam tâm tình nguyện bái nàng vi sư, tiếp tục liền lễ bái hành lễ .

Bất quá lại nói tiếp, đều là trước tiên nói điều kiện đích truyền thụ, nào có trước tiên truyền thụ lại thu đồ đệ, nàng cũng không sợ Mễ Tiểu Hiệp đắc công pháp không được bái nàng .

"Ta cả đời này, coi là ngươi tổng cộng thu lưỡng tên học trò ."

"Một người khác là người nào ?"

"Ngu! Trừ Diệu Ngọc còn có thể là ai!"

Nói đến đây, Huyền Tĩnh Sư Thái bỗng nhiên vẻ mặt nghiêm túc, nhìn Mễ Tiểu Hiệp trầm giọng nói rằng .

"Sau đó Diệu Ngọc chính là Sư Tỷ, sau khi ta chết, ngươi phải chiếu cố nàng thật tốt!"

"Sư phụ ngươi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng không khỏi đau xót, vì sao Huyền Tĩnh Sư Thái một loại uỷ thác cảm giác .

"Hảo hảo, sắc trời không còn sớm, ngươi trở về đi ."

Canh giờ rõ ràng còn sớm, Huyền Tĩnh Sư Thái bỗng nhiên xua tay niện Mễ Tiểu Hiệp đi, tiếp tục Trùng Môn bên ngoài kêu một câu .

"Diệu Ngọc, đưa tiễn ngươi sư đệ ."

" Ừ."

Ngay sau đó, một gã đái phát nữ nhân See đi tới, chính là Diệu Ngọc . Không biết lúc nào, nàng lại nhưng đã tránh ở ngoài cửa .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

052 luyện thần Nhị Trọng

Kết bạn tới giờ Lăng thời điểm, Diệu Ngọc thậm chí không có nhìn tới Mễ Tiểu Hiệp, nói chuyện với hắn đã ít lại càng ít .

Sau lại đến Kim Lăng, Mễ Tiểu Hiệp ở Mưu Ni viện học mười ngày nhập định, chính giữa cũng có thể thỉnh thoảng nhìn thấy Diệu Ngọc, nhưng Diệu Ngọc vẫn là không được sắc mặt không chút thay đổi .

Thật đây cũng không phải là nhằm vào Mễ Tiểu Hiệp, Diệu Ngọc tính tình lãnh đạm, bản thân tựu như cùng khối băng, có loại cự người ngoài ngàn dặm khí chất .

Nhưng lần này, Mễ Tiểu Hiệp rõ ràng cảm giác, Diệu Ngọc đối với hắn thái độ dường như ôn hòa rất nhiều . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút buồn bực, lẽ nào bởi vì Thành sư tỷ Đệ, cho nên quan hệ cũng thân cận ?

"Mễ Tiểu Hiệp, ta vấn ngươi một chuyện ."

Thẳng đến đưa đến Mưu Ni viện ngoài cửa lớn, Diệu Ngọc vẫn có chút xấu hổ, mắt thấy Mễ Tiểu Hiệp sẽ phải rời khỏi, cái này mới rốt cục nhịn không được mở miệng .

"Ngươi nói ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, có chút buồn bực nhìn Diệu Ngọc .

"Cái kia . . . Thạch Hôi Ngâm cùng Mặc Mai, quả thật là ngươi làm ?"

Diệu Ngọc cắn cắn môi, trên mặt có chút kích động nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi nguyên lai là nói chuyện này ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận buồn cười, cái này có khó như vậy dùng mở miệng sao, tiếp tục gật đầu .

" Không sai, đúng là ta làm ."

"Thật!"

Nghe nói như thế, Diệu Ngọc bỗng nhiên trở nên kích động, Lê Hoa vẫy trong trẻo nhưng lạnh lùng Diệu Ngọc, bỗng nhiên trở nên cùng Tiểu mê muội giống như, hai mắt lóe ra tiểu tinh tinh nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp một trận kinh ngạc, chỉ là lưỡng bài thơ mà thôi, tại sao ư ? Thật cho đến bây giờ, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là đánh giá thấp lưỡng bài thơ uy lực .

Từ từ ngày đó thơ thành sau đó, bất luận là đắc thủ bản thảo Chu Phụng Hiền, hay là hắn trợ giáo . Đều không ngừng mặc ghi âm cái này lưỡng bài thơ, sau đó ở thân bằng hảo hữu chính giữa xuyên qua .

Một truyền mười mười truyền một trăm, chính là mấy ngày, cũng đã truyền khắp Kim Lăng, thậm chí truyền tới kinh thành Trường An!

Hiện tại Kim Lăng quan viên, nói chuyện chính là thịt nát xương tan hồn không sợ, câm miệng chính là muốn lưu thuần khiết ở nhân gian. Mà hắn thư sinh người có học, thì càng thích không được người khen tốt nhan sắc, chỉ chừa thanh khí tràn đầy càn khôn, viết xuống dán tại đầu giường từ cảnh .

"Thạch Hôi Ngâm viết vô cùng tốt, nhưng ta thích Mặc Mai nhiều hơn một chút ."

Diệu Ngọc lẩm bẩm nói rằng, xem chủy hình đang ở đọc thầm Mặc Mai, vẻ mặt vui sướng, tựa như đạt được yêu thích món đồ chơi hài tử giống nhau .

Hồng Lâu Mộng nguyên tác bên trong, đại quan viên trong nữ hài đều là toàn thân tài văn chương, Diệu Ngọc càng là không thua sai đại hai người, nàng thích thi từ, như thế không gì đáng trách sự tình .

"Sư đệ, ngươi xem đêm qua tuyết đầu mùa phủ xuống, Mưu Ni viện hoa mai vừa may nở rộ, ngươi có thể hay không cũng làm một bài thơ ."

Thưởng thức một phen sau đó, Diệu Ngọc chưa thỏa mãn, tiếp tục lại lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp, vẻ mặt chờ mong nói rằng .

"Lại làm thơ a ."

Mễ Tiểu Hiệp trở nên đau đầu, làm thơ cùng hắn khí chất không hợp a! Nhưng nếu Diệu Ngọc yêu cầu, hắn cũng không tiện từ chối . Che đậy tay làm bộ trầm tư, sau một lát mở miệng ngâm .

"Góc tường mấy nhành mai, trong rét nở mình ai . Xa biết không phải tuyết, vì hương thoảng đâu đây ."

"Sư đệ ngươi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nói chuyện sẽ, nghe thế thủ Tống đại Vương An Thạch ô mai, Diệu Ngọc cả người đều si .

"Góc tường mấy nhành mai, trong rét nở mình ai . Xa biết không phải tuyết, vì hương thoảng đâu đây . . ."

Lặng lẽ ngâm tụng, không ngừng mà thưởng thức, bất tri bất giác, hai hàng thanh lệ từ khóe mắt chảy xuống . Diệu Ngọc càng là bài thơ này, càng là cảm thấy, nàng chính là Lăng Hàn một mình khai hoa mai .

Nhưng dưới so sánh, nàng còn muốn càng thêm đáng thương . Hoa mai cùng Bạch Tuyết hỗn cùng một chỗ, khiến người ta không phân được nhan sắc, nhưng còn có hương hoa cho thấy thân phận .

Nhưng nàng đây? Bất đắc dĩ thân nhập không môn, người nào lại tới thưởng thức nàng thơm ?

"Ta là. . . Ngươi đừng khóc a ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận quẫn bách, chỉ là bài thơ mà thôi, tại sao ư . Muốn nhúng tay đi cho Diệu Ngọc lau nước mắt, nhưng lại trên đường dừng lại, dù sao nam nữ hữu biệt .

"Khiến sư đệ bị chê cười, sư đệ không hổ là thước tám xiên, tài tình cao đâu chỉ tám đấu ."

Diệu Ngọc ho nhẹ một tiếng, nhẹ nhàng lau đi nước mắt, che giấu đi quẫn bách . Đồng thời trong lòng nghĩ, đợi lát nữa trở lại nhất định đem cái này thủ ô mai chép lại, phiếu ở trong phòng mỗi ngày thành phẩm .

"Ai . . . Đúng !"

Thấy Diệu Ngọc đối thi từ như vậy si mê, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên vỗ đầu một cái, nhớ tới một việc, sau đó không có ý tứ cười cười, nhìn Diệu Ngọc .

"Tốt Sư Tỷ, ngươi có thể hay không giúp ta một cái . . . Chuyện nhỏ ?"

"Sư đệ ngươi nói! Phàm là ta có thể làm được, nhất định giúp ngươi!"

Ai biết Diệu Ngọc hỏi không có hỏi, liền lập tức đáp ứng một tiếng!

"Nhanh như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngược lại có chút giật mình, cũng không nét mực, trực tiếp nói .

"Thật cũng không phải là cái gì đại sự, Sư Tỷ nếu như có thời gian rảnh, ta nghĩ khiến Sư Tỷ giúp ta chỉnh lý đương đại các gia dòng họ ."

"Chỉnh lý dòng họ ? Đây là vì cái gì ."

Diệu Ngọc không giải thích được, nghi hoặc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Sư Tỷ ngươi trước đừng hỏi kỹ, đến lúc đó cũng biết ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, bán một cái cái nút .

" Được ! Ta giúp ngươi ."

Diệu Ngọc cười gật đầu, nụ cười này giống như Lê Hoa nở rộ, trời đông giá rét trong nháy mắt ấm áp như xuân ngày .

Tiếp tục vừa rồi rãnh phiếm vài câu, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới kỵ mã ly khai, Diệu Ngọc nhìn theo Mễ Tiểu Hiệp đi xa, tiếp tục tựu vội vàng phản hồi trong viện, muốn đem thủ ô mai chép lại .

"Quá tốt!"

Mễ Tiểu Hiệp kỵ mã đi trên đường, không khỏi dùng sức cầm nắm tay đầu . Hắn cái này người có học là giả, tài học chính là mượn. Nếu như dựa vào chính hắn biên soạn Bách Gia Tính , sợ rằng thật ngày tháng năm nào .

Nhưng Diệu Ngọc bất đồng, Diệu Ngọc tài tình cực cao, có nàng hỗ trợ sưu tập chỉnh lý, việc này tựu thành hơn phân nửa!

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi suy nghĩ, một ngày Bách Gia Tính vấn thế, bực này vô cùng vỡ lòng tác dụng Mông Học vật, đắc có bao nhiêu công đức doanh thu ?

Tưởng quy tưởng, dù sao được hay không được còn khó nói, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám ôm quá lớn kỳ vọng . Một đường ra roi thúc ngựa, trở lại nơi ở sau đó, Mễ Tiểu Hiệp hơi chút lấy hơi, tiếp tục liền bắt đầu tu luyện .

Lần này Mễ Tiểu Hiệp không phải luyện tập nhập định, cũng không phải tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, mà là tu luyện vừa mới tập được Vô Lượng Thập Lục Quan .

Cùng bốn chữ bàng môn kỹ năng bất đồng, đại đạo công pháp không có độ thuần thục cái này vừa nói, chỉ cần tập được có thể tu luyện, do đó đề thăng Nhục Thân, Chân Khí, Nguyên Thần .

Bất đồng công pháp, có thể tu đến cảnh giới bất đồng, đặc điểm cũng có chỗ bất đồng .

Vô Lượng Thập Lục Quan là luyện thần công pháp, có thể tu luyện tới 16 Trọng thiên . Không những có thể tăng cường Nguyên Thần, còn có thể thi triển Tinh Thần công kích . Nếu như luyện đến phía sau viên mãn, thậm chí có thể ngưng tụ ra Phật gia Kim Thân, đến lúc đó Kim Thân vừa hiện, tà ma lui tránh!

"Dựa theo sư phụ nói, luyện thần nếu so với Luyện Khí khó hơn nhiều . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi xếp bằng, trong đầu có mười sáu phúc đồ quyển, Quán Tưởng Tu Thần . Hắn chỉ cần dùng trạng thái nhập định, quan muốn những thứ này Đồ Quyển là được rồi.

Bản vẽ thứ nhất quyển, ngày muốn quan, Họa là ngày đi trung thiên .

Ông!

Mễ Tiểu Hiệp hiện tại chỉ là luyện thần Nhất Trọng Thiên nhập môn, nhưng khi ngày khác muốn quan thời điểm, từ nơi sâu xa 1 tiếng ông hưởng . Ngay sau đó từng luồng Minh Hoàng khí tức, từ bốn phía Bát Phương vọt tới, giống như vạn chảy vào biển, trực tiếp dũng mãnh vào Mễ Tiểu Hiệp Thức Hải

Nguyên Thần!

Ầm ầm!

Trong óc 1 tiếng nổ rất lớn, giống như Tinh Không tiếng sấm . Mễ Tiểu Hiệp chỉ cảm thấy Nguyên Thần run lên bần bật, có loại thoát thai hoán cốt tân sinh cảm giác, nói không nên lời thư sướng .

"Đây là . . ."

Một lát, các loại Mễ Tiểu Hiệp phục hồi tinh thần lại, khiến hắn kinh ngạc là, ngày muốn quan viên mãn, có thể bắt đầu tu luyện thủy muốn quan, hắn lại nhưng đã đạt được luyện thần Nhị Trọng Thiên!

Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận kinh ngạc, lúc này hắn mới nhìn đến, những Minh Hoàng đó sắc khí tức, nhưng liên tục không ngừng tụ đến, chỉ là đem so với trước một chút nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

053 hương hỏa Nguyện Lực

"Vật gì vậy ?"

Nhìn những thứ này một tia một luồng màu vàng óng khí tức, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận kinh ngạc .

Không biết từ khi nào thì bắt đầu, Mễ Tiểu Hiệp Thức Hải tích lũy đại lượng loại này màu vàng óng khí tức . Trước khi không có có dị dạng, thẳng đến hắn tu luyện Vô Lượng Thập Lục Quan, bắt đầu luyện thần, những thứ này màu vàng óng khí tức mới chợt bạo phát .

Đối với Nguyên Thần mà nói, những thứ này màu vàng óng khí tức có đại bổ công hiệu, tích súc trong nháy mắt tiêu hao hấp thu, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới một lần hành động đột phá, trực tiếp bước vào luyện thần Nhị Trọng Thiên .

Hơn nữa những thứ này màu vàng óng khí tức như cùng sống thủy, nhưng ở liên tục không ngừng dũng mãnh vào Mễ Tiểu Hiệp Thức Hải . Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần quan muốn tu luyện, Nguyên Thần có thể hấp thu những khí tức này, do đó rất nhanh đề thăng Nguyên Thần tu vi .

Cứ như vậy, Mễ Tiểu Hiệp luyện thần tốc độ đâu chỉ đề thăng mấy lần!

Đây quả thực là thiên đại tiện nghi, nhưng cái này màu vàng óng khí tức đường về không rõ, ai biết có cái gì ... không giữ tại tai hại, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút lo sợ bất an .

"Nhìn, đến là nơi nào đến!"

Suy tư chỉ chốc lát, Mễ Tiểu Hiệp cầm cầm dưới nắm tay quyết tâm, hít sâu một hơi, hai mắt khép hờ, Nguyên Thần tập trung một luồng màu vàng óng khí tức, không ngừng hướng đầu nguồn tìm kiếm!

"Đây là . . ."

Dựa vào màu vàng óng khí tức, Nguyên Thần giống như xúc tua, bay vọt Sơn Khâu giang hồ, cuối cùng chỉ thấy mặt đất trên, linh tinh phân bố mấy cái miếu thờ . Đền miếu trong đốt hương, có thôn dân lục tục mà đến, hoặc là Tế Điện hoặc là quỳ lạy .

"Hương hỏa Nguyện Lực!"

Cả người chấn động, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên mở mắt, vẻ mặt chấn động .

Vừa rồi hắn tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc, chứng kiến mấy cái miếu thờ, ** phụng bài vị, mặt trên rõ ràng viết tên hắn . Nói cách khác, đây là hắn sinh từ!

Quỳ lạy thôn dân trong có mấy người thân ảnh quen thuộc, chính là Thanh Sa bờ sông bên bách tính . Mễ Tiểu Hiệp bừng tỉnh đại ngộ, trước đây hắn diệt trừ Thanh Sa Giang làm ác Trư Bà Long, bên bờ thôn dân dĩ nhiên vì hắn kiến tạo sinh từ .

Những Minh Hoàng đó sắc khí tức, chính là các thôn dân tế bái lúc sản sinh hương hỏa Nguyện Lực . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, hương hỏa Nguyện Lực dĩ nhiên có thể đề thăng Nguyên Thần .

Mễ Tiểu Hiệp nào biết đâu rằng, hương hỏa Nguyện Lực xa không ngừng đơn giản như vậy.

Chính là Phật cạnh tranh một nén nhang, đối với Thần Phật mà nói, hương hỏa Nguyện Lực là lực lượng khởi nguồn một trong . Không chỉ có như vậy, hương hỏa Nguyện Lực thậm chí có thể Tạo Thần!

Tỷ như dân gian bách tính vì kỷ niệm người, ở sau khi chết kiến tạo đền miếu, sau đó tế bái cung phụng . Thời gian dài, dĩ nhiên dần dần thật có linh nghiệm .

Đây cũng không phải là người chết vong hồn thành Tiên, người sau khi chết cơ bản đều sẽ lập tức vào địa phủ đợi luân hồi, nào có trùng hợp như vậy vừa vặn tìm được bản thân đền miếu . Trên thực tế là bị tế bái tượng mộc Mộc tố, bởi vì hương hỏa Nguyện Lực quanh năm nhuộm dần, dần dần Thông Linh .

Người như thế Tạo Thần, bởi vì Thiên Đình không có ghi lại ở sách, cho nên chỉ là dã thần . Thiên Đình đối với bọn họ thái độ, thật cùng yêu quái không sai biệt lắm .

Nhân hoàng một lời Phong Thần, chính là nguyên nhân này . Chỉ cần Hoàng Đế ra lệnh một tiếng, toàn quốc bách tính đều đi tế bái vật, không thành thần mới là lạ chứ .

"Quá tốt!"

Mễ Tiểu Hiệp không được biết nhiều như vậy, nhưng hắn biết hương hỏa Nguyện Lực là đồ tốt, không cần lo lắng tai hoạ ngầm, không khỏi yên tâm một trận mừng rỡ .

"Tấm tắc, nếu như nhiều hơn nữa mấy cái miếu thờ là tốt rồi ."

Nhìn liên tục không ngừng bay tới hương hỏa Nguyện Lực, Mễ Tiểu Hiệp một trận chậc lưỡi nghĩ .

Thanh Sa bờ sông bên tổng cộng vài cái làng, hắn đền miếu cũng chỉ có bốn tòa, có thể sản sinh hương hỏa Nguyện Lực thật rất ít . Nếu như có thể có mười ngọn, thậm chí mấy chục tòa trên trăm tọa, Nguyên Thần tu luyện chẳng phải là muốn nhanh hơn nhiều lắm .

Đương nhiên, Mễ Tiểu Hiệp cũng chỉ là suy nghĩ một chút, Nhân hoàng một lời Phong Thần, nhưng tuyệt đối sẽ không loạn phong . Mấy cái miếu thờ quan phủ không để bụng, nhưng một ngày nhiều, quan phủ cùng triều đình liền sẽ ra mặt, tháo dỡ đền miếu phá tín ngưỡng!

Một là đề phòng dừng sinh sôi dã thần, hai chính là tối trọng yếu là, đề phòng dừng dân gian tổ chức quá mạnh, ngăn chặn bách tính phản loạn khả năng .

Mễ Tiểu Hiệp minh bạch, bây giờ có thể có bốn tòa chử mới, đã là hắn tạo hóa, kế tiếp không nghĩ nhiều nữa, an tâm tu luyện .

Trừ Luyện Khí, luyện thần, đồng bộ đề thăng đại đạo tu vi, còn muốn nhín chút thời gian luyện tập nhập định, đề thăng độ thuần thục . Một ngày đêm con mười hai canh giờ, lại chỗ nào đủ, nếu như có thể, Mễ Tiểu Hiệp thậm chí muốn đem ăn và ngủ đều thiếu .

Như vậy mỗi ngày khổ tu không nghỉ, nhoáng lên chính là hơn mười ngày, thời gian tiến nhập trung tuần tháng mười hai, có thêm không đến hai mươi ngày chính là tân niên .

"Mau hơn niên . . ."

Mỗi ngày hội lần nghĩ thân, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghĩ tới lưu tại gia tộc Trầm Tế Nương, chẳng lẽ muốn nàng một người qua tết âm lịch ? Mễ Tiểu Hiệp mặc dù không định đem Trầm Tế Nương nhận được Kim Lăng, nhưng ít ra có thể đi trở về nhìn nàng .

"Đây là chuyện gì xảy ra!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp kế hoạch trở về một chuyến Lâm Giang Huyện, chiều hôm đó chợt phát hiện, vẫn liên tục không ngừng hương hỏa Nguyện Lực, chợt giảm thiểu bảy thành!

Gần nhất cái này hơn mười ngày tu luyện, Mễ Tiểu Hiệp dùng để luyện thần thời gian, vẫn chưa tới Luyện Khí một nửa, tốc độ tiến bộ lại nhanh hơn nhiều lắm . Trừ công pháp chênh lệch ở ngoài, tối trọng yếu chính là hương hỏa Nguyện Lực chống đỡ .

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, hương hỏa Nguyện Lực chợt giảm thiểu bảy thành, cái này quyết không thể tiếp thu!

Nhưng đến tột cùng xảy ra vấn đề gì, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời kiềm chế tính tình, Cô chờ chút xem rồi hãy nói . Như vậy vẫn qua ba ngày, hương hỏa Nguyện Lực vẫn không có khôi phục .

"Đáng chết!"

Xem ra quả thực xảy ra vấn đề, không thể đợi lát nữa, phải mau sớm giải quyết . Mễ Tiểu Hiệp lập tức thu dọn đồ đạc, sáng sớm hôm sau kỵ mã ra Kim Lăng .

Mễ Tiểu Hiệp nguyên bản là dự định trở về Lâm Giang Huyện, hiện tại chỉ là hơi chút đường vòng, vừa lúc đi tra xét hương hỏa Nguyện Lực vấn đề .

Hương hỏa Nguyện Lực, là bởi vì thôn dân tế bái Mễ Tiểu Hiệp sinh từ sản sinh, hiện tại bỗng nhiên giảm thiểu, liền chỉ có một cái khả năng, các thôn dân tế bái Thiếu!

Lúc này mới thời gian nửa năm, lẽ nào các thôn dân nhanh như vậy liền quên Mễ Tiểu Hiệp ? Hơn nữa coi như là quên hắn, cũng nên có một quá trình, làm sao có thể chợt giảm thiểu bảy thành . Mễ Tiểu Hiệp phỏng đoán, trong lúc này tất nhiên có một nguyên do .

"Gợi ý: Chân tướng rõ như ban ngày, thu được chìa khoá một bả!"

Ba ngày sau buổi trưa, cũng nhanh đạt được Thanh Sa Giang, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên thu được một cái gợi ý .

"Xem giải quyết ."

Nhìn Trữ Vật Không Gian trong nhiều hơn một bả chìa khóa đồng, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười .

Ở từ Kim Lăng xuất phát thời điểm, hắn đem Sửu Nô tạm thời lưu lại, mệnh lệnh hắn hai ngày sau dán đại tự báo, đem Cổ Kính sát nhân chiếm đoạt Huyền Chân quan sự tình công bố cho mọi người .

Trong khoảng cách lần dò hỏi Huyền Chân quan, đã qua một đoạn thời gian, nói vậy Cổ Kính đã đem hắn quên mất không sai biệt lắm . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp hai ngày trước ly khai, đại tự báo xuất hiện, hắn cũng có chứng cớ vắng mặt .

Hiện tại thu được gợi ý đạt được chìa khoá, nói rõ Sửu Nô đã hoàn thành nhiệm vụ, kế tiếp Sửu Nô sẽ đến đuổi kịp Mễ Tiểu Hiệp . Các loại Mễ Tiểu Hiệp làm xong sự tình phản hồi Kim Lăng, phải đi Huyền Chân quan mở ra con kia màu đồng bảo rương!

Đạt được chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp tâm tình thật tốt, tiếp tục giật giây cương một cái, tiếp tục gấp rút lên đường .

Mễ Tiểu Hiệp một người đan kỵ, tốc độ so với lúc tới nhanh rất nhiều, giữa trưa ngày thứ hai đi tới Thanh Sa bờ sông bên . Đã gần sát cửa ải cuối năm, bờ sông Độ Thuyền một chút nhiều. Mễ Tiểu Hiệp tìm một chiếc thuyền lớn, đem người và ngựa thất cùng nhau đưa qua Giang .

"Nhà đò, ta muốn hỏi thăm ngươi chuyện "

Thuyền đi được lòng sông, Mễ Tiểu Hiệp dường như tùy ý vấn người chèo thuyền .

"Nghe nói phụ cận đây có một Mễ Tiểu Hiệp Miếu, linh nghiệm rất, không biết cụ thể ở nơi nào, ta muốn đi xem ."

"Ngươi nói là Mễ Công Miếu đi."

Người chèo thuyền ngẫm lại, bỗng nhiên chẳng đáng khinh rên một tiếng .

"Đó là gạt người, đều tháo dỡ, còn đi cái gì . Nếu như ngươi nghĩ thắp hương cầu nguyện, phải đi Trường Sinh quan, đây mới thực sự là thần tiên linh nghiệm!"

"Tháo dỡ ?"

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, quả nhiên xảy ra vấn đề .

Thuyền đến bờ bên kia, Mễ Tiểu Hiệp rời thuyền, tiếp tục ven bờ hỏi thăm . Mặc dù không có đụng tới trước khi hiểu biết người, lại nghe được còn có một tọa Mễ Công Miếu không có tháo dỡ .

Hỏi rõ phương vị cụ thể, Mễ Tiểu Hiệp lên ngựa, giật giây cương một cái thẳng đến tòa kia Mễ Công Miếu .

Do vì bên bờ thôn dân kiến tạo, cho nên khoảng cách Thanh Sa Giang cũng không phải rất xa. Lớn sau khoảng nửa canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp đi tới một khối tàng phong đắc thủy Phong Thủy Bảo Địa, chỉ thấy một tòa không lớn màu son đền miếu đứng ở nơi đó, chính là Mễ Công Miếu .

"Không chính xác tháo dỡ! Ai dám động đến Ân Công đền miếu, ta liều mạng với hắn!"

"Tiểu tử, ngươi muốn chết! Bắn, chiếu trong chết đánh!"

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, hắn đến lúc đó, chỉ thấy bảy tám danh đạo sĩ, cầm trong tay thiết thiên cái cuốc các loại công cụ, đang vây quanh một tên thanh niên ẩu đả .

Mễ Tiểu Hiệp nhìn kỹ, tên thanh niên kia hắn vừa may nhận thức, chính là trước đây hắn từ Trư Bà Long miệng xuống cứu một gã thôn dân, tên là Tiểu Thạch .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

054 Trường Xuân Đại Tiên (cầu phiếu đề cử)

"Cái gì Mễ Công! Sau đó nhớ kỹ, chỉ có Trường Xuân Đại Tiên mới là thật thần!"

"Ngày hôm nay đánh trước đoạn ngươi một chân, khiến ngươi tốt nhất ghi nhớ thật lâu!"

Bảy tên đạo sĩ, các cao lớn vạm vỡ, nếu như không phải ăn mặc đạo bào, phản ngược lại càng giống như là Sơn Tặc cường đạo . Tiểu Thạch mới mười lăm tuổi, thân thể vẫn chưa hoàn toàn trưởng thành, hơn nữa dinh dưỡng không đầy đủ gầy yếu rất, ở đâu là đối thủ của bọn họ .

Trong một gã râu ria xồm xoàm đạo sĩ, một bên nói chuyện mắng to, một bên giơ lên thật cao xẻng, tựu muốn đem Tiểu Thạch đùi phải giếng đoạn .

"Ta . . . Di, người nào đặc biệt sao dắt ta . . ."

Râu ria xồm xoàm đạo sĩ xẻng sẽ hạ xuống, đột nhiên cảm giác được có người bắt hắn lại khuỷu tay . Không khỏi một trận buồn bực, còn tưởng rằng là cái nào đồng bạn ngăn cản hắn, vừa mắng một bên nghiêng đầu qua chỗ khác .

Nhưng nhìn lại, râu ria xồm xoàm đạo sĩ không khỏi sửng sốt . Ở đâu là hắn đồng bạn, rõ ràng là không nhận ra người nào hết thanh niên nhân, dáng vẻ tuấn tú, nhìn qua hai mươi tuổi xu thế .

"Lấy ở đâu tạp chủng! Dám quản Trường Xuân Quan . . ."

Phục hồi tinh thần lại, râu ria xồm xoàm đạo sĩ nói chuyện liền mắng, nhưng một câu nói còn không có mắng xong, chỉ nghe răng rắc 1 tiếng, cánh tay hắn đã bị bẻ gẫy .

"A! Đau chết ta!"

Râu ria xồm xoàm đạo sĩ giết lợn giống như kêu thảm thiết, trong tay xẻng rơi xuống đất, ôm gãy cánh tay lảo đảo lui lại . Hắn nói sĩ lúc này mới phát hiện dị trạng, không khỏi đều ngừng tay, lui lại tụ chung một chỗ .

". . . Ân Công!"

Tiểu Thạch nguyên bản che chở đầu, đột nhiên cảm giác được không ai đánh hắn, lặng lẽ ngẩng đầu nhìn lên, vừa vặn chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp, không khỏi vẻ mặt hưng phấn .

"Các ngươi còn nhìn cái gì! Giết hắn báo thù cho ta a!"

Bị bẻ gãy cánh tay râu ria xồm xoàm đạo sĩ vẻ mặt mồ hôi lạnh, hướng về phía những đồng bạn hô to .

Hắn nói sĩ lấy lại tinh thần, nhìn bốn phía một cái, quả thực chỉ có một người . Không khỏi mặt lộ vẻ dữ tợn, còn có cái gì phải sợ, đều nhặt lên trong tay kìm sắt cái cuốc, liền nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp .

"Ân Công Tiểu . . ."

Tiểu Thạch rất sợ Mễ Tiểu Hiệp chịu thiệt, một vừa bò dậy muốn đi giúp vội vàng, vừa mở miệng hô . Nhưng hắn một cái tâm tự còn không ra khỏi miệng, cả người liền ngẩn người tại đó .

Chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp lấy một địch Lục, giống như Hổ vào bầy dê, mỗi lần xuất thủ đều là gân xương gảy âm thanh, đều là một gã đạo sĩ bị đánh ngã trên mặt đất . Tiểu Thạch nhếch miệng cười to, là, dùng Ân Công bản lĩnh, mấy cái này tạp mao lại ở đâu là đối thủ .

Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí Nhị Trọng Thiên, người bị sức của chín trâu hai hổ, hơn nữa kiếp trước kinh nghiệm đối địch, đối phó mấy cái này phàm nhân thực sự quá đơn giản .

Chính là vài cái, liền đem những đạo sĩ này đều đả đảo, mỗi người đánh gảy mấy cái xương làm khiển trách .

Những đạo sĩ này đau một mạch kêu, thế mới biết đá trúng thiết bản . Ngay cả một câu ngoan thoại chưa từng dám lược, dắt dìu nhau chật vật đào tẩu .

"Ân Công, ngươi trở về, thực sự là quá tốt!"

Xẻng cái cuốc vứt bỏ đầy đất, Tiểu Thạch trở nên kích động, khập khiễng chạy đến Mễ Tiểu Hiệp trước mặt .

"Đây là chuyện gì xảy ra ."

Xem Tiểu Thạch bị đánh mặt mũi bầm dập, Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày .

"Ân Công, ta cũng biết sẽ trở lại, ngươi biết không, Trường Xuân Quan quá khi dễ người!"

Nghe được Mễ Tiểu Hiệp vấn, Tiểu Thạch bỗng nhiên ủy khuất khóc lên .

Xem ra liếc mắt suýt nữa bị dỡ xuống Mễ Công Miếu, nhìn nhìn lại vết thương chằng chịt Tiểu Thạch, nơi đây cũng không phải nói chuyện địa phương . Mễ Tiểu Hiệp khiến Tiểu Thạch kỵ mã, tạm thời đi hắn chỗ ở phương .

Tiểu Thạch là cô nhi, từ nhỏ ăn bách gia cơm lớn lên, gia ở làng bên cạnh một gian Tiểu phá phòng, trừ hắn ra không nữa người khác .

Sau khi vào phòng, đánh một ít nước trong, Mễ Tiểu Hiệp trước tiên cho Tiểu Thạch xử lý thương thế . Nghe được Tiểu Thạch cái bụng cô lỗ lỗ trực khiếu, lại lấy ra tùy thân mang lương khô cho hắn ăn .

Liền thịt khô ăn ba bánh bao lớn, lại rót một bầu nước lạnh, Tiểu Thạch thoải mái vỗ vỗ cái bụng .

"Ân Công, từ ngươi giúp chúng ta trừ Trư Bà Long, người trong thôn đều cảm kích ngươi, cho nên kiếm tiền cho ngươi xây đền miếu . Mấy người chúng ta làng, tổng cộng kiến tạo tứ cái miếu thờ, bình thường tất cả mọi người đi tế bái cầu phúc ."

Cảm giác nhiều, Tiểu Thạch bắt đầu giảng thuật tiền căn hậu quả .

"Nhưng ai biết, bỗng nhiên tới một người Trường Xuân Quan, nói Trường Xuân Đại Tiên mới là thật thần, khiến các thôn dân đều đi bái nàng, không đến bái ngươi! Ngay từ đầu tất cả mọi người không tin, dù sao mọi người đều biết Ân Công ngươi bản lĩnh, người nào bất kể nàng cái gì Trường Xuân Đại Tiên ."

"Nhưng cũng có người không chịu nổi khuyên bảo, phải đi Trường Xuân Quan cúi chào nhìn . Kết quả người nọ trở về liền đến chỗ nói, nói Trường Xuân Đại Tiên làm sao làm sao linh nghiệm . Cái này vừa nói, người khác cũng đi Trường Xuân Quan nhìn, không nghĩ tới trở về cũng đều nói Trường Xuân Đại Tiên linh nghiệm ."

Nói đến đây, Tiểu Thạch vẻ mặt không phục, hừ hừ một trận tiếp tục nói .

"Càng ngày càng nhiều người đi bái Trường Xuân Đại Tiên, bái ngươi người thì ít . Về sau nữa, Trường Xuân Quan đạo sĩ đi tới trong thôn biểu diễn Hiển Thánh, mọi người thì càng tin bọn họ . Đến cuối cùng, mọi người tựa như trúng tà giống nhau, nói con Nobunaga xuân Đại Tiên, lại muốn tháo dỡ ngươi đền miếu . . ."

"Nguyên lai là như vậy . . ."

Tiểu Thạch ngôn ngữ có chút hỗn loạn, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng nghe hiểu .

Hương hỏa Nguyện Lực, đối với Nguyên Thần tu luyện trợ giúp vĩ đại, Thần Phật chính giữa còn cướp giật Tín Đồ, huống chi là Phàm Trần Hạ Giới .

Cái kia cái gọi là Trường Xuân Đại Tiên, chắc cũng là đi Tu Thần lộ số, lúc này mới trắng trợn phát triển Tín Đồ . Làm cướp giật càng nhiều Tín Đồ, nàng đương nhiên không tha cho Mễ Tiểu Hiệp sinh từ .

Nói thật Bạch, chính là đoạt địa bàn .

"Có ý tứ, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, cái này Trường Xuân Đại Tiên lai lịch ra sao ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, hương hỏa Nguyện Lực với hắn mà nói cũng rất trọng yếu, hơn nữa hắn cũng không phải nén giận người!

"Đối với Ân Công! Hậu Thiên bọn họ muốn ở huyện lý cử hành Hiển Thánh pháp hội, đến lúc đó các thôn nhân, còn có Huyện thượng nhân đều sẽ đi gặp ."

Tiểu Thạch nhớ tới, bỗng nhiên mở miệng nói .

"Hiển Thánh pháp hội ?"

Nghe nói như thế, Mễ Tiểu Hiệp không nhịn được cười một tiếng .

Đạo Tràng là Trường Xuân Quan, thủ hạ cũng đều là đạo sĩ, nói rõ cái kia Trường Xuân Đại Tiên là Đạo Giáo . Nhưng pháp hội hai chữ, rõ ràng là Phật Giáo dùng từ, đây quả thực là chẳng ra cái gì cả nha

Ngay cả một tên đều có thể tính sai, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi yên tâm rất nhiều, xem ra cái này Trường Xuân Đại Tiên cũng liền gà mờ trình độ .

Nếu như vậy, Mễ Tiểu Hiệp vừa vặn đi xem cái này Hiển Thánh pháp hội, nhìn cái này Trường Xuân Đại Tiên có bản lãnh gì, cũng tốt làm được biết người biết ta .

Pháp hội ở hậu thiên cử hành, Mễ Tiểu Hiệp liền tạm thời ở tại Tiểu Thạch trong nhà . Tuy là chỉ có một trương giường nhỏ, Mễ Tiểu Hiệp buổi tối đều là tu luyện, ngược lại cũng không thể nói là . Chỉ là Tiểu Thạch trong nhà thực sự nghèo quá, ngay cả một điểm ăn cũng không có .

Mễ Tiểu Hiệp xuất ra một thỏi bạc, khiến Tiểu Thạch đi mua chút mét thịt, mặt khác mua nữa một ít trị liệu thương thế hắn dược liệu . Tiểu Thạch một trận không có ý tứ, nhăn nhăn nhó nhó lúc này mới tiếp bạc, sau đó cho Mễ Tiểu Hiệp dập đầu ba cái mới đi .

Thời gian rất nhanh, nhoáng lên liền đến Hiển Thánh pháp hội thời gian .

Hiển Thánh pháp hội là ở buổi trưa cử hành, nói là buổi trưa chính khí thịnh nhất . Bởi khoảng cách thị trấn có chút khoảng cách, cho nên Mễ Tiểu Hiệp cùng Tiểu Thạch sáng sớm xuất môn .

Đi trên đường, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút kỳ quái . Dựa theo Tiểu Thạch từng nói, cái này Trường Xuân giáo thế lực đã không nhỏ, Tín Đồ trải rộng toàn bộ Thanh Sa Huyện .

Đã đến loại này quy mô, huyện nha tại sao không có đứng ra ngăn lại ?

Hơn nữa Trường Xuân Quan cũng dám ở thị trấn mời dự họp Hiển Thánh pháp hội, đang ở huyện nha mí mắt xuống mời chào Tín Đồ, đây không khỏi cũng quá không có sợ hãi ?

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng đoán, xem ra cái này Trường Xuân Quan quả thật có chút môn đạo .

Đến thị trấn, thời gian còn sớm, Mễ Tiểu Hiệp trước tiên mang theo Tiểu Thạch đến tửu lâu ăn một bữa tốt tiếp tục mới đi Hiển Thánh pháp hội hội trường .

"Hoắc, người thật đúng là nhiều."

Chỉ thấy nơi đây đã tụ mãn bách tính, đắc có hai, ba ngàn người!

Không thể không nói, cái này Trường Xuân Quan lực hiệu triệu quả thực không nhỏ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

055 chén không đến thủy

"Chư vị hương thân, các vị bách tính, Bần Đạo Pháp Danh Thanh Tùng Tử, ngày hôm nay may mắn đại biểu Trường Xuân Đại Tiên, chủ trì lần này Hiển Thánh pháp hội ."

Buổi trưa thời điểm, cái gọi là Hiển Thánh pháp hội mời dự họp, hai mươi danh vóc người cường tráng đạo sĩ đứng ở hội trường trái phải hai bên, trung gian đứng một gã râu dê trung niên đạo sĩ, chẳng ra cái gì cả tự xưng Pháp Danh Thanh Tùng Tử, hướng chu vi bách tính liên tiếp phất tay ý bảo .

Thanh Tùng Tử miệng lưỡi lưu loát thao thao bất tuyệt, nói Trường Xuân Đại Tiên như thế nào linh nghiệm, như thế nào hữu cầu tất ứng, nếu như phù hộ nhất phương bách tính . Một hơi thở ước chừng nói hơn nửa canh giờ, chu vi bách tính đã nghe được như si mê như say sưa .

Không thể không nói, có thể đồng thời lừa dối hơn ba ngàn người, quả thực cũng là một loại bản lĩnh . Nếu như phóng tới xã hội hiện đại, Thanh Tùng Tử chỉ bằng vào phần này khẩu tài, không đi tranh cử tổng thống cũng có thể tiếc .

Mễ Tiểu Hiệp lẫn trong đám người nghe, trong lòng không khỏi cười nhạt . Thanh Tùng Tử nói Trường Xuân Đại Tiên sửa dở thành hay, biến nước thành dầu, cũng liền mù mịt vô tri ngu muội bách tính .

Loại sửa đổi này vật chất hình thái pháp thuật, đã là Tiên Thuật, đắc chân chính thần tiên mới được . Nếu như Trường Xuân Đại Tiên thực sự là Lục Địa Thần Tiên, cần gì phải đến loại này thâm sơn cùng cốc mượn hơi Tín Đồ .

"Nói miệng không bằng chứng, ta Thanh Tùng Tử, vì chương hiển Trường Xuân Đại Tiên bản lĩnh, vì càng nhiều dân chúng chịu đến Trường Xuân Đại

Tiên phù hộ!"

Nói nửa ngày, Thanh Tùng Tử bỗng nhiên run lên Phất Trần, vẻ mặt nghiêm nghị nói rằng .

"Ngày hôm nay ta liền tổn hao mười ba năm thọ mệnh, thỉnh nửa bát Thánh Thủy, mang đến nồi chảo mò tiền!"

Thanh Tùng Tử một bộ không biết sợ dáng dấp, dân chúng nghe được sửng sốt một chút . Vừa nói chuyện, bốn gã đạo sĩ mang một hơi trong chảo dầu đến, sau đó nhấc lên củi gỗ nhóm lửa .

Thấy như vậy một màn, tất cả mọi người là một trận nghị luận, không biết cụ thể làm cái gì . Nhưng vừa rồi dường như nghe nói muốn nồi chảo mò tiền, lẽ nào cái này nồi chảo là dùng để nhúng tay ?

Vậy còn không đắc nổ xốp giòn xốp giòn, nói đến đây bách tính đều là run run một cái, sợ run lên .

Mộc Hỏa rất vượng, không bao lâu, trong chảo dầu đã nổi lên tiểu khí phao, chỉ lát nữa là phải đốt lên .

"Chư vị, cái này nóng hổi dầu sôi, đợi lát nữa ta muốn nhúng tay đi vào, kiếm ra một cái đồng tiền đến!"

Thanh Tùng Tử mở miệng lần nữa nói rằng, quả nhiên là mọi người nghị luận như vậy, tiếp tục chỉ thấy hắn móc ra một cái đồng tiền, nhúng tay ném vào nồi chảo .

"Ai u! Bỏng chết ta!"

Đồng tiền văng lên dầu sôi, vừa vặn rơi xuống Thanh Tùng Tử mu bàn tay, Thanh Tùng Tử hô một tiếng vội vã rụt tay về .

Mọi người không khỏi một trận buồn bực, không phải nói trong chảo dầu kiếm đồng tiền sao, làm sao một giọt dầu sôi liền uốn thành như vậy ?

"Trò đùa, ta chính là thể xác phàm tục, làm sao có thể không sợ nóng đây."

Thanh Tùng Tử hoàn toàn không có khẩn trương, ngược lại sảng khoái cười to hai tiếng, tiếp tục bỗng nhiên biến sắc, nghiêm túc nói rằng .

"Nhưng nếu như ta tổn hao mười ba năm Dương Thọ, hướng Trường Xuân Đại Tiên thỉnh Thánh Thủy nửa bát, uống sẽ không sợ cái này dầu sôi!"

Ngay sau đó, lại có một gã đạo sĩ lấy ra hai chén kiểu, đi tới hội trường hai bên trái phải cho hai bên trái phải bách tính tham quan . Dân chúng một trận buồn bực, đây chính là phổ thông hai chén kiểu, nào có cái gì ngạc nhiên ?

Biểu diễn sau đó, đạo sĩ đem hai bát giao cho Thanh Tùng Tử .

"Chư vị xem trọng, phương diện này nhưng không có thứ gì."

Để bày tỏ không có làm bộ, Thanh Tùng Tử dùng một cái khăn lông khô, dùng sức xoa một chút bát, cầm sau khi đi ra khăn mặt vẫn là làm .

Ngay sau đó, chỉ thấy Thanh Tùng Tử đem hai bát miệng đối miệng, lúc lên lúc xuống . Một bên nhẹ nhàng lay động, một bên trong miệng nói lẩm bẩm . Cụ thể nói cái gì, khoảng cách quá xa người bên ngoài không nghe rõ .

"Hây A...! Trường Xuân Đại Tiên, Tín Đồ dùng mười ba năm thọ mệnh, cầu lấy Thánh Thủy nửa bát!"

Sau một lát, Thanh Tùng Tử bỗng nhiên hét lớn một tiếng, đem hai bát cử qua đỉnh đầu, sau đó thân thể chính là một trận run rẩy dữ dội .

"Trò đùa, đến ."

Run rẩy có thời gian ba cái hô hấp, Thanh Tùng Tử cười to hai tiếng, đem mặt trên bát vạch trần, chỉ thấy phần dưới nguyên bản chén không, lúc này lại có nửa bát nước trong!

"Đây là . . ."

"Thần Tích a!"

"Trường Xuân Đại Tiên hiển linh!"

Chén không đến thủy, trăm đều kinh hô, làm đạo sĩ đem bát nước biểu diễn một vòng lúc, có chút bách tính thậm chí đối với nổi bát nước lễ bái .

"Trò đùa, mọi người đừng có sốt ruột, tuy là ta mời tới Thánh Thủy, nhưng phần dưới mới là chân chính nhân chứng kỳ tích thời khắc!"

Thanh Tùng Tử ngửa đầu cười to hai tiếng, tiếp nhận trở về bát nước, đem bên trong thủy uống một hơi cạn sạch .

"Tạ ơn Trường Xuân Đại Tiên ban thưởng Thánh Thủy!"

Sau khi uống xong, Thanh Tùng Tử lau miệng một cái, đi thẳng tới nồi chảo trước mặt .

Chỉ thấy hắn vén tay áo lên, trắng như tuyết tay cứ như vậy với vào sôi trào trong chảo dầu . Nồi chảo tương đối sâu, đồng tiền dính dầu có chút trở thành, hắn ở bên trong lục lọi nửa ngày, lúc này mới đem đồng tiền lấy ra .

"Ta thiên!"

"Trường Xuân Đại Tiên hiển linh!"

Chỉ thấy Thanh Tùng Tử tay, đi vào lúc cái dạng gì, đi ra lúc còn cái gì dạng! Tất cả mọi người là một trận mục trừng khẩu ngốc, nhát gan thậm chí vẫn che miệng .

"Chuyện này... Cái này Trường Xuân Đại Tiên thật linh nghiệm như vậy. . ."

Ngay cả Mễ Tiểu Hiệp hai bên trái phải Tiểu Thạch, đều xem sửng sốt một chút .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, không nói chuyện .

"Chư vị! Làm trưởng xuân Đại Tiên có thể phù hộ đến mọi người, tất cả mọi người có thể tùy thời hướng Trường Xuân Đại Tiên cầu nguyện . Chúng ta quyết định tự cấp cái làng, đều kiến tạo Trường Xuân Đại Tiên đền miếu!"

Biểu diễn hoàn tất, Thanh Tùng Tử đem đồng tiền giấu đến, lớn tiếng tuyên bố .

Nghe được tin tức này, bách tính một trận hưng phấn, trong miệng đều hô to Trường Xuân Đại Tiên Pháp Lực Vô Biên.

"Thế nhưng Trường Xuân Quan tiền bạc hữu hạn, xây không được nhiều như vậy đền miếu ."

Thấy bách tính bầu không khí tăng vọt, Thanh Tùng Tử bỗng nhiên lắc đầu thở dài, có chút bất đắc dĩ nói rằng .

"Cho nên, thỉnh chư vị đều quyên một ít tiền bạc đi, liền đầu đến cái này trong chảo dầu, tẩy đi ô uế! Góp tiền cho Trường Xuân Đại Tiên kiến tạo đền miếu, đây là tích Thiện hành Đức, Trường Xuân Đại Tiên sẽ phù hộ các ngươi! Góp tiền tích phúc báo, quyên càng nhiều, phúc báo thì càng nhiều!"

"Ta quyên! Ta quyên!"

Nghe được Hữu Phúc báo, dân chúng lúc này nhiệt liệt hưởng ứng, tiếp tục liền đều móc tiền ra, muốn lên đi góp tiền .

"Trò đùa, đều có cơ hội, đều có thể, xin mọi người tự giác xếp hàng ."

Thanh Tùng Tử mừng rỡ vẻ mặt nếp may, sau đó cho hắn đạo sĩ làm cho một cái ánh mắt, các đạo sĩ vội vã đi tới, bắt đầu tổ chức dân chúng xếp hàng góp tiền .

Ở đây hơn ba ngàn bách tính, nguyện ý góp tiền dĩ nhiên siêu quá nửa, không thể không nói, tiền này thật đúng là tốt kiếm .

"Ân Công, ngươi đi làm cái gì ."

Tiểu Thạch khí giậm chân, lúc này lại chợt thấy, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên cũng xếp hàng góp tiền trong đội ngũ .

Tiểu Thạch ngẩn người tại đó, lẽ nào đã biết Trường Xuân Đại Tiên Thần Tích sau đó, ngay cả Ân Công đều bị thuyết phục sao?

"Ta chỉ Byrne công!"

Tiểu Thạch cầm nắm tay đầu, quyết định . Khả năng thần tiên cũng chia cao thấp, khả năng Ân Công quả thực không bằng Trường Xuân Đại Tiên . Nhưng bất luận thế nào, trong lòng hắn cũng chỉ thờ phụng Ân Công một người!

"Đến, bao nhiêu quyên có nhiều phúc báo ."

Thanh Tùng Tử đứng ở nồi chảo hai bên trái phải, nhìn bách tính đem một viên hoặc là mấy viên, thậm chí là hơn mười hơn mười cái đồng tiền ném vào nồi chảo, trên mặt đã vui nở hoa .

"Bao nhiêu quyên nhiều. . ."

Bỗng nhiên phù phù 1 tiếng, Thanh Tùng Tử biểu hiện trên mặt bỗng nhiên cứng đờ, chỉ thấy một thỏi bạc bị ném vào nồi chảo . Khối này bạc không nhỏ, sợ rằng đắc có bốn năm lượng nặng! Tương đương với 4000~5000 tiền a!

"Khách hàng lớn!"

Thanh Tùng Tử tinh thần chấn động, tiếp tục ngẩng đầu lên, chỉ thấy đứng trước mặt một gã thanh niên tuấn tú, đang hướng về phía hắn nhếch miệng cười .

"Đa tạ thí chủ quyên ngân, Trường Xuân Đại Tiên nhất định sẽ . . ."

Bực này khách hàng lớn, nhất định phải hảo hảo lung lạc, Thanh Tùng Tử vừa định lừa dối vài câu, tiếp theo màn để hắn mục trừng khẩu ngốc .

Chỉ thấy vị này tuấn tú công tử, bỗng nhiên cuốn tay áo lên, cứ như vậy đem bàn tay vào nồi chảo, đem khối kia bạc lại vét lên đến . Cũng không biết là vô ý hay là cố ý, hắn còn nhiều hơn kiếm ba cái đồng tiền .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

056 hô phong hoán vũ

Thấy như vậy một màn, Thanh Tùng Tử há hốc mồm, hắn đạo sĩ há hốc mồm, dân chúng há hốc mồm, tất cả mọi người há hốc mồm!

Nhiều như vậy bách tính góp tiền, lần này pháp hội rất thành công, duy nhất không được hoàn mỹ, cuối cùng xuất hiện một cái Tiểu sơ suất nhỏ, thùng công đức quên mang .

Không có có công đức rương, hướng chỗ nào góp tiền ?

Không thể không nói Thanh Tùng Tử năng lực ứng biến mạnh, nói ném vào nồi chảo, trả thù lao tẩy đi ô uế! Nhưng quên, hoặc là căn bản nghĩ không ra, dĩ nhiên ra một nhóc con, trực tiếp đem tay vươn vào cuồn cuộn trong chảo dầu!

Nhìn Mễ Tiểu Hiệp dính dầu, nhưng hoàn hảo không chút tổn hại tay trái, sở hữu bách tính đều ngẩn người tại đó . Người này rõ ràng không có uống Thánh Thủy, vì sao cũng có thể nồi chảo mò tiền, nhưng lại kiếm không ít .

"Mọi người mau nhìn! Các hương thân mau nhìn a! Trường Xuân Đại Tiên hiển linh!"

Phải rồi hãy nói, Thanh Tùng Tử trường thi phản ứng nhanh a, bắt lại Mễ Tiểu Hiệp tay, cao giơ cao khỏi đỉnh đầu, xông mọi người hô .

"Mọi người xem, bao nhiêu quyên có nhiều phúc báo, vị công tử này quyên một thỏi bạc, bật người liền có thể nồi chảo mò tiền!"

"Là bởi vì góp tiền ?"

"Là bởi vì quyên bao nhiêu!"

"Nguyên lai là như vậy a . . ."

Dân chúng kinh ngạc, một bộ bừng tỉnh đại ngộ dáng dấp . Sau một khắc, đã có người móc ra càng nhiều tiền, muốn ném tới trong chảo dầu .

Phù phù!

Nhưng vào lúc này, Mễ Tiểu Hiệp đẩy ra Thanh Tùng Tử, một bả kéo qua đến Tiểu Thạch, sau một khắc liền đem Tiểu Thạch tay xen vào nồi chảo .

"Ân Công!"

Tiểu Thạch tay vào nồi chảo, không khỏi dọa cho giật mình, nhưng ngay sau đó chợt phát hiện, căn bản không nóng a, ngược lại ấm áp rất thoải mái .

"Đây là chuyện gì xảy ra ?"

Tiểu Thạch tay nắm cửa lấy ra, trừ rửa không ít, chính là không có chút nào bị phỏng .

Vừa muốn càng nhiều góp tiền bách tính, không khỏi lại là ngẩn ra, đều quay đầu nhìn về phía Thanh Tùng Tử, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc dường như đang nói, người này rõ ràng không có góp tiền, làm sao cũng nhận được Trường Xuân Đại Tiên phù hộ ?

"Trời ơi! Trường Xuân Đại Tiên a! Ngài làm sao nhân từ như vậy a!"

Thanh Tùng Tử một trận xấu hổ, bỗng nhiên ùm ùm quỳ xuống, hướng về phía Đông Phương chính là một trận lễ bái, một bên bái một bên lớn tiếng hô .

"Trường Xuân Đại Tiên Pháp Lực Vô Biên, Thanh Sa Huyện bách tính tâm thành, ngài liền che chở Thanh Sa Huyện mỗi người, ngài thực sự là quá nhân từ!"

"Chẳng lẽ là bởi vì ngươi tâm thành ?"

"Nói như vậy, tiểu tử này hắn là cảm tạ ngươi ?"

"Thích! Tiện nghi hắn, không có góp tiền cũng nhận được Đại Tiên che chở ."

Nghe được Thanh Tùng Tử nói, bách tính lại là một trận nghị luận, tiếp tục không khỏi vẻ mặt đắc ý, lòng nói nhờ có bọn họ tâm thành, bằng không tiểu tử kia tay liền hủy .

Ngu không ai bằng, loại chuyện hoang đường này cũng có thể thư .

Mễ Tiểu Hiệp lắc đầu, đi tới một gã đạo sĩ trước mặt, đoạt lấy lúc trước biểu diễn thỉnh Thánh Thủy bát . Sau đó chỉ nghe ba nhất thanh thúy hưởng, cái chén này đã bị quẳng thành ba biện .

"Ngươi làm sao có thể quẳng thỉnh Thánh Thủy . . . Di ?"

Dân chúng dọa cho giật mình, sẽ chỉ trích Mễ Tiểu Hiệp, nhưng lúc này có mắt tiêm chợt thấy, chén này dường như không quá giống nhau .

Từ bên ngoài nhìn vào, đây đúng là phổ thông chén kiểu, nhưng quẳng ra mới phát hiện, con này chén kiểu cực kỳ tinh xảo, trên thực tế là hai tầng, trung gian lại có không nhỏ khe hở!

"Các hương thân, đây mới là chén không đến thủy chân diện mục ."

Mễ Tiểu Hiệp cầm chén bể, ý bảo cho mọi người, cười lạnh nói .

"Trong chén có tường kép, có thể sớm tiêm nước . Trước khi dùng ngón tay ngăn chặn lỗ nhỏ, biểu diễn thời điểm lỏng ngón tay ra, người đó liền sẽ chảy vào phần dưới cái chén kia trong ."

"Chuyện này... Tại sao có thể như vậy . . ."

Dân chúng hai mặt nhìn nhau, đều là vẻ mặt khó có thể tin . Bọn họ thờ phụng Trường Xuân Đại Tiên, chẳng lẽ là phiến tử ?

" nồi chảo mò tiền đây! Nồi chảo mò tiền ngươi nói như thế nào!"

Tiếp tục lại có người lớn tiếng hỏi, bọn họ thực sự không tin đó là một âm mưu .

"Vừa rồi ta đem bàn tay vào nồi chảo, Tiểu Thạch cũng đem bàn tay vào nồi chảo, không được đều không sao sao?"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, giải thích tiếp nói rằng .

"Cái này nhìn như cút ngay nồi chảo, thật bên trong gia tăng số lượng thố . Thố coi như nấu cút ngay, cũng không phải rất nóng, cho nên nhúng tay đi vào căn bản không vấn đề . Nếu như ai không thư, có thể bản thân thử xem, còn thật thoải mái . Thật sự nếu không thư, cũng có thể nếm thử, ê âm chát chát cũng không phải là dầu ."

Bất luận là chén không đến thủy, vẫn là nồi chảo mò tiền, cũng chỉ là một ít giang hồ xiếc mà thôi . Người cổ đại, riêng là sơn thôn huyện thành nhỏ dân chúng bình thường, tin tức bế tắc, chưa thấy qua cũng đúng là bình thường .

Bất quá có một chút, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm cau mày, coi như là bị những thứ này giang hồ xiếc mông bức, những người dân này không khỏi cũng quá nhiệt tình . Hắn mơ hồ cảm thấy, sự tình cũng không phải là đơn giản như vậy.

"Mọi người đừng nghe hắn! Trường Xuân Đại Tiên là chân chính thần tiên, tại sao có thể là phiến tử!"

Mắt thấy bách tính dao động, Thanh Tùng Tử đứng lên, bỗng nhiên chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp la lớn .

"Người nào nếu như tin hắn, người đó chính là khinh nhờn Trường Xuân Đại Tiên, Trường Xuân Đại Tiên sẽ trớ chú cả nhà của hắn không chết tử tế được!"

"Đúng ! Trường Sinh Đại Tiên là thần tiên, không phải tên lường gạt!"

Dân chúng sợ đến run run một cái, vội vã siết quả đấm lớn kêu, biểu thị bọn họ nhưng thờ phụng Trường Xuân Đại Tiên .

"Người này tà thuyết mê hoặc người khác, mọi người bắt hắn lại, ném tới Thanh Sa trong nước làm mồi cho cá!"

Thấy kích động nổi bách tính, Thanh Tùng Tử khóe miệng cười nhạt, ngay sau đó lại chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp hô to .

"Đúng ! Bắt lại, ném tới Thanh Sa Giang làm mồi cho cá!"

Đã bị hiệu triệu, rất nhiều bách tính sẽ về phía trước, dĩ nhiên thật thì đi trảo Mễ Tiểu Hiệp .

"Các ngươi không thể như vậy! Ân Công không phải tên lường gạt, Ân Công mới là thần tiên!"

Thấy mọi người gây bất lợi cho Mễ Tiểu Hiệp, Tiểu Thạch dọa cho giật mình, vội vã bảo hộ ở Mễ Tiểu Hiệp trước mặt, lớn tiếng đối với dân chúng biện giải .

"Hắn là thần tiên ? Mọi người chờ một chút ."

Nghe nói như thế, Thanh Tùng Tử sau đó khiến dân chúng tạm thời đợi, tiếp tục lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp, cười lạnh nói .

"Nếu nói ngươi là thần tiên, vậy ngươi cũng phơi bày một ít Tiên Thuật, khiến mọi người chúng ta tất cả xem một chút!"

Thanh Tùng Tử trong lòng cười nhạt, hắn đi khắp hang cùng ngõ hẻm biểu diễn ảo thuật nhiều năm như vậy, cái gì ảo thuật là hắn không biết ? Chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp dám biểu diễn, hắn liền nhất định có thể cho vạch trần .

Thanh Tùng Tử nghĩ thầm, con muốn tận mặt vạch trần Mễ Tiểu Hiệp, mới có thể triệt vãn hồi dân chúng tín nhiệm!

"Đây là muốn đấu với ta pháp sao, tốt."

Mễ Tiểu Hiệp xem Thanh Tùng Tử liếc mắt, khóe miệng cười, tiếp tục cất bước đi tới giữa sân .

Lúc này, tất cả mọi người nhìn Mễ Tiểu Hiệp, nhìn hắn có thể biểu diễn cái gì Thần Tích . Nhưng kỳ quái là, Mễ Tiểu Hiệp không có oa cũng không có bát, ngay cả chiếc đũa cũng không có, cứ như vậy đứng ở nơi đó, tay trái cử qua đỉnh đầu, vươn một ngón tay giữa .

"Gió đến!"

Giữa lúc dân chúng nghi hoặc, động tác này là có ý gì thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên hét lớn một tiếng .

Ô! Hô!

Vừa dứt lời, bỗng nhiên bình địa gió nổi, thổi trúng mọi người góc áo phi dương, đầu tóc rối bời .

Dân chúng sắc mặt không khỏi đại biến, lẽ nào gió này thực sự là hắn gọi tới ? Nguyên bản vẻ mặt đắc ý Thanh Tùng Tử, định liệu trước nụ cười trong nháy mắt cương cố ở trên mặt .

Kêu một câu liền gió nổi, đây là cái gì ảo thuật, đừng nói gặp, hắn nghe đều chưa từng nghe qua a!

"Nhất định là vừa khớp!"

Thanh Tùng Tử tâm lý an ủi mình, người làm sao có thể gọi tới gió .

"Mưa tới!"

Nhưng ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại là quát to một tiếng .

Đùng! Đùng!

Mới vừa rồi còn là tinh không vạn lí, sau một khắc liền bỗng nhiên bắt đầu mưa . Mưa mặc dù không lớn, nhưng rất nhanh tiên đất ngập nước mặt, tất cả mọi người bị thêm ở trong mưa .

Lạnh lùng mưa lạnh qua quýt phách, dân chúng lại không để ý tới tránh né, đều là vẻ mặt dại ra nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Hô phong hoán vũ, đây mới thực sự là thần tiên thủ đoạn a!

Còn như Thanh Tùng Tử, đã hoàn toàn há hốc mồm . Gió đến có thể là vừa khớp, cái này Tình Không trời mưa, chẳng lẽ còn là vừa khớp sao! Thanh Tùng Tử dùng sức xoa xoa con mắt, tâm lý hơi hồi hộp một chút, không dám thật có thần tiên chứ ?

"Gian khổ phiền lòng, thu!"

Hiện tại chính là trời đông giá rét, gặp mưa cũng không phải là dễ chịu, mấy hơi sau đó, Mễ Tiểu Hiệp nói một câu .

Vừa dứt lời, quả nhiên gió ngừng mưa tiêu tan .

"Thần tiên a! Thực sự là thần tiên a!"

"Cầu thần tiên phù hộ chúng ta đi!"

"Cầu thần tiên phù hộ!"

Cổ đại bách tính dùng nông canh làm chủ, đối với bách tính đến nói cái gì trọng yếu nhất, đương nhiên là mưa thuận gió hoà . Có thể hô phong hoán vũ, đây mới là trong lòng bọn họ lớn nhất thần tiên!

Chỉ thấy sở hữu bách tính quỳ rạp xuống đất, cùng kêu lên hô to thần tiên, hướng về phía Mễ Tiểu Hiệp một trận quỳ lạy .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

057 Trực Đảo Hoàng Long

"Còn lo lắng cần gì phải, còn không mau bắt hắn lại!"

Thấy thôn dân quỳ lạy Mễ Tiểu Hiệp, hình thức đã không bị khống chế, Thanh Tùng Tử lấy lại tinh thần cấp bách một mạch giậm chân, đạp hai bên trái phải đạo sĩ một trận quát lớn .

"Chính ngươi trêu chọc, bắt chúng ta vung vẩy tức giận cái gì . . ."

Vô duyên vô cớ bị một đá, đạo sĩ này xoa xoa cái mông lầm bầm một câu, tiếp tục liền gào thét lớn, vẻ mặt hung thần ác sát nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp .

Hô phong hoán vũ thì phải làm thế nào đây, nắm tay đánh vào người làm theo đau! Thanh Tùng Tử khóe miệng cười nhạt, cũng dám cùng Trường Xuân Quan đối nghịch, đơn giản là sống được không nhịn được!

"Chỉ bằng các ngươi mấy cây củi mục, cút đi!"

Mễ Tiểu Hiệp đứng tại chỗ, chẳng đáng khinh rên một tiếng, chỉ một ngón tay trong một người . Tiếp tục chỉ nghe hô 1 tiếng, người nọ liền bay rớt ra ngoài .

"Các ngươi cũng đều cút đi!"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại là một ngón tay hắn đạo sĩ, kể cả Thanh Tùng Tử cùng nhau, sở hữu đạo sĩ liền đều bay ra ngoài .

Phù phù! Phù phù! Phù phù . . .

Ai u! Ai u! Ai u . . .

Tựa như xuống bánh chẻo, đạo sĩ này bay ra ngoài hai mươi, ba mươi mét, lúc này mới trùng điệp té xuống đất, phát sinh từng tiếng buồn bực, tận lực bồi tiếp một trận rên rỉ .

"Có ma! Gặp quỷ! Chạy mau a!"

Đạo sĩ này đứng lên, từng cái cả kinh mặt như màu đất, la lớn xoay người chạy .

"Ai! Ta nói các ngươi chờ ta một chút nha, đừng bỏ lại ta!"

Thanh Tùng Tử chính là một trận hoảng sợ, nhưng thân thể hắn yếu chạy chậm, vừa chạy một bên kêu hắn đạo sĩ .

Thấy như vậy một màn, dân chúng lại là một trận kinh ngạc . Mặc dù không bằng hô phong hoán vũ, nhưng loại này một ngón tay người liền Phi thủ đoạn, cũng chỉ có thần tiên mới phải làm đến đi.

"Ồ! Ta nghĩ ra rồi! Hắn là Mễ Tiểu Hiệp!"

Lúc này bỗng nhiên có người nhớ tới, kích động nói rằng .

"Mấy tháng trước Trư Bà Long ở Thanh Sa Giang tai họa người, chính là hắn diệt trừ cái tai hoạ này . Lúc đó mấy nghìn cân Thạch Đầu, hắn một ngón tay liền bay lên, đem Trư Bà Long tổ chim Thủy Đàm đều cho viết!"

"Phải phải! Ta cũng nhớ tới, thôn chúng ta còn xây Mễ Công Miếu đây!"

"Đúng đúng! Lúc đó ta ở đây, cái kia Trư Bà Long Vương đầy đủ dài hơn hai mươi mét, mét thần tiên một kiếm liền đem nó đầu chém xuống đến!"

Bách tính ở giữa có Thanh Sa Giang Duyên bờ thôn dân, lúc này bỗng nhiên nhận ra Mễ Tiểu Hiệp, đều kích động nói rằng .

"Cuối cùng là tỉnh lại ."

Thấy những người dân này nhận ra hắn, rất nhiều người đỉnh đầu hắc khí đã tiêu thất, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, không khỏi thở phào .

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp liền cảm thấy kỳ quái, chỉ bằng vào một ít giang hồ xiếc, làm sao có thể khiến bách tính như vậy khăng khăng một mực . Sau lại hắn dùng Vọng Khí Thuật quan sát, phát hiện rất nhiều bách tính đỉnh đầu có hắc khí quấn, như là trong loại Yêu Thuật .

Mễ Tiểu Hiệp đoán, những người dân này rất có thể là bị cái kia Trường Xuân Đại Tiên mê hoặc, tương tự với giống như tỉnh không phải tỉnh Mê Hồn trạng thái .

Lại có thể mê hoặc nhiều người như vậy, không thể không nói, cái kia Trường Xuân Đại Tiên có chút đạo hạnh .

Mà cũng may chỉ là Mê Hồn, tựa như ngủ giống nhau, con phải đánh thức là được rồi. Mễ Tiểu Hiệp vạch trần Trường Xuân Quan xiếc, sau đó lại sử xuất hô phong hoán vũ thủ đoạn, tựu như cùng cảnh tỉnh, cuối cùng đem những người dân này Hoán Tỉnh .

"Quả nhiên dùng tốt ."

Mục đích đạt thành, Mễ Tiểu Hiệp lặng lẽ đem làm mưa làm gió Bảo Châu thu hồi Trữ Vật Không Gian .

Này cái Bảo Châu, là đánh chết Trư Bà Long Vương rơi xuống ngân trong hòm báu khai ra . Trong nước có thể làm mưa làm gió, ở lục địa có thể hô phong hoán vũ, cụ thể uy lực căn cứ đưa vào Chân Khí số lượng mà định ra .

Mễ Tiểu Hiệp chỉ là Luyện Khí Nhị Trọng Thiên, Chân Khí số lượng hữu hạn, cho nên gió không lớn, mưa cũng liền phương viên hai ba dặm . Căn bản không đạt được phù hộ đầy đất mưa thuận gió hoà trình độ, nhưng dọa người cũng đủ .

Còn như đạo sĩ bay lên, đương nhiên là Ngũ Quỷ xuất thủ .

"Tiểu Thạch, mấy người này có phải hay không đi qua Trường Xuân Quan ."

Đem Tiểu Thạch gọi qua một bên, Mễ Tiểu Hiệp chỉ chỉ cách đó không xa mấy người hỏi.

"Người khác không rõ ràng lắm, nhưng Nhị Cẩu là chúng ta Thôn, ta biết hắn đi qua . Hắn sau khi trở về lại lôi kéo bột nở nhi bọn họ đi, ta còn với hắn đánh một trận ."

Tiểu Thạch lần lượt nhìn một chút, chỉ vào một người trong người nói .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm một chút, vừa rồi hắn ngón tay mấy người kia, đều là trước kia đỉnh đầu có hắc khí, đã bị Yêu Thuật mê hoặc . Hiện tại cơ bản có thể xác định, những người này đã đến Trường Xuân Quan, rất có thể là Trường Xuân Đại Tiên gian lận .

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp dò nghe Trường Xuân Quan vị trí, đợi được ngày thứ hai buổi chiều thời điểm, hắn một thân một mình kỵ mã ly khai, trực tiếp đi trước Trường Xuân Quan!

Hương hỏa Nguyện Lực, đối với Mễ Tiểu Hiệp mà nói trọng yếu giống vậy! Con phải cái này Trường Xuân Đại Tiên vẫn tồn tại, Mễ Tiểu Hiệp một ngày ly khai, những người dân này thôn dân còn có thể chịu nàng mê hoặc, còn có thể cung phụng Trường Xuân Quan, mà không cung phụng Mễ Công Miếu .

Vì hương hỏa Nguyện Lực, Mễ Tiểu Hiệp muốn đi chuyến này, nếu như có thể, liền đưa cái này Trường Xuân Đại Tiên diệt trừ!

Nói trắng ra, đây là một hồi về địa bàn, về Tín Đồ, về hương hỏa chiến đấu!

"Sửu Nô, một hồi hành sự tùy theo hoàn cảnh ."

"Cạc cạc, chủ nhân yên tâm, ta minh bạch!"

Mễ Tiểu Hiệp sở dĩ chờ lâu một ngày đêm, chính là các loại Sửu Nô trở về . Sửu Nô đã là Tứ Trọng Thiên tu vi, có hắn ở bên cạnh, Mễ Tiểu Hiệp phần thắng khá lớn .

Trường Xuân Quan khoảng cách Thanh Sa Giang Bất Thị rất xa, hơn một canh giờ sau đó, vừa may ngày mới Hắc thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp đi tới Trường Xuân Quan chỗ Vô Danh núi nhỏ .

"Đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trước tiên kiểm tra tiểu địa đồ, không khỏi mở to hai mắt, Trường Xuân Quan trong quả nhiên có một con bảo rương! Nhưng khiến hắn hơi chút ngoài ý muốn, cái này dĩ nhiên là một con ngân bảo rương!

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, tiếp tục lại dùng Vọng Khí Thuật quan sát . Chỉ thấy Trường Xuân Quan trên không một đoàn hắc khí, đúng là có Yêu Tà quấy phá .

"Trường Xuân Đại Tiên . . . Đêm nay sẽ sẽ ngươi!"

Từ bảo rương đẳng cấp, cùng với hắc khí mức độ đậm đặc phán đoán, cái này cái gọi là Trường Xuân Đại Tiên, ước đoán cũng liền ba Tứ Trọng Thiên tu vi . Nếu như vậy, Mễ Tiểu Hiệp liền không có gì đáng sợ .

Khoảng cách đã không xa, đem ngựa thất buộc tốt Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp đi hướng Trường Xuân Quan .

"Ngày hôm qua người đến!"

"Cướp tài sản gia hỏa! Giết chết hắn!"

Cửa đóng khẩu có mấy người thủ vệ, trong vừa vặn có tham gia Hiển Thánh pháp hội đạo sĩ, liếc mắt liền nhận ra Mễ Tiểu Hiệp . Tận lực bồi tiếp một trận la hét ầm ĩ, từ bên trong tuôn ra hơn hai mươi danh đạo sĩ, từng cái vóc người khôi ngô diện mạo dữ tợn, trong tay cầm sáng loáng Cương Đao!

Nói là đạo sĩ, nhưng thấy thế nào đều càng giống như cường phỉ .

"Sửu Nô, đoán để ý đến bọn họ ."

Mễ Tiểu Hiệp cầm trong tay Phục Ma Kiếm, trực tiếp đi vào trong, thanh âm băng lãnh phân phó một câu .

"Cạc cạc! Được rồi!"

Nhận được mệnh lệnh, Sửu Nô một trận cười quái dị, trực tiếp phát hiện nguyên hình, bỗng nhiên nhằm phía đám kia đạo sĩ .

"A! Quỷ a!"

"Chạy mau a! Có ma!"

Chợt thấy hiện hình Sửu Nô, mới vừa rồi còn hung thần ác sát đạo sĩ, sau một khắc liền sợ đến cái mông phát niệu lưu, hô to chạy tứ tán .

"Cạc cạc! Chạy đi đâu!"

Vốn lấy Sửu Nô Hung Tính, như thế nào lại buông tha những người này .

"Gợi ý: Đuổi quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

"Gợi ý: Đuổi quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

"Gợi ý: Đuổi quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

. . .

Theo Sửu Nô đại khai sát giới, từng cái gợi ý liên tiếp vang lên .

Chỉ một lát sau võ thuật, Mễ Tiểu Hiệp nghiệp lực vi tích phân là hơn 100 điểm! Nói cách khác, Sửu Nô đã giết mười người!

Nhưng đến lúc này mới thôi, nhưng không gặp cái kia Trường Xuân Đại Tiên đi ra . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, tung Sửu Nô hành hung, trên thực tế là một cái thăm dò .

Cái kia Trường Xuân Đại Tiên không có lộ diện, nói rõ nàng không có nắm chắc tất thắng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại yên tâm không ít, trực tiếp hướng Trường Xuân Quan đại điện đi tới .

"Cạc cạc! Quá thoải mái!"

Chốc lát nữa, Sửu Nô bay trở về, trong miệng còn ngậm nửa đoạn gan, mừng rỡ ở giữa không trung lộn nhào .

Vẻn vẹn một hồi này, Mễ Tiểu Hiệp nghiệp lực vi tích phân tăng 240, đạt được 322! Nói cách khác, Sửu Nô tổng cộng giết hai mươi bốn người .

Một cái mạng 10 điểm nghiệp lực vi tích phân, lại nói tiếp không coi là nhiều, nhưng ngược lại là rất tốt kiếm .

Đương nhiên, người một ngày sát đa, liền có thể tạo thành phiền phức . So với như bây giờ giết trong đạo quan hơn hai mươi người, sau đó quan phủ không được có thể không biết .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp nếu dám giết, ắt có niềm tin .

Yêu Tà quấy phá, hơn nữa những đạo sĩ này vừa nhìn cũng biết là giả, rõ ràng đều không phải là người tốt . Cái này Trường Xuân Quan, tuyệt đối không phải cái gì đất lành .

Mễ Tiểu Hiệp giết những thứ này qua sĩ, coi như là vì dân trừ hại . Tối trọng yếu là, hắn bây giờ là triều đình Chính Thất Phẩm, nếu như địa phương quan phủ tìm phiền toái, Mễ Tiểu Hiệp ngược lại trước phải cáo bọn họ cái thống trị bất thiện, sinh sôi Yêu Tà .

Trường Xuân Quan khắp nơi thành lập đền miếu, sớm thì đến được hắn là quản chế trình độ . Nhưng Thanh Sa huyện lệnh vẫn không có động tĩnh, nếu như nói giữa bọn họ không có cấu kết, Quỷ mới tin đây!

Tuy là không có sợ hãi, nhưng qua sĩ dù sao chỉ là lần, chủ yếu nhất vẫn là cái kia Trường Xuân Đại Tiên . Rất nhanh, Mễ Tiểu Hiệp đến đến đại điện trước, cười cười cất bước đi vào .

Hắn suy đoán, cái này Trường Xuân Đại Tiên đang ở trong đại điện!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

058 Tinh Thần công kích

Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, cái này cái gọi là Trường Xuân Đại Tiên, thật là dã thần . Quanh năm suốt tháng chịu hương hỏa Nguyện Lực xâm nhiễm, sau đó mà Thông Linh, phải là trong đại điện này thần tượng thành tinh!

Sửu Nô phía trước xung phong, Ngũ Quỷ hộ vệ bên cạnh thân, Mễ Tiểu Hiệp cầm trong tay Phục Ma Kiếm đi vào đại điện .

Ngẩng đầu nhìn lên, mặt trên cung phụng không phải là Tam Thanh, cũng không phải Tứ Ngự, mà là nhất tôn Tứ Bất Tượng thần tượng . Ngồi ngay ngắn Liên Thai, cầm trong tay Phất Trần, có tứ diện tám tay, tựa như đạo mà không phải đạo, giống Phật cũng không phải Phật .

"Vật gì vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, cái này thần tượng chẳng ra cái gì cả, nhưng cũng không phải hắn muốn tìm dã thần . Bởi vì thần đỉnh đầu tượng không có danh xưng, nói rõ đây chỉ là một Tôn phổ thông tượng mộc Mộc tố .

"Làm sao biết chứ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận buồn bực, cái này thần tượng không phải dã thần, Trường Xuân Đại Tiên ở nơi nào, lẽ nào hắn đoán sai ?

"Đi ra, nếu không... Giết ngươi ."

Lúc này, chợt thấy thần tượng phía sau lộ ra một điểm góc áo, đang ở không được run run . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, tiếp tục 1 tiếng quát nhẹ .

"Đến! Đại gia tha mạng!"

Một trận xin khoan dung âm thanh, thanh âm còn rất quen thuộc, tiếp theo từ thân hướng về phía sau bò ra ngoài một người đạo sĩ . Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn lên, không phải là ngày hôm qua Thanh Tùng Tử à.

"Đại gia tha mạng, ta chính là cái ảo thuật, chính là kiếm miếng cơm ăn ."

Liếc mắt nhìn hiện hình Sửu Nô, Thanh Tùng Tử hù kinh hồn táng đảm, tâm lý âm thầm kêu oan, hắn chính là chạy chậm một chút, làm sao xui xẻo như vậy, đã bị ngăn ở trong đại điện .

"Ảo thuật ?"

Mễ Tiểu Hiệp minh bạch, còn người này chén không đến thủy, nồi chảo mò tiền đùa giỡn như thế lưu, nguyên lai đây mới là nghề chính .

"Chỉ nói vậy thôi, ngươi một cái ảo thuật làm sao Thành Đạo sĩ ."

Mễ Tiểu Hiệp nhiều hứng thú nhìn Thanh Tùng Tử, cười cười hỏi .

"Dạ dạ dạ! Ta nói, ta nói hết!"

Rất sợ chọc giận Mễ Tiểu Hiệp, Thanh Tùng Tử triệt để, đem sở hữu tình hình thực tế nói hết ra .

Cái này Thanh Tùng Tử, nguyên danh Lý tràn đầy phúc, nguyên bản dựa vào ảo thuật làm xiếc mà sống . Trường Xuân Đại Tiên khai quật nhân tài, đem hắn lập thành Trường Xuân Quan Quan Chủ . Sau đó Trường Xuân Đại Tiên lại thu nạp một nhóm Sơn Tặc cường đạo, trang phục thành Trường Xuân Quan đạo sĩ .

Còn như Trường Xuân Quan nguyên bản các đạo sĩ, Thanh Tùng Tử nói hắn lúc tới liền không thấy được, nhưng không khó suy đoán, cũng đã bị Trường Xuân Đại Tiên tẩy trừ giết sạch .

Theo Thanh Tùng Tử nói, bọn họ dựa vào ảo thuật thủ đoạn, lừa không ít bách tính . Đạt được tiền một phân thành hai, một bộ phận để dùng cho Trường Xuân Đại Tiên kiến tạo đền miếu thu thập hương hỏa, một bộ phận dùng để hối lộ địa phương quan viên .

Đây cũng là vì sao, Trường Xuân Quan xây nhiều như vậy đền miếu, nhưng không có đã bị quan phủ quản chế, nhưng lại dám công khai ở thị trấn khai pháp hội .

"Quả nhiên là như vậy ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, cùng hắn suy đoán không sai biệt lắm, tiếp tục lại hỏi .

"Trường Xuân Đại Tiên bây giờ đang ở chỗ nào ."

"Đại gia minh giám, cái này thật không phải ta không nói, mà là ta thật không biết a ."

Thanh Tùng Tử vội vã dập đầu kêu oan, hắn nào biết đâu rằng Trường Xuân Đại Tiên ở nơi nào .

Bất luận là Thanh Tùng Tử, vẫn là trong quan hắn đạo sĩ, đều biết Trường Xuân Đại Tiên tồn tại, nhưng người nào cũng chưa từng thấy qua . Vì vậy Trường Xuân Đại Tiên cực kỳ kín đáo, cơ bản đều là thông qua tờ giấy hoặc là báo mộng phương thức, đến chỉ thị bọn họ cụ thể hành động .

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận trầm ngâm, xem ra cái này Trường Xuân Đại Tiên có điểm đầu óc, biết nàng làm việc có thể lọt vào người người oán trách, cho nên đem mình giấu đi .

Đây cũng nói, cái này Trường Xuân Đại Tiên đạo hạnh còn cạn, mới sẽ để ý như vậy cẩn thận . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười cười, không khỏi lại yên tâm không ít .

"Muốn giấu ?"

Thoáng suy tư, Mễ Tiểu Hiệp vận khởi Vọng Khí Thuật, hướng trên đại điện thần tượng quan vọng .

Vị thần này giống mặc dù không có thành tinh, nhưng bách tính đến Trường Xuân Quan dâng hương, bái đều là nó, cho nên sản sinh rất nhiều hương hỏa Nguyện Lực . Ở Mễ Tiểu Hiệp Vọng Khí Thuật quan sát, chỉ thấy từng luồng màu vàng óng khí tức, từ thần tượng diễn sanh, sau đó xuyên thấu qua nóc nhà Phiêu hướng phía ngoài .

"Ngươi giấu ở sao!"

Trường Xuân Đại Tiên bất luận làm sao giấu, nàng nhất định phải hấp thu những thứ này hương hỏa Nguyện Lực . Cho nên chỉ cần vuốt những thứ này hương hỏa Nguyện Lực đi về phía, sẽ không khó tìm đến nàng vị trí!

Hương hỏa Nguyện Lực đi ra đại điện sau đó, ngay sau đó liền bay ra Trường Xuân Quan, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, cũng theo sát mà ra Trường Xuân Quan .

Đứng ở bên ngoài quan vọng, phát hiện hương hỏa Nguyện Lực cũng không có Phi quá xa, mà là trực tiếp rơi vào bên trong ngọn núi nhỏ chỗ, khoảng cách Trường Xuân Quan cũng liền mấy dặm đường .

"Nguyên lai tại nơi!"

Xác định vị trí, Mễ Tiểu Hiệp cầm nắm tay, lấy ngựa trực tiếp chạy tới .

Đi qua một mảnh sơn lâm, không bao lâu, Mễ Tiểu Hiệp đi tới một ngôi miếu phía trước . Nhưng ngôi miếu này vũ rất nhỏ, hơn nữa nhìn đi tới đã hoang

phế thật lâu .

Hương hỏa Nguyện Lực chính là rơi vào ở chỗ này, nói rõ Trường Xuân Đại Tiên liền giấu ở tòa này trong ngôi miếu đổ nát .

Mễ Tiểu Hiệp hạ mã, Phục Ma Kiếm nắm trong tay, vẫn là Sửu Nô xung phong, Ngũ Quỷ hộ vệ ở bên . Tiến nhập miếu đổ nát quan sát, gian phòng cũng không phải rất nhiều, hương hỏa Nguyện Lực cuối cùng bay vào phía trước đại điện .

"Nhìn ngươi còn hướng cái nào giấu!"

Sửu Nô trực tiếp bay qua, một cơn gió đen thổi ra đại điện phá cửa, khi nhận được Sửu Nô không có gặp nguy hiểm tín hiệu sau đó, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục cũng đi vào đại điện .

"Chủ nhân! Không tìm được a!"

Sửu Nô ở trong đại điện bay tới bay lui, cau mày nói với Mễ Tiểu Hiệp .

Cái này cái gọi là đại điện chính là một gian phòng ốc, trừ rơi vào tràn đầy bụi hương án, cùng với mặt trên nhất tôn vệt sáng bong ra từng màng thần tượng ở ngoài, chẳng có cái gì cả .

"Quả nhiên ở nơi này!"

Mễ Tiểu Hiệp quan sát liếc mắt, nhưng không khỏi âm thầm cười nhạt, cái này Trường Xuân Đại Tiên lừa Sửu Nô, lại lừa gạt không được hắn .

Con thấy phía trước vị này cũ nát thần tượng, đỉnh đầu rõ ràng là hồng sắc danh xưng, biểu hiện đẳng cấp LV 4 .

Quả nhiên là thần tượng thành tinh, nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, cái này Trường Xuân Đại Tiên lại nhưng đã là Tứ Trọng Thiên tu vi, cùng Sửu Nô ngang hàng .

Bất quá loại này dựa vào hương hỏa Nguyện Lực xâm nhiễm Thông Linh dã thần, có một rất lớn chỗ thiếu hụt, đó chính là trừ phi tu đến Thất Trọng Thiên Sắc Giới, nếu không không cách nào thoát ly bản thể, cũng chính là thần tượng .

Chỉ cần hủy cái này thần tượng, Nguyên Thần không chỗ ký thác, sẽ rất suy yếu . Nói cách khác, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần một kiếm chém thần tượng, một trận coi như thắng .

"Ở chỗ nào . . . Bách Bộ Phi Kiếm!"

Mễ Tiểu Hiệp làm bộ làm tịch, bỗng nhiên quát to một tiếng, Phật Ma Kiếm xuất thủ, thẳng đến phía trước thần tượng!

"A! Ngươi dám!"

Vốn là muốn ngụy trang trốn tránh, không nghĩ tới sớm bị Mễ Tiểu Hiệp khám phá, thần tượng phát sinh 1 tiếng bén nhọn gào thét, chính là Trường Xuân Đại Tiên .

Ông!

Sau một khắc, khiến Mễ Tiểu Hiệp trăm triệu không nghĩ tới là, cùng lúc đó, một đạo bén nhọn kim quang bỗng nhiên hướng hắn phóng tới!

Kim quang này Tiêm Thứ tốc độ cực nhanh, phát sau mà đến trước, ngược lại trước tiên đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp . Nhưng kim quang Tiêm Thứ cũng không phải là thực vật, mà là một cổ cao độ ngưng tụ tinh thần lực . Xuyên thấu qua Mễ Tiểu Hiệp Nhục Thân, trực tiếp tiến nhập Thức Hải, bắn về phía Mễ Tiểu Hiệp Nguyên Thần!

"Không xong!"

Mễ Tiểu Hiệp quá sợ hãi, đại ý mất Kinh Châu, cái này Trường Xuân Đại Tiên đĩ nhiên sẽ nhằm vào Nguyên Thần Tinh Thần công kích!

Mễ Tiểu Hiệp tuy là cũng tu luyện Nguyên Thần, nhưng chỉ là Nhị Trọng Thiên tu vi, nếu như bị đạo kim quang này Tiêm Thứ công kích, mặc dù không còn như hồn phi phách tán, nhưng là nhất định thụ thương không nhẹ .

"Đáng chết!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng thầm hận, lần này thực sự là giết địch một ngàn tổn hại tám trăm, Phật Ma Kiếm đã xuất thủ, thần tượng tất hủy, nhưng hắn đồng dạng không có ứng đối Tinh Thần công kích pháp môn .

Mễ Tiểu Hiệp chỉ có thể toàn lực ngưng tụ Nguyên Thần, chuẩn bị ngạnh kháng đạo kim quang này Tiêm Thứ .

Rầm!

Nhưng vào lúc này, mắt thấy kim quang Tiêm Thứ sẽ đâm tới Nguyên Thần, bỗng nhiên 1 tiếng tiếng nước chảy, một dòng nước trong cuốn một cái, khí

thế hung hung kim quang Tiêm Thứ trong nháy mắt trừ khử .

"Đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, vừa rồi cổ thanh lưu, hình như là hắn ở quá hư huyễn cảnh giới uống Tiên Trà, thiên hồng một Quật!

Ở quá hư huyễn cảnh giới đắc một chiếc thiên hồng một Quật, một bầu vạn diễm cùng ly, nhưng vẫn không biết làm sao sử dụng . Không có nghĩ đến lúc này đã bị Nguyên Thần công kích, thiên hồng một Quật dĩ nhiên tự động phòng hộ .

Ầm ầm!

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng kinh hỉ, đúng lúc này, theo một tiếng vang thật lớn, Phật Ma Kiếm đã đem vị này thần tượng đánh cho nát bấy!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

059 Xuân Tam Thập Nương

Luyện Thể tu Luyện Nhục Thân, Luyện Khí tu luyện Chân Khí, luyện thần tu luyện Nguyên Thần, ba loại cách đều có thể thành tựu Trường Sinh đại đạo, nhưng lẫn nhau mỗi người mỗi vẻ .

Cụ thể đi con đường kia, một dạng nhìn kỹ tình huống mà định ra . Dã thần hưởng thụ hương hỏa Nguyện Lực, luyện thần làm ít công to . Hơn nữa bản thể giống như là tượng mộc Mộc tố, thực sự không thích hợp Luyện Thể hoặc là Luyện Khí .

"Giải quyết!"

Một kiếm nổ nát thần tượng, Mễ Tiểu Hiệp mặt lộ vẻ vui mừng .

Luyện thần tuy là Nguyên Thần cường đại, nhưng Thất Trọng Thiên xuống Dục Giới tu vi, còn phải dựa vào Nhục Thân . Một ngày Nhục Thân bị hủy, mười phần bản lĩnh không sử dụng ra được một thành, chỉ có thể mặc người chém giết .

Hiện tại hủy Trường Xuân Đại Tiên bản thể, trận chiến đấu này thắng bại đã phân .

"Di, đây là . . ."

Nhưng còn chưa kịp ăn mừng, khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là . Thần tượng đánh sập sau đó, cũng không có Trường Xuân Đại Tiên khóc thét kêu thảm thiết tràng cảnh, mà là xuất hiện một nữ tử .

Tên nữ tử này dung mạo cực đẹp, biểu tình đạm mạc không có vui giận, giống như Thần Nữ không thể xâm phạm . Nhưng lại thiên vóc người sặc sỡ, hoàn mỹ tỉ lệ vàng, chắc nịch bộ ngực, tinh tế không đủ một nắm vòng eo, tròn trịa ngạo nghễ cái mông, cùng với thon dài thẳng tắp hai chân .

Nữ tử mặc một bộ bạch sắc quần lụa mỏng, mặt trên thêu một chi Chi Đào hoa, màu đỏ thắm cánh hoa Phi Lạc, giống như tiên huyết dính đầy quần lụa mỏng . Không có mặc đồ lót, quần lụa mỏng hơi có chút thông thấu, mơ hồ có thể xem xuống phía dưới da thịt trắng noãn . Còn có nửa chận nửa che, lộ bên cạnh bơ ~ ngực, làn váy thì chạy đến phần hông .

"Công tử, buông kiếm, ta cùng ngươi vừa vặn ."

Nữ tử biểu tình trang nghiêm, thanh âm lại tràn ngập mê hoặc, dường như cố ý câu dẫn, lại thích giống hàm khuất bị ép .

" Được. . ."

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên trở nên hoảng hốt, không khỏi há hốc mồm đáp ứng .

Rầm!

Mà đúng lúc này, coi như Mễ Tiểu Hiệp muốn đi hướng nữ tử thời điểm, trong óc thủy tiếng vang lên, thiên hồng một Quật Thanh Lưu rung động, đem một đoàn phấn hồng vụ khí trong nháy mắt bị xua tan .

". . . Tốt ngươi một cái yêu nghiệt!"

Mễ Tiểu Hiệp cả người chấn động, bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, định nhãn vừa nhìn nào có cái gì mỹ nữ tuyệt sắc, rõ ràng là một con bàn tròn lớn nhện con!

Chi Chu danh xưng hồng sắc, đẳng cấp LV 4! Cái này con nhện, mới là Trường Xuân Đại Tiên bản thể!

Thu thập hương hỏa Nguyện Lực dã thần, vốn cho là là thần tượng thành tinh, không nghĩ tới là thần tượng bên trên kết lưới Chi Chu . Vừa rồi vào điện, Mễ Tiểu Hiệp chứng kiến thần đỉnh đầu tượng danh xưng, còn tưởng rằng thần tượng là bản thể, ai biết nguyên lai là con này ngừng thu nhỏ lại ghé vào thần đỉnh đầu tượng .

"Thật mạnh mị hoặc thuật!"

Lại quay đầu nhìn lại, bất luận là Sửu Nô, vẫn là Ngũ Quỷ, lúc này đều đần độn, hiển nhiên cũng đã trong Trường Xuân Đại Tiên Ảo thuật .

Thật đây cũng là Mễ Tiểu Hiệp đại ý, có nhiều như vậy dân chúng chịu đến Trường Xuân Đại Tiên mê hoặc, hắn sớm nên đề phòng, trừ Tinh Thần công kích ở ngoài, Trường Xuân Đại Tiên thủ đoạn mạnh nhất thực tế là mị hoặc thuật .

Âm thầm xuyt một hơi thở, Mễ Tiểu Hiệp xoa một chút mồ hôi lạnh trên trán, may mà có thiên hồng một Quật phòng hộ, bằng không lần này liền thật nguy hiểm . Thiên hồng một Quật là tiên trà, đối phó loại này Dục Giới pháp thuật, đúng là dễ dàng .

"Tốt ngươi một cái yêu nghiệt, ngày hôm nay liền đòi mạng ngươi!"

Lấy lại tinh thần, Mễ Tiểu Hiệp quát lạnh một tiếng, Phục Ma Kiếm đã nắm trong tay .

"Công tử không được!"

Lúc này, chỉ thấy nhện lớn đỉnh đầu xuất hiện một cái hư ảnh, chính là Mễ Tiểu Hiệp trước khi xem cô gái kia, vẻ mặt kinh hoảng xông Mễ Tiểu Hiệp xua tay .

"Nhận lấy cái chết!"

Mễ Tiểu Hiệp cười nhạt, súc sinh này còn dám mê hoặc hắn, tiếp tục Phục Ma Kiếm bắn ra, Bách Bộ Phi Kiếm!

Phốc phốc!

Nhất thanh muộn hưởng, khiến Mễ Tiểu Hiệp mình cũng không nghĩ tới là, một kiếm này hung hăng đâm vào nhện lớn trên bụng, dĩ nhiên cũng làm khinh địch như vậy đưa nàng đóng xuống đất .

"A! Đau quá!"

Đập một kiếm, bóng người một trận vặn vẹo, thê lương gào thét .

"Thì ra là thế ."

Nhìn đến đây, Mễ Tiểu Hiệp hiểu được .

Là, Trường Xuân Đại Tiên bản thể mặc dù không là thần tượng, nhưng nàng quả thực Chủ Tu Nguyên Thần . Đừng xem nàng hình thể to lớn, trên thực tế Nhục Thân yếu ớt quá .

"A a! Đáng chết Chi Chu, giết ngươi!"

Trường Xuân Đại Tiên bị đinh ở sau đó, Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ cũng tỉnh lại . Nguyên bản phụ trách bảo hộ Mễ Tiểu Hiệp, ngược lại trong mị hoặc thuật, Sửu Nô một trận nổi giận, gào thét liền đánh về phía Trường Xuân Đại Tiên, phải đem nàng xé nát cho hả giận .

"Không được! Không nên! Ngươi muốn ta làm gì đều có thể!"

Nhìn Sửu Nô sắc bén Quỷ Trảo, Trường Xuân Đại Tiên sợ đến cả người run, vội vã lớn tiếng cầu xin tha thứ .

"chờ một chút!"

Nghe nói như thế, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên trong lòng hơi động, tiếp tục mở miệng ngăn lại Sửu Nô .

"A a! Giết nàng! Giết nàng!"

Bị Mễ Tiểu Hiệp ngăn lại, Sửu Nô một trận nôn nóng, gào thét ở trong đại điện bay tới bay lui .

"Cho ta một cái không giết ngươi lý do ."

Mễ Tiểu Hiệp không để ý tới Sửu Nô, lạc hướng Trường Xuân Đại Tiên, khóe miệng mang theo một nụ cười quỷ dị .

Trường Xuân Quan trong có một con ngân bảo rương, mặc dù không có kiểm tra chìa khoá manh mối, nhưng Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, giết Trường Xuân Đại Tiên hẳn là có thể thu được chìa khoá .

Mặt khác cái này Trường Xuân Đại Tiên đã là Tứ Trọng Thiên tu vi, thu nhập Luyện Yêu Hồ có thể luyện ra phẩm chất không sai Âm Châu, có thể dùng đến đề thăng Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ tu vi .

"Ta nguyện ý thần phục với ngươi! Làm ngươi sủng vật! Làm ngươi Nữ Nô!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp không ngừng đánh giá nàng, tựa như trên đường mua thịt đối lập giá cả giống nhau, Trường Xuân Đại Tiên một trận hoảng sợ . Nguyên bản nàng còn muốn cò kè mặc cả, hiện trong nháy mắt liền buông tha, trực tiếp bị đánh tan .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp không còn gì để nói, một câu cuối cùng có ý tứ, hắn giống loại người như vậy sao! Còn nữa nói, coi như tìm một Nữ Nô, cũng không trở thành tìm một Chi Chu đi!

Bất quá nhổ nước bọt về nhổ nước bọt, Trường Xuân Đại Tiên đã là Tứ Trọng Thiên tu vi, hơn nữa còn là khó có được luyện thần yêu quái . Nếu quả thật có thể thu phục nàng, quả thực so với giết chết luyện hóa có lợi .

"Ta làm sao tin tưởng ngươi, lẽ nào dựa vào tín nhiệm sao, cũng là ngươi thề phát một thề ?"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, hắn còn không có ngu đến mức tin tưởng yêu quái nói . Mễ Tiểu Hiệp Ngự Quỷ Thuật tuy là tu đến viên mãn, nhưng chỉ có thể Ngự quỷ, không thể Ngự yêu .

". . . Ta nguyện ý dâng lên một Phách ."

Vì mạng sống, Trường Xuân Đại Tiên thoáng do dự, quyết định vẫy nói rằng .

Bất luận là người, hay là hắn sinh linh, đều có ba hồn bảy vía . Nhục Thân bị hủy còn dễ nói, chí ít có thể Chuyển Thế Luân Hồi, hoặc là Tu Quỷ đạo . Nhưng nếu như hồn phách khuyết tổn, chính là hồn phi phách tán, liền triệt từ tam giới tiêu vong .

Tam hồn ở bên trong Thất Phách Chủ Ngoại, nhưng lẫn nhau liên hệ thiếu một thứ cũng không được . Trường Xuân Đại Tiên lại muốn dâng lên một Phách, nếu quả thật là như vậy, ngược lại đủ để chứng minh nàng trung thành .

"Cụ thể làm như thế nào ."

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù nhưng đã luyện thần Nhị Trọng Thiên, nhưng cũng sẽ không rút ra hồn phách pháp thuật, riêng là đơn rút ra một Phách, kỹ thuật hàm lượng rất cao .

"Ta tự mình tới!"

Trường Xuân Đại Tiên quyết tâm, tiếp tục liền thi triển pháp thuật, qua chỉ chốc lát, chỉ thấy nàng cả người run rẩy kịch liệt, một cái quả đấm lớn nhỏ quang đoàn từ đỉnh đầu bay ra .

"Xin chủ nhân nhận lấy!"

Quang đoàn trực tiếp bay về phía Mễ Tiểu Hiệp, Trường Xuân Đại Tiên tinh thần uể oải, hữu khí vô lực nói rằng .

" Được."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, một tay lấy quang đoàn nắm trong tay .

Cúi đầu vừa nhìn, bên trong lại có một cái trần ~ thể tiểu nhân, chính là Trường Xuân Đại Tiên biến ảo hình người dáng dấp . Mễ Tiểu Hiệp lúc này da mặt đỏ lên, bất ngờ không kịp đề phòng thân kém chút nổi phản ứng .

"Khái khái, ta tin tưởng ngươi trung tâm ."

Ho nhẹ một tiếng che giấu xấu hổ, Mễ Tiểu Hiệp sờ mũi một cái, đem cái này một Phách thu nhập ống tay áo ở giữa .

Ba hồn bảy vía lẫn nhau liên hệ, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần bóp nát cái này một Phách, hắn tam hồn lục phách cũng sẽ phải chịu liên luỵ, Trường Xuân Đại Tiên trong nháy mắt sẽ hồn phi phách tán .

Cho nên chỉ cần nắm giữ cái này một Phách, Trường Xuân Đại Tiên cũng không dám nổi nhị tâm!

Đương nhiên, nếu như một ngày nào đó, Trường Xuân Đại Tiên tu vi xa cao hơn Mễ Tiểu Hiệp, có thể trong nháy mắt đoạt lại cái này một Phách, Mễ

Tiểu Hiệp cũng không có biện pháp . Vốn lấy Mễ Tiểu Hiệp tâm trí, thủ đoạn, ngày này vĩnh viễn cũng sẽ không đến .

"Gợi ý: Thu phục Trường Xuân Đại Tiên, thu được chìa khoá một bả!"

Đúng lúc này, 1 tiếng gợi ý bỗng nhiên vang lên, Trữ Vật Không Gian trong nhiều hơn một bả ngân chìa khoá .

Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là ngẩn ra, tiếp tục lại là vui vẻ, đây nhất định là Trường Xuân Quan bảo rương chìa khoá, không nghĩ tới chỉ là thu phục Trường Xuân Đại Tiên, cũng có thể thu được .

" Đúng, ngươi nhưng hữu danh tự ."

Bảo rương tạm thời vừa để xuống, Mễ Tiểu Hiệp còn có chuyện ăn nói, mở miệng hỏi . Hiện tại hắn là chủ nhân, cũng không thể gọi nàng Trường Xuân Đại Tiên đi.

"Hồi bẩm chủ nhân, nô tỳ hữu danh tự ."

Trường Xuân Đại Tiên hơi ngượng ngùng cười cười, nói tiếp .

"Nô tỳ Khải Linh lúc vừa gặp mùa xuân, Đào Hoa nở rộ, cho nên gọi là Xuân Nương . Mà ta ở huynh đệ tỷ muội trong đứng hàng thứ ba mươi, chủ nhân cũng có thể gọi Xuân Tam Thập Nương ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

060 thần gai thuật

"Xuân Tam Thập Nương ?"

Xem lên trước mặt nhện lớn, Mễ Tiểu Hiệp hơi há miệng, quá bán thưởng mới cười lắc đầu, đây chỉ là một vừa khớp .

"Ta gọi ngươi Xuân Nương đi."

Mễ Tiểu Hiệp lời nói, tiếp tục có hỏi.

"Vừa rồi ngươi nói đứng hàng thứ ba mươi, vậy ngươi hắn huynh đệ tỷ muội đây."

"Ha hả, chúng ta Chi Chu một trứng sinh con mấy trăm, sao có thể đều có tạo hóa ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp có chút khẩn trương nhìn chung quanh, biết hắn sẽ sai ý, Xuân Nương vừa cười vừa nói .

"Trừ ta, vẫn còn có thất vị tỷ tỷ khai linh trí, hắn các huynh đệ tỷ muội chưa từng sống quá một tuổi . Còn như ta thất vị tỷ tỷ, đã sớm ly khai, hiện tại không biết ở nơi nào tu luyện ."

"Thất vị tỷ tỷ ?"

Mễ Tiểu Hiệp lại là ngẩn ra, nghe Xuân Nương nửa câu đầu, còn tưởng rằng chỉ có nàng một cái khai linh trí, không nghĩ tới còn có bảy .

Cũng may thất vị không ở, bằng không Mễ Tiểu Hiệp đêm nay liền thật chèn .

"Biết ta vì sao tìm làm phiền ngươi à."

Đem Phục Ma Kiếm thu hồi, Mễ Tiểu Hiệp hỏi một câu .

"Ta đã từ thôn dân trong miệng nghe nói, đều do nô tỳ gan to bằng trời, dĩ nhiên tháo dỡ chủ nhân ngài sinh từ ."

Xuân Nương lấy được tự do lần nữa, hoạt động một chút thân thể, hơi thở dài nói rằng . Nhắc tới nàng liền thương tâm, tháo dỡ mấy cái miếu thờ mà thôi, nào nghĩ tới đem mình nhập vào .

"Nào biết tiếp theo nên làm gì à."

Không nghĩ tới Xuân Nương hiểu biết nhưng thật ra linh thông, Mễ Tiểu Hiệp cười cười lại hỏi .

"Chủ nhân yên tâm, nô tỳ sẽ đốt Trường Xuân Quan, khiến dân chúng tiếp tục cung phụng ngài sinh từ ."

Để bày tỏ trung tâm, Xuân Nương liền vội vàng nói .

"Không được không được, không đúng."

Ai biết Mễ Tiểu Hiệp lại lớn lắc đầu, sau đó quỷ dị cười, nói rằng .

"Ta sinh từ đã không thể nói là, ngươi tiếp tục phát triển Trường Xuân giáo, Giáo Chúng càng nhiều càng tốt!"

"Chuyện này... Nô tỳ không hiểu ."

Xuân Nương ngẩn ra, vẻ mặt nghi hoặc .

"Thật là ngu nương, đương nhiên là vì hương hỏa Nguyện Lực ."

Mễ Tiểu Hiệp vui sướng cười to hai tiếng, sau đó đưa hắn kế hoạch nói cho Xuân Nương .

Hương hỏa Nguyện Lực tầm quan trọng không cần nói nhiều, muốn phải lượng lớn hương hỏa Nguyện Lực, phải đại lượng kiến tạo đền miếu, phát triển càng nhiều Tín Đồ . Nhưng chỉ cần đạt đến tới trình độ nhất định, triều đình quan phủ liền sẽ ra mặt ngăn chặn .

Thật trừ truyền thống Đạo Giáo, cùng với mới phát Phật Giáo ở ngoài, hắn Giáo Phái đều dùng Tà ~ giáo luận xử!

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp bốn tòa sinh từ, Tín Đồ cũng chỉ là vài cái Thôn mấy trăm bách tính, nói trắng ra không quan hệ đau khổ, cho nên quan phủ không để bụng . Nhưng nếu như hắn dám khuếch trương đại quy mô, nhất định sẽ lọt vào điều tra, khi đó đừng nói hương hỏa Nguyện Lực không chiếm được, ngay cả bản thân của hắn cũng sẽ phải chịu liên lụy .

Làm triều đình quan viên, hơn nữa ở Quốc Tử Giám sách lầu xem không ít sách, Mễ Tiểu Hiệp rất rõ ràng điểm này . Cho nên tuy là trông mà thèm hương hỏa Nguyện Lực, cũng không dám quá nhiều hy vọng xa vời .

Thẳng đến đêm nay thu phục Xuân Nương, Mễ Tiểu Hiệp tâm tư không khỏi hoạt lạc .

Dùng bạc hối lộ quan phủ, dùng mị hoặc thuật phát triển Tín Đồ, tuy là thủ đoạn thô trắng ra, nhưng không thể không nói, Xuân Nương ở phương diện này vẫn rất có thiên phú .

Hiện tại có thêm Mễ Tiểu Hiệp chống đỡ, chính là trong triều có người dễ làm sự tình . Xuân Nương nếu như đem Trường Xuân giáo làm tiếp, nhất định có thể làm lớn hơn nữa càng mạnh!

Cứ như vậy, chẳng phải là có rất nhiều hương hỏa Nguyện Lực ?

Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh Xuân Nương tiếp tục phát triển Trường Xuân giáo, sau đó đoạt được hương hỏa Nguyện Lực 7 - 3 phần, Mễ Tiểu Hiệp rút đi bảy thành, còn lại ba thành cho Xuân Nương bản thân tu luyện dùng .

Mặt khác, đề phòng dừng người khác dùng Vọng Khí Thuật tra được Mễ Tiểu Hiệp, cho nên Trường Xuân giáo không chính xác lập Mễ Tiểu Hiệp bài vị . Mà là Xuân Nương trước đem hương hỏa Nguyện Lực thu thập, lại rút ra bảy thành lặng lẽ đưa đến Mễ Công Miếu .

Dùng Mễ Tiểu Hiệp nói, cái này gọi là tắm, giặt trắng sau đó, hắn có thể quang minh chánh đại hưởng dụng .

"Chủ nhân ngài . . ."

Nghe xong Mễ Tiểu Hiệp chỉ thị, Xuân Nương mục trừng khẩu ngốc, tiếp tục không khỏi cảm thấy không bằng ... . Ngầm mưu quỷ kế, lòng tham không đáy, quả nhiên vẫn là nhân loại lợi hại hơn .

Bất quá khiến Xuân Nương may mắn là, chủ nhân này dường như không sai, đĩ nhiên phân cho nàng ba thành tu luyện . Dù sao nàng một Phách ở Mễ Tiểu Hiệp trong tay, coi như một chút hương hỏa Nguyện Lực không để cho nàng, nàng cũng không có biện pháp .

"Ngu xuẩn nương ."

Thấy Xuân Nương một bộ thỏa mãn, mang ơn dáng dấp, Mễ Tiểu Hiệp không nhịn được cười một tiếng .

Nếu như không chia cho Xuân Nương ba thành, nàng làm sao tăng cao tu vi, nếu như nàng không được tăng cao tu vi, làm sao mở rộng thế lực, giúp thế nào Mễ Tiểu Hiệp thu thập càng nhiều hương hỏa Nguyện Lực ?

Hơn nữa chia ba bảy, Xuân Nương tốc độ tu luyện vĩnh viễn so ra kém Mễ Tiểu Hiệp, nàng tu vi chẳng những không dám viễn siêu Mễ Tiểu Hiệp, ngược

lại sẽ bị từ từ vượt qua, nàng kia phải vĩnh viễn chịu Mễ Tiểu Hiệp chưởng khống!

"Trước khi ngươi đã làm không sai, nhưng còn có nhiều chỗ cần cải tiến, tỷ như thân phận . . ."

Vì để Xuân Nương tốt hơn phát triển Trường Xuân giáo, Mễ Tiểu Hiệp ngay sau đó đối với nàng tiến hành châm chích chỉ đạo .

Tỷ như như thế nào đóng gói hình tượng, nếu như tuyên truyền kinh doanh, phát triển như thế nào logout . . . Những thứ này tiên tiến lý niệm, nghe được Xuân Nương sửng sốt một chút .

Ngay cả hai bên trái phải Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ, cũng không khỏi trợn to hai mắt, đối với Mễ Tiểu Hiệp nhận thức phải tăng lên nữa một tầng thứ .

"Hay, hay tốt làm, có tiền đồ lớn ."

Ước chừng nói hơn hai canh giờ, còn lại phải dựa vào Xuân Nương chậm rãi lĩnh ngộ . Mễ Tiểu Hiệp cười cổ vũ một câu, mang theo Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ ly khai, phản hồi Trường Xuân Quan .

"Biết lái ra gì đây . . ."

Sau khi trở về, dựa theo tiểu địa đồ biểu hiện, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp chạy về phía con kia ngân bảo rương, tâm tình không khỏi có chút kích động .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

Một gian Thiên Điện góc, tìm được bảo rương, quả nhiên không nhắc lại nữa thị cần chìa khoá .

"Mở ra!"

"Gợi ý: Thu được Thuật Tự Môn bí kíp!"

Gợi ý ngay sau đó lần nữa vang lên, Mễ Tiểu Hiệp hai mắt trợn tròn, khai ra bí kíp!

Nhặt sau đó, chỉ thấy là một quyển hoàng sắc phong bì bí kíp, Mễ Tiểu Hiệp vội vã đi kiểm tra cụ thể tin tức .

"Thần gai thuật: Trung phẩm pháp thuật, yêu cầu Thuật Tự Môn ngộ tính 10 . Ngưng tụ tinh thần lực, hóa thành thực chất, nhưng trực tiếp công kích Nguyên Thần!"

Chứng kiến bí kíp giới thiệu, Mễ Tiểu Hiệp song quyền nắm chặt, không khỏi lại là trở nên kích động . Cái này không chỉ là một môn trung phẩm pháp thuật, dĩ nhiên là Tinh Thần công kích pháp thuật!

Trước khi Xuân Nương dùng kim quang Tiêm Thứ công kích Mễ Tiểu Hiệp, chính là pháp thuật này .

"Gợi ý: Thần gai thuật thỏa mãn điều kiện học tập, có hay không học tập!"

"Học tập!"

Mễ Tiểu Hiệp dùng sức gật đầu, không chút do dự nào .

Trữ Vật Không Gian trong bí kíp tiêu thất, Thuật Tự Môn một cột xuất hiện thần gai thuật ba chữ .

Đây là trung phẩm pháp thuật, chung quy tổng cộng chia làm ba tầng, một tầng viên mãn ngưng tụ tinh thần lực, tầng hai viên mãn tinh thần lực hóa thành thực chất, ba tầng viên mãn tinh thần lực thả ra trăm mét .

Thần gai thuật là Xuân Nương thiên phú bản lĩnh một trong, so sánh với chính đạo tinh thần trùng kích, Nguyên Thần uy áp, muốn càng thêm bén nhọn nham hiểm, thuộc về tà đạo kỹ năng, cần sử dụng nghiệp lực vi tích phân đề thăng độ thuần thục .

"Tiêu hao 300 điểm nghiệp lực, đề thăng thần gai thuật độ thuần thục!"

Mễ Tiểu Hiệp lúc này hạ đạt một cái chỉ lệnh, trực tiếp đem thần gai thuật đề thăng tới ba tầng viên mãn, cùng lúc đó nghiệp lực vi tích phân xuống đến 22 .

Thần gai thuật tầng hai viên mãn, có thể đem tinh thần lực ngưng tụ thành thực chất hình thái . Xuân Nương là ngưng tụ thành Tiêm Thứ, tuy là bén nhọn có thừa, nhưng lực đạo không đủ . Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, tuyển chọn ngưng tụ thành kiếm hình .

"Thần gai thuật!"

Mễ Tiểu Hiệp 1 tiếng quát nhẹ, chỉ thấy một đạo kiếm nhỏ màu vàng kim bắn ra, công kích khoảng cách đạt được trăm mét!

"Hô! Lợi hại!"

Nhìn kiếm nhỏ màu vàng kim ở ngoài trăm thước tán loạn, Mễ Tiểu Hiệp thật dài xuyt ra một hơi thở, vẻ mặt thoả mãn .

Pháp thuật này vô cùng thực dụng, trực tiếp công kích Nguyên Thần, coi như không thể để cho địch nhân hồn phi phách tán, cũng cũng đủ khiến tạm thời thất thần . Mà cao thủ so chiêu, lại sao có thể có nửa điểm sơ sẩy .

Duy nhất không được hoàn mỹ, thi triển một chiêu này quá tiêu hao tinh thần lực, dùng Mễ Tiểu Hiệp luyện thần Nhị Trọng tu vi, cũng trong lúc đó đoạn bên trong chỉ có thể thi triển ba lần .

Bất quá tuy vậy, Mễ Tiểu Hiệp cũng đã rất hài lòng .

Phen này dày vò, sớm đã là đêm khuya, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản ở Trường Xuân Quan ở tạm .

Trời sáng ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp kỵ mã ly khai, nhưng chưa có trở về làng, mà là trực tiếp chạy về Lâm Giang Huyện .

Như là đã thu phục Xuân Nương, về Thanh Sa Huyện sự tình, kế tiếp liền đều giao cho nàng .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

061 người thứ nhất tân niên

Quy tâm giống như tiễn mã bất đình đề, liên tiếp đuổi ba ngày lộ, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục trở lại Lâm Giang Huyện . Khi hắn đẩy cửa đi vào sân, chỉ thấy Trầm Tế Nương đang ở may nhất kiện áo bông .

"Tiểu Hiệp, ngươi trở về . . . Ai u!"

Chợt thấy Mễ Tiểu Hiệp, Trầm Tế Nương đầu tiên là kinh ngạc, tận lực bồi tiếp vẻ mặt kinh hỉ . Người nào nghĩ tới thấy qua vui vẻ, châm không cẩn thận trát tới ngón tay .

"Thế nào! Ta xem một chút!"

Mễ Tiểu Hiệp liền vội vàng tiến lên, vẻ mặt khẩn trương, chỉ thấy Trầm Tế Nương ngón trỏ bị châm thủng, chảy ra chừng hạt gạo Huyết Châu .

Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận không nỡ, đem Trầm Tế Nương ngón tay bỏ vào trong miệng, giúp nàng chuẩn hấp vết thương .

Ngón tay bị Mễ Tiểu Hiệp hàm chứa, cảm thụ được Mễ Tiểu Hiệp trong miệng hơi nóng, Trầm Tế Nương trong nháy mắt đỏ bừng cả khuôn mặt . Nhưng lại luyến tiếc đem ngón tay rút ra, cứ như vậy cúi đầu đứng ở nơi đó .

" Được, không chảy máu ."

Sau đó, xuất ra Trầm Tế Nương ngón tay, thấy không chảy máu, Mễ Tiểu Hiệp thở phào cười cười .

". . . Đúng thử thử y phục ."

Trầm Tế Nương cúi đầu, một thời không biết nên nói cái gì, chợt nhớ tới, tiếp tục cầm lấy sắp làm tốt áo bông, một bên hướng Mễ Tiểu Hiệp mặc trên người vừa nói .

"Trời lạnh, ta cho ngươi tân làm một kiện áo bông, vốn là muốn cho ngươi gửi đến Kim Lăng, kết quả ngươi sẽ trở lại ."

"Rất vừa người, rất ấm áp ."

Sau khi mặc vào, cao thấp chánh hợp thích, nhìn nghiêm mật cẩn thận đường may, Mễ Tiểu Hiệp lại là một hồi cảm động .

"Vừa người là tốt rồi, ta còn lo lắng, vạn nhất ngươi gầy, làm y phục có thể hay không lớn ."

Trầm Tế Nương vừa nói vừa bang Mễ Tiểu Hiệp cởi áo bông, chỉ cần đem tay áo lại vá mấy châm, cái này áo bông liền làm tốt.

"Đối với Tế Nương, không có bao nhiêu chặn điểm vải vóc, cho mình cũng làm bộ quần áo mới sao, cái này mắt thấy đều phải qua niên ."

Không thấy được hắn nữ nhân thức vải vóc, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hỏi.

"Chỗ của ta y phục còn rất nhiều, không cần làm tân, phung phí tiền này làm cái gì ."

Trầm Tế Nương cúi đầu vá nổi áo bông, chẳng hề để ý thuận miệng nói rằng .

Nhìn Trầm Tế Nương, Mễ Tiểu Hiệp hơi thở dài, đây thật là một một cô gái tốt .

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên nghĩ, như vậy một một cô gái tốt, hắn còn già mồm cái gì, nên cưới liền cưới đi. Còn như Trầm Tế Nương thích lúc trước Mễ Tiểu Hiệp, cái này thì thế nào, ngược lại hiện tại hắn là Mễ Tiểu Hiệp .

"Đúng ! Cưới!"

Mễ Tiểu Hiệp thầm thầm hạ quyết tâm, chờ hắn hoàn thành sống yên phận đệ tam hoàn nhiệm vụ, chân chính ở cái thế giới này đặt chân, hắn liền cưới Trầm Tế Nương!

"Muốn đi đâu ?"

Chợt nghe Mễ Tiểu Hiệp đi nói, Trầm Tế Nương biến sắc, còn tưởng rằng Mễ Tiểu Hiệp vừa tới liền lại muốn đi .

"Ha hả, không có đi đâu cả, ta liền ở nhà cùng ngươi ."

Mễ Tiểu Hiệp Khai Tâm cười cười, sau đó ôm Trầm Tế Nương vai .

Bỗng nhiên bị Mễ Tiểu Hiệp ôm, Trầm Tế Nương tâm lý hoảng hốt, kém chút lại quấn tới tay . Tuy là xấu hổ không được, nhưng thực sự luyến tiếc tránh thoát . Nghĩ thầm ngược lại trong nhà không ai, e lệ người khác cũng nhìn không thấy .

"Mễ đại nhân! Có phải hay không Mễ đại nhân trở về!"

Đúng lúc này, bên ngoài bỗng nhiên vang lên tiếng gõ cửa, Trầm Tế Nương vội vã đẩy ra Mễ Tiểu Hiệp, suy ngẫm có chút loạn thái dương .

"Ai vậy!"

Người nào như thế sẽ đuổi thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp tức giận kêu một câu .

"Quả nhiên là Mễ đại nhân trở về!"

Viện môn đẩy ra, ngay sau đó đi tới một người đàn ông tuổi trung niên, chính là Tống Phùng Thì, hiện tại Lâm Giang huyện lệnh .

"Nguyên lai là Tống đại nhân ."

Tống Phùng Thì dù sao cũng là thất phẩm huyện lệnh, hơn nữa trong khoảng thời gian này nhờ có hắn chiếu ứng Trầm Tế Nương, cơ bản lễ nghi vẫn phải, Mễ Tiểu Hiệp cười nghênh đón .

"Lúc trước ta ở nha môn, nghe nha dịch nói trên đường chứng kiến Mễ đại nhân, ta tựu vội vàng chạy tới, Mễ đại nhân ngươi quả nhiên trở về ."

Tống Phùng Thì nhanh đi vài bước, vẻ mặt vui vẻ .

Tống Phùng Thì đã chuyển chính thức, phẩm cấp cùng Mễ Tiểu Hiệp giống nhau . Hơn nữa hắn là đầy đất quan phụ mẫu, thực tế chức vị cao hơn qua Mễ Tiểu Hiệp cái này Quốc Tử Giám Chủ Bộ .

Nhưng Tống Phùng Thì tâm lý rõ ràng, hắn mặc dù có thể lên làm Lâm Giang huyện lệnh, hoàn toàn là dựa vào Mễ Tiểu Hiệp trợ giúp . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp có Trần Quang Nhụy, Ân Khai Sơn bối cảnh, hiện tại lại chịu Vương Tử Đằng coi trọng, hắn làm sao có thể không nịnh bợ ?

"Ta đã ở Hồng Tân lầu đặt hàng tốt nhã gian, riêng cho Mễ đại nhân đón gió tẩy trần ."

Tự vài câu cũ, Tống Phùng Thì nhiệt tình nói rằng .

Nghe nói như thế, trong cửa Trầm Tế Nương thần sắc buồn bã, Mễ Tiểu Hiệp vừa trở về, bọn họ còn chưa khỏe tốt trò chuyện, sẽ bị người khác cướp đi .

"Không có ý tứ Tống đại nhân, ngày hôm nay ta vừa trở về, phải bồi nội tử . Đợi ngày mai đi, ngày mai ta mời ngươi ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười nói .

Nghe được Mễ Tiểu Hiệp từ chối, Trầm Tế Nương không khỏi mặt lộ vẻ vui mừng . Nhưng bọn hắn còn không kết hôn, chợt nghe Mễ Tiểu Hiệp gọi nàng là nội tử, không khỏi lại là một trận xấu hổ, trong nháy mắt vẻ mặt ửng đỏ .

"Trò đùa, là hạ quan đường đột, vậy đổi đến ngày mai ."

Tống Phùng Thì sang sảng cười cười, cũng không ở ý, ngược lại liền vội vàng nói .

"Nhưng nhất định khiến hạ quan làm ông chủ, tại sao có thể khiến Mễ đại nhân tiêu pha đây!"

" Được, đều y theo Tống đại nhân ."

Mễ Tiểu Hiệp cười gật đầu .

Tống Phùng Thì chức quan cao, nhãn lực độc đáo cũng tốt hơn rất nhiều . Nhìn ra Mễ Tiểu Hiệp phải bồi Trầm Tế Nương, tiếp tục lại nói hai câu, liền cáo từ ly khai .

"Cuối cùng là đi ."

Đưa đi Tống Phùng Thì, mắt thấy sắc trời đã không còn sớm, Mễ Tiểu Hiệp nhìn trong phòng Trầm Tế Nương, không khỏi xoa xoa lòng bàn tay .

Như là đã quyết định cưới Trầm Tế Nương, có muốn hay không đêm nay liền đem nàng Chính Pháp đây. . .

Đương nhiên, Mễ Tiểu Hiệp cũng chính là ngẫm lại, trừ phi hắn dùng cường . Bằng không dùng Trầm Tế Nương tư tưởng, chết cũng không khả năng ở thành thân trước với hắn phát sinh quan hệ .

Sau đó thời gian, trừ phó một lần Tống Phùng Thì mở tiệc chiêu đãi, tha hương thân bái phỏng, cùng với xã giao, toàn bộ bị Mễ Tiểu Hiệp đẩy xuống .

Ngay cả thời gian tu luyện, Mễ Tiểu Hiệp cũng đại phúc độ rút ngắn, còn lại đại lượng thời gian, đều dùng đến Trầm Tế Nương .

Mắt thấy cũng nhanh lễ mừng năm mới, Mễ Tiểu Hiệp cùng Trầm Tế Nương Bị rất nhiều năm hàng, lại mua cho nàng đẹp vải vóc, cùng với đồ trang sức bột nước . Trầm Tế Nương thích không được, lại ý vị nói như vậy không tốt, như vậy sẽ đem nàng làm hư .

Hai người mỗi ngày thật vui vẻ, thời gian thoáng một cái đã qua, nháy mắt liền tới tân niên . Tuy là chỉ có hai người, lại làm một bàn lớn đồ ăn, trong gà vịt thịt cá câu toàn . Trầm Tế Nương thật là thịt để ăn động vật, Mễ Tiểu Hiệp sẽ để cho nàng một lần ăn đủ .

Ăn xong cơm tất niên, Mễ Tiểu Hiệp ý tưởng đột phát, đem Trầm Tế Nương ẩm nóc nhà . Trầm Tế Nương tuy là ý vị từ chối không được, nhưng nàng có chỗ nào vặn qua Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi xem, nơi đây phong cảnh có phải hay không thật nhiều ."

Ngồi ở nóc nhà, Mễ Tiểu Hiệp ôm trong ngực Trầm Tế Nương, chỉ chỉ nhà nhà đốt đèn, lại chỉ chỉ Mãn Thiên Tinh Đấu, vừa cười vừa nói .

"Tọa cao như vậy, bị người ta chứng kiến, vứt bỏ chết."

Bị Mễ Tiểu Hiệp ôm lấy, Trầm Tế Nương tao có phải hay không . Dùng sức núp ở trong ngực nàng, rất sợ xa xa người thấy nàng khuôn mặt .

"Xem ra làm không sai . . ."

Cứ như vậy Tĩnh Tĩnh ôm Trầm Tế Nương, đang nhìn bầu trời trong tảng lớn tảng lớn vọt tới màu vàng óng hương hỏa Nguyện Lực, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng nổi lên vẻ mỉm cười .

Lúc này mới chính là mấy ngày, hương hỏa Nguyện Lực liền đại phúc độ tăng . Xuân Nương cũng đã tiêu trừ Mễ Tiểu Hiệp tạo thành ảnh hưởng, một lần nữa mượn hơi Khởi Tín chúng .

Hấp thu liên tục không ngừng hương hỏa Nguyện Lực, Mễ Tiểu Hiệp ước đoán, hắn hẳn rất nhanh liền có thể đột phá Luyện Thần Tam Trọng Thiên!

Tết âm lịch sau đó, không khí ngày lễ vẫn nồng nặc, Mễ Tiểu Hiệp không có lập tức phản hồi Kim Lăng, chuẩn bị lại bồi Trầm Tế Nương một đoạn thời gian .

"Đồ nhi, đồ nhi . . ."

Tối hôm đó, Mễ Tiểu Hiệp đang ngủ, chợt nghe có người gọi hắn . Trợn mắt vừa nhìn, chỉ thấy Tĩnh Huyền sư thái tung bay ở giữa không trung, sắc mặt trắng bệch, hai mắt chỗ trống nhìn hắn .

"Ngươi làm sao cũng không tới xem vi sư, ngươi bất hiếu, nên phạt!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

062 Huyền Tĩnh Viên Tịch

"Sư phụ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, sư phụ không nên ở Kim Lăng sao, làm sao bỗng nhiên đã tới Giang Tiên, nhưng lại một bộ hưng sư vấn tội tư thế ?

"Hắc hắc, ta đùa ngươi chơi đây, ngươi đừng sợ ."

Mới vừa rồi còn vẻ mặt nghiêm túc, một giây kế tiếp liền không kềm được, Tĩnh Huyền sư thái vui cười ha ha, khôi phục thái độ bình thường nói với Mễ Tiểu Hiệp .

"Lần này ta riêng tới thăm ngươi liếc mắt, một là với ngươi cáo biệt, hai là đem Diệu Ngọc chính thức giao phó cho ngươi ."

"Cáo biệt ? Sư Tỷ ?"

Mễ Tiểu Hiệp không giải thích được, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Huyền Tĩnh Sư Thái .

"Si Nhi, sư phụ sau đó không ở, tất cả phải dựa vào chính các ngươi . Thay ta chiếu cố thật tốt Diệu Ngọc, nếu không... Cẩn thận ta đình chỉ bên trên tới tìm ngươi ."

Tĩnh Huyền sư thái vẻ mặt hiền lành, Mễ Tiểu Hiệp chưa bao giờ thấy nàng thật tình như thế, nhưng chính kinh cũng không vượt qua được hai giây, tiếp tục liền lại nửa đùa nửa thật nói rằng .

"Ta mặc dù không tính ra ngươi vận mệnh, nhưng chỉ nhìn một cách đơn thuần tướng mạo cũng biết ngươi Đào Hoa không ngừng . Ha hả, nếu như ngươi nghĩ đem sư tỷ của ngươi cũng thu nhập hậu viện, vi sư ngược lại không phản đối, nhưng chớ quên để cho nàng trước tiên hoàn tục ."

Mấy câu nói đó nói Mễ Tiểu Hiệp đầu óc choáng váng, đang muốn vấn, Tĩnh Huyền sư thái Phiêu Phiêu thoáng qua, trực tiếp bay ra cửa sổ .

"Sư phụ!"

Mễ Tiểu Hiệp kinh hô 1 tiếng, bỗng nhiên mở mắt ra .

"Chẳng lẽ là nằm mơ ?"

Nhìn chung quanh một chút, bốn phía tối như mực đã là đêm khuya, nơi đó có sư phụ .

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở chỗ kia, không khỏi chau mày . Hắn mới vừa mới rõ ràng đang luyện công, làm sao sẽ bỗng nhiên ngủ ? Hơn nữa từ hắn bắt đầu Luyện Thần, sẽ không làm tiếp qua mộng .

Càng nghĩ càng lo lắng, Mễ Tiểu Hiệp cũng không tâm tình lại tiếp tục luyện công .

"Ngày hôm nay phải trở về đi ?"

Sáng sớm ngày thứ hai, ăn điểm tâm thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp nói muốn phản hồi Kim Lăng . Trầm Tế Nương cả kinh, nụ cười trên mặt trong nháy mắt tiêu thất, không nghĩ tới đột nhiên như vậy .

"Cũng đúng, ngươi bây giờ là triều đình quan viên, làm sao có thể lão đợi ở nhà, là nên trở lại ."

Tuy là luyến tiếc, nhưng tốt nam nhi chí tại bốn phương, Trầm Tế Nương không để ý tới ăn, phải Mễ Tiểu Hiệp thu thập hành lý .

"Tế Nương, chờ ta ở Kim Lăng nghỉ ngơi, liền đem ngươi tiếp nhận đi, đến lúc đó ngươi tựu thành thân ."

Nhìn Trầm Tế Nương bận rộn bóng lưng, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên mở miệng nói .

Nghe nói như thế, Trầm Tế Nương bỗng nhiên ngơ ngẩn, không nói gì, cúi đầu tiếp tục thu dọn đồ đạc . Nhưng có thể thấy được nàng khẩn trương đến rất, liên tiếp vài lần cầm đồ sai .

Thu thập thỏa đáng, Mễ Tiểu Hiệp lại mệnh lệnh Ngũ Quỷ lấy ra bộ phận chôn dưới đất bạc, chuẩn bị đến Kim Lăng sử dụng . Tổng cộng lưỡng cái bọc quần áo, buổi sáng thời điểm Mễ Tiểu Hiệp rời nhà, kỵ mã ra Lâm Giang Huyện, trực tiếp phản hồi Kim Lăng .

Ở Hồng Lâu Mộng nguyên tác bên trong, hay Ngọc sư phụ chính là Tuế Mạt Viên Tịch . Tối hôm qua Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên làm tên kỳ quái mộng, hắn có loại dự cảm không tốt, lúc này mới sốt ruột chạy trở về .

Ra roi thúc ngựa, cơ hồ là ngày đêm chạy đi, liên tiếp chạy ba ngày . Trưa hôm nay thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp mới vừa lên đến Kim Lăng đường cái, bỗng nhiên bị một người ngăn lại .

"Tại sao là ngươi ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở trên ngựa cúi đầu vừa nhìn, là một cái thiếu niên gầy yếu . Nhìn kỹ lại, đây không phải là Thanh Sa bờ sông Tiểu Thạch à.

"Ân Công, ta rốt cục đợi được ngươi, ta đều chờ ngươi hơn nữa tháng ."

Chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp, Tiểu Thạch vẻ mặt kích động .

" Chờ ta ?"

Mễ Tiểu Hiệp lại là cảm thấy rất ngờ vực, Tiểu Thạch tại sao muốn chờ hắn .

Tiểu Thạch là cô nhi, tuy là ăn bách gia cơm lớn lên, nhưng người nào cũng không còn chân chính đợi hắn sống khá giả . Thẳng đến Mễ Tiểu Hiệp xuất hiện, đầu tiên là từ Trư Bà Long miệng xuống cứu tính mạng hắn, sau lại trả lại cho hắn tiền mua ăn mua dược liệu . Từ trên người Mễ Tiểu Hiệp, Tiểu Thạch cảm thụ được một loại chưa bao giờ có ấm áp .

Đoạn thời gian trước, từ Mễ Tiểu Hiệp ly khai, Tiểu Thạch liền một trận phiền não . Do dự vài ngày, hắn rốt cục quyết định, đi tới trở về Kim Lăng đường phải đi qua chờ Mễ Tiểu Hiệp .

Cái này chờ đợi ròng rã hơn nửa tháng, trên người không biết bao nhiêu lương khô Tiểu Thạch, chỉ lát nữa là phải chết đói, may mà ngày hôm nay rốt cục đợi được Mễ Tiểu Hiệp .

"Ân Công, ngươi hãy thu ta đi! Ngươi đừng nhìn ta gầy, ta cái gì sống cũng có thể làm, hơn nữa ta ăn Thiếu!"

Tiểu Thạch mục đích chỉ có một, hắn muốn theo đuổi tùy Mễ Tiểu Hiệp! Rất sợ Mễ Tiểu Hiệp không được hắn, Tiểu Thạch quỳ trên mặt đất dùng sức dập đầu .

"Tốt lắm, ngươi làm cho ta người tùy tùng đi."

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, hắn quả thực thiếu một nuôi ngựa làm tạp vật tùy tùng, Tiểu Thạch mặc dù tuổi tác nhỏ, nhưng thắng ở trung thành tin cậy .

"Tạ ân công! Tạ ân công!"

Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên đáp lại, Tiểu Thạch vẻ mặt kích động, liền lại là một trận dập đầu .

Mễ Tiểu Hiệp sốt ruột gấp rút lên đường, nhưng bây giờ chỉ có một con ngựa, hơn nữa Tiểu Thạch cũng không biết cỡi ngựa . Cho Tiểu Thạch một ít ngân lượng, khiến chính hắn chạy tới Kim Lăng, Mễ Tiểu Hiệp thì kỵ mã đi đầu một bước .

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng nóng nảy, dọc theo đường đi ra roi thúc ngựa, như vậy nhoáng lên lại là vài ngày, rốt cục chạy về Kim Lăng .

Hiện tại đã là chạng vạng, không để ý tới về nhà, Mễ Tiểu Hiệp thẳng đến Tây Môn bên ngoài Mưu Ni viện . Mà chờ hắn chạy tới Mưu Ni viện, sắc trời đã hoàn toàn đen xuống .

"Sư phụ!"

Mễ Tiểu Hiệp hô to vọt vào Tĩnh Huyền sư thái Thiện Phòng, nhưng là nơi nào có bán cá nhân ảnh .

"A di đà phật ."

Biết Mễ Tiểu Hiệp đến, Mưu Ni Viện Chủ cầm đi tới, chắp hai tay nói rằng .

"Đoạn thời gian trước, Tĩnh Huyền đã Tọa Hóa ."

"Tọa Hóa . . ."

Mễ Tiểu Hiệp giật mình ở, quả nhiên, hắn vẫn đến trễ một bước .

"Sư tỷ của ta đây."

Quá bán thưởng, Mễ Tiểu Hiệp mở miệng hỏi .

Tĩnh Huyền sư thái riêng báo mộng cho hắn, khiến hắn chiếu cố Diệu Ngọc . Hơn nữa hiện tại xem ra, Tĩnh Huyền sư thái hẳn là đã sớm tính tới nàng đại nạn, cho nên mới thu Mễ Tiểu Hiệp tên đồ đệ này, tốt giao phó Diệu Ngọc .

Nhưng bất luận nói như thế nào, Tĩnh Huyền sư thái là Mễ Tiểu Hiệp sư phụ, sư phụ di mệnh hắn phải hoàn thành .

"Không khéo, Diệu Ngọc ba ngày trước bị Cổ phủ đưa thiếp mời một dạng thỉnh đi, hiện tại đã tại Cổ gia Tây phủ ."

Chủ trì lời nói, tiếp tục đưa qua một quyển sách .

"Đây là Diệu Ngọc trước khi đi lưu lại, dặn đi dặn lại, để cho ta nhất định thân thủ giao cho ngươi ."

". . . Đa tạ Sư Thái ."

Tiếp nhận tập, Mễ Tiểu Hiệp tâm lý âm thầm thở dài .

Vẫn là cùng nguyên tác bên trong tình tiết giống nhau, Diệu Ngọc vẫn là vào Cổ phủ .

"chờ một chút!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới một việc, không khỏi chân mày sâu cau .

Nguyên tác bên trong Cổ phủ suy vong, Diệu Ngọc bị cường đạo bắt đi, tung tích không rõ . Kết quả cuối cùng vừa nói bị bán vào thanh lâu, hai nói không cam lòng chịu nhục tự sát mà chết.

Nếu như sự tình dựa theo nguyên nổi tình tiết phát triển, lẽ nào Diệu Ngọc thật sẽ có bực này kết cục ?

Mặc dù không nguyện ý tin tưởng, nhưng cái khả năng này quả thực rất cao . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp nhớ tới, sư phụ tinh thông Tiên Thiên Thần Số, nàng có phải hay không đã sớm tính ra Diệu Ngọc sau đó kiếp nạn ?

Thử nghĩ, nếu như không phải cái này nguyên do, nàng hà tất lao lực tâm tư, trước khi chết đem Diệu Ngọc giao phó cho Mễ Tiểu Hiệp ?

"Chỉ cần ta ở! Tuyệt đối không cho phép loại chuyện này phát sinh!"

Mễ Tiểu Hiệp dùng sức cầm nắm tay đầu, âm thầm hạ quyết tâm, hắn nhất định sẽ không để cho Diệu Ngọc gặp chuyện không may!

Bây giờ sắc trời đã tối, thành Kim Lăng môn đã đóng, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời ở Mưu Ni viện ngủ lại một đêm . Đêm khuya thời điểm, tâm tình hơi chút bình phục, lúc này mới móc ra trước khi chủ trì cho hắn quyển kia tập .

"Nguyên lai là cái này . . ."

Mở ra sau đó, chỉ thấy trên đó viết từng cái dòng họ, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, hắn trước khi rời đi từng xin nhờ Diệu Ngọc hỗ trợ chỉnh lý Bách Gia Tính, không nghĩ tới Sư Tỷ vẫn chưa .

Mễ Tiểu Hiệp không tâm tình tu luyện, tiện tay lật xem quyển sách nhỏ này . Trừ chỉnh lý dòng họ ở ngoài, còn có Diệu Ngọc lưu lại ghi chú .

Không thể không nói, Diệu Ngọc làm việc quả thực thỏa đáng, nàng tra tìm đại lượng tư liệu, tổng cộng sưu tập 407 cá tính Thị, cơ bản đã đem đương đại dòng họ tập tề .

"Quá tốt!"

Lật xem một lần, Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động . Kế tiếp con phải chú ý áp vận nhất trí, trở thành bốn chữ một câu câu đơn, Bách Gia Tính tựu thành!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

063 Tụ Khí Đan

Mấy tháng trước, Cổ gia Tây phủ gia chính trưởng nữ nguyên xuân, bị gia phong vì Hiền Đức phi . Nguyên bổn đã xuống dốc Cổ phủ, nhảy trở thành hoàng thân quốc thích, trong nháy mắt đổi thành đệ nhị sinh cơ .

Sau đó, Hoàng Đế lại thêm ân sủng, sự chấp thuận nguyên xuân Tết Nguyên Tiêu về nhà thăm viếng .

Nghe được tin tức này, Cổ phủ trên dưới một mảnh vui sướng . Làm nghênh tiếp quý phi, Cổ gia đem mấy thứ lưỡng Phủ đả thông, kiến tạo thăm viếng biệt viện, cũng chính là sau đó đại quan viên .

Bây giờ cách thăm viếng thời gian còn có vài ngày, chính là Cổ gia khẩn trương nhất sâm nghiêm thời điểm, lúc này Mễ Tiểu Hiệp muốn đi thăm Diệu Ngọc, cơ bản không có khả năng .

Tuy là lo lắng Diệu Ngọc sau này vận mệnh, nhưng lúc này mà nói, Diệu Ngọc ở Cổ phủ vẫn là cực kỳ ổn thỏa . Mễ Tiểu Hiệp hiện tại muốn làm còn lại là gia tăng tu luyện, chỉ có thực lực đề thăng, hắn có thể lực bảo vệ Diệu Ngọc!

Cho nên kế tiếp thời gian, Mễ Tiểu Hiệp tất cả thời gian đều dùng tu luyện .

Bạch Thủ Thái Huyền Kinh tốc độ tu luyện chậm, Luyện Khí thủy chung không gặp bao nhiêu khởi sắc . Dưới so sánh, dựa vào hương hỏa Nguyện Lực chống đỡ, hơn nữa số lượng không ngừng tăng nhanh, Luyện Thần nhưng thật ra tiến bộ thần tốc .

Mễ Tiểu Hiệp ước đoán, nhiều lắm lại có thời gian một tháng, là hắn có thể đột phá Luyện Thần tam trọng!

"Ân Công, ta nên làm cái gì ."

"Đánh quét sân, nuôi nấng ngựa . Ngoài ra, nếu như ngươi tài nấu ăn còn có thể, liền mua thức ăn làm cơm . Nếu như tài nấu ăn không được, đến giờ cơm nhi hãy đi tửu lầu mua chút sẵn ngươi ăn ."

Vài ngày sau, Tiểu Thạch đi tới Kim Lăng, Mễ Tiểu Hiệp đem hắn an bài đến sương phòng . Sau đó lại cho hắn một ít ngân lượng, khiến hắn mua chút dụng cụ thường ngày, cùng với làm mấy ngày gần đây hỏa thực phí .

"Ân Công! Ta nhất định làm rất tốt!"

Đang cầm hơn mười lượng bạc, Tiểu Thạch kích động nhãn nước mắt lưng tròng . Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên tín nhiệm hắn như vậy, hắn vừa mới đến để hắn bảo quản nhiều tiền như vậy.

Tiểu Thạch âm thầm thề, đời này đều phải cẩn thận thuần phục Mễ Tiểu Hiệp!

" Đúng, sau đó gọi công tử, không được lão gọi Ân Công ."

Ăn nói một câu, Mễ Tiểu Hiệp xoay người trở về nhà tiếp tục tu luyện .

Thời gian nhoáng lên, Nguyên Tiêu ngày hội đã tới .

Tết Nguyên Tiêu từ trước có xem hoa đăng đoán đố đèn tập tục, cả tòa thành Kim Lăng giăng đèn kết hoa, chủ trên đường còn có náo nhiệt đợi lát nữa . Hơn nữa ngày hôm nay vẫn là Nguyên Phi thăm viếng thời gian, thà quang vinh đường phố đèn đuốc sáng trưng sáng như ban ngày .

Bên ngoài náo nhiệt rất, Mễ Tiểu Hiệp cho Tiểu Thạch một ít tiền, khiến hắn đi ra ngoài chơi, dù sao Tiểu Thạch mới mười lăm tuổi, coi như một hài tử . Mà Mễ Tiểu Hiệp thì ở nhà trong, hoàn toàn không bị quấy nhiễu tiếp tục tu luyện .

Tết Nguyên Tiêu qua đi, sung sướng bầu không khí vẫn còn tiếp tục . Mà đưa đi quý phi, vẫn khẩn trương bận rộn Cổ phủ, rốt cục tạm thời thở phào một cái .

Hiện tại thăm viếng biệt viện, cũng chính là đại quan viên vô ích thành công . Dựa theo nguyên nổi kịch tình, sợ rằng rất nhanh Đại Ngọc, bảo sai, Diệu Ngọc đám người, sẽ dời đến đại quan viên ở lại .

Tết Nguyên Tiêu sau khi ngày thứ ba, Mễ Tiểu Hiệp lặng lẽ ra thành Kim Lăng, ở đêm khuya đi tới Huyền Chân quan .

Năm trước ly khai Kim Lăng lúc, mệnh lệnh Sửu Nô dán đại tự báo, Mễ Tiểu Hiệp đã được đến Huyền Chân quan bảo rương chìa khoá .

Trải qua trong khoảng thời gian này, Cổ Kính tính cảnh giác cũng đã rơi chậm lại . Hơn nữa vừa mới làm xong Nguyên Phi thăm viếng, tinh thần bỗng nhiên lỏng xuống, chắc là Huyền Chân quan lỏng lẻo nhất trễ thời điểm .

Cho nên lúc này, là tới khai bảo rương thời cơ tốt nhất!

Đương nhiên, vì phòng ngừa bị người gặp được, Mễ Tiểu Hiệp riêng thay toàn thân y phục dạ hành, đồng thời dùng cái khăn đen che mặt .

"Nếu như luyện thành Vân Long Tam Chiết là tốt rồi ."

Leo tường tiến nhập Huyền Chân quan, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lầm bầm một câu . Vân Long Tam Chiết là thượng phẩm Khinh Công, cho dù tu đến

một tầng viên mãn, bay lên tường cũng không trở thành lao lực như vậy .

Trước tiên quan sát bốn phía một phen, hiện tại đã là đêm khuya, trong quan đại thể tối như mực, con có linh tinh mấy phòng còn có ngọn đèn .

Các đạo sĩ cũng đã ngủ, Mễ Tiểu Hiệp dựa theo tiểu địa đồ biểu hiện, cẩn thận từng li từng tí hướng bảo rương chỗ Đan Phòng sờ qua đi .

Nghe đến phòng trong lưỡng người nói chuyện, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, không được, nữ nhân kia dĩ nhiên là Vưu thị, Cổ Trân tiếp theo thất, Cổ Kính con dâu!

Vẫn luôn nói Cổ gia Trữ phủ bò bụi bò bụi, nuôi chú em nuôi chú em . Nguyên bản còn tưởng rằng là Cổ Trân bò bụi, không nghĩ tới nguyên lai là Cổ Kính mới đầu .

Không thể không nói, có thể bị Cổ Trân cái kia lão sắc quỷ nhìn trúng tái giá, Vưu thị quả thực dáng dấp cực đẹp, riêng là thân thể tuyết trắng đẫy đà, khiến người ta xem định hỏa khó nhịn .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không thể nhìn tiếp nữa, xuân cung sống tuy là đặc sắc, nhưng vẫn là chính sự quan trọng hơn .

"Bảo rương ta tới!"

Nếu Cổ Kính bận bịu, Mễ Tiểu Hiệp liền yên tâm nhiều, trực tiếp chạy về phía Đan Phòng .

Không bao lâu đạt tới, Mễ Tiểu Hiệp đẩy cửa lại không đẩy ra, trên cửa có khóa . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, lấy ra Phục Ma Kiếm, răng rắc một tiếng vang nhỏ, tướng môn khóa chẻ thành hai nửa .

Đẩy cửa tiến vào Đan Phòng, lại xoay người tướng môn một lần nữa đóng kỹ, Mễ Tiểu Hiệp thẳng đến góc nhà con kia màu đồng bảo rương .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

"Mở ra!"

"Gợi ý: Thu được Tụ Khí Đan một lọ!"

"Tụ Khí Đan ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, nhặt sau đó, chỉ thấy một cái không lớn bình sứ, bên trong có mười hai hạt tròn vo xích hồng sắc Dược Hoàn .

"Tụ Khí Đan: Trung phẩm đan dược, dùng luyện hóa, nhưng tăng Chân Khí . Một tháng hai hạt, hiệu quả tốt hơn ."

Chứng kiến Tụ Khí Đan giới thiệu, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt đại hỉ, cái này dĩ nhiên là có thể phụ trợ Luyện Khí đan dược!

Mễ Tiểu Hiệp tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, thuộc về Dục Giới Luyện Khí công pháp, tuy là Chân Khí bình thản, nhưng Luyện Khí tốc độ thực sự quá chậm . Hiện tại có Tụ Khí Đan phụ trợ, rốt cục có thể tạm thời bù đắp một ... hai ... .

Dục Giới trong đan dược, chia làm hạ, trung, thượng, vô cùng Tứ Phẩm, cái này Tụ Khí Đan là trung phẩm đan dược, dược hiệu cũng không kém .

Còn như đan dược trên còn có linh đan, thậm chí là Tiên Đan, hiệu quả Tự Nhiên tốt hơn, nhưng Mễ Tiểu Hiệp bây giờ còn chưa cái kia duyên phận .

Bảo rương tới tay, Mễ Tiểu Hiệp không dám đình lại, lập tức ly khai .

Nguyên bản còn muốn đi xem lão công công kỵ con dâu, vì lý do an toàn, vẫn là tính . Dọc theo đường đi bình an vô sự, Mễ Tiểu Hiệp thuận lợi ly khai Huyền Chân quan .

Nhưng bây giờ đã đêm khuya, cửa thành sớm đã đóng . Mễ Tiểu Hiệp đơn giản thay đổi phương hướng đi Mưu Ni viện, một là có một đặt chân phương, hai là tìm cho mình cái không ở tại chỗ nhân chứng .

Bởi vì đã qua đời Huyền Tĩnh Sư Thái quan hệ, càng là xem ở tiền nhan đèn mặt mũi, Mưu Ni Viện Chủ cầm đối với Mễ Tiểu Hiệp cũng không tệ lắm, hơn nửa đêm cho đứng lên mở cửa sân .

An bài một gian Thiện Phòng, Mễ Tiểu Hiệp ngồi xếp bằng, lấy ra mới vừa đạt được Tụ Khí Đan, ăn vào một viên bắt đầu tu luyện .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

064 Luyện Thần Tam Trọng Thiên

Đan dược nhỏ bé cam, nuốt vào trượt giật lùi rơi xuống nơi bụng, mơ hồ cảm giác được quả đấm lớn nhỏ một đoàn ấm áp .

Mễ Tiểu Hiệp vội vã vận công, giống như Long hấp thủy, vừa giống như kén kéo tơ, một chút lấy ra dược hiệu, sau đó luyện hóa thành chân khí, trữ trong đan điền .

Quá trình thong thả, tận tới lúc giữa trưa sau khi, Mễ Tiểu Hiệp mở mắt ra, khóe miệng lộ ra vẻ hưng phấn .

Tiêu hao hơn năm canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục đem một viên Tụ Khí Đan luyện hóa, biến hoá để cho bản thân sử dụng . Lúc này hắn trong đan điền, Chân Khí rõ ràng tăng thêm một phần .

Mắt trần có thể thấy đề thăng, không thể không nói, Tụ Khí Đan quả thực dùng tốt!

Trong bình sứ còn lại thập nhất hạt đan dược, nhưng liên tục dùng vô hiệu, cần khoảng cách nửa tháng . Tựa như đan dược giới thiệu nói như vậy, một tháng hai hạt mới tốt hơn .

"Thứ tốt a ."

Mễ Tiểu Hiệp ước đoán, hắn hoàn toàn luyện hóa cái này mười hai hạt Tụ Khí Đan, thì có thể đột phá Luyện Khí tam trọng .

Nguyên bản tu luyện tiến cảnh quy tốc độ, hiện tại rốt cục chứng kiến đột phá hy vọng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận hưng phấn .

Tiếp tục lại cho Mưu Ni viện quyên chút tiền nhan đèn, trộn lẫn bỗng nhiên cơm bố thí ăn, Mễ Tiểu Hiệp kỳ mã phản hồi Kim Lăng .

Sau đó thời gian, Mễ Tiểu Hiệp trừ chỉnh lý Bách Gia Tính ở ngoài, phần lớn thời gian nhưng là dùng để tu luyện . Nửa tháng sau tiến nhập hai tháng phần, Mễ Tiểu Hiệp lại luyện hóa đệ nhị hạt Tụ Khí Đan, Chân Khí lần thứ hai đề thăng một phần .

Mà so sánh với Luyện Khí, Luyện Thần nhưng phải trước một bước đột phá .

Ngoài Mễ Tiểu Hiệp dự liệu, mấy ngày gần đây nhất hương hỏa Nguyện Lực đại phúc độ tăng, có thể thấy được Xuân Nương lại mở rộng Tín Đồ . Ở đại lượng hương hỏa Nguyện Lực dưới sự ủng hộ, Mễ Tiểu Hiệp Nguyên Thần rốt cục đến đột phá điểm tới hạn .

Ông!

Trưa hôm nay ánh mặt trời vừa lúc, Mễ Tiểu Hiệp trong sân ngồi xếp bằng, khi mặt trời đạt đến đến đỉnh đầu thời điểm, thân hình bỗng nhiên mạnh mẽ chấn, Nguyên Thần rút đi cũ xác, xoè ra Ngạnh Hóa, trở nên càng mạnh mẽ hơn!

"Hô, thành!"

Tiếp tục dùng hương hỏa Nguyện Lực săn sóc ân cần Nguyên Thần, sau một lúc lâu Mễ Tiểu Hiệp mở mắt, vẻ mặt vui vẻ .

Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí, Luyện Thần Song Tu, trước tiên Luyện Khí sau khi Luyện Thần, Luyện Khí mới Nhị Trọng Thiên, ngược lại thì Luyện Thần cái sau vượt cái trước, rốt cục bước vào Tam Trọng Thiên!

Luyện Thần Tam Trọng Thiên sau đó, Mễ Tiểu Hiệp Nguyên Thần càng phát ra ngưng tụ, mang vào tinh thần lực cũng càng cường đại hơn . Hiện tại hắn đã có thể thi triển sáu lần Thần Thứ Thuật, hơn nữa uy lực cũng đề thăng rất nhiều .

Bất quá bởi Chủ Tu Luyện Khí, cho nên Mễ Tiểu Hiệp danh xưng là do Luyện Khí cảnh giới quyết định, hiện tại vẫn là LV 2 .

"Công tử, chuyện gì cao hứng như thế."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp mặt nở nụ cười, đánh quét sân Tiểu Thạch cũng hiểu được rất vui vẻ, không khỏi hỏi.

So sánh với nửa tháng trước, bởi vì rốt cục có thể ăn cơm no, Tiểu Thạch đã cường tráng rất nhiều, không giống vừa mới bắt đầu gầy yếu như vậy . Chỉ là một đầu dường như không tăng trưởng, e rằng không có nhanh như vậy đi.

"Tiểu Thạch ngươi qua đây ."

Tuy là không lâu sau, nhưng nhìn ra được Tiểu Thạch trung thành và tận tâm, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên nghĩ đến một việc, xông Tiểu Thạch vẫy tay .

Tiểu Thạch còn tưởng rằng có gì phân phó, buông cái chổi vội vã đã chạy tới . Ai biết Mễ Tiểu Hiệp bắt hắn lại tay, khiến hắn đừng nhúc nhích, tựa như cho hắn thêm bắt mạch .

". . . Đáng tiếc ."

Quá bán thưởng, Mễ Tiểu Hiệp thở dài khẽ lắc đầu .

Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn, nếu Tiểu Thạch đi theo hắn, cũng thuộc về hắn lực lượng một trong, tốt nhất có thể điều giáo xuống. Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn giáo Tiểu Thạch tu luyện, nhưng sau khi kiểm tra phát hiện, Tiểu Thạch căn bản không có linh căn .

Thiên, Địa, Huyền, Hoàng Tứ Giai linh căn, tuy là chỉ có Thiên Linh Căn có thể thành tựu Chân Tiên . Nhưng coi như là cấp thấp nhất Hoàng linh căn, chính là trong một vạn không có một .

Hiển nhiên Tiểu Thạch không có cái cơ duyên này, hắn cũng không phải một phần vạn .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp lại là lắc đầu lại là thở dài, Tiểu Thạch còn tưởng rằng làm gì sai, có chút bối rối đứng ở nơi đó .

"Di, đúng."

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp lại bỗng nhiên nghĩ đến, Tiểu Thạch mặc dù không có thể Tu Tiên, nhưng không có nghĩa là không thể tập võ a!

Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước luyện toàn thân thần công, nhưng cơ bản đều dựa vào hệ thống đề thăng, cho nên hệ thống sửa đổi phần sau đó, này võ công cũng biến mất theo .

Hơn nữa không biết có phải hay không hệ thống hạn chế, Mễ Tiểu Hiệp cũng vô pháp luyện nữa trước khi võ công . Nhưng hắn mình không thể luyện, không có nghĩa là đừng người không thể luyện .

Mễ Tiểu Hiệp ý tưởng đột phát, nếu như đem kiếp trước võ công truyền thụ Tiểu Thạch, thì như thế nào ?

"Tiểu Thạch, ta dạy cho ngươi một môn võ công ."

"Võ công . . . Tạ ơn công tử!"

Ở thời đại này, học văn luyện võ là phú nhân quý tộc mới có quyền lợi . Tiểu Thạch chỉ là hạ nhân, Mễ Tiểu Hiệp lại muốn dạy hắn võ công, Tiểu Thạch lại là một hồi cảm động, quỳ xuống liền bang bang dập đầu vài cái khấu đầu .

Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ cười cười, Tiểu Thạch cái gì cũng tốt, chính là động bất động dập đầu không tốt .

"Tùy ý chọn một môn dạy ngươi đi, ngươi trước thuộc lòng khẩu quyết tâm pháp . Môn võ công này tên là Kim Cương Bất Hoại thần công, là một môn khổ luyện thần công ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, chọn một môn hắn là thích hợp Tiểu Thạch võ công .

"Ừ! Công tử phàm là dạy ta, ta đều tốt học!"

Nghe Mễ Tiểu Hiệp nói là tùy ý chọn một môn, còn tưởng rằng là rất phổ thông võ công . Nhưng Tiểu Thạch rất thoả mãn, nghĩ thầm chỉ cần là võ công hắn liền phải thật tốt học, không khỏi gật đầu như giã tỏi .

Hắn nào biết đâu rằng, Mễ Tiểu Hiệp muốn truyền thụ cho hắn Kim Cương Bất Hoại thần công, cũng không phải là phổ thông tam lưu võ công, mà là một môn chân chính tuyệt thế thần công!

Ở Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước, dạ trong giang hồ lớn, Kim Cương Bất Hoại thần công đây cũng là đỉnh cấp tuyệt học . Luyện đến viên mãn, sẽ thành liền Kim Cương Bất Phôi Chi Thân, đến lúc đó lực lớn vô cùng, Kim Cương Bất Hoại, Bách Độc Bất Xâm, Chư Tà lui tránh!

Biết Tiểu Thạch hiểu sai, Mễ Tiểu Hiệp cười cười cũng không giải thích, tiếp tục mà bắt đầu truyền thụ cho hắn khẩu quyết tâm pháp .

Tiểu Thạch rất quý trọng cơ hội này, cho nên nghe được rất nghiêm túc, rất sợ lọt một chữ .

Khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, Tiểu Thạch mặc dù không có linh căn, nhưng thiên phú tập võ ngộ tính cũng rất tốt . Chỉ là khẩu thuật ba lần, Tiểu Thạch sẻ đem chút khó đọc khẩu quyết hoàn toàn nhớ kỹ . Tiếp tục lại chỉ đạo mấy lần sau đó, hắn có thể tự mình tu luyện .

" Không sai."

Nhìn Tiểu Thạch tu luyện Kim Cương Bất Hoại thần công, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, người khác quả nhiên có thể luyện hắn kiếp trước võ công .

Bất quá Kim Cương Bất Hoại thần công làm tuyệt thế thần công, cũng không phải dễ luyện như vậy, Tiểu Thạch coi như muốn luyện đến tiểu thành, cũng phải tốn hao không ít khổ công .

Lại nói tiếp, đây cũng chỉ là Mễ Tiểu Hiệp một thời hưng khởi, tiếp tục liền không nghĩ nhiều nữa, bản thân tiếp tục tu luyện .

Sáng ngày thứ hai, Vương Tử Đằng sai người đem Mễ Tiểu Hiệp mời được Vương phủ, nói Mễ Tiểu Hiệp ở Quốc Tử Giám cũng mau nửa năm, chuẩn bị qua một thời gian ngắn nữa, liền cho Mễ Tiểu Hiệp điều chỉnh một cái thực quyền chức vị .

Mễ Tiểu Hiệp vội vàng nói cám ơn, tâm lý vẫn đang suy nghĩ, làm sao tìm được cái lý do nhanh lên từ quan . Nếu như Vương Tử Đằng an bài cho hắn hắn chức vị, đến lúc đó liền phiền toái hơn .

Nói xong chính sự, hai người uống trà nói chuyện phiếm . Xem Vương Tử Đằng thần thái, nghe hắn nói, đã biết hắn gần nhất quan trường có chút đắc ý .

Mắt thấy nhanh đến buổi trưa, Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị cáo từ ly khai, ai biết vừa may đụng tới Cổ Trân đến thỉnh Vương Tử Đằng . Nói là đoạn thời gian trước vội vàng tiếp quý phi giá, hiện tại thật vất vả rảnh rỗi, các ông hiểu hảo hảo vui ah vui ah .

Vương Tử Đằng ngày hôm nay đang nhàn rỗi buồn chán, lúc này đáp lại, sau đó không tìm đường chết thì không phải chết, đem Mễ Tiểu Hiệp cũng tạo nên .

Mễ Tiểu Hiệp không muốn cùng Cổ gia Trữ phủ lui tới, nhưng không dễ làm tràng bác Vương Tử Đằng mặt mũi, không thể làm gì khác hơn là theo trước đây .

Không thể không nói, luận tràng diện khí phái, so với sống phóng túng, Vương Tử Đằng thúc ngựa cũng không kịp Cổ Trân cha con .

"Đại hạ tương khuynh, thật đáng buồn ."

Trến yến tiệc, nhìn Hùng Chưởng vây cá lưu thủy bưng lên, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi âm thầm lắc đầu .

Hồng Lâu Mộng nguyên tác bên trong, Nguyên Phi thăm viếng là Tứ Đại Gia Tộc cường thịnh đỉnh điểm . Mà Nguyên Phi thăm viếng sau đó, chính là Nguyệt Mãn thì thua thiệt, thịnh cực mà suy, Tứ Đại Gia Tộc bắt đầu gia tăng tốc độ đi hướng bại vong .

"Di, không đúng ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp chợt phát hiện một vấn đề .

Nếu như hoàn toàn dựa theo nguyên nổi tình tiết đi hướng, ở Nguyên Phi thăm viếng trước khi, Cổ Trân con dâu, Thập Nhị Kim Sai Chính sách bài danh chót nhất Tần Khả Khanh, cũng đã dâm tang Thiên Hương lâu mới đúng.

Nhưng bây giờ tình huống thực tế là, Tần Khả Khanh còn sống, hơn nữa cũng không có gì chứng bệnh .

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, nơi đây dù sao không phải là Hồng Lâu thế giới, xem ra rất nhiều chuyện đều phát sinh cải biến .

"Chư vị từ từ dùng, ta đi chuyến nhà xí ."

Yến hội tiến hành được một nửa, thực sự chịu không được Cổ Trân, Cổ Dung cha con tranh cãi ầm ĩ, Mễ Tiểu Hiệp mượn phát niệu độn rời chỗ .

"Mễ đại nhân, ngươi còn nhớ, lần trước ngài đến chúng ta quý phủ uống rượu, kết quả tại nơi ngủ, hại cho chúng ta gia một trận đợi lâu ."

Một gã hạ nhân dẫn dắt Mễ Tiểu Hiệp đi nhà vệ sinh, vừa vặn vẫn là lần trước người nọ, trải qua hoa viên thời điểm, chỉ vào một tảng đá xanh lớn vừa cười vừa nói .

"Ngươi trí nhớ khen ngược ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiếp tục khoát khoát tay đấu pháp cái này người trở lại . Cầm chủ tử chuyện xấu nói đùa, tên nô tài này không có tiền đồ .

"Di, đây là . . ."

Ngay sau đó mới vừa đi vài bước, Mễ Tiểu Hiệp chợt thấy Đông Nam nơi góc tường, một cái đường cũ còn đứng ở nơi đó .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

065 người không hơn thiên

Lần trước đến Trữ phủ, vừa vặn đụng tới cảnh Huyễn Tiên một dạng dẫn dắt Cổ Bảo Ngọc sinh hồn, Mễ Tiểu Hiệp đánh bậy đánh bạ, kết quả đến quá hư huyễn cảnh giới đi dạo một vòng .

Đắc một chiếc thiên hồng một Quật, mới có thể bảo vệ được Nguyên Thần . Còn phải một bầu vạn diễm cùng ly, nhưng công hiệu đến nay không rõ .

"Lại vẫn ở . . ."

Khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, không biết là nguyên nhân gì, trước đây dẫn dắt Cổ Bảo Ngọc sinh hồn Thượng Thiên Vân Lộ vẫn còn, cũng không có triệt hồi .

Mễ Tiểu Hiệp nháy mắt mấy cái, nếu như dọc theo này Vân Lộ đi về phía trước, có phải hay không liền có thể đến tới quá hư huyễn cảnh giới ?

Đồng thời Mễ Tiểu Hiệp lại một trận kỳ quái, lần trước hắn khi tỉnh dậy, cũng không nhìn thấy này Vân Lộ, hiện tại tại sao lại ở chỗ nào?

"Có đi hay là không đây. . ."

Nối thẳng quá hư huyễn cảnh giới Vân Lộ, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận trong lòng ngứa ngáy .

Quá hư huyễn cảnh giới thế nhưng Tiên Cảnh, đối với Mễ Tiểu Hiệp loại người phàm tục này điểu ~ sợi mà nói, tùy tiện rút cây thảo đều là bảo bối! Huống hồ Mễ Tiểu Hiệp còn có khai bảo rương bản lĩnh, Tiên Cảnh dù sao cũng phải có bảo rương chứ ?

Nhưng đồng dạng, thần tiên tu vi rất cao, một cái hắt hơi đều có thể muốn Mễ Tiểu Hiệp mệnh . Nếu như hắn không cẩn thận đụng tới người nào, một ngày chọc giận người nào, sợ rằng mạng nhỏ sẽ không .

Coi như Mễ Tiểu Hiệp do dự thời điểm, hắn chợt nhớ tới một câu cách ngôn, ngươi có thể ngươi người không hơn trời ơi !

"Thượng Thiên liền lên thiên!"

Mễ Tiểu Hiệp khẽ cắn môi, quyết tâm, đi nhanh hướng cái kia Vân đường đi tới .

Đây thật là đám mây dựng đường, ai biết còn có kết hay không thật . Mễ Tiểu Hiệp trước tiên đi trên đi một chân, dùng sức thử xem, không khỏi gật đầu, bền chắc rất, so với Phàm Trần bã đậu công trình mạnh hơn .

"Tốt mượn lực gió, tiễn ta Thượng Thanh Vân!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lồng ngực dâng lên một cổ hào hùng, đôi chân đạp lên Vân Lộ, tiếp tục liền bước nhanh chân .

Vân Lộ vừa bước nhất giai, cơ hồ là thẳng tắp, Mễ Tiểu Hiệp rất nhanh thì đi tới nơi cực cao . Vô ý thức quay đầu liếc mắt một cái, Cổ gia đồ đạc lưỡng Phủ đều ở nhãn, người bên trong Tiểu cùng con kiến giống như .

Nhưng cái này vừa nhìn, trọng tâm cũng có chút bất ổn, thân hình không khỏi một trận lay động . Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, vội vã ổn định, cái này nếu như ngã xuống, sợ rằng không chết cũng phải tàn phế .

Không thể không nói, Thượng Thiên còn thật không phải đơn giản như vậy, nhưng như là đã bước trên Vân Lộ, lại nào có quay đầu thuyết pháp . Mễ Tiểu Hiệp hít sâu một hơi, không quay đầu lại xem, kính đi thẳng về phía trước .

Nói trắng ra, người chết vì tiền chim chết vì ăn, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là chịu đựng không được Tiên Cảnh khắp nơi trên đất bảo vật mê hoặc, lúc này mới bước trên Vân Lộ .

Đi khoảng chừng một canh giờ, tuy là không dám quay đầu xem, nhưng Mễ Tiểu Hiệp biết, chỉ sợ hắn sớm đã nhìn không thấy trên mặt đất cảnh vật . Ngay cả tầng mây, đều đã tại hắn phần dưới .

Nhưng cho tới bây giờ, còn chưa tới quá hư huyễn cảnh giới . Hơn nữa theo cao độ từ từ đề thăng, Vân Lộ bên trên gió càng lúc càng lớn! Lúc đầu Mễ Tiểu Hiệp còn có thể thừa nhận, hiện tại đã là trận gió như đao, thổi trúng hắn lung lay sắp đổ .

Mễ Tiểu Hiệp một ngày té xuống Vân Lộ, tất nhiên thịt nát xương tan!

"Đáng chết!"

Mỗi đi lên một bước, gió đều rõ ràng tăng lớn một phần, khi lại đi ba bước, Mễ Tiểu Hiệp phải dừng lại, không dám lại tiếp tục . Mễ Tiểu Hiệp trong lòng thầm hận, thật vất vả đã đến nơi đây, chẳng lẽ muốn bỏ vở nửa chừng ?

Rầm!

Coi như Mễ Tiểu Hiệp do dự thời điểm, bỗng nhiên 1 tiếng tiếng nước chảy . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, cái này đám mây trên, tại sao có thể có tiếng nước chảy ?

"Di, đây là . . ."

Còn không có biết rõ ràng, sau một khắc khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, trận gió mãnh liệt đĩ nhiên đình . Lúc này Vân Lộ bên trên, ngay cả một tia gió cũng không có .

"Quá tốt!"

Mặc dù không biết phát sinh cái gì, nhưng Mễ Tiểu Hiệp biết, đây là cơ hội!

Thừa dịp không có gió, Mễ Tiểu Hiệp vội vã bước nhanh hơn, tiếp tục đi phía trước .

Như vậy lại đi hơn hai canh giờ, chợt thấy một tia sáng, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, đi nhanh tới . Đến phụ cận, đã không có bậc thang, thủ nhi đại chi là một mảnh mênh mông vô biên đất trống .

Nói là đất trống, chẳng nói là vô ích Vân, bởi vì phóng tầm mắt nhìn tới khắp nơi đều là khẩn ai đám mây, Mễ Tiểu Hiệp lúc này tựa như đứng ở trên tầng mây giống nhau .

Mễ Tiểu Hiệp một thời thất thần, không khỏi về phía trước, thẳng đến đi ra vài mét lúc này mới đứng lại, sau đó vội vã đi kiểm tra tiểu địa đồ .

Cho dù cái này trên tầng mây Tiên Cảnh, tiểu địa đồ cũng đồng dạng có thể sử dụng . Nhưng ngay sau đó khiến Mễ Tiểu Hiệp cau mày là, tiểu địa đồ biểu hiện trong phạm vi hai dặm, hoàn toàn là một mảnh vắng vẻ, chẳng những không có bảo rương, thậm chí ngay cả bất luận cái gì kiến trúc cũng không có .

"Không xong . . ."

Mễ Tiểu Hiệp thầm nghĩ không được, hắn Vong Tiên cảnh giới khả năng rất lớn, coi như hắn đi lên, cũng không nhất định có thể tìm tới quá hư huyễn cảnh giới chỗ .

Tại chỗ đứng một chút, Mễ Tiểu Hiệp không có cách nào, chỉ có thể tùy tiện tìm một phương hướng lúc trước đi . Nghĩ thầm tóm lại có thể gặp được cái gì, dù sao cũng hơn làm như vậy chờ cường .

Ở trên tầng mây không phân biệt phương hướng, Mễ Tiểu Hiệp cũng không biết là hướng cái nào, dù sao thì là thẳng tắp về phía trước, vừa đi vừa chú ý tiểu địa đồ . Nhưng càng chạy, Mễ Tiểu Hiệp tâm càng hướng xuống Trầm, đi thẳng hơn một canh giờ, tiểu địa đồ bên trên vẫn là rỗng tuếch, chẳng có cái gì cả .

"Chẳng lẽ muốn trở lại ?"

Mễ Tiểu Hiệp có chút hoảng hốt, nếu như bây giờ xoay người, hắn e rằng còn có thể từ Vân Lộ trở lại Phàm Trần .

Nếu như tiếp tục như thế du lịch, một ngày bị lạc đường kính, tìm không được trở lại Vân Lộ, chẳng phải là muốn khốn chết tại đây trên tầng mây .

Nhưng đã đến nơi đây, cứ như vậy trở lại, thực sự không cam lòng!

"Thử lại lần nữa!"

Mễ Tiểu Hiệp cau mày trầm ngâm chốc lát, quyết định càng đi về phía trước một canh giờ . Nếu như còn là chẳng có cái gì cả, hắn liền lập tức phản hồi, không được mạo hiểm nữa .

Rất nhanh đi về phía trước, thời gian từng giây từng phút trôi qua, đảo mắt liền lại là hơn nửa giờ, còn dư lại thời gian đã không nhiều lắm . Mà tiểu địa đồ bên trên biểu hiện, còn là chẳng có cái gì cả .

"Ngươi là thế nào đến ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp nản lòng thoái chí thời điểm, phía trước bỗng nhiên vang lên một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng . Chỉ thấy một gã Tiên Cô từ trong mây mù đi ra, Mễ Tiểu Hiệp tập trung nhìn vào trong nháy mắt mừng như điên, chính là cảnh Huyễn Tiên một dạng!

"Hạ Giới phàm tục Mễ Tiểu Hiệp, gặp qua Tiên Cô!"

Bất luận thế nào, tốt xấu là người quen, Mễ Tiểu Hiệp tựa như gặp phải cứu tinh giống nhau, liền vội vàng tiến lên hành lễ, giải thích tiếp nói rằng .

"Ta ở Cổ phủ làm khách, vừa vặn thấy một cái Vân Lộ, một thời hiếu kỳ liền đi tới . Không nghĩ mới gặp lại Tiên Cô, thật sự là ta kiếp trước tu có phúc ."

"Vân Lộ . . ."

Cảnh Huyễn Tiên một dạng lúc này mới nhớ tới, trước đây hắn Tiếp Dẫn Cổ Bảo Ngọc sinh hồn, ở Cổ phủ khai một cánh cửa . Nghĩ sau này Tiếp Dẫn Giáng Châu muội muội thuận tiện, cho nên lưu lại không có đóng bế .

Nhưng không nghĩ đến, lại bị Mễ Tiểu Hiệp chứng kiến .

"Di, ngươi đã là Luyện Thần Tam Trọng Thiên . . ."

Cảnh Huyễn Tiên một dạng quan sát Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, tiếp tục không khỏi một trận kinh ngạc, tu vi của người này đề thăng làm sao nhanh như vậy, còn có thể khám phá che giấu môn hộ thủ thuật che mắt .

"Không đúng, ngươi nói sạo!"

Nhưng ngay sau đó, cảnh Huyễn Tiên một dạng nhíu mày lại, nhẹ giọng quát lên .

"Không dám! Phàm tục không dám nói sạo! Đúng là trùng hợp chứng kiến!"

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý hoảng hốt, nhưng một mực chắc chắn là đánh bậy đánh bạ, hắn cũng không dám nói là riêng tới tìm bảo .

Thử nghĩ, nếu như ngươi vào hào môn nhà giàu, sau đó nói với chủ nhân, riêng đến điểm đồ cổ bình hoa các loại trở lại, có thể có được không ?

Mễ Tiểu Hiệp chết không thừa nhận, cảnh Huyễn Tiên một dạng khẽ cười lạnh . Chỉ bằng vào Luyện Thần tam trọng, tuy là có thể chứng kiến môn hộ, nhưng tuyệt đối xuyên bất quá trung gian trở ngại .

Không biết Mễ Tiểu Hiệp dùng phương pháp gì, nhưng dọc theo con đường này nguy hiểm trùng điệp, nếu như chỉ là một thời hiếu kỳ, ai sẽ mạo lớn như vậy hiểm ?

Chợt nhớ tới lần trước Mễ Tiểu Hiệp đến đây, nhúng tay liền đoạt thuộc về Cổ Bảo Ngọc Tiên Trà, Tiên Nhưỡng, cảnh Huyễn Tiên một dạng không khỏi lại là cười, sợ rằng tiểu tử này lại là để lấy lòng chỗ .

"Di, kỳ quái . . ."

Nghĩ tới đây, cảnh Huyễn Tiên một dạng âm thầm bấm ngón tay, muốn tính một chút cái này đáng ghét tiểu tử lai lịch cụ thể . Nhưng để cho nàng thất kinh là, nàng dĩ nhiên hoàn toàn không tra được Mễ Tiểu Hiệp vận mệnh quỹ tích!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

066 không tính được tới

Cảnh Huyễn Tiên Tử Tu Tiên nghìn năm, trừ bản lĩnh xuất chúng ở ngoài, hắn bản lĩnh cũng biết một ít, trong liền bao quát bói toán . Mặc dù không tinh thông, nhưng tính một người phàm tục trước đây mà đến, vẫn là rất đơn giản .

Nhưng khiến Cảnh Huyễn Tiên Tử không nghĩ tới là, về Mễ Tiểu Hiệp vận mệnh, nàng dĩ nhiên cái gì cũng không tính ra đến . Bất luận làm sao bấm đốt ngón tay, cũng chỉ là trống rỗng, thật giống như căn bản không có cái này nhân loại .

"Kỳ quái . . ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử nhíu mày, một ít tu vi cao thâm Đại Năng, sẽ phải chịu thiên đạo che chở . Vận mệnh hoặc là ẩn vào mây mù, khán bất chân thiết . Hoặc là kèm thêm sấm chớp, rình thì bị phản phệ .

Coi như là thánh nhân, cũng thoát khỏi không xong vận mệnh . Nhưng này cái Mễ Tiểu Hiệp, không phải nhìn không thấy, mà là căn bản không có vận mệnh!

"Chẳng lẽ là ta học nghệ không tinh ?"

Cảnh Huyễn Tiên Tử nghi ngờ trong lòng, làm sao có thể tồn đang không có vận mệnh người . Ngay sau đó nàng nghĩ đến một chỗ, coi như nàng khả năng tính sai, nhưng chỗ đó ghi chép tuyệt đối sẽ không làm lỗi .

Nghĩ tới đây, Cảnh Huyễn Tiên Tử nhấc chân liền đi .

"Tiên Cô! Mang ta lên!"

Thấy thế, Mễ Tiểu Hiệp vội vàng đuổi theo, hiện tại hắn tựa như lạc đường tiểu bằng hữu, cũng không dám bản thân đi loạn .

Cũng không để ý Mễ Tiểu Hiệp, Cảnh Huyễn Tiên Tử kính đi thẳng về phía trước, khoảng chừng chén trà nhỏ thời gian, liền tới đến quá hư huyễn cảnh giới đền thờ xuống .

"Di, nhanh như vậy ?"

Xem ở đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi vô cùng bất ngờ, hắn đi sắp tới hai canh giờ, cái gì cũng không tìm được, làm sao Cảnh Huyễn Tiên Tử dễ dàng như vậy liền đến ?

Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục kiểm tra tiểu địa đồ, mặt trên quả thực cho thấy quá hư huyễn cảnh giới, nhưng trừ cái này đền thờ ở ngoài, không nữa hắn kiến trúc .

"Không đúng . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nghi ngờ trong lòng, hắn nhớ kỹ đi qua cửa cung, bên trong chính là lớn điện, tiểu địa đồ bên trên tại sao không có biểu hiện ?

Cảnh Huyễn Tiên Tử dưới chân không ngừng, trực tiếp đi vào, Mễ Tiểu Hiệp cũng đi theo vào . Sau đó đi không có mấy bước, quả nhiên thấy trái phải hai bên rất nhiều điện thờ phụ, chính là si tình ty, kết thù kết oán ty các loại các ty .

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, vội vã lại đi kiểm tra tiểu địa đồ, chỉ thấy chính giữa địa đồ vị trí, quả nhiên xuất hiện những thứ này điện thờ phụ!

"Chuyện này..."

Mễ Tiểu Hiệp triệt há hốc mồm, tiểu địa đồ nhưng để biểu hiện phương viên hai dặm, lẽ nào vừa rồi đi vài bước, thì có hai ba dặm xa ?

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, triệt không hiểu nổi . Mà trừ cái đó ra, để cho hắn phiền muộn là, đến bây giờ cũng không có thấy cái gì bảo rương .

Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc thời điểm, Cảnh Huyễn Tiên Tử cất bước đi vào một tòa điện thờ phụ, Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên đó viết bạc tình ty ba chữ . Căn này vừa vặn cùng bạc mệnh ty tương đối, Mễ Tiểu Hiệp vô ý thức đi theo vào .

Quả nhiên, chỉ thấy bên trong chính là từng cái lớn ngăn tủ, trên đó viết các nơi địa danh .

"Đến . . ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử đứng ở chính giữa, cũng không có đi khai cửa tủ kiểm tra, mà là vẫy tay thở nhẹ 1 tiếng . Tiếp tục liền thấy Lâm Giang Huyện ngăn tủ mở ra, bay ra một quyển sách đến .

"Đến nhìn ngươi là lai lịch gì ."

Đang cầm tập, Cảnh Huyễn Tiên Tử khóe miệng cười .

Quá hư huyễn cảnh giới chưởng quản nhân gian phong tình tháng khoản nợ, ghi chép các nơi nam nữ si tình . Mặc dù không bằng Địa Phủ Sổ Sinh Tử, nhưng chỉ cần là nhân, có mấy người có thể Vô Tình Vô Dục ? Cho nên ở chỗ này cơ bản đều có ghi chép .

Huống hồ đoạn thời gian trước, Cảnh Huyễn Tiên Tử kiểm tra Kim Lăng nữ tử, ngoài ý muốn phát hiện trong mấy tên nữ tử tình duyên phát sinh biến hóa .

Riêng là Chính sách thứ sáu Diệu Ngọc, nguyên bản hắn là cùng Cổ Bảo Ngọc phát sinh dây dưa, nhưng bây giờ đã hoàn toàn tiêu thất . Ngoài ra còn có mấy tên nữ tử, tuy là biến hóa không có rõ ràng như vậy, nhưng cũng có không an phận dấu hiệu .

Mà hết thảy này đầu nguồn, đều là chỉ hướng Mễ Tiểu Hiệp . Dĩ nhiên dây dưa nhiều như vậy nữ tử, nhất định đã bị thu nhận sử dụng ở bạc tình ty ở giữa .

Lúc này có tập bay ra, cũng chứng thực Cảnh Huyễn Tiên Tử suy đoán .

". . . Đây là!"

Nhưng khi tập mở ra, Cảnh Huyễn Tiên Tử cúi đầu vừa nhìn, cả người không khỏi sửng sốt . Không có văn tự, cũng không có Đồ Họa, chỉ có một tờ giấy trắng, dĩ nhiên không có bất kỳ ghi lại!

"Tại sao có thể như vậy . . ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử định thần một chút, lại xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, lòng nghi ngờ càng phát ra sâu . Người rõ ràng đứng đang cùng trước, lại tra không người này, cái này quả thực quá quỷ dị .

Thế gian tất cả, bất luận Tiên Phàm, đều là do thiên đạo mà định ra . Nếu không tra được, đây chẳng phải là nói, người này không ở thiên đạo dưới sự giám thị!

". . . Đúng !"

Nghĩ tới đây, Cảnh Huyễn Tiên Tử con mắt bỗng nhiên sáng lên, nàng đang lo một việc, vốn lấy Mễ Tiểu Hiệp tính đặc thù, e rằng có thể làm được!

"Tiên Cô . . ."

Thấy Cảnh Huyễn Tiên Tử không ngừng đánh giá hắn, dường như đang mưu đồ cái gì, Mễ Tiểu Hiệp tâm lý một trận sợ hãi, thử thăm dò nhỏ giọng kêu một câu .

"Ngươi đi theo ta ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử lấy lại tinh thần, khôi phục đạm mạc thần thái, lời nói xoay người đi ra ngoài .

Mễ Tiểu Hiệp không hiểu ra sao, nhưng lúc này hắn chỗ nào cũng đi không được, chỉ có thể theo Cảnh Huyễn Tiên Tử .

Ra bạc tình ty, lại đi qua một cái hành lang, nhất hậu tiến nhập một cái phòng . Cảnh Huyễn Tiên Tử ngồi xuống, khiến Mễ Tiểu Hiệp ngồi vào đối diện .

"Chỉ nói vậy thôi, ngươi thiên tân vạn khổ tới nơi này, dự đoán được điểm cái gì ."

Đi thẳng vào vấn đề, Cảnh Huyễn Tiên Tử mở miệng liền trực tiếp hỏi .

Cảnh Huyễn Tiên Tử trực tiếp như vậy, thật ra khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới . Con ngươi nhỏ bé không thể nhận ra đi dạo, không khỏi có chút bận tâm . Theo lẽ thường mà nói, Cảnh Huyễn Tiên Tử căn bản không cần phải hỏi hắn, nhưng bây giờ nàng vấn .

Cái này đã nói lên, Cảnh Huyễn Tiên Tử có mưu đồ, cho nên Mễ Tiểu Hiệp mới lo lắng, hắn chính là một người phàm tục, có cái gì là thần tiên nhưng đồ ?

"Không có gì, chỉ là lãnh hội lãnh hội thần tiên Thánh Cảnh mà thôi ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, thuận miệng nói rằng, lúc này phải căng ở .

"Nếu như vậy, vậy ngươi có thể rời đi ."

Ai biết Cảnh Huyễn Tiên Tử khinh rên một tiếng, liền liền một phất ống tay áo, liền như lần trước giống nhau, muốn đem Mễ Tiểu Hiệp phất đi .

"chờ một chút!"

Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, vội vã hô to, hắn thật vất vả mới đi tới cái này, làm sao có thể khinh địch như vậy bị đuổi đi .

Nhưng sau một khắc, Cảnh Huyễn Tiên Tử tay áo mở hạ xuống, Mễ Tiểu Hiệp còn tốt bưng ngồi ngay ngắn tại chỗ đó . Nhìn nữa Cảnh Huyễn Tiên Tử, mang trên mặt một tia âm mưu thực hiện được hơi đắc ý, nguyên lai vừa rồi nàng chỉ là hù dọa Mễ Tiểu Hiệp .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt không nói gì, một trận phiền muộn, sở cầu càng lớn lại càng không bỏ xuống được, quả nhiên giả vờ ~ bức giả vờ lại cứng rắn cũng vô dụng thôi .

"Bất mãn Tiên Cô, ta cũng là người tu đạo, lần này khổ cực đến Tiên Cảnh, đương nhiên là muốn mưu một phần Tiên Duyên ."

Nếu không gạt được, đơn giản công bằng, Mễ Tiểu Hiệp đứng lên chăm chú nói rằng .

"Tiên Duyên . . ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử cười cười, hơi trầm ngâm .

Cảnh Huyễn Tiên Tử không nói lời nào, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận tâm thần bất định . Nhưng hắn biết, chuyện này hấp dẫn, bằng không Cảnh Huyễn Tiên Tử căn bản không cần suy nghĩ .

"Tiên Duyên nói khó không dễ, nói đơn giản nhưng cũng có thể ."

Một lát, Cảnh Huyễn Tiên Tử mở miệng nói .

"Ta có thể ban thưởng ngươi một phần Tiên Duyên, nhưng ngươi đắc thay ta làm một chuyện tình ."

"Chuyện gì ?"

Cùng dự liệu không sai biệt lắm, Mễ Tiểu Hiệp hỏi tiếp . Đồng thời hắn cũng rất tò mò, thần tiên lớn như vậy bản lĩnh, cần hắn một phàm nhân đi làm cái gì .

"Ta muốn ngươi đi gặp một người, cho hắn mang một câu nói ."

"Chỉ đơn giản như vậy ?"

Thấy Cảnh Huyễn Tiên Tử mặt lộ vẻ cấp bách, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng nhất thời cảnh giác, ngửi được một cổ khí tức nguy hiểm . Càng là đơn giản, nói rõ càng là nguy hiểm, thần tiên sẽ cưỡi mây đạp gió, chơi một ngày lần năm châu bốn biển, tại sao phải Mễ Tiểu Hiệp đi .

"Thật cũng không đơn giản, nhưng đối với ngươi mà nói, e rằng rất đơn giản ."

"Tới chỗ nào, gặp người nào ."

"Ngươi quả nhiên thông minh ."

Mễ Tiểu Hiệp nhắm thẳng vào vấn đề then chốt, Cảnh Huyễn Tiên Tử khẽ cười một tiếng, sau đó nói .

"Ở ngươi đáp ứng ta trước khi, ta không thể nói cho ngươi biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ . Hiện tại ta chỉ có thể nói là ta một vị bằng hữu, hắn năm đó xông ra di thiên đại họa, bây giờ bị một vị đại năng trấn áp ."

"Ha hả, Tiên Tử ngươi quá coi ta ."

Chỉ là nghe được di thiên đại họa, Đại Năng mấy cái từ này, Mễ Tiểu Hiệp cũng biết chuyện này không phải chuyện đùa .

"Ngươi không cần tự coi nhẹ mình ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp do dự, Cảnh Huyễn Tiên Tử giải thích nói rằng .

"Không biết ngươi là lai lịch gì, ta không tính ra ngươi bất cứ chuyện gì, ngay cả ta tập bên trên cũng không có ghi lại . Vị kia Đại Năng tuy là thần thông quảng đại, nhưng hắn là cũng không tính được ngươi, cho nên ngươi có thể len lén chạy đi thấy bằng hữu ta ."

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, hắn là Xuyên Việt Giả, Sinh Tử Bạc còn Vô Danh, huống chi mấy bản này ghi lại phong nguyệt tập .

Mễ Tiểu Hiệp quả thực không hãi sợ bói toán, nhưng hắn lo lắng là . Nếu là xông đại họa bị Đại Năng trấn áp, trấn áp địa phương nhất định rất hung hiểm, hơn nữa há có thể không có trong coi ?

"Ngươi trước tiên có thể ngươi nói một chút yêu cầu ."

Vì để Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, Cảnh Huyễn Tiên Tử mang có một tia mê hoặc nói rằng .

"Yêu cầu ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, ngẫm lại nói rằng .

"Thần Chức! Ngươi có thể cho ta Thần Chức sao!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

067 Bách Gia Tính thành

"Thần Chức ? Không câu nệ cao thấp ?"

"Không câu nệ cao thấp! Chỉ cần là Thần Chức có thể!"

"Nếu như vậy, phong ngươi một cái bồi bàn các loại, ngược lại cũng không khó ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử thoáng ngẫm lại, gật đầu .

Lúc trước bổ thiên thạch, cũng chính là Cổ Bảo Ngọc tiền thân bị mang theo đến nơi đây, Cảnh Huyễn Tiên Tử liền phong hắn một cái thần anh bồi bàn . Sau lại hắn không có việc gì đi lung tung, dùng sương sớm đổ Giáng Châu Tiên Thảo, cũng chính là Lâm Đại Ngọc tiền thân, lúc này mới làm ra như thế cái gỗ đá trước mình .

"Quá tốt!"

Thấy Cảnh Huyễn Tiên Tử gật đầu, Mễ Tiểu Hiệp nhịn không được trở nên kích động .

Sống yên phận đệ tam hoàn nhiệm vụ, cần thu được Thiên Đình tán thành Thần Chức, Mễ Tiểu Hiệp vẫn khổ nỗi không có môn lộ, không nghĩ ngày hôm nay thầm hoa mình .

Đương nhiên, lợi ích phía sau là tương ứng phiêu lưu, Mễ Tiểu Hiệp lại rất nhanh tỉnh táo lại . Cảnh Huyễn Tiên Tử đáp lại thống khoái như vậy, càng nói rõ chuyện kia không đơn giản .

"Ta muốn biết tình huống cụ thể ."

Suy tư một lát, Mễ Tiểu Hiệp mở miệng nói . Ở không xác định cụ thể phiêu lưu dưới tình huống, hắn không có khả năng tùy tiện đáp lại Cảnh Huyễn Tiên Tử .

"Ta không thể nói cho ngươi biết toàn bộ sự tình, nhưng có thể tận lực nói cho ngươi biết một ít chi tiết ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử ngẫm lại nói rằng, ở đạt thành ước định trước khi, nàng cũng không dám tùy tiện nói cho Mễ Tiểu Hiệp . Dù sao chuyện này có thể lớn có thể nhỏ, một ngày bại lộ, rất có thể đề cho nàng vạn kiếp bất phục .

Dựa theo Cảnh Huyễn Tiên Tử từng nói, nàng vị bằng hữu kia ở mấy trăm năm trước xông đại họa, sau đó bị một vị đại năng xuất thủ trấn áp . Trấn áp địa phương đang ở Đại Đường Biên Giới, chỉ có một chút đơn giản Cấm Chế, cùng với một ít pháp lực địa vị địa phương tóc thần trong coi .

Dùng Cảnh Huyễn Tiên Tử bản lĩnh, lướt qua những Cấm đó dừng, khuất phục này tóc thần cũng không khó . Nhưng nhất định sẽ bị vị kia lớn có thể biết được, nhẹ thì giam giữ mấy trăm niên, nặng thì bị đánh rơi vào Phàm Trần, thậm chí Súc Sinh Đạo luân hồi .

Cảnh Huyễn Tiên Tử đem những cấm chế kia, cùng với cụ thể trong coi tình huống giới thiệu một lần . Sau đó trịnh trọng nói rằng, chỉ có Mễ Tiểu Hiệp có thể tránh thoát vị kia Đại Năng bấm đốt ngón tay, do đó lặng lẽ chạy vào đi, nhắn cho nàng bằng hữu .

"Là như thế này . . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận trầm ngâm, dùng Cảnh Huyễn Tiên Tử thực lực, tự nhiên không để bụng những cấm chế kia cùng tóc thần . Nhưng đối với Mễ Tiểu Hiệp mà nói, đây mới thực sự là cửa ải khó khăn .

Hơn nữa tối trọng yếu là, coi như Mễ Tiểu Hiệp có thể tránh thoát bói toán, chỉ cần hắn cuốn vào trong chuyện này, khó bảo toàn sau đó không dám xảy ra vấn đề gì . Dù sao ở Cảnh Huyễn Tiên Tử trong miệng, vị kia Đại Năng phi thường thần thông quảng đại .

Tổng thể mà nói, chuyện này khó làm, hơn nữa phía sau phiêu lưu rất lớn!

"Cho ta chút thời gian, ta cần muốn suy nghĩ một chút ."

Mễ Tiểu Hiệp trái lo phải nghĩ, mở miệng nói, không dám lập tức đáp ứng .

" Được, ta cho ngươi cột mốc đường một khối, có thể sử dụng một lần, mở ra đi thông ta chỗ này đường . Nếu như ngươi quyết định làm chuyện này, sẽ tới đây trong thấy ta ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử lòng bàn tay xuất hiện một tấm lệnh bài, giao cho Mễ Tiểu Hiệp, lại nói tiếp .

"Nếu như ngươi không muốn làm chuyện này, một tháng sau, khối này cột mốc đường sẽ tự động tiêu thất ."

" Được, ta minh bạch ."

Mễ Tiểu Hiệp tiếp nhận lệnh bài, chỉ thấy lớn chừng bàn tay, chính diện một cái Huyễn tự, mặt trái vẽ có mây mù .

"Nếu như vậy, ta đưa ngươi trở về đi ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử nói một câu, tiếp tục liền một phất ống tay áo .

Bình sinh gió, Mễ Tiểu Hiệp cảm thấy thân thể chợt nhẹ một chút, cả người cũng đã bay lên .

"Đại nhân ? Mễ đại nhân ?"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp kinh nghi bất định thời điểm, chợt nghe có người gọi hắn, thử mở mắt ra vừa nhìn, không khỏi ngơ ngẩn .

Chỉ thấy tên sai vặt đứng ở trước mặt, chính vẻ mặt lộ vẻ cười nhìn hắn, nói rằng .

"Mễ đại nhân, ngài tại sao lại ngủ cái này ."

"Ngủ ?"

Mễ Tiểu Hiệp lấy lại tinh thần, nhìn bốn phía một cái, chỉ thấy hắn đang nằm ở trên một tảng đá xanh lớn, vừa rồi dường như ngủ ở đây nổi .

Ngồi dậy, Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, lẽ nào vừa rồi hết thảy đều chỉ là mộng cảnh ?

Mễ Tiểu Hiệp hướng Đông Nam tường viện liếc mắt một cái, nơi đó có cái gì Vân Lộ .

"Di, đây là . . ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp có chút hồ đồ thời điểm, chợt phát hiện trong óc một tấm lệnh bài, chính là Cảnh Huyễn Tiên Tử cho hắn khối kia cột mốc đường .

"Ta minh bạch . . ."

Mễ Tiểu Hiệp bừng tỉnh đại ngộ, nếu cột mốc đường ở, vừa rồi thì không phải là mộng . Xem ra lần này chính là Nguyên Thần đi quá hư huyễn cảnh giới, cũng không phải Nhục Thân đi trước .

Nghĩ đến cũng đúng, nếu như không phải Nguyên Thần, hắn ước chừng đình lại Lục bảy canh giờ, hiện tại làm sao mới qua thời gian một chun trà . Hơn nữa nếu như không phải Nguyên Thần đi trước, dùng Nhục Thân trọng lượng, lại làm sao có thể đạp được với Vân Lộ .

Mễ Tiểu Hiệp đoán, cái kia Vân Lộ phải có loại cấm, có thể khiến người Ly Hồn . Bởi vì bị hắn phát hiện, Cảnh Huyễn Tiên Tử sợ lại bị người bên ngoài xông vào, cũng đã đóng cái kia Vân Lộ .

"Quá hư huyễn cảnh giới . . ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp lại là khóe miệng cười, cái này quá hư huyễn cảnh giới thấy qua cổ quái . Hắn thậm chí hoài nghi, nơi đó là thật không trung, vẫn là một chỗ nhân gian huyễn cảnh .

"Mễ đại nhân, nhà của chúng ta gia còn chờ ngài trở lại uống rượu đây."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp ngây người, gã sai vặt cười thúc giục một câu .

" Được, cái này đi ."

Mễ Tiểu Hiệp đứng lên, sửa sang một chút quần áo, theo phản hồi yến hội .

"Trò đùa, Mễ đại nhân, nhà của chúng ta sân thật như vậy tốt lạnh lẽo tảng đá so với gối đầu còn thoải mái không?"

Sau khi trở về, nghe được gã sai vặt hội báo, Cổ Trân nhịn không được một trận cười to, Mễ Tiểu Hiệp đến hai lần, lại ở nơi đó ngủ hai lần .

"Cổ đại nhân đừng có pha trò, ta phạt rượu liền vâng."

Mễ Tiểu Hiệp một trận thẹn thùng, liên tiếp phạt ba chén rượu, mọi người cái này mới xem như bỏ qua cho hắn .

Sau đó tiệc rượu tiếp tục, như vậy sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào), vẫn duy trì liên tục đến xế chiều, mọi người lúc này mới tận hứng tan tiệc .

Ra Cổ phủ, Mễ Tiểu Hiệp cùng Vương Tử Đằng xa nhau, trực tiếp phản hồi quay về chỗ ở .

"Công tử, buổi sáng thời điểm có một Chu Đại Nhân tới tìm ngươi ."

Vào sân, Tiểu Thạch tiếp nhận dây cương, một bên đem ngựa buộc tốt vừa nói .

"Chu Đại Nhân ? Cái nào Chu Đại Nhân ."

"Ta vấn, hắn nói hắn là Quốc Tử Giám Tế Tửu ."

Tiểu Thạch trả lời nói rằng, hắn cũng không biết đó là một cái gì chức quan, cụ thể bao lớn quan .

" Được, ta biết ."

Nguyên lai là Chu Phụng Hiền, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười . Lại nói tiếp, từ Chu Phụng Hiền chuẩn hắn giả sau đó, hắn sẽ thấy cũng không còn đi qua Quốc Tử Giám .

Mễ Tiểu Hiệp dù sao cũng là Quốc Tử Giám Chủ Bộ, mặc dù có Chu Phụng Hiền tha thứ, nhưng cái này quả thật có chút quá phận . Sợ rằng Chu Phụng Hiền cũng có chút ngồi không yên, riêng đăng môn hỏi .

"Làm sao làm đây. . ."

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý suy nghĩ, Chu Phụng Hiền khẳng định còn có thể trở lại, đến lúc đó làm sao lừa bịp được, hắn nhưng không có thời gian đi Quốc Tử Giám điểm mão .

Nhưng cái này dù sao không phải là kế lâu dài, ổn thỏa nhất vẫn là đem quan Từ . Nhưng từ quan phải nhánh sẽ Vương Tử Đằng, hiện tại Vương Tử Đằng chính thu xếp cho Mễ Tiểu Hiệp thăng quan đây, Mễ Tiểu Hiệp cho hắn một cái gì giải thích đây.

"Rồi hãy nói ."

Trong lúc nhất thời không có quá lý do tốt, Mễ Tiểu Hiệp cũng lười suy nghĩ nhiều, thoáng nghỉ ngơi một hồi, tiếp tục trở về nhà tu luyện .

Cảnh Huyễn Tiên Tử cho cột mốc đường, chỉ có một tháng có tác dụng trong thời gian hạn định . Cụ thể muốn không nên đáp ứng nàng, Mễ Tiểu Hiệp còn tốt hơn tốt châm chước .

Vẫn là cùng bình thường giống nhau, Luyện Khí, Luyện Thần, sau đó đình chỉ chỉnh lý Bách Gia Tính . Như vậy nhoáng lên ba ngày, Mễ Tiểu Hiệp tu vi không nhiều lắm đề thăng, nhưng Bách Gia Tính rốt cuộc phải hoàn công .

Mễ Tiểu Hiệp biết Bách Gia Tính , câu đầu tiên là Triệu Tiễn Tôn Lý, hoàn toàn là căn cứ lúc đó triều đại định ra . Tống Triều hoàng thất họ Triệu, cho nên họ Triệu xếp hạng số một, sau đó là Ngô Việt quốc vương họ Tiền, Hoàng Hậu họ Tôn, cùng với nam đường Quốc chủ họ Lý .

Bây giờ là Đường Triều, đương nhiên phải căn cứ Đường Triều tình huống cải biến, Mễ Tiểu Hiệp suy tư một phen, cuối cùng đem câu đầu tiên định vì Lý đậu thắng Lưu. Theo thứ tự là hoàng thất họ Lý, Đương Triều Hoàng Hậu họ Đậu, cùng với mở Hoàng Triều Tần Hán hai triều họ hoàng .

"Lý đậu thắng Lưu, Chu Ngô Trịnh Vương . . ."

Buổi trưa thời điểm, tân biên Bách Gia Tính chính thức sửa bản thảo, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận hưng phấn, ở trong sân đang cầm tụng đứng lên .

". . . Niên yêu dương đông . Đệ ngũ nói phúc, Bách Gia Tính cuối cùng!"

Trải qua Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai chỉnh lý biên soạn, tổng cộng thu nhận sử dụng 423 cá tính Thị!

Ông!

Bách Gia Tính vừa mới xong, không khí bỗng nhiên rung động . Chỉ thấy từng đạo Hà Quang từ trên trời giáng xuống, nhiều đóa liên hoa từ trong lòng đất sinh ra .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

068 đại lượng công đức

Trời ban điềm lành, địa dũng liên hoa!

Trong sát na, vô số công đức tập hợp mà đến, một đoàn một dạng từng tầng một giống như xe có lọng che, hầu như ngưng tụ thành thực chất!

"Gợi ý: Biên soạn Bách Gia Tính , có công giáo hóa, thu được đại lượng công đức!"

Thiên địa dị biến, Mễ Tiểu Hiệp trong lúc nhất thời không biết làm sao, lúc này một cái gợi ý bỗng nhiên vang lên .

Công đức ? Quả nhiên là công đức! Hơn nữa còn là đại lượng công đức! Các loại, đại lượng đây là cái gì quỷ ?

"Gợi ý: Công đức số lượng vô cùng to lớn, chịu hệ thống phiên bản hạn chế, không còn cách nào công tác thống kê cụ thể trị số, thỉnh kí chủ mau sớm sử dụng!"

Mễ Tiểu Hiệp vừa muốn nhổ nước bọt, một cái gợi ý lại ngay sau đó vang lên .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, chịu phiên bản hạn chế không còn cách nào công tác thống kê, có ý tứ ? Mễ Tiểu Hiệp vội vã đi cặn kẽ tuần tra, mà các loại biết rõ ràng sau đó, trong nháy mắt có loại muốn bạo tẩu xung động!

Bách Gia Tính làm tam đại Mông Học sách vở một trong, đối với khắp cả Nhân Tộc đều có mạc đại giúp ích . Như vậy công tích, đoạt được công đức đâu chỉ hàng trăm hàng ngàn, quả thực phải lấy mười vạn, trăm vạn tính toán!

Lúc trước biên soạn Bách Gia Tính , Mễ Tiểu Hiệp chỉ là muốn lộng điểm công đức khẩn cấp, người nào nghĩ tới làm lớn như vậy, hiệu quả còn vượt xa khỏi hắn dự tính .

Nhưng phiền muộn là, vấn đề cũng vừa vặn ra ở chỗ này .

Mễ Tiểu Hiệp hiện tại chỉ là Dục Giới tu vi, hệ thống bản vốn cũng là nhằm vào Dục Giới thấp nhất phiên bản . Bỗng nhiên thu được nhiều công đức như vậy, đã vượt qua hệ thống trong xử lý giới hạn!

Lấy một thí dụ, một máy cũ kỹ máy tính, mở ra mười mấy Website, còn bày đặt điện ảnh, nghe bài hát, không huyền niệm chút nào, thẻ . . .

Hệ thống thẻ, Mễ Tiểu Hiệp liền bi thảm, nhiều công đức như vậy, đĩ nhiên không còn cách nào chuyển hoán thành vi tích phân .

"Ta thảo!"

Cái này giống hao hết khí lực làm một bữa tiệc lớn, đói trước ngực thiếp phía sau lưng, lại không thể ăn! Mễ Tiểu Hiệp bạo nổ một câu chửi bậy, lẽ nào phí thật vất vả biên soạn Bách Gia Tính , vì vậy rác rưởi hệ thống liền uổng phí!

"Gợi ý: Thỉnh kí chủ mau sớm tiêu hao công đức, bằng không công đức đem ở một nén nhang sau khi tán đi!"

Lúc này, lại là 1 tiếng gợi ý vang lên .

"Mau sớm tiêu hao ?"

Mễ Tiểu Hiệp lại là ngẩn ra, vội vã lại đi hỏi kiểm tra, biểu hiện trên mặt dần dần biến hóa, tiếp tục biến thành mừng như điên!

Bởi công đức số lượng quá nhiều, không thể chuyển hóa thành vi tích phân chứa đựng, nhưng cái này dù sao vẫn là công đức, nhưng có thể dùng đến đề thăng kỹ năng độ thuần thục . Nhưng chỉ có thời gian một nén nhang, một nén nhang sau khi những thứ này công đức sẽ tan hết .

Ầm ầm!

Lúc này, đỉnh đầu tụ tập công đức bỗng nhiên một trận rung động, sau đó phân ra khoảng chừng ba thành, hướng xa xa bay đi .

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hiểu ra, biên soạn quyển này Bách Gia Tính , Diệu Ngọc có thu thập tư liệu công, vì vậy phân đi ba thành công đức .

Ngược lại công đức đa dụng không được, Mễ Tiểu Hiệp sẽ không để ý . Công đức là đồ tốt, Diệu Ngọc đắc ba thành, nhất định có lợi thật lớn, Mễ Tiểu Hiệp ngược lại mừng thay cho nàng .

Chỉ có thời gian một nén nhang, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời không để ý tới suy nghĩ nhiều, lập tức hạ đạt chỉ lệnh .

"Ngự Kiếm Thuật, tràn ngập!"

"Vân Long Tam Chiết, tràn ngập!"

"Nhập định, cho lão tử tràn ngập!"

Liên tiếp hạ đạt ba cái chỉ lệnh, công đức giống như sợi tóc rũ xuống, sau một khắc .

Ngự Kiếm Thuật, ba tầng viên mãn, Ngự Kiếm dễ sai khiến, có thể tự do thao túng Pháp Kiếm!

Vân Long Tam Chiết, một tầng viên mãn, người nhẹ như Long; tầng hai viên mãn, cao tung thấp nhảy; ba tầng viên mãn, không trung biến hướng!

Nhập định, một tầng viên mãn, Luyện Khí tốc độ đề thăng 13; tầng hai viên mãn, Luyện Khí tốc độ đề thăng 23; ba tầng viên mãn, Luyện Khí tốc độ tăng lên gấp đôi!

Trong nháy mắt, tam môn kỹ năng toàn bộ đạt được trạng thái viên mãn!

Duy nhất tiêu hao sắp tới 1000 điểm công đức, nhưng ngẩng đầu nhìn nữa trên không tụ tập công đức, căn bản nhìn không ra giảm thiểu . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, quá đáng tiếc, hiện tại hắn sở học kỹ năng trong, chỉ có cái này tam môn cần công đức đề thăng .

Còn lại cái này hàng mấy trăm ngàn công đức, chỉ sợ cũng muốn như thế uổng phí hết .

"Gợi ý: Hệ thống có thể đem công đức truyền vào pháp bảo trong, dùng đề thăng pháp bảo uy lực, có hay không truyền vào!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp không nỡ thời điểm, bỗng nhiên lại là một cái gợi ý vang lên .

"Truyền vào pháp bảo ? Truyền vào truyền vào! Truyền vào!"

Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là ngẩn ra, trong nháy mắt trợn to hai mắt, tiếp tục liền vội vàng nói .

Nếu không thể chuyển hóa thành vi tích phân, truyền vào pháp bảo, đề thăng pháp bảo uy lực, vậy cũng là một cái chiết trung biện pháp . Hơn nữa công đức pháp bảo, nghe đều rất lợi hại!

"Gợi ý: Thỉnh tuyển chọn muốn truyền vào pháp bảo ."

Gợi ý lần nữa vang lên, Mễ Tiểu Hiệp thoáng suy tư .

Hắn hiện tại chỉ có hai kiện pháp bảo, một là Linh Bảo cấp bậc Luyện Yêu Hồ, hai là hạ phẩm Pháp Khí Phục Ma Kiếm .

Pháp bảo dựa theo từ thấp đến Cao Thuận tự, lần lượt là Pháp Khí, Linh Khí, Linh Bảo . Linh Bảo Luyện Yêu Hồ là thần tiên dùng hàng cao cấp, dưới so sánh, hạ phẩm Pháp Khí cấp bậc Phật Ma Kiếm liền đứng đầy đường .

"Truyền vào Phục Ma Kiếm!"

Mễ Tiểu Hiệp một phen suy tư đối lập, tiếp tục hạ đạt một cái chỉ lệnh .

"Gợi ý: Tuyển chọn đem công đức truyền vào Phục Ma Kiếm, có hay không xác định!"

"Xác định!"

Rõ ràng, Luyện Yêu Hồ càng cao cấp, nhưng chính là vì vậy, đối với lúc này Mễ Tiểu Hiệp mà nói, Luyện Yêu Hồ công năng đã đầy đủ, cho nên không nhắc lại nữa thăng cần phải .

Mà Phục Ma Kiếm làm Mễ Tiểu Hiệp bội kiếm, là hắn cùng người tranh đấu vũ khí, phẩm chất kém là một đại tai hại . Cho nên Mễ Tiểu Hiệp tuyển chọn truyền vào Phục Ma Kiếm, trình độ lớn nhất phát huy những thứ này công đức tác dụng .

"Gợi ý: Truyền vào bắt đầu!"

Nhiều lần xác định sau đó, 1 tiếng gợi ý vang lên, Phục Ma Kiếm từ Trữ Vật Không Gian bay ra, trực tiếp huyền phù ở giữa không trung . Đỉnh đầu nguyên bản giống như xe có lọng che công đức, nhanh chóng di động biến thành cái phễu hình, sau đó bỗng nhiên hướng Phục Ma Kiếm vọt tới .

Ông!

Công đức cái phễu nhất bưng, trực tiếp liên tiếp đến Phục Ma Kiếm chuôi kiếm . Bị công đức mạnh mẽ truyền vào, Phật Ma Kiếm không khỏi một trận rung động, phát sinh từng đợt ông hưởng .

Thấy như vậy một màn, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi rất gấp gáp, vô ý thức nắm chặt song quyền .

Ong ong!

Công đức truyền vào tốc độ rất nhanh, Mễ Tiểu Hiệp nín thở không dám chớp mắt . Sau một lát, đỉnh đầu Già Thiên Tế Nhật công đức, đã toàn bộ truyền vào Phục Ma Kiếm .

"Gợi ý: Công đức truyền vào hoàn tất!"

" Được!"

Lần thứ hai nghe được gợi ý, Mễ Tiểu Hiệp trở nên kích động, vội vã lấy ra Phục Ma Kiếm kiểm tra .

"Phục Ma Kiếm: Thượng phẩm pháp khí, ẩn chứa giáo hóa công đức, tránh tất cả ô uế, phá các loại yêu ma, Tà nịnh không thể xâm!"

Chứng kiến Phục Ma Kiếm giới thiệu, Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động .

Phục Ma Kiếm vốn là hạ phẩm Pháp Khí, bởi truyền vào đại lượng công đức, ở hình dạng và tính chất không có thay đổi dưới tình huống, dĩ nhiên mạnh mẽ đề thăng hai cấp bậc, biến thành thượng phẩm pháp khí . Hơn nữa tối trọng yếu là, uy lực to lớn đề thăng!

Nguyên bản Phục Ma Kiếm, là Cao Tăng Gia Trì, có Ích Tà hiệu quả . Mà bây giờ, đĩ nhiên biến thành tránh tất cả ô uế, phá các loại yêu ma, Tà nịnh không thể xâm !

Kiếm vẫn là thanh kiếm kia, vẻ ngoài cũng không có thay đổi, nhưng tương đương với Stuttgart hiệu, tuyệt đối là điểu thương hoán pháo!

Công đức hao hết, cảnh tượng kì dị trong trời đất cũng tiêu thất, chu vi tất cả khôi phục bình thường . Trên thực tế, cảnh tượng kỳ dị như vậy chỉ có người tu đạo có thể thấy, người thường ở chung quanh, con sẽ cảm thấy thần thanh khí sảng, không nữa hắn cảm giác .

"Gợi ý: Bách Gia Tính thành với Kim Lăng, Kim Lăng số mệnh tăng mạnh, Kim Lăng bách tính mang ơn, thu được chìa khoá một bả!"

Mễ Tiểu Hiệp tâm tình còn chưa bình phục, lại là 1 tiếng gợi ý vang lên, ngay sau đó một bả chìa khóa đồng xuất hiện ở Trữ Vật Không Gian .

"Chìa khoá . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, tiếp tục lại là một trận hưng phấn, đây là Kim Lăng Phủ Nha bảo rương chìa khoá!

Kim Lăng lỗi nặng Lâm Giang Huyện mấy lần, nhân khẩu càng là bao nhiêu đâu chỉ gấp mười lần . Như thế nào khiến Kim Lăng bách tính mang ơn, vẫn không có cơ hội gì, Mễ Tiểu Hiệp mấy tử đã bỏ đi . Không nghĩ tới biên soạn Bách Gia Tính, vốn chỉ là muốn kiếm điểm công đức, ngược lại đem điều kiện này đạt thành .

Lại không thể không nói, Mễ Tiểu Hiệp lần này làm động tĩnh xác thực không nhỏ, thậm chí ngay cả Kim Lăng đầy đất số mệnh đều vì vậy mà tăng mạnh .

Chìa khoá tới tay, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục có thể đi Phủ Nha khai bảo rương . Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, cũng có thể khai ra Kim Lăng số mệnh, do đó đề thăng linh căn .

"Mễ chủ bộ, Mễ chủ bộ nhưng tại gia ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp vui vẻ thời điểm, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên tiếng đập cửa .

"Đến ."

Tiểu Thạch lên tiếng trả lời, tiểu bào đi mở cửa .

"Mễ chủ bộ, ngươi có thể tính tại gia ."

Ngay sau đó đi tới một ông già, không phải Chu Phụng Hiền là ai .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

069 Thái Tử Đảng

"Chu Đại Nhân, ngài làm sao tới ."

Thu hồi Phục Ma Kiếm, Mễ Tiểu Hiệp vội vã nghênh đón, vẻ mặt kinh ngạc xu thế .

". . ."

Mới vừa rồi còn một bụng nói Chu Phụng Hiền, trong nháy mắt không nói gì .

Này cũng mấy tháng, Mễ Tiểu Hiệp làm Quốc Tử Giám Chủ Bộ, ngay cả mặt mũi chưa từng lộ ra, còn phải hắn cái này Tế Tửu chuyên môn đến thỉnh, hắn lại vẫn vấn vì sao!

"Ha hả, mau mau trong phòng thỉnh ."

Không đợi Chu Phụng Hiền nói, Mễ Tiểu Hiệp lại khẩn nói tiếp, đem hắn lui qua phòng khách .

Phân chủ khách ngồi xuống sau đó, Tiểu Thạch dâng hai chun .

". . ."

Nhìn vẫn chưa hoàn toàn ngâm nước khai lá trà bột, Chu Phụng Hiền lại là không còn gì để nói .

"Chu Đại Nhân quang lâm hàn xá, ngày hôm nay nhất định phải lưu lại ăn, ta mệnh hạ nhân làm nhiều hai cái thịt đồ ăn ."

Mễ Tiểu Hiệp ý vị ý bảo Chu Phụng Hiền uống trà, vừa cười vừa nói .

". . ."

Chu Phụng Hiền lần thứ hai nghẹn lời, hắn đã là lần thứ hai đến, chẳng lẽ là vì hỗn hai cái thịt đồ ăn ?

"Mễ chủ bộ, ta tới là muốn . . ."

Vốn là muốn vấn Mễ Tiểu Hiệp vì sao vẫn không đi Quốc Tử Giám điểm mão, nhưng đột nhiên cảm giác được hỏi như vậy thấy qua trắng ra, Chu Phụng Hiền ho nhẹ một tiếng, nói rằng .

"Đoạn thời gian trước, Mễ chủ bộ nói muốn an tâm nghiên cứu học vấn, cho nên cùng lão phu xin nghỉ . Hiện tại đã mấy tháng trôi qua, không biết Mễ chủ bộ học vấn làm thế nào ?"

"Đại nhân công vụ bề bộn, còn ghi nhớ hạ quan chút chuyện nhỏ này, hạ quan cảm động đến rơi nước mắt ."

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt kích động, làm bộ làm tịch dùng ống tay áo đi lau khô cằn khóe mắt .

". . ."

Nhìn đến đây, Chu Phụng Hiền cũng biết hắn lần này đến không, hắn càng nói không nên lời trách cứ Mễ Tiểu Hiệp nói .

"Ha hả, Chu Đại Nhân nói đến học vấn sự tình, vừa vặn, hạ quan biên soạn một quyển sách, thỉnh đại nhân xem qua ."

Nhưng người nào biết, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục cười cười, đưa qua một quyển sách nhỏ .

"Biên sách ?"

Chu Phụng Hiền ngẩn ra, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc . Biên sách há là dễ dàng như vậy, coi như Mễ Tiểu Hiệp làm thế nào đi nữa tài cao, cũng không khả năng chính là mấy tháng biên một quyển sách đi!

"Lý đậu thắng Lưu, Chu Ngô Trịnh Vương . . ."

Chu Phụng Hiền nửa ngờ nửa tin, làm mở ra chứng kiến câu đầu tiên, không khỏi liền lại là ngẩn ra . Không phải là thơ cũng không phải từ, càng không phải là đựng trị quốc phương lược luận án, không liên hệ chút nào bốn chữ màn kịch ngắn ?

Chu Phụng Hiền hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía Mễ Tiểu Hiệp, xác định không phải nói đùa, xác định không phải bắt hắn cái này Quốc Tử Giám Tế Tửu Khai Tâm ?

"Quyển sách này tên là Bách Gia Tính , tổng cộng thu nhận sử dụng thiên hạ dòng họ 423 cái, có thể dùng đến làm nhi đồng vỡ lòng sách vở ."

Mễ Tiểu Hiệp minh bạch Chu Phụng Hiền ý tứ, cười giải thích nói rằng .

"Bách Gia Tính ? Vỡ lòng sách vở . . ."

Nghe nói như thế, Chu Phụng Hiền hơi dừng lại, trong nháy mắt biến sắc, lại vội vã một lần nữa duyệt đứng lên .

Chu Phụng Hiền vẻ mặt nghiêm túc, dần dần, biểu tình càng phát ra thận trọng . Thẳng đến một lúc sau, hắn tỉ mỉ một lần, Bách Gia Tính khép lại, hơi nhắm mắt trầm tư .

". . . A! Trời ơi!"

Lại qua hồi lâu, Chu Phụng Hiền bỗng nhiên một tiếng hô to, vẻ mặt kích động đứng bật lên đến, bỗng nhiên hướng Mễ Tiểu Hiệp sâu khom người thi lễ .

"Mễ chủ bộ, không đúng, Mễ tiên sinh! Mễ tiên sinh đại tài, công ở nghìn thu, công ở nghìn thu a!"

"Chu Đại Nhân, hà chí vu thử ?"

Mễ Tiểu Hiệp làm bộ thất kinh dáng dấp, vội vã nâng dậy Chu Phụng Hiền, tâm lý nhưng không khỏi thầm nghĩ, cái này Chu Phụng Hiền không hổ là cổ

giả, quả nhiên biết hàng .

"Chuyện này... Chuyện này... Cái này Bách Gia Tính. . . Quá tốt!"

Chu Phụng Hiền như vậy tài học, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào tìm từ, nghĩ tới nghĩ lui chính là tốt quá tốt!

"Mễ tiên sinh ngài không biết, tại hạ từ đảm nhiệm Quốc Tử Giám Tế Tửu, một mực suy tư như thế nào vì nước bồi dưỡng nhân tài ."

Thẳng đến lại chốc lát nữa, Chu Phụng Hiền cái này mới dần dần tỉnh táo lại, nhưng đối với Mễ Tiểu Hiệp xưng hô cùng thái độ đã cải biến . Người thành đạt là sư, mơ hồ dùng học sinh tự cho mình là .

"Suy tư lâu ngày, cảm thán sách phải từ búp bê bắt đầu . Nhưng đối với tiểu hài tử mà nói, Tứ Thư Ngũ Kinh thấy qua thâm ảo, thực sự không thích hợp vỡ lòng ."

Chu Phụng Hiền thở dài một tiếng, tiếp tục lại là vẻ mặt kích động, cầm lấy Bách Gia Tính nói rằng .

"Quyển này Bách Gia Tính, thông tục dễ hiểu thuộc làu làu, đối với hài đồng cũng có nhất định ý nghĩa, há lại không phải là tốt nhất Mông Học sách vở! Chính là Đại Đạo Chí Giản, Mễ tiên sinh đại tài, công ở nghìn thu a ."

"Ha hả, đại nhân Ngôn Chi thấy qua ."

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt khiêm tốn, tâm lý nhưng không khỏi bĩu môi, Chu Phụng Hiền nếu như chứng kiến Tam Tự Kinh , còn không biết muốn kích động thành dạng gì đây.

Sau đó, Chu Phụng Hiền lại là tán thán, mắt thấy trà đều lạnh, cuối cùng là trước đây vẻ này kính nhi, hai người có thể ngồi xuống, một lần nữa thật dễ nói chuyện .

"Mễ tiên sinh, cũng không thể được để cho ta đem Bách Gia Tính mang về, từ ta báo lên triều đình, ở toàn quốc trong phạm vi mở rộng ."

Chu Phụng Hiền bỗng nhiên dừng lại, mang theo thỉnh cầu giọng nói hỏi.

"Cái này đương nhiên có thể ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, công đức hắn đã, còn như Bách Gia Tính xử lý như thế nào, hắn căn bản không quan tâm .

"Ha hả, Bách Gia Tính là Mễ Tiểu Hiệp nắm giữ, nhưng từ lão phu đăng báo, thật sự là dính Mễ tiên sinh quang ."

Chu Phụng Hiền có chút ngượng ngùng cười cười, tiếp tục lại vẻ mặt vui sướng nói rằng .

"Thật không ngừng lão phu, Mễ tiên sinh là Vương Tử Đằng Vương tiến cử, Vương Tử Đằng cũng sẽ nhờ đó đã bị triều đình ngợi khen . Ngay cả hiện nay Thái Tử Điện Hạ, cũng sẽ bởi vì có người quen chi rõ ràng, đạt được Bệ Hạ tán thành ."

"Thái Tử Điện Hạ ?"

Chợt nghe lời này, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra .

"Việc này cùng Thái Tử Điện Hạ có quan hệ gì ?"

"Đương nhiên là có quan hệ, lẽ nào Mễ tiên sinh không biết, Vương Tử Đằng là Thái Tử Phủ người sao ."

Chu Phụng Hiền hơi nheo mắt lại, thần thái có chút tối .

"Cái này ta còn thật không biết . . ."

Mễ Tiểu Hiệp biến sắc, thầm nghĩ cái này hỏng bét .

Bây giờ là Đường Triều Võ Đức năm năm, Hoàng Đế vẫn là Lý Uyên . Nhưng như quả không có gì bất ngờ xảy ra, đợi được Võ Đức chín năm, Tần Vương Lý Thế Dân sẽ phát động Huyền Vũ Môn Binh Biến, bức Lý Uyên nhường ngôi .

Tối trọng yếu là, ở Huyền Vũ Môn Binh Biến trong, thái tử Lý Kiến Thành cùng Tề Vương Lý Nguyên Cát, đều có thể chết ở Lý Thế Dân trong tay!

Mễ Tiểu Hiệp thế mới biết, hắn dựa vào Vương Tử Đằng, dĩ nhiên là Thái Tử Đảng!

Hiện tại Lý Kiến Thành đắc thế, còn Vương Tử Đằng số làm quan . Nhưng vấn đề là, chỉ cần bốn năm sau Huyền Vũ Môn Binh Biến, bọn họ toàn bộ đắc chơi xong!

Cứ như vậy, làm gián tiếp Thái Tử Đảng, Mễ Tiểu Hiệp chẳng phải là cũng nguy hiểm!

"Chu Đại Nhân, ngài nhanh nói cho ta nghe một chút đi, hiện ở trong triều tình thế như thế nào ."

Mễ Tiểu Hiệp có chút đau đầu, liền vội vàng hỏi Chu Phụng Hiền .

"Ha hả, ta mặc dù không tham dự những thứ này, nhưng ít nhiều biết một ít, hiện tại hãy cùng Mễ tiên sinh nói một chút ."

Chu Phụng Hiền cười cười, tiếp tục đem trong triều các vị trọng thần, cùng với hiện tại thánh quyến như thế nào, nhất nhất hướng Mễ Tiểu Hiệp tự thuật một lần .

Chu Phụng Hiền thuộc về bị đày đi đến Quốc Tử Giám, nằm ở những thứ này quyền lợi vòng tròn ngoại vi, biết thật cũng không nhiều . Nhưng đi qua Chu Phụng Hiền nói, Mễ Tiểu Hiệp lại ấn chiếu hắn biết, liền đại thể rõ ràng .

Sau khi nghe xong, Mễ Tiểu Hiệp đỉnh đầu một mạch đổ mồ hôi lạnh, tình huống với hắn hiểu rõ lịch sử không sai biệt lắm . Nói như vậy, Lý Kiến Thành xác định vững chắc đấu không lại Lý Thế Dân, tử cục!

"Ai u, ta thiên ."

"Mễ tiên sinh, ngài cái này là thế nào ?"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp một tay nâng trán, vẻ mặt buồn thiu, Chu Phụng Hiền không khỏi có chút kỳ quái . Hắn thấy, thái tử kế vị là Thiên Mệnh Sở Quy, Mễ Tiểu Hiệp đứng ở thái tử một bên rất có tiền đồ a .

"Không có ý tứ Chu Đại Nhân, ta bỗng nhiên có chút đau đầu ."

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt cười khổ, hữu khí vô lực khoát khoát tay .

"Ồ nga, ta đây liền cáo từ trước ."

Chu Phụng Hiền liền vội vàng đứng lên, còn trấn an Mễ Tiểu Hiệp nói .

"Mễ đại nhân an tâm tĩnh dưỡng, gần nhất không có việc gì cũng đừng hướng Quốc Tử Giám chạy ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu nói tạ ơn, đem Chu Phụng Hiền vẫn đưa đến ngoài cửa .

"Hết xong, cái này xong."

Chu Phụng Hiền ly khai, Mễ Tiểu Hiệp cấp bách ở trong sân xoay quanh . Nhất tướng công thành vạn cốt khô, huống chi là Đế Nghiệp . Từ xưa đến nay trung ngoại, đứng sai đội cái nào rơi vào tốt ?

Mễ Tiểu Hiệp suy tư, phải mau nhanh bứt ra . Nhưng cụ thể làm sao bứt ra, lúc này chẳng những không có biện pháp tốt, ngược lại dường như càng lún càng sâu .

"Thần Chức, đúng Thần Chức!"

Suy tư một lát, Mễ Tiểu Hiệp ánh mắt đột nhiên kiên định . Ở nguy hiểm đến trước khi tới, chỉ có làm bản thân lớn mạnh!

Mễ Tiểu Hiệp hít sâu một hơi, hai mắt khép hờ, thử cảm ứng trong óc cột mốc đường, hắn phải đi gặp Cảnh Huyễn Tiên Tử!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

070 Ngũ Hành Sơn áp Đại Thánh

Ý thức nguy cơ xuống, Mễ Tiểu Hiệp cần phải nhanh một chút tăng thực lực lên, cho nên hắn chuẩn bị đáp lại Cảnh Huyễn Tiên Tử điều kiện, hoàn thành sống yên phận cuối cùng một vòng nhiệm vụ!

Nói chung, trước tiên ở cái thế giới này sống yên phận!

Ông!

Mễ Tiểu Hiệp ý thức đụng chạm trong óc cột mốc đường, chỉ thấy hóa thành một đạo kim quang bay ra . Ngay sau đó không gian một trận rung động, tảng lớn mây mù xuất hiện ở Mễ Tiểu Hiệp trước mặt .

Mây mù chậm rãi nhúc nhích, hiện ra một con đường . Mễ Tiểu Hiệp hướng bên trong liếc mắt nhìn, không phải rất thâm, nhưng bởi vì vụ khí lượn lờ, cũng thấy không rõ phần cuối .

Mễ Tiểu Hiệp định thần một chút, cất bước đi vào thông đạo .

Nhưng không nghĩ tới là, con đi hơn mười bước, trước mắt rộng mở trong sáng, chỉ thấy trước mặt một tòa thật to đền thờ, chính là quá hư huyễn cảnh giới!

"Cái này đến ?"

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, lần trước hắn đi qua Vân Lộ đăng thiên, thế nhưng đã đi mấy giờ, lẽ nào đây chính là đi cửa chính cùng đi cửa sau khác biệt ?

"Ngươi tới ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, một thanh âm vang lên, tiếp tục một đạo Thải Hà rơi xuống đất, chính là Cảnh Huyễn Tiên Tử .

"Đi theo ta ."

Nơi đây không phải nói chuyện địa phương, Cảnh Huyễn Tiên Tử liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, phía trước dẫn đường .

Không bao lâu, hai người lần thứ hai đi tới lần trước nói chuyện gian phòng kia . Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn bốn phía, phòng này nhìn không ra đặc biệt gì . Nhưng phỏng đoán phải có loại cấm, nhưng để phòng ngừa nghe trộm các loại .

"Ngươi là có hay không đã nghĩ kỹ ?"

Cảnh Huyễn Tiên Tử nhìn Mễ Tiểu Hiệp, vẻ mặt nghiêm túc .

"Nói cho ta biết tình huống cụ thể đi."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, hắn nếu đến, liền đã quyết định quyết tâm .

" Được !"

Cảnh Huyễn Tiên Tử mặt lộ vẻ vui mừng, hít sâu một hơi, mở miệng nói .

"Ta vị bằng hữu kia tên là Tôn Ngộ Không, trên trời dưới đất cũng gọi hắn Tề Thiên Đại Thánh, năm trăm năm trước nguyên nhân Đại Náo Thiên Cung, bị Như Lai Phật Tổ đặt ở Ngũ Hành Sơn xuống . . ."

Nghe tới câu đầu tiên, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, kém chút từ chỗ ngồi đứng lên!

"Dĩ nhiên là Tôn Ngộ Không . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngầm cười khổ, cái này quả nhiên không phải bình thường sự tình .

Cảnh Huyễn Tiên Tử phía sau nói, Mễ Tiểu Hiệp hầu như không có làm sao nghe, trên thực tế hắn cũng không cần nghe, câu chuyện này hắn quá quen thuộc .

Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung, bị Như Lai Phật Tổ đẩy dời đi Tây Thiên Môn, bàn tay hóa thành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành Liên Sơn trấn áp . Đỉnh núi thiếp Ông Ma Ni Bá Mễ Hồng Lục Tự Đại Minh Chú, địa phương Sơn Thần thổ địa cùng với Ngũ Phương Yết Đế trong coi .

Cơ ăn thiết hoàn, khát uống màu đồng nước, đã năm trăm năm!

"Có thêm hai mươi mấy năm, Tôn Đại Thánh là được tai tiêu tan nghiệp tràn đầy, thoát khốn ra ."

Đơn giản tự thuật một lần sau đó, Cảnh Huyễn Tiên Tử hơi thở phào, trên mặt lộ ra một nụ cười nói rằng .

"Lần này cần ngươi đi trước Ngũ Hành Sơn thấy lớn Thánh, chính là đem tin tức này nói cho hắn biết ."

"Liền cái này ?"

Nghe đến đó, Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, có chút khó có thể tin nhìn Cảnh Huyễn Tiên Tử .

Cảnh Huyễn Tiên Tử đĩ nhiên biết Tôn Ngộ Không sắp mãn tù thả ra, như thế khiến Mễ Tiểu Hiệp vô cùng bất ngờ, cái này Cảnh Huyễn Tiên Tử tin tức đủ linh thông .

Nhưng càng làm cho hắn giật mình là, vì sao hao hết hoảng hốt, phải lấy sớm báo cho biết Tôn Ngộ Không . Dù sao năm trăm năm đều vượt đi qua, còn kém cái này hai mươi mấy năm à.

"Ngươi nào biết đâu rằng, có một hi vọng cùng không có hi vọng khác nhau ."

Nhìn ra Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc, Cảnh Huyễn Tiên Tử thở dài nói rằng .

Đối với bị áp năm trăm năm Tôn Ngộ Không mà nói, nếu như biết còn có hai mươi mấy năm liền có thể thoát khốn, cái này hai mươi mấy năm tự nhiên qua được rất nhẹ nhàng . Nhưng nếu như không biết, như cũ nhìn không thấy chút nào hy vọng, như vậy hai mươi mấy năm mỗi ngày đều sẽ rất thống khổ .

Thật đạo lý Mễ Tiểu Hiệp hiểu, nhưng hắn vẫn không hiểu, quy căn kết, Tôn Ngộ Không đều nhanh muốn thoát khốn . Cảnh Huyễn Tiên Tử mạo nguy hiểm lớn như vậy, chỉ vì tiễn một câu nói này, đáng giá không ?

Đắc những lời này, Tôn Ngộ Không chỉ là qua được thoải mái một chút . Nhưng một ngày sự tình bại lộ, Cảnh Huyễn Tiên Tử rất có thể sẽ bị lột bỏ thần Tịch, đánh vào luân hồi!

Theo Mễ Tiểu Hiệp, tiền lời và nguy hiểm hoàn toàn không được tỷ lệ . Hắn không khỏi hiếu kỳ, Cảnh Huyễn Tiên Tử cùng Tôn Ngộ Không đến là quan hệ như thế nào, muốn giúp hắn như vậy ?

"Làm sao, lẽ nào ngươi sợ ?"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp nãy giờ không nói gì, Cảnh Huyễn Tiên Tử nhìn hắn khẽ nhíu mày .

Như là đã đem sự tình nói cho Mễ Tiểu Hiệp, nếu như Mễ Tiểu Hiệp đổi ý, nàng kia chỉ có giết người diệt khẩu!

"Há, không có, ta cũng từng nghe qua Tôn Đại Thánh sự tích, một thời có chút cảm khái mà thôi ."

Mễ Tiểu Hiệp lấy lại tinh thần, cười khoát khoát tay, khiến Cảnh Huyễn Tiên Tử không cần phải lo lắng .

"Nguyên lai là như vậy ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử gật đầu, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên cũng biết Đại Thánh, như thế ngoài ý hắn đoán .

" Được, kế tiếp nên ta đề yêu cầu ."

Phấn chấn một cái tinh thần, Mễ Tiểu Hiệp nhìn Cảnh Huyễn Tiên Tử, một chữ một cái nói rằng .

"Ở ta đi Ngũ Hành Sơn trước khi, ngươi trước phải phong ta Thần Chức!"

"Cái này không có khả năng!"

Cảnh Huyễn Tiên Tử trong nháy mắt trợn to hai mắt, trực tiếp cự tuyệt .

Nếu như trước tiên phong Mễ Tiểu Hiệp vì quá hư huyễn cảnh giới bồi bàn, một ngày Mễ Tiểu Hiệp bại lộ, ắt sẽ liên lụy ra quá hư huyễn cảnh giới, liên lụy đến nàng . Cho nên bất luận thế nào, hắn cũng không khả năng trước tiên phong Mễ Tiểu Hiệp .

"Như vậy a, nhưng ta chỉ có yêu cầu này ."

"Tuyệt đối không thể!"

"Kia... Được rồi được rồi, ai cho ngươi là lão bản đâu, ta cho đổi lại một cái ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử không hề chừa chỗ thương lượng, Mễ Tiểu Hiệp làm bộ làm khó dễ xu thế, tiếp tục bỗng nhiên cười cười nói .

"Ta muốn cầu cũng không nhiều, tổng cộng bốn cái . . ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp mặt lộ vẻ gian trá, Cảnh Huyễn Tiên Tử nhướng mày, nàng bỗng nhiên biết, sợ rằng Mễ Tiểu Hiệp đã sớm suy nghĩ xong điều kiện, mới vừa nói trước tiên Phong Thần chức, con là cố ý đưa nàng quân mà thôi .

Thử nghĩ, dùng Mễ Tiểu Hiệp thông tuệ, đương nhiên biết Cảnh Huyễn Tiên Tử không có khả năng trước tiên phong hắn . Hắn chẳng qua là đoạt cái trên nước, vì phía sau bàn điều kiện lót đường mà thôi .

Không thể không nói, Cảnh Huyễn Tiên Tử mặc dù là tu luyện nghìn năm thần tiên, nhưng tiếp xúc bao nhiêu liền phát hiện, cùng cái tiểu cô nương giống như, quá đơn thuần!

Mễ Tiểu Hiệp cố ý tằng hắng một cái, ngay sau đó, đưa hắn điều kiện bày ra .

Số một, muốn đan dược, tu vi quá thấp làm sao lẻn vào Ngũ Hành Sơn, muốn tăng cao tu vi đan dược .

Thứ hai, yếu pháp bảo, ở bên ngoài hỗn, tiến tới là trang bị, trang bị không được cứng rắn làm sao đánh giặc .

Đệ tam, muốn kỹ năng, bất luận là pháp thuật vẫn là võ công, tới trước bảy loại tám loại, Sắc Giới, Vô Sắc giới tốt nhất, Dục Giới cực phẩm cũng được thông qua .

Đệ tứ, tạm thời chưa nghĩ ra, đãi định .

Ghi chú: Trọng yếu nhất là, các loại cho Tôn Ngộ Không tiện thể nhắn trở về, phải phong Mễ Tiểu Hiệp Thần Chức, ở trên bốn cái chỉ là phụ gia điều kiện, mà thôi .

". . . Ta xem không bằng như vậy, ta giết ngươi, lại tìm một không tham lam ."

Sau khi nghe xong, Cảnh Huyễn Tiên Tử cười lạnh nhìn Mễ Tiểu Hiệp, thực có can đảm công phu sư tử ngoạm .

"Ha hả, Tiên Tử không nên tức giận mà, ngươi giết ta, rồi đến cái nào tìm có thể tránh thoát Như Lai Phật Tổ bấm đốt ngón tay người ?"

Thấy Cảnh Huyễn Tiên Tử thật tức giận, Mễ Tiểu Hiệp vội vã khuyên bảo, lại cười ha hả nói rằng .

"Ta nói giá không hạn độ, nhưng là không có không chính xác ngươi ngay tại chỗ trả tiền lại, ngươi mọi việc dễ thương lượng mà, đả đả sát sát có mất nghi thái ."

"Phi! Thiếu theo ta nói năng ngọt xót!"

Cảnh Huyễn Tiên Tử khinh rên một tiếng, cái này phàm nhân thấy qua trơn trượt, nàng thực sự không thích .

Nhưng giống như Mễ Tiểu Hiệp nói như vậy, giết Mễ Tiểu Hiệp, lại cái nào tìm có thể tránh thoát Như Lai bấm đốt ngón tay người . Không có cách nào, Cảnh Huyễn Tiên Tử chỉ có thể bỏ qua thân phận, cùng mua thức ăn bác gái giống như, cùng Mễ Tiểu Hiệp cò kè mặc cả .

Lại nói tiếp, Cảnh Huyễn Tiên Tử tuy là đơn thuần, nhưng có một cổ bướng bỉnh sức mạnh . Hai người ngươi tới ta đi giao phong hơn một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên không có chiếm được bao nhiêu đại tiện nghi .

Số một, đan dược không có, cái này nghĩ cũng không cần nghĩ, bởi vì Mễ Tiểu Hiệp đã lừa gạt đi thiên hồng một Quật cùng vạn diễm cùng ly .

Thứ hai, pháp bảo cũng vô dụng, nhưng có thể cho Mễ Tiểu Hiệp một trương mượn tiền Phù, có thể sử dụng ba lần, để giúp Mễ Tiểu Hiệp lẻn vào Ngũ Hành Sơn .

Đệ tam, pháp thuật cái gì cũng không biết giáo, nhưng có thể cho Mễ Tiểu Hiệp giảng đạo, có thể ngộ ra cái gì, cùng với Ngộ bao nhiêu, đều xem Mễ Tiểu Hiệp bản thân tạo hóa .

Đệ tứ, căn bản không có đệ tứ!

Mặt khác, Cảnh Huyễn Tiên Tử đáp lại Mễ Tiểu Hiệp, chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp đem lời mang tới, cho dù tha sự sau khi bại lộ, cũng sẽ giữ đúng hứa hẹn phong hắn Thần Chức .

Nghe được cuối cùng đồng ý, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm bĩu môi . Nếu như hắn bại lộ, đến lúc đó Cảnh Huyễn Tiên Tử đều tự thân khó bảo toàn, làm sao còn phong hắn Thần Chức . Còn nữa nói, một ngày bại lộ, Mễ Tiểu Hiệp còn có thể bình an trở về sao?

Bất kể nói thế nào, chuyến này chỉ cho phép thành công, không có có thất bại!

"Hắc hắc, Tiên Tử, vậy chúng ta bắt đầu đi ."

Tạm thời không quan tâm những chuyện đó, Mễ Tiểu Hiệp xoa xoa tay, vẻ mặt thèm nhỏ dãi, không dằn nổi nhìn Cảnh Huyễn Tiên Tử .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

071 Tiên Tử giảng đạo

Thiên Địa Sơ Khai, Hồng Quân lão tổ Tử Tiêu Cung giảng đạo, sau đó tựu ra sáu vị thánh nhân . . .

Cùng Hồng Quân lão tổ so sánh với, Cảnh Huyễn Tiên Tử kém đâu chỉ cách xa vạn dặm . Nhưng so với Mễ Tiểu Hiệp, làm sao dừng cao hơn cách xa vạn dặm .

Nghe nhiều tiền bối giảng bài, nhất định là mới có lợi . Hơn nữa căn cứ Mễ Tiểu Hiệp kinh nghiệm kiếp trước, nói không chừng có thể từ đó Ge T đến công pháp, kỹ năng các loại .

Mễ Tiểu Hiệp có chút không dằn nổi, thúc giục khiến Cảnh Huyễn Tiên Tử nhanh lên bắt đầu giảng đạo .

Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng hy vọng Mễ Tiểu Hiệp điểm tâm sáng xuất phát đi Ngũ Hành Sơn, cho nên tắm rửa thay y phục Phần Hương sau đó, vẫn là ở gian phòng này, liền bắt đầu cho Mễ Tiểu Hiệp giảng đạo .

"Cái gọi là pháp thuật, cây ở pháp, thuật là diệp . Cành lá thiếu một thứ cũng không được, pháp cùng thuật chặt chẽ không thể tách rời . Ngày hôm nay nói, như thế nào pháp như thế nào thuật, như thế nào pháp thuật . . ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử mồm miệng rõ ràng, thanh âm uyển chuyển êm tai, đừng nói là nghe nàng giảng đạo, chỉ cần nghe nàng nói đều là một sự hưởng thụ . Hơn nữa không biết có phải hay không ảo giác, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cảm thấy sạch thất thơm ngát, nhưng cũng không phải là chỉ là trong lư hương Đàn Hương .

Cảnh Huyễn Tiên Tử nói nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, mà dù sao tầng thứ rất cao, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cảm thấy Huyền Ảo không gì sánh được, lại khó có thể tẩy rửa lý giải vừa nghĩ . Nhưng tuy vậy, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là nghe vui vô cùng, không dám có chút thất thần .

"Gợi ý: Nghe Tiên Tử giảng đạo, Thuật Tự Môn ngộ tính đề thăng 1 điểm!"

Bất tri bất giác, nhoáng lên hai canh giờ, 1 tiếng gợi ý bỗng nhiên vang lên .

"Đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, tiếp tục vội vã đi kiểm tra trạng thái . Chỉ thấy Thuật Tự Môn quả nhiên đề thăng 1 điểm ngộ tính, hiện tại đã biến thành 15!

"Tăng ngộ tính . . ."

Đã sớm biết nghe giảng mới có lợi, nhưng không nghĩ tới dĩ nhiên có thể tăng ngộ tính, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, trong lòng trong nháy mắt mừng như điên!

Bốn chữ bàng môn, là sống yên phận bản lĩnh .

Nhưng muốn học các môn kỹ năng, đều có đối ứng ngộ tính yêu cầu . Mễ Tiểu Hiệp Tứ Môn ngộ tính, trừ động tự hiểu ở ngoài, dư đều tương đối thấp, riêng là Thuật Tự Môn, ban đầu ngộ tính chỉ có chính là 14 điểm .

Dục Giới pháp thuật, trong, hạ phẩm yêu cầu ngộ tính 10, thượng phẩm yêu cầu 2 0, cực phẩm yêu cầu 30 .

Nói cách khác, dùng Mễ Tiểu Hiệp Thuật Tự Môn ngộ tính, hắn ngay cả học tập thượng phẩm pháp thuật tư cách cũng không có!

Nhưng cụ thể như thế nào đề thăng ngộ tính, Mễ Tiểu Hiệp cũng cũng không biết .

Lần này nghe Cảnh Huyễn Tiên Tử giảng đạo, lại có thể đề thăng ngộ tính, so sánh với ngộ ra công pháp gì các loại, Mễ Tiểu Hiệp còn cao hơn nữa hưng thịnh bao nhiêu!

"Quá tuyệt!"

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm mừng rỡ, tiếp tục không dám tiếp qua đa phần thần, vội vã tiếp tục nghe Cảnh Huyễn Tiên Tử giảng đạo .

Cảnh Huyễn Tiên Tử mỗi ngày giờ Thìn bắt đầu bài giảng, nói hai canh giờ, buổi trưa nghỉ ngơi . Các loại đến xế chiều giờ Mùi lần thứ hai bắt đầu bài giảng, vẫn là đem hai canh giờ, đợi được giờ Dậu nghỉ ngơi .

Như vậy nhoáng lên chính là năm ngày, Cảnh Huyễn Tiên Tử nói năm ngày, Mễ Tiểu Hiệp cũng đầy đủ nghe năm ngày .

Năm ngày sau đó, Mễ Tiểu Hiệp Thuật Tự Môn ngộ tính tổng cộng đề thăng 10 điểm, đạt được 24!

Nguyên vốn còn muốn tiếp tục nghe giảng, đem Thuật Tự Môn ngộ tính như bão tố đến . Thế nhưng đáng tiếc, đến phía sau Mễ Tiểu Hiệp rõ ràng cảm giác, Cảnh Huyễn Tiên Tử giảng đạo hiệu quả đã tiêu thất .

Không khỏi thở dài, xem ra coi như là nghe Tiên Tử giảng đạo, cũng không khả năng không hạn chế xoát ngộ tính .

Làm người không thể quá tham lam, hiện tại Thuật Tự Môn ngộ tính đã đề thăng tới 24, chí ít đã đạt được học tập thượng phẩm pháp thuật yêu cầu .

"Tiên Tử đã nhiều ngày khổ cực, ta đây liền cáo từ ."

Ngày cuối cùng giảng đạo hoàn tất, Mễ Tiểu Hiệp hướng Cảnh Huyễn Tiên Tử cáo biệt .

" Được, ta đưa ngươi ly khai ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử gật đầu, sau đó xông Mễ Tiểu Hiệp một phất ống tay áo .

Cùng hai lần trước cảm giác cùng loại, thân thể bỗng nhiên bay lên . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, lẽ nào lần này cũng vậy. . .

"Công tử! Công tử!"

Cảm giác có người đang gọi hắn, Mễ Tiểu Hiệp vô ý thức mở mắt, chỉ thấy Tiểu Thạch quỳ gối trước mặt, chính nằm úp sấp ở trên người hắn kêu khóc .

"Công tử ngài cuối cùng là tỉnh ."

Tiểu Thạch một bả nước mũi một bả lệ, thấy Mễ Tiểu Hiệp tỉnh lại, một trận mừng rỡ như điên, tiếp tục lại mang theo tiếng khóc nức nở nói rằng .

"Vừa rồi ngươi bỗng nhiên ở trong sân té xỉu, ta còn tưởng rằng ngươi muốn chết, hù chết ta ."

". . . Nói bậy, ta làm sao có thể chết!"

Trừng Tiểu Thạch liếc mắt, Mễ Tiểu Hiệp ngồi xuống, lúc này mới phát hiện hắn là nằm ở trên giường .

Nhìn bên ngoài sắc trời, dường như không có qua bao lâu thời gian . Xoa xoa có chua xót cái trán, xem ra lần này lại là Nguyên Thần đi trước quá hư huyễn cảnh giới . Ở bên trong vượt qua năm ngày, bên ngoài mới là thời gian uống cạn chun trà .

"Quá hư huyễn cảnh giới . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, thật đúng là tựa như ảo mộng, khiến người ta không đoán ra .

Chỉ là Ly Hồn mà thôi, đem khóc sướt mướt Tiểu Thạch đánh phát ra ngoài, Mễ Tiểu Hiệp tra nhìn một chút bảng skills, không khỏi thở phào một cái, Thuật Tự Môn ngộ tính đúng là 24 .

Cùng lúc đó, ở Mễ Tiểu Hiệp trong óc, có một trương hoàng sắc phù lục, chính là Cảnh Huyễn Tiên Tử cho cái khuôn mặt kia mượn tiền Phù .

Mượn tiền Phù có ba lần sử dụng cơ hội, có thể ngẫu nhiên truyền tống đến ngoài trăm dặm, cũng có thể trong vòng năm trăm thước tiến hành tinh chuẩn truyền tống . Không thể không nói, bảo mệnh, đánh lén đều rất tốt dùng, chỉ là số lần có chút Thiếu .

"Ngũ Hành Sơn . . ."

Bắt người tay ngắn, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ gần nhất hai ngày, thu thập chuẩn bị một chút, tựu ra phát đi trước Ngũ Hành Sơn .

Dù sao, coi như Mễ Tiểu Hiệp muốn tiêu cực lãn công, Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng sẽ không cho phép .

Sắc trời đã không còn sớm, Tiểu Thạch ở bên ngoài tửu lâu mua một ít cơm nước trở về, Mễ Tiểu Hiệp sau khi ăn tiếp tục tu luyện .

Nhập định đã ba tầng viên mãn, trước tiên nhập định luyện nữa khí, tốc độ tăng lên gấp đôi! Bạch Thủ Thái Huyền Kinh Luyện Khí thong thả, gấp bội sau đó cuối cùng là giống điểm xu thế .

Mặt khác có Tụ Khí Đan phụ trợ, đột phá Luyện Khí tam trọng chính là mấy tháng này sự tình .

Cùng lúc đó, gần nhất hương hỏa Nguyện Lực số lượng lần thứ hai tăng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hoài nghi, Xuân Nương có phải hay không đã đem Trường Xuân giáo phổ cập đến Thanh Sa Huyện các ngõ ngách .

Hương hỏa Nguyện Lực tăng, Luyện Thần tốc độ lần thứ hai đề thăng . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp tu luyện Vô Lượng Thập Lục Quan, thuộc về Sắc Giới công pháp, tốc độ tu luyện vốn cũng không kém .

Căn cứ tình huống bây giờ, Mễ Tiểu Hiệp lại lần nữa phân phối thời gian tu luyện, Luyện Khí, Luyện Thần các chiếm một nửa .

"Không sai biệt lắm ."

Tu luyện tới đêm khuya, Mễ Tiểu Hiệp từ trong nhập định tỉnh lại, thay y phục dạ hành, lặng lẽ xuất môn .

Ngày hôm nay Bách Gia Tính sách thành, trừ Thiên Hàng công đức ở ngoài, Mễ Tiểu Hiệp còn thu được Phủ Nha bảo rương chìa khoá . Hắn phải thừa dịp nổi bóng đêm, đi đem con kia bảo rương cho khai!

Nếu là lúc trước, coi như đạt được chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám dạ thám Phủ Nha . Nhưng bây giờ bất đồng, hắn đã đem thượng phẩm Khinh Công Vân Long Tam Chiết có một chút viên mãn . Bất luận là leo tường vào nhà, vẫn là chạy ra chạy trốn, đều không nói chơi .

Hiện tại đã là đêm khuya, trong nha môn trừ trực đêm sai dịch, thật không có gì thủ vệ . Nha môn mặc dù là triều đình môn hộ, nhưng dù sao không có gì đáng giá hoặc là đồ trọng yếu .

"Trò đùa, quả nhiên dùng tốt ."

Đến Nha bên ngoài cửa, Mễ Tiểu Hiệp thoáng đề khí, dưới chân nhẹ nhàng phát lực liền lướt qua cao mấy mét tường vây . Không khỏi khóe miệng cười, Vân Long Tam Chiết viên mãn sau đó, rốt cuộc tìm được điểm năm đó dạ thám hoàng cung cảm giác .

Tiến nhập Phủ Nha, Mễ Tiểu Hiệp thả nhẹ cước bộ, chú ý tránh được trị thủ nha dịch, trực tiếp hướng bảo rương vị trí lẻn đi .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

Thuận lợi tìm được bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp nhúng tay đụng chạm, gợi ý vang lên .

"Mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp ngay sau đó hạ đạt chỉ lệnh .

"Gợi ý: Thu được thành Kim Lăng số mệnh!"

"Quả nhiên!"

Lần thứ hai được nhắc nhở sau đó, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng không khỏi vui vẻ . Giống nhau vị trí, giống nhau chìa khoá manh mối, quả nhiên cũng khai ra đầy đất số mệnh .

Nhìn nữa Trữ Vật Không Gian trong, đã nhiều chỗ một đoàn hoàng sắc khí thể, đầy đủ cây đu đủ cao thấp . Bộ dạng so với lúc trước Lâm Giang Huyện đạt được một đoàn, còn muốn lớn hơn không chỉ gấp đôi!

"Thành Kim Lăng số mệnh: Thành Kim Lăng Địa Mạch ngưng tụ, có thể dùng để cọ rửa linh căn, đề thăng linh căn Phẩm Giai ."

Cẩn thận đề..., hay là trước tra nhìn một chút tin tức giới thiệu, cùng trước khi giống nhau, chỉ là biến thành thành Kim Lăng số mệnh .

Mễ Tiểu Hiệp yên tâm, tiếp tục tuyển chọn sử dụng cái này một dạng số mệnh .

Ông!

Trữ Vật Không Gian trung khí vận tiêu thất, Mễ Tiểu Hiệp cả người bị hoàng sắc số mệnh bao vây, cơ thể hơi rung động, phát sinh một trận ông hưởng nhẹ - vang lên .

"Di . . . Đây là!"

Số mệnh cọ rửa linh căn rất thoải mái, Mễ Tiểu Hiệp hơi khép hờ nhãn hưởng thụ, bỗng nhiên ngoài ý muốn phát hiện, hắn linh căn phẩm chất đang ở từng bước đề thăng, lập tức phải đạt tới Hoàng Giai cùng Huyền Giai điểm tới hạn!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

072 Tôn Ngô hậu nhân

Thành Kim Lăng so sánh với Lâm Giang Huyện, diện tích lớn mấy lần, nhân khẩu càng là nhiều hơn mười mấy lần . Cho nên thành Kim Lăng số mệnh, ở thể tích bên trên cũng tương đối gần Giang Huyện số mệnh đại xuất hơn hai lần .

Lúc trước sử dụng Lâm Giang Huyện số mệnh, Mễ Tiểu Hiệp linh căn đề thăng 13 . Vốn cho là còn muốn tiến hành hai lần số mệnh cọ rửa, mới có thể thăng cấp đến Huyền Giai linh căn .

Nhưng không nghĩ đến, bởi Kim Lăng số mệnh số lượng lớn, Mễ Tiểu Hiệp lại muốn trực tiếp đột phá!

Ầm ầm!

Linh căn phẩm chất nhanh chóng đề thăng, làm số mệnh còn lại một phần năm, Mễ Tiểu Hiệp trong cơ thể phảng phất có đồ đạc nổ bể ra đến, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn .

"Người nào!"

Động tĩnh quá lớn, kinh động trị thủ nha dịch, hai người giơ cây đuốc liền chạy tới .

"Không xong ."

Mễ Tiểu Hiệp thầm nghĩ không được, đề khí thả người một nhảy lên trên đỉnh, tiếp tục liên tiếp vài cái nhảy vụt, Phi Diêm Tẩu Bích nhảy ra Phủ Nha .

"Chẳng có cái gì cả ?"

"Chẳng lẽ là sét đánh ?"

Hai gã nha dịch qua đây, cầm cây đuốc chiếu một vòng, cái gì cũng không tìm được, hai mặt nhìn nhau một trận vò đầu .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp rơi xuống nha môn ngoại nhai đạo, tiếp tục nhấc chân chạy, một đầu đâm vào một cái hẻm nhỏ . Liên tiếp đi qua mấy cái hẻm nhỏ vắng vẻ, xác định không có nhân đuổi theo, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới dừng lại .

"Linh căn . . . Linh căn!"

Hơi thở ra một hơi, Mễ Tiểu Hiệp vội vã đi kiểm tra linh căn . Chỉ thấy nguyên bản chỉ có tấc hơn linh căn, lúc này đột phá nâng cao, đã vừa được hai thốn .

"Quá tốt!"

Linh căn hai thốn, Huyền Giai linh căn! Rốt cục tiến giai Huyền Giai linh căn, Mễ Tiểu Hiệp song quyền nắm chặt, vẻ mặt kích động .

Linh căn vạn trong tồn một, coi như may mắn là một phần vạn, đại thể cũng đều là Hoàng linh căn . Thiên, Địa, Huyền, Hoàng Tứ Giai linh căn, chỉ có Thiên Linh Căn có thể tu đến Kim Tiên, nhảy ra bên ngoài tam giới, chân chính Trường Sinh tiêu dao .

Mễ Tiểu Hiệp trước khi là Hoàng linh căn, chỉ có thể tu luyện tới Dục Giới cực hạn, cũng chính là Lục Trọng Thiên .

Trước sau trải qua Lâm Giang Huyện số mệnh, thành Kim Lăng số mệnh cọ rửa, lúc này rốt cục đề thăng tới Huyền Linh cây, có thể tu luyện tới Sắc Giới cực hạn, cũng chính là 24 Trọng thiên!

Tuy là tu vi không có tăng, nhưng tu luyện giới hạn đề thăng, độ lượng đề thăng, điều này làm cho Mễ Tiểu Hiệp làm sao có thể không được kích động .

"Số mệnh . . ."

Nhiều lần sau khi kiểm tra, xác định là Huyền Linh cây không thể nghi ngờ, Mễ Tiểu Hiệp cái này mới an tâm . Mà cùng lúc đó, trong đầu hắn một vệt ánh sáng hiện lên, bỗng nhiên minh bạch một việc .

Số mệnh cọ rửa đề thăng linh căn, nhưng chỉ giới hạn ở Hoàng linh căn, làm đề thăng tới Huyền Linh cây, số mệnh cọ rửa đã không có tác dụng .

"Chuyện gì xảy ra . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhíu mày, hắn cũng không biết vì sao, nhưng hắn chính là biết . Mặc dù không có trải qua nghiệm chứng, nhưng Mễ Tiểu Hiệp có chín mươi phần trăm chắc chắn đây là thật .

"Ai!"

Một lát, Mễ Tiểu Hiệp trùng điệp thở dài .

Đại Đường Cương Vực quảng tha, có hơn một ngàn huyện, Mễ Tiểu Hiệp nguyên bản còn đang suy nghĩ, nếu như đem các loại số mệnh đều khai ra, xoát ra một cái Thiên Linh Căn cũng không thành vấn đề .

Nhưng hiện tại xem ra, linh căn khó có được, quả nhiên không phải dễ dàng như vậy.

"Mặc kệ nó!"

Tuy là đáng tiếc, nhưng không biết làm thế nào . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp đã là Huyền Linh cây, có thể tu luyện tới 24 Trọng thiên, còn sớm đây, không cần thiết hiện đang phiền não .

"Hắc hắc, bảo rương, ta tới!"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng lộ ra một nụ cười, hướng Ngô Cung phương hướng chạy đi .

Thành Kim Lăng tổng cộng có bốn con bảo rương, một con Kim Bảo rương ba con màu đồng bảo rương . Trong Huyền Chân quan màu đồng bảo rương, Phủ Nha màu đồng bảo rương, đã bị Mễ Tiểu Hiệp khai ra .

Hiện tại chỉ còn Ngô Cung Kim Bảo rương, cùng với Cổ gia Tây phủ màu đồng bảo rương . Bất luận là Ngô Cung, vẫn là Cổ gia Tây phủ, đều không phải là có thể tùy tiện đi vào . Cho nên thời gian dài như vậy đến nay, Mễ Tiểu Hiệp căn bản không có tiếp xúc được cái này hai bảo rương, hiện tại ngay cả chìa khoá manh mối cũng không biết .

Nhưng lúc này không giống ngày xưa, Mễ Tiểu Hiệp Vân Long Tam Chiết viên mãn, nếu có thể lẻn vào Phủ Nha, đương nhiên cũng có thể thăm dò một chút hai địa phương này .

Trước khi đến Ngũ Hành Sơn trước khi, Mễ Tiểu Hiệp ít nhất phải đạt được cái này hai bảo rương chìa khoá manh mối, căn cứ chìa khoá vào tay khó dễ trình độ, nhất định phải không cần nhiều dừng mấy ngày .

"Không hổ là Đại Đường hành cung ."

Sau nửa canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp đi tới Ngô Cung quanh thân, ẩn thân hẻm nhỏ lặng lẽ quan sát . Chỉ thấy một đội thị vệ, tổng cộng có mười người, mặc khôi giáp cầm trong tay trường thương, vừa vặn tuần tra trải qua .

Đã sớm biết Kim Bảo rương ở Ngô Cung, tuy là vào không được, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng nói bóng nói gió một ít tin tức .

Theo hắn biết, Ngô Cung ở giữa tổng cộng một trăm thủ vệ, chia làm ba bộ phận . Một bộ phận phụ trách ngoài cung tuần tra, mặt khác hai bộ phân phụ trách trong cung thủ vệ, tuần tra .

Ngoài cung tuần tra tổng cộng ba mươi người, một đội mười người phân đội ba . Trong hai đội giao nhau dò xét, một đội khác đợi mệnh luân thế .

"Cơ hội!"

Chờ thời gian một nén nhang, tuần tra hai đội thị vệ vừa vặn chạm trán . Chờ bọn hắn phân đến sau khi đi xa, Mễ Tiểu Hiệp giống như một con mạnh mẽ Ly Miêu chui ra, trực tiếp chạy về phía Ngô Cung .

Tường vây có cao bảy tám thước, khoảng cách còn có ba mét thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp thả người nhảy, trực tiếp nhảy hướng đầu tường . Mễ Tiểu Hiệp cái nhảy này có cao năm mét, làm đạt được điểm cao nhất sẽ hạ lạc thời điểm, chân trái bỗng nhiên một bước không khí, thân hình lần thứ hai nâng cao nhảy lên đầu tường .

Ở đầu tường nằm sấp thân thể quan sát, trong cung chu vi cũng không có thị vệ, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới nhảy xuống . Khinh phiêu phiêu giống như một Phiến Thụ Diệp, lặng yên không một tiếng động rơi xuống bên trong tường .

"Hắc hắc ."

Trong cung có bảy mươi danh thủ vệ, không biết cụ thể như thế nào bộ thự . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, như vậy mới có chút ý tứ . Ở tiền thế sau khi, Mễ Tiểu Hiệp không chỉ một lần dạ thám hoàng cung . Tuy là toàn thân thần công không có, nhưng kinh nghiệm vẫn còn ở đó.

Căn cứ tiểu địa đồ biểu hiện, bảo rương đang ở Ngô Cung vị trí trung ương, một tòa rộng rãi trong đại điện . Mễ Tiểu Hiệp hành tung quỷ bí, dọc theo chân tường bóng ma đi tới, hướng bảo rương vị trí tới gần .

Không cầu nhanh chỉ cầu ổn, dọc theo đường đi cẩn thận một chút . Gặp phải gác thủ vệ, liền tránh khai, gặp phải tuần tra liền tạm thời tránh né . Thời gian chậm rãi trôi qua, Mễ Tiểu Hiệp tuy là tốc độ không nhanh, nhưng khoảng cách bảo rương đã càng ngày càng gần .

Thật dùng Mễ Tiểu Hiệp hiện tại bản lĩnh, những thị vệ này căn bản không phải đối thủ của hắn . Nhưng nếu như bị phát hiện, sau đó Ngô Cung thủ vệ tất nhiên tăng mạnh, chờ hắn đạt được chìa khoá rồi trở về khai bảo rương, độ khó liền lớn .

Khoảng cách hừng đông còn có hai canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục tiếp cận bảo rương chỗ đại điện! Ở trong bụi cỏ tránh thoát vài tên tuần tra thị vệ, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên chui ra, thẳng đến đại điện cửa chính .

"Nguyên lai là nơi đây . . ."

Mặc dù là Đại Đường hành cung, nhưng bởi vì không người ở ở, cho nên rất nhiều nơi cũng không có điểm đèn cung đình . Mễ Tiểu Hiệp đợi được phụ cận mới nhìn rõ, cái này nguyên lai là Hoàng Đế vào triều đại điện .

" Mở !"

Trên cửa có khóa, Mễ Tiểu Hiệp lấy ra Phục Ma Kiếm, đem khóa trực tiếp tước đoạn, sau đó đẩy cửa lắc mình vào đại điện .

"Tìm được!"

Che lại cửa điện, Mễ Tiểu Hiệp xoay người nhìn lại, chỉ thấy trên đại điện, Long Ỷ hai bên trái phải, một con Kim Bảo rương chính lóe ra chói mắt Bảo Quang!

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trở nên kích động, từ hắn đi tới thế giới này, vẫn là lần đầu tiên tiếp xúc Kim Bảo rương . Vội vã chạy tới, sau đó nhúng tay đụng chạm .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Gợi ý vang lên, quả nhiên cần chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp không được đình lại thời gian, ngay sau đó kiểm tra chìa khoá manh mối .

"Gợi ý: Đông Hán những năm cuối, thiên hạ ba phần . Tư Mã Thực Tào, lại diệt Thục Ngô . . ."

"Di, đây là . . ."

Nhìn chìa khoá manh mối, Mễ Tiểu Hiệp nao nao, làm hoàn toàn xong sau, không khỏi chau mày . Muốn muốn đạt được con này Kim Bảo rương chìa khoá, lại muốn tìm được Tôn Ngô hậu nhân!

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt không nói gì, Ngô Quốc diệt vong đến bây giờ, đã qua hơn ba trăm năm . Trong lúc từng trải Lưỡng Tấn, Nam Bắc Triều, Tùy Triều các triều đại quốc gia, mặc dù không đến thương hải tang điền tình trạng, nhưng sớm đã là vật thị nhân phi .

Riêng là cái này ba trăm năm chiến loạn không ngừng, rất nhiều người lang bạc kỳ hồ, văn hiến tư liệu cũng phần lớn tổn hại . Chỉ sợ cũng ngay cả Tôn Ngô hậu nhân bản thân, khả năng cũng không biết tổ tiên là ai, Mễ Tiểu Hiệp không có đầu mối, lại đi đâu tìm cái này cái gọi là hậu nhân .

"Kỳ quái . . ."

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp lại là cảm thấy rất ngờ vực, bảo rương mặc dù là ở năm đó Tôn Ngô hoàng cung, nhưng chìa khoá manh mối vì sao hết lần này tới lần khác là tìm Tôn Ngô hậu nhân, cái này có ý nghĩa gì ?

"Không hiểu nổi ."

Mễ Tiểu Hiệp không hiểu ra sao, nhưng như là đã đạt được chìa khoá manh mối, không dám quá lâu dừng lại, tiếp tục tựu ra đại điện .

Trên cửa khóa bị hắn tước đoạn, nếu như bị người phát hiện, cũng biết có người lẻn vào . Mễ Tiểu Hiệp thuận lợi đem hư khóa sủy đi, tạo thành cửa cung quên khóa lại biểu hiện giả dối .

"Có muốn hay không thuận tiện đi tranh Cổ phủ đây. . ."

Vừa hướng Ngô Cung bên ngoài chạy đi, Mễ Tiểu Hiệp vừa nghĩ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

073 đêm đi đại quan viên

Cuối cùng một con bảo rương, ở vào Cổ gia Tây phủ Nội Phủ . Đây là một con màu đồng bảo rương, chìa khoá cũng sẽ không quá khó khăn vào tay. Nhưng các loại Mễ Tiểu Hiệp chuồn ra Ngô Cung, khoảng cách hừng đông còn chỉ có một canh giờ .

". . . Đi về trước đi ."

Không kịp, Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, lượn quanh một cái vòng sau đó về nhà .

Dày vò cả đêm, tuy là thu hoạch phong phú, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi có chút mệt mỏi . Không có tiếp tục tu luyện, mà là lên giường nghỉ ngơi, tận tới lúc giữa trưa sau khi, lúc này mới tinh thần sung mãn đứng lên .

Ăn cơm trưa, Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai xuất môn, trước tiên đi xem đi Quốc Tử Giám . Hắn lần này đi Ngũ Hành Sơn, qua lại làm sao cũng phải hai ba tháng thời gian, làm Quốc Tử Giám Chủ Bộ, vẫn là lại mời một cái nghỉ dài hạn đi. . .

Xin nghỉ chung quy phải có một cái lý do, Mễ Tiểu Hiệp cũng lười phí đầu óc, thuận miệng nói thân thể không khỏe .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên đến Quốc Tử Giám, Chu Phụng Hiền rất là ngoài ý muốn . Khi nghe Mễ Tiểu Hiệp sinh bệnh xin nghỉ, chẳng những không có hoài nghi, ngược lại một trận quan tâm, khiến Mễ Tiểu Hiệp nhanh đi về nghỉ ngơi thật tốt . Lão Chu như vậy phúc hậu, Mễ Tiểu Hiệp đều có chút ngượng ngùng .

Ra Quốc Tử Giám, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục đi Vương Tử Đằng quý phủ, trước khi đi cũng muốn cùng Vương Tử Đằng lên tiếng kêu gọi .

Vương Tử Đằng vừa may ở quý phủ, nhưng Mễ Tiểu Hiệp không tốt lại lấy thân thể không khỏe hồ lộng, dù sao Vương Tử Đằng không giống Chu Phụng Hiền như vậy thực sự . Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, nói là lo lắng gia quyến, chuẩn bị trở về Lâm Giang Huyện bả gia quyến kế đó Kim Lăng .

Nghe Mễ Tiểu Hiệp muốn tiếp gia quyến đến, Vương Tử Đằng vô cùng vui sướng, chẳng những từ khố phòng lấy vài thớt tốt nhất tơ lụa, khiến Mễ Tiểu Hiệp mang về, còn vỗ bộ ngực đồng ý, sẽ mau sớm giúp Mễ Tiểu Hiệp điều động chức quan .

"Này cũng chuyện gì . . ."

Từ Vương phủ đi ra, đã là chạng vạng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài . Vẫn muốn từ quan trường bứt ra, nhưng không biết tại sao làm, ngược lại càng là dây dưa không ngừng .

Thế sự khó liệu, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản không nghĩ nhiều nữa, trước tiên làm tốt chuyện dưới mắt .

Đêm khuya thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp mặc vào y phục dạ hành lần thứ hai xuất môn, lần này thẳng đến Cổ phủ .

Cổ gia mặc dù là hào môn đại tộc, hiện tại lại là hoàng thân quốc thích, nhưng tóm lại không có quan binh gác, con có mấy người trực đêm gia đinh dò xét khắp nơi .

So sánh với Ngô Cung, đơn giản hơn nhiều.

Mễ Tiểu Hiệp nhìn một chút bốn phía không người, thả người nhảy liền nhảy vào Cổ gia Tây phủ tường viện .

"Di, cái này bảo rương vị trí . . ."

Lần thứ hai kiểm tra tiểu địa đồ, khiến Mễ Tiểu Hiệp hơi ngoài ý muốn là, bảo rương vị trí cũng không có thay đổi, nhưng cảnh vật chung quanh lại thay đổi .

Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới nhớ tới, đoạn thời gian trước vì nghênh tiếp Nguyên Phi, Cổ gia đem mấy thứ lưỡng Phủ liền và thông nhau, kiến tạo đại quan viên . Lúc đó bảo rương là ở Tây phủ, nhưng bây giờ thuộc về đại quan viên trong .

"Đại quan viên . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận trầm ngâm, thăm viếng đã hoàn tất, Đại Ngọc, bảo sai bọn họ cũng đã vào ở đại quan viên . Lẽ nào con này màu đồng bảo rương, cùng mười hai sai có quan hệ ?

Trống rỗng đồ đoán cũng vô dụng, nhìn cũng biết . Mễ Tiểu Hiệp vận khởi Khinh Công, Phi Diêm Tẩu Bích phòng ngoài qua hành lang, trực tiếp hướng bảo rương vị trí chạy đi .

"Ai u! Ngươi người chết! Ngươi đây là làm cái gì yêu, Chân Chân mắc cở chết người!"

"Hắc hắc, ta Nhị nãi nãi, ta chỉ là đổi lại tư thế, ngươi lại không được ."

"Phi! Xé nát ngươi miệng, loại này chó lợn dùng tư thế, ngươi đi làm cho phẳng nhi đứa nhỏ phóng đãng đi, ta mới không được hầu hạ đây."

"Các ngươi lộng thú, hết lần này tới lần khác lại sao bên trên ta, tới thì tới, nhị gia ngươi tới, ngươi lộng lộng, chốc lát nữa xem ai trông mà thèm nước chảy ."

. . .

Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp đi qua Vinh Phủ Nội Phủ, trải qua một gian phòng ốc dưới cửa sổ thời điểm, chợt nghe bên trong có động tĩnh, ngược lại giống như Nhất Long Hí Song Phượng trò hay . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười cười, trễ như thế vẫn còn ở cày cấy, cái này Cổ Liễn thật đúng là thật là có phúc .

Tiếp tục cũng không có đình lại, trực tiếp lướt qua tiếp tục chạy về phía bảo rương .

"Đây chính là đại quan viên . . ."

Không đến thời gian một chun trà, Mễ Tiểu Hiệp đi tới một tọa phía bên ngoài viện, chính là đại quan viên .

Đại quan viên kiến tạo muốn nổi bật, lại quỷ phủ thần công không mất đại khí . Mà Mễ Tiểu Hiệp dùng Vọng Khí Thuật quan sát, bởi đây là tiếp đãi quý phi thăm viếng biệt viện, mặt trên một tầng kim quang quý khí . Mặt khác từ ở trong đó ở đủ xuất sắc nữ nhi gia, bay khắp nơi nổi ngũ thải hà quang .

Không thể không nói, tốt một tòa đại quan viên!

Mễ Tiểu Hiệp thoáng cảm khái, tiếp tục liền nhảy vào trong viện, vẫn là hướng bảo rương phương hướng chạy đi .

"Tiểu thư, đêm đã khuya, nghỉ ngơi đi . Thân ngươi một dạng vốn là yếu, không thể như vậy mệt nhọc ."

"Cái này thủ ô mai viết thật sự là tốt Tử Quyên ngươi cũng đến xem, ta thiên cầu vạn cầu, mới từ Long Thúy Am đạt được tân tác, bên ngoài cũng không có đây."

"Hì hì, nguyên lai tiểu thư ngươi cũng là một có mới nới cũ ."

"Phi! Ngươi nhưng thật ra nói một chút, ta là như thế nào có mới nới cũ ."

"Nói một chút hãy nói một chút, đoạn thời gian trước, ngươi còn độc yêu Mặc Mai. Lần này đắc ô mai, liền xá Mặc Mai, đây không phải là có mới nới cũ vậy là cái gì ?"

"Ngươi biết cái gì, cái này lưỡng thủ ta đều yêu . Tử Quyên ngươi mau mau nghiền nát, ta muốn đem cái này thủ ô mai cũng chép lại, sau đó bồi treo lên trên tường ."

"Cái này lớn buổi tối còn viết chữ gì, sáng mai rồi hãy nói ."

"Ta không được, Hảo tỷ tỷ, van cầu ngươi ."

"Được rồi được rồi, nhưng viết xong liền buồn ngủ ."

. . .

Trải qua một chỗ thời điểm, chỉ thấy ngôi viện này chèn tràn đầy Thúy Trúc, ngầm trộm nghe đến bên trong có nữ nhi âm thanh . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nao nao, lẽ nào đi tới Tiêu Tương quán ?

"Tử Quyên . . . Đại Ngọc ?"

Bên trong nói, chẳng lẽ là cùng Tiết Bảo Sai đặt song song mười hai sai đệ nhất Lâm Đại Ngọc ? Như thế ngoài Mễ Tiểu Hiệp dự liệu, Lâm Đại Ngọc dĩ nhiên cũng thích hắn thơ, nhưng lại bồi đứng lên đọng ở trong khuê phòng .

Không có xem Cổ Liễn Hí Phượng tỷ, Mễ Tiểu Hiệp nhưng thật ra muốn đi xem một chút Tần nhi . Nhưng ngẫm lại vẫn là nhịn xuống, vẫn là trực tiếp chạy về phía bảo rương .

"Cuối cùng là tìm được ."

Hầu như đi qua nửa vườn, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục đi tới bảo rương chỗ, chỉ thấy là một tòa tinh sảo sân, mặt trên đề danh Di hồng viện.

"Nguyên lai là nơi đây ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi có chút ngoài ý muốn, con này bảo rương, vốn cho là là theo mười hai sai có quan hệ . Không nghĩ tới đều không phải là, vừa vặn là đại quan viên trong duy nhất nam tính, được xưng cổ kim đệ nhất dâm ~ người Cổ Bảo Ngọc .

Cổ Bảo Ngọc trong viện trừ tập nhân, Tình Văn, Xạ Nguyệt, Thu văn tứ đại nha hoàn, còn có thật nhiều tiểu nha hoàn, dùng Cổ Bảo Ngọc tính tình, bình thường đại thể thật không minh bạch . Chí ít tập nhân cùng Bích Ngân, quả thực cùng Cổ Bảo Ngọc phát sinh quan hệ .

Cũng may, đêm nay Bảo nhị gia không biết có phải hay không không có hứng thú, trong Di Hồng viện đã tắt đèn, nhưng thật ra thuận tiện Mễ Tiểu Hiệp vào đi tìm bảo rương .

"Vạn hạnh vạn hạnh ."

Lật vào sân sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận may mắn . Chỉ thấy con kia màu đồng bảo rương, đang ở sân góc, cũng không tại trong phòng .

Nếu như bảo rương ở trong phòng, Mễ Tiểu Hiệp len lén chạy vào đi, rất có thể sẽ kinh động ngủ Bảo Ngọc cùng hắn nha hoàn .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp trước đây đụng chạm bảo rương, được nhắc nhở sau đó ngay sau đó kiểm tra chìa khoá manh mối .

"Gợi ý: Lấy một chọi mười, thế nhưng tài sơ học thiển, cùng chúng nữ trò chơi làm thơ, Cổ Bảo Ngọc liên tiếp lạc hậu . . ."

Nhìn manh mối gợi ý, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi khẽ nhíu mày . Nói là Cổ Bảo Ngọc cùng Lâm Đại Ngọc các nàng so sánh thơ, mỗi lần đều là thua, hiện tại muốn dạy dỗ Cổ Bảo Ngọc viết ra một bài thơ hay, mới có thể thu được đắc chìa khoá .

Nói thật, nhiệm vụ này cũng không khó, nhưng có chút phiền phức . Mễ Tiểu Hiệp cùng Cổ Bảo Ngọc ở quá hư huyễn cảnh giới từng thấy, nhưng trong hiện thực căn bản không nhận thức, như thế nào chỉ điểm hắn làm thơ ?

"Tính, rồi hãy nói ."

Thở dài nhảy ra Di hồng viện, chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp còn ở lại Kim Lăng, sớm muộn cũng sẽ có cùng Cổ Bảo Ngọc tiếp xúc cơ hội, chỉ có thể chờ đợi khi đó rồi hãy nói .

"Long Thúy Am . . ."

Thu được bảo rương chìa khoá manh mối, Mễ Tiểu Hiệp mục tiêu đã đạt thành . Nhưng hắn cũng không có lập tức ly khai, mà là chạy về phía đại quan viên trong một tòa am ni cô .

Nếu như không nói bậy, Diệu Ngọc hiện tại hắn là ở tu hành . Nếu đến đại quan viên, hơn nữa sẽ lên đường ly khai, Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị đi cùng Diệu Ngọc nói từ biệt .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

074 Đường Tăng xuất thế

"Người nào!"

Long Thúy Am trong thiện phòng, Diệu Ngọc bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy, cảnh giác nhìn ngoài cửa sổ .

Nhưng bên ngoài mông lung dưới ánh trăng, trừ bóng cây ở ngoài chẳng có cái gì cả .

"Lẽ nào ta nhìn lầm ?"

Diệu Ngọc khẽ nhíu mày, đúng là không người nào, lúc này mới nằm xuống tiếp tục ngủ .

"Thiếu điều, nguy hiểm thật ."

Long Thúy Am ngoài tường, Mễ Tiểu Hiệp khinh khinh vỗ ngực, thở ra một hơi thật dài, kém chút bị Diệu Ngọc phát hiện .

Vừa rồi hắn đi tới Long Thúy Am, vốn là muốn cùng Diệu Ngọc cáo biệt . Nhưng đợi được ngoài cửa sổ, lại cảm thấy không thích hợp, dù sao hiện tại đã là đêm khuya, Diệu Ngọc lại là một cái sống một mình xinh đẹp Tiểu Ni Cô .

Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, trước xem tình huống một chút rồi hãy nói .

Mễ Tiểu Hiệp moi cửa sổ hướng bên trong xem, chỉ thấy Diệu Ngọc nằm ở trên giường chính đang say ngủ . Nhưng khiến hắn không nghĩ tới là, Diệu Ngọc lại nhưng đã là LV 5! Hơn nữa khí tức quanh người dày, rõ ràng là công đức gia thân khí tượng!

Bách Gia Tính thành, Thiên Hàng công đức, trong ba thành bị Diệu Ngọc phân . Diệu Ngọc bằng vào cái này ba thành công đức, tu vi nhảy đề thăng Tam Trọng Thiên, đã vượt qua trước đây Tĩnh Huyền sư thái!

Hơn nữa công đức gia thân thiên đạo che chở, phổ thông yêu ma quỷ quái, đừng nói là đả thương hại Diệu Ngọc, bây giờ muốn muốn gần người đều khó khăn .

Tu vi đề thăng, Diệu Ngọc cảm giác trở nên cực kỳ nhạy cảm . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm rình, lúc này đưa nàng giật mình tỉnh giấc .

Thấy Diệu Ngọc bỗng nhiên tỉnh lại, Mễ Tiểu Hiệp vội vã vận khởi Khinh Công đào tẩu . Cái này hơn nửa đêm, hắn thấy thế nào đều muốn mưu đồ gây rối sắc lang, sợ rằng có miệng nói không rõ .

"Người so với người, tức chết người!"

Mễ Tiểu Hiệp Khinh Công tốt không có bị Diệu Ngọc phát hiện, lúc này nhưng lại là một bộ mặt như ăn mướp đắng .

Hắn độc chiếm bảy thành công đức, cũng chỉ là thăng cấp tam môn kỹ năng, mặt khác đắc nhất kiện công đức pháp bảo .

Trong Phục Ma Kiếm tuy là truyền vào đại lượng công đức, ủng có Mạc Đại Uy Năng, nhưng bởi vì bản chất không có thay đổi, cho nên con đề thăng tới thượng phẩm pháp khí . Nếu như muốn tiếp tục đề thăng, còn phải trộn lẫn vào tài liêu khác tiến thêm một bước trọng luyện .

Cùng Diệu Ngọc so với, Mễ Tiểu Hiệp thu hoạch thật sự là quá ít, thực sự là người so với người làm người ta tức chết .

Nhưng điều này cũng tại không được người khác, ai bảo Mễ Tiểu Hiệp là Xuyên Việt Giả, công đức, nghiệp lực cụ không dính vào người đây.

"Đi thôi ."

Không có thể nói chuyện với Diệu Ngọc, nhưng biết nàng hiện tại tốt, hơn nữa đắc lần này tạo hóa, Mễ Tiểu Hiệp cũng rất vui mừng, an tâm không ít .

Không cần thiết không phải muốn gặp mặt, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục xoay người ly khai .

Không bao lâu, ra Cổ phủ, Mễ Tiểu Hiệp lượn quanh một cái vòng, về đến nhà .

Sau đó suốt đêm không nói chuyện .

Sáng sớm ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp sáng sớm rời giường, đơn giản thu thập hành lý, sẽ lên đường đi trước Ngũ Hành Sơn .

"Công tử, ngươi thì mang theo ta đi, không có ta theo bên người, người nào chiếu cố ngươi a ."

Nghe nói Mễ Tiểu Hiệp muốn đi xa nhà, Tiểu Thạch vẻ mặt cầu xin, xin cùng đi .

"Ngươi tốt nhất giữ nhà, luyện thật tốt võ, chờ ta trở lại muốn kiểm tra ngươi võ nghệ ."

Mễ Tiểu Hiệp lắc đầu, quặm mặt lại nói rằng .

Tiểu Thạch tuy là học Kim Cương Bất Hoại thần công, nhưng bây giờ chỉ là mới học sạ luyện . Vóc người quả thực rắn chắc khôi ngô một ít, khí lực cũng lớn không ít, nhưng vẫn là quá yếu .

Lần này đi trước Ngũ Hành Sơn rất có thể rất nguy hiểm, Mễ Tiểu Hiệp không có khả năng mang theo Tiểu Thạch cùng nhau .

"Được rồi, ta nhất định luyện thật tốt võ ."

Còn tưởng rằng Mễ Tiểu Hiệp chê hắn trói buộc, Tiểu Thạch uể oải gật đầu, chỉ có thể đáp lại . Tâm lý lại âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải sớm ngày luyện thành Kim Cương Bất Hoại, có thể chân chính đến giúp Mễ Tiểu Hiệp!

"Mễ Tiểu Hiệp! Mễ Tiểu Hiệp ở chỗ nào!"

Đem ngựa dắt ra đến, mới vừa đem bao quần áo để lên, viện môn bỗng nhiên bị đẩy ra, một người đàn ông la hét ầm ĩ nổi chạy tiến đến .

"Ngươi là ai a! Làm sao tùy tiện xông loạn!"

Tiểu Thạch tâm lý không thoải mái, thở phì phì liền nghênh đón .

"Di, tại sao là ngươi ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn lên, làm thấy rõ người tới sau đó, nhưng không khỏi vô cùng bất ngờ .

Người vừa tới không phải là người khác, chính là Hồng Giang Độ Khẩu, theo Lưu Hồng giết Trần Quang Nhụy Lý Bưu! Theo lý thuyết, Lý Bưu hẳn là cùng Lưu Hồng ở Giang Châu, được nhiều người ngưỡng mộ qua ngày lành, làm sao bỗng nhiên chạy đến Kim Lăng, hơn nữa hình như là riêng tìm đến Mễ Tiểu Hiệp .

"Ta có thể tính tìm được ngươi!"

Lý Bưu đẩy một cái Tiểu Thạch, nhưng không có thôi động, bất quá hắn cũng không để ý, bước đi hướng Mễ Tiểu Hiệp .

Thấy Lý Bưu cùng Mễ Tiểu Hiệp nhận thức, Tiểu Thạch cau mày một cái, lúc này mới không để ý hắn .

"Ngươi không ở Giang Châu hưởng phúc, đến ta đây làm cái gì ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, thỉnh Lý Bưu vào nhà . Tuy là ngoài ý muốn, nhưng chứng kiến Lý Bưu, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là rất cao hứng .

"Ngươi còn bần thần cái gì, người đều phải chết, nhanh lên đi theo ta đi!"

Lý Bưu không có vào nhà, lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp liền đi ra ngoài .

"Người muốn chết ? Các loại, ai muốn chết."

Mễ Tiểu Hiệp biến sắc, cau mày nhìn Lý Bưu .

"Còn có thể là ai, Lưu Hồng, Lưu Hồng muốn chết!"

"Lưu Hồng ? Êm đẹp, hắn tại sao phải chết ?"

"Bệnh hiểm nghèo, hốt nhiễm bệnh hiểm nghèo, còn chỉ còn một hơi thở, trước khi chết muốn gặp ngươi một lần cuối ."

"Hốt nhiễm bệnh hiểm nghèo ? Thấy ta . . . Ngươi nên không gạt ta chứ ?"

"Ngươi làm sao nghi thần nghi quỷ, loại chuyện này ta sẽ nói lung tung ? Theo ta đi phải đó "

". . . Được rồi, ta với ngươi đi xem ."

Lưu Hồng bỗng nhiên muốn chết, cái này quả thực ngoài Mễ Tiểu Hiệp dự liệu . Không có gì bất ngờ xảy ra, Lưu Hồng tuyệt đối sẽ không chết sớm, bởi vì hắn phải chờ mười tám năm Hậu Đường tăng tới tìm hắn báo thù .

Hơn nữa nhìn Lý Bưu thần tình, xem không ra bất kỳ bi thương, dùng hắn cùng Lưu Hồng tình cảm mà nói, cái này quá khả nghi . Hơn nữa coi như Lưu Hồng muốn chết, cũng không có lý do gì không phải thấy Mễ Tiểu Hiệp một lần cuối .

Nói chung, cái này rất khả nghi .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp vẫn phải đi xem đi Giang Châu, mặc kệ thế nào, Lưu Hồng cùng Lý Bưu là hắn kiếp trước huynh đệ, nhất định là xảy ra chuyện gì, hắn mau chân đến xem .

Lý Bưu tự có mang mã, Mễ Tiểu Hiệp vừa vặn bao quần áo đã thu thập xong, trực tiếp lên ngựa với hắn đi ra Kim Lăng .

Hai người một người một ngựa, ra roi thúc ngựa đi đường suốt đêm, ước đoán mấy ngày liền có thể đến tới Giang Châu .

Xem Lý Bưu mâu sức chân gấp rút lên đường, quả thực giống có chuyện gì gấp . Trên đường, Mễ Tiểu Hiệp thử nói bóng nói gió hỏi, nhưng Lý Bưu một mực chắc chắn Lưu Hồng muốn chết, hắn không nói câu nào .

Mễ Tiểu Hiệp đơn giản cũng không hỏi thêm nữa, theo miệt mài gấp rút lên đường . Như vậy nhoáng lên mấy ngày, trung tuần tháng ba thời điểm, hai người rốt cục đi tới Giang Châu địa giới, tiếp tục thẳng đến Tri Châu Phủ .

"Ta nói, đây chính là ngươi nói muốn chết người ?"

Đến trước phủ, chỉ thấy trên cửa chính giăng đèn kết hoa, khắp nơi đều là màu đỏ thẫm vui sướng . Mễ Tiểu Hiệp chỉ chỉ, trừng liếc mắt hai bên trái phải Lý Bưu .

"Ta thảo! Sẽ không có vượt qua đi!"

Lý Bưu vỗ đùi, tiếp tục hắc hắc vui một chút, chuyển nói với Mễ Tiểu Hiệp .

"Thật ta là mời ngươi uống rượu mừng, Lưu Hồng sợ ngươi không đến, mới để cho ta nói như vậy ."

"Rượu mừng ? Chẳng lẽ Trần đại nhân muốn nạp cái tiểu thiếp ."

Mễ Tiểu Hiệp trêu tức cười cười, Lưu Hồng thân phận bây giờ là Trần Quang Nhụy, Ân Ôn Kiều thế nhưng thừa tướng thiên kim, lượng hắn cũng không còn lá gan đó .

"Nash sao tiểu thiếp, hắn cùng Ân Ôn Kiều qua được vẫn khỏe ."

Lý Bưu cười rạng rỡ, có chút thần bí nói rằng .

"Là bọn hắn hài tử muốn xuất sinh, hắc hắc, ta muốn làm thúc thúc ."

"Hài tử . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, là, trước đây Ân Ôn Kiều đã mang thai xa, tính thời gian quả thực đến dự tính ngày sinh .

Nói như vậy, Đường Tăng muốn xuất thế!

"Không được! Ta phải đi!"

Sau một khắc, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên sắc mặt đại biến, tiếp tục sẽ quay đầu ngựa lại ly khai .

"Ai! Đều tới cửa, ngươi muốn đi làm gì!"

Lý Bưu sững sờ, bắt lại Mễ Tiểu Hiệp dây cương, không cho hắn đi .

"Ngươi là tên khốn kiếp, ngươi hại chết ta!"

Mễ Tiểu Hiệp chửi một câu, hận không thể đoán Lý Bưu một cước .

Nhưng đã tới không kịp, phía chân trời bỗng nhiên vọt tới một mảnh kim quang, mơ hồ có thể chứng kiến mười tám Tôn Kim Thân La Hán . Trực tiếp đi tới Tri Châu phủ bầu trời, trong một gã La Hán đưa tay, có một vệt kim quang rớt xuống .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

075 thịt Đường Tăng bí mật

"Di, ngươi xem mảnh nhỏ quang, triệu chứng tốt a!"

Người thường nhìn không thấy Thập Bát La Hán, chỉ có thể nhìn được bọn họ giá Tường Vân, Lý Bưu trợn to hai mắt, kích động vỗ hai bên trái phải Mễ Tiểu Hiệp, chậc lưỡi nói rằng .

"Ta đứa cháu này lớn lên khẳng định không bình thường!"

"Ngươi nói thật đúng là chuẩn ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn Lý Bưu, vẻ mặt bất đắc dĩ .

Đường Tăng xuất thế, khẳng định có Thần Phật hộ tống, cho nên khi nghe nói là Ân Ôn Kiều sắp sanh, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới muốn mau rời đi, để tránh khỏi bị đến tiễn Thần Phật đụng với .

Thế nhưng đáng tiếc, đã quá trễ, vừa vặn gặp được Thập Bát La Hán tiễn Kim Thiền Tử chuyển thế .

Nếu không tránh khỏi, vậy làm bộ người thường dáng dấp, tận khả năng không làm cho Thập Bát La Hán chú ý .

"Đi, vào xem, ước đoán nên sinh ."

"Còn không có sinh sao? Hồng trù đều quải thượng, ta còn làm đã sanh xong ."

Mễ Tiểu Hiệp hạ mã, cất bước đi vào đại môn, trực tiếp hướng vào phía trong viện đi tới . Lý Bưu cùng ở bên cạnh, hơi nghi hoặc một chút, nghĩ thầm Mễ Tiểu Hiệp làm sao biết còn không có sinh .

"Sinh sinh! Là một vị thiếu gia!"

Mới vừa vừa đi vào Nội Phủ, liền nghe được bà đỡ tuyên cáo giống như hô to .

"Sinh! Cậu bé! Trò đùa, ta làm thúc thúc, ta có cháu!"

Nghe được tin tức này, Lý Bưu ngẩn ra tận lực bồi tiếp vẻ mặt hưng phấn, kích động ôm cổ Mễ Tiểu Hiệp .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, không còn gì để nói, này cổ kích động tinh thần, biết là thúc thúc, không biết còn tưởng rằng là sát vách lão Vương đây.

"Trò đùa, các ngươi tới vừa lúc! Ta làm phụ thân, ta có con trai!"

Vào bên trong viện, trước mặt đụng tới một người đàn ông, chính là Lưu Hồng . Hắn chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Bưu đến, trực tiếp đã chạy tới kích động nói rằng .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại liếc một cái, cùng Lý Bưu một cái đức hạnh, không hổ là kiếp trước huynh đệ, cái này thế bạn gay .

Vừa mới sinh sản xong, nam nhân không thể vào, nói đúng không may mắn . Lưu Hồng bị ngăn cản đi ra, ngượng ngùng cười cười, tiếp tục cùng Mễ Tiểu Hiệp, Lý Bưu đi phòng khách, tạm thời chờ .

Mễ Tiểu Hiệp khẽ ngẩng đầu, khóe mắt liếc liếc mắt không trung, Thập Bát La Hán đáp mây bay ly khai, trở về Tây Thiên giao Pháp Chỉ đi .

"Ta nói Tri Châu đại nhân, ngươi sinh nhi tử, vì sao thật xa gọi ta tới, ta cũng không mang tiền quà ."

Tọa ở trong phòng khách, uống Tri Châu Phủ trà ngon, Mễ Tiểu Hiệp lạnh rên một tiếng tả oán nói .

Năm ngoái Hồng Giang Độ Khẩu, đánh bậy đánh bạ giúp bọn hắn giết Trần Quang Nhụy, đã gánh Mạc đại phong hiểm . Lúc này lại đem hắn gạt đến, gặp được Thập Bát La Hán tiễn Kim Thiền Tử chuyển thế, chẳng lẽ còn phải lấy lôi kéo hắn cùng chết ?

"Hắc hắc, bực này thiên đại hỷ sự, đương nhiên phải tìm người ăn mừng ."

Từ mới vừa mới bắt đầu, Lưu Hồng vẫn ở nhếch miệng cười, nói với Mễ Tiểu Hiệp .

"Huynh đệ chúng ta không có bằng hữu gì, hơn nữa coi như là trước đây quen biết cũ, cũng không có phương tiện mời tới . Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có ngươi, có thể mời tới uống một chén rượu mừng, náo nhiệt một chút ."

Mễ Tiểu Hiệp bĩu môi, Lưu Hồng là thế thân Trần Quang Nhụy tiền nhiệm, mặc dù có Ân thừa tướng hỗ trợ che lấp, nhưng bình thường còn phải tận lực khiêm tốn, nào dám xếp đặt buổi tiệc mở tiệc chiêu đãi tân khách .

Bất quá từ lời này nghe tới, Lưu Hồng đã coi Mễ Tiểu Hiệp là làm bạn, như thế khiến Mễ Tiểu Hiệp có chút vui mừng .

Trên thực tế, Lưu Hồng cùng Lý Bưu đều là trong tính tình người, trước đây nếu như không có Mễ Tiểu Hiệp, bọn họ giết không được Trần Quang Nhụy, cũng đoạt không trở lại Ân Ôn Kiều . Lưu Hồng tuy là ngoài miệng không nói, nhưng vẫn cảm niệm Mễ Tiểu Hiệp ân tình .

Sau lại Mễ Tiểu Hiệp truyền tin xin giúp đỡ, Lưu Hồng bật người tự mình đi tìm Hàng Châu tìm Trương Thành Lâm hỗ trợ . Mà trải qua lần kia liên lạc sau đó, hai người quan hệ tự nhiên càng phát ra chặt chẽ .

Bây giờ đang ở Lưu Hồng tâm lý, trừ Lý Bưu ở ngoài, hắn bạn tốt nhất chính là Mễ Tiểu Hiệp .

"Lão gia, đại thiếu gia ôm đến ."

Chính nói, bà đỡ từ phía sau đi tới, nở nụ cười, trong lòng ôm một cái mới sinh ra hài nhi .

"Ta . . . Con ta ."

Lưu Hồng kích động tột đỉnh, vội vã nghênh đón, cẩn thận từng li từng tí đem hài tử nhận lấy .

Lý Bưu đứng ở bên cạnh, chính là vẻ mặt kích động, muốn nhúng tay lại không dám, rất sợ thu được hắn đứa cháu này .

Đây là mới sinh ra Đường Tăng, Mễ Tiểu Hiệp cũng một trận hiếu kỳ, đưa đầu tiến tới .

"Tốt và xấu . . ."

Liếc mắt nhìn, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi cau mày .

Theo lý thuyết Đường Tăng rất anh tuấn, Tây Hành trên đường nhiều thiếu nữ yêu tinh muốn cùng hắn thành thân . Nhưng bây giờ vừa nhìn, trúc trúc ba ba một cái bé, thấy thế nào làm sao xấu .

Mễ Tiểu Hiệp tuy là làm người ba đời, kiếp trước cũng có ba cô con gái, nhưng hắn chưa thấy qua mới sinh ra hài nhi . Thử nghĩ bị nước ối ngâm nước mấy tháng, có thể đẹp đi nơi nào, các loại qua một thời gian ngắn nẩy nở là tốt rồi .

"Di, đây là . . ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp hiếu kỳ thời điểm, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, chỉ thấy Tiểu Đường tăng trên mặt một điểm đỏ bừng, chính là một điểm vết máu!

"Đường Tăng huyết . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, đều nói ăn thịt Đường Tăng có thể trường sinh bất lão, uống hắn một giọt máu . . . Chắc cũng là đồng dạng công hiệu chứ ?

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận ý động, nhúng tay muốn đem giọt kia huyết lau thành công .

"Dường như không đúng. . ."

Nhưng ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên dừng lại . Đường Tăng trên người không có vết thương, lấy ở đâu vết máu ?

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, tiếp tục sắc mặt không khỏi trở nên rất khó coi . Máu này chỉ sợ không phải Đường Tăng, mà là từ Ân Ôn Kiều trong thai mang ra ngoài . Nói như vậy, Mễ Tiểu Hiệp kém chút ăn Ân Ôn Kiều máu trong dạ con . . .

Thực sự có chút ác tâm, nhưng cái này cũng nhắc nhở Mễ Tiểu Hiệp, Đường Tăng đang ở trước mắt hắn! Làm một giọt máu không khó lắm!

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp trở nên kích động, trái tim đập dồn dập .

"Không được! Lãnh tĩnh!"

Cảm giác nếu không khống chế được Dục Niệm, Mễ Tiểu Hiệp dùng sức cắn chót lưỡi, ép buộc bản thân tỉnh táo lại .

Dùng Vọng Khí Thuật quan sát, mặc dù không có thấy cái gì Thần Phật . Nhưng Đường Tăng mới vừa mới xuất thế, lại có thể không có Thần Phật ở bên che chở ? Một ngày Mễ Tiểu Hiệp lấy Đường Tăng huyết, nhất định sẽ bị nhìn ở trong mắt!

Thịt Đường Tăng có thể trường sinh bất lão, Tây Hành trên đường vô số yêu quái đổ xô vào, nhưng người nào cũng chưa ăn qua . Cho nên thịt Đường Tăng đến có thể hay không trường sinh bất lão, có thể nói là Tây Du trên đường bí mật nhất .

Nếu như Mễ Tiểu Hiệp lấy Đường Tăng một giọt máu ăn, bí mật này liền phá . Bất luận thịt Đường Tăng có hữu hiệu hay không, Tây Phương Phật Tổ đều không tha cho hắn!

Bất tri bất giác, Mễ Tiểu Hiệp đã đứng ở vực sâu vạn trượng sát biên giới, lại tiến lên một bước, chính là vạn kiếp bất phục!

Nghĩ tới đây, trong nháy mắt chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, thật dài xuyt ra một luồng lương khí, Mễ Tiểu Hiệp cuối cùng cũng triệt tỉnh táo lại .

Bây giờ thiên khí còn có chút lãnh, Tiểu Đường tăng rất nhanh thì bị ôm trở về phòng . Lưu Hồng vấn an qua Ân Ôn Kiều sau đó, bày rượu tiệc rượu, lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Bưu ăn mừng .

" Đúng, còn không có cho hài tử đặt tên đây."

Hai bầu rượu hạ đỗ, Lý Bưu vỗ ót một cái, nhìn về phía Lưu Hồng .

"Hắc hắc, ta sớm nghĩ kỹ, đã bảo Lưu Bình cảnh! Phú quý như Phù Vân, suốt đời bình an là tốt rồi ."

Lưu Hồng vui tươi hớn hở, vẻ mặt đắc ý .

"Ngươi dám khiến hắn họ Lưu à."

Hai bên trái phải Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, chẳng đáng nói một câu .

Mới vừa rồi còn thật cao hứng, những lời này vừa ra, Lưu Hồng cùng Lý Bưu đều là sầm mặt lại . Lưu Hồng bây giờ là Trần Quang Nhụy, con của hắn làm sao có thể họ Lưu ?

Nhưng nếu như họ Trần, Lưu Hồng hiện tại quả là không cam lòng, càng nghĩ càng phiền não, ngửa đầu một cái đem một chén rượu uống cạn .

"Vậy trước tiên làm cái nhũ danh, không ngoẻo dòng họ!"

Ly rượu không để lên bàn một cái, Lưu Hồng oán hận nói rằng .

"Ha hả, ta đây nghĩ xem Giang Lưu Nhi tốt."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, thuận miệng nói một câu .

"Giang Lưu Nhi ? Tên này được!"

Lưu Hồng ngẩn ra, ngẫm lại không khỏi mặt mày rạng rỡ .

"Ta là ở giang thượng đem hắn mẫu thân cướp về, hơn nữa tên của ta trong có nước, hắn gọi Giang Lưu Nhi, há lại không phải là con ta ? Trò đùa, đã bảo Giang Lưu Nhi!"

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt há hốc mồm, hắn chỉ là một câu nói đùa . Nhưng nói như vậy, Đường Tăng nhũ danh là hắn cho lấy ?

Mễ Tiểu Hiệp nháy mắt mấy cái, quyết định không hề nói lung tung, vạn nhất lại kịch xuyên thấu qua điểm cái gì, tạo thành cái gì không thể vãn hồi hậu quả, hắn nhưng đảm đương không nổi .

Ba người tiếp tục uống rượu, mãi cho đến đêm khuya mới tan cuộc . Lưu Hồng vui tươi hớn hở nhìn hắn Giang Lưu Nhi, Mễ Tiểu Hiệp trở về phòng nghỉ ngơi .

"Thịt Đường Tăng . . ."

Nằm ở trên giường, Mễ Tiểu Hiệp còn một trận nhớ mãi không quên, cái này mê hoặc thực sự quá lớn . Nhưng phiêu lưu cũng quá lớn, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ thầm đắc mau rời đi, thiếu hắn nhịn không được tìm đường chết .

Suốt đêm không nói chuyện .

"Không được! Thiếu gia không gặp!"

Sáng sớm sáng sớm, Mễ Tiểu Hiệp còn đang ngủ say, bên ngoài bỗng nhiên vang lên một trận la hét ầm ĩ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

076 lộ túc hoang dã

"Thiếu gia đi nơi nào! Nói! Có phải là ngươi hay không hiểu trộm đi!"

"Ô ô, ta đáng thương hài nhi ."

Trong viện, Lưu Hồng triệu tập quý phủ sở hữu hạ nhân, trong tay nắm lấy một thanh Cương Đao, hai mắt đỏ bừng tùy thời có thể chém người . Ân Ôn Kiều ngồi phịch ở ghế trên, không để ý hậu sản suy yếu, khóc cùng lệ người giống như .

"Đường Tăng không gặp . . ."

Trong phòng đứng ở cửa sổ vừa nhìn Mễ Tiểu Hiệp, nhíu mày, Đường Tăng mới mới sinh ra một ngày đêm, chung quy không được sẽ tự mình lạc đường chứ ?

Nguyên tác bên trong miêu tả, Ân Ôn Kiều sinh con sau đó, có Tiên Nhân chỉ điểm . Ân Ôn Kiều lo lắng Lưu Hồng gia hại, cho nên muốn đem Tiểu Đường tăng thả vào trong sông, sinh tử từ mệnh . Lúc này vừa vặn phiêu tới một người tấm ván gỗ, nàng liền đem trong tã lót Tiểu Đường tăng phóng tới trên tấm ván, sau đó xuôi dòng phiêu đi .

Nhưng ở cái thế giới này, Đường Tăng là Lưu Hồng con ruột, đương nhiên không dám hại hắn . Hơn nữa Ân Ôn Kiều thân thể rất suy yếu, cũng không khả năng trong sông ném một dạng .

"Hô . . . Vạn hạnh!"

Suy tư một lát, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên trợn to hai mắt, lòng còn sợ hãi thở ra một hơi .

Chỉ có một cái khả năng, là vị nào Thần Phật đem Tiểu Đường tăng thu đi, vì chính là khiến Đường Tăng mười tám năm sau khi giết Lưu Hồng báo thù . Nói như vậy, Tiểu Đường tăng bên người quả nhiên hữu thần Phật phù hộ!

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm may mắn, may mà hắn nhịn xuống tham niệm, không có ra tay với thịt Đường Tăng, bằng không thật muốn vạn kiếp bất phục!

Tiểu Đường tăng bị thu đi, nhưng cũng sẽ không lệch khỏi quỹ đạo nguyên nổi, Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, rất có thể vẫn là sẽ bị đưa đến Kim Sơn Tự thu dưỡng .

"Tiểu trứng chọi đá, vẫn là tính ."

Có thể đi Kim Sơn Tự tìm kiếm Tiểu Đường tăng, nhưng nếu như Mễ Tiểu Hiệp nói cho Lưu Hồng, cái này thì tương đương với cùng Thần Phật đối nghịch!

Huống hồ coi như tìm trở về, sợ rằng không giống một ngày đêm, Tiểu Đường tăng vẫn sẽ bị thu đi . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm lắc đầu, ở khắp bầu trời Thần Phật trước mặt, bọn họ ngay cả con kiến hôi cũng không bằng, như thế nào phản kháng .

Nếu quản không được, vậy trước thời gian bứt ra . Mễ Tiểu Hiệp lúc này thu thập hành lý, hướng Lưu Hồng cáo từ ly khai . Lưu Hồng đang bận tìm khắp nơi con trai, cũng không còn công phu phản ứng Mễ Tiểu Hiệp .

"Mười tám năm . . ."

Kỵ mã ra khỏi thành, Mễ Tiểu Hiệp Thượng Quan đạo, một bên gấp rút lên đường một bên âm thầm cau mày .

Đường Tăng đã xuất thế, dựa theo Tây Thiên Phật Tổ an bài, mười tám năm sau khi trưởng thành, liền muốn tới giết Lưu Hồng báo thù, hoàn thành 99 - 81 nạn trong tìm người thân oán giận đệ tứ khó.

Nhưng cùng nguyên nổi bất đồng là, trước đây giang thượng giết chết Trần Quang Nhụy, trừ Lưu Hồng cùng Lý Bưu ở ngoài, hiện tại nhiều hơn một cái Mễ Tiểu Hiệp . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, mười tám năm sau khi hắn làm như thế nào tránh qua một kiếp này .

"Giá!"

Càng nghĩ, chỉ có tự thân cường đại, mới có thể không hãi sợ tai hoạ . Ở nơi này mười tám năm trong, phải tận khả năng tăng cao tu vi! Mễ Tiểu Hiệp kiên định tín niệm, dùng sức giương lên dây cương, hướng Ngũ Hành Sơn chạy đi .

Ngũ Hành Sơn là Như Lai Phật Tổ vận dụng Đại Pháp Lực, dùng ngũ chỉ hóa thành Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ năm tòa Liên Sơn . Thời gian biến hóa, triều đại thay đổi, đến bây giờ đã là năm trăm năm . Nguyên nhân ở vào Đại Đường cùng Thát Đát Biên Giới, cho nên bây giờ lại gọi Lưỡng Giới Sơn .

Cổ đại thông nhau bất tiện đường khó đi, Mễ Tiểu Hiệp cũng sẽ không cưỡi mây đạp gió, kỵ mã từ Giang Châu chạy tới Lưỡng Giới Sơn, đoán chừng phải chừng một tháng .

Sau đó không nghĩ nhiều nữa, Mễ Tiểu Hiệp toàn lực gấp rút lên đường, như vậy nhoáng lên chính là hơn mười ngày .

"Đêm nay liền cái này đi."

Sớm đã ra Giang Châu địa giới, bởi sốt ruột gấp rút lên đường, đêm nay lại được lộ túc hoang dã . Cũng may Mễ Tiểu Hiệp đã thành thói quen, hơn nữa hắn buổi tối Luyện Khí, tùy tiện có một nơi là được .

Nhìn chung quanh một chút, co lại rừng núi hoang vắng, nhưng cũng may coi như an tĩnh . Mễ Tiểu Hiệp đem ngựa thất buộc tốt liền nước trong ăn chút lương khô, liền bắt đầu tu luyện .

Ngồi trên chiếu, đỉnh đầu Tinh Nguyệt, Mễ Tiểu Hiệp trước tiên nhập định, luyện nữa khí .

Nhập định có thể tăng lên gấp đôi Luyện Khí tốc độ, hơn nữa có Tụ Khí Đan phụ trợ, Mễ Tiểu Hiệp ước đoán có thêm ba, bốn tháng, là hắn có thể đột phá Luyện Khí Tam Trọng Thiên .

Ngao ô!

Tháng giữa các hàng thiên, xa xa bỗng nhiên truyền đến 1 tiếng thú hống, Mễ Tiểu Hiệp mở mắt, Phục Ma Kiếm đã nắm trong tay .

Ngao ô! Gào!

Thú hống càng ngày càng gần, hơn nữa càng ngày càng nhiều, rất nhanh xếp thành một mảnh, nghe vào hình như là sói tru . Quả nhiên, một hồi nữa, chỉ thấy một bầy dã lang sờ tới .

"Tốt súc sinh ."

Để mắt đảo qua, khoảng chừng hơn - ba mươi con dã lang, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi khóe miệng cười nhạt .

Hoang giao dã ngoại bao nhiêu Sài Lang Hổ Báo, mới vừa gia nhập thế giới này thời điểm, liền gặp được một đám, lúc đó bị truy rất chật vật . Nhưng lúc này không giống ngày xưa, Mễ Tiểu Hiệp chỗ nào còn sợ những thứ này dã thú bình thường .

Sưu!

Làm bầy sói tới gần đến trăm mét bên trong, Phục Ma Kiếm bắn ra . Tiếp tục chỉ nghe thổi phù một tiếng, đem một con dã lang đầu người xỏ xuyên qua, hung hăng đóng xuống đất!

"Chém!"

Nhất kích tất sát, nhưng Mễ Tiểu Hiệp không có thu hồi Phục Ma Kiếm, mà là ngón tay một ngón tay, hừ lạnh quát nhẹ . Tiếp tục chỉ thấy Phục Ma Kiếm bay lên, lại bá 1 tiếng hạ xuống, đem hai bên trái phải một con dã lang chặn ngang chém thành lưỡng đoạn .

Mễ Tiểu Hiệp Ngự Kiếm Thuật ba tầng viên mãn, không những có thể thi triển Thập Bộ Nhất Sát, Bách Bộ Phi Kiếm, hơn nữa có thể tự do khống chế Pháp Kiếm . Dễ sai khiến, chỉ cần tâm ý khẽ động, Pháp Kiếm có thể tùy ý huy động!

"Không biết sống chết súc sinh!"

Liên tiếp giết lưỡng con dã lang, bầy sói rối loạn tưng bừng, nhưng cũng không có thối lui . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, tiếp tục lần thứ hai chỉ huy Phục Ma Kiếm, Trảm Sát chu vi dã lang .

Chỉ là trong nháy, liền lại có tứ con dã lang bị mất mạng, đều là bị một kiếm chém thành lưỡng đoạn! Phục Ma Kiếm đã là thượng phẩm pháp khí, gọt thiết còn như bùn, huống chi là những súc sinh này huyết nhục chi khu .

Ngao ô!

Đồng bạn liên tiếp bị Trảm Sát, bầy sói rốt cục đại loạn, tiếp tục xa phát sinh 1 tiếng trường hào, bầy sói như được đại xá, quay đầu chạy, rất nhanh thì biến mất đến đen kịt hoang dã ở chỗ sâu trong .

"Đây là cho tiễn thịt đến ."

Bầy sói đào tẩu, Mễ Tiểu Hiệp cũng lười truy . Thu hồi Phục Ma Kiếm, xem trên mặt đất dã lang thi thể, không khỏi cười cười . Trong bao quần áo lương khô đã không nhiều lắm, thịt sói tuy là tháo, nhưng dù sao cũng hơn cứng rắn bánh màn thầu cường .

Vừa vặn lại có chút đói, coi như thêm đồ ăn . Nhặt một đầu tương đối mập dã lang, đem thịt dày địa phương da lông cắt, khoét xuống mấy khối thịt, không sai biệt lắm có hơn mười cân .

Những thứ này cũng liền đủ, còn lại bị Mễ Tiểu Hiệp ném qua một bên .

Dã ngoại không thiếu bụi rậm, Mễ Tiểu Hiệp lộng một ít nhánh cây khô, thuần thục nhấc lên lửa trại . Sau đó lại tìm mấy cây tươi mới cành cây, đem thịt sói cắm ở phía trên, gác ở trên ngọn lửa phòng .

Mễ Tiểu Hiệp lấy cái này mấy khối thịt tương đối mập, ở hỏa hoạn thiêu đốt xuống, rất nhanh thì phát sinh tư tư thanh thanh âm . Theo vàng tươi dầu trơn hiện ra, hương vị cũng từ từ đi ra .

" Không sai."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, mặc dù không có đồ gia vị, nhưng nghĩ đến cũng không kém .

"Người cứu mạng! Người cứu mạng a!"

"Người cứu mạng!"

Thịt nướng đến 7 phần thục, Mễ Tiểu Hiệp đã thèm ăn nhỏ dãi, đúng lúc này, xa xa bỗng nhiên vang lên tiếng kêu cứu .

"Có người ?"

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, nghe thanh âm còn giống như là nữ nhân . Nhưng cái này hơn nửa đêm, lại là rừng núi hoang vắng, tại sao có thể có nữ nhân hô cứu mạng ?

"Người cứu mạng! Cứu lấy chúng ta!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc thời điểm, tiếng la lần nữa vang lên, hơn nữa càng ngày càng gần .

Mễ Tiểu Hiệp đứng lên, Phục Ma Kiếm nắm trong tay, hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại .

Rất nhanh, trong bóng tối mơ hồ có thể chứng kiến ba bóng người, hình như là nhất nam lưỡng nữ . Chắc là chứng kiến hỏa quang, ba người kia một bên hô to, một bên trực tiếp hướng bên này chạy tới .

"Di . . ."

Còn cách một đoạn, nhưng Mễ Tiểu Hiệp đã thấy rõ ba người kia danh xưng, dĩ nhiên có là hồng sắc! Lưỡng tên nữ tử LV 1, tên nam tử kia đã là LV 2

.

"Người tu đạo ?"

Nhìn nữa ba người trong tay cầm trường kiếm, chắc là có võ nghệ trong người, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi âm thầm cảnh giác .

Đứng tại chỗ quan sát, ba người này mười tám mười chín dáng dấp, nhìn thấu giống nhà giàu sang đệ tử . Tên nam tử kia cánh tay phải nhuốm máu, vô lực rũ xuống, hình như là thụ thương .

Ngao ô!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc, ba người gặp phải phiền toái gì lúc, bỗng nhiên lại là một trận sói tru vang lên . Chỉ thấy ba người phía sau, có một bầy dã lang chính đang đuổi theo .

"Bầy sói ?"

Mễ Tiểu Hiệp lại là nhướng mày, ba người này đều là người tu đạo, làm sao sẽ ngay cả một đám súc sinh đều đối phó không được ?

"Đây là . . ."

Nhưng ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp chợt thấy phía sau một màn màu đỏ, cũng là một con dã lang danh xưng, đẳng cấp rõ ràng là LV 3!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

077 Tiết gia trang

Nguyên lai có một con thành tinh Lang Vương!

Hơn nữa đầu này Lang Vương rất giảo hoạt, xen lẫn trong trong bầy sói, nếu như không có Vọng Khí Thuật các loại phân rõ phương pháp, căn bản không nhận ra nó đến . Suy đoán nó chính là dùng phương pháp này đánh lén, tổn thương tên kia Nhị Trọng Thiên nam tử .

"Người cứu mạng! Cứu lấy chúng ta!"

Ba người vốn là men theo hỏa quang mà đến, khi thấy Mễ Tiểu Hiệp sau đó, vẻ mặt kinh hỉ, hô to liền chạy tới .

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, hắn Luyện Khí Nhị Trọng, Luyện Thần tam trọng, hơn nữa nhiều môn kỹ năng, cùng với thượng phẩm pháp khí Phục Ma Kiếm bàng thân, không hãi sợ đầu kia Tam Trọng Thiên Lang Vương .

Nhưng thử nghĩ, nếu như Mễ Tiểu Hiệp con là một người bình thường, ba người kia đem bầy sói đưa tới, chẳng phải là không công hại tính mạng hắn ?

Ba người này vì tư lợi, mặc kệ người khác chết sống, nếu như vậy, Mễ Tiểu Hiệp theo chân bọn họ không thân chẳng quen, tại sao muốn cứu bọn họ ?

"Người cứu mạng! Đạo hữu người cứu mạng!"

Coi như Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị tránh được bầy sói, trong một nữ tử bỗng nhiên la lớn .

"Di . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, vừa rồi gọi hắn đạo hữu, lẽ nào biết hắn người tu đạo thân phận, cũng không phải không có hảo ý đưa tới bầy sói ?

"Phiền phức ."

Nếu như đối phương cũng không ác ý, Mễ Tiểu Hiệp cũng không tiện thấy chết mà không cứu được, Phục Ma Kiếm vung lên nghênh đón .

"Các ngươi lui ra phía sau! Để ta chặn lại ở bầy sói!"

Nhận được ba người, Mễ Tiểu Hiệp nói một câu, tiếp tục liền đón nhận bầy sói .

"Đa tạ đạo hữu! Ta tới giúp ngươi!"

Ba người nói lời cảm tạ, trong một gã Hoàng Sam nữ tử am hiểu võ nghệ, xoay người cùng Mễ Tiểu Hiệp cùng nhau nhằm phía bầy sói . Một gã khác bạch y nữ tử, chiếu cố thụ thương nam tử lui lại tránh né .

"Chết!"

Mễ Tiểu Hiệp cũng không có thi triển Bách Bộ Phi Kiếm, bằng vào phổ thông kiếm chiêu, đối phó những dã lang này liền dư dả . Huống hồ hắn tạo ra ba tầng Thiết Bố Sam, căn bản không cần cố kỵ dã lang công kích .

Mễ Tiểu Hiệp xuất kiếm lại ổn vừa nhanh, Phục Ma Kiếm chém sắt như chém bùn, hơn nữa hắn sức của chín trâu hai hổ, một kiếm đơn giản Trảm Sát một con dã lang .

"Thật là bản lãnh!"

Mễ Tiểu Hiệp xuất thủ lưu loát, Hoàng Sam nữ tử hai mắt trợn tròn xoe, vẻ mặt ước ao .

"Không nên cách ta quá xa!"

Mễ Tiểu Hiệp tiến thối có theo, mỗi lần xuất kiếm, đều có thể Trảm Sát một con dã lang . Nhưng Hoàng Sam nữ tử sẽ kém rất nhiều, mặc dù có Nhất Trọng Thiên tu vi, nhưng kiếm pháp thực sự dễ dàng tầm thường .

"Ta ứng phó được!"

Ở bầy sói dưới sự vây công, bên trái che bên phải ngăn đã có chút trứng chọi đá, Hoàng Sam nữ tử còn mạnh miệng nói rằng .

Mễ Tiểu Hiệp lười bất kể nàng, một bên Trảm Sát dã lang, một bên khóe mắt lặng lẽ liếc nhìn đầu kia Lang Vương .

Lang tính giảo hoạt, huống chi là đã thành tinh Lang Vương . Chỉ thấy nó trốn ở trong bầy sói, ngụy trang thành phổ thông dã lang xu thế, từng điểm từng điểm lặng lẽ tới gần Mễ Tiểu Hiệp .

Đây là muốn đánh lén a, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, hắn cũng là nghĩ như vậy .

"Đạo hữu, phương diện này có một con Đại Lang lợi hại rất, ngươi ngàn vạn lần ** Tiểu . . ."

Ít thấy chỉ chốc lát, Mễ Tiểu Hiệp đã Trảm Sát hơn mười con dã lang, Hoàng Sam nữ tử lại là một trận ước ao, chợt nhớ tới hô to nhắc nhở .

"Thần Thứ Thuật!"

"Thập Bộ Nhất Sát!"

Nhưng tâm tự còn không ra khỏi miệng, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hét lớn một tiếng, Phục Ma Kiếm xuất thủ, thẳng đến mười thước bên ngoài một con dã lang, chính là Tam Trọng Thiên Lang Vương!

Mễ Tiểu Hiệp vẫn vô dụng bản lĩnh thật sự, vì chính là rơi chậm lại Lang Vương tính cảnh giác, súc sinh đến lúc đó súc sinh, thành tinh cũng thông minh không bao nhiêu, quả nhiên trúng kế .

Mễ Tiểu Hiệp trước tiên thi triển Thần Thứ Thuật, Lang Vương hồn phách giống như châm gai, thân hình không khỏi bị kiềm hãm . Sau một khắc, Phục Ma Kiếm đã đến, trực tiếp bắn về phía nó đầu người .

Keng!

Tất cả thuận lợi, nhưng 1 tiếng tiếng kim loại va chạm, khiến Mễ Tiểu Hiệp thất kinh là . Thượng phẩm pháp khí Phục Ma Kiếm, đĩ nhiên không có xỏ xuyên qua Lang Vương đầu người!

Rống!

Mặc dù không có xỏ xuyên qua, nhưng chọc mù Tả Nhãn, đồng thời tước mất khối lớn da thịt . Lang Vương bị đau rống 1 tiếng, tiếp tục liền nhanh chóng triệt thoái phía sau, đồng thời mệnh lệnh bầy sói điên cuồng công kích Mễ Tiểu Hiệp .

"Đáng tiếc ."

Lang Vương chạy quá nhanh, hơn nữa có bầy sói quấy rầy, Mễ Tiểu Hiệp chưa kịp thừa thắng truy kích . Thu hồi Phục Ma Kiếm, không khỏi lắc đầu thở dài .

Đều nói lang là màu đồng đầu thiết não đậu hũ eo, xem ra quả nhiên không giả, đầu này Lang Vương hẳn là đặc biệt tu luyện đầu . Sau đó gặp lại Lang Yêu, một kiếm chặn ngang chặt đứt, không bao giờ ... nữa cứng rắn dập đầu nó ót .

Tuy vậy, hai bên trái phải Hoàng Sam nữ tử cũng đã xem há hốc mồm . Vừa rồi đó là cái gì chiêu số, dường như gọi Thập Bộ Nhất Sát, thực sự quá lợi hại! Dĩ nhiên nhất chiêu liền trọng thương đầu kia ác lang!

Mặc kệ Hoàng Sam nữ tử, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục Trảm Sát dã lang . Đồng thời không khỏi kỳ quái, Lang Vương đã bị hắn trọng thương đào tẩu, bầy sói tại sao còn không lui lại ?

Hí!

Đúng lúc này, 1 tiếng ngựa hí bỗng nhiên truyền đến, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt . Nhìn lại, chỉ thấy có bảy tám con dã lang, đã đem hắn ngựa ngã nhào xuống đất .

"Súc sinh! Muốn chết!"

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt giận dữ, hét lớn một tiếng liền chạy tới .

Ngao ô!

Lúc này, xa xa truyền đến Lang Vương trường hào, bầy sói rối loạn tưng bừng, tiếp tục nhanh chóng lui lại .

"Đáng chết!"

Mễ Tiểu Hiệp tốc độ không chậm, nhưng vẫn là quá muộn . Khi hắn chạy hồi mã thất bên người, dã lang đã sớm chạy . Nhìn nữa ngựa, tuy là còn chưa chết, nhưng cả người vết thương, hơn nữa hầu đã bị cắn đứt . Ô ô mạo hiểm huyết, ngựa thống khổ giãy dụa, hiển nhiên không sống được .

"Ghê tởm!"

Mễ Tiểu Hiệp một trận phẫn nộ, đầu kia Lang Vương bị hắn trọng thương, dĩ nhiên giết hắn ngựa báo thù .

Trách chỉ trách một thời sơ sẩy, Mễ Tiểu Hiệp trong tay Phục Ma Kiếm vung lên, cho hắn tọa kỵ một thống khoái .

Con ngựa này mặc dù không là danh câu, nhưng bồi Mễ Tiểu Hiệp hơn nửa năm, chạy ngược chạy xuôi xuất lực không ít . Bây giờ lại chết ở môi lang xuống, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại là một trận thương tâm .

"Đạo hữu, đa tạ ân cứu mạng ."

Lúc này, ba người kia đi tới, hướng Mễ Tiểu Hiệp ôm quyền nói tạ ơn .

"Người trong đồng đạo, không cần khách khí ."

Mễ Tiểu Hiệp thu thập tâm tình, miễn cưỡng cười cười, Trùng Tam người ôm quyền xá .

Song phương giới thiệu lẫn nhau, ba người này là ngoài mười dặm Tiết gia trang người . Nam tử tên là Hàn Minh Nghĩa, bạch y nữ tử tên là Tiết Tố, Hoàng Sam nữ tử tên là Tiết Oánh .

"Mễ đại ca, ngươi mã không có, cái này hoang giao dã ngoại, không bằng theo chúng ta cùng nhau trở về trên trang đi."

"Hảo ý lòng ta lĩnh, nhưng ta sẽ không đi quấy rầy ."

"Là vì cứu chúng ta, ngươi mã mới bị sói cắn chết, chúng ta được bồi a . Chúng ta trên trang có rất nhiều hảo mã, ngươi theo chúng ta đến trên trang chọn một thất ."

"Không cần, hừng đông ta tìm một thành trấn, một lần nữa mua một là được."

"Ta nói ngươi . . ."

Bất luận nói như thế nào, Mễ Tiểu Hiệp chính là không đi bọn họ trên trang, Tiết Oánh quệt mồm, khí một mạch giậm chân .

"Mễ huynh, mấy người chúng ta bản lĩnh thấp, sợ rằng bầy sói đi mà quay lại . Ngươi xem có thể hay không người tốt làm được, tiễn chúng ta trở lại ."

Tiết Tố có chút ngượng ngùng, túm túm Tiết Oánh, vẻ mặt thành khẩn, lại nói tiếp .

"Hơn nữa ân cứu mạng, làm sao cũng muốn chúng ta một tận tình địa chủ, hảo hảo đáp tạ Mễ huynh ."

" Được, ta đây liền với các ngươi đi thôi ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, sau đó cười lạc hướng Tiết Oánh .

"Hảo hảo cùng tỷ tỷ ngươi học, đa tạ chân thành, ít một chút sáo lộ ."

"Thích, ngươi là xem ta tỷ dáng dấp đẹp ."

Tiết Oánh lại quyệt quyệt miệng, giờ mới hiểu được Mễ Tiểu Hiệp cố ý đùa nàng đây.

Bốn người lập tức xuất phát, Mễ Tiểu Hiệp trước tiên diệt lửa trại, nhìn đã nướng thành than cốc thịt sói, lại là một trận tiếc nuối . Còn như ngựa thi thể, chỉ có thể gác lại ở chỗ này, sợ rằng cuối cùng còn có thể trở thành bầy sói thức ăn .

Tiết gia trang cách nơi này mười dặm, nói xa không xa nói gần thì không gần, nhưng Hàn Minh Nghĩa bị thương trên người, bốn người đi cũng không nhanh . Đến lúc sau đã nhanh hừng đông, cũng may có Mễ Tiểu Hiệp ở, không có gặp lại bầy sói tập kích .

Tiết gia trang xây ở chân núi, trước cửa riêng tu qua tay một người Hồ, toàn bộ dựa vào núi non, khe suối chảy quanh . Sơn Trang diện tích không nhỏ, Mễ Tiểu Hiệp dùng Vọng Khí Thuật quan sát, trên không cũng có chút cát khí, có thể thấy được chính là tích thiện nhà .

Bất quá đáng tiếc, tiểu địa đồ bên trên không có bảo rương đánh dấu, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm thất vọng, chỉ có thể hy vọng bên trong sơn trang nổi danh Mã Lương câu, tốt nhất có thể bồi hắn một Thiên Lý Mã .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

078 Mã Vương Cốc

Ba trăm năm trước, có một tiều phu tên là Vương Chất, có một ngày Vương Chất vào núi đốn củi, đụng tới hai gã râu bạc trắng lão choi cờ, liền ở bên cạnh tham quan . Các loại một ván cờ nhìn xong, búa chuôi gỗ đã hoàn toàn hư thối .

Vương Chất trở lại trong thôn, thế mới biết đã qua gần trăm năm, với hắn cùng thời đại người cũng đã mất .

Phụ mẫu thê nhi câu đã không ở, Vương Chất trong lòng thê lương, đem một ca khúc bí quyết truyền cho trong thôn ba gia đình, liền rời đi không bao giờ ... nữa biết tung tích .

Ca quyết trong giấu diếm một bộ Dục Giới Luyện Khí công pháp, bằng vào bộ công pháp này trở thành Luyện Khí Sĩ, ba gia đình từ từ phát triển, trở thành địa phương nổi danh nhất hi vọng ba đại tộc .

Tiết gia trang là trong một trong, mặt khác hai nhà theo thứ tự là Lương gia, Vương gia .

Tiết gia trang cũng đã gần hơn hai trăm năm, ca quyết đời đời tương truyền, nhưng linh căn vạn trong tồn một, cũng không phải mỗi đời người có cái này Tiên Duyên . Tiết gia trang đời trước, chỉ có Tiết Chấn Đông một người có linh căn, học công pháp lên làm trang chủ .

Tiết Chấn Đông qua tuổi bốn mươi, nhưng không có con trai, chỉ có Tiết Tố, Tiết Oánh lưỡng cô con gái . Vốn cho là Tiết gia trang muốn lúc đó xuống dốc, người nào nghĩ tới Tiết Tố, Tiết Oánh dĩ nhiên có có linh căn .

Không chỉ có như vậy, Tiết Chấn Đông muội muội con trai Hàn Minh Nghĩa, cũng bị tra ra người mang linh căn . Kể từ đó, Tiết gia thế hệ này tựu ra ba gã Luyện Khí Sĩ, nếu không không phải suy bại, ngược lại thì thịnh vượng dấu hiệu!

"Mét đạo hữu, ta mời ngươi một chén nữa!"

"Tiết trang chủ khách khí ."

Buổi trưa thời điểm, Tiết gia trang thiết yến, trang chủ Tiết Chấn Đông tự mình tiếp khách, đáp tạ Mễ Tiểu Hiệp cứu Tiết Tố ba người . Tiết gia thế hệ này ba cái linh căn, nếu như không phải Mễ Tiểu Hiệp trượng nghĩa xuất thủ, tối hôm qua khả năng liền toàn bộ gãy .

Hơn nữa Tiết gia trang chỗ xa xôi, rất ít có thể nhìn thấy hắn người tu đạo, cho nên đối với Mễ Tiểu Hiệp cái này người đồng đạo, Tiết Chấn Đông càng phát ra nhiệt tình, trong bữa tiệc liên tiếp hướng Mễ Tiểu Hiệp mời rượu .

Mễ Tiểu Hiệp cũng thích uống rượu, riêng là Tiết Chấn Đông tính cách hào sảng, khá đối với hắn tính tình, huống hồ Tiết Tố, Tiết Oánh hai người tiểu mỹ nhân tiếp khách, ngược lại cũng vui ah .

"Tiết trang chủ, không biết nơi đó có mã thành phố, ta ngựa bị bầy sói cắn chết, cần mua nữa một gấp rút lên đường ."

"Mét đạo hữu nói chỗ nào nói, ta trên trang có là hảo mã, ngươi cứ việc chọn một chính là, còn đi ngựa gì thành phố ."

"Ha hả, cái này không tốt lắm ý tứ ."

Rượu đến lúc này, Mễ Tiểu Hiệp mở miệng hỏi, Tiết Chấn Đông vung tay lên vẻ mặt hào sảng . Mễ Tiểu Hiệp cười cười, nhưng thật ra không chuẩn bị khách khí với hắn .

"Nhưng nếu như muốn chân chính hảo mã, vẫn phải là đi Mã Vương Cốc ."

"Mã Vương Cốc ?"

Tiết Chấn Đông bỗng nhiên lại lời nói, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, đó là địa phương nào .

"Đúng đúng! Ngươi đi Mã Vương Cốc đi!"

Nghe được Mã Vương Cốc, Tiết Oánh hưng phấn mà trợn to hai mắt, mang theo đầu độc ý tứ hàm xúc khuyến khích Mễ Tiểu Hiệp .

"Mã Vương Cốc trong hảo mã khắp nơi trên đất, chỉ cần hàng được, chính là! Hơn nữa nói cho ngươi biết, bên trong thế nhưng có Long Mã u ."

"Long Mã ?"

Mễ Tiểu Hiệp hơi mở to hai mắt, Long Mã nhưng không phải tùy tiện gọi .

"Thích, ta còn có thể mông ngươi không được ."

Tiết Oánh khinh rên một tiếng, tiếp tục cho Mễ Tiểu Hiệp giảng giải .

Long có thể lớn có thể nhỏ, có thể thăng có thể Ẩn, Hưng Vân thổ vụ, hô phong hoán vũ . Chưởng quản gian khổ, chịu vạn dân tế bái . Nhưng Long có một chút, khiến người ta khinh thường, đó chính là ** long tính nhất ~ dâm, vấy bẩn Ngưu sống chết đặc biệt Long, vấy bẩn mã sống chết Long Câu, vấy bẩn Lừa sống chết xuân Long, vấy bẩn dê sống chết hung dữ Long, vấy bẩn heo sống chết 獚 Long .

Nếu như vấy bẩn Dã Kê, vậy thì càng lợi hại . Đẻ trứng xuống đất, một năm đi một thước, bốn mươi năm mới xuất hiện Giao, nhất thời sơn băng địa liệt, bị bám bốn mươi trượng lũ lụt!

Mã Vương Cốc là một cái sơn cốc, bên trong đều là tinh tráng ngựa hoang . Hơn nữa có người nói hữu thần long kinh qua, khiến bên trong con ngựa mẹ thụ thai, do đó sinh Long Mã . Trải qua không ngừng mà giao hợp sinh sôi nẩy nở, Long Mã huyết mạch tiệm thưa dần, nhưng cũng không phải phổ thông ngựa có thể sánh bằng .

Đương nhiên, làm Thần Long hậu duệ, Mã Vương Cốc trong ngựa hoang táo bạo bưu hãn, bình thường Hổ Lang đô tị nhi viễn chi, sợ bị đá chết . Nếu như là trăm nghìn thất thành đàn cuồn cuộn, chính là tối hôm qua gặp phải Tam Trọng Thiên Lang Vương, cũng phải cụp đuôi tránh xa!

"Lợi hại như vậy. . ."

Nghe Tiết Oánh nói tràn đầy phấn khởi, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi một trận ý động .

Hắn không dám cưỡi mây đạp gió, bình thường gấp rút lên đường quả thực cần một cái sức của đôi bàn chân . Nhưng hắn dù sao cũng là người tu đạo, nếu như kỵ phổ thông ngựa, thực sự có chút mất thân phận .

Thật dùng Mễ Tiểu Hiệp hiện tại tu vi, căn bản không nhưng có thể hàng phục lợi hại gì tọa kỵ . Nhưng nếu như có thể lộng một Long Mã, cho dù huyết mạch thật là ít ỏi, chỉ cần có thể lộ vẻ chút Dị Tượng đi ra, cũng không tệ a .

"Ha hả, ta chỉ là thuận miệng nói, mét đạo hữu cũng ngàn vạn lần chớ thư tiểu nữ nói bậy . Mã Vương Cốc ngựa tuy tốt, nhưng thực sự quá nguy hiểm, không thể đi, không thể đi ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp động tâm, Tiết Chấn Đông cười cười vội vã xua tay .

Bầy ngựa hoang thật đáng sợ, riêng là bên trong hỗn tạp Long Mã . Ở Tiết Chấn Đông xem ra, Mễ Tiểu Hiệp tuy là bản lĩnh không sai, nhưng cũng chỉ là Nhị Trọng Thiên mà thôi, thực sự quá nguy hiểm .

"Lời tuy như vậy, nhưng tóm lại muốn đi xem ."

Mễ Tiểu Hiệp hiện tại đầy đầu đều là Long Mã, hơi liếm môi, làm sao có thể cứ như vậy bỏ qua .

"Đừng đừng, nếu quả thật xảy ra chuyện gì, ta lỗi đánh liền ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp có chút chăm chú, Tiết Chấn Đông vội vã ngăn lại, Mễ Tiểu Hiệp là Tiết gia trang ân nhân, cũng không thể hại hắn .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm cau mày, Tiết Chấn Đông đề cập nói tra, hiện tại lại cản trở không cho đi, thật để cho người không thoải mái .

"Phụ thân, ba ngày sau đại lợi phương bắc, đi Mã Vương Cốc nhìn nhưng thật ra hữu kinh vô hiểm, e rằng còn có thu hoạch ngoài ý muốn ."

Lúc này, vẫn Trầm Mặc không nói Tiết Tố, bỗng nhiên mở miệng nói .

"Há, lời này là thật!"

Nguyên bản kiên quyết cản trở Tiết Chấn Đông, nghe nói như thế không khỏi nhãn tình sáng lên .

Tiết Tố không nói gì, lại chắc chắc gật đầu .

"Trò đùa, nếu như vậy, ba ngày sau ngược lại là có thể đi Mã Vương Cốc thử thời vận ."

Tiết Chấn Đông vui sướng cười to hai tiếng, lúc này đáp ứng .

Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt, có chút ngoài ý muốn nhìn Tiết Tố . Luận tu vi, Tiết Tố chỉ là Nhất Trọng Thiên, luận thân phận, nàng là Tiết Chấn Đông nữ nhi .

Nhưng vì sao nàng nói như thế dùng được, chỉ là tùy tiện nói hai câu, ngoan cố Tiết Chấn Đông cũng đồng ý .

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng nghi ngờ, nhưng không có mở miệng hỏi . Kế tiếp mọi người tiếp tục uống rượu, cũng thương nghị đi Mã Vương Cốc công việc .

Dựa theo Tiết Tố từng nói, thời gian định ở ba ngày sau . Tuy là muốn đình lại hai ngày, nhưng mài đao không lầm đốn củi công phu, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ thầm, nếu như được Long Mã, hắn còn có thể nhanh hơn chạy tới Ngũ Hành Sơn .

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp ở Tiết gia trang ở tạm, còn như đi Mã Vương Cốc nhân thủ, công cụ, cũng không cần Mễ Tiểu Hiệp quan tâm, hắn chỉ cần an tâm tu luyện là được .

Liền trước khi đến Mã Vương Cốc một ngày trước, Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai luyện hóa một viên Tụ Khí Đan, Chân Khí số lượng lần thứ hai tăng thêm một phần .

Trời cao sáng sớm, ngày mùng 3 tháng 4, dựa theo Tiết Tố nói, đại lợi phương bắc .

Mễ Tiểu Hiệp, Tiết Tố, Tiết Oánh hai tỷ muội, Hàn Minh Nghĩa, cùng với mười tên kinh nghiệm phong phú thuần Mã sư phụ, tổng cộng mười bốn người, xuất phát đi trước Mã Vương Cốc .

Hàn Minh Nghĩa cánh tay còn chưa khỏi hẳn, lẽ ra hẳn là ở lại Tiết gia trang an tâm dưỡng thương . Nhưng hắn nói không yên lòng Tiết Tố, Tiết Oánh, không phải muốn cùng theo một lúc đi .

"Có ý tứ ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, cái này Hàn Minh Nghĩa ở đâu là lo lắng Tiết Tố, Tiết Oánh an toàn, rõ ràng là lo lắng Mễ Tiểu Hiệp người ngoài này . Nhìn hắn chua giọng nói, nhãn thần, rõ ràng cho thấy đố kị ghen, cái này Hàn Minh Nghĩa dường như đối với Tiết Tố có ý tứ .

Bất quá cái cũng khó trách, Tiết Tố da thịt trắng noãn ngũ quan thanh tú, quả thực sinh thanh tú động nhân . Hơn nữa tính cách an tĩnh, có một loại hàm súc an tĩnh mỹ .

Dưới so sánh, làm muội muội Tiết Oánh, tuy là đồng dạng mỹ lệ khả ái, nhưng cũng có chút quá làm ầm ĩ .

"Mễ Tiểu Hiệp, ngươi tu là công pháp gì ?"

"Ngày đó ngươi đả thương Lang Vương, dùng là kiếm pháp gì ?"

"Nếu như ta hàng phục Long Mã, đối với ngươi bộ kiếm pháp kia như thế nào đây?"

. . .

Dọc theo đường đi, Tiết Oánh dường như quấn lên Mễ Tiểu Hiệp, không ngừng hỏi lung tung này kia . Không biết nàng là quá đơn thuần, vẫn là thiếu thông minh, mấy vấn đề này chính là tốt vấn sao?

Mễ Tiểu Hiệp mặc kệ hắn, dọc theo đường đi cắm đầu gấp rút lên đường . Đợi được sáng ngày thứ hai, mọi người rốt cục đi tới Mã Vương Cốc .

"Di, bọn họ đã ở ."

Nhưng ngoài ý muốn là, chỉ thấy đã có người ở cốc khẩu, chính là Lương, Vương hai nhà .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

079 bộ mã nữ tử

Tiết, Lương, Vương Tam gia, đều từ Vương Chất lưu ca quyết tiền lời . Truyền tới thế hệ này, Lương gia có năm người người mang linh căn, Vương gia cũng chỉ có một người người mang linh căn .

Không biết là vừa khớp, vẫn có hắn nguyên nhân, Lương, Vương hai nhà hậu bối, dĩ nhiên cũng đều đi tới Mã Vương Cốc, chỉ so với Tiết gia mới đến một hồi .

"Ai u, đây không phải là Tiết gia muội tử sao, thật là tấu xảo thật là tấu xảo, cái này Tam gia góp đủ ."

Chợt thấy người nhà họ Tiết, mặt khác hai nhà chính là vô cùng bất ngờ, trong một người cười chào đón .

"Thích, không may ."

Tiết Oánh khinh rên một tiếng, căn bản không phản ứng người nọ, không che giấu chút nào trên mặt chán ghét .

Tam gia nhất mạch truyền thừa, tính là đồng môn, hơn nữa tương giao ba trăm năm, tuy là vẫn có cạnh tranh ma sát, nhưng tóm lại là thế giao . Mọi người lẫn nhau chào hỏi, Tiết Tố đem những này người giới thiệu cho Mễ Tiểu Hiệp .

Lương gia Ngũ huynh đệ, lão đại Lương Phong Luyện Khí Nhị Trọng Thiên, dư Tứ huynh đệ cũng chỉ là Luyện Khí Nhất Trọng . Vương gia Vương Chung, cũng mới mới vừa hai mươi tuổi, cũng đã là Luyện Khí tam trọng!

Theo Tiết Tố nói, Vương Chung là Huyền Linh cây, thiên phú vốn là viễn siêu bọn họ những thứ này Hoàng linh căn . Hơn nữa bị ngũ quan thu làm đệ tử, có danh sư chỉ đạo, thậm chí là đan dược dẫn . Cho nên mặc dù tuổi tác xấp xỉ, nhưng tu vi viễn siêu mọi người .

Cũng là bởi vì ngũ quan nguyên nhân, linh căn ít nhất Vương gia, hiện tại ngược lại mơ hồ trở thành Tam gia đứng đầu .

"Cái kia ngũ quan rất lợi hại phải không ?"

Mễ Tiểu Hiệp nhập thế không sâu, đối với tu luyện thế lực không giải thích được, không khỏi lặng lẽ vấn Tiết Tố .

"Nếu như phóng nhãn toàn bộ Sơn Nam đạo, thật cũng không coi vào đâu . Nhưng ở chúng ta vách tường Châu, ngũ quan xem như là nhất lưu thế lực ."

Tiết Tố khinh rên một tiếng, giải thích nói rằng .

"Minh bạch ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, có một đại thể hiểu rõ .

Cùng Vương gia, Lương gia so sánh với, Tiết gia rõ ràng không chiếm ưu thế . Nhưng lần này là vì bắt được Long Mã, cũng không có quá lớn lợi ích phân tranh, ngược lại là không cần quá lo lắng .

Nếu mọi người đều là vì tróc nã Long Mã, vừa lúc Tam gia hợp ở một chỗ . Mã Vương Cốc nguy hiểm, nhiều người đương nhiên an toàn hơn .

Cứ như vậy, thì có hơn - ba mươi danh kinh nghiệm phong phú thuần Mã sư phó, cùng với Mễ Tiểu Hiệp các loại mười tên Tu Đạo Giả .

Một lần nữa chỉnh đốn đội ngũ, thuần Mã sư phó xung phong, đi đoạn hậu, Tu Đạo Giả ở chính giữa, mọi người kỵ mã tiến nhập Mã Vương Cốc .

"Đây chính là Mã Vương Cốc . . ."

Vì bảo trì đội hình, đội ngũ đi rất chậm, Mễ Tiểu Hiệp chung quanh tham quan, không khỏi âm thầm gật đầu .

Bất luận là dùng mắt thường tham quan, còn là thông qua Vọng Khí Thuật quan sát, nơi đây đều là sơn minh thủy tú địa phương tốt . Coi như không có Long Mã, cũng tuyệt đối có thật nhiều cường tráng ngựa hoang .

"Ngươi tận lực tìm lạc đàn ngựa hoang hạ thủ, nếu như gặp phải bầy ngựa hoang, nghìn vạn lần không nên khinh cử vọng động ."

Đã tiến nhập Mã Vương Cốc, lúc nào cũng có thể tao ngộ bầy ngựa hoang, Lương Phong cẩn thận mở miệng nhắc nhở .

Thật Lương gia lần này tới Mã Vương Cốc, hoàn toàn là một thời hưng khởi . Bởi vì chứng kiến Vương Chung tự mình dẫn đội, hưng sư động chúng đến Mã Vương Cốc, phỏng đoán có chuyện gì tốt, lúc này mới đến góp vô giúp vui .

Thật chính là rỗi rãnh, cho nên an toàn là số một, cũng không nguyện ý trêu chọc bầy ngựa hoang .

"Thích, cần ngươi nói ."

Tiết Oánh khinh rên một tiếng, mang trên mặt một tia chẳng đáng, dựa vào cái gì người nhà họ Lương ra lệnh .

"Ta từ có chủ trương ."

Vương Chung sắc mặt lãnh đạm, trở về một câu, hiển nhiên cũng sẽ không nghe người nhà họ Lương an bài .

Tam gia tuy là hợp ở một chỗ, nhưng vẫn là độc lập với nhau . Thấy mọi người đều không công nhận, Lương Phong bĩu môi, cũng lười quan tâm, thầm nghĩ ước thúc hảo chính mình người là được.

Mã Vương Cốc sở dĩ gọi Mã Vương Cốc, chẳng những có cường tráng Long Mã, hơn nữa đồng cỏ và nguồn nước tươi tốt, có đại lượng ngựa hoang sống ở . Tuy là không ai cụ thể công tác thống kê qua, nhưng ít ra cũng có 2000~3000 con ngựa hoang .

Mới vừa gia nhập Mã Vương Cốc không lâu sau, mọi người liền chứng kiến một ít ngựa hoang . Hoặc là nhàn nhã gặm cỏ xanh, hoặc là tùy ý vung vẩy đề cuồn cuộn .

Nhưng cái này cũng chỉ là phổ thông ngựa hoang, phẩm tương cũng chỉ là một dạng, không đáng lãng phí sức lực . Dựa theo lẽ thường mà nói, càng là hướng sâu trong thung lũng, bầy ngựa hoang càng nhiều, hảo mã cũng càng nhiều .

Tam gia cũng không có xuất thủ, im lặng không lên tiếng tiếp tục đi về phía trước .

"Xem! Vậy có một đám!"

Khoảng chừng một canh giờ, phía trước thuần Mã sư phó bỗng nhiên dừng lại, chỉ vào xa xa hưng phấn mà nói rằng .

Mễ Tiểu Hiệp bọn họ cũng dừng lại, hơi ngồi thẳng người tham quan . Chỉ thấy một cái tiểu hình Thủy Đàm, chu vi trường mãn cỏ xanh . Có một đám ngựa hoang, khoảng chừng mười bảy mười tám thất, đang ở bên đầm nước ăn cỏ uống nước, nhàn nhã phơi nắng .

Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước ở giang hồ hỗn vài chục năm, cũng hiểu sơ một ít bộ dạng mã . Đám này ngựa hoang trong, trong vài thớt khung xương cực đại, bắp thịt cân xứng, da lông bóng loáng, tứ chân mạnh mẽ, phẩm tương đều là thượng thừa .

Mặc dù không là Long Mã, cũng không gọi được Thiên Lý Mã, nhưng tuyệt đối xem như là nhất lưu hảo mã! Nếu như trên thị trường bán ra, làm sao cũng đáng trăm mười lượng bạc, giá trị còn hơn Mễ Tiểu Hiệp nguyên lai thất gấp mười lần!

Tối trọng yếu là, đám này ngựa hoang chỉ có hơn mười thất, Tam gia hơn - ba mươi kỵ, về số lượng còn chiếm ưu thế .

"Vậy động thủ!"

Đơn giản sau khi thương nghị, mọi người quyết định bắt đám này ngựa hoang, dù sao càng đi về phía trước, động là trên trăm con ngựa hoang nhóm, sẽ không dễ dàng như vậy hạ thủ .

Đầu tiên là kinh nghiệm phong phú thuần Mã sư phó xuất động, chỉ thấy hơn - ba mươi danh sư phó ngồi trên lưng ngựa tản ra, từng cái cầm trong tay xiềng xích cái ách, chuẩn bị trước tiên đem các loại ngựa hoang vây lại .

Hí! Hừ!

Làm thuần Mã sư phó tới gần, ý thức được nguy hiểm ngựa hoang không khỏi táo động, mũi phì phì, to bằng miệng chén chân dùng sức đào nổi bùn đất .

"Bên trên!"

Ngựa hoang đã bị kinh động, Lương Phong hét lớn một tiếng, Lương gia Ngũ huynh đệ liền chạy lên đi . Chỉ thấy năm người kỵ mã bảo trì đội hình, làm tiếp cận tuyến định mục tiêu sau đó, nhanh chóng tản ra, bắt đầu ngăn lại vây bắt .

"Giá!"

Ngay sau đó, Vương Chung giật giây cương một cái một thân một mình xông lên . Nhưng khiến người ngoài ý là, trong tay hắn không có lấy cái ách, ngược lại nắm lấy một thanh trường cây thiết chùy .

Cái chuôi này thiết chùy chí ít nặng mấy chục cân, Vương Chung một tay đơn giản huy động, có thể thấy được hắn khí lực không nhỏ .

"Tỷ! Ngươi cũng lên đi!"

Lương, Vương hai nhà đều đã xuất động, Tiết Oánh sớm đã không kềm chế được, nói một tiếng liền phóng ngựa xông lên . Tiết Tố không thích loại này kịch liệt hoạt động, nhưng sợ Tiết Oánh một người nguy hiểm, chỉ có thể giật giây cương một cái đuổi kịp .

"Tố muội, chờ ta một chút!"

Thấy Tiết Tố cũng xông lên, Hàn Minh Nghĩa kêu một câu, không để ý tới cánh tay còn có tổn thương, cũng theo xông lên .

"Có ý tứ ."

Duy chỉ có Mễ Tiểu Hiệp, ngồi trên lưng ngựa tại chỗ không nhúc nhích, nhìn chăm chú vào trên trận Tam gia mọi người .

Lần này tới Mã Vương Cốc, vì chính là tróc nã ngựa, bộ dạng so người khác, Mễ Tiểu Hiệp ngược lại động cơ nhất tinh khiết . Nhưng hắn muốn tróc nã một chân chính Long Mã, nơi này có mấy con ngựa hoang mặc dù không tệ, nhưng còn không đáng cho hắn xuất thủ .

Cùng lãng phí sức lực, chẳng nhìn Tiết, Lương, Vương Tam gia thủ đoạn . Bọn họ tu luyện Lạn Kha ca quyết, chỉ là Dục Giới Luyện Khí công pháp, sợ rằng còn so ra kém Bạch Thủ Thái Huyền Kinh .

Nhưng Tam gia khẳng định còn có hắn thủ đoạn, dù sao cũng là truyền thừa hai ba trăm niên tu luyện gia tộc, Mễ Tiểu Hiệp nhưng thật ra thật cảm thấy hứng thú .

Ầm!

Đúng lúc này, bỗng nhiên nhất thanh muộn hưởng . Vương Chung một búa xuống phía dưới, trực tiếp đập gảy một con ngựa hoang chân trước, đưa nó đập lật trên mặt đất .

Ngay sau đó, Vương gia thuần Mã sư phó vội vã hơi đi tới, liên thủ chế phục cái này thất thụ thương ngựa hoang .

Thấy như vậy một màn, Mễ Tiểu Hiệp mí mắt chợt Khiêu Khiêu, đây cũng quá đơn giản thô bạo chứ ? Tuy là trực tiếp hữu hiệu, nhưng nếu như chân ngựa bị đập đoạn, coi như hậu kỳ đón thêm bên trên, cũng khẳng định bị ảnh hưởng lớn, bắt được những thứ này qua mã còn có cái gì dùng ?

Hoặc có lẽ là, Vương gia tự có phương pháp - kỳ diệu, có thể hoàn toàn Trì Dũ ngựa hoang gãy chân . Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, Vương Chung trên người toả ra như có như không vị thuốc đông y, chỉ sợ là từ nhỏ dùng dược liệu rèn luyện thân thể, vương gia này chắc là am hiểu y dược .

"Trò đùa! Vây khốn!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy đoán thời điểm, anh em nhà họ Lương một trận hưng phấn thét to, năm người hợp lực, đem một cường tráng ngựa hoang bao lại .

Cái này Ngũ huynh đệ phối hợp ăn ý, hơn nữa tất cả trang web một cái phương vị, lẫn nhau chính giữa lớn có huyền cơ, ngược lại giống như loại trận hình .

" Không sai."

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, Lương, Vương hai nhà quả nhiên các hữu thủ đoạn .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lạc hướng Tiết gia bên kia, cái này vừa nhìn, không khỏi một trận xấu hổ .

Chỉ thấy Tiết Tố cùng Tiết Oánh vây quanh một choai choai Tiểu Mã Câu, nhưng vẫn là một trận luống cuống tay chân, thường thường truyền đến kinh hô .

Mễ Tiểu Hiệp dở khóc dở cười, cái này Tiết gia đến lúc đó dựa vào cái gì ở Tam gia trong đặt chân .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

080 muốn bắt Mã vương

Lớn sau nửa canh giờ, Vương gia bằng vào đơn giản thô bạo phương pháp bắt được ba thất cường tráng ngựa hoang, Lương gia Ngũ huynh đệ phối hợp ăn ý, cũng bắt được hai con .

Duy chỉ có Tiết gia, Tiết Tố, Tiết Oánh hai tỷ muội lao lực hoảng hốt, còn có Hàn Minh Nghĩa ở bên cạnh đảo quanh . Cuối cùng vẫn là thuần Mã sư phó xuất thủ, lúc này mới bắt được một Tiểu Mã Câu .

"Hồng Ngọc quá khả ái, các ngươi cẩn thận một chút, không chính xác lộng thương nó!"

Đối với xem như là thân thủ bắt được Tiểu Mã Câu, Tiết Oánh lòng tràn đầy thích, trợn mắt mệnh lệnh này thuần Mã sư phó, đồng thời cho cái này thất ngựa đực làm cái Kawaii tên .

Hắn ngựa hoang sớm đã chạy tứ tán, kế tiếp tiếp tục đi tới, bắt được ngựa hoang thì bị buộc tốt tạm thời lưu tại chỗ .

"Mễ Tiểu Hiệp, vừa rồi ngươi tại sao không có xuất thủ, hắc hắc, ngươi không biết là sợ chứ ? Ngươi được theo ta học một ít, ngươi xem, ta trước kia cũng không có bắt lấy qua ngựa hoang, chỉ cần dám xông về phía trước, không phải cũng bắt được một hảo mã à."

Cùng Mễ Tiểu Hiệp...song song, Tiết Oánh líu ríu nói không ngừng, vẻ mặt đắc ý .

Mễ Tiểu Hiệp không nói lời nào, quyền đương hai bên trái phải không có cái này nhân loại .

"Ồ! Ta biết, ngươi không dám thật một lòng muốn tróc Long Mã đi!"

Nói nửa ngày, Tiết Oánh bỗng nhiên vỗ tay một cái, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Long Mã ? Ai muốn tróc Long Mã ?"

Nghe được nói, Lương Viêm kéo kéo dây cương dựa đi tới, hiếu kỳ quan sát Mễ Tiểu Hiệp một phen, tiếp tục khinh miệt cười cười .

"Đạo hữu, đừng si tâm vọng tưởng, đừng nói một mình ngươi, coi như ngươi đoàn người hợp lực, cũng tróc không được Long Mã ."

Mã Vương Cốc quả thật có Long Mã, nhưng đều ở đây sâu trong thung lũng, hơn nữa xen lẫn trong đại hình bầy ngựa hoang trong . Nghĩ tại mấy trăm con ngựa hoang trong tróc nã cường tráng Long Mã, nói dễ vậy sao .

Tối trọng yếu là, làm Long Mã, trời sinh có thể khống chế hắn phổ thông ngựa hoang . Một ngày gặp phải nguy hiểm, sẽ ra roi chu vi ngựa hoang bảo hộ hoặc là công kích .

Thử nghĩ, mấy trăm con ngựa hoang chạy như điên tới, đừng nói là tróc nã, có thể chạy trối chết cũng không tệ .

Cho nên, tuy là mọi người đều biết Mã Vương Cốc có Long Mã, nhưng người nào cũng không làm cái này si tâm vọng tưởng .

"Xem vận khí đi."

Đối với cái này chút, Mễ Tiểu Hiệp sớm đã tháo qua, nhàn nhạt nói một câu, cũng không có giải thích .

Tróc nã Long Mã lớn nhất trắc trở, chính là bầy ngựa hoang trùng kích thải đạp . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp có sức của chín trâu hai hổ, hơn nữa có thể khởi động ba tầng Thiết Bố Sam phòng hộ . Hai người chồng phía dưới, nói không chừng có thể ngăn trở bầy ngựa hoang trùng kích!

Nhưng những thủ đoạn này, hắn làm sao có thể tiết lộ cho những người ngoài này .

Mọi người không ngừng đi tới, nhoáng lên chính là hai canh giờ . Mắt thấy thái dương bắt đầu ngã về tây, đội ngũ dừng lại, tìm khối đất trống nghỉ ngơi ăn .

Mới vừa rồi, lần thứ hai gặp phải một ít nhóm dã * lại xuất thủ một lần, Lương, Vương hai nhà các bắt được một con ngựa hoang . Còn như Tiết gia tỷ muội, lần này ngay cả Tiểu Mã Câu cũng không có bắt được .

"Hiện tại đã là buổi chiều, ngươi rút về đi."

Ăn lương khô, mọi người xúm lại, Lương Phong đề nghị nói rằng .

Nếu như lại tiếp tục đi về phía trước, chí ít đều là trăm thất ở trên đại hình bầy ngựa hoang, rất khó có cơ hội xuất thủ . Hơn nữa trong rất có thể hỗn hữu Long Mã, trình độ nguy hiểm lại đề thăng không ít .

Cùng như vậy, không bằng an toàn là số một, thấy tốt thì lấy .

"Như vậy a . . ."

Tiết Oánh mắt to đi dạo, khóe mắt liếc hai bên trái phải Mễ Tiểu Hiệp . Lần này tới Mã Vương Cốc, chủ yếu là vì bang Mễ Tiểu Hiệp tróc nã tọa kỵ . Nàng tuy là chơi Khai Tâm, nhưng Mễ Tiểu Hiệp tọa kỵ còn không có tin tức .

"Các ngươi về trước đi, ta đi vào trong nữa đi nhìn ."

Mễ Tiểu Hiệp mở miệng nói, giọng nói bình thản .

Đi vào trong nữa quả thực rất nguy hiểm, không cần thiết khiến người nhà họ Tiết với hắn cùng nhau . Nhưng đối với Long Mã, Mễ Tiểu Hiệp làm sao cũng muốn thử một lần .

"Ta nói ngươi có phải hay không tử tâm nhãn, Long Mã là tốt như vậy tróc sao!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp một lòng muốn tróc Long Mã, Lương Viêm có chút căm tức nói rằng .

" Không sai, cậy mạnh cũng có cái hạn độ ."

Hàn Minh Nghĩa khẽ cười một tiếng, nói là tốt nói khuyên bảo, ngược lại càng giống như là châm chọc .

"Các ngươi không cần quản ta ."

Đối mặt chúng con tin cùng trào phúng, Mễ Tiểu Hiệp nhàn nhạt nói một câu .

"Ngươi . . ."

Lương Viêm là một tánh tình nóng nảy, nhưng lại nghĩ một chút, hắn quả thực không quản được Mễ Tiểu Hiệp, cái này thuần túy thuộc về mù quan tâm, người bên ngoài còn không cảm kích .

"Chư vị, ta có một việc, muốn mời chư vị trợ giúp một tay ."

Đúng lúc này, Vương Chung bỗng nhiên đứng lên, hướng mọi người ôm quyền xá, vẻ mặt trịnh trọng .

"Sự tình ?"

Mọi người ngẩn ra, hai mặt nhìn nhau, lúc này Vương Chung có thể có chuyện gì ?

"Không dối gạt chư vị, ta lần này đến Mã Vương Cốc, vì chính là tróc nã Mã vương . Nếu Lương, Tiết hai nhà thế giao đã ở, ta liền mạo muội thỉnh cầu, hi nhìn các ngươi có thể giúp ta bắt được Mã vương ."

Vương Chung vẻ mặt nghiêm mặt, giọng nói không nhanh không chậm nói rằng .

"Đùa gì thế!"

Nhưng sau khi nghe xong, mọi người sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, Lương Viêm càng là kích động đứng lên .

Mễ Tiểu Hiệp muốn tróc nã Long Mã, cái này đủ buồn cười, nhưng trăm triệu không nghĩ tới, Vương Chung càng là thật là tức cười, hắn lại muốn tróc nã Mã vương!

Cái gì là Mã vương, chính là Mã Vương Cốc sở hữu ngựa hoang Vương!

Mặc dù nhưng đã huyết mạch mờ nhạt, nhưng chỉ cần Long Mã thành niên, nhưng có Nhất Trọng Thiên thực lực . Mà ở Long Mã trong trổ hết tài năng Mã vương, có Nhị Trọng Thiên thực lực!

Mặc dù chỉ là Nhị Trọng Thiên, nhưng bởi vì Thần Long Huyết Mạch, thực lực bản thân không thua phổ thông Tam Trọng Thiên Tinh Quái . Hơn nữa tối trọng yếu là, Mã vương có thể triệu hoán trong sơn cốc sở hữu ngựa hoang!

Nói cách khác, nếu như muốn tróc nã Mã vương . Đầu tiên phải có áp chế Tam Trọng Thiên thực lực, mặt khác còn có thể ngăn cản Mã Vương Cốc mấy nghìn ngựa hoang trùng kích thải đạp!

Đừng nói bọn họ cái này ba mươi mấy người, coi như 300 người, cũng căn bản chưa đủ!

"Chư vị, chỉ cần các ngươi hỗ trợ, bất luận thành bại, vua ta gia đều có thâm tạ ."

Mọi người phản ứng đều ở đây trong dự liệu, Vương Chung sắc mặt rùng mình nói tiếp .

"Một ngày thành công, vua ta gia nguyện ý đưa tặng một phần Thối Thể dịch!"

"Thối Thể dịch . . ."

Nguyên bản căn bản không suy nghĩ mọi người, chợt nghe Thối Thể dịch, không khỏi rối loạn tưng bừng .

Cái gọi là Thối Thể dịch, là dùng các loại quý báu dược liệu điều chế . Gia nhập vào nước nóng ở giữa ngâm tắm, có thể đạt được cường tráng gân cốt hiệu quả . Vương Chung có thể đơn giản huy động hơn mười cân thiết chùy, trừ Luyện Khí Tam Trọng Thiên tu vi ở ngoài, chính yếu chính là Thối Thể dịch kỳ hiệu .

Một phần Thối Thể dịch, đủ một người sử dụng ba năm, hoàn toàn đạt được Thối Thể hiệu quả!

"Nhưng tuy vậy, đơn dựa vào chúng ta, sợ rằng vẫn là tróc không được Mã vương ."

Sau một lát, Lương Phong mở miệng nói . Thối Thể dịch tuy tốt, cũng phải làm theo khả năng, bọn họ căn bản không có tróc nã Mã vương thực lực .

"Chư vị không cần phải lo lắng, ta há là liều lĩnh người ? Ta sớm đã chuẩn bị thỏa đáng ."

Vương Chung cười cười, giải thích tiếp đứng lên .

Mọi người nguyên bổn định tạm thời vừa nghe, vẫn là chưa tin có thể tróc nã Mã vương . Nhưng nghe tới Long Tiên Hương sau đó, mọi người không khỏi lần thứ hai sửng sốt . Biết Vương gia am hiểu y dược, thế nhưng trăm triệu không nghĩ tới, bọn họ dĩ nhiên cho tới Long Tiên Hương!

Cái gọi là Long Tiên Hương, nghe nói là sinh ra từ Đại Hải ở chỗ sâu trong, châm lửa sau có nồng nặc hương khí .

Nhưng tối trọng yếu là, loại này hương khí đối với Long Tộc tồn tại rất mạnh lực hấp dẫn . Cái gọi là Long nước miếng, chính là Long ngửi được sau đó, sẽ nhịn không được chảy nước miếng .

Mã vương có Thần Long Huyết Mạch, mặc dù nhưng đã rất đạm bạc, nhưng là sẽ phải chịu Long Tiên Hương mê hoặc .

Tróc nã Mã vương, hoặc là phổ thông Long Mã, lớn nhất trắc trở chính là hộ vệ bầy ngựa hoang . Vương Chung sách lược rất đơn giản, châm lửa Long Tiên Hương, đem ngựa Vương từ bầy ngựa hoang dẫn dắt rời đi, động thủ lần nữa!

Bọn họ những người này tuy là thực lực hữu hạn, nhưng nếu như Mã vương lạc đàn, cũng không phải không có cơ hội!

" Được ! Chúng ta Lương gia đồng ý, nhưng sau khi chuyện thành công, chúng ta muốn hai phần Thối Thể dịch!"

Suy tư một lát, Lương Phong gật đầu nói .

" Được ! Hai phần Thối Thể dịch!"

Vương Chung gật đầu, mặt lộ vẻ vui mừng, tiếp tục lại lạc hướng Tiết gia .

"Chúng ta Tiết gia cũng đồng ý, cũng tương tự muốn hai phần Thối Thể dịch ."

Tiết Tố cười cười, đưa ra tương đồng điều kiện .

Nghe nói như thế, Vương Chung nhưng không khỏi nhướng mày . Liền coi như bọn họ Vương gia, Thối Thể dịch cũng cực kỳ trân quý . Lương gia ra năm tên người tu đạo, muốn hai phần cũng không tính . Tiết gia chỉ có ba người, Hàn Minh Nghĩa còn thụ thương, dĩ nhiên cũng muốn hai phần, cái này cũng có chút quá phận .

"Nếu như không muốn, vậy cho dù ."

Tiết Tố cười nhạt cười, đã có loại nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của cảm giác .

" Được ! Cũng cho Tiết gia hai phần!"

Suy tư một lát, Vương Chung khẽ cắn môi, vẫn là gật đầu đáp ứng .

Lần này sự quan trọng đại, chỉ cho phép thành công không cho phép thất bại . Cho dù chỉ là hơi chút tăng khả năng thành công tính, cái này nhiều hơn một phần Thối Thể dịch cũng đáng!

Đã đạt thành chung nhận thức, tiếp tục Tam gia tụ chung một chỗ, bắt đầu cụ thể thương nghị chi tiết .

Mễ Tiểu Hiệp muốn một mình tróc nã Long Mã, tuy là cùng mọi người đồng hành, nhưng cũng không tham dự lần này kế hoạch, cũng không đòi lấy chỗ tốt .

Sau nửa canh giờ, mọi người thương nghị thỏa đáng, đứng dậy lên ngựa tiếp tục đi phía trước, trực tiếp hướng Mã Vương Cốc ở chỗ sâu trong đi tới .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

081 Hắc Mao ngựa gầy ốm

Mã Vương Cốc hình như hồ lô, mới vào lúc nhỏ hẹp, càng đi trong càng rộng rãi hơn . Khi đến chỗ sâu nhất thời điểm, đã hầu như và bình nguyên không sai biệt lắm .

Lại sau một canh giờ, đội ngũ đi tới Mã Vương Cốc chỗ sâu nhất . Chỉ thấy phóng khoáng trên đất trống, đồng cỏ và nguồn nước tươi tốt, ngựa hoang kết bè kết đội khắp nơi đều là .

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, chỉ cần tụ tập ở chỗ này ngựa hoang, thì có hơn một ngàn con! Xem như là trong cốc địa phương khác, Mã Vương Cốc Nakano mã số lượng tuyệt đối ở năm nghìn trở lên!

"Mau nhìn! Long Mã!"

Mọi người đứng ở đàng xa, không dám kinh động bầy ngựa hoang . Hai bên trái phải Tiết Oánh bỗng nhiên chỉ vào một con ngựa, hưng phấn mà vỗ Mễ Tiểu Hiệp .

Chỉ thấy con ngựa kia cao lớn lạ thường, so với phổ thông ngựa hoang rõ ràng lớn hơn một cỡ . Cả người Xích Hồng, chạy trốn lúc tông mao cùng đuôi ngựa phi dương, tựa như thiêu đốt Hỏa Diễm!

Như vậy Kỳ Vĩ vẻ ngoài, làm nhưng ngay cả có Thần Long Huyết Mạch Long Mã!

Thật không cần Tiết Oánh chỉ điểm, Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt liền nhận ra con Long mã kia . Bởi vì ở trong mắt Mễ Tiểu Hiệp, sở hữu Long Mã danh xưng đều là hồng sắc!

Mễ Tiểu Hiệp đếm một chút, hồng sắc danh xưng Long Mã tổng cộng năm con! Trừ thất tông mao như lửa, còn có một thất Long Mã lưng mọc miếng vảy, chính là phá lệ thần tuấn . Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp để ý nhất, cũng là mặt khác một .

Chỉ thấy con long mã này cả người ngân bạch, dưới ánh mặt trời rạng ngời rực rỡ, dĩ nhiên toàn thân khoác lân mang Giáp! Hơn nữa đỉnh đầu hơi nhô ra một cái bánh bao, rõ ràng sẽ dài ra Long Giác!

Xem dáng dấp cũng biết bất phàm, hơn nữa tối trọng yếu là, con long mã này cấp bậc là LV 2! Nhị Trọng Thiên tu vi, cái này một chính là Mã Vương, toàn bộ Mã Vương Cốc sở hữu ngựa hoang trong Vương!

Nhìn Ngân Lân Mã Vương, Mễ Tiểu Hiệp một trận ước ao . Nhưng chỉ bằng vào một mình hắn, không có khả năng hàng phục con ngựa này Vương, hơn nữa thực lực của hắn cũng không cách nào cùng Tiết, Lương, Vương Tam gia tranh chấp .

Mễ Tiểu Hiệp đưa mắt từ Ngân Lân Mã Vương trên người lấy ra, phóng tới mặt khác bốn con phổ thông Long Mã . Thật chỉ cần hàng phục một phổ thông Long Mã, chuyến này liền chuyến đi này không tệ .

"Chư vị, trừ Mã Vương ở ngoài, tổng cộng còn có bốn con Long Mã ."

Quan sát một hồi, Vương Chung lạc hướng mọi người, vẻ mặt trịnh trọng nói rằng .

"Con ngựa này Vương liền giao cho ta, anh em nhà họ Lương, còn có Tiết gia muội tử, cùng với Hàn huynh, các ngươi phụ trách ngăn trở bốn con phổ thông Long Mã . . ."

Lúc trước, Vương Chung đám người đã chọn giỏi một cái rời xa bầy ngựa hoang địa phương, đồng thời bố trí bẫy rập . Đợi lát nữa ở châm lửa Long Tiên Hương, hương khí thuận gió Phiêu đến nơi đây . Trừ Mã Vương ở ngoài, mặt khác bốn con Long Mã cũng sẽ bị hấp dẫn tới .

Phổ thông Long Mã, cũng có Nhị Trọng Tinh Quái thực lực, cũng khó đối phó . Nhưng Tiết, Lương hai nhà tám gã người tu đạo, cũng có thể ngăn trở . Ngoài ra còn có hơn - ba mươi danh thuần Mã sư phó, cũng có thể giúp đỡ .

"Vương Chung, ngươi có nắm chắc ở một khắc đồng hồ bên trong giải quyết Mã Vương ? Đây cũng không phải là nói đùa ."

"Yên tâm, ta có sư môn ban tặng bảo vật, chỉ cần các ngươi tha trụ hắn Long Mã một khắc đồng hồ, ta có thể hàng phục Mã Vương!"

Vương Chung định liệu trước, khiến mọi người không cần phải lo lắng .

Tất cả thỏa đáng, canh giờ đã không còn sớm, mọi người lập tức hành động!

Mọi người lui lại, mãi cho đến ngoài mười dặm . Nơi này là một chỗ cao điểm, xem như là dễ thủ khó công . Mọi người dựa theo trước khi nói phương vị bố trí, Vương Chung đứng ở chỗ cao nhất, từ trong lòng ngực móc ra một cái hộp gấm .

Mở hộp gấm ra, chỉ thấy bên trong to bằng móng tay, màu nâu xám một điểm Cố Thể . Ai có thể dự đoán được, cái này mạo xấu xí đồ đạc, chính là khiến Long Tộc thèm nhỏ dãi Long Tiên Hương!

"Chư vị, chuẩn bị!"

Quan sát một hồi gió hướng, xác định không có sai, Vương Chung mở miệng nhắc nhở, tiếp tục đem Long Tiên Hương châm lửa .

". . . Thơm quá ."

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở cách đó không xa, ngửi được một cổ thấm vào ruột gan hương khí . Hắn mặc dù không có Long Tộc huyết mạch, cũng không khỏi một trận như si mê như say sưa .

Mễ Tiểu Hiệp không tham gia Vương Chung kế hoạch, lại mượn Long Tiên Hương dẫn Long Mã . Vương Chung không được hứa hẹn Mễ Tiểu Hiệp thù lao, Mễ Tiểu Hiệp lại tương đương với giúp hắn tha trụ một phổ thông Long Mã . Hai người mặc dù không có hợp tác, thật xem như là hỗ bang cùng có lợi .

"Mọi người cẩn thận!"

Tốc độ gió rất nhanh, qua chỉ chốc lát, Vương Chung lần thứ hai hô to nhắc nhở mọi người, hương khí cũng đã bay tới Long Mã nơi đó .

Trong lòng mọi người minh bạch, coi như không có bầy ngựa hoang hộ vệ, Long Mã cũng không phải dễ đối phó, từng cái tay cầm binh khí trận địa sẵn sàng đón quân địch . Bọn họ phải cam đoan Vương Chung hàng phục Mã Vương trước khi, ngăn lại phổ thông Long Mã, tránh cho Long Tiên Hương bị phổ thông Long Mã ăn .

Một ngày không có Long Tiên Hương, Mã Vương phục hồi tinh thần lại, nhất định triệu hoán bầy ngựa hoang, vậy coi như nguy hiểm .

"Đến!"

Lại qua chỉ chốc lát, Lương Phong bỗng nhiên chỉ vào xa xa hét lớn một tiếng .

Mọi người tinh thần chấn động mở to hai mắt, chỉ thấy năm con thần tuấn phi thường Long Mã, trực tiếp hướng bên này chạy tới .

Chạy trước tiên, chính là thất Ngân Lân Mã Vương, Lân Giáp chiết xạ ánh mặt trời, đong đưa mắt người ngất . Mà sau lưng Mã Vương, chính là mặt khác bốn con phổ thông Long Mã .

Bốn con phổ thông Long Mã trong, như lửa Long Mã chạy trước tiên, có thể thấy được tốc độ nhanh nhất, am hiểu nhất chạy trốn . Theo sát phía sau là lưng lân Long Mã, cùng với mặt khác hai con Long Mã .

"Liền nó!"

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp còn đang do dự, bây giờ quyết định, nếu là tọa kỵ, đương nhiên chọn một nhanh, liền tróc thất như lửa Long Mã!

Long Mã tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đến ngoài năm trăm thước, Mễ Tiểu Hiệp khẽ quát một tiếng, vận khởi Khinh Công chạy vội nghênh đón .

"Không biết sống chết ."

Thấy như vậy một màn, Vương Chung khóe miệng cười nhạt .

Hắn tiêu hao một khối Long Tiên Hương, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên mưu toan chiếm tiện nghi . Nhưng thử nghĩ, Long Mã như thế nào tốt như vậy hàng phục . Hắn thấy, Mễ Tiểu Hiệp là muốn chết, không công giúp hắn ngăn cản Long Mã .

"Nghiệt Súc! Ta tới!"

Ngân Lân Mã Vương đã rất gần, Vương Chung cũng không trì hoãn nữa, hét lớn một tiếng nghênh đón . Nếu như bị Long Mã đến phụ cận, trực tiếp một hơi thôn Long Tiên Hương, vậy bọn họ liền toàn bộ xong.

Vương Chung xuất động sau đó, người khác cũng không do dự nữa, dựa theo lúc trước an bài xong, đều đón nhận hắn Long Mã .

"Di, đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù không có kỵ mã, nhưng Khinh Công không chậm, chẳng mấy chốc sẽ đón nhận như lửa Long Mã . Nhưng vào lúc này, hắn bỗng

nhiên ngẩn ra, chỉ thấy cách đó không xa lại có một con ngựa chạy tới .

Đây là một cả người đen kịt ngựa hoang, tựa như từ Than đá trong đống chui ra ngoài giống nhau . Nhưng cũng không phải cụ có dị tượng Long Mã, ngược lại cốt sấu như sài, thậm chí so với phổ thông ngựa hoang còn không bằng .

Nhưng xem nó toét miệng, rải vui mừng nhi chạy tới xu thế, rõ ràng chính là chịu Long Tiên Hương hấp dẫn .

Hơn nữa tối trọng yếu là, cái này thất ngựa gầy ốm danh xưng dĩ nhiên là LV 3, đẳng cấp vẫn còn ở Ngân Lân Mã Vương trên!

". . . Chỉ ngươi!"

Chứng kiến cái này thất Hắc Mao ngựa gầy ốm, Mễ Tiểu Hiệp thoáng do dự, khẽ cắn môi bỏ qua như lửa Long Mã, hướng ngựa gầy ốm chạy tới .

". . . Ta thảo! Ngăn lại thất hồng sắc Long Mã!"

Lập tức phải gặp phải Ngân Lân Mã Vương Vương Chung, bỗng nhiên thấy như vậy một màn, trong nháy mắt bạo nổ một câu chửi bậy, đối với Lương Phong bọn họ la lớn .

"Ta thảo! Đây không phải là chơi người sao!"

Người khác chính là mục trừng khẩu ngốc, Lương Viêm càng là nhịn không được chửi ầm lên .

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù không có tham gia kế hoạch, nhưng mọi người đều biết hắn muốn tróc nã Long Mã, cho nên đã sớm đem hắn tính đi vào . Tiết, Lương hai nhà con chia làm ba tổ, đối phó trong ba thất Long Mã .

Nhưng bây giờ Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên bứt ra, nhiều hơn một Long Mã làm sao bây giờ ? Bọn họ phải lâm thời phân ra mấy người, đi đối phó thất như lửa Long Mã . Nhưng chỗ nào kịp, trong lúc nhất thời luống cuống tay chân .

May mắn còn có hơn - ba mươi danh thuần Mã sư phó, tạm thời ngăn lại như lửa Long Mã, bảo trụ Long Tiên Hương .

Mọi người mắng to, Mễ Tiểu Hiệp cách khá xa cũng nghe không được . Hơn nữa hắn hiện tại cũng không đoái hoài tới, đã đón nhận Hắc Mao ngựa gầy ốm, tiếp tục thả người nhảy nhảy lên lưng ngựa .

"Oanh!"

Dùng sức của chín trâu hai hổ, Mễ Tiểu Hiệp một bả ghìm chặt ngựa gầy ốm cái cổ .

Hừ hí!

Bỗng nhiên bị một nhân loại kỵ ở trên lưng, ngựa gầy ốm đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, cái cổ bỗng nhiên vặn vẹo một vòng, nói chuyện liền cắn về phía Mễ Tiểu Hiệp .

Ầm!

Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới, cái này ngựa gầy ốm cái cổ dĩ nhiên giống xà giống nhau linh hoạt . Bất quá đồng dạng, ngựa gầy ốm cũng không nghĩ tới Mễ Tiểu Hiệp có ba tầng Thiết Bố Sam phòng ngự, giống như gặm đến vỏ rùa đen .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

082 bảo vật xuất thế

Người nghèo chí không nghèo, ngựa gầy lông dài, con ngựa đen này gầy trơ cả xương, lộn xộn tạp mao gần dài một thước .

Hắc Mao ngựa gầy ốm vẻ ngoài không được, nhưng vô cùng có sức sống, không ngừng dày vò, muốn đem Mễ Tiểu Hiệp từ trên lưng té xuống . Nếu như không phải Mễ Tiểu Hiệp có sức của chín trâu hai hổ, gắt gao ghìm chặt ngựa gầy ốm cái cổ, chỉ sợ sớm đã bị nó quăng bay đi .

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, Hắc Mao ngựa gầy ốm dù sao có Tam Trọng Thiên thực lực, tinh lực cường thịnh cũng thuộc về bình thường .

"Ta nói! Ngươi dầu gì cũng là Thần Long hậu duệ, có thể hay không đừng như thế không có thành phẩm!"

Nhưng ngay sau đó, khiến Mễ Tiểu Hiệp bực mình là, Hắc Mao ngựa gầy ốm thực sự thật không có thành phẩm . Là Mễ Tiểu Hiệp từ trên lưng lộng xuống phía dưới, hắn dĩ nhiên cùng cái lại bì cẩu giống như, trên mặt đất đá khởi biến, cọ nổi ngứa!

Mễ Tiểu Hiệp ngược lại bị nó đè ở phía dưới, tâm lý cái kia khí a . Nhưng bất luận Mễ Tiểu Hiệp làm sao mắng, Hắc Mao ngựa gầy ốm chẳng những không cảm thấy cảm thấy thẹn, ngược lại càng đắc ý, càng ngày càng quá phận, đảo thân lăn về phía hai bên trái phải vũng bùn .

"Đứng lên cho ta!"

Mễ Tiểu Hiệp cũng không muốn lộng toàn thân bùn nhão, một tiếng quát to đột nhiên phát lực, rốt cục lật người, đem cái này thất Hắc Mao ngựa gầy ốm áp dưới thân thể .

Hừ hừ!

Hắc Mao ngựa gầy ốm quyền chân ngọa trên mặt đất, thẳng thắn đùa giỡn nổi vô lại . Không ngừng mũi phì phì, tràn ngập chẳng đáng, dường như đang nói, Lão Tử không đứng dậy, nhìn ngươi có thể làm gì .

"Ngươi đến thần không phù hợp quy tắc phục!"

Mễ Tiểu Hiệp mặt âm trầm, tay phải gắt gao ghìm chặt Hắc Mao ngựa gầy ốm cái cổ, tay trái nắm tay giơ lên thật cao .

Thở hổn hển!

Hắc Mao ngựa gầy ốm xoay qua cái cổ, ngược lại phun Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt hơi thở, tiếp tục nhếch miệng lộ ra hai hàng răng vàng khè, dường như đang cười nhạo Mễ Tiểu Hiệp .

"Tốt ngươi tên súc sinh!"

Mễ Tiểu Hiệp giận dữ, hữu quyền ngay sau đó dùng sức hạ xuống, phanh nhất thanh muộn hưởng, đập ầm ầm ở Hắc Mao ngựa gầy ốm lưng bên trên .

Ầm!

Hắc Mao ngựa gầy ốm đinh điểm thua thiệt cũng không ăn, ngay sau đó quay đầu hung hăng gặm hướng Mễ Tiểu Hiệp, đánh vào Thiết Bố Sam phòng hộ bên trên, cũng phát sinh nhất thanh muộn hưởng .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp một quyền, làm sao cũng có nặng hai, ba trăm cân . Nhưng nện ở Hắc Mao gầy trên thân ngựa, dĩ nhiên không hề có tác dụng .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi chau mày, Hắc Mao ngựa gầy ốm tồn tại Tam Trọng Thiên tu vi, làm Long Mã có thể phổ thông Tứ Trọng Thiên . Nếu như muốn khuất phục nó, sợ rằng cũng không dễ dàng .

Hơn nữa tối trọng yếu là, Hắc Mao ngựa gầy ốm linh tính quá mạnh, chỉ số IQ cũng không ở nhân loại phía dưới . Đương nhiên, nó tính cách cũng thực sự ác liệt, đơn giản là mã trong vô lại, động vật giới tiện mã.

Mễ Tiểu Hiệp nghĩ tới nghĩ lui, cùng cùng Hắc Mao ngựa gầy ốm lao lực, chẳng thu phục một càng nghe lời phổ thông Long Mã .

"Ta sẽ cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng!"

Suy tư chỉ chốc lát, Mễ Tiểu Hiệp sầm mặt lại gọi ra Phục Ma Kiếm, gác ở Hắc Mao ngựa gầy ốm trên cổ .

"Sẽ thần phục với ta, sẽ giết ngươi!"

Hừ hừ!

Hắc Mao ngựa gầy ốm lại đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, sau đó xoay qua cái cổ hướng về phía Mễ Tiểu Hiệp . Nguyên bản hắn muốn thị uy, chợt thấy trên cổ Phục Ma Kiếm, không khỏi hơi ngơ ngẩn ở .

. . .

Hí!

Một lát, Hắc Mao ngựa gầy ốm 1 tiếng hí, nhấc chân đứng lên, sau đó ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở nơi đó, thành thật nâng Mễ Tiểu Hiệp .

"Di ?"

Mễ Tiểu Hiệp vô cùng bất ngờ, đây là ý gì, lẽ nào Hắc Mao ngựa gầy ốm thần phục ?

"Trò đùa, nguyên lai ngươi cũng sợ chết."

Mễ Tiểu Hiệp sờ sờ Hắc Mao ngựa gầy ốm cái cổ, đối phương không có chút nào phản kháng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cất tiếng cười to, xem ra nó quả thực thần phục . Sớm biết rằng đơn giản như vậy, ngay từ đầu liền đào kiếm, cũng không trở thành phí lớn như vậy tinh thần .

Mễ Tiểu Hiệp đắc ý, Hắc Mao ngựa gầy ốm thở hổn hển 1 tiếng, lặng lẽ liếc liếc mắt công đức dày Phục Ma Kiếm, con ngươi vứt bỏ linh lợi đảo quanh, thành thật sắm vai ngồi dậy kỵ nhân vật .

"Ai! Ngươi làm sao lại chịu thua đây?"

Chốc lát nữa, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên thở dài, làm khó .

Nếu như một kiếm giết Hắc Mao ngựa gầy ốm, ngược lại bớt lo, hắn còn có thời gian đi thu phục một phổ thông Long Mã . Nhưng lại ngâm đen tóc ngựa gầy ốm chịu thua, ngược lại khó làm .

Bởi vì ... này thất tiện mã linh tính quá mạnh, ai biết nó có phải hay không kế hoãn binh, nếu như ngày nào đó ban đêm len lén lưu, Mễ Tiểu Hiệp chẳng phải là rơi vào hai vô ích .

"Tính, cứ như vậy đi ."

Nhưng Hắc Mao ngựa gầy ốm như là đã thần phục, Mễ Tiểu Hiệp cũng không tiện lại hạ sát thủ . Chỉ có thể hy vọng cái này tiện mã có điểm hạn cuối, đừng thật làm như thế không có thành phẩm chuyện này .

Đương nhiên, tối trọng yếu vẫn là Mễ Tiểu Hiệp luyến tiếc!

Hắc Mao ngựa gầy ốm mạo xấu xí, nhưng hàng thật giá thật LV 3 Long Mã! Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp dùng Vọng Khí Thuật quan sát, chỉ thấy Hắc Mao ngựa gầy ốm Long Khí nồng nặc, vượt qua Ngân Lân Mã Vương hơn mười lần!

Nói cách khác, cái này thất Hắc Mao ngựa gầy ốm chẳng những là chính tông Long Mã, hơn nữa Thần Long Huyết Mạch cực kỳ nồng nặc!

Như vậy một Long Câu, nếu như buông tay thật đang đáng tiếc, đáng giá đánh cuộc một lần .

"Trò đùa! Ta thu phục Mã Vương!"

Đúng lúc này, xa xa bỗng nhiên vang lên một trận đắc ý cười to, theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy Vương Chung chính cưỡi ở Ngân Lân Mã Vương trên lưng .

"Thu phục ?"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, lúc này mới phiến khắc thời gian, Vương Chung làm sao hàng phục Ngân Lân Mã Vương ?

Nhìn kỹ lại, chỉ thấy Ngân Lân Mã Vương túi chữ nhật bên trên một cái hắc sắc cái dàm . Hắc sắc cái dàm bên trên tản ra quỷ dị hắc khí, nguyên bản tinh thần thịnh vượng Ngân Lân Mã Vương, bây giờ nhìn đi tới uể oải rất .

Mễ Tiểu Hiệp đoán, cái này hắc sắc cái dàm là loại Pháp Khí, dựa vào nó uy lực mới hàng phục Ngân Lân Mã Vương .

Hàng phục Ngân Lân Mã Vương sau đó, Long Tiên Hương bị lập tức tắt thu hồi . Không có Long Tiên Hương mê hoặc, còn lại bốn con phổ thông Long Mã kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, tiếp tục quay đầu chạy vội ly khai .

"Hô, cuối cùng là kết thúc ."

Nhìn bốn con Long Mã ly khai, Tiết, Lương hai nhà tất cả mọi người không khỏi thở phào một cái, cái này bốn con Long Mã thực sự khó đối phó .

"Thật bắt được Mã Vương, thực sự là quá tốt!"

Nhìn nữa Vương Chung cưỡi ở Ngân Lân Mã Vương trên lưng, mọi người không khỏi lại là một trận hưng phấn .

Mã Vương đương nhiên là Vương gia, nhưng không nên quên, Vương Chung đáp ứng cho bọn họ mỗi gia hai phần Thối Thể dịch! Hiện tại thành công bắt được Mã Vương, đại biểu bọn họ Thối Thể dịch tới tay, làm sao có thể mất hứng .

Chính khi mọi người hưng phấn thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Hắc Mao ngựa gầy ốm đi tới .

"Mễ Tiểu Hiệp, đây chính là ngươi lao lực trắc trở, hàng phục bảo mã lương câu ?"

Nhìn liếc mắt Hắc Mao ngựa gầy ốm, Hàn Minh Nghĩa chẳng đáng khinh rên một tiếng, châm chọc nói rằng .

"Mét đạo hữu, đối đãi được thực sự, đừng ... nữa qua quýt khoác lác!"

Lương Viêm trừng liếc mắt Mễ Tiểu Hiệp, tức giận khinh rên một tiếng . Trước khi Mễ Tiểu Hiệp nói muốn tróc nã Long Mã, bọn họ lúc này mới con chia làm ba tổ, ai biết Mễ Tiểu Hiệp trên đường bứt ra, kém chút hư bọn họ đại sự .

"Người bình thường cái nào xứng đôi Long Mã ."

Vương Chung khóe miệng thật cao giơ lên, cười Ngân Lân Mã Vương qua đây, vẻ mặt kiệt ngạo đắc ý .

Đối mặt mọi người trào phúng, Mễ Tiểu Hiệp không nói gì, hắn không cần thiết hướng những người này giải thích . Hắc Mao ngựa gầy ốm đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, xem như là tỏ vẻ khinh thường, bất quá nó nhưng thật ra cam tâm tình nguyện thấy Mễ Tiểu Hiệp bị cười nhạo .

"Sắc trời không còn sớm, ngươi nhanh đi về đi."

Có thêm một hai canh giờ sẽ bầu trời tối đen, Lương Phong mở miệng nói .

Mọi người cũng đều gật đầu, bầu trời tối đen không tốt hành động, hiện tại mục đích đã đạt thành, là nên nhanh lên .

Ầm ầm!

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên 1 tiếng nổ rất lớn, xa xa Sơn Trung hiện lên một đạo ngũ thải hà quang, hầu như ánh tràn đầy nửa bầu trời!

"Tình huống gì!"

Bỗng nhiên thấy như vậy một màn Kỳ Cảnh, tất cả mọi người không khỏi ngẩn ra, vẻ mặt kinh ngạc .

"Bảo Quang! Đây là Bảo Quang, ngọn núi bảo vật hiện thế!"

Vương Chung nhất trước hồi quá thần, vẻ mặt hưng phấn, kích động nắm nắm tay .

"Bảo Quang . . . Bảo vật!"

Nghe nói như thế, mọi người không khỏi mở to hai mắt, lẽ nào ngọn núi có bảo vật!

Sau một khắc, tất cả mọi người nóng lòng muốn thử, Bảo Quang khoảng cách cũng không phải rất xa, đại khả mưu đồ!

"Tiết đại muội, lần này có thể hay không đi ."

Mọi người kích động thời điểm, Lương Phong miễn cưỡng vẫn duy trì bình tĩnh, hướng Tiết Tố cung kính chắp tay một cái hỏi .

Người khác cũng phản ứng kịp, cũng đều quay đầu nhìn về phía Tiết Tố, lúc này nghe nàng khẳng định không sai .

"Các vị tự tiện, ngược lại theo chúng ta Tiết gia không quan hệ ."

Tiết Tố trầm ngâm chốc lát, cười nhạt cười nói .

"Như vậy a . . ."

Mọi người chính là một trận cau mày, nói như vậy, món bảo vật này cũng không tốt vào tay. Nhưng ngay sau đó, chân mày lại giản ra, tuy là cùng Tiết gia không quan hệ, nhưng chưa nói không có quan hệ gì với bọn họ a .

"Giá!"

Mọi người ở đây suy tư thời điểm, Vương Chung giật giây cương một cái, cưỡi Ngân Lân Mã Vương, trực tiếp hướng bên ngoài sơn cốc chạy đi .

"Ngọa tào! Chờ một chút !"

Vương Chung gấp gáp như vậy, nhất định là muốn đi thâm sơn Tầm Bảo, người khác nào còn có dư suy nghĩ nhiều, đều kỵ mã đuổi theo .

Thật vất vả gặp phải bảo vật hiện thế, quản hắn có hay không cái này phúc duyên, trước tiên đi nhìn kỹ hẵn nói!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

083 Bích Châu ngũ Đại Tông Phái

"Các ngươi Tiết gia không phải là không tới sao ."

"Chỉ nói là theo chúng ta Tiết gia không quan hệ, nhưng nhìn không sao cả ."

"Thích!"

. . .

Chạng vạng thời điểm, mọi người kỵ mã chạy đi Mã Vương Cốc . Vương Chung kỵ là Ngân Lân Mã Vương, tốc độ nhanh nhất, khi mọi người đi ra thời điểm, đã nhìn không thấy hắn thân ảnh .

Lương gia Ngũ huynh đệ, Tiết gia tỷ muội kể cả Hàn Minh Nghĩa, cùng với Mễ Tiểu Hiệp, tổng cộng chín người, ngay sau đó cũng hướng lúc trước bảo Quang Thiềm Thước địa phương chạy đi .

Về phần hắn thuần Mã sư phó, bảo vật theo chân bọn họ vô duyên, phụ trách đem lúc trước bắt được ngựa hoang mang về các trên trang .

"Bảo vật xuất thế . . ."

Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Hắc Mao ngựa gầy ốm, vừa cùng tùy mọi người, một bên trong lòng trầm ngâm .

Làm sao sẽ trùng hợp như vậy, bọn họ đến tróc nã Long Mã, vừa may liền gặp phải bảo vật xuất thế ?

Riêng là Vương Chung, từ đầu tới đuôi đều lộ ra cổ quái . Nếu như chỉ là vì tróc nã Mã Vương, bất luận là Long Tiên Hương, vẫn là hắc sắc cái dàm Pháp Khí, đại giới đều có chút quá lớn .

"Có ý tứ ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười khẽ, nếu như vài cái đúng dịp đụng nhau, vậy thì không phải là đúng dịp đơn giản như vậy.

Cho nên Mễ Tiểu Hiệp cũng không kiêu căng, cũng không tranh tiên, cứ như vậy theo mọi người cùng nhau .

Bảo vật hiện thế địa phương, đang ở liên miên chập chùng quần sơn trong, nhưng khoảng cách Mã Vương Cốc cũng không phải rất xa. Mọi người toàn lực thúc giục tọa kỵ, lớn sau khoảng nửa canh giờ, trước ở trước khi mặt trời lặn đạt tới .

"Bảo vật là chúng ta Thanh cây mây phái, người khác người nào cũng đừng nghĩ nhúng chàm!"

"Chê cười, chính là Thanh cây mây phái, cũng muốn độc chiếm bảo vật, hỏi trước một chút chúng ta bên trên suối Tông!"

"Ta xem chư vị vẫn là . . . Ngô! Tốt ngươi một cái con lừa ngốc, ngươi dám đánh lén!"

"A di đà phật, Tà Ma Ngoại Đạo, hết thảy thanh lý!"

. . .

Còn chưa đến gần, dần dần nghe được một trận la hét ầm ĩ tiếng đánh nhau . Mọi người hai mặt nhìn nhau, lẽ nào trừ Vương Chung ở ngoài, còn có người khác nhanh chân đến trước ?

Mơ hồ nghe được mấy cái tên, mọi người không khỏi tâm lý trầm xuống, mấy cái này nhưng đều không phải là dễ chọc .

Nhưng như là đã đến, làm sao cũng phải nhìn kỹ hẵn nói . Mọi người tiếp tục ruổi ngựa về phía trước, làm bay qua một tòa gò đất, trước mắt rộng mở trong sáng .

Chỉ thấy một cái Vô Danh sơn cốc trước, một mảnh rộng mở đất trống, một cái dòng suối đi qua . Lúc này trên đất trống tụ tập đại lượng nhân mã, đại lược ước đoán, nhân số ở ba trăm trở lên!

Xem bọn hắn ăn mặc, hẳn là thuộc về không đồng tông phái . Mặt khác tới trước một bước Vương Chung, lúc này đang đứng ở một gã lão đạo phía sau .

Xem tình huống bảo vật đang ở trong sơn cốc, hơn ba trăm người đại thể chia làm ba thê đội . Ngoại vi hai thê đội, ba thê đội đều ở đây quan vọng, chỉ có nhất tới gần sơn cốc thê đội thứ nhất, mấy chục người đã vung tay, một mảnh hỗn chiến .

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở trên núi nhỏ đi xuống tham quan, chỉ thấy hơn ba trăm người tất cả đều là hồng sắc danh xưng, đẳng cấp tối cao đã là LV 5!

"Cái này đều là người nào ?"

Mễ Tiểu Hiệp chưa từng thấy qua nhiều như vậy người tu đạo, không khỏi vấn hai bên trái phải Tiết Tố .

"Ha hả, xem ra bảo vật này quả nhiên không bình thường, Bích Châu ít có tông phái cơ bản đều đến ."

Tiết Tố cười cười, hành lá vẫy ngón trỏ chỉ điểm, hướng Mễ Tiểu Hiệp giới thiệu .

Cái này hơn ba trăm người, trừ một vài gia tộc, hoặc là Tán Tu ở ngoài, tổng cộng mười bảy cái tông phái . Trong dùng ngũ Đại Tông Phái thực lực mạnh nhất, theo thứ tự là vạn phúc giáo, Phục Hổ Tự, bên trên suối Tông, Thanh cây mây phái, ngũ quan .

Ngũ lớn trong tông phái, lại dùng vạn phúc giáo thế lực mạnh nhất, coi như phóng nhãn toàn bộ Sơn Nam đạo, cũng có là số má .

"Bích Châu ngũ Đại Tông Phái . . ."

Nghe Tiết Tố giải thích, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi khẽ gật đầu .

Cái này hơn ba trăm người ở giữa, tổng cộng năm tên LV 5 cao thủ, vừa lúc là ngũ Đại Tông Phái thủ lĩnh . Ngoài ra còn có vài tên LV 4 cao thủ, cơ bản cũng đều là ngũ Đại Tông Phái người .

Lần này bảo vật hiện thế, chân chính có tranh đoạt thực lực, cũng chính là ngũ Đại Tông Phái . Hắn tông phái vừa và nhỏ, hoặc là Tán Tu, chỉ có thể ở vào thứ hai, thê đội thứ ba, hy vọng xa vời có thể sửa mái nhà dột .

Mà ngũ Đại Tông Phái trong vạn phúc giáo thực lực quá mạnh, hiện tại hỗn chiến, mặt khác tứ đại phái mơ hồ có liên hợp xu hướng .

"Ngũ quan . . ."

Hiển nhiên, những người này sớm biết có bảo vật hiện thế, lúc này mới ở Dị Tượng xuất hiện trước khi, cũng đã tụ tập ở chỗ này .

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp lưu ý là, nếu ngũ quan đã sớm nhận được tin tức, Vương Chung làm Tam Trọng Thiên tu vi đệ tử tinh anh, vì sao không có chạy tới đầu tiên, ngược lại chạy đi Mã Vương Cốc tróc nã Mã Vương ?

Lúc này nhìn nữa, Vương Chung cưỡi ở Ngân Lân Mã Vương trên lưng, cũng không tham dự tranh đấu, lặng lẽ đứng ở một bên, đang theo một gã Tứ Trọng Thiên tu vi lão đạo sĩ thấp giọng kể cái gì .

"Còn nói với các ngươi Tiết gia không quan hệ, loại tình huống này, ai cũng không dính nổi bên a ."

Đứng ở đỉnh, nhìn phần dưới tình huống, Lương Viêm có chút uể oải lầm bầm .

"Thích, cũng dám không tin tỷ của ta, tỷ của ta Bói tính lúc nào ra khỏi sai lầm ."

Tiết Oánh khinh rên một tiếng, nhìn mọi người vẻ mặt đắc ý .

"Bói toán . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, có chút kinh ngạc nhìn về phía Tiết Tố .

Tiết, Lương, Vương Tam gia ai cũng có sở trường riêng, Vương gia am hiểu y dược, Lương gia am hiểu trận hình, Tiết gia bản lĩnh xuất chúng nguyên lai là bói toán .

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt hiểu được, ngày ấy tao ngộ bầy sói, còn Tiết Tố bọn họ biết hướng Mễ Tiểu Hiệp cầu cứu . Mà ở đến Mã Vương Cốc trước khi, Tiết Chấn Đông nguyên bản kiên quyết không đồng ý, sau lại Tiết Tố một câu nói hắn liền gật đầu .

Nguyên lai Tiết Tố am hiểu bói toán, nhất sẽ xu cát tị hung, hơn nữa dường như đạo hạnh thâm hậu . Tỷ như lần này Mã Vương Cốc hành trình, nàng nói hữu kinh vô hiểm, còn sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn, kiếm Vương gia hai phần Thối Thể dịch, quả thực cũng nên nghiệm .

"Có ý tứ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, làm sao trùng hợp như vậy, Tiết, Lương, Vương Tam gia các hữu sở trường, xem ra thủ Lạn Kha ca quyết cũng không phải đơn giản như vậy.

"Ngươi trở về đi, sự tình chỉ có thể đến tận đây, mạnh mẽ vào cuộc ngược lại tai hại ."

Sắc trời dần dần tối lại, Tiết Tố hướng mọi người nói .

Thật lúc này tình huống, coi như không cần bói toán, mọi người cũng nhìn ra được . Trừ ngũ Đại Tông Phái ở ngoài, người khác căn bản không đùa giỡn . Hơn nữa coi như là ngũ Đại Tông Phái người, trong tranh đấu cũng khó tránh khỏi hao tổn .

"Di ? Ngũ quan dường như lui ."

Liền khi mọi người chuẩn bị lúc rời đi sau khi, ngũ quan người bỗng nhiên rút khỏi hỗn chiến, triệt ra ngoài vây, rời khỏi thê đội thứ nhất tranh đoạt .

Ở ngũ Đại Tông Phái trong, ngũ quan thực lực đứng hàng mạt, bọn họ chủ động rời khỏi, nhưng thật ra cũng hợp đạo lý .

Mọi người tự định giá, lẽ nào ngũ quan không muốn làm phượng vỹ, cam tâm bột khiếm thảo, chuẩn bị ở thê đội thứ hai trong nhặt chút tiện nghi ?

Chứng kiến loại tình huống này, hắn tông phái vừa và nhỏ không khỏi rối loạn tưng bừng, đã bắt đầu âm thầm liên hợp . Các loại Luân Đáo thê đội thứ hai vào cốc, trước tiên liên thủ chen rơi ngũ quan!

Về phần hắn Tiểu Gia Tộc cùng Tán Tu, con có thể xếp hạng phía ngoài nhất thê đội thứ ba . Trải qua hai đợt cướp sạch sau đó, có thể sửa mái nhà dột tỷ lệ đã cơ hồ nhỏ bé, bọn họ đều không phải là rất lưu ý .

"Nếu không ngươi chờ một chút ?"

Nhìn đến đây, Lương Viêm mở miệng nói, cơ duyên vật này ai cũng không nói chắc được, thật vất vả gặp phải bảo vật hiện thế, thực sự không muốn như thế buông tha .

"Tùy các ngươi, chúng ta Tiết gia đi trước ."

Tiết Tố nói một câu, tiếp tục bắt chuyện Tiết Oánh cùng Hàn Minh Nghĩa, quay đầu ngựa lại ly khai .

Nhưng nàng lúc đi, khá có thâm ý xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, nhưng không có bắt chuyện hắn . Mễ Tiểu Hiệp cười xông nàng gật đầu, vẫn là đứng tại chỗ tham quan, cũng không hề rời đi .

Tiết gia ly khai, chỉ còn Mễ Tiểu Hiệp cùng Lương gia Ngũ huynh đệ, vẫn là đứng tại chỗ, chờ cơ hội .

Ầm ầm! Ầm!

Ngoài cốc tranh đấu vẫn còn tiếp tục, sau một lát, Sơn Trung bỗng nhiên truyền đến nổ, mặt đất cũng không khỏi chấn động kịch liệt .

"Tình huống gì!"

Tất cả mọi người là biến sắc, đều đình chỉ tranh đấu, từng cái cầm trong tay pháp bảo, binh khí, vẻ mặt khẩn trương đứng tại chỗ .

Đạp! Đạp đạp đạp!

Rất nhanh, thanh âm càng ngày càng gần, như có thiên quân vạn mã chạy chồm .

"Không được! Là Mã Quần! Bầy ngựa hoang!"

Lúc này, bỗng nhiên có người kinh hoảng hô to .

Mọi người sắc mặt đại biến, theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy trong bóng tối, một cổ dòng lũ màu đen hung mãnh dâng mà đến, chính là mấy nghìn ngựa hoang cấu thành bầy ngựa hoang!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

084 Đoạt Bảo

Ở cổ đại chiến trường, kỵ binh tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng vương bài . Một ngày khởi xướng đại quy mô xung phong, có thể dùng thế không thể đỡ bốn chữ để hình dung!

Ngựa hoang mặc dù không có phân phối Tỏa Giáp, nhưng hình thể cường tráng, lúc này mấy nghìn thất chạy như điên tới, tuyệt đối không thua gì trên chiến trường kỵ binh xung phong . Trừ phi có Kim Cương Bất Hoại khu, bằng không bất luận cái gì Dục Giới tu sĩ cũng không dám ngạnh kháng .

Nguyên bản tụ tập ở sơn cốc trước mọi người, bất luận là Nhất Trọng Thiên con người mới, vẫn là Ngũ Trọng Thiên cao thủ, đều trốn hướng phụ cận cao điểm tránh né .

"Cái nào đến như vậy bao nhiêu ngựa hoang ?"

"Mã Vương Cốc! Đây là Mã Vương Cốc ngựa hoang!"

. . .

Đúng lúc tránh né, nhìn bầy ngựa hoang thẳng đến Vô Danh sơn cốc, mọi người không khỏi cảm thấy rất ngờ vực . Ở giữa có quen thuộc phụ cận địa hình, vỗ ót một cái khiếu phá những thứ này ngựa hoang lai lịch .

Nhưng coi như là Mã Vương Cốc, lớn như vậy bầy ngựa hoang, sợ rằng phải là trong cốc sở hữu ngựa hoang . Mọi người lại là một trận kinh nghi, Mã Vương Cốc ngựa hoang làm sao sẽ tập thể xuất động, hơn nữa táo bạo như vậy chạy về phía nơi đây .

"Trò đùa! Các vị đạo hữu, chúng ta ngũ quan đi đầu một bước!"

Bầy ngựa hoang rất dài, trước mặt nhất đã vọt vào Vô Danh sơn cốc . Mà đúng lúc này, chợt nghe một trận đắc ý cười to, chỉ thấy ngũ quan người nếu không không có lui, ngược lại kỵ mã trực tiếp chạy tới .

Mọi người không khỏi ngẩn ra, ngựa hoang táo bạo tính bài ngoại, một ngày phổ thông ngựa chui vào, nhất định sẽ đã bị mãnh liệt xông tới . Thử nghĩ, phổ thông ngựa cái nào nhận được bầy ngựa hoang trùng kích, một ngày rồi ngã xuống, người bề trên rơi xuống đất, há lại không nên bị bầy ngựa hoang đạp thành thịt nát!

Người chết vì tiền chim chết vì ăn, nhưng cũng không thể không không chịu chết, mọi người nghi hoặc, lẽ nào ngũ quan người bị bảo vật choáng váng đầu óc ?

"Đây là . . . Tại sao có thể như vậy!"

Nhưng ngay sau đó, làm cho tất cả mọi người thất kinh là, ngũ quan người lẫn vào bầy ngựa hoang, dĩ nhiên không có đã bị công kích .

Con thấy bọn họ dọc theo bầy ngựa hoang phương hướng, trực tiếp hướng cửa vào sơn cốc chạy đi .

"Mã Vương! Đó là Mã Vương!"

Chính khi mọi người kinh dị thời điểm, có người bỗng nhiên chỉ vào la lớn .

Mọi người nhìn kỹ lại, chỉ thấy ngũ quan trước mặt nhất cũng không phải là Quan Chủ năm đạo người, mà là một gã chàng thanh niên . Tối trọng yếu là, chàng thanh niên ngồi xuống khoác lân mang Giáp, rõ ràng là một thần tuấn dị thường Long Mã!

"Mã Vương . . . Giỏi một cái ngũ quan!"

Nhìn đến đây, mọi người bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai ngũ quan hàng phục Mã Vương, có Mã Vương bảo hộ, còn dám vọt thẳng vào bầy ngựa hoang .

Cùng lúc đó, mọi người cũng đã minh bạch, còn bầy ngựa hoang sẽ đến, này rõ ràng chính là ngũ quan giở trò quỷ, vì chính là độc chiếm bảo vật!

Tốt một cái diệu kế, mọi người mặt mang sương lạnh, trong lòng tính toán sau này cùng ngũ quan tính sổ .

"Khó trách hắn nhất định phải tróc nã Mã Vương!"

Trên sơn khâu anh em nhà họ Lương, nhìn đến đây cũng đã minh bạch . Vương Chung tiêu hao lớn như vậy đại giới, quy căn kết là vì Vô Danh trong sơn cốc bảo vật .

Mặc dù chỉ là quần chúng, bảo vật vốn là không có quan hệ gì với bọn họ, nhưng anh em nhà họ Lương vẫn không khỏi một trận ước ao .

"Di . . . Đó là!"

Nhưng ngay vào lúc này, bỗng nhiên lại xuất hiện một người một ngựa, tốc độ phi khoái trực tiếp chạy về phía bầy ngựa hoang . Nhìn kỹ lại, không phải là cưỡi Hắc Mao ngựa gầy ốm Mễ Tiểu Hiệp sao!

Anh em nhà họ Lương trợn to hai mắt, vội vã vừa nhìn bên người, quả nhiên, Mễ Tiểu Hiệp sớm đã không ở .

"Cái này là muốn chết đi. . ."

Lương Viêm nháy nháy mắt, vô ý thức nói một câu, hắn bốn người tuy là không nói chuyện, chính là âm thầm gật đầu .

Vương Chung bọn họ sở dĩ dám vào vào bầy ngựa hoang, là bởi vì có Mã Vương che chở . Mễ Tiểu Hiệp Hắc Mao ngựa gầy ốm, tuy là chính là Mã Vương Cốc tróc, nhưng cũng không phải là Long Mã, càng không phải là Mã Vương . Mà Mễ Tiểu Hiệp mang theo sinh ra khí tức, nhất định sẽ đã bị ngựa hoang công kích .

Mặc dù không vui Mễ Tiểu Hiệp, nhưng dù sao cũng là đồng hành đến, nhìn hắn một thời xung động tìm cái chết vô nghĩa, anh em nhà họ Lương không khỏi một trận thở dài . Mà đúng lúc này, chỉ thấy giống như một đạo Hắc Phong, đã dũng mãnh vào bầy ngựa hoang ở giữa .

"Đáng tiếc hắn . . . Ồ!"

Nhưng ngay sau đó, khiến anh em nhà họ Lương mở rộng tầm mắt là, bầy ngựa hoang chẳng những không có công kích Mễ Tiểu Hiệp cùng hắn ngồi xuống ngựa gầy ốm, ngược lại làm cho ra một con đường, dường như vây quanh hắn trực tiếp chạy về phía sơn cốc!

"Tiểu tử kia là ai!"

Không chỉ có anh em nhà họ Lương, người khác chính là mục trừng khẩu ngốc, vì sao có người không bị ngựa hoang công kích .

"Chung nhi! Chuyện gì xảy ra!"

Nhưng giật mình nhất, vẫn là ngũ quan người . Chỉ lát nữa là phải độc chiếm bảo vật, làm sao có thể dễ dàng tha thứ một cái không biết cái nào tiểu tử hoành thò một chân vào . Năm đạo người nhướng mày, tiếp tục đối với hai bên trái phải Vương Chung nháy mắt .

"Sư phụ không cần phải lo lắng, đồ nhi cái này khiến hắn táng thân dưới vó ngựa!"

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên xuất hiện, Vương Chung chính là vô cùng bất ngờ . Nhưng tiếp tục khóe miệng nổi lên một nhe răng cười, quản hắn là nguyên nhân gì, tiếp tục liền ra lệnh khiến ngồi xuống Mã Vương, ra roi ngựa hoang giết chết Mễ Tiểu Hiệp!

Bị hãm hại sắc cái dàm bao lại, Ngân Lân Mã Vương đã mất tâm trí, hí 1 tiếng liền hướng bầy ngựa hoang truyền lại mệnh lệnh .

Vương Chung miệng hơi cười, chờ xem Mễ Tiểu Hiệp chết thảm .

". . . Đây là chuyện gì xảy ra!"

Nhưng sau một lát, đại xuất dự liệu là, ngựa hoang căn bản không có công kích Mễ Tiểu Hiệp, hơn nữa bởi ngựa hoang nhường đường, Mễ Tiểu Hiệp đã vượt qua bọn họ!

"Vương Chung! Ngươi làm như thế nào sự tình!"

"Sư phụ đừng nóng vội! Ta thử lại lần nữa!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp thì sẽ đến đạt đến cốc khẩu, năm đạo người một trận sốt ruột, đối với Vương Chung lớn tiếng quát lớn . Vương Chung cũng không khỏi một trận hoảng loạn, vội vã lần thứ hai đối với ngựa Vương hạ đạt chỉ lệnh .

Thở hổn hển!

Nhưng lần này, Mã Vương chẳng những không có nghe theo chỉ lệnh, ngược lại bỗng nhiên dừng lại, tại chỗ táo bạo bất an vòng vo .

"A! Người cứu mạng!"

Đúng lúc này, hai bên trái phải chọt nhớ tới kêu thảm thiết .

Chỉ thấy một người tọa kỵ bị phía sau mấy con ngựa hoang xông tới, người nọ trực tiếp trồng xuống ngựa . Ngay sau đó là một trận kêu thảm thiết, người khác còn chưa kịp viện thủ, liền bị phía sau chạy như điên tới ngựa hoang giết chết!

"Không được! Bầy ngựa hoang bạo động!"

Ngũ quan mọi người còn không có lấy lại tinh thần, tiếp tục hoảng sợ phát hiện, bọn hắn cũng đều bắt đầu đã bị ngựa hoang công kích . Chu vi ngựa hoang điên cuồng xông tới, đồng thời đá đoán, cắn xé bọn họ tọa kỵ .

"Vương Chung! Cái này đến chuyện gì xảy ra!"

Lại có người xuống ngựa, một trận kêu thảm thiết bỏ mạng dưới vó ngựa, năm đạo nhân khí chòm râu run, một bên kiệt lực ngăn cản ngựa hoang, một bên lớn tiếng chất vấn hai bên trái phải Vương Chung .

"Sư phụ, ta . . . Ta không biết a ."

Vương Chung sắc mặt trắng bệch, Ngân Lân Mã Vương đã không bị khống chế, tại sao sẽ như vậy hắn cũng không biết .

"Nhanh! Mau bỏ đi ra bầy ngựa hoang!"

Thoáng đình lại, đã có ba người gặp nạn, năm đạo người phẫn hận thở dài, hạ lệnh la lớn .

Trừ đại đạo tu vi ở ngoài, mọi người cơ bản đều có thể chút bàng môn thủ đoạn . Hoặc là thân thể cường tráng ngạnh kháng, hoặc là thi triển Khinh Công, từng cái mỗi người nghĩ trăm phương ngàn kế chạy ra bầy ngựa hoang .

Như vậy sau một trận hoảng loạn, ngũ quan người rốt cục chạy đến, năm đạo người bởi vì mang theo hai người đi ra, bị ngựa hoang cắn nát đạo bào, trong lúc nhất thời chật vật không chịu nổi .

Tuy vậy, lúc này lại một vài người số, lại có năm người hao tổn ở bầy ngựa hoang, trong còn bao gồm một gã Nhị Trọng Thiên hảo thủ .

"Năm đạo hữu, quả nhiên hảo thủ đoạn a ."

Năm đạo nhân đại nộ, đang muốn chất vấn hai bên trái phải Vương Chung, lúc này hắn tông phái người tụ tập qua đây, từng cái cười lạnh nhìn xem bọn hắn .

"Ngũ quan nhận tài! Hôm nay rời khỏi tranh đoạt, các vị đạo hữu cáo từ!"

Năm đạo người cau mày một cái, quyết định thật nhanh, hướng mọi người ôm quyền xá, dẫn người liền đi .

Ngũ quan dù sao thực lực không nhỏ, lúc này vẫn là bảo vật quan trọng hơn, không đáng theo chân bọn họ liều mạng . Mọi người lạnh rên một tiếng, nghĩ thầm sau đó tính lại sổ sách .

"Tiểu tử kia đến lúc đó người nào . . ."

Cùng lúc đó, nhìn Mễ Tiểu Hiệp đã chạy vào Vô Danh sơn cốc, mọi người lại là một trận cau mày .

Xúm lại thương nghị, làm sao phá tan bầy ngựa hoang, cũng nhanh lên tiến vào sơn cốc .

"Trò đùa, làm rất tốt ."

Lúc này, tiến vào sơn cốc Mễ Tiểu Hiệp, Khai Tâm vỗ vỗ Hắc Mao ngựa gầy ốm cái cổ .

Thở hổn hển!

Hắc Mao ngựa gầy ốm đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, đối với chút chuyện nhỏ này có chút bất tiết nhất cố .

Ngay mới vừa rồi, Mễ Tiểu Hiệp nhằm phía sơn cốc thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được chu vi ngựa hoang xao động, lập tức hiểu được, đây là Vương Chung khiến Mã Vương ra roi ngựa hoang, muốn hại hắn .

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, tiếp tục cùng Hắc Mao ngựa gầy ốm câu thông, cho hắn mang đến ăn miếng trả miếng!

Ngũ quan cùng Vương Chung phí hết tâm tư, cho là tróc nã Mã Vương, nhưng bọn hắn nào biết đâu rằng, chân chính Mã Vương thật là cái này thất mạo xấu xí Hắc Mao ngựa gầy ốm!

Ở Hắc Mao ngựa gầy ốm ra roi xuống, ngũ quan tử thương thảm trọng, phải chật vật đào tẩu .

"Khiến Mã Quần đừng có ngừng, ở cốc khẩu qua lại cuồn cuộn, tận khả năng ngăn cản người khác tiến đến!"

Tiến nhập Vô Danh sơn cốc sau đó, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, tiếp tục ăn nói Hắc Mao ngựa gầy ốm .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

085 Thiên Thư truyền thừa

Bầy ngựa hoang sở dĩ không người có thể ngăn, là bởi vì mấy nghìn thất cùng nhau xung phong .

Nhưng các loại bầy ngựa hoang xông vào sơn cốc, ngựa hoang số lượng nhiều lắm, sơn cốc tương đối mà nói thấy qua chật hẹp, không có khả năng lại triển khai mạnh mẽ như vậy xung phong .

Cứ như vậy, bầy ngựa hoang uy hiếp rơi chậm lại rất nhiều, Hắc Mao ngựa gầy ốm tuy là mệnh lệnh ngựa hoang tắc cửa vào sơn cốc, nhưng sợ rằng ngăn cản không được thời gian quá dài .

Ở các Đại Tông Phái người xông vào trước khi, Mễ Tiểu Hiệp phải nhanh một chút tìm được bảo vật!

"Di ?"

Tiến vào sơn cốc, Mễ Tiểu Hiệp lập tức kiểm tra tiểu địa đồ, cũng không có phát hiện bảo rương, nhưng ở sâu trong thung lũng, phát hiện một khối kỳ quái Nham Bích .

Khối này Nham Bích hơn 10m vuông vắn, nhưng chỉ có một thước dày, đứng ở sâu trong thung lũng đất trống . Từ tiểu địa đồ nhìn lên, Nham Bích các mặt san bằng, tựa như một khối nhân công đánh bóng cái gương .

". . . Chính là!"

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, không khỏi mặt lộ vẻ kinh hỉ, tiếp tục vỗ Hắc Mao ngựa gầy ốm, trực tiếp Hướng Na khối Nham Bích chạy tới .

Trước khi Dị Tượng rõ ràng, cũng biết lần này bảo vật không giống bình thường, nhưng cụ thể là vật gì, Mễ Tiểu Hiệp hoàn toàn không biết gì cả . Nhưng này khối Nham Bích thực sự quá đột ngột, quả thực tựa như biển báo giao thông giống nhau .

Cho nên Mễ Tiểu Hiệp xác định, bảo vật đang ở Nham Bích phụ cận!

Sơn cốc không lớn, Hắc Mao ngựa gầy ốm toàn lực tốc độ chạy trốn cực nhanh, còn xa ở Ngân Lân Mã Vương trên . Sau một lát, Mễ Tiểu Hiệp liền tới đến sâu trong thung lũng .

"Đây là . . ."

Còn cách một đoạn, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi trừng lớn hai mắt . Chỉ thấy ở đâu là cái gì Nham Bích, rõ ràng là một khối Bảo Khí dày Ngọc Bích! Lúc này đã là đêm tối, Ngọc Bích quang mang chớp thước phá lệ bắt mắt .

Ngay sau đó chạy vội tới phụ cận, ngẩng đầu tham quan Ngọc Bích, chỉ thấy mặt trên mơ hồ có văn tự lưu động . Nháy nháy mắt nhìn kỹ, chợt thấy hai cái lớn chừng cái đấu toản sách, là Thiên Thư hai chữ!

"Thiên Thư ?"

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, lẽ nào khối ngọc này ngọc bích chính là bảo vật bản thân, mặt trên ghi chép Thiên Thư vậy là cái gì ? Mễ Tiểu Hiệp biến sắc, tập trung tinh thần lại xem xét tỉ mỉ .

Dần dần, Ngọc Bích bên trên càng ngày càng nhiều văn tự hiển hiện, Mễ Tiểu Hiệp giờ mới hiểu được cái gì là Thiên Thư !

Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, Nữ Oa đoàn thổ tạo nhân . Vu Yêu sau đại chiến, Nhân Tộc Đương Hưng, nhưng ở Hồng Hoang mặt đất, nhân tộc hay là thấy qua nhỏ yếu . Sau đó mà có thánh nhân xuất thủ, ghi âm Thiên Thư 3 quyển, tổng cộng 108 thiên, giúp đỡ Nhân Tộc .

Thiên Thư 3 quyển, quyển thượng trân quý nhất, mới đầu lưỡng thiên chính là quay vần tạo hóa, điên đảo âm dương, ngoài ra còn có Ngũ Hành lớn độn, mang vùng núi siêu hải, Đỉnh Đầu Thất Tiến các loại rất nhiều thần thông .

Quyển thượng ghi chép thần thông quan hệ quá lớn, cho nên cực nhỏ hiện thế, thế gian có khả năng nhìn thấy Thiên Thư, đại thể đều là trong, xuống lưỡng quyển bảy mươi hai thiên .

Mễ Tiểu Hiệp trước mặt khối ngọc này ngọc bích, chính là quyển hạ thứ 22 thiên, tên là ăn !

Trong, xuống lưỡng quyển bảy mươi hai thiên, ghi chép có Thông U, Khu Thần, Định Thân, Chỉ Hóa các loại bảy mươi hai môn thần thông, chẳng phân biệt được cao thấp, mỗi một thiên đều có Mạc Đại Uy Năng .

Tỷ như bản này ăn, là đúc luyện Dạ Dày pháp môn, đem dạ dày túi đúc luyện giống như Đan Lô . Luyện đến cuối cùng, bất luận cái gì đồ đạc nuốt vào trong bụng, đều có thể hữu ích vô hại!

". . . Sửu Nô, Ngũ Quỷ! Đi ra hộ pháp!"

Minh bạch như thế nào Thiên Thư sau đó, Mễ Tiểu Hiệp càng phát ra kích động . Nhưng Thiên Thư bao hàm tin tức quá rộng, đơn thuần tiếp thu truyền thừa, cũng cần một ít thời gian .

Bích Châu các Đại Tông Phái liền ở bên ngoài thung lũng, lúc nào cũng có thể xông vào, nhưng Mễ Tiểu Hiệp không để ý tới nhiều như vậy, gọi ra Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ, sau đó đang ở Ngọc Bích trước ngồi xếp bằng .

Hai mắt khép hờ, dụng tâm tham quan Ngọc Bích, tiếp thu Thiên Thư thứ chín mươi bốn thiên ăn truyền thừa!

"Cạc cạc! Đây là vật gì, ta làm sao cái gì cũng không nhìn thấy ."

Sửu Nô bay ở giữa không trung, dùng sức dòm Ngọc Bích, nhưng chỉ có thể nhìn được san bằng trong như gương mặt ngoài, nhìn không thấy bất luận cái gì văn tự .

"Ngu xuẩn, loại vật này là nhận thức, như là đã nhận định chủ nhân, hắn coi như thần tiên đến, cũng cái gì cũng không chiếm được ."

Chu quỷ khinh rên một tiếng, giải thích nói rằng .

"Cạc cạc! Nguyên lai là như vậy ."

Không có duyên với Thiên Thư, Sửu Nô nếu không không được uể oải, ngược lại một trận hưng phấn, mừng thay cho Mễ Tiểu Hiệp .

Sau đó, Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ các thủ một bên, toàn bộ tinh thần đề phòng vì Mễ Tiểu Hiệp hộ pháp .

Hắc Mao ngựa gầy ốm liếc liếc mắt giữa không trung Lục quỷ, buồn chán ngáp một cái, cong chân nằm xuống ngủ gật . Phổ thông mã đều là đứng ngủ, Hắc Mao ngựa gầy ốm lại cực kì, cảm giác vẫn là nằm tương đối thoải mái .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích, Ngọc Bích tản ra nhu hòa sáng, thường thường có Bảo Khí chảy qua .

"Nhanh! Tăng thêm tốc độ!"

"Trước tiên trảo tên tiểu tử kia, bảo vật sợ rằng đã bị hắn được!"

. . .

Khoảng chừng thời gian một chun trà, cửa vào sơn cốc chỗ bỗng nhiên rối loạn tưng bừng, mơ hồ nghe được có người nói .

"Đến!"

Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ tinh thần chấn động, Bích Châu tông phái người tiến đến .

Ngay sau đó không bao lâu, chỉ thấy hơn hai mươi người hướng bên này chạy tới, chính là vạn phúc giáo, Phục Hổ Tự, bên trên suối Tông, Thanh cây mây phái cái này tứ Đại Tông Phái .

Bầy ngựa hoang bế tắc cửa vào sơn cốc, ngũ quan sau khi rời khỏi, còn lại tứ Đại Tông Phái lo lắng bảo vật rơi vào Mễ Tiểu Hiệp trong tay, lúc này mới buông thành kiến tạm thời liên thủ .

Tứ Đại Tông Phái mỗi người chọn vài thân thể khoẻ mạnh, hoặc là sẽ khinh thân công phu cao thủ, tổng cộng hai mươi ba người, hợp lực đột nhập bầy ngựa hoang, ngạnh sinh sinh vọt vào sơn cốc .

"Tìm được! Ở!"

Thật xa liền thấy Ngọc Bích toả ra Bảo Quang, Thanh cây mây phái chưởng môn Lệ Thanh cây mây hô to một tiếng, mọi người tinh thần chấn động, vội vã chạy tới .

"Cạc cạc! Đường này không thông!"

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp còn đang tiếp thụ truyền thừa, không thể bị cắt đứt, Sửu Nô cười quái dị hai tiếng, kể cả Ngũ Quỷ nghênh đón .

"Di, Tứ Trọng Thiên tu vi Quỷ Vương . . ."

Tứ Đại Tông Phái người dừng lại, vạn phúc dạy một chút chủ vi Hồng Thông quan sát liếc mắt Sửu Nô, trong nháy mắt mặt lộ vẻ kinh hỉ, chỉ vào lớn tiếng tuyên bố .

"Con này Quỷ Vương ta tới thu phục, các ngươi ai cũng không chính xác theo ta đoạt!"

"Hắc hắc, Vi giáo chủ bản lĩnh lớn nhất, Vi giáo chủ ăn thịt, tại hạ hát khẩu thang là được, năm con tiểu quỷ ta hãy thu ."

Bên trên suối Tông Tông Chủ Ngụy Minh quang cười cười, chỉ chỉ Ngũ Quỷ .

Còn không có động thủ, đối phương đã tại tính toán thu phục bọn họ, Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ nhìn nhau, đều là vẻ mặt ngưng trọng .

Đối phương tổng cộng hai mươi ba người, tứ Đại Tông Phái đứng đầu đều là Ngũ Trọng Thiên tu vi, ngoài ra còn có năm tên Tứ Trọng Thiên, dư mười

bốn người cũng đều là Tam Trọng Thiên cao thủ .

Bất luận là nhân số, còn là một thể thực lực, đều vượt qua xa Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ . Đừng nói là ngăn cản bọn họ, có thể chạy trối chết cũng không tệ . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp còn đang tiếp thụ truyền thừa, biết rõ không địch lại cũng không thể lùi bước, chỉ có thể nghĩ biện pháp kéo dài thời gian .

"Khối bích ngọc kia trên có truyền thừa, không thể lãng phí thời gian, mọi người động thủ!"

Nhưng lúc này, vi Hồng Thông bỗng nhiên mở miệng nói .

Làm đứng đầu một phái, bọn họ đều là có chút kiến thức, biết truyền thừa loại vật này nhận thức, một khi bị người khác, người khác liền xác định vững chắc không có phần .

Đã sớm biết bảo vật hiện thế, hơn nữa không thể tầm thường so sánh, nhưng không nghĩ tới dĩ nhiên là truyền thừa . Trong lòng mọi người âm thầm thở dài, loại bảo vật này đã định trước chỉ có thể một người độc chiếm, xem ra không thể thiếu một hồi đánh nhau chết sống .

Nhưng trước lúc này, bọn họ trước phải giết Mễ Tiểu Hiệp, ngăn cản Ngọc Bích truyền thừa!

"Bên trên!"

Vi Hồng Thông vừa dứt lời, mọi người lấy ra Pháp Khí, hét lớn một tiếng liền xông lên .

"Đừng nghĩ tới gần chủ nhân!"

Sửu Nô khóe miệng nhe răng cười, vươn Âm U Quỷ Trảo, không chút do dự nhào tới .

"Chính là Quỷ Vật, muốn chết!"

Phục Hổ Tự chủ trì Vô Sân hòa thượng, quát to một tiếng, Trung Phẩm Pháp Khí Hàng Ma Xử bắn ra đi ra ngoài, chỉ thấy một vệt kim quang hiện lên, trong nháy mắt đem Sửu Nô nhìn rõ .

"A! Đau quá đau!"

Hàng Ma Xử có Phật gia sức mạnh to lớn Gia Trì, đúng lúc là Quỷ Vật khắc tinh, ai cái này một lúc sau, Sửu Nô hét thảm một tiếng, cả người quỷ khí bật người giảm thiểu gần một nửa .

"Đại hòa thượng! Ngươi nhanh lên tránh xa một chút, đừng làm tổn thương ta Quỷ Vương!"

Vô Sân hòa thượng kém chút một Xử diệt Sửu Nô, vi Hồng Thông trực tiếp tức giận, loại này Tứ Trọng Thiên Quỷ Vương cũng không dễ tìm . Lần này coi như không chiếm được Ngọc Bích truyền thừa, thu phục con này Quỷ Vương cũng chuyến đi này không tệ .

"Trước hết giết tên tiểu tử kia!"

Cùng lúc đó, Lệ Thanh cây mây một tiếng hừ lạnh, giơ tay lên bắn ra ba chi Đoạt Mệnh Tiêu, kính bắn thẳng về phía còn đang tiếp thụ truyền thừa Mễ Tiểu Hiệp .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

086 giết liền hai người

"Chủ nhân!"

Sửu Nô một tiếng thét kinh hãi, nhưng lúc này hắn bị Vi Hồng Thông ngăn lại, tự bảo vệ mình còn trắc trở, lại nào có dư lực cứu Mễ Tiểu Hiệp .

Ối chao đốt!

Mắt thấy Mễ Tiểu Hiệp sẽ trúng tiêu, nhưng làm cho tất cả mọi người ngoài ý muốn là, ba tiếng vang trầm trầm, ba chi Đoạt Mệnh Tiêu ghim vào trên mặt đất nham thạch, chỗ nào còn có Mễ Tiểu Hiệp thân ảnh .

Mọi người ngẩn ra, tiếp tục lấy lại tinh thần nhìn nữa, chỉ thấy Ngọc Bích cùng Mễ Tiểu Hiệp đồng thời hoạt động mười thước, lúc này mới tránh được ba chi Đoạt Mệnh Tiêu .

"Ngũ Quỷ Bàn Vận . . . Quả nhiên là Ngũ Quỷ Bàn Vận đại pháp!"

Chứng kiến Ngọc Bích hai bên trái phải Ngũ Quỷ hiện thân, Ngụy Minh Quang khóe mắt hiện lên một kích động, vội vàng hướng hắn người nói .

"Ta sớm đã nói rõ, cái này năm con tiểu quỷ về ta, bảo vật ta không được, các ngươi ai cũng chớ cùng ta đoạt Ngũ Quỷ!"

Vừa nói chuyện, Ngụy Minh Quang đã nhằm phía Ngũ Quỷ, đồng thời từ trong lòng ngực móc ra một cái túi .

"Các ngươi đi giết này tiểu tử, Quỷ Vương về ta!"

Vi Hồng Thông cười to hai tiếng, giang hai cánh tay giống như đại điểu, chọt đánh về phía Sửu Nô .

Ngũ Quỷ am hiểu vận chuyển, nhưng Ngọc Bích chịu tải Thiên Thư, vừa rồi hoạt động mười thước, cũng đã lao lực khí lực, đâu còn có thể lại dời động . Ngũ Quỷ Ngũ Hành Câu Toàn, mặc dù không sợ đòn công kích bình thường, nhưng Ngụy Minh Quang đã là Ngũ Trọng Thiên tu vi, hơn nữa trong tay Pháp Khí túi lộ ra một cổ quỷ dị .

Còn như Sửu Nô, nếu như không phải Vi Hồng Thông muốn hắn bắt sống, hắn đã sớm bị giết hết .

Thực lực chênh lệch cách quá xa, vẻn vẹn trong nháy, Ngũ Quỷ cùng Sửu Nô đều đã ốc còn không mang nổi mình ốc . Mà lúc này, hai gã Tam Trọng Thiên cao thủ đã nhào tới Mễ Tiểu Hiệp trước mặt, giơ lên pháp đao hướng đỉnh đầu hắn chém tới .

Keng keng!

Tính mệnh ngàn cân treo sợi tóc, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên mở hai mắt ra, Phục Ma Kiếm nắm trong tay, chọt dùng sức vung lên . Chỉ nghe hai tiếng nhẹ - vang lên, Mễ Tiểu Hiệp khí lực lớn, ngược lại đem hai thanh pháp đao đập bay .

hai gã Tam Trọng Thiên cao thủ hơi giật mình, vội vã lui lại tạm lánh . Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt âm trầm, tiếp tục đứng lên .

"Tiểu tử cuối cùng cũng . . ."

Còn tưởng rằng Mễ Tiểu Hiệp là bị vội vả gián đoạn truyền thừa, Lệ Thanh cây mây khóe miệng cười nhạt, nhưng ngay sau đó nhìn nữa Ngọc Bích, không khỏi sắc mặt đại biến .

Nguyên bản tỏa ra ánh sáng lung linh Ngọc Bích, bỗng nhiên ảm đạm xuống, sở hữu Bảo Khí trong nháy mắt tiêu thất, đã biến thành phổ thông nham thạch dáng dấp .

Ngọc Bích xong việc thối lui, nói cách khác, truyền thừa đã hoàn thành!

"Ghê tởm!"

Ngày như vầy thụ truyền thừa, căn bản là không có cách đích truyền người khác, hiện tại coi như tróc Mễ Tiểu Hiệp, bọn họ cũng không chiếm được Ngọc Bích bên trên công pháp . Mọi người không khỏi một trận tức giận, vội vàng sống lâu như thế, đĩ nhiên Trúc Lam múc nước, công dã tràng .

"Các vị, Thiên Hàng truyền thừa, người có đức chiếm lấy . Ngươi không oán không cừu, các ngươi không khỏi khinh người quá đáng ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái những người này, nhúng tay đem Ngũ Quỷ, cùng với trọng thương Sửu Nô thu hồi, chẳng đáng lạnh rên một tiếng .

"Hơn nữa các ngươi lối ăn, không khỏi cũng quá khó coi ."

"Hắc hắc, người có đức chiếm lấy, chỉ có vận khí không được, còn phải có cái mạng này!"

Sẽ chế phục Sửu Nô, chọt bị Mễ Tiểu Hiệp thu hồi, nhưng Vi Hồng Thông cũng không thèm để ý . Giết chủ nhân, đến lúc đó Quỷ Vật vô chủ, ngược lại dễ dàng hơn thu phục .

"Tấm tắc, cái chuôi này Pháp Kiếm không sai, liền về ta ."

Liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp trong tay Phục Ma Kiếm, Lệ Thanh cây mây liếm liếm môi, hắn làm một phái dài, còn không có thượng phẩm pháp khí đây.

"Nếu như vậy, còn lại đồ đạc đánh túi, liền đều Quy hòa thượng ta ."

Quỷ Vương, Ngũ Quỷ, Pháp Kiếm, đã bị hắn ba phái dự định, Phục Hổ Tự đương nhiên cũng không thể thua thiệt . Vô Sân hòa thượng từ tốn nói, tâm lý nhưng ở niệm A di đà phật, hy vọng Mễ Tiểu Hiệp trên người còn có thứ tốt .

Ở trong mắt Tứ Đại Tông Môn, Mễ Tiểu Hiệp chính là một con đợi giết dê béo, nói mấy câu cũng đã gió cạo sạch sẽ .

Cùng lúc đó, hơn hai mươi người chậm rãi tản ra, đem đường đi phía trước ngăn lại .

Chỗ ngồi này Vô Danh sơn cốc, tất nhiên chấn lúc núi non tan vỡ mà thành . Mặc dù không lớn, nhưng hai bên đều là đẩu tiễu vách đá, con vượn đều khó leo lên . Hơn nữa trừ cốc khẩu ở ngoài, lại không hắn lối ra .

Bọn hắn bây giờ hơn hai mươi danh cao thủ ngăn ở phía trước, mặt khác ở cửa vào sơn cốc chỗ, còn có đại lượng người tu đạo cái lưới mà đợi . Dưới cái nhìn của bọn họ, Mễ Tiểu Hiệp đã là cá trong chậu .

"Tiểu tử, nếu như chính ngươi đem đồ vật giao ra đây, chúng ta còn có thể lòng từ bi, để cho ngươi chết thống khoái điểm ."

Giống như miêu đùa giỡn con chuột, Vi Hồng Thông nhìn Mễ Tiểu Hiệp, nanh vừa cười vừa nói .

"Giết ta ? Chỉ bằng mấy người các ngươi củi mục ."

Mễ Tiểu Hiệp chẳng đáng khinh rên một tiếng, tiếp tục từ tốn nói .

"Các ngươi quấy nhiễu ta tu hành, còn đả thương ta quỷ Nô, nếu như thành tâm xin lỗi, lại dâng vài món bảo vật làm bồi thường, ta ngược lại là có thể suy nghĩ chuyện cũ sẽ bỏ qua ."

"Bồi thường ? Trò đùa, tiểu tử này là ngốc, vẫn là điên ?"

Nghe nói như thế, mọi người một trận làm càn cười to .

Bọn họ thấy rõ, Mễ Tiểu Hiệp tu vi bất quá lưỡng Tam Trọng Thiên, dựa cũng chỉ là mấy con Quỷ Vật, tại sao có thể là bọn họ hơn hai mươi người đối thủ .

Chết đã đến nơi còn ngông cuồng như vậy, đơn giản là buồn cười!

"Thật không ngờ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên khóe miệng nhe răng cười, lời còn chưa dứt, người bỗng nhiên từ biến mất tại chỗ .

"Vậy đi chết đi!"

Sau một khắc, Mễ Tiểu Hiệp thuấn di bảy mươi, tám mươi mét, xuất hiện ở một gã Tứ Trọng Thiên cao thủ đối diện!

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên xuất hiện, người nọ còn chưa kịp phản ứng, Mễ Tiểu Hiệp thuận lợi đâm một cái, Phục Ma Kiếm đã đem hắn lồng ngực xỏ xuyên qua!

Người nọ mờ mịt trợn to hai mắt, trên mặt lộ ra vẻ không cam lòng, hắn thật vất vả tu đến Tứ Trọng Thiên, hơn nữa luyện toàn thân bảo mệnh Khinh Công . Làm sao cũng không nghĩ ra, dĩ nhiên chết như thế pháo hôi .

"Thần Thứ Thuật!"

"Bách Bộ Phi Kiếm!"

Bỗng nhiên chém giết một người, người khác cả kinh, còn chưa kịp phản ứng, Mễ Tiểu Hiệp đã tiếp tục xuất thủ .

Tinh thần lực ngưng tụ thành một thanh kim sắc Tiểu Kiếm, hung hăng đâm về hơn 10m bên ngoài một gã khác Tứ Trọng Thiên cao thủ . Mà theo sát sau khi, Phục Ma Kiếm cũng đã xuất thủ lần nữa .

Phốc phốc!

Mễ Tiểu Hiệp thuấn dời qua, người nọ tuy là phản ứng không chậm, nhưng ngay sau đó đập một nhớ Thần Thứ Thuật, không khỏi thân thể chợt cứng ngắc . Tiếp tục lại là nhất thanh muộn hưởng, Phục Ma Kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua đầu hắn!

Trong chớp mắt, Mễ Tiểu Hiệp giết liền hai gã Tứ Trọng Thiên cao thủ!

"Giết hắn! Nhanh giết hắn!"

Cho đến lúc này, mọi người mới hoàn toàn phản ứng kịp, một bên nhanh chóng lui lại kéo dài khoảng cách, một bên hô to thi triển thủ đoạn công kích Mễ Tiểu Hiệp .

"Màu đồng bảo rương ?"

Liếc một cái lưỡng cổ thi thể, con có một con bảo rương rơi xuống, dầu gì cũng là Tứ Trọng Thiên cao thủ, dĩ nhiên không phải ngân bảo rương . Hơn nữa người tu đạo nghịch thiên, không bị thiên đạo che chở, cũng không có nghiệp lực vi tích phân .

"Không được cùng các ngươi chơi ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi phiền muộn, khai bảo rương nhặt vật phẩm, không để ý tới kiểm tra, sau đó khóe miệng cười, từ tại chỗ trong nháy mắt tiêu thất .

Ầm! Ầm ầm!

Mọi người thi triển thủ đoạn, hoặc là Pháp Khí hoặc là viễn trình pháp thuật, sau một khắc toàn bộ thất bại đập xuống đất .

"Người đâu ?"

Mọi người ngẩn ra, khẩn trương kiểm tra chung quanh, chỗ nào còn có Mễ Tiểu Hiệp cái bóng .

Lúc này, ngoài trăm dặm một mảnh trong núi hoang, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên xuất hiện .

"Ghê tởm!"

Liếc mắt nhìn bốn phía, xác định không có hắn người tu đạo, Mễ Tiểu Hiệp hơi thở phào, đồng thời lại là một trận tức giận .

Những thứ này Bích Châu tông phái người quá ghê tởm, vừa rồi vì xả cơn giận này, sử dụng một lần mượn tiền Phù, lúc này mới giết liền hai người . Sau đó vì thoát thân, phải lần thứ hai sử dụng một lần mượn tiền Phù .

Mượn tiền Phù là Cảnh Huyễn Tiên Tử đưa cho Mễ Tiểu Hiệp, con có thể sử dụng ba lần, nhưng ngẫu nhiên truyền tống đến ngoài trăm dặm, cũng có thể 500m bên trong tinh chuẩn truyền tống .

Tranh cử Tiên Tử cho hắn món bảo vật này, vì là thuận tiện hắn lẻn vào Ngũ Hành Sơn thăm hỏi Tôn Ngộ Không, không nghĩ tới ở nho nhỏ này Bích Châu, lập tức tiêu hao hết hai lần .

Nhìn chỉ còn một lần sử dụng cơ hội mượn tiền Phù, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận tức giận .

Hơn nữa chỉ có thể tự thuấn di, Mễ Tiểu Hiệp vừa mới thu phục Long Mã, cũng không khỏi không vứt bỏ ở Vô Danh sơn cốc .

Bất quá lại nói tiếp, vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp lúc chiến đấu, dường như không thấy được Hắc Mao ngựa gầy ốm hình bóng . Mễ Tiểu Hiệp đoán, thất tiện mã cảm thấy được nguy hiểm, hắn là trước một bước liền lưu .

"Cái này là thứ quỷ gì ?"

Thoáng bình phục tâm tình, Mễ Tiểu Hiệp lật bàn tay một cái, lấy ra đánh chết rơi vào vật phẩm, chỉ thấy là một khối lệnh bài, trên đó viết một cái phúc tự .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

087 Luyện Khí Tam Trọng Thiên

Lệnh bài thân phận ?

Tứ Đại Tông Phái trong, tên săm phúc chỉ có vạn phúc giáo, xem ra cái kia quỷ xui xẻo là vạn phúc giáo cao thủ .

Mễ Tiểu Hiệp vừa cẩn thận quan sát một phen , khiến cho bài là dùng phổ thông tấn sắt chế tạo, mặt trên quấn vòng quanh một cổ hắc khí, hẳn là bị đặc thù Tế Luyện . Nhưng trừ công nhận thân phận ở ngoài, dường như không có hắn công hiệu .

"Rác rưởi ."

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, tốt xấu là màu đồng bảo rương khai ra, không nghĩ tới toàn bộ chỗ vô dụng, phiền muộn ném trở về Trữ Vật Không Gian .

Tiếp tục phân rõ phương hướng, Mễ Tiểu Hiệp hướng quần sơn ở chỗ sâu trong chạy đi . Tuy là thuấn di đến ngoài trăm dặm, nhưng thiên hạ pháp thuật đủ loại, ai biết đối phương có không có tra xét truy tung bản lĩnh, còn phải lại xa một chút mới ổn thỏa .

Mễ Tiểu Hiệp một hơi thở chạy hơn hai canh giờ, mắt thấy xa vời đã nổi lên ngân bạch sắc, lúc này mới dừng lại . Liếc mắt nhìn bốn phía, địa thế lên xuống bất định, cây cối tươi tốt hỗn độn, nhưng thật ra một cái ẩn thân địa phương tốt .

"Sửu Nô, thế nào ."

Ngồi vào một cây đại thụ tán cây trong, Mễ Tiểu Hiệp gọi ra Ngũ Quỷ cùng Sửu Nô . Ngũ Quỷ không có tổn thương gì, Sửu Nô lại suy yếu lợi hại .

"Hắc hắc, lão gia hỏa kia thật lợi hại ."

Sửu Nô vốn là muốn cười cười, kết quả so với khóc còn khó coi hơn . Vi Hồng Thông muốn thu phục hắn, đem hắn đánh cho xác thực không nhẹ .

"Ngươi trước nghỉ ngơi cho khỏe, đợi ngày sau ngưng tụ mấy viên Âm Châu cho ngươi ."

"Cạc cạc, cảm tạ chủ nhân, ngươi đối với ta thực sự là quá tốt ."

Thấy Sửu Nô lại muốn cho hắn liếm giày, Mễ Tiểu Hiệp liền vội vàng đem Sửu Nô thu .

Sửu Nô mặc dù là một chết biến thái, nhưng bất luận là bởi vì Ngự Quỷ Thuật, hay là hắn nguyên nhân, nhưng thật ra vẫn trung thành và tận tâm .

Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, phải thật tốt bồi dưỡng Sửu Nô mới được, có thể trở thành là hắn phụ tá đắc lực .

"Ngũ Quỷ, các ngươi giúp ta hộ pháp, ta muốn tu luyện ."

Tiếp tục mệnh lệnh Ngũ Quỷ tản ra cảnh giới, Mễ Tiểu Hiệp từ Trữ Vật Không Gian lấy ra một cái bình sứ, chính là ban đầu ở Huyền Chân quan khai ra bình kia Tụ Khí Đan .

Tụ Khí Đan có thể đề thăng Chân Khí, nhưng mỗi nửa tháng mới có thể dùng một viên . Mễ Tiểu Hiệp mở ra nhìn, bên trong còn lại bảy hạt .

"Thử xem ."

Vẫn chưa tới lần sau uống thuốc thời gian, nhưng Mễ Tiểu Hiệp đổ ra một viên Tụ Khí Đan, hơi ngưỡng cổ nuốt vào .

Đan dược nhỏ bé cam, từ yết hầu trợt xuống sau đó, chỉ cảm thấy nơi bụng một đoàn ấm áp . Mễ Tiểu Hiệp mặt lộ vẻ vui mừng, quả nhiên hữu hiệu, vội vã bắt đầu luyện hóa hấp thu .

Trong khoảng thời gian ngắn dùng cùng loại đan dược, thân thể sẽ bởi vì thích ứng mà khó có thể hấp thu, dùng hiện đại danh từ giải thích, chính là sản sinh chịu được thuốc, cho nên phải khoảng cách thời gian nhất định .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp thu được nhất thiên Thiên Thư truyền thừa, chính là ăn.

Căn cứ tu luyện trình độ, ăn chung quy tổng cộng chia làm ba cái giai đoạn .

Giai đoạn thứ nhất, có thể nhanh hơn ăn vật phẩm hấp thu, nhưng vẫn không thể uống thuốc độc; giai đoạn thứ hai, bất luận Linh Dược vẫn là độc dược, đều có thể ăn, đồng thời hấp thu luyện hóa; giai đoạn thứ ba, dạ dày túi giống như Đan Lô, có thể phân giải, dung hợp ăn vật phẩm .

Mễ Tiểu Hiệp tiếp thu Ngọc Bích truyền thừa quán thâu, ăn đã đạt được giai đoạn thứ nhất, có thể nhanh hơn ăn vật phẩm hấp thu .

Nhưng đây chỉ là lý luận, hiện tại ăn vào một viên Tụ Khí Đan, quả nhiên không có hạn chế, nhưng có thể hấp thu luyện hóa, nói rõ ăn quả thật có hiệu! Hơn nữa so sánh với trước đây, ở ăn dưới tác dụng, dược hiệu hấp thu luyện hóa tốc độ đề thăng mấy lần .

"Hô!"

Nguyên vốn cần mấy giờ mới có thể luyện hóa Tụ Khí Đan, vẻn vẹn sau nửa canh giờ, liền đã hoàn toàn luyện hóa . Cảm giác được Chân Khí số lượng tăng, chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt hưng phấn .

"Tiếp tục!"

Vừa mới luyện hóa một viên Tụ Khí Đan, lẽ ra hẳn là khoảng cách nửa tháng, nhưng Mễ Tiểu Hiệp ăn đạt được giai đoạn thứ nhất, cũng không cần quan tâm những thứ này, tiếp tục lại đem một viên Tụ Khí Đan nuốt vào .

Quả nhiên, như cũ cảm giác được nơi bụng một đoàn ấm áp, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, nhắm mắt lại tiếp tục hấp thu luyện hóa .

Thời gian một chút chuyển dời, Mễ Tiểu Hiệp không ngừng luyện hóa đan dược . Bảy hạt Tụ Khí Đan, một viên một viên giảm thiểu, cuối cùng còn chỉ còn hai hạt . Lúc này lại nhìn thời gian một chút, sớm đã trời sáng choang, đã sắp đến buổi trưa .

"Cũng không sai biệt lắm!"

Lại đổ ra một viên Tụ Khí Đan, Mễ Tiểu Hiệp hơi có chút kích động . Liên tiếp luyện hóa năm hạt Tụ Khí Đan sau đó, chân khí trong cơ thể tăng lên trên diện rộng, đã tới đột phá sát biên giới .

Mễ Tiểu Hiệp có thể rõ ràng cảm giác được, chỉ cần hắn luyện hóa lại một viên Tụ Khí Đan, liền có thể đột phá Luyện Khí Tam Trọng Thiên!

Rốt cuộc phải đột phá, Mễ Tiểu Hiệp hít sâu một hơi, dần dần bình phục tâm tình kích động, lúc này mới đem viên này Tụ Khí Đan nuốt vào, tiếp tục luyện hóa .

Lúc này đây, Mễ Tiểu Hiệp thời gian sử dụng chính giữa dài đặc biệt . Ngày đến trung thiên, lại dần dần ngã về tây, đã hơn một canh giờ trước đây .

Đã sớm đem Tụ Khí Đan dược hiệu hấp thu, Chân Khí số lượng đạt được yêu cầu . Mễ Tiểu Hiệp đơn giản một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, vọt thẳng đánh Luyện Khí Tam Trọng Thiên .

Chiêm chiếp!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, rừng cây ở chỗ sâu trong thỉnh thoảng truyền đến vài tiếng chim hót . Thẳng đến lại sau một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp cả người chấn động, bỗng nhiên mở mắt .

"Hô! Thành!"

Phun ra một hơi Bạch khí, ngưng tụ không tan, bay thẳng đến đi ra ngoài hơn mười thước . Đụng vào một nhánh cây lúc này mới tán loạn, đem cành cây đụng phải một trận run .

Mễ Tiểu Hiệp khó nén kích động, trải qua mấy giờ nỗ lực, hắn rốt cục đột phá Luyện Khí Tam Trọng Thiên! Lúc này nhìn nữa đỉnh đầu danh xưng, vẫn là hồng sắc, nhưng đã biến thành LV 3!

"Quá tốt!"

Mễ Tiểu Hiệp sớm đã là Luyện Thần Tam Trọng Thiên, nhưng sở học của hắn pháp thuật, võ công, đại thể dựa vào Chân Khí thi triển, cho nên chủ yếu nhất vẫn là Luyện Khí . Đột phá Luyện Khí Tam Trọng Thiên, Chân Khí số lượng tăng vọt, Mễ Tiểu Hiệp thực lực tổng hợp trong nháy mắt tăng lên trên diện rộng!

Trực tiếp nhất một điểm, Bách Bộ Phi Kiếm loại này tuyệt chiêu, Mễ Tiểu Hiệp bây giờ có thể thi triển bảy tám chục lần, đã không cần lo lắng nữa Chân Khí hao hết tình huống .

Một trận hưng phấn sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đem cuối cùng một viên Tụ Khí Đan lấy ra, cũng nuốt vào .

Lần này chưa dùng tới nửa canh giờ, cuối cùng này một viên Tụ Khí Đan đã bị hoàn toàn luyện hóa . Tuy là cách cách đột phá Tứ Trọng Thiên còn kém xa lắm, nhưng ít ra ba trọng thiên cảnh giới củng cố rất nhiều .

"Đều lúc này ."

Đan dược hao hết, Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, đã là chạng vạng thời điểm .

Thời gian dài như vậy, Mễ Tiểu Hiệp vẫn không có đã bị cái gì quấy rối, xem ra tứ Đại Tông Phái người không có thể tìm xa như vậy . Tiếp theo từ trên cây nhảy xuống, Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị rời đi nơi này .

"Di . . ."

Nhưng rơi xuống đất, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, chỉ thấy một con ngựa ô, chính nằm úp sấp dưới tàng cây ngủ gật, chính là thất Hắc Mao ngựa gầy ốm!

Mễ Tiểu Hiệp hơi mở to hai mắt, nguyên bản còn tưởng rằng cái này thất tiện mã nhân cơ hội trốn, không nghĩ tới chính nó lại trở về . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp thực sự không tin, cái này thất tiện mã đối với hắn có cái gì trung tâm đáng nói .

"Lẽ nào . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi đoán, chẳng lẽ trên người hắn có vật gì, khiến cái này thất tiện mã mơ ước ? Bằng không nó làm sao sẽ bản thân trở về .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp hiện tại quả là không nghĩ ra, trên người hắn có vật gì là tiện mã coi trọng .

"Quản nó chi ."

Tiện mã lộ ra cổ quái, nhưng đúng là hàng thật giá thật Long Mã, Mễ Tiểu Hiệp nhưng luyến tiếc đem đánh đuổi . Tóm lại hữu ích vô hại, sau đó chậm rãi nhìn kỹ hẵn nói .

"Tiện mã, rời giường!"

Hắc Mao ngựa gầy ốm ngủ chánh hương, Mễ Tiểu Hiệp đi tới đá nó một cước .

Đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, Hắc Mao ngựa gầy ốm trợn mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, tiếp tục lại nhắm mắt tiếp tục ngủ .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp không còn gì để nói, như thế lại tọa kỵ, hắn thật đúng là là lần đầu tiên thấy . Bất quá lại nói tiếp, Tứ Đại Tông Môn nhiều người như vậy cũng không tìm tới Mễ Tiểu Hiệp, Hắc Mao ngựa gầy ốm lại có thể tìm tới hắn, ngược lại có chút bản lĩnh .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, lại dùng sức đoán mấy đá, lúc này mới đem Hắc Mao ngựa gầy ốm kêu . Xoay người cưỡi đi lên, trực tiếp hướng ngoài núi chạy đi .

"Sau đó ở chung, cũng không thể chung quy gọi ngươi tiện mã, ta lấy cho ngươi cái tên đi."

Một bên gấp rút lên đường, Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, ngồi đối diện xuống Hắc Mao ngựa gầy ốm nói rằng .

"Như vậy đi, nguyên nhân mạo được gọi là, đã bảo ngươi . . . Tiểu Hắc ."

"Thở hổn hển!"

"Trò đùa, đã bảo ngươi Tiểu Hắc, tên này tốt ."

Hắc Mao ngựa gầy ốm, cũng chính là Tiểu Hắc hèn mọn phản kháng, Mễ Tiểu Hiệp lại hoàn toàn không xem ra gì, còn ác thú vị cười to . Tiểu Hắc không ngừng mà mũi phì phì, đã tại suy nghĩ, có muốn hay không đêm nay trốn, ly khai tên ngu ngốc này chủ nhân .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

088 Ngũ Hành Sơn xuống

Xuất sơn Lâm, thiên đã hoàn toàn đen xuống, Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị ly khai Bích Châu, tiếp tục chạy tới Ngũ Hành Sơn .

Nhưng trước khi đi, hắn trước phải trở về một chuyến Tiết gia trang .

Lần này Mã Vương Cốc hành trình, Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn đạt được nhất thiên Thiên Thư, cũng vì vậy đắc tội nửa Bích Châu Tu Đạo Giới . Hơn nữa bị giết vạn phúc giáo hai gã cao thủ, vạn phúc giáo chắc chắn sẽ không với hắn bỏ qua .

Cho dù đề thăng tới Luyện Khí Tam Trọng Thiên, Mễ Tiểu Hiệp cũng vô pháp cùng Bích Châu các Đại Tông Phái chống lại, chỉ có thể liền bỏ đi . Nhưng Tiết gia trang chuyển không đi, Mễ Tiểu Hiệp lo lắng Tiết gia chịu hắn liên luỵ, nói chung trở lại liếc mắt nhìn tình huống .

"Giá!"

Bên trên đại đạo, Mễ Tiểu Hiệp 1 tiếng quát nhẹ, Tiểu Hắc đề không chạm đất, giống như một đạo hắc sắc cuồng gió thổi qua .

Thiên Lý Mã ngày đi một nghìn, dạ hành 800, Tiểu Hắc làm huyết mạch nồng nặc Long Mã, hơn nữa tồn tại Tam Trọng Thiên tu vi, so với Thiên Lý Mã còn nhanh hơn vài lần . Hơn nữa Tiểu Hắc sức chịu đựng rất mạnh, liên tiếp chạy vài ngày cũng không có vấn đề .

Từ Tiết gia trang đến Mã Vương Cốc, lúc tới sau khi dùng một ngày, hiện tại Mễ Tiểu Hiệp trở lại, con chưa dùng tới hai canh giờ!

"Xem ra không có việc gì ."

Ngồi ở trên ngựa, xa xa nhìn Tiết gia trang, mơ hồ sáng vài điểm đèn, an tĩnh tường hòa, không có bất kỳ dị trạng .

"Chủ nhân, chúng ta trở về ."

Sau một lát, phụng mệnh vào trang điều tra Ngũ Quỷ bay trở về, thuận tiện còn đem Mễ Tiểu Hiệp bao quần áo thu hồi .

"Trong trang tình huống thế nào ."

"Người nhà họ Tiết đều tốt đến rất, sẽ không có phiền toái gì ."

Huyền quỷ vừa cười vừa nói, khiến Mễ Tiểu Hiệp yên tâm .

Tiết Tố tinh thông bói toán, am hiểu nhất chính là xu cát tị hung . Lần này sự cố, nàng phải có pháp tránh né .

Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp cùng Tiết gia dây dưa không sâu, Tiết gia càng không biết hắn đi hướng, vạn phúc giáo làm khó bọn họ cũng vô dụng.

"Đi!"

Xác định Tiết gia trang vô sự, Mễ Tiểu Hiệp an tâm rất nhiều, cũng không có vào trang cùng người nhà họ Tiết cáo biệt, quay đầu ngựa lại, chuẩn bị suốt đêm ly khai Bích Châu .

Hiện tại đã là đêm khuya, Tiểu Hắc có năng lực nhìn ban đêm, nhưng thật ra không có ảnh hưởng gì . Mễ Tiểu Hiệp ra roi thúc ngựa, nhoáng lên lưỡng ba canh giờ, xa vời đã nổi lên ngân bạch sắc .

"Giỏi một cái vạn phúc giáo!"

Chỉ lát nữa là phải ra Bích Châu địa giới, bỗng nhiên xa xa trông thấy lộ khẩu có người kiểm tra, chính là vạn phúc dạy người .

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, vạn phúc giáo ở Bích Châu thanh thế to lớn, hành sự tứ vô kỵ đạn, có thể thấy được là hữu sở y ỷ vào .

Vạn phúc giáo dựa đây là cái gì, Mễ Tiểu Hiệp hiện tại không có hứng thú, thay đổi phương hướng đi đường vòng trước đây .

Vạn phúc giáo thế lực lớn hơn nữa, cũng không khả năng khắp nơi thiết tạp . Hơn nữa những thứ này phụ trách kiểm tra Giáo Chúng, cơ bản đều là bạch sắc danh xưng người thường, căn bản ngăn không được Mễ Tiểu Hiệp .

Tuy là hơi có chút phiền phức, nhưng đợi được buổi trưa thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là ra Bích Châu địa giới .

Một ngày lướt qua địa giới, liền không phải vạn phúc giáo phạm vi thế lực, kế tiếp đường thông rất nhiều . Nhưng cẩn thận là hơn, đề phòng dừng vạn phúc giáo nhảy qua biên giới đuổi kịp, Mễ Tiểu Hiệp một hơi thở cuồn cuộn một ngày một đêm .

"Không hổ là Long Mã!"

Đã cách Bích Châu rất xa, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới dừng lại . Chạy cả ngày, Tiểu Hắc đĩ nhiên không thấy chút nào mệt mỏi . Nếu như đổi thành phổ thông ngựa, sợ rằng đã sớm chạy chết.

Tìm địa phương nghỉ ngơi, ăn một chút gì, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục gấp rút lên đường .

Thoát khỏi vạn phúc giáo, kế tiếp gấp rút lên đường không cần gấp như vậy, nhưng trên thực tế tốc độ cũng cũng không chậm, một ngày đêm có thể chạy mấy ngàn dặm . Giống như trên bản đồ một cái điểm đen nhỏ, một người một ngựa nhanh chóng tiếp cận Ngũ Hành Sơn .

Sau đó một đường không nói chuyện, nhoáng lên chính là năm ngày .

"Hô! Rốt cục đến!"

Trời cao nhanh đến buổi trưa thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp ghìm ngựa dừng lại, xa xa trông thấy một tòa núi cao, chính là Ngũ Hành Sơn!

"Đây chính là Ngũ Hành Sơn . . ."

Ở trên lưng ngựa ngồi thẳng người, chỉ thấy ngũ ngọn núi khẩn ai, cao thấp chập chùng cắm thẳng vào Vân Tiêu, hình như một con che trời bàn tay khổng lồ!

Ngũ Hành Sơn là Như Lai Phật Tổ bàn tay biến thành, ẩn chứa Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ Ngũ Hành, đỉnh núi còn có Úm Ma Ni Bá Mễ Hồng Lục Tự Đại Minh Chú áp thiếp, lúc này mới trấn áp Tôn Ngộ Không, đè một cái chính là năm trăm năm .

Kỵ mã tiếp tục tới gần Ngũ Hành Sơn, cùng là dùng Vọng Khí Thuật quan sát .

Do vì Phật Tổ bàn tay biến thành, cả ngọn núi Hà Quang vạn đạo, Thụy Khí đằng đằng, uyển như nhân gian Thắng Cảnh . Nhưng ở những thứ này tường quang trong, có ba đám mây khói Dị Tượng!

Một ở sâu trong núi lớn, Hắc Vân cuồn cuộn chướng khí tràn ngập . Ngũ Hành Sơn đã năm trăm năm lâu, bởi linh khí tràn đầy, rất nhiều Tẩu Thú Phi Cầm tu thành Tinh Quái, liền tụ tập ở sâu trong núi lớn .

Hai ở vùng núi mặt trái, một đạo Xích Hồng huyết khí, giống như trường thương lợi kiếm cắm thẳng vào Vân Tiêu .

Ngũ Hành Sơn hiện danh Lưỡng Giới Sơn, là Đại Đường cùng Thát Đát biên giới giới hạn . Đề phòng dừng Thát Đát xâm chiếm, Đại Đường ở chỗ này

đóng quân rất nhiều tinh nhuệ tướng sĩ . Đạo này Xích Hồng huyết khí, chính là lớn Đường Tướng sĩ khí Phách ngưng tụ .

Ba ở chân núi, như ẩn như hiện trắng xóa hoàn toàn vụ khí, bao phủ phương viên mười dặm phạm vi . Bạch trong sương mù, chính là trấn áp Tôn Ngộ Không địa phương!

"Tốt một tòa Ngũ Hành Sơn!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng chấn động, tiếp tục vỗ Tiểu Hắc, trực tiếp Hướng Na mảnh nhỏ Bạch Vụ chạy đi .

Trước khi tới, Cảnh Huyễn Tiên Tử đã đem Ngũ Hành Sơn tình huống nói cho Mễ Tiểu Hiệp . Nhưng nếu như muốn rõ ràng thăm dò tình huống, còn phải đích thân điều tra một phen .

Bạch trong sương mù trấn áp Tôn Ngộ Không, Mễ Tiểu Hiệp muốn hôn từ thể nghiệm một chút, sương trắng này đến có huyền cơ gì .

Xem vùng núi chạy ngựa chết, tuy là sớm đã trông thấy Ngũ Hành Sơn, nhưng trên thực tế còn có một khoảng cách rất lớn . Cũng may Tiểu Hắc không phải phổ thông ngựa, sau nửa canh giờ, chở Mễ Tiểu Hiệp đi tới chân núi .

Phía trước chính là Bạch Vụ khu vực, Mễ Tiểu Hiệp thoáng bỗng nhiên dừng lại, tiếp tục liền tiếp tục chạy tới .

"Di, vào không được ."

Nhưng kỳ quái là, Mễ Tiểu Hiệp rõ ràng vẫn về phía trước, nhưng Bạch Vụ thủy chung ở trước mặt hắn, hắn thủy chung không còn cách nào đi vào Bạch trong sương mù . Mễ Tiểu Hiệp nhíu mày, tiếp tục đổi lại vài cái phương hướng, kết quả vẫn là không đi vào được .

"Nguyên lai là như vậy ."

Nếm thử vài lần sau đó, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục xác định, hắn thật một mực vây quanh Bạch Vụ đảo quanh .

Cảnh Huyễn Tiên Tử nói cho Mễ Tiểu Hiệp, đang trấn áp Tôn Ngộ Không địa phương, có Như Lai Phật Tổ bày Cấm Chế . Hiện tại xem ra, mảnh này Bạch Vụ chính là cấm chế kia .

Đây cũng không phải phòng ngừa có người cứu Tôn Ngộ Không, dù sao ai cũng không có gan to như vậy, hơn nữa người bình thường cũng bóc không dưới Như Lai Phật Tổ chữ Kim áp thiếp . Chủ yếu là đề phòng dừng người thường, hoặc là ngọn núi chim bay thú chạy lầm vào, nhìn thấy Tôn Ngộ Không gặp phải nhân quả gì phiền phức .

Mễ Tiểu Hiệp có Tam Trọng Thiên tu vi, nhưng ở cấm chế này trước mặt, thật cùng người thường không có gì khác biệt . Nếu như muốn không bị Cấm Chế ảnh hưởng, ít nhất phải là Vô Sắc giới tu vi Địa Tiên .

"Quả nhiên phiền phức . . ."

Vây quanh Bạch Vụ chuyển vài vòng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi chau mày .

Đã sớm biết nơi này có Như Lai Phật Tổ Cấm Chế, lúc tới sau khi, Cảnh Huyễn Tiên Tử nói cho Mễ Tiểu Hiệp ba loại phương pháp phá giải .

Một là đạt đến tới địa tiên tu vi, Cấm Chế tự động mất hiệu; hai là tìm được Cấm Chế kẽ hở, do đó xâm nhập; ba là phá hư Cấm Chế căn cơ, trực tiếp lộng tàn Cấm Chế .

Hiện tại xem ra, ba cái hắn đều làm không được đến .

Lùi một bước nói, coi như Mễ Tiểu Hiệp có thể đi qua Cấm Chế, tiến nhập Bạch Vụ . Bên trong còn có Ngũ Phương Yết Đế, cùng với địa phương Sơn Thần thổ địa trong coi, Mễ Tiểu Hiệp còn phải vòng qua cái này mấy Tôn Thần Phật .

"Người cứu mạng! Người cứu mạng a!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp đau đầu thời điểm, chợt nghe trong núi rừng có người kêu cứu, trong lòng hơi động chạy tới .

"Người cứu mạng! Ai tới mau cứu ta!"

Đi qua bụi cây, chỉ thấy là một gã thợ săn, chắc là muốn đánh nhau chút chim trĩ thỏ rừng các loại, người nào nghĩ tới gặp phải một con sặc sỡ mãnh hổ .

Thợ săn vừa hô vừa trốn, đã chịu một ít vết thương nhẹ, nhưng lập tức phải bị mãnh hổ đuổi theo, tính mệnh ngàn cân treo sợi tóc .

"Bách Bộ Phi Kiếm!"

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, Phục Ma Kiếm bắn ra . Tiếp tục chỉ nghe phốc phốc buồn bực, trực tiếp xỏ xuyên qua mãnh hổ đầu người, thuận thế đinh vào phía sau nham thạch .

"Cứu . . ."

Nguyên tưởng rằng chết đã đến nơi, bỗng nhiên thấy như vậy một màn, thợ săn cả kinh mục trừng khẩu ngốc . Cơ giới quay đầu nhìn lại, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt đạm mạc, chính hướng hắn đi tới .

"Thợ săn trong núi Lưu, tạ ân công đại ân cứu mạng!"

Thợ săn lấy lại tinh thần, vội vã đã chạy tới quỳ xuống, xông Mễ Tiểu Hiệp dập đầu nói lời cảm tạ .

"Ngươi họ Lưu ?"

Mễ Tiểu Hiệp thu hồi Phục Ma Kiếm, nao nao, không khỏi hỏi.

"Vậy ngươi có biết hay không một người tên là Lưu Bá Khâm ."

"Ân Công chớ nói chuyện cười, Lưu Bá Khâm là khuyển tử, có cái gì không biết ."

Lưu thợ săn cười cười, biểu tình có chút xấu hổ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

089 tiểu Lưu Bá Khâm

Lưu Bá Khâm tên hiệu trấn sơn Thái Bảo, ở Ngũ Hành Sơn săn thú mà sống, có Phục Hổ bản lĩnh . Nhưng đó là hơn hai mươi năm sau đó, hiện tại Lưu Bá Khâm, còn là một ăn mặc quần yếm bốn tuổi tiểu thí hài .

Mễ Tiểu Hiệp cứu thợ săn, dĩ nhiên là Lưu Bá Khâm phụ thân, như thế bất ngờ .

Nguyên tác bên trong, Lưu Bá Khâm ra sân lúc phụ thân hắn cũng đã qua đời, hơn nữa không biết phạm cái gì sai lầm, hồn phách tại Địa phủ bị phạt . Lưu Bá Khâm ở Song Xoa Lĩnh cứu Đường Tăng, Đường Tăng vì phụ thân hắn tụng kinh Siêu Độ, lúc này mới ném cực khổ đến phú quý chi địa đầu thai .

Xem Lưu thợ săn trung thực, thậm chí có điểm nhu nhược xu thế, thật không tưởng tượng ra hắn có thể phạm cái gì sai lầm lớn, thế cho nên sau khi chết còn muốn bị phạt .

"Ân Công, đây là ngài đánh chết con cọp thịt, cách thủy rục, ngài nếm thử ."

Lưu thợ săn trong nhà, Lưu thợ săn bưng lên một chậu thịt hổ, cười khanh khách nói với Mễ Tiểu Hiệp .

"Các ngươi cũng ăn đi ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, bắt chuyện Lưu thợ săn, Lưu thê cùng tiểu Lưu Bá Khâm ăn chung .

Gặm không có gì gia vị, nước trong cách thủy thịt hổ, Mễ Tiểu Hiệp lại quan sát liếc mắt Lưu thợ săn gia, tâm lý một trận buồn bực .

Nguyên tác bên trong, Lưu Bá Khâm ở là một ngọn núi trang, không chỉ có người hầu gia đồng, còn dự trữ nuôi dưỡng mảnh nhỏ cẩu, Mi Lộc các loại sủng vật . Nhưng bây giờ Lưu thợ săn, chỉ có hai gian nhà lá, nói nhà chỉ có bốn bức tường cũng không quá đáng .

"Không biết ơn công là người nơi nào Thị, nghe giọng nói không giống như là phụ cận đây ."

"Ta từ Kim Lăng đến, tới nơi này còn có chút việc phải làm . Đúng vừa lúc ngươi nói cho ta một chút, cái này Lưỡng Giới Sơn chu vi phong thổ ."

"Ha, nào có cái gì phong thổ, đều là miễn cưỡng kiếm miếng cơm ăn . Ân Công nếu cảm thấy hứng thú, ta đây liền hãy nói một chút . . ."

Vừa ăn cơm, Mễ Tiểu Hiệp vừa cùng Lưu thợ săn nói chuyện phiếm, thuận tiện hỏi Ngũ Hành Sơn tình huống phụ cận .

Theo Lưu thợ săn từng nói, Lưỡng Giới Sơn xuống tổng cộng ba làng, bởi chiến loạn nhiều năm liên tục, từng làng cũng liền ba bốn mươi gia đình . Thôn dân đại thể khai khẩn đất cằn, loại điểm ngũ cốc sống tạm . Bởi vì Sơn Trung bao nhiêu Sài Lang Hổ Báo, giống Lưu thợ săn loại này vào núi săn thú

ngược lại cực nhỏ .

"Mấy cái này làng ở giữa, có thể có một nhà họ Trần, có một Trần lão hán, đoán chừng phải có hơn một trăm tuổi ."

Nghe Lưu thợ săn giảng thuật, Mễ Tiểu Hiệp xen mồm hỏi.

"Không có không có, Ân Công nói giỡn, quanh năm rối loạn, mọi người ăn ăn cũng không đủ no, có thể sống đến sáu mươi tuổi cũng không tệ, nào có hơn trăm tuổi Lão Thọ Tinh ."

Lưu thợ săn vội vã xua tay, khẳng định nói rằng . Nếu có trăm tuổi lão nhân, hắn khẳng định nghe nói qua .

"Như vậy a . . ."

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, lẽ nào Trần lão hán không ở nơi này ba trong thôn .

Tây Du Ký nguyên tác bên trong, Đường Tăng cứu Tôn Ngộ Không thoát khốn, bầu trời tối đen lúc đến một nhà nông gia tìm nơi ngủ trọ . Nhà kia họ Trần, có một lão hán đã một trăm ba mươi tuổi, khi còn bé từng ở Tôn Ngộ Không trước mặt bái sài, ở trên mặt hắn thiêu đồ ăn .

Ngũ Hành Sơn trong sắp đặt Cấm Chế, người thường không còn cách nào tiếp cận Tôn Ngộ Không . Nhưng ở nguyên tác bên trong, có ít nhất hai cái phàm nhân tiếp xúc qua Tôn Ngộ Không . Một là trấn sơn Thái Bảo Lưu Bá Khâm, một là một trăm ba mươi tuổi Trần lão hán .

Hai người kia, một cái phụ trách cho Đường Tăng dẫn đường, một cái phụ trách cho Tôn Ngộ Không chính danh, đều cũng có nhiệm vụ trên người . Cho nên Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, coi như là ở trong cái thế giới này, hai người kia vậy cũng có thể nhìn thấy Tôn Ngộ Không!

"Nếu không ở bên này, có thể hay không ở bên kia núi, Thát Đát quốc trong thôn ."

Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới, dựa theo Đường Tăng Tây Hành lộ tuyến, Trần lão hán quả thực hẳn là tại đối diện mới đúng.

"Ta đây cũng không biết ."

Lưu thợ săn xấu hổ lắc đầu, Thát Đát người hung hãn, hắn tránh đều tránh không kịp, nào dám qua bên kia .

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, không hỏi thêm nữa, nhìn hai bên trái phải miệng lớn gặm thịt hổ tiểu Lưu Bá Khâm .

Trần lão hán nếu như ở Thát Đát quốc, muốn tìm tìm sợ rằng khá là phiền toái . Cũng may Lưu Bá Khâm đã tại trước mặt, chỉ là hắn mới bốn tuổi, không biết kham không chịu nổi dùng .

"Tiểu gia hỏa thật đáng yêu, ta hỏi ngươi, thịt hổ có ăn ngon hay không ."

Mễ Tiểu Hiệp xoa bóp tiểu Lưu Bá Khâm khuôn mặt, cười hỏi hắn .

"Ăn ngon!"

Tiểu Lưu Bá Khâm hoàn toàn không sợ người lạ, ngẩng đầu nhìn liếc mắt Mễ Tiểu Hiệp, dùng sức gật đầu . Tiếp tục liền lại cúi đầu, dùng sức toát lấy trong tay lớn đầu khớp xương .

"Vậy ngươi có nghĩ là vẫn có thịt hổ ăn ."

Mễ Tiểu Hiệp kiếm một khối thịt ngon cho tiểu Lưu Bá Khâm, tiếp tục lại hỏi hắn .

"Muốn!"

Chứng kiến một tảng lớn thịt, tiểu Lưu Bá Khâm con mắt tỏa sáng lấp lánh, nhưng lại luyến tiếc ném đầu khớp xương, thủ đoạn cầm lấy một cái, lại dùng sức gật đầu .

"Ha hả, ta dạy cho ngươi đánh lão hổ bản lĩnh, sau đó ngươi liền có thể bản thân đánh lão hổ, sau đó chưng thịt ăn ."

Mễ Tiểu Hiệp xoa một chút tay, vừa cười vừa nói .

"Ân Công ngài . . ."

Tiểu Lưu Bá Khâm còn chưa kịp phản ứng, hai bên trái phải Lưu thợ săn trợn to hai mắt, trong nháy mắt vẻ mặt kinh hỉ, tiếp tục đã đem tiểu Lưu Bá Khâm ấn ngã, cho Mễ Tiểu Hiệp dập đầu .

"Nhanh! Nhanh bái kiến sư phụ ngươi!"

"Bái kiến sư phụ!"

Tiểu Lưu Bá Khâm nghe lời rất, một bên dùng sức dập đầu một bên lớn tiếng kêu sư phụ .

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, hắn chỉ nói là giáo tiểu Lưu Bá Khâm bản lĩnh, lúc nào nói muốn thu hắn làm đồ ?

"Ân Công lớn như vậy bản lĩnh, có thể không ngại ta đây ngu xuẩn con trai, thật là chúng ta Lưu gia phần mộ tổ tiên bốc khói xanh ."

Lưu thợ săn ngẩng đầu nhìn Mễ Tiểu Hiệp, toét miệng cười vẻ mặt hàm hậu .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi không nói gì, giờ mới hiểu được cái gì gọi là xem người không thể chỉ xem tướng mạo, Lưu thợ săn cố ý với hắn giả vờ ngây ngốc đây.

Bất quá tiểu Lưu Bá Khâm quả thực khả ái, hơn nữa dựa theo nguyên nổi ghi chép, sau này chính là cái Đỉnh Thiên Lập Địa hán tử . Nếu như vậy, nhận lấy hắn tên đồ đệ này ngược lại cũng không phải là không thể được .

Hơn nữa, Lưu Bá Khâm sau này có ân với Đường Tăng, thu hắn tên đồ đệ này, sau đó nói không chừng có ít chỗ tốt .

" Được, ta hãy thu tên đồ đệ này ."

Hơi trầm ngâm, Mễ Tiểu Hiệp gật đầu .

"Nhanh! Nhanh cho sư phụ dập đầu!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đáp ứng, Lưu thợ săn vẻ mặt kích động, lại ấn xuống tiểu Lưu Bá Khâm dập đầu .

"Đứng lên đi ."

Thấy tiểu Lưu Bá Khâm ót dập đầu đỏ bừng, Mễ Tiểu Hiệp có chút không nỡ, đem hắn kéo lên .

"Nhưng dạy ngươi điểm cái gì đây. . ."

Xem lên trước mặt tiểu Lưu Bá Khâm, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận cau mày .

Nếu hắn có thể mang kiếp trước võ công dạy cho Tiểu Thạch, vậy hắn là cũng có thể truyền thụ tiểu Lưu Bá Khâm . Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước xác thực học không ít tuyệt thế thần công, suy tư thiêu loại nào dạy học trò .

"Như vậy đi, ta trước tiên truyền cho ngươi một bộ Nội Công Tâm Pháp, tên là Đại Nhật thần công ."

Tiểu Lưu Bá Khâm dù sao cũng là Mễ Tiểu Hiệp đồ đệ, đương nhiên muốn truyện điểm thứ tốt .

Đại Nhật thần công là Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước tự nghĩ ra một môn tuyệt học, dung hợp Cửu Dương, Long Tượng, Bắc Minh các loại nhiều môn thần công làm một thể, luyện đến đại thành chẳng những có một sao lực, hơn nữa nội lực chí cương chí dương, giống như cháy hừng hực thái dương .

"ừ!"

Tiểu Lưu Bá Khâm không biết cái gì là Đại Nhật thần công, chỉ biết là sư phụ muốn dạy hắn đánh lão hổ bản lĩnh, dùng sức gật đầu .

Lưu thợ săn đương nhiên cũng không biết cái gì là Đại Nhật thần công, nghĩ thầm Mễ Tiểu Hiệp lớn như vậy bản lĩnh, tùy tiện giáo Lưu Bá Khâm một ít gì đó, đã đủ hắn hưởng thụ cả đời .

"Ta trước tiên truyền cho ngươi khẩu quyết ."

Khiến tiểu Lưu Bá Khâm đứng ở trước mặt, Mễ Tiểu Hiệp để bàn tay áp vào hắn cái trán .

Tiểu Lưu Bá Khâm mới ba tuổi, càng không có học tự, nếu để cho hắn cứng rắn nhớ khẩu quyết tâm pháp, thực sự quá khó khăn . Cũng may Mễ Tiểu Hiệp đã Luyện Thần Tam Trọng Thiên, có thể trực tiếp đem Tâm Pháp quán thâu đến hắn trong trí nhớ .

Nhìn Mễ Tiểu Hiệp quán thâu khẩu quyết tâm pháp, Lưu thợ săn hù sửng sốt một chút, còn tưởng rằng Mễ Tiểu Hiệp đang truyền thụ cái gì Tiên Thuật, vội vã lôi kéo vợ hắn tránh đi ra ngoài .

Sau đó, dùng giáo dục tiểu Lưu Bá Khâm danh nghĩa, Mễ Tiểu Hiệp ở Lưu gia tạm ở lại .

Lưu gia đơn sơ, hơn nữa liền một giường lớn, cũng may Mễ Tiểu Hiệp buổi tối đều là tu luyện, chỉ cần có cái bồ đoàn là được .

Như vậy nhoáng lên hơn mười ngày, Mễ Tiểu Hiệp trừ chỉ đạo tiểu Lưu Bá Khâm, dư thời gian liền ở chung quanh đi dạo, một là hỏi thăm tìm kiếm Trần lão hán, hai là tra xét Ngũ Hành Sơn tình huống cụ thể .

"Ngày hôm nay ta với ngươi cùng nhau vào núi ."

Tiến nhập tháng năm, sáng sớm ngày hôm đó, Lưu thợ săn chiếu lệ cũ đi ra ngoài săn thú, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên nói với hắn .

" Đúng, Bá Khâm cũng cùng theo một lúc ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, đem hai bên trái phải tiểu Lưu Bá Khâm kéo qua .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

090 vào không được

Mễ Tiểu Hiệp tự mình thử qua Cấm Chế, người thường căn bản vào không được . Trải qua Mễ Tiểu Hiệp đã nhiều ngày quan sát, đây cũng là cùng loại Ngũ Hành vận chuyển trận pháp .

Cũng không phải là có cái gì cách trở, mà là một ngày đi vào Cấm Chế, cũng chính là mảnh nhỏ Bạch trong sương mù, cũng sẽ bị vận chuyển pháp thuật dời đi ra bên ngoài, cho nên mới phải vẫn vây quanh Bạch Vụ đảo quanh .

Nhưng Lưu Bá Khâm cùng Trần lão hán có thể tiến nhập Cấm Chế, Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, đây cũng là cho lưu hậu môn, mà trên người bọn họ có sau khi tiến vào chìa khóa cửa!

"Không biết có hữu hiệu hay không ."

Nhưng tóm lại là suy đoán, Mễ Tiểu Hiệp đem tiểu Lưu Bá Khâm mang vào trong núi, chính là muốn nhìn một chút hắn có thể hay không tiến nhập Cấm Chế, có thể hay không đi theo hắn đi vào chung .

Tiểu Lưu Bá Khâm mới bốn tuổi, Sơn Trung còn rất nhiều Sài Lang Hổ Báo, nhưng có Mễ Tiểu Hiệp cùng nhau, Lưu thợ săn cũng cũng không sao có thể lo lắng . Dù sao cái loại này treo con ngươi mãnh hổ, Mễ Tiểu Hiệp một kiếm cũng liền giết .

Lưu thợ săn thu thập đồ đạc xong, ba người cùng nhau vào núi .

Sơn đạo khó đi, vốn cho là tiểu Lưu Bá Khâm sẽ kêu mệt kêu đau khổ, nhưng khiến Lưu thợ săn không nghĩ tới là, tiểu Lưu Bá Khâm chẳng những không có oán giận, ngược lại thượng thoan hạ khiêu vui mừng rất .

Hắn nào biết đâu rằng, tiểu Lưu Bá Khâm cùng Mễ Tiểu Hiệp tu luyện hơn mười ngày Đại Nhật thần công, trong cơ thể đã ngưng tụ ra một luồng nội lực . Tuy là còn không biểu hiện Đại Thần Thông, nhưng ít ra ở thân thể tố chất bên trên, đã có thể thành niên tráng hán .

Tiểu Lưu Bá Khâm tiến bộ thần tốc, như thế cũng ngoài Mễ Tiểu Hiệp dự liệu, cũng không biết là thế giới này linh khí nồng nặc nguyên nhân, vẫn là tiểu Lưu Bá Khâm quả thật có thiên phú tập võ .

"Sư phụ, chúng ta là không phải muốn đi đánh lão hổ ."

Chạy ở phía trước một hồi, tiểu Lưu Bá Khâm bỗng nhiên dừng lại, nghiêm trang vấn Mễ Tiểu Hiệp .

"Hiện tại đánh lão hổ còn quá sớm, bất quá nhiều lắm hai ba năm, ngươi có thể đánh lão hổ ."

Mễ Tiểu Hiệp cười sờ sờ tiểu Lưu Bá Khâm đỉnh đầu, có thêm thời gian hai, ba năm, hắn cũng có thể đem nội công luyện đến nhập môn .

Đương nhiên, Mễ Tiểu Hiệp nói là phổ thông lão hổ, cũng không phải là hổ tinh .

Ngũ Hành Sơn Ngũ Hành Câu Toàn, linh khí nồng nặc, vì vậy tạo ra rất nhiều Tinh Quái . Trong núi sâu mảnh nhỏ chướng khí mù mịt, chính là bầy yêu tụ tập nơi .

Hơn nữa Tây Du Ký nguyên tác bên trong cũng có nhắc tới, Ngũ Hành Sơn trong có ba Đại Yêu Quái, phân biệt Hổ Yêu Dần tướng quân, Hùng yêu Hùng Sơn Quân, Ngưu Yêu đặc biệt ẩn sĩ .

Khoảng cách Đường Tăng Tây Du còn có hơn hai mươi năm, cũng không biết cái này ba yêu quái tu luyện tới cảnh giới gì . Mặc dù đang Tây Du trong

con đảm đương hù dọa Đường Tăng tiểu nhân vật, vốn lấy Mễ Tiểu Hiệp hiện tại tu vi, cũng không dám đi trêu chọc .

"Bá Khâm, ta dẫn ngươi đi đi dạo ."

Lưu thợ săn đang ở kiểm tra tối hôm qua hạ sáo một dạng, Mễ Tiểu Hiệp đi một vòng, đối với khắp nơi ngắm cảnh tiểu Lưu Bá Khâm vẫy tay .

"ừ!"

Tiểu Lưu Bá Khâm hai mắt trợn tròn xoe, cùng Lưu thợ săn lên tiếng kêu gọi, liền đi theo Mễ Tiểu Hiệp ly khai .

Tôn Ngộ Không trấn áp tại chân núi, trừ Cấm Chế ở ngoài, còn có Ngũ Phương Yết Đế cùng Sơn Thần thổ địa trong coi . Vì không làm cho những thứ này trong coi chú ý, Mễ Tiểu Hiệp cố ý lượn quanh một cái vòng, lúc này mới đến Cấm Chế ngoại vi .

"Bá Khâm, có thể không thể nhìn thấy cái gì ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi xổm người xuống, chỉ chỉ phía trước Bạch Vụ, nhỏ giọng vấn Lưu Bá Khâm .

"Cây, còn có Thạch Đầu ."

Tiểu Lưu Bá Khâm không dám Vọng Khí Thuật, nhìn không thấy Bạch Vụ, chỉ có thể nhìn được bình thường cảnh sắc .

" Được, ngươi một đi thẳng về phía trước, không nên quay đầu lại ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, phân phó nói rằng .

Tiểu Lưu Bá Khâm cũng không vấn, Mễ Tiểu Hiệp khiến hắn làm cái gì hắn thì làm cái đó, cái này đi về phía trước .

Chứng kiến tiểu Lưu Bá Khâm tới gần Bạch Vụ, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trở nên kích động . Thế nhưng sau một khắc, khiến Mễ Tiểu Hiệp hoàn toàn thất vọng là, chỉ thấy tiểu Lưu Bá Khâm vẫn vây quanh Bạch Vụ ngoại vi đi, cũng không có đi vào trong sương trắng mặt .

"Tại sao có thể như vậy . . ."

Hiển nhiên, tiểu Lưu Bá Khâm cũng vào không được Cấm Chế, Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, lẽ nào sau khi cửa mở ra, là do giám thị thần chi khởi động ? Hoặc có lẽ là, bởi Lưu Bá Khâm còn quá nhỏ, sau khi tiến vào chìa khóa cửa còn không có đặt ở trên người hắn ?

"Trở về đi."

Tiểu Lưu Bá Khâm đã đi ra ngoài trăm xa mười mét, nhưng cũng không cách nào tiến nhập Bạch Vụ, Mễ Tiểu Hiệp thở dài, gọi hắn trở lại .

"Sư phụ, muốn đi đánh lão hổ à."

Tiểu Lưu Bá vẫn nhớ kỹ đánh lão hổ, vẻ mặt chờ mong nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Lão hổ sau đó lại đánh, về nhà trước đi."

Nhìn tiểu Lưu Bá Khâm, Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ cười cười .

Trở lại trên đường, Mễ Tiểu Hiệp vẫn chau mày . Nếu tiểu Lưu Bá Khâm vào không được Bạch Vụ, vậy cũng chỉ có thể gửi hy vọng vào Trần lão hán .

Cùng tiểu Lưu Bá Khâm bất đồng, Trần lão hán khi còn bé ở dưới chân núi đốn củi, móc rau dại, liền đã gặp Tôn Ngộ Không . Nếu như Mễ Tiểu Hiệp suy đoán không sai, tiến nhập Cấm Chế sau khi chìa khóa cửa đã tại Trần lão hán trên người .

Xem ra muốn đi Ngũ Hành Sơn bên kia, tìm kiếm cái này Trần lão hán .

Sáng sớm ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp một thân một mình xuất phát, hướng Ngũ Hành Sơn đối diện đi tới .

Nếu như Trần lão hán cũng vô pháp dẫn hắn tiến nhập Cấm Chế, vậy cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác . Nhưng dưới so sánh, khác biện pháp khả thi đều rất thấp .

"Thật là hùng tráng binh sĩ ."

Ở Ngũ Hành Sơn mặt trái, có Đại Đường quân đội đóng quân, thủ hộ Biên Giới, chống đỡ Thát Đát quốc xâm chiếm .

Mễ Tiểu Hiệp lặng lẽ đi qua Biên Giới lúc liếc mắt một cái, chỉ thấy binh sĩ item hoàn mỹ, thể trạng cường tráng, tinh thần sung mãn, tuyệt đối là tinh nhuệ ở giữa tinh nhuệ . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, còn khí huyết cắm thẳng vào Vân Tiêu, không hổ là Bách Chiến Chi Sư .

Thuận lợi qua biên giới, kế tiếp liền tiến vào Thát Đát quốc Cương Vực . Nhưng trên thực tế, hai bên phong thổ không kém nhiều, dù sao cách xa nhau không xa .

Mễ Tiểu Hiệp vận khởi Khinh Công, một đường cuồn cuộn, buổi sáng thời điểm tìm được một cái làng, đi vào tìm người hỏi .

Trần lão hán đã hơn một trăm tuổi, ở niên đại này cực kỳ hiếm thấy, nếu như hắn là tuần này bên người, không khó lắm thẩm tra theo .

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, hắn liên tiếp chạy vài cái làng, vấn mấy chục người, hỏi thăm cả ngày, ai cũng chưa nghe nói qua cái này trăm tuổi lão nhân .

"Kỳ quái . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhíu mày, chẳng lẽ có cái gì sai lầm, làm sao sẽ vẫn tìm không được đây.

Có lẽ là đi còn chưa đủ xa, Mễ Tiểu Hiệp tìm một chỗ đặt chân, tạm thời qua một đêm, đợi được sáng sớm ngày thứ hai, liền tiếp tục tìm kiếm .

Nguyên tác bên trong nhắc tới, Trần lão hán khi còn bé, từng ở Tôn Ngộ Không trước bái qua sài, móc qua rau dại, nói rõ nhà hắn khoảng cách Ngũ Hành Sơn không phải rất xa.

Nhưng tiếp đó, Mễ Tiểu Hiệp lại hỏi thăm hai ngày, đã đi đến rất xa, vẫn là không có tìm đến bất kỳ đầu mối nào .

"Xem ra chỗ nào xuất sai lầm ."

Xác định tìm không được, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài .

Hoặc là trên cái thế giới này có biến Hóa, căn bản không có Trần lão hán cái này nhân loại . Hoặc là bởi vì loại nguyên nhân, Trần lão hán bây giờ không có ở đây Ngũ Hành Sơn phụ cận .

"Trở về đi."

Mặc kệ nguyên nhân gì, muốn thông qua Trần lão hán tiến nhập Cấm Chế, cái kế hoạch này cũng tuyên cáo tan biến .

Mễ Tiểu Hiệp quay đầu trở lại, phải còn muốn khác biện pháp .

Dựa theo trước khi Cảnh Huyễn Tiên Tử gợi ý, Mễ Tiểu Hiệp nếu như muốn tiến nhập Cấm Chế, sẽ có Địa Tiên tu vi, sẽ tìm được Cấm Chế lỗ thủng, sẽ hủy cái này Đạo Cấm Chế!

Càng nghĩ, Mễ Tiểu Hiệp không thể nào làm được trước hai điểm, hiện tại chỉ có thứ 3 phương pháp, hủy cái này Đạo Cấm Chế!

Như thế nào phá hư Cấm Chế, Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng đã nói cho Mễ Tiểu Hiệp phương pháp . Cấm Chế là dựa vào Ngũ Hành Sơn Ngũ Hành Chi Khí vận hành, cho nên chỉ cần đoạn Ngũ Hành Sơn Địa Mạch, Cấm Chế tự nhiên tiêu trừ .

Nhưng nếu như muốn hủy hoại Ngũ Hành Sơn Địa Mạch, đơn thuần móc vài cái hố nhỏ khẳng định không được, phải là đại động tác, tỷ như chém đứt ngũ phong ở giữa nhất phong . . .

Ngu Công một người bình thường đều có thể dời núi, tiêu hao thời gian mấy năm, Mễ Tiểu Hiệp cũng có thể đem Ngũ Hành Sơn chém thành đoạn ngón tay vùng núi . Nhưng vấn đề là, trong coi Tôn Ngộ Không thần chi, có thể mắt mở trừng trừng nhìn hắn đào núi ?

Huống hồ các loại Mễ Tiểu Hiệp móc đoạn Ngũ Hành Sơn, Tôn Ngộ Không sợ rằng đều mãn tù thả ra, khi đó còn có ý nghĩa gì .

"Đứng lại!"

Mễ Tiểu Hiệp cau mày suy tư, bất tri bất giác trở lại Ngũ Hành Sơn xuống, làm phải xuyên qua Biên Giới thời điểm, bỗng nhiên xuất hiện một đội binh sĩ, đưa hắn vây lại .

Mễ Tiểu Hiệp lấy lại tinh thần vừa nhìn, Đại Đường tướng sĩ .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

091 đại tướng quân

"Cái này kêu là chuyện gì . . ."

Đứng ở trong đại trướng, liếc mắt nhìn cửa thủ vệ binh sĩ, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt bất đắc dĩ cười khổ .

Vừa mới mặc qua biên giới, một mực nghĩ như thế nào phá trừ Ngũ Hành Sơn Cấm Chế, kết quả không nghĩ qua là bị Đại Đường thủ quân phát hiện, bị đương thành Thát Đát quốc Gian Tế .

Vì không làm cho hiểu lầm xung đột, Mễ Tiểu Hiệp chỉ có thể cho thấy bản thân Quốc Tử Giám Chủ Bộ, triều đình thất phẩm mệnh quan thân phận .

Nhưng Kim Lăng cách nơi này đường xá xa xôi, hơn nữa Chủ Bộ loại này quan văn, làm sao sẽ chạy đến loại này Hổ Lang thành đàn Biên Cảnh ? Mễ Tiểu Hiệp nói thực sự khả nghi, hơn nữa không khéo là, có thể chứng minh thân phận ngư phù không mang, đặt ở Lưu gia trong bao quần áo .

Cũng may, những binh lính kia kỷ luật nghiêm minh, không có dính vào . Đem Mễ Tiểu Hiệp mang tới Đại Đường quân doanh, nói là bẩm báo đại tướng quân, khiến đại tướng quân định đoạt .

"Thế nào còn chưa tới ?"

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp đã đợi một canh giờ, nhưng không gặp vị đại tướng kia quân .

"Đại tướng quân!"

Mễ Tiểu Hiệp đã hơi không kiên nhẫn, chợt nghe cửa binh sĩ cung kính hô .

Cuối cùng là đến, Mễ Tiểu Hiệp sửa sang một chút quần áo, hướng cửa nhìn lại . Rèm cửa xốc lên, nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp mở rộng tầm mắt là, tiến đến đĩ nhiên là lưỡng tên nữ tử!

Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt, lưỡng tên nữ tử đều hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi dáng dấp, toàn thân nhung trang, một vị là đại tướng quân, một vị là đi theo phó tướng .

Tên kia phó tướng dung mạo tinh xảo, nói là khuynh quốc khuynh thành cũng không khoa trương, hơn nữa giữa hai lông mày một cổ anh khí, càng có vẻ siêu phàm thoát tục . Như vậy nữ tử, nhưng theo trước mặt vị đại tướng kia quân so sánh với, trong nháy mắt có vẻ ảm đạm không ánh sáng .

Mễ Tiểu Hiệp chỉ nhìn đại tướng quân liếc mắt, cũng không khỏi được trong lòng hơi động, người này cũng không bình thường!

"Dưới trướng người phương nào ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc thời điểm, đại tướng quân đã ngồi vào mặt trên, mở miệng hỏi . Thanh âm không lớn, nhưng thiên nhiên một cổ uy nghi .

"Hạ quan Mễ Tiểu Hiệp, hiện giữ Kim Lăng Quốc Tử Giám Chủ Bộ ."

Mễ Tiểu Hiệp hành lễ, như thực chất bẩm báo, đồng thời trong lòng suy tư, vị này nữ tướng quân đến là người phương nào ? Tuy là Đường Triều dân phong bưu hãn, nhưng nữ tử là dù sao vẫn còn ở số ít .

"Mễ chủ bộ ? Có gì bằng chứng ."

"Hồi bẩm tướng quân, ta bao quần áo ở dưới chân núi họ Lưu thợ săn trong nhà, bên trong có ta ngư phù ."

"Ngư phù ta đã sai người mang tới nghiệm qua, quả thực không có lầm . Nhưng chỉ bằng vào ngư phù, vẫn chưa thể nói rõ ngươi chính là Mễ chủ bộ ."

Đại tướng quân cười cười, thân thể hơi nghiêng về phía trước nhìn Mễ Tiểu Hiệp, hỏi.

"Nhưng còn có hắn bằng chứng ?"

"Cái này . . ."

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, thời đại này lại không có thẻ căn cước, có thể có ngư phù làm làm bằng chứng cũng không tệ, hắn đi đâu tìm nữa hắn bằng chứng .

"Thiên chùy vạn tạc ra thâm sơn ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp khó khăn thời điểm, đại tướng quân bỗng nhiên ngâm một câu thơ, sau đó nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

". . . Lửa cháy bừng bừng đốt cháy nếu bình thường . Thịt nát xương tan hồn không sợ, muốn lưu thuần khiết ở nhân gian!"

Mễ Tiểu Hiệp mặt lộ vẻ vui mừng, vội vã tiếp nối phía sau ba câu . Dùng thơ làm chứng rõ ràng, như thế một cái phương pháp .

"Cái này thủ Thạch Hôi Ngâm, hiện tại Kim Lăng thậm chí Trường An, đã lưu truyền rộng rãi . Cho nên chỉ bằng vào cái này một bài thơ, vẫn chưa thể nói rõ thân phận ngươi ."

Ai biết đại tướng quân cười lắc đầu, tiếp tục lại mở miệng nói .

"Lý đậu thắng Lưu, Chu Ngô Trịnh Vương ."

"Phùng Trần Sở Vệ, Tương Trầm Hàn Dương . Chu Tần Vưu Hứa, Hà Lữ Thi Trương!"

Mễ Tiểu Hiệp xem đại tướng quân liếc mắt, liên tiếp tiếp bốn câu . Là, ba bài thơ làm tuy là dần dần lưu truyền ra, nhưng Bách Gia Tính mới thành, xem qua người còn rất ít .

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp lưu ý là, Chu Phụng Hiền đem Bách Gia Tính tấu lên triều đình, ngoại trừ hoàng đế ra, hắn là chỉ có rất ít người biết, vị Đại tướng quân này làm sao biết ?

"Quả nhiên là Mễ chủ bộ ."

Bách Gia Tính chống lại sau đó, vị Đại tướng quân này lúc này mới gật đầu, xác nhận Mễ Tiểu Hiệp thân phận .

"Cuối cùng là nói rõ ."

Mặc kệ thế nào, tốt xấu rửa sạch gián điệp hiềm nghi, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi thở phào .

"Bất quá . . ."

Nhưng ngay sau đó, đại tướng quân bỗng nhiên lại là khuôn mặt nghiêm, ngữ điệu nhất chuyển .

". . . Ngô!"

Nghe được cái này bất quá, Mễ Tiểu Hiệp tâm lý trầm xuống, đang chờ nghe tiếp thời điểm, đại tướng quân bỗng nhiên rên lên một tiếng, một đầu mới ngã xuống đất .

"Tướng quân! Tướng quân!"

Đại tướng quân bỗng nhiên té xỉu, phía sau phó tướng quá sợ hãi, liền vội vàng đem nàng nâng dậy . Một bên lớn tiếng hô hoán, một bên hướng về phía ngoài - trướng hô to .

"Nhanh truyện Đại Phu!"

Mễ Tiểu Hiệp cũng dọa cho giật mình, vội vã đi lên kiểm tra trước . Chỉ thấy đại tướng quân sắc mặt trắng bệch, cái trán thấm ra một lớp mồ hôi lạnh, hai mắt khép hờ cắn chặt hàm răng, thân thể không ngừng run .

"Người đâu ! Đem điều này nghịch tặc bắt!"

Mễ Tiểu Hiệp hiểu một ít y dược, đang kiểm tra thời điểm, phó tướng bỗng nhiên hét lớn một tiếng .

Ngay sau đó, hơn mười người binh sĩ dũng mãnh vào trong màn, trong tay trường mâu đều nhắm ngay Mễ Tiểu Hiệp .

"chờ một chút! Choi ta chuyện gì!"

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, có chút tức giận nhìn tên này khuôn mặt đẹp phó tướng .

"XXX ngươi chuyện gì ? Đại tướng quân mới vừa rồi còn hảo hảo, nơi đây chỉ có ngươi một ngoại nhân, không phải ngươi hạ độc lại có thể là ai!"

Phó tướng vẻ mặt phẫn hận, ánh mắt như kiếm, hận không thể đem Mễ Tiểu Hiệp chém thành muôn mảnh .

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận chán nản, đây không khỏi cũng quá qua loa .

"Đại Phu đến!"

Đúng lúc này, bên ngoài 1 tiếng la lên, một gã Đại Phu vén rèm cửa lên chạy vào, phía sau theo một tên binh lính, giúp hắn dẫn theo cái hòm thuốc .

"Nhanh cho đại tướng quân khám và chữa bệnh!"

Phó tướng tránh ra không gian, từ hai bên trái phải đỡ lấy đại tướng quân thân thể .

Đại Phu vẻ mặt kinh hoảng, vội vã đi cho đại tướng quân bắt mạch . Nhưng mới vừa đưa tay, cũng không khỏi được cau mày, qua chỉ chốc lát, chân mày càng nhíu càng sâu .

"Như thế nào!"

Phó tướng ở bên cạnh lòng nóng như lửa đốt, nhịn không được hỏi.

"Chuyện này... Cái này . . ."

Đại Phu ấp úng, chỉ là lắc đầu cau mày, lại nói không nên lời cái nguyên cớ .

"Lớn mật lang băm!"

Thấy thế, phó tướng giận tím mặt, bá rút ra bên hông bội kiếm, trực tiếp gác ở Đại Phu trên cổ .

"Nếu như trị không hết đại tướng quân, diệt ngươi Cửu Tộc!"

"Vi Thần vô năng, Vi Thần vô năng!"

Nghe nói như thế, Đại Phu sợ đến lưỡng chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ trên mặt đất, liên tục dập đầu cầu xin tha thứ .

"Đại nhân khai ân, Vi Thần nguyện ý lãnh cái chết, cầu buông tha ta thê nhi già trẻ ."

"Đáng chết!"

Thấy đại phu này thúc thủ vô sách, phó tướng tức giận, giơ bội kiếm lên sẽ trước tiên chém cái này Đại Phu .

"Ta hỏi ngươi, đại tướng quân cánh tay trái có hay không bị tổn thương ."

Đúng lúc này, bỗng nhiên có người mở miệng .

Phó tướng lợi kiếm bỗng nhiên dừng lại, khoảng cách Đại Phu cái cổ còn có ba tấc, không khỏi ngẩn ra, nói không là người khác, chính là Mễ Tiểu Hiệp!

"Làm sao ngươi biết!"

Phó tướng khẽ nhíu mày, hồ nghi nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Đừng làm khó dễ cái này Đại Phu, đại tướng quân là Trung Vu Cổ thuật, vọng, văn, vấn, thiết căn bản vô dụng ."

Mễ Tiểu Hiệp lạnh rên một tiếng, từ tốn nói .

"Vu Cổ . . ."

Phó tướng chau mày, đoạn thời gian trước cùng Thát Đát quân đội phát sinh xung đột, đại tướng quân quả thật bị tên trầy da cánh tay trái . Nhưng lúc đó chỉ là bị thương ngoài da, trên tên cũng không độc, cho nên cũng không có không quá để ý .

Bây giờ nghĩ lại, mũi tên kia tên quả thật có chút cổ quái, mũi tên cũng không phải là Đồng Thiết, mà là một loại mang có dị hương gỗ chắc . Nếu như nói là Vu Cổ, khả năng cùng mũi tên kia tên có quan hệ!

"Ngươi có thể có pháp cứu trị đại tướng quân!"

Tạm thời không quan tâm những chuyện đó, phó tướng vẻ mặt cấp bách, tiến lên bắt lại Mễ Tiểu Hiệp áo .

"Ta phối một bộ thuốc, ba ngày sau là được chuyển biến tốt đẹp ."

Mễ Tiểu Hiệp ngăn phó tướng tay, giả vờ cao thâm cười cười .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

092 Bình Dương công chúa

Mễ Tiểu Hiệp theo như lời Vu Cổ, là trớ chú một loại . Có thể đi qua bố ngẫu, người giấy, kết hợp đối phương ngày sinh tháng đẻ hoặc là dịch, hoặc là phương thức khác, đắt khách lấy tánh mạng người ta pháp thuật .

Thiên Thư Thượng Quyển, cuối cùng nhất thiên tên là Đinh Đầu Thất Tiến, liền là một loại vô cùng lợi hại Chú Thuật . Phong Thần Chi Chiến trong, Lục Áp Đạo Nhân bằng vào cửa này bản lĩnh, giết chết chặn Xiển Giáo Kim Tiên Triệu Công Minh .

Mễ Tiểu Hiệp đạt được Thiên Thư Hạ Quyển nhất thiên ăn, nhưng cũng sẽ không Đinh Đầu Thất Tiến. Trên thực tế, hắn đối với Vu Cổ Chú Thuật cũng không quen tất .

Đại tướng quân té xỉu sau đó, Mễ Tiểu Hiệp cảm thấy có chút quái dị, hay dùng Vọng Khí Thuật quan sát một chút . Phát hiện đại tướng quân cánh tay trái có hắc khí quấn, thế mới biết nàng là trúng nguyền rủa .

Muốn giải trừ trớ chú, sẽ dùng riêng phương pháp phá giải, sẽ giết thi pháp người, hủy hoại thi pháp khí cụ . Mễ Tiểu Hiệp nào có phương pháp phá giải, cũng không khả năng chạy đến Thát Đát bên kia giết cái gì Vu Sư .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp phát hiện một việc, lúc này mới khoe khoang khoác lác, nói trong vòng ba ngày Trì Dũ đại tướng quân .

"Tấm tắc, không nghĩ tới là vị công chúa điện hạ ."

Đơn độc trong lều, đại tướng quân thẳng ở trên giường, phó tướng đứng ở bên cạnh, Mễ Tiểu Hiệp làm bộ trị liệu dáng dấp, tâm lý mỉm cười .

Vừa rồi dùng Vọng Khí Thuật quan sát, phát hiện đại tướng quân đỉnh đầu nồng nặc kim sắc Hoàng Khí, rõ ràng là hoàng thất tông thân . Hơn nữa lấy khí voi đến xem, nhất định là Hoàng Đế trực hệ!

Nhân hoàng chịu tải vạn dân, Thiên Hoàng quý trụ đều có một quốc gia số mệnh che chở . Hiện tại Đại Đường sơ lập, có ba trăm năm khí số, chính là số mệnh cường thịnh lúc . Làm lớn Đường công chúa, làm sao có thể bị loại này bất nhập lưu Chú Thuật giết chết .

Bỗng nhiên đã bị trớ chú, đại tướng quân tuy là đã bất tỉnh . Nhưng ở Đại Đường số mệnh Gia Trì xuống, đã tại chậm rãi tróc trớ chú hắc sắc khí tức . Mễ Tiểu Hiệp ước đoán, nhiều lắm ba ngày, đại tướng quân liền bản thân không có việc gì .

" Chờ sẽ ăn vào ta cho thuốc, đại tướng quân chẳng mấy chốc sẽ không có việc gì ."

Một phen làm bộ làm tịch sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đứng dậy .

"Người đâu ! Tiễn Mễ tiên sinh xuống đi nghỉ ngơi!"

Mễ Tiểu Hiệp bây giờ là rơm rạ cứu mạng, nhưng ở đại tướng quân tỉnh trước khi tới, phó tướng Phi Ngư nhưng lo lắng . Mệnh lệnh một đội binh sĩ theo Mễ Tiểu Hiệp, nói là hầu hạ hầu hạ, trên thực tế là giám thị trông giữ .

Mễ Tiểu Hiệp cũng không ở ý, đại tướng quân chẳng mấy chốc sẽ tỉnh lại, đến lúc đó hắn bạch kiếm một cái thiên đại công lao, lại sửa chữa Phi Ngư cái tiểu nha đầu này .

Lại nói tiếp, vẫn là Thát Đát Vu Sư bản lĩnh bất lực, nếu như hắn sẽ Đinh Đầu Thất Tiến, đừng nói là hoàng tộc, chính là Hoàng Đế bản thân, chỉ sợ cũng có thể nguyền rủa giết!

Mặc dù có binh sĩ giám thị, nhưng Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần không giống quân doanh, hoạt động cũng không bị hạn chế .

Mỗi ngày trừ làm bộ làm tịch cho đại tướng quân trị liệu ở ngoài, chính là ở trong trại lính đi dạo .

"Tốt một chi uy vũ chi sư!"

Thát Đát kế lớn của đất nước Đột Quyết một chi, cùng Đường Triều quan hệ cũng không hữu hảo . Đề phòng dừng bọn họ xâm phạm, nơi đây ước chừng đóng quân hai vạn tinh binh .

Nhìn nghiêm chỉnh huấn luyện Đại Đường tướng sĩ, trong quân doanh huyết khí nhất trời, Mễ Tiểu Hiệp hai mắt tỏa sáng, bỗng nhiên nghĩ đến một việc!

Hắn muốn đi vào Cấm Chế, hiện tại phương pháp duy nhất chính là hủy Cấm Chế! Nếu như mình đi đào núi, một là tốn thời gian rất lâu, hai là nhất định sẽ bị trong coi thần chi ngăn cản .

Nhưng nếu như đổi thành Đại Đường tướng sĩ đây?

Nhân hoàng một lời Phong Thần, một lời đồng dạng có thể Diệt Thần! Bất luận là Ngũ Phương Yết Đế, vẫn là Sơn Thần thổ địa, chỉ là mao đầu tiểu thần, nào dám cùng Húc Nhật Đông Thăng Đại Đường đối nghịch .

Nếu như Mễ Tiểu Hiệp điều động cái này hai vạn tướng sĩ đào núi, nhất định có thể thành công!

"Làm sao làm đây. . ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận hưng phấn . Nhưng hắn một cái chính là Quốc Tử Giám Chủ Bộ, làm sao có thể điều động Thú Biên tướng sĩ .

Mễ Tiểu Hiệp ngưng Mi suy tư một lát, dùng sức cầm nắm tay đầu, chuyện này nhất định rơi vào đại tướng quân trên đầu!

"Hắc hắc, Bình Dương công chúa!"

Ở quân doanh hai ngày, Mễ Tiểu Hiệp đã nghe được đại tướng quân thân phận chân thật . Trên thực tế, khi hắn nhìn ra đại tướng quân là hoàng thượng trực hệ, cũng đã đoán được!

Đại Đường Hoàng Đế Lý Uyên, xưng đế trước Chính Thất, cũng ngay tại lúc này đậu Hoàng Hậu, tổng cộng cho hắn sinh năm tử nữ . Theo thứ tự là thái tử Lý Kiến Thành, Tần Vương Lý Thế Dân, Tề Vương Lý Nguyên Cát, Vệ Vương Lý Huyền Bá, Bình Dương công chúa Lý Tú Ninh .

Làm là hoàng hậu thân ra, Lý Tú Ninh nguyên bản là cao hơn hắn Công Chúa . Hơn nữa càng thêm bất đồng là, nàng từ nhỏ theo phụ huynh chinh chiến, là thống lĩnh thiên quân vạn mã, phụ trợ phụ thân thành lập Đế Nghiệp Thiết Huyết Công Chúa!

Trong lịch sử, Bình Dương công chúa Thụy Hào chiêu, là Đường Triều vị thứ nhất sau khi chết có Thụy Hào Công Chúa, chính là một vị duy nhất từ quân đội cử tấn Công Chúa!

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, ở cái thế giới này, Bình Dương công chúa hai mươi bốn tuổi, quanh năm chinh chiến lại vẫn chưa xuất giá . Đương nhiên, cái này cùng Mễ Tiểu Hiệp không có quan hệ gì .

Hiện tại hắn nghĩ là, làm sao khiến Lý Tú Ninh giúp hắn, đem chỗ ngồi này Ngũ Hành Sơn cho móc!

"Không tốt lắm làm a . . ."

Mễ Tiểu Hiệp muốn hai ngày, vẫn không nghĩ tới quá ý kiến hay .

Lý Tú Ninh trị quân nghiêm cẩn, thậm chí không hề Lý Thế Dân, Lý Kiến Thành phía dưới . Mễ Tiểu Hiệp tuy là cứu nàng, nhưng không đủ để để cho nàng đồ loạn tác vi, bày đặt Biên Cảnh mặc kệ, đi móc cái gì Đại Sơn .

Ở Mễ Tiểu Hiệp vắt hết óc thời điểm, Lý Tú Ninh quả nhiên như hắn dự liệu tỉnh lại . Tiếp tục có đi theo Ngự Y điều trị thân thể, vài ngày sau liền đã hoàn toàn khôi phục .

"Mễ tiên sinh, lần này đối với thua thiệt ngươi xuất thủ, Bản Soái mới may mắn tránh khỏi với khó ."

Khỏi hẳn sau đó, Lý Tú Ninh thiết yến đáp tạ Mễ Tiểu Hiệp . Dáng vẻ tự nhiên phóng khoáng, không hổ là Đương Triều đệ nhất công chúa .

"Mễ tiên sinh! Ngươi cứu tướng quân nhà ta, chính là Phi Ngư ân nhân, ta lấy trà thay rượu mời ngươi!"

Làm Lý Tú Ninh thiếp thân phó tướng, Phi Ngư tiếp khách, đối với Mễ Tiểu Hiệp tràn ngập cảm kích, hoàn toàn không có trước khi vô lễ .

Phi Ngư bất thiện ngôn từ, nhưng thật có thể uống, trong quân không thể uống rượu, đi lên liền liên tiếp kính Mễ Tiểu Hiệp ba bát trà . . .

"Không dám kể công, không dám kể công ."

Lý Tú Ninh cùng Phi Ngư khách khí như vậy, thật ra khiến Mễ Tiểu Hiệp có chút ngượng ngùng, dù sao hắn thật chẳng hề làm gì cả .

"Ha hả, chúng ta nếu là ở Trường An, chết sống nhưng thật ra không thể nói là . Nhưng ở Biên Cảnh, nếu như bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử, tất phải dao động quân tâm, đến lúc đó nhất định sẽ ra đại phiền toái ."

Lý Tú Ninh cười cười, nhìn Mễ Tiểu Hiệp nói rằng .

"Mễ tiên sinh lần này cứu ta, có giữ gìn cảnh giới công, giữ gìn cảnh giới mới có thể An Dân, Mễ tiên sinh công lao quá lớn!"

"Tướng quân nói như vậy, ta đây thì càng chưa nói tới công lao, ta cũng là Đại Đường quan viên, Bảo Cảnh An Dân vốn là việc nằm trong phận sự ."

"Mễ tiên sinh như vậy giác ngộ, khó trách ta Đại Hoàng Huynh coi trọng ngươi ."

"Đại Hoàng Huynh ? Thái Tử Điện Hạ ?"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, hắn chẳng qua là chính là thất phẩm Chủ Bộ, càng chưa từng tới Trường An chưa thấy qua Lý Kiến Thành, Lý Tú Ninh làm sao bỗng nhiên có vừa nói như thế?

"Mễ tiên sinh ngươi còn không biết, ngươi ngày đó Bách Gia Tính trình lên sau đó, phụ hoàng cực kỳ thưởng thức . Đại Hoàng Huynh cũng rất trọng thị, đang tay phổ biến, hưng thịnh ta Đại Đường Mông Học ."

Lý Tú Ninh cười cười, cho Mễ Tiểu Hiệp để lộ một cái bên trong tin tức .

"Ngươi viết ra Bách Gia Tính , Tiểu Tiểu Kim Lăng Quốc Tử Giám Chủ Bộ, thực sự quá nhân tài không được trọng dụng, hẳn là chẳng mấy chốc sẽ dời thăng, điều nhiệm đến Trường An cũng khó nói ."

"Trường An . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi mở to hai mắt, trong nháy mắt mông quay vòng . Cứ như vậy, hắn chẳng phải là cách Lý Kiến Thành gần hơn, đến lúc đó Huyền Vũ Môn Binh Biến, hắn chẳng phải là càng chạy không được!

Mét tiểu cười khổ trong lòng, chẳng lẽ là vàng, muốn giấu cũng không giấu được ?

"Bẩm báo tướng quân! Ngoài mười dặm phát hiện tiểu cổ Thát Đát quân đội!"

Đúng lúc này sau khi, bỗng nhiên có binh sĩ tiến đến bẩm báo .

"Mức độ hai nghìn cung nỗ thủ, nếu như vi phạm, cho bọn hắn xạ thành nhím!"

Lý Tú Ninh sắc mặt phát lạnh, khinh rên một tiếng phát một chi quân lệnh .

"Đáng chết Thát Đát người, luôn là như vậy quấy rầy, thực sự ghê tởm!"

Phi Ngư chính là vẻ mặt tức giận, hận không thể hiện tại liền lĩnh quân đi ra ngoài .

Lý Tú Ninh trú quân hai vạn, Thát Đát quốc đại quân không dám vọng động . Nhưng bọn hắn cũng không còn khiến Đường Quân nhàn rỗi, thường thường phái ra tiểu cổ kỵ binh khiêu khích quấy rầy, khiến người ta không thắng phiền .

"Thát Đát quân đội . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhíu mày trầm ngâm, trong đầu bỗng nhiên có một đạo quang hiện lên, trong nháy mắt đại hỉ .

Thuyết phục Lý Tú Ninh đào núi, hắn có biện pháp!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

093 xây trường thành

"Tướng quân, hạ quan có một đề nghị!"

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên đứng dậy, không đợi Lý Tú Ninh hỏi, trên mặt có chút kích động nói rằng .

"Vì sao không được xây dựng một đoạn Trường Thành, thiết lập cửa khẩu, chẳng phải là nhất lao vĩnh dật!"

"Xây trường thành ?"

Lý Tú Ninh ngẩn ra, xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, tiếp tục lại lắc đầu .

"Tu kiến Trường Thành, quả thực có thể roi chậm lại phòng ngự áp lực, cũng có nhờ sự giúp đỡ con cháu đời sau . Nhưng có một cái vấn đề lớn, xây trường thành công trình cực đại, tiền bạc từ đâu tới đây ?"

Đường Triều tân lập, bách phế đang cần hưng khởi, các phương diện đều cần dùng tiền gấp . Hơn nữa mấy năm liên tục chinh chiến, bất luận là cày ruộng còn là nhân khẩu, đều kém xa trước khi, cho nên thu nhập từ thuế cũng cũng không lạc quan .

Tối trọng yếu là, bây giờ còn có một ít cắt cứ thế lực, cùng với Đột Quyết các loại dị tộc quấy nhiễu . Đường Triều hàng năm ở quân đội bên trên đầu nhập, cũng đã khiến quốc khố không chịu nổi gánh nặng .

Nói cách khác, Đại Đường mặc dù lớn, nhưng lúc này lại không cầm ra tiền đến xây trường thành .

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, hỏi tiếp .

"Nếu như muốn tu Lưỡng Giới Sơn một đoạn này Trường Thành, khoảng chừng cần bao nhiêu tiền bạc ?"

"Hai triệu lượng ."

Lý Tú Ninh cười cười, ngay sau đó báo ra một con số .

"Hai triệu lượng . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, nếu như ở Lưỡng Giới Sơn phụ cận tu kiến Trường Thành, thế tất yếu đào lấy Thổ Thạch chặt cây bó củi, thậm chí là cải biến chu vi địa hình, có thể nhân cơ hội phá hư Ngũ Hành Sơn Địa Mạch, do đó hủy cấm chế kia!

Xem Lý Tú Ninh ý tứ, cũng có dự định qua tu kiến Trường Thành, dù sao như vậy Thú Biên liền có thể rất nhiều . Nhưng lúc này vấn đề là, cái này hai triệu lượng đến từ đâu ?

"Tướng quân! Nếu như ta có biện pháp giải quyết tiền bạc vấn đề, có hay không có thể tu kiến Trường Thành!"

Suy tư một lát, Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu, vẻ mặt thành thật nhìn Lý Tú Ninh .

"Đương nhiên, nhưng hai triệu lượng cũng không phải là số lượng nhỏ ."

Lý Tú Ninh gật đầu, hơi nghi hoặc một chút nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Hai triệu lượng đối với một quốc gia mà nói, thật không coi vào đâu, nhưng lúc này Đại Đường quốc kho quả thực không có phần này dự toán . Nhưng nếu như đối với cái người mà nói, cái này chính là một con số khổng lồ .

Hai bên trái phải Phi Ngư chính là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, Mễ Tiểu Hiệp lấy ở đâu phần này lòng tin, lẽ nào hắn có sửa dở thành hay bản sự bất thành ?

"Không dối gạt tướng quân, hạ quan lần này cùng Tế Tửu đại nhân xin nghỉ, vì chính là tuần hoàn cổ huấn, vạn quyển sách, đi ngàn dặm đường."

Mễ Tiểu Hiệp thuận miệng chuyện phiếm, tiếp tục nghiêm mặt nói rằng .

"Cách Bích Châu thời điểm, nhìn thấy một cái Vạn Phúc Giáo, đầu độc bách tính trắng trợn vơ vét của cải, thế lực trải rộng toàn bộ Bích Châu! Mà giống Vạn Phúc Giáo chi lưu, tất cả lớn nhỏ Các Châu Huyện cũng không Thiếu ."

"Há, như vậy . . ."

Nghe nói như thế, Lý Tú Ninh không khỏi hai mắt tỏa sáng .

Quanh năm chiến loạn, bách tính khó khăn, bằng mọi cách bất lực phía dưới liền gửi hy vọng vào Thần Phật, vì vậy các loại Vu Giáo mọc lên như nấm vẫy xuất hiện . Những thứ này Giáo Phái chẳng những lừa dối bách tính tiền tài, hơn nữa một ngày thế lực mở rộng, còn có thể hình thành tân cắt cứ tạo phản thế lực .

Đối với cái này chút hoang dại Giáo Phái, Đại Đường nhất quán chính sách đều là chèn ép tiêu diệt . Nhưng bởi vì số lượng thực sự nhiều lắm, hơn nữa Đại Đường còn muốn khắp nơi dụng binh, một thời không có chuyên môn rảnh tay .

"Mễ tiên sinh, ý ngươi là ?"

Thoáng suy tư, Lý Tú Ninh nhìn Mễ Tiểu Hiệp, chờ mong hắn bên dưới .

"Đương nhiên là vì dân trừ hại!"

Mễ Tiểu Hiệp làm chặt đầu động tác, cười cười nói tiếp .

"Còn như đoạt lại tiền bạc, tự nhiên là phục vụ Quân Phí, tu kiến Trường Thành Bảo Cảnh An Dân!"

"Ý kiến hay a!"

Nghe đến đó, Phi Ngư lúc này mới hiểu, không khỏi vẻ mặt tán thán .

Lý Tú Ninh nhưng thật ra sớm đã đoán ra Mễ Tiểu Hiệp ý tứ, nhưng cũng không khỏi hai mắt tỏa sáng .

Những thứ này Tà Giáo thực Dân mà mập, tựa như Điền Dã trong dã như con vịt, chỉ cần đánh lên mấy con, chính là thật lớn nước luộc . Nhưng vấn đề là, những thứ này Giáo Phái có thể sinh tồn, tất nhiên cùng địa phương quan phủ có làm liên lụy, hơn nữa có các loại ngụy trang bảo hộ .

Muốn động những thứ này Giáo Phái, cũng chỉ có thể khoái đao trảm loạn ma, trực tiếp dùng đại quân tiêu diệt! Nhưng đang không có đầy đủ chứng cứ xuống, cái này thật cùng cướp trắng trợn không có khác biệt quá lớn .

Chủ ý quả thật không tệ, nhưng Lý Tú Ninh làm Công Chúa, làm việc này có chút không thích hợp .

"Khởi bẩm tướng quân, hạ quan mặc dù không mới, nhưng ra sức vì nước nghĩa bất dung từ!"

Nhìn ra Lý Tú Ninh cố ky, Mễ Tiểu Hiệp dùng sức ôm quyền, nói năng có khí phách nói rằng .

"Xin đem quân sự chấp thuận, hạ quan đến các nơi tiêu diệt Tà Giáo, vì bách tính trừ hại!"

"Mễ tiên sinh . . . Nếu như vậy, không thể tốt hơn!"

Lý Tú Ninh quanh năm lĩnh quân, làm là bực nào quả đoán, lúc này hạ lệnh nói rằng .

"Bản Soái cho ngươi hai nghìn binh mã, mặt khác phái Phi Ngư hiệp trợ, mệnh ngươi đến các nơi tiêu diệt Tà Giáo!"

"Hạ quan lĩnh mệnh!"

"Mạt tướng lĩnh mệnh!"

Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Ngư biến sắc, cùng kêu lên khom người lĩnh mệnh .

Hai nghìn binh mã chọt nghe không nhiều lắm, nhưng cái này cũng đều là Bách Chiến Chi Sư, hơn nữa một người một ngựa, khôi giáp, cung nỏ item hoàn mỹ . Chỉ cần chỉ huy làm, lấy một chọi mười!

Có cái này hai nghìn binh mã nơi tay, Mễ Tiểu Hiệp có thể đơn giản san bằng bất luận cái gì Giáo Phái!

Nguyên bản thiết yến đáp tạ Mễ Tiểu Hiệp, hiện tại ngược lại thành công vụ, về chi tiết cụ thể, ba người lại thương nghị hơn một canh giờ, lúc này mới kết thúc .

Sáng sớm ngày thứ hai, Phi Ngư đi chọn binh mã . Nàng là Lý Tú Ninh phó tướng, theo Lý Tú Ninh đã tám năm, chẳng những võ nghệ cao cường hơn nữa kinh nghiệm phong phú .

Lý Tú Ninh đem Phi Ngư phái cho Mễ Tiểu Hiệp, có thể thấy được nàng đối với Mễ Tiểu Hiệp nhìn trúng .

Phi Ngư là một thành thực nhãn, chuyên thiêu tốt nhất binh sĩ, ngựa, ước chừng hoa cho tới trưa thời gian, lúc này mới điểm binh hoàn tất . Lưỡng Giới Sơn đóng quân hai vạn Đường Quân, vốn là Lý Tú Ninh dòng chính tinh nhuệ, hiện tại cái này hai ngàn người càng là tinh nhuệ ở giữa tinh nhuệ!

Về cầm quân sự tình, Mễ Tiểu Hiệp không hiểu, cũng không nguyện ý quan tâm, cho nên toàn quyền giao cho Phi Ngư .

"Bích Châu! Ta lại trở về!"

Điểm binh sau đó, Mễ Tiểu Hiệp chỉ là liếc mắt nhìn, tiếp tục liền thẳng đến Bích Châu!

Nếu là muốn tiêu diệt giang hồ Giáo Phái, đương nhiên là từ quen thuộc Bích Châu bắt đầu . Mễ Tiểu Hiệp là một có cừu oán tất báo người, trước tiên đem Bích Châu mấy Đại Tông Phái diệt rồi hãy nói!

Tiểu Hắc tốc độ nhanh, hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp một người một ngựa càng thêm nhanh và tiện, cho nên không được cùng đại quân hành động chung . Hắn trước tiên trở về Bích Châu, thăm dò tình huống, đợi được đại quân vừa đến, liền trực tiếp động thủ!

Mễ Tiểu Hiệp không dừng ngủ đêm, như vậy nhoáng lên chính là năm ngày, rốt cục lần thứ hai tiến nhập Bích Châu địa giới .

Tiến nhập tháng năm, chính là thảo trường oanh phi thời điểm . Thời gian qua đi một tháng, ở vẫn không có Mễ Tiểu Hiệp hình bóng dưới tình huống, Vạn Phúc Giáo đã bỏ đi đối với hắn đuổi bắt .

Nhưng cẩn thận là hơn, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là cải biến một cái trang phục . Tuy là chưa nói tới dịch dung thuật, nhưng đủ để hồ lộng này chỉ có bức họa Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng .

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp tìm một thôn trấn nghỉ ngơi một đêm, quan sát một chút Bích Châu tình huống . Đợi được sáng sớm ngày thứ hai, lúc này mới lần thứ hai ly khai, đi trước Tiết gia trang .

Cho dù có hai nghìn tinh binh, nếu như muốn đem Bích Châu tông phái một lưới bắt hết, cũng không khả năng, cho nên cần từng cái đánh bại . Mễ Tiểu Hiệp đã nghĩ kỹ, trước hết cầm Vạn Phúc Giáo khai đao!

Chính là biết người biết ta biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng, Mễ Tiểu Hiệp đối với Vạn Phúc Giáo hiểu rõ quá ít, còn cần một cái hướng đạo . Mà Mễ Tiểu Hiệp có thể tin được, cũng chỉ có Tiết gia trang .

"Mét . . . Mễ Tiểu Hiệp!"

Lần thứ hai đi tới Tiết gia trang, Tiết Oánh vẻ mặt giật mình .

Chính là luôn luôn bình tĩnh Tiết Chấn Đông, Tiết Tố, cũng không khỏi vô cùng bất ngờ, Mễ Tiểu Hiệp thật vất vả mới đào tẩu, tại sao lại trở về ? Nếu như bị Bích Châu các Đại Tông Phái biết, riêng là Vạn Phúc Giáo, chỉ sợ cũng nguy hiểm .

"Lúc này không có người ngoài, ta nghĩ hiểu một chút Vạn Phúc Giáo tình huống ."

Chỉ có Tiết gia ba người, ngay cả Hàn Minh Nghĩa cũng không ở, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản trực tiếp đi thẳng vào vấn đề .

"Hiểu rõ Vạn Phúc Giáo tình huống ? Lẽ nào ngươi muốn . . ."

Ba người ngẩn ra, Tiết Chấn Đông cùng Tiết Tố bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, nhìn nhau, khó có thể tin lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp .

"Không sai! Ta lần này trở về, chính là muốn diệt Vạn Phúc Giáo!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, trầm giọng nói rằng .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

094 vạn phúc giáo tổng đàn

Theo Tiết Chấn Đông nói, Vạn Phúc Giáo làm Bích Châu nhất Đại Giáo Phái, ở Bích Châu các nơi đều có phân đàn, Tín Đồ không tính toán . Nhưng tổng đàn cực kỳ thần bí, giấu ở Liên Sơn Huyện thuộc hạ vài cái trong thôn .

Mấy cái này Thôn thôn dân, đều là Vạn Phúc Giáo tử trung, một ngày phát hiện dị dạng hoặc là ngoại nhân vào thôn, liền sẽ lập tức hướng Vạn Phúc Giáo Tiên Sư bẩm báo . Cho nên muốn muốn lẻn vào trong thôn, tìm hiểu Vạn Phúc Giáo tổng đàn tình huống, cũng không phải rất dễ dàng .

"Nơi này chính là ."

Sáng ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp dựa theo Tiết Chấn Đông từng nói, đi tới Liên Sơn Huyện, tìm được Vạn Phúc Giáo tổng đàn chỗ mấy cái làng .

Đứng ở một chỗ cao đi xuống đất quan vọng, chỉ thấy năm làng lẫn nhau tương liên, làng trên không phiêu đãng từng tầng một hôi mông mông Vân Khí . Vạn Phúc Giáo ở chỗ này cắm rễ, rất nhiều làm ác đều là bắt đầu từ nơi này, mới có thể sản sinh loại cảnh tượng này .

Quan sát một hồi, Mễ Tiểu Hiệp người mặc đấu bồng màu đen, đem đầu mặt bao lại, liền như vậy ngênh ngang hướng làng đi tới .

"Người nào!"

Sau một nén nhang, đạt tới phía ngoài nhất làng cửa thôn, bỗng nhiên có hai gã nam tử từ hai bên trái phải bụi cỏ chui ra ngoài, cầm trong tay trường mâu chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp .

Chu vi quả nhiên có bố trí trạm gác ngầm, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, nhúng tay lấy ra một kiện đồ vật, hướng hai người kia lắc lắc .

". . . Tiên Sư!"

"Bái kiến Tiên Sư!"

Chứng kiến lệnh bài, mới vừa rồi còn hung thần ác sát hai người, trong nháy mắt sắc mặt đại biến, sợ hãi phủ phục quỳ xuống, cho Mễ Tiểu Hiệp dập đầu .

"Quả nhiên dùng tốt . . ."

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý thầm nghĩ, đưa lệnh bài đọng ở bên hông, liền như vậy ngênh ngang đi vào làng .

Lúc trước Mễ Tiểu Hiệp giết Vạn Phúc Giáo cao thủ, rơi xuống một con màu đồng bảo rương, khai ra khối này chữ Phúc lệnh bài, chính là Vạn Phúc Giáo Tiên Sư thân phận tín vật .

Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng qua thiên, Tín Đồ mấy vạn, nhưng trong người tu đạo rất ít, chỉ có hơn ba mươi người . Những thứ này người tu đạo, ở Vạn Phúc Giáo được xưng là Tiên Sư, hưởng có quyền sanh sát trong tay quyền lợi!

Mễ Tiểu Hiệp chính là nghe Tiết Chấn Đông từng nói, mới biết được tấm lệnh bài này ý nghĩa . Vốn chỉ là tạm thời thử một lần, không nghĩ tới hiệu quả thần kỳ tốt. Hắn mặc cái này sao khả nghi, thủ vệ dĩ nhiên không dám chút nào kiểm tra nghi vấn, hoàn toàn là chỉ nhận lệnh bài không nhận người .

Mễ Tiểu Hiệp cảm thấy kỳ quái, thật trong từ có đạo lý .

Đang bình thường Giáo Chúng, Tín Đồ trong mắt, Tiên Sư cao cao tại thượng, có chút dở hơi cũng thuộc về bình thường . Hơn nữa Tiên Sư địa vị cao thượng, bọn họ nào dám nghi vấn đề ra nghi vấn . Còn như là có người hay không đoạt Tiên Sư lệnh bài, bọn họ căn bản không có nghĩ tới, Tiên Sư như vậy thần thông quảng đại, làm sao có thể bị cướp ?

"Bái kiến Tiên Sư!"

Mễ Tiểu Hiệp bên hông treo lệnh bài, nghênh ngang đi trong thôn . Phàm là thôn dân chứng kiến, lập tức phủ phục ở ven đường, hô to quỳ lạy, thẳng đến Mễ Tiểu Hiệp đi xa, lúc này mới dám đứng lên .

"Giỏi một cái Vạn Phúc Giáo!"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nhướng mày, các thôn dân liền giống bị tẩy não giống nhau, thấy lệnh bài liền bái, cái này cùng không có tư duy cái xác không hồn khác nhau ở chỗ nào!

Mặc dù là những thứ này ngu muội thôn dân cảm thấy bi ai, nhưng không thể không nói, như vậy đối với Mễ Tiểu Hiệp dễ dàng hơn, chỉ cần có lệnh bài nơi tay, hắn hoàn toàn không cần phải lo lắng người thường .

Còn như trong thôn Vạn Phúc Giáo người tu đạo, số thực số lượng rất ít .

Vạn Phúc Giáo tổng cộng mới hơn ba mươi người người tu đạo, bình thường mỗi người tại ngoại tiêu dao khoái hoạt, ngoài ra còn có các nơi phân đàn, cũng có người tu đạo chủ trì . Nơi đây mặc dù là tổng đàn, người tu đạo ước đoán không cao hơn mười cái . Chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp cẩn thận một chút, không dám đúng lúc như vậy vừa vặn gặp được .

"Tiên Sư, tiệc rượu đã chuẩn bị xong, xin ngài đi vào hưởng dụng ."

Lắc lư hơn một canh giờ, đến người thứ hai làng, mắt thấy đã là buổi trưa thời điểm, bỗng nhiên một gã tiểu lão đầu đến thỉnh Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, đi theo hắn đã đi, ngược lại ăn chùa thì ngu sao mà không ăn .

Cái này tiểu lão đầu là trưởng thôn, yến hội nằm ở trong nhà hắn, nhưng kê thịt cá đản cùng với rượu, còn lại là người cả thôn góp . Mễ Tiểu Hiệp vừa ăn, một bên cười nhạt, cái này Vạn Phúc Giáo Tiên Sư đãi ngộ rất thật không sai .

"Tiên Sư, cuối tháng đại tế Cống Phẩm, thôn chúng ta đã chuẩn bị đủ, ngài có muốn hay không xem qua ."

Ăn được một nửa, tiểu lão đầu do dự một chút, hỏi dò .

"Đại tế . . ."

Mễ Tiểu Hiệp con ngươi đi dạo, sau đó hắng giọng nói rằng .

"Ta lần này tuần Thôn, chính là muốn gặp các ngươi chuẩn bị tình huống, nhanh lên đem ra ta xem ."

"Dạ dạ dạ!"

Nghe nói như thế, tiểu lão đầu một trận sợ hãi, vội vã từ trong nhà xuất ra một quyển sách, hai tay phụng cho Mễ Tiểu Hiệp .

"Dưa và trái cây ba gánh, heo dê các một đầu. . ."

Mễ Tiểu Hiệp đại thể lật xem, trừ dưa và trái cây tam sinh, hương nến rượu đế, vẫn còn có bạch ngân ba trăm lượng!

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm chậc lưỡi, thôn này nhìn qua nghèo rất, dĩ nhiên kiếm ra nhiều tiền như vậy vật, có thể thấy được Vạn Phúc Giáo bóc lột nghiền ép thủ đoạn .

Ai bất hạnh nộ không được cạnh tranh, đáng giận nhất là, những thứ này cam tâm tình nguyện bị áp bách, không có một chút ý thức phản kháng .

"Ho khan! Nhỏ như vậy đồ đạc!"

Sau một lát, Mễ Tiểu Hiệp sầm mặt lại, đem tập ném lên bàn .

"Tiên Sư thứ tội! Tiên Sư thứ tội!"

Tiểu lão đầu dọa cho giật mình, hai bên trái phải cùng đi thôn dân chính là run run một cái, đều quỳ rạp xuống đất, dập đầu nối đầu nói rằng .

"Thời gian thực sự quá ngắn, vẫn còn thừa lại thời gian một tháng, thôn chúng ta thực sự góp không giống hắn đồ đạc ."

". . . Như vậy a, vậy ngươi cho ta cụ thể nói một chút lần này đại tế, ta xem các ngươi có phải hay không thành kính, có thể không giảm miễn một ít ."

"Ngày mùng 3 tháng 6, là một ngàn năm trước vạn phúc Đại Tiên Thăng Tiên thời gian . Bọn ta Tín Đồ chuẩn bị tế phẩm, thành tín cầu xin, khẩn cầu vạn phúc Đại Tiên ban thưởng vạn phúc . . ."

Nghe được Tiên Sư khai ân, tiểu lão đầu vẻ mặt kinh hỉ, liền vội vàng đem lần này đại tế tình huống toàn bộ nói ra, rất sợ có nửa điểm quên chọc giận Tiên Sư .

"Ngày mùng 3 tháng 6 . . ."

Yên lặng nghe, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng không khỏi khẽ động . Cũng chính là một cái tháng sau khi, Vạn Phúc Giáo muốn cử hành thịnh Đại Tế Tự hoạt động, đến lúc đó đại bộ phận Giáo Chúng đều có thể chạy tới, Vi Hồng Thông làm Giáo Chủ cũng sẽ lộ diện .

Tính toán thời gian, Lưỡng Giới Sơn đại quân tuy là hành quân thong thả, nhưng thời gian một tháng, cũng đủ để chạy tới Bích Châu . Mễ Tiểu Hiệp cầm nắm tay đầu, đầu tháng sau ba, đã đem Vạn Phúc Giáo một lưới bắt hết!

"Ta tới kiểm tra ngươi, cử hành đại tế nơi sân ở nơi nào ."

"Hồi bẩm Tiên Sư, ở tổng đàn Tài Phúc Thôn ."

" Ừ, tốt!

Mễ Tiểu Hiệp vui vẻ, tiếp tục đứng dậy chuẩn bị ly khai, đồng thời không quên lại ăn nói một câu .

"Ta lần này tuần Thôn, là hành động bí mật, không được lộ ra!"

"Dạ dạ dạ, chúng ta không dám nói lung tung!"

Tiểu lão đầu đám người sợ đến cả người run run, quỳ xuống đất dập đầu, cung tiễn Mễ Tiểu Hiệp ly khai .

"Có chút ý tứ ."

Xuất viện một dạng, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt .

Có thể tẩy rửa cảm giác được, thôn dân e ngại Vạn Phúc Giáo . Nói như vậy, chỉ sợ không phải đơn thuần tẩy não, càng nhiều là đe dọa uy hiếp . Thôn dân đối với Vạn Phúc Giáo sợ đến trong xương, tự nhiên không dám phản kháng .

"Hừ! Vạn Phúc Giáo!"

Mễ Tiểu Hiệp trùng điệp lạnh rên một tiếng, các loại một tháng sau, liền tiêu diệt cái này Yêu Giáo!

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không trì hoãn nữa, thẳng đến Tài Phúc Thôn, muốn đi kiểm tra một chút tổng đàn vị trí cụ thể, địa hình .

". . . Đây là!"

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không muốn là, hắn mới vừa tiến vào Tài Phúc Thôn, bỗng nhiên ở tiểu địa đồ sát biên giới chứng kiến một cái bảo rương, vàng chói lọi!

". . . Kim Bảo rương!"

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, ở Vạn Phúc Giáo tổng đàn, lại có một con Kim Bảo rương!

Từ tiến nhập thế giới này, chỉ ở Kim Lăng Ngô Cung nhìn thấy một con Kim Bảo rương, không nghĩ tới ở gặp ở nơi này con thứ hai!

Mừng rỡ trong lòng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi bước nhanh hơn, trực tiếp chạy về phía con kia Kim Bảo rương . Đương nhiên, Mễ Tiểu Hiệp không

quên cẩn thận cảnh giác, dù sao đây đã là Vạn Phúc Giáo tổng đàn, rất có thể đụng tới Vạn Phúc Giáo hắn Tiên Sư .

"Tìm được!"

Cũng may, bảo rương vị trí cũng không bí mật, đang ở Thôn đầu đông đất trống sân rộng . Nhìn lóe ra kim quang bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động, vội vã chạy tới .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

"Gợi ý: Vạn phúc Yêu Giáo, tai họa bách tính, truyền nọc độc vô cùng . . ."

Nhúng tay đụng chạm, Mễ Tiểu Hiệp ngay sau đó tuần tra chìa khoá manh mối . Nhưng khiến hắn không nghĩ tới là, con này ở Vạn Phúc Giáo tổng đàn ngưng tụ Kim Bảo rương, đĩ nhiên là một cái nhằm vào Vạn Phúc Giáo chìa khoá manh mối!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

095 có mai phục

Con này Kim Bảo rương, cũng không phải là Vạn Phúc Giáo ngưng tụ, mà là từ chịu Vạn Phúc Giáo hãm hại Bích Châu bách tính, hy vọng diệt trừ Vạn Phúc Giáo giữ tại dân ý ngưng tụ!

Cho nên thu được chìa khoá điều kiện rất đơn giản, phá hủy Vạn Phúc Giáo, giết đầu sỏ gây nên Vi Hồng Thông!

"Đúng hợp ý ta!"

Nhìn xong manh mối gợi ý, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, xem ra con này Kim Bảo rương hắn khai định!

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp ở Tài Phúc Thôn đi dạo một vòng, vội vã ra làng . Vận khí không tệ, cũng không có gặp phải hắn người tu đạo .

Vạn Phúc Giáo tổng đàn vị trí cụ thể, chu vi địa hình, cùng với trong thôn tình huống cụ thể, Mễ Tiểu Hiệp đều đã hiểu rõ ràng, kế tiếp chỉ cần an tâm đợi!

"Giá!"

Ra Thôn sau đó phóng người lên ngựa, Mễ Tiểu Hiệp giật giây cương một cái, cưỡi Tiểu Hắc phản hồi Tiết gia trang .

Lý Tú Ninh cho quyền Mễ Tiểu Hiệp hai nghìn tinh binh, chẳng những item hoàn mỹ, hơn nữa một người một ngựa . Nhưng tốc độ hành quân không có cách nào khác cùng một người đan kỵ so sánh với, càng không pháp cùng Tiểu Hắc so sánh với, muốn chạy đến Bích Châu, ước đoán còn phải hơn hai mươi ngày .

Mễ Tiểu Hiệp cũng không gấp với cái này một thời, vừa vặn lợi dụng trong khoảng thời gian này an tâm tu luyện .

Cho tới bây giờ, Trường Xuân giáo đã hoàn toàn bao trùm Thanh Sa Huyện, đồng thời bắt đầu hướng quanh thân mở rộng . Xuân Nương sự tình làm tốt, Mễ Tiểu Hiệp tiếp thu hương hỏa Nguyện Lực mỗi ngày đều đang gia tăng .

Bằng vào đại lượng hương hỏa Nguyện Lực, Mễ Tiểu Hiệp Luyện Thần thời gian mặc dù không nhiều, nhưng tiến bộ thần tốc . Hắn đã có dự cảm, gần nhất có thể đột phá Luyện Thần Tứ Trọng Thiên!

Cho nên Mễ Tiểu Hiệp dự định, một mặt ở Tiết gia trang an tâm tu luyện đột phá, một mặt đợi đại quân đến .

"Di, kỳ quái . . ."

Buổi chiều thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp trở lại Tiết gia trang, ở cách Trang Tử còn có một trong thời điểm, nhướng mày bỗng nhiên ghìm ngựa dừng lại .

Tháng năm, chính là thảo trường oanh phi thời điểm, Tiết gia trang lại tới gần sơn lâm, nhưng chu vi không khỏi quá an tĩnh . Không có ai sinh chó sủa, thậm chí ngay cả chim hót cũng không có .

Mễ Tiểu Hiệp bốn phía liếc mắt một cái, cây trong rừng mơ hồ có bụi bặm bốc lên, cách đó không xa gò đất sau khi cũng mơ hồ có bóng đen lay động .

"Không được! Đi!"

Sau một khắc, Mễ Tiểu Hiệp quay đầu ngựa lại, sẽ phải rời khỏi, nơi này có mai phục!

"Trốn chỗ nào!"

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp vừa mới xoay người, bỗng nhiên tuôn ra hơn một trăm người, từ các phương hướng chạy tới, trực tiếp đưa hắn vây vào giữa!

Đã bị vây quanh, Tiểu Hắc tại chỗ vòng vo . Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, mười ba danh người tu đạo, người khác chắc cũng là có võ nghệ trong người .

Cái này hơn một trăm người đều là Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng, đầu lĩnh chính là Vạn Phúc Giáo Giáo Chủ Vi Hồng Thông!

"Tiểu tử! Ngươi thật lớn mật, lại vẫn dám trở về Bích Châu!"

Vi Hồng Thông nhìn Mễ Tiểu Hiệp, mặt đầy hung ác .

Lúc trước Vô Danh sơn cốc, Mễ Tiểu Hiệp giết liền Vạn Phúc Giáo hai gã Tứ Trọng Thiên cao thủ . Phải biết rằng toàn bộ Vạn Phúc Giáo, cũng mới bốn cái Tứ Trọng Thiên cao thủ, lần này liền gãy một nửa . Làm đứng đầu một giáo Vi Hồng Thông, lúc đó đều mông ~ bức! Hắn đối với Mễ Tiểu Hiệp hận, có thể nói đã sâu tận xương tủy .

"Là ai mật báo ."

Phục Ma Kiếm nắm trong tay, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt bình tĩnh, nhìn Vi Hồng Thông hỏi.

"Trò đùa, cũng không sợ nói cho ngươi biết, ra đi!"

Vi Hồng Thông cười to hai tiếng, phía sau đi ra một người, chính là Tiết gia trang biểu hiện thiếu gia Hàn Minh Nghĩa!

"Nguyên lai là ngươi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, hèn mọn khinh rên một tiếng .

Lúc trước Hàn Minh Nghĩa bị lang tinh cắn bị thương, kể cả Tiết gia tỷ muội ngàn cân treo sợi tóc, là Mễ Tiểu Hiệp xuất thủ cứu giúp, bọn họ lúc này mới may mắn tránh khỏi với khó . Không nghĩ tới Hàn Minh Nghĩa nhân mô nhân dạng, lại như vậy vô sỉ, lấy oán trả ơn bán đứng Mễ Tiểu Hiệp .

"Mễ Tiểu Hiệp! Đừng cho là ta không biết ngươi dụng tâm!"

Đối mặt Mễ Tiểu Hiệp khinh bỉ, Hàn Minh Nghĩa khóe miệng cười nhạt, trên mặt lộ ra một ngoan lệ .

"Ngươi đi chính là, vì sao hết lần này tới lần khác lại trở về ? Đừng tưởng rằng ta không biết, ngươi là vì Tố muội! Ngươi là ai, các ngươi mới nhận thức bao lâu, dựa vào cái gì khiến Tố muội vì ngươi nóng ruột nóng gan ? Cho nên ngươi đáng chết!"

"Tố muội ? Tiết Tố ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, việc này cùng Tiết Tố có quan hệ gì, Tiết Tố vì hắn nóng ruột nóng gan lại kể từ đâu ?

" Đúng, các ngươi đem Tiết gia trang người thế nào ?"

Bất quá lại nói tiếp, Mễ Tiểu Hiệp thật đúng là có chút bận tâm Tiết gia .

"Chỉ cần Tiết gia thức thời, giao ra nhà bọn họ Lạn Kha ca quyết, ta sẽ không làm khó bọn họ ."

Vi Hồng Thông cười cười, hướng mọi người nháy mắt, từng bước tới gần Mễ Tiểu Hiệp .

"Hắc hắc, Tiết Tố am hiểu bói toán, lẽ nào nàng không có nói cho ngươi, ngươi đã chết đã đến nơi ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái mọi người, không hề sợ hãi, bỗng nhiên cười vấn Vi Hồng Thông .

". . . Bên trên! Giết hắn!"

Vi Hồng Thông nhướng mày, trùng điệp một tiếng hừ lạnh, trực tiếp chỉ huy mọi người xông lên .

Sáng nay hắn nhận được Hàn Minh Nghĩa thông gió báo tin, liền lập tức dẫn người chạy tới Tiết gia trang . Ai biết Tiết Tố chẳng những không sợ, ngược lại nói hắn đại nạn buông xuống .

Tiết Tố am hiểu bói toán, toàn bộ Bích Châu Tu Đạo Giới đều biết . Nhưng Vi Hồng Thông cũng không phải sợ lớn, căn bản không để ở trong lòng . Nhưng lúc này Mễ Tiểu Hiệp cũng nói như vậy, để trong lòng hắn có chút khó chịu .

"Muốn chết! Bách Bộ Phi Kiếm!"

Vạn Phúc Giáo người liền muốn xông lên, Mễ Tiểu Hiệp trong ánh mắt lóe lên một tia ngoan lệ, Phục Ma Kiếm chợt xuất thủ .

Phốc phốc!

Phục Ma Kiếm đảo mắt liền tới, mặt đông một gã Nhất Trọng Thiên Tu Đạo Giả, còn chưa phản ứng kịp, đã đem hắn một kiếm quán ngực! Mà ở xuất kiếm đồng thời, Mễ Tiểu Hiệp kỵ mã một mạch chạy tới, kiếm cương Chí Nhân cũng đến .

"Chạy đi đâu!"

Ngoại trừ tên kia không may Nhất Trọng Thiên, ngoài ra còn có không người bình thường, trong tay đều cầm trường binh khí ngắn, hét lớn một tiếng liền hướng Tiểu Hắc bắt chuyện, muốn trước tiên phế Mễ Tiểu Hiệp tọa kỵ .

Tê Hừ!

Nhưng bọn hắn nào biết đâu rằng, Tiểu Hắc nhìn qua mạo xấu xí, trên thực tế là Tam Trọng Thiên tu vi Long Mã . 1 tiếng ngựa hí, bốn vó vung lên, chỉ nghe bang bang vài tiếng buồn bực, sẻ đem mấy người đá bay ra ngoài, tại chỗ liền đá chết ba .

"Giá!"

Trước mắt đã không ai ngăn cản, Mễ Tiểu Hiệp giật giây cương một cái, liền muốn chạy trốn . Tiểu Hắc tốc độ nhanh, chỉ cần hắn xông ra, những người này nghỉ nghĩ đuổi theo kịp .

"Muốn chạy ? Xem võng!"

Lúc này, Vi Hồng Thông cười lạnh một tiếng, đánh giơ tay lên một cái, đem một món pháp bảo tế xuất .

Đây là một trương lưới giây, lúc đầu chỉ có bàn trà cao thấp, nhưng tế xuất sau đó đón gió thành lớn, trong nháy mắt bao phủ phương viên 500m, trực tiếp hướng Mễ Tiểu Hiệp đỉnh đầu trùm tới .

Tấm võng này này đây nữ tử kinh nguyệt dùng vải cái đan thành, lại dùng mấy trăm loại Độc Trùng phân và nước tiểu nước tiểu ngâm, Tế Luyện 77 - 49 ngày mới được, thuộc về Trung Phẩm Pháp Khí .

Tờ nguyên võng đen thùi lùi, tản ra tanh hôi, vô cùng ô uế có thể phong bế người Chân Khí . Một ngày đem người bao lại, trừ phi là Thất Trọng Thiên trên Sắc Giới cao thủ, bằng không rất khó lập tức tránh thoát .

Nếu sớm mai phục, Vi Hồng Thông làm sao có thể không có chuẩn bị .

"Cái gì thứ đồ hư nhi, mở cho ta!"

Mễ Tiểu Hiệp ngồi trên lưng ngựa, mắt thấy lưới đen tráo đến, tốc độ lại không giảm chút nào, nhướng mày cổ tay vặn một cái, Phục Ma Kiếm liền nghênh đón .

Xoẹt!

Sau một khắc, Trung Phẩm Pháp Khí, bị Vi Hồng Thông ký thác kỳ vọng lưới đen, tựu như cùng một trương sũng nước giấy cửa sổ, bị Mễ Tiểu Hiệp một kiếm chém vào hi toái!

Không phải đã thấy ra một vết thương, chính là hi toái . Tờ nguyên võng gặp phải Phục Ma Kiếm, giống như bị lựu đạn nổ giống nhau, trong nháy mắt đổ!

Tê Hừ!

Lưới đen đổ, Tiểu Hắc đắc ý hí 1 tiếng, trực tiếp nhảy đi ra ngoài, cực nhanh hướng viễn phương chạy đi .

"Chuyện này... Chuyện này..."

Mới vừa rồi còn vẻ mặt nắm chắc phần thắng Vi Hồng Thông, trong nháy mắt há hốc mồm ngẩn người tại đó . Đây chính là chuyên môn làm mệt mỏi Trung Phẩm Pháp Khí, như thế nào cùng thối rữa giấy vệ sinh giống nhau không chịu nổi một kích!

"Truy! Mau đuổi theo a!"

Thẳng đến Mễ Tiểu Hiệp đi ra ngoài mấy trăm mét, Vi Hồng Thông cái này mới phản ứng được, nổi điên giống như đối với người chung quanh quát .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

096 Luyện Thần Tứ Trọng Thiên

Phục Ma Kiếm mặc dù là thượng phẩm pháp khí, nhưng cũng không phải rất sắc bén, càng không đạt được Vô Kiên Bất Tồi trình độ .

Nếu như là phổ thông Pháp Khí, Phục Ma Kiếm chưa chắc bổ ra, nhưng hết lần này tới lần khác là một kiện ô uế Pháp Khí . Đạo cao một thước, Ma cao một trượng, ô uế Pháp Khí thường thường hiệu quả càng mạnh, nhưng gặp phải Phục Ma Kiếm, chỉ có thể coi là hắn không may .

Phục Ma Kiếm ẩn chứa đại lượng công đức, tránh được tất cả ô uế, phá các loại yêu ma! Cho nên ở Phục Ma Kiếm xuống, lưới đen còn không bằng sũng nước giấy đi cầu rắn chắc .

"Giá!"

Lao ra khỏi vòng vây, Mễ Tiểu Hiệp giật giây cương một cái, trực tiếp hướng xa xa cây cao thảo thâm sơn Lâm chạy đi .

Vạn Phúc Giáo mọi người liều mạng đuổi kịp, trong cũng không thiếu am hiểu Khinh Công hoặc là truy tung, nhưng Tiểu Hắc tốc độ thực sự quá nhanh, vẻn vẹn mấy hơi thời gian, cũng đã nhìn không thấy hình bóng .

Đi qua bí pháp truy tung, Vạn Phúc Giáo lại đuổi theo ba mươi dặm, nhưng vẫn không có chứng kiến Tiểu Hắc hình bóng . Các loại đuổi tới ngọn núi một giòng suối nhỏ, rốt cục triệt mất đi hạ lạc .

". . . Ta nhất định giết người này!"

Chẳng những không có bắt được người, ngược lại hủy nhất kiện Trung Phẩm Pháp Khí, Vi Hồng Thông giật mình một hồi, bỗng nhiên cuồng loạn rống giận, sợ đến Vạn Phúc Giáo mọi người đều tránh lui .

"Ngu xuẩn!"

Cùng lúc đó, đã chạy vào núi sâu Mễ Tiểu Hiệp, khóe miệng không khỏi nổi lên một nụ cười lạnh lùng .

Có Tiểu Hắc con long mã này phục vụ sức của đôi bàn chân, người bình thường làm sao có thể đuổi theo hắn . Lùi một bước nói, coi như Tiểu Hắc xông không giống vây quanh, mượn tiền Phù còn có một lần sử dụng cơ hội, Mễ Tiểu Hiệp cùng lắm truyền tống đến ngoài trăm dặm .

"Hàn Minh Nghĩa!"

Thoát khỏi đuổi bắt, Mễ Tiểu Hiệp lại nghĩ tới bán đứng hắn Hàn Minh Nghĩa, sắc mặt không khỏi âm trầm . Các loại Lưỡng Giới Sơn đại quân đến, bị diệt Vạn Phúc Giáo sau đó, thuận lợi diệt người này!

"Đi đâu đây . . ."

Nhưng trước lúc này, Mễ Tiểu Hiệp chỉ có thể tạm thời ẩn nhẫn . Nhìn mịt mờ Đại Sơn, suy tư về ở nơi nào trốn tránh một đoạn thời gian . . .

Mễ Tiểu Hiệp Đào Thoát, Vi Hồng Thông giận dữ, trong lúc nhất thời, Vạn Phúc Giáo sở hữu Giáo Chúng, Tín Đồ xuất động, ở vách tường Châu cảnh nội khắp nơi thiết tạp, thăm dò, phát thệ muốn tìm ra Mễ Tiểu Hiệp .

Sau đó, Vi Hồng Thông dùng chứa chấp Mễ Tiểu Hiệp mượn cớ, dẫn người công chiếm Tiết gia trang . Sau đó dùng Tiết Tố, Tiết Oánh tính mệnh làm làm uy hiếp, bức Tiết Chấn Đông giao ra Tiết gia Lạn Kha Ca Quyết .

Năm đó Vương Chất truyền thụ Lạn Kha Ca Quyết, nhưng Tiết, Lương, Vương Tam gia lý giải bất đồng . Cho nên mặc dù là tương đồng Luyện Khí công pháp, lại lĩnh ngộ ra bất đồng kỹ năng .

Lương gia lĩnh ngộ ra trận hình, Vương gia lĩnh ngộ ra y dược, Tiết gia thì lĩnh ngộ ra bói toán . Lạn Kha Ca Quyết bản thân không có giá quá cao giá trị, chỉ là phổ thông Dục Giới Luyện Khí công pháp . Nhưng cái này tam môn kỹ năng cực kỳ mạnh mẽ, xác thực để cho người đỏ mắt .

Vương Chung bị năm đạo người thu làm đệ tử, trên thực tế tương đương với đầu nhập vào ngũ quan, Vương gia Lạn Kha Ca Quyết cũng theo đó rơi vào ngũ quan thủ .

Lương gia mặc dù không có đầu nhập vào tông phái nào, nhưng gia tộc có người ở triều đình làm quan, hơn nữa chức vị không thấp, cho nên coi như là Vạn Phúc Giáo cũng không dám đơn giản động Lương gia .

Cứ như vậy, cũng chỉ thừa lại Tiết gia . Tiết gia bói toán xu cát tị hung, cho nên qua nhiều năm như vậy, các đại tông môn vẫn không có thể đắc thủ .

Lần này rốt cuộc tìm được lý do, Vi Hồng Thông không khỏi một trận vui vẻ, coi như là thoáng bù đắp một ít tổn thất .

". . . Hùng Phong quân!"

Nhưng đạt được ca quyết sau đó, Vi Hồng Thông liên tiếp tìm hiểu hơn hai mươi ngày, nhưng cái gì cũng không còn ngộ ra .

Bói toán cửa này thủ đoạn, cần cực cao thiên phú, cũng không phải ai cũng có thể nắm giữ . Tỷ như Tiết gia hiện tại hai đời người, cũng chỉ có Tiết Tố một người sẽ mà thôi . Vi Hồng Thông tu vi tuy cao, nhưng rõ ràng không có cái cơ duyên này .

"Giáo Chủ, Thăng Tiên đại tế thời gian nhanh đến, có phải hay không anh em kết nghĩa hiểu rút về đến ?"

Chiều hôm đó, Vi Hồng Thông đang đang cầm Lạn Kha Ca Quyết phiền não, một tên thuộc hạ tiến đến hỏi .

"Ai, triệt đi, toàn bộ rút về đến ."

Vi Hồng Thông bất đắc dĩ thở dài, đã hơn hai mươi ngày, đầu nhập đại lượng nhân lực vật lực, nhưng ngay cả Mễ Tiểu Hiệp cái bóng cũng không còn bắt được .

Vi Hồng Thông suy đoán, Mễ Tiểu Hiệp rất có thể đã ly khai vách tường Châu, hơn nữa Thăng Tiên đại tế sẽ bắt đầu, rơi vào đường cùng, lần này chỉ có thể lần thứ hai đầu voi đuôi chuột .

Đang ở Vạn Phúc Giáo rút về nhân thủ, toàn lực chuẩn bị Thăng Tiên đại tế thời điểm, Mã Vương Cốc ở chỗ sâu trong, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục đến Luyện Thần Tứ Trọng Thiên sát biên giới .

Ngày ấy Đào Thoát Vạn Phúc Giáo đuổi bắt sau đó, Mễ Tiểu Hiệp suy tư một lát, quyết định sau cùng ẩn thân Mã Vương Cốc .

Tiểu Hắc là Mã Vương Cốc chân chính Vương, có nó ở, toàn bộ Mã Vương Cốc mấy nghìn con ngựa hoang, đều là Mễ Tiểu Hiệp cơ sở ngầm! Hơn nữa một ngày gặp phải nguy hiểm, còn có thể ra roi ngựa hoang gây ra hỗn loạn, do đó thong dong Đào Thoát .

Phóng nhãn toàn bộ vách tường Châu, bây giờ không có so với Mã Vương Cốc an toàn hơn địa phương . Trên thực tế, Vạn Phúc Giáo người đã từng đến nơi đây thăm dò, nhưng ở bầy ngựa hoang dưới sự che chở, bọn họ không tìm được Mễ Tiểu Hiệp dấu vết nào .

"Rốt cục nhanh!"

An toàn không lừa bịp, Mễ Tiểu Hiệp có thể an tâm tu luyện, mà trong khoảng thời gian này, hắn một mực Luyện Thần . Tiêu hao đại lượng hương hỏa Nguyện Lực sau đó, rốt cuộc phải đột phá Luyện Thần Tứ Trọng Thiên .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp ngồi xếp bằng, đỉnh đầu màu vàng óng hương hỏa Nguyện Lực liên tục không ngừng . Sắp tới Trường Xuân giáo lại có phát triển, hương hỏa Nguyện Lực lại nhiều mấy phần .

Mễ Tiểu Hiệp tu luyện Vô Lượng Thập Lục Quan, đã tu thành ngày muốn quan, thủy muốn quan . Hiện tại tu tất nhiên muốn quan, Đồ Họa trong là một chỗ ngọc lưu ly Bảo Địa, rốt cục cũng muốn tu đến viên mãn .

Ông!

Từ buổi sáng bắt đầu, mãi cho đến đêm khuya, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên thân hình chấn động, trong không khí một trận ông rõ ràng . Nội Thị phía dưới, trong óc Nguyên Thần rút đi cũ xác, thoát thai hoán cốt giành lấy cuộc sống mới, trở nên càng phát ra cường đại!

"Rốt cục thành!"

Bức thứ ba mà nghĩ quan viên mãn, Mễ Tiểu Hiệp bắt đầu Quán Tưởng đệ tứ bức Bảo Thụ quan, rốt cục tu đến Luyện Thần Tứ Trọng Thiên!

Đỉnh đầu danh xưng căn cứ Luyện Khí đẳng cấp biểu hiện, tuy là vẫn là LV 3, nhưng đạt được Luyện Thần Tứ Trọng, Mễ Tiểu Hiệp thực lực vô hình trung đề thăng rất nhiều .

Đầu tiên là Thần Thứ Thuật, tiến nhập Luyện Thần Tứ Trọng Thiên, tinh thần lực cũng tăng trưởng một mảng lớn, đã có thể thi triển hai mươi lần Thần Thứ Thuật! Đối với một trận chiến đấu mà nói, đã đầy đủ!

Mặt khác, ở Nguyên Thần cường đại sau đó, Mễ Tiểu Hiệp cảm giác trở nên cực kỳ nhạy cảm . Nếu có người âm thầm rình, hắn liền sẽ có cảm giác . Cứ như vậy, là có thể tránh khỏi rất nhiều uy hiếp tiềm ẩn!

"Không sai biệt lắm ."

Đột phá Luyện Thần Tứ Trọng Thiên, Mễ Tiểu Hiệp lại tu luyện hai ngày củng cố cảnh giới, tiếp tục kỵ Tiểu Hắc ly khai Mã Vương Cốc .

Bây giờ là Ngũ Nguyệt, tính toán thời gian, Lưỡng Giới Sơn đại quân cũng đã đạt tới vách tường Châu . Nói cách khác, rốt cục đến Mễ Tiểu Hiệp phản kích thời điểm!

Ngày mùng 3 tháng 6, Vạn Phúc Giáo sở cung phụng vạn phúc Đại Tiên, có người nói chính là ở ngày mùng 3 tháng 6 đắc đạo thành Tiên . Cho nên hàng năm trời cao, Vạn Phúc Giáo đều phải cử hành thịnh Đại Tế Tự hoạt động .

Vào lúc ban đêm, Vạn Phúc Giáo tổng đàn chỗ Tài Phúc Thôn, đất trống trên quảng trường quét dọn vẩy nước, vị trí trung ương dựng lên một cái to lớn tế đàn . Bên trên tế đàn để mùa dưa và trái cây, cùng với tam sinh tế phẩm . Gần nghìn danh Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng, cùng với quanh thân làng Tín Đồ, người ai người quay chung quanh cùng một chỗ .

Đêm khuya giờ tý, Thăng Tiên đại tế tiến hành được hồi cuối, một con chiếc đỉnh lớn màu đen bị mang lên sân rộng .

Bất luận là Giáo Chúng còn là tin đồ, xếp thành một hàng hàng dài, lần lượt đi tới Đại Đỉnh hai bên trái phải . Nắm lên hai bên trái phải đao nhọn, cắt cổ tay tiên huyết nhỏ vào trong đỉnh, tích càng nhiều liền biểu thị tâm Việt thành .

Nhân số nhiều lắm, đợi được hai canh giờ sau đó mới kết thúc, mà lúc này cự bên trong chiếc đỉnh lớn, đã trang bị đầy đủ đậm đặc tiên huyết!

"Các tín đồ! Hướng Đại Tiên cầu phúc đi!"

Cuối cùng, mặc huyết sắc hồng bào Vi Hồng Thông gặt hái, hướng mọi người cao giọng la lên .

Cùng lúc đó, một gã mười sáu tuổi thuần khiết vô hạ xử nữ thiếu nữ bị dẫn tới . Thiếu nữ hai mắt che vải trắng, cả người nơm nớp lo sợ, tùy ý bài bố .

Có hai gã Đại Hán bắt giữ thiếu nữ, đưa nàng hai tay trói tay sau lưng phía sau, hai chân khép lại tay vịn dây thừng, đi qua dây kéo treo ngược ở đỉnh đen trên không .

"Hắc hắc, năm nay tế phẩm cũng không tệ lắm ."

Vi Hồng Thông cầm lấy nhuộm đầy huyết đao nhọn, nhìn thiếu nữ tuyết trắng cổ, khóe miệng lộ ra một nhe răng cười .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

097 vạn phúc giáo bị diệt

"Như thế nào đây?"

"Toàn bộ giải quyết!"

Ngoài thôn hoang dã, thập cổ thi thể nằm ở trong bụi cỏ . Trừ một gã Luyện Khí Nhị Trọng, dư chín người cũng đều có võ nghệ trong người .

Tối nay là Thăng Tiên đại tế, tuyệt đại đa số người cũng phải đi sân rộng tham gia Tế Tự, cho nên chỉ có mười người này phụ trách trị thủ .

Mễ Tiểu Hiệp dùng biện pháp cũ, bằng vào chữ Phúc lệnh bài giả mạo Tiên Sư, đem mười người này toàn bộ lừa gạt đến nơi đây, sau đó liên thủ Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ, đưa bọn họ trong nháy mắt Trảm Sát!

Giết cửu người bình thường, Mễ Tiểu Hiệp đạt được 9 Zero nghiệp lực, nghiệp lực vi tích phân biến thành 112 điểm .

"Nếu như vậy, vào thôn!"

Trạm gác đã tẩy rửa, Phi Ngư vẻ mặt nghiêm túc, trùng điệp vung tay lên .

Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Ngư phía sau, trong đêm đen đứng nghiêm hai nghìn tinh binh! Nhận được Phi Ngư mệnh lệnh sau đó, người hàm ngựa cái hàm khâu, trên vó ngựa cũng dùng Ma Bố cái bọc, giống như một nhánh Quỷ Quân, lặng yên không một tiếng động tiến nhập làng .

Lần thứ hai triệu hồi ra Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ, ở phía trước hoi lớn quân mở đường, phàm là gặp phải người, bất loạn là Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng, vẫn là dân chúng bình thường, giết hết!

"Làm sao một người không có ."

"Xem ra hắn là đều ở đây tham gia Tế Tự ."

Nhưng ngoài ý muốn là, trong thôn khắp nơi đèn đuốc sáng trưng, nhưng bọn hắn hai ngàn nhân mã vào thôn, dĩ nhiên ngay cả một người cũng không còn đụng tới!

Mấy cái này làng là Vạn Phúc Giáo trung thành nhất Tín Đồ, sợ rằng bất luận Lão Ấu, đều ở đây tham gia Tế Tự . Mễ Tiểu Hiệp cười cười, Vạn Phúc Giáo tự tìm chết, cái này cũng chẳng trách người khác .

Nếu như vậy, đơn giản nhanh hơn tốc độ tiến tới, trực tiếp chạy về phía tận cùng bên trong Tài Phúc Thôn .

"Thì sẽ đến! Mọi người chuẩn bị!"

Thời gian một chun trà, quân đội tiến nhập Tài Phúc Thôn, Mễ Tiểu Hiệp mở miệng nhắc nhở . Tiếp theo tại phía trước dẫn đường, chạy về phía Thôn đầu đông đất trống sân rộng .

Làng không lớn, sau một lát, mơ hồ nghe được người tiếng gọi ầm ĩ, cùng với sắp tối Dạ chiếu sáng như ban ngày vĩ đại lửa trại .

"Đây là . . ."

Quân đội triển khai, Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Ngư phía trước, dẫn đầu đạt tới sân rộng . Mà khi thấy trước mắt một màn này, Phi Ngư không khỏi chau mày, sắc mặt âm trầm hầu như chảy ra nước .

Chỉ thấy sân rộng đất trống, một hơi vĩ đại đỉnh đen để ở nơi đó, bên trong đựng tóc dày Hắc tiên huyết . Ở miệng đỉnh phía trên, một cô thiếu nữ treo ngược, nàng yết hầu bị thô lỗ cắt, cái cổ cơ hồ bị chém ra một phần ba .

Thiếu nữ sớm đã chết vong, tái nhợt khô quắt thi thể hơi lay động, thỉnh thoảng còn có mấy giọt máu từ cổ tích lạc . Mặt khác đỉnh đen bên trên, đã chu vi mặt đất, cũng đã dính đầy đại lượng tiên huyết, có thể thấy được thiếu nữ bị giết lúc như thế nào thống khổ giãy dụa .

Dùng người sống Tế Tự, cái này cũng không phải gì đó chuyện mới mẻ . Nhưng chân chính khiến Phi Ngư phẫn nộ là, trong quảng trường vây tràn đầy bách tính, nếu không không ai ngăn lại, ngược lại đang ở vây quanh đỉnh đen hoan hô hò hét .

"Đáng chết!"

Phi Ngư nghiến răng nghiến lợi, Loan Cung cài tên, nhắm vào giữa quảng trường Vi Hồng Thông .

Sưu!

Cung đầy tháng, Phi Ngư ngón trỏ buông ra, tiếng xé gió vang lên, mưa tên giống như một đạo thiểm điện xuyên phá bầu trời đêm, thẳng đến Vi Hồng Thông!

Răng rắc!

Đang ở ca tụng Đại Tiên, đầu độc bách tính Vi Hồng Thông, bỗng nhiên nhướng mày, tận lực bồi tiếp trở tay vừa bổ, dùng bàn tay đem mũi tên kia tên chẻ thành lưỡng đoạn .

"Người nào!"

Ở Thăng Tiên đại tế thời điểm, lại có người đánh lén Giáo Chủ, tất cả mọi người dọa cho giật mình . Mà theo Vi Hồng Thông hét lớn một tiếng, Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Ngư, suất lĩnh hai nghìn binh mã từ trong bóng tối đi ra .

Hai nghìn binh mã dọc theo sân rộng một bên, phân bốn nhóm gạt ra, cầm trong tay nỏ cơ Loan Đao, Nghiêm Chính mà đợi!

"Phụ Quốc đại tướng quân Bình Dương công chúa dưới trướng, Lưỡng Giới Sơn trú quân, phụng mệnh tiêu diệt Vạn Phúc Giáo, không cho phép ai có thể tránh lui!"

Phi Ngư tiến lên một bước, tay phải cầm bên hông Loan Đao, trầm giọng hét lớn .

"Phụ Quốc đại tướng quân . . . Công chúa điện hạ ?"

"Tiêu diệt Vạn Phúc Giáo . . ."

Đối mặt võ trang đầy đủ hai nghìn binh mã, bỗng nhiên nghe được tin tức này, trên quảng trường lập tức khiến cho một trận rối loạn .

"Là ngươi!"

Cùng lúc đó, Vi Hồng Thông chứng kiến trước mặt nhất Mễ Tiểu Hiệp, nhướng mày, mặt đầy hung ác .

" Không sai, là ta ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, khinh rên một tiếng nói rằng .

"Ngươi trước sau khi hai lần cùng ta làm khó dễ, ta từ trước đến nay có thù tất báo, ngày hôm nay liền diệt ngươi Yêu Giáo!"

"Diệt ta ? Trò đùa, mơ tưởng!"

Vi Hồng Thông nếu không không hãi sợ, ngược lại ngửa mặt lên trời cười to, tiếp tục vung cánh tay hô lên .

"Vạn Phúc Giáo Tín Đồ ở đâu!"

Một tiếng này la lên, trung khí mười phần, trong nháy mắt ngăn chặn toàn trường tất cả thanh âm . Nguyên bản hoảng sợ bách tính cùng Giáo Chúng, nghe thế âm thanh hô to sau đó, bỗng nhiên trấn định lại . Tuy là trên mặt nhưng có chút khẩn trương, nhưng vẫn đem Vi Hồng Thông che chở ở phía sau, che ở Đại Đường quân đội phía trước .

"Đại Đường quân đội thì như thế nào ? Muốn diệt ta Vạn Phúc Giáo, si tâm vọng tưởng!"

Vi Hồng Thông vẻ mặt đắc ý, lúc này trên quảng trường Tín Đồ cộng lại, đầy đủ tứ hơn năm ngàn, nếu như đơn thuần so đấu nhân số, bọn họ cũng không lỗ lã .

Hơn nữa tối trọng yếu là, những thứ này đại thể đều dân chúng bình thường, hắn không tin Đại Đường quân đội không hề cố kỵ!

". . ."

Thấy như vậy một màn, cửu kinh sa trường Phi Ngư cũng không khỏi Trầm Mặc .

Nếu như đối diện là năm nghìn quân địch, nàng chân mày cũng sẽ không nhíu một cái, suất lĩnh cái này hai nghìn tinh binh, đủ để tướng địch người giết cái hoa rơi nước chảy . Nhưng đối với mặt cũng là lớn Đường con dân, để cho nàng như thế nào rút đao ?

"Đầu thử không được vỡ đồ, giữ gìn Yêu Giáo giả, Sát Vô Xá!"

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp ánh mắt phát lạnh, trầm giọng nói rằng, sau đó chậm rãi nâng tay phải lên, hét lớn một tiếng .

"Nỏ cơ chuẩn bị!"

Cái này hai nghìn binh mã item hoàn mỹ, trừ khôi giáp, trường thương đoản đao ở ngoài, mặt khác mỗi người phân phối hai tờ Liên Nỗ, mỗi lần có thể năm mũi tên tề phát!

"Ta đếm ba tiếng! Mấy người không liên quan thối lui!"

"Tín Đồ hiểu! Khảo nghiệm các ngươi thời điểm đến!"

"Ba!"

"Không lùi! Thề sống chết thủ hộ tổng đàn!"

"Hai! Thảo đkm! Không được số, bắn cung!"

Băng băng băng!

Sưu sưu sưu!

Cái này hai nghìn binh sĩ đều là tinh nhuệ, kỷ luật nghiêm minh, quản trước mặt hắn có phải hay không bình dân bách tính, bọn họ chỉ nghe quân lệnh! Mễ Tiểu Hiệp ra lệnh một tiếng, toàn bộ không chút do dự bóp cò .

Hai ngàn tấm Liên Nỗ, một nỏ năm mũi tên, đây chính là Vạn Tiến Tề Phát! Sau một khắc, bất luận là Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng, vẫn là dân chúng bình thường, toàn bộ bao phủ ở vũ tiễn phía dưới!

Phốc phốc phốc!

Nỗ Tiễn không có Linh Vũ, độ chuẩn xác kém hơn một chút, tốt ở cách gần, tiếp tục chỉ nghe một mảnh buồn bực, chỉ thấy tảng lớn người gục xuống .

"Ai u, đau quá!"

"Cứu ta, cứu ta . . ."

. . .

Một đợt mưa tên sau đó, mấy trăm người bị mất mạng tại chỗ, người bị thương qua thiên, trên trận một mảnh kêu rên .

"Đợt thứ hai! Bắn cung!"

Ngồi trên lưng ngựa, Mễ Tiểu Hiệp mặt như sương lạnh, con mắt trát cũng không trát, tiếp tục lại ra lệnh .

Vô ích nỏ cơ thay cho, trước kia lắp tốt nỏ cơ giơ lên, tiếp tục lại là một vòng bắn một lượt, Vạn Tiến Tề Phát!

"A! Người cứu mạng a!"

"Chạy mau a!"

. . .

Ở vòng thứ nhất bắn một lượt sau đó, nhìn mấy trăm người rồi ngã xuống, các thôn dân đã hãi sắc mặt trắng bệch . Nhưng bởi vì Vạn Phúc Giáo dâm ~ Uy vẫn còn, bọn họ cứng rắn là không dám đào tẩu .

Nhưng cái này đợt thứ hai bắn một lượt sau đó, lại là tảng lớn tử thương đến, Tử Vong uy hiếp, rốt cục chiến thắng đối với Vạn Phúc Giáo sợ hãi, các thôn dân đều hô to chạy trốn .

Thật không ngừng thôn dân, ngay cả Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng, cũng kêu cha gọi mẹ chạy trốn . Bọn họ sở dĩ gia nhập vào Vạn Phúc Giáo, phần lớn là vì kiếm miếng cơm ăn, cái nào cam lòng cho tính mệnh .

"Một đám người ô hợp!"

Nhìn đến đây, Phi Ngư chẳng đáng lạnh rên một tiếng, tiếp tục lạc hướng hai bên trái phải Mễ Tiểu Hiệp, trong ánh mắt bao nhiêu một kính nể .

Vừa rồi tình huống, nếu như các thôn dân khăng khăng giữ không lùi, vì tiêu diệt Vạn Phúc Giáo, cũng chỉ có thể khởi xướng xung phong . Mà một khi đánh giáp lá cà, coi như là tinh nhuệ chi sư cũng khó tránh khỏi tử thương . Bởi vì tiêu diệt Yêu Giáo, Đại Đường Thú Biên tướng sĩ ngược lại bị bách tính giết chết, cái này quả thực không đáng giá .

Hơn nữa đến lúc đó giết đỏ mắt, các tướng sĩ cũng sẽ không lại thủ hạ lưu tình, con có khả năng đem chút Ngu Dân toàn bộ Đồ Lục!

Cứ như vậy, cuối cùng bách tính đều phải chết, hơn nữa Đại Đường tướng sĩ cũng phải hao tổn rất nhiều .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp hạ lệnh bắn cung, nhìn như hung tàn, nhưng hai đợt bắn một lượt sau đó, thành công phá hủy đối phương ý chí chống cự .

Hiện tại bách tính tán loạn, cũng không cần phải ở đối với bọn họ tiến hành Đồ Lục . Hơn nữa mất đi chống lại, Đại Đường tướng sĩ có thể hầu như không tổn hao gì dưới tình huống, đem vạn phúc Yêu Giáo một lưới bắt hết!

Phi Ngư không khỏi hơi nghi hoặc một chút, quyết định thật nhanh tuyển chọn thỏa đáng nhất phương pháp, Mễ Tiểu Hiệp là đánh bậy đánh bạ, hay là thật hiểu được cầm quân, biết rõ lòng người ?

"Mọi người nghe lệnh, phàm là Yêu Giáo giáo đồ, Sát Vô Xá! Phàm là chống lại phản kích giả, Sát Vô Xá!"

Đúng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp lại là ra lệnh một tiếng, tiếp tục giật giây cương một cái, đã xung phong phía trước .

"Giết!"

Hai nghìn tên lính, rút ra Loan Đao, cùng kêu lên hò hét, giống như một đạo Vô Kiên Bất Tồi hồng thủy, hướng trên quảng trường khởi xướng xung phong .

Cùng phổ thông Tín Đồ bất đồng, Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng có chuyên môn phục sức, người tu đạo còn có chuyên môn Tiên Sư đạo bào . Cho nên cho dù xen lẫn trong mấy nghìn người trong, cũng cực kỳ dễ thấy .

Bọn lính xông sau khi đi lên, ngựa đạp đao chẻ, phối hợp lẫn nhau, ngay cả một dạng người tu đạo cũng không đở được .

Không có gì bất ngờ xảy ra, trải qua đêm nay nhất dịch, Hùng Bá vách tường Châu nhiều năm Vạn Phúc Giáo, bị diệt!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

098 Trảm Sát Vi Hồng Thông

"Gợi ý: Ngự quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

"Gợi ý: Ngự quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

"Gợi ý: Ngự quỷ hành hung, thu được 10 điểm nghiệp lực!"

. . .

Giống như đập lớn vỡ đê, Vạn Phúc Giáo trong nháy mắt tan tác, hai nghìn binh mã đấu đá lung tung, quả thực trở thành đơn phương tàn sát . Mễ Tiểu Hiệp nhân cơ hội phóng xuất Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ, trong lúc nhất thời gợi ý liên tiếp vang lên .

Vừa rồi hai đợt bắn một lượt, có mấy trăm người thường bị bắn chết, mặc dù không là Mễ Tiểu Hiệp tự mình động thủ, thế nhưng hắn làm chủ soái hạ lệnh, lúc đó liền thu được 500 điểm nghiệp lực giá trị!

Hiện tại Ngự Quỷ Sát người, mỗi giết một người bình thường chính là 10 điểm nghiệp lực giá trị . Vẻn vẹn không đến thời gian một chun trà, Mễ Tiểu Hiệp nghiệp lực giá trị đã tăng vọt tới 832 điểm!

"Bắn cung!"

Vi tích phân tuy tốt, nhưng bây giờ Mễ Tiểu Hiệp không để ý tới hắn, đang mang theo hai trăm kỵ toàn lực truy sát Vi Hồng Thông!

Tài Phúc Thôn Kim Bảo rương, chìa khoá điều kiện có hai cái, một là phá hủy Vạn Phúc Giáo, hai là giết Vi Hồng Thông .

Có Phi Ngư chủ trì, Vạn Phúc Giáo sắp bị diệt tới nơi, hiện tại chỉ còn giết Vi Hồng Thông!

Trước khi hai đợt bắn một lượt, Vi Hồng Thông biết đại thế đã mất, lúc này bỏ lại Giáo Chúng chạy trốn . Mễ Tiểu Hiệp ánh mắt vẫn tập trung ở trên người hắn, như thế nào lại khiến hắn đơn giản bỏ chạy .

Nhưng không thể không nói, Vi Hồng Thông không hổ là Luyện Khí Ngũ Trọng Thiên cao thủ, nếu như không phải Tiểu Hắc tốc độ nhanh, đơn thuần bằng vào phổ thông kỵ binh, sợ rằng thật đúng là khiến hắn trốn .

Rầm rầm rầm!

Cái này hai trăm kỵ đều là tinh nhuệ, tinh thông cưỡi ngựa bắn cung, hai trăm nhánh mưa tên, hầu như toàn bộ chạy Vi Hồng Thông phía sau lưng đi . Nhưng Vi Hồng Thông có một việc Hộ Thể pháp bảo, là một kiện hạ phẩm Pháp Khí đạo bào .

Chỉ thấy đạo bào bỗng nhiên thành lớn, đem 200 cây mưa tên đều ngăn lại .

"Bách Bộ Phi Kiếm!"

"Lại xạ!"

Cưỡi Tiểu Hắc chạy tới phía trước, đem Vi Hồng Thông bức về đến, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục hô lớn .

Theo ra lệnh một tiếng, hai trăm binh sĩ Loan Cung cài tên, lại là hai trăm nhánh mưa tên bắn ra .

Rầm rầm rầm!

Phốc phốc!

Cùng chi mấy lần trước giống nhau, vẫn là bị trộm bào ngăn lại, nhưng ở thời điểm cuối cùng, đạo bào rốt cục đạt đến đến cực hạn, một chi mưa tên xuyên thấu mà qua, nhất thanh muộn hưởng bắn trúng Vi Hồng Thông vai trái .

"A! Đáng chết!"

Đạo bào bị sinh sinh xạ hủy, trúng tên Vi Hồng Thông quát to một tiếng, bỗng nhiên đứng lại, trong tay cầm một bả Quỷ Đầu Đại Đao, vẻ mặt dữ tợn trừng mắt Mễ Tiểu Hiệp .

Đã rời xa Tài Phúc Thôn, đến tiếp sau đại quân trong khoảng thời gian ngắn không đuổi kịp . Nhưng Vi Hồng Thông biết, nếu như không giết Mễ Tiểu Hiệp, hoặc là bất diệt cái này hai trăm kỵ, hắn căn bản chạy không thoát .

Hiện tại phòng ngự pháp bảo đã hủy, tiếp tục chạy chính là bị chậm rãi dây dưa đến chết, hiện tại chỉ có thể buông tay đánh một trận!

"Muốn liều mạng, bắn cung!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, lại là hét lớn một tiếng .

Vi Hồng Thông dù sao cũng là Ngũ Trọng Thiên cao thủ, tuy là Mễ Tiểu Hiệp thủ đoạn không ít, nhưng cũng không dám với hắn liều mạng . Lúc này hai trăm kỵ một nhóm gạt ra, giương cung đầy tháng, tiếp tục liền lại là một vòng bắn một lượt .

"Mễ Tiểu Hiệp! Ta để cho ngươi chết!"

Đối mặt hai trăm nhánh mưa tên phóng tới, Vi Hồng Thông rống to một tiếng, không tránh không né, dùng tốc độ nhanh nhất nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, coi như là người tu đạo, khi đạt tới cảnh giới nhất định trước khi, thân thể cũng phi thường yếu đuối, không có khả năng ngạnh kháng tên .

Vi Hồng Thông như thế đấu đá lung tung, lẽ nào hắn đầu óc nước vào, muốn chết ?

Phốc phốc phốc . . .

Quân đội phát Cường Cung, chỉ nghe từng tiếng buồn bực, đầy đủ hơn - ba mươi nhánh mưa tên bắn trúng Vi Hồng Thông, trực tiếp đưa hắn trát thành nhím .

"Đi tìm chết!"

Nhưng ngay sau đó, khiến Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt là . Vi Hồng Thông bị mệnh trung đầu, trái tim các loại chỗ yếu, dĩ nhiên hoàn toàn không ngại, lúc này đã vọt tới phụ cận, hét lớn một tiếng liền Nhất Đao bổ xuống .

"Thần Thứ Thuật!"

Cũng may Mễ Tiểu Hiệp sớm có chuẩn bị, vội vã áp dụng Nguyên Thần công kích, đồng thời giơ lên Phục Ma Kiếm chống đỡ .

Keng!

Bị Thần Thứ Thuật trát một cái, Vi Hồng Thông thân thể cứng đờ, Đao Pháp cũng không khỏi chậm một phần, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới đem một đao này ngăn trở .

Ầm!

Cùng lúc đó, Tiểu Hắc bỗng nhiên xoay người vừa nhấc sau khi đề, đem giữa không trung Vi Hồng Thông trùng điệp đoán bay ra ngoài!

"Bắn tên! Lại bắn tên!"

Tuy là sớm nhìn ra dị trạng, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là chấn kinh không nhỏ, vội vã la lớn .

hai trăm kỵ cũng dọa cho giật mình, không nghĩ tới người bị xạ thành như vậy còn có thể sống, nhưng làm quân nhân rất nhanh thì trấn định lại, tiếp tục liền lại là một vòng bắn một lượt .

Phốc phốc phốc . . .

Vi Hồng Thông mới vừa vừa xuống đất, đầu tiên là đập một nhớ Thần Thứ Thuật, lại bị Tiểu Hắc đá một cước, lúc này không có phản ứng kịp, cùng bất động bia ngắm không sai biệt lắm .

Theo một trận buồn bực, hơn trăm mũi tên tên mệnh trung Vi Hồng Thông, đưa hắn cả người trát tràn đầy mưa tên .

"A! Ta muốn giết ngươi!"

Bị xạ hơn một trăm tiễn, Vi Hồng Thông đau lớn tiếng gào thét . Nhưng bởi vì trong cổ tiễn, thanh âm có chút hở khàn giọng . Chỉ thấy Vi Hồng Thông đứng lên, liền lại nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp .

". . . Thảo!"

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, không khỏi bạo nổ một câu chửi bậy, lẽ nào Vi Hồng Thông là Bất Tử Chi Thân không được!

Mễ Tiểu Hiệp định thần một chút, tỉ mỉ nhìn nữa, Vi Hồng Thông động tác chậm rất nhiều . Xem ra cái này hơn một trăm tiễn, tuy là không có thể giết

chết hắn, nhưng là đưa đến tác dụng .

"Vây khốn hắn!"

Mễ Tiểu Hiệp cau mày, trầm giọng quát lên .

Hai trăm kỵ bỗng nhiên tản ra, đem Vi Hồng Thông vây vào giữa . Từ trên yên ngựa gở xuống sáo thằng, dùng sức ném về phía Vi Hồng Thông .

Vi Hồng Thông cả người trát tràn đầy mưa tên, ánh mắt chịu ảnh hưởng, hơn nữa bản sẽ hành động chậm chạp, lúc này bị mười mấy cây dây thừng bao lại .

"Bắt ta, mơ tưởng!"

Dây thừng hệ ở trên ngựa, hơn mười kỵ bỗng nhiên kéo căng, Vi Hồng Thông bị vây ở chính giữa hét lớn một tiếng, tiếp tục liền giơ lên trong tay Quỷ Đầu Đại Đao, sẽ đem các loại dây thừng chém đứt .

"Thần Thứ Thuật!"

"Bách Bộ Phi Kiếm!"

Những thứ này chỉ là phổ thông dây thừng, đương nhiên đỡ không được hạ phẩm Pháp Khí đại đao, nhưng chỉ cần tranh thủ được một ít thời gian, liền cũng đủ .

Thần Thứ Thuật tới trước, Vi Hồng Thông vừa mới chém đứt bảy, tám cây dây thừng, Nguyên Thần liền lại bị trát một cái, không khỏi thân thể cứng đờ . Vi Hồng Thông Nguyên Thần cũng thật là rắn chắc, đã ai vài cái Thần Thứ Thuật, vẫn không có tan vỡ dấu hiệu .

Phốc phốc!

Nhưng ngay sau đó, Phục Ma Kiếm phóng tới, theo nhất thanh muộn hưởng, trực tiếp đem Vi Hồng Thông đầu cắt đứt xuống đến!

Nhưng khiến người ta trợn to hai mắt là, Vi Hồng Thông đầu rơi trên mặt đất, đã có một cánh tay phẩm chất dây lưng hợp với cái cổ . Mễ Tiểu Hiệp nhìn chăm chú nhìn kỹ, đây rõ ràng là một cổ huyết dịch .

"Ta muốn . . . Giết ngươi . . ."

Vi Hồng Thông đầu rơi trên mặt đất, thân thể lại còn đứng ở đó trong, giương mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, có chút suy yếu gào thét .

"Xung phong! Đem thân thể hắn chém nát! Giẫm nát!"

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, trầm giọng hét lớn .

Đầu rơi còn có thể nói chuyện, hai trăm kỵ cũng sợ đến quá, nhưng phản ứng kịp sau đó, cứ dựa theo Mễ Tiểu Hiệp theo như lời khởi xướng xung phong . Nhân mã qua đi, thuận thế Nhất Đao, hung hăng bổ về phía Vi Hồng Thông thân thể . Cùng lúc đó, ngựa thải trên mặt đất đầu chạy như bay qua .

Cô . . . Sùng sục . . .

Một vòng xung phong sau đó, mọi người nhìn nữa, trên mặt đất chỉ còn một mảnh phần còn lại của chân tay đã bị cụt, Vi Hồng Thông đầu đã bị triệt giẫm nát . Nhưng không thấy máu dịch chảy ra, mà là hình thành từng cái vòi máu, đem các loại phần còn lại của chân tay đã bị cụt miễn cưỡng gắn bó .

Trong bóng tối, mơ hồ có thể nghe được huyết dịch lưu động thanh âm, dường như ảnh thực đem các loại phần còn lại của chân tay đã bị cụt khâu tụ tập . Nhưng chỉ bằng vào những huyết dịch này, căn bản vô lực tác động cục thịt .

Sùng sục . . . Phốc!

Sau một lát, bỗng nhiên nhất thanh muộn hưởng, vòi máu trong nháy mắt tán loạn, tiên huyết văng khắp nơi lưu đầy đất .

"Gợi ý: Diệt trừ Vạn Phúc Giáo, giết chết Giáo Chủ Vi Hồng Thông, thu được chìa khoá một bả!"

Một cái gợi ý vang lên, Trữ Vật Không Gian trong nhiều hơn một thanh kim sắc chìa khoá .

"Cuối cùng là chết!"

Xem trên mặt đất vết máu, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục thở phào một cái .

"Di, đây là . . ."

Mà đúng lúc này, chỉ thấy Vi Hồng Thông thi thể chỗ, một con ánh vàng rực rỡ bảo rương chậm rãi ngưng tụ ra .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

099 song khai

Bất luận là người tu đạo, vẫn là yêu ma quỷ quái, phàm là bị Mễ Tiểu Hiệp đánh chết, thì có tỉ lệ khá thấp bảo rương .

Vi Hồng Thông là Ngũ Trọng Thiên cao thủ, hơn nữa còn là Vạn Phúc Giáo Giáo Chủ, bất luận là thực lực hay là thân phận, đều không giống bình thường . Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, hắn dĩ nhiên rơi xuống một con Kim Bảo rương!

Đánh chết Lạc Bảo rương không cần chìa khoá, còn chưa kịp đi mở Tài Phúc Thôn Kim Bảo rương, không nghĩ tới lần đầu tiên cần ở đây.

"Gợi ý: Thu được Thuật Tự Môn bí kíp!"

Mễ Tiểu Hiệp đi nhanh đến trước mặt, trực tiếp mở ra bảo rương, một cái gợi ý ngay sau đó vang lên . Khi thấy bí kíp hai chữ, Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động .

Hắn hiện tại chỉ là Dục Giới tu vi, cho nên trừ đặc thù bảo rương ở ngoài, kim, ngân, màu đồng, Mộc bốn loại bảo rương, con có thể khai ra Dục Giới tầng thứ vật phẩm .

Dục Giới kỹ năng, dựa theo hạ, trung, thượng, vô cùng Tứ Phẩm phân chia, Kim Bảo rương rất có thể khai ra thượng phẩm kỹ năng!

Thượng phẩm kỹ năng, Mễ Tiểu Hiệp sở học kỹ năng đã không ít, nhưng chỉ có một môn Vân Long Tam Chiết là thượng phẩm kỹ năng, hay là hắn thiên tân vạn khổ hoàn thành nhiệm vụ đạt được thưởng cho .

"Đến đây là cái gì bí kíp đây."

Mễ Tiểu Hiệp khẩn cấp xoa xoa lòng bàn tay, tuyển chọn nhặt, chỉ thấy là một quyển hồng sắc bìa mặt tập, trên đó viết Luyện Huyết Thuật ba chữ to .

"Luyện Huyết Thuật: Thượng phẩm pháp thuật, yêu cầu Thuật Tự Môn ngộ tính 20 . Khống chế huyết dịch, huyết dịch không tiêu tan, Nhục Thân bất tử!'

Kiểm tra bí kíp tin tức giới thiệu, đây đúng là một môn trân quý thượng phẩm pháp thuật, nhưng ngoài ý muốn là, khác biệt với trước khi sở học, cái này dĩ nhiên là một môn skill bị động!

Dục Giới pháp thuật, cơ bản đều không thể rời bỏ một cái Ngự tự, tỷ như Ngự quỷ, Ngự Kiếm, đều muốn mượn với Ngoại Vật . Luyện Huyết Thuật chính là đồng lý, nhưng lần này Ngự , là trong thân thể lưu động huyết dịch!

Tu tập Luyện Huyết Thuật, có thể tự do khống chế tự thân huyết dịch, do đó làm cho thoát ly cốt nhục tạng phủ hạn chế, có thể tự thành hệ thống .

Kể từ đó, coi như trái tim, đại não các loại yếu hại bị đâm xuyên, cũng sẽ không ảnh hưởng huyết dịch tuần hoàn . Nhưng lại có thể dùng huyết dịch cái bọc vết thương, đạt được không ảnh hưởng thân thể cơ năng hiệu quả .

Đây chính là cái gọi là huyết dịch không tiêu tan, Nhục Thân bất tử . Mới vừa rồi Vi Hồng Thông trong hơn một trăm tiễn, vẫn sinh long hoạt hổ, chính là bằng vào pháp thuật này .

"Gợi ý: Luyện Huyết Thuật thỏa mãn điều kiện học tập, có hay không học tập!

"Học tập!"

Đang nghe Cảnh Huyễn Tiên Tử giảng đạo sau đó, Mễ Tiểu Hiệp Thuật Tự Môn ngộ tính đã đạt được 24, thỏa mãn thượng phẩm pháp thuật học tập yêu cầu . Được nhắc nhở sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lập tức tuyển chọn học tập .

Luyện Huyết Thuật mặc dù không có lực sát thương, nhưng so sánh với lực công kích của hắn pháp thuật, còn trân quý hơn bao nhiêu!

Thử nghĩ, người bên ngoài một kiếm đâm thủng ngươi trái tim, nghĩ đến ngươi chắc chắn phải chết mà thả lỏng cảnh giác lúc, ngươi bỗng nhiên cho hắn một kiếm, đây là cái gì hiệu quả ?

Đương nhiên, trừ âm nhân ở ngoài, pháp thuật này bản thân cũng cực kỳ mạnh mẽ, chỉ cần đem pháp thuật này tu đến viên mãn, quanh thân liền đã không

còn yếu hại cái này vừa nói!

Đương nhiên, cái này dù sao không phải là Tích Huyết Trùng Sinh Cường Đại Thần Thông, nếu như đầu bị chặt rơi, hoặc là thân thể vỡ vụn quá lợi hại, vượt qua cực hạn chịu đựng, vẫn sẽ huyết dịch tán loạn mà chết.

"Tiêu hao 600 điểm nghiệp lực, đề thăng Luyện Huyết Thuật độ thuần thục!"

Luyện Huyết Thuật thuộc về tà đạo kỹ năng, cần nghiệp lực đề thăng, Mễ Tiểu Hiệp tiêu hao 600 điểm nghiệp lực, vọt thẳng đến cảnh giới viên mãn .

Lục quỷ một mực sát nhân, vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp nghiệp lực vi tích phân đã đạt được 902 điểm, hiện tại thừa ra 302 điểm .

". . . Quả nhiên cường đại!"

Luyện Huyết Thuật viên mãn, ngay trước hai trăm binh sĩ mặt, Mễ Tiểu Hiệp cũng không thể chém bản thân Nhất Đao thử xem . Nhưng hắn có thể tẩy rửa cảm giác được, dòng máu khắp người đã tự thành nhất thể, có thể tùy ý điều động .

Không có cái gọi là chỗ yếu, vô hình trung, Mễ Tiểu Hiệp thực lực lại tiến thêm một bước!

"Trở về!"

Được một môn Luyện Huyết Thuật, Mễ Tiểu Hiệp một trận vui vẻ . Mặc kệ hai trăm kỵ, dùng sức giật giây cương một cái, thúc giục Tiểu Hắc dùng tốc độ nhanh nhất chạy trở về Tài Phúc Thôn .

Ngược lại không lo lắng Phi Ngư bọn họ, nghiệp lực vi tích phân nhưng đang gia tăng, nhưng tốc độ đã rất chậm, nói rõ sạch giao nộp công tác đã sắp kết thúc . Mễ Tiểu Hiệp như vậy cấp bách, là sốt ruột đi mở Tài Phúc Thôn con kia Kim Bảo rương .

Cả đêm khai hai, đây chính là song phi, ngẫm lại cũng làm cho người hưng phấn!

Tiểu Hắc bốn vó chạy vội, rất nhanh thì trở lại Tài Phúc Thôn sân rộng . Thôn dân sớm đã chạy tứ phía, ngổn ngang trên đất thảng rất nhiều thi thể . Có Đại Đường tướng sĩ phụ trách thanh lý, đồng thời đem bắt tù binh áp giải trong coi .

Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn, thoả mãn gật đầu, liền không dằn nổi chạy về phía con kia Kim Bảo rương .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

"Mở ra!"

Cơ hồ là dùng đoạt đáp tốc độ, Mễ Tiểu Hiệp lập tức hạ đạt chỉ lệnh .

"Gợi ý: Lấy được pháp bảo nhất kiện!"

"Pháp bảo ?"

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, sau một khắc chính là mừng như điên! Nhặt sau đó, chỉ thấy là một tòa cả vật thể vàng óng ánh, tổng cộng Thất Tầng Bảo Tháp .

"Vạn dân tháp: Thượng phẩm pháp khí, ẩn chứa vạn dân ý chí, trấn áp vây khốn, không thể phá vỡ!"

Thượng phẩm pháp khí! Chứng kiến Bảo Tháp tin tức, Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động .

Mễ Tiểu Hiệp trên người pháp bảo, trừ Linh Bảo Luyện Yêu Hồ ở ngoài, cũng chỉ có một bả Phục Ma Kiếm . Phục Ma Kiếm vốn là hạ phẩm Pháp Khí, ở truyền vào đại lượng công đức sau khi mới đề thăng tới thượng phẩm .

Luyện Yêu Hồ không có năng lực chiến đấu, cho nên Mễ Tiểu Hiệp đối địch, chỉ có thể dựa vào một bả Phục Ma Kiếm . Hiện tại rốt cục thu được một món pháp bảo, hơn nữa còn là thượng phẩm, hắn làm sao có thể không được kích động .

Mặt khác khó có được là, vạn dân tháp vừa có thể dùng bao lại tự thân, làm là phòng ngự pháp bảo . Cũng có thể bao lại địch nhân, làm vây khốn pháp bảo . Thậm chí cũng có thể thành lớn nện xuống, làm công kích pháp bảo . Có thể nói là Tam Vị Nhất Thể, vô cùng hiếm thấy tổng hợp lại hình pháp bảo!

"Quá tốt!"

Đối với phổ thông người tu đạo mà nói, có thể có một việc Pháp Khí bàng thân cũng không tệ . Giống Vi Hồng Thông loại này đứng đầu một giáo, cũng mới ba cái Pháp Khí, cao cấp nhất mới chỉ là trung phẩm .

Thật sự là luyện chế Pháp Khí quá khó khăn, hơn nữa luyện chế Pháp Khí tài liệu thấy qua hi hữu .

Hiện tại trừ Luyện Yêu Hồ ở ngoài, Mễ Tiểu Hiệp đã có hai kiện thượng phẩm pháp khí, có thể nói thổ hào .

"Chủ nhân, chúng ta trở về ."

Mễ Tiểu Hiệp đang vui vẻ thời điểm, Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ phản hồi . Trải qua cái này một trận tiêu diệt, Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng gắt gao hàng hàng, còn có số ít đào tẩu, hiện tại đã không ai có thể giết .

"Làm rất tốt ."

Mễ Tiểu Hiệp khen ngợi gật đầu, đem Lục quỷ thu hồi, ngay sau đó tra liếc mắt nhìn vi tích phân .

Lúc trước đem Luyện Huyết Thuật vọt tới viên mãn, tiêu hao 600 nghiệp lực, lúc này nhìn nữa, lại biến thành 422 điểm, Mễ Tiểu Hiệp rất hài lòng .

"Đại nhân, tướng quân xin ngài trước đây ."

Bắt tù binh toàn bộ bị áp giải ở sân rộng, sau một lát, có binh sĩ thỉnh Mễ Tiểu Hiệp trước đây .

"Thế nào ."

Liếc một cái, đầy đủ hơn ba trăm danh bắt tù binh, đều là Vạn Phúc Giáo Giáo Chúng, nhưng cũng không có người tu đạo .

"Ta thẩm vấn vài tên đầu mục, ai cũng không biết đồ đạc ở đâu ."

Phi Ngư chau mày, thoáng nhẹ giọng nói .

Phi Ngư theo như lời đồ đạc, tự nhiên là Vạn Phúc Giáo cướp đoạt vàng bạc tài bảo . Lần này hưng sư động chúng, dĩ nhiên không phải vì giúp Mễ Tiểu Hiệp hả giận, mà là cướp bóc tiền tài, đủ tu kiến Lưỡng Giới Sơn Trường Thành phí dụng .

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp chính là khẽ nhíu mày, nếu như tìm không được Vạn Phúc Giáo tài bảo, đây chẳng phải là bạch mang hoạt .

Hiện tại bắt tù binh mặc dù không thiếu, nhưng đều là phổ thông Giáo Chúng, bọn họ sợ rằng quả thực không biết tài bảo giấu kín vị trí .

Mễ Tiểu Hiệp trước khi tìm hiểu tình huống, Vạn Phúc Giáo cướp đoạt tài vật, đều có thể vận đến tổng đàn cất dấu . Nói như thế, tài bảo hẳn là ở nơi này vài toà trong thôn .

"Cụ thể ở chỗ nào . . ."

Suy tư chỉ chốc lát, Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai dùng Vọng Khí Thuật tử quan sát kỹ .

Đại lượng tài vật chồng chất, sẽ sản sinh Hoàng Bạch khí độ . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp Vọng Khí Thuật đẳng cấp quá thấp, nếu như không rất rõ ràng, không nhất định có thể nhìn ra được .

"Di, đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đem mấy cái này làng xem ba lần, bỗng nhiên ở bên cạnh núi nhỏ phụ cận, chứng kiến một đoàn nồng nặc huyết sắc tụ tập . Mặc dù không là Hoàng Bạch khí độ, nhưng rõ ràng cùng địa phương khác bất đồng!

"Ngươi lại cẩn thận thẩm vấn những người này, ta khắp nơi đi dạo một chút tìm xem ."

Nói với Phi Ngư một câu, Mễ Tiểu Hiệp xoay người ly khai, thẳng đến một chỗ huyết khí nồng nặc đỉnh núi .

"Người đâu ! Dùng đại hình!"

Phi Ngư mặt trầm như nước, quát lạnh một tiếng, bắt đầu đối với những tù binh này lại một lần nghiêm hình khảo vấn .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

100 mật thất

Nói là núi nhỏ, thật chỉ là một tòa khá lớn gò đất, khoảng chừng cao ba mươi mét, trụi lủi trần ~ lộ bùn đất cùng nham thạch, sinh trưởng lẻ tẻ cái này mấy khóm cây .

Mễ Tiểu Hiệp dùng Vọng Khí Thuật quan sát, vẻ này huyết khí nồng đậm chính là từ nơi này tọa gò đất tràn ra, gò đất phần dưới phải có đồ đạc .

"Gì đây . . ."

Lẽ nào phía dưới là một vạn người cái hố, nếu không... Tại sao có thể có nồng như vậy huyết khí tràn ra ? Nhưng lại không đúng, nếu như là vạn người cái hố, hẳn là tràn đầy oán khí mới đúng, nhưng nơi này chỉ có huyết khí .

Mễ Tiểu Hiệp vuốt cằm, vây quanh gò đất liên tiếp chuyển ba vòng, nhưng chẳng phát hiện bất cứ thứ gì .

"Các ngươi tra một chút phía dưới là cái gì!"

Nhìn không ra cái nguyên cớ, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp gọi ra Ngũ Quỷ .

Ngũ Quỷ Ngũ Hành Câu Toàn, không có gì không mặc . Nhận được mệnh lệnh sau đó, một đầu liền ghim vào gò đất, sau đó một thước một thước đi xuống tra xét . Mễ Tiểu Hiệp tìm một chỗ ngồi xuống, kiên trì đợi .

"Phát hiện!"

Khoảng chừng thời gian một nén nhang, Ngũ Quỷ từ gò đất lộ ra đầu, chu quỷ hưng phấn hô .

"Mật thất! Phần dưới có một rất lớn mật thất!"

"Mật thất ?"

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, trong nháy mắt đại hỉ, vội vã lại phân phó .

"Tra một chút nhập khẩu ở nơi nào!"

"Được rồi!"

Ngũ Quỷ vừa cúi đầu lại chui vào gò đất, bất quá lần này nhanh hơn nhiều lắm, chỉ một lát sau Chi Hậu Tựu lại đi ra, tìm được!

Nhập khẩu cũng không tại gò đất, ngũ trước mặt quỷ dẫn đường, Mễ Tiểu Hiệp vội vàng đuổi theo .

Đi khoảng chừng hai dặm lộ, đi tới một chỗ Loạn Thạch Cương . Đem mấy khối tảng đá lớn lấy ra, lộ ra một cái bốn thước vuông vắn trong lòng đất nhập khẩu . Bên trong tối như mực, nhưng Ngũ Quỷ đã dò xét qua, cũng không có nguy hiểm gì .

Nhập khẩu bên cạnh có cây đuốc cái, Mễ Tiểu Hiệp đốt một chi cầm, dọc theo dưới bậc thang đi . Mật thất dưới đất hơn 10m, Mễ Tiểu Hiệp xuống hơn một trăm bậc thang mới đến .

Tiếp theo là một đầu dài trường hành lang, vẫn là tối như mực, cầm cây đuốc chiếu chiếu, liếc mắt nhìn không thấy phần cuối .

"Thú vị ."

Tại loại này Hoang Sơn Dã Lĩnh trong lòng đất, đĩ nhiên sẽ có một căn mật thất, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười cười, hắn ngược lại là phải nhìn, đến cất giấu cái gì .

Hành lang hẳn là vẫn Thông đến cái kia gò đất phần dưới, ít nói cũng có lưỡng dặm lộ trình, Mễ Tiểu Hiệp cũng không nóng nảy, vừa đi vừa dùng cây đuốc chiếu chung quanh tham quan .

Hành lang bốn vách tường rất san bằng, rõ ràng cho thấy nhân công mở . Dưới đất mở một con như vậy đường, nhưng lại muốn tu kiến một tòa mật thất, tuyệt đối không là người bình thường có thể làm được .

Mà nơi này cách Vạn Phúc Giáo tổng đàn không xa, không khó suy đoán, căn mật thất này cùng Vạn Phúc Giáo, hoặc giả nói là cùng Vi Hồng Thông có mạc đại quan hệ .

"Đến!"

Đang suy tư thời điểm, phía trước dẫn đường Ngũ Quỷ nói tiếng . Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy chạy tới cuối dũng đạo, đi lên trước nữa chính là căn mật thất kia .

Do vì dưới đất, mặc dù có khí khổng, nhưng mật thất vẫn là tối như mực . Tốt ở trên vách tường có cây đuốc cái, Ngũ Quỷ đem cây đuốc nhất nhất

châm lửa, lúc này mới chợt sáng lên .

"Đây là . . ."

Tiếp tục sáng thấy rõ, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hơi mở to hai mắt, có chút bất ngờ .

Chỉ thấy đường kính gần trăm mét mật thất to lớn, bên trong khắp nơi đống tất cả lớn nhỏ cái rương . Mà ở những thứ này cái rương chu vi, tán lạc hơn mười cỗ thi thể!

Có thi thể đang ở hư thối, còn vừa rồi đã nghe đến một cổ tanh tưởi, có lại sớm đã biến thành một đống bạch cốt . Có thể thấy được, những người này cũng không phải đồng thời chết ở chỗ này . Mà nguyên nhân cái chết chính là đủ loại, có là bị lợi khí giết chết, có thì rõ ràng cho thấy trúng độc mà chết .

Cái rương, người chết, trừ những thứ này ở ngoài, trong mật thất bắt mắt nhất, là ở vị trí trung ương một con vĩ đại đỉnh đen . Con này đỉnh đen hình thức Mễ Tiểu Hiệp từng thấy, cùng Vạn Phúc Giáo cử hành nghi thức lúc con kia giống nhau như đúc .

"Nhìn ."

Mễ Tiểu Hiệp lại quét vài lần, riêng lớn mật thất liền mấy thứ này, tiếp tục cất bước đi hướng này cái rương .

Cái rương lớn nhỏ không đều, cũng không có khóa lại, Mễ Tiểu Hiệp mở ra trước một con rất hòm gỗ lớn, chỉ thấy bên trong tràn đầy đồng tiền! Tiếp tục tiện tay lại mở ra hai bên trái phải một chiếc rương, lần này là thật chỉnh tề một rương nén bạc!

"Quả nhiên!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng lộ ra một nụ cười, liên tiếp lại đem mấy cái mở rương ra, trừ tiền bạc ở ngoài, còn có thật nhiều châu báu, cùng với hắn tài vật .

Nếu đoán được mật thất cùng Vi Hồng Thông có quan hệ, hơn nữa lại một mực tìm không được Vạn Phúc Giáo lục soát quản tiền tài . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi suy đoán, mật thất này có phải hay không liền Vi Hồng Thông kim khố, hiện tại xem ra quả thế .

Mật thất rất lớn, cái rương tất cả lớn nhỏ đầy đủ gần trăm con, nếu như toàn bộ thả tràn đầy tài vật, cụ thể giá cả trị giá bao nhiêu, Mễ Tiểu Hiệp cũng khó mà ước đoán, nhưng khẳng định không ít!

"Cái này tốt."

Lần này tiêu diệt Vạn Phúc Giáo, vì chính là kiếm tu kiến Trường Thành phí dụng, rốt cuộc tìm được Vạn Phúc Giáo kim khố, Mễ Tiểu Hiệp coi như là thở phào một cái .

Lại liếc mắt nhìn trên mặt đất thi thể, đồng thời không khỏi bừng tỉnh đại ngộ . Khó trách hắn người cũng không biết cái chỗ này, bởi vì biết người cũng đã chết.

Không khó suy đoán, trên mặt đất những thi thể này, chính là phụ trách hướng phương diện này vận chuyển tài vật người . Mà bọn họ vận chuyển hoàn tất sau đó, Vi Hồng Thông vì bảo thủ bí mật, liền đưa bọn họ toàn bộ giết chết ở chỗ này!

Không thể không nói, Vi Hồng Thông ngoan độc!

Tiền tài động lòng người, nhưng đối với một lòng Trường Sinh Mễ Tiểu Hiệp mà nói, đã không có lực hấp dẫn gì . Ngược lại thì vị trí trung ương đại hắc Đỉnh, khiến hắn càng hiếu kỳ hơn .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đi hướng đỉnh đen, nhưng thật ra xem kết quả một chút có bí mật gì .

". . ."

Vừa mới đến gần, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi được nhướng mày, đỉnh đen tản ra nồng nặc tanh hôi . Lại nhìn một cái, chỉ thấy mặt ngoài một tầng đen thùi lùi vết máu, có thể thấy được thường thường thịnh phóng huyết dịch .

"Đây là . . . Đản ?"

Tiếp tục hướng Hắc trong đỉnh xem, khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, bên trong lại có một cái đản .

Chính là một cái đản, nhưng so với phổ thông trứng gà lớn, thành công người quả đấm lớn nhỏ . Cả vật thể màu xám trắng, nhìn qua bình thản không có gì lạ . Nhưng nếu quả thật là một viên phổ thông đản, Vi Hồng Thông như thế nào lại thận trọng thu trốn ở chỗ này ?

Trước khi trên quảng trường giống nhau như đúc đại hắc Đỉnh, là dùng để thu thập máu người . Không khó suy đoán, này cái đản thật vẫn ngâm ở máu người trong!

"Cái gì đản đây?"

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý hiếu kỳ, dùng Phục Ma Kiếm nhẹ nhàng đập đập, tiếp tục phát sinh kim thạch tiếng . Mễ Tiểu Hiệp hơi ngoài ý muốn, sau đó thoáng

nặng thêm lực đạo, này cái đản nhưng bình yên vô sự .

"Có ý tứ ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, giơ lên Phục Ma Kiếm, một kiếm dùng sức chặt xuống .

Keng!

1 tiếng chói tai âm thanh, Phục Ma Kiếm bị bắn trở về đến, đản mặt ngoài một chút dấu vết cũng không có để lại .

"Tốt rắn chắc ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận líu lưỡi, Phục Ma Kiếm tốt xấu là thượng phẩm pháp khí, coi như là hoá thạch trứng khủng long, cũng phải một kiếm hai nửa .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp cẩn thận từng li từng tí, nhúng tay đụng chạm quái đản . Vạn hạnh, không có phát sinh nguy hiểm gì .

"Di . . ."

Vào tay ấm áp, đồng thời có thể cảm giác được bên trong rõ ràng nhịp đập, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, này cái đản còn sống!

"Sống. . ."

Mễ Tiểu Hiệp con ngươi đi dạo, nếu là sống, chỉ cần ấp trứng đi ra, cũng biết là vật gì đản . Nhìn nữa tình huống bây giờ, Vi Hồng Thông vậy cũng muốn đem đản ấp trứng đi ra .

"Hắc hắc, về ta ."

Quản nó đây là cái gì, nếu Vi Hồng Thông coi trọng như vậy, khẳng định là đồ tốt!

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, từ Trữ Vật Không Gian lấy ra một cái vải đâu, cái này là trước kia khai Mộc bảo rương khai ra, hiện tại vừa vặn dùng để thịnh phóng này cái quái đản .

"Bất quá làm sao ấp ra đến đây, quản nó chi, sau này hãy nói ."

Cõng quái đản, Mễ Tiểu Hiệp ly khai mật thất . Vừa đi vừa nghĩ, nếu như quái đản ấp trứng, có thể hay không ấp ra Phượng Hoàng các loại Thần Thú ?

Cho dù là thế giới này, Thần Thú cũng rất hiếm thấy, rất ít ở Phàm Trần xuất hiện, hơn nữa ấp trứng điều kiện cũng cực kỳ hà khắc . Mễ Tiểu Hiệp cũng liền ngẫm lại, thật có thể ấp ra bình thường Linh thú liền rất tốt .

Bất quá đến làm sao ấp trứng, Mễ Tiểu Hiệp còn không có đầu mối, cần phải từ từ nghiên cứu . Thầm nghĩ nếu như nghiên cứu không được, tựu kiền thúy nghĩ biện pháp đập ra, làm trứng chiên ăn!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

101 lừa đảo

Tại Phi Ngư dưới sự chỉ huy, sở hữu cái rương mang ra mật thất . Bởi con số quá lớn, phải từ nha môn lâm thời điều đi ba gã Chủ Bộ, suốt đêm kiểm kê chỉnh lý, một là ghi danh tạo sách .

Như vậy vẫn bận đến giữa trưa ngày thứ hai, tất cả lớn nhỏ tổng cộng bảy mươi tám rương . Trừ đồng tiền, bạch ngân, hoàng kim ở ngoài, còn có đại lượng Pearl, bảo thạch, Sango loại bảo vật .

Cụ thể giá trị không còn cách nào chính xác, chỉ có thể dựa theo giá thị trường đại thể ước đoán, tổng cộng tương đương bạch ngân năm mươi ba hơn vạn lưỡng!

Đã sớm biết mức vĩ đại, nhưng khi kết quả sau khi đi ra, Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Ngư vẫn là dọa cho giật mình .

Hơn 50 vạn lưỡng, tu kiến Lưỡng Giới Sơn Trường Thành, tổng cộng cũng mới cần hai triệu lượng, lần này liền giải quyết một phần tư!

Không có nghĩ tới những thứ này dân gian Giáo Phái có tiền như vậy, lấy lại tinh thần sau đó, Phi Ngư lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp đã đi, muốn không ngừng cố gắng đi tiêu diệt Bích Châu hắn tông phái .

"Hà tất khó khăn như vậy."

Ai biết Mễ Tiểu Hiệp khoát khoát tay, khóe miệng lộ ra một vẻ thần bí .

Kiểm kê hoàn tất, đại quân vào thành đóng quân, sở hữu tài vật phong rương nhập kho, chuẩn bị trở về Lưỡng Giới Sơn .

Mễ Tiểu Hiệp Lã Vọng buông cần, mà lúc này, toàn bộ Bích Châu Tu Đạo Giới đã loạn thành nhất đoàn .

Bích Châu Đệ Nhất Đại Giáo Vạn Phúc Giáo, một đêm bị diệt, Giáo Chủ Vi Hồng Thông đao chém ngựa đạp mà chết. Sau khi tin tức truyền ra, Bích Châu các Đại Tông Phái, thậm chí là một ít tiểu tu luyện gia tộc, trong lúc nhất thời người người cảm thấy bất an .

Hắn tông phái, mặc dù không giống Vạn Phúc Giáo như vậy làm nhiều việc ác, nhưng muốn sinh tồn phát triển, lại nào có thuần khiết ? Lúc này càng là Đại Tông Phái, càng là thấp thỏm lo âu, rất sợ kế tiếp liền đến phiên mình .

Tuy là hoảng loạn, nhưng vẫn chưa có người nào đào tẩu, chạy hòa thượng chạy không được Miếu, đang không có cụ thể tin tức dưới tình huống, ai cũng luyến tiếc Bích Châu gia nghiệp .

Hơn nữa nếu như lúc này đào tẩu, chẳng phải là giấu đầu lòi đuôi ? Sợ rằng bật người sẽ thu nhận đại quân bao vây tiễu trừ .

Cứ như vậy, hoảng sợ không chịu nổi một ngày vượt qua ba ngày .

Trong ba ngày không có bất cứ động tĩnh gì, các Đại Tông Phái thoáng thở phào một cái, thầm nghĩ có lẽ là bọn họ suy nghĩ nhiều . Nhưng vào lúc này, Phục Hổ Tự, Thượng Khê Tông, Thanh Đăng Phái, ngũ quan, cái này còn lại Bích Châu tứ Đại Tông Phái, bỗng nhiên thu được một trương Lưỡng Giới Sơn trú quân thiệp mời .

"Vô Sân hòa thượng, Ngụy Tông chủ, Lệ chưởng môn, các ngươi đều đến ."

"Năm đạo người, ngươi không tới sao ."

Trưa hôm nay, Bích Châu rượu ngon nhất lầu Thiên Hương lâu, lầu bốn trong gian phòng trang nhã . Vô Sân hòa thượng, Ngụy Minh Quang, Lệ Thanh cây mây, năm đạo người, Bích Châu tứ Đại Tông Phái Tông Chủ, toàn bộ tụ tập ở chỗ này .

Bốn người nhìn lẫn nhau, đều là vẻ mặt khổ sáp . Cái kia cái gọi là Lưỡng Giới Sơn trú quân, vừa mới thanh tiễu Vạn Phúc Giáo, giết Vi Hồng Thông, hiện tại xin bọn họ ăn, rõ ràng cho thấy Hồng Môn Yến nha

Nhưng lại không dám không đến, rất sợ chọc giận đối phương, rơi vào giống như Vạn Phúc Giáo kết quả . Chỉ có thể kiên trì đến cùng, thầm nghĩ hành sự tùy theo hoàn cảnh, e rằng còn có một chút hi vọng sống .

"Lệ chưởng môn, ngươi cùng Tri Châu đại nhân giao hảo, có biết cái này Lưỡng Giới Sơn trú quân là lai lịch thế nào ?"

Thừa dịp đối phương còn chưa tới, Ngụy Minh Quang mở miệng hỏi Lệ Thanh cây mây .

"Tốt cái rắm!"

Lệ Thanh cây mây sắc mặt âm trầm, chửi một câu nói rằng .

"Lão Tử hàng năm cho hắn bên trên nhiều như vậy cung, hiện tại gặp nạn, hắn cẩu nhật phiết được không còn một mảnh . Ta đi tìm hắn ba lần, hắn đều đóng cửa không gặp!"

"Như vậy . . ."

Nghe nói như thế, tất cả mọi người là vẻ mặt lo lắng . Nói như thế, cái này Lưỡng Giới Sơn trú quân thế lực rất lớn, lớn đến Tri Châu cũng không khỏi không bo bo giữ mình .

Riêng lớn phòng, bốn người ngồi ở chỗ kia, người nào cũng không nói chuyện, trong lúc nhất thời bầu không khí có chút kiềm nén . Mà đúng lúc này, rèm cửa bỗng nhiên xốc lên, đi một người tiến vào .

". . . Là ngươi!"

"Tiểu tử ngươi còn dám xuất hiện!"

Bốn người ngẩng đầu nhìn lên, không phải là cái gì tướng quân, là một gã ăn mặc kiểu thư sinh thanh niên . Nhìn kỹ lại, đây chẳng phải là ngày ấy Vô Danh sơn cốc, cướp giật Thiên Thư truyền thừa tiểu tử kia à.

Bốn người đang một bụng tức giận, bỗng nhiên nhìn thấy Mễ Tiểu Hiệp, liền muốn động thủ, thầm nghĩ trước tiên diệt tiểu tử này trút giận một chút . Nhưng ngay sau đó, một đội võ trang đầy đủ binh sĩ, theo sát Mễ Tiểu Hiệp phía sau tiến đến .

"Chuyện này..."

Mọi người không khỏi ngẩn ra, trợn to hai mắt ngẩn người tại đó .

Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn bốn người, cười khẩy, đi tới bên trong chủ tọa vị trí, đạm nhiên ngồi xuống.

Tổng cộng hai mươi danh thị vệ, phân hai nhóm triển khai, hộ vệ ở Mễ Tiểu Hiệp bên cạnh thân . Tay phải cầm bên hông chuôi đao, căm tức nhìn Ngụy Minh Quang bọn bốn người .

"Chư vị, tự giới thiệu mình một chút ."

Nhìn bốn người hoảng sợ dáng dấp, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, nói rằng .

"Ta gọi Mễ Tiểu Hiệp, Kim Lăng Quốc Tử Giám Chủ Bộ, triều đình thất phẩm mệnh quan . May mắn được Phụ Quốc đại tướng quân Bình Dương công chúa điện hạ coi trọng, suất hai nghìn tinh binh, phụ trách lần này Bích Châu cùng với hắn các nơi Tà Giáo dã phái sạch giao nộp công việc ."

Khi thấy quan binh tiến đến, bốn người liền trong lòng biết không hay . Nghe được Quốc Tử Giám Chủ Bộ, thất phẩm chức quan, thoáng chẳng đáng, dưới cái nhìn của bọn họ, đây chỉ là chi ma lục đậu tiểu quan .

Nhưng nghe tới Phụ Quốc đại tướng quân Bình Dương công chúa điện hạ, bốn người đều là sắc mặt đại biến . Là vì nghe được cuối cùng, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên toàn quyền phụ trách lần này sạch giao nộp công việc, bốn người tâm nhất thời lạnh nửa đoạn .

Cho tới bây giờ bọn họ mới hiểu được, còn Vạn Phúc Giáo bị diệt, Vi Hồng Thông chết thảm, toàn bộ là bởi vì đắc tội vị này ta . Trước đây tranh đoạt Ngọc Bích truyền thừa, cùng Mễ Tiểu Hiệp đối nghịch lợi hại nhất, há lại không phải là Vạn Phúc Giáo ?

Nhưng thoại thuyết thoại lai, nếu như là bởi vì chuyện kia, bốn người bọn họ có thể phiết thanh can hệ ?

"Bốn vị, không cần câu nệ, ngồi đi ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn bốn người, giơ tay lên ý bảo .

"Tạ đại nhân ban thưởng ghế ngồi ."

Ngụy Minh Quang tâm tư lung lay, vội vã nở nụ cười nói lời cảm tạ, bốn người lúc này mới nơm nớp lo sợ ngồi xuống.

Bốn người đều là Ngũ Trọng Thiên cao thủ, ở trong mắt bọn hắn, Mễ Tiểu Hiệp bất quá là Nhị Tam Trọng Thiên tiểu bối . hai mươi tên lính tuy là tinh tráng, cũng bất quá là người thường mà thôi .

Nhưng bọn hắn không dám có chút lỗ mãng, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Mễ Tiểu Hiệp phía sau còn có hai nghìn tinh binh, đủ để san bằng bọn họ tông phái! Huống chi, Mễ Tiểu Hiệp chỗ dựa vững chắc là Bình Dương công chúa!

Ở Đại Đường dựng nước trước khi, Bình Dương công chúa liền đánh Đông dẹp Bắc, lập được chiến công hiển hách, mặc dù không kịp thái tử, Tần Vương, nhưng Đại Đường con dân ai không biết ?

"Vạn Phúc Giáo đầu độc bách tính, ở Bích Châu hoành hành vô kỵ, lại vẫn dám chống cự triều đình quan binh, đã bị đều Đồ Lục!"

Bốn người vừa mới ngồi xuống, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên mở miệng, sợ cho bọn họ lại là hơi hồi hộp một chút, suýt nữa từ chỗ ngồi đứng lên .

"Các vị, trước đây Vô Danh sơn cốc nhất dịch, xem ra các ngươi cùng Vạn Phúc Giáo quan hệ không tệ ."

Mễ Tiểu Hiệp lại bỗng nhiên cười cười, khá có thâm ý nhìn bốn người .

"Đại nhân minh giám! Chúng ta Thượng Khê Tông cùng Vạn Phúc Giáo chút nào không dây dưa rễ má!"

"A di đà phật! Chúng ta Phục Hổ Tự đều là người xuất gia, làm sao cùng Yêu Giáo có dính dấp ."

"Đại nhân ngài nhất định là tính sai, chúng ta Thanh Đằng Phái luôn luôn tuân thủ Kỷ Luật ."

"Tam Thanh ở trên, chúng ta ngũ quan chính là người xuất gia, bình thường đều là quê nhà cầu phúc, nào dám cùng Yêu Giáo cấu kết ."

Tứ Đại Tông Chủ liền vội vàng đứng lên, vẻ mặt sốt ruột, vội vàng hướng Mễ Tiểu Hiệp giải thích .

"Như vậy tốt nhất ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, ý bảo bốn người ngồi xuống, chuyện lại bỗng nhiên nhất chuyển nói rằng .

"Nhưng nói miệng không bằng chứng, còn muốn dùng sự thực vì căn cứ ."

"Sự thực ?"

Bốn người ngẩn ra, cái này lấy ở đâu chuyện gì thật ?

Bốn người làm một Phương Tông chủ, đều là người thông minh, biết Mễ Tiểu Hiệp nhất định có ý hắn, Tĩnh Tĩnh đợi Mễ Tiểu Hiệp bên dưới .

"Bình Dương công chúa điện hạ, phụng mệnh đóng ở Lưỡng Giới Sơn, phòng ngừa Thát Đát quốc xâm phạm ta Đại Đường Cương Vực, có thể dùng bọn ta Đại Đường con dân có thể an cư lạc nghiệp ."

Mễ Tiểu Hiệp đánh giọng quan, tiếp tục lại làm bộ khó khăn xu thế nói rằng .

"Nhưng Biên Cảnh hẹp dài, Thát Đát người hung tàn giảo hoạt, ta Đại Đường tướng sĩ tổn thương thảm trọng . Vì nhất lao vĩnh dật, giữ gìn Đại Đường muôn đời cơ nghiệp, cho nên Bình Dương công chúa muốn tu kiến Trường Thành! Thế nhưng, cái này phí dụng . . . Còn kém một chút ."

Mễ Tiểu Hiệp nói xong, ngẩng đầu nhìn bốn người . Bốn người trong nháy mắt minh bạch, nguyên lai là đòi tiền a .

Chỉ cần là không được tiêu diệt bọn họ, cái gì cũng dễ nói, bốn người âm thầm thở phào một cái .

"Đại nhân, chúng ta Thanh Đằng Phái nguyện ý quyên tiền, không biết cần bao nhiêu ?"

Lệ Thanh cây mây lần này đoạt cái trước tiên, lấy lòng hỏi.

"Ha hả, Lệ chưởng môn quả nhiên không hổ Bích Châu mẫu ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, nhẹ nhàng dựng thẳng lên ba ngón tay .

"Không nhiều lắm, các ngươi làm Bích Châu đại biểu, một nhà 300,000 lượng bạc trắng ."

". . . 300,000 lưỡng!"

Vừa mới thở phào một cái bốn người, bỗng nhiên nghe thấy con số này, tựa như thải đuôi miêu, trực tiếp từ chỗ ngồi nhảy dựng lên .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

102 vơ vét tài sản pháp bảo

Mặc dù cũng danh hiệu Bích Châu ngũ Đại Tông Phái, nhưng hắn Tứ gia kém xa Vạn Phúc Giáo . Hơn nữa Vạn Phúc Giáo lung lạc đại lượng Tín Đồ, mỗi tháng đều có đại lượng tiền bạc cung phụng . Vi Hồng Thông nhiều năm tích lũy, lúc này mới toàn 50 vạn lượng khoảng cách .

Phục Hổ Tự, Thượng Khê Tông, Thanh Đằng Phái, ngũ quan, Tứ gia danh nghĩa các hữu sản nghiệp, nhưng ở coi như là đập nồi bán sắt, nhiều lắm kiếm ra hai trăm ngàn lưỡng, nào có 300,000 lưỡng .

Nghe thấy con số này sau đó, bốn người đều là vẻ mặt buồn khổ, nếu như gắng phải 300,000 lưỡng, cùng trực tiếp diệt bọn họ cũng không nhiều lắm khác biệt .

"Đại nhân, 300,000 lưỡng thực sự nhiều lắm ."

"Đúng vậy, liền coi như chúng ta đi bán thân, cũng không đáng giá 300,000 lưỡng a ."

Bốn người nhìn nhau, phải lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp cầu tình .

"Như vậy a . . ."

Mễ Tiểu Hiệp cau mày, trầm ngâm không nói, một bộ thật khó khăn xu thế .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp không nói lời nào, bốn người tim cũng nhảy lên đến cuống họng, rất sợ một lời không hợp sẽ đại quân bao vây tiễu trừ .

"Như vậy đi, ta cũng không phải bất cận nhân tình người ."

Qua chỉ chốc lát, Mễ Tiểu Hiệp dường như xuống quyết tâm rất lớn, đối với tứ người nói .

"Bạc các ngươi tận lực nghĩ biện pháp, nếu quả thật là không đủ, vậy chỉ dùng đồ đạc để ."

"Dùng cái gì để ?"

Bốn người ngẩn ra, không biết rõ Mễ Tiểu Hiệp ý tứ .

"Ha hả, bốn vị đều là người thông minh, lúc này làm sao ngược lại trì độn ."

Mễ Tiểu Hiệp cười lắc đầu, đơn giản nói càng trắng ra một ít .

"Đối với ngươi tụ đến chi người mà nói, tiền tài đều là vật ngoài thân . Dưới so sánh, pháp bảo, đan dược mới trân quý hơn . Các vị có thể cầm chút pháp bảo đan dược đến, ta có thể cho xét miễn một ít tiền bạc ."

"Pháp bảo . . . Đan dược . . ."

Bốn người cái này minh bạch, không ngờ như thế Mễ Tiểu Hiệp đây là đang hướng bọn họ đòi tiền hối lộ đây!

Chính là qua tay ba phần mập, bọn họ sớm liền nghĩ đến cái này một tiết . Nhưng bọn hắn không nghĩ tới là, Mễ Tiểu Hiệp như vậy lòng tham không đáy . Đòi tiền không nói, lại vẫn yếu pháp Bảo Đan thuốc .

Bốn người âm thầm cau mày, trong lòng không cam lòng, nhưng bây giờ người người là đao thớt, ta là cá thịt, bọn họ thì có thể làm gì đây.

"Cho các ngươi hai ngày thời gian, đem hiến cho tài vật, cùng với bồi thường đồ đạc, định ra hai cái tập cho ta ."

Mễ Tiểu Hiệp không dài dòng nữa, hai ngón tay lắc lắc, tiếp tục đứng dậy dẫn người ly khai .

Chốc lát nữa, từ cửa sổ chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp ra Thiên Hương lâu, bốn người cái này mới thoáng thở phào .

"Đại gia! Tiểu tử này cũng quá Hắc!"

Lệ Thanh cây mây ngồi ở chỗ kia, khí dựng râu trừng mắt, nói chuyện liền mắng .

"Các vị, các ngươi định làm như thế nào ?"

Ngụy Minh Quang sắc mặt phát khổ, nhìn ba người hắn hỏi.

"Còn có thể làm sao, tiểu trứng chọi đá ."

Năm đạo người thở dài, bất đắc dĩ khinh rên một tiếng .

"A di đà phật, Phật Tổ thu cái kia nghiệp chướng đi."

Vô Sân hòa thượng chắp hai tay, hiện tại chỉ còn Cầu Phật Tổ .

Tuy là tâm lý oán hận, nhưng mọi người đều biết, lần này là tránh không khỏi . Hơn nữa làm một Phương Tông chủ, ai cũng không so với ai khác đần, lần này chẳng những muốn xuất huyết nhiều, nhưng lại không thể so sánh ba nhà khác Thiếu .

Dù sao, vạn nhất Mễ Tiểu Hiệp đến lúc đó không thỏa mãn, muốn tìm một cái khai đao, khẳng định chính là cái kia bỏ tiền ít nhất .

Bốn người các hoài quỷ thai, xúm lại phát một trận bực tức, tiếp tục mỗi người phản hồi, đi chuẩn bị muốn hiến cho tài vụ, cùng với đưa cho Mễ Tiểu Hiệp pháp bảo đan dược .

Hai ngày thời gian thoáng một cái đã qua, đến thời kì, Ngụy Minh Quang bọn họ mỗi người cất hai cái tập, lần thứ hai tới gặp Mễ Tiểu Hiệp .

"Chỉ những thứ này ?"

Đem hai cái tập lật xem một bên, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng khẽ cười lạnh .

Tứ gia tình huống không sai biệt lắm, hiến cho bạch ngân 150.000 lưỡng, mặt khác biếu tặng Mễ Tiểu Hiệp hai kiện hạ phẩm Pháp Khí, cùng với chắc chắn đan dược .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt âm trầm, đứng ở phía dưới bốn người không khỏi một trận sợ hãi, rất sợ trở thành dọa khỉ con gà kia .

"Các ngươi pháp bảo đan dược ta không được, đem Ngân Lân Mã Vương, còn có hắn Long Mã đưa tới!"

Quá bán thưởng, Mễ Tiểu Hiệp lạnh rên một tiếng, đem ngũ quan một quyển sách ném trở lại .

"Dạ dạ dạ! Ta đây liền ra lệnh người đưa tới, Ngân Lân Mã Vương, còn có mặt khác hai con Long Mã!"

Năm đạo người sợ đến sắc mặt trắng bệch, liền vội vàng gật đầu nói rằng, đồng thời âm thầm đau thấu tim gan .

Ngân Lân Mã Vương là Nhị Trọng Thiên Long Mã, bản thân giá trị liền không thua gì hai kiện hạ phẩm Pháp Khí, huống chi còn có mặt khác hai con Nhất Trọng Thiên Long Mã .

Hơn nữa tối trọng yếu là, Ngân Lân Mã Vương có thể khống chế Mã Vương Cốc ngựa hoang . Chỉ cần có Mã Vương nơi tay, tương đương với tọa ủng Mã Vương Cốc, giá trị tiềm ẩn khó có thể đánh giá .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp điểm bọn họ danh, hắn lại nào dám có nữa chữ không .

"Cứ như vậy đi ."

Tiếp tục lại liếc mắt nhìn ba người khác, Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng nói rằng . Nghe nói như thế, bốn người như trút được gánh nặng, thật dài xuỵt một câu chửi thề .

Xế chiều hôm đó, tứ Đại Tông Phái đã đem tài vật, cùng nhau Mễ Tiểu Hiệp muốn cái gì, nhất tịnh vận đến . Kiểm kê xác định sau đó, cái này mới an tâm ly khai .

"Sáu trăm ngàn lưỡng! Hơn 60 vạn lưỡng đây!"

Đem tài vật đăng ký tạo thành, Phi Ngư vẻ mặt hưng phấn . Hơn nữa chi Top 50 dư vạn lượng, đã sấp sỉ một triệu hai trăm ngàn lưỡng! Hai triệu phí dụng, đã gom góp quá bán!

Cùng lúc đó, Phi Ngư đối với Mễ Tiểu Hiệp càng phát ra bội phục . So sánh với tiến đánh Vạn Phúc Giáo, lần này không có phí người nào, thực sự cao minh!

"Có chuyện, có thể không phiền phức phi Ngư tướng quân ."

"Lần này ngươi làm chủ, ta vì phó, có việc chỉ để ý hạ lệnh!"

"Ha hả, tốt lắm ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, thật rất đơn giản, chính là đi Mã Vương Cốc tróc nã ngựa hoang .

Đã kinh sợ Bích Châu các Đại Tông Phái, đại quân cơ bản không dùng được, nhàn rỗi chính là nhàn rỗi . Vừa lúc Ngân Lân Mã Vương ở nơi này, mới vừa dễ dàng đi Mã Vương Cốc tróc nã ngựa hoang .

Có Ngân Lân Mã Vương ở, đừng nói là phổ thông ngựa hoang, coi như là Long Mã cũng có cơ hội . Ngũ quan chính là bằng vào Ngân Lân Mã Vương, lại tróc hai con phổ thông Long Mã .

"Thật!"

Nghe nói Mã Vương Cốc mấy nghìn con ngựa hoang, chí ít có thể chọn lựa ra 800 con chiến mã, Phi Ngư kích động đỏ bừng cả khuôn mặt .

"Ta đây phải đi!"

Mà khi nghe Mễ Tiểu Hiệp nói, sau đó nàng có thể chọn một phổ thông Long Mã, Phi Ngư càng là kích động hai mắt phát quang, ôm quyền lĩnh mệnh xoay người rời đi .

Trừ Ngân Lân Mã Vương, ngũ quan còn đưa tới hai con phổ thông Long Mã, Mễ Tiểu Hiệp nguyên bản là dự định phân cho Phi Ngư một . Còn như Ngân Lân Mã Vương, đương nhiên là muốn hiến cho Bình Dương công chúa .

Cùng lúc đó, Tứ Đại Tông Môn của đi thay người tin tức, lần thứ hai truyền khắp Bích Châu . Hắn tông phái không khỏi thở phào, chí ít tính mệnh là bảo trụ .

Nhưng tiếp tục lại là một trận nhức nhối, trải qua hỏi thăm, lần này chủ sự Mễ Tiểu Hiệp, thủ đoạn cứng rắn khẩu vị lớn, nói chung lòng đen tối rất . Ngay cả Tứ Đại Tông Môn, đều bị lột da, huống chi là bọn họ ?

Đang ở Bích Châu các tông phái, tính toán ra bao nhiêu bạc, trình diễn miễn phí bảo vật gì thời điểm . Mễ Tiểu Hiệp không có ngay sau đó thấy hắn tông

phái, mà là suất quân đi tới Tiết gia trang, đồng thời đem Lương, Vương hai nhà gia chủ cũng gọi đến đến .

Tiết gia trang trong phòng khách, trừ ba vị trang chủ, cùng với Tiết Tố, Tiết Oánh hai tỷ muội, còn có nơm nớp lo sợ Hàn Minh Nghĩa .

Lúc trước hướng Vạn Phúc Giáo thông gió báo tin, mặc dù không có bắt được Mễ Tiểu Hiệp, nhưng Hàn Minh Nghĩa cũng ẩm Vạn Phúc Giáo bắp đùi . Xác thực đắc ý một đoạn thời gian, ngay cả Tiết Chấn Đông cũng không được nhìn ở trong mắt . Nếu như không phải thèm nhỏ dãi Tiết Tố, chỉ sợ hắn đã đem Tiết gia trang làm của riêng .

Nhưng không nghĩ đến, thế sự vô thường, Vạn Phúc Giáo trong một đêm bị diệt . Ngay sau đó, đại quân chạy đến Tiết gia trang, đem tất cả mọi người bọn họ giám thị đứng lên .

Ở Mễ Tiểu Hiệp lộ diện trước khi, bọn họ còn không biết cụ thể chuyện gì xảy ra . Thẳng đến nhìn thấy Mễ Tiểu Hiệp, biết rõ ràng ngọn nguồn, Hàn Minh Nghĩa tại chỗ sợ đến hồn bất phụ thể .

"Đại nhân, chúng ta Lương gia không có tiền gì, nhưng cũng nguyện làm cho xây trường thành tẫn một phần lực, quyên ngân lượng vạn lượng ."

Lương gia trang chủ thượng trước một bước, dẫn đầu mở miệng trước . Tiếp theo từ trong lòng móc ra một quyển sách, phóng tới Mễ Tiểu Hiệp bên tay phải bàn, nói rằng .

"Đây là chúng ta Lương gia Tổ Truyền Lạn Kha Ca Quyết, nhất tịnh đưa cho đại nhân thưởng thức ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ngay ngắn ở trên đại sảnh, hơi gật đầu .

"Đại nhân, Vương gia chúng ta cũng nguyện ý quyên ngân lượng vạn lượng ."

Ngay sau đó, Vương gia trang chủ thượng trước, sau đó cũng trình lên Vương gia Lạn Kha Ca Quyết .

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, đồng dạng nhận lấy .

"Ân Công, chúng ta Tiết gia quyên ngân ba vạn lưỡng!"

Cuối cùng, Tiết Chấn Đông tiến lên, đồng dạng đưa lên Tiết gia Lạn Kha Ca Quyết .

Nhưng lần này, Mễ Tiểu Hiệp tịch thu, sầm mặt lại, đem Lạn Kha Ca Quyết đẩy trở lại .

"Ân Công, Hàn Minh Nghĩa quả thực đáng chết, nhưng hắn dù sao cũng là ta cháu ngoại trai, xin ngài khai ân, tha cho hắn một mạng!"

Tiết Chấn Đông phù phù quỳ xuống, dĩ nhiên là thay Hàn Minh Nghĩa cầu tình .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

103 thu hoạch phong phú

Mễ Tiểu Hiệp cùng Tiết gia quan hệ không tệ, tự nhiên sẽ khác nhau đối đãi có chút chiếu cố . Tiết Chấn Đông so với Lương, Vương hai nhà bao nhiêu quyên một vạn lượng bạc, quả nhiên là vì thay Hàn Minh Nghĩa cầu tình .

"Ngươi dựa vào cái gì xin tha cho hắn ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Tiết Chấn Đông, sắc mặt nghiêm túc hỏi.

"Ta . . ."

Tiết Chấn Đông há hốc mồm, nhưng cũng không nói ra được gì .

Nếu như là kết giao tình, trước đây Mễ Tiểu Hiệp cứu Tiết Tố, Tiết Oánh tỷ muội, ân cứu mạng Tiết gia còn không có hoàn lại, dựa vào cái gì lại hướng Mễ Tiểu Hiệp cầu tình ?

Hoặc là nhiều hơn chính là một vạn lượng bạc, lẽ nào đã nghĩ từ Mễ Tiểu Hiệp nơi đây mua mạng ?

Tiết Chấn Đông trả lời không giống, Mễ Tiểu Hiệp lạnh rên một tiếng đứng dậy, Phục Ma Kiếm đã nắm trong tay .

". . . Ta không nên chết!"

Chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp đi tới, Hàn Minh Nghĩa sợ đến sắc mặt trắng bệch, hô to một tiếng xoay người chạy .

"Muốn chạy ? Bách Bộ Phi Kiếm!"

Quân đội đã đem Tiết gia trang đoàn đoàn bao vây, còn có thể chạy đàng nào ? Mễ Tiểu Hiệp quát lạnh một tiếng, Phục Ma Kiếm bắn ra .

Phốc phốc!

Hàn Minh Nghĩa vốn là bản lĩnh hữu hạn, hiện tại chỉ lo chạy trốn, lại chạy đi đâu qua được Phi Kiếm . Toàn thân buồn bực, Phục Ma Kiếm từ phía sau lưng nhập vào cơ thể mà qua, liếc mắt nhìn trước ngực lộ ra mũi kiếm, Hàn Minh Nghĩa vẻ mặt không cam lòng, trùng điệp mới ngã xuống đất .

"Đáng tiếc ."

Một kiếm đánh chết Hàn Minh Nghĩa, Mễ Tiểu Hiệp khẽ lắc đầu, dầu gì cũng là cái Luyện Khí Nhị Trọng, dĩ nhiên không có bảo rương rơi xuống .

"Thu đội!"

Cầm lấy Lương, Vương hai nhà Lạn Kha Ca Quyết, Mễ Tiểu Hiệp nói một tiếng, kỵ mã ly khai Tiết gia trang .

". . . Ai!"

Xem trên mặt đất Hàn Minh Nghĩa thi thể, Tiết Chấn Đông mặt lộ vẻ bi thương, cuối cùng trùng điệp thở dài .

Hai bên trái phải Tiết Tố, Tiết Oánh hai tỷ muội, bây giờ còn nằm ở trong thất thần . Hàn Minh Nghĩa làm thế nào đi nữa có lỗi, dù sao cũng là cùng với các nàng từ nhỏ cùng nhau lớn lên biểu ca, cứ như vậy bị Mễ Tiểu Hiệp một kiếm giết . . .

Mặc kệ người nhà họ Tiết nghĩ như thế nào, tiếp đó, Mễ Tiểu Hiệp từ trên xuống dưới, mỗi ngày trục phê triệu kiến Bích Châu tông phái .

Trên thực tế, ở diệt Vạn Phúc Giáo, hàng phục dư tứ Đại Tông Phái sau đó, hắn tông phái sớm đã chuẩn bị sẵn sàng . Phàm là đã bị triệu kiến, không cần Mễ Tiểu Hiệp nói, liền trình lên tập, trong ghi lại hiến cho tài vật, cùng với cho Mễ Tiểu Hiệp chỗ tốt .

Tuy là bớt việc không ít, nhưng Bích Châu tất cả lớn nhỏ tông phái, cùng với một ít tu luyện gia tộc, thực sự nhiều lắm . Mỗi ngày triệu kiến, cùng với kiểm kê đăng ký tài vật, để Mễ Tiểu Hiệp vội vàng túi bụi .

Như vậy nhoáng lên chính là hơn nửa tháng, đảo mắt đã đợi tiến nhập tháng bảy .

Trong khoảng thời gian này, Phi Ngư vẫn ngâm mình ở Mã Vương Cốc, trước sau bắt lấy hơn bảy trăm thất chất lượng tốt ngựa hoang . Những thứ này ngựa hoang sau khi thuần phục, nhưng phục vụ chiến mã, hoặc là kéo xe vận chuyển vật tư .

Ngựa hoang đã bắt lấy không sai biệt lắm, Mễ Tiểu Hiệp cũng rốt cục đem Bích Châu tông phái lược long một lần .

Sở hữu tài vật đã phong rương tạo sách, cuối cùng kiểm kê một lần, tương đương bạch ngân hai triệu hai trăm ngàn lượng có thừa!

Vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Ngư đều là đại hỉ, tiếp tục mà bắt đầu chuẩn bị xe ngựa, muốn hộ tống phản hồi Lưỡng Giới Sơn .

"Tấm tắc, còn người người đều muốn làm quan ."

Đêm khuya, Mễ Tiểu Hiệp khoanh chân ngồi ở trên giường, xem lên trước mặt chất đầy đồ đạc, hưng phấn mà xoa xoa tay tâm .

Đem toàn bộ Bích Châu Tu Đạo Giới gõ một lần, trừ giá trị hai triệu hai trăm ngàn lượng tài vật ở ngoài, Mễ Tiểu Hiệp mình cũng phải không ít thứ tốt .

Đêm nay vô sự, hắn đơn giản đều lấy ra, hảo hảo chỉnh lý một phen .

Đồ đạc mở một giường, nhưng đại thể có thể chia làm tứ loại . Một là công pháp bí kíp, hai là pháp bảo, ba là đan dược, tứ là Thảo Dược tài liệu .

Công pháp bí kíp, cơ bản đều là tu luyện gia tộc hoặc là môn phái nhỏ, thực sự không cầm ra hắn đồ đạc, chỉ có thể giao ra công pháp . Nhưng nếu đều là Tiểu Thế Lực, có thể có hàng tốt gì .

Trừ Lương, Vương hai nhà Lạn Kha Ca Quyết ở ngoài, sẽ trả chỉ có một quyển Kim Cương Quyết, xem là khá hơi chút vừa mắt .

Kim Cương Quyết đồng dạng là Dục Giới công pháp, hơn nữa tàn khuyết không đầy đủ, chỉ có thể tu luyện tới Tứ Trọng Thiên . Mễ Tiểu Hiệp sở dĩ coi

trọng, bởi vì đây là nhất bộ Luyện Thể công pháp!

Luyện Thể, Luyện Khí, Luyện Thần, ba cái truy cầu trường sanh cách .

Mễ Tiểu Hiệp đã Luyện Khí, Luyện Thần kiêm tu, nếu như lại kiêm tu Luyện Thể, thực lực tất nhiên tiến thêm một bước tăng cường . Nhưng đồng dạng, cũng sẽ nhờ đó tiêu hao càng nhiều tinh lực .

Suy tư nhiều lần, vẫn là tạm thời gác lại, quyển này Kim Cương Quyết phẩm chất quá kém, coi như luyện cũng thuộc về yếu .

Sau đó là pháp bảo, vơ vét tài sản toàn bộ Bích Châu Tu Đạo Giới, nhưng có thể xuất ra hoặc là cam lòng cho xuất ra pháp bảo, cũng chỉ có Tứ Đại Tông Môn . Ngũ quan dâng ra Long Mã, cho nên còn lại ba nhà khác, tổng cộng Lục món pháp bảo .

Cái này Lục món pháp bảo, toàn bộ đều là hạ phẩm Pháp Khí .

Một cây Hàng Ma Xử, một bả Thanh Cương kiếm, một cây Hỗn Thiết Côn, ba cái công kích hình pháp bảo . Một mặt Thanh Đồng Thuẫn, nhất kiện không có khe đạo bào, hai kiện pháp bảo loại phòng ngự . Cuối cùng còn có một con Nhiếp Hồn Linh, Chân Khí thôi động nhưng mê hoặc lòng người, tính có ý tứ nhất nhất kiện .

Lại sau đó là đan dược, đan dược vốn là hiếm thấy, hơn nữa thuộc về vật tiêu hao, một dạng không nhiều lắm . Vơ vét toàn bộ Bích Châu Tu Đạo Giới, Mễ Tiểu Hiệp cũng chỉ được hai bình .

Một lọ tăng Chân Khí Tụ Khí Đan, trong chỉ có năm hạt . Một lọ Giải Độc sạch huyết đan, phổ thông độc tổn thương cũng có thể hiểu rõ trị .

Trừ hai bình đan dược, Mễ Tiểu Hiệp còn phải ngon giống vậy đồ đạc, chính là Vương gia Thối Thể dịch . Mễ Tiểu Hiệp miễn Vương gia hai vạn lượng bạc, đòi lấy ba phần Thối Thể dịch .

Thối Thể dịch có thể cường hóa Nhục Thân, tăng trưởng khí lực, ba phần có thể cung cấp ba người sử dụng, Mễ Tiểu Hiệp bản thân dùng một phần, mặt khác hai phần chuẩn bị lưu cho Tiểu Thạch cùng tiểu Lưu Bá Khâm .

Cuối cùng là dược liệu tài liệu, mặc dù không là đan dược thành phẩm, nhưng cũng đều là chút năm ngoái phần dược liệu, cùng với Huyền Thiết các loại tài liệu luyện khí .

"Ha hả, cũng không tệ lắm ."

Chỉnh lý một lần, Mễ Tiểu Hiệp thoả mãn gật đầu . Mặc dù không có quá thứ tốt, nhưng thắng ở số lượng nhiều.

Mấy thứ này không phải trong hòm báu khai ra, không thể nhận vào Trữ Vật Không Gian . Mễ Tiểu Hiệp tìm mấy cái bọc quần áo, chừa lại Tụ Khí Đan cùng Thối Thể dịch, dư đều đóng gói cất xong .

Dùng đan dược cần khoảng cách thời gian, nhưng Mễ Tiểu Hiệp tu tập Thiên Thư ăn thiên, không bị ảnh hưởng .

Ngồi xếp bằng, trước tiên ăn Tụ Khí Đan . Không đến nửa canh giờ là được luyện hóa một viên, như vậy hai canh giờ sau đó, năm hạt Tụ Khí Đan toàn bộ hấp thu luyện hóa .

Nội Thị phía dưới, Mễ Tiểu Hiệp Chân Khí số lượng rõ ràng tăng, nhưng khoảng cách Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, còn có một khoảng cách rất lớn .

Tụ Khí Đan sau đó, tiếp tục ăn Thối Thể dịch . Thối Thể dịch là cường hóa Nhục Thân nước thuốc, nguyên vốn cần trộn lẫn vào nước tắm, đi qua tắm phương thức hấp thu . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp có ăn thần thông, đơn giản uống xong từ trong hấp thu .

Lục sắc nước thuốc, nhìn qua xác thực có chút ác tâm . Nhưng đồng dạng ăn sau khi luyện hóa, rõ ràng cảm giác Nhục Thân cường rất nhiều . Bất quá đáng tiếc, Thối Thể dịch dù sao không phải là linh đan, không đủ để sản sinh cùng loại cửu ngưu nhị hổ thể chất năng lực .

"Hô, đều lúc này ."

Chờ Thối Thể dịch hoàn toàn hấp thu, Mễ Tiểu Hiệp mở mắt, đã là trời sáng choang . Giá trị hai triệu hai trăm ngàn lượng tài vật đã trang xa, ngày hôm nay sẽ phản hồi Lưỡng Giới Sơn .

"Đại nhân, người xem chiếc xe ngựa này có thể chứ ."

Buổi trưa thời điểm, đoàn xe chờ xuất phát, trong có một chiếc thư thích mã xa, là vì Mễ Tiểu Hiệp đặc biệt chuẩn bị .

" Được ! Xuất phát!"

Mễ Tiểu Hiệp tiến vào mã xa, bên trong rất rộng rãi cũng rất thoải mái, gật đầu xông bên ngoài hô to một tiếng .

Phi Ngư kỵ mã ở trước đoàn xe mặt mở đường, hai nghìn binh mã áp giải gần trăm chiếc xe ngựa, đội ngũ chậm rãi khởi động, thẳng đến Lưỡng Giới Sơn .

"Lạn Kha Ca Quyết, nhưng thật ra nhìn có gì đặc biệt ."

Mễ Tiểu Hiệp sở dĩ không cưỡi ngựa, mà là ngồi xe, cũng không phải là vì hưởng thụ, mà là vì tu luyện .

Nổi tiếng Bích Châu Lạn Kha Ca Quyết, trừ Lương, Vương hai nhà ở ngoài, Tiết gia quyển kia Mễ Tiểu Hiệp không muốn, nhưng thật hắn sớm đã thu vào tay .

Lúc trước Hàn Minh Nghĩa mật báo, Vi Hồng Thông mượn đề tài để nói chuyện của mình, cướp giật Tiết gia Lạn Kha Ca Quyết . Sau lại Mễ Tiểu Hiệp diệt Vạn Phúc Giáo, giết Vi Hồng Thông, quyển này ca quyết liền rơi vào trong tay hắn .

Cho nên nói, năm đó Lạn Kha nhân vương chất truyền lại ca quyết, Tiết, Lương, Vương Tam gia phiên bản, Mễ Tiểu Hiệp đã tập tề!

Đoàn xe tiến lên thong thả, thừa dịp lúc này, Mễ Tiểu Hiệp phải thật tốt nghiên cứu một phen .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

104 Long Mã trình diễn miễn phí thái tử

Đoàn xe tiến lên thong thả, bảy tháng xuất phát, chính trực cây cỏ sum xuê, đợi được đạt đến Lưỡng Giới Sơn, đã là kim Thu tháng mười, trung gian đã đi ba tháng!

Mễ Tiểu Hiệp ngồi xe ngựa, rất ít lộ diện, phần lớn thời gian đều dùng đến tìm hiểu Lạn Kha Ca Quyết .

"Thì ra là thế!"

Chỉ lát nữa là phải đạt tới Lưỡng Giới Sơn, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt vui sướng, rốt cục có thu hoạch .

Lúc trước Vương Chất truyền bá Lạn Kha Ca Quyết, chỉ có Tiết, Lương, Vương Tam gia tổ tiên có linh căn, cho nên mới có thể lĩnh ngộ .

Nhưng ba người căn cốt bất đồng, tư duy kiến giải cũng bất đồng, cho nên đoạt được cũng không giống với . Tuy là ca quyết văn tự tương đồng, nhưng trong trầm bổng du dương khác biệt rất lớn .

Kể từ đó, liền hình thành một loại hoàn toàn mới ca quyết, bởi huyết mạch nguyên nhân, chỉ thích hợp bọn họ đời sau Tôn tu luyện . Đây cũng là vì sao, trừ Tam gia hậu nhân ở ngoài, dù ai cũng không cách nào hiểu thấu đáo Lạn Kha Ca Quyết . Bao quát đạt được Tiết gia ca quyết Vi Hồng Thông, cùng với đạt được Vương gia ca quyết ngũ quan .

Vương Chất truyền bá ca quyết, Tiết, Lương, Vương Tam gia từ một sinh ba . Nhưng đồng dạng, ba cũng có thể Hóa một . Mễ Tiểu Hiệp tập tề Tam gia ca quyết, trải qua ba tháng thôi diễn tìm hiểu, rốt cục trả tướng mạo sẵn có, đạt được nguyên thủy Lạn Kha Ca Quyết!

"Quả nhiên huyền diệu . . ."

Chỉnh lý ra nguyên thủy ca quyết, Mễ Tiểu Hiệp đem Tam gia ca quyết đều bị phá huỷ . Chuyên tâm tìm hiểu ca quyết, không khỏi một trận tán thán, không hổ là Tiên Nhân truyền lưu .

Lúc trước Tiết, Lương, Vương Tam gia tổ tiên, bởi vì người mang linh căn, cho nên có thể tìm hiểu Lạn Kha Ca Quyết . Nhưng bọn hắn chỉ là cấp thấp nhất Hoàng linh căn, tư chất hữu hạn, Mễ Tiểu Hiệp bây giờ là Huyền Linh cây, nhất định có thể tìm hiểu ra càng mạnh kỹ năng!

"Nếu như . . ."

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại nghĩ, nếu như hắn đem linh căn đề thăng tới Địa Giai, trở lại tìm hiểu quyển này Lạn Kha Ca Quyết, có phải hay không còn sẽ có càng đại thu hoạch ?

"Từ từ sẽ đến đi."

Lạn Kha Ca Quyết có hay không lớn như vậy tiềm lực, còn rất khó nói . Mễ Tiểu Hiệp cười cười, lúc này trước tiên từ đó có lĩnh ngộ ra kỹ năng rồi hãy nói . Bởi vì phải lĩnh ngộ ra vượt qua Tiết, Lương, Vương Tam gia kỹ năng, cũng cần tiêu hao thời gian dài hơn .

Chính là thật là phiền không sợ trễ, Mễ Tiểu Hiệp cũng không nóng nảy .

"Còn lại một cây ."

Đoàn xe còn đang chậm rãi tiến lên, Mễ Tiểu Hiệp tìm hiểu một hồi Lạn Kha Ca Quyết, từ trong bọc quần áo lấy ra một cây trăm năm Dã Sơn Tham . Tựa như ăn làm cây cải củ giống nhau, vài cái mớm liền nuốt xuống .

Trước khi bắt chẹt Bích Châu Tu Đạo Giới, Mễ Tiểu Hiệp được đến lượng lớn người có tuổi phần dược liệu . Trong có hi hữu có kịch độc, nhưng càng nhiều là Đại Bổ Dược tài, tỷ như trăm năm nhân sâm, Thiên Niên Linh Chi các loại .

Mễ Tiểu Hiệp ăn thần thông mới tầng thứ nhất, không thể tiêu hóa độc dược, nhưng này chút thuốc bổ không quan hệ . Mặc dù không có luyện chế đan dược hữu hiệu, ăn sau đó cũng có thể cường tráng thân thể, tăng Chân Khí .

Đoạn đường này đi tới, Mễ Tiểu Hiệp một bên tìm hiểu Lạn Kha Ca Quyết, một bên ăn thuốc bổ . Chờ tới bây giờ, mấy bao quần áo thuốc bổ đã bị hắn ăn sạch bách .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp thân thể tố chất tiến thêm một bước tăng cường, hiệu quả kham so với trước kia ăn Thối Thể dịch . Hiện tại coi như chỉ bằng vào Nhục Thân, coi như không cần sức của chín trâu hai hổ, Mễ Tiểu Hiệp cũng cường tráng cùng Hùng giống như .

Mặt khác, Chân Khí đề thăng còn muốn càng thêm rõ ràng, bốn tháng trước vừa mới đột phá Tam Trọng Thiên, hiện tại đã đạt được Tam Trọng Thiên trung kỳ .

"Hô! Còn thiếu một chút ."

Cuối cùng một cây trăm năm Dã Sơn Tham hoàn toàn luyện hóa, Mễ Tiểu Hiệp phun ra một hơi Bạch khí, Nội Thị phía dưới, chỉ thấy dạ dày túi trở nên cứng cáp hơn, hơi hiện lên xích hồng sắc .

Ăn làm Thiên Thư đệ 94 thiên, chung quy tổng cộng chia làm ba tầng .

Mễ Tiểu Hiệp tiếp thu Ngọc Bích truyền thừa sau đó, trực tiếp tiến nhập tầng thứ nhất, hiệu quả là gia tốc thức ăn hấp thu, nhưng vẫn không thể uống thuốc độc . Các loại tu đến Đệ Nhị Tầng, liền chẳng phân biệt được có độc hay không, toàn bộ có thể luyện hóa hấp thu .

Mà cái gọi là ăn, thật là một môn đúc luyện dạ dày túi thần thông . Phương pháp tu luyện cũng rất đơn giản, xem như là dùng vào phế lui đạo lý, ăn nhiều dạ dày túi tự nhiên càng cường đại hơn . Các loại ăn nhiều đủ, là được đạt được Đệ Nhị Tầng .

Mễ Tiểu Hiệp trước khi ăn rất nhiều đan dược, hiện tại lại liên tiếp ăn đại lượng người có tuổi phần thuốc bổ, dạ dày túi không ngừng rèn luyện, đã sắp đột phá Đệ Nhị Tầng!

Chi xoay!

Chiều hôm đó, Mễ Tiểu Hiệp đang tu luyện, mã xa bỗng nhiên dừng lại . Từ cửa sổ ló vừa nhìn, chỉ thấy cách đó không xa một tòa núi lớn, ngũ phong tương liên, đoàn xe rốt cục đạt tới Ngũ Hành Sơn!

"Hoan nghênh các tướng sĩ chiến thắng trở về trở về!"

Sớm nhận được tin tức, Lý Tú Ninh tự mình dẫn tướng sĩ ra trại nghênh tiếp . Theo Lý Tú Ninh hét lớn một tiếng, phía sau mấy nghìn tướng sĩ cùng kêu lên hô to, sinh Uy Chấn Thiên .

"May mắn không làm nhục mệnh, sao dám làm phiền tướng quân đại giá ."

Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Ngư tiến lên, khom mình hành lễ nói rằng .

"Các ngươi kiếm chi phí phí hai trăm hai mươi hơn vạn lưỡng, ta ra nghênh tiếp lại bị cho là cái gì ."

Lý Tú Ninh cười cười, khen ngợi liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp . Sau đó ngẩng đầu nhìn thật dài đoàn xe, từng chiếc một thu hoạch lớn mã xa, trên mặt lộ ra một kích động .

Hơn 220 vạn lượng tiền bạc, Lưỡng Giới Sơn Trường Thành sắp đột ngột từ mặt đất mọc lên!

Sau đó, đoàn xe chậm rãi lái vào doanh địa, tự có quan tướng phụ trách . Mễ Tiểu Hiệp các tướng lãnh thì đi đầu một bước, trong đại trướng đã thiết lập tốt yến hội, Lý Tú Ninh muốn vì bọn họ ăn mừng .

Quân doanh cấm rượu, nhưng thức ăn cực kỳ phong phú, hơn nữa trừ Lý Tú Ninh ở ngoài, trong quân chủ yếu tướng lĩnh, phàm là không có quân vụ trong người, toàn bộ trình diện!

Lần này có thể xoay sở đủ hai triệu chi phí phí, có thể nói toàn do Mễ Tiểu Hiệp công lao . Cho nên yến hội mới vừa bắt đầu, ở Lý Tú Ninh cầm đầu sau đó, chúng quan tướng đều lấy trà thay rượu, kính Mễ Tiểu Hiệp .

Coi như Mễ Tiểu Hiệp tu luyện qua ăn dạ dày túi, cũng có một hạn độ, cái nào uống nhiều như vậy nước trà . Cái bụng căng đến khó chịu, yến hội còn không có tiến hành được một nửa, hắn cũng đã chạy ba chuyến nhà vệ sinh .

Chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp lúng túng, chúng quan tướng một trận cười xấu xa, bởi vì cấm rượu ít nhiều có chút chưa hết hứng, nhưng có thể đem người uống chạy nhà vệ sinh, coi như là một loại khác lạc thú .

"Đối với tướng quân, làm sao không gặp ngươi kỵ con Long mã kia ?"

Lần thứ ba từ nhà vệ sinh trở về, vội vã đỡ mấy tướng quân trà, Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc vấn Lý Tú Ninh .

Phi Ngư ở Mã Vương Cốc bắt được hơn bảy trăm thất chất lượng tốt ngựa hoang, ngoài ra còn có hai con phổ thông Long Mã . Kể cả ngũ quan dâng lên Ngân Lân Mã Vương, hai con phổ thông Long Mã, đã sớm trước một bước đuổi về Lưỡng Giới Sơn .

Ngân Lân Mã Vương hiến cho Lý Tú Ninh, nhưng vừa rồi ra trại nghênh tiếp thời điểm, Lý Tú Ninh kỵ cũng là phổ thông chiến mã .

"Ha hả, con ngựa kia Vương thật là uy vũ, ta rất thích . Nhưng quân tử có giúp người thành đạt, cho nên ta dùng ngươi danh nghĩa, đã đưa về Trường An Thái Tử Phủ ."

Lý Tú Ninh cười cười, khá có thâm ý xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt .

"Ta danh nghĩa . . . Đưa cho Thái Tử Điện Hạ ?"

Nghe được tin tức này, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt ngẩn người tại đó .

Làm võ tướng, nào có không ham muốn mã, Ngân Lân Mã Vương loại này Thần Câu đưa đến, Lý Kiến Thành nhất định vui mừng . Lý Tú Ninh làm như thế, trên thực tế là bang Mễ Tiểu Hiệp lấy lòng hiện nay thái tử .

Không thể không nói, Lý Tú Ninh có lòng tốt . Hơn nữa nàng chính là võ tướng, có thể đem Ngân Lân Mã Vương tặng người, đủ thấy nàng đối với Mễ Tiểu Hiệp chiếu cố!

Nhưng nàng nào biết đâu rằng, Mễ Tiểu Hiệp nếu không không muốn phách thái tử nịnh bợ, ngược lại muốn nhanh lên phủi sạch quan hệ . Phòng ngừa bốn năm sau Huyền Vũ Môn Binh Biến, biến thành tao ương cá trong chậu .

Nhưng đầu tiên là một quyển Bách Gia Tính , Mễ Tiểu Hiệp đã khiến cho Lý Kiến Thành coi trọng . Hiện tại lại dâng lên Ngân Lân Mã Vương, hơn nữa Lý Tú Ninh nhất định sẽ thêm mắm thêm muối, đem Mễ Tiểu Hiệp xoay sở đủ hai triệu Quân Phí công tích vĩ đại nói ra .

Bởi vậy, Mễ Tiểu Hiệp muốn không bị trọng dụng đều khó khăn!

"Tạ tướng quân chiếu cố ."

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý phát khổ, còn phải giả ra vẻ mặt kích động vui vẻ, hướng Lý Tú Ninh nói lời cảm tạ .

Lý Tú Ninh nhìn Mễ Tiểu Hiệp cười cười, làm việc tốt sau đó vẻ mặt cảm giác thỏa mãn . . .

Sau đó yến hội tiếp tục, mặc dù không có rượu, nhưng là phải tận hứng, mãi cho đến muộn mới nghỉ .

Mà các loại khánh công yến sau đó, sẽ bắt đầu tu kiến Lưỡng Giới Sơn Trường Thành!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

105 Cấm Chế phá vỡ

Xoay sở đủ tu kiến Trường Thành phí dụng, Mễ Tiểu Hiệp lập tức phái người ra roi thúc ngựa chạy về Lưỡng Giới Sơn, đem tin tức gây cho Lý Tú Ninh .

Lý Tú Ninh nghe xong đại hỉ, đồng thời lập tức tay chuẩn bị, cùng lúc từ Các Châu Huyện điều đi am hiểu Thổ Mộc công tượng, cùng lúc từ phụ cận địa phương thu thập sức lao động .

Chờ Mễ Tiểu Hiệp đem tiền bạc vận đến, Lý Tú Ninh đã trù bị hai tháng, nhân viên phương diện đã vào chỗ . Ngay cả tu kiến Lưỡng Giới Sơn Trường Thành bản vẽ, ở một năm trước thì có .

Lý Tú Ninh đã sớm muốn tu Lưỡng Giới Sơn Trường Thành, cho nên sớm tìm người thiết kế đồ chỉ, chỉ là vẫn khổ nỗi không có kinh phí .

Dựa theo phần này bản vẽ, Trường Thành dùng Lưỡng Giới Sơn làm khởi điểm, dọc theo hai nước Biên Giới hướng nam phương bắc hướng kéo dài . Lưỡng Giới Sơn ngũ phong tương liên, trung gian có bốn cái thung lũng . Bản vẽ nhập gia tuỳ tục, đem trung gian một cái thung lũng hoàn toàn đào ra, thành lập một tòa cửa khẩu, mặt khác ba thung lũng thì gia cố tăng cao, hình thành tấm chắn thiên nhiên .

"Quá tốt!"

Chứng kiến bản vẽ, Mễ Tiểu Hiệp song quyền nắm chặt, vẻ mặt kích động .

Dựa theo bản vẽ đào ra một đoạn thung lũng, tất nhiên phá hư Ngũ Hành Sơn Địa Mạch . Địa Mạch bị hủy, Ngũ Hành Chi Khí không còn cách nào tự do lưu động, Sơn Trung Cấm Chế tất PHÁ...!

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp vẫn còn ở khổ não, như thế nào dẫn đạo thi công có chút Cấm Chế, hiện tại toàn tỉnh .

Tất cả chuẩn bị ổn thỏa, ba ngày sau, Lý Tú Ninh Phần Hương tế bái thiên địa, Lưỡng Giới Sơn Trường Thành chính thức khởi công!

"Rốt cục bắt đầu!"

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở chỗ cao, chỉ thấy các công nhân ở thung lũng chặt cây cây cối, khai thác hòn đá, một là đem thung lũng triệt đào ra, hai là liền mà chuẩn bị tu kiến Trường Thành tài liệu .

Bởi tài chính sung túc, cho nên nhân thủ cũng đủ . Dựa theo theo tốc độ này tiến hành, hẳn là bốn năm ngày liền có thể đem Địa Mạch móc đoạn!

Đào núi tu kiến Trường Thành, phụ trách trong coi Tôn Ngộ Không Sơn Thần thổ địa, Ngũ Phương Yết Đế, nhất định khẩn trương kinh hoảng . Nhưng bọn hắn chỉ là tiểu thần, nào dám ngăn cản Đại Đường tướng sĩ, nhiều lắm là đi bẩm báo Như Lai Phật Tổ .

Lần này đi Linh Sơn đường xá xa xôi, coi như đáp mây bay cũng phải mấy ngày . Hơn nữa Sơn Thần thổ địa thân phận thấp, lại làm sao có thể đơn giản nhìn thấy Như Lai Phật Tổ .

"Đại sự đã thành!"

Tính toán thời gian, ở Như Lai Phật Tổ đến trước khi tới, là được móc đoạn Địa Mạch, hủy diệt Cấm Chế!

Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động, tuy là cũng sẽ không làm lỗi, nhưng vẫn là trong lòng lo lắng . Sở trừ tu luyện ở ngoài, Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày buổi trưa cũng phải đi kiểm tra đào núi tiến trình .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp quan tâm như vậy Trường Thành tu kiến, các tướng sĩ đều giơ ngón tay cái lên, cúc cung tận tụy đến chết mới thôi, thực sự là rường cột nước nhà a .

Đang nóng nảy trong khi chờ đợi, thời gian ngày lại ngày trôi qua . Ngày thứ tư sáng sớm, Sơn Trung bỗng nhiên truyền đến 1 tiếng ông hưởng, phảng phất cả ngọn núi Lâm đều ở đây rung động .

Mễ Tiểu Hiệp đang tu luyện, trong nháy mắt trợn to hai mắt, vội vã chạy ra trướng bồng, chạy đến chỗ cao quan vọng .

Các công nhân vẫn còn tiếp tục đào núi, cái kia thung lũng đã bị đào ra một một mảng lớn . Tối trọng yếu là, một trận gió núi thổi qua, Sơn Trung sương mù màu trắng bắt đầu tiêu tán .

". . . Rốt cục thành!"

Vụ khí tán đi, chính là Cấm Chế giải trừ đặc thù! Mễ Tiểu Hiệp kích động song quyền nắm chặt, rốt cục bài trừ Cấm Chế, rốt cục có thể đi thấy Tôn Ngộ Không!

"Được mau nhanh!"

Hiện tại Cấm Chế đã giải trừ, nhưng bất luận là Như Lai Phật Tổ, vẫn là trong coi Sơn Thần thổ địa, chắc chắn sẽ không ngồi yên không lý đến . Nói không chừng một hai ngày sau, Cấm Chế sẽ một lần nữa kéo .

Dù sao bằng vào thần tiên thủ đoạn, coi như không dựa vào Ngũ Hành Sơn bản thân Ngũ Hành Chi Khí, thành lập Cấm Chế cũng không phải việc khó .

Cho nên liền là hôm nay, Mễ Tiểu Hiệp phải đi gặp Tôn Ngộ Không!

Nhưng còn có một cái vấn đề, Tôn Ngộ Không có núi Thần Thổ đất cùng Ngũ Phương Yết Đế trong coi, Mễ Tiểu Hiệp nên như thế nào vòng qua cái này thất tôn đại thần?

"Hắc hắc, ta xem ai dám ngăn cản ta!"

Thật đang giải trừ Cấm Chế trước khi, Mễ Tiểu Hiệp liền đang suy tư vấn đề này, tuy là khó làm, cũng may Kỷ Thiên Chi trước đã có chủ ý .

Chỉnh lý quần áo, bình phục một cái tâm tình kích động, Mễ Tiểu Hiệp đi trước quân doanh lều lớn, đi gặp Lý Tú Ninh .

"Mễ tiên sinh, có chuyện gì không ?"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên tiến đến, đang xem tấu Lý Tú Ninh ngẩng đầu, cười cười hỏi .

"Hồi bẩm tướng quân, vừa rồi Sơn Trung dị động, hạ quan lo lắng ảnh hưởng tu kiến Trường Thành, riêng đi kiểm tra xuống. Ai biết quả nhiên có tình huống, tựa như là tà ma quấy phá!"

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt nghiêm túc, cực kỳ trịnh trọng nói rằng .

". . . Tà ma quấy phá ?"

Lý Tú Ninh nhíu mày lại, tiếp tục trùng điệp lạnh rên một tiếng .

"Tà Ma Ngoại Đạo, chẳng lẽ còn muốn ngăn trở ta xây trường thành ? Nếu quả thật có tà ma, Đại Đường tướng sĩ Bảo Cảnh An Dân, cũng có thể trảm yêu trừ ma!"

"Tướng quân nói cực phải!"

Mễ Tiểu Hiệp vội vã phụ họa, lại nói tiếp .

"Vì dùng phòng ngừa vạn nhất, xin đem quân cho quyền hai ta thiên tướng sĩ, vào núi tra rõ!"

Sau khi nói xong, Mễ Tiểu Hiệp khóe mắt len lén xem Lý Tú Ninh, trong lòng không khỏi có chút tâm thần bất định .

Dựa theo Mễ Tiểu Hiệp suy nghĩ, nếu như chỉ bằng vào hắn lực một người, nhất định sẽ bị trong coi thổ địa Sơn Thần ngăn cản . Nhưng nếu như mang theo đại đội binh mã, Đại Đường quân uy mở đường, cái nào tóc thần dám ngăn!

Đương nhiên, đối phương khẳng định ngầm chế tạo phiền phức, nhưng Mễ Tiểu Hiệp có ít nhất thử một lần cơ hội .

"Hiện ở một bên tu kiến Trường Thành, còn vừa muốn cảnh giác Thát Đát quốc xâm chiếm, các tướng sĩ đều rất mệt nhọc ."

Trầm ngâm chốc lát, Lý Tú Ninh mở miệng nói .

"Ta đây sẽ vừa vặn không có việc gì, không bằng như vậy, ta đi với ngươi một chuyến, trước tiên đi xem tình huống như thế nào ."

Nổi vừa nghe thấy Lý Tú Ninh từ chối, Mễ Tiểu Hiệp tâm lý hơi hồi hộp một chút . Đang muốn lại vào nói khuyên bảo, chợt nghe Lý Tú Ninh phía sau nói, không khỏi ngẩn ra ngẩn người tại đó .

"Đi, chúng ta đi nhìn, nơi nào đến Tà Ma Ngoại Đạo, dám ngăn cản ta Đại Đường!"

Lúc này, Lý Tú Ninh đã có thân, đem trương mục bảo đao vượt đến bên hông, cất bước liền đi ra ngoài .

". . . Dạ ! Vậy làm phiền tướng quân!"

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, sau một hồi lâu khẽ cắn môi, gật đầu đuổi kịp .

Dựa theo Mễ Tiểu Hiệp bản ý, là muốn điều động quân đội mở đường, không nghĩ tới Lý Tú Ninh tự thân xuất mã . Mà trên thực tế, đừng nói là hai nghìn binh sĩ, coi như là hai vạn, cũng so ra kém một cái Lý Tú Ninh!

Lý Tú Ninh là chưởng quản mấy vạn đại quân nguyên soái, chinh chiến thiên hạ giết người vô số, bản thân liền mang theo cường đại sát khí . Chỉ bằng vào cái này cổ sát khí, phổ thông Âm Thần hoặc là Quỷ Vật, căn bản không dám gần nàng thân .

Tối trọng yếu một điểm, nàng là lớn Đường công chúa, thân phận tôn kính . Chính là Sơn Thần thổ địa, hoặc là Ngũ Phương Yết Đế, địa vị cách biệt quá xa, sao dám ngăn nàng ?

Cho nên có Lý Tú Ninh đồng hành, Mễ Tiểu Hiệp nhìn thấy Tôn Ngộ Không cơ hội ngược lại lớn hơn nữa!

Nhưng đồng dạng, hiện tại có một cái vấn đề .

Tôn Ngộ Không bị áp ở dưới chân núi năm trăm năm, ngay cả chuyển cái ổ cũng không thể, đây đối với một con hiếu động hầu tử mà nói, đơn giản là một loại dằn vặt . Rất khó nói, hiện tại Tôn Ngộ Không đây là cái gì tính tình, có hay không bị buộc thành một con điên hầu tử ?

Lùi một bước nói, coi như Tôn Ngộ Không không có bị bức điên, đó cũng là hàng thật giá trị Yêu Vương, vốn cũng không phải là tính cách dịu ngoan chủ nhân .

Nếu như nhìn thấy Tôn Ngộ Không, vạn nhất hắn nổi cơn giận, giết hoặc là tổn thương Lý Tú Ninh, làm sao bây giờ ?

Công Chúa thiên kim khu, cái này rất mạo hiểm a!

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp phải nhìn thấy Tôn Ngộ Không, hơn nữa phải dành thời gian, cho nên khẽ cắn môi, chỉ có thể khiến Lý Tú Ninh mạo hiểm như vậy!

"Nơi đây phong cảnh cũng không tệ lắm ."

Ra đại doanh, Mễ Tiểu Hiệp phía trước dẫn đường, Lý Tú Ninh nhìn ngọn núi cảnh thu, vẻ mặt sung sướng tựa như du ngoạn giống nhau .

"Thời gian dài như vậy, ngươi cái này còn là lần đầu tiên theo ta đi ra đi dạo một chút ."

Đi một hồi, Lý Tú Ninh cười nói một câu .

Mễ Tiểu Hiệp không yên lòng, hiện tại đầy đầu đều là Tôn Ngộ Không, nghĩ một ngày Tôn Ngộ Không bão nổi, nên đối phó ra sao, chỗ nào nghe rõ Lý Tú Ninh nói cái gì .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp tâm sự nặng nề, Lý Tú Ninh cười cười, không nói gì nữa .

"Dừng chân . . . Nhị vị dừng chân . . ."

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên truyền đến tiếng la, hai người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy là một gã lão hán, chống gậy hướng bên này vội vội vàng vàng đi tới .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

106 tóc thần

"Lão hán ?"

Nhìn qua được có tám chín mươi tuổi, vóc người thấp bé, lưng Cung lợi hại, một xấp dầy râu bạc trắng hầu như tiếp xúc tới mặt đất . Trong tay chống gậy, run rẩy sững sờ lại một đường chạy chậm .

Lý Tú Ninh mặt mang nghi hoặc, Đại Sơn rừng già, lão hán này là làm cái gì ?

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở bên cạnh, liếc mắt nhìn khẽ nhíu mày . Hoàng sắc danh xưng, đẳng cấp biểu hiện LV 14, 14 Trọng sắc trời giới tu sĩ! Nếu như phổ thông lão hán có thể có loại tu vi này, người tu đạo cũng không tránh khỏi nhiều lắm .

"Các ngươi không thể càng đi về phía trước ."

Rất nhanh, lão hán chạy tới trước mặt, hù nghiêm mặt nói với Lý Tú Ninh .

"Đây là Ngũ Hành Sơn, bên trong có Sài Lang Hổ Báo, yêu ma quỷ quái . Đừng càng đi về phía trước, sẽ gặp nguy hiểm, cẩn thận khó giữ được tánh mạng!"

"Sài Lang Hổ Báo ? Yêu ma quỷ quái ?"

Lý Tú Ninh nao nao, liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp không nói gì, tâm lý âm thầm cười nhạt . Có thể có bực này tu vi, khẳng định chính là trong coi Tôn Ngộ Không thần tiên . Sơn Thần thổ địa, Ngũ Phương Yết Đế, chỉ là không biết hắn là vị nào .

Hắn biến hóa thành lão hán, rõ ràng là cố ý đe dọa Lý Tú Ninh, vì ngăn cản bọn họ tiếp tục đi phía trước, để tránh khỏi nhìn thấy Tôn Ngộ Không .

"Ha hả, chúng ta chính là tới tìm yêu ma quỷ quái, vậy cũng được vừa lúc ."

Lý Tú Ninh cười cười, cất bước, liền kính đi thẳng về phía trước .

Mễ Tiểu Hiệp cũng cười cười, không nói chuyện, theo tiếp tục đi phía trước .

"Ai! Không thể đi lên trước nữa! Đừng đi phía trước!"

Thấy hai người không nghe khuyên bảo, lão hán cấp bách giậm chân hô to, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Tú Ninh chỗ nào nghe hắn, cũng không quay đầu lại đi xa .

"Ha hả, lão hán này còn thật có ý tứ ."

Đi một hồi, lão hán không có theo tới, Lý Tú Ninh bỗng nhiên cười nói với Mễ Tiểu Hiệp .

" Ừ, thật có ý tứ ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, ứng với một câu .

Nhưng Lý Tú Ninh nụ cười, thấy thế nào đều có chút cổ quái, dường như có cái gì chớ để ý nghĩ . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghĩ, lẽ nào Lý Tú Ninh biết cái gì ?

Càng nghĩ càng kỳ quái, Mễ Tiểu Hiệp nói là vì tra xét Yêu Tà, loại nguy hiểm này sự tình, Lý Tú Ninh lại chủ động yêu cầu cùng hắn cùng nhau, thực sự có chút khác thường .

Nhưng Lý Tú Ninh cụ thể nghĩ như thế nào, lại biết cái gì, Mễ Tiểu Hiệp một thời cũng đoán không ra . Ngược lại đạt được mục đích chính là, hiện tại cũng không đoái hoài tới suy nghĩ nhiều .

"Dừng lại! Mau dừng lại!"

Đi một hồi, bỗng nhiên lại có người kêu, lần này là một gã nam tử tráng niên . Cõng một gánh sài, chỗ hông chớ một bả búa, như là đốn củi tiều phu .

"Tiều phu ?"

Hoàng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 14, tại sao có thể là phổ thông tiều phu .

Huống hồ cái này sáng sớm, hắn tiều phu mới vừa vào núi, hắn chém liền tràn đầy một gánh sài, chẳng lẽ là tối hôm qua chém ?

"Các ngươi không thể đi lên trước nữa!"

Tiều phu đi tới gần, nhúng tay ngăn lại Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Tú Ninh lối đi, mặt đen lại quát lên .

"Vì sao ?"

Lý Tú Ninh khóe miệng cười nhạt, nhìn tên này tiều phu .

"Hỏi nhiều như vậy cần gì phải, nói chung các ngươi không thể đi lên trước nữa ."

Tiều phu trừng hai mắt, xúc phạm nói rằng .

"Trong thiên hạ đều là vương thổ, ở ta Đại Đường cảnh nội, vẫn còn có ta không thể đi địa phương ."

Lý Tú Ninh sắc mặt trầm xuống, với tay nắm chặt bên hông chuôi đao, lạnh giọng quát lên .

"Cút ngay! Bằng không diệt ngươi!"

"Ta . . ."

Tiều phu kinh ngạc, không nghĩ tới Lý Tú Ninh cứng rắn như thế .

Giữa lúc tiều phu không biết như thế nào cho phải, Lý Tú Ninh chỗ nào quản hắn, đã tiếp tục đi về phía trước .

"Ngươi không thể lại . . ."

Bạch!

Dưới tình thế cấp bách, tiều phu bắt lại Lý Tú Ninh, Lý Tú Ninh trong nháy mắt giận tím mặt, hàn quang lóe lên Loan Đao ra khỏi vỏ .

Dùng tiều phu tu vi, đương nhiên không e ngại đao kiếm bình thường, nhưng chọc giận Lý Tú Ninh cũng không phải là chơi thật khá . Tiều phu dọa cho giật mình, vội vã buông tay sau khi lùi một bước .

"Nếu như còn dám ngăn ta! Tháo dỡ ngươi đền miếu!"

Lý Tú Ninh lược câu nói tiếp theo, tiếp tục tiếp tục đi về phía trước .

Mễ Tiểu Hiệp như cũ không nói lời nào, bước nhanh đuổi kịp Lý Tú Ninh . tiều phu đứng tại chỗ, lại không dám lên trước ngăn cản .

"Tháo dỡ đền miếu . . ."

Tiếp tục đi về phía trước, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ Lý Tú Ninh vừa rồi nói . Nếu như là một gã phổ thông tiều phu, nơi nào đến đền miếu ? Nói như vậy, lẽ nào Lý Tú Ninh quả thực biết cái gì . . .

Nhưng lúc này trong khoảng cách vị trí, cũng chính là trấn áp Tôn Ngộ Không địa phương, đã không xa, chỗ nào còn quản nhiều như vậy .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp nhìn liếc mắt tiểu địa đồ, không khỏi nhướng mày, quả thực đã có thể chứng kiến trấn áp Tôn Ngộ Không chân núi vị trí . Nhưng kỳ quái là, dĩ nhiên không có bảo rương .

"Không đúng . . ."

Như Lai Phật Tổ bàn tay biến thành, trấn áp Tôn Ngộ Không Ngũ Hành Sơn, làm sao có thể không có bảo rương ? Mễ Tiểu Hiệp lại cẩn thận quan sát một lần, quả thực không nhìn thấy bảo rương .

Lẽ nào ở Ngũ Hành Sơn địa phương khác ? Cũng không luận nghĩ như thế nào, đều nên đang trấn áp Tôn Ngộ Không đất mới vừa đối với .

"A di đà phật, thí chủ dừng lại ."

Đúng lúc này, một tiếng niệm phật vang lên, ngẩng đầu nhìn lên, không biết từ nơi này toát ra ngũ hòa thượng, chắp hai tay ngăn lại phía trước .

Cái này ngũ hòa thượng ăn mặc tăng phục, cũng không giống Trung Nguyên trang phục, lộ một con vai, ngược lại giống như nước ngoài hòa thượng . Thân hình khô gầy, dường như không có gì đặc biệt .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp thấy rõ ràng, ngũ hòa thượng chính là hoàng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 16! Tu vi cao hơn nữa qua trước hai người, hơn nữa dùng Vọng Khí Thuật tham quan, hòa thượng sau đầu mơ hồ có Phật Quang Thiểm Thước .

"Ngũ Phương Yết Đế . . ."

Cái gọi là Ngũ Phương Yết Đế, là chỉ kim đầu Yết Đế, Ngân Đầu Yết Đế, Ba La Yết Đế, Ba La Tăng Yết Đế, Ma Ha Yết Đế, là Phật Giáo ngũ phương thủ hộ Đại lực thần .

Nhìn như vậy đến, cái này ngũ hòa thượng phải là Ngũ Phương Yết Đế .

"Hòa thượng mau tránh ra!"

Lý Tú Ninh sắc mặt âm trầm, tiến lên một bước, tay trái đã cầm chuôi đao .

"A di đà phật, cho dù đao phủ gia thân, chúng ta cũng không thể khiến khai, thí chủ không thể lại tiếp tục đi phía trước ."

Một gã hòa thượng nói rằng, bọn họ đều là hai mắt rủ xuống, một bức dẫu có chết không cho khí thế .

Lý Tú Ninh đao có thể hay không chém chết bọn họ, cái này rất khó nói . Nhưng nếu như bọn họ chính là không cho, quả thật có chút phiền phức .

"Nếu không phải khiến, ta tháo dỡ Miếu một trăm, hủy tháp một trăm, xua đuổi nhà sư ba vạn!"

Lý Tú Ninh bỗng nhiên cười nhạt, trầm giọng nói rằng .

"A di đà phật, coi như thí chủ đem thiên hạ nhà sư đuổi tận giết tuyệt, cũng chỉ là bỏ qua một bộ túi da mà thôi, chỉ cần trong lòng có Phật, sau khi chết cũng có thể quang vinh đăng cực vui ."

Hòa thượng tuyên một tiếng niệm phật, vẫn là thờ ơ .

Lần này không chỉ có là Mễ Tiểu Hiệp, ngay cả Lý Tú Ninh cũng bắt đầu cau mày . Nàng lớn nhất ỷ trượng, chính là nàng thân phận cùng quyền lực . Nếu như uy hiếp không dễ xài, nàng kia nhưng liền không có cách nào .

Mễ Tiểu Hiệp cau mày, nơi này cách Tôn Ngộ Không đã không xa, mượn tiền Phù còn lại một lần sử dụng cơ hội, có thể tinh chuẩn truyền tống 500m, chẳng lẽ muốn dùng cái này một lần cuối cùng ?

Nhưng coi như sử dụng mượn tiền Phù, cũng chưa chắc trốn được Ngũ Phương Yết Đế, dù sao bọn họ là 16 Trọng thiên Phật Tử .

"Ha ha! Rốt cục có người đến!"

Đúng lúc này, phía trước rừng cây ở chỗ sâu trong, bỗng nhiên truyền đến cười to một tiếng . Nghe được thanh âm, Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Tú Ninh đều là cả kinh, năm tên hòa thượng càng là trong nháy mắt sắc mặt đại biến .

"Tặc ngốc . . . Cho ta đây Lão Tôn . . . Cút!"

Sau một khắc, thanh âm lần nữa vang lên, trung khí mười phần ẩn chứa lôi đình chi nộ, người cuối cùng lăn tự xuất khẩu, trong nháy mắt cuồng phong gào thét, Già Thiên Tế Nhật!

"Tướng quân cẩn thận!"

Phát ra tiếng nhất định là Tôn Ngộ Không, hắn tuy là bị đặt ở Ngũ Hành Sơn xuống, nhưng dù sao vẫn là Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh! Lúc này phát cuồng rống giận, thanh thế quả thực so với bão còn khủng bố . Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, một tay lấy Lý Tú Ninh che chở ở sau người .

Ông! Phần phật!

Cuồng phong cuồn cuộn, trong xen lẫn cát đá, lực đạo to lớn giống như châu chấu . Mễ Tiểu Hiệp khởi động ba tầng Thiết Bố Sam, cục đá đánh vào Khí Tráo bên trên bang bang rung động .

Phong Sa che mắt, thấy không rõ tình huống, Mễ Tiểu Hiệp cầm thật chặc Lý Tú Ninh tay, gắt gao ngăn cản ở phía trước .

Lý Tú Ninh đứng sau lưng Mễ Tiểu Hiệp, mắt thấy thiên địa biến sắc, nhưng dù sao kéo dài sa trường, trừ cũng thoáng dùng sức rất nhanh Mễ Tiểu Hiệp tay, cũng không thấy cái gì sợ hãi .

Khoảng chừng 10 giây sau đó, cuồng phong lúc này mới ngừng kinh doanh, thiên địa lần thứ hai khôi phục thanh minh . Mễ Tiểu Hiệp ba tầng Thiết Bố Sam, cuối cùng còn chỉ còn một tầng, cũng may hữu kinh vô hiểm, không khỏi thở phào một cái .

"Di ?"

Mà lúc này lại ngẩng đầu nhìn lên, ngăn cản ở phía trước năm tên hòa thượng đã không thấy tăm hơi .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

107 thấy lớn Thánh

Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, cát bay đá chạy Già Thiên Tế Nhật, quét bay Ngũ Phương Yết Đế .

Nhìn chu vi trụi lủi cây cối, Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt . May mà là xông Ngũ Phương Yết Đế, nếu như đổi lại là hắn và Lý Tú Ninh, thì không phải là bị thổi đi đơn giản như vậy, sợ rằng thổi trúng ngay cả bụi đều không thừa .

Một lát, Mễ Tiểu Hiệp thật dài phun ra một ngụm trọc khí, chau mày . Tôn Ngộ Không là Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh, chính là đã từng hùng cứ một phương Yêu Vương, quả nhiên nguy hiểm!

Bất quá, vừa rồi cuồng phong không có lan đến Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Tú Ninh, nói rõ Tôn Ngộ Không còn có thể công nhận thị phi, đến mỗi người lạ chớ tới gần tình trạng .

"Tướng quân, chỉ đưa tới đây đi, kế tiếp không dám lại làm phiền đại giá ."

Buông ra Lý Tú Ninh, Mễ Tiểu Hiệp xoay người nói rằng . Vừa rồi thấy được Tôn Ngộ Không Bạo Lệ, Mễ Tiểu Hiệp không dám lại để cho Lý Tú Ninh theo đi mạo hiểm .

Hơn nữa Sơn Thần thổ địa, Ngũ Phương Yết Đế, đều đã đuổi đi, kế tiếp cũng sẽ không cần Lý Tú Ninh mở đường .

"Tốt lắm, ngươi cẩn thận một chút!"

Lý Tú Ninh chân mày nhướn lên, có chút bận tâm nhìn Mễ Tiểu Hiệp, nhưng vẫn gật đầu .

Lý Tú Ninh mấy năm liên tục chinh chiến, đĩ nhiên không phải nhát gan hạng người . Nhưng nàng bây giờ là Lưỡng Giới Sơn chủ soái, quan hệ đến Biên Cảnh ổn định, không thể sai sót .

"Đa tạ Tướng quân!"

Mễ Tiểu Hiệp vừa rồi dùng một cái tiễn tự, Lý Tú Ninh cũng không có dị nghị, xem ra nàng đúng là có ý định trợ giúp Mễ Tiểu Hiệp . Mễ Tiểu Hiệp khom người nói tạ ơn, tiếp tục xoay người ly khai, hướng trấn áp Tôn Ngộ Không địa phương đi tới .

". . . Ai!"

Nhìn Mễ Tiểu Hiệp đi vào rừng rậm, thân ảnh rất nhanh tiêu thất, Lý Tú Ninh đứng một lát, chỉ có thể trùng điệp thở dài .

Biết rõ gặp nguy hiểm, nhưng vẫn là muốn đi . Lý Tú Ninh không biết nguyên do, nhưng tuyển chọn tin tưởng Mễ Tiểu Hiệp . Đồng thời âm thầm cầu khẩn, Mễ Tiểu Hiệp có thể bình an vô sự .

Có thể làm đã đều tổ chức, Lý Tú Ninh lại liếc mắt nhìn, cũng xoay người ly khai, phản hồi doanh địa .

". . . Đến ."

Mễ Tiểu Hiệp đi qua một rừng cây, trước mắt bỗng nhiên mở miệng đứng lên .

Chỉ thấy một mảnh đất trống, phía trước chân núi có một nhọt nhạt sơn động . Trong sơn động có một hộp đá, hộp đá trong mơ hồ có thể chứng kiến một cái đầu khỉ .

"Di, đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục hướng phía trước, muốn xem tỉ mỉ một ít, chợt thấy trong động một mảnh quang mang chớp thước! Tia sáng này hắn rất quen thuộc, chính là bảo rương toả ra Bảo Quang!

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, nơi đó có cái gì bảo rương ? Vội vã đi kiểm tra tiểu địa đồ, cũng không có bảo rương đánh dấu . Mễ Tiểu Hiệp lại về phía trước mấy bước, lúc này mới thấy rõ, phát quang nguyên lai là cái kia hộp đá!

"Chẳng lẽ là . . ."

Lần này Bảo Quang, cũng không phải kim sắc, ngân sắc, mà là thâm thúy Tử Sắc! Mễ Tiểu Hiệp trái tim tim đập bịch bịch, đây chẳng lẽ là một con đặc thù bảo rương!

Bảo rương tổng cộng chia làm năm loại, trừ kim, ngân, màu đồng, Mộc bốn loại ở ngoài, còn có một loại đặc thù bảo rương . Đặc thù bảo rương ngoại hình bất định, có thể là một con hộp, cũng có thể là một gian phòng ốc, thậm chí khả năng là một người, một ngọn núi .

Kim, ngân, màu đồng, Mộc bốn loại bảo rương, căn cứ Mễ Tiểu Hiệp đẳng cấp, con có thể khai ra tương ứng cảnh giới vật phẩm . Tỷ như Mễ Tiểu Hiệp bây giờ là Dục Giới tu vi, cho nên coi như là Kim Bảo rương, cũng chỉ có thể khai ra Dục Giới vật phẩm .

Nhưng đặc thù bảo rương bất đồng, sở dĩ là đặc thù bảo rương, cũng không phải đơn thuần bởi vì ngoại hình đặc thù, mà là bởi vì không bị Mễ Tiểu Hiệp tự thân đẳng cấp hạn chế!

Nói cách khác, cho dù Mễ Tiểu Hiệp chỉ là Dục Giới tu vi, đặc thù bảo rương đồng dạng có thể khai ra Sắc Giới, thậm chí là Vô Sắc giới, Tứ Phạm Thiên vật phẩm!

Đặc thù bảo rương, là một loại vượt qua mong muốn bảo rương .

Những thứ này Mễ Tiểu Hiệp đã sớm biết, nhưng hắn không biết là, đặc thù bảo rương đĩ nhiên không ở tiểu địa đồ biểu hiện!

"Quá tốt!"

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp liền suy đoán, trấn áp Tôn Ngộ Không địa phương sẽ có bảo rương, nhưng tiểu địa đồ bên trên vẫn không có, hắn còn một lần hoài nghi đoán sai lệch lạc .

Trăm triệu không nghĩ tới, nơi đây chẳng những có bảo rương, hơn nữa còn là một con đặc thù bảo rương!

Cùng kim, ngân, màu đồng bảo rương giống nhau, đặc thù bảo rương cũng cần chìa khoá mở ra . Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục tiến lên, muốn đụng chạm hộp đá, tra xét chìa khoá manh mối .

" A lô ! Ngươi tới nhà người khác cũng không chào hỏi sao!"

Đúng lúc này, tiếng nói chuyện vang lên .

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên lấy lại tinh thần, bất tri bất giác chạy tới sơn động cửa . Phía trước cũng liền năm thước, thạch trong hộp đè nặng một con khỉ, lộ đầu cùng một cái cánh tay, đang sườn cái đầu nhìn hắn .

Mễ Tiểu Hiệp định thần một chút, chỉ thấy con khỉ này mỏ nhọn lui má, Kim Tình hỏa nhãn, trên đầu chỉa vào cỏ xỉ rêu, mặt mày miệng mũi trong đều là cáu bẩn, nhìn qua rất chật vật .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không dám có chút khinh thị, ngược lại từ tâm kính nể . Bởi vì ... này chính là năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung Tôn Ngộ Không, kim sắc danh xưng, đẳng cấp LV 30!

"Tại hạ Mễ Tiểu Hiệp, gặp qua Tôn Đại Thánh ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, hít sâu một hơi trấn định lại, đối với Tôn Ngộ Không cung kính hành lễ .

"Di, ngươi biết ta đây Lão Tôn ?"

Tôn Ngộ Không trên dưới quan sát Mễ Tiểu Hiệp, con mắt quay tròn trực chuyển, mang trên mặt vẻ hưng phấn .

Năm trăm năm, hắn lần đầu tiên nhìn thấy người bên ngoài .

"Tôn Đại Thánh Đại Náo Thiên Cung, tam giới bên trong người nào không biết, người nào không bội phục ngươi bản lĩnh!"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, trắng ra phách một cái nịnh bợ .

"Hắc hắc, việc nhỏ việc nhỏ, đều là chuyện nhỏ ."

Tôn Ngộ Không quả nhiên thích nịnh hót, ngoài miệng nói không đáng giá nhắc tới, thực tế lại mừng rỡ vò đầu bứt tai .

Thấy thế, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm thở phào một cái . Vạn hạnh, cái này Tôn Ngộ Không thiết định không có đi lệch, nếu như một lời không hợp liền ăn thịt người, vậy hắn thật không có chiêu .

"Tôn Đại Thánh, lúc này nói là có rãnh hay không, có hay không Lục Nhĩ ?"

Tiếp tục cảnh giác xem chung quanh một cái, Mễ Tiểu Hiệp nhỏ giọng hỏi một câu .

"Thuận tiện thuận tiện, thuận tiện rất ."

Tôn Ngộ Không cười cười, có chút chẳng đáng nói rằng .

"Ta đây Lão Tôn ngủ ba năm, mới vừa mới tỉnh ngủ, mũi ngứa một cái hắt hơi, mười bốn con lỗ tai liền cho thổi tới ngoài ngàn dặm ."

"Như vậy, ta đây liền yên tâm ."

Vừa rồi Tôn Ngộ Không nổi lên cuồng phong, chẳng những thổi đi Ngũ Phương Yết Đế, còn thuận tiện mang thêm Sơn Thần, thổ địa . Nói cách khác, hiện tại không ai giám thị!

Mễ Tiểu Hiệp lại thở phào một cái, sau đó vào trong ngực đào đào, tay phải một viên quả đào, tay trái một quả chuối, cười rạng rỡ đưa tới .

"Ai nha! Thứ tốt, năm trăm năm chưa từng thấy!"

Chứng kiến quả đào cùng hương tiêu, Tôn Ngộ Không con mắt ửa ra hỏa, cũng không biết có phải hay không bệnh đau mắt lại phạm, đưa tay đã bắt qua đi .

Quả đào không đi tóc, hương tiêu không được lột da, liền trực tiếp như vậy hướng trong miệng bỏ vào, cùng bao nhiêu năm chưa ăn qua thứ gì đó .

Bất quá thật đúng là như vậy, Tôn Ngộ Không bị áp năm trăm năm, dựa theo Như Lai Phật Tổ ý chỉ, đói cho hắn thiết hoàn ăn, khát cho hắn màu đồng nước uống, chỗ nào ăn xong chính kinh thức ăn .

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp lo lắng, đói tức giận Tôn Ngộ Không đem hắn ăn một miếng, cho nên chuyên môn chuẩn bị quả đào cùng hương tiêu . Hiện tại xem ra hầu tử không ăn thịt người, Mễ Tiểu Hiệp cũng nhét vào trong ngực khó chịu, xem như là bộ cái giao tình .

Tôn Ngộ Không ăn Khai Tâm, Mễ Tiểu Hiệp lấy can đảm đi tới trước mặt, đem Tôn Ngộ Không đỉnh đầu cỏ xỉ rêu, cùng với cái cổ chu vi thảo nhổ . Tôn Ngộ Không chỉ để ý ăn quả đào cùng hương tiêu, cũng không đoái hoài tới phản ứng Mễ Tiểu Hiệp .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Nhổ có thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp nhân cơ hội đụng chạm hộp đá, gợi ý vang lên, Mễ Tiểu Hiệp vội vã kiểm tra chìa khoá manh mối .

"Gợi ý: Chân đạp Lăng Tiêu, bổng đả Nam Thiên Môn! Thế nhưng Phật Tổ, một khốn năm trăm năm . . ."

"Quả nhiên . . ."

Đạt được chìa khoá manh mối, Mễ Tiểu Hiệp lại là nhướng mày, cùng hắn dự liệu giống nhau . Con này đặc thù bảo rương, là bởi vì Tôn Ngộ Không ngưng tụ . Cho nên chìa khoá manh mối, quả nhiên là cứu Tôn Ngộ Không thoát khốn!

Manh mối trong nói rõ ràng, cứu Tôn Ngộ Không thoát khốn Ngũ Hành Sơn, gần có thể được chìa khoá!

". . ."

Tuy là sớm có dự liệu, nhưng Mễ Tiểu Hiệp trừ không nói gì còn có thể nói cái gì .

Vì nhìn thấy Tôn Ngộ Không, Mễ Tiểu Hiệp đã hao tổn tâm cơ, dùng hết tất cả vốn liếng . Mà cùng cứu hắn thoát khốn, quả thực không đáng giá nhắc tới! Cứu Tôn Ngộ Không thoát khốn, cái này không khác nào trực tiếp cùng Như Lai Phật Tổ là địch!

Mễ Tiểu Hiệp chính là phàm nhân, làm sao cùng Tây Thiên lớn Boss đấu ? Quả thực nói đùa!

"Ngô, cái này hột đào cũng tốt ăn, hương tiêu bì cũng tốt ăn ."

Mễ Tiểu Hiệp ngây người thời điểm, Tôn Ngộ Không đã kẽo kẹt kẽo kẹt đem hột đào mớm nuốt xuống, chưa thỏa mãn liếm liếm đầu lưỡi, xông Mễ Tiểu Hiệp đưa tay .

"Còn nữa không ?"

". . . Có!"

Mễ Tiểu Hiệp lấy lại tinh thần, gật đầu vẻ mặt nghiêm mặt nói rằng .

"Còn có một câu!"

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

108 Hầu ca người phúc hậu

"Đại Thánh an lòng, hai mươi năm sau, nhưng ném nhà tù!"

"Hắc hắc, hai mươi năm sau . . . Ngươi nói cái gì!"

Tôn Ngộ Không cợt nhả, vốn là muốn lại thảo mấy viên quả đào ăn, hắn thấy, nói cái gì cũng không còn quả đào thực sự . Nhưng khi phản ứng kịp, trong nháy mắt sắc mặt đại biến 1 tiếng quái khiếu, một tay lấy Mễ Tiểu Hiệp kéo tới trước mặt .

"Đại Thánh đừng kích động! Ngàn vạn lần chớ dùng sức!"

Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, vội vã hô, ở Tôn Ngộ Không tử thủ trong, so với hắn bùn nặn rắn chắc không bao nhiêu .

"Xin lỗi xin lỗi, ta đây Lão Tôn một thời kích động, bỏ qua cho ."

Tôn Ngộ Không trong mắt Hỏa Diễm tiêu thất, vội vã buông ra Mễ Tiểu Hiệp, nở nụ cười thay hắn gỡ san bằng y phục, con ngươi quay tròn loạn chuyển, hỏi.

"Vừa rồi ngươi nói, hai mươi năm sau nhưng ném nhà tù, là chuyện gì xảy ra ?"

" Đúng như vậy, Như Lai Phật Tổ có một Nhị Đệ Tử, Pháp Danh Kim Thiền Tử . . ."

Ngược lại Sơn Thần thổ địa cũng không ở, có là thời gian, Mễ Tiểu Hiệp chỉnh lý chỉnh lý y phục, khoanh chân làm được Tôn Ngộ Không trước mặt, đơn giản cho hắn tỉ mỉ nói một chút .

Từ Kim Thiền Tử bị giáng chức Lâm phàm, đến hai mươi mấy năm sau phụng Phật chỉ Tây Hành, làm sao cách Ngũ Hành Sơn, làm sao giải cứu Tôn Ngộ Không, toàn bộ nói một lần .

Thậm chí ngay cả phía sau, Tây Hành khoảng chừng cần bao nhiêu năm, đại thể sẽ từng trải cái gì đau khổ, đến cuối cùng tu thành chánh quả bị phong Đấu Chiến Thắng Phật, Mễ Tiểu Hiệp cũng hết thảy nói cho Tôn Ngộ Không!

Loại trình độ này, đã không đơn thuần là tiết lộ Thiên Cơ, đơn giản là phát rồ kịch xuyên thấu qua .

". . . Phi! Ai mà thèm hắn chính quả, người nào muốn Đấu Chiến Thắng Phật!"

Ngoài ý muốn là, lúc đầu còn rất hưng phấn Tôn Ngộ Không, nghe tới cuối cùng, bầu không khí cuồng nhổ nước miếng .

Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt, chỉ cần thành Phật, coi như là bên trong thể chế người, người bên ngoài nằm mộng cũng muốn, Tôn Ngộ Không làm sao ngược lại không lạ gì ?

"Lão đệ ngươi không biết, ta đây Lão Tôn là trời sinh ngồi không yên ."

Trò chuyện một hồi, Tôn Ngộ Không cũng là một tự lai thục, đã bắt đầu cùng Mễ Tiểu Hiệp xưng huynh gọi đệ, ôm cổ hắn oán giận .

"Cùng làm hòa thượng, chịu Như Lai lão nhi ràng buộc, cái nào so với trở về ta đây Hoa Quả Sơn, cùng các con sống qua ngày đến tiêu dao khoái hoạt ."

"Ngạch, Hầu ca lời này của ngươi cũng là ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, xem như là minh bạch, nhưng tiếp tục lại lắc đầu .

"Người đang thấp dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a ."

". . ."

Nghe nói như thế, Tôn Ngộ Không một trận trầm mặc .

Hắn bị áp Ngũ Hành Sơn xuống, nếu như muốn đi ra ngoài, nhất định phải giữ gìn Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh . Nếu như hắn không đáp ứng, còn không biết nếu bị áp vài cái thậm chí mười mấy năm trăm năm .

Tôn Ngộ Không trời sinh tính kiệt ngạo, bị áp năm trăm năm, tuy là mài đi một ít góc cạnh, nhưng bản chất không thay đổi . Nhưng giống như Mễ Tiểu Hiệp nói như vậy, người đang thấp dưới mái hiên không thể không cúi đầu .

"Không được nói chuyện này, khiến người ta uất ức rất!"

Tôn Ngộ Không lắc lắc đầu, tạm thời không thèm nghĩ nữa Tây Thiên Thủ Kinh, vừa cười vấn Mễ Tiểu Hiệp .

"Lần này ngươi cho ta báo tin, là ta vị bằng hữu kia phó thác ?"

Tôn Ngộ Không tại hạ giới vì yêu, đã từng ở thiên đình chức vị, trong tam giới bằng hữu xác thực không ít . Nhưng hắn bị áp năm trăm năm, liền một cái đến thăm cũng không có, có thể nói nếm hết nhân tình ấm lạnh .

Hôm nay biết còn có người lo lắng hắn, hơn nữa không tiếc mạo nguy hiểm lớn như vậy, hắn dĩ nhiên muốn biết là ai .

"Thái Hư Huyễn Cảnh Cảnh Huyễn Tiên Tử ."

Mễ Tiểu Hiệp giúp người thành đạt, nói thẳng ra .

"Cảnh Huyễn Tiên Tử . . ."

Tôn Ngộ Không kinh ngạc, một trận vò đầu bứt tai .

"Ta đây Lão Tôn chưa từng nhận được người này ? Làm sao một chút cũng không nhớ ra được ."

"Không biết ?"

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, thực sự bất ngờ .

Cảnh Huyễn Tiên Tử mạo nguy hiểm lớn như vậy, khẳng định cùng Tôn Ngộ Không quan hệ phi thường . Tôn Ngộ Không lại không nhớ rõ nàng, đây là chuyện gì xảy ra ? Lẽ nào trong có cái gì ẩn tình ?

"Tính, không nghĩ, các loại ta đây Lão Tôn đi ra ngoài, lại đi tìm nàng ngay mặt nói lời cảm tạ ."

Quả thực nghĩ không ra, Tôn Ngộ Không khoát khoát tay, tiếp tục lại một đem ngăn lại Mễ Tiểu Hiệp .

"Hắc hắc, lão đệ ngươi tuy là chịu người nhờ vả, nhưng là xác thực gánh không ít phiêu lưu, ta đây Lão Tôn cũng phải cám ơn ngươi ."

"Hầu ca ngươi nếu như băn khoăn, thì tùy giáo tiểu đệ mấy thứ bản lĩnh, cũng tốt phòng thân!"

Mễ Tiểu Hiệp mở to hai mắt, lúc này còn khách khí làm gì, ngay cả vội vàng mở miệng nói .

"Không nên không nên, cái này không được ."

Ai biết Tôn Ngộ Không lớn lắc đầu, bất đắc dĩ cười cười nói .

"Ta đây bản lĩnh là theo một vị Lão Thần Tiên học, không có lão nhân gia ông ta đáp ứng, không dám qua quýt truyền thụ người bên ngoài ."

"Như vậy . . ."

Mới vừa rồi còn vẻ mặt hưng phấn Mễ Tiểu Hiệp, nghe nói như thế không khỏi nhướng mày .

Tôn Ngộ Không nói vị kia Lão Thần Tiên, làm lại chính là Bồ Đề tổ sư . Trước đây Tôn Ngộ Không học thành, bởi khoe khoang bản lĩnh, bị Bồ Đề tổ sư đánh đuổi . Bồ Đề tổ sư đã sớm tính tới Tôn Ngộ Không muốn gây, cho nên không cho nói ra tên hắn .

Nghe Tôn Ngộ Không nói, hắn hết sức e ngại Bồ Đề tổ sư . Dùng Tôn Ngộ Không không sợ trời không sợ đất tính cách, ngay cả Ngọc Đế, Phật Tổ đều không để vào mắt, cái này quả thực hiếm thấy rất .

Nhưng Phương Thốn Sơn Tam Tinh Động đến ở đâu, Bồ Đề tổ sư thân phận chân thật là ai, cái này vẫn luôn là Tây Du Ký trong một đại bí ẩn .

". . . Vậy coi như ."

Xem ra Tôn Ngộ Không không có khả năng dạy hắn bản lĩnh, Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ thở dài, cười cười nói .

"Vậy trước tiên thiếu, sau đó có cơ hội rồi hãy nói ."

"Hắc hắc, nhân quả nhân quả, cái này ta đây Lão Tôn còn hiểu . Tiền có thể thiếu, mệnh cũng có thể thiếu, duy chỉ có tình không thể thiếu ."

Tôn Ngộ Không cũng cười cười, không muốn thiếu nhân tình này .

Mễ Tiểu Hiệp có chút buồn bực, Tôn Ngộ Không không thể dạy hắn bản lĩnh, làm sao còn trả nhân tình hiểu rõ nhân quả ? Tôn Ngộ Không bây giờ bị đặt ở Ngũ Hành Sơn xuống, trừ lỗ tai trong mắt Kim Cô Bổng, ngay cả một quần cộc cũng không có!

Kim Cô Bổng là Tôn Ngộ Không binh khí, không có khả năng đưa cho Mễ Tiểu Hiệp, hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp cũng cầm không nổi, vậy hắn lấy cái gì đáp tạ ?

"Đến, vươn tay ra ."

Ngay sau đó, khiến Mễ Tiểu Hiệp đem bàn tay phải mở ra, Tôn Ngộ Không thấm nước bọt, ở lòng bàn tay hắn viết một cái khai tự .

Mễ Tiểu Hiệp cau mày, cái này liền có chút ác tâm . Nhưng Tôn Ngộ Không khẳng định có dụng ý, chỉ cần kiên trì cố nén .

"Hắc hắc, ta đây Lão Tôn năm đó xông xáo tam giới, đã từng làm một ít gia sản, liền giấu ở ta đây Hoa Quả Sơn . Ngươi ngày nào đó có thời gian đi xem đi, bằng ta đây Lão Tôn cho ngươi viết cái chữ này, có thể mở ra Cấm Chế ."

Đem Mễ Tiểu Hiệp bàn tay khép lại, Tôn Ngộ Không vừa cười vừa nói .

"Gia coong... Bảo vật!"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trừng lớn hai mắt, Tôn Ngộ Không nói hời hợt, căn bản không coi là chuyện to tát, đó là bởi vì hắn là 30 Trọng thiên tu vi Kim Tiên!

Nhưng đối với mới Tam Trọng Thiên tu vi Mễ Tiểu Hiệp mà nói, tùy tiện một kiện đồ vật, cho dù là Tôn Ngộ Không gặm còn lại đào đồ, đều là khó có được bảo bối!

Hoa Quả Sơn bảo tàng, Tôn Ngộ Không thật đúng là đưa cho Mễ Tiểu Hiệp một món lễ lớn!

" Đúng, Hoa Quả Sơn đi như thế nào!"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp nhớ tới một vấn đề .

"Ta đây Lão Tôn bị Như Lai lão nhi ấn ở chỗ này, ngay cả đây là cái gì địa giới cũng không biết, cái nào biết rõ làm sao đi ."

Tôn Ngộ Không khoát khoát tay, chút chuyện nhỏ này, khiến Mễ Tiểu Hiệp tự mình giải quyết .

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, theo hắn biết, Hoa Quả Sơn là ở Đông Thắng Thần Châu, Đại Đường là ở Nam Chiêm Bộ Châu . Nhưng cụ thể đi như thế nào, hắn còn thật không biết .

Thậm chí còn, Tứ Đại Bộ Châu đến là thế nào phân chia, hắn hiện tại cũng không rõ ràng lắm . Bất quá chung quy có người biết, tìm được Hoa Quả Sơn không khó lắm!

Lần này cho Tôn Ngộ Không mang tin, là chịu Cảnh Huyễn Tiên Tử phó thác, vì đổi lấy thần vị, do đó hoàn thành sống yên phận cuối cùng một vòng nhiệm vụ .

Người nào nghĩ tới, đĩ nhiên phát hiện một con đặc thù bảo rương, hơn nữa Tôn Ngộ Không dầy như vậy đạo, lại tiễn hắn Hoa Quả Sơn bảo tàng . Không thể không nói, lần này tuy là mạo hiểm, nhưng rất đáng giá!

Đương nhiên, bất luận là đặc thù bảo rương, vẫn là Hoa Quả Sơn bảo tàng, trong khoảng thời gian ngắn Mễ Tiểu Hiệp cũng rất khó vào tay.

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

109 Cùng Châu Thành tam quái

"Hầu ca! Nhớ kỹ, muôn vàn cẩn thận Kim Cô Chú!"

Mắt thấy nhanh đến buổi trưa, ước đoán Sơn Thần thổ địa bọn họ cũng mau trở lại . Mễ Tiểu Hiệp đứng dậy chuẩn bị ly khai, trước khi đi chưa lần nữa ăn nói .

"Yên tâm, ta đây Lão Tôn hiểu được ."

Tôn Ngộ Không cười xua tay, sau đó thổi bay một cổ gió .

"Sơn lâm khó đi, ta đây Lão Tôn đưa tiễn ngươi ."

Mễ Tiểu Hiệp chỉ cảm thấy thân thể chợt nhẹ một chút, phảng phất có một bàn tay vô hình thác cử, trực tiếp mang hắn đến trăm cao mười mét chỗ, sau đó hướng ngoài núi bay đi .

Cưỡi gió mà đi, mặc dù không bằng cưỡi mây đạp gió, nhưng tốc độ cũng cực nhanh . Mễ Tiểu Hiệp Phiêu Phiêu thoáng qua, còn chưa kịp mới mẻ, cũng đã xuất sơn, trận gió kia đưa hắn bình ổn tiễn tới mặt đất, sau đó tiêu tán .

". . . Thật tốt!"

Sau khi rơi xuống đất một lát, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi chép miệng một cái, nhưng chưa thỏa mãn . Suy nghĩ lúc nào có thể học được cưỡi mây đạp gió, trong vòng một ngày đi khắp Tam Sơn tứ hải, như thế nào một loại cảm giác .

"Trở về đi."

Bất quá tạm thời cũng liền ngẫm lại, cưỡi mây đạp gió khoảng cách Mễ Tiểu Hiệp còn quá xa . Không nghĩ nữa này không thực tế, dựa theo đường nhỏ phản hồi quân doanh .

"Mễ tiên sinh, ngươi trở về ."

Không biết là vừa khớp, hay là đang riêng chờ hắn, Mễ Tiểu Hiệp đi vào cửa trại lính, vừa vặn đụng tới Lý Tú Ninh .

"Xin chào tướng quân ."

Mễ Tiểu Hiệp chắp tay, sau đó chân thành nói rằng .

"Lần này nhờ có tướng quân tương trợ, tại hạ vô cùng cảm kích ."

"Ngươi ta không cần phải nói tạ ơn ."

Lý Tú Ninh cười cười, tiếp tục xoay người ly khai .

Nhìn Lý Tú Ninh bóng lưng, Mễ Tiểu Hiệp đứng tại chỗ một trận trầm ngâm .

"Tính ."

Vừa mới nhìn thấy Tôn Ngộ Không, Mễ Tiểu Hiệp tâm tình còn không có bình phục, tâm tư cũng loạn rất, trong lúc nhất thời không nghĩ ra chuyện hắn .

Hiện tại đã là buổi trưa, Mễ Tiểu Hiệp ăn cơm trưa, tiếp tục trở về trướng bồng nghỉ ngơi . Vốn là muốn tiếp tục tu luyện, nhưng đầy đầu đều là Ngũ Hành Sơn bảo rương, Hoa Quả Sơn bảo tàng, luôn luôn không tĩnh tâm được .

Cứu ra Tôn Ngộ Không mới có thể thu được được chìa khoá, đây cơ hồ là chuyện không có khả năng . Nhưng sự do người làm, trân quý như vậy đặc thù bảo rương, cũng không thể cứ như vậy buông tha .

Còn như bảo tàng, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ từ quan sau đó, liền viễn phó Hoa Quả Sơn, đem bảo tàng mở ra!

Bên trong nói không chừng có Tôn Ngộ Không ăn thừa lại Bàn Đào hoặc là Tiên Đan, Mễ Tiểu Hiệp tùy tiện nhặt một hai đến ăn, tu vi chẳng phải là liền chà xát tăng cao!

"Hô . . . Phải mau trở về ."

Tâm tư phân loạn, tận tới đêm khuya, Mễ Tiểu Hiệp cái này mới dần dần bình phục lại, dự định gần nhất hai ngày liền phản hồi Kim Lăng .

Dựa theo trước đây ước định, Mễ Tiểu Hiệp mang lời nhắn cho Tôn Ngộ Không, Cảnh Huyễn Tiên Tử phong hắn Thần Chức . Nhưng không biết tại sao, phải các loại Mễ Tiểu Hiệp trở lại Kim Lăng, Cảnh Huyễn Tiên Tử mới sẽ gặp hắn .

Nói cách khác, chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp phản hồi Kim Lăng, có thể thu được Thần Chức, hoàn thành sống yên phận cuối cùng một vòng nhiệm vụ!

Đang ở Mễ Tiểu Hiệp tính toán hành trình thời điểm, Ngũ Hành Sơn trong .

Một gã vóc người tráng hán khôi ngô, trước mặt nằm sấp một con cọp, một con gấu đen, một đầu trâu đực . Xem tráng hán này dáng dấp, chính là ban ngày gặp phải tên kia tiều phu . Mà lão hổ, Hắc Hùng, trâu đực cũng không phải bình thường dã thú, mà là LV 6 Tinh Quái!

"Ba người các ngươi, đi giết cho ta người này!"

Tiều phu từ trong lòng ngực móc ra một bản vẽ giống, chỉ vào phân phó tam quái .

Tam quái ngẩng đầu tham quan, Họa là một gã chàng thanh niên, tế bì nộn nhục có chút tuấn tú, chính là Mễ Tiểu Hiệp!

"Tuân Sơn Thần lão gia chi mệnh!"

Tam quái gật đầu miệng phun tiếng người, tuy là còn không có hóa hình, nhưng dù sao đã là Lục Trọng Thiên tu vi, khoảng cách Thất Trọng Thiên bước vào Sắc Giới tu vi, cũng còn chỉ thiếu chút nữa!

Hổ Tinh tên là Dần tướng quân, Hùng Tinh tên là hùng Sơn Quân, Ngưu Tinh tên là đặc biệt ẩn sĩ, chính là Tây Du Ký trong Cùng Châu Thành tam quái . Nguyên tác bên trong Đường Tăng trải qua Ngũ Hành Sơn, tam quái đưa hắn bắt được, đồng thời ăn hắn lưỡng người tùy tùng, sợ đến Đường Tăng hầu như hồn phi phách tán .

"Chính là phàm nhân, tự tiện xông vào Phật Tổ cấm địa, quả thực muốn chết!"

Tam quái lĩnh mệnh ly khai, tiều phu khóe miệng cười nhạt, thầm nghĩ trong lòng .

Bọn họ phụng mệnh trong coi Tôn Ngộ Không, không được phép nửa một chút lầm lỗi . Dùng bọn họ thân phận, đương nhiên không dám đối với Lý Tú Ninh thế nào . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp bất quá một người phàm tục, bọn họ căn bản không để vào mắt .

Hai ngày sau, ngày thứ ba sáng sớm, Mễ Tiểu Hiệp hướng Lý Tú Ninh cáo từ ly khai .

"Chúc mừng Mễ tiên sinh ."

"Vui từ đâu đến ?"

Lý Tú Ninh hướng hắn nói vui, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, có chút không rõ .

"Ha hả, hôm qua ta nhận được tin tức, Bách Gia Tính bắt đầu ở Các Châu Huyện mở rộng, trợ lực ta Đại Đường Mông Học ."

Lý Tú Ninh cười cười, nói tiếp .

"Việc này là ta Đại Hoàng Huynh chủ trì xử lý, phụ hoàng đại gia tán thưởng . Bách Gia Tính là xuất từ tiên sinh thủ, đương nhiên cũng sẽ có phong thưởng . Các loại tiên sinh trở lại Kim Lăng, ước đoán ban cho thì cũng nên đến ."

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, nhưng cười ít nhiều có chút bất đắc dĩ .

"Cái này thật đúng là là chuyện tốt ."

Lúc trước biên soạn Bách Gia Tính , chỉ là muốn lộng điểm công đức vi tích phân . Người nào nghĩ tới phía sau nhiều chuyện như vậy, có thể dùng Mễ Tiểu Hiệp tại Triều Đình loại này càng lún càng sâu .

Nhưng lúc này cũng không đoái hoài tới những thứ này, Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị mau sớm phản hồi Kim Lăng, trước phải đến Thần Chức rồi hãy nói .

Mễ Tiểu Hiệp muốn đi, Lý Tú Ninh vốn chuẩn bị vì hắn thiết yến tống biệt, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cự tuyệt, Lý Tú Ninh cũng không có khăng khăng giữ, đem Mễ Tiểu Hiệp vẫn tiễn đến đại doanh ngoài cửa .

Ra quân doanh, cưỡi Tiểu Hắc, Mễ Tiểu Hiệp cũng không có trực tiếp gấp rút lên đường, mà là trước tiên đi xem đi Lưu thợ săn gia, vấn an tiểu Lưu Bá Khâm . Bất kể nói thế nào, tiểu Lưu Bá Khâm hay là hắn đồ đệ .

" Không sai."

Ở Lưu gia đợi nửa ngày, kiểm tra tiểu Lưu Bá Khâm võ công tiến triển, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi liên tục gật đầu .

Cái này tiểu thời gian nửa năm, tiểu Lưu Bá Khâm sớm đã nội công nhập môn, hơn nữa tiến triển viễn siêu ra Mễ Tiểu Hiệp dự liệu, Đan Điền tích súc nội lực đã lần đầu gặp cao chót vót .

Là vì đoạn thời gian trước Mễ Tiểu Hiệp trở về, đem một phần Thối Thể dịch gây cho tiểu Lưu Bá Khâm . Mặc dù bây giờ còn chưa dùng hết, nhưng hiệu quả đã hiển hiện .

Lễ mừng năm mới, tiểu Lưu Bá Khâm cũng mới năm tuổi, nhưng đã có thể quật ngược ba bốn cái thành niên tráng hán .

Trước khi đi, Mễ Tiểu Hiệp lại lưu lại mấy quyển Quyền Phổ, Kiếm Phổ, khiến tiểu Lưu Bá Khâm bình thường luyện tập . Tiểu Lưu Bá Khâm tiễn Mễ Tiểu Hiệp ba dặm lộ, nói các loại Mễ Tiểu Hiệp lần sau trở về, cấp cho hắn đánh lão hổ ăn .

"Giá!"

Bên trên đại đạo, Mễ Tiểu Hiệp giật giây cương một cái, trực tiếp hướng Kim Lăng phương hướng chạy đi .

Tiểu Hắc tốc độ rất nhanh, lộ trình tuy là xa xôi, nhưng ước đoán hơn mười ngày liền có thể đến tới .

"Hu!"

Buổi tối, Mễ Tiểu Hiệp chưa kịp vào thành, vốn là muốn lại đuổi một đoạn đường, sau đó tìm địa phương nghỉ tạm . Nhưng phía trước trong núi rừng, mơ hồ có bóng đen toán loạn, vội vã ghìm chặt dây cương, Phục Ma Kiếm nắm trong tay .

Thở hổn hển!

Có chút bĩ khí Tiểu Hắc, lúc này cũng mũi phì phì, móng ngựa liên tục đào nổi bùn đất, có vẻ hơi bất an .

Rống!

Sau một khắc, hổ gầm sơn lâm, một đầu sặc sỡ mãnh hổ bỗng nhiên chui ra .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, nếu như là phổ thông lão hổ, hắn một kiếm liền giết . Nhưng lúc này cái này một đầu, rõ ràng là hồng sắc danh xưng, đẳng

cấp LV 6!

"Bách Bộ Phi Kiếm!"

Tiên hạ thủ vi cường, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, Phục Ma Kiếm bắn ra .

Nhưng Hổ Tinh cực kỳ linh hoạt, một cái nghiêng người liền ung dung tránh thoát . Mễ Tiểu Hiệp cau mày, Ngự Kiếm Thuật khu sử Phục Ma Kiếm, quay đầu bổ về phía Hổ Tinh . Kết quả chỉ nghe keng 1 tiếng, bị Hổ Tinh một trảo đập bay .

"Thật là lợi hại!"

Mễ Tiểu Hiệp xuyt một hơi thở, sẽ gọi ra Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ . Tuy là tu vi kém một đoạn, nhưng hơn nữa Tiểu Hắc, ỷ vào người đông thế mạnh, cũng không phải không có lực đánh một trận .

Đạp đạp đạp!

Nhưng vào lúc này, một trận gấp đạp đất âm thanh truyền đến, chỉ thấy một đầu hình thể khôi ngô Hắc Ngưu, để nổi cực đại sừng trâu, hướng bên này cuồn cuộn đánh tới .

"Còn có một cái!"

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, con ngưu tinh này thình lình chính là LV 6 .

"Đi mau!"

Hai cái LV 6, đã không phải là Mễ Tiểu Hiệp có thể ngăn cản, lôi kéo dây cương liền muốn chạy trốn .

Rống!

Nhưng vào lúc này, lại là 1 tiếng thú hống vang lên, một đầu cự Đại Hắc Hùng xuất hiện, cùng Hổ Tinh, Ngưu Tinh vừa vặn chuyển hình tam giác, đem Mễ Tiểu Hiệp vây vây ở chính giữa .

"Không xong . . ."

Hắc Hùng chính là LV 6, ước chừng tam đầu Lục Trọng Thiên Tinh Quái!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

110 giết liền lưỡng quái

Bị ngăn chặn . . .

Phục Ma Kiếm bay trở về, Mễ Tiểu Hiệp ngồi trên lưng ngựa, cau mày .

Hiển nhiên, cái này tam đầu Tinh Quái là sớm có mai phục, một hổ một hùng một Ngưu, thấy thế nào đều giống như Tây Du Ký nguyên tác bên trong Cùng Châu Thành tam quái . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không có thời gian tìm tòi nghiên cứu bọn họ lai lịch, suy tư về nên như thế nào thoát khốn .

Đơn giản nhất phương pháp, chính là sử dụng mượn tiền Phù, thuấn di đến ngoài trăm dặm . Vấn đề là, không thể đem Tiểu Hắc cùng nhau mang đi . Tiểu Hắc mặc dù là Long Mã, dù sao chỉ có Tam Trọng Thiên tu vi, sợ rằng không còn cách nào từ tam quái nanh vuốt xuống chạy trối chết .

"Chỉ có thể . . . Liều mạng!"

Tiểu Hắc tuy là lưu manh vô lại, hơn nữa có đôi khi tương đối tiện, nhưng từ cùng Mễ Tiểu Hiệp, lại không có lỗi gì lớn, Mễ Tiểu Hiệp không đành lòng nó ở chỗ này bỏ mạng .

Tối trọng yếu là, loại này huyết mạch nồng nặc Long Mã, sau đó lại đi đâu mà tìm ?

"Tiểu Hắc ngăn trở Hùng Tinh! Sửu Nô ngăn lại Hổ Tinh! Ngũ Quỷ phụ trách trợ giúp!"

Khẽ cắn môi, Mễ Tiểu Hiệp gọi ra Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ, phân phó một câu thả người nhảy, trực tiếp chạy về phía Ngưu Tinh!

Thở hổn hển!

Cạc cạc!

Đạt được Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh, Tiểu Hắc đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, Sửu Nô một trận cười quái dị, mỗi người xông hướng mục tiêu . Bọn họ cũng minh bạch, lúc này chỉ có thể liều mạng! Mặt khác Ngũ Quỷ mang lên hơn mười khối đá lớn, phi trên không trung tùy thời chuẩn bị trợ giúp .

"Bách Bộ Phi Kiếm!"

Khoảng cách Ngưu Tinh còn có trăm mét, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, Phục Ma Kiếm bắn ra .

"Ừm bò ò! Muốn chết!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp hướng hắn chạy tới, Ngưu Tinh kêu lên một tiếng đau đớn, cười nhạo Mễ Tiểu Hiệp không biết tự lượng sức mình, nhiệm vụ lần này công đầu về hắn!

Keng!

Sau một khắc, Phục Ma Kiếm phóng tới, Ngưu Tinh vừa nghiêng đầu, một đôi cực đại sừng trâu giống như Loan Đao, đem Phục Ma Kiếm đơn giản đập bay .

"Chém!"

Mễ Tiểu Hiệp một bên nhanh chóng chạy về phía Ngưu Tinh, một bên thi triển Ngự Kiếm Thuật, đem Phục Ma Kiếm triệu hồi, hướng về phía Ngưu Tinh chính là một trận gai gọt chém . Nhưng Ngưu Tinh sừng trâu cực đại, tuy là huy động biên độ không lớn, nhưng có thể đơn giản đem Phục Ma Kiếm đỡ .

Hơn nữa Ngưu Tinh có Lục Trọng Thiên tu vi, khí lực rất lớn, sừng trâu mỗi lần va chạm Phục Ma Kiếm, Mễ Tiểu Hiệp đều cảm thấy một trận chấn động, hầu như muốn Ngự không được kiếm .

Cùng lúc đó, Tiểu Hắc cùng Sửu Nô đã trước một bước đến phụ cận, cùng Hổ Tinh, Hùng Tinh kích đấu . Mặc dù có Ngũ Quỷ từ bên cạnh hiệp trợ, nhưng dù sao kém hai ba Trọng Tu vi, ước đoán bọn họ cũng ngăn cản không bao lâu .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm cau mày, phải mau nhanh Trảm Sát Ngưu Tinh! Bằng không một ngày Tiểu Hắc hoặc là Sửu Nô bị thua, hắn liền nguy hiểm .

"Đến!"

Chỉ bằng vào Ngự Kiếm Thuật, căn bản không làm gì được Ngưu Tinh . Mễ Tiểu Hiệp nhúng tay đem Phục Ma Kiếm triệu hồi, vài cái nhảy vụt liền đến Ngưu Tinh trước mặt . Nếu như muốn rất nhanh kết thúc chiến đấu, lúc này chỉ có Cận Thân Nhục Bác!

"Nhận lấy cái chết!"

Cách xa nhau chỉ có mười thước, Mễ Tiểu Hiệp khoát tay tung một vật, cũng không phải là cái gì pháp bảo, mà là trước hắn từ Mộc bảo rương khai ra, một khối đỏ thẫm vải tơ .

"Ừm bò ò!"

Ngưu Tinh mặc dù nhưng đã là Lục Trọng Thiên tu vi, nhưng dù sao còn không có bỏ đi Thú Hình, tuy là có không thấp trí tuệ, nhưng bản tính còn chưa hoàn toàn tiêu thất .

Ngưu không nhìn được nhất hồng sắc, khi thấy khối này đỏ thẫm vải tơ sau đó, trong nháy mắt hai mắt đỏ bừng, gầm nhẹ 1 tiếng sừng trâu nhấc lên, liền cuồn cuộn đế hướng Mễ Tiểu Hiệp!

Động vật thành tinh, không có pháp bảo gì, nhưng một dạng sẽ phá lệ Tế Luyện một phần thân thể, luyện thành loại thần thông hoặc là pháp bảo . Trâu tinh này Tế Luyện, đúng là hắn một đôi sừng trâu .

Sừng trâu cực đại giống như Song Đao, lợi hại trình độ có thể Trung Phẩm Pháp Khí . Ở hơn nữa Ngưu Tinh cuồn cuộn xuống xông tận lực, một khi bị hắn để trong, Mễ Tiểu Hiệp không chết cũng phải trọng thương .

Keng!

Nhưng mắt thấy Ngưu Tinh để đến, Mễ Tiểu Hiệp cũng không thiểm không lùi . Sau một khắc, chỉ thấy một mặt tấm thuẫn tròn xuất hiện ở trước mặt, trực tiếp ngăn trở Ngưu Tinh góc .

Răng rắc!

Thanh Đồng Thuẫn mặc dù là phòng ngự pháp bảo, nhưng chỉ là hạ phẩm Pháp Khí . Sau một khắc, chỉ nghe nhất thanh thúy hưởng, ở sừng trâu dưới sự xung kích, bỗng nhiên vỡ vụn thành bốn khối!

Ngay sau đó, Ngưu Tinh dư thế không được kiệt, vẫn là để hướng Mễ Tiểu Hiệp .

Phần phật!

Mễ Tiểu Hiệp vẫn là không tránh không lùi, đưa tay đem trên người đạo bào tráo trước đây . So sánh với Thanh Đồng Thuẫn, không có khe đạo bào diện tích phòng ngự lớn hơn nữa, lần này trực tiếp đem Ngưu Tinh toàn bộ bao lại .

Xoẹt!

Nhưng tương ứng, không có khe đạo bào lực phòng ngự cũng càng thấp, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, hai cái sừng trâu trực tiếp tương đạo bào đâm xuyên .

"Nhận lấy cái chết!"

Nhưng vào lúc này, Mễ Tiểu Hiệp thi triển Vân Long Tam Chiết, thả người nhảy đã nhảy đến Ngưu Tinh trên lưng, hét lớn một tiếng giơ lên trong tay Phục Ma Kiếm!

Ngưu Tinh tuy là đâm đạo bào rách rưới, nhưng bây giờ còn gắn vào trên đầu hắn, che lại con mắt . Giữa lúc hắn không phân biệt đồ đạc thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, tay nâng kiếm rơi vào, trực tiếp chém vào hắn trên cổ .

Phốc phốc!

Phục Ma Kiếm là thượng phẩm pháp khí, chém sắt như bùn, một kiếm đem cực đại Ngưu chém đầu, tiên huyết phun ra ngoài hai mươi, ba mươi mét xa!

"Hô!"

Từ Bích Châu Tu Đạo Giới bắt chẹt Lục món pháp bảo, hai kiện phòng ngự pháp bảo toàn bộ hủy, rốt cục Trảm Sát con ngưu tinh này . Nhìn Ngưu Tinh thi thể đến, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở phào một cái .

Càng Nhục Thân cường tráng Tinh Quái so sánh với, Nhân Tộc ưu thế lớn nhất chính là pháp bảo . Cũng may mà Mễ Tiểu Hiệp pháp bảo không ít, nếu không... Tuyệt không thể dễ dàng như thế .

"Di, đây là . . ."

Trảm Sát Ngưu Tinh sau đó, có một con ngân bảo rương rơi xuống . Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt, mở ra bảo rương, đem bên trong vật phẩm nhặt .

"Tiểu Hắc! Ta tới giúp ngươi!"

Nhưng không để ý tới kiểm tra khai ra vật gì vậy, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, trực tiếp chạy về phía Hổ Tinh .

Tiểu Hắc có Tam Trọng Thiên tu vi, làm Long Mã có thể phổ thông Tứ Trọng Thiên Tinh Quái, móng ngựa mạnh nhưng đạp nát sắt thép . Nhưng cùng Lục Trọng Thiên Hổ Tinh tranh đấu, vẫn còn có chút phí sức .

Mễ Tiểu Hiệp Trảm Sát Ngưu Tinh, Hổ Tinh cùng Hùng Tinh cũng dọa cho giật mình . Nhưng thấy hắn liên tiếp hủy hai kiện pháp bảo, tâm lý lại không khỏi thở phào . Nhân Tộc nhỏ yếu, một ngày không pháp bảo, như thế nào ngăn cản bọn họ nanh vuốt!

"Rống!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp chạy tới, Hổ Tinh hét dài một tiếng, một trảo bức lui Tiểu Hắc, tiếp tục liền chạy về phía Mễ Tiểu Hiệp .

"Thần Thứ Thuật!"

Hổ Tinh vừa xong trước mặt, còn chưa kịp công kích, Mễ Tiểu Hiệp một cái Thần Thứ Thuật phóng xuất, cũng không phải xông Hổ Tinh, mà là thẳng đến hơn 10m Hùng Tinh .

"Mượn tiền Phù!"

Ngay sau đó thân hình thoắt một cái, Mễ Tiểu Hiệp từ biến mất tại chỗ .

"Cạc cạc! Đừng nghĩ chạy!"

Cùng Mễ Tiểu Hiệp có cảm ứng, ở Hùng Tinh chịu Thần Thứ Thuật công kích lúc, Sửu Nô cười quái dị một tiếng, một tay lấy hắn vững vàng bao ở .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp sử dụng mượn tiền Phù tinh chuẩn truyền tống, trực tiếp xuất hiện ở Hùng Tinh đối diện, trong tay nắm Phục Ma Kiếm, hung hăng đâm về phía Hùng Tinh ngực dúm Bạch Mao .

Da gấu đen tóc cứng cỏi, bình thường thích ở trên cây tùng cọ ngứa, dính toàn thân nhựa thông, trên mặt đất lăn một vòng hỗn hợp cục đá bùn đất, quả thực so với khôi giáp còn muốn rắn chắc .

Nhưng chúng nó có một nhược điểm, chính là ngực một đống Bạch Mao, chính là vị trí trái tim .

Vội vàng không kịp chuẩn bị, Mễ Tiểu Hiệp một kiếm này vừa nhanh lại rất, thổi phù một tiếng liền đâm đi vào .

"Rống!"

Hùng Tinh bị thương nặng, gầm lên giận dữ vung lên tay trước, hung hăng phách về phía Mễ Tiểu Hiệp .

Rầm rầm rầm! Ầm!

Mễ Tiểu Hiệp khởi động ba tầng Thiết Bố Sam, nhưng ở Hùng Tinh một chưởng này phía dưới, trong nháy mắt liên tiếp tán loạn . Ngay sau đó lại là nhất thanh muộn hưởng, Hùng Tinh một chưởng vỗ tại hắn vai trái .

Chỉ nghe gân xương gảy tiếng rắc rắc, kể cả cánh tay trái, Mễ Tiểu Hiệp nửa người cơ hồ bị đập nát!

"Hí!"

Mễ Tiểu Hiệp đau ngược lại rút ra lương khí, cắn răng dùng sức thôi động Phục Ma Kiếm, đem Hùng Tinh trái tim triệt cắn nát .

"Rống!"

Hùng Tinh 1 tiếng kêu rên, tiếp tục phù phù 1 tiếng ngã quỵ .

"Đau chết ta!"

Giết Hùng Tinh, Mễ Tiểu Hiệp đau đầu đầy mồ hôi lạnh . Cũng may hắn Luyện Huyết Thuật tu đến viên mãn, lúc này ở vòi máu liên tiếp xuống, hắn cũng không có nguy hiểm đến tánh mạng .

Hùng Tinh sau khi chết, cũng có một con ngân bảo rương rơi xuống . Mễ Tiểu Hiệp mở ra nhặt, tiếp tục lạc hướng cuối cùng một con Hổ Tinh .

Hiện tại phòng ngự pháp bảo bị hủy, mượn tiền Phù một lần cuối cùng hao hết, tự thân cũng bị thương nặng . Tuy là còn có Tiểu Hắc cùng Lục quỷ, nhưng sợ rằng nhưng không phải Hổ Tinh đối thủ .

"Cùng tiến lên! Giết chết đầu này Đại Miêu, cắt hắn Hổ Tiên pha rượu!"

Lúc này, chỉ có phô trương thanh thế, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, bắt chuyện Tiểu Hắc cùng Ngũ Quỷ, cùng nhau ép về phía Hổ Tinh .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

111 Phúc Bảo

"Rống!"

Ngưu Tinh cùng Hùng Tinh liên tiếp bị giết, hơn nữa hầu như đều là miểu sát, ai biết Mễ Tiểu Hiệp còn có thủ đoạn gì nữa ? Nhìn Mễ Tiểu Hiệp, Tiểu Hắc, Sửu Nô, Ngũ Quỷ chậm rãi tới gần, Hổ Tinh hét lớn một tiếng, có chút khiếp đảm sau khi lùi một bước .

"Bên trên! Bẻ gãy hắn!"

Mễ Tiểu Hiệp ánh mắt dày đặc, rống to một tiếng, Phục Ma Kiếm run lên, liền trực tiếp xông lên .

"Rống! Coi như số ngươi gặp may!"

Mễ Tiểu Hiệp khí thế hung hung, Hổ Tinh dọa cho giật mình, lược câu tiếp theo xoay người chạy .

Long từ Vân hổ từ gió, Hổ Tinh tốc độ rất nhanh, chui vào núi rừng đảo mắt liền không thấy tăm hơi .

"Hô! Cái này ngốc ~ bức ."

Hổ Tinh chạy trối chết, Mễ Tiểu Hiệp truy hai bước dừng lại, lúc này mới trường thở phào một hơi .

Phòng ngự pháp bảo đã hủy hết, mượn tiền Phù cũng không còn, huống hồ chiêu thức dùng hết rất khó lại có hiệu quả . Nếu như Hổ Tinh liều mạng với hắn, thắng bại còn thật bất hảo nói . May mà rõ ràng là lão hổ, lá gan so với con chuột còn nhỏ .

"Mẹ! Đau chết Lão Tử!"

Cắn răng, Mễ Tiểu Hiệp lấy ra Luyện Yêu Hồ, đi tới Ngưu Tinh cùng Hùng Tinh bên cạnh thi thể, đưa bọn họ Tinh Huyết đều thu nhập trong bầu . Đây chính là Lục Trọng Thiên Tinh Quái, nhất định có thể luyện ra không sai Âm Châu .

Bất quá đáng tiếc là, Mễ Tiểu Hiệp không hiểu được thu thập, sau khi chết Tinh Huyết bị rút ra đi, Ngưu Tinh góc, cùng với Hùng Tinh da lông cùng nanh vuốt, đều trở nên ảm đạm không ánh sáng, không có nguyên bản uy lực .

"Đi!"

Bất quá bây giờ cũng không đoái hoài tới nhiều như vậy, Mễ Tiểu Hiệp cỡi Tiểu Hắc, vội vã liền hướng viễn phương bôn tẩu .

Mới vừa rồi bị Mễ Tiểu Hiệp hù dọa, Hổ Tinh thoát đi, nhưng vạn nhất hắn phản ứng kịp, ai biết có thể hay không lại đánh trở lại, cho nên phải mau rời đi nơi đây .

Mễ Tiểu Hiệp cánh tay trái chiết thành mấy khúc, mặc dù có Luyện Huyết Thuật gắn bó, nhưng cũng không thể ngưng đau . Không để ý tới chữa thương, tạm thời đem cụt tay cố định, không ngừng mà thúc giục Tiểu Hắc tăng thêm tốc độ .

Như vậy một hơi thở chạy một đêm, thẳng đến hừng đông, Hổ Tinh cũng không có đuổi theo, Mễ Tiểu Hiệp cái này mới yên tâm .

"Hí! Thật đau!"

Tạm thời an toàn, Mễ Tiểu Hiệp ở một rừng cây dừng lại, ngồi ở dưới cây lớn bắt đầu xử lý vết thương .

Luyện Huyết Thuật đại thành, dòng máu khắp người tự thành hệ thống, cho nên không có máu chảy ra, đồng thời liên lạc cụt tay . Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp chính là muốn đem đoạn địa phương nhất nhất làm cho thẳng, sau đó dùng vòi máu quấn, làm cho chậm rãi khép lại .

Nhưng không thể không nói, quá trình này thật lắm lời đau .

Hùng Tinh một chưởng kia thực sự quá nặng, Mễ Tiểu Hiệp đầu khớp xương hầu như vỡ thành từng khối từng khối . Ước chừng tiêu hao hơn nửa ngày, buổi chiều thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp đau lạnh cả người hãn, lúc này mới toàn bộ tiếp hảo .

Cuối cùng, dùng vải cái đem vết thương quấn, phụ trợ vòi máu tiến hành cố định .

". . . Hô!"

Đây cũng tốn hao hơn nửa canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp phun ra một ngụm trọc khí, xoa một chút mồ hôi lạnh trên trán .

"Vật gì vậy ."

Dày vò một ngày một đêm, hơn nữa bản thân bị trọng thương, Mễ Tiểu Hiệp cũng đói . Một bên gặm lương khô, một vừa tra xét Ngưu Tinh, Hùng Tinh trong hòm báu khai ra vật phẩm .

"Cực phẩm Ngưu Hoàng: Xuất xứ từ Lục Trọng Thiên Ngưu Tinh, có thanh nhiệt giải độc chi kỳ hiệu . Ẩn chứa Ngưu Tinh tu vi, sau khi dùng nhưng đề thăng Chân Khí!"

"Cực phẩm Hùng Đảm: Xuất xứ từ Lục Trọng Thiên Hùng Quái, có bình can mắt sáng chi kỳ hiệu . Ẩn chứa Hùng Quái tu vi, sau khi dùng nhưng đề thăng Chân Khí!"

"Ngưu Hoàng Hùng Đảm . . ."

Nhìn xong giới thiệu, nhìn nữa Trữ Vật Không Gian trong thực vật, đúng là một khối Ngưu Hoàng cùng một viên Hùng Đảm . Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy

mắt, trên mặt hiện ra vẻ vui mừng, thứ tốt a!

Mặc dù không là bí kíp, cũng không phải pháp bảo, nhưng giới thiệu nói rõ ràng, sau khi dùng nhưng đề thăng Chân Khí! Cái gì trọng yếu nhất, đương nhiên là tu vi!

Nghĩ tới đây, một trận khẩn cấp, cầm trong tay lương khô ném qua một bên, trước đem khối kia Ngưu Hoàng lấy ra .

". . ."

Chỉ cần cái này nhan sắc cũng có chút ngán, hơn nữa Ngưu Hoàng thật là Ngưu dịch mật ngưng kết, nói vậy mùi vị sẽ không quá tốt . Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, bẻ thành từng cái miếng nhỏ, một hơi thở liên tiếp nuốt vào .

"Bắt đầu!"

Ăn vào Ngưu Hoàng sau đó, Mễ Tiểu Hiệp ngồi xếp bằng, hai mắt khép hờ, yên lặng vận chuyển ăn thần thông .

Thời gian chậm rãi trôi qua, Ngưu Hoàng bị một khối nhỏ một khối nhỏ luyện hóa hấp thu, Mễ Tiểu Hiệp Chân Khí đã ở từng giọt từng giọt tăng trưởng .

Như vậy sau một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp mở mắt ra, phun ra một hơi nóng rực Bạch khí, Ngưu Hoàng đã toàn bộ luyện hóa . Lúc này lại kiểm tra Chân Khí, rõ ràng đề thăng một đoạn!

"Tiếp tục!"

Mễ Tiểu Hiệp một trận phấn chấn, tiếp tục lại lấy ra Hùng Đảm . Chỉ thấy cực đại giống như hài đồng nắm tay, mặt ngoài mang theo Tân Tiên dịch mật, thực sự có chút ác tâm .

Vì tu vi, lại ác tâm cũng phải ăn! Mễ Tiểu Hiệp nắm lỗ mũi, toàn bộ nguyên lành nuốt vào .

"Phi phi!"

Thật đau khổ, Mễ Tiểu Hiệp vội vã thổ mấy miếng nước bọt, lần thứ hai vận chuyển ăn, luyện hóa này cái Hùng Đảm .

Cùng vừa rồi Ngưu Hoàng không sai biệt lắm, lại là một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp đem Hùng Đảm cũng hoàn toàn luyện hóa, Chân Khí số lượng cũng lần thứ hai tăng .

" Không sai."

Nội Thị phía dưới, nếu như dựa theo Chân Khí số lượng mà nói, không sai biệt lắm đã đến Tam Trọng Thiên hậu kỳ . Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, đã không còn là xa xa khó vời!

"Di, đây là . . ."

Trong lúc lơ đảng, Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái dạ dày túi, không khỏi ngẩn ra, tiếp tục trong nháy mắt trợn to hai mắt .

Nguyên bản xích hồng sắc dạ dày túi, hiện tại đã hoàn toàn biến thành màu đồng hồng sắc, hiện lên nhàn nhạt kim loại sáng bóng, đúng như cùng đồng đỏ chế tạo!

". . . Quá tốt!"

Mễ Tiểu Hiệp nhiều lần xác nhận, kinh hỉ một tiếng hô to, đây rõ ràng là ăn tiến nhập Đệ Nhị Tầng biểu hiện!

Thiên Thư đệ 94 thiên ăn, tiến nhập Đệ Nhị Tầng sau đó, không những có thể nhanh hơn hấp thu sở ăn đồ ăn, hơn nữa có thể Tị Độc . Coi như ăn Độc Vật, cũng có thể hấp thu tinh tuý, mà không bị Độc Tố xâm nhập!

Cứ như vậy, ăn phạm vi gia tăng thật lớn, dù sao rất nhiều thiên tài địa bảo đều có chứa kịch độc . Chỉ đùa một chút, ngày nào đó Mễ Tiểu Hiệp chọc giận Hoàng Đế được ban cho hạ độc rượu, cũng hoàn toàn có thể coi nước có ga đến uống .

"Thử xem!"

Lúc này đã là buổi tối, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt hưng phấn, từ trên ngựa bắt lưỡng cái bọc quần áo . Trước khi Mễ Tiểu Hiệp vơ vét tài sản Bích Châu Tu Đạo Giới, đạt được rất nhiều dược liệu, trong có độc đều ở đây lưỡng cái bọc quần áo .

Lúc trước Mễ Tiểu Hiệp chỉ là ăn tầng thứ nhất, cho nên không thể dùng, hiện tại rốt cục không cần phải lo lắng Độc Tố .

Đem bao quần áo mở ra, Mễ Tiểu Hiệp ngồi xếp bằng, lấy trước nổi một gốc cây Đoạn Trường thảo, nhấm nuốt hai cái liền nuốt vào .

Cái gọi là Đoạn Trường thảo, chẳng những Độc Tính rất mạnh, hơn nữa sẽ cho người tràng xuyên bụng thối rữa . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp ăn ngay ngắn một cái khỏa, một điểm cảm giác cũng không có . Không thể không nói, ăn Đệ Nhị Tầng sau đó, hắn đã là danh phó thật thiết dạ dày!

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp luyện hóa tốc độ cũng gia tăng thật lớn . Chỉ một lát sau, Đoạn Trường thảo ẩn chứa linh khí liền bị hoàn toàn hấp thu, Độc Tố thì bị loại bỏ, lưu lại ở dạ dày trong túi .

"Không sai!"

Không hổ là Đệ Nhị Tầng, Mễ Tiểu Hiệp lại đem nổi một gốc cây Độc Thảo, tiếp tục ăn .

Theo tháng giữa các hàng thiên, thời gian chậm rãi trôi qua, trong bọc quần áo Thảo Dược dùng mắt trần có thể thấy tốc độ giảm thiểu . Đợi được sau ba canh giờ, đã đêm khuya thời điểm, lưỡng bao quần áo dược liệu ăn hết tất cả!

"Hô!"

Mễ Tiểu Hiệp phun ra một hơi Bạch khí, Nội Thị phía dưới, chỉ thấy Chân Khí số lượng lần thứ hai tăng . Khoảng cách Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, chỉ là một bước ngắn!

"Phun!"

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp há miệng, phun ra cái bóng bàn lớn hạt châu nhỏ . Chỉ thấy cả vật thể mặc lục, tản ra một mùi tanh hôi .

Đây là dùng Ngưu Hoàng, Hùng Đảm, cùng với hắn độc dược, loại bỏ cặn cùng Độc Tố ngưng kết mà thành . Trải qua Mễ Tiểu Hiệp thiết dạ dày rèn luyện, hạt châu này vô cùng cứng rắn, thượng phẩm pháp khí cũng khó phá vỡ .

Tối trọng yếu là, bên trong nhiều loại Độc Tố hỗn tạp, có thể nói là Kịch Độc! Chỉ cần bị nó bắn trúng, chẳng những trong nháy mắt da tróc thịt bong, nhưng lại bị trúng độc!

"Thôn!"

Đem hạt châu một lần nữa nuốt vào trong bụng, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng .

Năm đó Phong Thần Chi Chiến, Mai Sơn trong thất quái có một Ngưu Tinh Kim Đại Thăng, có thể phun ra Ngưu Hoàng đốt người, ngay cả Dương Tiễn cũng không dám đón đỡ . Mễ Tiểu Hiệp hảo hảo đúc luyện hạt châu này, đồng dạng có thể phun ra đả thương người, e rằng có thể trở thành hạng nhất lợi hại thần thông!

"Tên gọi là gì vậy . . . Tính, đã bảo Phúc Bảo đi."

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, cho hạt châu này làm cái tên .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

112 phản hồi Kim Lăng

Ăn là đúc luyện dạ dày túi thần thông, giống như dùng vào phế lui đạo lý, đi qua đại lượng ăn đến thăng cấp .

Nhưng so sánh với tầng thứ nhất, Đệ Nhị Tầng sau đó thăng cấp càng thêm trắc trở . Mễ Tiểu Hiệp không chỉ có phải lượng lớn ăn, hơn nữa muốn ăn trân quý hi hữu vật, mới có thể lên tới Đệ Tam Tầng .

Một ngày lên tới Đệ Tam Tầng, dạ dày túi giống như Đan Lô, không những có thể luyện hóa vật phẩm, luyện người cũng không thành vấn đề!

Bất quá lúc này mới mới vừa tấn cấp Đệ Nhị Tầng, Đệ Tam Tầng còn rất xa xôi, Mễ Tiểu Hiệp cũng bất quá bao nhiêu hy vọng xa vời .

Sắc trời đã không còn sớm, trước khi một phen ác chiến, hơn nữa bị thương trên người, đột nhiên cảm giác được một trận ủ rũ kéo tới . Mễ Tiểu Hiệp gọi ra Ngũ Quỷ cùng Sửu Nô thủ hộ, cứ như vậy dựa vào thân cây ngủ .

Vân che Tinh Nguyệt, suốt đêm không nói chuyện .

Sáng sớm ngày thứ hai, ngủ một giấc Mễ Tiểu Hiệp tinh thần sung mãn, ăn chút lương khô cứ tiếp tục gấp rút lên đường .

"Giá!"

Bên trên đại đạo, dùng sức giật giây cương một cái, thẳng đến Kim Lăng .

Sau đó không có gặp lại yêu quái tập kích, nói vậy con kia Hổ Tinh sớm đã không đuổi theo kịp hắn . Còn như tam quái tại sao muốn giết hắn, Mễ Tiểu Hiệp cũng không rõ ràng lắm, nhưng suy đoán với hắn thấy Tôn Ngộ Không không thoát liên hệ .

Mà theo từ từ rời xa Ngũ Hành Sơn, đây hết thảy đã không thể nói là, Mễ Tiểu Hiệp hiện tại con muốn mau sớm phản hồi Kim Lăng, sau đó được phong thần vị hoàn thành nhiệm vụ .

Tiểu Hắc tốc độ cực nhanh, nhoáng lên vài ngày sau, lộ trình đã qua nửa . Mà trước khi thu Hùng Tinh, Ngưu Tinh Tinh Huyết, hiện tại đã luyện ra hai hạt tỉ lệ thật tốt Âm Châu .

"Hay là cho ngươi đi ."

Âm Châu có thể phụ trợ yêu ma quỷ quái tu luyện, đối với Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ đều áp dụng, nhưng Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, đem hai hạt Âm Châu toàn bộ cho Sửu Nô .

Trừ Sửu Nô vẫn trung thành và tận tâm ở ngoài, tối trọng yếu là theo tam quái sau khi chiến đấu, Mễ Tiểu Hiệp cảm giác mãnh liệt đến bản thân cao cấp chiến lực không đủ .

Ngũ Quỷ sẽ vận chuyển đại pháp, quả thực hiếm thấy, nhưng bây giờ chỉ là Nhất Trọng Thiên tu vi, từ đầu bồi dưỡng tiêu hao quá lớn, cho nên không bằng trước tiên cường điệu bồi dưỡng Sửu Nô .

Mễ Tiểu Hiệp ước đoán một cái, luyện hóa cái này hai hạt Âm Châu sau đó, Sửu Nô cũng có thể đột phá Ngũ Trọng Thiên tu vi . Dù sao, đây chính là ngưng tụ hai đầu Lục Trọng Thiên Tinh Quái Tinh Huyết Âm Châu .

Một đường không nói chuyện, kế tiếp lại là vài ngày, tháng mười, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục trở lại thành Kim Lăng!

"Công tử! Ngài cuối cùng là trở về!"

Về đến nhà, Tiểu Thạch đang quét trong viện lá rụng . Chợt thấy Mễ Tiểu Hiệp tiến đến, vẻ mặt kinh hỉ, ném cái chổi liền đã chạy tới .

"Gần nhất trong nhà nhưng có chuyện gì ."

Dây cương giao cho Tiểu Thạch, một bên hướng trong phòng đi, Mễ Tiểu Hiệp vừa nói .

"Không có chuyện gì, chỉ là cái kia Chu Đại Nhân đã tới vài lần, còn có một cái Vương phủ phái người đến qua vài lần, đều là hỏi công tử ngươi có chưa có trở về ."

Tiểu Thạch đem ngựa thất buộc tốt vui vẻ ghé vào Mễ Tiểu Hiệp thân vừa nói .

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, không có chuyện phiền toái gì là tốt rồi . Khiến Tiểu Thạch chuẩn bị nước tắm, trước tiên hảo hảo tắm ngăm nước nóng, sau đó thay toàn thân quần áo sạch, trong nháy mắt cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều .

Lúc tắm rửa, Tiểu Thạch đã đến bên ngoài tửu lâu mua mấy thứ thức ăn ngon, hảo tửu, Mễ Tiểu Hiệp dọc theo con đường này cũng không còn làm sao ăn cơm thật ngon, nhịn không được đại khoái đóa di một phen .

Cơm nước xong, đã là chạng vạng, Mễ Tiểu Hiệp kiểm tra một chút Tiểu Thạch võ công tiến cảnh, không khỏi thoả mãn gật đầu . Cái này thời gian nửa năm, Tiểu Thạch tiến cảnh cực nhanh, Kim Cương Bất Hoại thần công đã có một chút thành tựu .

Lúc này Tiểu Thạch, tuy là xa không đến Kim Cương Bất Hoại trình độ, nhưng ít ra đã là toàn thân Đồng Bì . Mễ Tiểu Hiệp đem cuối cùng một phần Thối Thể dịch xuất ra, khiến Tiểu Thạch bình thường ngâm tắm sử dụng .

Thối Thể dịch có thể đề thăng cường độ thân thể, Tiểu Thạch luyện là hoành luyện võ công, hiệu quả sẽ phải tốt hơn .

"Cảnh Huyễn Tiên Cô, mau mau phủ xuống . . ."

Buổi tối thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp mang lên bàn, đốt cháy hoá vàng mã, thỉnh Cảnh Huyễn Tiên Tử phủ xuống .

Trước khi ước định cẩn thận, Mễ Tiểu Hiệp phản hồi Kim Lăng, chỉ cần Phần Hương cầu xin, Cảnh Huyễn Tiên Tử liền sẽ trong vòng ba ngày tới gặp hắn .

"Thực sự là phiền phức . . ."

Hương nến đều đã cháy hết, cũng không thấy Cảnh Huyễn Tiên Tử xuất hiện . Nói là trong vòng ba ngày, nhưng ai biết là lúc nào .

Mễ Tiểu Hiệp có chút nóng nảy, dù sao chỉ cần thấy được Cảnh Huyễn Tiên Tử, có thể hoàn thành nhiệm vụ, cũng lại đạt được quest thưởng, nhất bộ Sắc Giới công pháp!

Nhưng lại các loại hai ngày, cũng không còn thấy Cảnh Huyễn Tiên Tử xuất hiện . Mễ Tiểu Hiệp trong lòng không khỏi nói thầm, cái này đường đường Tiên Tử, không phải là muốn giựt nợ chứ ?

Cảnh Huyễn Tiên Tử không có lộ diện, Vương Tử Đằng người lại tới trước . Biết Mễ Tiểu Hiệp trở lại Kim Lăng, Vương Tử Đằng lập tức phái quản gia đến thỉnh . Mễ Tiểu Hiệp thay quần áo khác, tiếp tục liền tới đến Vương phủ .

"Mễ tiên sinh! Ngươi xem như trở về, muốn sát ta vậy!"

"Đại nhân ưu ái, thành không dám nhận."

Vương phủ trong phòng khách, thấy Mễ Tiểu Hiệp tiến đến, Vương Tử Đằng liền vội vàng đứng lên đón chào . Mễ Tiểu Hiệp ôm quyền xin lỗi, từ chối nói vừa trở về có một số việc phải xử lý, cho nên không có thể trước tiên đăng môn bái kiến .

Mặt khác, chỉ thấy trong phòng khách trừ Vương Tử Đằng ở ngoài, còn có hai người . Một già một trẻ, trong người thiếu niên kia Mễ Tiểu Hiệp nhận thức, chính là trước đây cùng nhau du ngoạn sơn thuỷ Thái Hư Huyễn Cảnh Cổ Bảo Ngọc!

"Đến, Mễ tiên sinh, ta đến giới thiệu cho ngươi ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc thời điểm, Vương Tử Đằng lôi kéo hắn giới thiệu nói rằng .

"Vị này chính là em gái ta tế, Vinh Phủ gia chính, vừa mới thăng nhiệm Công Bộ lang trung, sắp đi trước Trường An phó chức . Cái này là ta cháu ngoại trai, nhũ danh Bảo Ngọc ."

"Nguyên lai là Cổ đại nhân, còn có Cổ công tử ."

Mễ Tiểu Hiệp đã sớm đoán được, nhưng hay là làm bộ như rất giật mình xu thế, vội vã chắp tay gặp qua .

"Không dám không dám! Trước đây sinh trước mặt, sao dám khinh thường ."

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, gia chính lại cực kỳ khách khí .

Ở Hồng Lâu Mộng nguyên tác bên trong, gia chính tuy là danh tiếng cũng không tệ lắm, nhưng dù sao cũng là xuất thân hào môn, hơn nữa hiện tại đã là Công Bộ lang trung, làm sao sẽ đối với Mễ Tiểu Hiệp cái khu vực này khu thất phẩm Chủ Bộ khách khí như vậy ?

"Ha hả, Mễ tiên sinh, ngươi chuyến đi này nửa năm, ngờ đâu Bách Gia Tính vừa ra, thế nhân đều biết, người người phụng ngươi vì vỡ lòng chi sư . Lấy Hậu Thiên xuống học tử, đều là ngươi học sinh, ai còn dám ở trước mặt ngươi khinh thường ?"

Nhìn ra Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc, Vương Tử Đằng vừa cười vừa nói .

" Bách Gia Tính?"

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, miễn cưỡng cười cười .

"Không nghĩ tới gây ra động tĩnh lớn như vậy ."

"Tiên sinh đại tài, công ở nghìn thu, chịu thế nhân kính ngưỡng chính là cần phải ."

Gia chính ở bên nở nụ cười, sau đó chỉ chỉ hai bên trái phải Cổ Bảo Ngọc, nói rằng .

"Khuyển tử luôn luôn không trị học vấn, nhưng nghe nói hôm nay cần tới thấy tiên sinh ngươi, dám năn nỉ mang theo hắn cùng nhau đến đây ."

"Là rất đúng a! Mễ tiên sinh đại tài, thủ ô mai viết vô cùng tốt!"

Cổ Bảo Ngọc vẻ mặt sùng bái nhìn Mễ Tiểu Hiệp, hưng phấn mà nói rằng .

"Xa biết không phải tuyết, chỉ có hoa mai đến . Hai câu này thực sự là tốt hiện tại trong vườn tỷ muội mỗi ngày đọng ở ngoài miệng ."

"Vô tri súc sinh, nơi đây lại rõ rệt ngươi!"

Thấy Cổ Bảo Ngọc không đề cập tới Bách Gia Tính chuyên nói mai hoa thi, vậy là cái gì vườn tỷ muội, gia chính một trận không thích, trầm mặt uống chửi một câu . Sợ đến Cổ Bảo Ngọc cái cổ co rụt lại, vội vã lui về, không dám nói nhiều nữa nói .

"Ha ha, đến, chớ đứng, ngươi ngồi xuống chậm rãi trò chuyện ."

Vương Tử Đằng cười cười, lúc này mới bắt chuyện mọi người ngồi xuống lần nữa .

"Kỳ quái, Mễ tiên sinh ta tại sao dường như gặp qua . . ."

Có hạ nhân một lần nữa dâng trà, Cổ Bảo Ngọc ngẩng đầu nhìn Mễ Tiểu Hiệp, tâm lý một trận buồn bực . Mới vừa mới vừa vào môn đã cảm thấy Mễ Tiểu Hiệp quen mặt, nhưng chính là nghĩ không ra ở đâu gặp qua .

Cổ Bảo Ngọc cũng không còn miệt mài theo đuổi, suy nghĩ tiên sinh loại này đại tài, cùng hắn sớm có bạn tri kỷ cũng khó nói, nơi đây còn tâm lý mỹ tư tư .

Đáng thương Cổ Bảo Ngọc, nếu như nhớ lại ở Thái Hư Huyễn Cảnh, Mễ Tiểu Hiệp đoạt hắn một chén trà, một bầu rượu, thần tượng tan biến không biết sẽ là như thế nào cảm thụ .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

113 Thông Linh Bảo Ngọc

"Vừa rồi khuyển tử nói đến Mễ tiên sinh tài thơ ca, Tệ Nhân cho là, Mễ tiên sinh viết ra Bách Gia Tính , Thái Tử Điện Hạ cho nên mở ra Mông Học, mới là phúc trạch vạn dân, công ở nghìn thu sự tình ."

" Bách Gia Tính quả thật không tệ, nhưng chỉ bằng hai nghìn binh mã, ở ngắn ngủi trong vòng hai, ba tháng xoay sở đủ hai triệu lượng bạc, đây mới là hảo thủ đoạn a ."

Một bên thưởng thức trà, Cổ Chính cùng Vương Tử Đằng trước tiên rồi nói ra .

"Hai vị đại nhân quá khen, ta chỉ là ra chút ít lực, chân chạy mà thôi . Chân chính bày mưu nghĩ kế, quyết thắng thiên lý ở ngoài, còn là Thái Tử điện hạ, cùng với công chúa điện hạ ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận khiêm tốn, tâm lý nhưng không khỏi thở dài, chẳng lẽ là vàng, liền thật không che giấu được quang mang sao? Hiện ở loại tình huống này, thực sự không phải hắn muốn thấy được .

"Ha hả, Mễ tiên sinh không được khiêm tốn, bởi vì hai chuyện này, Thái Tử Điện Hạ bây giờ đối với ngươi nhưng khi nhìn trọng rất ."

Vương Tử Đằng cười cười, sau đó tiết lộ một cái bên trong tin tức nói rằng .

"Thái Tử Điện Hạ vốn là muốn mức độ ngươi đến Trường An, ở Thái Tử Phủ nhậm chức, hiệp trợ phổ biến Mông Học . Nhưng tiếp tục thu được Bình Dương công chúa thư, lúc này mới đổi chủ ý . Nói vậy tân thánh chỉ đã tại trên đường, Mễ Tiểu Hiệp nhất định bị ủy thác trọng trách ."

"Cái này thật đúng là là một cái tin tốt . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trên mặt lộ vẻ cười, tâm lý vừa âm thầm thở dài . Bởi vậy, hắn là triệt thoát khỏi không Thái Tử Đảng thân phận .

Trò chuyện một ít ngày, mắt thấy đã là buổi trưa, Vương Tử Đằng đã thiết yến, mọi người đi trước nhà hàng ngồi vào vị trí, đơn giản vừa ăn vừa nói chuyện .

Vương Tử Đằng là Thái Tử Đảng, Kim Lăng Tứ Đại Gia Tộc vui buồn tương quan, tự nhiên cũng đều là Thái Tử Đảng . Trên yến tiệc chỉ có Mễ Tiểu Hiệp, Vương Tử Đằng, Cổ Chính, Cổ Bảo Ngọc bốn người, nhưng thật ra cũng không có người ngoài .

"Mễ huynh, dùng ngươi càn quét Bích Châu thủ đoạn, ước đoán lúc này mới ủy nhiệm, sẽ cho cái thực quyền chức vị ."

Bây giờ là lén lút luận giao, Vương Tử Đằng xưng hô lại thân cận không ít, cười cười chắc chắc nói rằng .

"Đại nhân ý là . . . Quân quyền ?"

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, thử hỏi dò câu .

"Điều đó không có khả năng đi."

Vương Tử Đằng còn chưa lên tiếng, Cổ Chính có chút không dám tin tưởng trợn to hai mắt . Đại Đường sơ định, các nơi còn liên tiếp phát sinh chiến sự, quân đội vẫn là Đại Đường trọng yếu nhất .

Mễ Tiểu Hiệp không có xuất thân, tư lịch, cho dù có vài công tích cùng năng lực, cũng không khả năng đi lên liền cho hắn quân quyền đi.

"Em rể thấy qua cũ kỹ, bây giờ lúc này, có cái gì là không có khả năng ."

Vương Tử Đằng cười khinh rên một tiếng, lại xem như là cam chịu Mễ Tiểu Hiệp nói .

Mễ Tiểu Hiệp không nói gì, nếu quả thật cho hắn quân quyền, cái này thì tương đương với trở thành thái tử dưới trướng nồng cốt, tiến thêm một bước nhưng chỉ có nhân viên nồng cốt .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút bận tâm, đây là muốn cùng Lý Thế Dân, cùng với Tần Vương Phủ mặt đối mặt cứng rắn mới vừa ?

"Tuyết rơi!"

Cổ Bảo Ngọc không thích quan trường sự tình, lúc này bỗng nhiên chỉ vào bên ngoài, kinh hỉ hô .

"Di, năm nay tuyết so với trước năm còn phải sớm hơn chút ."

Hiện tại vừa mới tháng mười một, Vương Tử Đằng không khỏi cười cười, trong nụ cười có chút ý vị thâm trường .

"Không đề cập tới những thứ này."

Mễ Tiểu Hiệp khoát khoát tay, cũng lười suy nghĩ tiếp, tiếp tục cười lạc hướng Cổ Bảo Ngọc .

"Đã sớm nghe nói Cổ công tử tài sáng tạo mẫn tiệp, vừa lúc vượt qua tuyết đầu mùa, không bằng ngẫu hứng làm một bài thơ ."

"Làm thơ ?"

Cổ Bảo Ngọc nhãn tình sáng lên, hắn liền thích Liên đối với làm thơ . Nhưng lại không dám lỗ mãng, để mắt nhìn hai bên trái phải Cổ Chính .

"Tiên sinh nếu ra đề, ngươi còn ngại ngùng cái gì!"

Cổ Chính trừng Cổ Bảo Ngọc liếc mắt, trầm giọng nói rằng . Hắn tuy là chú trọng hơn kinh tế học vấn, nhưng lúc này Mễ Tiểu Hiệp ở đây, hiển nhiên là có ý định chỉ điểm Cổ Bảo Ngọc, hắn đương nhiên cam tâm tình nguyện .

"Tốt lắm!"

Đạt được Cổ Chính đáp ứng, Cổ Bảo Ngọc trong nháy mắt đến tinh thần, sau đó đi tới trước cửa sổ, hướng về phía bên ngoài Phiêu Tuyết trầm ngâm .

". . . Có!"

Khoảng chừng thời gian một nén nhang, Cổ Bảo Ngọc vỗ đùi, hắng giọng ngâm .

"Bắc gió vi vu cây cỏ gãy, Vương gia Đông Nguyệt gặp Phi Tuyết . . ."

Cổ Bảo Ngọc mới vừa ngâm trước hai câu, phần dưới bỗng nhiên đứng im, đứng ở nơi đó một trận cau mày . Vừa rồi hắn đã muốn sau khi hai câu, nhưng bỗng nhiên lại thấy không được khá, lúc này do dự đến có muốn hay không dùng .

Nhìn đến đây, Cổ Chính nhướng mày, còn chưa nghĩ ra trước tiên là nói về ra, cái này xúc động tính cách không thay đổi không được .

"Ta chỗ này vừa vặn có hậu hai câu, sẽ đưa cho Cổ công tử ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, đứng dậy đi tới trước cửa sổ, đem cửa sổ mở rộng ra, chỉ thấy bên ngoài tuyết lớn đầy trời, trên mặt đất, trên cây, trên nóc nhà đã rơi vào một tầng, mở miệng ngâm .

"Hốt như một đêm xuân phong đến, Thiên Thụ Vạn cây Lê Hoa mở."

"Hốt như một đêm . . . Cái này, đây là!"

Nghe thế hai câu, Cổ Bảo Ngọc bỗng nhiên trợn to hai mắt, vẻ mặt kích động nhìn Mễ Tiểu Hiệp . Sùng bái tình dật vu ngôn biểu, nửa phút đã thay đổi Thành tiểu đệ .

"Thơ hay! Thơ hay! Có hai câu này ở, ta trước đó hai câu thực sự là chiếm tiện nghi lớn!"

"Mễ tiên sinh còn có thể viết ra Bách Gia Tính , thật là tài hoa mùi thơm ngào ngạt ."

Cổ Chính chính là một trận thán phục, hắn mặc dù không chú trọng thi từ, nhưng cũng biết trong tài văn chương .

Vương Tử Đằng cũng có chút tài học, nhưng hắn là võ tướng, đối với cái này cũng không phải làm sao để ý tới .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười không nói chuyện, hắn hai câu này cũng không phải là tặng không .

Cổ phủ đại quan viên trong màu đồng bảo rương, cần muốn dạy dỗ Cổ Bảo Ngọc thi từ, khiến hắn ở thi xã trong thắng lợi mới có thể thu được được chìa khoá . Mễ Tiểu Hiệp thực học thật hữu hạn, đem Cổ Bảo Ngọc giáo thành tài một dạng lại nào có dễ dàng như vậy .

Ngày hôm nay đơn giản tiễn hắn hai câu, cũng mau đến phần thưởng tuyết thời điểm, ước đoán đại quan viên trong còn muốn tổ chức phần thưởng tuyết thơ . Đến lúc đó Cổ Bảo Ngọc đem cái này một bài dùng tới, đủ để đè xuống sai đại hai người, Mễ Tiểu Hiệp nhiệm vụ cũng coi như hoàn thành!

"Tốt như vậy thơ! Nên uống cạn một chén lớn!"

Cổ Bảo Ngọc hưng khởi, sẽ hướng Mễ Tiểu Hiệp mời rượu .

"Rượu thong thả uống, ta ngược lại thật ra có một yêu cầu quá đáng ."

Mễ Tiểu Hiệp khoát khoát tay, vừa cười vừa nói .

"Đã sớm nghe nói Cổ công tử Hàm Ngọc mà sống, khối kia Bảo Ngọc không biết nhưng đeo ở trên người, có thể không cho ta mượn xem một chút ?"

"Đeo đeo, tiên sinh đừng nói là muốn xem, coi như tiễn cho tiên sinh cũng thành, coi như đổi lại hai câu thơ!"

Cổ Bảo Ngọc vừa nói chuyện, liền từ trên cổ trích một khối kế Bảo Ngọc, đưa cho Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp lấy tới tham quan, lớn như Tước trứng, xán nhược rõ ràng Hà, đang lật hai mặt đều có chữ triện . Chính diện là Thông Linh Bảo Ngọc, mạc thất mạc vong, tiên Thọ hằng Xương ; mặt trái là một trừ tai hoạ, hai liệu oan tật, ba biết họa phúc.

"Đây chính là Thông Linh Bảo Ngọc . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhiều lần đoan trang, tâm lý âm thầm trầm ngâm .

Dựa theo Hồng Lâu Mộng nguyên nổi ghi chép, Nữ Oa luyện thạch Bổ Thiên, luyện thành 36500 lẻ một khối, duy chỉ có một khối vô tài Bổ Thiên, bỏ ở Thanh canh dưới đỉnh .

Sau lại Ngoan Thạch đầu thai chuyển thế, ngay tại lúc này Cổ Bảo Ngọc . Mà hắn hàm khối này Thông Linh Bảo Ngọc, trên thực tế là bổ thiên thạch hình.

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp hiện tại nhiều lần xem, cũng không nhìn ra cái gì đặc biệt, giống như là có thể Bổ Thiên bảo bối ?

"Ngươi đây chính là bảo bối, ta làm sao có thể muốn ."

Xem một hồi, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, trả lại cho Cổ Bảo Ngọc .

Cổ Bảo Ngọc mặc dù nói muốn tặng cho hắn, nhưng Mễ Tiểu Hiệp rõ ràng, khối này Thông Linh Bảo Ngọc không phải chuyện đùa, không phải vô duyên vô cớ có thể cầm .

Sau đó, tiệc rượu tiếp tục, vẫn Hát đáo chạng vạng thời điểm, tuyết cũng đình, lúc này mới tan cuộc .

Mễ Tiểu Hiệp uống không ít, thân hình đã có chút lay động, tuyết hậu lộ trở thành, Vương Tử Đằng phái mã xa đưa hắn đưa về nhà .

"Hô!"

Ngồi ở trên giường, Mễ Tiểu Hiệp vận khí vừa tửu lực tán đi, lúc này mới thoải mái chút . Lúc này đang nhìn bên ngoài, Thiên đã Hắc .

Cô lỗ . . .

Rượu mời xuống phía dưới, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên lại có chút đói, cái bụng gọi gọi, chuẩn bị một chút giường tìm chút ăn .

Ông!

Mà đúng lúc này, một cổ kỳ hương truyền đến, chỉ thấy một đoàn Thải Hà rơi vào phòng trong, trực tiếp rơi xuống Mễ Tiểu Hiệp trước mặt . Mà ngay sau đó mây mù tản ra, Cảnh Huyễn Tiên Tử nở nụ cười đi tới .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

114 Canh Kim sát phạt bí quyết

"Xin lỗi, có một số việc đình lại hai ngày ."

"Không có việc gì không có việc gì, ta tuyệt không sốt ruột!"

Thấy là Cảnh Huyễn Tiên Tử, Mễ Tiểu Hiệp kích động hai mắt tỏa ánh sáng, cuối cùng là đến, nếu không... Còn tưởng rằng nàng quỵt nợ trốn đi đây!

"Dựa theo ước định, ta phong ngươi một cái thông gió bồi bàn đi."

Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng không dài dòng, ngẫm lại trực tiếp nói .

Không biết đi qua cái gì cách, Cảnh Huyễn Tiên Tử đã xác định, Mễ Tiểu Hiệp quả thực đem tin tức gây cho Tôn Ngộ Không .

"Hảo hảo! Chỉ cần là Thần Chức có thể!"

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu như giã tỏi, quản hắn là thông gió bồi bàn, vẫn là báo tin bồi bàn, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ là được!

"Tốt lắm ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử gật đầu, lật bàn tay một cái, lòng bàn tay xuất hiện một quyển kim sắc tập .

Cảnh Huyễn Tiên Tử thủ đoạn nâng Kim Sách, thủ đoạn chấp bút, mở ra một trang mới, viết lên thông gió bồi bàn Mễ Tiểu Hiệp vài .

Ông!

Kim Sách Chu Sa, đặt bút trở thành sự thật! Không gian bỗng nhiên một trận chấn động, một vệt kim quang từ thiên ngoại đến, trực tiếp rơi vào Mễ Tiểu Hiệp linh đài!

"Đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, chỉ biết trong biển bao nhiêu một khối kim bài . Chính diện viết Nguyệt Lão Cung điều khiển Hương Động, mặt trái viết thông gió bồi bàn Mễ Tiểu Hiệp.

"Ha hả, thành ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử cười cười, đem Kim Sách thu hồi .

"Cái này thành ?"

Mễ Tiểu Hiệp phản ứng kịp, có chút kinh nghi nhìn Cảnh Huyễn Tiên Tử, chỉ đơn giản như vậy ?

"Sắc phong sắc phong, ta đã đem tên ngươi ghi vào Thiên Thư, chẳng phải là được."

Cảnh Huyễn Tiên Tử cười cười giải thích, đương nhiên nói rằng .

"Thiên Thư ?"

Mễ Tiểu Hiệp nháy mắt mấy cái, không khỏi càng phát ra nghi hoặc .

Cái này cái gọi là Thiên Thư, cũng không phải là ghi chép pháp thuật Thiên Thư, mà là Tiên Thiên Linh Bảo, cũng chính là Phong Thần Bảng! Nhưng Phong Thần Bảng trọng yếu như vậy bảo vật, tại sao sẽ ở Cảnh Huyễn Tiên Tử trong tay ?

Còn là nói, Kim Sách chỉ là Phong Thần Bảng một bộ phận, hoặc là Phong Thần Bảng Tôn Tử ?

"Gợi ý: Nhiệm vụ sống yên phận (đệ tam hoàn), hoàn thành!"

Đúng lúc này, nhiệm vụ hoàn thành gợi ý vang lên, nói rõ Mễ Tiểu Hiệp quả thực đã thu được Thần Chức .

Rốt cục hoàn thành! Được nhắc nhở sau khi, Mễ Tiểu Hiệp kích động dùng sức cầm nắm tay .

"Kí chủ thu được một môn Sắc Giới đại đạo công pháp thưởng cho, thỉnh tuyển chọn loại khác!"

Gợi ý ngay sau đó lần nữa vang lên, cái này giống rút số giống nhau, Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động . Tiếp tục lại là một trận trầm ngâm, Luyện Thể, Luyện Khí, Luyện Thần, tuyển chọn loại nào công pháp đây.

"Tuyển chọn Luyện Khí công pháp!"

Thoáng suy tư, Mễ Tiểu Hiệp làm ra quyết định .

Hắn hiện đang luyện khí, Luyện Thần Song Tu, chỉ kém Luyện Thể . Nhưng tham thì thâm, dùng hắn hiện tại tinh lực, thực sự không thích hợp ba tu .

Luyện Thần tu luyện mười sáu quan, có thể tu đến 16 Trọng thiên, tạm thời không cần thay đổi .

Dưới so sánh, Luyện Khí tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, chẳng những chỉ có thể tu đến Lục Trọng Thiên, hơn nữa tiến cảnh thực sự quá chậm, Mễ Tiểu Hiệp đã sớm muốn thay đổi một môn lợi hại Luyện Khí công pháp!

"Tuyển chọn Luyện Khí công pháp, có hay không xác định!"

"Xác định!"

"Công pháp rút ra trong . . ."

Xác định sau đó, hệ thống bắt đầu ngẫu nhiên tuyển công pháp, tuy là rất nhanh, nhưng Mễ Tiểu Hiệp vẫn không khỏi rất gấp gáp . Tâm lý ý vị cầu khẩn, nhất định phải lấy mẫu ngẫu nhiên một môn lợi hại công pháp a .

"Gợi ý: Thu được Luyện Khí công pháp - Canh Kim sát phạt bí quyết!"

"Canh Kim sát phạt bí quyết ?"

Trữ Vật Không Gian xuất hiện một quyển công pháp bí kíp, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, vội vã đi kiểm tra cụ thể tin tức .

"Canh Kim sát phạt bí quyết: Sắc Giới Luyện Khí công pháp, nhưng tu tới 24 Trọng thiên . Chí cương chí cường, duệ không thể đỡ, Canh Kim kiếm khí, Vô Kiên Bất Tồi!"

Nhìn giới thiệu, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hơi mở to hai mắt .

Linh căn không có Ngũ Hành chi tranh, chỉ là công pháp có chút thiên hướng . Bộ này Canh Kim sát phạt bí quyết, là nhất bộ thiên hướng kim hành, hơn nữa chí dương chí cương công pháp .

Mà sở dĩ gọi tên này, là bởi vì đạt được Sắc Giới tu vi sau đó, có thể dùng chân nguyên rèn luyện Canh Kim kiếm khí. Đây là một loại vô hình kiếm khí, chính như cùng trong tin tức theo như lời như vậy, Vô Kiên Bất Tồi!

"Không hổ là hệ thống xuất phẩm, quả nhiên tất chúc tinh phẩm!"

Tỉ mỉ kiểm tra công pháp ghi chú giải thích, Mễ Tiểu Hiệp không chỉ có lại là trở nên kích động .

Làm Sắc Giới công pháp, phải có thể tu đến Thất Trọng Thiên trên, Canh Kim sát phạt bí quyết có thể tu đến 24 Trọng thiên, cũng chính là Sắc Giới cực hạn!

Làm một bộ tốt công pháp, thường thường có loại Đặc Tính, tỷ như tốc độ tu luyện nhanh, tỷ như Chân Khí hồn hậu vân vân. Bộ này Canh Kim sát phạt bí quyết tu luyện Chân Khí, chẳng những chí cương chí dương, hơn nữa các loại Thất Trọng Thiên sau đó, còn có thể ngưng tụ Canh Kim kiếm khí, tuyệt đối là tinh phẩm trong tinh phẩm!

Cùng kỹ năng bất đồng, học tập công pháp không có ngộ tính yêu cầu . Mễ Tiểu Hiệp có thể trực tiếp tu luyện Canh Kim sát phạt bí quyết, sau đó đem chân khí trong cơ thể, tính chất cũng sẽ tùy theo chậm rãi cải biến .

"Gợi ý: Nhiệm vụ quật khởi đường (vòng thứ nhất), mở ra!"

"Thành công dung nhập bản thế giới, kí chủ làm Xuyên Việt Giả, há có thể bình thường ? Căn cơ đã đặt, làm luôn cố gắng cho giỏi hơn, bước trên quật

khởi đường!"

"Pháp lữ tiền đất, địa vị quyết định phát triển . Thời hạn năm năm, uy chấn nhất phương!"

"Nhiệm vụ hoàn thành, ngẫu nhiên thưởng cho một môn thần thông ."

"Nhiệm vụ thất bại, tu vi đình trệ hai mươi năm!"

Thưởng cho cho vay hoàn tất, nhiệm vụ mới lập tức xuất hiện . Cùng Mễ Tiểu Hiệp trước khi dự liệu như vậy, trước khi nhiệm vụ đã là sống yên phận cuối cùng một vòng .

Ở sống yên phận sau đó, ngay sau đó mở ra quật khởi đường. Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp cau mày là, nhiệm vụ dường như càng ngày càng khó .

Đạt được uy chấn nhất phương, mới có thể hoàn thành nhiệm vụ . Mà cái gọi là uy chấn nhất phương, ít nhất phải ở Nhất Châu Chi Địa, tồn tại tuyệt đối quyền phát biểu . Còn như như thế nào đạt được uy chấn nhất phương, trước khi sống yên phận nhiệm vụ đã cho ra chỉ dẫn .

Một là làm quan, nhưng ít ra phải giống như Vương Tử Đằng như vậy, làm được Quan Sát Sứ vị trí . Mặc dù không có thực quyền, nhưng phụng mệnh giám sát một đạo Các Châu, xem như uy chấn nhất phương .

Hai là vì thần, thổ địa, Sơn Thần các loại thần vị khẳng định không được, ít nhất phải làm được Thành Hoàng, cũng có thể xem như là uy chấn nhất phương .

"Làm quan . . . Vì thần . . ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp một trận cau mày .

Đi qua trước song hoàn nhiệm vụ, hắn đã đánh hạ cơ sở, hai con đường này đúng là tốt nhất đi . Nhưng bất luận là làm quan vẫn là vì thần, đều cực hạn chế tự do, hắn đều không thích!

"Phiền phức . . ."

Nếu như tuyển chọn coi nhẹ nhiệm vụ, thời hạn vừa đến tuy là không có nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng tu vi đình trệ hai mươi năm, đại giới không thể bảo là không lớn .

Huống hồ, hoàn thành quest thưởng dĩ nhiên là một môn thần thông, cũng thật khiến Mễ Tiểu Hiệp trông mà thèm .

Cái gọi là thần thông, cũng không phải đơn thuần loại pháp thuật, mà là cùng loại ăn loại này, không bị hạn chế nhưng tồn tại vô cùng đại uy lực, mới gọi là thần thông!

"Ngươi đang suy nghĩ gì ?"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp một hồi vui vẻ, một hồi lại là cau mày, phải hay không phải lẩm bẩm, Cảnh Huyễn Tiên Tử không khỏi mở miệng hỏi một câu .

"Há, không có gì."

Mễ Tiểu Hiệp cái này mới lấy lại tinh thần, khoát khoát tay lấp liếm cho qua . Nhiệm vụ thời hạn năm năm, sau đó mới chậm rãi suy tư, cũng không nhất thời vội vã .

"Ngươi chỉ cần câu thông kim bài, liền có thể mở ra đến ngươi điều khiển Hương Động môn hộ ."

Không có hỏi tới, Cảnh Huyễn Tiên Tử tiếp tục giới thiệu nói rằng .

"Mở cửa nhà ?"

Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là ngẩn ra, không khỏi trợn to hai mắt . Lẽ nào bằng vào trong óc lệnh bài, có thể tiến nhập Thiên Đình Tiên Cảnh!

Mễ Tiểu Hiệp một trận hưng phấn, vội vã thử đi câu thông kim bài .

Ông!

Chỉ là tâm ý khẽ động, một đám mây Vụ hiện lên, mây mù chậm rãi xa nhau, lộ ra một cái cửa!

"Thật có thể . . ."

Mễ Tiểu Hiệp có chút không dám tin tưởng, vô ý thức cất bước đi vào cửa nhà .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

115 Địa Tiên Giới

Trời mênh mông mở mang mặt đất, trước mặt một tòa núi cao . Chân núi có một cái cửa động, trên viết điều khiển Hương Động ba chữ to .

Không có mây Vụ lượn lờ, cũng không có đình đài lầu các, cùng Mễ Tiểu Hiệp chi ba lần trước chứng kiến cảnh tượng hoàn toàn bất đồng .

". . . Đây là đâu ?"

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt kinh ngạc, nghi hoặc lạc hướng Cảnh Huyễn Tiên Tử .

"Địa Tiên Giới ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử cười cười, giọng nói bình thản .

"Địa Tiên Giới ?"

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, chẳng lẽ không đúng Thiên Cung Thánh Cảnh ?

Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, Yêu Chưởng thiên, Vu Quản Địa . Sau đó từng trải Vu Yêu đại chiến, Phong Thần Chi Chiến, Thiên Đình đổi chủ, Hồng Hoang Phá Toái . Vỡ vụn Hồng Hoang Đại Thế Giới, liền hình thành hiện tại Phàm Trần cùng Địa Tiên Giới .

Phàm Trần vị tại Hồng Hoang mảnh nhỏ mặt ngoài, Địa Tiên Giới thì ở vào chỗ gảy mặt cắt! Nói cách khác, Địa Tiên Giới cùng Phàm Trần Bản Vi Nhất Thể, nhưng lại tự thành hệ thống không can thiệp chuyện của nhau .

Nếu muốn từ Phàm Trần tiến nhập Địa Tiên Giới, cần vượt qua tan vỡ sát biên giới chín mươi độ góc, chí ít cần Vô Sắc Giới Địa Tiên tu vi . Lại hoặc là, đi qua đặc biệt mở ra môn hộ, tỷ như Mễ Tiểu Hiệp phương thức này .

"Có điểm giống trong thế giới cùng biểu hiện thế giới . . ."

Nghe xong Cảnh Huyễn Tiên Tử giải thích, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi liên tưởng đến . Hai cái thế giới trùng điệp vào nhau, thêm độc lập với nhau .

"Vào đi thôi ."

Vừa nói chuyện, lưỡng người chạy tới cái động khẩu, Cảnh Huyễn Tiên Tử phía trước, Mễ Tiểu Hiệp khẩn đi theo vào .

Vốn cho là là âm u ẩm ướt sơn động, sau khi đi vào mới biết được có động thiên khác . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi mở to hai mắt, vẻ mặt khó có thể tin .

Đỉnh đầu cùng với tường, khảm nạm các loại cực đại bảo thạch, Bảo Châu, đem trong động chiếu quang thải sáng sủa . Dưới chân là Bạch Ngọc mặt đất, quang nhưng chiếu nhân không nhiễm một hạt bụi .

Trong động cực kỳ rộng rãi, khắp nơi chèn tràn đầy Kỳ Hoa Dị Thụ, có kiến tạo đình đài, nước chảy, Bạch Hạc, Mai Hoa Lộc các loại động vật nhàn nhã tự đắc .

Mễ Tiểu Hiệp đã từng đã đến hoàng cung, bị tráng lệ rung động . Nhưng lúc này cùng nơi đây so sánh với, quả thực cùng ở nông thôn nhà quê không kém sai .

"Nơi đây . . . Vì sao cùng trước khi không giống nhau ?"

Mễ Tiểu Hiệp có chút không kịp nhìn, đồng thời không khỏi nghi hoặc hỏi.

"Cái gọi là Thái Hư Huyễn Cảnh, chỉ là trận pháp ảo giác, nơi đây mới là thật ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử cười cười, giải thích nói rằng .

"Trước khi Tiếp Dẫn Cổ Bảo Ngọc sinh hồn, cho nên riêng bày một trận pháp huyễn cảnh . Hiện tại ngươi đã thu được Thần Chức, Nhục Thân thân tới

địa tiên giới, đương nhiên không dám lại đi chỗ đó huyễn cảnh ."

"Nguyên lai là như vậy . . . Còn gọi Thái Hư Huyễn Cảnh ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, trong nháy mắt bừng tỉnh đại ngộ .

Chi ba lần trước đến Thái Hư Huyễn Cảnh, Mễ Tiểu Hiệp liền kỳ rất lạ . Rõ ràng rất cự ly xa, lại mấy bước liền đến . Tiểu địa đồ bên trên rõ ràng không có biểu hiện kiến trúc, sau một khắc đột nhiên thì có . Hơn nữa hắn đi xa như vậy, lại liền một cái bảo rương cũng không còn gặp phải .

Hiện tại cuối cùng cũng minh bạch, chỉ là một trận pháp huyễn cảnh, thời gian, không gian đều là giả tạo cấu tạo .

"Đi, ta trước tiên dẫn ngươi đi ngươi chỗ ở ."

Đi qua trung gian đại sảnh, lại trải qua một đầu dài hành lang, lần thứ hai đi tới một tòa tiểu điện, tứ diện có rất nhiều thang lầu, Cảnh Huyễn Tiên Tử đi lên một ngôi lầu thê, như cũ ở phía trước dẫn đường .

Điều khiển Hương Động chiếm cả tòa thả xuân sơn, cùng bình thường Động Phủ có chút bất đồng . Trừ móc sạch Sơn Thể, tại nội bộ kiến tạo đình đài lầu các ở ngoài, còn có thang lầu thông đến vùng núi mặt ngoài thân thể, ở vùng núi mặt ngoài thân thể các nơi cũng có kiến trúc, thậm chí là tình cảnh, vườn hoa .

"Điều khiển Hương Động ở vào Địa Tiên Giới, nhưng lệ thuộc Thiên Đình Nguyệt Lão Cung, chuyên quản nhân gian nợ tình . . ."

Khoảng cách rất xa, Cảnh Huyễn Tiên Tử vừa dẫn đường, vừa hướng Mễ Tiểu Hiệp giới thiệu .

"Nguyên lai là nơi đây . . ."

Mễ Tiểu Hiệp chính là vừa đi vừa nghe, không khỏi gật đầu .

Nói cách khác, điều khiển Hương Động mặc dù là Hạ Giới thế lực, nhưng trực thuộc Thượng Giới Thiên Đình . Mặc dù không là dòng chính chính thống, nhưng cũng có nhất định quyền bính .

Đây cũng là vì sao, Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng có thể sắc phong Thần Chức . Bất quá cứ như vậy, cái này Thần Chức liền có vẻ tương đối thủy . Tỷ như đều là tiểu thần, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cái này thông gió bồi bàn, cùng Sơn Thần, thổ địa so với, liền cây bản không cùng đẳng cấp .

"Hiện ở trong động tổng cộng hơn hai trăm đệ tử, hữu thần chức trong người, coi là ngươi ta cùng nhau hai mươi ba người ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử cười cười, lại nói tiếp .

"Thần Chức chỉ là một thân phận, nhưng cũng không có nghĩa là trong động địa vị ."

"Biết ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, tỏ ý biết .

Cái gọi là Thần Chức, thật chính là công việc mà thôi, chân chính quyết định trong động địa vị, đương nhiên vẫn là tu vi . Trên thực tế, không chỉ có là ở điều khiển Hương Động, phóng nhãn toàn bộ Địa Tiên Giới, cũng là như vậy .

Tiếp tục Mễ Tiểu Hiệp lại hỏi một ít tình huống cụ thể, Cảnh Huyễn Tiên Tử đều nhất nhất giải đáp, đối với điều khiển Hương Động, Mễ Tiểu Hiệp cuối cùng là có một thứ đại khái hiểu rõ .

Tỷ như trong động người khác tu vi, toàn bộ đều ở vào Dục Giới cùng Sắc Giới hai cái này tầng thứ, trong dùng Dục Giới chiếm đa số . Mà Mễ Tiểu Hiệp lại liếc mắt nhìn Cảnh Huyễn Tiên Tử danh xưng, hoàng sắc, đẳng cấp LV 24!

Cảnh Huyễn Tiên Tử là điều khiển Hương Động Động Chủ, chính là thả xuân sơn sơn chủ, tu vi cao nhất, đã đạt được Sắc Giới cực hạn . Tiến thêm một bước chính là Vô Sắc Giới, cũng chính là Địa Tiên!

Mễ Tiểu Hiệp trước khi đã đến Thái Hư Huyễn Cảnh ba lần, nhưng bởi vì đều là Nguyên Thần đi trước, hơn nữa đã bị trận pháp mê hoặc, cho nên cũng không nhìn thấy Cảnh Huyễn Tiên Tử danh xưng .

Lúc này biết nàng tu vi đẳng cấp, không khỏi âm thầm líu lưỡi . Ngũ Hành Sơn Sơn Thần thổ địa, mới bất quá là LV 14, Ngũ Phương Yết Đế cũng mới bất quá là LV 16 . Cái này Cảnh Huyễn Tiên Tử tu vi cao thâm, hơn nữa có thể leo lên thiên đình quan hệ, xem ra tuyệt không đơn giản .

" Được, đến ."

Đi có thời gian một nén nhang, liên tiếp hơn mấy cái thang lầu, các loại đi qua một cánh cổng vòm sau đó, chỉ thấy đã tới vùng núi mặt ngoài thân thể .

"Sau đó ngươi ở nơi này tu hành ."

Đây đã là sườn núi vị trí, chỉ thấy một chỗ phóng khoáng ngôi cao . Trung gian có một tòa phòng nhỏ, chu vi chèn tràn đầy kỳ hoa dị thảo, còn có nuôi thả Bạch Hạc, Cẩm Kê .

"Tạ tiên tử ."

Giao phó xong, Cảnh Huyễn Tiên Tử xoay người ly khai, Mễ Tiểu Hiệp hành lễ cung tiễn .

"Có ý tứ . . ."

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp ở chỗ này đi một vòng .

Tuy là địa phương không lớn, nhưng ngũ tạng câu toàn, tứ diện không phải vách núi chính là vách đá, chỉ có cửa hang kia có thể thông đến nơi đây . Môi trường Thanh U, cảnh sắc ưu mỹ, không hổ là Tiên Nhân Thánh Cảnh .

"Không có . . ."

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp lại tra liếc mắt nhìn tiểu địa đồ, cũng không có phát hiện bảo rương . Con đường đi tới này, hắn một con bảo rương cũng không thấy được .

Điều khiển Hương Động chiếm trọn một tòa thả xuân sơn, diện tích to lớn đâu chỉ trăm dặm . Mễ Tiểu Hiệp tiểu địa đồ chỉ có thể biểu hiện phương viên hai dặm, phạm vi là ở quá nhỏ .

Mễ Tiểu Hiệp đoán, nơi đây khẳng định có bảo rương tồn tại, thậm chí không chỉ một con . Nhưng cụ thể ở nơi nào, một thời vẫn không thể xác định .

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù có thể đến nơi đây, là bởi vì được phong làm điều khiển Hương Động tương ứng Thần Chức . Nhưng trên thực tế, Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng không có đưa hắn thu làm trong động đệ tử .

Vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp cũng vấn, điều khiển Hương Động hơn hai trăm đệ tử, toàn bộ đều là Nữ Đệ Tử . Cảnh Huyễn Tiên Tử tính cách làm sạch, không thu nhận nam đệ tử .

Bởi vì cũng không phải trong động đệ tử, cho nên rất nhiều nơi, Mễ Tiểu Hiệp căn bản không có thể . Cứ như vậy, muốn thăm dò bảo rương cũng không dễ dàng . Dù sao, trong động các nơi đều cũng có Cấm Chế cách trở .

"Hoa Quả Sơn . . ."

Tạm thời mặc kệ trong động bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp ngôi cao sát biên giới, dõi mắt nhìn về nơi xa, nhưng trừ mênh mông vô biên mặt đất ở ngoài, cái gì cũng không nhìn thấy .

Theo Cảnh Huyễn Tiên Tử từng nói, Địa Tiên Giới rất lớn, lớn đến không có giới hạn giới . Tôn Ngộ Không xuất thân Hoa Quả Sơn, cũng ở vào Địa Tiên Giới, nhưng đường xá xa xôi .

Mễ Tiểu Hiệp đạt được khai tự, có thể đến Hoa Quả Sơn mở ra bảo tàng . Nhưng Địa Tiên Giới khắp nơi trên đất yêu ma quỷ quái, một ngày ly khai điều khiển Hương Động phạm vi, mất đi Cấm Chế che chở, hắn sợ rằng không giống một ngày đêm liền trở thành yêu ma điểm tâm .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, Địa Tiên Giới tuy tốt, nhưng không dễ giả mạo a .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

116 đánh thắng địch Đô Úy

Thả xuân sơn không thể đi dạo lung tung, Địa Tiên Giới càng không thể xông loạn, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời trở lại nhân gian .

Vẫn là ban đầu gian phòng, nhìn ngoài cửa sổ một chút sắc trời, Đông Phương đã nổi lên ngân bạch sắc . Tại Địa Tiên Giới đợi cũng có mấy giờ, xem ra Địa Tiên Giới cùng nhân gian thời gian là 1-1 đồng bộ .

"Cái này liền lưu cái này đi."

Đi qua Thần Chức kim bài tiến nhập Địa Tiên Giới, tổng cộng có thể thiết trí ba môn hộ . Mễ Tiểu Hiệp gian phòng, đi thông điều khiển Hương Động cái động khẩu, đây là một người trong .

Còn như mặt khác hai cái, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời bảo lưu, căn cứ sau đó tình huống mà định ra . Hơn nữa môn hộ tọa độ cũng có thể sửa chữa, nhưng thật ra không có quan hệ gì .

Đã hừng đông, Mễ Tiểu Hiệp rửa mặt ăn xong điểm tâm, tiếp tục trước khi ra cửa hướng Quốc Tử Giám .

Mễ Tiểu Hiệp chẳng mấy chốc sẽ lên chức, nhưng hắn dù sao vẫn là Quốc Tử Giám Chủ Bộ, hơn nữa Chu Phụng Hiền đợi hắn không sai, về tình về lý đều nên đi lộ mặt, chào hỏi .

Đang ở mài kinh thư Chu Phụng Hiền, bỗng nhiên nhìn thấy Mễ Tiểu Hiệp, vẻ mặt kinh hỉ . Sau khi tán gẫu mấy câu, liền lôi kéo hắn nói về học vấn, cái này nhất giảng chính là nửa ngày .

Chờ Mễ Tiểu Hiệp ly khai Quốc Tử Giám, về đến nhà, đã qua buổi trưa .

"Uy chấn nhất phương . . ."

Tiểu Thạch chuẩn bị bữa trưa, Mễ Tiểu Hiệp vừa ăn cơm, vừa nghĩ bước tiếp theo nhiệm vụ .

Sống yên phận đã hoàn thành, kế tiếp là quật khởi đường. Muốn phải hoàn thành vòng thứ nhất, đạt được uy chấn nhất phương tình trạng, đường cái, đạo thần đều là lựa chọn tốt nhất .

Mễ Tiểu Hiệp đang chịu Lý Kiến Thành coi trọng, tạm thời bất luận bốn năm sau Huyền Vũ Môn Binh Biến kết quả như thế nào . Chí ít hiện tại tấm tựa đại thụ tốt thừa lương, tiếp tục dời thăng không thành vấn đề .

Còn như đạo thần, Cảnh Huyễn Tiên Tử tuy là tính cách trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhưng đối với Mễ Tiểu Hiệp cũng không tệ lắm . Cảnh Huyễn Tiên Tử lai lịch không nhỏ, có nàng hỗ trợ, đề thăng Thần Chức cũng không phải là không thể .

Nhưng bất luận là đường cái, vẫn là đạo thần, đều có như vậy như vậy ràng buộc . Mễ Tiểu Hiệp truy cầu trường sanh, là vì tiêu diêu tự tại, thực sự có chút lẫn lộn đầu đuôi .

". . . Liền quyết định như vậy!"

Suy tư một lát, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục quyết định, đường cái, đạo thần hắn đều không chọn, hắn muốn đi một cái bản thân lộ!

Cái gọi là uy chấn nhất phương, nói trắng ra chính là quyền thế! Coi như không mượn triều đình, Thiên Đình, Mễ Tiểu Hiệp cũng có thể phát triển bản thân thế lực . Mà trên thực tế, hắn sớm đã bắt đầu thành lập thế lực, đó chính là Trường Xuân giáo!

Trước khi thu phục Xuân Nương, mệnh mở rộng Trường Xuân giáo, chỉ là vì thu thập hương hỏa Nguyện Lực . Hiện tại xem ra, hoàn toàn có thể mang Trường Xuân giáo tiến thêm một bước mở rộng, trở thành uy chấn nhất phương thế lực lớn!

Đương nhiên, đang không có dựa vào dưới tình huống, ắt sẽ gặp phải rất nhiều trở ngại . Tỷ như triều đình, không có khả năng theo đuổi dã giáo kiêu ngạo, phải nghĩ biện pháp ứng đối .

Mà muốn đạt được nhiệm vụ yêu cầu uy chấn nhất phương, Trường Xuân giáo ít nhất phải vượt qua Bích Châu Vạn Phúc Giáo quy mô .

"Mễ Tiểu Hiệp Mễ đại nhân nhưng ở, thánh chỉ đến!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, ngoài cửa tiến đến một đội thị vệ, đầu lĩnh là một tên thái giám, trong tay đang cầm thánh chỉ cao giọng hô .

"Thánh chỉ ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, xem ra là phong thưởng đến, vội vã chỉnh lý quần áo đi ra ngoài tiếp chỉ .

"Đại Đường Hoàng Đế khiến: Kim Lăng Quốc Tử Giám Chủ Bộ Mễ Tiểu Hiệp, biên soạn Bách Gia Tính , phúc trạch vạn dân, công ở nghìn thu . Càn quét Bích Châu Yêu Giáo, cảnh nhất phương bách tính, tu Lưỡng Giới Sơn Trường Thành, giữ gìn một cảnh giới bình an . Công huân cao, trải qua thái tử tiến cử, gia phong từ Tứ Phẩm xuống Tô Châu đánh thắng địch Đô Úy, ngay hôm đó đi nhậm chức . . ."

"Đánh thắng địch Đô Úy . . ."

Nghe được trong thánh chỉ dung, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, quả nhiên phong quân chức, cho binh quyền! Nhưng với hắn tướng lĩnh lại có chút bất đồng, đánh thắng địch Đô Úy không nhất định phải chiến tranh .

Đại Đường noi theo Tùy Triều chế độ cũ, thực hành Phủ Binh chế, gần Nông Binh hợp nhất . Ở bình thường, Phủ Binh là trồng trọt thổ địa nông dân, nông nhàn thời điểm huấn luyện, trừ luân phiên túc Vệ Trưởng cảnh ở ngoài, chỉ có chiến sự khẩn cấp mới có thể ứng với chiếu chiến tranh .

Đại Đường ở các nơi thiết lập đánh thắng địch Phủ, chỉ huy trưởng đánh thắng địch Đô Úy, chính là phụ trách Phủ Binh quản lý .

"Mễ tướng quân, còn không mau lĩnh chỉ ."

Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, thánh chỉ đã tuyên hoàn tất, tuyên chỉ thái giám vẻ mặt hòa khí đưa lên thánh chỉ .

"Làm phiền công công ."

Mễ Tiểu Hiệp lĩnh chỉ tạ ân, khiến Tiểu Thạch cầm chút tiền bạc cho tuyên chỉ thái giám .

Trừ thánh chỉ ở ngoài, còn có quan mới phục, cùng với Ấn Tín, công văn, cùng nhau giao tiếp cho Mễ Tiểu Hiệp .

"Không nghĩ tới là đánh thắng địch Đô Úy ."

Đem tuyên chỉ thái giám đưa đi, Mễ Tiểu Hiệp cái này mới chậm rãi lấy lại tinh thần .

So sánh với trên chiến trường tướng quân, đánh thắng địch Đô Úy xem như là Tuyến hai quân dự bị . Nhưng căn cứ biên chế, thủ hạ quả thật có thực sự binh mã .

Đánh thắng địch Phủ chia làm Thượng Trung Hạ Tam phủ, căn cứ đẳng cấp bất đồng, tuyển nhận Phủ Binh nhân số cũng bất đồng . Mễ Tiểu Hiệp từ Tứ Phẩm hạ phẩm cấp, lại phong làm bên trên Phủ đánh thắng địch Đô Úy, có thể mộ binh một ngàn hai trăm Phủ Binh .

"Tô Châu, vừa lúc!"

Ngoài ra để cho Mễ Tiểu Hiệp cao hứng nhất là, hắn thụ phong chính là Tô Châu đánh thắng địch Phủ . Cũng không phải là bởi vì khoảng cách Lâm Giang Huyện lão gia gần, mà là bởi vì Trường Xuân giáo đang ở Tô Châu!

Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị phát triển Trường Xuân giáo, đang lo như thế nào đả thông địa phương quan phủ . Hiện tại hắn bản thân bị phong đến Tô Châu, hơn nữa trong tay nắm binh quyền, tất cả thì đơn giản .

Hơn nữa đánh thắng địch Phủ tính chất đặc thù, cũng không chịu địa phương quan văn kiềm chế . Mễ Tiểu Hiệp mặc dù đang Tô Châu, nhưng thế đủ sức để bao trùm hơn nửa Giang Nam đạo!

Trong triều có người tốt chức vị, cứ như vậy, phát triển Trường Xuân giáo không thành vấn đề!

Sáng ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp đang chuẩn bị đi gặp Vương Tử Đằng, chưa nghĩ ra đến hắn ngược lại trước tiên phái người đến thỉnh .

"Chúc mừng Mễ huynh, vinh thăng đánh thắng địch Đô Úy ."

Đi vào phòng khách, Vương Tử Đằng mặt tươi cười chào đón .

"Sau này còn muốn lớn hơn người chiếu cố nhiều hơn ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, khách khí nói rằng .

Tô Châu lệ thuộc Giang Nam đạo, Vương Tử Đằng là Giang Nam đạo Quan Sát Sứ, có thể nói đúng là hắn địa bàn .

"Lẫn nhau giúp đỡ, vì Thái Tử Điện Hạ làm việc ."

Vương Tử Đằng nháy mắt, mệnh hầu hạ hạ nhân toàn bộ lui .

Vương Tử Đằng là Quan Sát Sứ, có thể giám sát địa phương quan viên, quyền bính xác thực không nhỏ . Nhưng hắn không có quân quyền, lúc này Mễ Tiểu Hiệp làm đánh thắng địch Đô Úy, có một ngàn hai trăm Phủ Binh, vừa lúc bù đắp hắn khiếm khuyết .

Giống như Vương Tử Đằng nói như vậy, hắn và Mễ Tiểu Hiệp lẫn nhau giúp đỡ, vì chính là chưởng khống toàn bộ Giang Nam đạo, đem hoàn toàn đưa vào thái tử thế lực!

Lúc này không có người ngoài, hai người khách khí vài câu sau đó, trực tiếp tiến nhập chính đề .

"Mễ huynh, lần này ngươi nhậm chức Tô Châu đánh thắng địch Đô Úy, huynh đệ chúng ta liên thủ hợp tác, người thứ nhất muốn đánh suy sụp chính là Lý Trung!"

"Lý Trung ?"

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, người kia là ai, cũng chưa có nghe nói qua .

"Lý Trung là Đạo Châu đánh thắng địch Đô Úy, chính là Tần Vương Phủ nô tài!"

Vương Tử Đằng cười lạnh một tiếng, tiếp tục giải thích cặn kẽ .

Đường Triều thực hành Phủ Binh chế, nhưng vì tăng mạnh trung ương tập đoàn, đánh thắng địch Phủ đại thể ở vào Quan Trung, quanh thân thì rất ít . Tỷ như Giang Nam đạo, tổng cộng hai tòa đánh thắng địch Phủ, theo thứ tự là Tô Châu cùng Đạo Châu .

Mà một người Đạo Châu đánh thắng địch Phủ, đánh thắng địch Đô Úy chính là Lý Thế Dân gia nô, ngay cả Lý Trung tên này đều là Lý Thế Dân nổi . Nếu như muốn đem Giang Nam đạo đưa vào thái tử thực lực, Lý Trung là phải đạp nát chướng ngại vật!

"Nguyên lai là như vậy . . ."

Trải qua Vương Tử Đằng chỉ điểm, Mễ Tiểu Hiệp rất nhanh hiểu được .

Lý Trung chức quan mặc dù không như Vương Tử Đằng, nhưng bởi vì trong tay có Binh, cho nên khiến Vương Tử Đằng ở Giang Nam đạo hành động bất tiện . Hiện tại đem Mễ Tiểu Hiệp bổ nhiệm làm Tô Châu đánh thắng địch Đô Úy, vì chính là kiềm chế Lý Trung, phụ trợ Vương Tử Đằng .

Nói cách khác, từ giờ trở đi, Mễ Tiểu Hiệp đã chính thức cuốn vào thái tử cùng Tần Vương tranh, mà Lý Trung chính là hắn đối thủ thứ nhất!

"Chính là một cái gia nô ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, hắn mặc kệ cái gì thái tử, Tần Vương, nhưng nếu có người trở ngại Trường Xuân giáo phát triển, hắn không ngại đem người này diệt trừ!

"Gợi ý: Giáo dục Cổ Bảo Ngọc thi văn, thu được chìa khoá một bả!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp cùng cùng Vương Tử Đằng càng sâu một bước thương nghị, một cái gợi ý bỗng nhiên vang lên .

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, Trữ Vật Không Gian nhiều hơn một bả chìa khóa đồng, xem ra là đại quan viên bảo rương chìa khoá tới tay .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

117 hai đại cao thủ

Mễ Tiểu Hiệp trước khi tiễn Cổ Bảo Ngọc hai câu thi văn, xem ra hắn đã tại thi xã có ích bên trên, đây cũng tính là Mễ Tiểu Hiệp hoàn thành nhiệm vụ, từ đó thu hoạch được bảo rương chìa khoá .

Buổi trưa thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp ở lại Vương phủ dùng cơm, lại cùng Vương Tử Đằng thương nghị một phen . Nhưng cụ thể như thế nào diệt trừ Lý Trung, một thời cũng không có quá biện pháp tốt, chỉ có thể chờ đợi Mễ Tiểu Hiệp đến nhận chức, căn cứ tình huống mà định ra .

"Không biết sẽ mở ra vật gì vậy ."

Về đến nhà, Mễ Tiểu Hiệp nhìn Trữ Vật Không Gian chìa khóa đồng, khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười .

Cái này mặc dù chỉ là một con màu đồng bảo rương, nhưng đại quan viên là Hồng Lâu Mộng chủ yếu nơi, cũng có thể khai ra tương đối có giá trị đồ đạc .

Đại quan viên là Cổ phủ Nội Phủ, bên trong cơ bản đều là tiểu thư nữ quyến . Mễ Tiểu Hiệp coi như thân phận không giống như xưa, cũng không khả năng công khai tiến nhập đại quan viên .

Cho nên đợi được đêm khuya, Mễ Tiểu Hiệp thay y phục dạ hành, trực tiếp hướng Cổ phủ chạy đi .

Trước khi đã tới một lần, hơn nữa leo tường nhập thất loại chuyện này, Mễ Tiểu Hiệp sớm đã quen việc dễ làm . Rất thuận lợi leo tường tiến nhập Cổ phủ đại quan viên, sau đó thẳng đến Di hồng viện .

"Đêm nay nhưng thật ra an tĩnh ."

Cùng lần trước bất đồng, dọc theo con đường này không có gặp phải cái gì thú vị sự tình . Tuy là không có gì thú vị, nhưng thắng ở cũng không có gì khúc chiết .

Khoảng chừng thời gian một nén nhang, Mễ Tiểu Hiệp tìm được Di hồng viện, thấy bên trong đã tắt đèn, nhẹ nhàng lật vào bên trong tường . Bảo rương vẫn còn ở nguyên lai góc nhà vị trí, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp chạy tới .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

"Mở ra!"

Gợi ý vang lên, Mễ Tiểu Hiệp ngay sau đó hạ đạt chỉ lệnh .

"Gợi ý: Thu được đá phiến một khối!"

"Đá phiến ?"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, đầu gì cũng là màu đồng bảo rương, đây là khai ra cái gì ?

Nhưng không để ý tới tỉ mỉ kiểm tra, đem vật phẩm nhặt sau đó, Mễ Tiểu Hiệp thả người nhảy nhảy ra Di hồng viện, tiếp tục liền hướng phía ngoài chạy đi .

"Muốn không mau chân đến xem đây. . ."

Vừa đi, Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới Diệu Ngọc .

Diệu Ngọc dầu gì cũng là hắn Sư Tỷ, lại có Tĩnh Huyền sư thái lâm chung giao phó . Nhưng thời gian dài như vậy, Mễ Tiểu Hiệp chưa bao giờ nhìn qua Diệu Ngọc .

"Trễ như thế, vẫn là tính ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, vẫn là không có đi Long Thúy Am .

Cái gọi là thiên muộn, trên thực tế chỉ là Mễ Tiểu Hiệp mượn cớ . Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước đã có thê tử người yêu, nói vậy đã luân hồi chuyển thế, nhưng hắn còn muốn đưa bọn họ tìm về . Hơn nữa đời này, lão gia cũng có một vị hôn thê Trầm Tế Nương . Cho nên đối với hắn nữ tử, Mễ Tiểu Hiệp tận lực không đi trêu chọc .

Hiện tại Cổ gia chính trực đang thịnh, Diệu Ngọc tạm thời cũng không có nguy hiểm . Chỉ cần biết rằng nàng không có việc gì là tốt rồi, một ngày ngày nào đó Cổ gia biến cố, hắn trở lại đem Diệu Ngọc tiếp đi .

Đường cũ trở về, rất nhanh nhảy ra Cổ phủ . Tiếp tục lại đi qua vài cái hẻm nhỏ, tìm một nơi yên tĩnh, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới dừng lại, kiểm tra vừa rồi khai ra đá phiến .

"Di, kỳ quái ."

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, hắn đĩ nhiên không tra được bất kỳ tin tức gì . Coi như là phổ thông đá phiến, cũng nên có cơ bản giới thiệu mới đúng. Thế nhưng khối này đá phiến, ngay cả nói không tỉ mỉ cũng không có, giới thiệu chỉ có một chuỗi im lặng tuyệt đối . . .

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, đem đá phiến lấy ra . Cả vật thể màu xám xanh, lớn chừng bàn tay hai ngón tay dày, nhiều lần đoan trang, cũng không có có bất luận chỗ thần kỳ nào . Tiếp tục Mễ Tiểu Hiệp hơi phát lực, muốn đem đá phiến bài đoạn, nhưng đá phiến không chút sứt mẻ .

"Quả nhiên không bình thường ."

Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí Tam Trọng Thiên tu vi, lại có sức của chín trâu hai hổ, đĩ nhiên bẻ không ngừng khối này đá phiến, có thể thấy được nó quả thực không bình thường .

Nhưng khối này đá phiến đến có chỗ lợi gì, Mễ Tiểu Hiệp trong lúc nhất thời khó mà xác định .

"Để trước nổi đi."

Đem đá phiến thu hồi Trữ Vật Không Gian, nói không chừng sau đó sẽ có đầu mối .

Mà ở mở ra đại quan viên bảo rương sau đó, thành Kim Lăng bốn con bảo rương, hiện tại chỉ còn Ngô trong cung Kim Bảo rương! Nhưng phải tìm Tôn Ngô hậu nhân, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là không có đầu mối, chỉ có thể tạm thời gác lại .

Mặc kệ hắn, kế tiếp ba ngày, Mễ Tiểu Hiệp đem một sự tình an bài xong, thu dọn đồ đạc mang theo công văn Ấn Tín, một người một con ngựa trực tiếp lao tới Tô Châu tiền nhiệm .

Tiểu Thạch Kim Cương Bất Hoại thần công tiểu thành, nhưng còn không thể trọng dụng, tạm thời vẫn là ở lại Kim Lăng giữ nhà .

Từ Kim Lăng đến Tô Châu, bằng Tiểu Hắc sức của đôi bàn chân, cũng liền hai ba ngày mà thôi . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp ở đến đánh thắng địch Phủ trước khi, trước tiên đi xem đi Thanh Sa Huyện .

Mễ Tiểu Hiệp lần này đi nhậm chức Tô Châu đánh thắng địch Đô Úy, lớn nhất mục đích chính là phát triển Trường Xuân giáo . Cho nên ở tiền nhiệm trước khi, hắn trước phải hiểu một chút Trường Xuân giáo tình huống .

" Không sai."

Hai ngày sau, Mễ Tiểu Hiệp đạt tới Thanh Sa Huyện, dọc theo đường đi chứng kiến không ít Trường Xuân Quan đền miếu, hơn nữa hương hỏa coi như không tệ, không khỏi âm thầm gật đầu .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại đã Trường Xuân Quan, coi như là Trường Xuân giáo tổng đàn . Chỉ thấy sơn môn tu cực kỳ khí phái, ra vào khách hành hương nối liền không dứt .

Mễ Tiểu Hiệp xen lẫn trong khách hành hương trong, theo vào Trường Xuân Quan, ở trong quan khắp nơi đi dạo một vòng, không khỏi lại là một trận gật đầu, Xuân Nương quả nhiên tổ chức không sai .

Khi lấy được Mễ Tiểu Hiệp chỉ điểm sau đó, Xuân Nương tiến bộ rất lớn . Không chỉ có đem chỗ ngồi này tân Trường Xuân Quan, tu tượng mô tượng dạng . Hơn nữa trong quan đạo sĩ, cũng sẽ không là bọn bịp bợm giang hồ cùng Sơn Tặc, mà là chân chính đạo sĩ . Tuy là những đạo sĩ này đồng dạng không phải là cái gì người tốt, nhưng tố chất quả thực cao hơn nhiều, cũng càng có thể lừa dối người .

Ở trong quan đi dạo một vòng, cũng không nhìn thấy Xuân Nương, xem ra nàng vẫn là tránh tại địa phương khác . Mễ Tiểu Hiệp dựa theo hương hỏa Nguyện Lực đi hướng, rất nhanh ở hai mươi dặm bên ngoài tìm được một gian bãi bỏ miếu sơn thần .

"Vẫn là kiểu cũ ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười, cất bước đi vào miếu đổ nát .

"Chủ nhân!"

Mễ Tiểu Hiệp đi vào chính điện, thần tượng phía sau nhảy ra một con nhện lớn, chính là Xuân Nương . Chợt thấy Mễ Tiểu Hiệp, Xuân Nương vẻ mặt kinh ngạc .

"Di, ngươi tu vi đề thăng ."

Liếc một cái Xuân Nương danh xưng, đẳng cấp đã là LV 5 .

"Nhờ có chủ nhân dẫn ."

Xuân Nương cúi đầu, vẻ mặt thần phục thuận theo .

Thực sự gặp phải Mễ Tiểu Hiệp lúc, Xuân Nương cũng đã ở tấn cấp sát biên giới . Sau lại tuy là quy thuận Mễ Tiểu Hiệp, nhưng hương hỏa Nguyện Lực còn có thể được ba thành, trải qua gần đây thời gian một năm, tu vi nước chảy thành sông đột phá Ngũ Trọng Thiên .

Chứng kiến Xuân Nương đột phá, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, như vậy dưới tay hắn thì có hai gã Ngũ Trọng Thiên cao thủ!

Trước khi luyện hóa Ngũ Hành Sơn Hùng Tinh cùng Ngưu Tinh Tinh Huyết, luyện ra hai hạt tỉ lệ tốt nhất Âm Châu . Sửu Nô dựa vào cái này hai hạt Âm Châu, hiện tại cũng đã là Ngũ Trọng Thiên xuống tu vi .

" Không sai."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu không ngừng, ban đầu ở Bích Châu, ngũ Đại Tông Phái Tông Chủ cũng chỉ là Ngũ Trọng Thiên tu vi . Hiện tại đơn thuần từ cao thủ hàng đầu mà nói, Trường Xuân giáo đã có xưng bá một châu thực lực .

Đương nhiên, bởi Trường Xuân giáo một lòng phát triển Tín Đồ, thu thập hương hỏa Nguyện Lực, cũng không có chiêu nạp hắn người tu đạo hoặc là Tinh Quái . Cho nên Trường Xuân giáo hiện tại trừ Xuân Nương, dư thuộc hạ cùng Tín Đồ đều là phàm nhân .

"Nói cho ta nghe một chút đi trong giáo tình huống ."

Hỏi thăm một chút Xuân Nương tu vi tình huống, Mễ Tiểu Hiệp nói tiếp .

" Ừ."

Xuân Nương gật đầu, sau đó đem Trường Xuân giáo tình huống bây giờ, không rõ chi tiết toàn bộ nói cho Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp Tĩnh Tĩnh nghe, khi thì gật đầu, khi thì cau mày . Như vậy lớn sau nửa canh giờ, Xuân Nương đem tình huống nói xong . Mễ Tiểu Hiệp suy

tư một lát, phân phó dặn một phen . Xuân Nương liên tục gật đầu xưng phải, rất dựa theo Mễ Tiểu Hiệp ý tứ mau sớm công việc .

"Sạch phúc Tự . . . Muốn chết!"

Ngay sau đó kỵ mã ly khai, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng .

Trải qua Xuân Nương một năm kinh doanh, Trường Xuân giáo Tín Đồ đã trải rộng Tô Châu . Nhưng theo quy mô mở rộng, nặng hơn vấn đề cũng theo nhau mà đến . Trong nhất lớn một chút, chính là hắn Giáo Phái cạnh tranh .

Cùng Bích Châu cùng loại, Tô Châu cũng có thật nhiều tông phái . Trừ một ít có khác mưu sinh con đường ở ngoài, rất nhiều tông phái chính là dựa vào Tín Đồ sống qua . Tín Đồ nhiều ít trực tiếp quyết định thu nhập, cho nên đều ở đây thi triển thủ đoạn tranh đoạt Tín Đồ .

Trong cùng Trường Xuân giáo cạnh tranh lớn nhất, chính là sạch phúc Tự!

Hơn nữa căn cứ Xuân Nương tự thuật, bởi một cây chẳng chống vững nhà, Trường Xuân giáo gần nhất bị sạch phúc Tự chèn ép lợi hại .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

118 đổ đánh thắng địch Phủ

Vì càng nhiều hương hỏa Nguyện Lực, càng vì hoàn thành quật khởi đường vòng thứ nhất nhiệm vụ, Mễ Tiểu Hiệp chẳng những muốn đem Trường Xuân giáo phát triển trở thành Tô Châu Đệ Nhất Đại Giáo, hơn nữa muốn phát triển trở thành Giang Nam đạo Đệ Nhất Đại Giáo!

Mà bước đầu tiên này, chính là bình định Tô Châu hắn Giáo Phái, làm trưởng xuân giáo mở không gian phát triển! Trở nên dài xuân giáo ở Tô Châu tích súc cũng đủ thực lực, lại hướng quanh thân hắn Châu Phủ phát triển .

Còn như cụ thể làm như thế nào, đơn giản, Nhất Lực Hàng Thập Hội . Đợi được đảm nhiệm sau đó, triệu tập một ngàn hai trăm Phủ Binh, tùy tiện mượn cớ liền quét những thứ này Giáo Phái!

"Giá!"

Kế hoạch đã định xong, Mễ Tiểu Hiệp giật giây cương một cái, tăng thêm tốc độ gấp rút lên đường .

Như vậy hai ngày sau, trưa hôm nay, Mễ Tiểu Hiệp đi tới Tô Châu đánh thắng địch Phủ .

"Nơi này chính là đánh thắng địch Phủ . . ."

Ghìm ngựa dừng lại, Mễ Tiểu Hiệp nhưng không khỏi chau mày .

Chỉ thấy riêng lớn phủ đệ, lại là một bộ rách nát dáng dấp . Nếu như không phải tấm biển quả thực viết đánh thắng địch Phủ ba chữ to, Mễ Tiểu Hiệp cũng hoài nghi hắn tìm sai chỗ .

Đường đường đánh thắng địch Phủ, cửa chỉ có hai cái thị vệ, một cái gầy nhom dường như gió thổi qua gục, một cái nhìn qua có ít nhất hơn sáu mươi tuổi . Liền hai người kia trông cửa, sợ rằng còn không bằng buộc con chó vườn dùng được .

"Làm cái gì, làm cái gì, đánh thắng địch cửa phủ, không có việc gì đừng đi phía trước góp ."

Một lát, thấy Mễ Tiểu Hiệp ở cửa quan sát, Lão Tốt vẫy tay đuổi con ruồi giống như, hữu khí vô lực xua đuổi quát lớn . Còn như cái kia gầy nhom, tựa ở khung cửa phơi nắng, căn bản ngay cả động cũng lười động .

"Ta là tân nhậm đánh thắng địch Đô Úy Mễ Tiểu Hiệp!"

Mễ Tiểu Hiệp hạ mã, nói một câu liền trực tiếp đi vào trong .

"Đánh thắng địch Đô Úy . . ."

Nghe nói như thế, Lão Tốt không khỏi ngẩn ra, tiếp tục nháy nháy mắt, ngay cả vội vàng đi theo vào phủ .

Còn như tên kia gầy nhom, mí mắt đánh đánh, nhưng dường như với hắn không có quan hệ gì, như trước dựa vào khung cửa phơi nắng .

"Ngài thực sự là Mễ đại nhân ?"

Vào phủ sau đó, Lão Tốt tiếp nhận dây cương, hỏi dò .

"Công văn, ngư phù còn có thể làm bộ à."

Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, nhưng cũng không có xuất ra công văn, hắn không cần phải ... Cùng một cái Lão Tốt cho thấy thân phận . Một bên đi vào trong, một bên quan sát bốn phía chỗ ngồi này đánh thắng địch Phủ .

Đại môn đã quá không chịu nổi, nhưng lúc này tiến đến vừa nhìn, Mễ Tiểu Hiệp mới biết được, đại môn đã coi như là đánh thắng địch Phủ mặt .

Chỉ thấy phóng khoáng trong đình viện, khắp nơi đều là cỏ hoang, tươi tốt địa phương có thể không có quá gối che . Nơi góc tường té một cái binh khí cái, tán loạn trên mặt đất trường thương, rỉ sét loang lổ sợ rằng cắt cỏ đều lao lực .

"Phủ Binh đây, thượng đẳng đánh thắng địch Phủ, lý nên có một ngàn hai trăm Phủ Binh, ta làm sao một người cũng không thấy được ."

Đi qua đình viện, Mễ Tiểu Hiệp cau mày hỏi.

"Hồi bẩm đại nhân, trừ số ít lưu thủ ở ngoài, đại đa số đều ở đây gia đây."

Lão Tốt không hoài nghi nữa Mễ Tiểu Hiệp thân phận, dù sao phiến tử cũng không cứng như thế khí, bồi ở bên cạnh cẩn thận nói rằng .

"Tại gia ?"

Mễ Tiểu Hiệp lại là nhướng mày, hiện tại đã trung tuần tháng mười một, chính là tình cảnh trong một năm rỗi rãnh nhất thời điểm, nông nhàn luyện binh, Phủ Binh làm sao tại gia ?

"Ngươi đi đem Quả Nghị Đô Úy, còn có đừng tướng, Trưởng Sử, binh Tào, cùng với hắn quan tướng toàn bộ gọi tới, ta muốn phát biểu ."

Đến đánh thắng địch Phủ Đại Đường, nhưng không gặp có người, Mễ Tiểu Hiệp tọa ở phía trên, phân phó Lão Tốt đạo .

"Ta đây phải đi, bất quá người khả năng không đồng đều ."

Lão Tốt trước tiên cho Mễ Tiểu Hiệp chào hỏi, tiếp tục xoay người đi ra ngoài .

Phủ Binh cũng không ở, nói vậy quan tướng khẳng định cũng có nghỉ làm . Mễ Tiểu Hiệp suy nghĩ, có thể đến 60-70% cũng không tệ, nhưng khi Lão Tốt thở hồng hộc chạy trở lại, đem mọi người gọi tới, Mễ Tiểu Hiệp thế mới biết hắn quá ngây thơ .

Cái này đâu chỉ không đồng đều, bên dưới đại sảnh mặt tổng cộng đứng thẳng tám người, trong còn bao gồm Lão Tốt! Hai gã Quả Nghị Đô Úy, một cái cũng không có một cái . Về phần hắn Hỏa Trưởng, đội trưởng, đội phó, cũng đều không thấy bóng dáng, ước đoán cũng đều tại gia vợ con nhiệt kháng đầu đây!

Nhìn cái này thất tên tướng lãnh, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt nói cái gì cũng không muốn nói . Hắn nguyên bản muốn phát biểu, nhưng liền bảy người này, hắn còn nổi cái gì tinh thần .

"Ai vậy mã!"

Đúng lúc này, trong viện bỗng nhiên truyền đến tiếng la .

Nghe được cái này thanh âm, phần dưới thất tên tướng lãnh hơi ý động, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý cùng kinh hỉ .

"Tướng quân, nghe thanh âm như là Tiền tướng quân ."

Lúc này Lão Tốt tiến lên, ở Mễ Tiểu Hiệp bên tai lặng lẽ nói rằng .

Lão Tốt theo như lời Tiền tướng quân, chính là hai gã Quả Nghị Đô Úy một trong, tên là Tiền Minh .

Mễ Tiểu Hiệp không nói gì, đứng dậy đi ra Đại Đường . Chỉ thấy trong đình viện, một gã quần áo xốc xếch người đàn ông trung niên, thủ đoạn mang theo bầu rượu, một tay chỉ Tiểu Hắc la to .

"Tiền tướng quân . . ."

Quả nhiên là Tiền Minh, chứng kiến hắn bộ dáng này, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi khóe miệng cười nhạt .

Thượng đẳng đánh thắng địch Phủ Quả Nghị Đô Úy, là Tòng Ngũ Phẩm hạ phẩm cấp . Ở đánh thắng địch trong phủ, Quả Nghị Đô Úy chức quyền cận thứ cá đánh thắng địch Đô Úy, thuộc về đánh thắng địch Đô Úy tay trái tay phải .

Tô Châu đánh thắng địch Đô Úy ghế trống, mấy tháng gần đây đều là hai gã Quả Nghị Đô Úy chủ sự . Bây giờ nhìn Tiền Minh xu thế, Mễ Tiểu Hiệp xem như là minh bạch, còn chỗ ngồi này đánh thắng địch Phủ cái này quỷ xu thế .

"Ai vậy mã! Người nào! Không biết nơi này là đánh thắng địch Phủ, không chính xác phóng ngựa à. . ."

Tiền Minh vây quanh Tiểu Hắc đảo quanh, ngón trỏ chỉ bậy bạ lớn tiếng quát mắng .

"Đây là ta mã ."

Mễ Tiểu Hiệp ho nhẹ một tiếng, mở miệng đáp .

"Ngươi ? Ngươi là ai!"

Tiền Minh quay đầu nhìn Mễ Tiểu Hiệp, khóe miệng cười lạnh một tiếng nói rằng .

Tiền Minh toàn thân mùi rượu, nhìn qua say khướt, nhưng con mắt nhưng lượng rất được . Mễ Tiểu Hiệp nhìn ở trong mắt, mặt không đổi sắc .

"Ta là tân nhậm đánh thắng địch Đô Úy Mễ Tiểu Hiệp ."

Mễ Tiểu Hiệp nói tiếp, đồng thời cất bước đi hướng Tiền Minh .

"Mễ Tiểu Hiệp ? Phi! Mễ Tiểu Hiệp là cái thứ gì!"

Tiền Minh dùng sức thổ hớp nước miếng, vẻ mặt chẳng đáng nói rằng .

Cái này vừa nói, mọi người đều nhìn về phía Mễ Tiểu Hiệp, chỉ thấy hắn sắc mặt như thường, không gặp một tia cơn tức .

"Quả nhiên lại là một cái nhuyễn đản ."

Thấy thế, thất tên tướng lãnh vẻ mặt đắc ý, từng cái khóe miệng cười nhạt, càng phát ra không đem Mễ Tiểu Hiệp để vào mắt .

Lão Tốt đánh giá Mễ Tiểu Hiệp, thầm nghĩ lẽ nào áp sai bảo, cái này cùng trước khi vài cái giống nhau ?

"Tiền tướng quân xem ra là uống nhiều, nên tỉnh lại đi rượu ."

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp chạy tới Tiền Minh trước mặt, tiếp tục làm cho tất cả mọi người ngoài ý muốn là, Mễ Tiểu Hiệp giơ tay phải lên, trực tiếp phách về phía Tiền Minh hai gò má!

Động thủ ?

Mọi người không khỏi thất kinh, nhưng tiếp tục lại là một trận cười nhạt, xem ra không có gì lòng dạ, quả nhiên vẫn là nhịn không được .

Tiền Minh nhìn như say mèm, trên thực tế rất thanh tỉnh, vừa rồi chỉ là ở trên người vung vẩy chút rượu . Cái này sẽ thấy Mễ Tiểu Hiệp một chưởng vung qua đây, vội vã nhấc cánh tay lên cái ngăn cản .

Cùng lúc đó, Tiền Minh âm thầm chẳng đáng, hắn tại chiến trường xuất sinh nhập tử luyện thành toàn thân võ nghệ, một cái tiểu bạch kiểm thư sinh yếu đuối, còn muốn đánh hắn ?

Ầm!

Thế nhưng sau một khắc, chỉ nghe nhất thanh muộn hưởng, Tiền Minh ngăn trở một tát này, lại như bị một đầu Ngưu trước mặt đánh lên . Một cổ lực lượng khổng lồ truyền đến, cánh tay trong nháy mắt bẻ gẫy, sau đó cả người bị đập ầm ầm đến trên mặt đất!

Chứng kiến Tiền Minh ngã xuống đất, mọi người không khỏi đều dọa cho giật mình, trên mặt khinh miệt trong nháy mắt tiêu thất, thủ nhi đại chi là vẻ mặt sợ hãi, tốt đại khí lực!

Ầm!

Đúng lúc này, hai bên trái phải Tiểu Hắc bỗng nhiên vừa nhấc chân sau, móng ngựa trực tiếp đá vào Tiền Minh trên bụng . Lại là nhất thanh muộn hưởng, Tiền Minh cả người đều bay ra ngoài .

"Ta thiên . . ."

Nhìn Tiền Minh bị đá phi hơn mười thước, mọi người trong nháy mắt mục trừng khẩu ngốc, cái này cần là bao nhiêu lực số lượng ? Vốn cho là chỉ là một

ngựa gầy ốm, không nghĩ tới dĩ nhiên là kém Kỳ Lân!

Thở hổn hển!

Tiểu Hắc chẳng đáng đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, không có nhãn lực Nhân Tộc, cũng dám đối với nó chỉ trỏ .

"Ngươi . . ."

Tiền Minh liên tiếp thu được lưỡng đòn nặng ký, nằm trên mặt đất nhúng tay chỉ hướng Mễ Tiểu Hiệp, mới vừa nói một chữ liền ngất đi .

"Ngu xuẩn ."

Nhìn đã hôn mê Tiền Minh, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, đơn giản là không biết sống chết .

Bất quá ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại là âm thầm cau mày . Đánh thắng địch Phủ không hề giống hắn lúc tới muốn đơn giản như vậy, hắn cái này đánh thắng địch Đô Úy dường như không dễ làm a .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

119 Thần Nông Bách Thảo Kinh

Đập một chưởng, một cước, Mễ Tiểu Hiệp cùng Tiểu Hắc tuy là đều không hữu dụng lực, Tiền Minh tại chỗ trọng thương, phải nằm trên giường tĩnh dưỡng .

Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh triệu tập hắn quan tướng, cùng với nhàn tản tại gia Phủ Binh . Ở đây thất tên tướng lãnh lĩnh mệnh tán đi, nhưng nhìn qua có lệ rất .

Sau đó liên tiếp ba ngày, chỉ có Lục tên tướng lãnh đến đánh thắng địch Phủ báo danh . Còn như Phủ Binh, mỗi ngày cũng liền mười mấy . Chiếu tiếp tục như thế, các loại một ngàn hai trăm Phủ Binh đến đông đủ, sợ rằng được sang năm đầu xuân ngày mùa, khi đó còn huấn luyện như thế nào .

Còn như một gã khác Quả Nghị Đô Úy Trương Bưu dũng, trong ba ngày cũng chỉ lộ một mặt, hơn nữa thái độ ngạo mạn, hoàn toàn không đem Mễ Tiểu Hiệp cái này đánh thắng địch Đô Úy để vào mắt .

"Đại nhân, ngài tìm ta ."

Chiều hôm đó, Mễ Tiểu Hiệp đem Chu Bảo Điền gọi tới, cũng chính là hắn vừa xong đánh thắng địch Phủ lúc tên kia Lão Tốt .

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù là đánh thắng địch Đô Úy, nhưng lúc này ở tòa này đánh thắng địch Phủ, dĩ nhiên không người nào có thể dùng nửa bước khó đi, cũng liền cái này Lão Tốt coi như nghe lệnh .

"Lão Chu, ngươi tọa ."

"Ai, Tạ đại nhân ."

Ngồi ở Mễ Tiểu Hiệp đối diện, Chu Bảo Điền mặt lộ vẻ kích động, hắn năm nay sáu mươi mốt tuổi, vẫn là lần đầu tiên cùng lớn như vậy quan viên ngồi đối diện . Thầm nghĩ e rằng lần này đặt đối với bảo, hắn lão Chu đầu rốt cuộc phải xoay người .

"Lão Chu, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng là lai lịch gì ."

Tùy tiện phiếm vài câu nhàn thoại, Mễ Tiểu Hiệp vào vào chủ đề, liếc mắt nhìn Chu Bảo Điền hỏi.

"Đại nhân, ngài vừa tới không tìm hiểu tình hình . Tiền tướng quân, không đúng, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng đều là trên chiến trường thành công, năm đó là Thân vương điện hạ thị vệ ."

Chu Bảo Điền nóng lòng hướng Mễ Tiểu Hiệp biểu hiện, cho nên rất nói tường tận đạo .

"Ở diệt Lưu Vũ Chu sau đó, bọn họ dựa vào tích lũy quân công, cùng với Tần Vương điện hạ tiến cử hiền tài, tổ chức bên này Quả Nghị Đô Úy . Nga đúng còn có Đạo Châu đánh thắng địch Đô Úy Lý Trung, theo chân bọn họ chính là một đường ."

"Thì ra là thế . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt minh bạch, lẽ nào Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng ngông cuồng như vậy, nguyên lai là Lý Thế Dân người . Vậy bọn họ cùng Mễ Tiểu Hiệp đối nghịch cũng nói thông, dù sao Mễ Tiểu Hiệp bây giờ là Thái Tử Đảng .

"Đại nhân ngài không biết, ở ngài trước khi, đã đổi qua hai vị đánh thắng địch Đô Úy . Đều là bởi vì Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng làm khó dễ, thực sự làm không nhỏ đi, chỉ có thể xin điều chỉnh đến địa phương khác ."

Chu Bảo Điền hạ giọng, lại nói tiếp .

"Thật tất cả mọi người rõ ràng, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng đều muốn làm cái này đánh thắng địch Đô Úy . Chỉ là bọn hắn không đủ tư cách, triều đình vẫn không nhâm mệnh bọn họ ."

"Bọn họ ? Mơ mộng hão huyền ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười nhạt, Đạo Châu đánh thắng địch Đô Úy đã là Lý Thế Dân người, Lý Kiến Thành nếu hướng cầm hạ giang nam đạo, lại tại sao sẽ buông tha cái này Tô Châu đánh thắng địch Phủ . Đừng nói là Tiền Minh cùng Lý Bưu, bất luận cái gì Lý Thế Dân người cũng không thể .

Bất quá, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng tuy là vô vọng đánh thắng địch Đô Úy, nhưng bọn hắn quả thực đã ngồi vững vàng Quả Nghị Đô Úy . Hiện tại cả tòa Tô Châu đánh thắng địch Phủ, quả thực duy hai người bọn họ mệnh là từ .

Hơn nữa hai người xa có Lý Thế Dân tổ chức chỗ dựa vững chắc, gần Hữu Đạo Châu Lý Trung vì trợ giúp . Mễ Tiểu Hiệp muốn lấy xuống hai người này, sợ rằng cũng không dễ dàng .

". . . Muốn chết!"

Trầm ngâm chốc lát, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng đã động sát cơ .

Đương nhiên, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng dù sao cũng là Quả Nghị Đô Úy, cho dù phải trừ hết bọn họ, cũng không thể khinh xuất . Còn như ám sát, Mễ Tiểu Hiệp bản thân bất tiện xuất thủ . Hai người có chức quan trong người, lại là mới từ trên chiến trường thành công, Sửu Nô những quỷ này vật cũng khó mà tới gần .

Cụ thể làm thế nào, Mễ Tiểu Hiệp còn phải suy nghĩ kỹ một chút .

"Lão Chu, trừ Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng ở ngoài, còn có ai là Tần Vương người . Hoặc có lẽ là, người nào cùng Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng quan hệ mật thiết ."

Chốc lát nữa, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục hỏi cặn kẽ đạo .

"Hắc hắc, cái này coi như nhiều, tỷ như binh Tào Bạch Tiền Trình . Lại tỷ như . . ."

Chu Bảo Điền mở ra máy hát, bắt đầu từng cái cho Mễ Tiểu Hiệp bày ra . Cái này vừa nói chính là ước chừng hơn nửa canh giờ, hầu như đem đánh thắng địch Phủ quan tướng điểm một lần . . .

Thẳng đến chạng vạng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp này mới khiến lão Chu đẩy xuống, hai mắt khép hờ trong lòng trầm ngâm suy tư .

Giữa trưa ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp viết một phần triệu tập Phủ Binh bố cáo . Nội dung rất đơn giản, thời hạn mười hai tháng trước khi, sở hữu Phủ Binh phản hồi đánh thắng địch Phủ, bằng không quân pháp trừng phạt nghiêm khắc!

Bố cáo dán ra đi, trong phủ quan tướng cũng lĩnh mệnh ly khai, hiệu quả lại không thể nào lý tưởng . Nhoáng lên năm sáu ngày trước đây, ở quân pháp trừng phạt nghiêm khắc đe dọa xuống, mặc dù so sánh lại trước khi tốt hơn nhiều, nhưng cũng chỉ có không đến hai trăm Phủ Binh trở về tới báo danh .

Hiện tại đã tiến nhập hạ tuần tháng mười một, dựa theo cái này tiết tấu, đợi được mười hai tháng, nhiều lắm có thể cho đòi đủ bốn trăm Phủ Binh . Bởi vậy, còn lại không tới 800 Phủ Binh làm sao bây giờ, thật quân pháp trừng phạt nghiêm khắc, Sát Vô Xá ?

Chính là pháp không trách chúng, 800 Phủ Binh làm sao có thể toàn bộ giết . Huống hồ Mễ Tiểu Hiệp bây giờ căn bản không người nào có thể dùng, lẽ nào chính hắn đi đem 800 Phủ Binh toàn bộ chém ?

"Ngu xuẩn, hắn cho là hắn là ai ."

"Không mang qua binh con mọt sách, còn cho là mình bao nhiêu bản lĩnh đây."

"Hắc hắc, chờ xem kịch vui đi."

"Ước đoán hắn cũng đợi không dài, ta đánh đố năm nào trước phải cút đi!"

. . .

Cùng lúc đó, đánh thắng địch trong phủ nghị luận ầm ỉ, từng cái châm chọc khiêu khích, cũng chờ xem Mễ Tiểu Hiệp xấu mặt .

Các loại nói truyền vào Mễ Tiểu Hiệp trong tai, Mễ Tiểu Hiệp lại làm như không có nghe thấy, không gặp bất kỳ động tác gì .

"Chủ nhân, có gì phân phó ."

Đêm nay, Mễ Tiểu Hiệp gọi ra Ngũ Quỷ .

Đánh thắng địch Phủ là quân doanh, quân nhân khí huyết hùng tráng, Dục Giới tầng thứ Quỷ Vật rất khó thừa nhận . Nhưng Ngũ Quỷ Ngũ Hành Câu Toàn, cho nên chịu ảnh hưởng tương đối nhỏ . Hơn nữa hiện tại Tô Châu đánh thắng địch Phủ, cũng chỉ là một trống rỗng, chưa nói tới cái gì quân nhân khí phách .

"Tổ chức thời điểm cẩn thận một chút, ngàn vạn lần không nên bị phát hiện ."

"Phải!"

"Chủ nhân ngài liền yên tâm tốt việc này chúng ta sở trường nhất ."

"Ai, lại là loại chuyện này ."

Đạt được phân phó, Ngũ Quỷ lĩnh mệnh ly khai . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, phần dưới đến hắn xuất thủ thời điểm .

Trong khoảng thời gian này, Mễ Tiểu Hiệp nhìn như khắp nơi vấp phải trắc trở, không hề thành tựu, nhưng trên thực tế có an bài khác . Hắn cũng không phải là theo như đồn đãi con mọt sách, thủ đoạn tàn nhẫn tuyệt đối khiến cái này đầu to bình thất kinh!

Tất cả đã an bài xong, Mễ Tiểu Hiệp lạnh rên một tiếng, không nghĩ nhiều nữa hắn, tiếp tục nghiên tập Lạn Kha Ca Quyết .

Ở Bích Châu đạt được Tiết, Lương, Vương Tam gia Lạn Kha Ca Quyết, Mễ Tiểu Hiệp ngược lại ra nguyên thủy ca quyết . Nhưng bởi vì hắn là Huyền Linh cây, muốn từ đó ngộ ra kỹ năng, còn muốn càng thêm tốn thời gian .

Đoạn thời gian này, Mễ Tiểu Hiệp trừ tu luyện ở ngoài, thường thường xuất ra ca quyết nghiên tập . Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên có dự cảm, đêm nay là hắn có thể có thu hoạch!

". . . Rốt cục nhanh!"

Lại đem Lạn Kha Ca Quyết một lần, cái loại này hiểu ra cảm giác càng ngày càng rõ, Mễ Tiểu Hiệp không chỉ có hơi kích động, càng thêm chuyên chú nghiên tập ca quyết .

Như vậy nhoáng lên chính là ba canh giờ, mắt thấy sắp hừng đông, ca quyết trong bỗng nhiên có văn tự hiện lên .

"Đây là . . . Có!"

Văn tự không ngừng hiện lên, trực tiếp dũng mãnh vào Mễ Tiểu Hiệp não hải, Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động, trải qua trong khoảng thời gian này nghiên tập, hắn cuối cùng từ ca quyết trong ngộ ra thuộc kỹ năng!

"Di ? Đây là . . ."

Đại thiên phúc văn tự tuôn ra, cuối cùng hội tụ thành một quyển sách sách, Mễ Tiểu Hiệp vừa nhìn, chỉ thấy bìa viết Thần Nông Bách Thảo Kinh ngũ chữ to .

Mễ Tiểu Hiệp hơi kinh ngạc, cái này cũng không giống như là đơn thuần loại kỹ năng . Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp bắt đầu từ đầu xem lướt qua quyển này Thần Nông Bách Thảo Kinh . Biểu tình dần dần nghiêm túc, rất nhanh, liền lại biến thành mừng như điên!

So với kỹ năng, đây càng như là một môn thần thông!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

120 bắt đầu xuất thủ

Thuật, lưu, Động, Tĩnh bốn chữ bàng môn, trong bao hàm rộng nhất chính là Lưu Tự Môn, cái gọi là lưu chính là lưu phái . Chư Tử Bách Gia tài nghệ tất cả Lưu Tự Môn, tỷ như cầm, cờ, sách, Họa, y dược, Tinh Tượng vân vân.

Mễ Tiểu Hiệp từ Lạn Kha Ca Quyết ngộ ra Thần Nông Bách Thảo Kinh, trên thực tế thuộc về Lưu Tự Môn kỹ năng . Nhưng không giống với loại đơn thuần tài nghệ, bộ này Y Thư bao hàm rộng khắp, ghi chép Phàm Trần sở hữu Dược Lý tri thức, nhưng chữa bệnh cho người Tộc sở hữu tật bệnh!

Chỉ cần đem bộ này Y Thư tu đến viên mãn, Nhân Tộc tật bệnh đều có lại vừa trị, có thể nói thần y! Tác dụng như vậy rộng khắp kỹ năng, chẳng nói là thần thông khít khao hơn .

"Gợi ý: Thần Nông Bách Thảo Kinh thỏa mãn điều kiện học tập, có hay không học tập!"

". . . Học tập!"

Gợi ý bỗng nhiên vang lên, Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là ngẩn ra, tiếp tục vừa mừng rỡ, lúc này tuyển chọn học tập .

Thần Nông Bách Thảo Kinh cũng không phải là trong hòm báu khai ra, mà là thông qua đặc thù cách thu được, dĩ nhiên cũng nhận được hệ thống thừa nhận . Như vậy nói cách khác, có thể dùng vi tích phân trực tiếp đề thăng Thần Nông Bách Thảo Kinh độ thuần thục!

Thần Nông Bách Thảo Kinh thuộc về Dục Giới cực phẩm kỹ năng, yêu cầu Lưu Tự Môn ngộ tính 30! Mễ Tiểu Hiệp Lưu Tự Môn ngộ tính 36, vừa vặn thỏa mãn điều kiện!

Tuyển chọn học tập sau đó, bảng skills cột skill Lưu Tự Môn hạng nhất, lập tức xuất hiện Thần Nông Bách Thảo Kinh chữ .

Dục Giới kỹ năng chia làm hạ, trung, thượng, vô cùng Tứ Phẩm, Thần Nông Bách Thảo Kinh chính là Mễ Tiểu Hiệp sở học môn thứ nhất cực phẩm kỹ năng!

". . . Ai!"

Cực phẩm kỹ năng tuy tốt, nhưng là quý a . Mới vừa rồi còn hưng phấn Mễ Tiểu Hiệp, khi thấy cần vi tích phân sau đó, giống như quay đầu một chậu nước lạnh, không khỏi thở dài .

Làm cực phẩm kỹ năng, Thần Nông Bách Thảo Kinh chung quy tổng cộng chia làm cửu tầng! Một tầng cần 100 điểm công đức, cũng chính là ước chừng 900 điểm công đức!

Mễ Tiểu Hiệp hiện tại vi tích phân ngạch trống, công đức 60, nghiệp lực 422 . . .

Ngay cả một tầng viên mãn cũng không đủ, bộ này Thần Nông Bách Thảo Kinh chỉ có thể sau đó tăng lên nữa độ thuần thục .

"Di, thú vị ."

Ở ngộ ra Thần Nông Bách Thảo Kinh sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại Lạn Kha Ca Quyết, ngữ điệu chính giữa bỗng nhiên đã phát sinh cải biến, biến thành ẩn chứa Thần Nông Bách Thảo Kinh kỹ năng, nhưng chỉ thích hợp Mễ Tiểu Hiệp ca quyết .

Cứ như vậy, bộ này ca quyết đối với người hắn đã không có có giá trị . Nếu như Mễ Tiểu Hiệp sau đó có hậu đại, ngược lại là có thể truyện cho bọn hắn .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, đem cải biến Lạn Kha Ca Quyết thu hồi . Lúc này nhìn nữa bên ngoài, bất tri bất giác đã trời sáng choang .

"Là thời điểm giải quyết một cái ."

Mễ Tiểu Hiệp duỗi người một cái, khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng .

Buổi sáng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp gọi binh Tào Bạch Tiền Trình, muốn kiểm tra bên trong phủ khố phòng .

Dựa theo quy định, Phủ Binh trang bị tự có, nhưng triều đình cũng sẽ cho vay một ít trang bị cơ bản, cùng với lương tiền . Hiện tại Phủ Binh nếu đều nhàn rỗi tại gia, cái bọc kia Bị cũng đã thu nhập khố phòng mới đúng.

"Làm sao ít như vậy ?"

Trước tiên kiểm tra binh khí khôi giáp, chỉ thấy riêng lớn khố phòng, chỉ bất quá hơn hai trăm kiện binh khí, cùng với hơn một trăm kiện bản Giáp .

Thượng đẳng đánh thắng địch Phủ một ngàn hai trăm Phủ Binh phối trí, điểm ấy làm sao đủ .

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, nhìn Bạch Tiền Trình, đợi hắn giải thích .

"Hồi bẩm tướng quân, ngươi Phủ Binh tiếp tế tiếp viện vốn lại ít, hơn nữa bất luận là chiến đấu vẫn là huấn luyện, binh khí đều sẽ có sở tổn hao, cho nên chỉ có như thế điểm ."

Bạch Tiền Trình cười cười, nhìn không ra chút nào sợ hãi, ngược lại hơi ngạo mạn đem sổ đăng kí đưa một cái . Ý tứ dường như đang nói, chỉ những thứ này, có bản lĩnh bản thân đối trướng .

Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn sổ đăng kí, cũng không có kiểm tra .

Cho dù Mễ Tiểu Hiệp mới đến, cũng biết trang bị tuyệt đối sẽ không ít như vậy, nhất định là có người trung gian kiếm lời túi tiền riêng . Mà đúng trọng tâm định không thể thiếu ba người, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng hai cái này Quả Nghị Đô Úy, cùng với Bạch Tiền Trình cái này phụ trách khố phòng binh Tào!

Bọn họ đầu cơ trục lợi trang bị, khẳng định tổ chức tương ứng giả sổ sách, Mễ Tiểu Hiệp coi như đối chiếu cũng khẳng định tra không giống cái gì .

Mễ Tiểu Hiệp không nói gì, tiếp tục đến kho lương thị sát, cùng trang bị tình huống cùng loại, thật là ít ỏi . Chỉ có góc nhà đống một ít Ngũ Cốc, Mễ Tiểu Hiệp thậm chí hoài nghi, điểm ấy lương thực có đủ hay không chính hắn ăn được sang năm .

Mễ Tiểu Hiệp lần này ngay cả nghi vấn cũng không có, tiếp tục lại đi trước kho tiền .

"Khố phòng còn có bao nhiêu tồn ngân ."

Đi tới kho tiền cửa, Mễ Tiểu Hiệp thuận miệng hỏi một câu .

"Hồi bẩm đại nhân, ngươi đánh thắng địch Phủ không có gì thu nhập khởi nguồn, triều đình tuy là cấp pháp một ít tiền bạc, nhưng các loại công dụng chi tiêu quá lớn, hiện tại chỉ còn một trăm ba mươi lăm lưỡng ."

Bạch Tiền Trình một bên cầm chìa khoá mở ra kho môn, một bên khóc than .

"Một trăm ba mươi lăm lưỡng . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhịn không được cười nhạt, triều đình mỗi lần dạt thả ngân lượng, làm sao cũng có mấy ngàn lượng, bây giờ lại chỉ còn trên dưới một trăm lưỡng, bọn họ thật đúng là dám làm a .

Kho cửa mở ra, chỉ thấy riêng lớn khố phòng vắng vẻ, chỉ có góc trên bàn dài bày đặt mấy thỏi bạc .

"Bạch đại nhân, đây chính là ngươi nói một trăm ba mươi lăm lưỡng ?"

Liếc một cái khố phòng, Mễ Tiểu Hiệp lạc hướng Bạch Tiền Trình . Cái này mấy thỏi bạc, nhiều lắm bốn mươi lưỡng, lấy ở đâu hơn một trăm lưỡng!

"Chuyện này... Điều này sao có thể!"

Bạch Tiền Trình trợn to hai mắt, phục hồi tinh thần lại liền vội vàng đem khố phòng tìm một lần, thậm chí góc nhà hang chuột đều đào, nhưng cũng chỉ thừa lại cái này ít bạc .

Bạch Tiền Trình há hốc mồm, thầm nghĩ chẳng lẽ là Tiền Minh hoặc là Trương Bưu dũng cầm bạc ? Nhưng nếu như bọn họ cầm bạc, hắn là nói cho hắn biết mới đúng, thuận tiện hắn tổ chức trướng . Còn nữa nói, hai người bọn họ cũng không có chìa khoá, làm sao có thể không thông qua hắn tiến đến ?

"Lớn mật Bạch Tiền Trình! Ngươi cũng dám biển thủ, trung gian kiếm lời túi tiền riêng!"

Đúng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên 1 tiếng quát chói tai .

". . . Tướng quân! Oan uổng! Hạ quan oan uổng! Chuyện này... Chuyện này..."

Bạch Tiền Trình dọa cho giật mình, phù phù một cái quỳ trên mặt đất, vội vã kêu oan .

Bạc cũng liền Thiếu trên dưới một trăm lưỡng, con số cũng không nhiều, nhưng đây chính là quân lương, thiếu một cái tiền đồng cũng đủ chặt đầu!

"Đại nhân! Nhất định là có kẻ trộm, là kẻ trộm trộm quân lương, chuyện không dính dáng gì ta a ."

Bạch Tiền Trình một trận hoảng hốt, hắn tuy là không ít tham ô bạc, nhưng cái này tội tuyệt đối không thể nhận thức! Vội vã thề phát thệ, đẩy ra cái gọi là kẻ trộm .

"Kẻ trộm ?"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, khom lưng mắt nhìn xuống Bạch Tiền Trình .

"Nếu như là kẻ trộm, vì sao còn để lại một chút bạc ? Lẽ nào kẻ trộm tốt bụng như vậy, lưu cho các tướng sĩ qua mùa đông ? Lại hoặc là, kẻ trộm bao quần áo quá nhỏ, liên khu khu trăm mười lượng bạc đều không chứa nổi ?"

"Chuyện này..."

Bạch Tiền Trình trong nháy mắt không nói gì, đúng vậy, muốn bắt liền đều lấy đi, hết lần này tới lần khác còn dư lại một ít, đây không phải là ý định kẻ đáng ghét sao!

Nhưng bởi vì như vậy, Bạch Tiền Trình lại không có cách nào biện giải, trong lúc nhất thời mặt như màu đất, cấp bách đầu đầy mồ hôi . Từ Mễ Tiểu Hiệp đến nhận chức, hắn cho tới bây giờ không đã cho hoà nhã . Nếu như Mễ Tiểu Hiệp ghi hận trong lòng, gắng phải hướng trên đầu hắn chèn, vậy coi như phiền phức .

"Bây giờ biết sợ ?"

Nhìn Bạch Tiền Trình dáng dấp, Mễ Tiểu Hiệp chẳng đáng khinh rên một tiếng, tiếp tục quát lớn .

"Kho ngân thiếu, nhất định là ăn trộm gây nên! Triệu tập sở hữu quan tướng, ta muốn đến lục soát đánh thắng địch Phủ!"

"Phải! Phải phải!"

Nghe nói như thế, Bạch Tiền Trình gật đầu như giã tỏi, Mễ Tiểu Hiệp không có hướng về thân thể hắn chèn, hắn đã vạn hạnh, nào dám nói một chữ không, vội vã đi triệu tập quan tướng .

Lần này tốc độ rất nhanh, vẻn vẹn thời gian một nén nhang, hiện tại đánh thắng địch bên trong phủ hai mươi lăm tên tướng lãnh, toàn bộ tập hợp hoàn tất .

Bọn họ không đem Mễ Tiểu Hiệp để vào mắt, nhưng lần này thế nhưng vứt bỏ quân lương, người nào cũng không muốn dính vào nước bẩn, cho nên thành thật cực kì.

"Quả Nghị Đô Úy Tiền Minh vì sao không tới!"

Đứng ở trong đình viện, liếc một cái mọi người, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên lớn tiếng quát hỏi .

"Hồi bẩm tướng quân, Tiền tướng quân ít ngày trước bị thương nặng, đang ở nằm trên giường tĩnh dưỡng ."

Bạch Tiền Trình cẩn thận liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, hồi bẩm nói rằng, tâm lý lại muốn chính là đả thương, còn có mặt mũi vấn .

"Tốt lắm, trước hết đi Tiền Minh gian phòng lục soát một chút!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng quỷ dị cười, tiếp tục liền trực tiếp đi hướng Tiền Minh gian phòng .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

121 gạt bỏ đầu sỏ

Ai Mễ Tiểu Hiệp một chưởng, lại bị Tiểu Hắc đá một cước, Tiền Minh quả thực thụ thương không nhẹ . Nhưng tĩnh dưỡng mấy ngày đã tốt hơn nhiều, xa không đến không xuống được giường tình trạng . Hắn mỗi ngày mượn cớ ốm nằm, chính là muốn cho Mễ Tiểu Hiệp điểm nhan sắc nhìn một cái .

Ầm!

Tiền Minh nằm trên giường đang đắc ý, bỗng nhiên nhất thanh muộn hưởng, môn trực tiếp bị đá văng .

". . . Các ngươi làm cái gì!"

Chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp dẫn một đám người tiến đến, Tiền Minh dọa cho giật mình, đẳng một cái ngồi xuống .

"Quân lương mất cướp, ta muốn lục soát phòng ngươi!"

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt tái xanh, lạnh giọng nói rằng .

"Lục soát phòng ta ?"

Tiền Minh định thần một chút, nguyên lai chỉ là việc này, chẳng đáng khinh rên một tiếng .

"Chính là trăm mười lượng bạc, bản tướng quân cũng sẽ hiếm lạ ? Thật là chuyện tiếu lâm ."

"Ta hỏi ngươi, chiếc rương kia có phải là ngươi hay không ."

Lười với hắn dong dài, Mễ Tiểu trực tiếp một ngón tay nổi góc nhà một con rương gỗ hỏi.

"Là ta, bên trong chỉ có một chút quần áo cũ, đừng nói là quân lương, liền một cái tiền đồng cũng không tìm tới ."

Tiền Minh khiêu khích xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, ý là ngươi mặc dù lục soát, hắn không sợ .

"Hai người các ngươi đi lục soát xuống."

Mễ Tiểu Hiệp không nhúc nhích, chỉ chỉ Bạch Tiền Trình cùng một gã khác quan tướng .

Bạch Tiền Trình nóng lòng rửa sạch hiềm nghi, nào dám nói một chữ không, cùng tên tướng lãnh đi tới .

"Tiền tướng quân thanh chánh liêm khiết, sao lại thế. . ."

"Tìm được! Tìm được!"

Bạch Tiền Trình một bên mở ra rương gỗ, một bên trong miệng vừa nói, nhưng hắn một câu lời còn chưa nói hết, hai bên trái phải tên tướng lãnh bỗng nhiên gân giọng la lớn .

"Tìm . . ."

Bạch Tiền Trình không khỏi ngẩn ra, tiếp tục cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy mấy thỏi bạc cứ như vậy đặt ở trên quần áo, liên tục ngăn chặn một cái cũng không có!

Bạch Tiền Trình trong nháy mắt há hốc mồm, cầm lấy nén bạc nhìn, xuống đánh dấu chạm nổi, chính là mất kho ngân quân lương!

"Điều đó không có khả năng!"

Nghe được tìm được, mọi người thất kinh, rầm một cái đều vây trước đây, Tiền Minh càng là một tiếng hô to nhảy xuống giường, vội vã đụng lên trước mặt .

"Chuyện này... Đây không phải là ta!"

Nhưng chứng kiến bạc, Tiền Minh cũng có chút mông quay vòng, tiếp tục lại gân giọng hô to .

"Người tang vật cũng lấy được! Còn có cái gì đâu có, người đến, đưa hắn bắt lại cho ta!"

Mễ Tiểu Hiệp mới không quan tâm những chuyện đó, sầm mặt lại lớn tiếng quát lên .

Tiếp tục thì có hai gã đội trưởng tiến lên, muốn bắt Tiền Minh .

"Cút ngay! Đây là có người vu oan hãm hại!"

Tiền Minh đẩy ra hai gã đội trưởng, chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp quát mắng .

"Cẩu tử! Nhất định là ngươi! Là ngươi hãm hại ta!"

"Còn dám phản kháng ?"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng một nụ cười lạnh lùng, hai, ba bước đi tới trước mặt, một chưởng liền đập tới .

Ầm!

Chỉ nghe nhất thanh muộn hưởng, vết thương cũ còn không có khỏi hẳn Tiền Minh, trực tiếp bị Mễ Tiểu Hiệp một cái tát phách ngã xuống đất, nói

chuyện phun ra búng máu tươi lớn .

"Cho ta trói!"

"Phải!"

Mễ Tiểu Hiệp ra lệnh một tiếng, hai gã đội trưởng móc ra đã sớm chuẩn bị xong dây thừng, đi tới bấm lên, trực tiếp đem Tiền Minh trói gô đứng lên .

"Lúc này mới năm mươi lượng, còn chưa đủ a ."

Đem bạc lấy ra, Mễ Tiểu áng chừng nói rằng . Liếc một cái hoảng sợ bất định mọi người, tiếp tục vung tay lên khẽ quát một tiếng .

"Còn kém năm mươi lượng, đi, đi Trương Tướng Quân gian phòng nhìn ."

Nghe nói như thế, Trương Bưu dũng mãnh nhưng run run một cái, mơ hồ có loại dự cảm không tốt . Người khác nhìn Mễ Tiểu Hiệp, không khỏi có chút xấu hổ, cái này tổ chức không khỏi cũng quá rõ ràng chứ ?

Đi lên liền lục soát Tiền Minh gian phòng, hơn nữa lục soát một chút liền tìm ra bạc . Tiền Minh coi như là đầu heo, cũng không còn như thế ngu xuẩn chứ ? Tất cả mọi người nghĩ thầm, đây tuyệt đối là Mễ Tiểu Hiệp vu oan hãm hại!

Nhưng lúc này, lời này ai dám nói ?

Rất nhanh, Mễ Tiểu Hiệp dẫn dắt mọi người, đã tới Trương Bưu dũng trước của phòng .

"Ngươi không thể đi vào!"

Mắt thấy Mễ Tiểu Hiệp muốn đạp cửa, Trương Bưu dũng dọa cho giật mình, vội vã ngăn cản ở phía trước . Hắn nhìn như thô lỗ, nhưng cũng không đần . Nếu Tiền Minh trong phòng tìm ra bạc, nhìn nữa Mễ Tiểu Hiệp tư thế, phòng của hắn chỉ sợ cũng chạy không .

"Đây là có tật giật mình, muốn chết!"

Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, bỗng nhiên một cước đạp tới .

Tiếp tục chỉ nghe phanh 1 tiếng, Trương Bưu dũng cả người bị đạp bay, trực tiếp đem phía sau cửa gỗ đụng thối rữa .

Ai Mễ Tiểu Hiệp một cước, Trương Bưu dũng chỗ nào còn đứng lên, mắt mở trừng trừng nhìn Mễ Tiểu Hiệp dẫn người đi vào . Mà kết quả, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp một ngón tay giường, quả nhiên tìm ra còn lại ngũ mười lượng bạc .

Nhìn đến đây, tất cả mọi người không còn gì để nói, ngay cả làm bộ làm tịch cũng lười giả vờ, cái này vu oan hãm hại không khỏi cũng quá rõ ràng .

Nhưng càng như vậy, mọi người càng thấy được biệt khuất . Biết rất rõ ràng là Mễ Tiểu Hiệp vu oan, nhưng đúng là Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng gian phòng tìm ra bạc, suy luận không hơn được nữa chứng cứ!

Huống hồ, trộm đạo quân lương thế nhưng mất đầu tội lớn, nói có người tránh đều tránh không kịp, ai dám lắm miệng rước họa vào thân ?

"Tiền Minh, Trương Bưu dũng! Các ngươi thân là Quả Nghị Đô Úy, biển thủ, trộm cướp quân lương một trăm lượng, nhưng nhận tội!"

Trong đình viện, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng bị trói gô ngồi dưới đất, Mễ Tiểu Hiệp lớn tiếng quát hỏi .

"Tiểu tử! Ngươi dám cùng chúng ta ngầm!"

"Chúng ta muốn tấu rõ ràng Tần Vương điện hạ! Tần Vương điện hạ sẽ thay chúng ta làm chủ, tiểu tử bọn ngươi chết đi!"

Lúc này, hai người nếu không không sợ, ngược lại kiêu ngạo xông Mễ Tiểu Hiệp hô to .

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù là đánh thắng địch Đô Úy, nhưng chức quan chỉ so với Tiền Minh, Trương Bưu dũng lớp mười các loại, càng không có tiền trảm hậu tấu quyền lợi . Nói cách khác cụ thể xử trí như thế nào, còn muốn tấu lên triều đình .

Mà chỉ cần Tần Vương biết việc này, đến lúc đó Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng chẳng những vô tội, ngược lại sẽ nghĩ biện pháp trừng trị Mễ Tiểu Hiệp! Người khác cũng âm thầm cười nhạt, xem người chết giống nhau nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Bọn họ chỉ biết Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng là Tần Vương người, nào biết đâu rằng, Mễ Tiểu Hiệp phía sau còn có thái tử, hậu trường so với bọn hắn còn cứng hơn!

"Các ngươi yêu tìm ai tìm ai! Ngày hôm nay miễn các ngươi chức quan, giam lại rồi hãy nói!"

Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, tiếp tục lại lạc hướng Bạch Tiền Trình, quát lên .

"Bạch Tiền Trình trông giữ bất lực, nhất tịnh miễn chức bắt giữ, chờ đợi xử lý!"

Nghe nói như thế, Bạch Tiền Trình sợ đến hai chân mềm nhũn, kém chút ngồi dưới đất . Nhưng ngay cả Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng đều bắt lại, hắn nào dám phản kháng . Tâm lý ý nghĩ cũng không kém, kỳ vọng Lý Thế Dân có thể cứu hắn .

"Triệu Thiết Trụ, Trương trâu bằng đất sét, hai người các ngươi bắt hiềm phạm có công, bản tướng mệnh các ngươi tạm đại Quả Nghị Đô Úy chức vụ!"

"Chu Bảo Điền, ngươi làm việc nghiêm cẩn, bản tướng mệnh ngươi tạm đại binh Tào chức vụ!"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp liên tiếp hạ đạt hai cái mạng khiến .

"Tạ tướng quân!"

"Tạ tướng quân, tạ ơn tướng quân!"

Chỉ thấy lúc trước buộc chặt tiền, Trương hai người hai gã đội trưởng ra khỏi hàng, cùng với Chu Bảo Điền, vội vàng hướng Mễ Tiểu Hiệp bái tạ .

Chúng quan tướng nhìn lẫn nhau, giờ mới hiểu được, không ngờ như thế vị này đánh thắng địch đại nhân, đã sớm có thu mua bộ hạ .

Nhưng chưởng quản chính là năm mươi người đội trưởng, trực tiếp đề thăng tới Quả Nghị Đô Úy, đây không khỏi quá trò đùa chứ ?

Vẫn là câu nói kia, lúc này không ai dám lắm miệng, chỉ là trong lòng cười nhạt, chức quan cần triều đình nhâm mệnh, lại xem Mễ Tiểu Hiệp còn có thể được ý vài ngày .

"Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng trộm cướp kho ngân, nhất định còn có đồng đảng . Triệu tướng quân, Trương Tướng Quân, ta mệnh các ngươi tra rõ đánh thắng địch Phủ, đưa bọn họ đồng đảng toàn bộ lấy ra đến!"

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp lại lớn tiếng quát lên .

Nghe nói như thế, mới vừa rồi còn chẳng đáng quan tướng, trong nháy mắt dọa cho giật mình . Đây là ý gì, chẳng lẽ còn muốn liên lụy bọn họ hay sao? Trong lúc nhất thời người người cảm thấy bất an, sợ hãi nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

122 thu phục

Gần nhất trong khoảng thời gian này, Mễ Tiểu Hiệp nhìn như không hề thành tựu, trên thực tế một mực âm thầm điều tra tình huống .

Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng cầm giữ đánh thắng địch Phủ, nhưng cũng không phải là sở hữu quan tướng đều là bọn hắn dòng chính . Đại đa số người chỉ là gió chiều nào theo chiều nấy, bởi vì hai người Tần Vương bối cảnh, nịnh nọt mà thôi .

Còn như phổ thông Phủ Binh, đều là phổ thông nông hộ xuất thân, càng chưa nói tới lập trường gì .

Cho nên chỉ cần diệt trừ hai người này, đánh thắng địch Phủ ngoan cố thế lực tất nhiên sụp đổ!

Dùng Mễ Tiểu Hiệp bản lĩnh, diệt trừ hai người này vẫn không phải là dễ . Hắn trước tiên mượn hơi vài cái Hạ Đẳng quan tướng, làm dự trữ thế lực, sau đó khiến Ngũ Quỷ trộm đạo kho ngân, chơi vu oan hãm hại lão xiếc .

Thủ đoạn quả thực không cao minh, nhưng hữu hiệu, chí ít hiện tại đã đem Tiền Minh, Trương Bưu dũng, Bạch Tiền Trình ba người miễn chức, đồng thời giam lại .

"Đại nhân, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng tuy là miễn chức bắt giữ, nhưng vạn nhất Trường An Tần Vương nhúng tay, cho thêm phóng xuất làm sao bây giờ ?"

Buổi tối, Mễ Tiểu Hiệp, Triệu Thiết Trụ, Trương trâu bằng đất sét, Chu Bảo Điền bốn người tụ chung một chỗ, Trương trâu bằng đất sét có chút tâm cơ,

hỏi dò .

Mặc dù đang hai người bọn họ gian phòng tìm ra kho ngân, nhưng quả thực có thể từ chối có người vu oan hãm hại . Nếu như Lý Thế Dân nhúng tay vận tác, việc này rất có thể cuối cùng không.

Trương trâu bằng đất sét ba người nhìn nhau, không khỏi có chút bận tâm, nếu quả thật là như vậy, vậy bọn họ không phải thảm ?

"Yên tâm, ta nếu đem bọn họ giam lại, đương nhiên sẽ không để cho bọn họ trở ra ."

Mễ Tiểu Hiệp định liệu trước cười cười, tiếp tục phân phó nói rằng .

"Các ngươi kế tiếp làm một danh sách, đem đánh thắng địch Phủ sở hữu quan tướng, dựa theo cùng Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng thân sơ chừng sắp hàng, ta tốt từng cái thu thập bọn họ!"

"Yes Sir! Tướng quân ngài yên tâm được!"

Nghe được muốn thu thập Tiền Minh phe cánh của bọn họ, ba người đều là một trận hưng phấn .

Cùng lúc đó, ba người âm thầm tính toán, nếu như thanh lý bộ phận này người, tất nhiên trống đi rất nhiều chức vị . Nếu như vậy, có gì không đề bạt bọn họ thân tín, phát triển bản thân thế lực ?

Ba người điểm tâm tư này, Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt một liền thấy xuyên thấu qua, nhưng cũng không thèm để ý . Chỉ cần bả khống đại quyền, quản bọn hắn làm không làm đoàn thể nhỏ . Lùi một bước nói, nếu như sau này ai dám trát gai, đồng dạng dọn dẹp sạch đổi lại người phải đó

Lại một lần mưu hoa, ba người ly khai .

Suốt đêm không nói chuyện, sáng sớm ngày thứ hai, Trương trâu bằng đất sét bỗng nhiên đến đập Mễ Tiểu Hiệp môn .

"Tướng quân, gặp chuyện không may! Tiền Minh, Trương Bưu dũng, Bạch Tiền Trình ba người bọn hắn treo cổ tự sát!"

Trương trâu bằng đất sét vẻ mặt sốt ruột, chờ Mễ Tiểu Hiệp bảo cho biết .

" Ừ, biết ."

Mễ Tiểu Hiệp đang ở ăn điểm tâm, nhàn nhạt ứng với câu, liền khoát khoát tay khiến Trương trâu bằng đất sét lui .

Tiền Minh ba người bọn hắn đã miễn quan chức, không có chức quan hộ thân, Sửu Nô giết bọn hắn giống như giết gà . Còn như giả tạo tự sát hiện trường, càng không phải là cái gì việc khó .

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, dùng hắn lối làm việc, nếu phải trừ hết đầu sỏ, lại làm sao có thể cho bọn hắn xoay người cơ hội ? Mà hữu hiệu nhất, cũng trực tiếp nhất phương pháp, chính là giết bọn hắn!

Giết Tiền Minh ba người, Mễ Tiểu Hiệp thu được 3 Zero nghiệp lực . Tối trọng yếu là, Lý Thế Dân nhiều hơn nữa thủ đoạn, hiện tại cũng vô dụng. Còn như Lý Thế Dân có thể hay không mượn đề tài để nói chuyện của mình, Mễ Tiểu Hiệp cũng sớm có đối sách .

"Nghe nói sao, Tiền tướng quân bọn họ ở trong tù treo cổ ."

"Cái gì treo cổ, động não ngẫm lại, chỉ cần Tần vương điện câu nói tiếp theo, bọn họ thì không có sao, còn như treo cổ sao?"

"Ý ngươi là ?"

"Chớ nói lung tung, người nọ tâm ngoan thủ lạt, cẩn thận rước họa vào thân ."

"Đúng đúng đúng! Bo bo giữ mình! Bo bo giữ mình!"

. . .

Vẫn chưa tới buổi sáng, tin tức liền truyền khắp Tô Châu đánh thắng địch Phủ . Người bên ngoài cũng không phải người mù, kẻ ngu si, trong lúc nhất thời nghị luận ầm ỉ, đều nhận định là Mễ Tiểu Hiệp hạ độc thủ!

Nhưng Tiền Minh ba người đã chết, chẳng lẽ còn trông cậy vào có người giúp bọn hắn kêu oan ?

Rất nhanh, đã không ai quan tâm Tiền Minh ba người nguyên nhân cái chết, mà là nghĩ như thế nào tự bảo vệ mình, thậm chí, đã tại suy tư hướng Mễ Tiểu Hiệp dựa . Dù sao lúc này tình thế đến xem, Mễ Tiểu Hiệp đã hoàn toàn nắm giữ đại cục .

Lời đồn đãi nổi lên bốn phía, Mễ Tiểu Hiệp không thèm để ý chút nào, ngay sau đó, hắn bắt đầu đơn độc triệu kiến đánh thắng địch Phủ cao thấp quan tướng . Như vậy ước chừng ba ngày, Mễ Tiểu Hiệp đem từng quan tướng đều câu hỏi một lần .

Mễ Tiểu Hiệp mục đích rất đơn giản, một là sưu tập Tiền Minh trong ba người ăn no túi tiền riêng chứng cứ, hai là đào ra bọn họ trước khi dòng chính .

Chính là tường đổ mọi người đẩy, huống chi là ba người chết . Ở Mễ Tiểu Hiệp uy áp xuống, Tiền Minh ba người trước khi hành vi phạm tội bị liên tiếp tuôn ra .

"Quả nhiên đáng chết!"

Trong phòng tìm ra kho ngân, quả thực có thể nói là vu oan hãm hại . Nhưng bây giờ nhảy ra những thứ này hành vi phạm tội, cũng là chứng cứ vô cùng xác thực . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, Lý Thế Dân có thêm thủ đoạn, chậu nước dơ này cũng không dám đụng .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp viết một phong tấu chương, một phong mật thư .

Tấu chương viết rõ Tiền Minh ba người như thế nào sa lưới, cùng với như thế nào sợ tội tự sát, đồng thời bổ xung hắn hành vi phạm tội chứng cứ . Ở tấu chương cuối cùng, Mễ Tiểu Hiệp đem Triệu Thiết Trụ ba người ca ngợi một phen, tiến cử hiền tài bọn họ tiếp nhận chức vị .

Mặt khác một phong mật thư, là viết cho thái tử Lý Kiến Thành . Mễ Tiểu Hiệp đem Tô Châu đánh thắng địch Phủ tình huống nói rõ, đồng thời khiến Lý Kiến Thành hỗ trợ nêu ý kiến, bảo đảm Triệu Thiết Trụ ba người thượng vị .

Mật thư phía trước, tấu chương lại muộn hai ngày phát sinh .

Chờ Mễ Tiểu Hiệp làm tốt việc này, đã là vài ngày sau . Trước khi Mễ Tiểu Hiệp dán ra bố cáo, triệu tập sở hữu Phủ Binh phản hồi, khoảng cách mười hai tháng kỳ hạn còn có năm ngày .

Nhưng ở sáng hôm nay, một ngàn hai trăm Phủ Binh, đã toàn bộ đến đông đủ!

Mễ Tiểu Hiệp dùng thủ đoạn phi thường diệt trừ Tiền Minh, Trương Bưu dũng, Bạch Tiền Trình ba người, tin tức rất nhanh truyện xuống phía dưới . Hắn quan tướng, cùng với Phủ Binh gió chiều nào theo chiều nấy, rất sợ trở thành Mễ Tiểu Hiệp dưới đao quỷ, nào còn dám bằng mặt không bằng lòng, vội vã phản hồi đánh thắng địch Phủ báo danh .

Quan mới nhậm chức ba cây hỏa, Mễ Tiểu Hiệp trước hết giết Tiền Minh ba người, sẽ ở thời hạn bên trong cho đòi Tề Phủ binh, bây giờ còn chỉ kém cuối cùng một cây đuốc!

"Chư vị, ta tới đến cũng có chút thời gian, ngày hôm nay chính thức cùng mọi người gặp mặt ."

Trưa hôm nay, một ngàn hai trăm Phủ Binh ở trường tràng tập hợp, Mễ Tiểu Hiệp đứng ở trên đài cao, nhìn quét mọi người liếc mắt, nói rằng .

"Ta gọi Mễ Tiểu Hiệp, trải qua Thái Tử Điện Hạ tiến cử, chịu Bệ Hạ tín nhiệm, đảm nhiệm Tô Châu đánh thắng địch Đô Úy ."

Phần dưới một mảnh yên lặng, làm nghe nói như thế, không khỏi một trận nghị luận . Cho đến lúc này, đại đa số người mới biết được, nguyên lai Mễ Tiểu Hiệp là thái tử người, còn hành sự không kiêng nể gì như thế!

Thái tử cùng Tần Vương không hợp, đây là cả triều đều biết sự tình . Tuy là thái tử quân công không bằng Tần Vương, nhưng thái tử là Hoàng Trữ, hơn nữa vẫn địa vị vững chắc, cho nên tại Triều Đình bên trên còn ổn áp Tần Vương một đầu.

Nói như vậy, Mễ Tiểu Hiệp bối cảnh, so với Tiền Minh bọn họ còn cứng hơn!

"Chư vị! Ta người này rất dễ nói chuyện, con phải thật tốt người hầu, hơi lớn Đường vào trung, ta sẽ không làm khó mọi người ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiếp tục lại lạnh giọng quát lên .

"Nhưng nếu như ai dám bằng mặt không bằng lòng, Tiền Minh cùng Trương Bưu dũng chính là tấm gương!"

Cái này vừa nói, toàn trường một mảnh trang nghiêm . Có thái tử bối cảnh, lại hành sự tàn nhẫn, người nào không úy kỵ ?

Chứng kiến mọi người phản ứng, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng cười thầm, cuối cùng mang ra thái tử bối cảnh lập uy, đây chính là thứ 3 thanh hỏa . Hiện tại ba cây hỏa đã nổi lên, Tô Châu đánh thắng địch Phủ lại không trở ngại!

Sau đó, Tô Châu đánh thắng địch Phủ giống như một máy, bắt đầu chậm rãi vận tác . Mễ Tiểu Hiệp một bên tổ chức huấn luyện thường ngày, một bên từng cái gạt bỏ hắn Tần Vương cánh chim .

Như vậy nhoáng lên hơn nửa tháng, khoảng cách tân niên chỉ còn mười ngày . Mễ Tiểu Hiệp dùng các loại lý do, lại trước sau diệt trừ mười bảy tên tướng lãnh, trong chín người bãi quan miễn chức, tám người bị giết, tỉ lệ hầu như 1-1!

Trải qua phen này tẩy trừ, Tần Vương ở Tô Châu đánh thắng địch Phủ thế lực đã cơ bản diệt trừ . Về phần hắn đều là cỏ đầu tường, vốn là không có gì lập trường, lúc này đều ngã về phía Mễ Tiểu Hiệp bên này .

Mà đúng lúc này, triều đình ủy nhiệm hạ đạt, nhâm mệnh Triệu Thiết Trụ, Trương trâu bằng đất sét vì Quả Nghị Đô Úy, Chu Bảo Điền vi binh tào .

Nguyên lai đội trưởng, nhảy trở thành Quả Nghị Đô Úy . Hơn sáu mươi tuổi Lão Tốt, đĩ nhiên thành binh Tào . Mọi người kinh ngạc hơn, đều cảm thán Mễ Tiểu Hiệp thủ đoạn!

Đến lúc này, Tô Châu đánh thắng địch quý phủ xuống nghiêm nghị, toàn bộ duy Mễ Tiểu Hiệp mệnh là từ .

"Cuối cùng là giống chút xu thế ."

Gần sát cửa ải cuối năm, nhìn trong giáo trường Phủ Binh huấn luyện, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời thở phào một cái .

Trải qua cái này hơn một tháng chỉnh đốn, dùng thủ đoạn lôi đình, cuối cùng là đem chỗ ngồi này đánh thắng địch Phủ làm sợ hãi .

Bất quá về phương diện khác, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận cau mày, những thứ này Phủ Binh sức chiến đấu quá yếu!

;

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

123 tinh binh kế hoạch

Mễ Tiểu Hiệp hao tốn sức lực, đoạt được đánh thắng địch Phủ quyền bính . Dĩ nhiên không phải quá đáng qua mê quyền chức, càng không phải là vì Lý Kiến Thành hiệu lực . Hắn là muốn dựa vào cái này một ngàn hai trăm Phủ Binh, càn quét Tô Châu thậm chí toàn bộ Giang Nam đạo tông phái, làm Trường Xuân Giáo mở không gian phát triển .

Nhưng hiện tại xem ra, lúc này căn bản không thể thực hiện được .

Một là thời gian dài sơ vu huấn luyện, Phủ Binh thân thể tố chất phổ biến thiên đê . Hai là Tô Châu đánh thắng địch Phủ nghèo quá, ngay cả một người một bộ bản Giáp đều làm không được đến .

Tổng hợp chính là, đánh thắng địch Phủ chiến lực thấp!

Lúc trước Mễ Tiểu Hiệp bằng hai nghìn binh mã càn quét Bích Châu Tu Đạo Giới, nhưng vậy cũng là lấy một chọi mười tinh binh, hơn nữa chiến mã, khôi giáp, cung nỏ item hoàn mỹ .

Tuy vậy, Mễ Tiểu Hiệp cũng chỉ là diệt một cái Vạn Phúc Giáo, hắn tông phái đều là áp dụng đe dọa phương thức . Nếu quả thật cùng Bích Châu tông phái từng cái liều mạng, hai nghìn tinh binh cũng phải tương đương hầu như không còn .

Nhưng bây giờ bất đồng, Mễ Tiểu Hiệp muốn làm Trường Xuân Giáo mở không gian, như vậy nhất định râu cùng Tô Châu tông phái từng cái chính diện cứng rắn mới vừa!

Cứ như vậy, sợ rằng không có đánh mấy ỷ vào, cái này một ngàn hai trăm Phủ Binh phải hao tổn hầu như không còn .

"Phiền phức . . ."

Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ thở dài, nếu như muốn đạt được mục tiêu, xem ra còn phải phí chút sức lực .

Bầu trời này trưa, dựa theo Mễ Tiểu Hiệp mệnh lệnh, Phủ Binh đang đang gia tăng huấn luyện . Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên đi tới Giáo Trường, sở hữu Phủ Binh không khỏi dừng lại, từng người trợn to hai mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp bên phải tay vắt chéo sau lưng, tay phải hai khối Hắc Sắc Thạch Bia cử qua đỉnh đầu . Thạch Bi một người cao, gần mét chiều rộng, dày một thước, đoán chừng phải có nặng mấy trăm cân!

Cái này lưỡng tấm bia đá cộng lại... ít nhất ... Bảy tám trăm cân, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên một tay cử qua đỉnh đầu, mọi người hầu như ngoác mồm kinh ngạc, cái này đến bao lớn khí lực!

Cho đến lúc này, mọi người đối với Mễ Tiểu Hiệp mới có một tân hiểu rõ . Nguyên tưởng rằng chỉ là hậu trường cường ngạnh, ngầm chiêu người có học, không nghĩ tới có như thế thần lực!

Ầm! Ầm!

Nhàn nhã bước đi một dạng, Mễ Tiểu Hiệp đi tới trong giáo trường chính giữa, đem lưỡng tấm bia đá buông, chỉ nghe hai tiếng buồn bực, mặt đất cũng không khỏi hơi rung động .

"Mọi người tập hợp!"

Thạch Bi lập tốt Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng .

Không dám có chút chần chờ, một ngàn hai trăm Phủ Binh chia làm ba đội ngũ hình vuông, ở Mễ Tiểu Hiệp trước mặt xếp thành một hàng . Cùng lúc đó, mọi người không khỏi nhìn về phía lưỡng tấm bia đá, chỉ thấy mặt trên lại có chữ viết cùng đồ hình .

"Kim Chung Tráo thần công . . . Đánh đêm Đao Pháp . . . Thấy Long Thương pháp ?"

Có biết chữ, đầu tiên chứng kiến mặt trên vài cái chữ to, không khỏi một trận buồn bực, đây không phải là tân quân quy .

"Đây là một môn khổ luyện thần công, một bộ Đao Pháp một bộ thương pháp ."

Mễ Tiểu Hiệp vận đủ Chân Khí, thanh âm trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Giáo Trường, giải thích nói rằng .

"Kim Chung Tráo thần công rèn luyện khí lực, luyện đến Đại Thành cả người chiều theo tráo Kim Chung, nhưng đao thương bất nhập! Đao Pháp, thương pháp là đúng địch kỹ năng, đại thành sau khi lấy một địch mười không nói chơi!"

". . . Đao thương bất nhập ? Lấy một địch mười!"

Nghe nói như thế, Phủ Binh trong nháy mắt bếp, cái này không nói đùa chứ!

"Ngươi ngươi ngươi, ba người các ngươi lấy đao chém ta ."

Sự thực thắng hùng biện, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dài dòng, trực tiếp một chút ba gã Phủ Binh ra khỏi hàng .

Ba người hơi có chút do dự, nhưng Mễ Tiểu Hiệp từng nói qua quân lệnh như núi, người trái lệnh chém . Ba người nhìn nhau, khẽ cắn môi rút đao ra, hô to bổ về phía Mễ Tiểu Hiệp .

Keng! Keng! Keng!

Sau một khắc, chỉ nghe tam thanh giòn vang, ba cây cương đao bị đẩy lùi trở lại! Tuy là sớm có dự liệu, nhưng thật đang thấy như vậy một màn, tất cả mọi người là mục trừng khẩu ngốc .

"Chỉ cần luyện giỏi Kim Chung Tráo thần công, các ngươi đều có thể đao thương bất nhập ."

Mễ Tiểu Hiệp lặng lẽ thu hồi Thiết Bố Sam Khí Tráo, ho nhẹ một tiếng nói rằng .

Lúc này nhìn nữa mọi người, từng cái song quyền nắm chặt, đã kích động đỏ bừng cả khuôn mặt . Phủ Binh cơ bản đều là phổ thông nông hộ xuất thân, cái nào có cơ hội luyện võ, huống chi là loại này đao thương bất nhập thần công!

Huống hồ Phủ Binh chính là binh, hơn nữa cơ bản đều là huyết khí phương cương khinh tráng, ai không muốn kiến công lập nghiệp, Quang Diệu cạnh cửa vợ con hưởng đặc quyền . Một tướng công thành, không có bản lãnh kia lại nào có cái kia mệnh .

Nhưng bây giờ, chỉ cần luyện giỏi Kim Chung Tráo, là có thể đao thương bất nhập, ai cũng có cơ hội khiến cái Phong Hầu phú quý!

"Hiện tại ta tuyên bố một cái tân quy định!"

Thấy Phủ Binh nhiệt tình tăng vọt, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiếp tục mở miệng nói rằng .

"Sở hữu đội trưởng, đội phó, Hỏa Trưởng, chức quan toàn bộ càng tạm đại! Xuân Canh sau đó cử hành luyện tập võ nghệ, dựa theo thứ tự phân đất phong hầu tân đội trưởng, đội phó, Hỏa Trưởng!"

"Dựa theo võ công phong quan . . ."

"Ta không có nghe lầm chớ!"

"Lão Tử cơ hội rốt cục đến!"

. . .

Làm nghe nói như thế, Phủ Binh triệt sôi trào!

Đánh thắng địch trong phủ, đánh thắng địch Đô Úy phía dưới, trừ chi phối Quả Nghị Đô Úy, đừng tướng, Trưởng Sử, binh Tào ở ngoài . 300 người một đoàn, thiết Giáo Úy; năm mươi người một đội, thiết đội trưởng, đội phó; mười người nổi giận, thiết Hỏa Trưởng .

Mễ Tiểu Hiệp làm đánh thắng địch Đô Úy, nhưng trực tiếp nhận đuổi đội trưởng, đội phó, Hỏa Trưởng . Lúc này hắn tân quy vừa ra, nói cách khác, ai cũng có cơ hội làm quan! Mấy tháng sau đó, mọi người bằng bản lãnh của mình!

Chính là Bách Điểu ở Lâm không bằng một chim nơi tay, luyện võ công giỏi Phong Hầu con là mộng tưởng, nhưng đội trưởng, Hỏa Trưởng các loại quan tướng đang ở trước mắt!

" Không sai."

Chứng kiến Phủ Binh nhiệt tình tăng vọt, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, hắn muốn chính là cái này hiệu quả .

Thượng đẳng Phủ Binh tràn đầy biên 1,200 người, không thể vượt quá . Nếu muốn dựa vào điểm ấy binh lực càn quét Tô Châu, thậm chí toàn bộ Giang Nam đạo, cũng chỉ có một biện pháp . Chính là luyện thành tinh binh, đem từng Phủ Binh đều luyện thành bộ đội đặc chủng!

Muốn luyện ra bộ đội đặc chủng, đầu tiên là thân thể tố chất . Mễ Tiểu Hiệp đem kiếp trước võ công sàng chọn, tuyển ra có thể học cấp tốc, hơn nữa nhập môn có thể Kim Chung Tráo, khiến Phủ Binh môn rèn luyện thân thể .

Mặt khác lại chỉnh lý ra một bộ Đao Pháp, thương pháp, tuy là chiêu thức đơn giản, nhưng vô cùng thích hợp chiến trường chém giết .

Công pháp và chiêu thức khắc thành hai cái Thạch Bi, đứng ở trong giáo trường chính giữa, khiến Phủ Binh chiếu tập luyện . Mặt khác lại dùng chức quan mê hoặc, quả nhiên châm lửa Phủ Binh tình cảm mãnh liệt .

Hiện tại đã gần sát cửa ải cuối năm, các loại năm sau đầu xuân, Phủ Binh muốn phản hồi nông canh . Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp cho bọn hắn định ra mục tiêu, nói vậy bọn họ coi như là ở giữa ruộng, cũng sẽ không làm lỡ luyện võ .

" Được ! Mọi người bắt đầu tu luyện đi!"

Tiếp tục lại nói mấy điều quy định, đơn giản chính là võ công không chính xác tiết ra ngoài, bằng không Sát Vô Xá, Mễ Tiểu Hiệp phân phó 1 tiếng ly khai .

Ly khai Giáo Trường lúc quay đầu liếc mắt nhìn, sở hữu Phủ Binh đang vây quanh Thạch Bi, ba tầng trong ba tầng ngoài .

Về đến phòng, Mễ Tiểu Hiệp chỉnh lý lưỡng cái bọc, sai người gửi đi Lâm Giang Huyện lão gia .

Mễ Tiểu Hiệp trước khi dự định, các loại hoàn thành sống yên phận nhiệm vụ, ở cái thế giới này dừng bước cùng, liền chính thức cưới vợ Trầm Tế Nương .

Nhưng bây giờ hắn xuất nhâm đánh thắng địch Đô Úy, sự tình các loại một đống lớn, thực sự không thích hợp kết hôn . Hôn kỳ phải lần thứ hai chậm lại, hơn nữa chuyện dưới mắt phồn đa, hắn thậm chí bận quá không có thời gian trở lại lễ mừng năm mới .

Ngày hôm trước thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp mua một ít gì đó, kể cả thư, ngân lượng, cùng nhau đánh lưỡng cái bọc . Nhưng phỏng đoán, làm Trầm Tế Nương biết hắn không quay về lễ mừng năm mới, chỉ sợ cũng không sẽ khai tâm .

"Nhanh lên đi!"

Suy nghĩ nhiều vô ích, con có thể dành thời gian .

Mễ Tiểu Hiệp lên tinh thần, điều động trong óc Thần Chức kim bài, mở ra môn hộ tiến nhập Địa Tiên Giới .

Kim bài có thể thiết trí ba môn hộ, Kim Lăng gia một người trong, mặt khác ở đánh thắng địch Phủ thiết trí một cái . Môn hộ đối diện, chính là thả xuân sơn sườn núi, Mễ Tiểu Hiệp chỗ ở phương .

"Tiếp tục tu luyện!"

So sánh với Phàm Trần, Địa Tiên Giới linh khí nồng nặc, Luyện Khí làm ít công to .

Mễ Tiểu Hiệp trước tiên nhập định, Luyện Khí tốc độ tăng lên gấp đôi . Hơn nữa cùng trước khi bất đồng, Mễ Tiểu Hiệp hiện đang tu luyện Canh Kim sát phạt bí quyết, mặc dù không dùng tốc độ tu luyện tăng trưởng, nhưng so với Bạch Thủ Thái Huyền Kinh thực sự cường nhiều lắm .

Mà trải qua trong khoảng thời gian này sau đó, Mễ Tiểu Hiệp chân khí trong cơ thể cũng đã hoàn toàn chuyển hóa thành Canh Kim Chân Khí . Nhưng muốn rèn luyện Canh Kim kiếm khí, còn phải các loại Luyện Khí Thất Trọng Thiên, Chân Khí Hóa Nguyên mới được .

"Ngươi ở đây, vừa vặn đi đón một đôi nam nữ si tình ."

Chốc lát nữa, Cảnh Huyễn Tiên Tử bỗng nhiên đến, đối với Mễ Tiểu Hiệp phân phó nói rằng .

"Nam nữ si tình ?"

" Đúng, Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử gật đầu, mở ra một đạo đi thông Phàm Trần môn hộ .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

124 hóa bướm

Bằng vào Thần Chức kim bài, nhưng tự do xuất nhập Phàm Trần cùng Địa Tiên Giới, Địa Tiên Giới yêu ma hoành hành, Mễ Tiểu Hiệp chưa bao giờ rời đi thả xuân sơn chu vi Cấm Chế .

Coi như là thả xuân sơn, Mễ Tiểu Hiệp không phải điều khiển Hương Động đệ tử, rất nhiều nơi không thể tự tiện xông vào . Tuy là suy đoán thả xuân sơn có bảo rương ngưng tụ, bởi phạm vi hoạt động quá nhỏ, cũng vẫn không có tìm được .

Cho đến bây giờ, Mễ Tiểu Hiệp thu được lợi ích duy nhất, chính là Địa Tiên Giới linh khí nồng nặc, có trợ giúp tu luyện .

Mặt khác, Mễ Tiểu Hiệp Thần Chức trong người, một ít phần bên trong công tác, Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng sẽ không đặc dị chiếu cố hắn .

Điều khiển Hương Động lệ thuộc Nguyệt Lão Cung, chưởng quản nhân gian nợ tình . Có lúc một ít nam nữ si tình, tâm tình quá sâu khó vào luân hồi, cần điều khiển Hương Động Tiếp Dẫn, cho nữa hướng Địa Phủ luân hồi .

"Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài ?"

Công việc này cũng không phải khó, nhưng lần này khiến Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, đĩ nhiên là bọn họ .

Mễ Tiểu Hiệp ở Kim Lăng Quốc Tử Giám làm vài ngày trợ giáo, Lương, mong ước hai người đúng lúc là khác học sinh . Bởi vì ... này hai người tại hậu thế thấy qua nổi danh, Mễ Tiểu Hiệp còn theo chân bọn họ tán gẫu qua thiên, quan hệ miễn cưỡng tính là không tệ .

Hiện tại Cảnh Huyễn Tiên Tử khiến hắn đi tiếp, nói cách khác, Lương Chúc đã tự tử mà chết .

"Hai người này kiếp trước là thân huynh muội, lại thầm sinh tình cảm . Đời này từng trải Tình Kiếp, một là toàn bộ bọn họ kiếp trước không bị thế dung tình cảm, hai là còn kiếp trước nghiệt khoản nợ ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử sắc mặt bình thản, lại giải thích nói rằng .

"Mã Văn Tài là Chúc Anh Đài kiếp trước hôn phu, là Lương Chúc hai người kiếp này chủ nợ . Hiện tại hai người tự tử trả nợ, nguyên bản hết thảy đều đối hiểu rõ . Nhưng Lương Chúc hồn phách khăng khăng một mực, không muốn luân hồi hóa thành hồ điệp, có thể có chút không dễ tìm cho lắm ."

"Được rồi, ta tỉ mỉ tìm xem, khẳng định đem bọn họ mang về ."

Mễ Tiểu Hiệp thở dài, Nhân Quả Tuần Hoàn cũng tốt, tạo hóa trêu ngươi cũng tốt, nói chung đáng ghét cực kì.

"Nơi này là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đi qua môn hộ đi tới nhân gian, chỉ thấy là một mảnh hoang dã, trước mặt một tòa mới kiến không lâu lăng mộ . Mộ thất nứt ra một cái khe hở, trên mộ bia viết Hội Kê Lương Sơn Bá.

"Xem ra đã đi . . ."

Mộ thất rạn nứt, nói rõ Lương Chúc hai nhân Hồn Phách đã hóa bướm ly khai .

Mễ Tiểu Hiệp nhìn bốn phía một cái, không khỏi lại thở dài, cái này rừng núi hoang vắng chỗ nào bắt hai con bướm nhỏ đi ?

"Chậm rãi tìm đi ."

Bất luận là vì công tác, còn là trước kia giao tình, Mễ Tiểu Hiệp phải mau sớm tìm được Lương Chúc .

Hai người u mê với tình, không muốn luân hồi hóa thành hồ điệp, nói cách khác, hiện tại hồ điệp bản thể chính là bọn họ hồn phách . Một ngày hồ điệp Tử Vong, bọn họ cũng sắp hồn phi phách tán!

Hồ điệp nhỏ yếu, một cái mạng nhện đều có thể muốn mạng bọn họ . Huống hồ hiện tại chính là mùa đông khắc nghiệt, hai người bọn họ có thể chống bao lâu ?

Phải mau sớm tìm được Lương Chúc, cũng may là hóa bướm mà không phải chim nhạn, nói vậy phi không xa lắm .

"Chắc là bên này ."

Bây giờ thiên khí hàn lãnh, vì sống sót, Lương Chúc hẳn là hướng ấm áp địa phương phi .

Mễ Tiểu Hiệp nhìn tiểu địa đồ, trực tiếp hướng nam mặt tìm kiếm . Nhưng như vậy tìm hơn một canh giờ, một điểm manh mối cũng không có . Nhắc tới cũng là, hai con bướm nhỏ có thể lưu lại đầu mối gì .

Không có cách nào, chỉ có thể tiếp tục đi về phía nam tìm .

"Đây là . . ."

Lại chốc lát nữa, nhưng không gặp Lương Chúc tung tích, giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp phạm sầu thời điểm, chợt thấy tiểu địa đồ bên trên một chỗ sơn cốc .

"Chính là chỗ đó!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, sơn cốc có động thiên khác, khí hậu thường thường cùng bên ngoài bất đồng . Lương Chúc hóa bướm tìm kiếm ấm áp địa phương, rất có thể vào núi cốc!

Mễ Tiểu Hiệp một trận hưng phấn, vội vã chạy vào núi cốc .

"Quả nhiên!"

Mà vào cốc không bao lâu, Mễ Tiểu Hiệp liền một trận hưng phấn, nơi đây quả nhiên so với bên ngoài ấm áp rất nhiều .

Nhưng nhưng không nhìn thấy bất luận cái gì hồ điệp, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp hướng sâu trong thung lũng đi . Sơn cốc này dĩ nhiên sâu đậm, tiểu địa đồ căn bản là không có cách hoàn toàn biểu hiện, hơn nữa quanh co đường phức tạp .

Đi tới đi tới, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên mở to hai mắt, hắn dĩ nhiên chứng kiến xanh mượt Tiểu Thảo . Lúc này Mễ Tiểu Hiệp mới phát hiện, so sánh với bên ngoài, trong sơn cốc nhiệt độ không khí rõ ràng cao hơn nhiều .

Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục đi vào trong, các loại vào cốc có hơn mười dặm, trong cốc đã là ấm áp như xuân . Trong cốc hoa hồng xanh lá mạ, ngoài cốc trên núi lại che lấp tuyết đọng, thật là Kỳ Cảnh .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi suy tư, chẳng lẽ là bên trong sơn cốc có ôn tuyền hoặc là Địa Hỏa, bằng không làm sao sẽ ấm áp như vậy? Nhưng mặc kệ thế nào, nếu bên trong như thế ấm áp, Lương Chúc rất có thể là vào núi cốc!

Sa Sa . . .

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp vui vẻ thời điểm, bỗng nhiên truyền đến mảnh nhỏ tỏa tiếng va chạm . Mễ Tiểu Hiệp lại ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy thành trăm mấy nghìn xà từ sâu trong thung lũng bò ra ngoài!

Xem những thứ này xà tam giác đầu, cả người màu sắc rực rỡ, cũng biết đều là độc xà . Mễ Tiểu Hiệp giờ mới hiểu được, loại này Kỳ Dị sơn cốc, còn không có ai giao thiệp với, nguyên lai là có độc xà chiếm giữ .

Độc xà thực sự nhiều lắm, rất nhanh đầy đất, chậm rãi hướng Mễ Tiểu Hiệp tới gần .

Mễ Tiểu Hiệp ăn tiến nhập Đệ Nhị Tầng, tuy là có thể ăn độc, nhưng chỉ là dạ dày túi cường đại đã . Nếu như bị độc xà cắn, vẫn sẽ trúng độc .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp có thể tạo ra Thiết Bố Sam Khí Tráo, đủ để ngăn trở những thứ này phổ thông độc xà . Nhưng sơn cốc rất thâm, vẫn chống Thiết Bố Sam thật đang lãng phí Chân Khí, dù sao, ai biết sâu trong thung lũng còn có cái gì .

"Vẫn là như vậy đi."

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, từ trên người móc ra một bình sứ nhỏ, đổ ra một viên bích lục Dược Hoàn, bóp nát sau đó tán ở trên người .

Cái này là trước kia ở Bích Châu đạt được sạch huyết đan, Giải Độc thần dược, có thể giải thích Phàm Trần Bách Độc . Sạch huyết đan khắc chế Độc Vật, Mễ Tiểu Hiệp đem bột phấn vung vẩy ở trên người, độc xà ngửi được mùi quả nhiên đều tránh né, không dám gần chút nữa .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiếp tục đi về phía trước .

Càng đi sâu trong thung lũng, độc xà số lượng càng nhiều, hiển nhiên đây là vào Xà Ổ . Phổ thông độc xà sợ hãi sạch huyết đan, nhưng theo từ từ thâm nhập, bắt đầu xuất hiện thành tinh độc xà .

Mặc dù chỉ là một trọng thiên cảnh giới, nhưng đã không úy kỵ sạch huyết đan khí tức . Cũng may số lượng không nhiều lắm, Mễ Tiểu Hiệp tiện tay Trảm Sát, cũng không có tạo thành quá đại phiền toái .

Lớn như vậy hẹn sau một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp đã đi mười mấy dặm, theo sơn cốc thất quải bát quải, không tri kỷ đã tới thâm sơn vị trí nào .

". . . Đến!"

Thái dương ngã về tây, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục ở tiểu địa đồ chứng kiến sơn cốc phần cuối, không khỏi thêm khai cước bộ .

Sau một lát, Mễ Tiểu Hiệp đi tới một chỗ mở mang đất trống, đầy đủ hai cái bãi bóng lớn như vậy . Bốn phía đều là vách đá, trong đất trống chính giữa có một Thủy Đàm, mạo hiểm đằng đằng Bạch khí .

Sơn cốc ấm áp như xuân, xem ra thì ra là vì vậy Nhiệt Tuyền .

Ở bên đầm nước bên trên, có một gốc cây kỳ quái thực vật . Cao hơn hai mét, chỉ có một cây thân cây, khúc chiết trơn trượt, không có bất kỳ cành cây hoặc là lá cây . Mà ở thân cây trên đỉnh, mở ra một đóa Thạc đại hồng hoa .

"Tìm được!"

Mễ Tiểu Hiệp mở to hai mắt, chỉ thấy hồng hoa trên nhụy hoa, hai Thải Điệp đình ở phía trên, đang thích ý hút phấn hoa .

Trong cốc tuy là ấm áp, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cùng nhau đi tới, trừ độc xà không thấy được hắn . Đây đối với hồ điệp, trừ đã thần chí không rõ Lương Chúc, còn có thể là ai .

Híz-khà zz Hí-zzz!

Rốt cuộc tìm được Lương Chúc, giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp nghĩ tới đi mang bọn họ đi thời điểm, bỗng nhiên truyền đến âm thanh . Chỉ thấy trên vách núi đá, một cái lục sắc Đại Xà leo xuống .

Mắt tam giác mắt lộ ra hung quang, phẫn nộ nhìn chằm chằm hồng hoa mặt trên Lương Chúc .

Tiến nhập đất trống sau đó, sẽ không thấy hắn độc xà, có thể thấy được nơi này là lục sắc Đại Xà có một lãnh địa . Lúc này nhìn nữa Đại Xà danh xưng, rõ ràng là hoàng sắc LV 5!

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, Ngũ Trọng Thiên Xà Tinh, không dễ đối phó a .

Híz-khà zz Hí-zzz!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, Xà Tinh bỗng nhiên tăng thêm tốc độ, hộc lưỡi đánh về phía còn đang ăn uống phấn hoa Lương Chúc .

Không xong, xem ra đóa hồng hoa là bảo vật, nguyên vốn thuộc về Xà Tinh, bây giờ bị Lương Chúc giành ăn phấn hoa, Xà Tinh buồn bực .

"Bách Bộ Phi Kiếm!"

Mặc kệ thế nào, không thể để cho Xà Tinh ăn Lương Chúc, Mễ Tiểu Hiệp 1 tiếng quát nhẹ, Phục Ma Kiếm trong nháy mắt xuất thủ .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

125 chém xà

Sưu!

Trăm bước rộng cách, chớp mắt liền tới!

Nhưng xà tinh kia tốc độ nhanh hơn, thân thể lắc một cái thì tránh khai Phục Ma Kiếm . Tiếp tục đứng lên một phần ba thân thể, hộc lưỡi, ánh mắt băng lãnh nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Phục Ma Kiếm cũng không có thu hồi, quay đầu xong huyền phù ở giữa không trung, mũi kiếm hơi rung động, cùng Xà Tinh giằng co .

Lúc trước Ngũ Hành Sơn xuống, Mễ Tiểu Hiệp đối mặt tam đầu Lục Trọng Thiên Tinh Quái, giết hai lui một . Nhưng đó là hủy hai kiện hộ thân pháp bảo, cùng với sử dụng mượn tiền Phù dưới tình huống .

Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp không có hộ thân pháp bảo, cũng không có mượn tiền Phù . Đối mặt Ngũ Trọng Thiên tu vị Xà Tinh, cũng không phải ổn thao thắng khoán .

Hí!

Xà Tinh thân hình lắc một cái, mặc kệ nhìn chằm chằm Mễ Tiểu Hiệp, bỗng nhiên đánh về phía còn đang ăn uống phấn hoa Lương Chúc .

Là, nếu như trì hoãn nữa một hồi, phấn hoa chỉ sợ cũng bị Lương Chúc hút sạch sẽ . Bộ dạng so đối phó Mễ Tiểu Hiệp, Xà Tinh càng khẩn trương đóa đại hồng hoa .

Sưu!

Mễ Tiểu Hiệp tâm tư kín đáo, lại sao sao có thể không biết điểm này, sớm có chuẩn bị, Phục Ma Kiếm phi đâm trước đây, trực tiếp đem Xà Tinh ngăn lại .

" Lên !"

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp giơ tay lên tế xuất một vật, đang là trước kia Tài Phúc Thôn khai ra thượng phẩm pháp khí vạn dân tháp!

Vạn dân tháp không thể phá vỡ, hóa thành một toà bảo tháp, trực tiếp đem Lương Chúc kể cả hồng hoa cùng nhau bao lại . Xà Tinh tốc độ quá nhanh, vì dùng phòng ngừa vạn nhất, vẫn phải trước đem Lương Chúc bảo vệ .

Hí!

Xà Tinh thấy thế không khỏi giận dữ, thân thể cong lên sau đó bỗng nhiên chui ra, nhanh như thiểm điện, trực tiếp hướng Mễ Tiểu Hiệp phóng tới .

"Xem chiêu!"

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt nghiêm trọng, thao túng Phục Ma Kiếm chém đuổi kịp . Nhưng Xà Tinh tốc độ thực sự quá nhanh, Ngự Kiếm Thuật căn bản theo không kịp tốc độ nó .

Lại nói tiếp, Ngự Kiếm Thuật chỉ là trung phẩm pháp thuật, đối mặt Dục Giới đỉnh cấp Tinh Quái, đã có chút phí sức .

Trong chớp mắt, Xà Tinh đã đến phụ cận! Tiếp tục mở lộ ra u lục Độc Nha, hung hăng cắn về phía Mễ Tiểu Hiệp!

Mễ Tiểu Hiệp sớm đã tạo ra ba thành Thiết Bố Sam phòng hộ, nhưng Thiết Bố Sam cũng chỉ là trung phẩm kỹ năng, đối mặt Ngũ Trọng Thiên tu vị Xà Tinh, sợ rằng đỡ không được nó Độc Nha .

Keng!

Sau một khắc, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, Xà Tinh cũng không có cắn được Mễ Tiểu Hiệp, mà là bị một ngăn cản Hàng Ma Xử . Đây cũng là Mễ Tiểu Hiệp ở Bích Châu thu được, thuộc về công kích hình hạ phẩm Pháp Khí .

Xà này tinh vừa nhìn chính là Kịch Độc, nếu như bị nó cắn một cái, Mễ Tiểu Hiệp không chết cũng phải lột da .

Tí tách!

Chợt nghe mảnh nhỏ tỏa âm thanh, Mễ Tiểu Hiệp cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy Xà Tinh đầu răng chảy ra một cổ lục dịch, ăn mòn Hàng Ma Xử phát ra tiếng vang . Mà hạ phẩm Pháp Khí Hàng Ma Xử, trong nhấp nháy đã ảm đạm không ánh sáng .

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, Phục Ma Kiếm đã bay trở về trong tay, trở tay một kiếm tước hướng Xà Tinh . Xà Tinh phản ứng cực nhanh, sưu một cái né

tránh, như cũ đứng thẳng thân thể hộc lưỡi, băng lãnh nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Đáng chết súc sinh!"

Lúc này nhìn nữa Hàng Ma Xử, hảo hảo hạ phẩm Pháp Khí, đã bị rắn độc ăn mòn thành sắt vụn .

Phổ thông Pháp Khí không thể so Phục Ma Kiếm, không thể nhận vào hệ thống Trữ Vật Không Gian, càng không có cao thấp biến hóa hoặc là nạp vào thân thể công năng .

Cho nên trừ Phục Ma Kiếm ở ngoài, mặt khác ba cái công kích hình hạ phẩm Pháp Khí, Mễ Tiểu Hiệp chỉ là tùy thân mang theo cái này Hàng Ma Xử . Bây giờ bị rắn độc hủy, vạn dân tháp lại bao lại Lương Chúc, Mễ Tiểu Hiệp trong tay chỉ còn một bả Phục Ma Kiếm đối địch .

Đem báo hỏng Hàng Ma Xử ném qua một bên, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận tức giận . Bất quá lại nói tiếp, con rắn kia độc lợi hại như vậy, ngưng luyện khẳng định không dễ, nói vậy cũng đã tiêu hao không sai biệt lắm .

Hí!

Chỉ là thoáng ngừng kinh doanh, Xà Tinh Xà Hình lắc một cái, lần thứ hai xông lên .

"Bách Bộ Phi Kiếm!"

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt thận trọng, lần thứ hai đem Phục Ma Kiếm bắn ra .

Thế nhưng đáng tiếc, Phục Ma Kiếm lần thứ hai thất bại . Xà Tinh tốc độ quá nhanh, mà tránh thoát Phục Ma Kiếm sau đó, vẫn là hướng bên này nhào tới .

Mễ Tiểu Hiệp đã không có phương pháp khí ngăn cản, quyết tâm, khởi động ba tầng Thiết Bố Sam, đưa tay chụp vào Xà Tinh .

Đùng đùng!

Sau một khắc, Mễ Tiểu Hiệp dùng thân thể đem Xà Tinh ngăn trở, sau đó đưa tay đưa nó nắm! Nhưng cùng lúc đó, Xà Tinh cũng sắp Mễ Tiểu Hiệp cuốn lấy .

Ngay sau đó, Xà Tinh bắt đầu thu nạp thân thể, muốn Mễ Tiểu Hiệp triền tử . Xà lộn xộn lực rất mạnh, đủ để ghìm chết trâu đực! Ngũ Trọng Thiên tu vị Xà Tinh, lực đạo càng là kinh người .

"Hắc hắc, rốt cục bắt lại ngươi!"

Nhưng Xà Tinh nào biết đâu rằng, Mễ Tiểu Hiệp có sức của chín trâu hai hổ, nếu như đơn thuần so khí lực, nó căn bản không phải đối thủ!

"Phi Kiếm!"

Xà Tinh tốc độ quá nhanh, Mễ Tiểu Hiệp Phi Kiếm căn bản chém không đến hắn . Nhưng bây giờ nó bị Mễ Tiểu Hiệp nắm, làm sao còn né tránh . Mễ Tiểu Hiệp vừa dùng lực nắm lấy Xà Tinh, một bên điều động Phục Ma Kiếm đến Trảm Sát nó .

Hí!

Xà Tinh cũng ý thức được không hay, hộc lưỡi liền đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp mặt . Nhưng nó bị Mễ Tiểu Hiệp cổ, hiện tại không với tới Mễ Tiểu Hiệp khuôn mặt .

Hô!

Nhưng sau một khắc, Xà Tinh bỗng nhiên há miệng, phun ra một cổ khói đen, trực tiếp phun đến Mễ Tiểu Hiệp mặt!

Xà Tinh trừ cô đọng nọc độc ở ngoài, lại vẫn cô đọng một hơi khói độc! Độc này yên chỉ cần hút vào một điểm, coi như là Lục Trọng Thiên tu vị, cũng khó mà ngăn cản!

Hấp!

Mễ Tiểu Hiệp đóng chặt mũi thở, bỗng nhiên há to mồm, giống như Long hấp thủy, đem sở hữu khói độc đều hấp vào trong bụng .

Mễ Tiểu Hiệp không dám hô hấp khói độc, nhưng hắn ăn tu luyện tới Đệ Nhị Tầng, hoàn toàn có thể nuốt vào trong bụng .

Phốc phốc!

Cùng lúc đó, Phục Ma Kiếm đã bay đến, tận lực bồi tiếp nhất thanh muộn hưởng, trực tiếp đâm vào Xà Tinh bảy tấc vị trí, cũng chính là trái tim!

Hí!

Trung kiếm bị đau, Xà Tinh 1 tiếng hí, cái cổ nhất chuyển, trước khi chết hung hăng cắn về phía Mễ Tiểu Hiệp cánh tay .

Mễ Tiểu Hiệp tuy là khởi động ba tầng Thiết Bố Sam, nhưng căn bản đỡ không được Xà Tinh sắp chết phản kích . Độc Nha trát vào cánh tay, lưu lại hai cái lỗ máu, đồng thời rất nhanh nổi lên một cổ hắc sắc, lộ vẻ nhưng đã ở trúng độc .

"Đáng chết!"

Tốt nhất vẫn là bị cắn một cái, ở ăn mòn Hàng Ma Xử sau đó, tuy là nọc độc số lượng đã rất ít, nhưng vẫn không thể khinh thường .

Đem Xà Tinh thi thể ném xuống đất, Mễ Tiểu Hiệp vội vã ăn vào một viên sạch huyết đan . Sạch huyết đan nhưng Giải Bách Độc, thế nhưng nói Phàm Trần phổ thông Độc Tố, nhưng không bao gồm Ngũ Trọng Thiên Xà Tinh nọc độc .

Sạch huyết đan cũng chỉ có thể tạm thời ức chế nọc độc, phải mau nhanh phản hồi điều khiển Hương Động, khiến Cảnh Huyễn Tiên Tử hỗ trợ Giải Độc! Nhưng môn hộ ở lại Lương Sơn Bá trước mộ, Mễ Tiểu Hiệp trong khoảng thời gian ngắn đuổi không quay về .

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, điều động hắn Thần Chức kim bài, bây giờ còn có thể thiết trí một tọa độ, tạm thời trước tiên thiết ở chỗ này, mở ra đi thông Địa Tiên Giới điều khiển Hương Động môn hộ .

Thu hồi vạn dân tháp, lúc này nhìn nữa Thải Điệp Lương Chúc, đã đem hồng hoa phấn hoa hút sạch sẽ, đang thoải mái chấn động cánh . Mễ Tiểu Hiệp ống tay áo vung lên, đưa bọn họ tráo vào tay áo .

Cùng lúc đó, Xà Tinh dưới thi thể ngưng tụ ra một con ngân bảo rương . Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp mở ra nhặt, không để ý tới kiểm tra cụ thể khai ra cái gì . Thuận tiện lấy ra Luyện Yêu Hồ, đem Xà Tinh Tinh Huyết cũng thu .

Làm xong những thứ này, đã lãng phí rất nhiều thời gian, Mễ Tiểu Hiệp không dám trì hoãn nữa, vội vã đi vào đã mở ra môn hộ .

"Ngô!"

Thất tha thất thểu đi vài bước, Mễ Tiểu Hiệp kêu lên một tiếng đau đớn, bỗng nhiên mắt tối sầm lại, tiếp tục liền mới ngã xuống đất .

. . .. . .

Không biết hôn mê bao lâu, các loại Mễ Tiểu Hiệp lại mở mắt ra, chỉ thấy hắn đang nằm ở trên giường . Cách đó không xa trước bàn, đưa lưng về nhau ngồi một vị áo tơ trắng nữ tử, chính là Cảnh Huyễn Tiên Tử .

Vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp rắn độc phát tác té xỉu, cũng may hắn động tác nhanh, đã phản hồi Địa Tiên Giới . Hắn tướng môn nhà thiết lập tại điều khiển Hương Động cái động khẩu, trong động đệ tử phát hiện hắn sau đó lập tức bẩm báo Cảnh Huyễn Tiên Tử .

Cảnh Huyễn Tiên Tử tự mình ra tay cứu trị, hắn lúc này mới giữ được tánh mạng . Không thể không nói, con rắn kia Độc Quả nhưng hung hiểm rất!

"Cám ơn tiên tử cứu ."

Thoáng vận khí, Mễ Tiểu Hiệp cảm giác đã không có trở ngại, từ trên giường thành công, hướng Cảnh Huyễn Tiên Tử nói lời cảm tạ .

"Không có gì, một cái nhấc tay mà thôi ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử xoay người, nhàn nhạt lời nói .

Mà lúc này Mễ Tiểu Hiệp mới phát hiện, trên bàn bày đặt một viên đản, nhìn kỹ, không phải là hắn từ Vạn Phúc Giáo đạt được một viên à.

Cảnh Huyễn Tiên Tử ngắm trên bàn quái đản, dường như cảm thấy rất hứng thú xu thế .

;

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

126 mất hai được một

Trước khi ở Bích Châu, Mễ Tiểu Hiệp tiêu diệt Vạn Phúc Giáo, ở Vi Hồng Thông trong mật thất tìm được một viên trứng . Nhưng đến là trứng gì, như thế nào ấp trứng, Mễ Tiểu Hiệp vẫn không có đầu mối .

Sau lại thu được Thần Chức, Mễ Tiểu Hiệp liền đem quái trứng mang theo vào Địa Tiên Giới . Nghĩ thầm Địa Tiên Giới linh khí nồng nặc, nói không chừng đối với quái trứng ấp trứng hữu ích .

Nhưng trong khoảng thời gian này trước đây, vẫn không có động tĩnh gì . Mễ Tiểu Hiệp cũng không có lưu ý, tạm thời gác lại ở trong phòng .

Lần này Mễ Tiểu Hiệp trúng độc, Cảnh Huyễn Tiên Tử ra tay cứu trị, vừa vặn chứng kiến này cái quái trứng .

"Tiên Tử, lẽ nào ngươi biết này cái trứng lai lịch ?"

"Không biết ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử lắc đầu, lại nói tiếp .

"Nhưng nó để cho ta mơ hồ có chút sợ hãi ."

"Sợ hãi!"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, Cảnh Huyễn Tiên Tử thế nhưng 24 Trọng thiên tu vị, tiến thêm một bước chính là Địa Tiên, lẽ nào đây thật là Thần Thú trứng không được!

"Này cái trứng ngươi là từ nơi nào phải đến ."

"Há, là ở Phàm Trần Bích Châu . . ."

Mễ Tiểu Hiệp cũng không giấu diếm, tiếp tục đem quái trứng lai lịch, cùng với lúc đó tình huống, tuần tự toàn bộ nói cho Cảnh Huyễn Tiên Tử .

"Cái này đúng."

Sau khi nghe xong, Cảnh Huyễn Tiên Tử gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói rằng .

"Tuy là ta không biết này cái trứng lai lịch, nhưng biết nó nhất định không phải là phàm vật, hơn nữa cực kỳ khát máu!"

"Khát máu ?"

Mễ Tiểu Hiệp lại là vô cùng bất ngờ, Long, phượng, Kỳ Lân, không nghe nói loại nào khát máu Thần Thú a .

"Ngươi nói ở trong Thịnh Huyết Hắc Đỉnh tìm được này cái trứng, xem ra không sai, này cái trứng sẽ thôn phệ huyết dịch, làm thôn phệ cũng đủ sau đó, liền sẽ ấp trứng ."

"Thực huyết ấp trứng ?"

Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai trợn to hai mắt, đây thật là mở mang hiểu biết . Khó trách hắn nghĩ hết biện pháp, cũng không thấy quái trứng có ấp trứng dấu hiệu, dù sao ai có thể nghĩ tới cần huyết dịch nuôi nấng .

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng mỉm cười, nếu như chỉ là cần huyết dịch, vậy thì đơn giản nhiều, trên người người đó thả không giống mấy thùng huyết!

"Ngươi cẩn thận một chút chút, cái này đồ bên trong rất hung dữ, nếu như ngươi đem nó ấp trứng đi ra, nói không chừng nó người thứ nhất liền đem ngươi huyết hút khô ."

Nhìn ra Mễ Tiểu Hiệp ý tứ, Cảnh Huyễn Tiên Tử khẽ cười lạnh, cảnh cáo nói rằng .

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi dọa cho giật mình, là, bực này Hung Vật khẳng định không phục quản giáo . Dùng hắn hiện tại không quan trọng bản lĩnh, đến lúc đó chưa chắc có thể thu phục .

"Tiên Tử, vậy phải làm thế nào, ngươi cho cầm cái chiêu đi."

Nhưng nếu Cảnh Huyễn Tiên Tử nói như vậy, hẳn là liền có biện pháp, Mễ Tiểu Hiệp cười rạng rỡ đụng lên đi .

"Thật cũng đơn giản, chỉ cần dùng ngươi Huyết Tự nuôi nó . Thời gian dài, nó nhận thức ngươi vì mẫu, ấp ra sau đó đương nhiên sẽ không công kích ngươi ."

"Dùng Huyết Tự nuôi ?"

" Không sai, nhưng ngàn vạn lần nhớ, một lần không thể đút đồ ăn nhiều lắm, thời gian khoảng cách không thể quá chuyên cần . Nếu bị nó ăn nghiện, coi như ở trứng trong cũng có thể đem ngươi hút khô ."

Nói ra phương pháp sau đó, Cảnh Huyễn Tiên Tử lại thận trọng nhắc nhở Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp tâm tư lung lay, nhưng có lúc chỉ vì cái trước mắt, nàng rất sợ Mễ Tiểu Hiệp sốt ruột ấp trứng, ngược lại đem mình nhập vào .

"Ta minh bạch, cám ơn tiên tử nhắc nhở ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, tiếp tục liền dùng Phục Ma Kiếm cắt vỡ ngón tay, đang trách trứng bên trên tích một giọt máu .

Quả nhiên, huyết dịch rơi vào quái trứng bên trên, trong nháy mắt liền biến mất, trên thực tế là bị quái trứng hấp thu .

"Bốn năm ngày đút đồ ăn một giọt là được ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp vết thương, lại ăn nói một câu .

"Cám ơn tiên tử ."

Mễ Tiểu Hiệp lần nữa nói tạ ơn, tiếp tục lại cười rạng rỡ, tiến đến trước mặt nói rằng .

"Tiên Tử, nếu như vậy, ngươi không bằng người tốt làm được . Trước khi ta từ ngươi cái này cần một chén trà, một bầu rượu, vẫn không biết như thế nào sử dụng, ngươi nhất tịnh nói cho ta biết đi."

Trước khi ở Kim Lăng, Cảnh Huyễn Tiên Tử dẫn dắt Cổ Bảo Ngọc sinh hồn đến Thái Hư Huyễn Cảnh, Mễ Tiểu Hiệp cùng theo một lúc đi vào, đồng thời đoạt thiên hồng một Quật cùng vạn diễm cùng ly . Cái này một chén trà một bầu rượu, bây giờ còn ở lại Mễ Tiểu Hiệp trong óc .

Làm Nguyên Thần đã bị lúc công kích, thiên hồng một Quật từng tự động phòng hộ, nhưng vẫn không gặp hắn hiệu quả . Bất luận Mễ Tiểu Hiệp làm sao điều động, hai người chính là không có động tĩnh .

"Ngươi nếu không nói, ta còn quên hướng ngươi đòi lại ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử nhìn Mễ Tiểu Hiệp, bỗng nhiên cười cười .

Không được, Mễ Tiểu Hiệp tâm lý không khỏi hơi hồi hộp một chút, chẳng lẽ muốn trộm gà không thành lại mất nắm thóc ?

Mễ Tiểu Hiệp vừa định chống chế hoặc là Đào Thoát, nhưng đã tới không kịp, Cảnh Huyễn Tiên Tử vẫy tay, Mễ Tiểu Hiệp liền rõ ràng cảm giác được, trong óc thiên hồng một Quật cùng vạn diễm cùng ly, lưỡng cổ thanh lưu bay thẳng đi ra ngoài .

"Đây là ta . . ."

Nhìn Tiên Trà, Tiên Nhưỡng bị Cảnh Huyễn Tiên Tử thu hồi, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt cầu xin . Trước khi mặc dù không biết cách dùng, nhưng tốt xấu còn có thể phòng ngự Nguyên Thần, hơn nữa thời gian dài, luôn có thể biết rõ ràng .

Hiện tại cái gì chưa từng, đơn giản là gà bay trứng vỡ đây!

"Ngươi nào biết đâu rằng, cho dù là ta, luyện chế hai thứ đồ này cũng tiêu hao không ít ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt không phục, Cảnh Huyễn Tiên Tử hơi thở dài, giải thích nói rằng .

"Trước khi cho Cổ Bảo Ngọc, là ta tính tới ngày khác sau khi phải gặp tiểu nhân ám hại, cho hắn Hộ Thể dùng phòng thân . Nguyên bản là dự định qua đi thu hồi, ai biết để cho ngươi cho chiếm tiện nghi ."

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp há hốc mồm, vẫn là vẻ mặt phiền muộn, lầm bầm nói rằng .

"Mọi việc đều nói nhân quả, thứ này nếu bị ta phải, tất nhiên có tiền căn đạo lý, ngươi làm sao có thể ỷ vào bản lĩnh, lại mạnh mẽ đoạt lại đi ."

". . . Ngươi thật đúng là rất vô lại ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử không khỏi không còn gì để nói, khí cười . Mễ Tiểu Hiệp trộm nàng đồ đạc, hiện tại nàng chỉ là thu hồi, ngược lại thành nàng không phải .

"Cũng được, ta thì ta cho ngươi chút bồi thường ."

Nhưng ngẫm lại, Cảnh Huyễn Tiên Tử bất đắc dĩ thở dài, lại cười khổ nói .

"Bồi thường! Cái gì bồi thường ?"

Nghe được hai chữ này, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt khôi phục tinh thần, vẻ mặt kích động nhìn Cảnh Huyễn Tiên Tử .

"Nếu không lại cho ta vài cái mượn tiền Phù, vật kia dùng tốt cực kì. Hoặc là có thể tăng cao tu vi Tiên Đan, chí ít để cho ta đột phá đến Sắc Giới tu vị đi."

". . . Ta thật không nên nói vừa rồi nói ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử lại là không còn gì để nói, Mễ Tiểu Hiệp cái này giẫm lên mặt mũi, lòng tham không đáy bản lĩnh, ngay cả thần tiên cũng đau đầu . Đơn giản không để ý tới hắn, ho nhẹ một tiếng nói rằng .

"Trước khi đạt được Thiên Thư nhất thiên, ta bản thân không thích loại thủ đoạn này, vừa vặn liền truyền cho ngươi đi."

"Thiên Thư!"

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trừng lớn hai mắt, cùng ăn giống nhau Thiên Thư thần thông!

Mượn tiền Phù, Tiên Đan các loại, Mễ Tiểu Hiệp cũng chỉ là thuận miệng nói . Nhưng Vạn Vạn không nghĩ tới, Cảnh Huyễn Tiên Tử lại muốn truyền thụ cho hắn Thiên Thư, hắn thấy, xa như vậy so với Tiên Đan còn trân quý hơn!

Trên thực tế, trên Thiên Thư trung hạ 3 quyển, tổng cộng 108 thiên . Đối với phàm nhân mà nói là vô thượng thần thông, nhưng đối với thần tiên mà nói, trừ phi là quyển thượng, bằng không cũng không phải rất đặc biệt .

Từng thần tiên đều tập luyện qua mấy thiên trong, quyển hạ, tỷ như tọa hỏa, vào nước, tỷ như ẩn thân, Định Thân, so với như hành thổ, xuyên thấu qua thạch vân vân.

"Ta hiện thiên truyền cho ngươi, thuộc về Thiên Thư Trung Quyển, là đệ 60 thiên, tên là Trảm Yêu."

"Trảm Yêu!"

Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai trợn to hai mắt, chỉ nghe tên, cũng biết là nhất thiên lợi hại thần thông . Không khỏi hai mắt tỏa ánh sáng, ý vị gật đầu .

Sau đó, Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng không dài dòng, ngón trỏ tiếp xúc nổi Mễ Tiểu Hiệp cái trán, đem bản này Trảm Yêu truyền thụ cho hắn .

Mễ Tiểu Hiệp tuy là miệng lưỡi trơn tru, nhưng hắn mang Tín nhi cho Tôn Ngộ Không, Cảnh Huyễn Tiên Tử vẫn rất cảm kích . Tuy là phong Mễ Tiểu Hiệp Thần Chức, nhưng luôn cảm giác chỉ là một cái nhấc tay, vẫn là trong lòng có sở thua thiệt .

Ngày hôm nay thu hồi thiên hồng một Quật cùng vạn diễm cùng ly, vừa vặn đích truyền hắn nhất thiên Thiên Thư, xem như là vuốt lên trong lòng thua thiệt .

" Được, ngươi sau đó hảo hảo tập luyện ."

Khoảng chừng một canh giờ, truyền thừa hoàn tất .

"Cám ơn tiên tử!"

Đạt được Trảm Yêu toàn bộ truyền thừa, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trở nên kích động . Tuy là Thất Tiên trà, Tiên Nhưỡng, nhưng đạt được bản này Thiên Thư, thực sự là kiếm được!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

127 Trảm Yêu Kiếm

Thiên Thư thứ 60 thiên Trảm Yêu, nhưng Trảm Yêu Ma, cũng có thể Trảm Tiên Phật!

Trong bao hàm một bộ Trảm Yêu Kiếm pháp, mặc dù không có Ngự Kiếm Thuật đẹp đẽ như vậy, vốn lấy Mễ Tiểu Hiệp võ đạo tông sư nhãn quang đến xem, cũng không khỏi một trận tán thán .

Nhưng Trảm Yêu chính yếu cũng không phải là kiếm pháp, mà là Trảm Yêu Kiếm!

Trảm Yêu Kiếm không có gì không chém, tu luyện Trảm Yêu chính là rèn Trảm Yêu Kiếm, bằng vào Trảm Yêu Kiếm không có gì không chém kiếm phong, do đó đạt được Trảm Yêu Ma, Tru Tiên Phật uy năng .

Trảm Yêu Kiếm Phân Pháp khí, Linh Khí, Linh Bảo tam đẳng, nhưng cũng không có hạ, trung, thượng, vô cùng Tứ Phẩm tế phân . Pháp Khí chém Dục Giới, Linh Khí chém Sắc Giới, Linh Bảo chém Vô Sắc Giới . Còn như tứ Phạm thiên kim tiên, cùng với Tam Thanh Thiên Thánh người, cũng không phải là một thanh kiếm có thể chém đi .

Cầm trong tay Trảm Yêu Kiếm, đối ứng cảnh giới bên trong, bất luận bao nhiêu tu vi cao, bao nhiêu Đại Thần Thông, đều là một kiếm lưỡng đoạn!

"Thật là lợi hại Trảm Yêu!"

Mễ Tiểu Hiệp kích động ánh mắt chính là lóe ra, không khỏi lại liếc mắt nhìn Cảnh Huyễn Tiên Tử, bản này Trảm Yêu khí sát phạt quá mạnh, còn Cảnh Huyễn Tiên Tử nói nàng không thích .

"Ngươi tốt nhất tu luyện, đúng vậy đối với hồ điệp liền ở lại ngươi cái này đi."

Cảnh Huyễn Tiên Tử chuẩn bị ly khai, cuối cùng lại ăn nói một câu .

"Hồ điệp ? Ngươi là nói Lương Chúc ?"

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, có chút không rõ .

"Bọn họ không phải nên đưa về Địa Phủ, đợi luân hồi sao, làm sao lưu ở ta nơi này ?"

"Vốn là như vậy, nhưng ngươi không nên để cho bọn họ hút nắng chói chang phấn ."

Đến đến bên ngoài phòng, chỉ thấy trong vườn hoa hai Thải Điệp đang ở chơi đùa, chính là hóa bướm Lương Chúc . Mà lúc này Mễ Tiểu Hiệp nhìn nữa, lưỡng con bướm danh xưng thành linh biến thành LV 3!

"Bọn họ hút phấn hoa, tất nhiên nhiệt sát khí đề cao, có chứa kịch độc . Độc Tố xâm nhập, bọn họ đã không thể một lần nữa chuyển hóa thành hồn phách, cũng sẽ không thể lại vào Lục Đạo Luân Hồi ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử nhìn Mễ Tiểu Hiệp, cực kỳ nghiêm túc nói rằng .

"Bọn họ bản thể chính là hồn phách, một ngày Tử Vong, chính là hồn phi phách tán, cho nên ngươi phải thật tốt chiếu xem bọn hắn ."

"Tại sao có thể như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, hắn cùng với Lương Chúc cuối cùng cũng có chút giao tình, không nghĩ tới là như thế này kết cục, không khỏi có chút thương cảm .

Nhưng đối với Lương Chúc mà nói, bọn họ rốt cuộc không cần ở xa nhau, chưa chắc không là bọn hắn muốn kết cục .

"Hồn phách ngưng tụ, ở Tu Thần một đường gặp may mắn, huống hồ còn có chứa kịch độc . Ngươi chậm rãi liền sẽ phát hiện, bọn họ thật rất lợi hại ."

Còn tưởng rằng Mễ Tiểu Hiệp ghét bỏ trói buộc, Cảnh Huyễn Tiên Tử cười cười nói, lần này cùng Mễ Tiểu Hiệp cáo từ ly khai .

Dựa theo Cảnh Huyễn Tiên Tử từng nói, Lương Chúc Tu Thần, hơn nữa hi hữu có kịch độc, vì vậy có thể trực tiếp dụng độc địch nhân công kích Nguyên Thần . Không thể không nói, đây đúng là phi thường lợi hại thủ đoạn .

Nhưng bọn hắn bản thân đã là hồn phách, không có từ tân một lần nữa cơ hội . Vì bọn họ an toàn, Mễ Tiểu Hiệp đưa bọn họ tạm thời ở tại chỗ này, chậm rãi độ tu luyện ngày là tốt rồi .

"Lương Chúc a Lương Chúc, nói các ngươi cái gì tốt ."

E rằng bởi vì Mễ Tiểu Hiệp cứu bọn họ, lại hoặc là Mễ Tiểu Hiệp từng là bọn hắn sinh tiền sư trưởng, Lương Chúc đối với Mễ Tiểu Hiệp cực kỳ thân cận . Vây quanh Mễ Tiểu Hiệp trên dưới bay lượn, Mễ Tiểu Hiệp khẽ lắc đầu cười khổ, không quan tâm bọn họ .

"Cũng không biết khai ra vật gì vậy ."

Khoanh chân tọa ở trên một tảng đá xanh, kiểm tra Trữ Vật Không Gian, tìm ra trước khi Trảm Sát Xà Tinh khai ra đồ đạc .

"Cực phẩm Độc Nha: Xuất xứ từ Ngũ Trọng Thiên Xà Tinh, nội hàm ma túy nọc độc . Vừa đến Lục Trọng Thiên Dục Giới tu vị, cực khó chống đỡ!"

Chỉ thấy là một viên Xà Tinh Độc Nha, nhìn xong giới thiệu sau đó, Mễ Tiểu Hiệp mặt lộ vẻ vui mừng . Viên này Độc Nha hình chiều theo người mai phục, bí mật tầm thường, lại có chứa kịch độc, nhưng thật ra thiên nhiên ám khí .

Dựa theo giới thiệu từng nói, Độc Nha trúng độc thuốc vô cùng lợi hại, Dục Giới tu vị cực khó chống đỡ . Đáng tiếc duy nhất là, nọc độc dùng xong sẽ không, thuộc về hàng dùng một lần .

"Cũng không tệ lắm ."

Bị hủy nhất kiện Hàng Ma Xử, bây giờ được một viên Độc Nha, bao nhiêu coi như là bù đắp tổn thất .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp đã đem dùng Xà Tinh khói độc luyện hóa, một là đúc luyện dạ dày túi, hai là dung nhập Phúc Bảo, tăng cường Phúc Bảo uy lực .

Tính toán thời gian, đã qua ban ngày, Mễ Tiểu Hiệp phản hồi một chuyến đánh thắng địch Phủ, dò xét một vòng không có gì tình trạng, tiếp tục lại nhớ tới Địa Tiên Giới .

Thần Chức kim bài chỉ có thể thiết trí ba tọa độ, Mễ Tiểu Hiệp đem độc xà sơn cốc tọa độ thu hồi, một lần nữa trống đi một chỗ . Xử lý xong việc này sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lấy ra Phục Ma Kiếm .

"Trảm Yêu . . ."

Dựa theo Thiên Thư Ký năm, tu luyện Trảm Yêu trên thực tế là rèn Trảm Yêu Kiếm . Trong có cụ thể rèn, cùng với cách lên level . Nhưng nếu như rèn một thanh kiếm mới, cần phải hao phí đại lượng tài liệu trân quý .

Mễ Tiểu Hiệp suy tư, cùng hao thời hao lực đi thu thập tài liệu, chẳng đem Phục Ma Kiếm đúc lại thành Trảm Yêu Kiếm!

Phục Ma Kiếm là thượng phẩm pháp khí, hoàn toàn thỏa mãn Trảm Yêu Kiếm yêu cầu . Hơn nữa coi như chú thành Trảm Yêu Kiếm, trong công đức vẫn tồn tại, vẫn có tránh tất cả ô uế công hiệu .

"Cứ làm như vậy!"

Suy tư nhiều lần, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục quyết định, đúc lại Phục Ma Kiếm!

Chú tạo Trảm Yêu Kiếm, cần dùng Chân Khí Tụ Hỏa, nóng chảy tài liệu, tạo thành hình, cuối cùng khắc vào tương ứng Phù Văn .

Hiện tại đúc lại, chỉ cần thoáng cải biến Phục Ma Kiếm ngoại hình, lại khắc vào Phù Văn là được .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp chỉ là Luyện Khí Tam Trọng Thiên, Chân Khí tương đối mà nói quá ít, cho dù là đúc lại, chính là một cái không culi trình .

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày ở đánh thắng địch Phủ dò xét hai lần, dư thời gian đều tại Địa Tiên Giới chú tạo Trảm Yêu Kiếm .

Như vậy nhoáng lên mấy ngày, Phủ Binh nghỉ về nhà ăn tết, Mễ Tiểu Hiệp nhưng đang cực khổ đúc kiếm . Giao thừa buổi tối, Ngũ Trọng Thiên Xà Tinh Tinh Huyết bị luyện hóa, Mễ Tiểu Hiệp đem chia làm năm hạt Âm Châu, phân phát cho Ngũ Quỷ .

Sửu Nô đã là Ngũ Trọng Thiên tu vị, cho dù lại dùng những thứ này Âm Châu, cũng đề thăng không đến Lục Trọng Thiên . Dưới so sánh, Ngũ Quỷ chỉ là Nhất Trọng Thiên, coi như là phân chia đồ ăn, cũng đủ để đề thăng tới Nhị Trọng Thiên .

Phủ Binh nghỉ, đánh thắng địch Phủ liền sạch rảnh rỗi, Mễ Tiểu Hiệp có thể có nhiều thời gian đúc kiếm . Như vậy nhoáng lên lại là hơn mười ngày, rốt cục đem Phục Ma Kiếm đúc lại!

Lúc này Phục Ma Kiếm, hoặc giả nói là Trảm Yêu Kiếm, đem so với trước hoàng kim cổ kiếm, có thể nói là triệt thay hình đổi dạng .

Dài ba thước có thừa, rộng lại không đủ ba ngón, cả vật thể màu xanh biếc, Phong Nhận có chứa thoáng độ cung . Phong mang không hiện, hàn quang nội liễm, cũng không vật không chém! Trong ẩn chứa Bàng Đại Công Đức, tránh được tất cả ô uế!

Phục Ma Kiếm là thượng phẩm pháp khí, lúc này đúc lại thành Trảm Yêu Kiếm, thuộc về Pháp Khí cấp bậc . Nói cách khác, phàm là Dục Giới tu vị, cũng có thể một kiếm lưỡng đoạn!

Mễ Tiểu Hiệp nhưng thật ra muốn tiến hơn một bước, trực tiếp chú tạo thành Linh Khí . Đánh giá không nói đến cần đại lượng tài liệu, Mễ Tiểu Hiệp ngay cả giống nhau cũng không có . Cho dù có tài liệu, dùng Mễ Tiểu Hiệp Dục Giới tầng thứ Chân Khí, nóng chảy những tài liệu kia đều làm không được đến, chớ nói chi đến đúc kiếm .

"Cũng không tệ ."

Thoả mãn mới có thể trường nhạc, Pháp Khí cấp bậc Trảm Yêu Kiếm, Mễ Tiểu Hiệp đã rất hài lòng .

Trảm Yêu Kiếm chú tạo hoàn tất, kế tiếp thời gian, Mễ Tiểu Hiệp vừa tiếp tục tu luyện, một bên luyện tập bộ kia Trảm Yêu Kiếm pháp . Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước là võ đạo tông sư, Động Tự Môn ngộ tính lại cao tới 52, luyện tập nhưng thật ra thuận buồm xuôi gió .

Thời gian đưa đẩy, tân niên sau đó rất nhanh tiến nhập Xuân Canh, Phủ Binh phản hồi Hương trồng trọt . Dựa theo tiết, trung tuần tháng ba Xuân Canh kết thúc, mới có thể trở về đánh thắng địch Phủ tiếp tục huấn luyện .

Trải qua trong khoảng thời gian này, một ngàn hai trăm Phủ Binh đã đem Kim Chung Tráo cùng đánh đêm Đao Pháp, thấy Long Thương pháp thuộc lòng, vì Xuân Canh sau sẽ quan tuyển chọn, nói vậy bọn họ ở giữa ruộng cũng sẽ cố gắng tu luyện .

Phủ Binh phản hồi Hương, Mễ Tiểu Hiệp thời gian rộng thùng thình, gia tăng đem Trảm Yêu Kiếm phát rèn luyện . Mặt khác ở hai tháng phần, giành thời gian trở về một chuyến Lâm Giang Huyện lão gia, vấn an Trầm Tế Nương .

Trầm Tế Nương hết thảy đều tốt, chính là Tư Niệm Mễ Tiểu Hiệp . Mễ Tiểu Hiệp bồi nàng hai ngày, yên tâm Chi Hậu Tựu lập tức phản hồi Tô Châu đánh thắng địch Phủ .

Vừa tu luyện, Mễ Tiểu Hiệp vừa chú ý Trường Xuân Giáo tình trạng . Tổng thể cùng trước khi không sai biệt lắm, nhưng cùng Tô Châu cảnh nội hắn tông phái cạnh tranh càng phát ra kịch liệt, là vì đã bị Thanh Phúc Tự cường lực chèn ép .

Mễ Tiểu Hiệp khiến Xuân Nương tạm thời ẩn nhẫn, hắn luyện binh cũng nhanh hoàn tất, lập tức tới ngay càn quét Tô Châu thời điểm!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

128 phá phách cướp bóc

Thời gian cực nhanh, đảo mắt đến cuối tháng ba, Xuân Canh kết thúc, sở hữu Phủ Binh phản hồi đánh thắng địch Phủ .

Trải qua mấy tháng tu luyện, Phủ Binh đã hoàn toàn nắm giữ đánh đêm Đao Pháp cùng thấy Long Thương pháp, Kim Chung Tráo cũng cơ bản đã luyện tới tiểu thành, số ít tư chất không sai quá mức thậm chí đã luyện đến Thần Hình gồm nhiều mặt .

Dựa theo trước khi quy định, đi qua ba ngày luyện tập võ nghệ tỷ thí, một lần nữa chọn báo đội trưởng, đội phó, Hỏa Trưởng .

Tân tuyển những cơ sở này quan tướng, thuộc về Mễ Tiểu Hiệp một tay nhấc rút, đối với Mễ Tiểu Hiệp không khỏi mang ơn . Mễ Tiểu Hiệp hoàn toàn nắm giữ cơ sở quan tướng, kể từ đó, coi như đánh thắng địch Phủ còn có số ít ẩn dấu Tần Vương thế lực, cũng đã không nổi lên được sóng gió .

"Tốt!"

Luyện tập võ nghệ sau đó, Mễ Tiểu Hiệp cử hành một hồi duyệt binh nghi thức . Bốn cái đội ngũ hình vuông tổng cộng một ngàn hai trăm Phủ Binh, thể trạng tinh tráng tinh thần sung mãn, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi liên tục gật đầu .

Lúc này lại dùng Vọng Khí Thuật quan sát, đánh thắng địch phủ bầu trời tụ tập nồng nặc Xích Sắc Vân Khí, chính là binh sĩ khí huyết ngưng tụ . Coi như là Ngũ Trọng Thiên tu vị Sửu Nô, ở đánh thắng địch Phủ lúc cũng chỉ có thể giấu ở Mễ Tiểu Hiệp tay ống tay áo, không dám lại tùy ý đi lại .

"Bước đầu tiên cuối cùng là hoàn thành ."

Mễ Tiểu Hiệp cần chi này Phủ Binh càn quét Tô Châu, cho nên phải đem bọn họ toàn bộ chế tạo thành bộ đội đặc chủng . Bây giờ đang ở thực lực cá nhân bên trên, những thứ này Phủ Binh đã đạt tiêu chuẩn .

Nhưng trong lý tưởng bộ đội đặc chủng, trừ cường hãn cá nhân tố chất ở ngoài, còn muốn có võ trang đầy đủ cao cấp trang bị .

Phủ Binh trang bị cần tự gánh vác, dưới triều đình dạt Quân Phí thực sự là có hạn . Mễ Tiểu Hiệp đem trọn cái đánh thắng địch Phủ cướp đoạt một lần, cũng chỉ là mỗi người phát một thanh vũ khí, bản Giáp cũng chỉ có thể tạm thời thỏa mãn quan tướng .

Không thể không nói, Tiền Minh đám người mặc dù nhưng đã trừ đi, nhưng cho Tô Châu đánh thắng địch Phủ tạo thành tổn thất làm việc không nhỏ .

"Nuôi binh nghìn ngày! Các tướng sĩ, phần dưới đến kiểm nghiệm các ngươi huấn luyện thành quả thời điểm!"

Sáng sớm ngày hôm đó, sở hữu Phủ Binh tập hợp hoàn tất, Mễ Tiểu Hiệp nhìn khí thế hùng tráng binh tướng, hưng phấn mà quát lớn .

Muốn đặt mua trang bị, ngựa, thủ cần phải có tiền trước, Mễ Tiểu Hiệp ngược lại là có thể khiến Ngũ Quỷ đi trộm, nhưng lại nào có đoạt tới cũng nhanh!

Mễ Tiểu Hiệp sách lược rất đơn giản, Dĩ Chiến Dưỡng Chiến! Từ giờ trở đi từng cái càn quét Tô Châu tông phái, đoạt bọn họ tiền, đoạt bọn họ lương thực, sau đó vũ trang Phủ Binh, sau đó sẽ chém giết hắn tông phái .

Chờ Mễ Tiểu Hiệp đem Tô Châu sở hữu tông phái càn quét một lần, chi này Phủ Binh, tuyệt đối sẽ trở thành Đại Đường cảnh nội trang bị tốt nhất Phủ Binh!

Đã sớm tổ chức dự tính hay lắm, cho nên vừa tới Tô Châu trước khi, Mễ Tiểu Hiệp cũng đã mệnh lệnh Xuân Nương sưu tập Tô Châu hắn tông phái tình báo . Cho đến bây giờ, tình báo liên tục không ngừng đưa tới, tài liệu cặn kẽ đã đống bốn năm chồng .

Tô Châu tổng cộng ba mươi chín huyện, tông phái phân bố ở các huyện . Căn cứ Xuân Nương tình báo, đại hình tông phái, kể cả Trường Xuân Giáo, Thanh Phúc Tự ở bên trong, tổng cộng ngũ . Cỡ trung tông phái mười bảy cái, tiểu hình tông phái năm mươi hai cái, bất nhập lưu hoặc là tu luyện gia tộc bảy mươi ba cái!

Trung Đại Hình, cỡ trung tông phái, cơ bản đều cùng địa phương quan phủ quan hệ mật thiết, thậm chí cùng cấp Tỉnh quan viên cũng vãng lai mật thiết . Coi như là tiểu tông phái hoặc là tu luyện gia tộc, có Triều Đình bối cảnh cũng không phải số ít!

"Cự Long bang, chính là!"

Đem sở hữu tông phái tư liệu nhiều lần xem mấy lần, Mễ Tiểu Hiệp liệt ra một ra tay trình tự . Đại thể quy tắc chính là trước tiên tiểu sau khi lớn, trước dễ sau khó, từng cái đánh bại tằm ăn lên, cuối cùng đem Tô Châu sở hữu tông phái bình định!

May mắn được Mễ Tiểu Hiệp người thứ nhất lựa Cự Long bang, chỉ là tiểu hình bang phái, bang chúng bất quá bảy mươi, tám mươi người, thu nhập là ở trên đường thu bảo hộ phí . Nói trắng ra, đây chính là một đám địa bĩ lưu manh, bởi vì hàng năm cho huyện lệnh bày đồ cúng không ít, lúc này mới vẫn bình yên vô sự .

Một đám tụ tập địa bĩ lưu manh, dĩ nhiên cũng dám gọi Cự Long bang ? Chính là một cái huyện khiến, như thế nào bảo vệ được bọn họ!

Sự tử vồ thỏ, Mễ Tiểu Hiệp tự mình suất đội, một ngàn hai trăm Phủ Binh toàn bộ điều động . Cự Long bang ở vào Cao Sơn Huyện, khoảng cách đánh thắng địch Phủ không xa, đại quân thẳng đến đi .

Cự Long bang sào huyệt, thật chính là vài toà tương liên sân . Vừa là Bang Chủ Trúc Diệp Thanh gia, chính là bang chúng căn cứ phương .

Mễ Tiểu Hiệp suất lĩnh đại đội Phủ Binh vào thành, biểu hiện kinh sợ thủ thành quan binh, tiếp tục dọa hỏng dân chúng trong thành, còn tưởng rằng lại có chiến sự, đều quan môn đóng cửa tránh đến nhà .

"Đại nhân, không biết xảy ra chuyện gì ."

Rất nhanh, Lâm An huyện lệnh chạy tới, nơm nớp lo sợ hướng Mễ Tiểu Hiệp hỏi.

"Bản tướng luyện binh, ngươi sẽ không có việc gì!"

Mễ Tiểu Hiệp trừng huyện lệnh liếc mắt, tiếp tục phân phó quát lên .

"Đem các lộ khẩu bảo vệ tốt, không chính xác chạy một cái, lên cho ta!"

Một nghìn hai đối với tám mươi, đừng nói là toàn bộ tu luyện Kim Chung Tráo Phủ Binh, coi như là người thường, cũng thực sự quá khi dễ người . Ở phân ra nhân thủ phong tỏa gác sau đó, mấy trăm Phủ Binh dũng mãnh vào Cự Long bang, bởi vì đại môn quá chật, đơn giản tướng môn khung cho tháo dỡ .

Sau đó căn bản không Mễ Tiểu Hiệp chuyện gì, thậm chí ngay cả Triệu Thiết Trụ, Trương Xuân Ngưu cái này hai cái Quả Nghị Đô Úy cũng không dùng tới, phổ thông Giáo Úy liền hoàn toàn có thể chỉ huy .

Trên thực tế đại quân vọt tới, Cự Long bang nhân trong nháy mắt há hốc mồm, đừng nói là phản kháng, từng cái ôm đầu ngồi chồm hổm dưới đất không dám nhúc nhích . Căn bản cũng không có cơ hội động thủ, đi lên chính là trực tiếp xét nhà .

Nói thật, cùng phá phách cướp bóc thực sự không nhiều lắm khác biệt . Tuy là thống khoái, nhưng vừa mới học toàn thân bản lĩnh Phủ Binh không khỏi có chút bực bội, hạ thủ được kêu là một cái trọng, cơ hồ đem thừa trọng tường đều cho tháo dỡ .

"Nguyên lai là đối phó Cự Long bang. . ."

"Làm tốt lắm! Cự Long bang đã sớm nên diệt!"

"Tướng quân trên ngựa là ai, ngay cả huyện lệnh lão gia đều đối với hắn tất cung tất kính ."

"Đúng vậy, ai đó, thật là một quan tốt!"

. . .

Phát hiện không phải chiến tranh, mà là kê biên tài sản Cự Long bang, chấn kinh bách tính đều đi tới, tụ ở trên đường một trận nghị luận, đều biểu thị đại khoái nhân tâm .

Mà lúc này, thế mới biết Mễ Tiểu Hiệp mục đích Cao Sơn huyện lệnh, không khỏi ý vị lau mồ hôi . Cự Long bang mấy năm này đối với hắn hiếu kính không ít, vạn nhất liên lụy bên trên hắn, vậy hỏng bét .

"Tướng quân, làm tốt!"

Vẻn vẹn chưa tới một canh giờ, Trương Xuân Ngưu trở về hướng Mễ Tiểu Hiệp bẩm báo .

"Cùng nhau bắt được Cự Long bang đạo tặc bảy mươi tám người, trừ Trùm Thổ Phỉ Trúc Diệp Thanh ở ngoài, còn có đầu mục mười một người . Kê biên tài sản các loại tài vật, quy ra bạch ngân một vạn hai ngàn lưỡng!"

"Đối với tướng quân, ngươi người còn tìm được một quyển sổ sách, là Trúc Diệp Thanh ghi lại mấy năm nay thu chi sổ sách ."

Hồi báo xong sau đó, Trương Xuân Ngưu lại đưa lên một quyển thật dầy sổ sách .

"U ah, cái này Trúc Diệp Thanh có thể nha, ngay cả đút lót đều một khoản ghi chép rõ ràng như vậy ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở trên ngựa, liếc nhìn sổ sách, liếc liếc mắt đứng ở một bên Cao Sơn huyện lệnh .

Nghe nói như thế, Cao Sơn huyện lệnh sợ đến cả người run lên, hai chân mềm nhũn kém chút làm được trên mặt đất .

"Truyền cho ta quân lệnh! Trúc Diệp Thanh, cùng với hắn mười một gã đầu mục, ngay tại chỗ chặt đầu! Sở hữu tài vật kéo về đánh thắng địch Phủ, ta muốn kiểm kê hậu thượng báo triều đình!"

"Mạt tướng tuân mệnh! Tướng quân, còn thừa lại đạo tặc làm sao bây giờ ?"

"Tùy bọn hắn đi là được."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, khoát khoát tay nói rằng .

Chờ đại quân ly khai, danh tiếng trước đây, này bang chúng thông thường rất có thể lần thứ hai tụ tập . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không lo lắng, hoặc có lẽ là đang cùng ý hắn, đến lúc đó sẽ thấy đoạt một lần!

Ngược lại Cự Long bang chỉ là phổ thông giang hồ bang phái, cũng không cùng Trường Xuân Giáo tranh đoạt Tín Đồ, Mễ Tiểu Hiệp hoàn toàn coi bọn họ là thành dê béo đến nuôi .

Nhận được mệnh lệnh sau đó, chém mười hai viên đầu, sở hữu tài vật trang xa, tốc độ rất nhanh, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục suất quân ly khai .

Thẳng đến đại quân hoàn toàn rút khỏi thị trấn, Cao Sơn huyện lệnh lúc này mới thở phào một cái . Vốn là muốn tham Mễ Tiểu Hiệp một quyển, nhưng nghĩ tới Trúc Diệp Thanh cái kia sổ sách, bật người bỏ ý niệm này đi .

Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp không tham hắn cũng không tệ, hắn nào dám có động tác gì .

"Các huynh đệ! Lần này biểu hiện không tệ, tổng cộng thu được tài vật, quy ra bạch ngân một vạn hai ngàn lưỡng!"

Trở lại trên đường, Mễ Tiểu Hiệp xông các tướng sĩ cao giọng hô .

"Một vạn lượng nhập kho mua trang bị, mặt khác 2 nghìn lượng, bất luận chức quan, giống nhau dựa theo đầu người phân phát, mọi người mua liền ăn thịt!"

"Tướng quân uy vũ!"

"Tướng quân Vạn Thắng!"

. . .

Nghe nói như thế, sở hữu tướng sĩ trong nháy mắt sôi trào, giơ lên binh khí cùng kêu lên hô to, tiếng la rung trời .

Tổng cộng 1,200 người, phân phát 2 nghìn lượng bạc, một người chính là một hai bao nhiêu! Một lượng bạc chính là một nghìn tiền, đủ bọn họ hai ba tháng sinh hoạt!

Trở lại đánh thắng địch Phủ, Mễ Tiểu Hiệp căn bản không có đăng báo thu được tài vật, lập tức sai người cầm một vạn lượng chiết hiện, sau đó mua trang bị .

Cùng lúc đó, càn quét còn phải tiếp tục . Sáng ngày thứ hai, bốn cổ đại quân từ đánh thắng địch Phủ xuất phát, phân biệt đánh về phía bốn cái tiểu hình bang phái!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

129 không ngoan không lập

Tiểu hình tông phái hoặc là tu luyện gia tộc, nhân số thường thường bất quá trăm, một đoàn ba trăm Phủ Binh cũng đủ để dẹp yên . Coi như trong có Tu Đạo Giả, cơ bản đều là một, Nhị Trọng Thiên tu vị, so với người bình thường cường không nhiều lắm, không đáng để lo .

Số ít tu vị cao, hoặc là có hắn lợi hại thủ đoạn Tu Đạo Giả . Mễ Tiểu Hiệp hoặc là tự thân xuất mã, hoặc là khiến Sửu Nô âm thầm ra tay, nói chung sẽ sớm diệt trừ .

Như vậy vẻn vẹn hai tháng sau đó, tiểu hình tông phái cùng tu luyện gia tộc, đã bị Mễ Tiểu Hiệp diệt hơn phân nửa!

Dẹp yên gần trăm tiểu tông phái cùng tu luyện gia tộc, Mễ Tiểu Hiệp đánh cướp đại lượng tài vật . Sau đó đem những tài vật này biến hiện, nhanh chóng đặt mua vũ khí, khôi giáp .

Nguyên bản chỉ có đại đao, trường thương, cùng người trần truồng không sai biệt lắm Phủ Binh . Hiện tại đã là khôi giáp chỉnh tề, đồng thời mỗi người phân phối một trận ngũ phát Liên Nỗ! Ngắn ngủi hai tháng, Tô Châu đánh thắng địch Phủ Phủ Binh đã rực rỡ hẳn lên!

Đương nhiên, mọi việc đều có đại giới, hai tháng này sau đó, Mễ Tiểu Hiệp cũng phải tội rất nhiều người . Hắn diệt trừ những bang phái này, vô hình trung tác động rất nhiều người lợi ích .

Trừ địa phương thân hào nông thôn ở ngoài, Tô Châu các cấp quan viên, đã có không ít người bắt đầu bẩm tấu triều đình, nói Mễ Tiểu Hiệp lạm dụng chức quyền, chung quanh đánh cướp cùng phỉ nhân không giống .

"Nhất bang rác rưởi!"

Đối với cái này chút làm ầm ĩ Tô Châu quan lại, Mễ Tiểu Hiệp có ba chiêu .

Chiêu thứ nhất chèn ép, ở càn quét những bang phái này lúc, Mễ Tiểu Hiệp sẽ kê biên tài sản bọn họ đút lót, cùng địa phương quan phủ cấu kết chứng cứ, lời chứng . Nắm giữ những chứng cớ này sau đó, này quan lại nào còn dám nhe răng . Bằng vào một chiêu này, trong nháy mắt khiến một nhiều hơn phân nửa quan lại câm miệng .

Chiêu thứ hai hối lộ, có chút quan viên tay chân bí mật, căn bản không bắt được bọn họ nhược điểm . Đối phó người như thế, Mễ Tiểu Hiệp áp dụng tiền tài thế tiến công, dùng bó bạc lớn ngăn chặn bọn họ miệng .

Mễ Tiểu Hiệp càn quét tông phái, căn bản mục đích là vì bang Trường Xuân Giáo mở không gian phát triển, cướp đoạt tiền tài chỉ là vũ trang Phủ Binh thủ đoạn . Trên thực tế, Tô Châu nhiều như vậy tông phái nhiều năm tích súc, một ngàn hai trăm Phủ Binh lại cái nào dùng ?

Đệ tam chiêu uy áp, nếu như trước hai chiêu cũng không có hiệu quả, dù sao vẫn là có chút chết suy nghĩ quan lại, vậy cũng chỉ có mang ra hậu trường .

Mễ Tiểu Hiệp mà đối kháng Đạo Châu đánh thắng địch Phủ vì lý do, khiến Vương Tử Đằng đứng ra hỗ trợ . Đương nhiên, không lợi lộc không dậy sớm, Mễ Tiểu Hiệp cũng chia cho Vương Tử Đằng đại lượng chỗ tốt .

Nếu như Vương Tử Đằng còn chưa đủ, Mễ Tiểu Hiệp liền trực tiếp viết thơ cho Trường An Lý Kiến Thành . Mễ Tiểu Hiệp hiện tại làm tất cả, cũng tương đương với đang giúp Lý Kiến Thành củng cố Giang Nam đạo thế lực, Lý Kiến Thành không dám không giúp một tay .

Như vậy lượng nặng cửa khẩu, sẽ bị Vương Tử Đằng ngăn lại, tấu chương căn bản tiễn không đến Trường An . Coi như đến Trường An, có thái tử đứng ra, cũng có thể bình an vô sự .

"Tiếp tục!"

Dựa vào ba chiêu này, Mễ Tiểu Hiệp bãi bình Tô Châu sở hữu quan lại!

Đương nhiên, nguyên nhân căn bản nhất, Mễ Tiểu Hiệp hiện tại càn quét đều là tiểu tông phái, bản thân cũng cũng không có quá lớn bối cảnh .

Mặc kệ thế nào, rèn sắt khi còn nóng, Mễ Tiểu Hiệp kế tiếp nhanh hơn động tác . Trong vòng một tháng, đem Tô Châu cảnh nội dư tiểu hình tông phái hoặc là tu luyện gia tộc, toàn bộ dẹp yên!

Mễ Tiểu Hiệp tứ vô kỵ đạn, sớm đã kinh động Tô Châu cao thấp tông phái, có chút ở Mễ Tiểu Hiệp đại quân đến trước khi tới, liền chỉnh thể chạy ra Tô Châu cảnh nội . Nói chuyện cũng tốt, ngược lại thiếu Mễ Tiểu Hiệp khó khăn .

Chờ tiến nhập bảy tháng, Tô Châu cảnh nội tông phái, chỉ còn mười bảy trong đó hình tông phái, cùng với bao quát Trường Xuân Giáo ở bên trong ngũ đại hình tông phái!

"Tướng quân, tân binh đã bổ sung tiến đến, trận vong binh sĩ cũng dựa theo ngài yêu cầu, cho vay gấp mười lần tiền tử . Nơi này là danh sách, ngài có muốn hay không nhìn một chút ."

Trưa hôm nay, Trương Xuân Niên tiến đến, hướng Mễ Tiểu Hiệp bẩm báo nói rằng .

Trương Xuân Niên chính là Trương Xuân Ngưu, kể cả Triệu Thiết Trụ làm Quả Nghị Đô Úy, hiện tại đã là Mễ Tiểu Hiệp tay trái tay phải . Nhưng bọn hắn tên thực sự quá quê mùa, bên trên không mặt bàn, cho nên Mễ Tiểu Hiệp giúp bọn hắn cải danh tự, đổi thành Trương Xuân Niên cùng Triệu bằng sắt .

Không khỏi như vậy, Mễ Tiểu Hiệp lại truyền thụ hai người một ít Nội Công Tâm Pháp, làm cho ở phương diện võ công có thể ổn áp hắn quan tướng một đầu.

"Cưỡi ngựa bắn cung huấn luyện thế nào ."

"Hồi bẩm tướng quân, các tướng sĩ có võ nghệ trong người, học cái gì cũng nhanh . Bất luận là Loan Cung bắn tên, vẫn là kỵ mã xung phong, hiện tại cũng không có vấn đề ."

" Được, tốt!"

Xem qua danh sách sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại hỏi một ít tha sự hạng, không khỏi thoả mãn liên tục gật đầu .

Gần trăm vợ con hình tông phái cùng tu luyện gia tộc, cũng đủ Mễ Tiểu Hiệp đem một ngàn hai trăm Phủ Binh võ trang đầy đủ . Không chỉ có phân phối hoàn mỹ khôi giáp, cùng với trường thương đoản đao cung nỏ, thậm chí mỗi người phân phối một con chiến mã! Nguyên bản bộ binh, biến hóa nhanh chóng thành kỵ binh!

Mễ Tiểu Hiệp thậm chí còn chuẩn bị đặt mua Trọng Giáp, tiến thêm một bước vũ trang thành Trọng Kỵ Binh . Đương nhiên, kỵ binh cũng không phải tốt như vậy huấn luyện, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời chỉ là thiết tưởng .

Bất quá dùng lúc này trình độ, cũng đã đầy đủ!

Ba tháng, diệt hơn một trăm vợ con hình tông môn cùng tu luyện gia tộc, nguyên bản còn có chút tính trẻ con Phủ Binh, hiện tại đã thay đổi thành chân chính bách chiến tinh binh .

Dựa theo Mễ Tiểu Hiệp thuyết pháp, hiện tại từng Phủ Binh đều là bộ đội đặc chủng, có thể gặm xương cứng!

"Tài Thần Giáo, chỉ ngươi!"

Mễ Tiểu Hiệp đem còn lại mười bảy cỡ trung tông môn, cùng với tứ đại đại hình tông môn, từng cái sàng chọn một lần, cuối cùng lấy ra một cái .

Tài Thần Giáo là đại hình tông phái, Tín Đồ trải rộng các huyện, là theo Trường Xuân Giáo cướp giật Tín Đồ chủ yếu Giáo Phái một trong .

Tài Thần Giáo cung phụng vũ tài thần, đối ngoại tuyên bố chỉ cần thờ phụng Tài Thần Giáo, có thể phát tài . Nhưng Tín Đồ trừ quyên tiền nhan đèn ở ngoài, lại có cái nào phát tài ?

Nói đến buồn cười, thấp như vậy cấp lời nói dối, dĩ nhiên cũng có người thư, hơn nữa dĩ nhiên phát triển trở thành Tô Châu đại hình tông phái .

Nếu muốn gặm xương cứng, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản buông tha cỡ trung tông phái, trực tiếp lên mặt hình tông phái khai đao, mang đến xao sơn chấn hổ!

"Xuất phát!"

Buổi trưa thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp tự mình dẫn đội, một ngàn hai trăm Phủ Binh toàn thể xuất động, thẳng đến Tài Thần Giáo tổng đàn .

Tài Thần Giáo Tín Đồ trải rộng Tô Châu, Giáo Chúng gần nghìn, ở các huyện đất đều có phân đàn . Nhưng bởi vì Mễ Tiểu Hiệp khắp nơi càn quét, Tô Châu các tông phái người người cảm thấy bất an, trong cũng bao quát Tài Thần Giáo . Giáo Chúng thu nạp, hiện tại cơ bản đều ở đây tổng đàn .

"Thật yên tĩnh ."

Chạng vạng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp suất quân đi tới Tài Thần Giáo tổng đàn, một tòa ở vào ngoài thành núi nhỏ .

Hướng về trên núi nhìn lại, mơ hồ có thể chứng kiến Tài Thần Giáo kiến trúc đường viền . Nhưng khắp nơi tối như mực, không có một chút đèn .

"Có ý tứ ."

Mễ Tiểu Hiệp hưng sư động chúng đến đây, Tài Thần Giáo không có thể không biết . Hiện ở loại tình huống này, xem ra bọn họ đã tại trên núi bày bẫy rập, chuẩn bị chống lại đến .

"Tướng quân! Muốn xông lên sao?"

Nhìn tối như mực núi nhỏ, Triệu bằng sắt tiến lên hỏi, một trận xoa tay .

Mễ Tiểu Hiệp không nói gì, khẽ nhíu mày . Núi nhỏ dễ thủ khó công, huống chi sớm có bẫy rập . Coi như Phủ Binh mỗi người đều là bộ đội đặc chủng, chỉ sợ cũng được hao tổn không ít .

Còn rất nhiều tông phái muốn quét sạch, làm sao có thể ở chỗ này hao binh tổn tướng .

"Sắp sửa nổi giận tiễn, phóng hỏa đốt núi!"

Mễ Tiểu Hiệp trầm ngâm một lát, trong ánh mắt nổi lên một tia ngoan lệ, thanh âm băng lãnh nói rằng .

"Được rồi!"

Triệu bằng sắt nhếch miệng cười, tiếp tục phải đi hạ lệnh .

"Tướng quân, thật muốn đốt núi à?"

Lúc này Trương Xuân Niên dựa đi tới, có chút tâm thần bất định hỏi.

Trên núi này ít nói cũng phải mấy trăm Tài Thần Giáo Giáo Chúng, có hay không hắn tin đồ còn rất khó nói . Một ngày đốt núi, bọn họ sợ rằng rất khó chạy đến, đại bộ phận cũng phải đốt chết tươi .

Hỏa thiêu cùng Nhất Đao chém, tuy là kết quả giống nhau, nhưng không khỏi quá tàn bạo .

Việc này một tổ chức, Mễ Tiểu Hiệp sau khi chết xuống mười tám tầng Địa Ngục trước không nói, hắn tàn bạo ác danh không muốn truyền ra .

"Bắn cung!"

Mễ Tiểu Hiệp đâu thèm này, sở hữu Phủ Binh đã hỏa lắp tên, lúc này chính là hét lớn một tiếng .

Sưu sưu sưu . . .

Sau một khắc, một ngàn hai trăm cây tên lửa bắn một lượt, toàn bộ rơi vào vào trong rừng núi .

Mà liên tiếp ba luân gian bắn một lượt sau đó, Sơn Trung dấy lên lửa lớn rừng rực . Nguyên bản đen kịt buổi tối, trong nháy mắt bị chiếu sáng như ban ngày .

Nhìn hoàn toàn đốt núi nhỏ, Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, ở cái thế giới này, không ngoan không lập!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

130 Hoàng Vị tranh

Tài Thần Giáo tổng đàn 800 Giáo Chúng, chỉ có không đến ba mươi người chạy ra, dư cơ bản đều táng thân sơn lâm hỏa hoạn .

Nói đến kỳ quái, từ Mễ Tiểu Hiệp bắt đầu càn quét Tô Châu, bất luận là tự mình động thủ động thủ, vẫn là từ hắn hạ lệnh, giết người đã lấy ngàn mà tính .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp chỉ đạt được một nghìn nghiệp lực, nghiệp lực vi tích phân đạt được 1452, liền cũng không nhúc nhích nữa .

Giết một người vì tội, giết vạn người vì hùng! Sát đa, thần quỷ lui tránh, Liên Nghiệp lực cũng không dám dây dưa!

Giết người không thể lại thu được nghiệp lực, thực sự có chút đáng tiếc .

Hỏa hoạn đốt suốt cả đêm, sơn lâm cháy hết, Mễ Tiểu Hiệp dùng làm mưa làm gió Bảo Châu đưa tới gian khổ, lúc này mới tắt .

Lên núi quét dọn chiến trường, rất nhiều thi thể đã đốt trọi, tử trạng cực kỳ thê thảm . Nhưng Tài Thần Giáo Giáo Chủ Trịnh an toàn, cùng với hắn vài tên đầu mục thi thể, cũng không có phát hiện .

"Trốn . . ."

Trịnh an toàn đã là Ngũ Trọng Thiên tu vị, dư đầu mục chính là ba, Tứ Trọng Thiên tu vị, hỏa thế tuy lớn, nhưng còn chưa đủ để dùng đưa bọn họ chết cháy, ngược lại làm cho bọn họ thừa dịp loạn chạy trốn .

Tài Thần Giáo đã diệt, từ đó ở Tô Châu xoá tên, Trịnh an toàn bọn họ chạy cũng liền chạy, Mễ Tiểu Hiệp cũng không thèm để ý .

Còn như sau này bọn họ sẽ tới hay không trả thù, Mễ Tiểu Hiệp cũng không úy kỵ . Ngoài ra, từ bắt đầu càn quét Tô Châu tông phái, Mễ Tiểu Hiệp lo lắng có người gây bất lợi cho Trầm Tế Nương, đã đem nàng trước một bước nhận được Tô Châu đánh thắng địch Phủ .

"Lui lại!"

Hỏa hoạn đem Tài Thần Giáo tổng đàn đốt thành tro bụi, nhưng chôn dưới đất vàng bạc châu báu vẫn còn, đủ để chứa hơn mười chiếc xe ngựa, có thể nói là thắng lợi trở về .

Một bả hỏa hoạn diệt Tài Thần Giáo, chết cháy 800 người, Mễ Tiểu Hiệp phóng hỏa tướng quân danh tiếng trong nháy mắt truyền khắp Tô Châu .

Ác danh đã lên, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không thèm để ý . Hắn truy cầu trường sanh đại đạo, há lại sẽ quan tâm danh tiếng ? Còn như có ảnh hưởng hay không con đường làm quan, hắn thì càng không để ở trong lòng .

Đại hình tông phái một đêm xoá tên, còn lại Tô Châu tông phái hoảng sợ không chịu nổi một ngày . Nhưng nếu như đào tẩu, phải bỏ qua vài chục năm thậm chí vài thập niên dốc sức làm cơ nghiệp, thực sự luyến tiếc .

Thừa dịp các tông phái do dự thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp bắt đầu liên tiếp xuất kích, cơ bản bảo trì một ngày đêm một cái tần suất . Ngắn ngủi thời gian nửa tháng, thì có mười lăm người cỡ trung tông phái bị diệt!

Cỡ trung tông phái không giống với tiểu hình tông phái, cùng triều đình quan hệ rắc rối khó gỡ . Mễ Tiểu Hiệp tứ vô kỵ đạn, trong lúc nhất thời tham hắn tấu chương tuyết rơi giống như bay đi Trường An, Vương Tử Đằng cái này Quan Sát Sứ căn bản ấn không được .

Không chỉ có như vậy, mấy ngày gần đây đánh thắng địch trước cửa phủ ngựa xe như nước, mỗi ngày đều có thật nhiều quan lại tìm đến Mễ Tiểu Hiệp . Những người này phiền phức rất, Mễ Tiểu Hiệp sai người đem lớn vừa đóng cửa, bất luận là người nào, hết thảy không gặp!

Như vậy hai ngày nữa, thẳng đến Vương Tử Đằng tự mình đến đây, Mễ Tiểu Hiệp cái này mới không thể không lộ diện .

"Mễ lão đệ, ngươi thực sự là tốt danh tác a ."

Phân chủ khách ngồi xuống, Vương Tử Đằng nhìn Mễ Tiểu Hiệp, ý vị chậc lưỡi .

"Một đám điêu dân, bất diệt bọn họ, trả thế nào bách tính một cái Thanh Bình thịnh thế ."

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt bình thường, tiếp tục thoại phong nhất chuyển .

"Huống hồ, cái này không đều là Thái Tử Điện Hạ làm việc à."

Mễ Tiểu Hiệp càn quét Tô Châu tông phái, sơ kỳ đoạt được cũng đủ để vũ trang đánh thắng địch Phủ Phủ Binh . Sau đó thu được đại lượng tài vật, dùng

để bỏ vào các cấp quan viên miệng, thật chỉ chiếm một số ít .

Dư đại bộ phận tài vật, Mễ Tiểu Hiệp chia làm hai phần, một phần dùng Lý Kiến Thành danh nghĩa thu mua mượn hoi khắp nơi quan lại, một phần khác thì trực tiếp đưa về Trường An Thái Tử Phủ .

Nói cách khác, Mễ Tiểu Hiệp mang tiếng xấu, nhưng Lý Kiến Thành lại thu được thật thật tại tại chỗ tốt!

Từ nhìn bề ngoài, Mễ Tiểu Hiệp quả thực tận tâm tận lực vì Lý Kiến Thành làm việc . Đương nhiên, hắn chân chính mục đích là thay Trường Xuân Giáo mở đường, cái này ai cũng không biết .

"Thái Tử Điện Hạ khiến ta đã nói với ngươi, chính là một cái Tô Châu, làm thế nào đi nữa dày vò cũng không phải là cái gì đại sự . Này quan lại muốn viết tấu chương, để cho bọn họ viết là được."

"Như vậy ta liền yên tâm ."

Nghe Vương Tử Đằng nói, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi gật đầu . Là, chính là một cái Tô Châu, Lý Kiến Thành làm thái tử, một ngón tay không phải bãi bình .

"Bất quá có một việc, ta hiện thiên riêng chạy đề tỉnh lão đệ ngươi ."

Lúc này, Vương Tử Đằng bỗng nhiên thần thần bí bí vươn một ngón tay, nói rằng .

"Tô Châu các tông phái, ngươi muốn đánh ai là đánh! Nhưng Thanh Phúc Tự, không thể động!"

"Thanh Phúc Tự ?"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nhướng mày, hiện tại cùng Trường Xuân Giáo tranh đấu lợi hại nhất, chính là cái này Thanh Phúc Tự, làm sao ngược lại nó không thể động .

"Vì sao ?"

"Vì sao ? Ha hả, lão đệ ngươi cũng đã biết Thái Tử Điện Hạ chữ nhỏ đây là cái gì ?"

"Chữ nhỏ . . . Bì Sa Môn ?"

"Vậy ngươi dù sao cũng nên hiểu chưa ."

Vương Tử Đằng cười cười, cho Mễ Tiểu Hiệp một cái ngươi hiểu được nhãn thần .

Bì Sa Môn là Phạn ngữ, phiên dịch qua đây chính là thấy nhiều biết rộng, ngón tay là Phật Giáo Đa Văn Thiên Vương .

Lý Kiến Thành nhũ danh là Bì Sa Môn, chẳng lẽ nói hắn cùng Phật Môn có quan hệ gì ?

"Đại nhân, ngươi còn phải cặn kẽ nói cho ta một chút ."

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một lát, tiếp tục lại thỉnh giáo Vương Tử Đằng .

"Được rồi, cũng chính là lão đệ ngươi, bất quá ta nói xong, ngươi nghe qua liền quên, quyền là ta chưa nói qua ."

Vương Tử Đằng nhìn chung quanh một chút, không có người ngoài, liền hướng Mễ Tiểu Hiệp cặn kẽ kể lể .

Thật rất đơn giản, các triều đại đều không thể rời bỏ tông giáo, đây là Quân Chủ dùng để khống chế bách tính thủ đoạn . Lý gia được thiên hạ, vì đề cao thân phận, đối ngoại tuyên bố là Lão Tử Lý Nhĩ hậu đại, vì vậy Đại Đường dùng Đạo Giáo vi tôn .

Nhưng ngoài ý muốn là, hôm nay Đạo Giáo, không ủng hộ thái tử Lý Kiến Thành, ngược lại đứng ở Tần Vương Lý Thế Dân bên người .

Không có tông giáo chống đỡ, liền mất đi tranh đoạt Hoàng Vị mạnh mẽ lợi thế . Rơi vào đường cùng, Lý Kiến Thành không thể làm gì khác hơn là ngược lại tìm kiếm Phật Giáo chống đỡ .

So sánh với Đạo Giáo, Phật Giáo tại trung nguyên căn cơ nông cạn, nhưng trong cao không ít người, hơn nữa phát triển nhanh chóng, cũng là một chi cường viện .

"Nguyên lai như vậy . . ."

Sau khi nghe xong, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt liền biết, thậm chí so với Vương Tử Đằng còn phải hiểu!

Nhân Tộc là như hôm nay địa chủ sừng, coi như là thánh nhân, cũng phải vây quanh Nhân Tộc chuyển . Đại Đường làm thượng bang nước lớn, hưng suy thay đổi trực tiếp quan hệ đến Nhân Tộc số mệnh .

Cho nên bất luận là Đạo Giáo, vẫn là Phật Giáo, vì hương hỏa kéo dài, cũng phải dựa vào với Đại Đường . So sánh với đơn thuần Truyền Giáo, đơn giản nhất phương pháp chính là bả khống Đại Đường Hoàng Đế!

Kể từ đó, lúc này nhìn như là Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân tranh đoạt Hoàng Vị, trên thực tế là Đạo Giáo cùng Phật Giáo phía sau đấu sức!

"Không may . . ."

Sau khi suy nghĩ minh bạch, Mễ Tiểu Hiệp một trận ủ rũ, còn Lý Kiến Thành cuối cùng bại . Phật Giáo tuy là phát triển nhanh chóng, nhưng bây giờ còn là không làm hơn Đạo Giáo .

Mà để cho Mễ Tiểu Hiệp buồn bực là, không chỉ có theo Lý Kiến Thành đứng sai đội, bây giờ làm nịnh bợ Phật Giáo, Lý Kiến Thành dĩ nhiên không cho hắn động Thanh Phúc Tự!

Ở Tô Châu, chèn ép Trường Xuân Giáo lợi hại nhất chính là Thanh Phúc Tự, nếu như không đem nó diệt . Mễ Tiểu Hiệp trước khi tổ chức nhiều như vậy, cuối cùng ngược lại toàn bộ tiện nghi Thanh Phúc Tự!

"Ta minh bạch . . ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp bừng tỉnh đại ngộ, còn Lý Kiến Thành theo đuổi hắn làm bừa, nguyên lai là mượn Mễ Tiểu Hiệp thủ thay Thanh Phúc Tự mở đường .

"Đa tạ Đại nhân, ta biết nên làm như thế nào ."

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt không thay đổi, hướng Vương Tử Đằng chắp tay nói cám ơn . Nhưng trong lòng một trận cười nhạt, cái này Thanh Phúc Tự, hắn phải cảo điệu!

Tiếp tục hai người lại phiếm vài câu, Vương Tử Đằng cáo từ ly khai .

"Thanh Phúc Tự . . ."

Vương Tử Đằng đi rồi, Mễ Tiểu Hiệp vẫn suy tư, nếu như diệt trừ Thanh Phúc Tự . Nhưng nếu Lý Kiến Thành lên tiếng, hắn thì không thể làm công khai, bằng không hắn làm mất đi trong triều nhất núi dựa lớn .

Tuy là phiền não, bất quá cứ như vậy, Mễ Tiểu Hiệp ngược lại yên tâm . Hiện tại nói cách khác, chỉ cần hắn không ra tay với Thanh Phúc Tự, coi như ở Tô Châu chọc thủng trời, Lý Kiến Thành cũng sẽ không lưu ý .

Đã như vậy, Mễ Tiểu Hiệp còn cố kỵ cái gì, hoàn toàn mặc xác này giơ chân Tô Châu quan lại . Thế như chẻ tre, ở mấy ngày kế tiếp bên trong, đem Tô Châu còn thừa lại lớn, cỡ trung tông phái, nhất nhất dẹp yên!

Tiến nhập bảy tháng hạ tuần, toàn bộ Tô Châu cảnh nội, cuối cùng chỉ còn Trường Xuân Giáo cùng Thanh Phúc Tự lưỡng Đại Tông Phái!

"Thanh Phúc Tự!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, đến lúc này, hắn như thế nào lại nương tay .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

131 bình Tô Châu

Lý Kiến Thành tranh đoạt Hoàng Vị, cần Phật Giáo Đại Năng phía sau chống đỡ, mà Tô Châu Thanh Phúc Tự là Phật Giáo ở Phàm Trần một chi .

Nếu như Mễ Tiểu Hiệp cố ý tiêu diệt Thanh Phúc Tự, nhất định sẽ chọc giận Lý Kiến Thành, nhẹ thì mất đi chống đỡ, nặng thì bãi quan miễn chức .

Chính là một cái đánh thắng địch Đô Úy, Mễ Tiểu Hiệp cũng không để vào mắt . Nhưng nếu như mất đi cái thân phận này, hắn như thế nào bang Trường

Xuân Giáo tiếp tục mở rộng thế lực ?

Muốn muốn hoàn thành quật khởi đường uy chấn nhất phương nhiệm vụ, đơn thuần một cái Tô Châu căn bản không đủ, Trường Xuân Giáo còn phải tiếp tục ra bên ngoài mở rộng, đạt được trải rộng Giang Nam đạo trình độ!

Không có Mễ Tiểu Hiệp chống đỡ, Trường Xuân Giáo rất khó phát triển đến nước này . Hơn nữa tối trọng yếu là, Mễ Tiểu Hiệp có thể diệt hắn Giáo Phái, quan phủ đồng dạng có thể diệt Trường Xuân Giáo!

Cho nên chí ít ở lúc này, Mễ Tiểu Hiệp còn cần đánh thắng địch Đô Úy cái thân phận này, cũng không thể đắc tội Lý Kiến Thành .

"Tướng quân! Tướng quân!"

Đêm khuya, Mễ Tiểu Hiệp đang tu luyện, Trương Xuân Niên bỗng nhiên gõ cửa, dường như có chuyện gì gấp .

" Chờ nổi! Ta mặc quần áo ."

Mễ Tiểu Hiệp căn bản không có ngủ, cố ý ở trên giường tọa một hồi, lúc này mới chầm chập mở cửa .

"Hơn nửa đêm, chuyện gì!"

"Hồi bẩm tướng quân, có một Thanh Phúc Tự hòa thượng, nói là bọn hắn tự miếu đã bị kẻ cắp công kích, khiến ngươi phái binh đi cứu ."

Trương Xuân Niên nuốt nước miếng, nhìn Mễ Tiểu Hiệp cẩn thận nói rằng .

"Hòa thượng kia thái độ ngạo mạn rất, nói Thanh Phúc Tự thờ phụng Thái Tử Điện Hạ Trường Sinh bài vị . . ."

"Nguyên lai là việc này, ngươi triệu tập các huynh đệ, mọi người xuyên giáp kỵ mã, đi cứu Thanh Phúc Tự ."

Mễ Tiểu Hiệp ngáp một cái, khoát khoát tay khiến Trương Xuân Niên đi làm .

"Cũng không sai biệt lắm . . ."

Trương Xuân Niên ly khai, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng khẽ cười lạnh .

Lý Kiến Thành lên tiếng sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không thể nữa đối Thanh Phúc Tự động thủ . Nhưng hắn không thể động thủ, Xuân Nương hoàn toàn có thể tự mình động thủ! Lúc này Trường Xuân Giáo, cùng trước khi sớm đã không giống nhau lắm .

Gần đây trong vòng bốn tháng, Mễ Tiểu Hiệp đem Tô Châu tông phái từng cái dẹp yên . Trong đủ Tu Đạo Giả, hoặc là hắn bản lĩnh cao cường người, những người này hoặc bị giết hoặc trốn chết, nhưng còn có một phần nhỏ, ở Mễ Tiểu Hiệp dưới sự thôi thúc, bị Xuân Nương nhân cơ hội thu nạp vào Trường Xuân Giáo .

Hiện tại Trường Xuân Giáo, trừ Xuân Nương có Ngũ Trọng Thiên tu vị ở ngoài, mặt khác tụ tập hơn bốn mươi danh người tu đạo hoặc là quỷ quái, võ công cao cường Giáo Chúng hơn hai ngàn người!

Cổ thế lực này, đã hoàn toàn không thua gì Tô Châu đánh thắng địch Phủ . Hơn nữa làm tư nhân vũ trang, nhân số quy mô không có hạn chế, còn đang nhanh chóng phát triển phát triển .

Đương nhiên, bởi thời gian ngắn, tân nhập giáo những người này tốt xấu lẫn lộn, thậm chí đủ rắp tâm hại người hạng người . Nhưng chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp vẫn còn, cũng sẽ không xảy ra vấn đề lớn . Sau đó có thời gian, sẽ chậm chậm thanh lý là được.

Cho nên, tuy là Mễ Tiểu Hiệp bất động Thanh Phúc Tự, nhưng Xuân Nương đã hoàn toàn có thể diệt nó!

"Xuất phát!"

Thanh Phúc Tự chịu Lý Kiến Thành che chở, hiện tại nếu đi cầu viện, Mễ Tiểu Hiệp đương nhiên muốn giả bộ giả vờ giả vịt .

Một ngàn hai trăm Phủ Binh võ trang đầy đủ, một người một ngựa ra đánh thắng địch Phủ, trực tiếp chạy đến Thanh Phúc Tự .

Thanh Phúc Tự khoảng cách đánh thắng địch Phủ cũng không gần, báo tin người chạy tới, Mễ Tiểu Hiệp lại suất binh chạy tới, tốn thời gian rất lâu, sợ rằng Xuân Nương bên kia sớm xong việc .

Quả nhiên, cho dù Mễ Tiểu Hiệp mã bất đình đề, lúc chạy đến cũng đã sắp hừng đông . Mà lúc này nhìn nữa, nguyên bản Phật Môn cổ tháp, đã bị đốt thành một mảnh thanh tịnh đất trống .

Trong phế tích có thật nhiều hòa thượng thi thể, trong có người thường, cũng có người tu đạo . Lúc này cũng không nhìn thấy cái gì người sống, ước đoán hắn bản lĩnh cao cường, sẽ chết tại địa phương khác, sẽ bỏ chạy .

Dù sao tối hôm qua, Trường Xuân Giáo thế nhưng tập thể xuất động, hơn nữa trừ Xuân Nương ở ngoài, Mễ Tiểu Hiệp còn nghĩ đồng dạng Ngũ Trọng

Thiên Sửu Nô phái đi hỗ trợ .

"Ai nha, tới chậm, thực sự là đáng tiếc ."

Mễ Tiểu Hiệp làm bộ làm tịch lắc đầu, sau đó mệnh lệnh thanh lý phế tích, thu nạp thi thể .

Phủ Binh môn đuổi nửa đêm lộ, còn chưa kịp lấy hơi, sẽ mang thi thể, từng cái trong miệng một mạch lầm bầm, cái gì chết con lừa ngốc Xú Hòa Thượng các loại .

"Rốt cục sạch sẽ!"

Nhìn một màn này, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm cầm nắm tay đầu .

Đến tận đây, Tô Châu tông phái đã toàn bộ quét sạch, chỉ còn Trường Xuân Giáo một nhà! Trường Xuân Giáo phát triển Tín Đồ, độc chiếm toàn bộ Tô Châu, lại không trở ngại!

Đại sự đã định, đương nhiên, còn có chút kết thúc công việc công tác .

"Lão đệ ngươi là thế nào làm việc, Thanh Phúc Tự làm sao bị diệt!"

Ngày thứ hai buổi chiều, Vương Tử Đằng đến đánh thắng địch Phủ thấy Mễ Tiểu Hiệp, vẻ mặt sốt ruột .

"Đại nhân, cái này cũng không thể oan uổng ta, ta chẳng những không nhúc nhích Thanh Phúc Tự, còn trước tiên chạy tới trợ giúp . Thế nhưng đáng tiếc, chờ ta lúc chạy đến sau khi, Thanh Phúc Tự đã xong đời ."

Mễ Tiểu Hiệp khiến Vương Tử Đằng ngồi xuống, bất đắc dĩ buông tay một cái .

"Ai! Cái này Thanh Phúc Tự cũng quá không có ý chí tiến thủ, làm sao dễ dàng như vậy liền bị người diệt ."

Vương Tử Đằng thở dài, tiếp tục vẻ mặt nghiêm túc lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp .

"Thái Tử Điện Hạ chẳng mấy chốc sẽ biết việc này, chúng ta phải xuất ra một cái công đạo! Lão đệ ngươi nhanh lên xuất binh, đem cái kia cả gan làm loạn Trường Xuân Giáo triệt diệt trừ!"

"Cái này . . . Đại nhân trước tiên đừng có gấp, đi theo ta xem một vật ."

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên dừng lại, sau đó mang theo Vương Tử Đằng đến Phủ Nha phía sau, một cái đơn độc gian phòng .

Cửa phòng mở ra, chỉ thấy bên trong chỉnh tề từng cái rương lớn . Vương Tử Đằng đang nghi hoặc lúc, Mễ Tiểu Hiệp tiến lên đem mở rương ra, Vương Tử Đằng không khỏi trong nháy mắt trợn to hai mắt, từng rương tràn đầy đều là vàng bạc châu báu!

"Lão đệ ngươi đây là ?"

Vương Tử Đằng trước khi thu Mễ Tiểu Hiệp không ít chỗ tốt, nhưng còn chưa kịp nơi đây một phần mười! Vương Tử Đằng nháy nháy mắt, hỏi lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp .

"Đại nhân, những thứ này cũng không phải là ta, ta một cái Tứ Phẩm quan, cũng không nhiều tiền như vậy."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, nói tiếp .

"Những thứ này đều là Trường Xuân Giáo đưa tới, ủy thác ta hiếu kính đại nhân ngài ."

"Trường Xuân Giáo!"

Vương Tử Đằng bỗng nhiên ngẩn ra, có chút kinh ngạc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Vương Tử Đằng không ngu ngốc, hiện tại cái nào vẫn không rõ, nguyên lai Mễ Tiểu Hiệp cùng Trường Xuân Giáo có cấu kết!

Thật coi như Mễ Tiểu Hiệp không nói, các loại qua một thời gian ngắn, mọi người phát hiện Trường Xuân Giáo còn êm đẹp, mọi người cũng đều hiểu . Dù sao Mễ Tiểu Hiệp diệt Tô Châu sở hữu tông phái, chỉ cần buông tha Trường Xuân Giáo .

"Lão đệ, ngươi đây chính là chơi với lửa ."

Một lát, Vương Tử Đằng sắc mặt khẽ hơi trầm xuống một cái .

"Đại nhân lo lắng, không phải là như thế nào hướng Thái Tử Điện Hạ ăn nói ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sắc mặt như thường nói đạo .

"Lúc này Thanh Phúc Tự đã hủy, coi như trùng kiến, cũng không phải tạm thời sự tình . Hoặc là lại giúp đỡ hắn Phật Môn tự miếu, nhưng muốn phát triển, cũng phải không thiếu thời gian . Nếu như ở nơi này không đương, bị trộm giáo thế lực xâm lấn, làm sao bây giờ ?"

"Cái này . . ."

Vương Tử Đằng hơi trầm ngâm, đây đúng là một vấn đề .

Cái gọi là dân ý không thể trái, trừ triều đình khắp nơi quan viên thái độ ở ngoài, bách tính dư luận hướng phát triển, đối với cạnh tranh Hoàng Vị cũng trọng yếu giống vậy . Đạo Giáo chống đỡ Lý Thế Dân, một ngày Đạo Giáo thế lực chưởng khống Tô Châu, nhất định trắng trợn tuyên dương Tần Vương, làm thấp đi thái tử .

"Đại nhân, Trường Xuân Giáo thức thời, hy vọng có thể đầu nhập vào Thái Tử Điện Hạ ."

"Như vậy . . ."

Vương Tử Đằng lại là một trận trầm ngâm, Trường Xuân Giáo hiện tại Tín Đồ trải rộng Tô Châu . Nếu có bọn họ vì thái tử tuyên truyền, hiệu quả sợ rằng còn vượt qua nguyên lai Thanh Phúc Tự .

"Để bày tỏ thành ý, Trường Xuân Giáo sở hữu Đạo Tràng, chẳng mấy chốc sẽ đổi thành Phật Tự ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sau đó lại thấp giọng nói rằng .

"Trừ căn này phòng đồ đạc ở ngoài, Trường Xuân Giáo còn có thể hơi lớn người cống hiến càng lo xa ý ."

"Còn có càng nhiều!"

Vương Tử Đằng trong nháy mắt trợn to hai mắt, vậy thật phải là chồng chất như núi vàng bạc, nhịn không được một trận ý động . Nhưng ngay sau đó, lại là một trận lo lắng .

"Nhưng Thái Tử Điện Hạ bên kia ?"

"Đại nhân, ta ngươi hai người cùng nhau nêu ý kiến, mọi người đều là vì Thái Tử Điện Hạ làm việc, chẳng lẽ còn có sai à."

". . . Được! Lão đệ nói thế Đúng vậy!"

Vương Tử Đằng ngẫm lại, Thanh Phúc Tự bị diệt đã là sự thực, cùng truy cứu trách nhiệm, chẳng đem Trường Xuân Giáo đưa vào dưới trướng! Thái tử cũng không cổ hủ, điểm đạo lý này còn có thể đã thấy ra .

"Ha ha, vậy cứ như thế . Đại nhân, ngươi đi phía trước uống trà, những thứ này thổ sản ta sẽ sai người trang xa, thừa dịp lúc ban đêm đưa về Kim Lăng ngài quý phủ ."

"Hảo hảo, như vậy tốt nhất ."

Vương Tử Đằng liên tục gật đầu, thầm nghĩ cái này Mễ Tiểu Hiệp là càng ngày càng sẽ làm sự tình .

Trở lại tiền thính, hai người thương nghị một phen, liên danh cho Lý Kiến Thành viết một phần mật thư . Trong thơ trần thuật quan hệ lợi hại, chủ trương ở Tô Châu, thậm chí toàn bộ Giang Nam đạo giúp đỡ Trường Xuân Giáo!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

132 Long Hổ Sơn

Ban đêm, Mễ Tiểu Hiệp lấy ra cái viên này quái trứng, dựa theo Cảnh Huyễn Tiên Tử từng nói, dùng chính hắn tiên huyết nuôi nấng .

"Không biết phải đợi tới khi nào . . ."

Nhìn quái trứng đem Huyết Tích hấp thu, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận cau mày .

Trong khoảng thời gian này càn quét Tô Châu tông phái, Mễ Tiểu Hiệp vẫn đem quái trứng mang theo trên người, tùy thời hút huyết dịch . Hiện tại tứ tháng trôi qua, quái trứng uống máu sợ rằng được có hơn mười thùng, nhưng vẫn không có ấp trứng dấu hiệu .

Cứ theo đà này, không biết còn phải cung cho bao nhiêu tiên huyết, ngẫm lại cũng nhức đầu .

"Rồi hãy nói ."

Nổi gấp cũng vô ích, Mễ Tiểu Hiệp đem quái trứng thu hồi, sau đó lấy ra một đống vật phẩm . Những thứ này đều là càn quét Tô Châu tông phái, Mễ Tiểu Hiệp cướp giật hoặc là cưỡng bức phải đến .

Trong đại lượng dược liệu, bất luận là thuốc bổ vẫn là độc dược, lúc đó đã bị Mễ Tiểu Hiệp ăn luyện hóa . Tuy là đều là phàm gian phổ thông dược liệu, nhưng tích thiểu thành đa, Mễ Tiểu Hiệp Chân Khí số lượng lần thứ hai đề thăng, ước đoán sắp tới liền có thể đột phá Luyện Khí Tứ Trọng Thiên!

Mặt khác luyện hóa đại lượng Độc Tố, toàn bộ bị Mễ Tiểu Hiệp dung nhập Phúc Bảo, dùng độc tính càng mạnh, uy lực càng lớn!

Trừ dược liệu, Mễ Tiểu Hiệp còn được có một lọ đan dược, tên là kim chế đan, có bạch cốt Sinh Cơ kỳ hiệu .

Dư đồ đạc, cơ bản cũng là bí kíp cùng pháp bảo .

Mễ Tiểu Hiệp dẹp yên Tô Châu các Đại Tông Phái, trong người tu đạo sẽ Đào Thoát, sẽ ngược lại gia nhập vào Trường Xuân Giáo, cho nên Mễ Tiểu Hiệp vơ vét tài sản đối tượng cũng không nhiều .

Cuối cùng chỉ đạt được ba quyển Luyện Khí bí kíp, cùng với hai kiện pháp bảo .

Cái này ba quyển bí kíp đều là Dục Giới công pháp, hơn nữa đều tàn khuyết không đầy đủ, thậm chí còn không bằng Mễ Tiểu Hiệp trước khi tu luyện Bạch Thủ Thái Huyền Kinh, thực sự không có giá trị gì .

Dưới so sánh, mặt khác hai kiện pháp bảo nhưng thật ra cũng không tệ lắm .

Nhất kiện Hộ Tâm Kính, thuộc về phòng ngự pháp bảo, bình thường nấp trong trước ngực, nhưng rất nhanh kích phát hộ thân . Còn một người khác trùng túi, tạm thời không có tác dụng gì, thế nhưng rất thú vị .

Cái gọi là trùng túi, là luyện Cổ người quen dùng pháp bảo, có thể dùng đến thu nạp Cổ Trùng . Bề ngoài thoạt nhìn túi tiền cao thấp, nhưng đủ để dung nạp hàng ngàn hàng vạn Cổ Trùng .

Lại nói tiếp, nhưng thật ra cùng Yến Xích Hà kiếm túi không sai biệt lắm, chỉ bất quá trùng túi chứa còn sống trùng .

"Cũng không tệ lắm ."

Đem mấy thứ chỉnh lý một phen, Mễ Tiểu Hiệp ngưng thần tĩnh khí, tiếp tục tu luyện .

Tô Châu đã bình, Trường Xuân Giáo bước tiếp theo muốn đi gặp chu vi hắn châu huyện mở rộng, nhưng trước lúc này cần trước tiên củng cố thế lực . Việc này Xuân Nương liền có thể xử lý, Mễ Tiểu Hiệp vô ích rảnh rỗi, trừ bình thường làm bạn Trầm Tế Nương, phần lớn thời gian đều dùng tu luyện .

Giữa tháng 8, Trung Thu sau đó, Lý Kiến Thành mật thư đưa đến Tô Châu . Tiếp thu Mễ Tiểu Hiệp cùng Vương Tử Đằng kiến nghị, giúp đỡ Trường Xuân Giáo, đối với Thanh Phúc Tự bị diệt một chuyện chuyện cũ sẽ bỏ qua . Mặt khác chống đỡ Trường Xuân Giáo tiến thêm một bước mở rộng, chèn ép Giang Nam Đạo Cảnh bên trong Đạo Giáo thế lực .

Trung tuần tháng chín, thu hoạch vụ thu bắt đầu, Phủ Binh phản hồi Hương . Trường Xuân Giáo đạt được Lý Kiến Thành chống đỡ, đồng thời tiêu hao đại lượng tài vật chuẩn bị Tô Châu quan lại, đối với tân thu nạp Giáo Chúng tiến hành chỉnh đốn, ở Tô Châu thế lực từ từ vững chắc .

". . . Rốt cục đến!"

Trưa hôm nay, Mễ Tiểu Hiệp đang tại Địa Tiên Giới tu luyện, muốn muốn cố gắng đột phá Luyện Khí Tứ Trọng . Nhưng ngoài ý muốn là, so sánh với Luyện Khí, Luyện Thần lại muốn trước một bước đột phá .

Trường Xuân Giáo độc chiếm Tô Châu sau đó, Tín Đồ số lượng bắt đầu tăng lên gấp bội . Cứ như vậy, hương hỏa Nguyện Lực cũng theo đó tăng vọt . Ở đại lượng hương hỏa Nguyện Lực dưới sự ủng hộ, Mễ Tiểu Hiệp Nguyên Thần nhanh chóng trưởng thành .

Tu luyện mười sáu quan, đệ tứ quan là Bảo Thụ quan, chỉ thấy một tòa Thất Trọng Bảo Thụ, trên cây có Thất Sắc cành lá .

Ông!

Theo 1 tiếng ông hưởng rung động, Bảo Thụ quan viên mãn, Mễ Tiểu Hiệp tiến nhập đệ ngũ quan Bảo Trì quan . Cùng lúc đó, Nguyên Thần lần thứ hai

thuế biến Tân Sinh, Luyện Thần tiến nhập ngũ trọng thiên cảnh giới!

"Hô . . ."

Một lát, Mễ Tiểu Hiệp mở mắt, thật dài phun ra một hơi Bạch khí, trong ánh mắt trở nên kích động .

Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên, tiến thêm một bước chính là Lục Trọng Thiên, Lục Trọng Thiên là Dục Giới cực hạn, tiến thêm một bước chính là Sắc Giới tu vị!

Dục Giới danh xưng hồng sắc, đại biểu cụ gặp nguy hiểm tính, Sắc Giới danh xưng hoàng sắc, đại biểu Sơ Khuy Môn Kính . Chỉ có đạt được Sắc Giới tu vị, Trường Sinh đại đạo mới xem như chân chính bắt đầu .

"Ta nói, ta cũng không phải ngươi tùy tùng, cần gì phải phải lấy cùng ngươi tới đây nhi ?"

"Ngươi không phải huynh đệ ta à."

"Đừng lôi kéo làm quen, hai ta nhiều lắm xem như là quen biết, cách bằng hữu đều còn kém xa lắm, chớ nói chi là huynh đệ ."

"Hắc hắc, tùy ngươi nói như thế nào, ngược lại ngươi tất cả đi theo ta ."

". . . Tính ta xui xẻo ."

. . .

Kim Thu tháng mười, trời cao khí sảng, trong núi rừng một mảnh vàng óng ánh . Long Hổ Sơn dưới chân, hai gã nam tử chậm rãi lên núi, chính là Mễ Tiểu Hiệp cùng Lưu Hồng .

Luyện Thần đột phá Ngũ Trọng Thiên, Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, tiếp tục đột phá Luyện Khí Tứ Trọng Thiên . Nhưng hắn mới vừa Luyện Khí hai ngày, đã bị Lưu Hồng bắt lính, kéo đến cái này Long Hổ Sơn .

Năm đó Trương Đạo Lăng từng ở chỗ này Luyện Đan, Đan Thành mà Long Hổ hiện, vì vậy được gọi là . Trương Đạo Lăng ở trên núi thành lập Chính Nhất Đạo, dân gian cũng gọi là Ngũ Đấu Mễ Đạo, sau lại Trương Đạo Lăng được phong làm Thiên Sư, cho nên lại kêu trời Sư Đạo .

Trương Đạo Lăng Vũ Hóa Đăng Tiên sau đó, Đạo Thống kéo dài truyền lưu, các đời Thiên Sư cũng đều bản lĩnh phi phàm . Hiện tại đừng nói là Giang Châu cảnh nội, phóng nhãn toàn bộ Tô Châu, Long Hổ Sơn Thiên Sư Đạo chính là nhất phương Cự Bá .

"Ngươi làm gì thế phải lấy túm ta tới, khiến Lý Bưu cùng ngươi không tốt sao ."

Một bên lên núi, Mễ Tiểu Hiệp một bên oán giận lầm bầm .

Đường Tăng đã bị tiếp đi, chỉ chờ sau khi thành niên tìm đến Lưu Hồng báo thù, lúc này Lưu Hồng bên người sẽ không có cái gì thần tiên . Nhưng tổng chi tiểu tâm sẽ không gây ra sai lầm lớn, Mễ Tiểu Hiệp không muốn cùng hắn quá nhiều dây dưa .

Nhưng lại thiên, không biết là kiếp trước duyên phận, vẫn là đời này Lưu Hồng bằng hữu quá ít, cũng không có việc gì luôn có thể nhớ tới hắn đến .

Lưu Hồng thế thân Trần Quang Nhụy, bây giờ là Giang Châu Tri Châu . Một tháng trước, Giang Châu bỗng nhiên bạo phát dịch bệnh, các nơi danh y thúc thủ vô sách . Mắt thấy tình hình bệnh dịch càng ngày càng nghiêm trọng, Lưu Hồng lòng nóng như lửa đốt .

Lúc này có người hướng hắn nêu ý kiến, sao không thỉnh Long Hổ Sơn Thiên Sư xuất thủ ? Thiên Sư Đạo am hiểu Phù Triện, trị liệu ôn dịch bản chính là bọn họ tin tưởng trò hay .

Lưu Hồng lúc này mới tự mình đi tới Long Hổ Sơn, thỉnh cầu Trương Thiên Sư xuất thủ trừ Ôn . Nhưng ở đến Long Hổ Sơn trước khi, hắn trước tiên riêng đi xem đi Tô Châu đánh thắng địch Phủ, đem Mễ Tiểu Hiệp kéo tới .

"Những đạo sĩ này tính tình cổ quái, hơn nữa đều nói Trương Thiên Sư là Lão Thần Tiên, ta sợ không thể chịu được hắn . Ngươi nhiều đầu óc, lại hiểu chút giả thần giả quỷ thủ đoạn, đến lúc đó có thể giúp ta không ít ."

Đối mặt Mễ Tiểu Hiệp oán giận, Lưu Hồng cười vẻ mặt hàm hậu .

"Ngươi cũng không phải ngốc ."

Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, bỗng nhiên nhiều hứng thú nhìn Lưu Hồng, vừa cười vừa nói .

"Bất quá ngươi đừng quên, ngươi cái này Tri Châu là giả . Coi như ngươi vì bách tính tổ chức nhiều hơn nữa chuyện tốt, một ngày nào đó thân phận bị vạch trần, bách tính sẽ không cho ngươi bên trên cái gì vạn dân ô, vẫn sẽ chửi, dùng Thạch Đầu đập ngươi ."

"Lão Tử mới không quan tâm những chuyện đó, bọn họ kính yêu ta cũng được, mắng ta cũng được, làm quan mặc cho tạo phúc nhất phương, đạo lý này ta còn hiểu!"

Lưu Hồng khinh rên một tiếng, vẻ mặt thản nhiên .

". . . Nói ngươi cái gì tốt ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi kinh ngạc, lắc đầu không có nói cái gì nữa .

Lưu Hồng bản tính bất phôi, thậm chí nói có chút nhân nghĩa, nhưng nghĩ tới ngày khác sau khi kết cục, Mễ Tiểu Hiệp liền một trận tâm lạnh .

"Long Hổ Sơn . . ."

Nếu không có biện pháp cải biến, đơn giản liền không nghĩ, Mễ Tiểu Hiệp đem lực chú ý phóng tới Long Hổ Sơn, lại là một trận chau mày .

Long Hổ Sơn là Đạo Giáo Tổ Đình, Giang Nam từng đạo Giáo Tông phái người đứng đầu giả . Trường Xuân Giáo đã đứng vững Tô Châu, chẳng mấy chốc sẽ ra bên ngoài mở rộng, đến lúc đó khó tránh khỏi với hắn tông phái phát sinh xung đột . Mà trong khó đối phó nhất, chính là Long Hổ Sơn!

Với hắn tông phái bất đồng, Long Hổ Sơn Thiên Sư là triều đình sắc phong . Hơn nữa Trương Đạo Lăng là Lão Tử đệ tử, Lý gia lại được xưng Lão Tử hậu nhân, quan hệ càng phát ra thân cận . Đừng nói Mễ Tiểu Hiệp một cái Tiểu Tiểu đánh thắng địch Đô Úy, chính là công hầu, cũng không dám đối với Long Hổ Sơn thế nào .

Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, nếu sau đó khó tránh khỏi tranh đấu, vừa lúc trước tiên tham thăm dò hư thực . Chí ít gặp mặt đương đại Trương Thiên Sư, xem hắn đến là cảnh giới gì tu vị!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

133 Trương Thiên Sư

Dọc theo trên sơn đạo vùng núi, buổi trưa thời điểm đạt tới chân núi, hai người tới một tòa cung điện trước, cửa chính bên trên giắt sắc phong kim biển, trên viết Thượng Thanh Cung ba chữ to!

Cuối cùng là đến, Mễ Tiểu Hiệp cùng Lưu Hồng đưa lên danh thiếp, ở Đạo Đồng dưới sự hướng dẫn đi trước đại điện .

Vừa đi vừa ngắm cảnh, khắp nơi Thanh Tùng gập lại, thúy Bách Âm U, ban công đền tỏa ra ánh sáng lung linh, trên núi giả có Mi Lộc con vượn, trong hồ cá chép đùa giỡn Tiên Hạc, không hổ là đứng lặng sáu trăm năm Đạo Giáo Tổ Đình .

"Đến, hai vị đại nhân xin tọa, ta đi bẩm báo Chưởng Giáo ."

Bất tri bất giác đã tới đại điện, Đạo Đồng phụng dâng trà thơm dặn một câu, tiếp tục xoay người ly khai .

Trên đại điện cung Tam Thanh, Tứ Ngự, cùng với Nhị Thập Bát Tinh Tú, hương hỏa đang thịnh kéo dài không dứt .

Lưu Hồng không hiểu những thứ này, chỉ để ý ngồi uống trà, Mễ Tiểu Hiệp quan sát chung quanh, không khỏi âm thầm chắt lưỡi . Chính Nhất Đạo đến nay đã sáu trăm năm, lại là Thái Thượng Lão Quân Đạo Thống, khí tượng quả nhiên không giống bình thường .

Không thể không nói, Trường Xuân Giáo cùng Chính Nhất Đạo so với, căn bản không phải gặp sư phụ, mà là khác nhau một trời một vực .

"Phiền phức . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút phạm sầu, muốn cùng Chính Nhất Đạo cạnh tranh địa bàn, khó a .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại liếc liếc mắt tiểu địa đồ, cũng không có phát hiện bảo rương .

Long Hổ Sơn làm Đạo Giáo Tổ Đình, nhất định sẽ có bảo rương tồn tại . Nhưng cụ thể ở nơi nào, một thời còn khó mà xác định . Mễ Tiểu Hiệp tiểu địa đồ, dù sao chỉ có thể biểu hiện phương viên hai dặm phạm vi .

"Chưởng giáo chân nhân đến!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp ở trong đại điện hết nhìn đông tới nhìn tây, cửa bỗng nhiên hô to một tiếng, một gã lão đạo sĩ dẫn vài tên Tiểu Đạo Sĩ tiến đến .

Chỉ thấy lão đạo sĩ được có bảy tám chục tuổi, hạc phát đồng nhan, tinh thần quắc thước, ăn mặc đạo bào màu xanh, cầm trong tay Phất Trần, quả thực một bộ tiên phong đạo cốt .

"Lục Trọng Thiên tu vị . . ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái hắn danh xưng, hồng sắc LV 6 .

Phàm Trần không thể so Địa Tiên Giới, xưng bá một châu đại hình tông phái, Tông Chủ cũng liền Ngũ Trọng Thiên tu vị . Cái này Thượng Thanh Cung Chưởng Giáo Lục Trọng Thiên, là Dục Giới cực hạn, không hổ là Giang Nam đạo tông phái Cự Bá .

"Xin chào hai vị đại nhân ."

"Xin chào Thiên Sư ."

"Đại nhân hiểu lầm, Bần Đạo là Thượng Thanh Cung Chưởng Giáo, nhưng cũng không phải là đương đại Thiên Sư ."

Ba người tiến lên gặp qua hành lễ, nguyên tưởng rằng hắn chính là Trương Thiên Sư, ai biết lão đạo sĩ cười khoát khoát tay .

"Không phải đương đại Thiên Sư ?"

"Vậy bây giờ Thiên Sư là vị nào, lại ở nơi nào ?"

Lưu Hồng cùng Mễ Tiểu Hiệp nhìn nhau, liền vội vàng hỏi .

"Chính Nhất Đạo truyện đến nay lúc, đã là đời thứ mười một Thiên Sư, tục danh bên trên thông xuống Huyền ."

Lão đạo sĩ Thanh Khê đạo nhân, ý bảo Mễ Tiểu Hiệp cùng Lưu Hồng ngồi xuống, nói tiếp .

"Thiên Sư tính tốt thanh cao, quyện với đón đưa, vì vậy ở Long Hổ Sơn đỉnh núi kết một nhà tranh, tu chân dưỡng tính ."

"Nguyên lai là như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm trầm ngâm, Thanh Khê đạo nhân chỉ là Chưởng Giáo, cũng đã là Dục Giới cực hạn tu vị, Thiên Sư Trương Thông Huyền lại được là cảnh giới gì ? Xem tới vẫn là đánh giá thấp Long Hổ Sơn!

"Nói sớm đi, ta đây hiện tại liền lên đỉnh núi, đi cầu kiến Thiên Sư ."

Lưu Hồng có chút nóng nảy, dù sao muộn một hồi, thì có càng nhiều dân chúng chịu dịch bệnh dằn vặt, tiếp tục sẽ đứng dậy lên núi .

"Đại nhân cắt chớ gấp ."

Lúc này Thanh Khê đạo nhân lại đưa hắn ngừng, vừa cười vừa nói .

"Thiên Sư mặc dù ở đỉnh núi, nhưng đạo hạnh phi thường, có thể Hưng Vân giá Vụ, hành tung bất định ."

"Hành tung bất định ? Vậy làm sao bây giờ!"

Lưu Hồng nháy nháy mắt, trong nháy mắt cấp bách, đây không phải là tìm không được ý tứ à.

"Ha hả, đại nhân không cần sốt ruột, chính là tâm thành thì linh ."

Thanh Khê đạo nhân giả vờ thần bí cười cười, giải thích nói rằng .

"Đại nhân cần trai giới tắm rửa, xuyên bố y đạp giầy rơm, tay nâng lư hương du sơn tuần lễ, Thiên Sư thì sẽ hiện thân . Nhưng nếu như không thành tâm chí không kiên, nhất định vô ích đi một lần ."

"Như vậy . . ."

Nghe xong Lưu Hồng lại là một trận cau mày, thầm nghĩ những đạo sĩ này liền yêu cố lộng huyền hư, trực tiếp với hắn xuống núi hiểu rõ trị ôn dịch không là được .

"Được rồi được rồi, chọt nghe ngươi ."

Lưu Hồng tính tình tuy là lỗ mãng, nhưng cũng không dám ở Long Hổ Sơn lỗ mãng .

Bây giờ là Lý độc chiếm thiên hạ, Lý gia tự xưng Lão Tử hậu đại . Mà Trương Đạo Lăng là Lão Tử đệ tử, cho nên Chính Nhất Đạo cùng hoàng thất xem như là quan hệ họ hàng . Lưu Hồng một cái Tiểu Tiểu Tri Châu, đừng nói là Trương Thiên Sư, ngay cả cái này chưởng giáo chân nhân, cũng chưa chắc để hắn vào trong mắt .

Không có cách nào, chỉ có thể dựa theo Thanh Khê đạo nhân từng nói, Lưu Hồng tắm rửa thay y phục, đang cầm lư hương lên núi cầu kiến Thiên Sư . Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn cùng theo một lúc đi, nhìn Trương Thông Huyền đến là tu vi gì .

Nhưng Thanh Khê đạo nhân đưa hắn ngăn lại, nói cầu kiến Thiên Sư phải tâm thành, phải Lưu Hồng tự mình một người mới được .

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, tạm thời ở lại Thượng Thanh Cung, sau đó dùng tham quan mượn cớ đi lang thang khắp nơi, trên thực tế là tìm kiếm bảo rương .

Thượng Thanh Cung làm Chính Nhất Đạo Đạo Tràng, diện tích rất lớn, trừ chân núi chỗ một mảnh cung điện, chu vi còn có hắn rơi Đạo Quan hoặc là kiến trúc, cũng đều là Thượng Thanh Cung sản nghiệp .

Thật cả tòa Long Hổ Sơn, đều thuộc về Chính Nhất Đạo .

Mễ Tiểu Hiệp mở ra tiểu địa đồ, từ Tam Thanh Đại Điện bắt đầu, bốn phía khắp nơi tìm kiếm . Như vậy đi dạo mấy giờ, mắt thấy đã là chạng vạng thời điểm, cũng chỉ thăm dò một khu vực nhỏ .

Tổng cộng tìm được hai bảo rương, đáng tiếc đều là cấp thấp nhất Mộc bảo rương, khai ra một bộ đạo bào cùng mấy đồng tiền, tiện tay ném ở Trữ Vật Không Gian .

"Vào không được a . . ."

Ta ở trong đình viện, nhìn một chỗ đóng chặt cửa cung, Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày .

Long Hổ Sơn khẳng định có cao cấp bảo rương, nhưng đều ở đây một ít khu vực trọng yếu, đều có chuyên môn nhân viên tay nắm cửa, Mễ Tiểu Hiệp căn bản vào không được .

"Rồi hãy nói ."

Tạm thời không có cách nào, Lưu Hồng cũng đã trở về, Mễ Tiểu Hiệp thở dài tạm thời phản hồi đại điện .

"Tình huống thế nào, nhìn thấy Trương Thiên Sư không có ."

Lưu Hồng quả thực đã trở về, đang ngồi ở đại điện ghế trên, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hỏi.

"Phi! Kém chút hù chết đại gia ta, đều là chút Sài Lang Hổ Báo, nào có cái gì Thiên Sư!"

Lưu Hồng vẻ mặt tức giận, thiếu chút nữa thì muốn chửi ầm lên, tuyệt không cho lên mặt ngồi Thanh Khê đạo nhân mặt mũi .

Theo Lưu Hồng nói, hắn đang cầm lư hương đốt Đàn Hương lên núi, sơn đạo gồ ghề khó đi loạn thạch bộc phát, cấn cho hắn đau chân . Cái này còn dễ nói, nhưng hắn mới vừa đi nửa canh giờ, liền gặp phải một con sặc sỡ mãnh hổ!

Lưu Hồng mặc dù sẽ điểm võ nghệ, nhưng chỗ nào đánh cho lão hổ, sợ đến té suýt nữa ngã xuống sườn núi . May mắn con hổ kia hình như là ăn no, liếc hắn một cái đã đi .

Lưu Hồng chưa tỉnh hồn, khẽ cắn môi cứ tiếp tục lên núi, lại đi không có khi nào, lần này lại đụng tới một cái bát to phẩm chất Đại Xà . Đại Xà đầy người lục sắc hoa văn, nói chuyện chính là một trận tinh phong .

Lại đem Lưu Hồng sợ đến đầy người mồ hôi lạnh, té ngay cả, lư hương cũng ngã ven đường bụi cỏ . Cũng may, Đại Xà dường như chỉ là đi ngang qua, thổ thè lưỡi cũng đi .

Lưu Hồng ngồi dưới đất một lát, rồi mới từ bụi cỏ nhặt về lư hương, tiếp tục lên núi .

Chờ mắt thấy nhanh đến đỉnh núi thời điểm, bỗng nhiên gặp phải một gã ngược lại kỵ Hoàng Ngưu, thổi địch Mục Đồng . Nói Thiên Sư biết hắn ý đồ đến, đã xuống núi hiểu rõ trị ôn dịch đi, khiến Lưu Hồng đường cũ trở về .

"Biết cái đếch gì! Hắn cũng không thấy ta! Làm sao sẽ biết ta tới ý!"

Sau khi nói xong, Lưu Hồng vẫn là một trận tức giận bất bình .

"Ha hả, Trần đại nhân, ngươi bỏ qua ."

Lúc này, Thanh Khê đạo nhân bỗng nhiên cười cười, nói rằng .

" cưỡi trâu Mục Đồng, chính là đương đại Thiên Sư a ."

". . . Ngươi nói cái gì!"

Không chỉ có là Lưu Hồng, ngay cả Mễ Tiểu Hiệp cũng trợn to hai mắt, vẻ mặt khó có thể tin .

Thanh Khê đạo người cũng đã 70 - 80, Trương Thiên Sư không được gần trăm tuổi, tại sao có thể là hài đồng dáng dấp ? Lẽ nào hắn tu thành thần tiên không được, có thể Phản Lão Hoàn Đồng!

"Hai vị không biết, cái này thay trời sư chính là tân nhậm, mặc dù tuổi tác còn Ấu, nhưng đạo pháp phi thường ."

Nhìn ra hai người nghi hoặc, Thanh Khê đạo nhân giải thích nói rằng .

"Hắn nếu nói đã xuống núi, đó chính là xuống núi hiểu rõ trị ôn dịch đi ."

"Như vậy . . ."

Lưu Hồng kinh ngạc, tiếp tục lại là vẻ mặt mừng như điên . Nếu như Trương Thiên Sư đã xuất thủ, Giang Châu bách tính thì có cứu!

Mễ Tiểu Hiệp lấy lại tinh thần, tâm lý lại vẫn là một trận kinh ngạc . Mười mấy tuổi Thiên Sư, chí ít đã là Sắc Giới tu vị, cái này cần là bực nào thiên phú!

Sắc trời đã tối, Lưu Hồng cùng Mễ Tiểu Hiệp ăn chay cơm, đơn giản ở Thượng Thanh Cung tạm túc một đêm, chuẩn bị sáng mai xuống lần nữa vùng núi ly khai .

"Hắc hắc, quá tốt ."

Mễ Tiểu Hiệp mừng thầm trong lòng, thừa dịp bóng đêm, hắn vừa vặn dạ thám Long Hổ Sơn, nói không chừng có thể tìm tới cao cấp bảo rương!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

134 đêm khuya Long Hổ Sơn

Đêm khuya, dưới màn đêm Long Hổ Sơn một mảnh yên tĩnh .

Nhiều chỗ đều đã tắt đèn, chỉ có Tam Thanh Đại Điện, cùng với hắn cung phụng thần tượng Đường điện, đèn chong quanh năm bất diệt . Trừ trị thủ Đạo Đồng, hoặc là gõ mõ cầm canh tuần tra đạo sĩ, đại đa số đạo sĩ cũng đã ngủ say .

"Đi đâu đây . . ."

Tuần thú đạo sĩ đi qua, trong góc tường bỗng nhiên chui ra một cái bóng đen, chính là Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp dựa chính là khai bảo rương, như thế nào lại vào Bảo Sơn mà vô ích trở về . Bất quá không giống với địa phương khác, Long Hổ Sơn rất nhiều người tu đạo, hơn nữa trong đủ cao thủ, Mễ Tiểu Hiệp phải càng cẩn thận e dè hơn .

Suy tư chỉ chốc lát, nhìn bốn phía, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp hướng đông nam chạy đi .

Lúc ban ngày sau khi chứng kiến một tòa vườn, vườn cửa đóng kín, ngoài ra còn có Nhất Trọng Thiên tu vị đạo sĩ gác, chắc là cái quan trọng hơn địa phương . Càng là trọng yếu địa phương, Việt có thể ngưng tụ bảo rương, Mễ Tiểu Hiệp chuẩn bị trước tiên đi nơi này tra xét tra xét .

"Không ai . . ."

Sắp tới đạt đến vườn bên ngoài, cũng không nhìn thấy thủ vệ . Mễ Tiểu Hiệp đề khí thả người nhảy, ung dung rơi vào trong nhà .

"Địa phương nào ?"

Ngẩng đầu nhìn lên, một mảnh đất hoang, trồng rất nhiều Thanh Tùng cây trắc bá, trong không khí lộ ra một cổ bùn đất hư thối mùi . Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, một bên đi vào trong, vừa quan sát tiểu địa đồ .

". . . Xui!"

Đi khoảng chừng thời gian một nén nhang, Mễ Tiểu Hiệp rốt cuộc biết đây là đâu . Chỉ thấy tảng lớn tảng lớn phần mộ, nơi đây dĩ nhiên là Long Hổ Sơn đạo sĩ Lăng Viên .

Không thể không nói, quả thực đủ xui . Nhưng bất kể hắn là cái gì địa phương, chỉ cần có bảo rương là được, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục hướng phía trước . Lại đi một hồi, bỗng nhiên mở to hai mắt, có!

Tiểu địa đồ sát biên giới xuất hiện một tòa phòng nhỏ, đang ở trong phòng nhỏ, có một màu đồng bảo rương tiêu chí .

"Cũng không tệ!"

Mặc dù không là kim, ngân bảo rương, nhưng cuối cùng là có thu hoạch, Mễ Tiểu Hiệp một trận mừng rỡ, tiếp tục liền chạy tới .

"Có người . . ."

Cùng tiểu địa đồ bên trên biểu thị giống nhau, một tòa không nhà gỗ lớn, nhưng bên trong đèn sáng trưng . Mễ Tiểu Hiệp đâm thủng giấy cửa sổ vừa nhìn, chỉ thấy bên trong thờ phụng rất nhiều Linh Vị, đốt hương nến, có một tiểu đạo đồng phụ trách trị thủ .

Mà đang ở gian phòng một cước, một con màu đồng bảo rương lóe ra nhàn nhạt Bảo Quang .

Tiểu Đạo Đồng chỉ là người thường, nhưng nếu như bị hắn gặp được, sợ rằng sẽ tạo thành không tất yếu phiền phức . Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, từ trong lòng ngực móc ra một cái chuông, sau đó lặng lẽ đẩy cửa đi vào .

Hiện tại đã là đêm khuya, Tiểu Đạo Đồng phụ trách trong coi vật dễ cháy, nhưng dù sao tuổi còn nhỏ không chịu đựng được, lúc này đang ngồi ở trên bồ đoàn ngủ gật .

Đinh linh linh ~ keng chuông ~

Lúc này, bên tai một trận thanh thúy tiếng chuông vang lên, Tiểu Đạo Đồng nếu không không có tỉnh, ngược lại càng phát ra buồn ngủ . Dần dần, ý thức dường như chìm vào trong nước, càng ngày càng không rõ .

"Thành ."

Chứng kiến Tiểu Đạo Đồng đầu cúi qua một bên, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, thu hồi Lục Lạc Chuông, chạy về phía góc nhà màu đồng bảo rương .

Chuông này là Nhiếp Hồn Linh, Mễ Tiểu Hiệp trước đây từ Bích Châu bắt chẹt phải đến, có mê mê hoặc lòng người tác dụng . Chỉ là hạ phẩm Pháp Khí, phàm là tâm chí kiên định, hoặc là người tu đạo, cũng rất khó có tác dụng . Nhưng đối phó với loại này chính phạm khốn Tiểu Đạo Đồng, nhưng thật ra chánh hợp thích .

"Gợi ý: Tu đạo Tu Tâm, muốn tu đạo trước tiên Tu Tâm . . ."

Màu đồng bảo rương cũng cần chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp lúc này kiểm tra manh mối, tiếp tục cũng không khỏi nhướng mày .

Cái gì tu đạo Tu Tâm, muốn thu được chìa khoá, lại muốn có đạo tâm . Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt mộng ~ bức, hắn ngay cả cái gì là Đạo tâm cũng không biết, đi đâu tu đi ?

"Không may ."

Xem ra con này bảo rương là khó có thể tới tay, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng chấp nhất quấn quýt, quả đoán xoay người ly khai .

Long Hổ Sơn quá lớn, lại là Đạo Giáo Tổ Đình, con này bảo rương không được, còn có hắn bảo rương . Nhanh chóng ra Lăng Viên, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục đi địa phương khác tra xét .

Ban ngày đã quan sát qua địa hình, hiện đang làm việc muốn thuận tiện rất nhiều . Sau một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp liên tiếp tra xét ba cái địa phương, rốt cục lại phát hiện một con màu đồng bảo rương .

"Gợi ý: Thu được đan dược một lọ!"

Không nghĩ tới là, con này màu đồng bảo rương chỉ cần Tường Giải Đạo Đức Kinh, liền có thể được chìa khoá . Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước hơn vạn quyển sách, Tường Giải Đạo Đức Kinh thì có khó khăn gì .

Thuận lợi đạt được chìa khoá, khai ra một lọ Tụ Khí Đan .

"Quá tốt!"

Tụ Khí Đan cũng không hiếm thấy, nhưng có thể đề thăng Chân Khí . Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí đã tại đột phá điểm tới hạn, cái này một lọ tổng cộng mười hai hạt Tụ Khí Đan, cũng đủ hắn đột phá Luyện Khí Tứ Trọng .

Tâm lý một trận vui vẻ, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không có lập tức ăn luyện hóa, tạm thời thu hồi, tiếp tục đi địa phương khác thăm dò . Sau khi trời sáng ly khai Long Hổ Sơn, sẽ không cơ hội tốt như vậy, hiện tại muốn dành thời gian .

Từ trong tới ngoài không ngừng thăm dò, bất tri bất giác đã tới Thượng Thanh Cung ngoại vi . Nơi này có Nhất Phiến Thạch Lâm, lúc ban ngày sau khi không nhìn thấy cụ thể thủ vệ, nhưng treo nghiêm cấm đi vào bài tử, thực sự có chút khả nghi .

"Động tĩnh gì . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đi vào rừng đá, muốn nhìn một chút bên trong đến có cái gì . Nhưng còn chưa đi được mấy bước, chợt nghe một trận mảnh nhỏ tỏa âm thanh .

Lẽ nào bên trong có người ?

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, vội vã ẩn thân một tảng đá lớn phía sau, sau đó lặng lẽ lộ ra một con mắt tham quan .

Chỉ thấy cách đó không xa trên đất trống, một cái thổ bao chậm rãi hở ra, thanh âm chính là từ nơi đó phát sinh . Thổ bao càng ngày càng cao, theo bùn đất lăn xuống, một con Thạc Đại Lão Thử từ bên trong chui ra ngoài .

"Con chuột . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, con chuột này đầy đủ dài một thước, so với phổ thông con chuột đại xuất gấp đôi! Hơn nữa tối trọng yếu là, danh xưng rõ ràng là hồng sắc, đẳng cấp LV 1!

Nhất Trọng Thiên Lão Thử Tinh ?

Chính là Nhất Trọng Thiên, Mễ Tiểu Hiệp đương nhiên không để vào mắt . Nhưng hắn nghi hoặc là, Long Hổ Sơn đường đường Đạo Giáo Tổ Đình, tại sao có thể có Tinh Quái ? Chính Nhất Đạo Hàng Yêu Phục Ma, lẽ ra những thứ này Tinh Quái tránh đều tránh không kịp, lẽ nào cái này chuột nhỏ lạc đường ?

Xèo xèo!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp buồn bực thời điểm, phía sau bỗng nhiên truyền đến 1 tiếng chi gọi, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy một đôi Xích mắt đỏ bay đến giữa không trung, đang nhanh chóng hướng hắn tiếp cận .

Nhìn kỹ lại, thình lình chính là một con chuột tinh . Này Lão Thử Tinh đã nhảy lên, đang đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp . Xem nó lộ ra dài gần tấc răng cửa, sợ rằng có thể đơn giản cắn đứt xương người đầu .

Xuy!

Lão Thử Tinh đã đến phụ cận, nhưng sau một khắc một tiếng vang nhỏ, đã bị chém thành hai đoạn rơi xuống đất . Nhìn nữa Mễ Tiểu Hiệp, Trảm Yêu Kiếm đã nắm trong tay, cả vật thể xanh đậm .

Chính là Nhất Trọng Thiên Lão Thử Tinh, há lại có thể chống đỡ Trảm Yêu Kiếm phong mang .

Xèo xèo! Chi!

Mễ Tiểu Hiệp đang đắc ý, bỗng nhiên lại là một mảnh chi gọi . Ngẩng đầu nhìn nữa, không khỏi một trận tê cả da đầu .

Chỉ thấy trên mặt đất liên tiếp gồ lên từng cái thổ bao, sau đó từng cái con chuột từ bên trong chui xuyên, trong nháy khắp nơi đều có, toàn bộ đều là Nhất Trọng Thiên tu vị!

Xèo xèo! Chi!

Sau một khắc, những con chuột này tinh thật giống như phát cuồng giống nhau, chi kêu đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp .

"Chết!"

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, Trảm Yêu Kiếm múa kín không kẽ hở, đem quanh thân bảo vệ . Nhào lên thử tinh phàm là đụng tới kiếm phong, trong nháy mắt chính là một kiếm lưỡng đoạn!

Quả thực giống như trời mưa giống nhau, Lão Thử Tinh thi thể bùm bùm hạ xuống, rất nhanh đã phô khai đầy đất .

"Ghê tởm!"

Đơn giản Trảm Sát, nhưng Lão Thử Tinh số lượng thực sự nhiều lắm, nhưng lại ở liên tục không ngừng từ dưới đất chui ra, Mễ Tiểu Hiệp lại là nhướng mày, cái này không biết còn có bao nhiêu .

"Không xong!"

Vừa rồi một thời thất thần, trên tay không khỏi chậm một phần, một con chuột lướt qua kiếm quang, hung mãnh kính lao thẳng về phía Mễ Tiểu Hiệp mặt .

Oành!

Trảm Yêu Kiếm đã tới không kịp, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên nói chuyện, một viên tròn vo hạt châu phun ra, trực tiếp đem cái này con chuột tinh đập bạo nổ, đúng là hắn không ngừng Tế Luyện Phúc Bảo .

Phúc Bảo còn chưa phải là rất mạnh, nhưng đối phó với loại này Nhất Trọng Thiên Lão Thử Tinh, vẫn là dư dả .

"Toàn bộ đi tìm chết!"

Đã giết rất nhiều, nhưng Lão Thử Tinh số lượng ngược lại càng ngày càng nhiều, Mễ Tiểu Hiệp sầm mặt lại, mấy trăm cầm tinh thần lực ngưng tụ Tiểu Kiếm bay ra, giống như Thiên Nữ Tán Hoa bắn về phía đàn chuột .

Trực tiếp công kích Nguyên Thần, phân tán Thần Thứ Thuật tuy là lực đạo hữu hạn, nhưng đủ để đối phó những con chuột này tinh . Một vòng sau đó, chu vi Lão Thử Tinh trong nháy mắt chết một mảnh .

"Thật là lợi hại tiểu tử!"

Đúng lúc này, một cái thanh âm khàn khàn vang lên, rừng đá ở chỗ sâu trong chui ra một con đặc biệt quý danh con chuột, nhìn qua cùng một con Thổ Cẩu giống như .

Mà nhìn nữa nó danh xưng, rõ ràng là LV 6!

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

135 cấm chỉ bị phá

"Thật lớn một con chuột . . ."

Lục Trọng Thiên tu vị Thử Vương, Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, đồng thời tâm lý không khỏi kỳ quái .

Nhất Trọng Thiên phổ thông Lão Thử Tinh, bởi vì trí lực rất thấp, đi nhầm vào Long Hổ Sơn còn tình hữu khả nguyên . Nhưng Lục Trọng Thiên Thử Vương, miệng nói tiếng người, chỉ số IQ cũng hoàn toàn không thua gì nhân loại, không nên không biết Long Hổ Sơn là địa phương nào .

"Lẽ nào . . ."

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, lẽ nào đây không phải là đi nhầm vào, mà là chủ mưu lẻn vào!

Nếu như là như vậy, miễn cưỡng nói xuôi được, nhưng tiếp tục lại có một vấn đề . Thử Vương tại sao muốn lẻn vào Long Hổ Sơn, hơn nữa tối trọng yếu là, nó chính là Lục Trọng Thiên tu vị, nhiều lắm còn có một nhóm thử Tử Thử Tôn, dựa vào cái gì dám xông vào Long Hổ Sơn ?

Dù sao coi như Trương Thiên Sư không hề, Long Hổ Sơn cũng là chân chính long đàm hổ huyệt!

Ầm ầm!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc lúc, bỗng nhiên 1 tiếng nổ rất lớn, dường như bị vẫn thạch đánh lên giống nhau, cả tòa Long Hổ Sơn đều đung đưa!

"Cạc cạc! Rốt cục bắt đầu!"

Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, đối diện Thử Vương lại một trận cười quái dị, vẻ mặt đắc ý .

". . . Nguyên lai là như vậy!"

Tiếng oanh minh tiếp tục liên tiếp truyền đến, dường như ở va chạm cái gì, Mễ Tiểu Hiệp cũng trong nháy mắt hiểu được .

Đây cũng không phải là đơn thuần lên vào, mà là lắm lời tấn công núi! Mặc dù không biết cụ thể là cái nào phe thế lực, nhưng thực lực nhất định không thể khinh thường, cái này Lục Trọng Thiên tu vị Thử Vương, cũng chẳng qua là thám báo mà thôi!

Xèo xèo!

Mễ Tiểu Hiệp vừa mới hiểu được, Thử Vương bỗng nhiên 1 tiếng chi gọi, đàn chuột trong nháy mắt gây rối . Lúc này nhìn nữa, một con con chuột lớn cùng đánh thuốc kích thích giống nhau, con mắt đỏ rỉ máu, sau một khắc liền điên cuồng đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp .

"Trấn!"

Tình huống không hay, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, giơ tay lên tế xuất vạn dân tháp .

Vạn dân tháp ném ra...(đến) giữa không trung, bỗng nhiên thành lớn sao, đầy đủ cao 20m, sau đó trùng điệp rơi xuống đất . Tiếp tục chỉ nghe ầm ầm nổ, một mảnh Lão Thử Tinh trong nháy mắt bị đập thành thịt nát!

Trước khi, những con chuột này tinh tuy là mưu đồ gây rối, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không còn làm chuyện tốt . Cho nên không dám gây ra đại động tĩnh, rất sợ kinh động Thượng Thanh Cung đạo sĩ .

Nhưng bây giờ người ta cũng bắt đầu tấn công núi, Mễ Tiểu Hiệp còn có cái gì tốt do dự, lúc này mới tế xuất vạn dân tháp . Vạn dân tháp thuộc về thượng phẩm pháp khí, đối phó những thứ này lâu la quả thực một bữa ăn sáng .

Chợt thấy vạn dân tháp, Thử Vương cũng dọa cho giật mình, không nghĩ tới Mễ Tiểu Hiệp còn có lợi hại như vậy pháp bảo . Mà chờ nó lấy lại tinh thần, Mễ Tiểu Hiệp đã thu hồi vạn dân tháp, xoay người chạy .

Lục Trọng Thiên Thử Vương, hơn nữa một đoàn Lão Thử Tinh, kẻ ngu si mới theo chân chúng nó liều mạng đây.

Xèo xèo!

Nhiều như vậy thử Tử Thử Tôn bị diệt, Thử Vương khí râu mép run lẩy bẩy, chi kêu một tiếng liền truy . Mà mới vừa rồi còn có chút kinh hoảng đàn chuột, khi lấy được Thử Vương mệnh lệnh sau đó, lập tức lại không sợ chết, hướng về phía Mễ Tiểu Hiệp theo đuổi không bỏ .

"Phiền phức . . ."

Vừa chạy, Mễ Tiểu Hiệp quay đầu liếc liếc mắt, chỉ thấy khắp nơi đều có con chuột, đông nghịt giống như sóng triều .

Chính là con kiến bao nhiêu gặm chết voi, huống chi là Nhất Trọng Thiên tu vị Lão Thử Tinh . Hơn nữa phiền toái nhất là, con chuột chủng tộc ý thức mạnh, hơn nữa trí lực rất thấp, đối với Thử Vương tuyệt đối phục tùng, hành động thống nhất lại càng đáng sợ hơn .

Cũng may, những thứ này phổ thông Lão Thử Tinh tốc độ một dạng, Mễ Tiểu Hiệp toàn lực thi triển Vân Long Tam Chiết, hơn nữa chuyên thiêu địa thế gồ ghề địa phương chạy, cuối cùng là dần dần kéo dài khoảng cách .

"Di, đi đâu . . ."

Lại chạy một hồi, Mễ Tiểu Hiệp quay đầu liếc mắt một cái, bỗng nhiên không gặp con kia Thử Vương .

Oành!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc thời điểm, phía trước bỗng nhiên nhất thanh muộn hưởng, bụi đất tung bay, Thử Vương từ một chỗ trong hố nhảy ra . Thử nổi Thạc Đại Môn Nha, trực tiếp đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp .

" Chửi thề một tiếng !"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi bạo nổ một câu chửi bậy, cái này Thử Vương dĩ nhiên len lén đào thành động đi vòng qua phía trước, hơn nữa nó đào thành động tốc độ, dường như so với trên mặt đất chạy còn nhanh hơn.

"Chết!"

Lúc này, Thử Vương gầm lên giận dữ Thạc Đại Môn Nha đã đến phụ cận, hung hăng gặm hướng Mễ Tiểu Hiệp .

Động vật thành tinh đại thể Luyện Thể, hơn nữa sẽ Trọng Tu luyện trước khi sở trường . Đối với con chuột mà nói, sở trường cũng chính là vậy đối với gặm rương gỗ nhai y phục răng cửa .

Thử Vương tuy là Tiên Thiên không chiếm ưu thế, nhưng dù sao đã tu luyện tới Lục Trọng Thiên . Không ngừng rèn luyện răng cửa, hoàn toàn không thua Trung Phẩm Pháp Khí, gặm thiết hãy cùng gặm pho mát giống như .

Xuy!

Nếu như bị gặm một cái, sợ rằng toàn bộ vai sẽ không, Mễ Tiểu Hiệp cổ tay vặn một cái, trong tay Trảm Yêu Kiếm liền nghênh đón . Tiếp tục chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, Thử Vương gặm thép Phệ thiết môn nha, trong nháy mắt cắt thành hai đoạn .

Pháp Khí cấp bậc Trảm Yêu Kiếm, nhưng phàm là Dục Giới bên trong, bất kể hắn là cái gì đồ đạc, hết thảy một kiếm lưỡng đoạn!

"Ta thảo!"

Răng cửa bị chặt đoạn, Thử Vương hú lên quái dị, ở giữa không trung xoay người một dạng, vội vã lui lại, cũng không biết nó cái này thô tục với ai học . Rơi trên mặt đất, Thử Vương vẻ mặt sợ hãi nhìn Mễ Tiểu Hiệp, hoặc có lẽ là nhìn trong tay hắn Trảm Yêu Kiếm .

"Ngươi cho lão tử chờ!"

Giằng co một hơi thở, Thử Vương lược câu tiếp theo ngoan thoại, sau đó vừa cúi đầu chui xuống dưới đất .

Chờ Mễ Tiểu Hiệp phản ứng kịp, trên mặt đất cũng chỉ thừa lại một cái thổ động .

"Thật là lợi hại đào thành động bản lĩnh ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận chắt lưỡi, thật không hổ là con chuột thành tinh .

Nhưng mặc kệ thế nào, hắn vừa rồi một kiếm đã dọa lui Thử Vương . Tốt nhất chứng minh, nguyên bản theo đuổi không bỏ đàn chuột, hiện tại đã nhanh chóng thối lui . Nghĩ đến cũng đúng, dù sao cũng là con chuột, có thể bao lớn lá gan .

"Không biết tình huống thế nào ."

Lui đàn chuột, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt nghiêm túc, vội vàng hướng Tam Thanh Đại Điện chạy đi .

Không biết là cái nào phe thế lực tiến đánh Long Hổ Sơn, hiện tại tình hình chiến đấu thì như thế nào . Dọc theo đường đi chỉ thấy được chỗ đèn Hồng thông minh, Thượng Thanh Cung trong một mảnh hoảng loạn . Mà sấm rền giống như nổ, từ đầu đến giờ sẽ không có dừng lại .

"Mễ Tiểu Hiệp! Ngươi có thể tính đến!"

Trong đại điện, Lưu Hồng hòa thanh suối đạo nhân, còn có hắn đạo sĩ tụ chung một chỗ . Chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp chạy tới, Lưu Hồng vẻ mặt kinh hỉ .

Vừa rồi gặp chuyện không may sau đó, lập tức Hữu Đạo sĩ đưa hắn tiếp đến đại điện, nhưng duy chỉ có không gặp Mễ Tiểu Hiệp . Tình huống nguy cấp, Lưu Hồng thật lo lắng Mễ Tiểu Hiệp gặp phải nguy hiểm gì . Hiện tại thấy hắn bình an trở về, cuối cùng là yên tâm .

"Đạo trưởng, tình huống bây giờ như thế nào ."

Tiến nhập đại điện, chỉ thấy đủ người tu đạo, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục hướng Thanh Khê đạo nhân hỏi.

"Một đám Sơn Tinh dã quái, thừa dịp Thiên Sư xuống núi, hướng thiên mượn lá gan, cũng dám đánh lén Long Hổ Sơn!"

Thanh Khê đạo nhân một tiếng hừ lạnh, tiếp tục lại trấn an nói rằng .

"Bất quá yên tâm, Sơn Trung có Cấm Chế phòng hộ, những Tinh Quái đó tuy là khí thế hung hung, nhưng tuyệt đối không phá nổi Cấm Chế, ngươi chỉ cần đợi ở trong cung liền an toàn ."

Nguyên lai là Tinh Quái, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, trừ mấy thứ này, quả thực cũng không ai dám công kích Long Hổ Sơn . Nhưng Lưu Hồng mới vừa đem Trương Thông Huyền thỉnh xuống núi, Tinh Quái đêm đó sẽ tấn công núi, thời gian này không khỏi quá đúng dịp ?

Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ cười khổ, nếu như lúc này có người hoài nghi hắn và Lưu Hồng là nội gian, hắn cũng không biết làm sao biện bạch .

"Đạo trưởng, Cấm Chế dựa vào chứ ?"

Tạm thời mặc kệ hắn, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút lo lắng hỏi. Hắn chính là vừa mới gặp phải một đám Lão Thử Tinh, cái gọi là Cấm Chế dường như một chút tác dụng cũng không có .

"Mét đại nhân yên tâm, Cấm Chế từng trải thay trời sư Gia Trì, có thể nói là lao không thể . . ."

Ầm!

Thanh Khê đạo nhân phá tự còn chưa mở miệng, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, kèm theo xa vời một đạo chói mắt bạch quang . Tận lực bồi tiếp chấn động kịch liệt, cả tòa Tam Thanh Đại Điện đều đang lay động .

"Chưởng Giáo! Không được! Cấm Chế bị phá ra!"

Rất nhanh, một gã Tứ Trọng Thiên tu vị đạo sĩ vội vội vàng vàng vào điện, sắc mặt trắng bệch bẩm báo .

Nghe nói như thế, Thanh Khê đạo nhân khóe miệng co quắp rút ra, sắc mặt rất khó nhìn, cái này vẽ mặt cũng quá nhanh, xấu hổ a .

"Chưởng Giáo! Đầy khắp núi đồi đều là Sơn Tinh dã quái, trong còn có Yêu Vương, nhanh lên tạm lánh, nếu không thì không kịp!"

Tên đạo sĩ kia khẩn nói tiếp, mà cái gọi là Yêu Vương, chính là đã đạt được Sắc Giới tu vị, bắt đầu hóa hình Tinh Quái!

". . . Mọi người đến Phục Ma chi điện tạm lánh đi."

Trầm Mặc một lát, Thanh Khê đạo nhân bất đắc dĩ thở dài nói rằng .

Cầu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

136 Ngộ Hồng mở ra

Phục Ma chi điện, là Long Hổ Sơn trấn áp yêu ma chỗ . Các đời Thiên Sư Hàng Yêu Phục Ma, nếu như gặp phải tội không đáng chết, hoặc là khó có thể Trảm Sát, liền tiện tay ném vào Phục Ma chi điện .

Từ Đệ nhất Thiên Sư Trương Đạo Lăng bắt đầu, Phục Ma chi điện đã hơn 600 năm . Trong trấn áp bao nhiêu yêu ma, không ai nói rõ được .

So sánh với Hộ Sơn Cấm Chế, Phục Ma chi điện có khác cấm chế cường đại . Hơn nữa truyền thuyết, Phục Ma chi điện bản thân liền là nhất kiện pháp bảo lợi hại, từng trải thay trời sư Gia Trì, sớm đã là không gì phá nổi .

"Hy vọng như vậy đi ."

Đối với không gì phá nổi cái từ này, Mễ Tiểu Hiệp đã có chút hoài nghi . Bất quá dưới mắt cũng không có hắn biện pháp tốt, chỉ có thể theo mọi người, đi trước Phục Ma chi điện tị nạn .

Phục Ma chi điện ở vào phía sau núi, nói xa không xa, khoảng chừng thời gian một nén nhang . Chỉ thấy dưới vách đá dựng đứng trong bóng đen, một tòa chu cung điện màu đỏ . Mặt trên giắt tấm biển, chính là Phục Ma chi điện.

Chờ đi tới gần, chính diện hai miếng màu son ô vuông môn, không nữa bọn họ cửa sổ . Trùng điệp dây xích, đầy đủ tiểu nhi cánh tay lớn như vậy . Trên cửa còn dán hơn mười đạo phong bì, mặt trên đang đắp chu ấn, chính là các đời Thiên Sư sở thiếp .

"Các đời Thiên Sư nghiêm lệnh, không được tự tiện mở ra Phục Ma chi điện . Nhưng hôm nay tình huống đặc thù, công việc tòng quyền, nhìn trời sư chuộc tội ."

Thanh Khê đạo nhân thì thầm vài câu, từ trong lòng ngực móc ra chìa khoá, tướng môn khóa lại liên một vừa mở ra . Cùng lúc đó, mặt khác Hữu Đạo sĩ tiến lên, đem mặt trên phong bì cẩn thận bóc, sau đó thích đáng cất dấu .

"Mọi người theo ta vào điện, nhưng thiết mạc đi loạn, thiết mạc đi loạn!"

Rất nhanh, xiềng xích cùng phong bì toàn bộ trừ đi, Thanh Khê đạo nhân hướng mọi người hô to dặn, lúc này mới tướng môn đẩy ra .

Ở Thanh Khê đạo nhân dưới sự hướng dẫn, mọi người dũng mãnh vào Phục Ma chi điện . Tối om nhìn không thấy vật, mấy trăm năm không gặp ánh mặt trời, lộ ra một cổ Âm Hàn .

Hữu Đạo sĩ đốt cây đuốc, lúc này mới rọi sáng một ít . Chỉ thấy trong điện trống rỗng, không có cách gian, cũng không có bất kỳ trần thiết . Chỉ là thỉnh thoảng có thể chứng kiến Thạch Bi, đột ngột lập trên mặt đất .

Mễ Tiểu Hiệp kiểm tra tiểu địa đồ, không khỏi cả kinh, phương viên hai dặm phạm vi, dĩ nhiên không thể hoàn toàn bao dung Phục Ma chi điện . Từ bên ngoài xem chỉ là phổ thông đại điện, bên trong dĩ nhiên chí ít vài dặm sâu, còn đồn đãi đây là một việc pháp bảo lợi hại .

"Không có ?"

Nhưng ngay sau đó, khiến Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày là, tiểu địa đồ trong cũng không có phát hiện bảo rương tiêu chí .

Phục Ma chi điện trọng yếu như vậy vị trí, lý nên có bảo rương tồn tại, Mễ Tiểu Hiệp suy nghĩ, chẳng lẽ là ở càng sâu bên trong, tiểu địa đồ không có hiện ra ?

Trong lúc suy tư, tất cả mọi người đã dũng mãnh vào trong điện, sau đó một lần nữa tướng môn nhà đóng chặt .

"Đời thứ mười Thiên Sư Trương Tử Tường, trấn áp thành hoang Quỷ Vương hơn thế ."

"Đời thứ chín Thiên Sư Trương Phù, trấn áp Tiền Đường gọi Ác Giao Vu Thử . Hi vọng tĩnh tư ngẫm lại lỗi lầm, ba trăm năm sau khi còn tự do ."

. . .

Ở Thanh Khê đạo nhân dưới sự hướng dẫn, mọi người hướng Phục Ma điện ở chỗ sâu trong đi tới . Vừa đi, Mễ Tiểu Hiệp vừa dùng cây đuốc rọi sáng, chỉ thấy trên tấm bia đá có chữ viết .

Viết thiết lập Thạch Bi Thiên Sư tục danh, cùng với trấn áp yêu ma . Có chút cặn kẽ, thậm chí còn viết rõ trấn áp thời gian, cùng với yêu ma hành vi phạm tội, thu phục trải qua .

"Mễ đại nhân không thể vọng động ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đối với Thạch Bi cảm thấy hứng thú, Thanh Khê đạo nhân vội vã nhắc nhở nói rằng .

"Những thứ này chính là Trấn Yêu Bia, một ngày phá hư, phần dưới yêu ma sẽ trốn ."

"Ha hả, đạo trưởng cẩn thận quá mức, những bia đá này rất bền chắc ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiện tay vỗ một chưởng trước mặt Thạch Bi, quả nhiên không chút sứt mẻ .

"Cẩn thận một chút tổng không có chỗ hỏng ."

Thanh Khê đạo nhân khóe miệng co quắp rút ra, không nói gì thêm nữa .

Đi vào trong khoảng chừng trăm mét, mọi người lúc này mới dừng lại, sau đó tìm địa phương mỗi người ngồi xuống nghỉ ngơi .

Ngao ô!

Rống!

Qua chén trà nhỏ thời gian, ngoài điện bỗng nhiên vang lên từng đợt thú hống . Hộ Sơn Cấm Chế bị phá trừ, các đạo sĩ cũng đều trốn đi, những Sơn Tinh đó dã quái đã dũng mãnh vào Thượng Thanh Cung .

Dần dần, bên ngoài thú hống càng ngày càng dày đặc, xem ra chúng nó đã phát hiện mọi người trốn ở chỗ này .

Bên ngoài tụ tập đại lượng yêu ma, đồng thời bắt đầu công kích Phục Ma điện . Tất cả mọi người không khỏi rất gấp gáp, nếu như bị xông vào, vậy thì thật là tận diệt .

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở Lưu Hồng hai bên trái phải, trong tay nắm chặt Trảm Yêu Kiếm, cả người buộc chặt âm thầm cảnh giác .

Ầm!

Ầm!

Âm thanh không ngừng truyền đến, những Sơn Tinh đó dã quái thi triển thủ đoạn, hoặc là gặm cắn hoặc là thi triển pháp thuật, ảnh thực đánh vỡ Phục Ma chi điện .

Mọi người chờ đợi lo lắng, như vậy sống quá thời gian một nén nhang, bên ngoài động tĩnh dần dần nhỏ đi, mà Phục Ma điện vẫn không chút sứt mẻ .

"Xem ra bọn họ vào không được ."

Thanh Khê đạo nhân định thần một chút, mở miệng nói một câu .

Người khác cũng không khỏi thở phào một cái, cuối cùng là an toàn . Nghĩ đến cũng đúng, Phục Ma chi điện trấn áp vô số yêu ma, nào có dễ dàng như vậy bị phá vỡ .

"Chư vị, Thiên Sư chẳng mấy chốc sẽ phản hồi, đến lúc đó yêu ma nhất định chạy trối chết, chúng ta an tâm đợi là được ."

Ngay sau đó, Thanh Khê đạo nhân lại mở miệng nói .

Lớn Tiểu Đạo Sĩ cũng đều âm thầm gật đầu, ngồi xếp bằng, nín thở ngưng thần chờ cứu viện .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghi hoặc, tấm kia Thông Huyền đến tu vi gì, những đạo sĩ này có lòng tin như vậy ? Muốn biết bên ngoài yêu ma vô số kể, hơn nữa trong còn có Sắc Giới tu vị Yêu Vương, lẽ nào Trương Thông Huyền lực một người liền có thể đưa chúng nó đánh đuổi ?

"Có ý tứ ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tạm thời mặc kệ những thứ này. Ngược lại không có gặp nguy hiểm, cầm cây đuốc các nơi chăm sóc Trấn Yêu Bia, trên thực tế, Mễ Tiểu Hiệp thật đang nhìn tiểu địa đồ tìm kiếm bảo rương .

Một hồi nữa, Mễ Tiểu Hiệp ở Phục Ma chi điện đi dạo một vòng, dĩ nhiên một cái bảo rương cũng không tìm được .

"Không đúng . . ."

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, theo lý thuyết phải có bảo rương tồn tại . Nhưng quả thực không có phát hiện bảo rương tiêu ký, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm thở dài, bảo rương xuất hiện vốn là tồn tại tỷ lệ, quả thực không có hẳn là cái này vừa nói .

"Di, cái này là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp phản hồi mọi người nghỉ ngơi địa phương, trên đường cây đuốc chiếu một cái chứng kiến một khối Trấn Yêu Bia, không khỏi dừng lại .

Tấm bia đá này nhìn qua tương đối tân, như là mới vừa mai phục không lâu sau . Hơn nữa kỳ quái là, chính diện không có văn bia, con ở mặt sau có bốn chữ, Ngộ Hồng mở ra.

"Ngộ Hồng mở ra . . . Trần đại nhân ngươi qua đây xuống ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười, hướng về phía cũng đang khắp nơi đi dạo Lưu Hồng vẫy tay .

"Chuyện gì ."

"Ngươi xem một chút cái này, tên ngươi trong không phải mang một Hồng tự sao?"

Lưu Hồng đi tới, Mễ Tiểu Hiệp cười chỉ chỉ trước mặt Thạch Bi . Tuy là mạo danh thế thân Trần Quang Nhụy, nhưng Lưu Hồng vẫn là Lưu Hồng .

"Thật đúng là . . ."

Lưu Hồng chính là một trận mới mẻ, vây quanh Thạch Bi đi một vòng, nhưng ngay sau đó là bất tiết nhất cố .

"Thích, ta hiện tại liền đứng ở nơi này, cũng không còn thấy nó đánh . . . Ai u!"

Một câu nói còn chưa dứt lời, Lưu Hồng bỗng nhiên kêu một tiếng . Nguyên lai tấm bia đá này trên có một khối lợi hại nhô ra, vừa rồi Lưu Hồng tiện tay vỗ, vừa lúc vỗ lên .

"Mẹ, không may!"

Cây đuốc nhất chiêu, chỉ thấy Lưu Hồng lòng bàn tay đậu phộng lớn lỗ nhỏ, máu tươi đầy tay .

"Tại sao có thể có . . ."

Ầm ầm! Ầm!

Mễ Tiểu Hiệp đang nghi hoặc tại sao có thể có gai lúc, bỗng nhiên liên tiếp buồn bực . Hai người không khỏi dọa cho giật mình, lại nhìn một cái, dĩ nhiên chính là trước mặt Trấn Yêu Bia .

Trấn Yêu Bia bắt đầu run rẩy dữ dội, dĩ nhiên thật muốn sụp đổ xu thế!

". . . Không biết thật Ngộ Hồng mở ra đi."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Lưu Hồng, nhìn nhìn lại trên tấm bia đá nhiễm tiên huyết, không khỏi trợn to hai mắt .

"Xảy ra chuyện gì ."

Nghe được động tĩnh, hắn đạo sĩ vội vã chạy tới, khi thấy xao động bất an Thạch Bi, cũng đều sắc mặt đại biến .

"Chúng ta nhưng cái gì cũng sao làm, nhưng thật ra Trần đại nhân bị Thạch Bi đâm rách tay ."

Mễ Tiểu Hiệp vội vã từ chối thêm súy oa, chỉ vào Lưu Hồng nói rằng .

Ầm!

Mà đúng lúc này, càng thêm kịch liệt thanh âm truyền đến, Thạch Bi một trận run rẩy dữ dội, bỗng nhiên nứt ra!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

137 lầm đi yêu ma

Thật mở. . .

Một vết nứt sinh ra, Thạch Bi bỗng nhiên trung gian nứt ra, mặt đất tùy theo sụp đổ, lộ ra một cái đen kịt sâu thẳm Địa Huyệt .

Xì xì xì! Ô ô!

Mọi người kinh nghi bất định, thử thăm dò cầm cây đuốc hướng Địa Huyệt trong chăm sóc, hốt lại chính là một trận tiếng vang kỳ quái, chỉ thấy trên dưới một trăm đạo Xích Mang, cuốn một cổ khói đặc Hắc Phong, từ Địa Huyệt trong bay ra .

Mọi người không khỏi dọa cho giật mình, tứ tán tránh né . Những Xích Sắc đó quang mang ở trên vô ích phi một vòng, bỗng nhiên phân tán bốn phía, trong nháy mắt chạy ra Phục Ma chi điện .

". . . Bẩn bẩn!"

Dị Tượng tiêu thất, thẳng đến một lát lấy lại tinh thần, Thanh Khê đạo sắc mặt người trắng bệch, thì thào nói rằng .

"Đi yêu ma, sau này tất định là Họa nhân gian, thiên đại chịu tội a ."

". . . Quá tốt!"

Thanh Khê đạo nhân cùng trảo mọi người hoảng sợ bất định, Mễ Tiểu Hiệp nhìn Địa Huyệt, con mắt trong nháy mắt trừng tròn xoe, vẻ mặt kích động .

Chỉ thấy nguyên bản đen kịt Địa Huyệt, bỗng nhiên tản mát ra nồng nặc ánh sáng màu tím . Cái này quang mang không thể quen thuộc hơn được, chính là đặc thù bảo rương Bảo Quang!

Vừa rồi ở Phục Ma điện đi dạo một vòng, ngay cả một con Mộc bảo rương cũng không có tìm được . Lúc đó liền cảm thấy kỳ quái, nhưng không có nghĩ tới đây dĩ nhiên cất dấu một con đặc thù bảo rương!

Đặc thù bảo rương với hắn bảo rương bất đồng, tiểu địa đồ thượng không có đánh dấu, còn Mễ Tiểu Hiệp tìm không được .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp đưa tay đụng chạm Địa Huyệt, quả nhiên đạt được cần chìa khoá gợi ý . Cái này xác định là đặc thù bảo rương không thể nghi ngờ, Mễ Tiểu Hiệp lại là trong lòng vui vẻ, tiếp tục kiểm tra chìa khoá manh mối .

"Gợi ý: Tam Thập Lục Thiên Cương, Thất Thập Nhị Địa Sát, 108 yêu ma loạn thế . . ."

". . . Nguyên lai là bọn họ ."

Đạt được chìa khoá manh mối, Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai trợn to hai mắt, vừa rồi đào tẩu yêu ma, lại chính là Lương Sơn 108 Tướng!

Phục Ma chi điện, Ngộ Hồng mở ra, trước khi Mễ Tiểu Hiệp đã cảm thấy quen thuộc, nhưng bởi vì bị Tinh Quái vây khốn, một thời cũng không đoái

hoài tới suy nghĩ nhiều . Cho tới bây giờ đạt được chìa khoá manh mối gợi ý, cái này mới chợt tỉnh ngộ, đây không phải là Thủy Hử truyện khúc dạo đầu à.

Trương Thiên Sư kỳ nhương ôn dịch, Hồng Thái Úy lầm đi yêu ma. Nhưng nơi đây hơi có bất đồng, nguyên tác bên trong Thái Úy Hồng Tín, đổi thành giả Tri Châu Lưu Hồng .

Hai người tên trong đều có một Hồng tự, cho nên kết quả giống nhau, làm gặp phải Lưu Hồng sau đó, Trấn Yêu Bia khai, 108 Tướng nhân cơ hội chạy thoát .

Cái này đặc thù bảo rương, chính là tới từ 108 yêu ma, cho nên chìa khoá điều kiện cũng rất đơn giản, chí ít Trảm Sát ba mươi sáu tên yêu ma, cũng chính là một phần ba!

"Lương Sơn hảo hán à. . ."

Biết rõ ràng tất cả sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi khóe miệng cười nhạt, bị hậu nhân truyền tụng Lương Sơn hảo hán, nguyên bổn chính là yêu ma chuyển thế, đại thể đều không phải là cái gì người tốt .

Nói là Thế Thiên Hành Đạo, nhưng Lương Sơn giết người thường chẳng lẽ còn thiếu ? Trong cá biệt, quả thực có thể dùng giết người như ngóe để hình dung . Tỷ như bị người yêu thích Hắc Toàn Phong Lý Quỳ, giết được hưng khởi, ngay cả người già con nít đều chém .

Trảm Sát Lương Sơn hảo hán có thể có được chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp nhưng thật ra không có gì gánh nặng trong lòng .

Con là duy nhất để cho hắn phạm sầu là, hiện tại 108 yêu ma vừa mới chạy thoát, nếu như là phụ thể trọng sinh, chẳng mấy chốc sẽ hiện thế . Nhưng nếu như là luân hồi chuyển thế, chí ít còn phải các loại hai mươi ba mươi năm .

"Quả nhiên không có dễ dàng như vậy."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ âm thầm thở dài .

Đặc thù bảo rương không bị hạn chế, rất có thể khai ra vượt qua giá trị vật phẩm . Nhưng muốn thu được chìa khoá, điều kiện thường thường thấy qua hà khắc .

Mễ Tiểu Hiệp tổng cộng gặp phải hai đặc thù bảo rương, Ngũ Hành Sơn bảo rương lại muốn cứu ra Tôn Ngộ Không . Tuy là càng khó biểu thị giá trị càng cao, nhưng cái này quả thực quá khó khăn, hầu như là không có khả năng .

Dưới so sánh, lúc này con này đặc thù bảo rương, mặc dù không biết phải đợi tới khi nào, nhưng yêu cầu tốt xấu coi như phúc hậu .

Ầm ầm!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, Địa Huyệt trong bỗng nhiên lại là nhất thanh muộn hưởng . Vừa mới bình tĩnh xuống mọi người lại dọa cho giật mình, chẳng lẽ còn có yêu ma hay sao?

". . . Không được! Đây là sát khí!"

Địa Huyệt trong hắc khí bốc lên, dường như muốn xông tới xu thế . Thanh Khê đạo mắt người trừng lớn, không khỏi thất thanh hô .

108 yêu ma bị trấn áp ở bên dưới mặt, tích súc đại lượng Yêu Khí Ma Khí . Trải qua hơn trăm năm kiềm nén, từ từ chuyển hóa thành sát khí .

Sát khí chẳng những Kịch Độc, hơn nữa có rất mạnh ăn mòn tính, nếu như người thường dính vào, hầu như trong nháy mắt chính là cơ bắp tiêu tan xương tan! Coi như là người tu đạo, cũng không thể hoàn toàn miễn dịch .

Lúc này trong đại điện mọi người, đại đa số đều là đạo sĩ bình thường . Người tu đạo trong, tu vi cao nhất Thanh Khê đạo nhân, cũng không thể ở sát khí trung kiên cầm lâu lắm .

"Hết xong, cái này toàn bộ xong."

Địa Huyệt rất thâm, trong sát khí số lượng khổng lồ, một ngày tuôn ra, nhất định tràn ngập cả tòa Phục Ma chi điện . Đến lúc đó không chỗ có thể trốn, trừ phi là chạy ra Phục Ma chi điện .

Nhưng là bây giờ ngoài điện, còn có Đại Lượng Sơn tinh dã quái, chỉ cần lộ diện một cái, trong nháy mắt cũng sẽ bị gặm không còn sót cả xương.

"Cái này chết chắc ."

Tiến thối lưỡng nan, đã đến tuyệt lộ, trong lúc nhất thời mọi người đại loạn, có chút nhát gan đã bắt đầu kêu rên khóc rống .

Nhưng bất luận thế nào, vẫn chưa có người nào muốn chạy trốn đến ngoài điện . Dù sao ở lại bên trong, bao nhiêu còn có thể kiên trì một hồi . Nếu như trốn đi ra bên ngoài, lập tức sẽ trở thành yêu ma khẩu phần lương thực .

Lúc này duy nhất hy vọng, chính là Thiên Sư nhanh lên phản hồi, tru diệt bên ngoài yêu ma, giải cứu bọn họ . Nhưng Thiên Sư xuống núi cứu trị ôn dịch, coi như nhận được tin tức lập tức phản hồi, chỉ sợ cũng không có chứ nhanh như vậy .

Ầm ầm!

Đúng lúc này, Địa Huyệt lại là một trận buồn bực, sát khí kềm nén không được nữa, bỗng nhiên nhảy vọt tới .

"Chạy mau a!"

Không biết người nào một tiếng hô to, mọi người đều chạy tứ phía .

Sát khí sớm muộn cũng sẽ tràn ngập Phục Ma điện, tuy là không chỗ có thể trốn, nhưng có thể tránh một thời là một thời, có thể trốn rất xa bỏ chạy rất xa .

Mà đúng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp cũng không có trốn, ngược lại tiến lên một bước đi tới Địa Huyệt hai bên trái phải, sau đó duỗi một cái đầu há mồm ra .

Hấp!

Giống như một cái chụp, trực tiếp bao phủ Địa Huyệt cái động khẩu . Chỉ thấy giống như Long hấp thủy, nồng nặc hắc sắc sát khí, trực tiếp bị Mễ Tiểu Hiệp hấp vào trong bụng!

"Chuyện này... Đây là . . ."

Mới vừa rồi còn hoảng loạn mọi người, bỗng nhiên thấy như vậy một màn, không khỏi ngẩn ra, khó có thể tin trợn to hai mắt .

"Quá tốt!"

"Thế nhưng làm được hả, nhiều như vậy sát khí, một người làm sao nuốt xuống ?"

"Đúng vậy, nếu như bụng hắn bị nổ nát, sát khí không phải còn phải tiết lộ ra ngoài ."

. . .

Mọi người không khỏi tinh thần chấn động, sát khí toàn bộ bị Mễ Tiểu Hiệp hút đi, vậy bọn họ liền an toàn . Nhưng tiếp tục lại là một trận lo lắng, rất sợ Mễ Tiểu Hiệp nuốt không nổi nhiều như vậy sát khí . Nhưng bọn hắn không nghĩ, Mễ Tiểu Hiệp hút nhiều như vậy sát khí, có thể hay không trúng độc mà chết .

Lúc này cả tòa Phục Ma chi điện, chỉ sợ cũng chỉ có Lưu Hồng quan tâm Mễ Tiểu Hiệp an nguy, tuy là trong lòng cũng có chút sợ hãi, nhưng vẫn chăm chú đứng ở Mễ Tiểu Hiệp bên người .

Hấp!

Mặc kệ thế nào, đang lúc mọi người nhìn soi mói, Mễ Tiểu Hiệp đem tuôn ra sát khí toàn bộ hấp vào trong bụng . Sát khí liên tục không ngừng, không biết còn có bao nhiêu, nhưng Mễ Tiểu Hiệp nhìn qua cũng không lo lắng, khóe miệng ngược lại mang theo vẻ mỉm cười .

Mễ Tiểu Hiệp ăn đã tiến nhập giai đoạn thứ hai, dạ dày túi như sắt bất úy Kịch Độc . Lúc này hắn đem sát khí hấp vào trong bụng, chẳng những không biết trúng độc, phản cũng có thể đem dung nhập Phúc Bảo .

Sát khí số lượng càng nhiều, Phúc Bảo uy lực nhất định càng mạnh, Mễ Tiểu Hiệp cao hứng còn không kịp, như thế nào lại lo lắng!

Thật coi như không cần ăn thần thông thôn phệ sát khí, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần đem Trảm Yêu Kiếm hướng cái động khẩu vừa để xuống, cũng đủ để trấn áp sát khí . Trảm Yêu Kiếm ẩn chứa đại lượng công đức, tồn tại Chư Tà lui tránh đặc hiệu .

Nhưng làm sao có thể lãng phí đây, Mễ Tiểu Hiệp há miệng, đem sở hữu sát khí một tia không dư thừa hấp vào trong bụng . Như vậy ước chừng hơn nửa canh giờ, tích súc mấy trăm năm sát khí lúc này mới toàn bộ hút khô .

"Ách!"

Mễ Tiểu Hiệp ợ một cái, tiếp tục ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện hóa sát khí, đem dung nhập Phúc Bảo .

Cùng lúc đó, đổ ra một viên Tụ Khí Đan nuốt vào, đơn giản cùng nhau luyện hóa, nhân cơ hội đột phá Luyện Khí Tứ Trọng Thiên!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

138 thỉnh lôi

"Hắn không có vấn đề chứ . . ."

Mọi người tụ chung một chỗ, vẻ mặt khẩn trương nhìn chằm chằm Mễ Tiểu Hiệp cái bụng, rất sợ sẽ bỗng nhiên bạo tạc, sau đó sát khí một tia ý thức tuôn ra .

Nhưng mặc kệ thế nào, trước tiên cách hắn xa xa, trừ Lưu Hồng ở ngoài, tất cả mọi người trốn được rời xa Mễ Tiểu Hiệp địa phương, sau đó đưa cái cổ vẻ mặt tâm thần bất định nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Nhân tính vốn là như vậy, Mễ Tiểu Hiệp cũng không ở ý, hết sức chăm chú luyện hóa sát khí cùng Tụ Khí Đan .

Như vậy nhoáng lên hơn một canh giờ, làm Mễ Tiểu Hiệp đem đệ ngũ hạt Tụ Khí Đan hoàn toàn luyện hóa, Chân Khí số lượng rốt cục đạt được đột phá Tứ Trọng Thiên yêu cầu!

". . . Bắt đầu!"

Mễ Tiểu Hiệp hít sâu một hơi, tiếp tục lại nuốt vào hai hạt Tụ Khí Đan, mượn sung túc linh khí, muốn một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đột phá tứ trọng thiên cảnh giới .

Thời gian chậm rãi trôi qua, Sơn Tinh dã quái còn ở bên ngoài tàn sát bừa bãi, trong đại điện lòng người bàng hoàng . Mễ Tiểu Hiệp toàn lực đột phá, hoàn toàn không bị quấy nhiễu, như vậy nhoáng lên lại là một canh giờ .

Ông!

Bỗng nhiên 1 tiếng rung động ông hưởng, điểm tới hạn trong nháy mắt sụp xuống, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục đột phá Luyện Khí Tứ Trọng Thiên!

"Hô!"

Một lát, thật dài phun ra một hơi Bạch khí, Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn đỉnh đầu danh xưng, đã biến thành LV 4, khóe miệng không khỏi nổi lên vẻ mỉm cười .

Lúc trước, Mễ Tiểu Hiệp cũng đã đang đột phá sát biên giới, lúc này có Tụ Khí Đan trợ lực, đột phá chỉ là nước chảy thành sông .

Dục Giới Lục Trọng Thiên, Mễ Tiểu Hiệp đạt được Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, cuối cùng là nhất phương cao thủ . Nếu như hơn nữa hắn Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên tu vị, vậy coi như là trong cao thủ cao thủ!

Mà thực tế chiến đấu, Mễ Tiểu Hiệp kinh nghiệm phong phú, thủ đoạn phồn đa, lại có thật nhiều pháp bảo hộ thân, sức chiến đấu ở Dục Giới trong đã thuộc về đứng đầu!

Đột phá đáng mừng, nhưng theo cảnh giới đề thăng, gặp phải địch nhân thực lực cũng càng ngày càng mạnh . Tỷ như lúc này ngoài điện Yêu Vương, Mễ Tiểu Hiệp thậm chí không có có một trận chiến dũng khí .

"Tiếp tục ."

Cho nên không để ý tới kích động, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục ăn luyện hóa Tụ Khí Đan . Còn lại năm hạt Tụ Khí Đan, hoàn toàn hấp thu cũng xa không đến Ngũ Trọng Thiên, nhưng ít ra trước tiên củng cố tứ trọng thiên cảnh giới .

"Di, kỳ quái . . ."

Đồng dạng ngồi xa xa Thanh Khê đạo nhân, bỗng nhiên cảm giác Mễ Tiểu Hiệp khí tức chợt hồn hậu rất nhiều, không khỏi ngẩn ra, lẽ nào hắn đột phá ?

Nhưng lúc này bên ngoài có yêu ma vây khốn, Mễ Tiểu Hiệp lại vừa mới nuốt vào đại lượng sát khí, tính mệnh còn ngàn cân treo sợi tóc, làm sao có thể đột phá! Thanh Khê đạo nhân khó có thể tin trợn to hai mắt, cái này không nói đùa chứ ?

Trong lúc nhất thời đắn đo khó định, bất quá có một chút, thời gian dài như vậy trôi qua, cũng không còn thấy Mễ Tiểu Hiệp xuất hiện tình huống gì . Bất luận là Thanh Khê đạo nhân, hay là hắn đạo sĩ, cũng không khỏi yên tâm rất nhiều, xem ra là không biết bạo tạc .

Nguy hiểm tạm thời giải trừ, dày vò cả đêm, không khỏi cảm thấy một trận buồn ngủ, rất nhiều người ngồi xuống đất mà ngủ . Rất nhanh, cái này Âm U khủng bố Phục Ma chi trong điện, liên tiếp vang lên tiếng ngáy nhỏ nhẹ .

Không thể không nói, Nhân Tộc năng lực thích ứng quả thực rất mạnh . . .

"Lớn mật Nghiệt Súc! Dám quấy rầy Long Hổ Sơn!"

Bất tri bất giác, đã sắp muốn hừng đông, bên ngoài bỗng nhiên vang lên quát lạnh một tiếng .

Thanh âm không là rất lớn, dường như khoảng cách cũng rất xa, nhưng nghe rất rõ ràng . Tuy là âm sắc có chút non nớt, lại lộ ra một cổ uy nghiêm .

Mọi người không khỏi một trận kinh hỉ, đây rõ ràng là Thiên Sư thanh âm!

Ầm! Ầm ầm!

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên vang lên liên tiếp tiếng sấm . Phục Ma chi điện không ra quang, nhìn không thấy tình huống bên ngoài . Nhưng chỉ là nghe thanh âm, phảng phất có hàng trăm hàng ngàn Lôi Điện hạ xuống, trong nháy mắt đầy cả tòa Long Hổ Sơn!

Lôi đình oai, cho dù trốn ở Phục Ma trong điện, mọi người cũng không khỏi lạnh run . Mễ Tiểu Hiệp từ lâu đình chỉ tu luyện, đứng lên nghiêng tai lắng nghe, sắc mặt một trận ngưng trọng .

"Trương Thông Huyền! Bản vương cùng ngươi không chết không ngớt!"

"Tiểu Tạp Mao, sau này nhất định giết sạch ngươi đồ đệ Đồ Tôn!"

. . .

Tiếng sấm duy trì liên tục ước chừng lưỡng hơi thở thời gian, sau đó thâm sơn xa xa vang lên vài tiếng chửi bậy, nhưng rõ ràng có chút khí lực không đủ, dường như đã thụ thương .

Cũng chỉ là mắng vài câu mà thôi, sau đó sẽ không có động tĩnh, bên ngoài đại điện mặt hoàn toàn tĩnh mịch .

"Yêu ma đã lui, tất cả đi ra đi."

Quá lớn hẹn một khắc đồng hồ, Trương Thông Huyền thanh âm lần nữa vang lên .

". . . Thiên Sư đã đẩy lùi yêu ma, mọi người theo ta ra ngoài!"

Thanh Khê đạo nhân vẻ mặt hưng phấn, đứng dậy chỉnh lý y quan, lớn tiếng nói, sau đó suất lĩnh mọi người đi về phía cửa .

Hắn đạo sĩ từng cái cũng kích động không thôi, đi lại không khỏi có chút gấp cắt .

Cái này hết ?

Mễ Tiểu Hiệp lại một trận hoài nghi, lúc này mới bao lâu thời gian, đầy khắp núi đồi Sơn Tinh quỷ quái, hơn nữa còn có Sắc Giới tu vị Yêu Vương, lẽ nào dễ dàng như vậy đã bị Trương Thông Huyền đánh đuổi ?

Mễ Tiểu Hiệp có chút không dám tin tưởng, nhưng khi Phục Ma chi điện đại môn mở ra, theo mọi người đi ra, chứng kiến cảnh tượng trước mắt, cả người trong nháy mắt ngẩn người tại đó .

Chính là sáng sớm, vừa mới mặt trời mọc Đông Sơn, ánh nắng ấm áp sái khắp mặt đất . Mà lúc này phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy trong đình viện, trên tường, trên cây, khắp nơi đều là các loại Tinh Quái thi thể!

Có lợn rừng, có Bạch Lộc, có Hổ Báo Sài Lang, bất luận là loại nào Tinh Quái, hiện tại cũng biến thành một đoàn cháy đen, trên người còn mạo hiểm nhàn nhạt khói lửa, trong không khí đều tràn đầy nồng đậm nướng mùi thịt . . .

Mễ Tiểu Hiệp triệt há hốc mồm, các đạo sĩ vẻ mặt kích động, Lưu Hồng len lén xoa một chút nước bọt . . .

"Đạo trưởng, xin hỏi Thiên Sư là tu vi bực nào ?"

Giật mình một lát, Mễ Tiểu Hiệp lấy lại tinh thần, nhịn không được vấn hai bên trái phải Thanh Khê đạo nhân .

"Ha hả, cái này ta cũng không biết ."

Thanh Khê đạo nhân cười cười, cũng không biết có phải hay không thật không biết .

"Thật là lợi hại . . ."

Tuy là vừa rồi trốn ở Phục Ma điện, nhìn không thấy tình huống bên ngoài, nhưng lúc này đại thể có thể nhớ lại . Trương Thông Huyền chạy tới Long Hổ Sơn, chứng kiến đầy khắp núi đồi Tinh Quái, phát tám ngày cơn giận, thỉnh xuống mấy nghìn thần lôi, vô số Tinh Quái trong khoảnh khắc tro bụi!

Không thể không nói, chỉ bằng vào lựu đạn này pháp, Trương Thông Huyền cũng đủ để uy chấn Phàm Trần . Thậm chí nói, coi như tới địa tiên giới, chính là không thể khinh thường nhân vật!

Tàn dư Tinh Quái, ở Yêu Vương dưới sự hướng dẫn thoát đi . Nguy hiểm giải trừ, các đạo sĩ bắt đầu thu nạp thi thể, quét dọn bị giẫm đạp Thượng Thanh Cung . Mễ Tiểu Hiệp chung quanh nhìn sang, vẫn là không thấy Trương Thông Huyền .

Tiện tay diệt bầy yêu, tiếp tục phiêu nhiên nhi khứ (bay đi), mới mười hơn tuổi Trương Thông Huyền, đã túm ép một cái!

"Thỉnh Chưởng Giáo thay cám ơn ông trời sư ."

"Cáo từ!"

Tối hôm qua một đêm, hiện tại Thượng Thanh Cung khắp nơi lộn xộn, Mễ Tiểu Hiệp cùng Lưu Hồng cũng nghiêm chỉnh đứng thêm phiền, buổi sáng thời điểm hướng Thanh Khê đạo nhân cáo từ xuống núi.

"Lúc rảnh rỗi ta đi tìm ngươi uống rượu ."

Trương Thông Huyền ngày hôm qua xuống núi, đã ban thưởng Phù Thủy, Giang Châu ôn dịch giải quyết dễ dàng . Lưu Hồng lo lắng tình hình bệnh dịch, sau khi xuống núi hãy cùng Mễ Tiểu Hiệp chia tay, trực tiếp phản hồi Phủ Nha .

"Vẫn là tính ."

Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, cỡi Tiểu Hắc, cũng trực tiếp phản hồi đánh thắng địch Phủ .

Lại nói tiếp, tối hôm qua huyên lợi hại như vậy, Tiểu Hắc dĩ nhiên chút chuyện không có, xem ra chạy nhanh quả thật có chỗ tốt .

"Giá!"

Thượng Quan đạo, nhớ tới ở Long Hổ Sơn đợi cả ngày, lại từ đầu đến cuối không có nhìn thấy Trương Thông Huyền, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút đáng tiếc .

Nhưng đơn thuần từ mặt bên đến xem, Trương Thông Huyền tu vị cao thâm, thủ đoạn phi thường . Chỉ cần có một mình hắn ở, Trường Xuân Giáo nếu như muốn cùng Chính Nhất Đạo tranh đoạt Tín Đồ, thì không thể dùng lực .

Tuy là chưa thấy Trương Thông Huyền, nhưng lần này Long Hổ Sơn hành trình, Mễ Tiểu Hiệp đạt được một lọ Tụ Khí Đan, sớm đột phá Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, coi như là không sai .

Huống hồ, ở ăn đại lượng sát khí sau đó, Phúc Bảo đã phát sinh triệt biến hóa .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

139 phát triển củng cố

Nói chuyện phun ra Phúc Bảo, vẫn là viên đạn cao thấp, nhưng nhan sắc triệt cải biến đêm đen giấu diếm một đỏ sậm .

Dung nhập đại lượng sát khí sau đó, Phúc Bảo chẳng những trở nên càng cứng rắn hơn, hơn nữa một ngày đánh trúng mục tiêu, sẽ giống như đạn khói giống nhau tuôn ra đại lượng sát khí, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng cực dễ trúng chiêu!

" Không sai."

Mễ Tiểu Hiệp ước đoán một cái, Phúc Bảo uy lực đã không thua gì thượng phẩm pháp khí! Vốn chỉ là tùy tiện lộng lộng, không nghĩ tới thật thành một môn lợi hại thủ đoạn!

Từ Long Hổ Sơn phản hồi đánh thắng địch Phủ, chuyện kế tiếp tình đâu vào đấy tiến hành .

Đánh thắng địch Phủ bên này, đơn giản chính là luyện binh, cùng với thăng cấp trang bị . Mễ Tiểu Hiệp truyền thụ võ công phía trước, mà bây giờ tiền lực hùng hậu, hết thảy đều là nước chảy thành sông, cơ bản đã không cần Mễ Tiểu Hiệp hỏi đến .

Trường Xuân Giáo bên này, ở dẹp yên Tô Châu hắn tông phái sau đó, nhanh chóng ở các huyện đất thành lập tự miếu, phát triển Tín Đồ . Thế lực mở rộng cực nhanh, đã không thể đơn thuần dùng quả cầu tuyết để hình dung, đơn giản là một lần là xong .

Cùng lúc đó, Trường Xuân Giáo thải dùng cường đại tiền tài thế tiến công, đả thông Tô Châu quan trường các đốt . Ở hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp, Vương Tử Đằng giúp đỡ, cùng với thái tử Lý Kiến Thành che chở . Ngắn ngủi trong một tháng, Trường Xuân Giáo ở Tô Châu đã là rắc rối khó gỡ .

Thế lực mở rộng Giáo Chúng tăng vọt, tùy theo xuất hiện có nhiều vấn đề . Mễ Tiểu Hiệp vì thế chuyên môn chế định một phần cơ chế quản lý, minh xác bên trong giáo chức quyền, đồng thời ăn nói Xuân Nương đi vu tổn tinh, đem một ít con sâu làm rầu nồi canh loại bỏ Trường Xuân Giáo .

Như vậy đợi được lễ mừng năm mới thời điểm, Trường Xuân Giáo từ trong ra ngoài, đã chế tạo như thùng sắt!

"Rốt cục có thể bắt đầu ."

Căn cơ đã vững chắc, các phương diện điều kiện cũng đã đạt được, tân niên sau đó, Trường Xuân Giáo chính thức hướng ra phía ngoài mở rộng .

Sở dĩ sáng lập Trường Xuân Giáo, trừ thành lập bản thân ban thế lực ở ngoài, chủ yếu vẫn là vì hoàn thành hệ thống nhiệm vụ . Mà muốn đạt được nhiệm vụ yêu cầu uy chấn nhất phương trình độ, chỉ cần phát triển trở thành Giang Nam đạo nhất lưu thế lực, cũng không cần độc chiếm Giang Nam đạo .

Cho nên đem so với trước ở Tô Châu, Mễ Tiểu Hiệp hiện tại thủ đoạn phải ôn hòa rất nhiều, cũng không phải là một mặt cường ngạnh, mà là vừa đấm vừa xoa .

Một ít tiểu tông phái, không có bối cảnh tông phái, hoặc là bối cảnh không phải rất mạnh tông phái . Nhưng là trước kia xử lý phương pháp, đại quân lái qua, trực tiếp dẹp yên, đồng thời cướp đoạt tài vật .

Một ít có bối cảnh tông phái, thì áp dụng tiền tài mở đường thủ đoạn, trước tiên đầu nhập đại lượng tiền tài, đem địa phương quan phủ đốt đả thông, phủ rút lương tan rã bọn họ bối cảnh .

Khi lấy được địa phương quan phủ chống đỡ sau đó, thành lập tự miếu phát triển Tín Đồ, nhanh chóng phát triển thực lực, đem địa phương nguyên bản tông phái chậm rãi bóp vỡ chiếm đoạt!

Còn như đối phương cũng sẽ bỏ tiền mua thông quan phủ, nguyên nhân làm Trường Xuân Giáo mục đích không ở kiếm lời, cho nên dùng tiền không chút nương tay, một dạng tông phái căn bản không đụng nổi .

Đương nhiên, coi như là vừa đấm vừa xoa, có chút tông phái cũng rất khó lay động, tỷ như Long Hổ Sơn Chính Nhất Đạo .

Chính là không thể trêu vào lẩn tránh nổi, Giang Nam đạo lớn như vậy, cùng lắm đi địa phương khác phát triển .

"Cuối cùng là đi vào quỹ đạo ."

Chờ đến năm hai tháng, Trường Xuân Giáo vững bước phát triển, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới thở phào .

Mặt khác tu vị phương diện, Mễ Tiểu Hiệp vẫn không có giải đãi tu luyện . Nhưng bất luận là Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, vẫn là Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên, đều mới vừa đột phá không lâu sau, lúc này cũng chỉ là đem cảnh giới tiến thêm một bước vững chắc, khoảng cách lần sau đột phá còn thời gian phải rất lâu .

Mà Mễ Tiểu Hiệp cũng không phải vẫn tọa trấn đánh thắng địch Phủ, hoặc là tại Địa Tiên Giới tu luyện . Đợi được tiến nhập tháng tám, hắn dấu chân đã trải rộng Giang Nam đạo .

Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Tiểu Hắc quay lại như gió, cũng không phải đơn thuần du lịch, mà là trảm yêu trừ ma!

"Cũng không tệ lắm ."

Trưa hôm nay, Mễ Tiểu Hiệp đem một đầu xâm phạm thôn trấn lọn rừng tinh trảm dưới kiếm, thu được 100 điểm công đức, không khỏi thoả mãn gật đầu .

Sở dĩ khắp nơi trảm yêu trừ ma, Mễ Tiểu Hiệp đương nhiên là có hắn mục đích, trong điều thứ nhất chính là kiếm lấy công đức!

Thiên địa không Vĩnh Hằng nhân vật chính, Vu Yêu đại chiến, Phong Thần Chi Chiến sau đó, thiên địa nhân vật chính Luân Đáo Nhân Tộc . Cho nên hữu ích Nhân Tộc chính là công, có thể thu được công đức, bị hư hỏng Nhân Tộc tức là ác, có thể thu được nghiệp lực .

Mễ Tiểu Hiệp trước khi càn quét Tô Châu, sát nhân đầy đồng, nghiệp lực vi tích phân kiếm lấy một nghìn mới đình chỉ . Mà dưới so sánh, hắn công đức vi tích phân vẫn rất ít .

Cho nên Mễ Tiểu Hiệp trảm yêu trừ ma, con thiêu những Ngụy đó hại nhân Tộc nguy hại bách tính giết, như vậy liền có thể kiếm lấy công đức .

Lớn thời gian nửa năm, Mễ Tiểu Hiệp đã kiếm lấy sắp tới một nghìn điểm công đức vi tích phân!

"Tiêu hao chín trăm điểm công đức, đề thăng Thần Nông Bách Thảo Kinh độ thuần thục!"

Trước khi từ Lạn Kha Ca Quyết ngộ ra Thần Nông Bách Thảo Kinh, thuộc về Dục Giới cực phẩm kỹ năng, cần ước chừng 900 điểm công đức .

Hiện tại rốt cục góp đủ, Mễ Tiểu Hiệp vọt thẳng đến viên mãn!

Chỉ lệnh hạ đạt, vi tích phân trong nháy mắt đại phúc độ ngâm nước, nhìn nữa ngạch trống, đã biến thành công đức 40, nghiệp lực 1452 .

Cùng lúc đó, Thần Nông Bách Thảo Kinh viên mãn, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt hoàn toàn nắm giữ bộ này Y Thư . Trong sách ghi chép Bách Thảo, nhưng chữa bệnh bách bệnh, phàm là Phàm Trần tật bệnh, Mễ Tiểu Hiệp đều có lại vừa chữa bệnh!

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp, đã có thể gọi là Mễ thần y .

"Thu!"

Đề thăng hết kỹ năng, Mễ Tiểu Hiệp lấy ra Luyện Yêu Hồ, đem lọn rừng tinh Tinh Huyết thu hồi, dùng để cô đọng Âm Châu .

Mà mấy tháng qua này, Mễ Tiểu Hiệp ngưng luyện ra hơn mười miếng Âm Châu, sau đó toàn bộ cho Sửu Nô . Luyện hóa những thứ này Âm Châu sau đó, Sửu Nô tu vị lần thứ hai đề thăng một mảng lớn, đạt được Ngũ Trọng Thiên hậu kỳ, cách cách đột phá Lục Trọng Thiên đã không xa .

Kiếm lấy vi tích phân, cô đọng Âm Châu, trừ hai cái này mục đích ở ngoài, thật Mễ Tiểu Hiệp còn có một cái mục đích, đó chính là tăng kinh nghiệm thực chiến .

Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước tung hoành giang hồ, cùng rất nhiều Võ Lâm Cao Thủ đã giao thủ, kinh nghiệm thực chiến cũng không ít . Nhưng bất kể nói thế nào, này đều là người thường, thủ đoạn tương đối chỉ một . Mà Tu Đạo Giả thủ đoạn trò gian trá chồng chất, Mễ Tiểu Hiệp phương diện này kinh nghiệm cực kỳ khiếm khuyết .

Cho nên mấy tháng qua này, Mễ Tiểu Hiệp cơ bản đều triệu hoán Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ, toàn bộ dựa vào bản thân đối địch . Trước sau Trảm Sát cao thấp Tinh Quái mười mấy con, Trảm Yêu Kiếm pháp càng phát ra thuần thục, kinh nghiệm đối địch cũng gia tăng thật lớn .

"Tướng quân, cảm tạ ngài cho chúng ta trừ mối họa ."

Thu thập thỏa đáng, đang chuẩn bị đi về, bỗng nhiên xông tới một nhóm lớn thôn dân, trong tay đang cầm dưa và trái cây rau xanh, hướng Mễ Tiểu Hiệp nói lời cảm tạ .

"Đây là bản tướng chỗ chức trách, các hương thân tán đi."

Cũng không có thu đồ đạc, Mễ Tiểu Hiệp cười cười khoát khoát tay, tiếp tục liền lên ngựa ly khai .

Trừ công đức, Âm Châu, đánh với kinh nghiệm ở ngoài, còn một người khác thu hoạch, như thế Mễ Tiểu Hiệp trước khi thật không ngờ, đó chính là dân vọng!

Tuy là không có làm cái gì chuyện thật tốt, cũng không có lót đường sửa cầu, nhưng không thể không nói, trảm yêu trừ ma cực dễ giành được chiếm được thôn dân hảo cảm . Mễ Tiểu Hiệp trước khi có một phóng hỏa tướng quân biệt hiệu, mà trải qua hơn nửa năm này sau đó, Giang Nam đạo bách tính đều gọi hắn là dũng mãnh phi thường tướng quân !

Mặc dù không quan tâm danh lợi, nhưng chịu bách tính kính yêu, tóm lại cảm giác không sai .

Tiểu Hắc cước trình nhanh, phản hồi đánh thắng địch Phủ cũng chỉ dùng một ngày . Bất quá lại nói tiếp, từ thu phục Tiểu Hắc, đã qua thời gian hai, ba năm, nhưng vẫn không gặp hắn tu vị đề thăng .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghi hoặc, là bởi vì Luyện Thể dường như khó, hay là bởi vì hắn nguyên nhân ?

"Đoán chừng là bởi vì lười."

Ngẫm lại mấy năm qua này, cho tới bây giờ không gặp Tiểu Hắc phun ra nuốt vào linh khí tu luyện, không có việc gì chính là ăn uống ngủ, tu vị có thể đề thăng mới là lạ chứ .

"Tướng quân, ngài trở về ."

Chạng vạng thời điểm, Mễ Tiểu Hiệp trở lại đánh thắng địch Phủ, lập tức lại có thuộc hạ bẩm báo .

"Sông Tiền Đường có Ngư Yêu tác quái, dân chúng địa phương thỉnh nguyện, hy vọng tướng quân ngài có thể đem Trảm Sát ."

"Ngư Yêu ? Cái gì Ngư Yêu ."

"Hồi bẩm tướng quân, người đến chỉ nói là một cái cực đại Thanh Ngư, thân thể được có dài hơn mười thước . Ở sông Tiền Đường con nước lớn trong bốc lên, cùng thuyền nhỏ giống như, cực kỳ lợi hại ."

"Thanh Ngư . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, gật đầu khiến người nọ lui .

Sắc trời đã tối, cùng Trầm Tế Nương ăn cơm xong, nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai sáng sớm, Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai xuất phát, đi trước Tiền Đường .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

140 Thanh Ngư Lộng Triều

Tháng tám mười tám triều, đồ sộ thiên hạ không!

Sông Tiền Đường khẩu trạng thái như kèn đồng, ở Âm Lịch mười sáu tháng tám tới tháng tám mười tám, thái dương, Mặt Trăng, Trái Đất hầu như gắn bó một đường, nước biển đã bị dẫn triều lực lớn nhất .

Cho nên ở tháng tám mười tám trời cao, sông Tiền Đường sẽ hình thành cực kỳ đồ sộ con nước lớn . Từ trước đây thật lâu, quanh thân bách tính thì có quan triều tập tục, thậm chí có người chuyên môn đường xa mà đến quan triều .

Ngày hôm nay 12 tháng 8, tuy là khoảng cách mười tám còn kém vài ngày, nhưng đê biển thượng đã đứng đầy quan triều người .

"Thanh Ngư tinh . . ."

Con nước lớn còn chưa tới, nhìn bình tĩnh sông Tiền Đường mặt sông, Mễ Tiểu Hiệp lẫn trong đám người, khẽ nhíu mày .

Cô không nói đến Thanh Ngư Tinh Tu vì như thế nào, sông Tiền Đường con nước lớn cuộn trào mãnh liệt, muốn ở trong thủy triều đưa nó Trảm Sát, thực sự không phải chuyện dễ dàng .

"Đến!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư biện pháp, đoàn người bỗng nhiên một trận xao động, rất nhiều người kích động hô to .

Ầm! Ầm ầm!

Chỉ nghe một trận sấm rền giống như tiếng vang, nếu như cùng Vạn Mã Bôn Đằng . Dường như khoảng cách còn rất xa, thế nhưng chỉ chớp mắt, thanh âm đã rất gần .

Hướng mặt sông nhìn lại, vẫn là gió êm sóng lặng . Thẳng đến lại qua chỉ chốc lát, âm thanh càng lúc càng lớn, cái này mới đột nhiên chứng kiến . Vụ mông mông trên mặt sông, mơ hồ một tia trắng, nhanh chóng hướng tây di động .

"Đây chính là sông Tiền Đường con nước lớn . . ."

Lại nói tiếp, Mễ Tiểu Hiệp ở Giang Nam đạo cũng đã đã hơn một năm, nhưng vẫn sự vụ triền thân, vẫn không tới gặp biết cái này nổi tiếng con nước lớn .

Cơ hội khó được, đơn giản tạm thời không muốn Thanh Ngư tinh . Chỉ thấy bạch tuyến nhanh chóng tiếp cận, trong tầm mắt càng ngày càng to, lơ đãng nháy mắt mấy cái, bỗng nhiên thì trở thành chặn một cái bọt sóng cấu thành Thủy Tường!

Ầm ầm!

Thủy Tường nhanh chóng nâng cao, các loại càng về sau, nghiễm nhưng đã cao tám, chín mét! Rất nhanh, con nước lớn xông tới, Bàn Sơn dời lĩnh vẫy hung mãnh nhào tới đê chống sóng, phát sinh 1 tiếng nổ rất lớn .

Quan triều đoàn người cách đến rất xa, nhưng không khỏi dọa cho giật mình . Trong có chút nhát gan, vô ý thức vội vã lui lại .

"Mau nhìn! Mau nhìn! Thật có cá lớn!"

Con nước lớn rút đi, một vòng mới còn chưa tới đạt đến, lúc này bỗng nhiên có người chỉ vào mặt sông hô to .

Mễ Tiểu Hiệp tập trung nhìn vào, quả nhiên, đang phập phồng mặt sông, có một cái cực đại Thanh Ngư du động .

"Thật lớn . . ."

Thanh Ngư lúc này con lộ một khối lưng, thì có dài ba, bốn mét, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm ước đoán, Thanh Ngư toàn thân được có dài mười hai, mười ba mét! Ở trên sông bốc lên, thật cùng một con thuyền thuyền nhỏ giống như .

Hơn nữa tối trọng yếu là, Mễ Tiểu Hiệp đã thấy Thanh Ngư danh xưng, hồng sắc, đẳng cấp LV 6!

"Dục Giới cực hạn . . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là nhướng mày, Thanh Ngư hình thể to lớn, lại là ở nước sông trong, bản sẽ rất khó Trảm Sát . Hiện tại tu vị lại cao hơn Mễ Tiểu Hiệp rất nhiều, vậy thì càng khó đối phó .

Nhưng bất kể nói thế nào, nếu đến liền trước tiên nhìn kỹ hẵn nói . Huống hồ hiện tại Tiền Đường con nước lớn cuộn trào mãnh liệt, nếu như lúc này xuống sông, còn không có chém Thanh Ngư, chỉ sợ cũng trước tiên bị con nước lớn phách mặt mũi bầm dập .

Mễ Tiểu Hiệp cứ như vậy lẫn trong đám người, cùng phổ thông quan triều khách giống nhau . Chỉ thấy con nước lớn một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, đúng là nhân gian hiếm thấy tráng lệ Kỳ Cảnh . Mà cái kia Thanh Ngư, ở trong thủy triều trên dưới bốc lên, có vẻ cực kỳ sinh động, nhưng không biết nó mục đích đây là cái gì .

Như vậy qua hai canh giờ, thủy triều rút đi, Mễ Tiểu Hiệp cũng có chút đói, tìm một chỗ ăn một chút gì, lại nghỉ ngơi một hồi . Các loại Mễ Tiểu Hiệp lại trở lại bờ sông, đã là chạng vạng thời điểm .

Bởi con nước lớn rút đi, quan triều người đại bộ phận ly khai, vẫn còn có một số ít ở bờ trên đê du ngoạn . Mà lúc này nhìn nữa bình tĩnh mặt sông, cái kia Thanh Ngư còn đang không ngừng chìm nổi .

"Cứ như vậy ?"

Quan sát nửa ngày, cũng không thấy Thanh Ngư tai họa bách tính, Mễ Tiểu Hiệp lại là cau mày một cái . Như vậy cần gì phải Trảm Sát nó, dù sao giết cũng không có công đức vi tích phân .

"Tính, trở về đi ."

Lại đợi một hồi, mắt thấy sắc trời đã không còn sớm, quả thực không có gì dị trạng, Mễ Tiểu Hiệp bĩu môi chuẩn bị ly khai .

"Mau nhìn mau nhìn!"

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên có người chỉ vào mặt sông hô to .

Mễ Tiểu Hiệp vội vã đứng lại, xoay người nhìn lại, chỉ thấy mặt sông xuất hiện một con thuyền thuyền nhỏ . Cách khá xa, nhưng mơ hồ có thể chứng kiến trên thuyền có hai người, một cái cao gầy, một cái tuổi già, đều là đạo sĩ trang phục .

"Người tu đạo . . ."

Hai gã đạo sĩ đều là hồng sắc danh xưng, cao gầy LV 4, lão đạo sĩ LV 5 .

"Lẽ nào . . ."

Thuyền nhỏ trực tiếp lái về phía Thanh Ngư, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hơi động, hai cái này đạo sĩ không phải là muốn Trảm Sát Thanh Ngư chứ ?

"Nghiệt Súc! Long Hổ Sơn chính nhất đệ tử ở đây, còn dám làm mưa làm gió!"

Vừa nghĩ đến cái này, trên thuyền lão đạo sĩ hét lớn một tiếng, trong thanh âm ẩn chứa Chân Khí, trên bờ nghe được đặc biệt rõ ràng .

"Chuyện này... Cái này đầu óc bị lừa đá đi."

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, không khỏi không còn gì để nói .

Sông Tiền Đường con nước lớn là hiện tượng tự nhiên, nơi đó chính là Thanh Ngư làm mưa làm gió ? Tối trọng yếu là, Mễ Tiểu Hiệp còn không dám hành động thiếu suy nghĩ, người nào cho hai cái này đạo sĩ dũng khí ?

Chính là Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa, lúc này địa lợi rõ ràng chịu thiệt . Hai người dưới chân thuyền nhỏ, Thanh Ngư súy quẫy đuôi, chỉ sợ cũng cho lật úp .

Còn nữa nói, bọn họ cho dù nhìn không ra Thanh Ngư đạo hạnh, riêng là xem hình thể, cũng biết là không giống bình thường Tinh Quái . Lưỡng người đạo sĩ tuy là tu vị cũng không thấp, nhưng cũng không nên như thế liều lĩnh .

Rầm!

Quả nhiên, Thanh Ngư căn bản không thèm để ý bọn họ, quẩy đuôi, nhấc lên một đạo cao hơn mười thước đầu sóng, hướng thuyền nhỏ vỗ tới .

"Mở cho ta!"

Mắt thấy đầu sóng kéo tới, cao đạo sĩ gầy 1 tiếng hừ nhẹ, trường kiếm trong tay liền hướng về phía đầu sóng chém tới .

Sau một khắc, làm cho tất cả mọi người mục trừng khẩu ngốc, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi trừng lớn hai mắt là . Một kiếm này phía dưới, đầu sóng đĩ nhiên trực tiếp bị chia làm hai nửa!

". . . Tốt pháp bảo!"

Lấy lại tinh thần, Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt, nhìn chằm chằm cao đạo sĩ gầy trường kiếm trong tay . Cái này rõ ràng không là cao thủ đạo sĩ bản lĩnh, mà là thanh kia Pháp Kiếm công hiệu .

Có thể cắt sóng Phân Thủy, e là cho dù không phải cực phẩm Pháp Khí, cũng phải là thượng phẩm chứ ?

"Còn . . ."

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, xem ra hắn ngược lại là trách lầm cái này lưỡng đạo sĩ, bọn họ rõ ràng đến có chuẩn bị .

Mà ở lãng đánh vô hiệu sau đó, Thanh Ngư rõ ràng kiên trì khiếm phụng, lập tức lộ ra hung tướng, chỉ thấy nó dùng sức nhảy nhảy ra mặt nước, sau đó một đầu đánh về phía thuyền nhỏ .

Cái này Thanh Ngư ít nói được có nặng ngàn cân, lần này vẫn không thể đem thuyền nhỏ đụng phải nát bấy ?

"Cho ta trở lại!"

Chỉ lát nữa là phải đánh lên, lão đạo sĩ hét lớn một tiếng, trong tay Phất Trần đảo qua, dĩ nhiên trực tiếp đem Thanh Ngư quét xuống trở về trong sông .

"Quá lợi hại!"

"Không hổ là Long Hổ Sơn chân nhân!"

. . .

Một kiếm Phân Thủy, lực phất nghìn cân! Nhìn đến đây, trên bờ một mảnh nghị luận, đều Trần khen Long Hổ Sơn đạo sĩ bản lĩnh .

"Thật đúng là lợi hại ."

Mễ Tiểu Hiệp chính là một trận chắt lưỡi, nhưng hắn cảm thán không phải lưỡng người đạo sĩ tu vị, mà là Long Hổ Sơn thật là phong phú gia . Một bả phân thủy kiếm, một bả phất gió phất Trần, đều là vô cùng pháp bảo lợi hại .

". . . Ta đi!"

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp còn không có cảm khái xong, chỉ thấy lão đạo sĩ lại móc ra một mặt gương đồng .

Thanh Ngư bị phất rơi vào trong sông, tiếp tục liền không có có ngọn, đoán chừng là nghĩ tại dưới nước đánh lén thuyền nhỏ . Mà lúc này lão đạo sĩ xuất ra gương đồng, treo trên bầu trời một vệt kim quang xạ vào trong nước, trực tiếp chiếu ra dưới mặt nước Thanh Ngư thân ảnh .

Đây cũng là nhất kiện pháp bảo lợi hại, Mễ Tiểu Hiệp đuôi lông mày một mạch run rẩy, đây cũng quá tao bao!

Phát giác bị kim quang chiếu ở, Thanh Ngư nhanh chóng du động, nhưng bất luận nó du ngoạn mau hơn tiềm bao sâu, thủy chung không thể thoát khỏi kim quang . Sau lại tức giận Thanh Ngư, trực tiếp nhảy ra mặt nước, vừa tàn nhẫn đánh về phía thuyền nhỏ .

Thế nhưng đáng tiếc, lão đạo sĩ Phất Trần đảo qua, liền đem nó lần thứ hai quét xuống trở lại .

Lãng đánh vô hiệu, va chạm cũng không có cơ hội, hơn nữa trốn còn trốn không . Ba món pháp bảo bày ở nơi đó, Thanh Ngư tình huống không hay .

Ầm!

Mà ngay sau đó, ở Thanh Ngư nổi lên mặt nước thời điểm, lão đạo sĩ bỗng nhiên bắn ra một đạo giấy vàng . Làm bạch quang hiện lên, tận lực bồi tiếp một tiếng sấm rền nổ . Cái này đĩ nhiên là một đạo Lôi Phù, có thể phát sinh cùng loại Chưởng Tâm Lôi Lôi Pháp!

Bị Lôi Phù đánh trúng, Thanh Ngư thân hình khổng lồ bay ra ngoài xa mười mấy mét .

"Đạo sĩ thúi! Đây là các ngươi muốn chết!"

Nhưng ngoài ý muốn là, Thanh Ngư cũng không có bất kỳ tổn thương, bên ngoài thân miếng vảy tron truột trong như gương . Mà lúc này Thanh Ngư, đã triệt phẫn nộ, hai mắt phẫn hận nhìn Long Hổ Sơn đạo sĩ .

Miệng nói tiếng người, không nghĩ tới vẫn là thanh âm cô gái, còn thật là dễ nghe .

Ngay sau đó, Thanh Ngư há miệng, một viên quả đấm lớn nhỏ hạt châu màu lam đậm phun ra, huyền phù lên đỉnh đầu .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

141 trong sông kịch đấu

Vật gì vậy ?

Chứng kiến Thanh Ngư phun ra hạt châu, tất cả mọi người là ngẩn ra, mặc dù không biết đây là cái gì, nhưng khẳng định không đơn giản . Long Hổ Sơn đạo sĩ càng không dám chậm trễ, ở trên thuyền âm thầm đề phòng .

" Lên !"

Ngay sau đó, chỉ nghe Thanh Ngư 1 tiếng quát nhẹ, hạt châu nhất thời phóng xuất một vòng nhu hòa Quang Hoa .

Rầm!

Cùng lúc đó, mặt sông bỗng nhiên phập phồng, hơn nữa càng ngày càng kịch liệt . Cơ hồ là trong nhấp nháy, mặt sông giống như cuộn sóng tuyến, thôi động nước sông vọt tới, lần thứ hai hình thành cao vài thước biển, hung hăng phát ở bờ đê .

"Thật là lợi hại!"

Thấy như vậy một màn, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi trừng lớn hai mắt, coi như tay cầm ba cái pháp bảo lợi hại Long Hổ Sơn đạo sĩ, chính là trong nháy mắt sắc mặt đại biến .

Thao túng nước sông không khó, coi như Mễ Tiểu Hiệp không biết Khống Thủy pháp thuật, bằng vào làm mưa làm gió Bảo Châu cũng có thể nhấc lên cuộn sóng . Chân chính khó là số lượng, Thanh Ngư mượn trong cơ thể Bảo Châu lực lượng, lại có thể khuấy động một Giang nước, thực sự khủng bố .

Lượng Biến đạt được chất biến, cao thủ đạo sĩ phân thủy kiếm tuy là có thể cắt sóng, nhưng không thể chặn Giang!

"Không được!"

Mặt sông ba động càng lúc càng lớn, dưới chân thuyền nhỏ lay động lợi hại, lão đạo sĩ trong lòng không khỏi hoảng hốt .

Bản lĩnh lớn hơn nữa, cũng phải trước tiên có nơi sống yên ổn . Ở nơi này lớn trong nước, một ngày thuyền lật, vậy coi như không hay .

Két! Răng rắc! Ầm ầm!

Mà đúng lúc này, theo một trận mảnh nhỏ tỏa âm thanh, chỉ thấy thân thuyền xuất hiện từng vết nứt . Hai gã đạo sĩ sắc mặt đại biến, nhưng còn không chờ bọn hắn phản ứng kịp, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, dưới thuyền mặt sông bỗng nhiên nứt ra! Mà ngay sau đó, thân tàu bị xa nhau mặt sông trực tiếp xé thành lưỡng đoạn!

"Lợi hại lợi hại!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe mắt vẫy vẫy, không khỏi lại là một trận tán thán . Thanh Ngư mới Lục Trọng Thiên tu vị, dĩ nhiên có thể thao túng nhiều như vậy nước sông . Phải biết rằng coi như là Sắc Giới cao thủ, cũng không nhất định có thể làm được .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm đoán, cái này Thanh Ngư khẳng định lai lịch phi phàm, hoặc là dị chủng trời sinh, sẽ có cường đại bối cảnh, tập được lợi hại công pháp .

Mà cùng lúc đó, phù phù hai tiếng, Long Hổ Sơn đạo sĩ đã ngã vào trong nước .

"Ai u! Hết hết!"

"Long Hổ Sơn chân nhân cũng không phải Ngư Quái đối thủ a ."

"Thích, không có bản lĩnh sính cái gì có thể ."

. . .

Chứng kiến đạo sĩ roi xuống nước, trên bờ vây xem người một trận kêu sợ hãi . Có vì bọn họ lo lắng, có châm chọc khiêu khích, nhưng càng nhiều đều là xem náo nhiệt .

"Đạo sĩ thúi! Để cho ngươi dùng sét đánh ta!"

Hủy thuyền nhỏ, Thanh Ngư vẫn cơn tức chưa tiêu, tiếp tục thôi động Bảo Châu .

Chỉ thấy trên mặt sông hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ, đường kính đầy đủ hơn mười thước . Hai gã đạo sĩ mới vừa từ mặt nước ló đầu ra, sau một khắc liền bị cuốn vào trong nước xoáy .

Hai gã đạo sĩ tuy là tu vị không thấp, nhưng vòng xoáy lực đạo quá lớn, bọn họ lại không chỗ mượn lực, căn bản tránh thoát không . Sau đó rất nhanh, hai người đã bị thổi sang trong vòng xoáy chính giữa, cuối cùng nuốt vào dưới nước .

Có Chân Khí chống đỡ, người tu đạo Bế Khí thời gian vượt xa quá người thường . Nhưng dù sao không phải là cá, một ngày thời gian quá dài, sợ rằng sẽ nịch vong ở nơi này sông Tiền Đường trong .

"Dám dùng sét đánh ta, ngày hôm nay liền cho các ngươi nuôi cá Tử Ngư . . ."

Thanh Ngư còn không có nguôi giận, không ngừng thôi động Bảo Châu, dùng dòng sông đem hai gã đạo sĩ vững vàng vây ở dưới nước . Mà đúng lúc này, một thanh trường kiếm bỗng nhiên bắn nhanh mà tới.

"Người nào!"

Thanh Ngư 1 tiếng quát nhẹ, tiếp tục vẫy đuôi một cái cuồn cuộn nổi lên đầu sóng, đem trường kiếm trực tiếp phách bay trở về . Tiếp tục uốn người vừa nhìn, chỉ thấy một danh chàng thanh niên đạp mặt sông chạy tới, không phải Mễ Tiểu Hiệp là ai .

Thi triển Khinh Công, sắp tới đạt đến lòng sông, Mễ Tiểu Hiệp giống như một con thuỷ điểu, đứng yên tại một cái lơ lửng trên tấm ván .

Lúc này hắn xuất thủ, ngược lại không phải vì cứu hai cái Long Hổ Sơn đạo sĩ . Thật sự là thấy được Thanh Ngư thủ đoạn, trong lúc nhất thời trong lòng ngứa ngáy, muốn cùng nó tỷ đấu một chút .

"Đại gia hỏa, ngươi tỷ thí một chút thế nào ."

"Tỷ thí ? Ngươi đánh thắng được ta sao . Còn nữa, không chính xác gọi đại gia hỏa!"

"Ha hả, thử một chút thì biết ."

Bị kêu là đại gia hỏa, Thanh Ngư trong nháy mắt giận tím mặt . Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, chỉ một ngón tay, Trảm Yêu Kiếm trực tiếp bắn xuyên qua .

"Một bả phá kiếm, còn muốn làm tổn thương ta!"

Thanh Ngư chẳng đáng khinh rên một tiếng, nước sông tụ tập thành một bả Thủy Kiếm, trực tiếp đón nhận Trảm Yêu Kiếm .

"Hảo thủ đoạn!"

Thấy như vậy một màn, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại là hai mắt tỏa sáng . Chỉ cần cái này Khống Thủy thủ đoạn, Thanh Ngư đã làm cho đánh một trận .

Xuy!

Khống Thủy tuy là tinh diệu, nhưng chính là một bả Thủy Kiếm, lại chỗ nào chống đỡ được Trảm Yêu Kiếm . Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, Thủy Kiếm trực tiếp bị chém đứt .

"Thật là sắc bén kiếm!"

Mới vừa rồi còn vẻ mặt đắc ý Thanh Ngư, không khỏi dọa cho giật mình .

Nguyên bản dựa miếng vảy cứng rắn, Thanh Ngư hoàn toàn không đem Trảm Yêu Kiếm để vào mắt . Lúc này không khỏi một trận may mắn, thầm nghĩ

vừa rồi may mà vô ích thân thể đi đón đỡ .

Vừa rồi kiếm mặc dù là nước sông ngưng tụ, nhưng ước chừng ngưng tụ mấy trăm cân nước sông, cao độ áp súc xuống vô cùng cứng rắn, hoàn toàn không thua pháp khí bình thường . Nhưng chính là như vậy, vẫn bị Trảm Yêu Kiếm một kiếm cắt đoạn!

"Đại gia hỏa! Có thủ đoạn gì, sử hết ra!"

Mễ Tiểu Hiệp miệng hơi cười, Ngự Kiếm Thuật thao túng Trảm Yêu Kiếm, lần thứ hai bắn về phía Thanh Ngư .

"Không chính xác gọi đại gia hỏa!"

Thanh Ngư lại là một trận tức giận, nhưng lại không dám đón đỡ Trảm Yêu Kiếm phong mang, một bên nhanh chóng lui lại, một dạng điều động nước sông ngăn cản . Nhưng bất luận nó điều động bao nhiêu nước sông, đều bị Trảm Yêu Kiếm đơn giản chặt đứt .

"Nhìn ngươi chạy đi đâu!"

Mễ Tiểu Hiệp hơi nhún chân đạp một cái, đạp nước sông trực tiếp đuổi kịp Thanh Ngư .

"Đi chết đi!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp theo đuổi không bỏ, Thanh Ngư phẫn nộ hét lớn một tiếng . Trong nháy mắt ngưng tụ mấy nghìn cầm Thủy Tiễn, trong lúc nhất thời tiễn như mưa xuống, kính bắn thẳng về phía Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp thi triển Khinh Công, tuy là có thể đạp thủy mà đi, nhưng không có khả năng trực tiếp đứng ở mặt sông . Sẽ có tấm ván gỗ thải đạp, bằng không dưới chân căn bản không có thể đình .

Mắt thấy Thủy Tiễn phóng tới, Trảm Yêu Kiếm triệu hồi trong tay . Vừa tiếp tục đuổi kịp Thanh Ngư, một bên múa kín không kẽ hở, đem phóng tới Thủy Tiễn đều chặt đứt .

"Người nọ là ai a, đĩ nhiên so với Long Hổ Sơn chân nhân còn lợi hại hơn ?"

"Người nào ? Dũng mãnh phi thường tướng quân nghe nói qua không có, chuyên môn trảm yêu trừ ma!"

"Dũng mãnh phi thường tướng quân . . . Chẳng trách!"

. . .

Lúc này bờ sông thượng, vây xem người càng ngày càng nhiều, thấy như vậy một màn toàn bộ há hốc mồm . Trong lúc nhất thời nghị luận ầm ỉ, trong có người nhận được Mễ Tiểu Hiệp, không khỏi lại là một trận tán thán .

"Ha ha! Nhìn ngươi chạy trốn nơi đâu!"

Trải qua giao thủ, rốt cục nhanh vượt qua Thanh Ngư . Mễ Tiểu Hiệp cười lớn một tiếng, tiếp tục hơi nhún chân một bước mặt sông, thả người nhảy lên, giống như một con mở cánh đại điểu, trực tiếp đánh về phía Thanh Ngư .

"Cút ngay!"

Thanh Ngư nộ quát một tiếng, trong nháy mắt lại nhấc lên một cái biển, trực tiếp phách về phía Mễ Tiểu Hiệp . Không thể không nói, chiếm địa lợi Thanh Ngư khó đối phó vô cùng .

"Hây A...!"

Nhưng ngay sau đó, khiến Thanh Ngư thất kinh là, Mễ Tiểu Hiệp đột nhiên biến hướng, ở giữa không trung đồng dạng cái chi chữ, sau một khắc liền đã tới phụ cận .

Thanh Ngư nào biết đâu rằng, Mễ Tiểu Hiệp Vân Long Tam Chiết là thượng phẩm kỹ năng, có thể không trung biến hướng .

"Ăn ta một kiếm!"

Cuối cùng là đến phụ cận, Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, một kiếm vạch về phía Thanh Ngư .

Thanh Ngư cả người Lân Giáp, quanh năm suốt tháng tu luyện, cứng rắn phi thường, thậm chí có thể ngăn cản Long Hổ Sơn Lôi Phù . Nhưng ở Trảm Yêu Kiếm phong mang xuống, tựu như cùng một đạo giấy mỏng, bị vạch ra một cái dài hơn một thước lỗ hổng lớn .

"A! Ngươi là tên khốn kiếp!"

Đập một kiếm, huyết thủy trong nháy mắt nhuộm đỏ chu vi nước sông . Nhưng Thanh Ngư hình thể to lớn, thật ảnh hưởng cũng không lớn . Nhưng người nào thanh niên trí thức cá 1 tiếng la lên, nhưng thật ra mang theo vài phần thẹn thùng, tiếp tục liền một đầu đâm vào Giang .

"Chạy đi đâu!"

Thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn, Mễ Tiểu Hiệp làm sao bằng lòng đủ dừng tay như vậy, cũng một đầu trát Giang, trực tiếp đuổi kịp Thanh Ngư .

"Đi đâu . . ."

Nhưng nước sông khàn khàn, con một hồi nữa, Mễ Tiểu Hiệp liền mất đi Thanh Ngư tung tích .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm cảnh giác, dùng Thanh Ngư lòng dạ hẹp hòi, chịu thiệt chắc chắn sẽ không đào tẩu chi, nói không chừng núp ở chỗ nào chuẩn bị đánh lén .

Nắm chặt Trảm Yêu Kiếm, ở dưới nước khắp nơi thăm dò, quá lớn hẹn một khắc đồng hồ, chợt thấy Giang ở chỗ sâu trong một đoàn bạch quang, mơ hồ có thể chứng kiến Thanh Ngư thân ảnh .

"Tìm được!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, vội vã lội qua đi .

"Chuyện này... Đây là . . ."

Nhưng đến trước mặt, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt há hốc mồm, ở đâu là Thanh Ngư, rõ ràng là một gã cực đẹp cô nương . Hơn nữa tối trọng yếu là, cô nương này bây giờ là cả người Xích ~ trần .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

142 hơi có tỳ vết

Trần như nhộng, đĩ nhiên không có Thánh Quang tu chỉnh!

"Thật là trắng . . ."

Hơn nữa nhìn đi tới thật là trơn, không có lông, cả người nõn nà như ngọc . Nếu như nói duy nhất tỳ vết nào, chính là cái mông có một đạo hồng tuyến . Từ xương đuôi vẫn kéo dài đến bắp đùi, hình như là một đạo hoa thương .

"Không xong . . ."

Một thời có chút xem si, cũng may rất mau trở lại qua thần, tận lực bồi tiếp nhướng mày .

Đây là * cũng không phải xác chết trôi, xuất hiện ở Giang thấy thế nào đều không bình thường . Hơn nữa tối trọng yếu là, Mễ Tiểu Hiệp thấy nàng danh xưng, LV 7, nhan sắc rõ ràng là hoàng sắc!

Thất Trọng Thiên tu vị, tuy là con cao hơn Mễ Tiểu Hiệp xuất Lưỡng Trọng Thiên, nhưng đã bước vào Sắc Giới! Chân Khí Hóa Nguyên, thực lực đâu chỉ đề thăng gấp mười lần! Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp Trảm Yêu Kiếm chỉ là Pháp Khí, đối với Sắc Giới đã hiệu quả không lớn .

"Ngươi xem đủ chưa!"

Lúc này, nữ tử 1 tiếng quát nhẹ, dùng cánh tay bảo vệ nơi riêng tư, phẫn nộ trừng mắt Mễ Tiểu Hiệp .

"Ha hả, ngươi mới vừa rồi cùng ta đại chiến ba trăm hiệp, cũng không mặc quần áo, hiện tại làm sao ngược lại xấu hổ ."

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt bình tĩnh, trêu tức cười cười nói . Mà trên thực tế, tâm lý không ngừng kêu khổ, hắn đã nhìn ra, cô gái này chính là vừa rồi với hắn tranh đấu Thanh Ngư!

Nói như vậy, Thanh Ngư cái mông hoa thương, không phải là hắn vừa rồi dùng Trảm Yêu Kiếm hoa đi ra không . Còn lúc đó Thanh Ngư thanh âm tràn

ngập thẹn thùng, không nghĩ tới một kiếm kia chém tới trên mông . . .

Bất quá cũng quá xui xẻo, trường thi đột phá loại chuyện này, dĩ nhiên phát sinh ở trên người đối thủ . Nhưng lại không phải phổ thông đột phá, mà là trực tiếp nhảy qua qua một cảnh giới lớn .

Nói là không may, thật tất cả đều là tự tìm . Thanh Ngư ở sông Tiền Đường đuổi triều, vì chính là Trúc Cơ đột phá, ai bảo Mễ Tiểu Hiệp không tìm đường chết thì không phải chết cả người đụng lên .

"Tốt lắm a, lại đánh ba trăm hiệp thế nào ."

Thanh Ngư khinh rên một tiếng, đưa tay kéo ra nhất kiện lớp vảy màu xanh mặc vào, cười nhạt nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ha hả . . ."

Mễ Tiểu Hiệp vừa cười cười, bỗng nhiên có loại chảy máu mũi xung động . Thanh Ngư mặc dù mặc thượng Lân Giáp, nhưng nàng không có mặc đồ lót, không có mặc đồ lót a!

Lẽ nào hắn không cấn được hoảng sao? Mễ Tiểu Hiệp nào biết đâu rằng, cái này Lân Giáp vốn là Thanh Ngư cởi ra miếng vảy biến ảo, cùng bản thân da thịt không sai biệt lắm, làm sao sẽ cấn được hoảng .

"Phải làm gì đây . . ."

Bất quá lúc này, nào còn có thời gian miên man suy nghĩ, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm trầm ngâm .

Thanh Ngư chẳng những đột phá Sắc Giới tu vị, hơn nữa nhìn hắn từ đầu đến chân lấy chồng không giống, hóa hình có thể nói hoàn mỹ!

Tinh Quái đạt được Sắc Giới nhưng hóa hình, nhưng hoặc là tự thân căn cơ nông cạn, hoặc là công pháp phế vật, thường thường hóa hình không hoàn chỉnh . Thật nhiều đều là hình người thân thể, động vật diện mạo, thậm chí còn khoác tóc mang sừng . Chỉ có dùng theo sau tu vị từ từ đề thăng, cái này mới dần dần hóa hình hoàn chỉnh .

Thanh Ngư vừa mới hóa hình, chính là hoàn chỉnh nhân thân, có thể thấy được hắn bất phàm .

"Đánh thì đánh! Để cho ngươi lại nếm thử ta bảo kiếm lợi hại!"

Con ngươi đi dạo, Mễ Tiểu Hiệp Trảm Yêu Kiếm đưa ngang một cái, hừ lạnh nói một chút .

Hiện tại khẳng định đánh không lại, nhưng nếu như chạy, ở nơi này trong sông, lẽ nào có thể chạy qua cá tinh ? Cho nên dưới mắt biện pháp duy nhất, cũng chỉ có thể phô trương thanh thế, hy vọng có thể dọa lui Thanh Ngư .

Quả nhiên, chứng kiến Trảm Yêu Kiếm, là vì nhớ tới trên mông thẹn thùng vết trầy, thanh trong mắt cá có vẻ sợ hãi .

". . . Tốt lắm! Đến đây đi!"

Nhưng ngay sau đó, Thanh Ngư vẻ mặt nghiêm túc, đưa tay một lần nữa ngưng tụ ra một bả Thủy Kiếm .

". . ."

Mới vừa rồi còn cho là thực hiện được Mễ Tiểu Hiệp, trong nháy mắt mông quay vòng, cái này Thanh Ngư tính cách như thế nào cùng kẻ vô lại giống như, rõ ràng sợ còn cứng rắn xông lên, cái này nhưng xong đời .

Ở dưới nước tiềm thời gian quá dài, khí tức đã có chút không đủ dùng . Hiện tại lại được đánh với Sắc Giới tu vị Thanh Ngư, tình huống cực kì không ổn .

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp đâm lao phải theo lao thời điểm, xa xa bỗng nhiên lại bơi lại một con cá lớn, LV 1 hồng sắc danh xưng .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp lần thứ hai không nói gì, đã chiếm hết tiện nghi, chẳng lẽ còn muốn triệu hoán tiểu đệ ?

Bất quá ngay sau đó phát hiện, cá lớn dường như không phải Thanh Ngư triệu hoán đến, mà là có chuyện tìm Thanh Ngư . Chỉ thấy cá lớn đứng ở Thanh Ngư trước mặt, há miệng dường như đang nói cái gì .

"Như vậy a, được rồi ta biết, ngươi về trước đi ."

Thanh Ngư nghe xong, cau mày một cái khiến cá lớn ly khai, tiếp tục ngẩng đầu nhìn về phía Mễ Tiểu Hiệp, không phục nói ra .

"Tỷ tỷ của ta gọi trở lại, sau đó có cơ hội lại đánh với ngươi, phải lấy ở ngươi trên mông cũng trát một kiếm không thể!"

" Được, ta chờ ."

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt bình tĩnh, rất có phong độ gật đầu .

Thanh Ngư khinh rên một tiếng, tiếp tục xoay người chạy .

"Hô! Cuối cùng cũng đi ."

Thanh Ngư ly khai một lát, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, vẻ mặt may mắn .

Bất quá lại nói tiếp, Thanh Ngư bản tính cũng không xấu, hắn cuối cùng muốn làm, cũng chỉ là ở Mễ Tiểu Hiệp cái mông trát một kiếm báo thù mà thôi, nhưng thật ra không muốn giết Mễ Tiểu Hiệp .

Mà Mễ Tiểu Hiệp, cũng chỉ là thấy cái mình thích là thèm, muốn cùng Thanh Ngư luận bàn mà thôi . Nhưng mặc kệ thế nào, cuối cùng nói chung may mắn rất, Mễ Tiểu Hiệp vội vàng hướng mặt nước di chuyển đi .

"Tỷ tỷ ?"

Đồng thời Mễ Tiểu Hiệp lại cảm thấy rất ngờ vực, vừa rồi Thanh Ngư nhắc tới tỷ tỷ, lẽ nào hắn còn có đồng bạn . Nếu xưng là tỷ tỷ, tu vị chẳng phải là còn cao hơn nàng ?

Nói như vậy. . . Ít nhất là Sắc Giới tu vị Yêu Vương! Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, cái này Thanh Ngư lai lịch quả nhiên không đơn giản .

Xuất sông Tiền Đường, đã là bầu trời tối đen thời điểm .

Ở Thanh Ngư cùng Mễ Tiểu Hiệp lẻn vào trong sông sau đó, thấy vẫn không có động tĩnh, theo sắc trời đã tối, bên bờ xem náo nhiệt người liền dần dần tán . Lúc này Mễ Tiểu Hiệp từ trong nước đi ra, cũng không còn người chú ý .

Mặt khác Long Hổ Sơn hai gã đạo sĩ, bởi vì Mễ Tiểu Hiệp cuốn lấy Thanh Ngư, thuận lợi từ vòng xoáy nước sông trong thoát thân, vẻ mặt xấu hổ chạy trối chết .

Sắc trời đã tối, toàn thân lại thủy ươn ướt, ngay cả Tiểu Hắc đều một trận ghét bỏ, suýt nữa không cho Mễ Tiểu Hiệp ky . Cho nên Mễ Tiểu Hiệp không có trực tiếp phản hồi đánh thắng địch Phủ, dự định gần đây tìm một quán trọ, trước tiên đổi lại thân quần áo sạch .

" Đúng, không bằng đi Trường Xuân Tự ."

Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới, Xuân Nương mấy ngày gần đây đang ở huyện Tiền Đường, vừa vặn đi hiểu một chút Trường Xuân Giáo tình huống .

Sau một canh giờ, huyện Tiền Đường Trường Xuân trong chùa .

Một gian bí mật trong phòng, Mễ Tiểu Hiệp tắm thay quần áo khác, đang dùng cơm, đứng đối diện Xuân Nương cùng Sửu Nô .

Trường Xuân Giáo nhanh chóng mở rộng, bởi khuyết thiếu nhân thủ, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời đem Sửu Nô phái tới trợ giúp .

"Hiện tại tình huống thế nào ."

Mễ Tiểu Hiệp vừa ăn cơm, vừa nói .

"Hồi bẩm chủ nhân, hết thảy đều tốt, chỉ là gần nhất . . . Có điểm không quá thuận lợi ."

Xuân Nương có chút sợ hãi xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, nói tiếp .

"Ngươi địa bàn càng lúc càng lớn, cùng các Đại Tông Phái ma sát cũng càng lúc càng lớn . Hắn tông phái đều dễ nói, duy chỉ có Long Hổ Sơn, khó đối phó . . ."

Do dự một trận, Xuân Nương đem tình huống cặn kẽ một vừa nói ra, Mễ Tiểu Hiệp vừa ăn một bên nghe, các loại sau khi ăn xong, Xuân Nương cũng nói không sai biệt lắm .

"Long Hổ Sơn . . ."

Để đũa xuống, Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm .

Long Hổ Sơn là Giang Nam từng đạo giáo hạng nhất, chính là chính đạo lãnh tụ, nguyên bản là cùng Trường Xuân Giáo Chính Tà Bất Lưỡng Lập . Hơn nữa tối trọng yếu là, Long Hổ Sơn chống đỡ Lý Thế Dân, Trường Xuân Giáo hiện tại chịu Lý Kiến Thành giúp đỡ, càng thêm Thủy Hỏa Bất Dung .

Trước khi Trường Xuân Giáo quy mô còn nhỏ, Long Hổ Sơn chẳng đáng tự hạ thân phận . Nhưng theo Trường Xuân Giáo nhanh chóng phát triển, đã khiến cho Long Hổ Sơn chú ý . Từ tháng trước bắt đầu, bắt đầu trọng chèn ép Trường Xuân Giáo .

Không thể không nói, Long Hổ Sơn xuất thủ quả thực không giống người thường, Trường Xuân Giáo phát triển chợt đã bị ức chế, gần nhất hầu như trì trệ không tiến .

"Phiền phức . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận cau mày, nếu như chính diện cứng rắn mới vừa Long Hổ Sơn, Trường Xuân Giáo còn chưa đủ tư cách . Vậy cũng chỉ có thể ngầm, nhưng cái gì ám chiêu có thể mang ngược lại Long Hổ Sơn ?

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

143 Trường An người đến

Long Hổ Sơn Chính Nhất Đạo, từ Trương Đạo Lăng bắt đầu, đến nay đã hơn 600 năm . Đạo gia chính thống ẩn chứa thâm hậu, hiện tại lại có Đại Đường chống đỡ, tư thế tự nhiên cùng phổ thông Giáo Phái bất đồng . Thỉnh thoảng có đệ tử xuống núi, cũng sẽ không tận lực lung lạc Tín Đồ .

Nhưng ở tháng gần nhất trong, Long Hổ Sơn đại lượng đệ tử xuống núi, hoặc là tặng chữa bệnh thi thuốc, hoặc là trảm yêu trừ ma, rõ ràng là ở mượn hơi Tín Đồ . Hơn nữa mấu chốt nhất là, toàn bộ đều là ở Trường Xuân Giáo trên địa bàn .

Hiển nhiên, đây là có ý nhằm vào Trường Xuân Giáo! Hơn nữa quả thực rất hữu dụng, Trường Xuân Giáo phát triển đã bị rất lớn trở ngại .

"Còn . . ."

Mễ Tiểu Hiệp giờ mới hiểu được, còn Long Hổ Sơn đệ tử sẽ đi sông Tiền Đường Trảm Sát Thanh Ngư . Trường Xuân Giáo phát triển thế lực, gần nhất trọng điểm không phải là huyện Tiền Đường à.

Mặc dù có chút phiền muộn, nhưng việc đã đến nước này, tiếp chiêu là được. Mễ Tiểu Hiệp cùng Xuân Nương, Sửu Nô suốt đêm thương nghị, kế tiếp định ra một loạt đối sách . . .

Thời gian cực nhanh, vừa qua khỏi hết Trung Thu, đảo mắt lại đã Trùng Dương .

Ở trong một tháng này, Long Hổ Sơn nhưng đang tiếp tục chèn ép Trường Xuân Giáo, mà rõ ràng nhất gia tăng độ mạnh yếu . Làm phản kích, Mễ Tiểu Hiệp đem làm mưa làm gió Bảo Châu cấp cho Xuân Nương, ở các nơi biểu diễn hô phong hoán vũ Thần Tích, do đó mượn hơi Tín Đồ .

Ở thời đại này, bách tính đại thể đều là nông dân, chờ đợi nhất đương nhiên là mưa thuận gió hoà . Ở biết Trường Xuân Giáo có hô phong hoán vũ bản lĩnh sau khi, quả thực đưa đến nhất định hiệu quả .

Nhưng hiệu quả cũng không phải rất lý tưởng, Long Hổ Sơn cao không ít người, đồng dạng có thể thi triển hô phong hoán vũ . Hơn nữa bọn họ am hiểu phù chú, còn có thể chữa bệnh Bảo Bình cảnh . Cho nên ở Tín Đồ tranh đoạt thượng, Trường Xuân Giáo hay là kém một mảng lớn .

Trừ chính diện đấu pháp ở ngoài, Xuân Nương cùng Sửu Nô cũng xuất không ít ám chiêu . Đơn giản chính là cho Long Hổ Sơn tát nước dơ, tỷ như giả trang chính nhất đệ tử làm ác . Nhưng làm một tháng, hiệu quả cũng không phải rất lớn . Long Hổ Sơn uy danh thực sự quá lớn, mấy làm việc nhỏ rất khó đưa bọn họ bôi đen .

Dày vò một tháng, Trường Xuân Giáo tuy là xa không đến bước đi liên tục khó khăn trình độ, nhưng phát triển đã rất thong thả .

"Phải làm gì đây . . ."

Nhìn xong Xuân Nương đưa tới thư tín, Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở đại sảnh, không khỏi một trận cau mày .

Hiện tại đã là Võ Đức bảy năm, khoảng cách Huyền Vũ Môn Binh Biến vẫn còn có hai năm!

Nếu như lịch sử không có thay đổi, Lý Kiến Thành bị giết, Mễ Tiểu Hiệp làm Thái Tử Đảng khẳng định cũng sẽ phải chịu liện lụy . Tường đổ mọi người đẩy, một ngày thất thế, tựu vô pháp lại chống đỡ Trường Xuân Giáo phát triển .

Mà mất đi Mễ Tiểu Hiệp chống đỡ, Trường Xuân Giáo gây thù hằn rất nhiều, đừng nói đạt được uy chấn nhất phương trình độ, không bị hắn tông phái

liên thủ tiêu diệt cũng không tệ .

Cứ như vậy, Mễ Tiểu Hiệp nhiệm vụ không phải ngâm nước nóng ?

Nói cách khác, lưu cho Mễ Tiểu Hiệp thời gian không nhiều lắm, hắn không thể chịu đựng Trường Xuân Giáo chậm rãi phát triển, phải nghĩ biện pháp đem Long Hổ Sơn trở ngại trừ đi!

Vốn lấy Mễ Tiểu Hiệp thực lực bây giờ, muốn lay động Long Hổ Sơn, thực sự quá khó khăn .

"Ha ha, lão đệ thật nhàn nhã đi chơi a ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp phạm sầu thời điểm, cửa vang lên một trận tiếng cười cởi mở . Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy là Vương Tử Đằng đi tới . Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp nghi hoặc là, Vương Tử Đằng bên người theo một gã hòa thượng .

"Hòa thượng ?"

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, và trên là hồng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 5!

Vương Tử Đằng đến đánh thắng địch Phủ rất bình thường, nhưng mang theo một gã có tu vị Phật Môn Đệ Tử, cái này không bình thường . Mễ Tiểu Hiệp ngửi được một cổ không giống với bình thường mùi, trong lòng âm thầm đề phòng .

"Vương đại nhân ngươi tới, làm sao không nói trước thông báo một tiếng, ta xong đi cửa nghênh tiếp a ."

Tâm tư trăn trọc, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục đứng dậy, cười nghênh đón .

"Huynh đệ chúng ta hai a phải dùng tới này ."

Vương Tử Đằng cười vỗ vỗ Mễ Tiểu Hiệp vai, so với bình thường còn muốn có vẻ vô cùng thân thiết .

Tiếp tục ba người phân chủ khách ngồi xuống, Phủ Binh dâng trà lên . Vương Tử Đằng cho Mễ Tiểu Hiệp nháy mắt, Mễ Tiểu Hiệp hội ý, khiến sở hữu thị vệ hạ nhân lui .

"Lão đệ, ta đến giới thiệu cho ngươi, vị này chính là Không Trí đại sư ."

Không người nào khác, Vương Tử Đằng giới thiệu bên cạnh Biên hòa thượng, tiếp tục lại bổ sung nói ra .

"Không Trí đại sư đến từ hoằng phúc Tự, hiện tại đi theo Thái Tử Điện Hạ bên người, thâm thụ Thái Tử Điện Hạ nể trọng ."

"Nguyên lai là Không Trí đại sư, thất kính ."

Mễ Tiểu Hiệp chắp hai tay, trong lòng cười nhạt, quả nhiên là Lý Kiến Thành người bên cạnh .

"A di đà phật, đã sớm nghe nói Mễ tướng quân uy danh, hôm nay gặp mặt danh bất hư truyền ."

Không Trí chắp hai tay, khá có thâm ý cười cười .

Hiển nhiên, cái này Không Trí là riêng tìm đến Mễ Tiểu Hiệp, nhưng Mễ Tiểu Hiệp trong lúc nhất thời không nghĩ ra, chuyện gì nhất định phải tìm hắn, thậm chí riêng từ Trường An chạy đến Tô Châu .

Tuy là nghi ngờ trong lòng, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không có vấn, ngược lại thì một hồi khí trời một hồi phong cảnh, đông lạp tây xả .

"Mễ tướng quân, bần tăng lần này đến đây, là có chuyện xin ngươi giúp một tay ."

"Đại sư hà tất khách khí, có chuyện cứ việc nói ."

Quả nhiên, trò chuyện một hồi, Không Trí nhịn không được tiến nhập chính đề . Mễ Tiểu Hiệp hào sảng vung tay lên, tâm lý âm thầm cười nhạt, nhìn hắn đến nói ra cái gì đến .

Không Trí sợ Mễ Tiểu Hiệp lại theo hắn chuyện phiếm, cho nên không sai biệt lắm một hơi thở liên tục, đem chỉnh sự kiện mời nói xuất . Lúc đầu Mễ Tiểu Hiệp còn chưa để ý, nhưng nghe đến, sắc mặt không khỏi ngưng trọng .

Thực sự tình rất đơn giản, Không Trí hoặc là càng nói cho đúng là sau lưng của hắn Phật Môn, hy vọng Mễ Tiểu Hiệp đi một nơi, đem một cái Phong Ấn mở ra .

Mà chỗ đó, lại chính là Long Hổ Sơn!

Vị trí cụ thể ở đâu, Không Trí còn chưa nói, nhưng trình độ trọng yếu sợ rằng không thua gì Phục Ma chi điện . Phong ấn lại có cái gì, Không Trí cũng không có nói, ước đoán cụ thể hắn cũng không rõ ràng lắm . Nhưng nhìn hắn kính nể dáng dấp, có thể đoán được không phải chuyện đùa .

Trọng yếu như vậy vị trí, khẳng định có cấm chế lợi hại phòng hộ . Hơn nữa tối trọng yếu là, Long Hổ Sơn tàng long ngọa hổ, là vì Thiên Sư trương thủ đoạn thông huyền cao minh . Nếu như Mễ Tiểu Hiệp tự tiện xông vào, cùng chịu chết không có gì sai biệt .

"Đại sư, Phật Môn Cao Tăng vô số, vì sao cần phải ta người ngoài này sảm một cước ?"

Sau khi nghe xong, Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt không thay đổi, mở miệng hỏi một câu .

"Bất mãn Mễ tướng quân, việc này chúng ta Phật Môn không thích hợp đứng ra ."

"Không thích hợp đứng ra . . ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, vậy hắn liền càng không thể đi .

Phật Môn mình cũng không thích hợp đứng ra, nói rõ phía sau dây dưa lợi hại . Bằng Mễ Tiểu Hiệp chút tu vi này, nếu như không cẩn thận liên lụy vào đại phiền toái, vẫn không thể thịt nát xương tan .

"Đại sư, Long Hổ Sơn cao thủ rất nhiều, Thiên Sư trương Thông Huyền càng khó đối phó, ta sợ rằng có lòng không đủ lực ."

Không cần còn muốn, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp mở miệng cự tuyệt .

"Mễ tướng quân không cần phải lo lắng, việc này chúng ta sớm có chuẩn bị ."

Ai biết Không Trí cười cười, nói tiếp .

"Hoang Sơn Dã Lĩnh bao nhiêu Tinh Quái, trong mấy Yêu Vương cùng Phật Môn hữu duyên . Mễ thí chủ chỉ cần liên lạc bọn họ, đến lúc đó bầy yêu tiến đánh Long Hổ Sơn, ngươi là được thừa dịp loạn lẻn vào ."

"Yêu Tộc . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt, vậy làm sao lại dính dáng đến Yêu Tộc, tiếp tục cười cười nói .

"Đã như vậy, đại sư trực tiếp thỉnh Yêu Tộc xuất thủ chính là, hà tất lại trải qua ta ?"

"Mễ tướng quân có chỗ không biết, Cấm Chế cực kỳ lợi hại, Yêu Vương cũng khó ở trong đó bảo mệnh, con có nhân tộc có thể đi vào ."

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không nói chuyện, tâm lý đã đang tức miệng mắng to . Nếu lợi hại như vậy, còn khiến hắn đi, thật đúng là coi hắn là chịu chết pháo hôi!

"Lão đệ, Phật Môn là Thái Tử Điện Hạ bằng hữu, dựa theo Thái Tử Điện Hạ ý tứ, chuyện này vẫn phải bang."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp vẫn từ chối, Vương Tử Đằng ho nhẹ một tiếng nói ra .

"Thái Tử Điện Hạ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là nhướng mày, Vương Tử Đằng tuy là tận lực nói uyển chuyển, nhưng này rõ ràng chính là được Lý Kiến Thành mệnh lệnh .

Nói như vậy, chuyện này Mễ Tiểu Hiệp không làm không được ?

"Lão đệ, ngươi cứ yên tâm, Phật Môn Cao Tăng sẽ tận lực âm thầm giúp ngươi ."

Ngay sau đó, Vương Tử Đằng lại vừa cười vừa nói .

"Hơn nữa chỉ cần ngươi làm thành chuyện này, Thái Tử Điện Hạ nhất định trùng điệp có phần thưởng ."

" Không sai, trừ tiến nhập Cấm Chế cần ở ngoài, Mễ tướng quân nếu có hắn yêu cầu gì, chúng ta Phật Môn cũng sẽ tận lực thỏa mãn!"

Không Trí gật đầu, thành khẩn nói ra .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

144 đàm phán

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi ý động, đây là chờ hắn ra điều kiện đây.

Lý Kiến Thành phong thưởng, Mễ Tiểu Hiệp cũng không coi trọng, dù sao hắn chí không ở con đường làm quan . Huống hồ Lý Kiến Thành có thể hay không sống quá Võ Đức chín năm, còn chưa nhất định sự tình .

Nhưng Phật Môn chỗ tốt, Mễ Tiểu Hiệp nhưng thật ra rất động tâm .

Không Trí đến từ hoằng phúc Tự, xem như là Phật Môn ở Đại Đường đỉnh cấp tông phái . Mà Không Trí phía sau, ở trong nhà Phật liên lụy đến bao sâu, Mễ Tiểu Hiệp cũng không biết . Vốn lấy Không Trí Ngũ Trọng Thiên tu vị, chỉ có thể chân chạy, nhưng thật ra có thể thấy được chút ít .

"Thỉnh đại sư cặn kẽ nói cho ta một chút ."

Nghĩ một lát nhi, Mễ Tiểu Hiệp mở miệng nói .

" Được !"

Mễ Tiểu Hiệp rốt cục buông lỏng, Không Trí đại hỉ, tiếp tục liền cặn kẽ tự thuật .

Phong Ấn đúng là Long Hổ Sơn, nhưng cũng không tại Thượng Thanh Cung, mà là đang trong thâm sơn . Trong sắp đặt cấm chế lợi hại, nhưng Phật Môn sẽ cung cấp đối ứng pháp bảo, trợ giúp bài trừ Cấm Chế . Lại dùng Mễ Tiểu Hiệp bản lĩnh, có Lục Thành cơ hội có thể đi vào .

Mặt khác vấn đề chính là, một ngày tiến nhập Cấm Chế, nhất định kinh động trương Thông Huyền . Cho nên Mễ Tiểu Hiệp muốn đi liên lạc Yêu Tộc, đến lúc đó tiến đánh Long Hổ Sơn chế tạo rối loạn, cuốn lấy trương Thông Huyền .

". . . Được! Ta đáp ứng!"

Sau khi nghe xong, Mễ Tiểu Hiệp lại hỏi mấy vấn đề, lại là một trận trầm ngâm, sau đó gật đầu .

Người xuất gia không nói dối, nhưng Không Trí nói, Mễ Tiểu Hiệp nhiều lắm thư ba thành . Hắn nói Mễ Tiểu Hiệp có sáu mươi phần trăm chắc chắn tiến nhập Cấm Chế, Mễ Tiểu Hiệp ước đoán nhiều lắm cũng liền bốn mươi phần trăm chắc chắn .

Nhưng mấu chốt nhất, hay là thế nào cuốn lấy trương Thông Huyền . Mễ Tiểu Hiệp tuy là chưa thấy qua trương Thông Huyền bản thân, nhưng kiến thức qua hắn thỉnh lôi Tru Yêu thủ đoạn .

Đầy khắp núi đồi Tinh Quái, cũng chỉ đình lại trương Thông Huyền mấy hơi thời gian . Mễ Tiểu Hiệp suy tư, phải mời đến cảnh giới gì cao thủ, mới có thể thành công tha trụ hắn .

Bất quá cái này không tất Mễ Tiểu Hiệp hạnh kiểm, Yêu Tộc luôn luôn cao thủ, Mễ Tiểu Hiệp chỉ để ý đi mời, còn như đối phương có nguyện ý hay không đứng ra, liền nhìn Phật Môn mặt mũi .

"Mọi người đều là vì Thái Tử Điện Hạ làm việc, ta tự nhiên toàn lực ứng phó . Thế nhưng . . . Ta đây còn có chút tiểu trắc trở, hy vọng Phật Môn hỗ trợ giải quyết ."

"Mễ tướng quân cứ việc nói!"

Mễ Tiểu Hiệp rốt cục gật đầu, Không Trí mừng rỡ, còn như Mễ Tiểu Hiệp có yêu cầu, chính là hợp tình hợp lí à. Lúc này chỉ có thể nói, Không Trí còn chưa đủ hiểu rõ Mễ Tiểu Hiệp a .

"Ha hả, thật cũng không phải vì tự ta, chủ yếu là vì đem sự tình làm tốt ."

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt phúc hậu cười cười, sau đó bẻ ngón tay nói ra .

"Đầu tiên, ta cần nhất bộ công pháp, mấy môn pháp thuật, tầng thứ không cần rất cao, Sắc Giới là được ."

"Lần, ta cần pháp bảo, trừ phá tan cấm chế pháp bảo ở ngoài, có thêm vài món pháp bảo phòng thân . Pháp khí bình thường coi như, ta nghĩ các ngươi cũng nghiêm chỉnh, ít nhất phải linh mẫn khí ."

"Sau đó, ta cần đan dược, bất luận là dưỡng khí hay là chữa thương, mỗi dạng cũng phải Bị hơn mấy bình ."

"Cuối cùng . . . Ừ, đại thể chỉ những thứ này đi."

Sau khi nói xong, Mễ Tiểu Hiệp vừa cười cười, ngẩng đầu nhìn về phía Không Trí . Mới vừa rồi còn mặt tươi cười Không Trí, hiện tại đã hoàn toàn ngẩn người tại đó . Coi như là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, cũng không có ác như vậy đi!

"Mễ tướng quân . . . Ngươi yêu cầu là không là có chút cao ?"

Quá bán thưởng, Không Trí cái này mới lấy lại tinh thần, có chút hơi khó nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Như vậy a, vậy chúng ta dễ thương lượng a ."

Mễ Tiểu Hiệp rất dễ nói chuyện cười cười, đồng thời tâm lý lại một trận đắc ý, Phật Môn không biết nghĩ như thế nào, dĩ nhiên phái như thế cái nộn sồ với hắn nói chuyện .

Nhưng rất nhanh, Mễ Tiểu Hiệp chợt phát hiện, Phật Môn thật đúng là biết người mà sử dụng . Hắn nói giá không hạn độ, mà Không Trí cũng không phải là trả tiền ngay tại chỗ, mà là cố định thượng giá tổng cộng .

Không Trí giống như phương pháp hào giống nhau, đầu trống trơn không có có trí khôn . Nhưng người như thế toàn cơ bắp tử tâm nhãn, bất luận Mễ Tiểu Hiệp nói như thế nào, hắn chính là bất tùng khẩu .

Như vậy sắp tới một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp nói khô miệng khô lưỡi, Không Trí dĩ nhiên bất vi sở động .

"Được rồi, cứ như vậy đi ."

Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ thở dài, xem như là phục hòa thượng này .

"Quá tốt! Ta lần này trở về hồi bẩm!"

Rốt cục nói thành, Không Trí lại ăn nói một sự tình, tiếp tục liền vội vội vàng vàng cáo từ ly khai .

Vương Tử Đằng vẫn ngồi ở bên cạnh, nhìn xem bọn hắn cãi cọ đã sớm không nhịn được, cười cười cùng rời đi .

Kết quả cuối cùng, Mễ Tiểu Hiệp con thảo nhất bộ Sắc Giới Luyện Khí công pháp .

Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí công pháp Canh Kim sát phạt bí quyết, Luyện Thần công pháp Vô Lượng Thập Lục Quan, đều là Sắc Giới công pháp, thật trong khoảng thời gian ngắn không cần thay đổi .

Hắn vừa rồi lao lực khí lực thỉnh cầu, cũng không phải vì mình, mà là vì Sửu Nô .

Sửu Nô đã là Luyện Khí Ngũ Trọng Thiên, hơn nữa sắp đột phá Lục Trọng Thiên . Lục Trọng Thiên là Dục Giới cực hạn, bước tiếp theo chính là Sắc Giới . Nhưng Sửu Nô làm một con Cô Hồn Dã Quỷ, nơi đó có Sắc Giới công pháp ?

Mễ Tiểu Hiệp tu luyện Canh Kim sát phạt bí quyết mặc dù không tệ, nhưng dương khí quá nặng, căn bản không thích hợp Sửu Nô . Vừa lúc cơ hội lần này, Mễ Tiểu Hiệp riêng cầu lấy nhất bộ thích hợp Quỷ Vật Sắc Giới công pháp, cho Sửu Nô tu luyện .

Lại nói tiếp, Sửu Nô tuy là tu vị không thấp, nhưng thủ đoạn thấy qua chỉ một, một dạng đều là Quỷ Trảo công kích . Các loại thay đổi Sắc Giới công pháp, trong phải có một ít lợi hại thủ đoạn, có thể tăng cao trên diện rộng Sửu Nô sức chiến đấu .

"Phong Ấn . . . Cũng không biết Phong Ấn vật gì vậy ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở chỗ kia, không khỏi suy tư, đến là vật gì, khiến Phật Môn lao lực như vậy hoảng hốt .

Nhưng chỉ biết là không phải chuyện đùa, căn bản không có đầu mối . Bất quá bất kể là cái gì, chuyến này sợ rằng đều cực kỳ nguy hiểm .

Mà Mễ Tiểu Hiệp cuối cùng vẫn là đáp lại, cũng không phải là đơn thuần ham muốn Phật Môn đồ đạc, tối trọng yếu là Lý Kiến Thành thái độ . Lúc này chính là Trường Xuân Giáo thời điểm mấu chốt, hắn cũng không thể đem Lý Kiến Thành đắc tội .

Còn như nguy hiểm, con có thể đến lúc đó tùy cơ ứng biến .

Sáng sớm ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Tiểu Hắc xuất đánh thắng địch Phủ, sau đó thẳng đến ngoài thành núi hoang .

Chuyện lần này thành bại, theo Mễ Tiểu Hiệp căn bản không ở chỗ hắn, mà là ở chỗ có hay không lợi hại giúp đỡ, có thể khiên chế trụ trương Thông Huyền .

Dựa theo Không Trí từng nói, hắn có thể đi thỉnh Yêu Tộc hỗ trợ . Không Trí lúc gần đi cho Mễ Tiểu Hiệp một tấm lệnh bài, có thể làm thân phận bằng chứng đi gặp Yêu Tộc .

Phật Môn ở Yêu Tộc trong đến bao lớn mặt mũi, có thể hay không mời được Yêu Vương, Mễ Tiểu Hiệp không xác định, nhưng thử một chút thì biết .

"Chắc là nơi đây . . ."

Không Trí nhắc tới ba vị Yêu Vương, dựa theo gần đây nguyên tắc, Mễ Tiểu Hiệp tới trước đến gần nhất Sơn Trung . Lúc này dùng Vọng Khí Thuật tham quan, chỉ thấy núi hoang ở chỗ sâu trong một đoàn sương mù màu đen, đúng là có Yêu Tộc tụ tập .

Theo Không Trí nói, ngoài thành Tô Châu Sơn Trung Yêu Vương tên là Thôn Thiên đại vương, tên tuy là vang dội, nhưng trên thực tế là con cóc thành tinh . Bởi vì có Tam Túc Kim Thiềm huyết mạch, lúc này mới có thành tựu ngày hôm nay .

Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp hướng núi hoang ở chỗ sâu trong đi, cũng nhanh phải đến Thôn Thiên đại vương chỗ, trước mặt một mảnh cây khô Lâm, bỗng nhiên chui ra một đám Sài Lang Hổ Báo, đều là hồng sắc danh xưng!

"Ta muốn thấy Thôn Thiên đại vương ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở trên ngựa, đem Không Trí cho hắn bài tử ném qua .

Một con Nhất Trọng Thiên con vượn nhặt lên lệnh bài, tiếp tục xoay người chui vào khô Lâm . Còn lại đại Tinh Quái, đều là tràn ngập địch ý nhìn Mễ Tiểu Hiệp . Mễ Tiểu Hiệp cũng không ở ý, lẳng lặng đợi .

Như vậy quá lớn hẹn một khắc đồng hồ, Tinh Quái rối loạn tưng bừng, tránh ra một con đường .

"Xem ra dễ sử dụng . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đã sớm hạ quyết tâm, nếu như Yêu Tộc không công nhận, hắn liền cưỡi Tiểu Hắc chạy mau . Hiện tại xem ra, Phật Môn ở yêu trong tộc còn có chút phân lượng .

Giật giây cương một cái tiến nhập khô Lâm, chỉ thấy trong khắp nơi đều cất dấu Tinh Quái, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi âm thầm gật đầu, cái này Thôn Thiên đại vương thế lực quả nhiên không nhỏ .

Khô Lâm rất lớn, nhưng mới vừa đi trong chốc lát, trước mắt bỗng nhiên rộng rãi . Chỉ thấy phương viên 300m không có cây cối, chỉ có một vĩ đại bùn nhão Đầm .

Mà ở bùn nhão bờ đầm thượng, có một thanh ghế đá bảo tọa, một chỉ mặc y phục con cóc ngồi ở phía trên .

Cái này hóa hình cũng quá kém cỏi, cơ bản cũng là con cóc đứng lên . Bất quá Mễ Tiểu Hiệp không dám khinh thường, cái này Thôn Thiên đại vương danh xưng hoàng sắc, đẳng cấp LV 9!

"Di, lần này không phải con lừa ngốc ."

Liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, Thôn Thiên đại vương nháy nháy mắt, khinh rên một tiếng đem kim bài ném trở về .

"Ta đã gặp ngươi, coi như là cho Phật Môn một bộ mặt, hiện tại ngươi vội vàng từ ta địa bàn ly khai, ta cũng không thượng này con lừa ngốc làm ."

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

145 ngọn nguồn

"Rút lui ? Thượng cái gì làm ?"

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Thôn Thiên đại vương, đây là có cố sự a .

"Đi một chút đi, vội vàng từ ta địa bàn ly khai, ta theo một mình ngươi Tộc nói cái gì ."

Thôn Thiên đại vương ngâm nga khí, không nhịn được phất tay xua đuổi Mễ Tiểu Hiệp .

"Ha hả, ngược lại nhàn rỗi vô sự, coi như nói chuyện phiếm nha "

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sau đó từ trên ngựa bắt lưỡng cái bọc quần áo, một cái chứa hai vịt quay, một cái khác chứa một vò rượu lâu năm, mở ra thả ở phía trước trên đất trống .

"Đại vương, ngươi vừa ăn vừa nói chuyện như thế nào đây?"

". . . Hảo hảo hảo, tốt như vậy ."

Mới vừa rồi còn vẻ mặt chán ghét Thôn Thiên đại vương, chứng kiến vịt quay lập tức cổ liếc tròng mắt, khóe miệng lưu hạ một đạo nước bọt .

Cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, cách ngôn thật đúng là không kém .

"Đại vương ngươi trước . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đem rượu lâu năm bùn phong mở ra, thỉnh chữ còn chưa nói ra miệng, một cái phấn hồng dây lưng bắn ra, bỗng nhiên một cái đem một con vịt quay cuốn đi, dĩ nhiên là Thôn Thiên đại vương đầu lưỡi .

". . . Thực sự là tốt đầu lưỡi ."

Nhìn Thôn Thiên đại vương đem trọn con vịt quay nuốt trong miệng, không chừng công phu uống rượu, Mễ Tiểu Hiệp trước tiên cho mình đến một chén, nhấp một hớp dưỡng như tùy ý hỏi.

"Vừa rồi đại vương nói lên hòa thượng làm, không biết là chuyện gì xảy ra ."

"Lão đệ ngươi không biết, đám kia hòa thượng gian trá rất . . ."

Chính là cắn người miệng mềm, Thôn Thiên đại vương lập tức đổi tên hô, bất quá bởi vì trong miệng bỏ vào toàn bộ vịt quay, nói có chút mập mờ không rõ .

"Bọn họ nói trương Thông Huyền sau đó vùng núi hai ngày, kết quả trời chưa sáng sẽ trở lại, hại cho chúng ta hao binh tổn tướng . . ."

"Di, chuyện này cùng Phật Môn có quan hệ ?"

Nghe được Thôn Thiên đại vương từng nói, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, đây không phải là trước khi hắn và Lưu Hồng thượng Long Hổ Sơn, Yêu Tộc tập kích Thượng Thanh Cung sự tình sao, làm sao phía sau còn có Phật Môn cái bóng ?

"Hừ, nào chỉ là có quan hệ, nguyên bổn chính là đám kia con lừa ngốc chủ ý!"

Cóc miệng lớn, vài cái đã đem toàn bộ vịt quay nuốt vào, sau đó nhảy qua đến ngồi vào Mễ Tiểu Hiệp đối diện . Kéo xuống một con ta chân chậm rãi thưởng thức, liền Mễ Tiểu Hiệp đưa tới rượu lâu năm, oa oa lại nói tiếp .

Cái gọi là Phật Môn, chính là Phật Giáo ở Phàm Trần thế lực . Theo Thôn Thiên đại vương từng nói, Phật Môn vì ở Đại Đường dừng bước, không ít cho bọn hắn Yêu Tộc tặng đồ nịnh bợ .

Mà ở mấy tháng trước, lại đưa lên bó lớn chỗ tốt, khiến Yêu Tộc hỗ trợ đi Long Hổ Sơn tìm cái gì, hình như là cấm chế gì . Thôn Thiên đại vương người không tìm được, cho nên cũng không phải rất rõ .

Long Hổ Sơn cao thủ rất nhiều, là vì đương đại Thiên Sư trương Thông Huyền, mặc dù mới hơn mười tuổi, nhưng thủ đoạn vô cùng lợi hại, Yêu Tộc đều vô cùng sợ hãi . Là Phật Môn bảo đảm đi bảo đảm lại, đã đem trương Thông Huyền gạt xuống núi, bọn họ lúc này mới dám tiến đánh Long Hổ Sơn .

Nhưng không nghĩ đến, trương Thông Huyền đúng lúc chạy về, trực tiếp thỉnh lên đồng lôi, đem trên núi Yêu Tộc diệt hơn phân nửa, có thể nói tổn thất nặng nề .

"Nguyên lai là như vậy . . ."

Nghe Thôn Thiên đại vương vừa nói, Mễ Tiểu Hiệp cuối cùng là minh bạch .

Trước khi hắn còn buồn bực, Yêu Tộc bỗng nhiên nổi điên làm gì, đi tiến đánh Long Hổ Sơn, nguyên lai là Phật Môn thu mua sai sử . Mà bây giờ nhìn nữa đến, sở dĩ hưng sư động chúng, chính là vì tìm kiếm khiến Mễ Tiểu Hiệp cưỡi trừ Cấm Chế!

Mặt khác, Mễ Tiểu Hiệp tương đối chú ý là, Phật Môn đã sớm biết trương Thông Huyền sẽ xuống núi. Không khỏi suy đoán, Giang Châu ôn dịch có phải hay không Phật Môn giở trò quỷ, vì chính là dẫn trương Thông Huyền xuống núi ?

Này suy luận, Lưu Hồng lên núi, thật chính là Phật Môn âm thầm thôi động ?

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghĩ đến Phục Ma chi điện Ngộ Hồng mở ra Trấn Yêu Bia . Làm sao trùng hợp như vậy, Lưu Hồng Huyết Tích đi tới Thạch Bi liền nứt ra . Hơn nữa xuống yêu ma tuy là bị trấn áp mấy trăm năm, nhưng Trấn Yêu Bia lại như là tân .

"Có ý tứ . . ."

Đem tất cả xâu, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười, xem ra Phật Môn ở sau lưng làm không ít chuyện .

Trong lúc nhất thời Mễ Tiểu Hiệp càng phát ra hiếu kỳ, phong ấn lại đến tột cùng là cái gì, đáng giá như vậy đại phí chu chương . Mà mở ra phong ấn, Phật Môn chân chính mục đích vậy là cái gì ?

Tuy là không nghĩ ra, nhưng luôn cảm giác đã tiến nhập một ván rất lớn cờ . Ở Phật Môn trước mặt, Mễ Tiểu Hiệp chỉ là một con bé nhỏ không đáng kể tôm thước nhỏ, hiện tại nếu muốn là như thế nào bảo toàn tự thân .

"Đối với lão đệ, ngươi cầm Phật Môn lệnh bài đến ta bùn nhão vùng núi cần gì phải ."

Con thứ hai vịt quay cũng xuống đi hơn phân nửa, Thôn Thiên đại vương lúc này mới nhớ tới, vừa đem đầu khớp xương mớm nuốt xuống, một bên vấn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngạch, ta là thay Phật Môn chân chạy, hy vọng đại vương dẫn người . . . Tiến đánh Long Hổ Sơn ."

Mễ Tiểu Hiệp xấu hổ cười cười, lúc này nói lời này thực sự không thích hợp .

"Hừ, lão kia đệ ngươi được một chuyến tay không ."

Thôn Thiên đại vương khinh rên một tiếng, nếu như không phải xem ở vịt quay mặt mũi, đã đem Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp văng ra .

"Lão ca, ta thật vất vả đến một chuyến, ngươi nhưng thật ra cho ngón tay con đường sáng . Muốn thế nào, ngươi mới nguyện ý tiến đánh Long Hổ Sơn ?"

Nếu nói ra, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản trực tiếp hỏi .

"Thế nào đều . . ."

Thôn Thiên đại vương vừa muốn một tiếng cự tuyệt, bỗng nhiên dừng lại, nhớ tới nói ra .

"Bất quá, nếu là có Bạch nương nương xuất thủ, ngược lại cũng không phải là không thể được ."

"Bạch nương nương ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, cái này Bạch nương nương là ai ?

"Bạch nương nương nhưng lợi hại ."

Tiếp tục theo Thôn Thiên đại vương từng nói, Bạch nương nương có nghìn năm đạo hạnh . Hơn nữa bản thể không phải chuyện đùa, cùng hắn bất đồng, là huyết mạch tinh thuần chân chính Thần Thú . Lúc này mặc dù cũng chỉ là Sắc Giới tu vị, nhưng thủ đoạn thông thiên!

Nếu như Bạch nương nương xuất thủ, định có thể địch lại trương Thông Huyền, thậm chí đưa hắn giết cũng khó nói . Cho nên chỉ cần Bạch nương nương chịu ra tay, coi như không có Phật Môn chỗ tốt, hắn cũng nguyện ý đi Long Hổ Sơn đại náo một hồi, quyền đương là hơn lần sự tình xả giận .

"Nếu như vậy! Ta đây phải đi thỉnh Bạch nương nương ra tay!"

Nghe đến đó, Mễ Tiểu Hiệp một trận mừng rỡ .

Thật coi như Thôn Thiên đại vương, cùng với hai vị khác Yêu Vương đều đáp lại xuất thủ, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là không yên lòng . Dù sao bọn họ lần trước tiến đánh Long Hổ Sơn, rất dễ dàng liền bị trương Thông Huyền đẩy lùi, sợ rằng rất khó vì Mễ Tiểu Hiệp tranh thủ mở ra phong ấn thời gian .

Nhưng lúc này vị này Bạch nương nương, nếu quả thật giống như Thôn Thiên đại vương theo như lời . Chỉ cần hắn chịu ra tay, Mễ Tiểu Hiệp có thể không lo lắng về sau!

"Lão đệ ngươi đừng nghĩ, Bạch nương nương Thanh Tâm Quả Dục chuyên tâm tu luyện, mới sẽ không quản loại này nhàn sự đây."

Mễ Tiểu Hiệp muốn đi thỉnh Bạch nương nương, Thôn Thiên đại vương cười luyện một chút xua tay .

"Đừng nói là ngươi, liền coi như chúng ta những thứ này Yêu Vương đều đi, Bạch nương nương cũng sẽ không bán mặt mũi này ."

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, cái này Bạch nương nương lớn như vậy cái giá ? Nhưng tổng phải thử một chút mới biết được, hỏi tiếp .

"Không biết Bạch nương nương hiện ở nơi nào ."

"Nói cho ngươi biết cũng không có gì, Bạch nương nương sẽ ngụ ở Tây Hồ khu vực Bạch trang ."

Thôn Thiên đại vương lời nói, sau đó đem cuối cùng một khối vịt quay cuốn vào trong miệng .

"Tây Hồ Bạch trang . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, cũng không phải xa.

Tuy là vịt quay không có, nhưng còn có rượu lâu năm . Tiếp đó, Mễ Tiểu Hiệp cùng Thôn Thiên đại vương nâng ly cạn chén, nói bóng nói gió hỏi thăm Bạch nương nương tình huống .

Thôn Thiên đại vương là miệng rộng, coi như Mễ Tiểu Hiệp không rót hắn rượu, hắn cũng sắp biết một tia ý thức toàn bộ nói ra .

Nhưng Thôn Thiên đại vương biết cũng không nhiều, chỉ là một tinh thần nói Bạch nương nương pháp lực cao cường, nhưng lai lịch cụ thể thậm chí là bản thể, hắn đều không biết rõ .

"Hắc hắc, ta từng gặp Bạch nương nương một mặt, chỉ là chứng kiến một cái góc áo, liền sợ đến ta cả người run run ."

Cuối cùng, Thôn Thiên đại vương uống đầu lưỡi thắt, cười nói cho Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp cũng cười cười, tốt xấu là nhất phương Yêu Vương, lẽ nào vị này Bạch nương nương thật đáng sợ như vậy?

Một vò rượu lâu năm uống cạn, Mễ Tiểu Hiệp cũng hỏi thăm không sai biệt lắm, tiếp tục cáo từ ly khai . Thôn Thiên đại vương ăn uống vui vẻ, tiễn Mễ Tiểu Hiệp mấy bước, dặn hắn lần sau nhiều hơn nữa mang vịt quay đến .

"Giá!"

Xuất Thôn Thiên đại vương bùn nhão vùng núi, Mễ Tiểu Hiệp giật giây cương một cái, thẳng đến Hàng Châu, đi gặp vị kia Bạch nương nương .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

146 Bạch nương nương

Chạy tới Hàng Châu trên đường, một cái ý nghĩ ở Mễ Tiểu Hiệp não hải dần dần thành hình .

Lần này thay Phật Môn phá cõi phong ấn, có thể mượn Phật Môn quan hệ mời được Yêu Tộc . Dựa theo nguyên kế hoạch, chỉ cần Yêu Tộc cho Long Hổ Sơn tạo thành quấy rầy, tha trụ trương Thông Huyền là được .

Nhưng Yêu Tộc thực lực cũng không yếu, nếu như Bạch nương nương xuất thủ tha trụ trương Thông Huyền, hắn tam đại Yêu Vương liên hợp, không nói trực tiếp diệt Long Hổ Sơn Chính Nhất Đạo, chí ít có thể dành cho bị thương nặng!

Đã như vậy, vì sao không hướng lớn làm ?

Sắp tới Trường Xuân Giáo phát triển thong thả, chủ yếu cũng là bởi vì Long Hổ Sơn chèn ép . Hiện tại vừa lúc có cơ hội, có gì không lợi dụng một chút, cho hắn eo một cái trọng quyền, khiến hắn nghỉ mấy năm!

"Cứ làm như vậy!"

Nhiều lần suy tư, Mễ Tiểu Hiệp dùng sức cầm nắm tay, khóe miệng lộ ra một vẻ cười nhạt . Phàm là với hắn đối nghịch, hết thảy đánh ngã!

Nhưng chuyện này có thành công hay không, then chốt còn phải xem Bạch nương nương . Chỉ có thỉnh Bạch nương nương xuất sơn, mới có thể địch lại trương Thông Huyền, tất cả mới có thể .

"Giá!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi càng phát ra cấp thiết, dùng sức giật giây cương một cái .

Tô Châu khoảng cách Hàng Châu cũng không xa, nhưng các loại Mễ Tiểu Hiệp đạt tới thời điểm, cũng đã là buổi tối . Dựa theo Thôn Thiên đại vương từng nói, Bạch nương nương là Thư Tính, ban đêm đi bái kiến dường như không thích hợp .

Lúc này cũng tâm tình cũng bình phục lại, Mễ Tiểu Hiệp ở Hàng Châu tìm kiếm khách sạn bình dân, tạm thời ở một đêm, thuận tiện tắm rửa đổi lại thân khô mát y phục .

Suốt đêm không nói chuyện, ngày thứ hai vừa rạng sáng, Mễ Tiểu Hiệp đi trước Bạch trang .

"Chính là chỗ này . . ."

Bạch trang đang ở Tây Hồ khu vực, chu vi chèn khắp cây Mộc, Sơn Trang trừ phòng ngói ở ngoài, hầu như đều là bạch sắc .

Mễ Tiểu Hiệp chỉnh lý quần áo, hít sâu một hơi định thần một chút, tiến lên trừ vang kẻ đập cửa .

"Nơi đây không tiếp đãi khách lạ ."

Qua chỉ chốc lát, bên trong truyền đến đáp lời .

"Tại hạ Mễ Tiểu Hiệp, là Thôn Thiên đại vương giới thiệu, trước tới bái phỏng Bạch nương nương ."

Cũng không có nói ra chân chính ý đồ đến, Mễ Tiểu Hiệp trước tiên kéo ra Thôn Thiên đại vương danh hào .

"Thôn Thiên đại vương ?"

Mở cửa sân ra một đạo kẽ hở nhỏ, là một gã trẻ đẹp nữ tử, trên dưới quan sát Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, tướng môn hoàn toàn mở ra .

"Vậy vào đi ."

"Đa tạ cô nương!"

Mễ Tiểu Hiệp nói lời cảm tạ vào cửa, liếc một cái nữ tử danh xưng, bạch sắc người thường .

Nữ tử dẫn dắt Mễ Tiểu Hiệp đi trước đại sảnh, Mễ Tiểu Hiệp vừa đi vừa bốn phía tham quan, chỉ thấy Trang Tử trong còn có hắn hạ nhân, cũng đều là bạch sắc danh xưng .

Bạch nương nương ở Yêu Tộc trong danh vọng cực cao, nói là Giang Nam đạo Yêu Tộc hạng nhất cũng không quá đáng . Vốn cho là hắn trên trang đều là vùng núi yêu quỷ quái, không nghĩ tới hạ nhân nha hoàn dĩ nhiên có là phổ thông nhân tộc nữ tử .

"Ngươi ở đây ngồi một chút, đừng có chạy lung tung ."

Vào đại sảnh, nữ tử ăn nói một câu, xoay người đi bẩm báo .

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở chỗ kia, cũng không còn người dâng trà, xem ra Thôn Thiên đại vương danh hào cũng không phải quá dễ sử dụng . Mễ Tiểu Hiệp cũng không ở ý, quan sát bốn phía chu vi trần thiết, chỉ thấy mặc dù không phải vô cùng đẹp đẽ quý giá, nhưng kiện kiện đều cực kỳ tinh xảo, phong cách thiên hướng Tố Nhã .

"Ta xem một chút, là cái nào tìm đến . . ."

Chốc lát nữa, cửa truyện đến thanh âm nói chuyện . Phỏng đoán là Bạch nương nương đến, Mễ Tiểu Hiệp liền vội vàng đứng lên, tiếp tục hướng cửa vừa nhìn, chỉ thấy một gã Thanh y nữ tử tiến đến .

Lúc này bốn mắt nhìn nhau, bất luận là Mễ Tiểu Hiệp hay là Thanh y nữ tử, đều là ngẩn ra ngẩn người tại đó .

" Được a ! Ngươi còn dám tìm tới cửa!"

Một lát, Thanh y nữ tử phản ứng kịp, đưa tay gọi ra một bả thanh sắc bảo kiếm, nổi giận đùng đùng sẽ chém Mễ Tiểu Hiệp .

"chờ một chút!"

Mễ Tiểu Hiệp vội vã xua tay đình chỉ, hắn cũng không phải là đến đánh lộn . Đồng thời tâm lý âm thầm kêu khổ, làm sao ở nơi này gặp phải hắn . Cô gái mặc áo xanh này không là người khác, chính là trước đây trong sông Tiền Đường Thanh Ngư .

Lẽ nào hắn chính là Bạch nương nương ? Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, nhưng tiếp tục lại khẽ lắc đầu, hẳn không phải là .

Thanh Ngư tuy là cũng đã là sắc giới tu vị, nhưng vừa mới Thất Trọng Thiên hóa hình . Dựa theo Thôn Thiên đại vương từng nói, Bạch nương nương nghìn năm đạo hạnh, tu vị cao hơn nhiều lắm .

"Chờ cái gì, làm sao, lại muốn cầm thanh phá kiếm kia hù ta ?"

Thanh Ngư nhưng thật ra cũng không cần phải động thủ, khinh rên một tiếng, cười lạnh nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Tỷ tỷ của ta đã nói với ta, ngươi đó là Trảm Yêu Kiếm, cùng cảnh giới không có gì không chém . Nhưng tiếc là chỉ là Pháp Khí tầng thứ, hiện tại ta là Sắc Giới tu vị, nó chém không ta!"

". . . Ha hả, tỷ tỷ ngươi hiểu được thật nhiều ."

Da trâu bị đâm thủng, ít nhiều có chút xấu hổ . Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sau đó từ trong lòng ngực móc ra lệnh bài .

"Trước khi bao nhiêu có đắc tội, cô nương chuộc tội . Ngày hôm nay ta tới Bạch trang, là muốn cầu kiến Bạch nương nương ."

"Di, ngươi là Phật Môn Đệ Tử ?"

Thanh Ngư nhưng thật ra nhận thức lệnh bài, trên dưới quan sát Mễ Tiểu Hiệp, sau đó nhìn hắn rậm rạp tóc một trận cau mày .

"Cô nương không nên hiểu lầm, ta chỉ là theo Phật Môn có điểm gặp gỡ mà thôi ."

Mễ Tiểu Hiệp ho nhẹ một tiếng, nói tiếp .

"Trước khi ở bùn nhão vùng núi bái phỏng Thôn Thiên đại vương, nghe hắn đề cập Bạch nương nương, trong lòng rất ngưỡng mộ, chuyên tới để bái kiến ."

"Ồ . . . Nguyên lai là con kia con cóc, lần gặp mặt sau không phải kéo hắn miệng rộng ."

Thanh Ngư khinh rên một tiếng, đem bảo kiếm thu hồi, xông Mễ Tiểu Hiệp vẫy tay .

"Nếu là Phật Môn, đi theo ta, ta dẫn ngươi đi thấy tỷ tỷ ."

"Đa tạ cô nương ."

Mễ Tiểu Hiệp cuối cùng cũng thở phào một cái, tuy là Phật Môn thế lực kém xa Đạo Môn, nhưng xem ra ở Yêu Tộc trong vẫn là có mấy phần tính tôi .

Từ bên ngoài xem, Bạch trang dường như một tòa phổ thông Sơn Trang, nhưng trên thực tế bên trong có càn khôn . Diện tích nếu so với nhìn qua lớn không chỉ gấp mười lần, hơn nữa trong sắp đặt Cấm Chế trận pháp, không để ý cũng sẽ bị vây ở trong .

"Đối với cô nương, tại hạ Mễ Tiểu Hiệp, không biết xưng hô như thế nào ."

Cùng sau lưng Thanh Ngư, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hỏi.

"Ta gọi Thanh Thanh, tỷ tỷ bình thường cũng gọi ta tiểu Thanh ."

Thanh Ngư quay đầu liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, vừa cười vừa nói .

"Còn như ngươi nha, gọi Thanh tỷ tốt."

"Ha hả, Thanh Thanh cô nương tốt."

"Đừng cho là ta chiếm tiện nghi của ngươi, ta ở Tây Hồ Hồ tu luyện ba trăm năm, ngươi gọi ta tiếng tỷ tỷ không lỗ lã ."

"Thanh Thanh cô nương nói có lý ."

"Thích, quỷ hẹp hòi, không có tí sức lực nào xuyên thấu qua ngươi ."

. . .

Thanh Thanh tính cách ngay thẳng, hoặc là bởi vì mới vừa hóa hình không lâu sau, còn có mấy phần tính trẻ con . Mễ Tiểu Hiệp cố ý đùa hắn, hai người một đường trộn nổi miệng, đi qua mấy cái hành lang gấp khúc, lại qua hai cái cổng vòm, đi tới một tòa vườn .

Vườn rất lớn, thậm chí so với cả tòa Bạch trang còn lớn hơn, bên trong có hồ nước hòn non bộ, cũng có đình đài lầu các . Thả rông Tiên Hạc Mi Lộc, có hồng sắc danh xưng Tinh Quái, cũng có phổ thông động vật .

Mễ Tiểu Hiệp nhưng là theo chân Thanh Thanh, liền đi bên chung quanh quan vọng, thầm nghĩ nơi đây mới là Bạch nương nương chân chính chỗ ở .

"Tỷ tỷ, ta cho mang một người đến ."

Đi một hồi, đến bên hồ một tòa lầu các, Thanh Thanh một bên hô vừa đi trước đây .

"Ngươi chờ ở bên ngoài nổi ."

Cửa có bức rèm che, Thanh Thanh trừng Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, lúc này mới vén rèm lên đi vào .

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, nhân cơ hội hướng bên trong liếc mắt nhìn, nhưng không thấy rõ, chỉ cảm thấy Tố Nhã rất .

" Được, ngươi vào đi ."

Thành thật các loại ở bên ngoài, qua ước chừng một nén nhang, bên trong lúc này mới truyền đến Thanh Thanh thanh âm .

Cuối cùng là đi, Mễ Tiểu Hiệp sửa sang một chút quần áo, vén rèm lên đi vào .

Lầu các cũng không phải rất lớn, gia cụ cũng rất đơn giản, nhưng đem so với trước ở đại sảnh chứng kiến, lại muốn trực tiếp rất nhiều . Chỉnh thể trang sức dùng mùi vị lành lạnh làm chủ, tuy là trắng trong thuần khiết, nhưng khó tránh khỏi có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng .

"Đần chết, chúng ta ở trên lầu ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp tìm người ở đâu lúc, đỉnh đầu lại truyền tới Thanh Thanh thanh âm, Mễ Tiểu Hiệp nhìn bốn phía một cái, nơi góc tường có một ngôi lầu thê, các nàng nguyên lai ở phía trên .

Dọc theo trên thang lầu lầu hai, chỉ thấy là một cái mở mang ngôi cao, trừ một cái bàn án kiện ở ngoài, không có bất kỳ trần thiết . Bốn phía sắp đặt rào chắn, mở ra cửa sổ lớn, đang dễ dàng chứng kiến Tây Hồ phong cảnh .

Mà trên bàn dài bày một bả Dao Cầm, hai bên trái phải trong lư hương đốt Đàn Hương .

Ở bàn phía sau, trừ Thanh Thanh ở ngoài, còn có một danh bạch y nữ tử ngồi ở chỗ kia . Không có đánh đàn, mà là có chút lười biếng nằm ở trên lan can, nhìn xa xa mặt hồ đờ ra .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

147 Hứa Tiên ở nơi nào

Hoàng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 14!

Ngũ Hành Sơn Sơn Thần thổ địa, cũng mới bất quá 14 Trọng thiên tu vị . Được xưng Yêu Vương Thôn Thiên đại vương, cũng mới bất quá Cửu Trọng Thiên tu vị . Mễ Tiểu Hiệp mừng rỡ trong lòng, nếu như có thể thỉnh vị này Bạch nương nương ra tay, tuyệt đối có thể địch lại Trương Thông Huyền!

"Ngươi tìm đến ta chuyện gì ."

Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, Bạch nương nương mở miệng, thanh âm hơi lộ ra lười biếng, tiếp tục xoay người lại .

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp mới vừa phải trả lời, chợt thấy Bạch nương nương dung mạo, không khỏi trong nháy mắt thất thần .

Phát như mây đen, da như mỡ đông, mắt ngọc mày ngài . Mễ Tiểu Hiệp gặp qua không ít mỹ nữ tuyệt sắc, trước mắt Thanh Thanh chính là khuynh quốc khuynh thành dung mạo . Nhưng cùng Bạch nương nương so sánh với, cũng không khỏi ảm đạm phai mờ .

"Hì hì, tỷ tỷ, người này nhìn ngươi xem si đây."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp mắt không hề nháy một cái, hơi há miệng nhưng không nói lời nào, Thanh Thanh cười trêu ghẹo nói ra .

"Tại hạ một thời kìm lòng không đậu, chỗ thất lễ xin hãy Bạch nương nương chớ trách, chớ trách ."

Mễ Tiểu Hiệp cái này mới lấy lại tinh thần, liền vội vàng hành lễ xin lỗi .

"Không có việc gì ."

Bạch nương nương khoát khoát tay, nhưng thật ra dễ nói chuyện rất .

Cái này lơ đãng giở tay nhấc chân, đều đặc biệt mê người . Chỉ là hình dung cử chỉ trong lộ ra một cổ lười biếng, dường như ngay cả nhiều lời vài đều lười được phí sức lực .

" A lô ! Vừa rồi tỷ tỷ của ta hỏi ngươi đây, ngươi tới có chuyện gì ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp lại thất thần, Thanh Thanh giận dữ khẽ quát một tiếng .

"Cái này . . . Thật cũng không có chuyện gì ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại, không có trực tiếp nói rõ ý đồ đến, thuận miệng nói ra .

"Ngày hôm qua ta đi tiếp Thôn Thiên đại vương, nghe hắn đề cập Bạch nương nương phong thái, trong lòng vô hạn hướng về, lúc này mới cả gan đến đây bái kiến ."

"Như vậy ."

Bạch nương nương đánh trọn mắt, xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, chỉ nói hai chữ, liền lại không thèm nói (nhắc) lại .

"Vậy ngươi thấy cũng cách nhìn, nên đi đi."

Thanh Thanh đùa cười một tiếng, nháy mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Cái này . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận do dự, nếu như bây giờ đã đi, đây chẳng phải là một chuyến tay không ?

Nhưng nếu như trực tiếp nói rõ ý đồ đến, xem Bạch nương nương tư thế, hơn phân nửa sẽ không đồng ý . Mà một khi bị cự tuyệt, sau đó mới muốn nói động hắn, không muốn khó nhiều.

"Nếu đến, ngồi một chút là được."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp co quắp thời điểm, Bạch nương nương mở miệng lời nói .

"Đúng đúng! Ngươi có thể tán gẫu một chút nha "

Thuận cái liền bò, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản xuất ra không được khí phách . Tuy là chu vi căn bản không có hắn chỗ ngồi, hắn liền làm như không nhìn thấy, nở nụ cười Xử ở nơi nào .

"Thích, không sợ bị ."

Thanh Thanh khinh rên một tiếng, xông Mễ Tiểu Hiệp le lưỡi .

Mễ Tiểu Hiệp không quan tâm những chuyện đó, tiếp tục liền câu được câu không cùng Bạch nương nương nói chuyện phiếm . Từ Tây Hồ phong cảnh, vẫn cho tới Thất Quốc tranh phách, sau đó lại lượn quanh trở về mấy ngày gần đây khí trời tình huống .

Bạch nương nương không nói thế nào, dường như đối với cái gì cũng không cảm thấy hứng thú, chỉ là thỉnh thoảng lễ phép đáp lại vài . Nhưng thật ra Thanh Thanh sinh động rất, có đôi khi sẽ cùng Mễ Tiểu Hiệp tranh mặt đỏ tới mang tai .

Tuy là thuần túy là đông lạp tây xả, nhưng Bạch nương nương cùng Thanh Thanh đều là tuyệt sắc, ngược lại cũng cảnh đẹp ý vui .

"Ta có chút mệt, ngươi trước trở về đi."

Như vậy trò chuyện hơn một canh giờ, Bạch nương nương nhẹ nhàng ngáp một cái, xông Mễ Tiểu Hiệp khoát khoát tay .

" Được, vậy tại hạ cáo từ ."

Mễ Tiểu Hiệp lại ngẫm lại, đến vẫn là không có nói ra chân chính ý đồ đến .

Tiếp tục vẫn là từ Thanh Thanh dẫn đường, mang Mễ Tiểu Hiệp đi ra ngoài . So sánh với Bạch nương nương lười biếng, Thanh Thanh hoạt bát rất, không

hổ là Thanh Ngư đắc đạo . Lúc này còn chưa đã ngứa, cùng Mễ Tiểu Hiệp vừa đi vừa nói thiên .

Như đã nói qua, Mễ Tiểu Hiệp làm người ba đời, hơn nữa tồn tại hiện đại tư duy, quả thực rất biết nói chuyện phiếm .

"Bạch nương nương cao thâm như vậy tu vị, vì sao nhìn qua có chút hữu khí vô lực ?"

Nói vài lời, Mễ Tiểu Hiệp dường như thuận miệng hỏi một câu .

"Há, đây không phải là khí trời dần dần chuyển lạnh sao, tỷ tỷ gần nhất hai ngày có chút mệt rã rời ."

"Trời lạnh mệt rã rời . . ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu hơi trầm ngâm, lại nói tiếp .

" Đúng, còn không biết Bạch nương nương tên đây."

"Phi, thật không sợ bị, cô nương tên chính là loạn đả nghe sao? Ta mới không nói cho ngươi ni ."

"Ha hả, vậy sao ngươi đem tên ngươi nói cho ta biết ."

"Hừ, ta thích, nhưng ta liền không nói cho tỷ tỷ ngươi tên ."

"Ngươi không nói cho ta, lẽ nào ta cũng không biết đoán ? Hoặc là dứt khoát ta cho Bạch nương nương đặt tên, đã bảo Bạch Tố Trinh ngươi cảm thấy thế nào ?"

"Ngươi . . ."

Thanh Thanh ngẩn ra đứng lại, cau mày nhìn Mễ Tiểu Hiệp, sau đó tức giận chỉ vào hắn .

" Được a, nguyên lai ngươi đã sớm biết tỷ tỷ tên, vậy ngươi còn hỏi!"

"Ha hả . . ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tâm lý thầm nghĩ quả nhiên, vị này Bạch nương nương quả nhiên chính là nghìn năm Xà Yêu Bạch Tố Trinh!

Thanh Thanh, Bạch nương nương, vậy làm sao xem đều là Bạch Xà truyện phối trí . Chỉ là Mễ Tiểu Hiệp biết rõ Bạch Xà truyện là điện ảnh kịch, tiểu Thanh là Thanh Xà, mà cũng không phải là dân gian trong truyền thuyết Thanh Ngư, lúc này mới có chút không dám xác định .

Mới vừa mới thấy được Bạch nương nương, là vì trò chuyện hơn một giờ, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi càng phát ra hoài nghi . Vừa rồi hướng Thanh Thanh xác nhận, lúc này mới xác định thật sự là Bạch Tố Trinh .

"Thanh Thanh cô nương, sau đó ta gọi ngươi tiểu Thanh đi."

Rốt cuộc biết Bạch nương nương thân phận chân thật, Mễ Tiểu Hiệp một trận ung dung, sau đó thuận miệng lời nói .

"Vì sao ?"

Thanh Thanh cũng là ngẩn ra, nháy nháy mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Không biết cái gì, như vậy tương đối tập quán ."

"Vốn lấy trước con có tỷ tỷ gọi ta như vậy. . ."

Thanh Thanh bỗng nhiên có chút co quắp, luôn luôn loại cảm giác quái dị, nhưng trong lúc nhất thời lại hình dung không giống .

Tiếp tục tiếp tục đi về phía trước, Thanh Thanh đều không nói lời nào, cho tới khi Mễ Tiểu Hiệp tống xuất Bạch trang . Mễ Tiểu Hiệp cùng Thanh Thanh cáo biệt, nói lần sau lại tới thăm, Thanh Thanh rất sung sướng gật đầu đáp lại .

"Quá tốt!"

Lần này tới Bạch trang, là vì thỉnh Bạch nương nương, cũng chính là Bạch Tố Trinh xuất thủ đối phó Trương Thông Huyền . Nhưng bất luận là nghe Thôn Thiên đại vương từng nói, hay là vừa rồi nói chuyện phiếm, Mễ Tiểu Hiệp đều nhìn ra Bạch Tố Trinh vô ý tranh đấu, căn bản không khả năng vô duyên vô cớ đi đối phó Trương Thông Huyền .

Còn như dùng bảo vật thu mua, nếu như Bạch Tố Trinh tốt như vậy thu mua, Phật Môn sớm sẽ đưa lên đại lượng bảo vật, cũng không trở thành Luân Đáo Mễ Tiểu Hiệp .

Đoán Bạch Tố Trinh sẽ không đáp ứng, cho nên Mễ Tiểu Hiệp vẫn không có nói đối phó Long Hổ Sơn sự tình . Nhưng khi biết hắn thân phận chân thật

sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chủ ý .

Nếu Bạch Tố Trinh cùng tiểu Thanh đều có, Hứa Tiên còn có thể xa sao?

"Chỉ có biện pháp này . . ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, nghĩ đến một ý kiến .

Ngàn năm trước, Bạch Tố Trinh còn chưa hóa hình, chỉ là Sơn Trung một cái Tiểu Bạch Xà . Bất hạnh bị một gã tiều phu tróc nã, kém chút bị làm thành canh rắn, là một gã Tiểu Mục Đồng cứu giúp .

Ân cứu mạng, cho nên Bạch Tố Trinh tu hành thành công sau đó, cũng vẫn ghi ở trong lòng . Nhưng này cái Tiểu Mục Đồng sớm đã luân hồi chuyển thế, ai biết hắn bây giờ đang ở chỗ nào, cho nên Bạch Tố Trinh vẫn không còn cách nào báo ân .

"Hứa Tiên!"

Dựa theo Bạch Xà truyện truyền thuyết, Tiểu Mục Đồng chuyển thế thành Hứa Tiên, Bạch Tố Trinh ủy thân hạ gả báo ân .

Nhưng vấn đề bây giờ là, Bạch Tố Trinh mặc dù nhưng đã hóa hình, nhưng Tiểu Mục Đồng có hay không chuyển thế thành Hứa Tiên, còn rất khó nói . Dù sao trung gian hơn một nghìn năm khoảng cách, ai biết Tiểu Mục Đồng bây giờ là cái nào một thế ?

"Thử xem rồi hãy nói!"

Bất quá dù sao cũng phải mà nói, Tiểu Mục Đồng chuyển thế thành Hứa Tiên có khả năng khá lớn . Cho nên Mễ Tiểu Hiệp rời đi Bạch trang sau đó, trực tiếp đi trước huyện Tiền Đường .

Mễ Tiểu Hiệp nhớ kỹ, Hứa Tiên phải là Hàng Châu Tiền Đường nhân sĩ .

Hơn một tháng trước, Mễ Tiểu Hiệp mới tới qua huyện Tiền Đường, vẫn còn ở sông Tiền Đường cùng Thanh Thanh đánh một trận . Trường Xuân Giáo gần nhất phát triển trọng điểm đã ở huyện Tiền Đường, Xuân Nương cùng Sửu Nô còn ở nơi này .

Nhưng đến huyện Tiền Đường sau đó, Mễ Tiểu Hiệp cũng không có đi Trường Xuân Tự, mà là thẳng đến huyện nha .

"Mễ tướng quân quang lâm tệ Huyện, hạ quan không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón ."

Tiến nhập huyện nha, huyện Tiền Đường khiến lập tức ra đón, vẻ mặt kinh sợ .

Ở toàn bộ Giang Nam đạo quan trường, hiện tại ai chẳng biết phóng hỏa tướng quân Mễ Tiểu Hiệp . Huống chi đoạn thời gian trước, vì cho Trường Xuân Giáo khai phá không gian, Mễ Tiểu Hiệp tự mình cầm quân diệt Tiền Đường vài cái tông phái .

Không khéo, Mễ Tiểu Hiệp tìm được một ít sổ sách các loại đồ đạc, đang cùng số tiền này đường huyện lệnh Dương lập phát có quan hệ . Có nhược điểm nắm ở Mễ Tiểu Hiệp trong tay, cho nên nhìn thấy Mễ Tiểu Hiệp, Dương lập phát giống như giống như chuột thấy mèo .

"Dương đại nhân không cần khẩn trương, ta chỉ là tới tìm người ."

Mễ Tiểu Hiệp không khách khí làm được mặt trên, sau đó hỏi.

"Huyện các ngươi Nha có thể có cái gọi Lý Công Phủ Bộ Đầu ."

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

148 có chút ngoài ý muốn

Coi như Tiểu Mục Đồng đã chuyển thế thành Hứa Tiên, huyện Tiền Đường nhân khẩu nhiều như vậy, muốn từ trong biển người mênh mông tìm được cũng không dễ dàng .

Nhưng nếu như tìm Hứa Tiên tỷ phu Lý Công Phủ, vậy có thể nhiều. Mễ Tiểu Hiệp nhớ kỹ, Lý Công Phủ là ngay cả thất phẩm quan tép riu đều sờ không tới bên huyện Tiền Đường Bộ Đầu.

"Hồi bẩm tướng quân, huyện chúng ta Nha quả thật có vị Lý bộ đầu, nhưng hắn gọi Lý Nhị Trụ, không gọi Lý Công Phủ a ."

Dương lập phát không hiểu ra sao, Mễ Tiểu Hiệp tìm một Tiểu Tiểu Bộ Đầu làm cái gì, nhưng vẫn nhưng thành thật trả lời nói ra .

"Lý Nhị Trụ ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, Thanh Thanh cùng tiểu Thanh còn tạm được, cái này Lý Nhị Trụ cùng Lý Công Phủ khả năng liền kém có điểm xa.

"Đem hắn tìm đến, ta có lời muốn hỏi ."

Mễ Tiểu Hiệp lên tiếng, Dương lập phát nào dám đình lại . Chốc lát nữa, chỉ thấy một gã tráng kiện, còn có mấy phần ngu đần bắt lấy đưa đầu vào, chính là Dương lập phát nói Lý Nhị Trụ .

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, cái này cùng hắn trong ấn tượng, điện ảnh kịch trong khôi hài đảm đương nhưng khác khá xa .

"Ta tới hỏi ngươi, ngươi tên gì, có hay không hắn danh hào, có từng đón dâu, thê tử nhưng có hay không đệ đệ ."

Mặc kệ thế nào, hỏi trước một chút rồi hãy nói .

"Hồi bẩm đại nhân, tiểu nhân Lý Nhị Trụ, nhũ danh Nhị Cẩu Tử, còn không có đón dâu, cũng không biết sau đó phụ nữ có chồng có hay không đệ đệ ."

Cái này Lý Nhị Trụ thành thật cực kì, tuần tự trả lời nói ra .

Lẽ nào lầm ? Mễ Tiểu Hiệp lại là nhướng mày, nói như vậy, người này không phải Lý Công Phủ . Nếu như không có Lý Công Phủ, chỉ sợ cũng không có Hứa Tiên . Lẽ nào vận khí thật kém như vậy, Tiểu Mục Đồng còn không có chuyển thế thành Hứa Tiên ?

"Ai, xem ra không có Lý Công Phủ ."

Lại liếc mắt nhìn Lý Nhị Trụ, Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ thở dài .

"Lý Công Phủ ? Đại nhân, ta biết Lý Công Phủ ."

Lý Nhị Trụ gãi đầu một cái, bỗng nhiên mở miệng nói .

"Ngươi nói cái gì!"

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, liền vội vàng hỏi .

"Lý Công Phủ ở nơi nào!"

"Hồi bẩm đại nhân, chúng ta nha môn tân chiêu một nhóm Bộ Khoái, trong có một đã bảo Lý Công Phủ ."

Lý Nhị Trụ dọa cho giật mình, vội vã như thực chất bẩm báo .

"Vậy còn không mau đi đem hắn gọi tới!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp gấp gáp như vậy, Dương lập phát có ý định nịnh bợ, dùng sức đá Lý Nhị Trụ một cước quát lên .

Rất nhanh, tên là Lý Công Phủ Bộ Khoái gọi tới, hai mươi ba hai mươi bốn tuổi dáng dấp, mặc dù không là rất tuấn tú, nhưng thật ra coi như đoan chính . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, như thế với hắn trong ấn tượng Lý Công Phủ tương đối ăn khớp .

"Ta tới hỏi ngươi, ngươi tên là gì, có hay không đón dâu, thê tử có hay không đệ đệ ."

"Hồi bẩm đại nhân, nhũ danh là Lý Công Phủ, ba năm trước đây cưới vợ Hứa thị . Bởi phu nhân ta phụ mẫu chết sớm, quả thực mang theo người em trai cùng nhau sống qua ."

Bỗng nhiên bị gọi đến phòng khách, lại là huyện lệnh lão gia lại là tướng quân, Lý Công Phủ không khỏi có chút sợ, sì sì sách sách trả lời nói ra .

"Quá tốt! Ngươi thê đệ thế nhưng gọi Hứa Tiên chữ Hán Văn!"

Mễ Tiểu Hiệp vỗ bàn một cái, vẻ mặt hưng phấn .

"Ai u ta thiên ."

Lý Công Phủ vốn là sợ, cái này càng bị dọa cho giật mình, hai chân mềm nhũn kém chút ngồi dưới đất, sắc mặt trắng bệch nói ra .

"Phu nhân ta đệ đệ tên là Hứa Tuyên, hiện tại mới mười tuổi, còn không có chữ ."

"Hứa Tuyên ?"

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, tiếp tục lại là âm thầm gật đầu . Là, Bạch Xà truyện có rất nhiều phiên bản, mà ở dân gian trong truyền thuyết, có đúng là gọi Hứa Tuyên!

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, cái này Hứa Tiên, hoặc giả nói là Hứa Tuyên, đĩ nhiên mới mười tuổi .

"Dẫn ta đi gặp Hứa Tuyên ."

Mễ Tiểu Hiệp nói một câu, tiếp tục liền đi ra phía ngoài .

Lý Công Phủ tâm lý tâm thần bất định bất an, liếc mắt nhìn Bộ Đầu Lý Nhị Trụ, lại liếc mắt nhìn huyện lệnh Dương lập phát, vẻ mặt cầu xin, chỉ có thể theo Mễ Tiểu Hiệp xuất huyện nha .

Lý Công Phủ nhà ở ở thị trấn phía tây, khoảng cách huyện nha cũng không phải xa. Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Tiểu Hắc, Lý Công Phủ từ huyện nha mượn một con ngựa, không có khi nào võ thuật, hai người liền tới Lý gia .

Chỉ thấy một cái tiểu viện, nhìn qua có chút đơn sơ . Nghĩ đến cũng đúng, Lý Công Phủ trước khi không có gì nghề nghiệp đàng hoàng, hiện tại vừa mới lên làm Bộ Khoái, có thể có cái gì tích súc .

"Tỷ phu, ngươi trở về ."

Trong viện có đứa bé đang ở tiên dược, chứng kiến Lý Công Phủ vào, đứng lên vấn an .

"Ngày hôm nay làm sao sớm như vậy ."

"Ngày hôm nay nha môn không có việc gì ."

Lý Công Phủ lên tiếng trả lời, liếc mắt nhìn hai bên trái phải Mễ Tiểu Hiệp, có chút bất an nói ra .

"Là cái này."

Thật không cần Lý Công Phủ nói, Mễ Tiểu Hiệp cũng đã đoán ra, đứa trẻ này chính là Hứa Tuyên . Tiếp tục không khỏi liên tục gật đầu, quả nhiên sinh mi thanh mục tú .

Bất quá hắn hiện tại vẫn còn con nít, coi như Bạch Tố Trinh muốn báo ơn, ước đoán cũng nghiêm chỉnh lấy thân báo đáp . . .

"Thuốc sắc tốt ta đi bưng cho tỷ tỷ uống ."

Chỉ thấy Hứa Tuyên thuần thục đem chén thuốc đổ ra, sau đó cẩn thận từng li từng tí bưng đến trong phòng .

"Phu nhân ngươi bệnh ?"

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Hứa Tuyên, vấn hai bên trái phải Lý Công Phủ .

"Khí trời chuyển lạnh, tối hôm qua không nghĩ qua là nhiễm phong hàn ."

Lý Công Phủ thành thật trả lời, không hiểu hay có chút ngượng ngùng .

Mễ Tiểu Hiệp cũng không hỏi nhiều, theo Hứa Tuyên vào nhà . Chỉ thấy trong phòng một nữ tử nằm ở trên giường, chính là Hứa Tuyên tỷ tỷ Hứa Kiều Dung . Không thể không nói, dùng Hứa Kiều Dung dung mạo, phối Lý Công Phủ thật đúng là Nguyệt Lão ngủ gật .

"Tướng công, vị này chính là ?"

Thấy có người ngoài vào, Hứa Kiều Dung có chút bối rối, liền vội vàng hỏi theo Lý Công Phủ .

"Há, hắn là . . ."

"Ta là Đại Phu, Lý bộ khoái thỉnh ta đến xem bệnh cho ngươi ."

Lý Công Phủ đang muốn giới thiệu, Mễ Tiểu Hiệp cười cắt đứt hắn nói ra .

"Híc, đúng đúng, bệnh nhẹ cũng rất tốt trị, không thể tùy tiện uống chút thuốc coi xong . Ta cho ngươi mời một Đại Phu, cho ngươi xem thật kỹ một chút ."

Lý Công Phủ ngược lại cũng sẽ thuận can ba, hoà giải thật giống như .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, đi tới đầu giường cho Hứa Kiều Dung bắt mạch . Hứa Tuyên nhu thuận mang qua một bả ghế khiến Mễ Tiểu Hiệp ngồi, sau đó đứng bình tĩnh ở một bên .

"Đại Phu, tỷ tỷ của ta bệnh nghiêm trọng không ."

Sau đó, Hứa Tuyên hiểu chuyện câu hỏi .

"Ha hả, không nghiêm trọng ."

Mễ Tiểu Hiệp thu tay về, cười sờ sờ Hứa Tuyên đầu, sau đó xông Lý bộ khoái vẫy tay, đem hắn gọi đi ra bên ngoài .

"Đại nhân, phu nhân ta bệnh không có sao chứ ?"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp biểu tình có chút nhỏ bé giây, Lý Công Phủ không khỏi có chút bận tâm .

"Phong hàn nhưng thật ra không có gì, con là có chút bệnh không tiện nói ra ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sau đó vấn Lý Công Phủ .

"Các ngươi thành thân ba năm, vẫn không có hài tử đi."

"Ai, người nào nói không phải sao, nhân gia mới vừa thành thân mấy tháng liền đều có con nít, hết lần này tới lần khác ba chúng ta năm, còn vẫn không có động tĩnh ."

Nghe Mễ Tiểu Hiệp nói lên việc này, Lý Công Phủ bắt đầu ngược lại nổi nước đắng .

"Chúng ta Lý gia Đệ tam con một mấy đời, cũng không thể ở ta nơi này đoạn hương hỏa . Gần nhất có chút nóng nảy, tối hôm qua khiến cho thời điểm không có chú ý, người nào nghĩ tới dính vào phong hàn ."

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt không nói gì, cái này Lý Công Phủ còn thật không hổ là kẻ dở hơi, còn trước khi ở trong sân hắn có chút ngượng ngùng, nguyên lai là làm việc thời điểm không có đắp kín mền .

"Khái khái, không có việc gì, ta cho khai hai bộ thuốc . Một bộ trước tiên trừ phong hàn, mặt khác một bộ ăn ba lần, giữ gìn ngươi tới năm sinh một cái . . . Liên hoa vẫy thiên kim ."

Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn nói lớn tiểu tử mập, chợt nhớ tới, Lý Công Phủ dường như sinh con gái gọi Lý Bích Liên .

"Nữ nhi cũng được a!"

Lý Công Phủ nhưng thật ra không có nghĩ quá nhiều, vẻ mặt mừng rỡ . Hắn thật coi Mễ Tiểu Hiệp là thành Đại Phu, hoàn toàn quên hắn là ngay cả huyện lệnh đều sợ hãi tướng quân .

"Tiên sinh ."

Đang lúc nói chuyện, Hứa Tuyên bỗng nhiên đi ra, đi thẳng tới Mễ Tiểu Hiệp trước mặt, do dự một chút sau đó lấy hết dũng khí nói ra .

"Tiên sinh, ngài có thể hay không thu ta học nghề, ta cũng muốn làm Đại Phu ."

"Thu ngươi làm đồ đệ ?"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, tiếp tục ngẫm lại, khóe miệng lộ ra một nụ cười .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

149 thu đồ đệ Hứa Tuyên

Hứa Tuyên từ bốn tuổi bắt đầu, mắt thấy phụ mẫu bị ốm đau dằn vặt, sáu tuổi thời điểm, phụ mẫu trước sau ốm chết . Cho nên từ đó trở đi, hắn liền lập chí trở thành một danh Đại Phu .

Nhưng điều kiện gia đình quá kém, hơn nữa tuổi tác còn nhỏ, vẫn không có học y cơ hội .

Ngày hôm nay chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp cho tỷ tỷ chữa bệnh, vừa rồi lại lặng lẽ tránh ở sau cửa nghe trộm . Mặc dù không quá hiểu Mễ Tiểu Hiệp nói bệnh không tiện nói ra, nhưng hắn có thể cảm giác được, vị này Đại Phu rất lợi hại!

Lúc này mới lấy can đảm tự tiến cử, muốn làm Mễ Tiểu Hiệp học đồ .

" Được ! Ta đây hãy thu ngươi làm đồ đệ!"

Hứa Tuyên bản thân đưa tới cửa, Mễ Tiểu Hiệp lập tức gật đầu đáp ứng .

"Tạ ơn tiên sinh! Ta nhất định sẽ hảo hảo học y!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đáp lại, Hứa Tuyên cao hứng quỳ xuống cho Mễ Tiểu Hiệp dập đầu .

Lý Công Phủ đứng ở bên cạnh, lúc này triệt há hốc mồm, hắn lúc này mới nhớ tới, Mễ Tiểu Hiệp là tướng quân không phải Đại Phu a, làm sao có thể thu Hứa Tuyên học nghề .

Nhưng nghi hoặc về nghi hoặc, hắn thì không dám nổi Mễ Tiểu Hiệp mặt nói cái gì .

"Thực sự là ta đồ nhi ngoan ."

Liếc mắt nhìn Hứa Tuyên, Mễ Tiểu Hiệp mặt tươi cười .

Lần này hắn riêng tìm đến Hứa Tuyên, chính là muốn lấy hắn vì lợi thế điều động Bạch Tố Trinh, tiến đánh Long Hổ Sơn tha trụ Trương Thông Huyền!

Không nghĩ tới Hứa Tuyên dĩ nhiên bái ông ta làm thầy, chính là thiên địa Quân Thân Sư, thành Hứa Tuyên sư phụ, Hứa Tuyên vẫn không thể đối với hắn nói gì nghe nấy ? Cứ như vậy sự tình thì dễ làm nhiều. Hơn nữa thu Hứa Tuyên làm đồ đệ, có thể thuận lý thành chương đưa hắn mang đi .

Bất quá ở mang đi Hứa Tuyên trước khi, tổng yếu cùng Lý Công Phủ phu phụ thông báo một chút .

Tránh được Hứa Tuyên, Mễ Tiểu Hiệp cùng Hứa Kiều Dung cho thấy thân phận chân thật, sau đó biên cái lời nói dối . Nói Hứa Tuyên kiếp trước vốn là sư phụ hắn, hắn lần này chuyên tìm đến Hứa Tuyên, đồng thời lại thu Hứa Tuyên làm đồ đệ, là vì báo kiếp trước chi ân .

Lý Công Phủ phu phụ kinh nghi bất định, nhưng Mễ Tiểu Hiệp nói chân thành, nhìn qua quả thực không có ác ý . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp bất luận là thân phận, hay là bản lĩnh, Hứa Tuyên bái ông ta làm thầy, đều là Hứa Tuyên tạo hóa .

Còn nữa vừa nói, Lý gia cũng quả thực nghèo chút, Hứa Tuyên đi theo đám bọn hắn thời gian càng phát ra kham khổ . Suy tư nhiều lần, bọn họ đồng ý khiến Mễ Tiểu Hiệp đem Hứa Tuyên mang đi .

Sau đó khiến Hứa Tuyên đơn giản thu thập một cái bọc, Mễ Tiểu Hiệp cho Lý gia lưu lại hai mươi lượng bạc, liền kỵ mã đem Hứa Tuyên vội vội vàng vàng mang đi .

"Tướng công, tại sao ta cảm giác đệ đệ ta bị bắt cóc ?"

Đang cầm bạc, nhìn Hứa Tuyên bị mang đi, Hứa Kiều Dung bỗng nhiên lời nói .

"Phụ nữ nhân gia tóc dài kiến thức ngắn, Mễ tướng quân quải đệ đệ ngươi làm cái gì ?"

Lý Công Phủ khinh rên một tiếng, nhưng cũng hiểu được tâm lý là lạ, lại lầm bầm một câu .

"Ngươi nếu là không yên tâm, ngày nào đó đi Tô Châu nhìn hắn là được."

Mặc kệ Lý Công Phủ phu phụ nghĩ như thế nào, ngược lại người đã tới tay, Mễ Tiểu Hiệp ra roi thúc ngựa, trực tiếp phản hồi Tô Châu đánh thắng địch Phủ .

"Hứa Tuyên, ngươi qua đây ."

Trở lại đánh thắng địch Phủ, đem Hứa Tuyên thu xếp ổn thỏa, Mễ Tiểu Hiệp đem hắn kêu qua đến, kiểm tra thân thể hắn .

"Di . . ."

Vốn chỉ là tùy tiện tra một cái, nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, Hứa Tuyên dĩ nhiên có linh căn, hơn nữa còn là Địa Giai linh căn!

Linh căn vạn trong tồn một, Thiên Địa Huyền Hoàng Tứ Giai, Địa Giai gần với Thiên Giới, mặc dù không có thể thành tựu Chân Tiên, nhưng có Địa Tiên tiềm lực! Mễ Tiểu Hiệp trước khi mới là Hoàng Giai linh căn, sau lại trải qua Kim Lăng số mệnh cọ rửa, lúc này mới đề thăng tới Huyền Giai, nhưng vẫn so ra kém Hứa Tuyên .

" Đúng. . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhớ tới, ở Bạch Xà truyện nguyên tác bên trong, Hứa Tuyên Kim Sơn Tự tu hành hai mươi năm, liền đứng hàng Tiên ban, có thể thấy được hắn nguyên bản liền không là người bình thường .

"Hứa Tuyên, nếu bái sư, thì không thể trò đùa ."

"Phải! Đồ nhi minh bạch!"

Lúc trước, Mễ Tiểu Hiệp thầm nghĩ thu Hứa Tuyên làm treo tên đệ tử, nhưng phát hiện hắn có Địa Giai linh căn sau đó, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi đổi chủ ý, muốn đem hắn thu làm đệ tử thân truyền! Địa Giai linh căn, con phải thật tốt bồi dưỡng, sau này nhưng là một vị Địa Tiên đây!

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp sai người mang lên hương án, khiến Hứa Tuyên chính thức bái sư . Cứ như vậy, trừ Ngũ Hành Sơn Lưu Bá Khâm ở ngoài, Mễ Tiểu Hiệp thu người thứ hai đồ đệ .

"Đồ nhi, ngươi tuy là chí ở Y Đạo, nhưng trước tiên có thể tự bảo vệ mình, mới có thể đi trị liệu người khác . Sư phụ trước tiên dạy ngươi Cường Thân kiện thể pháp môn, đối đãi ngươi học có sở thành, sẽ dạy ngươi chữa bệnh bệnh cứu người bản lĩnh ."

Bái sư xong sau khi, Mễ Tiểu Hiệp mở miệng dạy dỗ, sau đó đem Sắc Giới Luyện Khí công pháp, Canh Kim sát phạt bí quyết truyền thụ cho Hứa Tuyên .

Hứa Tuyên có Địa Giai linh căn, đương nhiên muốn tu đại đạo, không thể giống Lưu Bá Khâm như vậy tập võ . Mễ Tiểu Hiệp hiện tại sở sẽ công pháp, tốt nhất chính là Canh Kim sát phạt bí quyết.

Mễ Tiểu Hiệp suy tư, các loại Hứa Tuyên Luyện Khí tiểu thành, đích truyền hắn Thần Nông Bách Thảo Kinh, lui về phía sau nữa thậm chí có thể mang hắn dẫn tới Luyện Đan một đường .

Mễ Tiểu Hiệp đối với Hứa Tuyên rất dụng tâm, Hứa Tuyên cũng quả thực rất hiểu chuyện, kế tiếp an tâm ở tại đánh thắng địch Phủ, mỗi ngày khắc khổ tu luyện .

Từ Mễ Tiểu Hiệp càn quét các Đại Tông Phái, liền đem Trầm Tế Nương nhận được đánh thắng địch Phủ . Không nghĩ tới đối với cái này cái bỗng nhiên đến hài tử, Trầm Tế Nương càng là thương yêu cực kì.

Lại nói tiếp, Mễ Tiểu Hiệp năm nay hai mươi ba tuổi, mà Trầm Tế Nương đã hai mươi bảy tuổi . Ở niên đại này, lẽ ra bọn họ sớm nên có con nít .

Nhìn Trầm Tế Nương như thế thích Hứa Tuyên, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng không khỏi một trận thua thiệt . Suy tư chờ qua đi một trận này, nhất định phải đem Trầm Tế Nương nghênh cưới vào cửa, chính là cho nàng một cái danh phận .

Trừ giáo dục Hứa Tuyên tu luyện, Mễ Tiểu Hiệp còn mặt khác thỉnh một cái dạy học tiên sinh, giáo dục Mễ Tiểu Hiệp hiểu biết chữ nghĩa, kinh sử điển tịch .

Tất cả an bài thỏa đáng, Mễ Tiểu Hiệp lại ly khai đánh thắng địch Phủ . Trước khi Không Trí hòa thượng giới thiệu ba Yêu Vương, trừ Thôn Thiên đại vương ở ngoài, còn có trấn Sơn Đại Vương, che Thiên đại vương .

Trấn Sơn Đại Vương là Thập trọng tu vị Hổ Yêu, che Thiên đại vương là Thập trọng tu vị Bằng yêu, hơn nữa Cóc tinh Thôn Thiên đại vương, đây chính là Giang Nam đạo tam đại Yêu Vương .

Mễ Tiểu Hiệp nương Phật Môn danh nghĩa, đi vào bái phỏng kết giao . Như vậy một tháng sau, tiến nhập tháng mười, Mễ Tiểu Hiệp cùng ba vị Yêu Vương đã có thể nâng ly cạn chén, miễn cưỡng tính là có chút giao tình .

Cùng lúc đó, Hứa Tuyên ba ngày Dẫn Khí Nhập Thể, đạt được Luyện Khí Nhất Trọng . Trải qua một tháng này tu luyện, cảnh giới đã hoàn toàn củng cố . Linh căn đẳng cấp cao tốc độ tu luyện cũng mau, ngay cả Mễ Tiểu Hiệp người sư phụ này cũng không khỏi một trận ước ao .

Mặt khác Phật Môn đáp lại Mễ Tiểu Hiệp công pháp, cũng đã đưa tới, tên là Tu La Huyết Thủ bí quyết, có thể tu luyện tới 24 Trọng thiên, cũng chính là Sắc Giới cực hạn! Ở bộ công pháp kia trong, bao hàm một bộ Huyết Thủ tập sát pháp thuật, uy lực không tầm thường .

Phật Môn mặc dù không dựa vào, nhưng không thể không nói, đồ đạc quả nhiên không sai .

Đem công pháp sao một phần, Mễ Tiểu Hiệp lưu vào phó bản, đem nguyên bản giao cho Sửu Nô . Khi nhận được công pháp, Sửu Nô cảm động khóc

ròng ròng, lại phải cho Mễ Tiểu Hiệp liếm giày . . .

"Không sai biệt lắm ."

Trải qua một tháng này âm thầm thao tác, tất cả đã chuẩn bị ổn thỏa, hiện tại chỉ kém Đông Phong!

Trưa hôm nay, Mễ Tiểu Hiệp mang theo Hứa Tuyên ly khai đánh thắng địch Phủ, đi tới Hàng Châu Bạch trang .

"Ngươi tại sao lại đến, di, lần này còn mang một tiểu hài tử ."

Nghe nói Mễ Tiểu Hiệp lại tới, Thanh Thanh lập tức đã chạy tới . Chợt thấy Hứa Tuyên, không khỏi có chút buồn bực .

Hứa Tuyên mới mười tuổi, đến địa phương xa lạ khó tránh khỏi có chút câu nệ, lại bỗng nhiên nhìn thấy xinh đẹp như vậy đại tỷ tỷ, thì càng khiếp đảm .

"Đây là học trò ta, tên là Hứa Tuyên ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, sau đó chỉ vào Thanh Thanh đúng đúng Hứa Tuyên nói ra .

"Vị này chính là Thanh Thanh cô nương, ngươi có thể gọi nàng . . . Thanh di ."

"Hứa Tuyên gặp qua Thanh di ."

Hứa Tuyên rất ngoan ngoãn, liền vội vàng đứng lên hướng Thanh Thanh hành lễ .

"Ha hả, hảo hảo, bất quá Thanh di không có lễ gặp mặt cho ngươi ."

Thanh Thanh che miệng trực nhạc, sau đó nhịn không được trêu ghẹo Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi mới bây lớn bản lĩnh, không biết xấu hổ thu đồ đệ ."

"Thanh di, sư phụ ta bản lãnh lớn đây, thiên hạ bệnh không có hắn trị không hết ."

Tuy là sợ, nhưng một ngày vi sư chung thân vi phụ, tuyệt đối không cho phép người khác chửi bới, Hứa Tuyên lấy can đảm nói ra .

Ở mấy ngày hôm trước, Mễ Tiểu Hiệp đã truyền thụ Hứa Tuyên Thần Nông Bách Thảo Kinh, tuy là vừa mới bắt đầu luyện tập, nhưng đối với người sư phụ này, Hứa Tuyên đã tín phục ngũ thể đầu địa .

"Thích, hắn cũng liền hồ lộng hồ lộng ngươi loại đứa bé này một dạng ."

Thanh Thanh không cùng Hứa Tuyên đấu võ mồm, lại lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp, cười dài nói ra .

"Làm sao, thu đồ đệ, cố ý đến nơi này của ta khoe khoang đến ."

"Ha hả, ngược lại không hoàn toàn là, chủ yếu là ta đồ đệ này tư chất không sai, ta sợ bản thân bản lĩnh bất lực, muốn cho Bạch nương nương hỗ trợ nhìn một chút ."

Mễ Tiểu Hiệp vừa cười vừa nói .

"Như vậy a, tốt lắm, đi theo ta ."

Thanh Thanh cũng không nghĩ nhiều, vẫy tay, liền dẫn Mễ Tiểu Hiệp cùng Hứa Tuyên đi gặp Bạch Tố Trinh .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

150 Bạch Xà báo ân

Giấu Xuân Viên ở Bạch trang ở chỗ sâu trong, nhưng so sánh với Bạch trang, giấu Xuân Viên còn muốn càng lớn đến mức nhiều.

Thanh Thanh mang theo Mễ Tiểu Hiệp cùng Hứa Tuyên đi tới vườn, nhưng chung quanh cũng tìm không gặp Bạch Tố Trinh . Trên hồ có một đuôi thuyền con, theo hồ nước hơi nhộn nhạo, có thể thấy được Bạch Tố Trinh mới vừa rồi còn ở chơi thuyền .

"Tính, không tìm, ngươi tìm địa phương trò chuyện, chốc lát nữa tỷ tỷ dĩ nhiên là đi ra ."

Kêu nửa ngày cũng không có lên tiếng trả lời, Thanh Thanh đơn giản lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp đi chòi nghỉ mát nói chuyện phiếm, tiếp tục lại lạc hướng Hứa Tuyên .

"Tiểu gia hỏa, ngươi chớ theo ta môn, bản thân đi chơi đi ."

Giấu Xuân Viên phong cảnh tươi đẹp, bên ngoài đã là mùa đông, bên trong lại hoa hồng lục cùng mùa xuân giống nhau . Hứa Tuyên hiếu kỳ rất, đã sớm muốn đi dạo một chút, nhưng không có Mễ Tiểu Hiệp lên tiếng, hắn không dám đi loạn .

"Ngươi chung quanh đi dạo một chút chính là, nhưng đừng có chạy lung tung ."

"Đồ nhi biết!"

Đạt được Mễ Tiểu Hiệp đáp ứng, Hứa Tuyên lúc này mới vẻ mặt vui vẻ, hưng phấn mà chạy đi chơi . Nói đến, Hứa Tuyên cũng chỉ là một mười tuổi hài tử mà thôi .

"Ngươi gần nhất ở làm gì, thời gian dài như vậy, cũng không thấy ngươi tìm đến ta chơi ."

Trong lương đình trước bàn đá, Thanh Thanh nâng cằm lên nhìn Mễ Tiểu Hiệp, vẻ mặt oán giận .

"Ta dáng vẻ này ngươi giống như, suốt ngày trừ ăn chính là ngủ, ta còn có rất nhiều việc muốn làm đây."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, trên bàn có trà bánh, cầm bình nước lên rót cho mình một ly trà thơm .

"Phi! Ngươi mới cả ngày ăn ngủ đây, ta mỗi ngày tu luyện không biết bao nhiêu khắc khổ ."

"Ha hả ."

"Làm sao ? Ngươi không tin, nếu không ngươi tỷ thí một chút!"

"Xem ra ngươi cái mông hết bệnh, cái này kêu là tốt vết sẹo quên đau ."

"Phi phi phi! Ngươi một cái hạ lưu phôi, ngày hôm nay phải lấy ở ngươi trên mông trát một kiếm không thể!"

. . .

Mới vừa nói không có hai câu, Thanh Thanh đưa tay gọi ra Pháp Kiếm, muốn cùng Mễ Tiểu Hiệp tỷ thí kiếm pháp .

Mễ Tiểu Hiệp trước khi trảm yêu trừ ma, cùng Yêu Tộc đánh với kinh nghiệm đã rất phong phú, nhưng còn chưa bao giờ cùng Sắc Giới tu vị Yêu Vương so chiêu một chút . Mặc dù biết không phải Thanh Thanh đối thủ, nhưng đúng lúc là một cơ hội, trong lúc nhất thời trong lòng ngứa ngáy .

"So thì so!"

Mễ Tiểu Hiệp đưa tay gọi ra Trảm Yêu Kiếm, lời nói liền nhảy ra chòi nghỉ mát .

Ngay sau đó, hai người ở chòi nghỉ mát bên ngoài trên đất trống tỷ thí . Mễ Tiểu Hiệp thi triển Trảm Yêu Kiếm pháp, Thanh Thanh cũng chỉ dùng kiếm pháp mà không cần hắn thần thông .

Tương đối mà nói, Yêu Tộc ưu thế ở chỗ cường đại thân thể . Nhưng không nghĩ đến, Thanh Thanh Kiếm pháp dĩ nhiên cũng không tệ . Mễ Tiểu Hiệp Trảm Yêu Kiếm pháp đã tương đối thành thục, trong lúc nhất thời dĩ nhiên cũng không chiếm được tiện nghi gì .

"Hừ hừ, ngày hôm nay phải lấy ở ngươi cái mông trát một kiếm, không, trát lưỡng kiếm!"

"Chỉ sợ ta sẽ ở ngươi trên mông đồng dạng kiếm, cho ngươi góp cái Thập Tự ."

Hai người một bên đánh một bên đấu võ mồm, đảo mắt chính là trên dưới một trăm hiệp . Chỉ nói là là tỷ thí, xem hai người dáng dấp, ngược lại càng giống như là ve vãn .

"A! Sư phụ người cứu mạng!"

Giữa lúc hai người thân nhau, cách đó không xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi, là Hứa Tuyên thanh âm .

"Không được!"

Mễ Tiểu Hiệp nghe tiếng thất kinh, vội vã theo tiếng chạy đi .

Tiểu Thanh cũng dọa cho giật mình, nhưng không khỏi nghi hoặc, cái này giấu Xuân Viên không có nguy hiểm gì mới đúng, Hứa Tuyên làm sao sẽ kêu lớn cứu mạng ?

Hứa Tuyên kêu cứu địa phương liền ở bên hồ, vòng qua một tòa núi sơn liền đến . Mấy hơi sau đó hai người chạy tới, lúc này vừa nhìn, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trừng lớn hai mắt, cũng không khỏi dọa cho giật mình .

Chỉ thấy bên hồ trong nước, một cái bạch sắc Cự Mãng, đầu đầy đủ bàn đá cao thấp, lộ ra mặt nước một đoạn thân thể cũng đã có dài hơn mười thước . Cả người vảy màu bạc, đỉnh đầu đảo thụ lợi sừng .

Bạch Mãng hơi cúi đầu, màu hổ phách tròng mắt đảo thụ, đang nhìn bên bờ đã hôn mê Hứa Tuyên .

"Nghỉ làm tổn thương ta đồ!"

Một lát phản ứng kịp, Mễ Tiểu Hiệp run lên Trảm Yêu Kiếm, hét lớn một tiếng sẽ xông lên .

"Nghỉ tổn thương cái gì a, đó là tỷ tỷ!"

Thanh Thanh một bả níu lại Mễ Tiểu Hiệp, oán trách nguýt hắn một cái, tiếp tục đi nhanh đến bên hồ .

"Tỷ tỷ, ngươi làm sao hiện ra bản thể ."

"Bạch nương nương ?"

Mễ Tiểu Hiệp cũng đi tới, tuy là đã sớm đoán được, lại giả vờ làm một khuôn mặt giật mình hình dạng .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp len lén quan sát Bạch Tố Trinh bản thể, quả nhiên không thể tầm thường so sánh . Nhớ kỹ Thôn Thiên đại vương nói qua, Bạch Tố Trinh là là chân chính Thần Thú, hiện tại xem ra không nói giả .

Mễ Tiểu Hiệp cùng Thanh Thanh đứng ở trước mặt, Bạch Tố Trinh lại có mắt không tròng, cũng không trả lời, chỉ là nhìn chằm chằm bên bờ Hứa Tuyên .

Đem Bạch Tố Trinh phản ứng nhìn ở trong mắt, Mễ Tiểu Hiệp lại là âm thầm vui vẻ, xem ra hắn đã nhận ra, Hứa Tuyên liền là năm đó cứu hắn Tiểu Mục Đồng .

"Cái này hài đồng là ai ."

Quá bán thưởng, Bạch Tố Trinh mở miệng . Bởi hiện ra bản thể, thanh âm mặc dù không lớn, nhưng tràn ngập bốn phương tám hướng, vô cùng uy nghiêm .

"Hồi bẩm Bạch nương nương, đây là ta đồ nhi, tên là Hứa Tuyên ."

Mễ Tiểu Hiệp tiến lên, cung kính thành thật trả lời .

"Hứa Tuyên . . . Ta rốt cuộc tìm được ngươi ."

Bạch Tố Trinh trong giọng nói tràn ngập vui sướng, tiếp tục bạch quang lóe lên hóa thành hình người .

Chỉ thấy Bạch Tố Trinh mặt lộ vẻ kích động, hoàn toàn không giống chi lúc trước cái loại này lười biếng dáng dấp . Đưa tay ôm lấy Hứa Tuyên, hô một cái liền đáp mây bay ly khai .

"Đây là . . ."

Bạch Tố Trinh bỗng nhiên đem Hứa Tuyên mang đi, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, sau đó nhìn về phía Thanh Thanh .

"Ngươi đừng hỏi ta, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra ."

Thanh Thanh chính là không hiểu ra sao, ý vị xua tay .

"Bất quá . . . Hẳn là không có chuyện gì, ngươi an tâm các loại là được."

"Cũng chỉ có thể như vậy ."

Mễ Tiểu Hiệp làm bộ làm tịch thở dài, kì thực lại là một trận mừng thầm, Bạch Tố Trinh đã nhận ra Hứa Tuyên, vậy kế tiếp sự tình thì dễ làm .

Hứa Tuyên bị Bạch Tố Trinh bản thể sợ đã bất tỉnh, tuy là Bạch Tố Trinh đã cho hắn dùng an thần Linh Dược, nhưng tạm thời còn vẫn chưa tỉnh lại . Mễ

Tiểu Hiệp cùng Hứa Tuyên thầy trò, đơn giản đang ở Bạch trang ở tạm .

Giống như Mễ Tiểu Hiệp sở liệu, Bạch Tố Trinh nhận ra Hứa Tuyên liền là năm đó cứu nàng Mục Đồng, vì vậy đối với Hứa Tuyên cực kỳ bảo vệ . Đương nhiên, Hứa Tuyên hiện tại mới mười tuổi, Bạch Tố Trinh cũng không có gả cho báo ân ý tưởng .

Nhưng Bạch Tố Trinh nói rõ, Hứa Tuyên có bất kỳ nguyện vọng, chỉ cần hắn có thể làm được, đều có thể trợ giúp Hứa Tuyên thực hiện!

Một ngày vi sư chung thân vi phụ, Hứa Tuyên đối với Mễ Tiểu Hiệp nói gì nghe nấy . Lúc này, nếu như Mễ Tiểu Hiệp khiến Hứa Tuyên đi cầu Bạch Tố Trinh, xuất thủ đối phương Long Hổ Sơn Trương Thông Huyền, Bạch Tố Trinh nhất định sẽ đáp lại!

Nhưng chỉ là thoáng suy tư, Mễ Tiểu Hiệp liền phủ định phương pháp này .

Trực tiếp mở miệng quả thực thuận tiện, nhưng đồng dạng, cái này sẽ duy nhất tiêu hao hết Bạch Tố Trinh tình cảm . Chỉ cần xong xuôi chuyện này, hắn liền không bao giờ ... nữa thiếu Hứa Tuyên cái gì . Hơn nữa lợi dụng báo ân mạnh mẽ vi phạm Bạch Tố Trinh ý nguyện, nhất định sẽ lọt vào Bạch Tố Trinh phiền chán .

Nói cách khác, chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp khiến Hứa Tuyên mở miệng, không khác sẽ cùng Bạch Tố Trinh liên hệ chặt đứt . Mễ Tiểu Hiệp làm sao sẽ làm loại này tát ao bắt cá sự tình, hắn thấy, cùng Bạch Tố Trinh bảo trì lâu dài tốt quan hệ tốt, muốn càng thêm có lợi .

Còn như khiến Bạch Tố Trinh đối phó Trương Thông Huyền, hắn đã khác có biện pháp .

Cho nên, ở tại Bạch trang trong lúc, Mễ Tiểu Hiệp chẳng những đối với Long Hổ Sơn không nói chữ nào, hai thầy trò thậm chí không có bất kỳ yêu cầu .

"Sư phụ sư phụ, Bạch nương nương muốn truyền thụ cho ta một bộ Luyện Khí công pháp, nói là có thể tu đến Địa Tiên cảnh giới ."

"Sư phụ sư phụ, Bạch nương nương muốn truyền thụ cho ta một bộ Luyện Đan pháp môn, nói là có thể luyện ra Tiên Đan ."

"Sư phụ sư phụ, Bạch nương nương tiễn muốn đưa ta nhất kiện Linh Khí, còn phải cho ta linh đan ."

. . .

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, bọn họ vượt qua là như thế, Bạch Tố Trinh lại càng gấp quá với báo ân . Xuất ra bó lớn thứ tốt muốn tặng cho Hứa Tuyên, từ công pháp đến đan dược, có thể nói là không chỗ nào mà không bao lấy, hơn nữa vật nào cũng là hàng cao cấp .

Nghe được Hứa Tuyên nói, Mễ Tiểu Hiệp người sư phụ này cũng không khỏi một trận tâm động . Nhưng ngẫm lại, hắn vẫn nhịn xuống, khiến Hứa Tuyên toàn bộ cự tuyệt!

Một lòng báo ân Bạch Tố Trinh, đĩ nhiên gặp phải một đôi vô dục vô cầu thầy trò, trong lúc nhất thời không khỏi phiền muộn .

"Mễ Tiểu Hiệp, ngươi thay ta tìm được Hứa Tuyên, mặc dù là Vô Tâm, nhưng là tính giúp ta nhất kiện đại ân . Báo đáp Hứa Tuyên ân cứu mạng sự tình tạm thả, ta trước tiên trả lại ngươi ân tình ."

Trưa hôm nay, Bạch Tố Trinh bỗng nhiên tìm được Mễ Tiểu Hiệp, nói với hắn .

"Ngươi có yêu cầu gì, cứ việc nói đến ."

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

151 Hứa Tuyên thất tung

Lấy thân báo đáp cũng có thể ?

Đương nhiên, Mễ Tiểu Hiệp chỉ là tùy tiện ngẫm lại, nhưng không có can đảm nói ra .

Cùng Hứa Tuyên ân cứu mạng so sánh với, Mễ Tiểu Hiệp mang Hứa Tuyên đến đây, điểm ấy ân tình nhiều lắm xem như là lợi tức . Tuy là tiền vốn không thể tùy tiện động, nhưng chỉ thủ lợi hơi thở ngược lại là có thể .

Bạch Tố Trinh không chỉ có 14 Trọng thiên tu vị, Thần Thú huyết mạch, hơn nữa từ nàng muốn tặng cho Hứa Tuyên đồ đạc đến xem, thân phận nàng bối cảnh khẳng định không giống bình thường!

"Không dối gạt nương nương, ta thiên tư kém ngộ tính thấp, học đồ đạc chậm, nếu như nương nương có thời gian, có thể nói cho ta một chút đạo cũng quá tốt."

Suy tư chỉ chốc lát, Mễ Tiểu Hiệp mở miệng nói .

Thuật, Lưu, Động, Tĩnh bốn chữ bàng môn, học tập kỹ năng, cần tương ứng bàng môn ngộ tính . Mễ Tiểu Hiệp hiện tại ngộ tính, Thuật Tự Môn 24, Lưu Tự Môn 36, Động Tự Môn 52, Tĩnh Tự Môn 17 .

Max trị số 100, hiện nay quả thực quá thấp . Là vì Mễ Tiểu Hiệp coi trọng nhất Thuật Tự Môn, ngộ tính 24, thậm chí không thỏa mãn Dục Giới cực phẩm pháp thuật học tập yêu cầu, chớ nói chi là Sắc Giới, Vô Sắc Giới pháp thuật .

Nghe cao nhân giảng đạo, có thể đề thăng ngộ tính, cho nên Mễ Tiểu Hiệp mới có yêu cầu này .

"Mỗi ngày buổi trưa lúc bắt đầu, ta kể cho ngươi đạo hai canh giờ ."

Bạch Tố Trinh âm thầm gật đầu, vốn cho là Mễ Tiểu Hiệp sẽ muốn pháp bảo hoặc là công pháp, không nghĩ tới đây là muốn nghe nàng giảng đạo, không khỏi đối với hắn lại xem trọng vài phần .

"Đa tạ nương nương!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hoan hỉ, lập tức nói lời cảm tạ .

Cho nên kế tiếp thời gian, Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày buổi trưa nghe Bạch Tố Trinh giảng đạo . Đợi được tiến nhập tháng mười một, hắn mang theo Hứa Tuyên cáo từ ly khai Bạch trang, Thuật Tự Môn ngộ tính đề thăng 8 điểm, đã biến thành 32!

3 Zero ngộ tính, liền có thể thỏa mãn Dục Giới cực phẩm pháp thuật học tập yêu cầu . Đồng thời Mễ Tiểu Hiệp âm thầm kinh ngạc, không nghĩ tới Bạch Tố Trinh giảng đạo hiệu quả lại lốt như vậy .

Lúc trước nghe Cảnh Huyễn Tiên Tử giảng đạo, Mễ Tiểu Hiệp tổng cộng đề thăng 10 điểm Thuật Tự Môn ngộ tính . Nhưng Cảnh Huyễn Tiên Tử đúng 24 Trọng thiên tu vị, Bạch Tố Trinh ước chừng chỗ cao thập trọng thiên cảnh giới!

Như vậy bác học quảng mới, xem ra Bạch Tố Trinh lai lịch quả nhiên không đơn giản, nếu không phải là có danh sư chỉ điểm, chính là xuất từ danh môn .

"Sư phụ ngươi xem, này cái ngọc bội thật là đẹp mắt ."

Trở lại trên đường, Hứa Tuyên từ trong lòng ngực móc ra một khối ngọc bội, thích không được.

"Đây là Bạch nương nương cho ngươi hộ thân, nhưng phải cực kỳ cất dấu ."

Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn ngọc bội, thầm nghĩ đến cười cười, lại gật đầu .

Cái này nhanh ngọc bội đúng hiếm thấy Ngọc Tủy tạo hình, nhưng chân chính chỗ trân quý, đúng bên trong khắc có một cái trận pháp, đồng thời ẩn chứa Bạch Tố Trinh một luồng Thần Niệm . Cho nên chỉ cần bóp nát ngọc bội, cho dù là ở ngoài vạn lý, Bạch Tố Trinh cũng có thể cảm ứng được vị trí cụ thể .

Bạch Tố Trinh cho Hứa Tuyên khối ngọc bội này, trên thực tế tương đương với bùa hộ mệnh . Một ngày Hứa Tuyên gặp phải nguy hiểm bóp nát ngọc bội, nàng liền lập tức đi trước thi cứu .

Sau đó một đường không nói chuyện, thầy trò hai người trực tiếp trở lại Tô Châu đánh thắng địch phủ .

Trải qua Mễ Tiểu Hiệp chế tạo, Tô Châu đánh thắng địch phủ đã là bền chắc như thép, cơ bản không có chuyện gì cần hắn quan tâm, trong phủ tất cả bình thường .

Mặt khác Trường Xuân Giáo bên kia, Xuân Nương đúng hạn đưa tới thư hội báo tình huống . Gần sát tân niên, Long Hổ Sơn hoạt động càng phát ra nhiều lần, ở Long Hổ Sơn cố ý chèn ép xuống, Trường Xuân Giáo phát triển hầu như trì trệ không tiến .

Mễ Tiểu Hiệp lúc này hồi âm Xuân Nương, khẩn thủ môn hộ, khiêm tốn ngủ đông, tạm thời không được cùng Long Hổ Sơn phát sinh xung đột . Hơn nữa đồng thời, Mễ Tiểu Hiệp đem Sửu Nô triệu hồi bên người .

Nhoáng lên lại là mấy ngày, đã là trung tuần tháng mười một, đánh thắng địch trong phủ bình tĩnh tường hòa . Nhưng sáng sớm chợt phát hiện, Hứa Tuyên không gặp . . .

Hứa Tuyên luôn luôn nhu thuận hiểu chuyện, cho dù tới cửa trên đường, cũng sẽ hướng Mễ Tiểu Hiệp bẩm báo . Nhưng ăn điểm tâm lúc cũng không thấy hắn, đem đánh thắng địch phủ bay lên lần, vẫn là không thấy bóng dáng .

"Cũng không phải là muốn tỷ tỷ của hắn, trở về Tiền Đường đi thôi ?"

Một mạch đến xế chiều, vẫn không gặp Hứa Tuyên xuất hiện . Trầm Tế Nương một trận sốt ruột, lo lắng cầm lấy Mễ Tiểu Hiệp tay, rất sợ Hứa Tuyên sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn .

"Yên tâm, không có việc gì ."

Mễ Tiểu Hiệp thoải mái Trầm Tế Nương, tiếp tục phái người khắp nơi tìm kiếm, đồng nghiệp sai người cỡi khoái mã chạy tới huyện Tiền Đường, nhìn Hứa Tuyên có hay không trở về tỷ tỷ của hắn gia .

Lộn xộn một đêm, vẫn là không gặp Hứa Tuyên bóng người . Sáng sớm ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Tiểu Hắc ly khai đánh thắng địch phủ, thẳng đến Hàng Châu Bạch trang .

"Ngươi tới, di, tiểu Hứa tuyên đây, làm sao không mang hắn cùng đi ."

Chợt thấy Mễ Tiểu Hiệp, Thanh Thanh vẻ mặt vui vẻ, nhưng nhìn chung quanh một chút, cũng không nhìn thấy Hứa Tuyên, không khỏi lại là cảm thấy rất ngờ vực .

"Hứa Tuyên thất tung, ta tới thấy Bạch nương nương ."

Mễ Tiểu Hiệp biểu tình nghiêm túc, nói liền hướng giấu Xuân Viên đi tới .

"Hứa Tuyên làm sao sẽ không gặp!"

Thanh Thanh cũng là vẻ mặt kinh ngạc, vội vã bồi Mễ Tiểu Hiệp đi gặp Bạch Tố Trinh, đồng thời lại là một trận lo lắng .

Hứa Tuyên đối với Bạch Tố Trinh vô cùng trọng yếu, nếu như xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nàng thật lo lắng Bạch Tố Trinh sẽ phát cuồng . Vừa nghĩ tới cảnh tượng đó, thần kinh thô to nhẹ nhàng cũng là một trận sợ .

"Ngươi nói cái gì! Hứa Tuyên vứt bỏ!"

Giấu Xuân Viên nhìn thấy Bạch Tố Trinh, bỗng nhiên nghe được tin tức này, đằng đất một cái đứng lên, trong nháy mắt đằng đằng sát khí . Mễ Tiểu Hiệp chính là Tứ Trọng Thiên tu vị, trong nháy mắt lạnh cả người hãn .

"Đã hai ngày, ta khắp nơi phái người tìm kiếm, nhưng chính là không thấy tăm hơi ."

Mễ Tiểu Hiệp cau mày, tiếp tục liền vội vàng nói .

"Nương nương ngươi từng cho Hứa Tuyên một khối ngọc bội, ta riêng chạy tới hỏi một chút, Hứa Tuyên có hay không bóp nát ngọc bội ?"

"Không có, ta cũng không có thu được cầu mong gì khác cứu ."

Bạch Tố Trinh chân mày nhướn lên, thật vất vả tìm được Hứa Tuyên, nàng ân tình còn chưa báo đáp, làm sao có thể khiến hắn ngoài ý!

"Vậy phải làm thế nào cho phải ?"

Mễ Tiểu Hiệp thở dài, lại nói tiếp .

"Ta đánh thắng địch phủ một ngàn hai trăm Phủ Binh, nhưng cũng không phải ta tư binh, không thể đều đi tìm cho ta đồ đệ a ."

"Coi như đều đi tìm, 1,200 người làm sao có thể ."

Bạch Tố Trinh khinh rên một tiếng, tiếp tục phân phó Thanh Thanh nói ra .

"Tiểu Thanh, ngươi đi truyền lệnh các nơi Yêu Vương, để cho bọn họ phái bộ hạ tìm kiếm Hứa Tuyên, coi như đem trọn cái Giang Nam đạo bay lên hướng lên trời, cũng phải tìm được hắn!"

"Tỷ tỷ không nên gấp gáp, ta đây phải đi hạ lệnh!"

Thanh Thanh không dám thờ ơ, vội vã đi truyện đạt mệnh lệnh .

"Như vậy ta liền yên tâm nhiều."

Nhìn Thanh Thanh ly khai, Mễ Tiểu Hiệp trên mặt lộ ra thở phào biểu tình .

Bạch Tố Trinh đứng Giang Nam đạo Yêu Tộc hạng nhất, bất luận là phổ thông Tinh Quái, hay là các nơi Yêu Vương, cái nào dám không nghe nàng hiệu lệnh . Ở Bạch Tố Trinh chỉ lệnh sau khi truyền ra, tính bằng đơn vị hàng nghìn Tinh Quái đều đi ra sơn lâm, khắp nơi tìm kiếm Hứa Tuyên .

Trong lúc nhất thời, Sài Lang Hổ Báo giữa đường, phi điểu Ác Điểu vào thành, Giang Nam đạo bách tính một mảnh khủng hoảng .

Còn như Giang Nam Đạo Tu luyện tông phái, phát hiện Yêu Tộc dị động cũng là rất gấp gáp, còn tưởng rằng xảy ra chuyện lớn gì tình . Dù sao ai có thể nghĩ tới, tình cảnh lớn như vậy, chỉ là vì tìm một mười tuổi hài tử .

Giang Nam đạo Yêu Tộc hầu như toàn thể xuất động, ba ngày đem Giang Nam đạo lục soát mấy lần, nhưng tiếc nuối đúng, nhưng không gặp Hứa Tuyên hình bóng, thậm chí ngay cả một chút dấu vết cũng không có .

"Tại sao có thể như vậy ?"

"Lẽ nào Hứa Tuyên đã không ở Giang Nam đạo ?"

Giấu Xuân Viên trong, Thanh Thanh, Mễ Tiểu Hiệp lo lắng nói ra, Bạch Tố Trinh hướng về phía mặt hồ đứng ở nơi đó, chân mày nhướn lên vẻ mặt âm trầm .

"Có!"

Đúng lúc này, Bạch Tố Trinh bỗng nhiên xoay người, nghiêm túc dị thường nói ra .

"Ta thu được Hứa Tuyên cầu cứu tin tức!"

"Thật, ở đâu ?"

Mễ Tiểu Hiệp cùng Thanh Thanh đại hỉ, liền vội vàng hỏi .

" Có mặt. . . Long Hổ Sơn!"

Cảm giác tin tức truyền đến vị trí, Bạch Tố Trinh mặt như sương lạnh .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

152 quần yêu xuất động

"Long Hổ Sơn . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, tận lực bồi tiếp vẻ mặt phẫn nộ .

"Đám này đạo sĩ thúi, có bản lĩnh hướng ta đến là tốt rồi, dĩ nhiên đối với đồ đệ của ta hạ thủ!"

"Có ý tứ ?"

Thanh Thanh nháy nháy mắt, nghi hoặc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Lẽ nào ngươi cùng Long Hổ Sơn có đụng chạm ?"

"Ai, nói trắng ra, thật chính là đoạt địa bàn mà thôi ."

Mễ Tiểu Hiệp thở dài, đối với Bạch Tố Trinh cùng Thanh Thanh nói ra .

"Ta giúp đỡ một cái Giáo Phái, tên là Trường Xuân Giáo, gần nhất ở Giang Nam đạo phát triển thế không sai . Long Hổ Sơn đứng Giang Nam đạo lão bài tông phái, khó tránh khỏi phát sinh xung đột ."

"Nguyên lai là như vậy . . ."

Thanh Thanh bừng tỉnh đại ngộ, sau đó vừa tức giận nói ra .

"Mọi người bằng bản lãnh của mình, bắt ngươi đồ đệ tính là gì, đám này đạo sĩ thúi quả nhiên đáng chết!"

Bạch Tố Trinh không nói gì, sắc mặt âm trầm, xoay người liền đi ra ngoài .

"Nương nương, ngươi muốn đi đâu ?"

Thấy thế, Mễ Tiểu Hiệp liền vội vàng đem hắn ngăn lại .

"Còn có thể đi đâu, Long Hổ Sơn, yếu nhân!"

Bạch Tố Trinh thanh âm băng lãnh, Long Hổ Sơn cùng Mễ Tiểu Hiệp ăn tết, nàng không quan tâm . Nhưng vì vậy xúc phạm tới Hứa Tuyên, chính là tiếp xúc nàng nghịch lân .

"Nương nương, không thể!"

Ai biết Mễ Tiểu Hiệp đưa ra tay ngăn trở lối đi, có chút kích động nói ra .

"Nương nương cho ta xuất đầu, tại hạ vô cùng cảm kích . Nhưng Long Hổ Sơn cao thủ rất nhiều, là vì Thiên Sư Trương Thông Huyền . Nương nương tu vị cao thâm tự nhiên không hãi sợ, nhưng dù sao thế đơn lực bạc a ."

"Đúng vậy! Tỷ tỷ ngươi trước hết chờ một chút, chờ ta đi triệu tập các nơi Yêu Vương, để cho bọn họ suất lĩnh thuộc hạ, ngươi cùng nhau thượng Long Hổ Sơn!"

Thanh Thanh đang dùng lực gật đầu, cũng qua đây ngăn cản .

"Đúng đúng đúng! Như vậy vừa không sợ bọn họ lấy nhiều khi ít, còn có thể buộc bọn họ giao ra Hứa Tuyên!"

Mễ Tiểu Hiệp vội vã phụ họa, tiếp tục lại khuyến Bạch Tố Trinh nói ra .

"Hứa Tuyên đã thất tung mấy ngày, nếu có nguy hiểm cũng không chịu đựng tới ngày hôm nay . Ta đoán, bọn họ trảo Hứa Tuyên, không phải là muốn áp chế ta . Cho nên nương nương tạm thời nhẫn nại, không vội ở cái này một thời ."

Bạch Tố Trinh vốn là muốn lập tức chạy tới Long Hổ Sơn, nhưng nghe Mễ Tiểu Hiệp cùng Thanh Thanh khuyên bảo, cảm thấy cũng có đạo lý, cuối cùng là gật đầu .

Sau đó, Thanh Thanh truyền lệnh các nơi, nguyên bản trải rộng toàn bộ Giang Nam đạo, đang khắp nơi thăm dò Hứa Tuyên Sơn Tinh dã quái, tuân lệnh sau đó nhanh chóng tụ tập, hướng Long Hổ Sơn tụ tập .

Tháng mười một hai mươi mốt, tính bằng đơn vị hàng nghìn Sơn Tinh dã quái tụ tập Long Hổ Sơn, ở Thượng Thanh Cung Hộ Sơn Cấm Chế ngoại vi, đem Thượng Thanh Cung chỗ đỉnh núi bao bọc vây quanh .

Những thứ này Sơn Tinh dã quái, bao quát Mễ Tiểu Hiệp quen biết Thôn Thiên đại vương, trấn Sơn Đại Vương, che Thiên đại vương, tổng cộng có mười ba vị yêu Vương thống lĩnh . Bộ dạng so với lần trước tiến đánh Long Hổ Sơn, chiến trận đâu chỉ đánh mấy lần!

Mà Yêu Vương phía trước, trắng nhợt một thanh lưỡng tên nữ tử đứng ở giữa không trung, chính là Bạch Tố Trinh cùng Thanh Thanh .

Long Hổ Sơn chịu Đại Đường giúp đỡ, Mễ Tiểu Hiệp dù sao cũng là Đại Đường tướng lĩnh, dùng thân phận bất tiện làm lý do không có lộ diện . Theo Bạch Tố Trinh, Mễ Tiểu Hiệp bản lĩnh thấp, tới hay không không quan trọng .

Lúc này Thượng Thanh Cung trong, nhìn đầy khắp núi đồi Tinh Quái, lớn Tiểu Đạo Sĩ sợ đến hai cổ run rẩy . Một ngày vọt vào Cấm Chế, quả thực giống như là thuỷ triều, bọn họ vẫn không thể trong nháy mắt bị xé thành mảnh nhỏ .

"Bạch Nương Tử, ngươi dẫn theo chúng đến ta Long Hổ Sơn, ý muốn như thế nào!"

Lúc này, một thanh âm bỗng nhiên vang lên, ngữ điệu mặc dù không cao, nhưng không có nửa phần tỏ ra yếu kém . Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy một gã hài đồng dáng vẻ đạo sĩ từ từ bay lên, đứng ở giữa không trung cùng Bạch Tố Trinh ngang hàng, chính là đương đại Thiên Sư Trương Thông Huyền!

"Chớ có dong dài, thả người!"

Bạch Tố Trinh diện vô biểu tình, hoàn toàn không đem Trương Thông Huyền để vào mắt .

"Thả người ?"

Trương Thông Huyền thân là Thiên Sư, tuy là chỉ có mười tuổi, nhưng ông cụ non, cười cười hỏi .

"Người nào, chẳng lẽ là Phục Ma chi trong điện trấn áp yêu ma ? Nếu là như thế này, mời trở về đi ."

"Thiếu cùng ta giả vờ hồ đồ! Đem Hứa Tuyên thả đến!"

Bạch Tố Trinh khinh rên một tiếng, thanh âm càng phát ra băng lãnh .

"Hứa Tuyên ?"

Trương Thông Huyền lại là ngẩn ra, tiếp tục nhìn quét liếc mắt mặt đất chúng đạo sĩ, vừa cười cười nói .

"Ta không biết người này, người này cũng không ở ta Long Hổ Sơn, mời trở về đi ."

"Ngươi nói không tính là, ta đi vào lục soát một chút mới tính!"

Bạch Tố Trinh chuẩn xác cảm ứng được bóp vỡ ngọc bội vị trí, liền ở trong núi chỗ, lại làm sao có thể thư Trương Thông Huyền nói .

"Lục soát núi, mơ tưởng ."

Trương Thông Huyền sắc mặt lạnh lẽo, hai tay giơ lên, chỉ thấy một đạo thanh sắc quang vựng mọc lên, đem Thượng Thanh Cung cả ngọn núi bao lại, chính là Hộ Sơn Cấm Chế . Đem so với trước, lúc này từ Trương Thông Huyền tự mình chủ trì, uy lực đâu chỉ đề thăng mấy lần!

"Tỷ tỷ ngươi chớ cùng hắn dài dòng, trực tiếp động thủ tính!"

Thanh Thanh đã không nhịn được, tiếp tục lạc hướng phía sau Chúng Yêu Vương, quát lớn .

"Toàn bộ nghe, bài trừ Cấm Chế, mở ra Thượng Thanh Cung!"

Rống! Ngao ô!

Sau một khắc, mười ba vị Yêu Vương ngửa mặt lên trời gào thét, mà thủ hạ Tinh Quái nhận được mệnh lệnh, đều gào thét nhằm phía Thượng Thanh Cung Cấm Chế .

Lúc này từ không trung bao quát, chỉ thấy vô số Tinh Quái trải rộng Long Hổ Sơn, từ bốn phương tám hướng nhằm phía Thượng Thanh Cung đỉnh núi . Sau đó từng cái, hung hăng đánh về phía Hộ Sơn Cấm Chế .

Cấm Chế tuy là có thể cách trở yêu ma, nhưng không thể cách âm . Thượng Thanh Cung nửa đường sĩ, nghe chu vi đều là thú hống, từng cái sợ đến mặt như màu đất . Lúc này cũng chỉ có thể cầu khẩn, Cấm Chế có thể ngăn trở bọn họ .

"Chính là con kiến hôi!"

Mà lúc này giữa không trung Trương Thông Huyền, đứng chắp tay khóe miệng cười nhạt, cái này vô số kể Tinh Quái, trong mắt hắn giống như không có gì .

Trương Thông Huyền cũng không phải là tự ngạo, sự thực cũng là như vậy . Chỉ thấy vô số Tinh Quái bất luận như thế nào cắn xé, Cấm Chế tựa như không đánh tan được vỏ rùa đen giống nhau, dĩ nhiên một điểm dao động cũng không có .

"Nổi!"

Lúc này, Bạch Tố Trinh gọi ra một thanh trường kiếm màu trắng, hét lớn một tiếng đâm về phía Cấm Chế .

Bạch Ất kiếm duệ không thể đỡ, Bạch Tố Trinh chân nguyên hồn hậu, nhưng một kiếm này đâm tới cấm thượng, cũng chỉ là hơi vào trong hai thốn, khoảng cách đánh vỡ Cấm Chế nhưng kém xa .

"Bạch Nương Tử, ta khuyên ngươi mau trở về đi thôi, bằng các ngươi là phá không ta Thượng Thanh Cung Cấm Chế ."

Trương Thông Huyền cười cười, trên mặt thoáng đắc ý .

"Tiểu Thanh, ra lệnh tất cả mọi người trốn được chỗ cao ."

Đem Bạch Ất kiếm thu hồi, Bạch Tố Trinh diện vô biểu tình, phân phó một câu .

"Tất cả mọi người nghe, toàn bộ đều đến chỗ cao, toàn bộ trốn được chỗ cao!"

Thanh Thanh vận đủ chân nguyên, hướng các Yêu Vương truyền lệnh . Sau đó ở Yêu Vương dưới sự ước thúc, Tinh Quái từ từ thối lui, hướng Long Hổ Sơn hắn đỉnh núi chỗ cao leo đi .

Tinh Quái thối lui, Thượng Thanh Cung trong đạo sĩ không khỏi mặt lộ vẻ vui mừng, như trút được gánh nặng thở phào một cái . Trương Thông Huyền nhưng không khỏi chau mày, trong lòng âm thầm cảnh giác .

Ngay sau đó, chỉ thấy Bạch Tố Trinh ngửa đầu phun ra một viên quả đấm lớn nhỏ hạt châu màu trắng . Hạt châu treo cao trên không, tản ra nhàn nhạt Thủy Vận Quang Hoa .

"Bảo Châu . . ."

Nhìn đến đây, Trương Thông Huyền lại là một trận cảnh giác, âm thầm toàn lực làm, tăng mạnh Cấm Chế phòng hộ . Nếu đem Bảo Châu đều phun ra, nói rõ đúng phải liều mạng .

Chỉ thấy Bạch Tố Trinh hai mắt khép hờ, âm thầm làm phép . Nhưng kỳ quái đúng, vẫn không có động tĩnh gì, tất cả mọi người đúng không hiểu ra sao, không rõ nàng muốn làm gì .

Trương Thông Huyền lại là một trận cau mày, do dự có muốn hay không nhân cơ hội đánh lén . Nhưng nếu như hắn xuất thủ đánh lén, Cấm Chế không người chủ trì, nhất định bị những Tinh Quái đó mạnh mẽ phá vỡ .

Tối trọng yếu đúng, hắn cho dù có thể cắt đứt Bạch Tố Trinh cách làm, cũng không dễ dàng như vậy thương tổn được nàng . Ngẫm lại hay là tạm thời bất động, xem Bạch Tố Trinh muốn làm gì .

Ầm ầm!

Như vậy duy trì liên tục hơn nửa canh giờ, xa xa bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, mọi người cùng với đầy khắp núi đồi Tinh Quái, không khỏi đều dọa cho giật mình .

Thanh âm này không phải Lôi Minh, cũng không phải địa liệt thiên băng, ngược lại giống như sông Tiền Đường con nước lớn vọt tới thanh âm .

"Đây là . . ."

Trương Thông Huyền kinh ngạc, dõi mắt nhìn lại trong nháy mắt sắc mặt đại biến, chỉ vào Bạch Tố Trinh thất thanh hô to .

"Bạch Nương Tử! Ngươi thật lớn mật, dám mạo hiểm thiên hạ to lớn không vi!"

"Thiên hạ to lớn không vi ?"

Bạch Tố Trinh khinh rên một tiếng, tiếp tục toàn lực thôi động Bảo Châu, trầm giọng quát lên .

"Hôm nay ta điều tới sông Tiền Đường một Giang nước, nước ngập Long Hổ Sơn, nhìn ngươi như thế nào!"

Ầm ầm!

Bạch Tố Trinh vừa dứt lời, lại là nổ rất lớn, chỉ thấy cự Đại Hồng Thủy vọt tới, hung mãnh đánh về phía Long Hổ Sơn!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

153 nước ngập Long Hổ Sơn

Nước ngập Long Hổ Sơn . . .

Long Hổ Sơn Hộ Sơn Cấm Chế tuy là kiên cường dẻo dai, nhưng cũng không chịu nổi một Giang nước trọng lượng . Nước sông cuộn trào mãnh liệt mà đến, làm đạt đến tới trình độ nhất định, Cấm Chế tất PHÁ...! Đến lúc đó Hồng Thủy Vô Tình, có thêm tính bằng đơn vị hàng nghìn Tinh Quái, Long Hổ Sơn sáu trăm năm cơ nghiệp đem hủy hoại chỉ trong chốc lát!

"Bạch Nương Tử! Ngươi đây là xúc phạm Thiên Điều!"

Trương Thông Huyền sắc mặt trắng bệch, hướng về phía Bạch Tố Trinh quát lớn .

"Long Hổ Sơn hàng tỉ sinh linh, đem toàn bộ táng thân nước sông, ngươi tội ác tày trời! Lẽ nào ngươi sẽ không sợ Thiên Đình trách phạt, thiên binh thiên tướng đến đây bắt ngươi!"

"Hàng tỉ sinh linh ? cho các ngươi Long Hổ Sơn đạo sĩ chôn cùng được! Còn như Thiên Đình ? Hừ, Ngọc Đế nếu như dám hạ chỉ bắt ta, cứ tới phải đó "

Bạch Tố Trinh khinh rên một tiếng, không hề sợ hãi . Mà theo nàng hai tay cử qua đỉnh đầu, sông Tiền Đường thủy cuộn trào mãnh liệt mà đến, vịn nham thạch bùn đất kế tiếp lên cao, từ chân núi bắt đầu, đem Long Hổ Sơn từng đoạn từng đoạn thôn phệ!

Hồng thủy cuộn trào mãnh liệt, phổ thông cây cối nham thạch căn bản là không có cách trên mặt đất, sơn lâm bị trong nháy mắt thôn phệ . Trong rừng chim bay thú chạy kinh hoảng chạy trốn, ra sức chạy về phía chỗ cao . Nhưng hồng thủy quá nhanh, rất nhiều động vật căn bản đến không kịp né tránh, sau một khắc liền bị cuốn vào trong nước .

Những thứ này Sơn Trung động vật, một ngày cuốn vào hồng thủy, nào còn có đường sống ?

Nước ngập Long Hổ Sơn, vô số sinh linh bị diệt, Bạch Tố Trinh vẫn là diện vô biểu tình, tiếp tục lên cao nước sông . Mà vẻn vẹn thời gian một nén nhang, nước sông liền leo tới chân núi, cũng chính là Thượng Thanh Cung vị trí chỗ ở .

" Lên !"

Trương Thông Huyền chau mày, hét lớn một tiếng toàn lực làm . Theo 1 tiếng ông hưởng, không gian rung động, Hộ Sơn Cấm Chế mở ra đến mạnh nhất . Hồng thủy cuộn trào mãnh liệt mà đến, sau đó bị một tầng trong suốt quang tráo ngăn trở, không còn cách nào dũng mãnh vào Thượng Thanh Cung .

" Lên !"

Nhìn một màn này, Bạch Tố Trinh lạnh rên một tiếng, cũng là hét lớn một tiếng, đem hồng thủy tiếp tục kéo lên, dọc theo Cấm Chế leo lên .

Lúc này Thượng Thanh Cung nửa đường sĩ, chỉ thấy cuộn trào mãnh liệt sông Tiền Đường thủy, ở Cấm Chế che xuống không ngừng kéo lên, một đường đến giữa không trung . Rất nhanh, hồng thủy đã đem cả cấm chế cái bọc .

Lúc này nhìn nữa, tứ diện cùng đỉnh đầu đều là nặng nề nước sông, Thượng Thanh Cung có Cấm Chế phòng hộ, tựa như một cái lồng pha lê một dạng giống nhau .

"Bạch Nương Tử! Mau mau dừng tay!"

Theo nước sông tăng nhanh, Trương Thông Huyền toàn lực ngăn cản, càng ngày càng phí sức, không khỏi la lớn .

Nhưng Bạch Tố Trinh hoàn toàn bất vi sở động, tiếp tục không ngừng điều tới nước sông, tụ tập ở Cấm Chế chu vi . Mà theo nước sông tiếp tục tăng, Cấm Chế thừa nhận áp lực càng lúc càng lớn .

Dần dần, Cấm Chế bắt đầu hơi lõm, Trương Thông Huyền cái trán thấm xuất mồ hôi rịn . Sau đó lại qua thời gian một nén nhang, Cấm Chế bắt đầu xuất hiện da nẻ, Trương Thông Huyền đã đầu đầy mồ hôi .

Nhìn đến đây, Long Hổ Sơn đạo sĩ từng cái hãi mặt như màu đất, hữu niên khinh, quá mức thậm chí đã tè ra quần . Một Giang nước tráo lên đỉnh đầu áp lực, căn bản không phải thường nhân có thể tưởng tượng .

"Mau dừng tay!"

Lập tức phải cầm cự không nổi, Trương Thông Huyền cuồng loạn xông Bạch Tố Trinh rống to hơn .

"Nổi!"

Bạch Tố Trinh khinh rên một tiếng, chẳng những không có ngừng tay, trái lại nặng thêm lực đạo .

Răng rắc! Ken két . . . Oành!

Sau một khắc, Cấm Chế mặt ngoài da nẻ càng ngày càng nhiều, thế cho nên đầy các nơi . Ngay sau đó theo nhất thanh thúy hưởng, Cấm Chế lại cũng không chịu nổi, trong nháy mắt tán loạn!

Ầm ầm!

Sau một khắc, nổ rất lớn, không có ngăn cản sau đó, một Giang nước đổ xuống mà ra, từ bốn phương tám hướng cuốn về phía Thượng Thanh Cung!

"Chạy mau a!"

"Người cứu mạng a!"

. . .

Thủy Hỏa Vô Tình, lũ lụt kéo tới, sở hữu đạo sĩ hốt hoảng chạy trốn . Nhưng chu vi khắp nơi đều là hồng thủy, bất luận là cây cối hay là đền, đều trong nháy mắt bị phá hủy, người lại chạy trốn nơi đâu ?

"Bạch Nương Tử! Ta với ngươi liều mạng!"

Chứng kiến Thượng Thanh Cung bị hồng thủy trong nháy mắt thôn phệ, rất nhiều đạo sĩ bị cuốn vào trong, không rõ sống chết . Trương Thông Huyền viền mắt văng tung tóe, hét lớn một tiếng liền nhằm phía Bạch Tố Trinh .

"Muốn chết!"

Bạch Tố Trinh sắc mặt băng lãnh, thu hồi Bảo Châu giơ tay lên gọi ra Bạch Ất kiếm, đón nhận Trương Thông Huyền .

Rầm!

Thủy hướng chỗ thấp lưu, ở mất đi Bạch Tố Trinh khống chế sau đó, nước sông trong nháy mắt rơi xuống hướng chân núi vọt tới . Lúc này một Giang nước, mượn sơn thế lưu động, sợ rằng chân núi trong vòng trăm dặm đều phải hóa thành bưng biền, tử thương càng là bất kể số!

"Mọi người lên! Đem đạo sĩ thúi đều giết!"

Nước sông thối lui, Bạch Tố Trinh cùng Trương Thông Huyền chiến đấu đến một chỗ, nhìn đã trở thành nơi phế tích Thanh Cung, Thanh Thanh hét lớn một tiếng, hướng Yêu Vương phát ra mệnh lệnh .

Rống! Nga ô!

Yêu Vương ngửa đầu rống giận, nguyên bản trốn ở chỗ cao vô số Tinh Quái, đều gào thét lao xuống, nhằm phía Thượng Thanh Cung phế tích, cùng với trong may mắn còn sống sót đạo sĩ .

Trong lúc nhất thời, Long Hổ Sơn đại loạn!

"Bạch Nương Tử! Ngươi tai họa hàng tỉ sinh linh, Thiên Đình nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Ở giữa không trung cùng Bạch Tố Trinh kích động, Trương Thông Huyền phẫn nộ còn kém chửi đổng .

"Cái này không nên ngươi quan tâm ."

Bạch Tố Trinh sắc mặt bình thản, tiếp tục liền một kiếm chém tới .

So sánh với Bạch Tố Trinh, Trương Thông Huyền tu vị còn phải cao hơn Lưỡng Trọng Thiên, đã là Luyện Khí 16 Trọng thiên . Nhưng Bạch Tố Trinh đúng tinh thuần Thần Thú huyết mạch, hơn nữa pháp bảo cũng không so với hắn người thiên sư này thiếu . Cho nên lúc này đánh với, Trương Thông Huyền cũng không chiếm thượng phong .

"Ghê tởm!"

Đấu chỉ chốc lát, mắt thấy Tinh Quái đầy khắp núi đồi, Long Hổ Sơn đạo sĩ tử thương vô số kể . Trương Thông Huyền sốt ruột đến thổ huyết, sơn môn bị hủy còn có thể trùng kiến, nếu như Người chết khả năng liền toàn bộ xong.

Ngay sau đó, Trương Thông Huyền chính là thi triển pháp thuật thỉnh lôi, đem các loại Tinh Quái hết thảy đánh chết! Nhưng Bạch Tố Trinh lại chỗ nào khiến hắn như nguyện, một kiếm đâm tới liền đem hắn pháp thuật cắt đứt .

Nhẫn thấy không có cơ hội, Trương Thông Huyền trong lòng âm thầm rỉ máu . Long Hổ Sơn truyền thừa sáu trăm năm, không nghĩ tới hôm nay gặp lớn như vậy khó .

". . . Đây là, không được! Có người chạy Phong Ấn đi!"

Mà đúng lúc này, Trương Thông Huyền bỗng nhiên trong lòng hơi động, trong nháy mắt sắc mặt đại biến .

Long Hổ Sơn ở chỗ sâu trong cất giấu một cái Phong Ấn, nhưng trừ hắn ra sẽ không có người biết . Trương Thông Huyền trong lòng nghi ngờ, chẳng lẽ là cái Tinh Quái đi nhầm vào ?

Nhưng mặc kệ thế nào, cái kia Phong Ấn vô cùng trọng yếu . Đời trước Thiên Sư đi về cõi tiên trước từng dặn Trương Thông Huyền, Phong Ấn liên quan đến thiên hạ, một ngày Phong Ấn giải trừ, thiên hạ lật úp!

Nghĩ tới đây, Trương Thông Huyền sẽ bứt ra ly khai, đi kiểm tra tình huống cụ thể .

"Chạy đi đâu!"

Nhưng lúc này, Bạch Tố Trinh một kiếm đâm tới, trực tiếp đưa hắn ngăn lại, lạnh giọng quát lên .

"Giao ra Hứa Tuyên!"

"Ta đều nói, ta không biết cái gì Hứa Tuyên!"

Trương Thông Huyền tức giận đến giậm chân, trận này đại nạn đều là bởi vì Hứa Tuyên, nhưng bây giờ hắn ngay cả Hứa Tuyên là ai cũng không biết .

"Hừ, vậy thì chờ ta tìm được hắn rồi hãy nói ."

Bạch Tố Trinh khinh rên một tiếng, nơi nào sẽ tin tưởng Trương Thông Huyền nói .

"Đáng chết!"

Bị Bạch Tố Trinh chăm chú ngăn lại, Trương Thông Huyền trong lòng giận dữ .

Nhưng hắn rõ ràng, đơn đả độc đấu, hắn cũng không chiếm thượng phong . Coi như miễn cưỡng thủ thắng, cũng phải hoa cái thời gian vài ngày . Lúc này hắn, căn bản là không có cách bứt ra .

Nếu như vậy, Trương Thông Huyền đơn giản không nghĩ nhiều nữa, toàn lực làm đối phó Bạch Tố Trinh . Còn như Phong Ấn, chỉ có thể hy vọng chu vi Cấm Chế đủ kiên cố .

"Nguyên lai là nơi đây . . ."

Cùng lúc đó, Long Hổ Sơn ở chỗ sâu trong, một người đàn ông dấu đầu lộ đuôi, lặng lẽ xuất hiện . Nam tử này không là người khác, chính là Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp vạch trần mang mũ trùm, chỉ thấy trước mặt một đoàn sương mù - đặc, chính là một cái cấm chế lợi hại .

" Mở !"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp từ trong lòng ngực móc ra một tấm bùa . Mà theo hắn 1 tiếng quát nhẹ, chỉ nghe ông 1 tiếng, sương mù - đặc một trận cuồn cuộn, lộ ra một cánh cửa .

"Quả nhiên dễ sử dụng ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, tay phải nâng vạn dân tháp, tay phải cầm Trảm Yêu Kiếm, Hộ Tâm Kính huyền ở trước ngực, cẩn thận từng li từng tí đi vào sương mù - đặc .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

154 núi đao biển lửa

Bạch Tố Trinh suất lĩnh quần yêu đại náo Long Hổ Sơn, Mễ Tiểu Hiệp mới có cơ hội tiến nhập Cấm Chế, vạch trần Phong Ấn . Mà làm mồi dẫn hỏa Hứa Tuyên thất tung, tự nhiên cũng là Mễ Tiểu Hiệp an bài .

Mễ Tiểu Hiệp muốn lẫn vào Long Hổ Sơn, cần Bạch Tố Trinh cùng Yêu Tộc lực lượng . Bằng vào Phật Môn ở Yêu Tộc trong mặt mũi, điều động hắn Yêu Vương cũng không khó, khó là như thế nào khiến Bạch Tố Trinh đứng ra .

Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới riêng tìm được Hứa Tuyên, đây cũng là Mễ Tiểu Hiệp biết, Bạch Tố Trinh duy nhất uy hiếp!

Thu Hứa Tuyên làm đồ đệ, hoàn toàn có thể cho Hứa Tuyên đi cầu Bạch Tố Trinh xuất thủ, nhưng Mễ Tiểu Hiệp không muốn cứ như vậy đoạn cùng Bạch Tố Trinh tình cảm . Cho nên hắn dùng đầu óc một chút, mặt khác muốn chủ ý .

Thật rất đơn giản, nói trắng ra chính là vu oan giá họa, cái này nguyên bổn chính là Mễ Tiểu Hiệp quen dùng kỹ lưỡng .

Mễ Tiểu Hiệp sớm đem Sửu Nô triệu hồi bên người, sau đó lấy Bạch Tố Trinh đưa cho Hứa Tuyên ngọc bội, lợi dụng Phật Môn cho phù lục lặng lẽ lẻn vào Long Hổ Sơn .

Còn như Hứa Tuyên bản thân, đương nhiên không ở Long Hổ Sơn, hắn dù sao cũng là Mễ Tiểu Hiệp đồ đệ, Mễ Tiểu Hiệp làm sao sẽ để cho hắn thiệp hiểm . Thật Hứa Tuyên phục mê man Thảo Dược, ít nhất phải mười ngày nửa tháng mới có thể tỉnh lại, bị Mễ Tiểu Hiệp thích đáng giấu đi .

Sau đó sự tình thì đơn giản, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần diễn một màn tìm người tiết mục là được rồi. Sau đó vẫn tìm được Tây Hồ Bạch trang, Bạch Tố Trinh trước mặt .

Sớm cùng Sửu Nô ước định cẩn thận, ở tìm khắp nơi mà không được dưới tình huống, Sửu Nô ở Long Hổ Sơn bóp nát ngọc bội .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp đang ở Bạch Tố Trinh trước mặt, ở Bạch Tố Trinh đạt được cầu cứu tin tức lúc, thỏa đáng chỗ tốt nói ra hắn và Long Hổ Sơn ân oán, tạo thành Long Hổ Sơn trả thù bắt người biểu hiện giả dối .

Cuối cùng, Bạch Tố Trinh suất lĩnh quần yêu tiến đánh Long Hổ Sơn, tình cảnh lớn như vậy, hơn nữa Yêu Tộc cùng Nhân Tộc thù hận tích sâu, lúc này lại giải thích thế nào rõ ràng .

"Thực sự là lợi hại . . ."

Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp Vạn Vạn không nghĩ tới đúng, Bạch Tố Trinh như thế tứ vô kỵ đạn, cũng dám nước ngập Long Hổ Sơn . Bất quá cứ như vậy, Long Hổ Sơn Cấm Chế bị phá, hơn nữa loạn thành nhất đoàn, hắn có thể thuận lợi lẻn vào .

"Quả nhiên không đơn giản . . ."

Nước ngập Long Hổ Sơn, hủy Chính Nhất Đạo sơn môn, đây quả thực không đem đã Thăng Tiên Trương Đạo Lăng để vào mắt . Hơn nữa Sơn Trung hàng tỉ sinh linh tao ương, loại này người người oán trách sự tình, Thiên Đình nhất định phải trách phạt, Bạch Tố Trinh dĩ nhiên cũng không sợ .

Nếu như Bạch Tố Trinh không phải người ngu, vậy chính là có chỗ ỷ lại, mà Bạch Tố Trinh đương nhiên không thể nào là kẻ ngu si .

"Có ý tứ ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không nhịn được cười một tiếng . Xem ra hắn cùng Bạch Tố Trinh bảo trì tốt quan hệ tốt, việc này cờ xem như là đi đúng.

Nhưng Bạch Tố Trinh dựa đến đây là cái gì, Mễ Tiểu Hiệp một thời cũng không biết . Hắn hiện tại người đã ở trong cấm chế, tạm thời cũng không đoái hoài tới nghĩ sâu .

Dựa theo Phật Môn tình báo, cái kia Phong Ấn đang ở trong cấm chế, Mễ Tiểu Hiệp con phải xuyên qua sương mù - đặc Cấm Chế đạt tới, có thể vạch trần Phong Ấn .

Vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp tiến nhập Cấm Chế, là dùng Phật Môn cho phù lục mở đường . Theo Không Trí từng nói, dùng tờ linh phù này mở ra đường, tuy là không thể tránh được nguy hiểm, nhưng sẽ khống chế ở Dục Giới tầng thứ bên trong .

"Dục Giới à. . ."

Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên, thủ đoạn phồn đa, lại có các loại pháp bảo hộ thân . Ở Dục Giới cấp bậc này, thực lực có thể nói đứng đầu .

Ngay cả như vậy, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám xem thường . Dù sao Cấm Chế trong chuyện gì cũng có thể, nhưng liền là không có khả năng công bằng đơn đả độc đấu .

Dùng Linh Phù mở cửa nhà, nhưng chu vi đều là sương mù - đặc, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám xông loạn, từng bước một tiến về phía trước đi .

Đi khoảng chừng thời gian một nén nhang, giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp chẳng biết lúc nào chấm dứt lúc, sương mù - đặc bỗng nhiên tán đi . Mà Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn lên, sương mù - đặc tuy là không có, nhưng một tòa núi lớn thình lình ngăn cản ở phía trước .

"Vùng núi ?"

Lúc này ở Long Hổ Sơn ở chỗ sâu trong, chỗ nào lại tới một ngọn núi ? Nhưng Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu tham quan, đúng là một tòa núi cao nguy nga . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười, đây nhất định là Cấm Chế làm ra đến .

Xem ý tứ này, hắn là chỉ có bay qua cái này tòa núi cao, mới có thể tiếp tục đi phía trước . Nhưng kẻ ngu si cũng biết, cái này tòa núi cao khẳng định có vấn đề . Mễ Tiểu Hiệp không có tùy tiện lên núi, mà là dọc theo chân núi hướng vừa đi, xem xem có thể hay không vòng qua .

Bất quá hiển nhiên không thực tế, Mễ Tiểu Hiệp đi một lúc lâu, hoàn toàn tìm không được phần cuối, xem ra chỉ có thể phiên sơn .

"Lật liền lật đi!"

Mễ Tiểu Hiệp lạnh rên một tiếng, cất bước lên núi .

Trên núi không có đường, càng không có bậc thang các loại, hơn nữa khắp nơi đều là đầu tiễu Nham Bích, rất khó trèo . Cũng may Mễ Tiểu Hiệp Vân Long Tam Chiết viên mãn, Khinh Công không sai, cũng không phải quá cố sức .

Sưu sưu!

Nhưng khi Mễ Tiểu Hiệp trải qua một rừng cây lúc, tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, chỉ thấy mấy trăm cây mũi tên nhọn từ tùng lâm ở chỗ sâu trong phóng tới .

"Quả nhiên có mờ ám!"

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, Trảm Yêu Kiếm toàn lực múa kín không kẽ hở, đem sở hữu tên đều chặt đứt .

Lả tả!

Nhưng không đợi Mễ Tiểu Hiệp thở phào một cái, hai bên trái phải trong cây khô bỗng nhiên vươn từng thanh đao nhọn, trực tiếp bổ về phía Mễ Tiểu Hiệp .

"Không xong!"

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng cả kinh, khoảng cách gần như vậy, hơn nữa số lượng lại, thực sự khó có thể toàn bộ ngăn cản .

Keng keng keng!

Sau một khắc, chỉ nghe tiếng vang dòn giã, Mễ Tiểu Hiệp dùng Trảm Yêu Kiếm chém đứt đại đa số đao nhọn, nhưng vẫn là có ba cây không kịp ngăn cản . May mắn trước ngực hắn treo Hộ Tâm Kính, kích phát thành lớn, đem cái này ba cây đao nhọn đỡ .

Phốc phốc!

Vừa mới đỡ đao nhọn, Mễ Tiểu Hiệp còn chưa kịp may mắn . Chỉ nghe nhất thanh muộn hưởng, một thanh trường kiếm từ dưới đất vươn, trực tiếp ghim vào hắn bắp đùi .

"Hí!"

Trường kiếm hầu như đem bắp đùi xuyên qua, Mễ Tiểu Hiệp đau hít vào một ngụm khí lạnh, giơ tay lên đem trường kiếm chặt đứt, sau đó đem bắp đùi trong một đoạn kiếm gảy rút ra ném xuống .

"Địa phương quỷ gì . . ."

Vết thương một trận đau đớn, cũng may Mễ Tiểu Hiệp Luyện Huyết Thuật viên mãn, có vòi máu gắn bó vết thương, cũng không phải ảnh hưởng hành động .

Nhưng lúc này nhìn chu vi mảng rừng lớn, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi chau mày . Nếu như hắn đoán không sai, cái này trong núi rừng khắp nơi đều cất giấu cơ quan .

"Đại gia!"

Nguyền rủa chửi một câu, nhưng vẫn là phải tiếp tục đi về phía trước .

Kế tiếp, Mễ Tiểu Hiệp rốt cuộc biết, không chỉ là cây trong rừng rậm rạp cơ quan, mà là cả ngọn núi lớn khắp nơi đều là cơ quan! Bất luận là nham thạch, hay là Tuyền Thủy, thậm chí là phi điểu, từ bất kỳ địa phương nào bất luận cái gì thời gian, cũng có thể bắn ra lưỡi dao sắc bén .

Không chút nào khoa trương nói, đây quả thực là một tòa đao sơn!

Mễ Tiểu Hiệp Trảm Yêu Kiếm nơi tay, có Hộ Tâm Kính cùng vạn dân tháp lượng nặng phòng hộ, vẫn là không cách nào hoàn toàn phòng ngự cơ quan .

Như vậy vẫn qua ba canh giờ, làm Mễ Tiểu Hiệp rốt cục bay qua ngọn núi lớn này, y phục trên người đã rách mướp, các loại lưỡi dao sắc bén tạo thành thương tổn đầy đủ mười mấy nơi!

Nếu như không phải Mễ Tiểu Hiệp Luyện Huyết Thuật viên mãn, lúc này đừng nói cứ theo lẻ thường hành tẩu, sợ rằng sớm đã không chút máu mà chết.

"Cái gì chó má Cấm Chế!"

Mặc dù không ảnh hưởng hành động, nhưng vết thương đau đớn cũng là thật . Mễ Tiểu Hiệp quay đầu liếc mắt một cái Đại Sơn, chỉ thấy sương mù - đặc lần thứ hai vọt tới, Đại Sơn rất nhanh biến mất trong .

Xem ra một cửa ải này là qua, Mễ Tiểu Hiệp khẽ cắn môi, dọc theo Linh Phù mở ra đường tiếp tục đi về phía trước .

Lại là khoảng chừng thời gian một nén nhang, sương mù - đặc lần thứ hai tản ra . Mễ Tiểu Hiệp trừng lớn hai mắt, chỉ thấy trước mắt một mảnh đại hỏa, vô biên vô hạn liền trời tiếp đất!

". . ."

Không khỏi Trầm Mặc, cho dù Mễ Tiểu Hiệp Luyện Huyết Thuật đại thành, nhưng là nhịn không được hỏa thiêu . Hắn cũng sẽ không Tị Hỏa thuật, làm sao mặc qua mảnh này hỏa hải ?

Nhưng căn cứ trước khi kinh nghiệm đến xem, nếu như không xuyên qua đi, mơ tưởng qua cửa ải này .

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, từ trên người xé rách xuống một mảnh vải mảnh nhỏ, ném vào lớn trong lửa . Chỉ thấy miếng vải khinh phiêu phiêu rơi xuống đất, đừng nói bị đốt hủy, ngay cả nửa điểm vết thương cũng không có .

Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày, thử thăm dò đưa tay đụng chạm Hỏa Diễm .

"Hí! Thật là nóng!"

Vừa mới đụng tới, một cổ cháy đau nhức truyền đến, Mễ Tiểu Hiệp vô ý thức rụt tay về .

"Di, kỳ quái ."

Nhưng nhìn nữa mới vừa rồi bị đốt ngón tay, cũng là không có nửa điểm dị dạng, hiện tại cũng không có bất kỳ đau đớn .

Chỉ có phỏng, nhưng không tổn thương hại thực vật ?

Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt, không khỏi vẻ mặt cầu xin, ngọn lửa này thiết định cũng quá bẫy cha đi.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

155 Vô Tự Bi

Đầu tiên là núi đao, lại là hỏa hải, cấm chế này thiết kế như thế nào cùng đùa giỡn giống như .

Lại là ba canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp đi qua hỏa hải, nhìn phía sau hỏa hải bị sương mù - đặc thôn phệ tiêu thất, cả người co quắp trên mặt đất miệng lớn thở hổn hển, cả người toàn là nước đại hãn, tựa như mới vừa trong nước mới vớt ra giống nhau .

"Nguyên lai là như vậy . . ."

Lật núi đao, xuyên hỏa hải, Mễ Tiểu Hiệp tổng cộng dùng sáu canh giờ, cũng chính là mới vừa hơn nữa ngày .

Thời gian dài như vậy, bên ngoài ước đoán đã bầu trời tối đen, nhưng một chút động tĩnh cũng không có, cũng không thấy Trương Thông Huyền chạy tới .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười hiểu được, xem ra hắn tiến nhập là ảo trận . Trước mắt đoán, cảm giác được, thậm chí đối với khái niệm thời gian, hết thảy đều là ảo giác .

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể giải thích thông thời gian và không gian vi hòa cảm .

Mễ Tiểu Hiệp suy đoán không sai, nhưng cũng không hoàn chỉnh .

Trên thực tế, chỗ ngồi này Cấm Chế cũng không chỉ một, mà là bao hàm Huyễn Trận, Khốn Trận, sát trận các loại trận hình, huyền diệu vô cùng phức tạp . Mễ Tiểu Hiệp sở dĩ tiến nhập Huyễn Trận, là bởi vì Phật Môn cho hắn Linh Phù, mở ra chính là lối vào ảo trận .

Mà cũng chỉ có như vậy, mới có thể chỉ dựa vào Dục Giới tu vị xông qua Cấm Chế .

"Tiếp tục đi."

Nghỉ ngơi một hồi, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục đi phía trước .

Cùng chi hai lần trước giống nhau, ở trong sương mù dày đặc đi thời gian một nén nhang, trước mắt lần thứ hai trống trải .

Lần này không có núi đao, cũng không có biển lửa, nhưng Mễ Tiểu Hiệp không dám khinh thường chút nào . Huyễn Trận cũng không phải không có nguy hiểm, một ngày ở trong trận bị thua, nhẹ thì bị tống xuất Cấm Chế, nặng thì tổn thương Nguyên Thần, hồn phi phách tán!

Dựa theo trước khi kinh nghiệm, kế tiếp hẳn là lại có quan hệ thẻ . Quả nhiên, đất trống ở chỗ sâu trong trong bóng tối, từng cái bóng người xuất hiện, trực tiếp hướng bên này chạy tới .

"Đây là . . . Không phải chơi như vậy chứ ?"

Những bóng người kia tốc độ không chậm, các loại tới gần thấy rõ dung mạo, Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là ngẩn ra, tận lực bồi tiếp vẻ mặt bất đắc dĩ .

Chỉ thấy đến không là người khác, toàn bộ đều là Mễ Tiểu Hiệp !

Hoặc có lẽ là, cùng Mễ Tiểu Hiệp giống nhau như đúc, trang phục trang phục cũng không sai chút nào . Tối trọng yếu đúng, mỗi người bọn họ đều là tay trái Trảm Yêu Kiếm, tay phải vạn dân tháp .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hoài nghi, có phải hay không những thứ này Mễ Tiểu Hiệp tu vi vốn lĩnh, cũng đều giống như hắn ?

"Thử xem rồi hãy nói ."

Suy nghĩ nhiều vô ích, Mễ Tiểu Hiệp run lên Trảm Yêu Kiếm, trực tiếp đón nhận này hàng giả .

Còn không có chạm mặt, đối diện tổng cộng 300m Tiểu Hiệp đồng loạt ra tay, ba trăm đem Trảm Yêu Kiếm bắn nhanh mà đến, toàn bộ đều là Bách Bộ Phi Kiếm! Cái này Mễ Tiểu Hiệp thư, đây tuyệt đối là cùng hắn bản lĩnh .

Thế gian cuồng nhân còn rất nhiều, dám nói còn hơn Chư Thiên Tiên Phật, nhưng không ai dám nói tuyệt đối còn hơn bản thân, huống chi hay là ba trăm cái bản thân, cục diện dưới mắt hầu như vô giải .

Mà sự thực cũng là như vậy, mới vừa giao thủ một cái, bản tôn Mễ Tiểu Hiệp liền bị một đám giả Mễ Tiểu Hiệp vây quanh, chỉ có thể miễn cưỡng phòng ngự .

". . . Ta minh bạch!"

Mễ Tiểu Hiệp cũng không có hoảng loạn, sau một lát bỗng nhiên nghĩ thông suốt .

Cùng ba trăm cái bản thân đánh, căn bản không khả năng thủ thắng . Nếu quả thật muốn đem cái này ba trăm cái bản thân đánh chết, trận pháp này liền vô địch . Cho nên phe chiến thắng pháp, không thể nào là giết chết cái này ba trăm hàng giả .

Ở căn cứ trước khi kinh nghiệm, Mễ Tiểu Hiệp suy đoán có hai cái khả năng . Một là không ngừng về phía trước, chỉ cần đi đủ xa, có thể qua cửa ải này . Hai là thời gian, con phải kiên trì đến thời gian nhất định, cũng có thể Vượt qua!

"Nếu như vậy . . ."

Nếu như vậy, vậy làm theo là được.

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt, một bên toàn lực phòng thủ kéo dài thời gian, một bên từng bước đi về phía trước . Bất luận là a loại khả năng, chỉ cần hắn kiên trì như vậy xuống phía dưới, tổng có thể thành công!

Lúc này đối mặt ba trăm bản thân vây công, nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng có một ưu thế, liền là đối với cái này 300 người khả năng thi triển công kích, không có ai so với hắn rõ ràng hơn!

Bằng vào liệu địch với trước tiên, không cầu công lao, Mễ Tiểu Hiệp một chút đi phía trước di động . . .

Nói dễ, nhưng làm lại khó cực kì. Ba trăm hàng giả, có thể đồng thời vây công Mễ Tiểu Hiệp cũng liền hơn mười người . Nhưng chính là cái này hơn mười người, Mễ Tiểu Hiệp ngăn cản đứng lên cũng trứng chọi đá . Chỉ là một khắc đồng hồ trong, liền ai ba kiếm .

Cùng lúc đó, khiến Mễ Tiểu Hiệp thở phào một cái đúng, những thứ này hàng giả tuy là có thể phục chế hắn tu vị, pháp thuật, nhưng dường như không thể phục chế Thiên Thư thần thông .

Hàng giả trong tay Trảm Yêu Kiếm có thể cực phẩm Pháp Khí, nhưng cũng không có Trảm Yêu Kiếm không có gì không chém đặc hiệu . Cứ như vậy, uy hiếp nhất thời nhỏ rất nhiều, Mễ Tiểu Hiệp bằng vào Luyện Huyết Thuật gắn bó thương thế, lúc này mới có thể dưới sự kiên trì xuống phía dưới .

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mễ Tiểu Hiệp từng bước một tiến về phía trước, các loại ba canh giờ trước đây, Mễ Tiểu Hiệp đã là mình đầy thương tích, con mắt cũng bị chọc mù một con! Mà ba canh giờ trong, hắn tổng cộng đi về phía trước không đến ba dặm lộ .

Ông!

Mắt thấy thương thế trên người càng ngày càng nhiều, sẽ vượt qua Luyện Huyết Thuật phụ tải . Lúc này bỗng nhiên một tiếng vang nhỏ, theo không gian một trận rung động, sở hữu hàng giả hóa thành yên vụ, trong nháy mắt tiêu tán .

". . . Hô, vạn hạnh ."

Thấy như vậy một màn, Mễ Tiểu Hiệp đứng tại chỗ trường thở phào một hoi . Xem ra xông qua cửa ải này yêu cầu là thời gian, mà không phải khoảng cách, bằng không lần này hắn thật muốn lật thuyền .

"Di . . ."

Mễ Tiểu Hiệp đang may mắn thời điểm, tiếp tục bỗng nhiên kinh ngạc phát hiện, hắn thương thế trên người đã toàn bộ tiêu thất, bao quát mới vừa rồi bị đâm Tả Nhãn!

Nhìn nhìn lại trên người, trừ có chút bụi bặm ở ngoài, chỉ có góc áo thiếu một khối . Cái này là trước kia xuyên hỏa hải lúc, Mễ Tiểu Hiệp bản thân gạt .

"Đây là . . ."

Cùng lúc đó, nguyên bản không chỗ nào không có mặt sương mù - đặc cũng đã hoàn toàn tiêu tán! Mễ Tiểu Hiệp nhìn bốn phía, chỉ thấy hay là ban ngày, mà lúc này ở vào chính vị với một hang núi nhập khẩu trước .

"Xem ra là xông qua!"

Trước mắt tất cả, rõ ràng là chân thực cảnh vật, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận mừng rỡ, xem ra hắn đã thành công xông qua Cấm Chế . Cũng chính là vì vậy, ảo giác mới có thể toàn bộ tiêu thất .

Rốt cục xông qua Cấm Chế, Mễ Tiểu Hiệp đứng tại chỗ không nhúc nhích, thẳng đến thập hoi thở sau đó, tâm tình suy nghĩ hoàn toàn bình phục lại . Lúc này mới cẩn thận từng li từng tí, cất bước đi vào sơn động .

Không cần đoán cũng biết, cái kia Phong Ấn liền trong sơn động . Nhưng trong sơn động có hay không khác nguy hiểm, thực sự khó nói .

Mễ Tiểu Hiệp vẫn là tay trái Trảm Yêu Kiếm, tay phải vạn dân tháp, Hộ Tâm Kính huyền ở trước ngực . Nhưng khiến Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới đúng, sơn động cũng không phải rất thâm, con đi khoảng chừng trăm mét, sẽ đến một cái mở mang không gian .

Chỉ thấy cũng bất quy tắc hình tròn, đường kính khoảng chừng 20m . Ở vị trí trung ương, có một khối Hắc Sắc Thạch Bia đứng ở nơi đó . Trần sơn động có một lỗ tròn, tia sáng xuyên thấu qua lỗ tròn bỏ ra, vừa vặn rơi vào tại thạch bi thượng .

"Đây chính là Phong Ấn . . ."

Mễ Tiểu Hiệp chậm rãi đi tới, tại thạch bi trước một thước dừng lại, cũng không có bất kỳ nguy hiểm . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại thở phào một cái, xem ra đi qua Cấm Chế sau đó, đã không có hắn cơ quan trận pháp .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp nhìn cái bia đá này, không khỏi lại là một trận cau mày . Đơn nhìn từ ngoài, cũng không có gì thần kỳ . Trên tấm bia đá cũng không có chữ viết, cái này là một khối Vô Tự Bi, vì vậy cũng tìm không được bất kỳ đầu mối nào .

"Vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, giơ lên thật cao trong tay Trảm Yêu Kiếm . Nếu như vậy, liền trực tiếp hủy tấm bia đá này!

. . .

Long Hổ Sơn Thượng Thanh Cung, đầy khắp núi đồi Tinh Quái, đã đem hồng thủy qua đi phế tích chiếm lĩnh, đang đang vây công may mắn sống được đạo sĩ . Những đạo sĩ này lưng tựa lưng xúm lại, cố hết sức ngăn cản Tinh Quái công kích .

Mà ở nơi phế tích vô ích, Trương Thông Huyền vẫn còn ở cùng Bạch Tố Trinh chiến đấu kịch liệt .

"Bạch Nương Tử! Ngươi không được lại khăng khăng một mực! Ngươi đây là . . ."

Hình thức càng phát ra nguy cơ, Trương Thông Huyền một bên chiến đấu còn vừa phải khuyên nói Bạch Tố Trinh . Nhưng vào lúc này, trong lòng hắn bỗng nhiên khẽ động, trong nháy mắt sắc mặt đại biến .

Ầm ầm!

Cùng lúc đó, hắn mọi người cùng với Tinh Quái, bất luận là tu vị cao thấp . Chỉ nghe Long Hổ Sơn ở chỗ sâu trong nhất thanh muộn hưởng, cả tòa Long

Hổ Sơn đều ở đây rung động!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

156 Phong Ấn giải trừ

"Ghê tởm Trương Đạo Lăng! Dám Phong Ấn ta! Nếu để cho ta tình cờ gặp, nhất định ngay cả da lẫn xương nhai sống nuốt sống! Còn có bắt ta . . . Hừ!"

"Đáng chết! Phong Ấn lâu lắm âm thịnh dương suy, chỉ có thể chuyển đầu nữ nhân thai! Không có thân nam nhi như thế nào thành sự, đại sự không hay, đại sự không hay!"

. . .

Long Hổ Sơn ở chỗ sâu trong, trong sơn động, không có chữ Thạch Bi vỡ thành mấy khối, một đoàn ngũ thải quang hoa nổi giữa không trung, đang phẫn nộ rít gào chửi bới .

Mễ Tiểu Hiệp đứng xa xa, nắm trong tay nổi Trảm Yêu Kiếm âm thầm cảnh giác . Vừa rồi đem Thạch Bi đánh nát, tận lực bồi tiếp đất rung núi chuyển, một đoàn ngũ thải quang hoa từ dưới đất tóe ra, xác thực đem hắn dọa cho giật mình .

"Nguyên Thần . . ."

Nhưng lúc này nhìn kỹ, cái này một dạng ngũ thải quang hoa, trên thực tế là một luồng Nguyên Thần .

Mễ Tiểu Hiệp nhíu mày, bất luận là Đạo Môn hưng sư động chúng bày Phong Ấn, hay là Phật Môn phí hết tâm tư giải trừ Phong Ấn, lẽ nào cũng chỉ là làm cho này một luồng Nguyên Thần ?

Hơn nữa nghe Ngũ Thải Nguyên Thần lời nói, Phong Ấn hắn đĩ nhiên là Trương Đạo Lăng, Long Hổ Sơn Đệ nhất Thiên Sư! Chỉ là không biết, Phong Ấn Ngũ Thải Nguyên Thần lúc, Trương Đạo Lăng có hay không đã thành Tiên .

Nếu như là thành Tiên sau khi bày Phong Ấn, vậy nói rõ Ngũ Thải Nguyên Thần tất nhiên cũng là tiên tầng thứ . Hơn nữa nghe Ngũ Thải Nguyên Thần khẩu khí, khá không đem Trương Đạo Lăng để vào mắt . Câu nói mới vừa rồi kia hắn muốn nói lại thôi, chân chính bắt hắn dường như có người khác .

"Lợi hại . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận trầm ngâm, cái này Ngũ Thải Nguyên Thần đến là lai lịch gì ?

Mặt khác hắn còn nhắc tới đầu thai chuyển thế, nói đầu không nam nhi thai, hay không hay, cũng để cho người ta nghi ngờ, nhưng Mễ Tiểu Hiệp một thời không nghĩ ra .

Bất quá cũng may, Ngũ Thải Nguyên Thần nhìn qua tuy là táo bạo, nhưng cũng không phải là cùng hung cực ác, hắn không có nguy hiểm .

"Tiểu tử! Ngươi qua đây!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời điểm, phát một trận bực tức, Ngũ Thải Nguyên Thần bỗng nhiên lạc hướng hắn .

" Ừ."

Mễ Tiểu Hiệp thu hồi Trảm Yêu Kiếm, nhưng vẫn âm thầm cảnh giác . Đi tới khoảng cách Ngũ Thải Nguyên Thần xa ba mét, hơi khom mình hành lễ .

"Tiểu tử bái kiến tiền bối ."

"Dục Giới tu vị, đĩ nhiên có thể phá giải ta Phong Ấn, thú vị ."

Ngũ Thải Nguyên Thần đánh giá Mễ Tiểu Hiệp, liếc mắt nhìn thấu hắn tu vị, cười cười hỏi .

"Ngươi là ai, làm sao đi tới nơi này, lại vì sao giải trừ ta Phong Ấn ."

"Hồi bẩm tiền bối, ta là chịu người nhờ vả, riêng đến đó . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không dám nói sạo, nhưng cũng không có nói rõ đúng chịu Phật Môn phó thác . Hiện tại còn không biết Ngũ Thải Nguyên Thần lai lịch, ai biết hắn cùng Phật Môn quan hệ như thế nào ?

Phật Môn muốn cứu người, nhưng không nhất định đều là La Hán Bồ Tát . Đối phương mặc dù chỉ là một luồng Nguyên Thần, vốn lấy hắn cảnh giới, muốn giết Mễ Tiểu Hiệp sợ rằng chỉ là động động ý niệm trong đầu mà thôi .

". . . Nguyên lai là như vậy, bọn họ cuối cùng cũng còn có chút tác dụng ."

Nghe xong Mễ Tiểu Hiệp tự thuật, Ngũ Thải Nguyên Thần hơi trầm ngâm, trong giọng nói mang theo một tia cười khẽ .

Mễ Tiểu Hiệp nghe hắn nói, ngược lại giống như biết người nào cứu hắn, đang nhìn hắn cũng không có tức giận, nói không chừng thực sự là xuất từ Phật Giáo . Nhưng hắn đến tột cùng là người nào, Mễ Tiểu Hiệp cũng không biết, suy đoán thật chẳng lẽ là vị La Hán chuyển thế ?

"Hôm nay ngươi vạch trần Phong Ấn, cứu ta thoát khốn, mặc dù là chịu người nhờ vả, nhưng cũng là với ta có ân ."

Mễ Tiểu Hiệp suy tư lúc, Ngũ Thải Nguyên Thần lại mở miệng nói .

"Nhân quả quấn quít, phần ân tình này phải trả ngươi . Nhưng ta hiện tại cận tồn Nguyên Thần, hơn nữa bị phong ấn nơi đây, thân vô trường vật . Đơn giản tiễn ngươi giống nhau vật nhỏ, trước tiên trả lại ngươi ba phần ân tình ."

Vừa nói chuyện, Ngũ Thải Nguyên Thần hơi rung động, đem một đoàn hào quang màu đỏ từ bản thể chia lìa .

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở nơi đó, không khỏi trợn to hai mắt, tận lực bồi tiếp một trận kinh hỉ . Đối phương không có ác ý, hắn cũng đã thật cao hứng, không nghĩ tới hay là một cái vô cùng biết lý lẽ!

Ngay sau đó, chỉ thấy hồng sắc quang đoàn triệt tách ra, hóa thành một cây cực kỳ diễm lệ hồng sắc Linh Vũ, nhẹ nhàng bay xuống đến Mễ Tiểu Hiệp trong tay .

Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt, thiên lý tống nga mao ? Không phải như thế cái hố đi.

"Cái này cây Linh Vũ là ta Nguyên Thần ngưng tụ, mặc dù không giá trị cái gì, nhưng mang theo người tránh được Hỏa Diễm ."

Ngay sau đó, Ngũ Thải Nguyên Thần mở miệng giải thích nói ra .

"Tị Hỏa . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi ngoài ý muốn, không khỏi lại trừng mắt to nhìn trong tay Linh Vũ .

Chính là Thủy Hỏa Vô Tình, nếu quả thật có thể Tị Hỏa, đây chính là nhất kiện lợi hại bảo bối .

"Đa tạ tiền bối đưa tặng!"

Nhìn cách không giống như là giả, Mễ Tiểu Hiệp mừng rỡ trong lòng, vội vàng nói cám ơn .

"Còn lại 7 phần ân tình, đợi ta chuyển thế, hữu duyên tái kiến, ta trả lại ngươi ."

Ngũ Thải Nguyên Thần giọng nói bình thản, lại nói tiếp .

"Tiền bối quá khách khí ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, lại không đem cái hứa hẹn này để ở trong lòng .

Một ngày luân hồi chuyển thế, ký ức hoàn toàn không có, còn nói gì hoàn lại ân tình ? Huống hồ tam giới rộng rãi vô hạn, lại a đúng lúc như vậy có thể đụng phải nữa ?

Nhưng được cái này cây Tị Hỏa Linh Vũ, đã là thu hoạch ngoài ý muốn, dù sao Mễ Tiểu Hiệp sở dĩ tới nơi này, cũng không phải đơn thuần làm việc tốt, mà là thu Phật Môn chỗ tốt .

"Thời gian không nhiều lắm, ta phải nhanh một chút đầu thai chuyển thế, ngươi hữu duyên tái kiến ."

Ngũ Thải Nguyên Thần nói một câu, tiếp tục từ từ mọc lên, trực tiếp bay đến phía trên hang núi cái động khẩu, sau đó bỗng nhiên một cái bắn nhanh bỏ chạy . Dựa theo hắn thuyết pháp, đầu thai chuyển thế đi .

"Ta cũng đi nhanh lên đi ."

Phong Ấn phá giải, Ngũ Thải Nguyên Thần trước đi đầu thai chuyển thế, Mễ Tiểu Hiệp lại quét chung quanh một cái, xoay người hướng bên ngoài sơn động đi tới .

Phá cõi phong ấn trước khi, Mễ Tiểu Hiệp đã xem qua tiểu địa đồ, cũng không có bảo rương đánh dấu . Phá cõi phong ấn sau đó, hắn vừa cẩn thận quan sát chu vi, cũng không còn phát hiện có cái gì đặc thù bảo rương .

Xem tới nơi này quả thực không có bảo rương ngưng tụ, không nữa hắn giá trị .

Xông vào Cấm Chế phá cõi phong ấn, nói vậy Trương Thông Huyền đã có cảm giác, không biết lúc nào sẽ chạy tới . Nếu như bị hắn ngăn chặn, tất cả khả năng liền chơi xong, nơi đây không thích hợp ở lâu!

Sơn động rất cạn, rất mau rời khỏi đến, Mễ Tiểu Hiệp nhìn chung quanh một chút, cũng không có tới lúc sương mù - đặc Cấm Chế . Hoặc là Cấm Chế có thể xuất không thể vào, hoặc là bởi vì Phong Ấn giải trừ Cấm Chế tự hủy, bất quá như vậy nhưng thật ra vừa lúc .

"Đi!"

Căn cứ tiểu địa đồ xác định hình, xác định chu vi không có có người khác, Mễ Tiểu Hiệp từ xa cách Thượng Thanh Cung phương hướng ly khai, dùng tốc độ nhanh nhất xuống núi.

Mễ Tiểu Hiệp thành sự trốn, mà Thượng Thanh Cung trên không, Bạch Tố Trinh cùng Trương Thông Huyền vẫn còn ở chiến đấu kịch liệt!

Từ phá tan cấm chế đến bây giờ, đã qua trước đây hơn một canh giờ, Bạch Tố Trinh cùng Trương Thông Huyền thực lực tương đương, trong lúc nhất thời khó có thể phân ra thắng bại . Nhưng trên mặt đất, còn sót lại Long Hổ Sơn đạo sĩ, ở đâu là số lượng khổng lồ Tinh Quái đối thủ .

Đến lúc này, Thượng Thanh Cung trên phế tích, đã hoàn toàn bị Tinh Quái chiếm lĩnh . Còn như những Long Hổ Sơn đó đạo sĩ, bị hồng thủy cuốn đi chết đuối một bộ phận, bị Tinh Quái xé nát giết chết một bộ phận, còn có số rất ít thừa dịp loạn thoát đi .

Hiện tại chỉ còn Trương Thông Huyền, nhưng hơn Tinh Quái tu vi quá thấp, căn bản là không có cách nhúng tay Bạch Tố Trinh cùng Trương Thông Huyền chiến đấu .

"Lục soát! Nhất định phải tìm được Hứa Tuyên!"

Lúc này, Thanh Thanh mệnh lệnh Sơn Tinh dã quái, ở cả tòa Long Hổ Sơn trong phạm vi thăm dò, nhất định phải đem Hứa Tuyên tìm ra .

Sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào), vẫn dày vò một ngày một đêm, tính bằng đơn vị hàng nghìn Sơn Tinh dã quái, đem chỗ ngồi chính giữa Long Hổ Sơn lật lại . Trừ đưa tin ngọc bội mảnh nhỏ, ngay cả Hứa Tuyên một sợi tóc cũng không có phát hiện .

Hứa Tuyên căn bản không ở Long Hổ Sơn, lại làm sao có thể tìm được ?

"Trương Thông Huyền! Nếu như Hứa Tuyên gặp chuyện không may, ta phải giết ngươi!"

Khắp nơi tìm không lấy được, Bạch Tố Trinh lạnh rên một tiếng ly khai . Đến tận đây, đầy khắp núi đồi Tinh Quái mới như nước thủy triều thối lui .

"Bạch Nương Tử! Ta với ngươi không chết không ngớt!"

To như vậy Long Hổ Sơn thượng, lúc này chỉ còn Trương Thông Huyền một người . Nhìn hồng thủy qua đi phế tích, cùng với khắp nơi trên đất đạo sĩ thi thể, Trương Thông Huyền ngửa đầu gầm lên giận dữ, râu tóc dựng ngược!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

157 Bạch Tố Trinh bối cảnh

Nước ngập Long Hổ Sơn ngày thứ hai, Hứa Tuyên tại dã ngoại tỉnh lại, lắc lắc có chút ảm đạm suy nghĩ, sau đó bản thân trở về đến đánh thắng địch phủ .

Cái này tự nhiên cũng là Mễ Tiểu Hiệp an bài, hiện tại mục tiêu đã đạt thành, cuộc phong ba này cũng nên bình tức .

Hứa Tuyên sau khi trở về, nghỉ ngơi hai ngày, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục liền dẫn hắn đi vào Tây Hồ Bạch trang, hướng Bạch Tố Trinh nói lời cảm tạ .

Sự kiện lần này mặc dù là Mễ Tiểu Hiệp mưu hoa an bài, nhưng Bạch Tố Trinh đúng là thật tình lo lắng Hứa Tuyên, thậm chí không tiếc nước ngập Long Hổ Sơn . Hiện tại Hứa Tuyên trở về, về tình về lý nên đi hướng nàng nói tạ ơn .

Mặt khác, bất luận nói như thế nào, Mễ Tiểu Hiệp trên thực tế là lừa dối, lợi dụng Bạch Tố Trinh, trong lòng cũng có chút băn khoăn . Nói là nói lời cảm tạ, coi như là hắn một loại hình thức khác xin lỗi .

"Ngươi tới, tiểu Hứa Tuyên cũng tới ."

"Bái kiến Thanh di ."

Hứa Tuyên Bình cảnh trở về, Bạch Tố Trinh cùng Thanh Thanh đã nhận được tin tức . Ở Bạch trang bên ngoài đập nửa ngày môn, cuối cùng mở cửa đĩ nhiên là Thanh Thanh, mà không phải phổ thông hạ nhân .

Lúc này lại nhìn Thanh Thanh dáng dấp, tinh thần uể oải, hoàn toàn không có trước khi hoạt bát, khen ngược giống tâm sự nặng nề . Dùng Thanh Thanh tính cách, thực sự khó có thể tưởng tượng, chuyện gì có thể làm cho nàng sủy ở trong lòng .

"Trong trang hạ nhân đây?"

Sau khi vào cửa, riêng lớn Bạch trang khắp nơi vắng ngắt, một người làm cũng không có . Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái hỏi, mơ hồ cảm thấy phát sinh cái gì, hoặc là sắp phát sinh cái gì .

"Đều bị tỷ tỷ đuổi đi ."

Thanh Thanh nhàn nhạt lời nói, tiếp tục miễn cưỡng cười cười nói .

"May mà các ngươi tới được sớm, bằng không ngay cả chúng ta đều không thấy được ."

"Không thấy được ? Đến là chuyện gì xảy ra ."

"Không có làm sao, chính là muốn ly khai chứ sao."

Thanh Thanh giọng nói tận lực bình thản, trực tiếp mang Mễ Tiểu Hiệp bọn họ đi giấu Xuân Viên thấy Bạch Tố Trinh, vừa đi vừa tự thuật .

Trước khi thỉnh cầu Hứa Tuyên, Bạch Tố Trinh suất lĩnh quần yêu thượng Long Hổ Sơn, vì phá tan cấm chế, cũng là vì bức bách Trương Thông Huyền, Bạch Tố Trinh điều tới sông Tiền Đường thủy, nước ngập Long Hổ Sơn .

Lớn Thủy Vô Tình, không chỉ có Long Hổ Sơn sinh linh tao ngộ tai họa ngập đầu, ngay cả chân núi thôn trấn bách tính cũng bị liên lụy . Việc này thực sự quá nghiêm trọng, đã kinh động Thiên Đình .

"Lẽ nào Thiên Đình muốn cầm Bạch nương nương!"

Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình, đây cũng không phải là đùa giỡn .

Đồng thời lại là một trận áy náy, mặc dù không biết Bạch Tố Trinh như vậy quá kích, thế cho nên nước ngập Long Hổ Sơn, nhưng việc này dù sao cũng là hắn làm ra đến . Nếu như Bạch Tố Trinh vì vậy xảy ra chuyện gì, hắn tất nhiên lương tâm khó an .

"Không có nghiêm trọng như thế, Thiên Đình không dám động tỷ tỷ ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp sốt ruột, Thanh Thanh cười cười, tiếp tục lại thở dài nói ra .

"Bất quá tội chết được miễn tội sống khó thoát, tỷ tỷ sư phụ đã truyền đến mệnh lệnh, để cho tỷ tỷ trở về núi diện bích hối lỗi ."

". . . Thiên Đình không có trách tội là tốt rồi ."

Mễ Tiểu Hiệp cuối cùng cũng thở phào một cái, tiếp tục lại là một trận kỳ quái .

"Bạch nương nương sư phụ là ai, lại có lớn như vậy bản lĩnh, mấy ngày liền đình cũng không dám đơn giản đắc tội ?"

"Thích, nói ngươi cũng không biết ."

"Vậy ngươi nói một chút thử xem, nói không chừng ta biết đây."

"Được rồi được rồi, tỷ tỷ sư phụ tên là Lê Sơn Lão Mẫu ."

"Lê Sơn Lão Mẫu . . ."

Nghe được cái tên này, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, đồng thời âm thầm gật đầu . Nguyên lai là vị này Đại Năng, còn Bạch Tố Trinh nước ngập Long Hổ Sơn, cũng không ai dám đem nàng thế nào .

Nói lên Lê Sơn Lão Mẫu, mặc dù là người luôn luôn khiêm tốn, nhưng ở trong tam giới thân phận địa vị xác thực cao không thể tầm thường so sánh .

Tây Du Ký trong có một chủ đề, tên là Tứ Thánh thử Thiền Tâm . Là vì trắc thí Đường Tăng thỉnh kinh tín niệm, Lê Sơn Lão Mẫu, cùng với Quan Âm, Phổ Hiền, Văn Thù ba vị Bồ Tát, bốn người biến ảo Thành mẫu nữ nhân chiêu tế .

Mà trong Lê Sơn Lão Mẫu biến thành mẫu thân, Quan Âm ba vị Bồ Tát lại chỉ có thể biến thành nữ nhi, còn phải bồi Trư Bát Giới đi đụng Thiên Hôn . Nói cách khác, Lê Sơn Lão Mẫu thân phận, vẫn còn ở Quan Âm các loại ba Đại Bồ Tát trên!

Nếu như chỉ bằng vào việc này, còn khiến người ta có chút khó có thể tín phục, tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc, nhảy ra Lê Sơn Lão Mẫu bối cảnh, mới biết được nàng rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại .

Lúc trước Phong Thần Chi Chiến, Tiệt Giáo thánh nhân, Thông Thiên Giáo Chủ môn hạ có Tứ Đại Đệ Tử, theo thứ tự là Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu .

Quy Linh Thánh Mẫu bị Văn Đạo Nhân hút, Thần Hình Câu Diệt, ngay cả luân hồi chuyển thế cơ hội cũng không có . Kim Linh Thánh Mẫu bị Nhiên Đăng đạo nhân đánh lén đánh chết, Nguyên Thần thượng Phong Thần bảng, thành tựu đạo thần .

Đa Bảo Đạo Nhân bị Lão Tử lấy đi, sau lại Lão Tử rời khỏi phía tây Hàm Cốc Quan, Hóa hồ vi Phật, Đa Bảo Đạo Nhân hóa thành Thích Ca Mưu Ni Phật, diễn Tiểu Thừa Phật Giáo, cũng chính là Hiện Tại Như Lai Phật Tổ!

Mà Tứ Đại Đệ Tử ở giữa, một vị duy nhất toàn thân trở ra, vì Tiệt Giáo bảo lưu một phần sinh cơ Vô Đương Thánh Mẫu, chính là hiện tại Lê Sơn Lão Mẫu!

"Còn còn . . ."

Biết Bạch Tố Trinh là Lê Sơn Lão Mẫu đệ tử sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận líu lưỡi, còn nàng phạm chuyện lớn như vậy tình, Thiên Đình ngay cả một rắm cũng không có .

Còn như Long Hổ Sơn tổ sư Trương Đạo Lăng, cũng là Thái Thượng Lão Quân đồ đệ, Thái Thượng Lão Quân đương nhiên cao hơn Lê Sơn Lão Mẫu . Nhưng Trương Đạo Lăng chỉ là Ký Danh Đệ Tử, cùng Bạch Tố Trinh loại này đệ tử thân truyền kém xa .

Thật trước đây Mễ Tiểu Hiệp liền mơ hồ cảm thấy, Bạch Tố Trinh bối cảnh phi phàm, nhưng là không nghĩ tới cư nhiên lớn như vậy, đây quả thực có thể ở tam giới đi ngang .

"Thích, ngươi biết cái gì, tỷ tỷ bối cảnh còn không chỉ như vậy đây."

Thanh Thanh khinh rên một tiếng, nhưng lại nói tiếp .

"Tỷ tỷ một thân phận khác là bí mật, ngươi đừng hỏi ta, ngươi hỏi ta cũng sẽ không nói cho ngươi ."

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Thanh Thanh, một bộ thủ khẩu như bình dáng dấp . Mễ Tiểu Hiệp một trận phiền muộn, hận nhất loại này đả ách mê, nếu không thể nói cần gì phải lại nói cái này tra!

Trò chuyện vừa nói chuyện, bất tri bất giác đã đến giấu Xuân Viên, Thanh Thanh không nói thêm nữa, ba người cùng đi gặp Bạch Tố Trinh .

"Xin chào Bạch nương nương ."

Bên hồ chòi nghỉ mát, Bạch Tố Trinh chánh phục ở trên lan can ngắm phong cảnh, cũng không có gì dị dạng hoặc là không vui .

Lại nói tiếp cũng vậy, Bạch Tố Trinh chỉ là bị phạt diện bích hối lỗi, quả thực giống như là gia trưởng nghiêm phạt hài tử, lại chỗ nào đáng giá khổ sở .

"Hứa Tuyên lưu lại, hai người các ngươi đi về trước đi ."

Ngay sau đó, Bạch Tố Trinh đánh đuổi Mễ Tiểu Hiệp cùng Thanh Thanh, đơn độc lưu lại Hứa Tuyên .

Hứa Tuyên ở lại giấu Xuân Viên, Mễ Tiểu Hiệp đã ở Bạch trang ở tạm, mỗi ngày cùng Thanh Thanh nhiều lần kiếm pháp tán gẫu một chút .

"Ngươi sau này tính thế nào, Bạch nương nương trở về núi diện bích, ngươi cũng không thể cùng theo một lúc ."

"Ta mới không cùng lúc đây, ta chuẩn bị khắp nơi đi dạo một chút . Hì hì, các loại ngày nào đó ta chơi chán, sẽ trở lại tìm ngươi ."

" Được, ta chờ ngươi!"

" đây là ngươi nói, không cho phép đổi ý!"

"Không đổi ý!"

. . .

Thời gian nhoáng lên chính là mười ngày, mười ngày sau, Hứa Tuyên mới từ giấu Xuân Viên đi ra, sau đó Mễ Tiểu Hiệp cùng hắn cáo từ ly khai Bạch trang .

"Đồ nhi, này mười ngày trong, ngươi ở đây giấu Xuân Viên đều làm những gì ."

"Sư phụ, đồ nhi đã đáp lại Bạch nương nương, người nào cũng không thể nói, cũng bao quát . . . Ngài . . ."

"Vậy được rồi, sư phụ không hỏi ."

Trở lại trên đường, Mễ Tiểu Hiệp vấn Hứa Tuyên này mười ngày tình huống, nhưng dường như Bạch Tố Trinh đã sớm đoán được điểm này, đặc biệt đề xuất phong Hứa Tuyên khẩu .

Bạch Tố Trinh sẽ không làm thương tổn Hứa Tuyên, Mễ Tiểu Hiệp đối với Bạch Tố Trinh có chút thua thiệt, nếu như vậy hắn liền đơn giản không hỏi .

Trở lại đánh thắng địch phủ, kế tiếp tất cả như cũ, thời gian nhoáng lên lại là hơn một tháng . Mà qua năm sau đó, chính là Võ Đức tám năm .

Dựa theo trải qua sử ghi chép, Lý Thế Dân ở Võ Đức chín năm tháng sáu phát động Huyền Vũ Môn Chi Biến, giết chết Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát . Nói cách khác, cự ly này tràng lịch sử biến cố, vẫn còn có thời gian một năm rưỡi!

Mà đúng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên nhận được thánh chỉ, muốn đem hắn điều đi Trường An!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

158 thái tử xá nhân

Bạch Tố Trinh nước ngập Long Hổ Sơn, Mễ Tiểu Hiệp nhân cơ hội giải trừ Phong Ấn . Nhưng đối với Mễ Tiểu Hiệp mà nói, còn có một cái ẩn dấu chỗ tốt, cũng có thể nói đây mới là hắn chân chính mục đích! Đó chính là nhân cơ hội phát triển Trường Xuân Giáo!

Thượng Thanh Cung trở thành phế tích, may mắn đào sinh, coi là lúc đó vừa vặn không ở trên núi, Long Hổ Sơn đạo sĩ còn lại không đủ Bách phu! Sáu trăm năm truyền thừa, Giang Nam đạo Kình Thiên Cự Bá Long Hổ Sơn, trong vòng một ngày luân lạc tới tam lưu .

Đương nhiên, chỉ cần có Trương Thông Huyền ở, bất kỳ một cái nào tông phái cũng không dám coi thường Long Hổ Sơn .

Thật coi như Trương Thông Huyền cũng chết, Long Hổ Sơn dù sao cũng là Lão Tử môn đồ, cũng không khả năng lúc đó bị diệt . Cùng lắm Trương Đạo Lăng hạ phàm, tùy ý gọi Hóa một người đạo sĩ, liền có thể lại chống đỡ mấy trăm năm .

Thượng Thanh Cung bị hủy, trùng kiến chính là, Long Hổ Sơn có là tiền, triều đình cũng sẽ dành cho giúp đỡ . Đệ tử chết, kêu thêm chính là, thiên hạ có là nhân, có là nhân muốn làm chính nhất đệ tử .

Thế nhưng!

Mọi việc đều có một quá trình, Long Hổ Sơn muốn khôi phục từ trước uy phong, không có vài thập niên tu dưỡng căn bản không khả năng .

Trong lúc này, Long Hổ Sơn muốn nghỉ ngơi lấy sức, nào còn có dư lực chèn ép Trường Xuân Giáo ? Huống hồ dùng bọn họ hiện tại chút người này số, cũng không khả năng đối với Trường Xuân Giáo tạo thành toàn diện áp chế .

Lúc này Trường Xuân Giáo, tựu như cùng bị áp đến lò xo, trong nháy mắt bắn ngược, lấy vượt xa trước khi tốc độ rất mạnh phát triển!

"Quá tốt!"

Đánh thắng địch trong phủ, nhìn xong Xuân Nương gởi thư sau đó, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt vui vẻ .

Diệt trừ Long Hổ Sơn cái này trở ngại, Giang Nam đạo lại không người có thể cấp cho Trường Xuân Giáo lớn như vậy trở lực, Trường Xuân Giáo đạt được uy chấn nhất phương chỉ là vấn đề thời gian!

Mễ Tiểu Hiệp ước đoán, nhiều lắm một năm, trong vòng một năm nhất định uy chấn nhất phương !

Như vậy liền có thể hoàn thành quật khởi đường vòng thứ nhất nhiệm vụ, nghĩ đến quest thưởng là một môn thần thông, Mễ Tiểu Hiệp liền lại là một trận hưng phấn, đây chính là cùng loại ăn, Trảm Yêu thần thông a .

Sau đó tất cả giống như dự liệu, đâu vào đấy phát triển .

Mặt khác ở lễ mừng năm mới trước khi, Thanh Thanh đưa tới một phong thư, nói Bạch Tố Trinh đã trở về núi diện bích, nàng cũng đi tứ phương Du Lịch đi . Chỉ có một phong thư, cũng không có tới cùng Mễ Tiểu Hiệp ngay mặt nói lời từ biệt .

Thời gian qua được rất bình tĩnh, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ thầm, các loại hoàn thành vòng này nhiệm vụ, hắn liền từ quan trường bứt ra .

Khoảng cách Huyền Vũ Môn Chi Biến đã không xa, mà Mễ Tiểu Hiệp này cá trong chậu, tuy là nuôi cho mập không ít, cũng tương tự khoảng cách sắp cháy cửa thành càng ngày càng gần .

Tất cả cũng định tốt nhưng kế hoạch tổng thì không bằng biến hóa nhanh .

Vừa mới qua hết tết âm lịch, trong phủ còn đắm chìm trong ngày lễ vui sướng bầu không khí, một đạo thánh chỉ bỗng nhiên từ Trường An bay tới .

Đây cũng không phải là ngợi khen thánh chỉ, mà là toàn bộ thiên tràn ngập trách cứ . Răn dạy Mễ Tiểu Hiệp ở Tô Châu, cùng với Giang Nam đạo hành vi, nói hắn là phóng hỏa tướng quân, gan to bằng trời!

Cuối cùng, từ từ Tứ Phẩm xuống Chiết Trùng Đô Úy cách chức làm Chính Ngũ Phẩm xuống thái tử xá nhân. Mệnh tức khắc giao hàng chức vụ, đi trước Trường An đi nhậm chức .

Cái gọi là thái tử xá nhân, dựa theo mặt chữ ý tứ hiểu rõ, chính là thái tử phòng xuống người, chính là thái tử cận thần!

Thái tử làm Hoàng Trữ, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, liền là lúc sau Hoàng Đế . Thái tử xá nhân làm trước kia Thái Tử Phủ cận thần, một ngày thái tử đăng cơ, cơ bản đều sẽ được trọng dụng đề bạt .

Cho nên nói, thái tử xá nhân tuy là chức vị không cao, cũng không có thực quyền gì, nhưng quả thật làm người ta đỏ mắt chức vị . Hơn nữa làm thái tử người bên cạnh, một dạng ba bốn thành phẩm quan viên, cũng không dám đối với cái này quan ngũ phẩm tự cao tự đại .

Đạo này biếm trích thánh chỉ, trên thực tế là rõ ràng hàng thầm thăng . Nói rõ Lý Kiến Thành đối với Mễ Tiểu Hiệp càng thêm coi trọng, muốn điều chỉnh đến bên người sử dụng .

"Phiền phức ."

Thánh chỉ đến sau khi, người chung quanh một mảnh chúc âm thanh, Mễ Tiểu Hiệp cũng là âm thầm cau mày .

Thái tử xá nhân sở dĩ Nguru ~ bức, hoàn toàn là có thái tử cái này thượng phương bảo kiếm. Nhưng bây giờ vấn đề mấu chốt là, Lý Kiến Thành cái này thái tử rất có thể làm không được Hoàng Đế . Thậm chí thêm một năm nữa nửa, Lý Kiến Thành mạng nhỏ có ở đó hay không cũng rất khó nói!

Dựa theo Mễ Tiểu Hiệp bản ý, phải tận lực rời xa Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân tranh đấu, để tránh khỏi tôm thước nhỏ biến thành thối tôm khô . Nhưng bây giờ thành thái tử xá nhân, cũng chính là thái tử cận thần, cái này tương đương với túi chữ nhật lao, căn bản mở không thoát liên hệ a!

"Phải làm gì đây . . ."

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, lúc này chẳng lẽ muốn chạy trốn ?

"Không được!"

Nhưng hơi chút suy tư, Mễ Tiểu Hiệp liền bỏ ý niệm này đi .

Hiện tại Trường Xuân Giáo phát triển thế đang lên rừng rực, chẳng mấy chốc sẽ hoàn thành nhiệm vụ, nếu như lúc này chạy trốn, chẳng phải là thất bại trong gang tấc!

Huống hồ, lúc này không có có thích hợp lý do, Lý Kiến Thành chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha hắn . Thiên hạ to lớn đều là vương thổ, chẳng lẽ muốn Trầm Tế Nương với hắn lang bạc kỳ hồ ?

"Thảo! Thái tử xá nhân cũng quá một dạng xá nhân!"

Nhiều lần suy tư, Mễ Tiểu Hiệp quyết định cuối cùng, hắn liền làm cái này thái tử xá nhân, đi Trường An đi dạo một chút!

"Mễ lão đệ, chúc mừng chúc mừng a ."

Thánh chỉ đạt tới ngày thứ hai, Vương Tử Đằng đi tới đánh thắng địch phủ, hướng Mễ Tiểu Hiệp chúc .

Vương Tử Đằng mặc dù là Giang Nam đạo Quan Sát Sứ, nhưng cũng không đóng quân Tô Châu, nhanh như vậy liền chạy tới, xem ra hắn sớm liền nhận được tin tức .

"Cùng vui cùng vui ."

Mễ Tiểu Hiệp tâm lý có một vạn cái không vui, nhưng sao có thể ở Vương Tử Đằng trước mặt biểu hiện ra ngoài, còn phải biểu hiện thật cao hứng, hăng hái thần sắc .

Phân chủ khách ngồi xuống, Phủ Binh dâng trà, hai người uống trà nói chuyện phiếm .

"Đại nhân, ngươi được chỉ điểm một chút ta, hiện tại thành Trường An tình huống thế nào ."

Bình lui mọi người, Mễ Tiểu Hiệp vươn hai ngón tay, hướng Vương Tử Đằng hỏi.

"Lão đệ cứ yên tâm đi, hiện tại trong thành Trường An, chí cao vô thượng đương nhiên là Hoàng Đế Bệ Hạ ."

Vương Tử Đằng xông lên ôm quyền xá, cười cười nói .

"Mà dưới một người trên vạn người, làm lại chính là Thái Tử Điện Hạ ."

" Tần Vương ?"

"Tần Vương tuy là quyền cao chức trọng, nhưng dù sao không phải là Hoàng Trữ, đại thần trong triều tự nhiên biết nên như thế nào đứng thành hàng ."

Vương Tử Đằng khóe miệng cười nhạt, nói ra .

"Hơn nữa hiện tại Thái Tử Điện Hạ thánh quyến đang Long, địa vị vững chắc, Tần Vương căn bản không có cơ hội ."

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi trầm ngâm, tiếp tục vừa cười vừa nói .

"Còn phải đại nhân cho ta cặn kẽ nói một chút ."

" Được."

Tiếp đó, Vương Tử Đằng đem trong thành Trường An tình huống, là vì thái tử cùng Tần Vương thế lực phân bố, cùng với thuộc hạ, cặn kẽ nói cho Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp thì sẽ đến Trường An Thái Tử Phủ nhậm chức, sớm đi biết những chuyện này, cũng tốt sớm làm chuẩn bị .

Sau đó đưa đi Vương Tử Đằng, Mễ Tiểu Hiệp một mặt để cho Trầm Tế Nương cùng Hứa Tuyên thu dọn đồ đạc, một mặt giao hàng đánh thắng địch phủ các hạng sự vụ .

Mà tân Chiết Trùng Đô Úy cũng không phải người bên ngoài, chính là Mễ Tiểu Hiệp một tay nhấc rút Quả Nghị Đô Úy Trương Xuân Niên . Lại nói tiếp, Trương Xuân Niên tên chữ vẫn là Mễ Tiểu Hiệp cho lấy, có thể nói Mễ Tiểu Hiệp thân tín tâm phúc .

Đường Triều đối với binh quyền quản lý nghiêm ngặt, lớn hơn nữa quan cũng không khả năng chính mình quân đội, chỉ có Trường An trao tặng ngư phù mới có thể cầm quân . Mà một khi điều nhiệm, binh quyền lập tức chuyển giao .

Nếu như dự trữ nuôi dưỡng tư binh, rất có thể bị cho rằng tội lớn mưu phản xử trí .

Mễ Tiểu Hiệp đảm nhiệm Tô Châu Chiết Trùng Đô Úy không lâu sau, nhưng cái này một ngàn hai trăm Phủ Binh là hắn thủ đoạn chế tạo, nếu như rơi vào người bên ngoài trong tay, thật đang đáng tiếc .

Lúc này Trương Xuân Niên tiếp nhận chức vụ, cũng là Lý Kiến Thành có ý định an bài . Chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp nhưng chưởng khống Trương Xuân Niên, thì tương đương với Tô Châu đánh thắng địch phủ còn ở trong tay hắn .

"Đại nhân ra lệnh một tiếng, thuộc hạ nhất định máu chảy đầu rơi!"

Từ Mễ Tiểu Hiệp trong tay tiếp nhận Ấn Tín lúc, Trương Xuân Niên phát thệ thề nói ra .

Trương Xuân Niên tâm lý rõ ràng, hắn có thể có đủ ngày hôm nay, tất cả đều là dựa vào Mễ Tiểu Hiệp . Tối trọng yếu là, Mễ Tiểu Hiệp đến thái tử bên người, hắn sau này càng phải dựa vào .

Huống hồ, bên cạnh hắn còn có một cái Triệu bằng sắt, tùy thời giám thị hắn, muốn đem hắn chiếm lấy!

Sau đó tất cả thỏa đáng, vừa mới đại niên mùng bảy, Mễ Tiểu Hiệp mang theo Trầm Tế Nương cùng Hứa Tuyên, cùng với mấy tên khác hầu hạ nha hoàn người hầu, đi trước Trường An .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

159 Trường An khó an

Đầu tiên là ngồi xe ngựa, sau đó bỏ xe lên thuyền, đi qua Đại Vận Hà đi đường thủy . Không thể không nói, Tùy Dạng Đế tuy là lưu lại tiếng xấu thiên cổ, nhưng thật làm tốt hơn sự tình, tỷ như này Kinh Hàng Đại Vận Hà .

So sánh với xóc nảy mã xa, ngồi thuyền muốn thoải mái rất nhiều, Mễ Tiểu Hiệp có thể chuyên tâm tu luyện . Mà để cho Mễ Tiểu Hiệp không nghĩ tới là, đồng dạng đang tu luyện Hứa Tuyên, dĩ nhiên tại trên đường đột phá .

"Chẳng lẽ là . . ."

Nhìn Hứa Tuyên danh xưng biến thành LV 2, Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là một trận kinh ngạc, tiếp tục thoáng suy tư hiểu được .

Hứa Tuyên tuy là chính mình Địa Giai linh căn, đồng thời tu luyện Sắc Giới công pháp Canh Kim sát phạt bí quyết, nhưng cũng không nên tiến bộ nhanh như vậy . Liên tưởng hắn gặp gỡ, cũng chỉ có Bạch Tố Trinh vòng này .

Trước khi Bạch Tố Trinh lưu Hứa Tuyên ở giấu Xuân Viên mười ngày, hoặc là cho hắn ăn linh đan diệu dược gì, sẽ chính là truyền thụ cho hắn lợi hại hơn tu luyện công pháp . Mễ Tiểu Hiệp lại ngẫm lại, người sau có khả năng muốn lớn hơn một chút .

"Chẳng lẽ là Vô Sắc Giới công pháp ?"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi đem mình tiếp theo cái . Nhưng hắn không có hỏi Hứa Tuyên, càng không có đánh bộ công pháp kia chủ ý .

Bạch Tố Trinh đã sớm căn dặn Hứa Tuyên, Mễ Tiểu Hiệp vấn cũng là hỏi không, trái lại gãy hắn làm sư phụ mặt mũi . Hơn nữa việc này đối với Hứa Tuyên hữu ích vô hại, gián tiếp xem như là đối với Mễ Tiểu Hiệp chỗ tốt .

Sau đó trên đường, Mễ Tiểu Hiệp an tĩnh tu luyện . Lúc này hắn là Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên, nhưng muốn lại đột phá, còn cần một ít thời gian .

Theo Trường Xuân Giáo phát triển, hương hỏa Nguyện Lực càng ngày càng nhiều, Mễ Tiểu Hiệp ước đoán, tuy là Luyện Thần tu vị càng cao, nhưng sợ rằng sẽ trước một bước đột phá .

Trên đường không nói chuyện, thời gian tựa như nước sông giống nhau bình tĩnh, nhoáng lên đã là tháng giêng mạt, Mễ Tiểu Hiệp bọn họ rốt cục đến Trường An .

Trường An là trong lịch sử đệ nhất tọa được xưng là Kinh Đô Thành, cũng là đệ nhất tọa chân chính ý nghĩa thành thị . Từ Chu Văn Vương ở đây định đô, sau đó các triều đại mãi cho đến Tùy Đường, đại thể định đều tại đây, chính là mười ba theo cổ đô!

"Tốt một tòa hùng thành!"

Bỏ Chu lên bờ, ngồi xe ngựa đạt tới thành Trường An trước, xa xa nhìn gạch xanh tường thành, cùng với cao cửa thành lớn lầu, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận tán thán .

Tiếp tục mã xa chậm rãi vào thành, mà sau khi vào thành lại là mặt khác một phen cảnh tượng .

Phố chính tề phóng khoáng, hai bên kiến trúc san sát, khắp nơi đều là tiệm cơm khách sạn bình dân . Phố nhưng tứ chiếc xe ngựa...song song, trên đường đoàn người rộn ràng chen vai thích cánh .

Trường An Tự cổ phồn hoa, quả nhiên không giả .

"Ngươi trước tiên ở ở đây đi."

Buổi trưa thời điểm, tìm một cái khách sạn, mở mấy gian tốt nhất khách phòng, đoàn người tạm thời ở .

Mễ Tiểu Hiệp làm thái tử xá nhân, có thể trực tiếp ở tại Thái Tử Phủ . Nhưng Trầm Tế Nương, Hứa Tuyên bọn họ không được, được khác tìm nơi ở, huống mà còn có hầu hạ nha hoàn người hầu .

Mễ Tiểu Hiệp tự định giá ở trong thành Trường An mua một tòa trạch viện, trước lúc này trước hết tạm thời ở tại khách sạn bình dân . Còn như mua trạch viện tiền bạc, căn bản không thành vấn đề .

Lúc trước Mễ Tiểu Hiệp ở Lâm Giang Huyện, dời hết Triệu Tiền Minh tài sản, bây giờ còn còn thừa lại không ít . Ở Tô Châu càn quét các Đại Tông Phái, tích lũy tiền bạc càng là chồng chất như núi . Huống hồ chỉ cần có Ngũ Quỷ ở, lại a dùng vì tiền tài phạm sầu .

Đuổi gần một tháng lộ, Mễ Tiểu Hiệp có tu vị trong người, mặc dù cũng không mệt mỏi rã rời, nhưng cũng khó tránh khỏi toàn thân Phong Trần . Ở khách sạn bình dân nghỉ ngơi một đêm, tắm rửa đổi lại thân khô mát y phục, sáng sớm ngày thứ hai, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới đi tiếp quản .

Không giống với hắn chức quan, thái tử xá nhân nhậm chức địa phương đang ở Thái Tử Phủ, cho nên cầm công văn báo danh sau đó, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp đi trước Thái Tử Phủ .

"Lý Kiến Thành . . ."

Đi trên đường, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ hiện tại trong thành Trường An tình huống .

Bây giờ là Võ Đức tám năm, nếu như thế giới này nhưng tuần hoàn Mễ Tiểu Hiệp đã biết lịch sử, ở Võ Đức chín năm tháng sáu, Lý Thế Dân sẽ phát động Huyền Vũ Môn Chi Biến .

Lý Thế Dân sở dĩ làm như thế, cũng không phải nắm chắc phần thắng, vừa vặn tương phản, là bị bức bất đắc dĩ phải binh hành hiểm chiêu .

Từ Lý Uyên khởi binh đến nay, Lý Thế Dân đánh Đông dẹp Bắc, thành lập lớn lao công huân . Hôm nay Đại Đường, rất nhiều binh tướng đều là Lý Thế Dân tâm phúc, Lý Thế Dân nắm trong quân đại quyền .

Nhưng ở thành Trường An, là Lý Kiến Thành vẫn lưu thủ phát triển thế lực, cho nên Lý Thế Dân thế lực không bằng Lý Kiến Thành . Hơn nữa tối trọng yếu là, Lý Uyên vẫn đứng ở Lý Kiến Thành bên này!

Mắt thấy Lý Thế Dân đã là Thiên Sách thượng tướng, đạt được phong không thể đất phong bước . Lý Uyên bắt đầu có ý định suy yếu Lý Thế Dân, hạ thấp hắn quyền bính, giúp đỡ Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát .

Mắt thấy bị từ từ chèn ép suy yếu, nếu như trì hoãn nữa tất nhiên một con đường chết, Lý Thế Dân không có cách nào, lúc này mới cùng liên can tâm phúc phát động Huyền Vũ Môn Chi Biến .

Trước khi nghe Vương Tử Đằng giới thiệu trong thành Trường An tình huống, ở cái thế giới này sự tình phát triển cũng là cùng loại . Bất đồng duy nhất, Lý Thế Dân đứng sau lưng Đạo Giáo, Lý Kiến Thành phía sau còn lại là Phật Giáo .

Theo Vương Tử Đằng, bất luận là Đạo Giáo hay là Phật Giáo, chỉ là Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành tranh quyền nanh vuốt . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp biết, chân chính cạnh tranh là Đạo Giáo cùng Phật Giáo, Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành mới là bọn hắn công cụ mà thôi .

Kể từ đó, lúc này tuy là hay là Lý Kiến Thành chiếm thượng phong, nhưng kết quả cuối cùng thật rất khó nói . Dù sao hiện ở trung thổ Đại Đường, Đạo Giáo làm vi quốc giáo thế lực to lớn, Phật Giáo chỉ là vừa bắt đầu truyền bá mà thôi .

"Nhìn kỹ hẵn nói đi."

Suy nghĩ rất nhiều, nhưng Mễ Tiểu Hiệp biết lịch sử, vốn chính là Lý Thế Dân gia công bóp méo qua, dùng che giấu bị giết huynh đoạt vị làm ác . Hiện ở cái thế giới này lại cải biến rất nhiều, kể từ đó, càng không thể hoàn toàn cây theo được biết lịch sử hành sự, bằng không rất dễ dàng vạn kiếp bất phục .

"Đến ."

Suy tư về bất tri bất giác, đã tới Thái Tử Phủ . Thái tử chỗ ở, người bên ngoài đừng nói là đi vào, tới gần cũng không khả năng . Mễ Tiểu Hiệp vừa mới đến gần đại môn, thì có thị vệ tiến lên xua đuổi .

Mễ Tiểu Hiệp lấy ra Ấn Tín, cho thấy tân nhậm thái tử xá nhân thân phận, thị vệ lúc này mới đi vào thông báo . Chỉ một lúc sau, có Thái Tử Phủ quan viên đi ra, đem Mễ Tiểu Hiệp tiếp đi vào .

Không hổ là Thái Tử Phủ, ban công san sát, phòng xá trang trọng trang nghiêm, mặc dù không bằng hoàng cung kim bích huy hoàng, nhưng là viễn siêu một dạng tương tương phủ đệ .

Nhưng ngay sau đó chức vụ giao tiếp, cùng với Thái Tử Phủ tất cả lớn nhỏ quy củ, khiến cho Mễ Tiểu Hiệp trở nên đau đầu, chỗ nào còn có tâm tình ngắm cảnh .

"Ai u, đây là đâu vị ."

Túc Vệ nghỉ ngơi thời gian, Mễ Tiểu Hiệp đang xem Thái Tử Phủ chương trình quy củ, cùng với làm thái tử xá nhân chức vụ . Chợt nghe có người nói chuyện, ngẩng đầu nhìn lên là ba người đàn ông tuổi trung niên .

Xem bọn hắn ăn mặc, chắc cũng là Thái Tử Phủ quan lại . Nhưng hoặc là xấu xí, hoặc là làm bộ làm tịch, cũng không giống là người tốt lành gì .

"Ta gọi Mễ Tiểu Hiệp, vừa xong đảm nhiệm thái tử xá nhân ."

Ba người này kỳ quái cũng bất hữu thiện, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khách khí với bọn họ, ngồi ở chỗ kia không nhúc nhích, từ tốn nói .

"Thái tử xá nhân ? Thái tử xá nhân tuyệt không nổi sao, chúng ta đều là thái tử xá nhân ."

Trong một người lạnh rên một tiếng, chẳng đáng xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt .

"Thái Tử Phủ quy củ, ngươi cũng đều nhớ kỹ ?"

"Thái tử xá nhân bình thường chức trách, ngươi nhưng đều biết được ?"

Ngay sau đó, hai người khác tiếng hừ hừ khí, giáo huấn giống như giọng vấn Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp lại nhìn ba người liếc mắt, không khỏi cười cười, nguyên lai cái này ba cũng là thái tử xá nhân, hiển nhiên đây là muốn cho hắn người mới này ra oai phủ đầu đây.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

160 Thái Tử Phủ

Thái tử xá nhân tuy là chức quan không lớn, nhưng làm thái tử cận thần, không biết lại có bao nhiêu người đỏ mắt . Vương Chung ba người bọn họ, có thể nói là hao tổn tâm cơ, hoa không biết bao nhiêu bạc, từng bước mới nấu đến vị trí này .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp, từ Quốc Tử Giám trợ giáo đến Quốc Tử Giám Chủ Bộ, rồi đến Chiết Trùng Đô Úy, rồi đến thái tử xá nhân, tổng cộng mới dùng thời gian ba năm!

Lại không thấy công danh, cũng không có xuất thân bối cảnh, dựa vào cái gì chính là ba năm, có thể cùng bọn họ bình khởi bình tọa ? Vương Chung trong lòng bọn họ khó chịu!

Thái Tử Phủ tổng cộng bốn gã thái tử xá nhân, đều ở đây một gian trong phòng ban sai, cũng hầu như được có một chủ thứ . Cho nên thừa dịp Mễ Tiểu Hiệp mới vừa mở, Vương Chung ba người liên hợp lại, muốn cho Mễ Tiểu Hiệp một hạ mã uy .

"Một đám ngu xuẩn ."

Mễ Tiểu Hiệp ngồi ở chỗ kia không nhúc nhích, ngẩng đầu nhìn ba người liếc mắt, chẳng đáng khinh rên một tiếng .

Xem ra ba người này ở Thái Tử Phủ đợi thời gian lâu lắm, không biết hắn ở Giang Nam đạo danh tiếng . Trước đây hắn vừa xong Tô Châu đánh thắng địch phủ, Quả Nghị Đô Úy Tiền Minh cũng muốn cho hắn ra oai phủ đầu, kết quả không có vài ngày đã bị hắn chém!

"Ngươi mới vừa nói cái gì! Ngươi cũng dám nhục chửi chúng ta!"

"Có nhục nhã nhặn! Có nhục nhã nhặn!"

"Chỉ ngươi bực này phẩm hạnh, tại sao có thể bạn Thái Tử Điện Hạ chi phối, ta nhất định tấu lên bẩm báo hoàng thượng!"

Lấy nhiều khi ít, lại là mới đến, vốn cho là Mễ Tiểu Hiệp ít nhiều có chút sợ hãi, thế nhưng Vạn Vạn không nghĩ tới, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên nói chuyện liền mắng người .

Ba người đầu tiên là sững sờ, tiếp tục liền khí nổi trận lôi đình, từng cái chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp trách cứ . Nhưng có nhục nhã nhặn cùng bẩm báo hoàng thượng, đã là bọn họ có thể nói ra lớn nhất công kích tính từ ngữ .

"Một đám ngốc! Bức ."

Mễ Tiểu Hiệp lại liếc mắt nhìn ba người, càng phát ra hèn mọn .

Trong phủ thái tử, không tính là phổ thông thị vệ, tôi tớ, quan viên đại thể có thể chia làm tam đẳng, không phải căn cứ phẩm cấp, mà là căn cứ cùng Lý Kiến Thành chừng trình độ .

Lý Kiến Thành tâm phúc, cũng chính là Thái Tử Đảng hạch tâm, xem như là đệ nhất đẳng . Khoảng cách hạch tâm sảo xa một chút, nhưng trước khi có quân công hoặc là chính tích trong người, xem như là Đệ Nhị Đẳng . Mà cũng không bị Lý Kiến Thành coi trọng, lại không có gì công lao, chính là Đệ Tam Đẳng, tỷ như Vương Chung ba người bọn hắn .

So sánh với, Mễ Tiểu Hiệp tuy là nhập sĩ thời gian ngắn, nhưng đầu tiên là thơ tên lan xa, tiếp tục biên soạn Bách Gia Tính , trở thành thiên hạ hài đồng khải Mông tiên sinh . Cuối cùng đến Tô Châu đảm nhiệm Chiết Trùng Đô Úy, đao to búa lớn càn quét các Đại Tông Phái, toàn bộ Giang Nam đạo không không cúi đầu!

Những thứ này công tích cùng cộng lại, mặc dù không bằng ban đầu theo Lý gia giành chính quyền, chính mình Tòng Long Chi Công những mưu thần đó võ tướng . Nhưng phóng nhãn hắn quan lại, đã thuộc về đứng đầu .

Cho nên ở cái này trong phủ thái tử, Mễ Tiểu Hiệp có thể tính là nhị đẳng quan viên . Vương Chung bọn họ tuy là đồng dạng là thái tử xá nhân, hơn nữa vào phủ thời gian dài hơn nhiều, nhưng căn bản không cách nào cùng Mễ Tiểu Hiệp đánh đồng .

Huống hồ, Mễ Tiểu Hiệp toàn thân tu vị, giết bọn hắn giống như giết gà!

Hổ không cùng chó sủa, theo chân bọn họ khắc khẩu mới là tự hạ thân phận . Bọn họ giơ chân cũng tốt, chỉ trích cũng được, Mễ Tiểu Hiệp tất cả đều cho rằng thối lắm . Loại này nghèo kiết hủ lậu người có học, ngay cả một chữ thô tục đều ngại nói, thực sự không có lực sát thương gì .

"Ồn ào ."

Bất quá ba người chạy quanh kêu to thực sự đáng ghét, Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, đứng dậy xuất môn .

"Nhìn, sợ đi."

"Tiểu nhi, không biết tốt xấu ."

"Ngươi liên hợp lại tham hắn một quyển, đủ hắn chịu!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đi ra ngoài, ba người một trận đắc ý, còn tưởng rằng là ngôn ngữ thế tiến công thu được chiến quả .

Không quản bọn hắn, Mễ Tiểu Hiệp ở Thái Tử Phủ đi dạo, một là tìm kiếm bảo rương, hai cũng coi như quen thuộc môi trường . Như vậy đi dạo hơn một canh giờ, đáng tiếc trừ hai cái Mộc bảo rương ở ngoài, cũng không có phát hiện hắn cao cấp bảo rương .

Thái Tử Phủ rất lớn, coi như Mễ Tiểu Hiệp là thái tử xá nhân, rất nhiều nơi cũng không thể vào . Tỷ như Thái Tử Phi các loại nữ quyến ở lại Nội Phủ, lại tỷ như thái tử thư phòng .

Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, địa phương bí mật khẳng định có cao cấp bảo rương, nếu có cơ hội nhất định phải đi tra xét tra xét .

Thái tử xá nhân làm thái tử cận thần, cơ bản chỉ trích chính là làm bạn thái tử, tùy thời chờ đợi phân phó . Nói trắng ra, cùng những hào môn đó đại phủ môn khách không sai biệt lắm, chỉ bất quá đây là thái tử môn khách .

Hết thảy đều đã quen thuộc, kế tiếp Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày đến Thái Tử Phủ điểm mão, nghe theo quan chức, đang làm nhiệm vụ sau khi chấm dứt cũng không ngủ lại Thái Tử Phủ, mà là phản hồi khách sạn bình dân làm bạn Trầm Tế Nương cùng Hứa Tuyên .

Trừ Vương Chung ba người bọn hắn đáng ghét ở ngoài, thời gian coi như bình tĩnh . Nhưng như vậy liên tiếp năm ngày, Mễ Tiểu Hiệp cái này thái tử xá nhân, thậm chí ngay cả thái tử mặt cũng còn chưa thấy .

Không thể không nói, Lý Kiến Thành tuy là đặc dị đem Mễ Tiểu Hiệp điều tới, nhưng hắn thấy, Mễ Tiểu Hiệp nhiều lắm coi như là một người có thể xài được, nhưng cũng không là rất trọng yếu .

"Chỗ ngồi này không sai ."

Nếu như vậy, Mễ Tiểu Hiệp mừng rỡ tự tại, bình thường không có việc gì, liền xuất môn chọn mua trạch viện . Bởi vì không thiếu tiền, cho nên rất nhanh đã lựa một tòa, tại chỗ trả tiền mua .

Sau đó hoa hai ngày thời gian quét dọn, cùng với đặt mua dụng cụ, tất cả sau khi chuẩn bị xong, Mễ Tiểu Hiệp đem Trầm Tế Nương cùng Hứa Tuyên tiếp đi vào .

Ngôi viện này ba vào ba xuất, phòng xá rất nhiều, trừ Mễ Tiểu Hiệp bọn họ, ngoài ra còn có mấy tên nha hoàn, người hầu, nhưng vẫn là có rất nhiều phòng xá không . Mặt khác phía sau viện còn có một cái vườn hoa nhỏ, Trầm Tế Nương đặc biệt thích .

"Cũng nhanh đến ."

Vừa xong Trường An lúc, Mễ Tiểu Hiệp trở về một chuyến Kim Lăng nơi ở . Vừa vặn Tiểu Thạch không ở, Mễ Tiểu Hiệp không có chờ hắn, mà là ở trong phòng lưu lại một phong thư, để cho Tiểu Thạch chạy tới Trường An .

Còn như Mễ Tiểu Hiệp làm sao trở về Kim Lăng, thật rất đơn giản, chỉ cần đi qua Địa Tiên Giới quay vòng là được .

Mễ Tiểu Hiệp Thần Chức kim bài, tổng cộng có thể thành lập ba môn hộ . Địa Tiên Giới bên kia, Mễ Tiểu Hiệp toàn bộ thiết lập tại điều khiển Hương Động . Mà nhân gian bên này, một người trong đang ở Kim Lăng, sau đó Mễ Tiểu Hiệp lại đang Trường An thiết trí một cái .

Kể từ đó, con phải hao phí mấy hơi thời gian mở cửa nhà, Mễ Tiểu Hiệp có thể đi qua Địa Tiên Giới, nhanh chóng đi tới đi lui Kim Lăng cùng Trường An chính giữa .

Mặt khác ở Tô Châu đánh thắng địch phủ, nguyên vốn cũng có một cái cửa, nhưng bị Mễ Tiểu Hiệp bỏ, như vậy mới trống đi một chỗ .

Có cái này không dư danh ngạch ở, Mễ Tiểu Hiệp mới có thể ở bất kỳ địa phương nào thiết trí môn hộ, từ mà tiến vào Địa Tiên Giới . Đối với Mễ Tiểu Hiệp mà nói, xem như là một cái chạy trốn đường lui .

Ước đoán có thêm mười ngày nửa tháng, Tiểu Thạch liền có thể chạy tới Trường An . Lại nói tiếp từ tiền nhiệm Tô Châu, Mễ Tiểu Hiệp tựu không gặp qua Tiểu Thạch, cũng không biết hắn Kim Cương Bất Hoại thần công luyện được thế nào .

"Qua một thời gian ngắn vẫn phải là trở về một chuyến Kim Lăng ."

Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, Kim Lăng Ngô Cung còn có một con Kim Bảo rương, nhưng về Tôn Ngô hậu nhân một điểm manh mối không có, cho nên vẫn gác lại . Mà trừ bảo rương ở ngoài, tối trọng yếu là Diệu Ngọc .

Khoảng cách Huyền Vũ Môn Chi Biến càng ngày càng gần, Cổ phủ vận mệnh khó dò, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ là thời điểm đem Diệu Ngọc từ đại quan viên tiếp xuất .

Còn như Diệu Ngọc an bài như thế nào, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ đưa nàng mang tới địa tiên giới điều khiển Hương Động . Nhưng việc này giống như Cảnh Huyễn Tiên Tử câu thông, còn không biết có thể thành hay không .

Sự tình muốn từng món một làm, lúc này hay là đang Trường An nghỉ ngơi rồi hãy nói . Bầu trời này trưa, đã là mặt trời lên cao, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới đi Thái Tử Phủ điểm mão .

"Di, chuyện gì xảy ra ."

Nhưng để cho Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, luôn luôn trang nghiêm Thái Tử Phủ, chỉ thấy tất cả mọi người cảnh tượng vội vã, một bộ lòng người bàng hoàng thần sắc .

"Hết xong, cái này nhưng hết!"

"Mưu phản thế nhưng tội lớn, làm không cẩn thận ngươi cũng phải chôn cùng!"

"Thái Tử Điện Hạ hồ đồ a, làm sao có thể cùng cái kia Dương Văn Kiền cùng nhau mưu phản đây."

"Ai! Có người nói Tần Vương điện hạ đã đem chứng cứ trình cho hoàng thượng, thái tử cũng bị nhốt đứng lên, đại thế đã mất a ."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ, nếu không chạy chứ ?"

"Chạy, chạy đàng nào, chờ chết đi!"

. . .

Trên đường có người nghị luận, thanh âm mặc dù không lớn, nhưng Mễ Tiểu Hiệp thính lực nhạy cảm, đông nghe một câu tây nghe một câu, cuối cùng là biết rõ ràng chuyện gì xảy ra .

"Dương Văn Kiền mưu phản ?"

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, chuyện này làm sao hiện tại mới phát sinh .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

161 Dương Văn Kiền sự kiện

Theo Mễ Tiểu Hiệp biết, ở Võ Đức bảy năm tháng sáu, Lý Uyên đến Trường An dùng bắc Nghi Quân Huyện Nhân trí Cung nghỉ hè, mệnh Lý Thế Dân cùng Lý Nguyên Cát đi theo, Lý Kiến Thành lưu thủ Trường An .

Nhưng đột nhiên đạt được mật giữ gìn, nói Lý Kiến Thành cùng Khánh Châu Đô Đốc Dương Văn Kiền cấu kết, đang gom góp Quân Giới chuẩn bị mưu phản . Lý Uyên nghe xong giận dữ, mệnh Lý Kiến Thành đến Nhân trí Cung kiến giá .

Lý Kiến Thành sợ hãi vạn phần, một mình đi trước Nhân trí Cung, ngả xuống đất liền bái, đầu dập đầu vang ầm ầm, kém chút dập đầu đã bất tỉnh . Nhưng Lý Uyên nhưng không nguôi giận, sai người đem Lý Kiến Thành nhốt lại, hơn nữa chỉ cho hắn lương thực phụ ăn .

"Kỳ quái, lẽ nào chậm lại ?"

Nhưng bây giờ đã là Võ Đức tám năm hai tháng, chuyện này làm sao mới bạo phát ?

Hơn nữa nghe những người đó nghị luận, tình huống bây giờ, vẫn cùng Mễ Tiểu Hiệp hiểu được lịch sử không quá giống nhau .

Trong lịch sử là yêu sách trước đây, Dương Văn Kiền mưu phản ở phía sau . Nhưng ở chỗ này, là Dương Văn Kiền mưu phản trước đây, Lý Thế Dân suất quân bao vây tiễu trừ . Bình định sau đó xét nhà, bỗng nhiên tìm được hắn cùng Lý Kiến Thành cấu kết chứng cứ, sau đó lên tấu Lý Uyên .

Sáng nay Lý Kiến Thành tiến cung giải thích, đến nay chưa có trở về, theo trong cung cơ sở ngầm nói, Lý Uyên giận tím mặt, đã đem Lý Kiến Thành nhốt lại .

"Có ý tứ . . ."

Trước sau liên tưởng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười .

Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân tranh đoạt Hoàng Vị, hiện tại Lý Kiến Thành chiếm thượng phong, hà tất mạo hiểm nữa khởi binh tạo phản ? Còn nữa nói, chính là một cái Dương Văn Kiền, lẽ nào trông cậy vào hắn đánh thắng được Lý Thế Dân ?

Lý Kiến Thành lớn nhất ỷ trượng chính là Lý Uyên, khởi binh mưu phản xác xuất thành công rất nhỏ, nhưng phiêu lưu rất lớn . Lý Kiến Thành lẽ nào như thế ngu xuẩn, làm loại này tự hủy Trường Thành sự tình ?

Tối trọng yếu là, những chứng cớ này đều là Lý Thế Dân cung cấp . Tuy là nhìn như chứng cứ vô cùng xác thực, nhưng không thể không khiến người hoài nghi, có phải hay không là Lý Thế Dân vu oan hãm hại!

Mặc dù là suy đoán, nhưng khoảng cách sự thực đã không xa .

Bất quá mặc kệ thế nào, Lý Kiến Thành quả thực đã bị giam lại, tình huống bây giờ có chút bị động . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi bĩu môi, hắn vừa mới dài cảnh, làm sao lại đụng tới loại này chuyện xui xẻo .

"Các ngươi viết thế nào ."

"Lập tức tốt có mấy nơi còn phải trau chuốt trau chuốt ."

"Nhưng rất tốt viết, thái tử mưu phản không có quan hệ gì với chúng ta, ngươi cái gì cũng không biết a!"

Suy tư về, bất tri bất giác chạy tới cửa, chỉ thấy Vương Trung ba người bọn họ xúm lại, đang ở viết tấu chương . Nhưng nghe bọn hắn lời nói, không phải thay Lý Kiến Thành biện giải, dĩ nhiên là muốn phiết thanh can hệ .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười nhạt, cái này ba thằng ngu, bất quá vừa lúc cùng hắn diễn xuất đùa giỡn .

"Ba người các ngươi Bất Trung bất nghĩa Tặc Tử!"

Mễ Tiểu Hiệp đứng ở cửa, hắng giọng, chỉ vào Vương Chung ba người lớn tiếng mắng .

"Người nào! Mễ Tiểu Hiệp ?"

"Ngươi mắng ai không trung bất nghĩa!"

"Ngươi mới là Tặc Tử đây!"

Ba người dọa cho giật mình, ngẩng đầu thấy là Mễ Tiểu Hiệp, lúc này mới thở phào một cái . Tiếp tục lập tức đến tinh thần, lớn tiếng phản bác .

"Hôm nay thái tử gặp rủi ro, các ngươi không nghĩ cứu vớt, dĩ nhiên bỏ đá xuống giếng!"

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt đau lòng nhức óc, nghĩa chánh ngôn từ cố ý gân giọng hô .

"Thái Tử Điện Hạ nhân hậu, đãi chúng ta không tệ, hôm nay mông oan chịu khuất, bọn ta ứng với liên danh hướng Bệ Hạ giải thích . Cho dù vô dụng, cùng lắm bồi điện hạ đồng sinh cộng tử! Nhưng là các ngươi, lại muốn nhanh lên phủi sạch quan hệ, không phải là không trung bất nghĩa đây là cái gì!"

Mễ Tiểu Hiệp cố ý gân giọng, khoa trương điểm nói, nửa Thái Tử Phủ đều có thể nghe được đến . Lúc này chính là lòng người bàng hoàng thời điểm, chợt nghe tiếng động, không ít người đều tụ qua đây .

"Cùng điện hạ phủi sạch quan hệ . . ."

Nghe Mễ Tiểu Hiệp lời nói, rất nhanh biết là chuyện gì xảy ra . Mọi người đều nhìn về phía Vương Chung bọn họ, đồng thời âm thầm trầm ngâm, bản thân muốn không nên làm như vậy .

"Ngươi nói bậy!"

"Đúng ! Mễ Tiểu Hiệp nói bậy, vu hãm chúng ta!"

"Mọi người đi trước đừng nghe hắn nói lung tung!"

Tuy là nóng lòng cùng thái tử phủi sạch quan hệ, nhưng dù sao còn không có định tội, hơn nữa nơi này chính là Thái Tử Phủ . Vương Chung bọn họ a dám thừa nhận, vội vã phủ nhận biện giải .

"Ta nghe thấy cũng thấy! Lẽ nào ta điếc mù không được!"

"Ngươi nhưng không phải là điếc mù!"

"Các ngươi lang tâm cẩu phế, chẳng biết xấu hổ!"

"Mễ Tiểu Hiệp ngươi chớ có ngậm máu phun người!"

. . .

Nhiều như vậy xem náo nhiệt, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản đem diễn viên mình tu dưỡng phát huy đến cực hạn, đấm ngực giậm chân cùng Vương Chung ba người bọn họ cải cọ .

"Chuyện gì tranh cãi ầm ĩ! Còn thể thống gì!"

Đúng lúc này, ngoại vi bỗng nhiên quát lạnh một tiếng . Tiếp tục con thấy đám người xa nhau, một người đàn ông tuổi trung niên đi tới .

Chứng kiến người này, tất cả mọi người lui lại nhường đường, hơi cúi đầu tỏ vẻ kính . Mà khi Mễ Tiểu Hiệp chứng kiến hắn, cũng không khỏi trợn to hai mắt .

Người này tướng mạo bất phàm, nhưng tối trọng yếu, hắn dĩ nhiên là hồng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 6, Dục Giới cực hạn tu vị!

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm buồn bực, người này không phải là cùng còn, nhìn qua ngược lại giống như Thái Tử Phủ quan viên, tại sao có thể có cao như vậy tu vị, đến cùng là ai đó ?

"Ngụy đại nhân ."

Lúc này, có người hành lễ ân cần thăm hỏi .

"Nguyên lai là hắn . . ."

Chỉ là cái này một cái Ngụy chữ, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt biết người đến là ai, chính là Ngụy Chinh!

Ngụy Chinh là Trinh Quan trong thời kỳ một đại danh tướng, cũng là thiên cổ đệ nhất Gián Thần . Lý Thế Dân từng nói dùng bởi vì kính có thể biết được mất, đem Ngụy Chinh so sánh hắn cái gương .

Nhưng thực sự Võ Đức trong thời kỳ, Huyền Vũ Môn Binh Biến trước khi, Ngụy Chinh là theo Lý Kiến Thành hỗn, danh phó thật Thái Tử Đảng .

Mà Tây Du Ký trong Ngụy Chinh mộng chém Kính Hà Long Vương, nói rõ hắn ở thiên đình cũng có thậm chí, có tu vị trong người cũng liền chẳng có gì lạ .

"Xảy ra chuyện gì!"

Ngụy Chinh lúc này chức quan cũng không rất lớn, nhưng hắn là thái tử tâm phúc, thuộc về Thái Tử Phủ nhất đẳng quan viên, cho nên tồn tại tuyệt đối quyền phát biểu .

"Hồi bẩm đại nhân! Ba người bọn hắn viết tấu chương, vội vã cùng Thái Tử Điện Hạ phủi sạch quan hệ đây!"

Không đợi Vương Chung ba người lấy lại tinh thần, Mễ Tiểu Hiệp một cái bước nhanh về phía trước, đem ba người tấu chương đoạt lại, vừa nói một bên giao cho Ngụy Chinh .

"Ai u!"

Bị đoạt đi tấu chương, ba người không khỏi dọa cho giật mình, đây chính là chứng cứ .

Không thể không nói, luận tâm cơ, bọn họ so với Mễ Tiểu Hiệp kém xa. Vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp theo chân bọn họ tranh Lương Hồng bột tử thô, nhưng không có đoạt số con, để cho bọn họ cho là sơ sẩy . Nhưng lúc này Ngụy Chinh thứ nhất, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp đoạt lấy tấu chương, nhất kích tất sát!

"Cái này tấu chương . . . Hừ!"

Ngụy Chinh liếc mắt nhìn tấu chương, mắt lạnh nhìn Vương Chung ba người, trùng điệp lạnh rên một tiếng . Tiếp tục đem cái này ba phần tấu chương giấu đến, Ngụy Chinh lại lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi tên là gì ."

"Hồi bẩm đại nhân, hạ quan Mễ Tiểu Hiệp, là tân nhậm thái tử xá nhân ."

"Há, nguyên lai ngươi chính là Mễ Tiểu Hiệp ."

Ngụy Chinh nhìn Mễ Tiểu Hiệp, tán thành gật đầu .

"Tốt, ngươi tốt ."

"Đa tạ Đại nhân khích lệ ."

Mễ Tiểu Hiệp làm bộ sợ hãi, trong lòng quả thực cười, xem ra mục đích đạt thành .

Sau đó, Ngụy Chinh đám đông bị xua tan, trực tiếp một mạch ly khai . Vương Chung ba người chịu thiệt, oán hận trừng Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, nhưng lúc này thấp thỏm trong lòng, cũng không nói gì .

Dựa theo Mễ Tiểu Hiệp biết lịch sử, Lý Kiến Thành rất nhanh sẽ bị phóng xuất, hơn nữa sau đó vẫn là ân sủng không giảm . Mà coi như ở cái thế giới này, Lý Uyên cũng sẽ không động Lý Kiến Thành .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm đắc ý, hắn vừa rồi cố ý cùng Vương Chung bọn họ khắc khẩu, chính là mượn cơ hội này tỏ một chút trung tâm . Dù sao dệt hoa trên gấm có thể, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi khó . Các loại Lý Kiến Thành bình an trở về, tự nhiên đối với Mễ Tiểu Hiệp vài phần kính trọng .

Còn như Vương Chung ba người bọn hắn ngu xuẩn, vừa lúc thành Mễ Tiểu Hiệp đá kê chân .

"Cơ hội a ."

Vào lúc ban đêm, đến phiên Mễ Tiểu Hiệp túc Vệ, nhìn lòng người bàng hoàng Thái Tử Phủ, không khỏi xoa xoa lòng bàn tay .

Theo lý thuyết, Thái Tử Phủ phải có cao cấp bảo rương, nhưng khẳng định ở bí mật vị trí, tỷ như nữ quyến Nội Phủ . Lúc này thừa dịp loạn, Mễ Tiểu Hiệp mới vừa dễ dàng tra xét một phen!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

162 mưu hoa

Thành môn thất hỏa, ương cập trì ngư, nhưng nếu như là cá sấu đây?

Mễ Tiểu Hiệp biết trong lịch sử, Lý Thế Dân Huyền Vũ Môn Chi Biến giết chết Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát, sau đó đem hai người thê nhi các loại gia quyến đều Đồ Lục!

Còn như lưỡng phủ chúc quan kết cục như thế nào, trong sử sách cũng không có ghi chép . Dù sao Mễ Tiểu Hiệp tại hậu thế biết lịch sử, là Lý Thế Dân gia công sửa chữa qua, rất nhiều nơi không nhất định là thật .

Nhưng không khó suy đoán, lúc đó bị liên lụy người nhất định không ít!

Nhưng còn có một chút, Ngụy Chinh, Tiết Vạn Triệt loại này trọng thần, kiện tướng . Làm Thái Tử Đảng hạch tâm, đã từng cho Lý Thế Dân tạo thành rất nhiều phiền phức, chẳng những không có bị giết, sau lại trái lại đã bị Lý Thế Dân trọng dụng .

Lý Thế Dân là thật coi trọng bọn họ tài cán, hay là vì chương hiển khí độ, cái này rất khó nói .

Nhưng từ điểm đó có thể nói rõ, như là đã vào Thái Tử Phủ, so sánh với tầm thường vô vi, làm ra một sự tình, đề cao thân phận trái lại an toàn hơn!

Cái này giống cá trong chậu, một ngày thành môn thất hỏa, trước hết chết là mặt ngoài tiểu Ngư, thủy cá lớn trái lại dễ dàng sinh tồn . Đương nhiên, nếu như là cái cự ngạc, thậm chí có thể cắn chết phóng hỏa người!

Tỷ như hiện nay Lý Tịnh, Lý Tích, trong quân đội uy vọng chỉ là hơi kém Lý Thế Dân . Cho nên lúc này thái tử, Tần Vương đoạt vị, chính mình thực lực bọn họ, có thể ung dung tuyển chọn trung lập .

"Chỉ có thể như vậy!"

Ở nhiều lần suy tư sau đó, Mễ Tiểu Hiệp quyết định cùng ngồi đợi, không bằng làm vài việc đề thăng tự thân giá trị .

Chỉ có hắn ở trong triều ảnh hưởng lớn, hắn có thể an toàn hơn . Hơn nữa đổi một mạch suy nghĩ, Mễ Tiểu Hiệp vì sao không thể biến thành Lý Thế Dân người đâu ?

Thật ở trong cuộc tranh đấu này, Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân một mực lẫn nhau đào góc tường . Chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp biểu hiện ra giá trị, Lý Thế Dân nhất định sẽ vươn cành ô-liu .

Đến lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp có thể tuyển chọn bảo đảm nhất phương pháp, đó chính là chân đạp hai thuyền! Chẳng những hai đầu kiếm chỗ tốt, hơn nữa cuối cùng bất luận người nào thắng, đều có thể tự bảo vệ mình!

Đương nhiên, chân đạp hai thuyền rất dễ dàng lật thuyền, rơi xuống nước chết đuối . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp làm Xuyên Việt Giả, rất nhiều chuyện biết trước tất cả, chỉ cần cẩn thận một chút một ít, không phải là không thể được.

Biểu hiện tự thân giá trị, khiến cho Lý Thế Dân chú ý, phương pháp thực sự có rất nhiều . Nhất Giản đáp, chính là để cho Lý Thế Dân thân thân thể sẽ xuống lợi hại! Còn như làm như thế nào, Mễ Tiểu Hiệp đã nghĩ đến vài điểm .

"Tìm được!"

Trời tối người yên, Mễ Tiểu Hiệp lặng lẽ lẻn vào trong phủ thái tử phủ, chỉ thấy tiểu địa đồ sát biên giới, vẫn ngân sắc bảo rương đang đang lóe lên! Mễ Tiểu Hiệp không khỏi vui vẻ, Thái Tử Phủ ở chỗ sâu trong quả nhiên có bảo rương!

Lúc này Lý Kiến Thành bị giam, Thái Tử Phủ trên dưới hỗng, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới dám nhân cơ hội lẻn vào Nội Phủ, cũng may cuối cùng cũng không có để cho hắn thất vọng .

Nhìn bốn bề vắng lặng, các nơi cũng đã tắt đèn . Mễ Tiểu Hiệp một bên tránh được thị vệ tuần tra lộ tuyến, vừa hướng bảo rương vị trí chạy đi .

Làm thái tử xá nhân, có chấp chưởng túc Vệ chỉ trích, cũng chính là an bài Thái Tử Phủ tuần tra thủ vệ . Đêm nay đến phiên Mễ Tiểu Hiệp đang làm

nhiệm vụ, cho nên đối với thủ vệ tình huống như lòng bàn tay .

Đương nhiên, như vậy cũng được cẩn thận một chút, một khi bị người đụng tới, bị cho rằng Gian Tế kẻ cắp cũng không phải là đùa giỡn . Coi như lấy ra thân phận, tư nhân đi vào phủ ý đồ nhúng chàm thái tử nữ quyến, đây cũng không phải là tiểu lỗi lầm .

"Ở nơi này!"

Một đường cẩn thận một chút, thắng ở kinh nghiệm phong phú, cuối cùng cũng không có gì khúc chiết, Mễ Tiểu Hiệp thuận lợi tìm được con kia ngân sắc bảo rương .

Đây là một cái nhà có chút lộng lẫy phòng ở, Mễ Tiểu Hiệp quan sát một phen, ngược lại giống như Lý Kiến Thành bình thường ngủ phòng ngủ . Lý Kiến Thành bây giờ bị giam lại, bên trong tối như mực không ai .

Còn như Thái Tử Phi, chê cười, Thái Tử Phi làm sao có thể cùng Lý Kiến Thành ngủ cùng một chỗ . Làm thái tử, phương diện kia sự tình đều cũng có chuyên môn thời kì an bài, bằng không rất dễ dàng bị cài nút vô độ mũ .

Trên cửa có khóa, Mễ Tiểu Hiệp một kiếm chặt đứt, sau đó lén lút đi vào .

Gian phòng rất lớn, Mễ Tiểu Hiệp đi qua một đạo mành, chỉ thấy một trương thư thích giường lớn . Mà đang ở đầu giường vị trí, một con ngân sắc bảo rương lóe ra Bảo Quang .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Mễ Tiểu Hiệp hai ba bước đi tới, đưa tay đụng chạm bảo rương được nhắc nhở, sau đó ngay sau đó kiểm tra manh mối .

"Gợi ý: Con trai thứ hai đoạt đích, Tần Vương thế cường . . ."

Nhìn chìa khoá manh mối, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, cái này nhưng thật ra đơn giản . Thu được chìa khoá điều kiện, cũng không phải phải giúp nổi Lý Kiến Thành diệt Lý Thế Dân, nếu như là như vậy, liền không chỉ là một con ngân bảo rương .

Con muốn trở thành Lý Kiến Thành tâm phúc, có thể thu được con này bảo rương chìa khoá . Còn như có gì là tâm phúc, thủ tiến vào trước Thái Tử Đảng hạch tâm, sau đó đã bị Lý Kiến Thành tín nhiệm coi trọng .

Đối với người thường mà nói, cái này rất khó, nhưng đối với Mễ Tiểu Hiệp mà nói, cũng không tính là là rất khó . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp kế tiếp dự định, cũng là hướng Thái Tử Đảng hạch tâm dựa vào, với hắn mạch suy nghĩ vừa vặn ăn khớp .

"Vừa lúc ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, mà khi lấy được manh mối gợi ý sau đó, tiếp tục nhanh chóng nhanh rời đi .

Đem cửa phòng yểm tốt chém hư khóa sủy ở trên người, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục tìm kiếm bảo rương . Mà trải qua hồ nước thời điểm, trực tiếp đem phá khóa ném vào trong nước .

Thái Tử Phủ rất lớn, Mễ Tiểu Hiệp tìm sắp tới hai canh giờ . Thế nhưng đáng tiếc, trừ con kia ngân bảo rương ở ngoài, không nữa hắn thu hoạch .

Vẫn ngân bảo rương, thu hoạch cũng coi như có thể, Mễ Tiểu Hiệp lặng lẽ ly khai Nội Phủ, sau đó làm bộ dò xét thần sắc, nghênh ngang phản hồi túc Vệ gian phòng .

Mấy ngày kế tiếp, Lý Kiến Thành nhưng nằm ở câu nệ trong, trong cung cũng không có tin tức chính xác truyền đến . Trong phủ thái tử lòng người càng phát ra dao động, mà lúc này Lý Thế Dân nhân cơ hội mượn hơi mọi người, không ít người đã ngã về phía Tần Vương bên kia .

Cùng lúc đó, trong phủ thái tử quan viên, hoặc là bình thường cùng Lý Kiến Thành quan hệ gần, có đã cùng Vương Chung bọn họ giống nhau, bắt đầu len lén tấu lên phủi sạch quan hệ .

Mà thừa dịp lúc này, Mễ Tiểu Hiệp cũng cho viết một phần tấu chương . Nhưng cũng không phải là phủi sạch quan hệ, mà là nghĩa chánh ngôn từ vì thái tử biện giải .

Bất luận là căn cứ lịch sử, hay là Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, Lý Kiến Thành lần này khẳng định không có việc gì . Nếu như vậy, không nhân cơ hội biểu thị trung tâm, còn chờ cái gì thời điểm ?

Một phong tấu chương còn chưa đủ, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản độ mạnh yếu lớn chút nữa, một ngày đêm một phong tấu chương . Như vậy nhoáng lên bảy ngày, ước đoán Lý Uyên xem Mễ Tiểu Hiệp tấu chương đều xem phiền, chuyện này rốt cục có kết quả .

Tảo triều thời điểm, Lý Uyên tuyên bố quyết định . Phủ nhận Lý Kiến Thành cấu kết Dương Văn Kiền mưu phản, mà là chỉ trách hắn và Lý Thế Dân huynh đệ không thuận . Ngay sau đó, Lý Uyên đem huynh đệ không thuận quy kết vì cận thần đầu độc, cho nên đem Thái Tử Phủ Vương Khuê, Vi Đĩnh, cùng với Tần Vương phủ Đỗ Yêm lưu vong .

Tảo triều sau đó, Lý Kiến Thành bị thả lại .

Trong triều đình, cả triều Văn Võ hai mặt nhìn nhau, từng cái trong lòng không khỏi tự định giá .

Bất luận Lý Kiến Thành có tham dự hay không mưu phản, dù sao chứng cứ vô cùng xác thực, cuối cùng đĩ nhiên một chút việc cũng không có . Dưới so sánh, Lý Thế Dân bình Dương Văn Kiền, quý phủ Đỗ Yêm trái lại bị lưu vong .

Không thể không nói, hoàng thượng thái độ đã rất rõ ràng, chống đỡ thái tử, chèn ép Tần Vương!

Cứ như vậy, đại thần trong triều bắt đầu suy tư, có muốn hay không nhân cơ hội Chiến Đội đây?

Bên kia, Lý Kiến Thành còn chưa trở về, tin tức đã trước một bước truyền quay lại Thái Tử Phủ . Nghe được cái này kết quả, Thái Tử Phủ trên dưới không khỏi thở phào một cái, có loại sống sót sau tai nạn cảm giác .

Đương nhiên, cũng có chút người há hốc mồm, tỷ như Vương Chung ba người bọn hắn . Mưu phản tội lớn, vốn cho là thái tử nhất định bị trọng phạt, rất có thể thái tử vị khó giữ được, ít nhất là mất đi thánh quyến .

Thế nhưng Vạn Vạn không nghĩ tới, thái tử đĩ nhiên cũng không có chuyện gì . Bởi vậy, trước khi bọn họ vội vã phủi sạch quan hệ, hiện tại thái tử bình an trở về, chẳng phải là muốn theo chân bọn họ tính sổ ?

"Quả nhiên như vậy ."

Có người buồn đã có người hoan hỉ, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng mỉm cười, quả nhiên là kết quả này, cuối cùng cũng không có uổng phí hắn thất phần tấu chương .

;

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

163 đánh vào hạch tâm

Thái Tử Phủ thiên thính, Mễ Tiểu Hiệp ngồi nghiêm chỉnh, mặt trên ngồi ngay ngắn một người đàn ông . Chỉ thấy nam tử tướng mạo đường đường, khí vũ bất phàm, đang là đương kim thái tử Lý Kiến Thành!

Lại nói tiếp, Mễ Tiểu Hiệp đến nhận chức đã nửa tháng, vẫn là lần đầu tiên thấy Lý Kiến Thành .

"Bách Gia Tính viết tốt, ở Giang Nam đạo ngươi làm cũng tốt ."

Lý Kiến Thành liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, mở miệng nói, giọng nói bình thản lại tràn ngập khẳng định .

"Nhỏ bé thần mặc dù đem hết khả năng, nhưng điện hạ bày mưu nghĩ kế, mới có thể quyết thắng thiên lý ."

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt đạm nhiên, chắp tay trả lời nói ra .

Mễ Tiểu Hiệp không kiêu ngạo không siểm nịnh, Lý Kiến Thành nhìn ở trong mắt, không khỏi lại là gật đầu .

Tiếp đó, Lý Kiến Thành nói với Mễ Tiểu Hiệp vài câu nhàn thoại, phiếm vài câu thi văn, cuối cùng lại hỏi Giang Nam đạo hiện tại tình huống cụ thể, lúc này mới coi xong .

"Đêm nay ta và mấy vị đại nhân nghị sự, ngươi cũng đến đây đi ."

Cuối cùng, Lý Kiến Thành nói một câu .

" Ừ."

Mễ Tiểu Hiệp đứng dậy đáp lại, lúc này mới lui ly khai .

"Quá tốt!"

Mới vừa rồi còn vẻ mặt nghiêm túc Mễ Tiểu Hiệp, đi ra thiên thính sau đó, nhịn không được mặt lộ vẻ vui mừng, dùng sức cầm nắm tay đầu .

Lý Kiến Thành mới vừa vừa trở về, đêm nay nghị sự nhất định rất trọng yếu . Lúc này hắn để cho Mễ Tiểu Hiệp dự thính, nói rõ hắn đã đem Mễ Tiểu Hiệp đưa vào hạch tâm!

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng một trận đắc ý, cuối cùng cũng không uổng phí hắn cùng Vương Chung ba thằng ngu ầm ĩ một trận, cùng với thất phong tấu chương, hiện tại rốt cục như hắn sở liệu đạt được hiệu quả .

"Mễ đại nhân được!"

"Xin chào Mễ đại nhân ."

"Mễ đại nhân nhưng ăn cơm xong, có muốn hay không ta để cho trù phòng cho làm chút ."

Đi trên đường, nhìn thấy Mễ Tiểu Hiệp, mọi người đều hành lễ vấn an, tất cung tất kính .

Trước khi Lý Kiến Thành bị giam lại, bổ sung vào Mễ Tiểu Hiệp nói nhao nhao hung nhất, muốn nói Lý Kiến Thành sửa lại án xử sai . Lúc này Lý Kiến Thành vừa trở về, liền đặc dị tiếp kiến Mễ Tiểu Hiệp, hiển nhiên đối với hắn rất coi trọng .

Ở cái này trong phủ thái tử, chức quan cao thấp không thể nói là, người nào cùng thái tử thân cận, người nào địa vị liền cao . Những người này quen gió chiều nào theo chiều nấy, lúc này nào có không nịnh bợ Mễ Tiểu Hiệp .

"Rất tốt "

Mễ Tiểu Hiệp vừa đi, một bên liên tiếp gật đầu ý bảo, có thể nói là xuân phong đắc ý .

Đương nhiên, có người đắc ý đã có người không may, tỷ như Vương Chung bọn họ .

Lý Kiến Thành gặp rủi ro, Vương Chung ba người nếu không không nghĩ biện pháp cứu viện, trái lại trước tiên cùng bản thân phủi sạch quan hệ . Trước khi Mễ Tiểu Hiệp nháo trò, hiện tại Lý Kiến Thành chỗ nào lại không biết .

Nhưng Lý Kiến Thành cũng không có miễn ba người bọn họ chức quan, ba người còn là Thái Tử xá nhân, chỉ là tùy tiện mượn cớ, phạt ba năm bổng lộc .

Không thể không nói, Lý Kiến Thành thủ đoạn cũng rất lợi hại .

Cái này nghiêm phạt nhìn như không nặng, nhưng trên thực tế, thái tử xá nhân sở dĩ Ngưu ~ bức, hoàn toàn là bởi vì tiếp cận thái tử . Lúc này Vương Chung ba người mất đi Lý Kiến Thành tín nhiệm, liền hoàn toàn mất đi thái tử xá nhân dựa, thậm chí còn không bằng bên ngoài Tiểu Tiểu huyện lệnh .

Mặt khác, trừ Vương Chung ba người ở ngoài, trong phủ thái tử còn có một chút quan viên, ở Lý Kiến Thành gặp rủi ro lúc thay đổi lập trường . Đối với cái này những người này, Lý Kiến CD có trừng phạt, chỉ là phương thức mỗi người không giống nhau .

Có thể nói như vậy, lần này Dương Văn Kiền thời gian, hoạch ích lớn nhất trái lại chính là Mễ Tiểu Hiệp . Chỉ là nói mấy câu, hơn mấy đạo tấu chương, thì thành công tiến nhập Thái Tử Đảng hạch tâm .

Mà chỉ có như vậy, Mễ Tiểu Hiệp mới có thể mở ra quyền cước, thể hiện hắn tầm quan trọng . Do đó ở nơi này tràng đoạt vị tranh trong, giữ lấy chủ động cùng quyền lựa chọn .

"Người còn không ít đây."

Buổi tối, một gian bịt kín phòng xá bên trong, có mười mấy người ngồi xuống . Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, có nhận thức, tỷ như Ngụy Chinh, nhưng càng nhiều lạ mặt .

Bất quá lúc này có thể ngồi ở chỗ này, đều là Thái Tử Đảng hạch tâm, hoặc là năng thần hoặc là kiện tướng . Chỉ cần nói nổi danh chữ, từng đều là như sấm bên tai .

Lý Kiến Thành ngồi ở bàn học phía sau, chúng người thao túng ngồi thành hai nhóm . Mễ Tiểu Hiệp là vừa gia nhập vào con người mới, ngồi ở phía bên phải cuối cùng nhất . Mà ngồi phía bên trái vị thứ nhất, là tên hai mươi ba hai mươi bốn chàng thanh niên, quần áo hoa lệ, tướng mạo nhưng có chút bình thường, thậm chí là xấu xí .

"Là hắn đi. . ."

Mễ Tiểu Hiệp cũng không nhận ra người này, nhưng xem đỉnh đầu hắn Hoàng Khí nồng nặc, lại nhìn hắn số ghế cùng tướng mạo, đoán cũng có thể đoán được, đây chính là Tề Vương Lý Nguyên Cát .

Lý Uyên tử nữ rất nhiều, nhưng đại thể tuổi nhỏ, chỉ có cùng đậu Hoàng Hậu sinh tứ tử một nữ nhân lớn tuổi . Theo thứ tự là thái tử Lý Kiến Thành, Tần Vương Lý Thế Dân, Vệ Hoài Vương Lý Huyền Bá, Bình Dương công chúa Lý Tú Ninh, Tề Vương Lý Nguyên Cát .

Trong đứng hàng thứ đệ tam Lý Huyền Bá, bởi vì thiên phú dị bẩm, từ nhỏ bị một vị Lão Thần Tiên thu làm đồ đệ . Cũng không có theo Lý Uyên khởi nghĩa, có người nói đến nay nhưng ở trong núi tu luyện .

Lý Uyên tuổi tác đã cao, thân thể ngày càng lụn bại, cứ như vậy, có hi vọng kế thừa Hoàng Vị chỉ có Lý Kiến Thành, Lý Thế Dân, Lý Nguyên Cát ba người .

Nhưng Lý Nguyên Cát tướng mạo xấu xí, không được Lý Uyên cùng đậu Hoàng Hậu yêu thích, chiến công lại không sánh bằng Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành, cơ bản không đùa . Sở lấy cuối cùng cạnh tranh, cũng chính là Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân .

Lý Nguyên Cát chiến đấu nhưng thật ra dũng mãnh, võ công nhưng thật ra ở Lý Thế Dân, Lý Kiến Thành trên . Đều nói hắn hữu dũng vô mưu, nhưng lần này sớm đứng ở Lý Kiến Thành trong đội ngũ, buông tha tranh đoạt Hoàng Vị, từ về phương diện khác mà nói coi như là một loại trí tuệ .

"Lần này ta chịu Lý Thế Dân hãm hại, kém chút gặp đại nạn ."

Mọi người đến đông đủ, phòng cửa đóng kín, bên ngoài có thân tín gác, Lý Kiến Thành trực tiếp mở miệng nói .

"Quan chuyện nơi này, chư vị có gì kiến giải ."

"Điện hạ! Tần Vương lòng lang dạ thú, hại ngươi tâm tư vẫn không nguôi, không thể đọc tiếp cùng tình thân!"

Lúc này một người đứng lên, đau lòng nhức óc nói ra, chính là ngày mai sẽ phải bị lưu vong Vương Khuê .

"Không sai! Thái tử nhân nghĩa, nhưng Tần Vương cũng không niệm tình huynh đệ!"

"Thái tử làm sớm xuống quyết đoán, bằng không tất thụ hại a!"

"Thái Tử Điện Hạ, Tần Vương trong quân thế lực to lớn, làm tiên hạ thủ vi cường, giết chết Tần Vương tự bảo vệ mình!"

Cuối cùng, Ngụy Chinh đứng lên, mắt lộ ra hung quang, không che giấu chút nào nói ra .

"Cái này . . ."

Nghe nói như thế, Lý Kiến Thành một trận cau mày, hắn tuy là cũng ý thức được nguy cơ, nhưng vẫn còn có chút do dự, suy tư một lát nói ra .

"Coi như muốn giết Lý Thế Dân, cũng không phải nói làm liền có thể làm được . Lúc này việc cấp bách, vẫn có cái gì thượng sách phản kích, suy yếu Tần Vương phủ thế lực ."

"Phản kích . . ."

Nghe nói như thế, mọi người không khỏi một trận nghị luận .

"Hồi bẩm thái tử, nếu phải suy yếu Tần Vương thế lực, vậy từ bên cạnh hắn người làm lên ."

Sau một lát, vẫn là Ngụy Chinh trước khi nói ra .

"Thái tử là chính thống, sớm muộn gì phải thừa kế đại vị . Nếu như lại hứa dùng lãi nặng, nhưng nếm thử mượn hơi Tần Quỳnh, Úy Trì Cung đám người . Chỉ cần đưa bọn họ lôi kéo tới, tương đương với đoạn Tần Vương một cánh tay!"

" Đúng, cái chủ ý này hay!"

Mọi người đều gật đầu, một trận tán thành phụ họa .

"Đại ca, ta cũng có một chủ ý!"

Mà lúc này, vẫn nín tinh thần tưởng chủ ý Lý Nguyên Cát, bỗng nhiên vỗ ót một cái, mở miệng nói .

"Ngươi có thể liên danh tấu lên phụ hoàng, tìm cái lý do đem Lý Thế Dân mức độ đi ra bên ngoài . Chỉ cần hắn rời xa Trường An, làm sao còn tranh với ngươi Hoàng Vị ?"

"Di . . . Cái chủ ý này cũng không tệ ."

Lý Kiến Thành nao nao, không khỏi khen ngợi liếc mắt nhìn Lý Nguyên Cát, vẻ mặt vui mừng .

"Tứ đệ ngươi quả nhiên tiến bộ ."

"Tề Vương điện hạ quả nhiên Trí Dũng Song Toàn!"

Người khác đều gật đầu, Trường An là Đại Đường trung tâm quyền lực, con phải vững vàng bả khống Trường An, sau này tự nhiên có thể thuận lợi đăng cơ . Không thể không nói, tuy là cụ thể không tốt thực thi, nhưng đây đúng là cái Trực Đảo Hoàng Long ngoan tính toán!

"Thích ."

Mà đang ở một mảnh khen tiếng quát trong, Lý Nguyên Cát đang hưởng thụ đắc ý thời điểm, trong góc phòng bỗng nhiên truyền tới một chẳng đáng hừ nhẹ .

"Có gì người nói chuyện!"

Lý Nguyên Cát nhướng mày, lớn tiếng quát lạnh . Tiếp tục ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy là chót nhất một gã lạ mặt nam tử .

"Ngươi là người phương nào, vừa rồi vì sao phát ra tiếng, lẽ nào khinh thường ta chủ ý sao!"

"Nhỏ bé thần Mễ Tiểu Hiệp, tân nhậm thái tử xá nhân ."

Vừa rồi chính là Mễ Tiểu Hiệp, đứng dậy hướng mọi người chắp tay, sau đó chợt nghiêm túc, nói ra .

"Vừa rồi Tề Vương điện hạ chủ ý, cũng không phải là không tốt, mà là hết sức tệ hại, đơn giản là muốn đẩy Thái Tử Điện Hạ vào chỗ chết!"

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

164 bộc lộ tài năng

"Ngươi làm càn!"

Lý Nguyên Cát trong nháy mắt giận tím mặt, hai mắt căm tức Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp nói hắn muốn đẩy Lý Kiến Thành vào chỗ chết, lời như vậy há lại là có thể nói lung tung ?

Lúc này lại nhìn Lý Kiến Thành, sắc mặt hơi lộ ra âm trầm, nhìn Mễ Tiểu Hiệp khẽ nhíu mày .

Trước khi Mễ Tiểu Hiệp vẫn biểu hiện tốt, hơn nữa Lý Kiến Thành bị giam trong lúc, Mễ Tiểu Hiệp cũng biểu hiện ra cũng đủ trung tâm, Lý Kiến Thành này mới khiến hắn tham gia lần hội nghị này .

Nhưng không nghĩ đến, Mễ Tiểu Hiệp thật không ngờ không che đậy miệng .

"Lấy ở đâu vô tri tiểu tử, đơn giản là hồ ngôn loạn ngữ ."

Người khác cũng đều mở miệng, không khỏi là trách cứ hèn mọn Mễ Tiểu Hiệp .

Trong lúc nhất thời, sở hữu đầu mâu nhắm thẳng vào Mễ Tiểu Hiệp, có muốn đem đuổi hắn ra ngoài, có thậm chí muốn đem hắn trị tội!

"Hồ ngôn loạn ngữ ?"

Đối mặt mọi người chỉ trích, Mễ Tiểu Hiệp không hề sợ hãi, trái lại trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, hắng giọng hỏi một câu .

"Chư vị, nếu như Tần Vương tại ngoại tập hợp quân đội, binh phát Trường An, đến lúc đó như thế nào ngăn cản ?"

"Đến lúc đó . . . Điều này sao có thể!"

Mới vừa rồi còn vẻ mặt chẳng đáng mọi người, vừa muốn thuận miệng phản bác, nhưng ngay sau đó phản qua buồn bực đến, không khỏi trong nháy mắt

trừng lớn hai mắt .

Ngay cả Lý Kiến Thành, cũng là biến sắc, lộ ra vẻ kinh hoảng . Mà ở bên cạnh Ngụy Chinh, còn lại là nhướng mày, như có điều suy nghĩ .

Còn như Lý Nguyên Cát, nhưng thật ra không có suy nghĩ nhiều . Nhưng hắn cũng không nói gì, dù sao luận dụng binh, ba hắn cũng không phải Lý Thế Dân đối thủ .

"Lời này của ngươi không đúng, Tần Vương làm sao sẽ binh phát Trường An, như vậy đại nghịch bất đạo!"

Sau một lát, mọi người phản ứng kịp, tiếp tục có người mở miệng nghi vấn .

"Không sai! Loại chuyện này làm sao có thể!"

Người khác đều phụ họa, nhưng ít nhiều có chút khí không đủ .

"Làm sao có thể ?"

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, nhìn quét liếc mắt mọi người, nói ra .

"Nếu như Tần Vương thực lực vẫn bị cắt giảm, hắn sao lại ngồi chờ chết ? Lùi một bước nói, nếu như ngày thái tử kế vị đăng cơ, Tần Vương lẽ nào cam nguyện cúi đầu xưng thần ?"

"Chuyện này..."

Mới vừa rồi còn rất kiêu ngạo mọi người, trong nháy mắt đều ách hỏa . Bởi vì bọn họ tâm lý rõ ràng, chắc chắn sẽ không!

"Tần Vương lớn nhất ỷ lại, chính là nhiều năm chinh chiến, trong quân đội tích lũy lực ảnh hưởng . Nhưng nếu như đưa hắn ở lại Trường An, không có ngự phù, hắn cũng mơ tưởng điều binh . Huống hồ có Thái Tử Điện Hạ cùng Tề Vương điện hạ ngăn được, lại có hoàng thượng quyết đoán, Tần Vương không đủ gây sợ!"

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt nghiêm túc, phân tích nói ra .

"Nhưng một ngày để cho hắn xuất Trường An, nhưng thật ra trời cao hoàng đế xa, hắn liền có thể nhân cơ hội lung lạc bộ hạ cũ, do đó từng bước khống chế binh quyền! Đến lúc đó trọng binh nơi tay, hắn chẳng lẽ còn cam nguyện làm địa phương Vương sao?"

"Chuyện này..."

Nghe đến đó, mọi người không khỏi lại là bị kiềm hãm .

Ở đây các vị, cái nào không phải đa mưu túc trí, đương nhiên, Lý Nguyên Cát ngoại trừ . Thực sự Mễ Tiểu Hiệp vừa mới lúc mở miệng sau khi, bọn họ liền nghĩ tới chỗ này .

Chỉ là Lý Nguyên Cát bỗng nhiên đưa đề nghị lúc, mới thoạt nghe quả thật không tệ . Mọi người con vội vàng tán thưởng xu nịnh Lý Nguyên Cát, trong lúc nhất thời không có suy nghĩ nhiều .

"Giỏi một cái thái tử xá nhân . . ."

Mọi người đều mắt lé nhìn về phía Mễ Tiểu Hiệp, âm thầm cau mày . Thầm nghĩ người này phản ứng nhanh như vậy, nhân cơ hội xuất tốt danh tiếng lớn, nhưng cũng hận là, bọn họ những người này toàn bộ thành bình thường đá kê chân .

"Đại ca! Ta cũng không có hại ngươi ý tưởng, ngươi phải tin tưởng ta à!"

Lúc này Lý Nguyên Cát cũng phản ứng kịp, vội vã chuyển nói với Lý Kiến Thành, rất sợ Lý Kiến Thành trong lòng sinh nghi .

"Tứ đệ không cần khẩn trương ."

Lý Kiến Thành khoát khoát tay, biểu thị cũng sẽ không suy nghĩ nhiều, đồng thời khen ngợi liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Thật Lý Thế Dân đi ở lợi và hại, coi như Mễ Tiểu Hiệp không nói, rất nhanh cũng sẽ bị phân tích ra được . Nhưng lúc này trong mọi người, phản ứng nhanh nhất đúng là hắn .

"Ngươi đã nói Tề Vương điện hạ chủ ý không được, không biết ngươi lại có cao kiến gì ."

Lúc này, Vương Khuê nhìn Mễ Tiểu Hiệp, mở miệng nói .

Nghe nói như thế, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười nhạt . Không hổ là trong quan trường cáo già, tiện tay vứt qua một nan đề không nói, còn đem Lý Nguyên Cát tạo nên, đưa hắn trong nháy mắt biến thành Mễ Tiểu Hiệp địch nhân!

"Cao thấy không có, chủ ý ngược lại có chút ."

Không quan trọng kỹ lưỡng, Mễ Tiểu Hiệp cũng không thèm để ý, tiếp tục lạc hướng Lý Kiến Thành, chắp tay nói ra .

"Điện hạ, nếu phải suy yếu Tần Vương, ở đưa hắn vây ở Trường An điều kiện tiên quyết, có thể trừ đi hoặc là mượn hơi dưới tay hắn, do đó gạt bỏ hắn cánh chim ."

"Ah! Ta còn tưởng là chủ ý gì tốt, cái này há chẳng phải là Ngụy đại nhân vừa mới nói ."

Nghe nói như thế, lập tức đã có người cười nhạt . Người khác cũng là vẻ mặt châm biếm, không lỡ dịp sẽ châm chọc nói ra .

"Nguyên lai ngươi cũng chỉ sẽ bảo sao hay vậy, bắt chước lời người khác mà thôi ."

"Chư vị đại nhân hà tất gấp gáp như vậy."

Mễ Tiểu Hiệp không loạn chút nào, cười nhạt cười, sau đó không nhanh không chậm nói ra .

"Ta theo như lời mượn hơi Tần Vương thủ hạ, cũng không phải là Úy Trì Cung, Tần Quỳnh đám trọng thần . Mà là người khác, tỷ như Tần Vương phủ càng thừa, lại tỷ như trong thành Trường An Thủ Tướng ."

"Càng thừa ?"

Đây quả thật là bất ngờ, mọi người hai mặt nhìn nhau, tiếp tục lại có người chẳng đáng nói ra .

"Chưởng quản thời gian càng thừa, mượn hơi có ích lợi gì ."

"Đương nhiên hữu dụng! Càng thừa tuy là chức vị không lớn, nhưng biết rõ Tần Vương phủ các nơi, rất có thể biết một ít hữu dụng tình báo!"

Mễ Tiểu Hiệp như đinh đóng cột, tiếp tục rồi hướng so với nói ra .

"Mượn hơi Úy Trì Cung, Tần Quỳnh đám người, một ngày thành công, hiệu quả tuy vô cùng tốt . Nhưng trái lại ngẫm lại, Lý Thế Dân sao lại không có phòng bị, những người này như thế nào tốt lung lạc ? Nhưng càng thừa các loại tiểu tốt bất đồng, Tần Vương luôn luôn sơ sẩy chiếu cố không đến, hơn nữa những người này dễ dàng hơn bị lợi ích đả động! Mặc dù là tiểu nhân vật, nhưng thử nghĩ, nếu như Tần Vương chu vi đều là Thái Tử Điện Hạ người, kết quả như thế nào ?"

"Chuyện này..."

Mễ Tiểu Hiệp từ từ nói xong, khắp phòng người lần thứ hai chớ có lên tiếng, từng cái kinh ngạc nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Lý Kiến Thành cũng là trong nháy mắt hai mắt tỏa sáng, càng phát ra khen ngợi .

Mễ Tiểu Hiệp cùng Ngụy Chinh phương pháp đều là kéo người, nhưng trọng điểm điểm bất đồng . Tuy là Ngụy Chinh càng đại khí chút, nhưng lúc này một đôi so với, đúng là Mễ Tiểu Hiệp phương pháp càng có thể được .

" Không sai, cái chủ ý này quả thật không tệ ."

Ngụy Chinh cũng là tính bộc trực, không thể không biết trên mặt không quan hệ, trái lại ý vị gật đầu tán thưởng .

" Không sai."

Lúc này Lý Kiến Thành gật đầu, sau đó mở miệng hỏi .

"Đã như vậy, khanh có thể có cặn kẽ nhân tuyển, cho rằng người nào đến lượt mượn hơi ?"

"Đầu tiên là Tần Vương càng thừa, hoặc là hắn tiểu lại, thậm chí là thị vệ, người hầu! Đem các loại người đều mượn hơi thu mua, làm cho toàn bộ trở thành Thái Tử Điện Hạ hiểu biết ."

Mễ Tiểu Hiệp cũng không làm bộ, trực tiếp nói .

"Sau đó hoàng cung Cấm Vệ, là vì một ít trọng yếu Thủ Tướng, nhất định phải là Thái Tử Điện Hạ người, tỷ như Huyền Vũ Môn Thủ Tướng Thường Hà!"

"Há, Thường Hà . . . Vì sao phải thu mua Thường Hà ?"

Nghe đến đó, Lý Kiến Thành không khỏi cười cười, nhiều hứng thú nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Hồi bẩm Thái Tử Điện Hạ, Huyền Vũ Môn nối thẳng trong hoàng cung đình, chỉ cần khống chế Huyền Vũ Môn, thì tương đương với khống chế hoàng cung! Làm xấu nhất dự định, nếu như phát sinh Chính Biến, Huyền Vũ Môn cực kỳ trọng yếu!"

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt nghiêm túc, nói năng có khí phách nói ra .

"Ha hả, không sai ."

Lý Kiến Thành không khỏi liên tục gật đầu, trong lòng hơi có chút đắc ý .

Hiện tại Huyền Vũ Môn Thủ Tướng Thường Hà, vốn là Lý Thế Dân người, nhưng thật sớm bị Lý Kiến Thành mượn hơi thu mua . Lúc này Mễ Tiểu Hiệp nói, thật Lý Kiến Thành đã làm ở phía trước .

"Điện hạ, thật chỉ cần một Thường Hà còn chưa đủ a, nếu như Thường Hà phản chiến, nên như thế nào ?"

Nhưng đúng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, bỗng nhiên lại nói ra .

"Chuyện này..."

Mới vừa rồi còn có chút đắc chí Lý Kiến Thành, trong nháy mắt ngẩn ra há hốc mồm .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

165 hai năm sau Tiểu Thạch

Đường Triều thành Trường An phát sinh qua bốn lần Chính Biến, địa điểm đều ở đây Huyền Vũ Môn! Bởi vì chỉ cần khống chế Huyền Vũ Môn, có thể thuận thế khống chế hoàng cung, cùng với trung hoàng Đế!

Mà Mễ Tiểu Hiệp biết lịch sử, Lý Thế Dân phát động Huyền Vũ Môn Chi Biến, ngược lại càng giống như là một hồi ám sát!

Lý Thế Dân tự mình ra trận, mang theo chính là mấy người, ở Huyền Vũ Môn phục kích bắn chết Lý Kiến Thành . Sau đó Úy Trì Cung mang hơn bảy mươi người chạy tới, lúc này mới lại giết Lý Nguyên Cát .

Sở dĩ bằng vào chút người này, liền có thể giết chết Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát, nguyên nhân chính là Thường Hà! Vốn cho là thu mua Thường Hà, Lý Kiến Thành lúc này mới dám một mình vào Cung . Nhưng không nghĩ đến, Thường Hà đã lần thứ hai bị Lý Thế Dân thu mua .

Lúc đó tình huống nguy cấp, Thường Hà lại đem Huyền Vũ Môn đóng, có thể dùng Lý Kiến Thành hai nghìn tinh binh bị ngăn cản ở bên ngoài .

Thậm chí có thể nói, cái này nhìn như tầm thường Thường Hà, chi phối lịch sử phát triển!

"Đề phòng Bị bất trắc, trừ Thường Hà ở ngoài, Huyền Vũ Môn phó tướng, cùng với hắn tướng lĩnh, cũng cùng nhau thu mua mượn hơi, như vậy mới đủ ổn thỏa!"

Mễ Tiểu Hiệp biểu tình nghiêm túc nói ra, sau đó nhìn Lý Kiến Thành .

". . . Khâm thử nói thật là!"

Lý Kiến Thành giật mình một lát, phục hồi tinh thần lại trùng điệp gật đầu

Ngay sau đó, Lý Kiến Thành lại cặn kẽ hỏi tình hình cụ thể và tỉ mỉ, Mễ Tiểu Hiệp dựa vào biết trước tất cả, chẳng những nhất nhất giải đáp, nhưng lại đưa ra mấy cái rất có châm chích kiến nghị .

Đêm nay trận này hội nghị, vốn là hợp mưu hợp sức, cộng đồng thương thảo như thế nào đối phó Lý Thế Dân . Nhưng lúc này lại nhìn, nghiễm nhiên thành Mễ Tiểu Hiệp buổi biểu diễn dành riêng thủ Tú, ngay cả Ngụy Chinh đều lui ở một bên!

Mễ Tiểu Hiệp tổng cộng đưa ra hai điểm, một là đem Lý Thế Dân vây ở Trường An, hai là thu mua các nơi then chốt tiểu nhân vật .

Nhưng trên thực tế, hai cái này sách lược, người khác cũng có thể nghĩ đến . Chỉ là Mễ Tiểu Hiệp nói ra trước đã, hơn nữa có chuẩn bị cực kỳ cặn kẽ

thuyết minh . Là vì Mễ Tiểu Hiệp một ít hiện đại tư duy quan điểm dung nhập trong, càng phát ra khiến người hai mắt tỏa sáng .

Trước khi Dương Văn Kiền sự kiện, Mễ Tiểu Hiệp nhân cơ hội biểu thị trung tâm, từ đó thu hoạch được Lý Kiến Thành tín nhiệm, tiến nhập Thái Tử Đảng hạch tâm vòng tròn . Nhưng lúc này hắn còn ở vào vòng tròn sát biên giới, thuộc về lúc nào cũng có thể đi ra ngoài tự do trạng thái .

Nhưng đêm nay bộc lộ tài năng sau đó, hắn đã triệt tiến nhập cái vòng này, đồng thời đứng vững gót chân!

Vẫn mưu đồ bí mật sắp tới hai canh giờ, mọi người lúc này mới tán đi . Trong Mễ Tiểu Hiệp đưa ra một nhóm lớn có thể thu mua lôi kéo người, mặt khác cũng nhắc nhở Lý Kiến Thành, đồng thời phải cẩn thận hậu viện nhà mình .

Mễ Tiểu Hiệp nhưng rõ ràng nhớ kỹ, Thái Tử Phủ có một càng thừa tên là Vương 旺, chính là Lý Thế Dân người . Tác dụng mặc dù không bằng Thường Hà, nhưng đúng là hắn trước đó thông gió báo tin .

"Lý Thế Dân, ngươi cũng đừng trách ta ."

Trở lại trên đường, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng khẽ cười lạnh .

Mễ Tiểu Hiệp lần này kiến nghị, cơ bản trừ đi Thường Hà cái này không an định nhân tố . Nếu như tất cả dựa theo lịch sử phát triển, Lý Thế Dân sợ rằng khó có thể ở Huyền Vũ Môn ám sát Lý Kiến Thành .

Nhưng thế giới này cũng không phải là Mễ Tiểu Hiệp biết lịch sử, đến tột cùng còn có thể phát cái gì, Mễ Tiểu Hiệp cũng không xác định . Bất quá có một chút có thể khẳng định, Mễ Tiểu Hiệp ngày hôm nay nói, sẽ cho Lý Thế Dân tạo thành phiền toái rất lớn, tương đương với cho Lý Thế Dân một cái trọng quyền .

Mà, chính là Mễ Tiểu Hiệp hy vọng!

Mễ Tiểu Hiệp muốn ở trong cuộc tranh đấu này đứng ở thế bất bại, phương pháp tốt nhất chính là chân đạp hai thuyền . Nhưng muốn liên lụy Lý Thế Dân thuyền, đầu tiên khéo hiện hắn giá trị .

Mễ Tiểu Hiệp kiến nghị Lý Kiến Thành mượn hơi thu mua hữu dụng người, cái này thật vẫn là cùng Lý Thế Dân học . Mà bây giờ Mễ Tiểu Hiệp chỉ có thể hiện ra giá giá trị, Lý Thế Dân mới có thể tới đón hiệp hắn .

Cái này giống đập một quyền mới biết được đau, không thể không nói, người có đôi khi chính là tiện, Thiên Cổ Nhất Đế cũng không ngoại lệ .

Sau đó, Lý Kiến Thành bắt đầu cụ thể xác thực, thế nhưng đôi hướng tiến hành . Một bên mượn hơi Tần Quỳnh, Úy Trì Cung các loại đại tướng, một bên mượn hơi càng thừa các loại tiểu lại .

Việc này tự nhiên có người đi làm, không cần phải Mễ Tiểu Hiệp . Mễ Tiểu Hiệp làm thái tử xá nhân, bình thường cũng không có chuyện gì, có thể nói rõ rỗi rãnh rất .

Nhoáng lên ba ngày, tiến nhập trung tuần tháng hai, Tiểu Thạch lại an tâm .

"Công tử, ta có thể thấy ngươi ."

Nhoáng lên hai năm, mới gặp lại Mễ Tiểu Hiệp, Tiểu Thạch khóc hi lý hoa lạp, đồng thời muốn lên kiệu hoa tân nương tử giống như .

"Thời gian hai năm, ngươi biến hóa thật đúng là lớn ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn từ trên xuống dưới Tiểu Thạch, không khỏi hơi kinh ngạc . Tướng mạo vẫn cùng trước khi giống nhau, nhưng vóc người quả thực đổi một ván khuôn .

Trước kia Tiểu Thạch, bởi ăn không đủ no mặc không đủ ấm, vừa gầy lại yếu, cùng nhổ lông con gà con giống như . Nhưng lúc này lại nhìn hắn, bắp thịt cuồn cuộn, thể trạng cường tráng, hơn nữa da thịt ngăm đen, nhìn từ xa cùng đứng lên Hắc Hùng giống như!

Bất quá có một chút, dường như không có làm sao trường vóc .

"Ngươi luyện công ta xem ."

Cho Tiểu Thạch an bài gian phòng, sau khi ăn cơm tối xong, Mễ Tiểu Hiệp chỉ thị nói ra .

"ừ!"

Tiểu Thạch trọng trọng gật đầu, tiếp tục liền diễn luyện .

Tiểu Thạch không có linh căn, nhưng võ học tư chất thật tốt, Mễ Tiểu Hiệp từng truyền thụ cho hắn Kim Cương Bất Hoại thần công, hơn nữa cho hắn sử dụng qua Thối Thể dịch . Hai năm trôi qua, lúc này Tiểu Thạch mới vừa ra tay, ngược lại là thật đem Mễ Tiểu Hiệp dọa cho giật mình .

"Thật là lợi hại võ thuật!"

Hứa Tuyên cũng ở bên cạnh, lúc này đã Luyện Khí Nhị Trọng Thiên hắn, cũng trợn to hai mắt thốt ra .

"Ừm."

Mễ Tiểu Hiệp khẽ gật đầu, nhìn không chuyển mắt nhìn Tiểu Thạch .

Lúc này mới chính là hai năm, Tiểu Thạch dĩ nhiên đem Kim Cương Bất Hoại thần công luyện đến đại thành cảnh giới! Lúc này hắn chẳng những Kim Cương Bất Hoại, hơn nữa lực lớn vô cùng, Chư Tà bất xâm!

Mễ Tiểu Hiệp không chỉ có buồn bực, luyện thế nào nhanh như vậy, là Thối Thể dịch hiệu quả, vẫn là Tiểu Thạch tư chất quả thực tốt còn là bởi vì thế giới này linh khí nồng nặc ?

Nhưng bất kể nói thế nào, Tiểu Thạch lúc này bản lĩnh cũng là thật thật tại tại . Mễ Tiểu Hiệp ước đoán một cái, coi như là người tu đạo, nếu như không có lợi hại thủ đoạn, Thất Trọng Thiên dưới cũng chính là Dục Giới tu vị, cũng chưa chắc là Tiểu Thạch đối thủ!

"Công tử! Ngươi xem trách dạng!"

Diễn luyện một lần sau đó, Tiểu Thạch hưng phấn mà nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

" Không sai."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, về Kim Cương Bất Hoại thần công, hắn đã không có gì có thể chỉ điểm Tiểu Thạch .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại truyền thụ Tiểu Thạch một bộ quyền pháp, bộ quyền pháp này là Mễ Tiểu Hiệp kiếp trước tổng kết . Tuy là chiêu thức đơn giản, nhưng Đại Đạo Chí Giản, hơn nữa Quyền Kính cương mãnh, chính thích hợp Tiểu Thạch .

Lúc này phải rồi hãy nói, Tiểu Thạch quả thực ngộ tính thật tốt . Mễ Tiểu Hiệp bộ này góp lại quyền pháp, hắn chỉ là xem một lần, sau đó nghe Mễ Tiểu Hiệp giảng giải một lần, lại nhưng đã có thể chiếu luyện tập .

"Đáng tiếc ."

Nhìn Tiểu Thạch tiếp tục luyện quyền, Mễ Tiểu Hiệp lại là âm thầm thở dài, đáng tiếc Tiểu Thạch không có linh căn, bằng không nhất định sẽ có sự phát triển càng lớn mạnh .

"Di, đúng. . ."

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới một việc .

Trước khi hắn chỉ là Hoàng Giai linh căn, sau lại đi qua Lâm Giang, Kim Lăng lưỡng địa số mệnh cọ rửa, linh căn dài một tấc, biến thành Huyền Giai linh căn .

Đã như vậy, nếu như cũng dùng số mệnh cọ rửa Tiểu Thạch, hắn có thể hay không sinh ra linh căn ?

"Có thể thử một lần!"

Tuy là đem ta không lớn, nhưng tạm thời coi như là một phương pháp .

Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, lúc nào lại đi làm một ít số mệnh, cho Tiểu Thạch thử xem!

Đương nhiên, nếu như được không, Mễ Tiểu Hiệp một người đồ đệ, Ngũ Hành Sơn xuống Lưu Bá Khâm, cũng có thể dùng loại phương pháp này lấy được đắc linh căn .

Sau đó thời gian gió êm sóng lặng, Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày Thái Tử Phủ điểm mão, mà phần lớn thời gian hay là dùng tu luyện . Như vậy nhoáng lên hơn nữa tháng, làm hai tháng mạt thời điểm, Lý Kiến Thành lần thứ hai gọi đến hắn .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

166 Thạch Cảm Đương

Nghe Ngụy Chinh cùng Mễ Tiểu Hiệp kiến nghị, đối với Lý Thế Dân người tài, cùng với bên người tiểu lại tiến hành lung lạc thu mua . Hiện tại thời gian nửa tháng trước đây, thành quả nhưng khác biệt cực đại .

Tuy là hứa dùng lãi nặng, nhưng Tần Quỳnh, Úy Trì Cung đám người căn bản bất vi sở động, thậm chí đem Lý Kiến Thành phái đi người chửi mắng một trận . Mà bên kia lại hoàn toàn tương phản, Mễ Tiểu Hiệp nhắc tới những tiểu lại đó tiểu quan, cũng không có tiêu hao bao lớn thành phẩm, liền mượn hơi một nhóm lạc hướng Lý Kiến Thành .

Không có so sánh sẽ không có chênh lệch, chỉ từ chuyện này, đương nhiên không thể nói Mễ Tiểu Hiệp còn còn hơn Ngụy Chinh . Nhưng ít ra có thể thấy được, hắn quả thật có tài năng.

Lý Kiến Thành vì vậy càng phát ra nhìn trúng Mễ Tiểu Hiệp, lần này đưa hắn gọi tới, chính là muốn nhìn một chút hắn có còn hay không hắn độc đáo kiến giải .

"Kiến giải không dám nói, nếu như là chủ ý, gần nhất nằm trên giường ngủ không được, nhưng thật ra lại nghĩ đến một cái ."

"Ồ! Nói nhanh lên một chút xem ."

Nguyên bản cũng không có ôm nhiều kỳ vọng, không nghĩ tới Mễ Tiểu Hiệp thật còn có chủ ý, Lý Kiến Thành không khỏi vui vẻ, hơi nghiêng về phía trước thân thể nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Nói lên cái chủ ý này . . . Ít nhiều có chút bất nhập lưu ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, hơi có chút xấu hổ, nói tiếp .

"Thật cũng không thể coi là chủ ý, chính là một ít thô bỉ kỹ lưỡng . Điện hạ nhưng mua được trong cung đám nương nương, buổi tối cho Bệ Hạ thị tẩm thời điểm, vô tình hay cố ý nói vài lời Tần Vương nói bậy . Lần một lần hai không quan hệ, một người hai người cũng không quan hệ, nhưng tiếng người nhiều, nói số lần nhiều, Bệ Hạ luôn có thể nghe vào một ít ."

"Ngươi là nói . . . Bên gối gió ?"

Lý Kiến Thành cau mày một cái, không khỏi một trận trầm ngâm .

Giống như Mễ Tiểu Hiệp nói, loại thủ đoạn này quả thật có chút bất nhập lưu . Đúng là như vậy, Lý Kiến Thành bên người những trọng thần đó, coi như nghĩ đến cũng nghiêm chỉnh mở miệng . Nhưng thật ra Mễ Tiểu Hiệp, không cần mặt mũi không có cố kỵ .

Bất quá mặc dù không nhập lưu, nhưng sợ rằng quả thật có hiệu . Nam nhân mà, ở trước mặt người đẹp lỗ tai mềm là thiên tính, cho dù hắn là Hoàng Đế .

"Quan hệ cá nhân Nội Cung chính là tối kỵ, việc này còn phải lại châm chước ."

Suy tư một lát, Lý Kiến Thành khoát khoát tay nói ra .

"Điện hạ nói đúng, là vi thần càn rỡ ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi khom người, liền vội vàng nói .

Nhưng trên thực tế, Mễ Tiểu Hiệp quả thực trong lòng hừ lạnh . Hắn cũng không phải người mù, vừa rồi xem Lý Kiến Thành thần thái, cũng biết hắn đối với cái chủ ý này động tâm .

Mà trên thực tế, Lý Kiến Thành làm thái tử, trong cung nịnh bợ hắn khẳng định không phải số ít . Xa không nói, Cổ phủ Cổ Nguyên Xuân, hôm nay Nguyên Phi, không phải là đáng tin Thái Tử Đảng à.

Bất quá làm thái tử, Lý Kiến Thành tổng phải giữ vững mặt . Tuy là hắn đã quyết định làm như thế, lại không thể ngay mặt nói ra .

Ngay sau đó, lại thoáng phiếm vài câu, Mễ Tiểu Hiệp lui ly khai .

"Ước đoán không sai biệt lắm . . ."

Đi trên đường, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trầm ngâm suy tư .

Lần này hắn cho ra như thế cái gian kế, đối với Lý Thế Dân đả kích nhất định không nhỏ, tương đương với lại cho Lý Thế Dân một cái trọng quyền, cứ như vậy, Lý Thế Dân tổng phải biết đau chứ ?

Lần trước nghị sự, Mễ Tiểu Hiệp liên tiếp hận Lý Nguyên Cát cùng Ngụy Chinh, mưu hoa hai cái kế sách . Hiện tại đã thu được hiệu quả, trong khoảng thời gian này, Mễ Tiểu Hiệp vẫn chờ Lý Thế Dân phái người tới lôi kéo hắn . Thế nhưng cho tới bây giờ, hắn ai cũng không đợi được .

Nói như vậy, Mễ Tiểu Hiệp làm còn chưa đủ, còn chưa đủ để dùng khiến cho Lý Thế Dân coi trọng . Cho nên lần này, Mễ Tiểu Hiệp lại xuất như thế cái gian kế !

Mễ Tiểu Hiệp ước đoán, các loại này kế sách bắt đầu thực thi đồng thời thấy hiệu quả, Lý Thế Dân hẳn là liền chân chính biết đau . Đến lúc đó nhất định sẽ phái người đến, cùng hắn nói phản chiến thay đổi trận doanh vấn đề .

"Cái này cũng mau ."

Mặt khác, trong phủ thái tử phủ ngân bảo rương, cần muốn trở thành Lý Kiến Thành tâm phúc mới có thể thu được được chìa khoá . Mễ Tiểu Hiệp suy tư, này kế sách thấy hiệu quả sau đó, Lý Kiến Thành đối với hắn càng phát ra coi trọng, khoảng cách bắt được chìa khoá cũng sẽ không xa.

" Không sai. . ."

Tất cả tiến triển thuận lợi, kế tiếp chỉ cần an tâm đợi là được, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng mỉm cười, không khỏi có chút nhỏ đắc ý .

Mễ Tiểu Hiệp chỉ để ý bày mưu tính kế, cụ thể hành động, Lý Kiến Thành từ có sắp xếp . Kế tiếp tất cả như cũ, Mễ Tiểu Hiệp thanh nhàn cực kì, sau đó nhoáng lên chính là một cái tháng, đã là ba tháng .

Chiều hôm đó, Mễ Tiểu Hiệp đem Tiểu Thạch gọi tới .

"Gần nhất luyện công thế nào ."

"Rất tốt, quyền pháp ta đã biết luyện ."

Tiểu Thạch đắc ý nhếch miệng cười, tiếp tục tại chỗ diễn luyện . Có Kim Cương Bất Hoại thần công đánh, bộ này Cương Quyền luyện được hổ hổ sanh phong .

"Công tử, trách dạng ."

Rất nhanh diễn luyện một lần, Tiểu Thạch chạy đến Mễ Tiểu Hiệp trước mặt, chờ Mễ Tiểu Hiệp khích lệ .

"Tốt ."

Mễ Tiểu Hiệp cười gật đầu, sau đó nói .

"Là thời điểm, ngươi nên đi ra xông xáo ."

"Đi ra ngoài xông xáo ?"

Mới vừa được khen, Tiểu Thạch đang muốn đắc ý, nghe được câu kế tiếp không khỏi ngẩn ra, tận lực bồi tiếp vẻ mặt ủy khuất .

"Công tử, ngươi có phải hay không cảm thấy Tiểu Thạch vô dụng, không quan tâm ta ."

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt không nói gì, cái này cũng mười bảy mười tám người, trả thế nào cùng hài tử giống như .

"Không phải là không muốn ngươi, càng không phải là cảm thấy ngươi vô dụng, hơn nữa vừa vặn tương phản . Ngươi bây giờ học thật là bản lãnh, đương nhiên muốn đi ra ngoài xông xáo xông xáo, ma luyện tự thân, sau đó mới có thể chân chánh giúp ta ."

Vỗ vỗ Tiểu Thạch vai, vừa lái đạo một bên giảng giải, ước chừng hơn nửa canh giờ, Tiểu Thạch cuối cùng là nghĩ thông suốt gật đầu . Nhưng vẫn vẻ mặt ủy khuất, không bỏ được nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ta đây đi đâu a ."

Tiểu Thạch rút ra khụt khịt, lại nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Chỗ nào đều tốt, vạn quyển sách đi ngàn dặm đường, Hành Hiệp Trượng Nghĩa cũng tốt, chung quanh du ngoạn cũng được . Bao nhiêu đi một chút nhìn nhiều một chút, tổng mới có lợi ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, tiếp tục lại cau mày một cái nói ra .

"Bất quá nếu là đi ra ngoài xông xáo, dù sao cũng phải có một vang dội danh hào . Tiểu Thạch tên này quá tùy tiện, được đổi ."

"Công tử kia ngươi cho làm cái tên đi, nếu không như vậy, ngươi tên là Mễ Tiểu Hiệp, ta gọi Mễ Tiểu Tiểu Hiệp ."

". . . Ngươi tên là Tiểu Thạch, vậy họ Thạch đi. Ngươi bây giờ cũng là nam tử hán, nam tử hán muốn dám làm dám chịu ."

"Ta đây gọi Thạch Cảm Tố!"

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là không còn gì để nói, Thạch Cảm Tố ? Tiểu tử này muốn làm cái gì ?

"Ta đây gọi Thạch Cảm Đương ."

Thấy Mễ Tiểu Hiệp cau mày, Tiểu Thạch nhức đầu còn nói thêm .

"Thạch Cảm Đương ?"

Nghe được cái tên này, Mễ Tiểu Hiệp nhưng thật ra chấn động . Vừa rồi hắn chỉ là thuận miệng nói, không nghĩ tới Tiểu Thạch cho mình lấy cái tên như thế .

Lại nói tiếp, thế giới này bây giờ còn chưa có Thạch Cảm Đương đây, nếu như vậy, tên người nào trước gọi chính là người đó!

" Được ! Ngươi sau này sẽ là Thạch Cảm Đương!"

Mễ Tiểu Hiệp con mắt tỏa ánh sáng, cao hứng trùng điệp vỗ Tiểu Thạch vai .

"Ồ ."

Tiểu Thạch mờ mịt gật đầu, không rõ Mễ Tiểu Hiệp vì sao hưng phấn như thế.

Cho Tiểu Thạch một ít ngân lượng, lại cho hắn tìm một con ngựa, sáng sớm ngày thứ hai ăn cơm xong, Mễ Tiểu Hiệp liền đem hắn đuổi đi . Về phần hắn sẽ đi hay không Thái Sơn, sẽ sẽ không trở thành Thái Sơn Thạch Cảm Đương, này cũng không trọng yếu .

Mễ Tiểu Hiệp để cho Tiểu Thạch đi ra ngoài Du Lịch, ma luyện tự thân tăng trưởng hiểu biết là một mặt . Quan trọng hơn là, Mễ Tiểu Hiệp muốn đem hắn phái xuất Trường An mà thôi .

Theo cuộc sống ngày ngày trôi qua, khoảng cách Huyền Vũ Môn Chi Biến càng ngày càng gần, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám hứa chắc, hắn có thể hay không ở nơi này tràng trong biến cố ngồi vững đầu thuyền .

Cho nên vì lý do an toàn, hắn trước phải đem người bên cạnh an bài xong .

Tiểu Thạch võ công đã luyện được không tệ, hơn nữa tuổi tác cũng không nhỏ, đơn giản để cho hắn đi ra ngoài xông xáo, xa rời đi xa cái này là không phải vòng . Mà trừ Tiểu Thạch ở ngoài, chân chính để cho Mễ Tiểu Hiệp đau đầu vẫn là Trầm Tế Nương cùng Hứa Tuyên .

Một cái cô gái yếu đuối, không có chút nào năng lực tự vệ . Một đứa bé, tâm trí còn không thành thục . Nếu như không để tại bên người, Mễ Tiểu Hiệp thực sự khó có thể yên tâm .

Nhiều lần suy tư, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ chỉ có thể đi cầu Cảnh Huyễn Tiên Tử, cầu nàng thu lưu hai người tới địa tiên giới điều khiển Hương Động .

Đương nhiên, nếu như Cảnh Huyễn Tiên Tử đáp lại, Mễ Tiểu Hiệp còn muốn đem Diệu Ngọc cùng nhau đều mang đi Địa Tiên Giới . An toàn là một mặt, hơn nữa còn có trợ cho bọn hắn tu luyện .

Tất cả suy tư thỏa đáng, thời gian vẫn như cũ . Đảo mắt ngày mùng 1 tháng 4, Lý Thế Dân người rốt cục tìm tới Mễ Tiểu Hiệp .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

167 Trưởng Tôn Vô Kỵ

Ở lại Trường An, giống như long khốn cạn Cừ . Lý Thế Dân hướng Lý Uyên thỉnh cầu xuất Trường An, đóng ở Lạc Dương . Nhưng Lý Kiến Thành nghe theo Mễ Tiểu Hiệp kiến nghị, cùng Lý Nguyên Cát hợp lực ngăn cản, Lý Thế Dân lúc này mới không đi được .

Lý Thế Dân một bụng phiền muộn, tiếp tục lại phát hiện, Thái Tử Phủ đang ở thu mua bên cạnh hắn người . Lúc đầu cũng không phải rất lưu ý, dù sao loại sự tình này một mực tiến hành . Nhưng theo tra ra quý phủ càng thừa bị thu mua, hoàng cung thủ vệ biến động, Lý Thế Dân lúc này mới ý thức được vấn đề nghiêm trọng, cùng với cùng quá khứ bất đồng .

Lý Thế Dân còn buồn bực, Lý Kiến Thành làm sao bỗng nhiên khai khiếu ?

Thẳng đến tháng gần nhất, Lý Uyên đối với hắn thái độ càng phát ra lãnh đạm, phái người hỏi thăm mới biết được, dĩ nhiên là hậu cung Phi Tử ở nói xấu hắn . Cái này nhưng làm Lý Thế Dân dọa cho giật mình, có đôi khi bên gối gió so với long quyền phong còn lợi hại hơn .

Cũng là lúc này Lý Thế Dân mới xác định, nhất định có người cho Lý Kiến Thành cầm chiêu! Dù sao bên gối gió loại này bỉ ổi chủ ý, Lý Kiến Thành bản thân nhưng không nghĩ ra được .

Sau đó phái người tra xét, phát hiện tân nhậm thái tử xá nhân Mễ Tiểu Hiệp, lúc xuất hiện cơ cực kỳ đúng dịp . Sau lại lại nhiều mặt nghiệm chứng, Lý Thế Dân thế mới biết, cái này một ít liệt độc kế, dĩ nhiên có là xuất từ cái này Mễ Tiểu Hiệp thủ!

"Ngươi là một nhân tài ."

Thành Trường An một tòa người dân bình thường ở, một người đàn ông tuổi trung niên ngồi ở chỗ kia, nhìn Mễ Tiểu Hiệp nói ra .

"Không biết đại nhân xưng hô như thế nào ."

Mễ Tiểu Hiệp Vọng Khí Thuật xem người này liếc mắt, đỉnh đầu chẳng những lẫn vào một tia kim sắc Hoàng Khí, đại biểu con đường làm quan Hồng Khí cũng cực kỳ thịnh vượng . Dùng một câu hình dung, đó chính là vị cực nhân thần!

"Ta họ kép Trưởng Tôn ."

"Nguyên lai là Trưởng Tôn Đại Nhân ."

Mễ Tiểu Hiệp bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, họ kép Trưởng Tôn không ít, nhưng ở cái này trong triều đình, chỉ có thể là Trưởng Tôn Vô Kỵ!

Hiện tại Trưởng Tôn Vô Kỵ mới vừa ngoài ba mươi, nhưng đã là trong triều trọng thần, vẫn là Lý Thế Dân đại cữu ca . Mà ở Mễ Tiểu Hiệp biết trong lịch sử, người này càng là sau lại Lăng Yên Các hai mươi bốn công thần đứng đầu!

Như Mễ Tiểu Hiệp mong muốn, Lý Thế Dân rốt cục phái người giao thiệp, nhưng không nghĩ tới là lão hồ ly này . Ở trong phủ Tần Vương, Trưởng Tôn Vô Kỵ địa vị gần với Lý Thế Dân, lúc này hắn đến, cũng nói Lý Thế Dân đối với hắn coi trọng .

Đương nhiên, sở dĩ như vậy, hay là bởi vì Mễ Tiểu Hiệp để cho Lý Thế Dân thắm thiết cảm nhận được đau. Chính như Trưởng Tôn Vô Kỵ nói như vậy, Mễ Tiểu Hiệp là một nhân tài .

"Chim khôn lựa cành mà đậu, hiền thần chọn chủ mà theo . Mễ tiên sinh mới quảng trí cao, vì sao hết lần này tới lần khác bỏ qua Minh Chủ . . ."

"Nói đi, để cho ta chuyển hoán bến tàu, các ngươi mở điều kiện gì ."

Trưởng Tôn Vô Kỵ chuẩn bị lớn bộ lí do thoái thác, lúc này mới nói lời dạo đầu, còn không có tận hứng, Mễ Tiểu Hiệp liền cười cắt đứt hắn .

"Ta . . ."

May là năng ngôn thiện biện (ăn nói khéo léo) Trưởng Tôn Vô Kỵ, cũng không khỏi trong nháy mắt kẹt . Trừng mắt to nhìn Mễ Tiểu Hiệp, một lát mới phản ứng được, thầm nghĩ người này quả thực quá vô sỉ, còn đi lên liền cho ra bên gối gió loại này không có thành phẩm kế sách .

"Được làm vua thua làm giặc, Tần Vương anh minh thần vũ, sau này nhất định thiên hạ Công Chủ!"

Nếu Mễ Tiểu Hiệp không biết xấu hổ, Trưởng Tôn Vô Kỵ cũng đơn giản thẳng thắn chút, nói ra .

"Đến lúc đó, tiên sinh có Tòng Long Chi Công, bất luận là quan lớn vẫn là lộc dầy, chẳng phải đều là vật trong bàn tay ?"

"Quan to lộc hậu ?"

Mễ Tiểu Hiệp không hiểu cười cười, tiếp tục lắc đầu .

Nếu như là người bình thường, xuất sĩ chức vị, còn trộn đều đến Hoàng Vị tranh, toan tính đơn giản chính là chỗ này chút . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp bất đồng, hắn truy cầu là Trường Sinh đại đạo, những thứ này đối với hắn như Phù Vân .

"Ta muốn Đan Thư Thiết Khoán!"

"Đan Thư Thiết Khoán!"

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp đưa ra yêu cầu, mà làm sau khi nghe được, Trưởng Tôn Vô Kỵ cũng không khỏi dọa cho giật mình, mặt lộ vẻ giật mình .

Cái gọi là Đan Thư Thiết Khoán, là Hoàng Đế ban phát cho trọng thần một loại bằng chứng, trừ phi là tạo phản, hơn trọng tội đều có thể được miễn . Thông tục một điểm nói, chính là Miễn Tử Kim Bài!

Chức quan tùy thời có thể nhận đuổi, vàng bạc tiền tài cũng có thể xét nhà thu hồi . Nhưng Miễn Tử Kim Bài, cũng không phải là có thể tùy tiện thu hồi . Hơn nữa, thứ này mặc dù không có thực quyền, nhưng người nào thấy cũng phải cúi đầu .

Trưởng Tôn Vô Kỵ nhìn Mễ Tiểu Hiệp, không khỏi một trận trầm ngâm, yêu cầu này nhưng khá lớn . Mễ Tiểu Hiệp cũng không nóng nảy, tĩnh ngồi yên ở đó chờ .

"Việc này ta không thể đáp lại ngươi, ngươi có thể suy nghĩ lại một chút đừng."

Một lát, Trưởng Tôn Vô Kỵ mở miệng lần nữa, trực tiếp từ chối, thanh âm trầm thấp thái độ kiên quyết .

" liền không có gì để nói ."

Ai biết Mễ Tiểu Hiệp càng dứt khoát, đứng dậy liền đi .

Nhìn Mễ Tiểu Hiệp quả đoán ly khai, Trưởng Tôn Vô Kỵ ngồi ở chỗ kia không nhúc nhích, khẽ nhíu mày . Con nói với Mễ Tiểu Hiệp nói mấy câu, nhưng để cho hắn có loại cực kỳ cảm giác không được tự nhiên, đây là không bị chưởng khống cảm giác .

Trước khi tới, Trưởng Tôn Vô Kỵ nghiên cứu qua Mễ Tiểu Hiệp lý lịch, quả thực rất có tài cán, hơn nữa gan lớn dám làm! Nhưng này tâm tư người cổ quái, căn bản không theo lẽ thường xuất bài, rất khó thu phục .

"Nếu như vậy . . ."

Nếu không còn cách nào hoàn toàn nắm giữ, người như thế cho dù thu phục, sau này cũng khó mà an tâm . Cho nên dưới so sánh, giết muốn càng thêm thẳng thắn!

"Đây chính là ngươi tự tìm ."

Trưởng Tôn Vô Kỵ hơi trầm ngâm, ánh mắt đột nhiên lăng lệ .

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp đi đi về trên đường, trời tối người yên, thành Trường An thi hành cấm đi lại ban đêm, trên đường phố không có một người .

"Có ý tứ ."

Mãi mới chờ đến lúc đến cùng Lý Thế Dân giao thiệp, kết quả đàm phán không thành, bất quá cũng thuộc về bình thường, dù sao đàm phán loại chuyện này, nào có lần đầu tiên thì thành công ?

Mễ Tiểu Hiệp vô ý con đường làm quan, thầm nghĩ đồ cái ổn thỏa tương lai, có thể an ổn tu luyện . Cho nên so sánh với quan to lộc hậu, hắn phải thừa dịp cơ mưu lấy một khối miễn tội kim bài .

Về phần tại sao không có nói thành, Mễ Tiểu Hiệp rành mạch từng câu, là hắn dành cho Lý Thế Dân uy hiếp còn chưa đủ! Mễ Tiểu Hiệp trong lòng tự định giá, vậy dùng lại chút thủ đoạn, bức bách Lý Thế Dân thỏa hiệp!

"Di . . ."

Đang suy tư về, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên dừng lại, khẽ quát một tiếng .

"Tất cả đi ra đi."

Vừa dứt lời, chỉ thấy một đám người áo đen bịt mặt, từ chung quanh phòng xá nhảy ra . Cầm cương đao trong tay, đem Mễ Tiểu Hiệp vây vào giữa .

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, toàn bộ đều là bạch sắc danh xưng người thường . Bất quá xem bọn hắn lối đứng, cùng với tay cầm Cương Đao độ mạnh yếu, có thể thấy được đều là võ nghệ cao cường hạng người .

Sau một khắc, hai mươi tên hắc y nhân cùng nhau nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp, ngay cả một lời dạo đầu cũng không có, đi lên sẽ lấy Mễ Tiểu Hiệp tính mệnh .

Keng keng keng!

Nếu như là người thường, sợ rằng chạy trời không khỏi nắng, nhưng Mễ Tiểu Hiệp nhưng không là người bình thường . Trảm Yêu Kiếm nơi tay, Ngự Kiếm Thuật trực tiếp một vòng quét ngang, chỉ nghe liên tiếp tiếng vang dòn giã, hai mươi chuôi Cương Đao toàn bộ chặt đứt!

"Mọi người cẩn thận!"

Nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ chuyên nghiệp, lúc này cũng không khỏi dọa cho giật mình, đầu lĩnh 1 tiếng quát nhẹ nhắc nhở .

Thế nhưng sau một khắc, bọn họ còn chưa kịp phản ứng, Trảm Yêu Kiếm lần thứ hai chém tới . Trảm Yêu Kiếm bén không thể đở, Mễ Tiểu Hiệp Ngự Kiếm Thuật tùy tâm sở dục, sát nhân giống như giết gà!

Phốc phốc phốc!

Lại là liên tiếp buồn bực, trong nháy mắt mười mấy người bị cắt yết hầu ngả xuống đất . Hơn mấy người sắc mặt đại biến, làm chuyên nghiệp tử sĩ, trong nháy mắt thậm chí có thoát đi tâm tư .

Mà đang khi hắn môn cái này do dự một chút thời điểm, Trảm Yêu Kiếm lần thứ hai chém tới, đem còn thừa lại người toàn bộ Trảm Sát!

Không thể không nói, cho dù võ công cao tới đâu, ở người tu đạo trước mặt, đối mặt cường Đại Pháp Thuật, vẫn là không còn sức đánh trả chút nào .

"Thực sự là thẳng thắn a ."

Nhìn thi thể đầy đất, Mễ Tiểu Hiệp cười cười, thu hồi Trảm Yêu Kiếm ly khai .

Trong thành Trường An nhiều người như vậy bị giết, cũng không phải là việc nhỏ, nhưng chẳng mấy chốc sẽ có người đến đây quét dọn, không cần Mễ Tiểu Hiệp quan tâm . Thực dụng gót chân nghĩ cũng biết, những thứ này đều là Lý Thế Dân người .

Lại nói tiếp, vừa mới đàm phán đàm phán không thành, sát thủ lập tức sẽ, Tần Vương phủ làm việc thật đúng là quả đoán thẳng thắn . Thế nhưng đáng tiếc, lần này bọn họ chọn sai đối tượng, Mễ Tiểu Hiệp ăn mềm không ăn cứng!

"Đáng tiếc ."

Nhìn vi tích phân, nghiệp lực không có chút nào tăng trưởng . Ở Giang Nam đạo sát nhân sát đa, hiện tại giết người thường đã không tăng trưởng nghiệp lực .

Đêm đó đêm khuya, Trưởng Tôn Vô Kỵ quý phủ, trong một gian mật thất .

"Thượng tiên, sự tình nhưng làm thỏa đáng ?"

"Không có, mang đi người cũng đều bị giết ."

Trưởng Tôn Vô Kỵ cùng một gã đạo sĩ ngồi đối diện, nếu như Mễ Tiểu Hiệp ở đây, liền sẽ thấy đạo sĩ là LV 6 đẳng cấp .

"Tại sao có thể như vậy ? Người nọ mặc dù có chút đạo hạnh, thế nhưng . . . Lẽ nào thượng tiên ngươi cũng không phải là đối thủ ?"

Trưởng Tôn Vô Kỵ vẻ mặt ngoài ý muốn, Vạn Vạn không nghĩ tới là kết quả này .

"Quả thật có chút đạo hạnh, nhưng cũng chỉ là có điểm mà thôi ."

Đạo sĩ khinh rên một tiếng, cười lạnh nói .

"Nhưng ở trong thành Trường An, ta giết không hắn, cho nên ta không có xuất thủ ."

"Như vậy . . ."

Trưởng Tôn Vô Kỵ minh bạch, tiếp tục lại là một trận chau mày, nếu như ngay cả thượng tiên đều giết không Mễ Tiểu Hiệp, vậy thật liền không dễ làm .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

168 Bạch Phu Nhân

Theo liên tiếp mấy cái kế sách thực thi, Tần Vương phủ rốt cục chú ý tới Mễ Tiểu Hiệp giá trị . Nhưng ở để cho Lý Thế Dân thỏa hiệp trước khi, đầu tiên muốn ngăn trở Tần Vương phủ ám sát!

Dùng Mễ Tiểu Hiệp hiện tại bản lĩnh, chỉ cần là Dục Giới phạm trù bên trong, đều rất khó giết chết hắn . Lý Thế Dân phía sau mặc dù có Đạo Giáo chống đỡ, nhưng phái cho hắn Tu Hành Giả, cũng chỉ là Dục Giới tu vị mà thôi .

Tuân theo Nhân Tộc tự trị nguyên tắc, bất luận Tiên Phật, cũng không thể trực tiếp nhúng tay Đại Đường Hoàng Vị thay đổi . Cho nên hai giáo Đại Năng, chỉ có thể ẩn ở phía sau màn thao túng . Dục Giới tu vị còn thuộc về Phàm Trần, mới có thể tự mình phụ tá Lý Thế Dân .

Theo Mễ Tiểu Hiệp biết, Lý Thế Dân bên người có thập nhị thượng tiên, đều là Dục Giới cực hạn tu vị . Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí, ngay cả thân Song Tu, toàn thân thủ đoạn, pháp bảo, ngược lại không sợ hãi cái này cái gọi là thập nhị thượng tiên.

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp bên người người khác, cũng không có hắn bản lĩnh . Tần Vương phủ như là đã bắt đầu đối phó Mễ Tiểu Hiệp, liền khó bảo toàn sẽ không đối phó bên cạnh hắn người xuất thủ .

Cho nên ở bị đâm sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lập tức phản hồi Địa Tiên Giới, nhìn thấy Cảnh Huyễn Tiên Tử .

"Diệu Ngọc vốn là ở ta tập thượng, sớm trở về chút thời gian, ngược lại cũng không sao ."

Nghe xong Mễ Tiểu Hiệp thỉnh cầu, Cảnh Huyễn Tiên Tử từ tốn nói .

"Nhưng Trầm Tế Nương xuất thân thấp hèn cạn, vào không được chúng ta . Còn như Hứa Tuyên, thân nam nhi, thì càng đến không được của ta phương ."

"Xin hãy Tiên Cô dàn xếp, như có sai khiến, không khỏi tòng mệnh ."

Mễ Tiểu Hiệp thành khẩn nói ra, hiện tại hắn cũng chỉ có thỉnh cầu Cảnh Huyễn Tiên Tử hỗ trợ .

"Há, nhưng thật ra xảo, thật có một việc cho ngươi đi làm ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp, sau đó nói .

"Ta đưa bọn họ cùng nhau thu dung, làm trao đổi, ngươi đi thay ta truyền bức thư."

"Truyền tin ?"

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, tiếp tục uể oải nghiêm mặt .

"Không bị lại là Lưỡng Giới Sơn chứ ?"

"Không vâng."

Cảnh Huyễn Tiên Tử khẽ cười một tiếng, nói ra .

"Lần này đi địa phương rất thuận tiện, không có bất kỳ ngăn cản . Chỉ là để cho ngươi truyền lại tin tức vô cùng trọng yếu, cho ngươi mượn miệng che đậy Thiên Cơ mà thôi ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử không biết Mễ Tiểu Hiệp lai lịch, nhưng biết vận mạng hắn mịt mờ, phàm là với hắn dính líu quan hệ sự tình, đều là hoàn toàn mơ hồ hỗn loạn, thậm chí ngay cả Như Lai Phật Tổ đều có thể giấu diếm được .

Cứ như vậy, một ít không có phương tiện nói sự tình, để cho Mễ Tiểu Hiệp truyền lại lại không quá thích hợp . Mà Mễ Tiểu Hiệp cái này thông gió bồi bàn, ngược lại thật là danh phó thật .

Sau khi thông báo xong, Cảnh Huyễn Tiên Tử một phất ống tay áo, mở ra một cánh cửa .

"Ngược lại nhắn lời mà thôi!"

Tuy là chỉ có nói mấy câu, chợt nhìn lại cũng không có vấn đề gì, nhưng Mễ Tiểu Hiệp biết, lúc này khẳng định không giống bình thường . Nhưng hắn không ở Ngũ Hành, người nào cũng không tính được hắn, nhưng thật ra cũng không cần lo lắng cái gì .

Vì cho Trầm Tế Nương, Hứa Tuyên tìm một an toàn lối ra, chân chạy lại tính là gì . Mễ Tiểu Hiệp nắm chặt Trảm Yêu Kiếm, hít sâu một hơi, cất bước đi vào môn hộ .

"Đây là đâu . . ."

Sau một lát, từ môn hộ một chỗ khác đi ra, chỉ thấy một mảnh Hoang Sơn Dã Lĩnh, khắp nơi đều là mạo hiểm vách đá, khe rãnh . Ở sơn lĩnh chính giữa, Sài Lang khắp nơi trên đất, Hổ Báo hoành hành, còn có thật nhiều hồng sắc danh xưng rắn Cự Mãng .

Tiếp tục lại dùng Vọng Khí Thuật quan sát, khắp nơi khói đen mờ mịt, rõ ràng là một chỗ quan trọng hơn đại hung chi địa!

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi buồn bực, Cảnh Huyễn Tiên Tử đây là đem hắn đưa đến a, muốn dẫn cho lời nhắn Bạch Phu Nhân là ai ?

"Phương hướng tây bắc . . ."

Mặc kệ nhiều như vậy, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp hướng phương hướng tây bắc đi tới . Dựa theo Cảnh Huyễn Tiên Tử từng nói, chỉ cần đi khoảng chừng mười dặm, có thể chứng kiến một hang núi, Bạch Phu Nhân đang ở bên trong .

"Ta là điều khiển Hương Động, Cảnh Huyễn Tiên Cô ngồi xuống!"

Dọc theo đường đi, trừ mãnh thú ở ngoài, còn có thật nhiều Tinh Quái . Mễ Tiểu Hiệp hô to lai lịch, vốn là muốn muốn công kích hắn Tinh Quái, quả nhiên phục tùng thối lui .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm thở phào, xem ra Cảnh Huyễn Tiên Tử cùng vị này Bạch Phu Nhân giao tình không tệ, ít nhất là thường xuyên đến nơi đây . Bằng không chỉ bằng vào nàng danh hào, làm sao lại có thể dọa lui Tinh Quái .

Bất quá cho dù như vậy, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám khinh thường chút nào . Dù sao đây là vào yêu quái ổ, vạn nhất có vài cái đui mù không nể mặt mũi tiểu yêu, hắn chẳng phải là không may .

Cũng may, dọc theo đường đi cũng không có gặp phải phiền toái gì, Mễ Tiểu Hiệp đi khoảng chừng mười dặm, quả nhiên thấy một hang núi . Sơn động cũng tầm thường, ngay cả một Động Phủ tên cũng không có .

"Ngươi là người phương nào ."

Mễ Tiểu Hiệp vừa muốn tiến lên, bỗng nhiên 1 tiếng khẽ kêu, cái động khẩu lòe ra một gã thú mặt nhân thân yêu quái .

Liếc một cái danh xưng, hoàng sắc Sắc Giới tu vị, đẳng cấp LV 8!

Mễ Tiểu Hiệp tự định giá, lẽ nào vị này chính là Bạch Phu Nhân ? Nhưng tiếp tục lại lắc đầu, yêu quái này là một hồ ly khuôn mặt, vừa nhìn chính là hóa hình không hoàn toàn . Mặc dù là thanh âm cô gái, nhưng mặt đen rất, không biết xấu hổ gọi Bạch Phu Nhân à.

"Tại hạ điều khiển Hương Động, Cảnh Huyễn Tiên Cô ngồi xuống thông gió bồi bàn, riêng tới gặp Bạch Phu Nhân ."

Mễ Tiểu Hiệp mở miệng báo ra đường về, đồng thời lấy ra hắn Thần Chức kim bài .

"Nguyên lai là điều khiển Hương Động ."

Nghiệm qua kim bài, Hắc Hồ mặt lạnh cười hai tiếng, theo miệng hỏi .

"Ngươi tìm phu nhân nhà ta chuyện gì ."

"Chỉ là để hỏi tốt nhưng còn muốn cùng Bạch Phu Nhân ngay mặt nói ."

Mễ Tiểu Hiệp con ngươi đi dạo, cũng không có nói thẳng ra ý .

"Hừ, không muốn nói tính ."

Hắc Hồ khuôn mặt khinh rên một tiếng, hất tay một cái phía trước dẫn đường .

"Đi theo ta ."

"Đa tạ ."

Mễ Tiểu Hiệp nói lời cảm tạ, tiếp tục đuổi kịp vào sơn động .

Vốn cho là, sơn động này cùng điều khiển Hương Động giống nhau có động thiên khác, nhưng đoán sai . Sơn động sâu đậm, bên trong đường giăng khắp nơi, cũng không có đường nét độc đáo cấu tạo, chính là một cái âm lãnh ẩm ướt sơn động .

Hơn nữa trong động khắp nơi tản mát hài cốt, tràn ngập chướng khí Thi Độc, có thể thấy được Động Chủ người cũng không người lương thiện .

Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận buồn bực, dùng Cảnh Huyễn Tiên Tử thân phận, là vì nàng từ trước đến nay Cao Khiết, làm sao sẽ cùng như thế không có

hàm lượng nguyên tố trong quặng Bạch Phu Nhân giao hảo, còn riêng để cho Mễ Tiểu Hiệp đến truyền tin ?

Đang suy tư về, đi vào trong vài dặm, chỉ thấy đi tới một gian thạch thất trước, thạch cửa đóng kín,

"Quân sư, là ai đến ."

Ngay sau đó, bên trong truyền đến thanh âm cô gái .

"Hồi bẩm phu nhân, là Cảnh Huyễn Tiên Cô phái tới, nói là có đôi lời chép cho ngài ."

Hắc Hồ khuôn mặt đứng ở trước cửa, cung kính trả lời .

"Vậy để cho hắn tiến đến ."

"Được rồi ."

Bên trong đáp ứng, Hắc Hồ khuôn mặt lúc này mới dám đẩy cửa đá ra, sau đó đối với Mễ Tiểu Hiệp làm một cái thỉnh đồ trang sức .

Mễ Tiểu Hiệp ôm quyền nói tạ ơn, đi vào cửa đá . Ngay sau đó thạch cửa đóng, Hắc Hồ khuôn mặt cũng không có cùng theo vào . Mễ Tiểu Hiệp thoáng định thần một chút, bốn phía tham quan .

Chỉ thấy vẫn là một người bình thường sơn động, hơn nữa đem so với trước còn muốn càng thêm âm lãnh . Bất quá bên trong nhưng thật ra nhiều hơn chút trần thiết, cuối cùng cũng có điểm sinh hoạt khí tức .

Mễ Tiểu Hiệp đi vào trong, lừa gạt qua một cái Thạch Bích bình phong, chứng kiến một nữ tử khoanh chân ngồi chung một chỗ trên đá đen .

"Di . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, vốn cho là cái này Bạch Phu Nhân phải là thế nào hung thần ác sát . Nhưng Vạn Vạn không nghĩ tới, dung mạo cực đẹp, thần thái lạnh lùng, nhưng thật ra có khác ý nhị .

Không thể không nói, nếu như nói riêng về tướng mạo, nàng quả thực xứng cùng Cảnh Huyễn Tiên Tử giao hảo .

"Tại hạ điều khiển Hương Động thông gió bồi bàn, gặp qua Bạch Phu Nhân ."

Bất quá Mễ Tiểu Hiệp không dám nhìn hơn, liền vội vàng khom người hành lễ . Vị này Bạch Phu Nhân cũng là hoàng sắc danh xưng, đẳng cấp LV 20!

"Nàng để cho ngươi tới làm cái gì ."

Bạch Phu Nhân xem Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, thanh âm băng lãnh .

"Hồi bẩm phu nhân, Cảnh Huyễn Tiên Cô để cho ta mang câu ."

Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp trả lời, sau đó học Cảnh Huyễn Tiên Tử giọng .

"Mười mấy năm sau, nếu là có Đại Cơ Duyên tới cửa, nghìn vạn lần khẩn thủ môn hộ, cắt chớ trêu chọc, bằng không có họa sát thân ."

"Đại Cơ Duyên ? Họa sát thân ?"

Bạch Phu Nhân chẳng đáng khinh rên một tiếng, lạnh lùng nói ra .

"Ngươi trở lại nói cho nàng biết, nếu là có con của Bạch Đế tin tức, sẽ báo cho ta biết, nếu như chuyện hắn, tựu đừng tới ta đây ."

Sau khi nói xong, Bạch Phu Nhân ống tay áo vung lên, một cổ Hắc Phong cuốn qua đến, trực tiếp đem Mễ Tiểu Hiệp thổi ra đi .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv.com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

169 Đột Quyết xâm phạm

Tình huống gì ?

Bị hãm hại gió cuốn đầu óc choáng váng, các loại hai chân chấm đất, đã là ở bên ngoài sơn động .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi buồn bực, Cảnh Huyễn Tiên Tử riêng để cho hắn đưa tin, có thể thấy được đối với Bạch Phu Nhân không sai . Nhưng lại nhìn Bạch Phu Nhân phản ứng, dường như cũng không cảm kích .

"Tính, đâu có chuyện gì liên quan tới ta ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, không nghĩ ra đơn giản không muốn . Ngược lại lời đã mang tới, hắn chỉ phải đi về phục mệnh là được .

"Bọn họ nói cái gì đó . . ."

Nhìn Mễ Tiểu Hiệp ly khai, Hắc Hồ khuôn mặt từ cửa sơn động đi tới, cau mày chân mày suy tư . Nghĩ nếu như Mễ Tiểu Hiệp trở lại, rất tốt lung lạc một phen, e rằng có thể dò thăm một ít tình báo .

Mặc kệ hắn, Mễ Tiểu Hiệp đường cũ trở về, sau đó đi qua môn hộ phản hồi điều khiển Hương Động . Hướng Cảnh Huyễn Tiên Tử phục mệnh sau đó, Cảnh Huyễn Tiên Tử thực hiện lời hứa, cho phép Trầm Tế Nương cùng Hứa Tuyên đến điều khiển Hương Động .

"Đa tạ Tiên Cô!"

Mễ Tiểu Hiệp đại hỉ, sau đó trước tiên đem hai người nhận lấy .

Bất luận là Trầm Tế Nương, vẫn là Hứa Tuyên, đối với Mễ Tiểu Hiệp đều là nói gì nghe nấy . Nhưng từ nhân gian tới địa tiên giới, Mễ Tiểu Hiệp tổng yếu theo chân bọn họ giải thích một phen .

"Ngươi phải cẩn thận nhiều hơn mới được."

"Yên tâm, ở Phàm Trần không ai có thể gây tổn thương cho ta!"

Nghe xong giải thích, Trầm Tế Nương không khỏi một trận lo lắng, mơ hồ nhìn ra điểm manh mối . Mễ Tiểu Hiệp cười một câu nói lấp liếm cho qua, cũng không dám nói cho nàng biết tình hình thực tế .

An bài xong Trầm Tế Nương cùng Hứa Tuyên, Mễ Tiểu Hiệp đi qua môn hộ đi tới Kim Lăng, sau đó đêm khuya len lén lẻn vào đại quan viên nhìn thấy Diệu Ngọc .

Nhoáng lên cũng cũng là hai năm không gặp, Diệu Ngọc càng phát ra mỹ lệ thoát tục, nhưng khí chất cũng càng phát ra trong trẻo nhưng lạnh lùng .

Lúc trước biên soạn Bách Gia Tính , Diệu Ngọc có chỉnh lý công, phân đi ba phần công đức, tu vị nhảy đề thăng tới Ngũ Trọng Thiên . Mà hiển nhiên, công đức chỗ tốt là duy trì liên tục tính, lúc này tái kiến, nàng đã là Luyện Thần Lục Trọng Thiên, Dục Giới cực hạn!

Mễ Tiểu Hiệp một bên mừng thay cho Diệu Ngọc, một bên lại là một trận thở dài, so sánh với những thứ này thổ dân, hắn tu vị tốc độ tăng lên thực sự quá chậm, thật cho Xuyên Việt Giả mất mặt a .

Đương nhiên, trên thực tế Mễ Tiểu Hiệp tốc độ tu luyện cũng không chậm . Lúc này mới ngắn ngủi bốn năm, hắn đã Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên, tuyệt đối có thể nói thần tốc .

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên xuất hiện, sẽ tiếp nàng đi Địa Tiên Giới, không biết là Diệu Ngọc tính tình thực sự đạm mạc, hay là đối với Mễ Tiểu Hiệp tín nhiệm, dĩ nhiên vấn cũng không còn vấn liền theo đến .

"Các ngươi ở ở trong động, thiết mạc sinh sự ."

Ở trong động cho ba người phân biệt an bài nơi ở, Cảnh Huyễn Tiên Tử nhắc nhở một câu, tiếp tục phiêu nhiên ly khai .

Đến tận đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở phào, cuối cùng là lại không lo lắng về sau! Kể từ đó, lần này Huyền Vũ Môn Chi Biến, coi như Mễ Tiểu Hiệp ngoạn thoát, cùng lắm cũng theo trốn vào Địa Tiên Giới là được.

Đương nhiên, đây là vạn bất đắc dĩ lúc cuối cùng đường lui, dù sao chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp bỏ chạy, hắn ở Phàm Trần cơ nghiệp liền toàn bộ hủy, tỷ như Trường Xuân Giáo .

Bây giờ không có Long Hổ Sơn chèn ép, Trường Xuân Giáo ở Giang Nam đạo phát triển nhanh chóng, khoảng cách uy chấn nhất phương đã không xa . Nói cách khác, rất nhanh đã có thể hoàn thành quật khởi đường vòng thứ nhất nhiệm vụ, hiện tại buông tha thật đang đáng tiếc .

"Phương pháp gì đây. . ."

Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành, ai thắng ai thua nhưng đúng vậy, ổn thỏa nhất vẫn là chân đứng hai thuyền . Hiện tại Tần Vương phủ đã bắt đầu giao thiệp Mễ Tiểu Hiệp, thế nhưng không có nói khép. Về Bản Nguyện ý, là Mễ Tiểu Hiệp còn không đáng khối kia Đan Thư Thiết Khoán .

Cho nên Mễ Tiểu Hiệp suy tư, phải lại để cho Lý Thế Dân nếm thử lợi hại, hắn mới có thể thỏa hiệp đáp lại điều kiện . Nhưng cụ thể biện pháp, trong lúc nhất thời còn thật không có manh mối .

Bất luận là đào góc tường, vẫn là thổi bên gối gió, những thứ này đều là mánh khóe nhỏ, mặc dù có chút đau, nhưng không đủ để thương cân động cốt . Nếu như muốn để cho Lý Thế Dân thỏa hiệp, phải cho hắn đến chiêu ngoan!

Nhưng nào có dễ dàng như vậy, Lý Thế Dân không chỉ có là Tần Vương điện hạ, vẫn là trước đó chưa từng có Thiên Sách thượng tướng, tương đương với tam quân Tổng Tư Lệnh! Hiện tại tuy là bị quản chế với Trường An, nhưng thế lực tuyệt đối không thể khinh thường .

Coi như là Mễ Tiểu Hiệp, muốn đơn thuần dựa vào sách lược để cho Lý Thế Dân bị thua thiệt lớn, cũng không dễ dàng . Dù sao loại chuyện này, trừ tài trí, còn phải có cơ hội .

Sau đó thời gian, Mễ Tiểu Hiệp một bên Tĩnh Tĩnh tu luyện, một bên chờ cơ hội .

Thời gian cực nhanh, nhoáng lên chính là hai tháng, khí trời từ từ nóng bức, đã tiến nhập tháng sáu phần . Khoảng cách Mễ Tiểu Hiệp biết Huyền Vũ Môn Chi Biến, chỉ còn thời gian một năm!

Trong hai tháng này, Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân tranh đấu chưa bao giờ ngừng kinh doanh, thậm chí càng ngày càng nghiêm trọng . Mễ Tiểu Hiệp hiện tại làm Lý Kiến Thành người nhiều mưu trí, cũng rời mấy chủ ý, mặc dù có chút hiệu quả, nhưng cũng không lớn .

Cho nên kết quả chính là, Lý Thế Dân vẫn không có hướng Mễ Tiểu Hiệp thỏa hiệp, đáp lại hắn điều kiện, trái lại lại phái người ám sát hắn hai lần . Đương nhiên, cũng không có thể giết chết Mễ Tiểu Hiệp, trái lại hai lần đều hao tổn nhân thủ .

Tháng sáu mười ba, nguyên bản bình thản không có gì lạ một ngày đêm, nhưng theo một đạo tám trăm dặm kịch liệt truyền vào Trường An, toàn bộ triều đình vì thế mà chấn động!

Đột Quyết xâm chiếm!

Lưỡng Giới Sơn Lý Tú Ninh quân tình khẩn cấp, Thát Đát các loại Đột Quyết các quốc gia liên hợp, binh mã mười vạn, xâm phạm Lưỡng Giới Sơn Biên Cảnh!

Mặc dù có Lý Tú Ninh tự mình trấn thủ, nhưng Lưỡng Giới Sơn thủ quân dù sao chỉ có hai vạn . Đột Quyết quân đội tuy là trang bị kém, nhưng người Đột Quyết dũng mãnh hiếu chiến, tuyệt đối là cường địch .

Theo Lý Tú Ninh bẩm tấu, may mà Trường Thành đã cơ bản hoàn công, hay không cách căn bản không nhưng có thể chống đỡ Đột Quyết mười vạn đại quân . Nhưng binh lực dù sao chênh lệch cách xa, cho dù khẩn thủ Trường Thành cũng không thể kéo dài, thỉnh cầu triều đình lập tức viện quân .

"Có chủ ý!"

Nhận được tin tức sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là lo lắng Lý Tú Ninh thoải mái, tiếp tục trong đầu linh quang lóe lên, bỗng nhiên nghĩ đến một cái đối phó Lý Thế Dân ý kiến hay .

Việc này không nên chậm trễ, Mễ Tiểu Hiệp lập tức đi gặp Lý Kiến Thành .

"Khanh có cái gì thượng sách, mau nhanh nói đến ."

Trong sảnh, chỉ có Lý Kiến Thành cùng Mễ Tiểu Hiệp hai người . Nghe được Mễ Tiểu Hiệp có đối phó Lý Thế Dân chủ ý, Lý Kiến Thành không khỏi mặt tươi cười . Nhưng hắn không có suy nghĩ nhiều, cho là vẫn là một ít tiểu kế mưu .

"Trước khi đã từng nói, trực tiếp đối phó Tần Vương không dễ, chỉ có trước tiên gạt bỏ hắn cánh chim ."

Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt kích động, nhìn Lý Kiến Thành hỏi.

"Điện hạ còn nhớ được ?"

"Đương nhiên nhớ kỹ, nhưng Úy Trì Cung, Tần Quỳnh đám người cực kỳ ngoan cố, bất luận ta hứa dùng chỗ tốt gì, bọn họ đều bất vi sở động ."

Lý Kiến Thành thở dài, vẻ mặt đáng tiếc .

"Nếu không thể nhận mua, vậy diệt trừ bọn họ!"

Mễ Tiểu Hiệp mặt lộ vẻ ngoan lệ, làm một cái tay cắt động tác .

"Diệt trừ ? Cũng không thể được ."

Ai biết Lý Kiến Thành lắc đầu, cười khổ nói .

"Bọn họ đều là trong triều trọng thần, lại là Lý Thế Dân tâm phúc ái tướng, bên người có tầng tầng bảo hộ . Huống hồ Trường An là dưới chân thiên tử, động thủ cũng không dễ dàng ."

Lý Kiến Thành nói như vậy, mà trên thực tế, hắn chỗ nào chỉ là nói một chút . Lý Kiến Thành nhiều lần phái người ám sát Úy Trì Cung đám người, nhưng đều thất bại mà phản hồi .

"Điện hạ nói Trường An không dễ động thủ, vậy có phải hay không nói, trừ Trường An liền có thể ?"

"Rời Trường An ?"

Lý Kiến Thành không khỏi ngẩn ra, nếu như ly khai Trường An, cơ hội quả thực rất nhiều nhiều.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, lại là nhướng mày, Úy Trì Cung loại này đại tướng, ra ngoài nhất định là cầm quân . Đến lúc đó ở trong đại quân, có trùng điệp binh sĩ, ám sát cũng không dễ dàng .

"Điện hạ, Đột Quyết xâm chiếm ta Đại Đường Biên Cảnh, hoàng thượng không phải đang chọn rút tướng soái à."

Hỏa hầu đã không sai biệt lắm, Mễ Tiểu Hiệp không hề vòng quanh, trực tiếp nói .

"Tề Vương điện hạ Hùng Tài Đại Lược, có gì không chờ lệnh Ấn Soái ? Có tốt soái còn thiếu dũng tướng, Tần Vương phủ Úy Trì Cung, Tần Quỳnh đám người dũng mãnh, chính là thí sinh tốt nhất!"

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv . com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

170 ngoan tính toán

". . . Ý ngươi dạ !"

Lý Kiến Thành nao nao, sau đó không khỏi hai mắt tỏa sáng .

Chính như lời vừa mới nói, ở trong thành Trường An không dễ giết người, nhưng rời Trường An liền có thể nhiều. Ở đại quân dưới sự bảo vệ không tốt ám sát, nhưng nếu như chủ soái là Lý Nguyên Cát, vậy coi là chuyện khác .

Chiến trường hung hiểm, đến lúc đó thậm chí căn bản không cần làm cái gì ám sát, Lý Nguyên Cát tùy tiện một cái mệnh lệnh, đều có thể để cho Tần Quỳnh, Úy Trì Cung bọn họ chịu chết!

"Kế này rất hay! Rất hay a!"

Càng nghĩ càng thấy được được không, hơn nữa lúc này Đột Quyết xâm chiếm, chính là tuyệt hảo cơ hội . Vừa nghĩ tới có thể diệt trừ Tần Quỳnh đám người, Lý Kiến Thành liền lại là một trận đại hỉ, đứng dậy đi tới Mễ Tiểu Hiệp trước mặt, dùng sức vỗ bả vai hắn tán thán .

"Gợi ý: Đã bị Lý Kiến Thành coi trọng tín nhiệm, thu được chìa khoá một bả!"

Đúng lúc này, một cái gợi ý chợt nhớ tới, một bả ngân sắc chìa khoá xuất hiện ở Trữ Vật Không Gian .

". . . Thành!"

Chứng kiến chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng không khỏi vui vẻ .

Trong phủ thái tử phủ ngân bảo rương, cần muốn đi vào Thái Tử Đảng hạch tâm, thu được Lý Kiến Thành tín nhiệm mới có thể thu được được chìa khoá . Mễ Tiểu Hiệp liên tiếp mấy cái kế sách, thành công thu được Lý Kiến Thành sơ bộ tín nhiệm, mà lúc này một cái ngoan tính toán, rốt cục đạt thành điều

kiện!

"Việc này không nên chậm trễ! Việc này không nên chậm trễ!"

Tiếp tục lại cổ vũ Mễ Tiểu Hiệp vài câu, Lý Kiến Thành lập tức xuất phủ, đi vào Tề Vương Phủ . Hắn muốn cùng Lý Nguyên Cát cùng đi gặp Lý Uyên, sau đó xin đi giết giặc Ấn Soái, đồng thời đem Tần Vương phủ tướng lĩnh cần tới!

Nhìn bên ngoài, hiện tại đã là chạng vạng, các loại Lý Kiến Thành cùng Lý Uyên nói xong, làm sao cũng phải buổi tối . Mễ Tiểu Hiệp tâm lý suy tư, nếu như Lý Kiến Thành đêm nay ở lại hoàng cung, hắn vừa lúc nhân cơ hội đi Nội Phủ mở bảo rương!

"Tần tướng quân, Uất Trì tướng quân, cũng chớ có trách ta ."

Ly khai thiên thính đi trên đường, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng mang theo một nụ cười lạnh lùng .

Chính là các làm chủ, không cần biết ngươi là cái gì lịch sử danh tướng, nếu mọi người lập trường bất đồng, vậy cũng chỉ có ngươi chết ta sống! Dù sao, nếu như Mễ Tiểu Hiệp rơi xuống trong tay bọn họ, tuyệt đối cũng sống không .

Đương nhiên, Tần Quỳnh, Úy Trì Cung chết sống, thật Mễ Tiểu Hiệp cũng không quan tâm . Lần này hắn rời này ngoan tính toán, chủ yếu là kinh sợ Lý Thế Dân . Mễ Tiểu Hiệp suy đoán, Lý Thế Dân nhận được tin tức nhất định kinh hãi, dù sao cái này không khác nào chém hắn phụ tá đắc lực .

Mà dưới tình huống như vậy, Lý Thế Dân còn có thể theo đuổi Mễ Tiểu Hiệp mặc kệ sao? Nhưng không giết được Mễ Tiểu Hiệp, vậy cũng chỉ có thể thu mua . Mà muốn thu mua Mễ Tiểu Hiệp, nhất định phải ưng thuận Đan Thư Thiết Khoán hứa hẹn!

"Ha ha, thống khoái!"

Đầu tiên là đạt được Thái Tử Phủ bảo rương chìa khoá, hiện tại mục đích cũng sắp đạt thành, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười to hai tiếng, trong lòng một trận vui sướng .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp không biết là, Lý Thế Dân nhận được tin tức còn muốn so với dự đoán sớm nhiều lắm . Ở Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát tiến cung sau đó, Lý Thế Dân mang theo Trưởng Tôn Vô Kỵ đám trọng thần, cũng vội vội vàng vàng tiến cung gặp vua .

Đột Quyết mười vạn đại quân, tuy là khí thế hung hung, nhưng không có khả năng chân chính lay động Đại Đường . Nhưng cái này lại trở thành một cơ hội, Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân mâu thuẫn rất có thể vì vậy bạo phát, Huyền Vũ Môn Chi Biến, có lẽ sẽ dùng một loại hình thức khác sớm bắt đầu!

Đương nhiên, làm sự tình thôi động giả Mễ Tiểu Hiệp, đối với cái này chút hoàn toàn không biết .

Đêm nay Mễ Tiểu Hiệp ở lại Thái Tử Phủ, đang nghỉ ngơi gian phòng an tâm nhập định tu luyện . Như vậy nhoáng lên mấy giờ, đợi được đêm khuya thời gian, nhưng không gặp Lý Kiến Thành hồi phủ .

"Xem ra đêm nay không trở lại ."

Vừa nhiên lúc này vẫn chưa về, hẳn là bị Lý Uyên ở lại hoàng cung .

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, tiếp tục thay y phục dạ hành, lặng lẽ xuất môn, trực tiếp chạy về phía Nội Phủ .

Đêm nay không phải Mễ Tiểu Hiệp phụ trách thủ vệ, thật từ Mễ Tiểu Hiệp bị Lý Kiến Thành coi trọng, những chuyện nhỏ nhặt này sẽ không người còn dám phiền phức hắn . Nhưng hắn chức quan dù sao vẫn là thái tử xá nhân, hiểu rõ thủ vệ tình huống quả thực dễ như trở bàn tay .

Trước khi đã tới một lần, coi như là quen việc dễ làm, dựa theo tiểu địa đồ biểu hiện thẳng đến bảo rương . Cẩn thận một chút tránh được tuần tra thị vệ, sau nửa canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp đi tới Lý Kiến Thành phòng ngủ trước .

"Mở cho ta ."

Trên cửa đổi lại đem tân khóa, Mễ Tiểu Hiệp Trảm Yêu Kiếm vung lên, lần thứ hai chém thành hai mảnh, sau đó đẩy cửa đi vào .

Xoay người yểm tốt cửa phòng, tiếp tục liền chạy về phía phòng trong bảo rương .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

"Mở ra!"

Vẫn là đầu giường vị trí, Mễ Tiểu Hiệp đưa tay đụng chạm bảo rương, được nhắc nhở ngay sau đó hạ đạt chỉ lệnh .

"Gợi ý: Thu được Long Khí một phần!"

Bảo rương mở ra, gợi ý lần nữa vang lên .

"Long Khí ?"

Chỉ thấy bên trong một đoàn kim hoàng sắc khí thể, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra .

Thái Tử Phủ cũng không phải là tu luyện tràng sở, cho nên không quá có thể khai ra cùng tu luyện tương quan vật phẩm . Mễ Tiểu Hiệp trước khi cũng rất tốt kỳ, con này ngân bảo rương đến tột cùng sẽ mở rời cái gì .

Mặc dù có qua rất nhiều thiết tưởng, nhưng lúc này khai ra Long Khí, Mễ Tiểu Hiệp làm thế nào cũng không nghĩ tới . Bởi vì ... này cái gọi là Long Khí, hắn căn bản không biết là cái gì!

"Rồi hãy nói ."

Đem Long Khí nhặt, Mễ Tiểu Hiệp lui ra khỏi phòng . Lúc này vẫn còn ở trong phủ thái tử phủ, cũng không an toàn, rời đi trước rồi hãy nói .

Bộ dạng so với lúc tới, trở lại còn phải nhanh hơn một cái, Mễ Tiểu Hiệp vẫn là né qua thủ vệ, thuận lợi rời Nội Phủ, sau đó trực tiếp trở lại hắn nghỉ ngơi gian phòng .

Thay cho y phục dạ hành cất xong, sau đó lại thay toàn thân áo ngủ ngồi vào trên giường, tất cả vết tích xóa đi, thật giống như chưa bao giờ ra khỏi môn giống nhau, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới thở phào một cái .

"Đến là cái gì chứ ."

Hoàn toàn an toàn, Mễ Tiểu Hiệp mới bắt đầu kiểm tra Long Khí giới thiệu .

"Long Khí: Chân Long khí tức, nhưng đề thăng Long Tộc huyết mạch độ tinh khiết!"

Giới thiệu rất ngắn, nhưng khi sau khi xem xong, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại là ngẩn ra, thứ tốt a! Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại tường tra xem Long Khí tin tức ghi chú, không khỏi lại là một trận mừng rỡ, quả nhiên là đồ tốt!

Lý Kiến Thành là thái tử thái tử, Trung Thổ Đế Vương dùng long vì đồ đằng, Thái Tử Phủ khai ra Long Khí ngược lại cũng hợp lý . Nhưng cái này Long Khí tác dụng, dĩ nhiên có thể đề thăng Long Tộc huyết mạch độ tinh khiết, xác thực cường đại .

Đối với Yêu Tộc mà nói, thực lực cường đại hay không, trừ tu vị đẳng cấp ở ngoài, tối trọng yếu chính là từ thân huyết mạch . Thần Thú, Linh Thú, coi như còn không có lớn lên, cũng so với phổ thông Yêu Thú lợi hại nhiều.

" Đúng."

Nếu muốn sử dụng Long Khí, cần được có Long Tộc huyết mạch . Mễ Tiểu Hiệp là thuần khiết Nhân Tộc, đương nhiên không phù hợp điều kiện . Nhưng ngẫm lại, bên cạnh hắn thật là có một cái phù hợp điều kiện, đó chính là Tiểu Hắc .

Lại nói tiếp, Tiểu Hắc toàn thân bĩ khí, hơn nữa tiện cực kì. Nhưng từ hắn vô duyên vô cớ cùng Mễ Tiểu Hiệp, vẫn chở hắn hối hả ngược xuôi, lập được không ít công lao, khổ lao .

"Chính là hắn!"

Rồi hãy nói, Mễ Tiểu Hiệp dường như cũng không chọn được chọn .

Sau đó suốt đêm không nói chuyện, thẳng đến sáng sớm ngày thứ hai, Lý Kiến Thành vẫn chưa về . Mễ Tiểu Hiệp ly khai Thái Tử Phủ, trở lại chính hắn sân, thẳng đến chuồng ngựa .

". . ."

Chuồng ngựa Lý Hữu vài thớt hảo mã, Tiểu Hắc đã ở trong . Nhưng hiển nhiên, hắn ngựa đều sợ hãi Tiểu Hắc, từng cái lẫn tránh xa xa . Mà vị Hắc Đại Ca,, lúc này đang ở khò khò ngủ say .

Nhưng để cho Mễ Tiểu Hiệp không nói gì là, hắn ngựa đều là đứng đang ngủ, hắn là nằm, hơn nữa còn là ngửa mặt nằm! Chỉ thấy Tiểu Hắc bốn vó trùng thiên, lộ đồng dạng đen bóng cái bụng, đang toét miệng khò khè vang động trời .

"Gợi ý: Có hay không đối với Tiểu Hắc sử dụng Long Khí ."

Mễ Tiểu Hiệp đi tới Tiểu Hắc hai bên trái phải, lấy ra Long Khí tuyển chọn sử dụng, lúc này thu được một cái xác nhận gợi ý .

". . . Sử dụng ."

Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ thở dài, thật hắn thật muốn nói không sử dụng, hàng này tiện dạng thực sự khiến người ta yêu không đứng dậy .

Ông!

Sau khi xác nhận, chỉ nghe 1 tiếng ông hưởng, Long Khí bay lên, sau đó sưu một cái dung nhập Tiểu Hắc thân thể .

Thở hổn hển!

Vừa rồi vẫn còn ngủ say Tiểu Hắc, đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, một cái xoay người đứng lên . Mở mắt ra vừa vặn chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp, sau đó hàng này dĩ nhiên cau mày một cái!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv . com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

171 điều đi Lưỡng Giới Sơn

Tiểu Hắc nhìn Mễ Tiểu Hiệp, dường như đang nói, ngươi làm tóc đây, quấy rối Bản Đại Gia ngủ .

Mễ Tiểu Hiệp cũng nhìn Tiểu Hắc, nháy mắt mấy cái vẻ mặt kinh ngạc . Đang sử dụng Long Khí sau đó, Tiểu Hắc danh xưng dĩ nhiên phát sinh biến hóa . Vẫn là hồng sắc, nhưng đẳng cấp đã biến thành LV 5!

Tiểu Hắc mới vừa rồi còn là Tam Trọng Thiên tu vị, một đoàn Long Khí, liên thăng hai cấp!

Hí!

Tiểu Hắc mới vừa tỉnh ngủ, còn có chút mông vòng . Nhưng rất nhanh, hắn cũng phát hiện tự thân biến hóa . Tại chỗ chuyển hai vòng, cùng loại Mễ Tiểu Hiệp Nội Thị kiểm tra, sau đó thật dài mặt ngựa trong nháy mắt mặt mày rạng rỡ .

Thở hổn hển!

Tiểu Hắc dường như minh bạch phát sinh cái gì, biết là Mễ Tiểu Hiệp trợ giúp hắn . Chỗ nào còn có mới vừa mới rời giường khí, hiện tại vẻ mặt nịnh nọt, toét miệng không được cọ xát Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi chết khai điểm đi."

Mễ Tiểu Hiệp trợn mắt một cái, hàng này thực sự quá tiện, ghét bỏ đẩy ra .

"Lôi kéo làm quen cũng vô dụng, không có, thì nhiều như vậy, đều cho ngươi ."

Hừ!

Mới vừa rồi còn nịnh bợ lấy lòng, vừa nghe không có, Tiểu Hắc lập tức cải biến sắc mặt, chẳng đáng khinh rên một tiếng, sau đó tiếp tục nằm ngủ .

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt không nói gì, hàng này cũng quá hiện thực đi!

"Quái . . ."

Nhìn nhưng ngửa người lên khò khò ngủ say Tiểu Hắc, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận buồn bực .

Lúc trước ở Bích Châu Mã Vương Cốc, nguyên bản không còn cách nào thu phục Tiểu Hắc, kết quả Mễ Tiểu Hiệp sáng ngời Phục Ma Kiếm, Tiểu Hắc liền không hiểu hay khuất phục . Sau lại theo Mễ Tiểu Hiệp, tuy là việc xấu loang lổ, nhưng vẫn không có gì nhị tâm .

Nhưng để cho Mễ Tiểu Hiệp vẫn kỳ quái là, Tiểu Hắc Chân Long Huyết Mạch nồng nặc, trí tuệ lại cực cao, tu vị lẽ ra nên tiến triển cực nhanh mới đúng. Nhưng thời gian dài như vậy trôi qua, hắn vẫn dừng lại ở Tam Trọng Thiên tu vị .

Thẳng đến vừa rồi sử dụng một đoàn Long Khí, lúc này mới liên thăng hai cấp . Mễ Tiểu Hiệp đoán, coi như Tiểu Hắc lại lại không thương tu luyện, cũng không trở thành không hề tiến thêm . Lẽ nào hắn cùng với người bên ngoài bất đồng, cần Long Khí mới có thể tăng cao tu vi ? Lại hoặc là hắn nguyên nhân ?

". . . Rồi hãy nói ."

Nguyên nhân cụ thể đây là cái gì, chẳng qua là lúc này điểm ấy manh mối, thực sự không nghĩ ra . Tiểu Hắc trí tuệ rất cao, hắn vẫn không có gì gợi ý, nói vậy có nguyên nhân khác .

Nếu Tiểu Hắc không nói, Mễ Tiểu Hiệp đơn giản cũng không vấn .

Tạm thời không quan tâm những chuyện đó, Mễ Tiểu Hiệp phản hồi Thái Tử Phủ, hiện tại đã là buổi trưa, Lý Kiến Thành cũng nên trở về .

"Mễ đại nhân, ngài xem như trở về, Thái Tử Điện Hạ đang tìm ngài đây."

Mới vừa vào Thái Tử Phủ, thì có một gã hạ nhân chào đón, đối với Mễ Tiểu Hiệp sốt ruột nói ra .

" Được, ta liền tới đây ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, bước nhanh đi gặp Lý Kiến Thành .

Lý Kiến Thành đã trở về, hơn nữa gấp gáp như vậy tìm hắn, xem ra sự tình đã có kết quả . Nhưng đến có thành công hay không, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám xác định, dù sao đó là một đại động tác, nói vậy sẽ không quá thuận lợi .

Sau một lát, Mễ Tiểu Hiệp đi tới thiên thính, chỉ có Lý Kiến Thành một người ở .

"Điện hạ, sự tình như thế nào ?"

"Thành một nửa ."

Mới vừa vào cửa, Mễ Tiểu Hiệp liền khẩn cấp hỏi. Lý Kiến Thành cười cười, tiếp tục lại thở dài .

"Một nửa ?"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nhướng mày, cái gì gọi là thành một nửa .

"Ngươi ngồi xuống trước, nghe ta chậm rãi nói ."

Hai người ngồi xuống, Lý Kiến Thành cặn kẽ giảng thuật tối hôm qua tình huống .

Dựa theo Mễ Tiểu Hiệp chủ ý, Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát cùng nhau tiến cung, chủ động xin đi giết giặc Ấn Soái, đồng thời điểm danh muốn Tần Quỳnh, Úy Trì Cung các loại Tần phủ tướng lĩnh làm tiên phong .

Nguyên bản sự tình tiến triển thuận lợi, Lý Uyên sẽ gật đầu đáp lại, người nào nghĩ tới Lý Thế Dân cùng Trưởng Tôn Vô Kỵ đúng lúc chạy tới . Một là chủ động tranh đoạt chủ soái vị trí, hai là từ chối Tần Quỳnh, Úy Trì Cung đám người vết thương cũ trong người, tạm thời khó có thể ra chiến trường .

Nếu như Lý Thế Dân làm soái, kế hoạch trong nháy mắt triệt trở thành phế thãi . Hơn nữa Lý Thế Dân vốn là công cao rung trời, nếu như lại lập quân công, là vì lại chưởng binh quyền, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì .

Cho nên trong hoàng cung, Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân kịch liệt biện luận, vẫn tranh chấp đến đêm khuya . Cuối cùng Lý Uyên khoát khoát tay, nói chủ soái vị trí dung sau đó mới nghị .

". . . Không thành ?"

Nghe đến đó, Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, nếu như Lý Nguyên Cát không thể là soái, coi như Tần Quỳnh, Úy Trì Cung bọn họ xuất chinh, cũng không có chút ý nghĩa nào .

"Không thể không thành, mà là thành một nửa ."

Lý Kiến Thành nhìn Mễ Tiểu Hiệp, tiếp tục tự thuật .

Lần này Bình Dương công chúa cầu viện, trừ thỉnh cầu triều đình phái ra đại quân, mặt khác còn muốn cầu một ít người tu đạo theo quân . Bởi vì Đột Quyết trong quân một ít Vu Sư, thi triển Cổ Độc, Chú Thuật, xác thực tạo thành không phiền toái nhỏ .

Cho nên Lý Uyên quyết định, để cho Tần Vương phủ thập nhị thượng tiên, cùng với Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán, bước tiếp theo đi trước Lưỡng Giới Sơn trợ giúp .

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, còn nói thành công một nửa .

Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành tranh đoạt Hoàng Vị, phía sau Hữu Đạo giáo, Phật Giáo chống đỡ . Nhưng Nhân Tộc sự vụ tự gánh vác, Phật Đạo

cũng không tốt trực tiếp nhúng tay can thiệp . Cho nên song phương Đại Năng, chỉ có thể giấu ở phía sau màn .

Nhưng Dục Giới tu vị bên trong, hơn nữa nguyên bản là ở Phàm Trần tu luyện bất đồng, không bị cái này hạn chế . Vì tăng mạnh Lý Thế Dân, Lý Kiến Thành ở Trường An thực lực, Đạo Giáo, Phật Giáo mỗi người cho bọn hắn tìm chút giúp đỡ .

Đây chính là cái gọi là Tần Vương phủ thập nhị thượng tiên, Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán, bọn họ đĩ nhiên không phải Tiên Phật, tu vị chẳng qua là Dục Giới cực hạn Lục Trọng Thiên mà thôi .

Nhân số mặc dù không nhiều, nhưng đủ để một người địch thiên quân! Đang không có quân quyền, hơn nữa tương đối phong bế trong thành Trường An, liền lộ ra vô cùng trọng yếu . Dù sao trong thành Trường An, Lý Kiến Thành chỉ có hai nghìn Tư Quân, mà Lý Thế Dân mới 800 Tư Quân .

"Quả thực là một chuyện tốt ."

Thập nhị thượng tiên nhân số mặc dù không như Thập Bát La Hán, nhưng thực lực tổng hợp trái lại càng mạnh . Có người nói, bọn họ mỗi người đều có thể một môn Thiên Thư thần thông!

Ở Phàm Trần tìm được thập nhị tên Dục Giới cực hạn, đồng thời tu luyện qua Thiên Thư cao thủ, không thể không nói, Đạo Giáo thế lực quả thực cao hơn nữa qua Phật Giáo .

Lúc này lưỡng phủ cao thủ đều bị mức độ đi, nhìn như các đánh ba mươi lớn bản . Nhưng trên thực tế, đối với Thái Tử Phủ mà nói, tương đương với dùng Tốt đổi lại xe, trên thực tế là kiếm .

Hơn nữa chỉ cần những cao thủ này mức độ đi, Thái Tử Phủ hai nghìn tinh binh, đối với Tần Vương phủ 800 Tư Quân, liền chiếm ưu thế tuyệt đối!

"Bất quá còn có một chút ."

Lúc này Lý Kiến Thành mở miệng lần nữa, nhìn Mễ Tiểu Hiệp nói ra .

"Trừ bọn họ ở ngoài, ngươi cũng bị điều đi Lưỡng Giới Sơn ."

". . . Người nào ? Ta!"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, làm sao đem hắn cũng nhấc lên .

Lý Kiến Thành thở dài, cũng là mặt mang Bất Xá . Hắn đã đem Mễ Tiểu Hiệp y theo vì người nhiều mưu trí, lúc này điều đi Lưỡng Giới Sơn, tương đương với phế hắn bên cạnh đầu não .

"Bất quá nói chuyện cũng tốt, chỉ có ngươi cùng theo một lúc, ta mới có thể yên tâm ."

Nhưng ngay sau đó, Lý Kiến Thành lại vỗ vỗ Mễ Tiểu Hiệp vai, vẻ mặt trịnh trọng .

Tần Vương phủ thập nhị thượng tiên bị điều hướng Lưỡng Giới Sơn, nhưng bọn họ đều là người tu đạo, có các loại thần thông pháp bảo . Một ngày Trường An chuyện phát sinh, bọn họ hoàn toàn có thể trong nháy mắt trở về!

Cho nên phải muốn đưa bọn họ hoàn toàn ở lại Lưỡng Giới Sơn, phải có người kiềm chế . Chỉ dựa vào Thập Bát La Hán, Lý Kiến Thành vẫn là không yên lòng . Nhưng nếu có Mễ Tiểu Hiệp cùng nhau đi tới, cũng không giống nhau .

Đầu tiên Mễ Tiểu Hiệp tự thân tu vị cao thâm, tối trọng yếu là, Lưỡng Giới Sơn hắn có người quen a . Hiện tại Lưỡng Giới Sơn chủ soái Lý Tú Ninh, chính là Mễ Tiểu Hiệp lớn nhất ỷ lại!

"Ngươi còn không biết, trước đây ngươi thơ làm truyền vào Trường An, Đại Muội sau khi nhìn khen không dứt miệng, vẫn muốn gặp ngươi một lần bản thân . Không nghĩ tới các ngươi không có ở Trường An gặp mặt, trái lại ở Lưỡng Giới Sơn gặp phải, cộng đồng chiến đấu, tình nghĩa tự nhiên không thể tầm thường so sánh ."

Lý Kiến Thành tối cười cười, sau đó lại trịnh trọng ăn nói nói ra .

"Nếu không phải địch thập nhị thượng tiên, nhưng hướng Đại Muội tìm xin giúp đỡ, tuy là nàng không gặp qua với thiên hướng bên đó . Nhưng chỉ là đem thập nhị thượng tiên đặt tại Lưỡng Giới Sơn, ta nghĩ hắn sẽ giúp ngươi ."

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp sững sờ thần, gật đầu .

Lúc này hắn mới biết được, nguyên lai Lý Tú Ninh xem sớm qua hắn thi văn, còn ban đầu ở Lưỡng Giới Sơn như vậy chiếu cố tín nhiệm .

"Nhớ kỹ! Nhất định phải đem thập nhị thượng tiên đặt tại Lưỡng Giới Sơn!"

Lại thương nghị một hồi, Lý Kiến Thành cuối cùng không quên trịnh trọng ăn nói . Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, lúc này mới lui ly khai .

Trở lại trên đường, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi chau mày, từ Lý Kiến Thành trong giọng nói, hắn mơ hồ cảm giác gian khổ muốn tới . Mà Mễ Tiểu Hiệp mới vừa trở lại nơi ở, bỗng nhiên thu được Tần Vương phủ mật thư, có người muốn gặp hắn!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv . com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

172 gian khổ muốn tới

Vẫn là một gian người dân bình thường ở, Mễ Tiểu Hiệp chứng kiến Trưởng Tôn Vô Kỵ, nhưng hắn là đứng . Mặt khác có một gã Thần Vũ nam tử, ngồi ngay ngắn ở phía trước .

Trừ Trưởng Tôn Vô Kỵ ở ngoài, còn có hai gã đạo sĩ, danh xưng đều là hồng sắc LV 6, phân biệt đứng ở nam tử hai bên . Ngoài ra còn có không có cao thủ Ẩn Tàng Tại Ám chỗ, Mễ Tiểu Hiệp ước đoán có .

Lớn như vậy phô trương, trừ Lý Thế Dân còn có thể là ai!

Lại nói tiếp, đây là Mễ Tiểu Hiệp lần đầu tiên thấy Lý Thế Dân . Không hổ là trong lịch sử Thiên Cổ Nhất Đế, bất luận tướng mạo hay là khí chất, đều vượt xa thường nhân . Đỉnh đầu nồng nặc kim sắc Hoàng Khí, hình như Chân Long!

Trong phòng chỉ có một cái ghế, chính là Lý Thế Dân dưới mông tờ kia , Mễ Tiểu Hiệp chỉ có thể đứng ở hắn đối diện .

"Ta đáp ứng ban thưởng ngươi Đan Thư Thiết Khoán ."

Mễ Tiểu Hiệp còn chưa mở miệng, Lý Thế Dân trước tiên trực tiếp nói .

"Há, vậy muốn ta làm cái gì ."

Trước khi tới Mễ Tiểu Hiệp cũng đã đoán được, nếu mọi người đều là người thông minh, vậy cũng không cần lời vô ích .

"Rất đơn giản, ta muốn ngươi đem Thập Bát La Hán ở lại Lưỡng Giới Sơn!"

Lý Thế Dân nhìn Mễ Tiểu Hiệp, biểu tình nghiêm túc nói ra .

"Bất luận thành Trường An phát sinh cái gì, ta không hy vọng ở chỗ này chứng kiến bọn họ hoặc là ngươi!"

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp hơi hơi ngẩn ra, cái này cùng hắn muốn nhưng cũng không giống nhau, thoáng suy tư, cười cười nói .

"Nếu như vậy, như vậy Đan Thư Thiết Khoán, ta muốn đương kim hoàng thượng ban tặng!"

". . . Có thể!"

Lý Thế Dân cau nhíu mày một cái, nhưng vẫn là rất nhanh gật đầu đáp lại .

Nếu như là Lý Thế Dân sau khi lên ngôi ban tặng, một ngày Mễ Tiểu Hiệp phạm trọng tội, hắn còn có thể mặt dày thu hồi . Nhưng nếu như là Lý Uyên ban tặng, vậy hoàn toàn bất đồng .

Cho dù Lý Thế Dân làm Hoàng Đế, hắn dù sao vẫn là con trai của Lý Uyên . Con trai thu hồi phụ thân ban tặng Đan Thư Thiết Khoán, sẽ bị người trong thiên hạ chế nhạo!

Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên đưa ra để cho Lý Uyên ban tặng, không thể không nói, tuy là điều kiện không thay đổi, nhưng thật đã trúng đường tăng giá cả . Mà Lý Thế Dân không hổ là Thiên Cổ Nhất Đế, lúc này cũng đã có thể thấy được chút ít, làm việc quyết đoán quyết tuyệt!

Sau đó, Lý Thế Dân cho Mễ Tiểu Hiệp lưu lại một phần bằng chứng, cam đoan chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp hoàn thành nhiệm vụ, hắn sẽ thực hiện lời hứa . Có

bằng chứng, Mễ Tiểu Hiệp yên tâm rất nhiều, dù sao loại chuyện này không thể chỉ bằng vào miệng quân tử ước định .

Tất cả thỏa đáng, Mễ Tiểu Hiệp lúc này xoay người ly khai .

"Không đúng . . ."

Đi trên đường, nghĩ Lý Thế Dân yêu cầu, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi khẽ nhíu mày .

Trước khi tới, Mễ Tiểu Hiệp liền đoán được Lý Thế Dân sẽ đáp lại hắn yêu cầu, nguyên tưởng rằng Lý Thế Dân sẽ làm hắn cố ý nhường, không được ngăn cản thập nhị thượng tiên phản hồi Trường An .

Nhưng Vạn Vạn không nghĩ tới, cũng chỉ là ngăn cản Thập Bát La Hán. Lại nói tiếp, yêu cầu này cùng Lý Kiến Thành mệnh lệnh, có gì tương tự a .

Lý Kiến Thành sở dĩ làm như thế, là bởi vì ở Trường An trong, hắn binh lực giữ lấy ưu thế . Chỉ cần thập nhị thượng tiên không đến chuyện xấu, hắn ắt có niềm tin giết chết Lý Thế Dân!

Nhưng lúc này Lý Thế Dân cũng như vậy yêu cầu, lẽ nào hắn có nắm chắc, dùng chính là 800 Tư Quân, giết chết Lý Kiến Thành hai nghìn tinh binh ?

"Không đúng!"

Mễ Tiểu Hiệp lắc đầu, 800 làm sao cũng không làm hơn hai nghìn . Nhưng Lý Thế Dân tuyệt đối không phải là một kẻ ngu si, nói cách khác ở phương diện, hắn có Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Kiến CD không biết dựa!

"Đến tột cùng là cái gì chứ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp ngưng mi suy tư, nhưng là thế nào cũng nghĩ không ra .

Phải biết rằng, ở Mễ Tiểu Hiệp dưới sự nhắc nhở, Lý Kiến Thành đã thu mua Huyền Vũ Môn đại lượng Thủ Tướng . Nếu như muốn cùng trong lịch sử giống nhau, lợi dụng số ít binh lực ở Huyền Vũ Môn mai phục ám sát, bây giờ căn bản không thể thực hiện được .

"Mặc kệ!"

Nếu không nghĩ ra, liền đơn giản không muốn . Ngược lại Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành ai thắng ai thua, cuối cùng người nào làm Hoàng Đế, đối với Mễ Tiểu Hiệp mà nói đều giống nhau!

Hắn đã đạp lên Lý Thế Dân chiếc thuyền này, hiện tại chân đứng hai thuyền, sau đó mặc kệ người nào giang sơn, Mễ Tiểu Hiệp đều kiếm bộn không lỗ!

Mặt khác, thập nhị thượng tiên tuy là mạnh hơn Thập Bát La Hán, nhưng thực lực chênh lệch không là rất lớn . Mễ Tiểu Hiệp hai đầu mân mê, đem song phương đều ngưng lại ở Lưỡng Giới Sơn, không khó lắm!

"Sắp trở trời ."

Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt Thiên Không, một mảnh đen nhánh không có một vì sao, không khỏi lẩm bẩm nói một câu .

Từ Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân biểu hiện đến xem, bọn họ đều đã chuẩn bị động thủ!

Bây giờ là Võ Đức tám năm, nguyên bản muốn ở Võ Đức chín năm phát sinh Huyền Vũ Môn Chi Biến, ở Mễ Tiểu Hiệp vô ý thức dưới sự thôi thúc, đã có sớm điềm báo trước!

Tháng sáu mười lăm, dưới thánh chỉ đạt đến, thái tử xá nhân Mễ Tiểu Hiệp, thăng chức vì Chính Tứ Phẩm thượng trung Vũ tướng quân. Tức khắc đi Lưỡng Giới Sơn, tương trợ Bình Dương công chúa thủ quan, ngăn cản Đột Quyết đại quân!

Mặt khác, thái tử cùng Tần Vương lần lượt tấu lên, tiến cử trong phủ Dị Sĩ mười tám người, mười hai người, ra sức vì nước cùng nhau đi tới Lưỡng Giới Sơn .

Nước chảy đi hết, tân nhậm trung Vũ tướng quân Mễ Tiểu Hiệp, cùng Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán, Tần Vương phủ thập nhị thượng tiên, cùng ngày cùng đi .

"Quả nhiên đều là Dục Giới cực hạn ."

Trên đường, Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Tiểu Hắc, không nhanh không chậm theo đội ngũ phía sau, quét số lượng liếc mắt mọi người danh xưng, toàn bộ đều là hồng sắc LV 6 .

Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán, trước khi ở Thái Tử Phủ có chút đã gặp . Mà Tần Vương phủ thập nhị thượng tiên, cũng có hai người quen mặt, đang là ngày hôm qua Lý Thế Dân bên người hai người kia .

Ở về số người, Thái Tử Phủ rõ ràng chiếm ưu thế, bề ngoài xem như là Mễ Tiểu Hiệp, tổng cộng có mười chín người . Nhưng trên thực tế, Tần Vương phủ đạo sĩ muốn càng thêm lợi hại, nói là mỗi người chí ít sẽ một môn Thiên Thư thần thông .

Trừ pháp thuật thần thông ở ngoài, những người này trên người khẳng định còn có pháp bảo lợi hại, đan dược! Nếu tu vị không thể vượt qua Dục Giới phạm trù, cũng chỉ có thể dựa vào ngoại lực bổ túc .

Hơn nữa một vật, mỗi người bọn họ trên người hẳn là đều có, đó chính là trong nháy mắt trở lại Trường An mượn tiền Phù!

"Đại sư, nếu như động thủ, ngươi có bao nhiêu phần thắng ."

Kỵ mã chạy tới một gã lão hòa thượng bên người, Mễ Tiểu Hiệp cười hỏi. Lão hòa thượng này Pháp Danh Viên Minh, là đám này trọc đầu.

"A di đà phật, người xuất gia không nói dối, nếu như Mễ tướng quân không ra tay, đơn dựa vào chúng ta tăng chúng, chỉ có năm phần mười phần thắng ."

Viên Minh tuyên một tiếng niệm phật, cười cười nói .

Ý hắn rất rõ ràng, nếu như Mễ Tiểu Hiệp không ra tay, phần thắng 5-5 . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp nhất định sẽ xuất thủ a, vậy bọn họ phần thắng sẽ chỗ cao một bậc .

"Ta đây liền yên tâm ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, một bộ như trút được gánh nặng dáng dấp .

Trên thực tế, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng âm thầm hèn mọn . Cái gì người xuất gia không nói dối ngữ, lão hòa thượng này rõ ràng trợn tròn mắt nói mò, bọn họ nhiều lắm tứ thành phần thắng!

Nhưng nếu như Mễ Tiểu Hiệp xuất thủ, phần thắng chí ít sẽ tăng lên đến Lục Thành! Phải biết rằng, Mễ Tiểu Hiệp cũng không là chiến đấu một mình .

Mễ Tiểu Hiệp bản thân Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên, mặt khác Tiểu Hắc đã Ngũ Trọng Thiên tu vị, Sửu Nô cũng đã Ngũ Trọng Thiên tu vị, Ngũ Quỷ toàn bộ Nhị Trọng Thiên tu vị .

Bọn họ những thứ này cộng lại, có thể thắng dễ dàng Tần Vương phủ hai gã đạo sĩ!

Sau đó, mọi người đều là miệt mài gấp rút lên đường .

Song phương các làm chủ, có thể nói là Thủy Hỏa Bất Dung, vừa nói sĩ vừa cùng còn, nhìn qua liền khó chịu . Bất quá dọc theo đường đi, song phương lại bình an vô sự .

Tất cả mọi người rõ ràng, bọn họ tuy là chạy tới Lưỡng Giới Sơn, nhưng then chốt còn tại ở Trường An . Chỉ cần Trường An bên kia bất động, bọn họ cũng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ!

Bất ngờ hòa bình, tất cả mọi người là người tu đạo, nhân số lại thiếu, cho nên gấp rút lên đường tốc độ rất nhanh . Nhoáng lên hơn nửa tháng, trời cao ngày mùng 10 tháng 7, khoảng cách Lưỡng Giới Sơn đã không xa .

"Thì sẽ đến, cũng không biết Hầu ca thế nào ."

Ban đêm cắm trại nghỉ ngơi, Mễ Tiểu Hiệp xen lẫn trong hòa thượng trong đống, lúc này uống hòa thượng nấu cháo loãng, liền kèm theo thịt khô, trong lòng không khỏi nghĩ .

Lại nói tiếp, trước đây Tôn Ngộ Không tiễn Mễ Tiểu Hiệp một cái mở chữ, để cho hắn đến Hoa Quả Sơn Tầm Bảo . Nhưng Hoa Quả Sơn cùng Đại Đường cách xa nhau quá xa, Mễ Tiểu Hiệp vẫn còn không có đi .

"Bảo rương . . ."

Nhắc tới bảo vật, Mễ Tiểu Hiệp liền không khỏi nghĩ tới con kia đặc thù bảo rương . Nhưng chìa khoá yêu cầu là cứu Tôn Ngộ Không rời Ngũ Hành Sơn, tương đương với trực tiếp đối mặt Như Lai Phật Tổ .

"Di . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trong đầu bỗng nhiên linh quang lóe lên, mơ hồ nghĩ đến cái gì, e rằng hắn có thể cứu Tôn Ngộ Không đi ra!

"Cẩn thận!"

Mà đúng lúc này, mới vừa rồi còn đang dùng cơm mọi người, bỗng nhiên đều lấy ra binh khí pháp bảo .

Mễ Tiểu Hiệp cũng trước tiên cảnh giác, Trảm Yêu nắm trong tay . Cách đó không xa trong bụi cỏ, dường như có động tĩnh .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv . com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

173 thi triển thủ đoạn

Nơi này cách Lưỡng Giới Sơn đã không xa, nói cách khác, khoảng cách địch nhân cũng đã không xa!

Tuy là hay là đang Đại Đường cảnh nội, nhưng đối với Đột Quyết Vu Sư mà nói, lặng lẽ xuyên qua Biên Cảnh lẻn vào, thực sự không phải là cái gì việc khó .

Cát . . . Sa Sa . . .

Bốn phía bụi cỏ trong rừng cây, bỗng nhiên không có bất kỳ chim hót thú hống, chỉ có mảnh nhỏ tỏa tiếng va chạm, tựa như tằm cưng gặm ăn lá dâu . Nơi này không có Dong Thủ, mọi người âm thầm cảnh giác, nhưng cũng không có hoảng loạn .

Ông . . . Ong ong . . .

Sau một khắc, âm thanh càng ngày càng rõ, chỉ thấy đông nghịt Phi Trùng từ bốn phương tám hướng tụ đến, kính lao thẳng về phía mọi người .

"Phi Trùng ?"

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, vừa vặn còn có nửa bao thịt khô, giơ tay lên liền ném qua .

Răng rắc . . . Ken két . . .

Thịt khô còn chưa rơi xuống đất, chu vi Phi Trùng trực tiếp đón nhận, trong nháy mắt bao vây thành một cái quả cầu đen . Chỉ nghe được gặm ăn thanh âm, sau đó thoáng qua Phi Trùng tản ra, chỗ nào còn có thịt khô, ngay cả bao vây nhục cảm bao quần áo đều không lưu lại nửa sợi miếng vải .

"Tốt lưu loát tuổi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười khẽ, điều này hiển nhiên là chuyên môn đào tạo Cổ Trùng . Nói như vậy, trong bụi cỏ ẩn dấu nhất định là Đột Quyết Vu Sư không thể nghi ngờ .

Bản thân không lộ diện, làm một ít Tiểu Trùng Tử xung phong, nhưng thật ra cũng phù hợp bọn họ tính cách .

"Nam Mô A Di Đà Phật . . ."

Phi Trùng tốc độ rất nhanh, chỉ lát nữa là phải đạt tới phụ cận . Các hòa thượng tụ chung một chỗ, cùng kêu lên hô to Phật hiệu, chỉ thấy vô số kim sắc chữ vạn từ miệng trong tuôn ra, sau đó hội tụ thành một mảnh, hình thành một cái màn ánh sáng màu vàng, đưa bọn họ toàn bộ tráo đến trong .

"Ta . . ."

Thấy như vậy một màn, Mễ Tiểu Hiệp nháy nháy mắt trong nháy mắt không nói gì, những thứ này hòa thượng đủ không biết xấu hổ, mọi người xem như là đồng bọn, cũng không biết đưa hắn tráo vào trong .

Nhưng Phi Trùng lập tức tới ngay, cũng không có thời gian cùng những thứ này hòa thượng trí khí . Mễ Tiểu Hiệp tấm tựa hòa thượng quang tráo, tạo ra ba tầng Thiết Bố Sam phòng hộ .

Keng keng coong. . .

Thiết Bố Sam Khí Tráo vừa mới tạo ra, vô số Phi Trùng lập tức tụ tập qua đây, trong nháy mắt sẽ cùng Thượng Quang tráo, cùng với Mễ Tiểu Hiệp Khí Tráo bao vây . Phi Trùng dài cứng rắn khẩu khí, keng đang giận phủ lên, phát sinh một trận gõ thủy tinh tiếng vang dòn giã .

"Thật là lợi hại vật nhỏ ."

Thiết Bố Sam mặc dù chỉ là trung phẩm kỹ năng, nhưng lực phòng ngự cũng không kém . Lúc này ở Phi Trùng đốt xuống, dĩ nhiên rất nhanh đã có tán loạn dấu hiệu . Những thứ này Phi Trùng nhìn như yếu đuối, dĩ nhiên có thể gặm ăn Chân Khí!

"Không phải biện pháp a . . ."

Khí Tráo bị Phi Trùng tầng tầng đầy, bốn phía đông nghịt, căn bản nhìn không thấy tình huống bên ngoài . Nếu như tùy ý những thứ này Phi Trùng đốt, cho dù Mễ Tiểu Hiệp Tứ Trọng Thiên Chân Khí, sợ là cũng không thể kéo dài .

"Mở cho ta!"

Muốn muốn đối phó những thứ này Phi Trùng, Mễ Tiểu Hiệp có là thủ đoạn, nhưng ở đạo sĩ, hòa thượng mặt, hắn không nghĩ tới bao nhiêu hiển lộ bản lĩnh . Tiếp tục 1 tiếng quát nhẹ, hình thành Thiết Bố Sam Chân Khí bỗng nhiên rung động, đem mặt trên Phi Trùng toàn bộ văng ra .

Rung động Khí Tráo, chiêu này nhưng thật ra dễ dàng tầm thường, bình thường cũng không có gì lớn dùng, nhưng dùng để đập con ruồi vừa lúc . Đương nhiên, nếu muốn làm đến bước này, đối với Chân Khí bả khống phải tinh chuẩn đúng chỗ .

"Có ý tứ . . ."

Đem Phi Trùng chấn vỡ, thừa dịp hắn Phi Trùng còn không có nhào lên, Mễ Tiểu Hiệp bốn phía tham quan .

Chỉ thấy các hòa thượng ngưng tụ quang tráo, quang tráo phóng xuất Kim Mang, Phi Trùng hơi chút tới gần liền hóa thành bột mịn . Mà lại nhìn đạo sĩ bên kia, chẳng qua là cầm Phất Trần xua đuổi, đem bay lên Phi Trùng đều quét xuống .

"Đạo hữu hơi lui, ta tới!"

Nhưng Phi Trùng thực sự nhiều lắm, Phất Trần căn bản bị xua tan bất tận . Lúc này một gã thấp đạo sĩ béo hét lớn một tiếng, tiến lên một bước, nói chuyện phun ra một con rồng lửa!

Hỏa Diễm hàng dài vô cùng uy mãnh, trong nháy mắt hình thành một cái biển lửa, chẳng những đem sở hữu Phi Trùng đều thôn phệ . Thậm chí dư thế không kiệt, trực tiếp đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp, hòa thượng bên này .

". . . Chửi thề một tiếng !"

Mới vừa rồi còn ở xem náo nhiệt Mễ Tiểu Hiệp, trong nháy mắt bạo nổ một câu chửi bậy . Những đạo sĩ này cũng đủ âm trầm hiểm, dĩ nhiên nhân cơ hội âm nhân . Liền vội vàng đem Thiết Bố Sam chống được mạnh nhất, chuẩn bị chống đỡ Hỏa Diễm .

"Di ?"

Nhưng đúng lúc này, trong lòng bỗng nhiên truyền đến một đoàn ấm áp, Mễ Tiểu Hiệp cúi đầu vừa nhìn, nguyên lai là một cây Xích Sắc Linh Vũ .

Nhớ tới, đây là ban đầu ở Giang Nam đạo, Mễ Tiểu Hiệp đáp án Long Hổ Sơn Cấm Chế, sợi Ngũ Thải Nguyên Thần làm đáp tạ tiễn hắn, nói là có thể Tị Hỏa .

Lúc này vừa lúc thử xem, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, đem Linh Vũ lấy ra . Sau đó chỉ thấy Hỏa Diễm xoắn tới, nhưng khi gặp phải Linh Vũ sau đó, tựu như cùng nước sông gặp phải Ngoan Thạch, trong nháy mắt xa nhau vòng qua .

"Quả nhiên hữu hiệu!"

Hoàn toàn không bị Hỏa Diễm thương tổn, Mễ Tiểu Hiệp một trận mừng rỡ, quả nhiên là kiện bảo bối tốt .

Bất quá dưới so sánh, hòa thượng nhưng là không còn bực này vận may, trong nháy mắt bị ngọn lửa bao vây . Nhưng ngay sau đó để cho Mễ Tiểu Hiệp mở rộng tầm mắt, lồng ánh sáng màu vàng dĩ nhiên cũng có thể ngăn trở Hỏa Diễm, bên trong hòa thượng căn bản không bị quấy nhiễu .

Một cái biển lửa tập kích qua, Phi Trùng đều đã chết cháy . Thấy không làm gì được Mễ Tiểu Hiệp các loại còn, thấp đạo sĩ béo im lặng, lúc này mới đình chỉ phun lửa .

"Mọi người cẩn thận khói độc!"

Mới vừa diệt Phi Trùng, mọi người còn chưa kịp thở phào, bỗng nhiên có người hét lớn một tiếng .

Mọi người cảnh giác, chỉ thấy bị đốt thành tro bụi Phi Trùng, dĩ nhiên toát ra từng luồng khói đen . Những thứ này chuyên môn đào tạo Cổ Trùng, dĩ nhiên có có chứa hiếm thấy Kịch Độc . Lúc này mặc dù bị chết cháy, độc lại mượn Hỏa Diễm thả ra ngoài .

"Nam Mô A Di Đà Phật . . ."

Khói độc tràn ngập khắp nơi đều là, các hòa thượng vừa định triệt hồi quang tráo, tiếp tục hô to 1 tiếng, tiếp tục ngồi xếp bằng . Lại nói tiếp cái này quang tráo quả thực dùng tốt, có thể phòng trùng phòng cháy, bây giờ còn có thể Tị Độc .

So sánh với, Mễ Tiểu Hiệp Thiết Bố Sam sẽ không nghiêm mật như vậy. Tuy là khởi động ba tầng phòng hộ, vẫn còn có chút khói độc tràn lan tiến đến .

"Khói độc mà thôi ."

Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, không sợ chút nào, há miệng đem tràn vào khói độc đều hấp vào trong bụng . Hắn có ăn thần thông, những độc chất này yên đến bao nhiêu liền ăn bao nhiêu .

Bên kia đạo sĩ, đều bịt lại miệng mũi nín hơi, vội vã nhanh chóng lui lại, rất sợ hút vào khói độc . Mà ngay sau đó, lại có một gã cao đạo sĩ gầy đi ra, trong tay Phất Trần vung lên, bình địa cuồng phong nổi lên, đem khói độc trong nháy mắt đều bị xua tan!

"Thổ Diễm, Tá Phong . . ."

Nhìn đến đây, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, đều là Thiên Thư thần thông . Nói những đạo sĩ này mỗi người đều có thể một môn Thiên Thư thần thông, xem ra quả nhiên không giả, chẳng qua là không biết người khác là thần thông gì .

"Đám này man tử chạy thật nhanh ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời gian, một thanh âm vang lên, theo tiếng kêu nhìn lại, quả thực lưỡng cái đầu người trên mặt đất nhanh chóng di động . Mễ Tiểu Hiệp đang buồn bực đây, ngay sau đó đầu người lăn qua một bên, một gã đạo sĩ từ dưới đất chui ra ngoài .

"Chỉ giết hai cái, hơn không đuổi kịp ."

Đạo sĩ kia đem hai người đầu nhặt lên, cười hì hì xông hắn đạo sĩ nói ra .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp mới phát hiện, vừa rồi chỉ có mười một gã đạo sĩ, một gã khác đạo sĩ nguyên lai sát nhân đi .

Vừa rồi nhìn hắn ở trong đất ghé qua, cái này chắc cũng là một môn Thiên Thư thần thông, tên là Thổ Hành, cũng chính là Thổ Độn Thuật .

Mễ Tiểu Hiệp nhãn tình sáng lên, như thế một môn không sai bản lĩnh . Năm đó Phong Thần Chi Chiến, Thổ Hành Tôn chính là bằng vào cửa này bản lĩnh, để cho Chu Quân lớn chịu đau khổ .

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm nhớ kỹ tên đạo sĩ kia, sau đó một ngày đánh nhau, ngược lại là một vướng tay chân đối tượng .

Theo Thổ Hành đạo sĩ sở hữu, tổng cộng 13 tên Vu Sư, bị hắn chém giết hai cái, hơn đều chạy . Tiếp đó, quả nhiên mãi cho đến hừng đông, không còn có gặp phải tập kích .

Bất luận là Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán, vẫn là Tần Vương phủ 12 thượng tiên, cái nào đều là thủ đoạn lợi hại, thật căn bản không sợ Đột Quyết Vu Sư, coi như trở lại cũng chỉ có thể chịu chết mà thôi . Đối thủ của bọn họ, vẫn luôn là đối phương mà thôi .

Không quan tâm cái gì Đột Quyết Vu Sư, mọi người tiếp tục gấp rút lên đường, bất quá chắc là nếm được lợi hại, sau lại vẫn không có ở gặp phải tập kích . Như vậy nhoáng lên mấy ngày, mọi người rốt cục đi tới Lưỡng Giới Sơn xuống .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv . com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

174 rồi đến Ngũ Hành Sơn

Lưỡng Giới Sơn, cũng chính là Ngũ Hành Sơn, Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt một cái, nhưng thật ra cùng lần đầu tới lúc giống nhau .

Ở chỗ sâu trong một mảnh Hắc Vân, là Tinh Quái chỗ tụ tập . Chân núi một mảnh Bạch Vụ, là trấn áp Tôn Ngộ Không chỗ . Mặt khác vùng núi mặt trái, Xích Sắc khí huyết một mạch ngút trời, chính là Đường Quân đại doanh .

Đương nhiên, cũng có bất đồng chỗ, rõ ràng nhất chính là Trường Thành . Dọc theo Biên Cảnh phương hướng kéo dài, giống như một cái nằm ngang hàng dài, đem Thát Đát cùng Đại Đường tách ra .

Lúc trước Mễ Tiểu Hiệp càn quét Bích Châu gom góp phí dụng, tu kiến chỗ ngồi này Trường Thành . Chẳng qua là vì bài trừ chân núi Cấm Chế, không nghĩ tới bây giờ lập đại công . Toàn bằng chỗ ngồi này Trường Thành, Lý Tú Ninh hai vạn thủ quân, mới có thể ngăn ở Đột Quyết mười vạn đại quân .

"Chư vị nghỉ ngơi trước, buổi tối đến lớn trướng dự tiệc, đại tướng quân tự mình làm chư vị đón gió tẩy trần ."

Tiến nhập đại doanh, một gã nữ tướng phía trước dẫn đường, chính là Phi Ngư . Còn như Lý Tú Ninh, lúc này đang ở trên trường thành quan sát địch tình, tạm thời vắng mặt trong trại .

Mễ Tiểu Hiệp bốn phía xem một vòng, binh sĩ đại thể ở Trường Thành đóng ở, trong quân doanh rõ ràng không đãng rất nhiều . Hơn nữa hiện tại chiến sự khẩn cấp, binh sĩ mấy ngày liền chiến đấu cực kỳ mệt nhọc, thậm chí trên người còn bị thương .

"Tình huống bây giờ như thế nào ?"

An bài xong đạo sĩ, hòa thượng, chỉ còn Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Ngư, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hỏi.

"Không tốt lắm ."

Cùng Mễ Tiểu Hiệp là quen biết cũ, lại có Bích Châu cộng sự tình nghĩa, Phi Ngư đối với Mễ Tiểu Hiệp nhưng thật ra không có gì giấu diếm .

Theo Phi Ngư từng nói, Đột Quyết bao nhiêu liên minh quốc tế hợp, tập hợp mười vạn đại quân trú đóng ở đối diện . Hiện tại mỗi ngày quấy rầy khiêu khích, cách đoạn thời gian liền tổ chức một lần đại quy mô tiến công .

Mặc dù có Trường Thành ngăn cản, nhưng dù sao binh lực cách xa . Đại Đường bên này áp lực cực đại, đồng thời một mực hao binh tổn tướng . Ngay cả Lý Tú Ninh cũng bị tên lạc trầy da cánh tay, may mà không có gì đáng ngại .

Căn cứ lúc này tình thế ước đoán, Đại Đường nhiều lắm lại ngăn cản hai tháng . Nếu như trong vòng hai tháng viện quân không đến, Trường Thành cũng đỡ không được .

Đến lúc đó Đột Quyết đại quân tiến quân thần tốc, nhất định chung quanh cướp bóc cướp giật , vừa cảnh giới chu vi thành trấn bách tính liền phải tao ương .

"May mà Đột Quyết quốc lực nhỏ yếu, không có lợi hại gì khí giới công thành, bằng không lần này thật xong."

Nói xong lời cuối cùng, Phi Ngư bất đắc dĩ cười khổ .

"Yên tâm, viện quân đã tại trên đường, kiên trì một đoạn thời gian nữa là tốt rồi ."

Mễ Tiểu Hiệp vỗ vỗ Phi Ngư vai, ngược lại cũng không phải thuần túy thoải mái .

Đại Đường mấy năm liên tục chinh chiến, hiện tại cũng không thiếu tinh binh người tài . Hắn cùng đạo sĩ hòa thượng tới trước, đại quân coi như chậm một chút, trong vòng hai tháng cũng cũng đủ .

Mà lúc này Mễ Tiểu Hiệp quan tâm hơn, đại quân đến do ai Ấn Soái ?

Chạng vạng thời gian, Lý Tú Ninh dò xét Trường Thành trở về, thiết yến vì mọi người đón gió tẩy trần . Mới gặp lại Lý Tú Ninh, vẫn là khí khái anh hùng hừng hực, nhưng mấy ngày liền làm lụng vất vả quân vụ chiến sự, rõ ràng tiều tụy rất nhiều .

Yến hội sau đó, Lý Tú Ninh chẳng qua là cùng Mễ Tiểu Hiệp đơn giản nói hai câu, liền xoay người ly khai . Cùng Mễ Tiểu Hiệp thân thiết trình độ, thậm chí còn so ra kém Phi Ngư .

"Chuyện gì xảy ra ?"

Mễ Tiểu Hiệp không hiểu ra sao, Lý Tú Ninh thái độ lãnh đạm, ngược lại giống như hắn chọc giận vị công chúa này điện hạ .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp suy nghĩ kỹ một chút, hắn cũng không có làm cái gì a . Trên thực tế, từ ly khai Lưỡng Giới Sơn, hắn cùng Lý Tú Ninh sẽ không có qua lại đến .

Sau đó, xem như là ở quân doanh chính thức dàn xếp, Mễ Tiểu Hiệp mặc dù là trung Vũ tướng quân, nhưng cũng không cầm quân . Cùng hắn đạo sĩ hòa thượng giống nhau, nếu như Đột Quyết Vu Sư xuất hiện, phụ trách đánh với ngăn cản .

Nhưng bất luận là Tần Vương phủ 12 thượng tiên, còn là Thái Tử phủ Thập Bát La Hán, đều là thủ đoạn cao cường, cơ bản không tới phiên Mễ Tiểu Hiệp xuất thủ .

Cứ như vậy, nơi này quân tình tuy là khẩn cấp, Mễ Tiểu Hiệp lại không biết bao nhiêu sự tình . Sáng ngày thứ hai, trời trong nắng ấm, Mễ Tiểu Hiệp ly khai quân doanh, trực tiếp xuống núi.

Trừ Lý Tú Ninh ở ngoài, ở ngũ hành sơn này, Mễ Tiểu Hiệp còn có một cái người quen, đó chính là hắn đồ đệ Lưu Bá Khâm . Tính một chút cũng đã mấy năm không có liên hệ, Mễ Tiểu Hiệp nếu trở về, làm sao cũng mau chân đến xem .

"Cái gì ? Dọn nhà "

Nhưng ngoài ý muốn là, làm Mễ Tiểu Hiệp đi tới Lưu gia, lại phát hiện không có một bóng người, hơn nữa dường như bãi bỏ hồi lâu . Hướng chu vi thôn

dân hỏi thăm mới biết được, Lưu Bá Khâm bọn họ ở một năm trước liền dọn nhà .

Ngay sau đó, lại nhiều mặt hỏi thăm, Mễ Tiểu Hiệp cái này mới tìm được Lưu Bá Khâm nhà mới .

"Nơi này là . . ."

Không nghĩ tới lại là vô cùng bất ngờ, chỉ thấy cây xanh vờn quanh trong, một ngọn núi trang ngồi xuống . Trước khi vẫn là phá nhà tranh Lưu gia, hiện tại nghiễm nhưng đã là nhất phương thân hào!

"Sư phụ!"

Lưu phủ trong phòng khách, đã bảy tuổi tiểu Lưu Bá Khâm nhìn thấy Mễ Tiểu Hiệp, vẻ mặt kích động, đã chạy tới liền quỳ xuống dập đầu .

Bởi tu tập võ công, tiểu Lưu Bá Khâm rắn chắc rất, nhìn qua cùng mười hai mười ba tuổi hài tử giống nhau .

"Đại nhân, Ân Công, ngài trở về thực sự là quá tốt, Bá Khâm mỗi ngày nhắc tới ngài ."

Lưu thợ săn cùng Lưu thê cùng nhau, cũng là vẻ mặt vui vẻ .

Mọi người ngồi xuống, Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, phòng khách rất rộng rãi, nhưng trang sức phẩm vị thực sự không dám khen tặng . Lại nhìn đại lượng kim ngân khí, lộ ra mười phần nhà giàu mới nổi khí tức .

Mễ Tiểu Hiệp nhớ kỹ, trước khi hắn lúc rời đi, quả thực cho Lưu thợ săn lưu lại một chút tiền bạc, nhưng này chỉ đủ bọn họ sinh hoạt, tuyệt đối không có khả năng đặt mua lớn như vậy một phần gia nghiệp .

"Sư phụ! Người xem ta lợi hại hay không!"

Lúc này, tiểu Lưu Bá Khâm diễn luyện nổi võ công, Mễ Tiểu Hiệp cũng tạm thời không để ý tới suy nghĩ nhiều hắn .

Ba năm không gặp, tiểu Lưu Bá Khâm võ công tiến bộ thần tốc, nội công đã Đăng Đường Nhập Thất . Tuy là xa không đến cao thủ tuyệt thế, nhưng đánh lão hổ quả thực đã dễ dàng .

Tiểu Lưu Bá Khâm diễn luyện sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại chỉ điểm vài câu . Mà lăn qua lăn lại, mắt thấy đã là buổi trưa, Lưu thợ săn mệnh hạ nhân chuẩn bị cơm nước, thỉnh Mễ Tiểu Hiệp đi nhà ăn dùng cơm .

Lại nói tiếp, Lưu thợ săn gia đã rất có tiền, nhưng khẩu vị lại không có thay đổi gì . Gỗ thiệt trên bàn cơm, bày đặt từng cái lớn chậu sứ, bên trong là mang xương khối lớn nấu thịt . Có thịt sói, hồ ly thịt, cũng có Lưu Bá Khâm yêu nhất thịt hổ .

"Hắc hắc, đại nhân ngài không biết, lại nói tiếp cũng là đến lượt, ngày đó ta lên núi đi săn, trải qua qua một hang núi ."

Cơm ăn không sai biệt lắm, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hỏi Lưu gia biến hóa, Lưu thợ săn cũng không giấu diếm, đắc ý nói ra .

"Chỉ thấy bên trong vàng chói lọi, ta đi vào vừa nhìn, đĩ nhiên thành đống vàng bạc châu báu! Thực sự là nhiều lắm, ta dùng giỏ trúc thuộc vài lần mới đều cõng trở lại . Dùng những vàng bạc này châu báu, lúc này mới đặt mua phần này gia nghiệp ."

"Vàng bạc châu báu ?"

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, cái này rừng sâu núi thẳm, tại sao có thể có vàng bạc châu báu ? Mễ Tiểu Hiệp nhìn Lưu thợ săn liếc mắt, cái này thiên hàng hoành tài, chưa chắc là chuyện tốt lành gì .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại hỏi tình huống cặn kẽ . Nhưng theo Lưu thợ săn từng nói, chính là một cái phổ thông sơn động, trước khi hắn gặp rất nhiều lần, duy chỉ có lần kia gặp phải bảo bối . Mà bên trong trừ vàng bạc châu báu ở ngoài, không nữa hắn đồ đạc .

"Như vậy . . ."

Mễ Tiểu Hiệp một trận trầm ngâm, nhớ tới một việc .

Tây Du Ký nguyên nổi, Đường Tăng cách Lưỡng Giới Sơn, từ Dần tướng quân nơi đó chạy ra sau đó, lại bị Hổ Lang xà trùng chặn đường vây khốn, là Lưu Bá Khâm cứu hắn .

Đến Lưu gia, Đường Tăng vì Lưu phụ làm lễ cúng Siêu Độ . Đêm đó người nhà họ Lưu có được Lưu phụ báo mộng, nói hắn phạm trọng tội ở Âm Phủ bị phạt, nhờ có Đường Tăng Siêu Độ, lúc này mới có thể đến nhà giàu sang đầu thai .

Vì vậy, Lưu Bá Khâm đối với Đường Tăng càng phát ra chiếu cố, một đường hộ tống, thậm chí dẫn hắn đến trấn áp Tôn Ngộ Không địa phương .

Hiện đang liên tưởng tới đến, Lưu thợ săn cái gọi là trọng tội, sợ rằng cùng những vàng bạc này châu báu có quan hệ . Cái gọi là tiền của phi nghĩa, hơn phân nửa đều là tiền tài bất nghĩa!

"Hừ!"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một tiếng hừ lạnh, Lưu thợ săn đạt được này tài bảo, chỉ sợ không phải ngẫu nhiên, mà là có người cố ý an bài .

Đương nhiên, Lưu thợ săn không có chịu đựng được mê hoặc, cầm chút vàng bạc châu báu thu hồi, cái này lại trách không được người bên ngoài .

Còn như là ai an bài, nơi này là Ngũ Hành Sơn, chẳng phải là một mực nhiên . Đây rõ ràng là để cho Lưu thợ săn cố ý phạm sai lầm, chính là cho Đường Tăng sau này cơ hội biểu hiện nha

Không thể không nói, an bài thật chu đáo!

"Đồ đệ, theo ta vào núi một chuyến ."

"ừ! Ta muốn cho sư phụ đánh một con đánh lão hổ!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên lại nhớ tới một việc, nếu như là hiện tại Lưu Bá Khâm, vô cùng có khả năng đi qua chân núi Cấm Chế!

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv . com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

175 tái kiến Tôn Ngộ Không

Tây Du Ký nguyên tác bên trong, minh xác nhắc tới lưỡng người bình thường gặp qua Tôn Ngộ Không, một là Lưu Bá Khâm, một là Trần lão hán .

Lần trước đến Ngũ Hành Sơn, Mễ Tiểu Hiệp để cho tiểu Lưu Bá Khâm mở đường, ảnh thực xông qua Cấm Chế, nhưng chưa thành công . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi suy đoán, tiến nhập Cấm Chế chìa khoá, khả năng còn không có đặt ở Lưu Bá Khâm trên người .

Ba năm qua đi rồi trở về, Lưu thợ săn bay tới tiền của phi nghĩa, thấy thế nào đều giống như Phật Môn ở sau lưng giở trò quỷ . Có thể thấy được Phật Môn đã chú ý tới Lưu Bá Khâm, bắt đầu đem con cờ này mang lên vị trí .

Nếu như là như vậy, hiện tại Lưu Bá Khâm, cũng có thể tiến nhập Cấm Chế!

"Sư phụ, nơi này có đại lão hổ sao?"

Chân núi Cấm Chế phía trước, tiểu Lưu Bá Khâm duỗi cái đầu, vẻ mặt chờ mong nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ngươi chỉ để ý đi vào trong, có so với đại lão hổ còn lợi hại hơn ."

Mễ Tiểu Hiệp cười sờ sờ tiểu Lưu Bá Khâm đầu, cùng sau lưng hắn .

"Ta đây muốn tỷ thí với hắn tỷ thí, nhìn người nào lợi hại hơn!"

Tiểu Lưu Bá Khâm vẻ mặt hào khí, nắm quả đấm nhỏ liền đi về phía trước .

Sau đó ở Mễ Tiểu Hiệp nhìn soi mói, tiểu Lưu Bá Khâm ngẩng đầu mà bước đi vào Cấm Chế . Nguyên bản tràn ngập Bạch Vụ, trong nháy mắt nhường ra một lối đi!

". . . Thành!"

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, vẻ mặt kinh hỉ, đồng thời không dám do dự, vội vã cất bước đuổi kịp .

". . . Quả thế ."

Trong cấm chế, tiểu Lưu Bá Khâm hồn nhiên không cảm giác, Mễ Tiểu Hiệp dùng Vọng Khí Thuật thấy rõ ràng, phàm là tiểu Lưu Bá Khâm đến mức, Bạch Vụ lập tức nhường đường .

Xem ra Mễ Tiểu Hiệp suy đoán không sai, tiểu Lưu Bá Khâm đã được đến Phật Môn chú ý, hắn sứ mệnh cũng đã định trước .

Lại nói tiếp, trước khi Mễ Tiểu Hiệp tìm kiếm Lưu Bá Khâm, là bởi vì nhìn trúng hắn ở Tây Du trong đảm nhiệm nhân vật . Nhưng từ tình huống bây giờ đến xem, tiểu Lưu Bá Khâm mặc dù có thể bị lựa, rất có thể là bởi vì Mễ Tiểu Hiệp dạy hắn toàn thân võ công .

Nhân quả nhân quả, đến tột cùng ai là nguyên nhân ai là quả, có đôi khi thật đúng là rất khó nói .

"Là ai đến! Mễ lão đệ! Mễ lão đệ là ngươi tới sao!"

Mễ Tiểu Hiệp đang suy tư thời gian, chợt nghe xa xa có người la lên, không phải Tôn Ngộ Không lại có thể là ai .

"Hầu ca! Ta tới thăm ngươi một chút!"

Cũng không để ý Tôn Ngộ Không có thể hay không nghe, Mễ Tiểu Hiệp kêu một câu, để cho tiểu Lưu Bá Khâm tiếp tục dẫn đường .

Làm một hồi, chính giữa đi tới một rừng cây trước, đã rời Bạch Vụ khu vực . Lúc này đã không cần tiểu Lưu Bá Khâm dẫn đường, Mễ Tiểu Hiệp không có ngừng bỗng nhiên, trực tiếp đi vào rừng cây .

Rừng cây không lớn, Mễ Tiểu Hiệp đã phát hiện lần trước đến đường . Đi trong chốc lát, đi qua rừng cây, đã thấy trấn áp Tôn Ngộ Không sơn động .

"Mễ lão đệ! Quả nhiên là ngươi, mau tới mau tới!"

Trong sơn động, Tôn Ngộ Không lộ một cái đầu, hưng phấn xông Mễ Tiểu Hiệp ngoắc .

"Hầu ca, hai năm qua có khỏe không ."

Mới gặp lại Tôn Ngộ Không, Mễ Tiểu Hiệp cũng là vẻ mặt vui vẻ, đi nhanh đến trước mặt, một bên vấn an một bên lấy ra rất nhiều dưa và trái cây .

"Cái gì tốt không được, cứ như vậy chứ sao."

Tôn Ngộ Không khinh rên một tiếng, chứng kiến Tân Tiên dưa và trái cây sau đó, trong nháy mắt vẻ mặt sắc mặt vui mừng, bắt lại liền dồn vào trong miệng, vừa ăn còn vừa nói .

"Vẫn là lão đệ ngươi đạt đến một trình độ nào đó, ba năm không có dính tư vị này ."

"Sư phụ ?"

Nhìn ăn đào Tôn Ngộ Không, tiểu Lưu Bá Khâm vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Tôn Ngộ Không, đây chính là so với đại lão hổ còn lợi hại hơn sao?

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, Tôn Ngộ Không đâu chỉ so với đại lão hổ còn lợi hại hơn . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không có nhiều lời, nhìn Tôn Ngộ Không chỗ hộp đá, lại là một trận suy tư .

Hộp đá tản ra Tử Sắc Bảo Quang, là một con hiếm thấy đặc thù bảo rương . Nhưng muốn thu được chìa khoá, cần được cứu Tôn Ngộ Không thoát khốn . Ngũ Hành Đại Sơn trấn áp, mặt trên còn có Kim Tự Chân Ngôn, muốn cứu ra Tôn Ngộ Không, trừ phi có thể thắng được Như Lai Phật Tổ .

"Bất quá . . ."

Dùng Mễ Tiểu Hiệp bản lĩnh, Như Lai Phật Tổ liếc hắn một cái, chỉ sợ hắn sẽ chết . Bất quá trừ đánh thắng Như Lai ở ngoài, dường như còn có một cái biện pháp, đó chính là để cho như đến chính mình thả Tôn Ngộ Không đi ra ngoài!

Chợt nghe tựa hồ ý nghĩ kỳ lạ, nhưng cũng không phải không có khả năng . Trên thực tế, qua hai mươi năm nữa chi phối, Như Lai Phật Tổ há lại không liền đem Tôn Ngộ Không thả ra ngoài ?

Đương nhiên, khi đó Như Lai thả ra Tôn Ngộ Không, là vì hắn thỉnh kinh kế hoạch . Nhưng từ điểm đó cũng biết, để cho Như Lai thả ra Tôn Ngộ Không cũng không phải là không có khả năng, chẳng qua là cần cũng đủ chỗ tốt!

Về điểm này, Mễ Tiểu Hiệp ở đường về thượng, liền có một cái ý nghĩ .

"Hầu ca ."

Suy tư chỉ chốc lát, Mễ Tiểu Hiệp gọi Tôn Ngộ Không 1 tiếng, cho hắn làm cho cái ánh mắt .

". . . Không biết sống chết tóc thần! Còn không cho ta đây Lão Tôn cút ngay!"

Tôn Ngộ Không con ngươi đi dạo, minh bạch Mễ Tiểu Hiệp ý tứ, tận lực bồi tiếp hét lớn một tiếng .

Cái này hét lớn một tiếng đừng lo, thanh âm trong nháy mắt truyền khắp cả tòa Ngũ Hành Sơn, như sơn băng địa liệt, vừa tựa như Cửu Thiên Lạc Lôi! Bất luận là chim bay thú chạy, vẫn là Sơn Tinh dã quái, đều sợ đến ôm đầu trốn tránh .

"Hắc hắc, đi một chút, đều đi ."

Sau một lát, dư âm ngừng kinh doanh, Tôn Ngộ Không vừa cười vừa nói, mừng rỡ mặt mày rạng rỡ .

". . ."

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp định thần một chút, nhìn Tôn Ngộ Không không còn gì để nói . Dầu gì cũng là kim sắc danh xưng Kim Tiên, hù dọa một ít tiểu động vật cần gì phải, thực sự là ác thú vị .

"Đồ đệ, ngươi đi địa phương khác đi dạo ."

Bất quá quả thực dùng được, Tôn Ngộ Không quát lui Sơn Thần, thổ địa, Ngũ Phương Yết Đế, Mễ Tiểu Hiệp tiếp tục đem tiểu Lưu Bá Khâm thứ đi, khoanh chân ngồi ở Tôn Ngộ Không trước mặt, hỏi.

"Hầu ca, ngươi có nghĩ là sớm đi ra ngoài ."

". . . Ngươi nói cái gì!"

Tôn Ngộ Không đào vừa mới một nửa, nghe nói như thế trên mặt lông khỉ đều dựng thẳng lên, một nửa kia đào trực tiếp rơi trên mặt đất .

"Xuỵt! Cẩn thận!"

Tôn Ngộ Không tiếng kia cái gì thực sự quá vang dội, Mễ Tiểu Hiệp vội vã làm động tác chớ lên tiếng .

"Ngô ngô! Ngươi nói!"

Tôn Ngộ Không trong nháy mắt phản ứng kịp, vội vàng che miệng, hướng về phía Mễ Tiểu Hiệp ý vị gật đầu .

"Hầu ca ngươi đừng có gấp, nghe ta chậm rãi nói ."

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đem sớm đã muốn hảo kế hoạch, từng điểm từng điểm giảng thuật cho Tôn Ngộ Không . Tôn Ngộ Không che miệng nhìn Mễ Tiểu Hiệp, nghe đến con mắt càng mở càng lớn, vẻ mặt kinh hỉ kích động .

Như vậy lớn sau nửa canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới nói rõ ràng, không có có một tia giấu diếm . Dù sao chuyện này được hay không được, còn phải xem Tôn Ngộ Không ý nguyện .

"Cái này . . ."

Nghe được cuối cùng, mới vừa rồi còn vẻ mặt kích động Tôn Ngộ Không, lúc này có chút không vui, lẩm bẩm nói ra .

"Vô cớ làm lợi đám kia con lừa ngốc, ngẫm lại biệt khuất rất ."

"Địa thế còn mạnh hơn người, Hầu ca ngươi được nghĩ như vậy, cùng hai mươi năm sau đáp lại bảo hộ hòa thượng thỉnh kinh, chẳng hiện tại tới làm giòn!"

"Điều này cũng đúng . . ."

Tôn Ngộ Không cũng không đần, trên thực tế rất thông minh, coi như Mễ Tiểu Hiệp không nói, hắn cũng có thể nhìn ra trong khác biệt . Gãi cúi đầu nghĩ, cuối cùng gật đầu .

"Vậy trước tiên đi ra ngoài, còn như cùng Như Lai lão nhi tính sổ, các loại ta đây đi ra ngoài hãy nói!"

"Đúng ! Chính là ý này! Vậy chúng ta quyết định như vậy!"

Thấy Tôn Ngộ Không đáp lại, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt mừng rỡ, lại nói tiếp .

"Đến lúc đó nghe ta bắt chuyện, bất quá việc này được hay không được còn khó nói ."

"Hắc hắc, nếu như thành, ta thừa ngươi nhân tình này ."

Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười, ném cho Mễ Tiểu Hiệp một cái quả táo .

Bị áp năm trăm năm Tôn Ngộ Không, đem Apple xem so với Ngọc Đế bảo tọa còn nặng hơn . Hắn nguyện ý cho Mễ Tiểu Hiệp một cái quả táo, đủ để chứng minh hắn đối với Mễ Tiểu Hiệp thái độ .

Thương nghị đã định, hắn không rất nhiều nói, Mễ Tiểu Hiệp mang theo tiểu Lưu Bá Khâm ly khai .

Trên đường Mễ Tiểu Hiệp vẫn là một trận hưng phấn, nhưng cùng lúc cũng minh bạch, chuyện này tỷ lệ thành công nhiều lắm năm phần mười . Bất quá

mặc kệ thế nào, sự do người làm, tổng yếu thử một lần!

Rời Cấm Chế, Mễ Tiểu Hiệp đem tiểu Lưu Bá Khâm đuổi về Lưu phủ, tiếp tục phản hồi quân doanh .

Ô . . . Ô ô!

Vừa trở về, chợt nghe một trận gấp tiếng kèn . Chỉ thấy doanh trung tướng sĩ nhanh chóng xuất động, toàn bộ chạy về phía Trường Thành .

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, đây là Đột Quyết tiến công .

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv . com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

176 nương tử quan

Nhân số hơn vạn, vô bờ vô bến . Trường Thành dùng tây, Đột Quyết mười vạn đại quân!

Nhìn rậm rạp Đột Quyết binh sĩ, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi một trận tê cả da đầu . Nhiều người như vậy, coi như đưa cái cổ lần lượt chặt đầu, bảo đao cũng phải chém vào quyền nhận .

Liếc mắt nhìn hai bên trái phải Lý Tú Ninh, sư tử Khôi thú mang, áo bào trắng Ngân Giáp, bên phải tay vịn chặt bên hông bảo kiếm, vẻ mặt trang nghiêm . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi âm thầm líu lưỡi, không hổ là nam chinh bắc chiến, dưới loại tình huống này vẫn như cũ nghiêm nghị không hãi sợ .

Tiếp tục lại nhìn trên tường thành Đại Đường tướng sĩ, Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận gật đầu . Địch nhân mấy lần với mình, ở loại áp lực này xuống, binh sĩ không hoảng hốt chút nào, cũng không hổ là Bách Chiến Chi Sư .

Ô . . . Ô ô!

Đối diện trận hình đã hoàn thành, trầm thấp tiếng kèn vang lên . Mà theo tiến công truyền đạt mệnh lệnh, kêu tiếng hô "Giết" rung trời, Đột Quyết binh sĩ giống như nước thủy triều vọt tới .

Chiến đấu đã khai hỏa, trên trường thành Đại Đường tướng sĩ sắc mặt ngưng trọng, dựa theo chỉ lệnh trận địa sẵn sàng đón quân địch .

"Cung Tiễn Thủ chuẩn bị!"

Địch nhân tiếp cận đến khoảng cách nhất định, Phi Ngư bảo đao ra khỏi vỏ, Chỉ Thiên hét lớn một tiếng .

Hai bên có truyền lệnh quan, lập tức ngón tay giữa lệnh nhắn nhủ xuống phía dưới, tường chắn mái phía sau Cung Tiễn Thủ Loan Cung cài tên, dây cung đầy tháng .

"Bắn !"

Sau một lát, địch nhân tiến nhập xạ trình, Phi Ngư bảo đao hung hăng chém xuống, lại là hét lớn một tiếng .

Sưu sưu sưu . . .

Sau một khắc, theo tiếng xé gió vang lên, Vạn Tiễn Tề Phát! Chỉ thấy khắp bầu trời tên, căn bản không cần nhắm vào, mượn Trọng Lực hạ xuống, hung hăng đâm vào Đột Quyết quân sự .

Phốc phốc phốc . . .

Lúc này coi như đứng ở trên tường thành, dường như cũng có thể nghe được mũi tên nhọn ghim vào da thịt thanh âm . Mà theo một đợt mưa tên qua đi, hung hãn Đột Quyết binh sĩ trong nháy mắt rồi ngã xuống một mảnh .

Đột Quyết quân trong trận, khiêng thang dài, đụng Mộc, theo có người gục xuống, thang dài, đụng Mộc cũng rơi xuống đất . Nhưng hai bên trái phải binh sĩ lập tức nâng lên, sau đó lại hô to nổi nhằm phía Trường Thành, hai mắt đỏ bừng không sợ chết!

Đột Quyết binh sĩ tốc độ rất nhanh, trên trường thành hai hàng binh sĩ liên tiếp bắn tên, cũng vẻn vẹn thả bốn làn sóng tên . Sau một khắc binh lâm thành hạ, từng chiếc một thang dài liên lụy tường thành, Đột Quyết binh sĩ dọc theo thang dài liền leo lên .

"Nhanh! Mau mau!"

Lúc này trên tường thành tướng sĩ, một bộ phận tiếp tục bắn cung, một bộ phận ném mạnh lăn cây, đá lớn, cùng với nấu sôi đồ cứt đái . Còn hữu dụng xiên gỗ, mấy người hợp lực, đem liên lụy dài thê đẩy ngã . Cuối cùng còn có một bộ phận người, cầm cương đao trong tay, trường thương, đem bên thành tường thượng thò đầu ra Đột Quyết binh sĩ, toàn bộ chặt xuống, đâm xuống!

Trong lúc nhất thời, kêu thảm thiết không ngừng, mà dưới tường thành, Đột Quyết thi thể binh lính rất nhanh chồng chất một tầng . Nhưng tuy vậy, phía sau Đột Quyết binh sĩ vẫn ra sức xông lên, dường như căn bản không đem cái chết để vào mắt!

"Mức độ 300 dự bị đội, trợ giúp Ất tên cửa hiệu tường thành!"

"Mệnh lệnh cửa thành, liều mạng ngăn cản, quyết không cho phép công phá cửa thành!"

"Tăng lăn cây, đá rơi, tốc độ nhanh hơn!"

. . .

Chính giữa tường thành vị trí, Lý Tú Ninh từng cái chỉ lệnh nói ra, tiếp tục thì có truyền lệnh quan đưa về chiến trường các nơi . Từ chiến đấu bắt đầu, Lý Tú Ninh liền đứng ở nơi đó, cho dù địch nhân đã leo lên thành tường, khoảng cách nàng không đủ năm thước, nàng cũng không có di động nửa bước!

Chiến đấu còn đang kéo dài, Mễ Tiểu Hiệp tay cầm Trảm Yêu Kiếm, đứng ở Lý Tú Ninh hai bên trái phải . Phóng tầm mắt nhìn tới, trừ huyết chính là hỏa, tất cả mọi người ở sát nhân, đã ở tùy thời bị giết, Mễ Tiểu Hiệp đã không khỏi hơi choáng .

"Địch nhân Vu Sư xuất hiện!"

Đại chiến tiến hành một canh giờ, Đột Quyết quân đội trước sau khởi xướng hai đợt mãnh công . Làm vòng thứ ba mãnh công bắt đầu, chỉ thấy một ít hắc y nhân dấu đầu lộ đuôi xen lẫn trong quân sự trong, chính là Đột Quyết Vu Sư .

Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái, hồng sắc danh xưng cực kỳ dễ thấy . Tổng cộng hai mươi mấy người, nhưng cơ bản đều là LV 2, LV 3, tu vi cao nhất mới LV 4 mà thôi .

Mễ Tiểu Hiệp chẳng đáng cười khẽ, lúc này có Tần Vương phủ 12 thượng tiên, Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán ở đây, liền chút bản lãnh này chút người này số, thực sự không đáng để lo .

Quả nhiên, ở Đột Quyết Vu Sư xuất hiện sau đó, đạo sĩ, hòa thượng lập tức bắt đầu hành động, bọn họ tuy là kềm chế lẫn nhau, nhưng dù sao vẫn là Đại Đường con dân, loại thời điểm này còn có thể phân rõ Nặng với Nhẹ .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp vẫn không có động, Hữu Đạo sĩ, hòa thượng xuất thủ, căn bản không dùng được hắn . Hơn nữa tối trọng yếu là, tình huống bây giờ hỗn loạn, hắn muốn hết mọi khả năng bảo hộ Lý Tú Ninh!

Thái dương dần dần ngã về tây, theo thời gian đưa đẩy, chiến đấu càng ngày càng kịch liệt . Trước khi đã đánh đuổi Đột Quyết mấy lần cường công, chỉ lát nữa là phải chạng vạng, Đột Quyết lần thứ hai khởi xướng mãnh công, hơn nữa lần này thời gian kéo dài dài đặc biệt .

Đột Quyết binh sĩ không sợ chết, dùng thi thể lót đường, hiện tại đã có rất nhiều Đột Quyết binh sĩ nổi lên Trường Thành . Trong lúc nhất thời, Trường Thành trên triển khai hỗn chiến, Đại Đường tướng sĩ thương vong càng lúc càng lớn .

Nhưng tuy vậy, Lý Tú Ninh nhưng đứng tại chỗ, cố định chỉ huy chiến đấu .

"Cẩn thận!"

Mễ Tiểu Hiệp hộ vệ ở Lý Tú Ninh bên người, chợt thấy một gã Đường Quân, cũng là hồng sắc danh xưng, đầu tiên là lén lút, bỗng nhiên hướng Lý Tú Ninh bên này vọt tới!

Mặc dù mặc Đường Quân phục sức, thực tế lại là một gã Đột Quyết Vu Sư, nhưng cùng hắn Vu Sư bất đồng, hắn am hiểu là Tiềm Hành ám sát . Lúc này hỗn thượng tường thành, vì chính là ám sát Lý Tú Ninh!

Đao nhọn từ ống tay áo đâm ra, khoảng cách Lý Tú Ninh đã không đủ ba tấc, Đột Quyết Vu Sư khóe miệng cười nhạt, coi như hắn Đào Thoát không, chỉ cần giết Đường Quân chủ soái, cũng coi như giá trị!

Nhưng vào lúc này, hét lớn một tiếng vang lên . Tiếp tục chỉ nghe keng bang một tiếng, trong tay hắn hạ phẩm Pháp Khí trực tiếp bị chặt cắt thành hai đoạn .

"Muốn chết!"

Mễ Tiểu Hiệp nếu chú ý tới người này, như thế nào lại để cho thương thế hắn hại Lý Tú Ninh, tiếp tục Trảm Yêu Kiếm đưa ngang một cái, trực tiếp đưa hắn chặn ngang chém thành hai đoạn .

Phốc phốc!

Đại lượng tiên huyết phun ra, Lý Tú Ninh đứng gần, trực tiếp bị văng đầy thân . Loại tình huống này, cho dù ai cũng phải dọa cho giật mình, Lý Tú Ninh nhưng chỉ là hơi nhíu mày . Nhìn tiếp Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, nhưng cũng không nói gì thêm, cứ tiếp tục chỉ huy chiến đấu .

"Thật là một quái nữ nhân ."

Mễ Tiểu Hiệp xem Lý Tú Ninh liếc mắt, không khỏi bĩu môi, sau đó đứng ở bên cạnh tiếp tục cảnh giới .

Cạch . . . Cạch cạch!

Chiến đấu vẫn duy trì liên tục đến bầu trời tối đen, theo la tiếng vang lên, Đột Quyết binh sĩ lúc này mới từ từ thối lui . Trải qua nửa ngày dục huyết phấn chiến , vừa cảnh giới cuối cùng là bảo vệ cho .

Lúc này phóng tầm mắt nhìn tới, khắp nơi đều là thi thể, song phương đều là tử thương thảm trọng .

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, nhưng cũng không có qua đi nhiều hướng . Từ có nhân tộc bắt đầu, chiến tranh vẫn đang kéo dài, tranh đấu vẫn luôn là Nhân Tộc thiên tính .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp từ bên hông lấy kế tiếp Tiểu Bố đâu, mở ra liếc mắt nhìn, bên trong quái trứng không có bất kỳ biến hóa nào .

Trên chiến trường máu chảy thành sông, chính là quái trứng hút huyết dịch cơ hội tốt, cho nên Mễ Tiểu Hiệp đưa nó mang ở trên người . Đánh nửa ngày, quái trứng hút đại lượng tiên huyết, nhưng vẫn là không có chút nào ấp trứng dấu hiệu .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại là một trận cau mày, nhiều như vậy tiên huyết đều còn chưa đủ, thật không biết còn phải bao nhiêu huyết dịch .

"Chỗ này cửa khẩu còn chưa gọi là, trước đây xây trường thành tiền là ngươi tiền đặt cuộc, ngươi liền cho lấy cái tên đi."

Quét dọn chiến trường, Lý Tú Ninh đi tới Mễ Tiểu Hiệp bên người, từ tốn nói . Lại nói tiếp, từ Mễ Tiểu Hiệp đi tới Lưỡng Giới Sơn, đây là Lý Tú Ninh lần đầu tiên với hắn chủ động lời nói .

"Đã bảo nương tử quan đi."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn Lý Tú Ninh, cười cười nói .

". . . Tốt."

Lý Tú Ninh cũng nhìn Mễ Tiểu Hiệp, cười gật đầu .

Lý Tú Ninh đem Trường Thành mệnh danh quyền giao cho Mễ Tiểu Hiệp, Mễ Tiểu Hiệp lại dùng Lý Tú Ninh mệnh danh là nương tử quan, hai người coi như là ăn ý .

Ông!

Hai người đang nói chuyện, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên cảm giác được thiên địa rung động . Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một viên ngôi sao chói mắt nhoáng lên, hoạt động vị trí .

"Sao tử vi lệch vị trí . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, vẻ mặt ngưng trọng, sao tử vi người đại biểu chính giữa Đế Vương, xem lại an tâm muốn phát sinh đại sự .

"Gợi ý: Nhiệm vụ quật khởi đường (vòng thứ nhất), hoàn thành!"

Lúc này, một cái gợi ý bỗng nhiên vang lên .

Viết ở trên cái trước khi

Ngày mùng 1 tháng 5 rạng sáng, quyển sách này chưng bày .

Từ ngày mùng 1 tháng 3 mở sách, vừa vặn hai tháng, tứ hơn trăm ngàn chữ, cuối cùng cũng đến ngày này . Có điểm giống thi vào trường cao đẳng, đến cuối cùng kiểm duyệt thành quả thời khắc .

Đầu tiên cảm tạ vẫn chống đỡ bạn đọc các huynh đệ, cùng với chút ít bọn tỷ muội . Bất luận là từ quyển sách trước theo tới, vẫn là quyển sách này mới gia nhập, ở chỗ này lão sài cúi đầu ba cái (đừng nghĩ nhiều), cảm ơn mọi người chống đỡ làm bạn! Viết sách kiếm tiền là mục đích, nhưng các ngươi chống đỡ mới là chân chính động lực!

Sau đó cảm tạ biên tập chiếu cố, biên tập viên thủy mặc, tổng biên tập zenk, cùng với duyệt văn hắn phía sau màn người làm việc, cảm ơn mọi người vì quyển sách này quan tâm sức lao động .

Cuối cùng nói rằng chưng bày vấn đề đổi mới .

Mọi người vẫn vấn bạo phát không, bạo phát bao nhiêu, lại nói tiếp lão sài thật là không có khuôn mặt . Quyển sách này cùng thăng cấp đánh quái sảng văn không quá giống nhau, viết tương đối lao lực, thường thường kẹt . Cho nên . . . Tồn cảo thật rất khó, cho nên . . . Ngày mồng một tháng năm chưng bày cùng ngày, chỉ có thể miễn cưỡng đổi mới 10 chương . . .

Thật lão sài thật một mực nỗ lực tồn cảo . . . Được rồi, cỡ nào tái nhọt vô lực giải thích .

Không có tồn cảo cũng không còn gì khí, sẽ không làm cái gì vé tháng, khen thưởng tăng thêm . 10 chương sẽ ở ngày mồng một tháng năm cùng ngày phân thời gian ngừng phát ra ngoài, vé tháng, khen thưởng ngươi liền toàn dựa vào tình cảm đi, hoặc là cảm giác viết còn có thể liền cho điểm . . .

Nhưng, đặt vẫn phải mặt dày cầu một cái, hy vọng tất cả mọi người chống đỡ Chính Bản đặt, thật phải ủng hộ Chính Bản a, gõ chữ không dễ dàng a .

Nghe nói Ngũ Nguyệt có một đại sóng tặng tiền, tặng tiền đặt tác giả là không có tiền lời, hắn không nói, còn là hy vọng chương 1: Thủ đặt hàng, mọi người tận lực không nên dùng tặng tiền .

Cuối cùng, lần thứ hai cúi đầu ba cái (đừng nghĩ nhiều), đáp tạ một đường làm bạn các huynh đệ, cùng với chút ít bọn tỷ muội .

;

Cầu vote 10 cuối mỗi chương. Nguồn truyencv . com.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

177 bắt đầu!

Quật khởi đường vòng thứ nhất, thành lập thế lực, cần đạt được uy chấn nhất phương trình độ .

Mễ Tiểu Hiệp thành lập, bồi dưỡng Trường Xuân Giáo, ở đảm nhiệm Chiết Trùng Đô Úy lúc, đã giúp bình định cản trở, sau đó khiếm khuyết chẳng qua là phát triển thời gian mà thôi .

Hôm nay là bảy tháng 16, trải qua trong khoảng thời gian này phát triển, Trường Xuân Giáo phân bố toàn bộ Giang Nam đạo, rốt cục đạt được uy chấn nhất phương trình độ .

Quật khởi đường vòng thứ nhất nhiệm vụ, hoàn thành!

"Gợi ý: Nhiệm vụ hoàn thành, thu được một môn thần thông thưởng cho, bây giờ là hay không rút ra!"

"Rút ra!"

Mễ Tiểu Hiệp kích động không thôi, gợi ý lần nữa vang lên . Không chút do dự nào, lập tức hạ đạt chỉ lệnh .

"Thần thông rút ra trong . . ."

"Gợi ý: Thu được thần thông Thổ Hành!"

Vài giây sau đó, thần thông rút ra hoàn tất, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, lại là một vui mừng như điên, dĩ nhiên lấy mẫu ngẫu nhiên Thổ Hành!

Thổ Hành, thuộc về Thiên Thư Hạ Quyển, 108 thiên ở giữa thứ bảy mươi sáu thiên . Cái gọi là Thổ Hành, chính là có thể ở trong đất xuyên toa, nói trắng ra chính là độn địa thuật!

Môn thần thông này không có thực tế lực sát thương, nhưng bất luận là lẻn vào, vẫn là trốn tránh, lại hoặc là chạy trốn, đánh lén, đều là dùng cực kỳ tốt năng lực .

Lúc trước Phong Thần Chi Chiến, Thổ Hành Tôn bằng vào cửa này bản lĩnh, làm cho cả Chu Quân đại doanh đều nhức đầu không thôi .

Đương nhiên, môn thần thông này có một rõ ràng khắc tinh, nếu như gặp phải Thiên Thư Thượng Quyển ngón tay địa thành thép, trong nháy mắt ngừng . Nhưng bất luận nói như thế nào, cũng không có thể hay không định, môn thần thông này vô cùng thực dụng!

Hơn nữa Thổ Hành không giống với hắn thần thông, không có cụ thể tầng thứ phân chia, chỉ có một hiệu quả, chính là trong đất ghé qua . Cho nên không cần tu luyện như thế nào, chỉ cần niệm động khẩu quyết là được . Lúc này Mễ Tiểu Hiệp được bản này thần thông, tương đương với trực tiếp học được .

"Quá tốt!"

"Cái gì quá tốt ?"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên kích động dị thường, hai bên trái phải Lý Tú Ninh không khỏi vẻ mặt hiếu kỳ .

"Há, không có gì."

Mễ Tiểu Hiệp khoát khoát tay, định thần một chút che giấu tâm tình . Mà cùng lúc đó, bước tiếp theo nhiệm vụ cũng theo đó xuất hiện .

"Gợi ý: Nhiệm vụ quật khởi đường đệ nhị khâu, mở ra!"

"Thành công dung nhập bản thế giới, kí chủ làm Xuyên Việt Giả, há có thể bình thường ? Căn cơ đã đặt, làm luôn cố gắng cho giỏi hơn, bước trên quật khởi đường!"

"Pháp lữ tiền địa, tu vị quyết định quyền phát biểu . Thời hạn năm năm, đột phá Sắc Giới tu vị!"

"Nhiệm vụ hoàn thành, ngẫu nhiên thưởng cho nhất kiện Linh Khí ."

"Nhiệm vụ thất bại, tu vị đình trệ hai mươi năm!"

Quật khởi đường đệ nhị khâu, dĩ nhiên là yêu cầu tu vi cụ thể, lại nói tiếp, như thế thuận tiện rất nhiều .

Mễ Tiểu Hiệp bây giờ là Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên, Lục Trọng Thiên chính là Dục Giới cực hạn, Thất Trọng Thiên chính là Sắc Giới tu vị, chênh lệch đã không lớn .

Nhưng nếu như dựa theo bình thường tốc độ tu luyện, cho dù có đại lượng hương hỏa Nguyện Lực cung ứng, làm sao cũng phải mười năm khổ công, mới có thể từ Luyện Thần Ngũ Trọng Thiên đạt được Lục Trọng Thiên cực hạn . Còn như Thất Trọng Thiên Trúc Cơ, còn phải xem cơ duyên .

Nói như vậy, nhiệm vụ thời hạn năm năm, quả thật có chút khẩn trương .

Nhưng nói đi nói lại thì, Mễ Tiểu Hiệp làm sao có thể dùng thường nhân ước đoán, hắn tốc độ tu luyện lúc nào bình thường qua ? Mễ Tiểu Hiệp tiến nhập thế giới này cũng mới bốn năm mà thôi, liền đã đạt đến cho tới hôm nay tu vị, cho nên với hắn mà nói, năm năm hẳn đủ!

"Nhất kiện Linh Khí, quả nhiên phóng khoáng!"

Lại nhìn quest thưởng, dĩ nhiên là nhất kiện Linh Khí, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại là một trận vui vẻ .

Pháp bảo chia làm Pháp Khí, Linh Khí, Linh Bảo, trừ Luyện Yêu Hồ ở ngoài, Mễ Tiểu Hiệp trên người pháp bảo cũng chỉ là Pháp Khí mà thôi . Hoàn thành nhiệm vụ đạt được Linh Khí, đây quả thật là rất mê người .

Nhìn xong nhiệm vụ, Mễ Tiểu Hiệp tạm thời thở phào một cái, sau đó đem Lý Tú Ninh đuổi về lều lớn .

"Độn Địa!"

Trở lại bản thân doanh trướng, Mễ Tiểu Hiệp niệm động khẩu quyết, khẩn cấp thí nghiệm nổi Thổ Hành .

Ngay sau đó, dưới chân mặt đất như nước, Mễ Tiểu Hiệp tâm ý khẽ động liền chìm xuống, sau đó cả người chìm xuống đất . Không cảm thấy bất luận cái gì bị đè nén, chẳng qua là từ dưới đất xem trên mặt đất, hơi có chút không rõ .

Sau đó Mễ Tiểu Hiệp nếm thử trên mặt đất bên trong hành tẩu, cơ bản cùng trên mặt đất giống nhau . Đồng thời hắn cũng có thể một nửa người lộ ở bên ngoài, một dạng thân thể trong đất, nói chung là tùy tâm sở dục .

"Thực là không tồi!"

Nếm thử Trải qua,

Mễ Tiểu Hiệp từ trong đất nhảy ra, không khỏi lại là một trận hưng phấn, Thổ Hành quả nhiên dùng tốt!

Qua hết nghiện định thần một chút, Mễ Tiểu Hiệp ở trên giường ngồi xếp bằng, an tĩnh tu luyện .

Quật khởi đường đệ nhị hoàn nhiệm vụ mở ra, Mễ Tiểu Hiệp kế tiếp trọng điểm chính là mau sớm tăng cao tu vi . Mà theo vòng thứ nhất nhiệm vụ hoàn thành, Mễ Tiểu Hiệp cũng lại không lo lắng về sau .

Trước khi ở Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân chính giữa lắc lư, vì chính là sợ mất đi nhân gian thế lực, trở ngại Trường Xuân Giáo phát triển, có thể dùng nhiệm vụ thất bại trong gang tấc .

Nhưng bây giờ nhiệm vụ đã hoàn thành, coi như hắn ở Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân chính giữa ngoạn thoát, lớn không trốn Địa Tiên Giới . Còn như Trường Xuân Giáo, nhiệm vụ đã hoàn thành, tuy là đáng tiếc những hương hỏa đó Nguyện Lực, nhưng diệt cũng liền diệt .

Sao tử vi đã lệch vị trí, đại biến sắp tới, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần an tâm đợi .

Như vậy nhoáng lên mười ngày, đã là bảy tháng, triều đình trợ giúp đại quân rốt cục đến . Nhưng để cho Mễ Tiểu Hiệp ngoài ý muốn là, lĩnh quân không phải Lý Kiến Thành cũng không phải Lý Thế Dân, mà là Lý Tịnh!

Cái này Lý Tịnh cũng không phải là Thác Tháp Thiên Vương, nhưng ở Đại Đường trong triều, địa vị hắn cùng Thác Tháp Thiên Vương cũng không kém .

Lý Tịnh theo Lý Uyên giành chính quyền, nam chinh bắc chiến cơ hồ không có bại tích, được xưng là bách thắng tướng quân! Trong quân đội uy vọng, hắn cũng gần bằng với Lý Thế Dân .

Lần này Lý Tịnh dẫn dắt mười vạn đại quân trợ giúp, dưới trướng không ít nổi tiếng hậu thế dũng mãnh người tài, nhưng thuộc về Tần Vương phủ thế lực, cũng chỉ có Tần Quỳnh một người .

"Chỉ mức độ tới một người Tần Quỳnh . . ."

Không phải Lý Nguyên Cát Ấn Soái, thật có hay không Tần Vương phủ tướng lĩnh đã không quan hệ, dù sao Lý Tịnh không có khả năng giúp Lý Kiến Thành làm loại chuyện này . Nhưng vấn đề là, lúc này đơn độc Tần Quỳnh bị điều đến, là có ý gì ?

Mễ Tiểu Hiệp nhớ kỹ, trong lịch sử Huyền Vũ Môn Chi Biến, công lao lớn nhất là Úy Trì Cung, chẳng những giết Lý Nguyên Cát cứu Lý Thế Dân, còn dùng Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát lui Thái Tử Phủ binh mã .

Nhưng cùng Úy Trì Cung đặt song song Tần Quỳnh, lại chưa từng xuất hiện ở Huyền Vũ Môn, thậm chí căn bản không có tham dự sự kiện lần này . Cũng là bởi vì này, Lý Thế Dân sau khi để xây dựng Lăng Yên Các, đứng hàng 24 công thần, Tần Quỳnh ở mạt .

Lúc này Tần Quỳnh điều tra Trường An, có phải hay không Huyền Vũ Môn Chi Biến muốn phát sinh điềm báo ?

"Nên đến chung quy đến!"

Sớm đi chậm chút đã không quan hệ, Mễ Tiểu Hiệp có kế hoạch khác, hơn nữa đã chuẩn bị thỏa đáng, an tâm đợi là được.

Sau đó trong quân, Lý Tịnh đến sau khi liền tiếp quản ấn soái, Lý Tú Ninh làm Công Chúa cũng không khỏi không đành phải thứ tịch . Đối với sự an bài này, nhưng thật ra không ai không phục, dù sao hắn là Lý Tịnh!

Phòng thủ so với tiến công có thể, huống hồ lại có Trường Thành làm dựa vào . Lúc này lớn Đường Thập Nhị vạn đại quân, đối diện Đột Quyết mười vạn đại quân đã bất thành uy hiếp .

E rằng Đột Quyết tự biết hy vọng xa vời, từ đại quân đến sau khi, không còn có khởi xướng tiến công, thậm chí ngay cả bình thường quấy rầy đều thiếu .

Nhưng kỳ quái là, rõ ràng đã không có cơ hội, Đột Quyết đại quân cũng không có rút lui khỏi . Phải biết rằng mười vạn đại quân, mỗi ngày người ăn mã nhai cũng tiêu hao vĩ đại, bọn họ đây là đang tốn hao cái gì ?

Về phương diện khác, Lý Tịnh làm soái, thủ hạ dũng tướng tập hợp . Ở chiếm ưu thế tuyệt đối dưới tình huống, cũng không có bất kỳ thành tựu, mỗi ngày chẳng qua là mệnh lệnh giữ nghiêm Trường Thành .

Dựa theo Lý Tịnh thuyết pháp, Đột Quyết lương thảo thiếu thốn, chỉ cần qua một thời gian ngắn, nhất định không đánh mà lui .

"Không đánh mà thắng chi binh ?"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười, lý do này tuy là đầy đủ, nhưng hắn thấy, vị này Lý nguyên soái rõ ràng là cố ý kéo dài thời gian .

Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân đã đến Thủy Hỏa Bất Dung trình độ, cuối cùng quyết đấu đang ở trước mắt, nhưng ai thắng ai thua thực sự khó liệu . Nếu như muốn bo bo giữ mình, này phương pháp tốt nhất chính là trung lập .

Lý Tịnh trú quân ở nơi này Lưỡng Giới Sơn, nhìn như là chống đỡ Đột Quyết tập kích, trên thực tế là cố ý né tránh trong thành Trường An thị phi .

Mễ Tiểu Hiệp có thể lý giải Lý Tịnh, nhưng hắn nghi hoặc là, Đột Quyết làm sao cũng phối hợp như vậy, đem lớn Đường Thập Nhị vạn đại quân tha ở chỗ này ?

Ô . . . Ô ô!

Gió êm sóng lặng, vẫn qua hơn một tháng, tối hôm đó bỗng nhiên vang lên trầm trọng tiếng kèn, Đột Quyết thừa dịp lúc ban đêm đánh lén!

Ông!

Nghe được quân tình, Mễ Tiểu Hiệp mới vừa chạy đi doanh trướng, thiên địa bỗng nhiên nhoáng lên, sao tử vi lần thứ hai lệch vị trí . Mà cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng Ngọc Phù nổ lớn vỡ vụn .

"Rốt cuộc phải động thủ!"

Mễ Tiểu Hiệp đưa tay gọi ra Trảm Yêu Kiếm, Ngọc Phù vỡ vụn chính là động thủ tín hiệu!

Lúc này lại nhìn, Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán, Tần Vương phủ 12 thượng tiên, đều đã từ trong đại trướng chạy đi, cũng không có chạy về phía Trường Thành, mà là xa xa thâm sơn .

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, trực tiếp đuổi theo .... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

178 Các Lộ Hiển Thần Thông

Trong lịch sử Huyền Vũ Môn Chi Biến, trên thực tế là một lần cực kỳ mạo hiểm ám sát .

Ở cái thế giới này, Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân đấu tranh càng phát ra kịch liệt, ở thế lực ngang nhau dưới tình huống, đã không có khả năng đi qua triều đình giải quyết, cuối cùng vẫn là khó tránh khỏi một hồi sống mái với nhau!

Trường An trong, Lý Kiến Thành hai nghìn tinh binh, Lý Thế Dân 800 Tư Quân . Lưỡng Giới Sơn thượng, Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán, Tần Vương phủ 12 thượng tiên .

Đối lập thực lực, trong thành Trường An Lý Kiến Thành chiếm ưu ưu thế tuyệt đối . Nhưng ở Lưỡng Giới Sơn bên này, cũng là Tần Vương phủ hơi chiếm thượng phong, tuy là đồng dạng nhân số hơi thiếu, nhưng này 12 tên đạo sĩ xác thực lợi hại .

Kể từ đó, cùng loại Huyền Vũ Môn Chi Biến sống mái với nhau một ngày bạo phát, mấu chốt thắng bại chính là ở chỗ, là Lý Kiến Thành trước cạn rơi Lý Thế Dân, vẫn là 12 thượng tiên trước tiên chạy về Trường An trợ giúp!

Nói cách khác, Lưỡng Giới Sơn tuy là rời xa Trường An, nhưng đem trực tiếp quan hệ đến Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân thành bại sinh tử!

Vừa rồi Ngọc Phù vỡ vụn, nói rõ Trường An đã động thủ, hoặc là sắp động thủ . Bên này cũng tất phải lập tức hành động, tình thế đã rất rõ ràng, đơn giản tìm một chỗ phân cái cao thấp!

"Ở kia..."

Ngũ Hành Sơn ở chỗ sâu trong, đạo sĩ, hòa thượng trận doanh rõ ràng, Mễ Tiểu Hiệp sau đó chạy tới, nhưng cũng không có lập tức hiện thân .

Mễ Tiểu Hiệp bề ngoài là Thái Tử Đảng, nhiệm vụ là tha trụ Tần Vương phủ 12 thượng tiên . Nhưng hắn lén lút đã cùng Lý Thế Dân đạt thành hiệp nghị, yêu cầu là tha trụ Thái Tử Phủ Thập Bát La Hán .

Nói cách khác Trường An phương diện, Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân đều có tuyệt đối thắng lợi lòng tin . Cứ như vậy, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần duy trì một cái vi diệu cân bằng, có thể dùng hòa thượng, đạo sĩ cũng không thể đúng lúc chạy về Trường An . Cuối cùng Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân bất luận ai thắng ai thua, hắn đều có thể lấy lòng .

Bây giờ là đạo sĩ cường hòa thượng yếu, Mễ Tiểu Hiệp là Thái Tử Đảng, đám hòa thượng đương nhiên, muốn duy trì cân bằng cũng không khó .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp không chuẩn bị làm như thế, hắn có tính toán khác . Hắn quả thực phải đồng thời ngăn cản song phương chạy về Trường An, nhưng trước lúc này, hắn muốn đem hòa thượng rất nhanh đẩy vào tuyệt cảnh!

Nhưng bây giờ còn có cái vấn đề, Mễ Tiểu Hiệp không thể trực tiếp trợ giúp đạo sĩ đối phó hòa thượng, hắn còn phải làm cho tất cả mọi người đều cho rằng, hắn là hòa thượng bên này giúp đỡ .

Chuyện này thành công hay không, đem quyết định hay không có thể cứu Tôn Ngộ Không thoát khốn, có thể không thu được Ngũ Hành Sơn đặc thù bảo rương chìa khoá!

"Tiểu lỗ mũi trâu môn, các ngươi nghìn vạn lần muốn không chịu thua kém a ."

Hiện tại Mễ Tiểu Hiệp chỉ có thể hy vọng, những đạo sĩ này đủ mạnh tinh thần, có thể đem hòa thượng bức đến tuyệt cảnh .

"Bắt đầu . . ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời gian, hòa thượng, đạo sĩ đã lấy ra pháp bảo .

Mười tám tên hòa thượng nhân thủ một cây Phục Hổ côn, tựa như chế thức trang bị giống nhau đều nhịp . Nhưng Phục Hổ côn kim quang quanh quẩn, vừa nhìn liền cực kỳ không tầm thường, cũng không phải là chế thức trang bị có thể so với . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm líu lưỡi, cái này sợ rằng đều là cực phẩm Pháp Khí!

Tuy là vẫn là Dục Giới phạm trù, nhưng cái gọi là cực phẩm, thật đã đến gần vô hạn Linh Khí . Khá là lợi hại, thậm chí không thua hạ phẩm Linh khí . Mễ Tiểu Hiệp tự cao bảo bối không ít, nhưng nhất kiện cực phẩm Pháp Khí cũng không có .

Lại nhìn bên kia đạo sĩ, trong tay pháp bảo đủ loại kiểu dáng, có phổ thông bảo kiếm, Phất Trần, cũng có gì đó quái lạ pháp bảo . Nhưng khí tượng không chút nào thua hòa thượng, ước đoán cũng đều là cực phẩm Pháp Khí .

Những thứ này hòa thượng, đạo sĩ, trên thực tế có Phật Giáo, Đạo Giáo chống đỡ, nếu hạn định ở Dục Giới tầng thứ bên trong, trang bị khẳng định cũng đều là tốt nhất, cái này ngược lại cũng không gì đáng trách .

"Nam Mô A Di Đà Phật . . ."

Hòa thượng suất động thủ trước, cùng kêu lên hô to Phật hiệu, chỉ thấy cả người phật quang màu vàng . Mễ Tiểu Hiệp dùng Vọng Khí Thuật quan sát, phát hiện những thứ này Phật quang cũng không phải là độc lập, mà là lẫn nhau giao thoa nối thành một mảnh .

"Hợp thể ?"

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, đây chẳng lẽ là bí thuật gì hoặc là trận pháp, có thể mang 18 tên hòa thượng lực lượng hợp lại làm một ? Nếu quả thật là như vậy, vậy coi như phiền phức .

Đang lúc đối địch sau khi, một cộng một còn xa hơn lớn hơn hai, huống chi bây giờ là 18 cái hòa thượng tương gia .

"Các vị đạo hữu chớ vội, ta đi thử một chút bọn họ cân lượng!"

Các đạo sĩ cũng nhìn ra trung môn đạo, không dám hành động thiếu suy nghĩ . Lúc này một gã nhìn như gầy yếu đạo sĩ đi tới, tên là Ngụy Tam Thông, một thân một mình nhằm phía 18 tên hòa thượng .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, không nói đến các hòa thượng hợp thể,

Coi như là hỗn chiến quần ẩu, một mình hắn cũng không phải là đối thủ đi.

"Xem chiêu!"

Trong lúc suy tư, Ngụy Tam Thông đã đến hòa thượng trước mặt, hét lớn một tiếng, một chưởng liền vỗ lên .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại trợn to hai mắt, không cách dùng bảo ?

Ầm!

Sau một khắc, chỉ nghe nhất thanh muộn hưởng, khoảng cách gần nhất hòa thượng Phục Hổ côn quét ngang, đem Ngụy Tam Thông cả người trực tiếp kén bay trở về . Tương đương với 18 tên Dục Giới cực hạn hợp lực một kích, uy lực có thể nghĩ .

Ngụy Tam Thông tuy là cũng đã là Dục Giới cực hạn, coi như may mắn không chết, chí ít cũng phải trọng thương đi. Nhưng khiến người ta mục trừng khẩu ngốc là, Ngụy Tam Thông hung hăng đụng vào trên mặt đất, tiếp tục thân thể bắn ra liền đứng lên, không bị thương chút nào!

"18 phân lực số lượng kết hợp hoàn mỹ, công một thì tương đương với công 18 ."

Ngụy Tam Thông đạn bắn người thượng bụi bặm, nói với hắn sĩ nói ra . Vừa rồi hắn sở dĩ cứng rắn đụng một cái, chính là vì thăm dò các hòa thượng thực lực .

Lúc này không chỉ có là Mễ Tiểu Hiệp, đối diện hòa thượng cũng là một trận cau mày . Thầm nghĩ cái này Ngụy Tam Thông đến tột cùng là thần thông gì, có thể ngạnh kháng một kích này . Nếu như chút nào không hạn chế nói, cái này nhân loại không khỏi thật đáng sợ .

"Hợp thể lại có thể thế nào! Ta đi thử một chút!"

Ngay sau đó lại có một gã đạo sĩ đứng ra, nói chuyện chính là một con rồng lửa phun ra, trong nháy mắt hình thành một cái biển lửa, trực tiếp cuốn về phía các hòa thượng .

Đạo sĩ kia tên là trương Viêm, tu luyện qua Thiên Thư thổ Diễm, có thể phun lửa . Trước khi đến Lưỡng Giới Sơn, lọt vào Đột Quyết Vu Sư tập kích, hắn đã biểu hiện qua bản lĩnh .

Nhưng lần này Hỏa Diễm, rõ ràng cùng lần trước bất đồng . Hỏa Diễm sát biên giới chuyển nhạt đạm lam sắc, ôn độ sợ rằng cao hơn nhiều lắm, đủ để tiêu tan kim nấu chảy thiết!

"Nam Mô A Di Đà Phật . . ."

Cho dù Dục Giới cực hạn, trừ phi có ngồi hỏa bản lĩnh, bằng không cũng không dám ngạnh kháng Hỏa Diễm . Chỉ thấy hòa thượng cùng kêu lên hô to, một vệt kim quang vòng bảo hộ xuất hiện, bảo vệ lấy bọn hắn .

Trương Viêm không quan tâm những chuyện đó, tiếp tục phun lửa, muốn đem vòng bảo hộ trực tiếp đốt phá . Nhưng vòng bảo vệ này là 18 tên hòa thượng hợp lực, hơn nữa mượn trận pháp huyền diệu, nào dễ dàng như vậy phá vỡ .

"Ta trợ đạo hữu giúp một tay!"

Mắt thấy vòng bảo hộ một thời khó có thể đánh vỡ, lại có một gã đạo sĩ đứng ra, tiếp tục hét lớn một tiếng .

"Vắng vẻ U Hồn, nghe ta điều khiển!"

Ô . . . Ô ô!

Đạo sĩ kia tên là Phùng Lập Khôn, tu luyện Thiên Thư Thông U, có thể tạm giam du hồn . Theo hắn cái này hét lớn một tiếng, làm âm phong một mảnh gào khóc thảm thiết, phương viên mười dặm du hồn đều bị hắn cho đòi qua đây .

Sau đó ở Phùng Lập Khôn dưới sự chỉ huy, tất cả du hồn đánh về phía kim quang vòng bảo hộ, liên hợp Hỏa Diễm cùng nhau, muốn đem vòng bảo hộ đánh vỡ .

"A di đà phật, Kim Cương Nộ Mục!"

Ở công kích mãnh liệt xuống, vòng bảo hộ dần dần có bất ổn xu thế, hòa thượng trợn tròn đôi mắt, bỗng nhiên quát to một tiếng .

Sau một khắc, chỉ thấy kim quang đại trán, hầu như đong đưa người không mở mắt ra được, mà ở mãnh liệt này kim quang phía dưới, bất luận là Hỏa Diễm vẫn là U Hồn, trong nháy mắt bị xua tan!

"Ngã Phật Từ Bi! Sát Sinh Hộ Giáo!"

Ngay sau đó, hòa thượng hét lớn một tiếng, trong tay Phục Hổ côn chọn, vọt thẳng hướng đạo sĩ .

"Muốn chết!"

Thăm dò đã không sai biệt lắm, đạo sĩ lạnh rên một tiếng đón nhận .

Sau một khắc, đánh giáp lá cà thi triển thủ đoạn, một hồi hỗn chiến triển khai .

"Thật là lợi hại . . ."

Bên kia, Mễ Tiểu Hiệp nhưng Tĩnh Tĩnh ẩn núp, tham quan phân tích những thứ này hòa thượng, đạo sĩ thủ đoạn .

Hòa thượng sẽ một bộ lợi hại trận pháp, có thể mang bọn họ lực lượng kết hợp hoàn mỹ, chỉnh thể ưu thế rõ ràng . Dưới so sánh, đạo sĩ mỗi người đều có thể một môn Thiên Thư thần thông, thực lực cá nhân không thể khinh thường .

Lúc này hỗn chiến, các hòa thượng công thủ đều nhịp, đạo sĩ mỗi người tuy là đều rất mạnh, nhưng dù sao lực lượng cá nhân hữu hạn, bắt đầu dần dần ở hạ phong .

"Các vị đạo hữu, bọn ta đồng tâm!"

Tiếp tục như vậy không được, tên là Cây mận tốt đạo sĩ móc ra một khối ngọc bội, bỗng nhiên lớn quát hô .

Hắn đạo sĩ cũng các hữu một khối ngọc bội, theo Cây mận tốt Hô Hòa, trong nháy mắt bị nhất nhất thắp sáng . Lúc này Mễ Tiểu Hiệp lại nhìn, chỉ thấy Cây mận tốt ngọc bội tản mát ra 11 cùng bạch tuyến, đưa hắn ngọc bội toàn bộ liên hệ tới .

Ngay sau đó, các đạo sĩ xuất thủ lần nữa, lực lượng so với trước kia rõ ràng cường rất nhiều . Hiển nhiên, đây cũng là một loại chỉnh hợp lực lượng thần thông . Mặc dù không cùng hòa thượng trận pháp cao minh, nhưng hiệu quả cũng không tệ .

Bởi đạo sĩ thực lực vốn là mạnh, lúc này liên hợp lại, dần dần hòa nhau thế cục, bắt đầu trái lại áp chế hòa thượng .

"Đến ta!"

Nhìn đến đây, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, rốt cục đến phiên hắn ra sân!... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

179 quyết tâm

Mễ Tiểu Hiệp đạt được Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân mệnh lệnh, đều là đem đối phương người ở lại Lưỡng Giới Sơn . Không khó suy đoán, đạo sĩ này, hòa thượng nhận được mệnh lệnh cũng không kém .

Vừa rồi hỗn chiến đến bây giờ, song phương tuy là hai phe đều có vãng lai, nhưng thấy thế nào đều cùng đùa giỡn giống như . Không nhanh không chậm, ai cũng không nóng nảy, như vậy đừng nói đem hòa thượng đẩy vào tuyệt cảnh, còn không biết muốn đánh vài ngày đây.

Bọn họ không nóng nảy, Mễ Tiểu Hiệp có thể cấp bách, một ngày Trường An bên kia kết quả đi ra, bên này thắng bại cũng cũng không có vấn đề, vậy hắn kế hoạch liền ngâm nước nóng . Phải nhường đường sĩ nghiêm túc, trực tiếp đem hòa thượng đánh gần chết mới tốt .

Nhưng cụ thể làm sao nhường đường sĩ đến thật sự, thật cũng có thể, cái này giống đấu dế, cần một người dùng thảo bổng khiêu khích khiêu khích . Mà Mễ Tiểu Hiệp, chính là người kia .

"Nhận lấy cái chết!"

Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Tiểu Hắc, tay cầm Trảm Yêu Kiếm, trên cao nhìn xuống hét lớn một tiếng, vọt thẳng hướng Cây mận tốt .

Đạo sĩ mặc dù có thể hòa nhau thế cục, đồng thời dần dần chiếm thượng phong, chủ yếu là dựa vào Cây mận tốt Bố Trần thần thông, vận dụng trận pháp đem mọi người liên hệ tới .

Chỉ cần chém Cây mận tốt, trận pháp này đĩ nhiên là phá . Một ngày trận pháp bị phá, đạo sĩ lần thứ hai trở về tự mình chiến đấu trạng thái, tất nhiên không phải là cùng còn đối thủ . Đến lúc đó ăn chút thua thiệt nhỏ, không tin bọn họ không quyết tâm!

"Không biết tự lượng sức mình!"

Thấy Mễ Tiểu Hiệp hướng hắn qua đây, Cây mận tốt không khỏi khóe miệng cười nhạt .

Trong khoảng thời gian này ở chung, bất luận là hòa thượng, đạo sĩ, vẫn là Mễ Tiểu Hiệp, đều ở đây lẫn nhau sờ . Mễ Tiểu Hiệp tuy là rất ít hiển lộ thủ đoạn, nhưng đối với hắn mảnh nhỏ, đạo sĩ cũng không phải là hoàn toàn không biết gì cả .

Bất quá Mễ Tiểu Hiệp dù sao chẳng qua là Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, Cây mận tốt còn không có để hắn vào trong mắt . Hắn thấy, cũng liền Trảm Yêu Kiếm còn có chút uy hiếp .

Đạo sĩ bên này chiếm thượng phong, nhưng dù sao nhân số ít, người khác các hữu đối thủ . Cây mận tốt tâm cao khí ngạo, tối trọng yếu là không có đem Mễ Tiểu Hiệp để vào mắt, cho nên cũng không còn bắt chuyện hắn người hỗ trợ .

Lúc này Cây mận tốt, một bên toàn lực nghênh chiến Viên Minh hòa thượng, thỉnh thoảng liếc liếc mắt vọt tới Mễ Tiểu Hiệp .

Viên Minh là hòa thượng đầu lĩnh, tuy là đồng dạng Lục Trọng Thiên tu vị, nhưng thực lực mạnh nhất . Nếu muốn phá đạo sĩ trận pháp, trước phải trừ đi Cây mận tốt, hắn lúc này mới tự mình đối với chiến đấu Cây mận tốt .

Vốn cho là Cây mận tốt chẳng qua là trận pháp lợi hại, nhưng sau khi giao thủ, Viên Minh mới biết được vượt qua xa như vậy, Cây mận tốt cận chiến bản lĩnh dĩ nhiên cũng không kém . Trong tay một thanh bảo kiếm thi triển ra, thậm chí còn ổn áp hắn một bậc .

"Xem chiêu!"

Tiểu Hắc tốc độ cực nhanh, vẻn vẹn mấy hơi thời gian, đã tới phụ cận . Hét lớn một tiếng, chỉ thấy một đạo hắc ảnh từ lưng ngựa bay ra, lao thẳng tới Cây mận tốt .

Bóng đen này chính là Sửu Nô, Sửu Nô đã là Ngũ Trọng Thiên tu vị, hơn nữa tu luyện Tu La Huyết Thủ bí quyết, gần nhất thực lực đại tăng . Chỉ thấy hắn trước một bước đánh về phía Cây mận tốt, đồng thời một con huyết sắc lợi trảo vươn, hung hăng chụp vào Cây mận tốt .

"Chính là Quỷ Vật!"

Đối mặt Sửu Nô Toàn Lực Nhất Kích, Cây mận tốt không hề sợ hãi . Một tiếng hừ lạnh, trong tay Phất Trần đảo qua, đón nhận Sửu Nô .

Tiếp tục chỉ nghe phanh, 1 tiếng, nguyên bản nhẹ nhàng Phất Trần, lúc này nặng đến thiên quân, chẳng những đỡ Huyết Thủ công kích, còn nghĩ Sửu Nô quét bay rớt ra ngoài .

May mắn có Viên Minh hòa thượng chính diện kiềm chế, bằng không chỉ cần lần này, Sửu Nô chỉ sợ không phải bị đánh bay đơn giản như vậy.

Hí!

Sửu Nô bị đánh lui, ngay sau đó, Tiểu Hắc đã đến phụ cận . 1 tiếng ngựa hí, Tiểu Hắc đứng thẳng người lên, móng trước hung hăng đạp về Cây mận tốt .

Tiểu Hắc dáng dấp tầm thường, hơn nữa vẫn không có hiển lộ bản lãnh gì, tuy là đạo sĩ ở giữa đủ người tài ba, nhìn ra nó bất phàm, nhưng đại bộ phận vẫn là không có để ở trong lòng .

Vừa rồi Phất Trần quét chân Sửu Nô, bảo kiếm trong tay vẫn còn ở chiến đấu kịch liệt Viên Minh . Cây mận tốt đơn giản cánh tay trái vừa nhấc, đón đỡ Tiểu Hắc lần này .

Bang bang!

Sau một khắc, liên tiếp hai tiếng trầm trọng buồn bực . Nguyên bản còn chưa để ý Cây mận tốt, trong nháy mắt trợn to hai mắt vẻ mặt kinh ngạc, cái này thật kém ngựa tốt đại khí lực!

Chẳng qua là cái này hai cái, Cây mận tốt toàn bộ cánh tay trái đều tê dại, cả người cũng không khỏi liên tiếp lui về phía sau ba bước!

Hắn nào biết đâu rằng, Tiểu Hắc đạt được một đoàn Long Khí, hiện tại đã là Ngũ Trọng Thiên tu vị . Long Tộc huyết mạch nồng nặc, thực lực không thua một dạng Lục Trọng Thiên! Hơn nữa Tiểu Hắc thuộc về Luyện Thể, thân thể cực kỳ mạnh mẽ,

Lực lượng tự nhiên khủng bố .

Hây A...!

Tiểu Hắc kiến công sau đó, Viên Minh hòa thượng xem thời cơ cực nhanh, một côn hung hăng đập về phía Cây mận tốt .

Cây mận tốt trợn to hai mắt, sẽ giơ kiếm phản kích, nhưng lúc này hắn mới phát hiện, bảo kiếm dĩ nhiên trầm trọng dị thường . Cái này không khỏi dọa cho giật mình, vội vã vừa nhìn, chỉ thấy là năm con tiểu quỷ phụ ở trên kiếm .

Cái này năm con tiểu quỷ đương nhiên là Ngũ Quỷ, Ngũ Quỷ tuy là không có gì sức chiến đấu, nhưng am hiểu vận chuyển . Vừa rồi thừa dịp Tiểu Hắc đẩy lùi Cây mận tốt, các nàng mạnh mẽ vận chuyển Cây mận tốt Pháp Kiếm .

Mặc dù không có thể có thể thành công, nhưng trở ngại một cái vẫn là có thể . Chẳng qua là lần này, Cây mận tốt đã không kịp phản ứng, không có cách nào khác chống đỡ Viên Minh Phục Hổ côn .

"Xem kiếm!"

Cây mận tốt trong lòng kinh hãi, lúc này phía sau bỗng nhiên lại là quát lạnh một tiếng . Cây mận tốt khóe mắt đảo qua, chỉ thấy một chéo áo, chính là Mễ Tiểu Hiệp!

Là, vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp cưỡi Tiểu Hắc chạy tới, nhưng đến trước mặt lại không thấy bóng dáng . Lúc này Cây mận tốt nghe được thanh âm, mới biết được Mễ Tiểu Hiệp lại nhưng đã đi vòng qua sau lưng của hắn .

Mễ Tiểu Hiệp trong tay là Trảm Yêu Kiếm, Dục Giới trong không có gì không chém . Nếu như đánh phải một kiếm, sợ rằng mạng nhỏ sẽ không! Cây mận tốt nào dám đón đỡ, mặc kệ Viên Minh Phục Hổ côn, nghiêng người tránh né Trảm Yêu Kiếm .

Gai!

Nhưng hắn vừa mới khẽ động, Nguyên Thần bỗng nhiên bị hung hăng trát một cái, thân hình không khỏi một trận . Nguyên lai Mễ Tiểu Hiệp ở phát ra tiếng lúc, Thần Thứ Thuật sớm đã thả ra .

Cây mận tốt Lục Trọng Thiên tu vị, Thần Thứ Thuật tuy là trực tiếp công kích Nguyên Thần, nhưng đẳng cấp chênh lệch nhiều lắm, không có khả năng đưa hắn Nguyên Thần đánh tan . Nhưng chỉ cần để cho Cây mận tốt hơi chút thất thần, cái này cũng đủ .

Xuy!

Ầm!

Sau một khắc, đầu tiên là một tiếng vang nhỏ . Mễ Tiểu Hiệp một kiếm cắt, chém vào Cây mận tốt đầu vai . Mà ngay sau đó, Viên Minh một côn cũng chạy tới, ở giữa Cây mận tốt ngực . Viên Minh một côn này lực lượng cực đại, trực tiếp đem Cây mận tốt đập bay ra ngoài .

Ông!

Cây mận tốt bị đánh bay, 1 tiếng ông hưởng, ngọc bội chính giữa liên hệ trong nháy mắt tán loạn . Bỗng nhiên không có liên hệ trợ giúp, mới vừa rồi còn chiếm thượng phong đạo sĩ, trong nháy mắt rơi vào hạ phong . Có người một thời không tra, thậm chí chịu một chút thương nhỏ .

"Ngô! Oa!"

Lúc này lại nhìn Cây mận tốt, bay ra ngoài xa mười mấy mét, sau đó tiếp tục từ dưới đất ngồi dậy đến, nhưng há mồm ói ra xuất một hơi tụ huyết . Cùng lúc đó, hắn vai trái máu me đầm đìa, toàn bộ cánh tay trái đã bị Mễ Tiểu Hiệp chặt đứt!

"Ta muốn . . . Giết các ngươi!"

Cây mận tốt hai mắt Xích Hồng, phẫn hận nhìn chằm chằm Mễ Tiểu Hiệp, rung hoảng nhất hạ đứng lên .

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt bình tĩnh, hai bên trái phải Viên Minh nhưng không khỏi chau mày . Trước sau ai Mễ Tiểu Hiệp một kiếm, hắn một côn, cái này Cây mận tốt lại vẫn có thể đứng lên đến, thân thể này không khỏi quá rắn chắc ?

Ngay sau đó, chỉ thấy Cây mận tốt khoát tay, ngón tay cái ngón trỏ nắm bắt một viên hồng sắc Dược Hoàn . Nhìn Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng nhe răng cười, giơ tay lên liền đem Dược Hoàn nuốt vào .

"Mọi người cùng nhau đi."

Thấy Cây mận tốt thôn Hồng Dược hoàn, hắn đạo sĩ cũng đều xuất ra một viên, cùng nhau nuốt vào .

Bắt đầu hạp dược ?

Thấy như vậy một màn, các hòa thượng không khỏi âm thầm cảnh giác .

Mễ Tiểu Hiệp cũng là trong lòng đắc ý, những đạo sĩ này rốt cục bắt đầu chăm chú, hi vọng bọn họ ra sức một ít, nhất định phải đem những này hòa thượng đẩy vào tuyệt cảnh!

". . . Đây là!"

Thế nhưng sau một khắc, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt sắc mặt đại biến .

Trong mắt hắn, đạo sĩ danh xưng nhanh chóng phát sinh biến hóa, hồng sắc thay đổi là màu vàng, lv 6 biến thành lv 7!... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

180 giành giật từng giây

Tập thể đột phá ? Điều này sao có thể!

Thiên địa Tạo Vật thần kỳ, một ít linh đan thần dược, hoặc là thiên tài địa bảo, thậm chí có thể cho phàm nhân Thăng Tiên, đề thăng Nhất Trọng Thiên tu vị thực sự không coi vào đâu .

Nhưng căn cứ Đạo Giáo, Phật Giáo cam chịu quy tắc, không cho phép vượt qua Dục Giới phạm vi người hoặc là vật . Lục Trọng Thiên đến Thất Trọng Thiên, tuy là chỉ nhắc tới thăng Nhất Trọng Thiên, cũng là Dục Giới đến Sắc Giới chênh lệch, ít nhất phải Sắc Giới linh đan mới có thể!

"Không đúng!"

Nhân Tộc là thiên địa nhân vật chính, Nhân Tộc tự trị là Đại Đạo Pháp Tắc, coi như thánh nhân cũng sẽ không đánh vỡ quy củ này . Nói cách khác, đạo sĩ dùng Hồng Dược hoàn vẫn ở chỗ cũ Dục Giới trong phạm vi .

Nhưng đã như vậy, hẳn là chỉ có thể tăng Chân Khí số lượng, làm sao có thể trực tiếp đột phá Thất Trọng Thiên ?

Thất Trọng Thiên là sắc giới bắt đầu, Sắc Giới cùng Dục Giới khác nhau ở chỗ Chân Khí Hóa Nguyên . Muốn Chân Khí Hóa Nguyên, trước phải Trúc Cơ!

"Trừ phi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp tu luyện là sắc giới công pháp, đương nhiên biết như thế nào Trúc Cơ, Dục Giới đan dược tuyệt đối không có khả năng hoàn thành Trúc Cơ, liền chỉ có một cái khả năng, những đạo sĩ này sớm đã Trúc Cơ thành công!

Nói cách khác, cái này 12 tên đạo sĩ nguyên bổn chính là Sắc Giới tu vị, chẳng qua là dùng bí pháp mạnh mẽ ngã cảnh giới! Hiện tại đi qua đan dược kích thích, cái này mới một lần nữa trở về nguyên lai cảnh giới .

"Không hổ là Đạo Giáo!"

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có một khả năng này .

Lần này Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành tranh đoạt Hoàng Vị, Đạo Giáo, Phật Giáo cho phái đi giúp đỡ, nhưng cũng không thể qua quýt sai khiến . Mọi việc đều chú ý cái nhân quả, phải nguyên bản là ở nơi này cái cọc nhân quả trong người .

Cứ như vậy hạn chế cấp lớn, cho nên coi như là lưỡng Đại Giáo Phái, cũng chỉ tìm được hơn mười người Dục Giới cực hạn cao thủ . Nhưng không nghĩ tới là, Đạo Giáo tìm được cũng không phải là Dục Giới cực hạn, mà là 12 tên Thất Trọng Thiên cao thủ, sau đó dùng bí pháp để cho bọn họ ngã cảnh giới mà thôi .

Đạo Giáo quả nhiên thần thông quảng đại, đĩ nhiên có thể tìm tới nhiều như vậy Thất Trọng Thiên cao thủ . Nhưng cũng không khỏi không nói, cái này cách làm cũng đủ kê tặc .

"Cái hố a!"

Đạo Giáo tính kế hay, cái này lại đem Mễ Tiểu Hiệp cho cái hố .

Mễ Tiểu Hiệp vốn là muốn kích thích một chút đạo sĩ, để cho bọn họ đem hòa thượng đẩy vào tuyệt cảnh . Nhưng không nghĩ tới kích thích quá mức, cái này a là muốn ép vào tuyệt cảnh, quả thực muốn trực tiếp bức tử tiết tấu!

Nếu như hòa thượng trong nháy mắt bị giây, đạo sĩ truyền tống về Trường An, Mễ Tiểu Hiệp kế hoạch cũng liền toàn bộ ngâm nước nóng .

Mới vừa rồi còn hy vọng đạo sĩ ra sức chút, Mễ Tiểu Hiệp hiện tại chỉ hy vọng hòa thượng chống đỡ a .

"Nam Mô A Di Đà Phật!"

So sánh với Mễ Tiểu Hiệp, hòa thượng còn muốn càng thêm phiền muộn, Mễ Tiểu Hiệp chẳng qua là kế hoạch thất bại mà thôi, bọn họ bồi thượng thế nhưng tính mệnh! Nhưng không có ai sẽ ngồi chờ chết, hô to một tiếng niệm phật, hòa thượng bỗng nhiên bắt đầu thất khiếu chảy máu .

Máu này không phải hồng sắc, mà là kim sắc, liên tục không ngừng chảy ra, rất nhanh bao trùm toàn thân, sẽ cùng còn nhuộm Kim Nhân.

Hiển nhiên, đây là một loại tự tổn bí thuật, có thể trong thời gian ngắn tăng lên trên diện rộng thực lực . Bây giờ lúc này nhân cùng còn, sợ rằng từng đều có thể đánh vài cái Lục Trọng Thiên cao thủ .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn, hòa thượng vẫn là hồng sắc danh xưng .

Dục Giới cùng Sắc Giới cách nhất giới, coi như lợi hại hơn nữa, cũng tuyệt đối không phải Sắc Giới tu sĩ đối thủ . Tiến nhập Sắc Giới Chân Khí Hóa Nguyên, cây bản không cùng một đẳng cấp thượng .

"Chết!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư lúc, Cây mận tốt đã hoàn thành phá cảnh giới, hét lớn một tiếng run lên Pháp Kiếm, trực tiếp nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp .

". . . !"

Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt trợn to hai mắt, lúc này mới nhớ tới, Cây mận tốt sở dĩ tuyển chọn đột phá, là bởi vì bị hắn chém cánh tay . Cho nên sau khi đột phá, Cây mận tốt người thứ nhất chính là tìm hắn báo thù .

"Đi mau!"

Cây mận tốt tuy là bị thương nặng, nhưng đã là Sắc Giới cao thủ, Mễ Tiểu Hiệp căn bản không phải đối thủ . Xoay người cõi Tiểu Hắc, xoay người chạy .

"Muốn chạy ? Mơ tưởng!"

Cây mận tốt khóe miệng cười nhạt, dưới chân phát lực liền truy .

Lúc này, còn lại mười một gã đạo sĩ, đều là Thất Trọng Thiên Sắc Giới tu vị . Tuy là không có trận pháp lẫn nhau liên hệ, nhưng chỉ bằng vào quần ẩu, cũng đủ để cuồng ngược những thứ này Dục Giới tu vi cùng còn .

Hòa thượng sắc mặt trang nghiêm, tâm lý lại âm thầm phát khổ, chỉ dựa vào long cùng một chỗ, Phục Hổ côn nhất trí xông bên ngoài, chuẩn bị toàn lực ngăn cản . Tuy là cuối cùng vẫn đỡ không được, nhưng có thể ngăn một hồi là một hồi đi.

". . . Chạy nhanh như vậy!"

Đã không để ý tới hắn, Mễ Tiểu Hiệp không ngừng thúc giục Tiểu Hắc, trực tiếp hướng đỉnh núi chạy . Nhưng nhìn lại, không khỏi dọa cho giật mình, Cây mận tốt dĩ nhiên còn nhanh hơn Tiểu Hắc!

Sợ rằng rất nhanh sẽ bị đuổi theo, Mễ Tiểu Hiệp tâm lý âm thầm kêu khổ .

Dựa theo kế hoạch, là muốn đạo sĩ đem hòa thượng đẩy vào tuyệt cảnh, hắn tốt coi đây là áp chế . Nhưng bây giờ bức quá mức, chẳng những cấp cho trực tiếp bức tử, ngay cả chính hắn cũng bị Sắc Giới cao thủ truy sát, mắt thấy khó giữ được cái mạng nhỏ này .

"Xa nhau chạy!"

Như vậy căn bản chạy không thoát, Mễ Tiểu Hiệp nhảy xuống Tiểu Hắc, một mình hướng đỉnh núi chạy đi .

"Còn muốn chạy sao!"

Nhưng Cây mận tốt tốc độ quá nhanh, trong nháy khoảng cách chỉ còn hơn mười thước . Tiếp tục chỉ thấy hắn trường kiếm vung lên, chân nguyên ngưng tụ Thành Thạc Đại Nguyệt nha khí nhận, lê chấm đất bổ về phía Mễ Tiểu Hiệp .

Chân Khí Hóa Nguyên, đã có thể Ngự Khí đả thương người .

Xoẹt!

Khí nhận nhanh như tật phong, Mễ Tiểu Hiệp căn bản không tránh kịp . Chỉ nghe xé rách âm thanh, trong nháy mắt đưa hắn chém thành hai nửa .

"Đi đâu ?"

Một kiếm chém trúng, nhưng Cây mận tốt nhìn kỹ lại, ở đâu là Mễ Tiểu Hiệp, chẳng qua là hắn áo khoác mà thôi . Thế nhưng bốn phía tra tìm, bỗng nhiên không gặp Mễ Tiểu Hiệp hình bóng .

"Nguy hiểm thật nguy hiểm thật ."

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp, thật đã tránh xuống dưới đất, thi triển Thổ Hành, tiếp tục hướng đỉnh núi chạy đi .

Không thể không nói, Thổ Hành quả nhiên dùng tốt, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần trốn ở dưới đất, Cây mận tốt hắn là tìm không được hắn . Chỉ cần hắn nhanh lên đạt tới đỉnh núi, tìm được Như Lai Phật Tổ Kim Tự áp thiếp, tất cả liền còn có cơ hội!

"Nhanh! Nhất định phải nhanh!"

Mễ Tiểu Hiệp phải trước ở hòa thượng bị giết, đạo sĩ chạy về Trường An trước khi, như vậy mới có thể để cho Như Lai Phật Tổ lấy đi áp thiếp, thả Tôn

ngộ ra Ngũ Hành Sơn! Đến lúc đó Mễ Tiểu Hiệp không những có thể đạt được bảo rương chìa khoá, hơn nữa có Tôn Ngộ Không ở, ai còn có thể gây tổn thương cho hắn ?

Đương nhiên, Như Lai Phật Tổ có đồng ý hay không lấy đi áp thiếp, Mễ Tiểu Hiệp cũng không dám khẳng định, nhiều lắm chỉ có năm phần mười nắm chặt .

"Nhìn ngươi chạy đi đâu!"

Bỗng nhiên mất đi Mễ Tiểu Hiệp hình bóng, Cây mận tốt khóe miệng cười nhạt, cắt ngón tay bắt đầu cách làm .

"Dùng huyết vi dẫn!"

Chỉ nghe Cây mận tốt hét lớn một tiếng, Mễ Tiểu Hiệp trên người bỗng nhiên dựng thẳng lên một đạo hồng quang, trực tiếp toát ra mặt đất . Lúc này xa xa nhìn lại, đang hướng đỉnh núi di chuyển nhanh chóng, quả thực giống tọa độ giống nhau rõ ràng .

"Ta thảo!"

Chợt thấy hồng quang, Mễ Tiểu Hiệp nhịn không được trong nháy mắt bạo nổ một câu chửi bậy . Cây mận tốt làm sao sẽ nhiều như vậy ly kỳ cổ quái pháp thuật, cái này bị đánh thượng tiêu ký, hắn còn có thể chạy trốn nơi đâu ?

Nhưng bất luận Mễ Tiểu Hiệp làm sao làm, căn bản đỡ không được đạo hồng quang . Lúc này trừ lớn tiếng chửi bới, cũng chỉ có dùng tốc độ nhanh nhất chạy về phía đỉnh núi .

"Ha ha! Nhìn ngươi có thể chạy đi đâu trong!"

Cây mận tốt điên cuồng cười to, chạy hồng quang liền đuổi theo .

Như vậy một cái chạy một cái truy, Mễ Tiểu Hiệp khoảng cách đỉnh núi càng ngày càng gần, nhưng Cây mận tốt cùng hắn cách cũng đang nhanh chóng gần hơn . Sau một lát, Mễ Tiểu Hiệp đã có thể chứng kiến đỉnh núi, cùng với đỉnh núi Như Lai Phật Tổ Kim Tự áp thiếp!

Nhưng lúc này, Cây mận tốt cũng đuổi theo .

"Ngăn lại hắn!"

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, phóng xuất Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ .

Dùng Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ tu vị, căn bản ngăn không được Sắc Giới tu vị Cây mận tốt . Nhưng bây giờ chỉ kém cuối cùng vài mét, chỉ cần có thể ngăn cản chỉ chốc lát là tốt rồi .

"Không chính xác tới gần chủ nhân!"

Sửu Nô điên cuồng gào thét, huyết vươn tay ra, hung hăng chụp vào Cây mận tốt .

"Cút ngay!"

Cây mận tốt quát lạnh một tiếng, giơ tay lên chính là một kiếm . Kiếm quang đến mức, Huyết Thủ trong nháy mắt tán loạn, Sửu Nô cũng ngay sau đó bị kiếm quang chém trúng .

Sửu Nô là quỷ vật, còn không có ngưng tụ ra Nhục Thân . Nhưng một kiếm này mang đi hắn hơn phân nửa quỷ khí, trong nháy mắt trọng thương gần chết .

"Không chính xác tới gần chủ nhân!"

Mắt thấy Cây mận tốt tốc độ không giảm, Ngũ Quỷ khẽ cắn môi, cũng hô to xông lên .

"Đáng chết!"

Cây mận tốt khóe miệng cười nhạt, tiếp tục liền lại là một kiếm .

Kiếm quang nhanh chóng, vẻn vẹn Lưỡng Trọng Thiên tu vị Ngũ Quỷ chỗ nào trốn được . Ngũ Quỷ Ngũ Hành Câu Toàn, có thể miễn dịch các loại công kích, nhưng cũng có một hạn độ . Sắc Giới công kích căn bản không phải các nàng có thể ngăn cản, một kiếm này sau đó, cũng trong nháy mắt trọng thương mất đi chiến đấu lực .

Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ liều mạng, nhưng cũng chỉ là lưỡng kiếm mà thôi, đang không có ngăn cản, Cây mận tốt vẫn là nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp . Lúc này Mễ Tiểu Hiệp đã tới Kim Tự áp thiếp, từ dưới đất nhảy ra, nhưng hắn còn cần một ít thời gian .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đi ra, Cây mận tốt đại hỉ, vung tay lên liền lại là một kiếm . Mắt thấy kiếm quang bổ tới, lúc này bỗng nhiên một đạo Hắc Quang hạ xuống, hung hăng đạp ở kiếm quang thượng, đem trong nháy mắt đạp nát bấy!

Hí!

Tiếp tục chỉ nghe 1 tiếng ngựa hí, đến chính là Tiểu Hắc, nguyên bản hèn mọn Tiểu Hắc, lúc này ngẩng đầu ưỡn ngực, che ở Cây mận tốt cùng Mễ Tiểu Hiệp trung gian .

"Như Lai Phật Tổ!"

Việc này không nên chậm trễ, thừa cơ hội này, Mễ Tiểu Hiệp một tay đè chặt Kim Tự áp thiếp, trong lòng lớn tiếng mặc niệm .... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

181 Đại Thánh thoát khốn

Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành tranh đoạt Hoàng Vị, phía sau thực tế là Phật Đạo tranh, tranh đoạt ở Đại Đường Truyền Giáo quyền lợi .

Nhân hoàng một lời Phong Thần, Lý Thế Dân đăng cơ, liền nói giáo vẫn là Quốc Giáo, Lý Kiến Thành kế vị, thì Phật Giáo cái sau vượt cái trước .

Trận này Hoàng Vị tranh kết quả, đem trực tiếp quyết định nói giáo, Phật Giáo phát triển . Mà đến bây giờ lúc này, mấu chốt thắng bại đã dừng hình ảnh ở Ngũ Hành Sơn!

Tha trụ Tần Vương phủ 12 thượng tiên, Lý Kiến Thành dựa Trường An binh lực ưu thế, liền có thể đánh bại Lý Thế Dân . Tương phản, nếu như Tần Vương phủ 12 thượng tiên truyền tống về Trường An, Lý Kiến Thành hai ngàn nhân mã căn bản không đủ giết, tất bại!

Lúc này tình huống đến xem, 12 thượng tiên tập thể phá cảnh giới, Thập Bát La Hán căn bản không phải đối thủ . Nhưng lúc này nơi đây còn có một biến số, cũng không phải là không còn hy vọng!

"Như Lai Phật Tổ!"

Mễ Tiểu Hiệp tay trái ấn ở Kim Tự áp thiếp, trong lòng hô to mặc niệm .

"Phàm tục Mễ Tiểu Hiệp, thỉnh cầu Phật Tổ lấy đi áp thiếp, thả Tôn Ngộ Không xuất sơn! Ta đã cùng Tôn Ngộ Không đạt thành hiệp nghị, hắn một ngày thoát khốn, nhất định trừ đi nơi này đạo sĩ, quyết không bỏ mặc người phương nào phản hồi Trường An!"

Một hơi thở thời gian, dùng tốc độ nhanh nhất nói xong, Mễ Tiểu Hiệp cau mày, xem lấy thủ hạ Kim Tự áp thiếp .

Như Lai Phật Tổ nhìn chung tam giới, nhưng lúc này Ngũ Hành Sơn thắng bại quyết định Trường An thành bại, hắn nhất định đang xem nổi bên này . Mễ Tiểu Hiệp lời nói, hắn nhất định có thể nghe được! Lúc này Mễ Tiểu Hiệp đang đánh cuộc, đổ Như Lai Phật Tổ sẽ đáp lại hắn!

Tôn Ngộ Không bị nhốt ở đây, vì là hai mươi năm sau giữ gìn Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh . Mà Tây Thiên Thủ Kinh mục đích, thật chính là vì hướng Đông Thổ Đại Đường truyền bá Phật Giáo .

Đã như vậy, sao không lúc này tựu phóng ra Tôn Ngộ Không, để cho hắn bình định Tần Vương phủ 12 thượng tiên . Chỉ muốn giết bọn hắn, Lý Kiến Thành liền rất có thể giết chết Lý Thế Dân, đăng cơ xưng đế!

Đến lúc đó Lý Kiến Thành một câu nói, Phật Giáo là được ở Đông Thổ Đại Hưng . So sánh với Tây Du tốn thời gian cố sức, như vậy chẳng phải là nhanh hơn, hiệu quả cũng càng tốt ?

Đương nhiên, sự tình cũng không có đơn giản như vậy.

Như Lai Phật Tổ sớ đĩ sớm định ra Tây Du, chính là hắn trong lòng rõ ràng, dùng hiện tại Đại Đường hình thức, Phật Giáo căn bản đấu không lại Đạo Giáo . Hắn tuy là giúp đỡ Lý Kiến Thành, cũng chỉ là ôm thử nhìn một chút thái độ .

Coi như lúc này phóng xuất Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không đem Tần Vương phủ 12 thượng tiên quét ngang, cũng không thể hoàn toàn cam đoan Lý

Kiến Thành đoạt vị thành công, chẳng qua là tăng lớn tỷ lệ mà thôi .

Có muốn hay không dùng ảnh hưởng Tây Du làm giá, đổi lấy tăng thắng lợi tỷ lệ, đối với Như Lai Phật Tổ mà nói, cái này đồng dạng là một cái đánh cuộc .

Cho nên, cái kế hoạch này có thể thành công hay không, Mễ Tiểu Hiệp chỉ có năm phần mười nắm chặt, liền nhìn Như Lai Phật Tổ có hay không cái này quyết đoán!

Ầm!

Đúng lúc này, bỗng nhiên nhất thanh muộn hưởng . Mễ Tiểu Hiệp nhìn lại, chỉ thấy Tiểu Hắc cả người vết thương, trùng điệp bay rớt ra ngoài!

Tiểu Hắc mặc dù là Long Mã, nhưng dù sao vẫn là Dục Giới tu vị . Tuy là một thời ngăn trở Cây mận tốt, nhưng dù sao không phải là đối thủ của hắn . Bất quá cũng nhiều thua thiệt Tiểu Hắc, Mễ Tiểu Hiệp mới có thể có cơ hội này .

"A! Chịu chết đi ngươi!"

Đem Tiểu Hắc đánh bay sau đó, Cây mận tốt bừa bãi cười to, trường kiếm run lên, sẽ đem Mễ Tiểu Hiệp Trảm Sát .

Mễ Tiểu Hiệp biến sắc, sẽ Độn Địa đào tẩu . Nhưng Cây mận tốt kiếm quang rất nhanh, không biết có kịp hay không . Mễ Tiểu Hiệp tuy là Luyện Huyết Thuật viên mãn, nhưng đây chỉ là Dục Giới pháp thuật, đối với Cây mận tốt Sắc Giới kiếm quang không nhất định hữu hiệu .

"A di đà phật ."

Mắt thấy chỉ mành treo chuông, đúng lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên vang lên 1 tiếng thở nhẹ, thanh âm từ bi bao dung, phảng phất tam giới chúng sinh đều ở đây thương hại trong .

Ngay sau đó, kim quang từ trên trời giáng xuống, đem Kim Tự áp thiếp bao lại, đồng thời bao lại Mễ Tiểu Hiệp cùng Cây mận tốt . Mà giữa kim quang, mọi người chẳng hề được động!

"Yêu Hầu, hôm nay tai tiêu tan nghiệp tràn đầy, tự giải quyết cho tốt ."

Thanh âm lần nữa vang lên, nhưng lần này từ bi trong, lại tràn ngập uy nghiêm, phảng phất tam giới chúng sinh đều ở đây chỉ chưởng chính giữa .

Thanh âm chưa dứt, Thiên Hàng mùi thơm lạ lùng, viết Lục Tự Chân Ngôn Kim Tự áp thiếp bỗng nhiên bay lên, giống như một con tiên hạc, hướng Tây Phương bay đi .

"Đây là . . . Thành!"

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù không có thể cử động, nhưng còn có thể suy nghĩ . Nhìn đến đây trong nháy mắt mừng như điên, Như Lai Phật Tổ đáp lại hắn thỉnh cầu, ván này, hắn đồ thắng!

Áp thiếp bay đi,

Kim quang cùng mùi thơm lạ lùng cũng biến mất theo, Mễ Tiểu Hiệp cùng Cây mận tốt khôi phục hành động .

"Ta đây Lão Tôn . . . Đi ra!"

Cây mận tốt sẽ lại đi giết Mễ Tiểu Hiệp, nhưng lúc này chân núi bỗng nhiên gầm lên giận dữ, phảng phất kiềm nén năm trăm năm! Cây mận tốt một kiếm còn không có chém ra, chính là một trận vùng núi rung địa chấn, cho dù hắn Sắc Giới tu vị, cũng đứng không vững!

Két! Răng rắc! Ầm ầm!

Sau một khắc, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, sơn băng địa liệt thiên địa biến sắc!

Lúc này bất luận là Sơn Trung đánh nhau chết sống hòa thượng, đạo sĩ, vẫn là trên trường thành xuống đại chiến Đường Quân, Đột Quyết, mọi người đều là vạn phần hoảng sợ . Ở giống như Ngày Tận Thế cảnh tượng xuống, có chút nhát gan, thậm chí hãi sợ vỡ mật nứt mà chết!

Ầm ầm!

Mọi người còn chưa nói qua thần đến, tiếp tục lại là một tiếng vang thật lớn, phảng phất một khối vẫn thạch roi vào Mễ Tiểu Hiệp trước mặt, trong nháy mắt kích khởi một đoàn bụi bặm . Mễ Tiểu Hiệp mở to hai mắt, chỉ thấy trong bụi đất, một cái thân ảnh kiều tiểu ngạo nghễ mà đứng!

"Gợi ý: Cứu ra Tôn Ngộ Không, thu được chìa khoá một bả!"

Cùng lúc đó, trong đầu vang lên một cái gợi ý .

Mễ Tiểu Hiệp con mắt trong nháy mắt mở tròn vo, lúc này lại nhìn, Trữ Vật Không Gian quả nhiên nhiều hơn một bả bằng đá chìa khoá!

"Hầu ca! Là ngươi sao ?"

Nhìn trong bụi đất thân ảnh, Mễ Tiểu Hiệp nhịn không được trở nên kích động, thử thăm dò nhỏ giọng hỏi.

"Cạc cạc, trừ ta đây Lão Tôn còn có thể là ai!"

Kiêu căng khó thuần cười tiếng vang lên, bụi bặm bị xao động khí thế tách ra . Lúc này lại nhìn, đứng nơi đó chính là Tôn Ngộ Không!

Kim Tự áp thiếp bóc đi sau đó, Tôn Ngộ Không rốt cục nhảy ra Ngũ Hành Sơn!

"Quá tốt!"

Lúc này hoàn toàn không để ý tới chìa khoá, nhìn rốt cục thoát khốn Tôn Ngộ Không, Mễ Tiểu Hiệp lại là trở nên kích động .

"Hắc hắc, còn may mà lão đệ ngươi ni ."

Tôn Ngộ Không cười cười, sau đó cho Mễ Tiểu Hiệp nháy mắt .

"Ha hả, thật chủ yếu là Hầu ca ngươi có bản lĩnh . "

Mễ Tiểu Hiệp cũng cười cười, ngược lại đơn thuần khiêm tốn .

Lần này Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành tranh đoạt Hoàng Vị, Dục Giới tu vị ở trên không thể trực tiếp tham dự . Nhưng lúc này Tôn Ngộ Không thoát khốn, nếu như hắn vừa vặn giết ai, cũng không trái với quy tắc .

Bởi vì Tôn Ngộ Không năm trăm năm trước ở nơi này, muốn trách thì trách đạo sĩ này không biết chọn địa phương!

"Lão đệ, muốn giết ai ?"

Bị áp năm trăm năm, lúc này Tôn Ngộ Không cả người Bạo Lệ, hận không thể đại náo một phen .

Mà lúc này Mễ Tiểu Hiệp mới nhìn thấy, Tôn Ngộ Không dưới chân đạp một bãi thịt nát, chính là vừa rồi muốn giết hắn Cây mận tốt . . .

"Chính là bọn họ!"

Mễ Tiểu Hiệp định thần một chút, chỉ chỉ Ngũ Hành Sơn ở chỗ sâu trong, đạo sĩ, hòa thượng chính ở chỗ này kịch đấu .

"Tại nơi a . . ."

Tôn Ngộ Không cười cười, từ lỗ tai trong mắt móc ra một cây Tú Hoa Châm, đón gió nhoáng lên biến thành cỡ khoảng cái chén ăn cơm .

"Bảo bối này năm trăm năm chưa từng dùng, ngày hôm nay vừa vặn dùng bọn họ khai trương!"

Tôn Ngộ Không nhếch miệng cười nhạt, tiếp tục đưa tay ném đi, Kim Cô Bổng trực tiếp bay về phía trên cao .

Ông . . . Ầm ầm!

Sau một khắc, với giữa không trung, Kim Cô Bổng bỗng nhiên thành lớn, sau đó lại là một tiếng vang thật lớn, nói với Mễ Tiểu Hiệp địa phương hung hăng hạ xuống!

Chỉ thấy đường kính vài trăm thước Kim Cô Bổng, giống như Thiên Trụ. Đừng nói đạo sĩ này, kể cả hòa thượng, thậm chí phần dưới cùng với chu vi tất cả động vật, cây cỏ, Sơn Thạch, bùn đất, toàn bộ đập làm thịt!

"Ai nha nha, năm trăm năm không có động thủ, một thời không nắm chắc tốt đem Như Lai Phật Tổ đồ tử đồ tôn cũng đánh chết ."

Tôn Ngộ Không vẫy tay, Kim Cô Bổng thu hồi, ngoài miệng nói xin lỗi, trên mặt lại thư sướng rất .

"Gào gừ! Ta đây Lão Tôn đi vậy!"

Một côn sự tình, Tôn Ngộ Không toàn thân Bạo Lệ nhưng năm nơi phát tiết, hét dài một tiếng sẽ không biết phi đi nơi nào . . .... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

182 mở đặc thù bảo rương

Tôn Ngộ Không không bị cứ như vậy bay đi chứ ? Cũng sẽ không, ước đoán phát tiết xong còn sẽ trở về .

". . . Đều giống nhau!"

Mễ Tiểu Hiệp đi tới Kim Cô Bổng rơi xuống đất phương, chỉ thấy đường kính 500m hình tròn , vừa duyến khéo đưa đẩy mặt đất san bằng . Đang ở hình tròn điểm giữa vị trí, có một mảnh thịt nát, chính là đám kia hòa thượng, đạo sĩ .

Nhìn đã không phân được nguyên lai dáng dấp, thậm chí hoàn toàn hỗn cùng một chỗ thịt nát, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cau mày . Dục Giới cực hạn thì thế nào, Sắc Giới tu vị thì thế nào, Thiên Thư thần thông thì thế nào! Bây giờ còn không đều là giống nhau!

Ở Tôn Ngộ Không trước mặt, Dục Giới cùng Sắc Giới căn bản không có khác nhau, đều là con kiến hôi . Mà lợi hại như vậy Tôn Ngộ Không, lại bị Như Lai Phật Tổ áp năm trăm năm!

Như Lai Phật Tổ chấp chưởng Linh Sơn, nhưng ở trên hắn, còn có thánh nhân!

Thánh Nhân Chi Hạ đều là giun dế, đây mới là tuyên cổ bất biến định luận!

". . . Đi mẹ nó!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp trong lồng ngực một trận tích tụ khó dằn . Hít sâu vài lần, lại mắng to một câu, lúc này mới thoải mái một ít .

Tâm tình thoáng bình phục, Mễ Tiểu Hiệp từ bên hông lấy ra một cái bố trí đâu, bên trong là cái viên này Hấp Huyết quái trứng . Nhìn khảm ở trong bùn đất thịt nát, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp đem quái trứng để lên .

". . . Di, đây là!"

Vừa rồi đã đem Cây mận tốt huyết dịch hấp thu, hiện tại hấp thu nữa hắn đạo sĩ, hòa thượng huyết dịch, để cho Mễ Tiểu Hiệp hai mắt tỏa sáng là, theo huyết dịch hấp thu, quái trứng dĩ nhiên nổi lên màu đỏ nhàn nhạt huyết quang!

Thời gian dài như vậy đến nay, vẫn là lần đầu tiên trách móc trứng nổi phản ứng!

"Lẽ nào . . ."

Xem trên mặt đất thịt nát, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trầm ngâm .

Nếu như luận số lượng, cái này ba mươi người huyết dịch, còn lâu mới có thể cùng Đột Quyết công thành lúc so sánh với, nhưng lúc đó quái trứng không phản ứng chút nào . Nói như vậy, chính là thắng ở chất lượng!

Là, cùng trước khi hấp thu huyết dịch bất đồng, những thứ này đều là tu vị cao thâm người huyết dịch, trong còn có 12 tên Sắc Giới cao thủ .

Mễ Tiểu Hiệp bừng tỉnh đại ngộ, muốn ấp trứng quái trứng, nguyên lai phải đạo hạnh cao thâm người huyết mới được!

". . . Thực sự là phiền phức ."

Nhưng như đã nói qua, đi đâu tìm nhiều như vậy tu vị cao thâm người thả huyết ?

Sau một lát, quái trứng đem huyết dịch toàn bộ hút khô, huyết quang cũng biến mất theo, lần thứ hai trở về an tĩnh . Mễ Tiểu Hiệp thở dài, đem quái trứng thu, muốn ấp trứng còn không biết nhiều lắm thiếu huyết dịch, rất cao các loại huyết dịch đây.

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp đem các loại thịt nát từ trong bùn đất trừ đi ra, dùng Trảm Yêu Kiếm lật tìm .

"Tấm tắc, quá đáng tiếc . . ."

Không luận đạo sĩ, vẫn là cùng còn, trên người đều có đại lượng pháp bảo, đan dược, nhưng Tôn Ngộ Không một gậy đảo xuống phía dưới, hiện tại toàn bộ thành mảnh vụn, không có có một việc thành hình .

Vừa lật nhặt, Mễ Tiểu Hiệp một trận nhức nhối . Phàm là Tôn Ngộ Không ôn nhu một chút, những thứ này cực phẩm Pháp Khí chẳng phải đều là hắn, đáng tiếc, hiện tại chỉ có thể ở nơi đây lật rác rưởi .

Bất quá coi như là rác rưởi, cũng là cực phẩm Pháp Khí rác rưởi . Mễ Tiểu Hiệp đem các loại Tàn Phiến toàn bộ lấy xuất, sau đó dùng Túi Trữ Vật hết thảy thu hồi .

Pháp bảo tuy là đều hủy, nhưng khi đó đều là dùng tới tài liệu tốt rèn . Những thứ này Tàn Phiến nấu lại đúc lại, bao nhiêu còn có chút giá trị .

Chân có mấy người lập phương Tàn Phiến, bị lớn chừng bàn tay Túi Trữ Vật thu sạch nổi, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thoả mãn gật đầu .

Cái túi đựng đồ này, là Mễ Tiểu Hiệp từ Cây mận tốt thịt nát lấy đi ra . Tôn Ngộ Không một cước xuống phía dưới, Cây mận tốt bị đạp thành thịt nát, đồng thời hắn pháp bảo cũng phần lớn hủy hoại, duy chỉ có cái này bị dùng Túi Trữ Vật may mắn tránh khỏi với khó .

Chỉ có cùng hệ thống tương quan vật phẩm, tỷ như bảo rương ở giữa lái ra, mới có thể thu nhập hệ thống kèm theo Trữ Vật Không Gian . Mễ Tiểu Hiệp còn rất nhiều hắn thứ lộn xộn, có cái túi đựng đồ này, xác thực thuận tiện không ít .

"Cũng là không may ."

Cuối cùng liếc mắt nhìn trước mặt thịt nát, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi bĩu môi, những thứ này hòa thượng xác thực chết oan uổng .

Tôn Ngộ Không bị Như Lai Phật Tổ áp năm trăm năm, đối với hòa thượng hận đến nghiến răng nghiến lợi, vừa rồi một côn đó một dạng rõ ràng là cố ý .

Bất quá lại nói tiếp, đối với Mễ Tiểu Hiệp nhưng thật ra không có ảnh hưởng gì . Hắn cùng Như Lai Phật Tổ ước định, chẳng qua là ngăn cản nói sĩ trở lại Trường An, có thể không bao gồm bảo hộ hòa thượng .

Hơn nữa Lý Kiến Thành ở Trường An có binh lực ưu thế, chỉ cần Tần Vương phủ 12 thượng tiên không thể quay về,

Hắn liền có rất lớn thủ thắng cơ hội . Còn như những thứ này uổng mạng hòa thượng, Như Lai Phật Tổ ánh mắt suy nghĩ tam giới, ước đoán cũng không ở ý .

". . . Quả nhiên!"

Nhặt hết rác rưởi, Mễ Tiểu Hiệp hướng chân núi nhìn ra xa . Nguyên bản trấn áp Tôn Ngộ Không địa phương, theo Tôn Ngộ Không thoát khốn, Cấm Chế đã bị triệt hủy hoại, Bạch Vụ đang chậm rãi tản ra .

Lại liếc mắt nhìn Trữ Vật Không Gian chìa khoá, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận hưng phấn, hắn rốt cuộc phải mở ra con thứ nhất đặc thù bảo rương!

Thở hổn hển!

Mễ Tiểu Hiệp vội vã chạy tới mở bảo rương, lúc này Tiểu Hắc nằm trên mặt đất, lười biếng mũi phì phì . Đây là lại nói cho Mễ Tiểu Hiệp, hắn đã thân chịu trọng thương, đừng nghĩ lại kỵ hắn .

"Ngươi nghỉ ngơi cho khỏe đi."

Vừa rồi đã cho Tiểu Hắc dùng chữa thương kim chế đan, Mễ Tiểu Hiệp vỗ vỗ cổ hắn, đi bộ chạy về phía đặc thù bảo rương vị trí .

Mặt khác vừa rồi cùng Cây mận tốt chiến đấu, Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ cũng đều bản thân bị trọng thương, Mễ Tiểu Hiệp đã đem bọn họ thu hồi tu dưỡng .

"Đến ."

Mễ Tiểu Hiệp khẩn cấp, chạy cực nhanh, sau một lát liền tới tới chỗ .

Theo Kim Tự áp thiếp bay đi, Cấm Chế giải trừ, mặt khác phụ trách trong coi Sơn Thần, thổ địa, Ngũ Phương Yết Đế, cũng đều tự trở lại giao chỉ .

Mễ Tiểu Hiệp một đường thông suốt, nhưng lúc này lại nhìn, nguyên bản sơn động đã không có, chiếm lấy là một đống phế tích toái thạch . Vừa rồi Tôn Ngộ Không nhảy ra, Thiên Băng Địa Liệt một dạng, chu vi đâu còn có thể hoàn chỉnh .

"Tìm được!"

Nhưng ở loạn trong đá, chỉ thấy một con hộp đá rạng ngời rực rỡ, tản ra Tử Sắc Bảo Quang, chính là con kia đặc thù bảo rương .

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng lại là trở nên kích động, vội vã nhảy qua, đưa tay đụng chạm .

"Gợi ý: Phát hiện đối ứng chìa khoá, có mở ra hay không bảo rương!"

Gợi ý vang lên, không còn là cần chìa khoá gợi ý, Mễ Tiểu Hiệp không hiểu thở phào .

". . . Mở ra!"

Bỗng nhiên lại có chút khẩn trương, hít sâu một hơi, lúc này mới hạ đạt chỉ lệnh . Dù sao là lần đầu tiên nha, Mễ Tiểu Hiệp song quyền nắm chặt, cũng không biết sẽ mở xuất cái gì .

"Gợi ý: Thu được công pháp bí kíp!"

Rất nhanh, gợi ý lần nữa vang lên, Mễ Tiểu Hiệp trái tim chợt rút ra một cái, trong nháy mắt trợn tròn con mắt . Chỉ thấy thạch trong hộp, một viên lớn chừng bàn tay Ngọc Thạch xuất hiện, chính là ghi chép bí kíp Ngọc Giản .

". . . Nhặt ."

Mễ Tiểu Hiệp một thời có chút thất thần, không nghĩ tới dĩ nhiên là công pháp .

Không thể không nói, so sánh với bốn chữ bàng môn kỹ năng, đại đạo công pháp còn trân quý hơn nhiều. Nhưng vấn đề là, Mễ Tiểu Hiệp hiện đang luyện khí, Luyện Thần Song Tu, tu luyện cũng đã là Sắc Giới công pháp, đối với như thế phương diện tạm thời không có quá lớn nhu cầu .

"Lẽ nào có thể khai ra Vô Sắc Giới công pháp ?"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười, ngược lại cũng không phải là không thể, dù sao con này bảo rương được không dễ . Bất quá suy nghĩ nhiều vô ích, đơn giản trực tiếp đi kiểm tra Ngọc Giản tin tức .

"Bát Cửu Huyền Công thượng: Sắc Giới Luyện Thể công pháp, có thể tu tới 24 Trọng thiên . Bát Cửu Huyền Công, đón gió biến hóa . Đạo Giáo Trấn Giáo thần hộ pháp công, sau khi chảy vào Phật Giáo . Tam giới bên trong mạnh nhất Luyện Thể công pháp, quyển thượng viên mãn lực lớn vô cùng!"

". . . Bát Cửu Huyền Công!"

Nhìn xong giới thiệu, Mễ Tiểu Hiệp cả người như bị sét đánh, trong nháy mắt ngẩn người tại đó . Mặc dù biết cái hòm báu này không giống bình thường, nhưng Vạn Vạn không nghĩ tới, dĩ nhiên khai ra Bát Cửu Huyền Công!

Bát Cửu Huyền Công đây là cái gì ? Giống như giới thiệu nói như vậy, là tam giới đệ nhất Luyện Thể công pháp! Tôn Ngộ Không, Nhị Lang Thần các loại đại thần, sở dĩ tung hoành vô địch, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là bọn họ sẽ Bát Cửu Huyền Công!

". . . Quá tốt!"

Dĩ nhiên khai ra Bát Cửu Huyền Công, Mễ Tiểu Hiệp kích động cả người run . Không uổng phí hắn mạo nguy hiểm lớn như vậy, phí nhiều như vậy trắc trở, đơn giản là vật siêu giá trị!

Bất quá duy nhất một điểm đáng tiếc, đây chỉ là quyển thượng .... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

183 Kết Bái 9737 mười

Bát Cửu Huyền Công, tổng cộng thượng, trong, xuống 3 quyển .

Quyển thượng có thể tu đến Sắc Giới cực hạn, lực lớn vô cùng; Trung quyển có thể tu đến Vô Sắc Giới cực hạn, Kim Cương Bất Hoại; quyển hạ có thể tu đến Tứ Phạm Thiên cực hạn, đón gió biến hóa!

Mễ Tiểu Hiệp khai ra chẳng qua là quyển thượng, cho nên chỉ có thể tu đến Sắc Giới cực hạn . Mà cái gọi là lực lớn vô cùng, vượt qua xa Mễ Tiểu Hiệp sức của chín trâu hai hổ có thể so với, chính là Đam Sơn lấp biển lực lượng!

Mễ Tiểu Hiệp Luyện Khí, Luyện Thần Song Tu, nếu như tu luyện nữa Bát Cửu Huyền Công, chính là Luyện Thể, Luyện Khí, Luyện Thần ba tu! Ba

đường toàn bộ tu tất nhiên thực lực đại tăng, nhưng đồng dạng cực kỳ hao tổn tinh lực, rất có thể tham thì thâm .

đến luyện không luyện Bát Cửu Huyền Công ? Đương nhiên muốn luyện! Đây chính là Bát Cửu Huyền Công, kẻ ngu si mới không luyện đây!

"Chẳng qua là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp quả thực muốn luyện Bát Cửu Huyền Công, cho dù buông tha Luyện Khí, Luyện Thần cũng sẽ không tiếc, nhưng tiếc là lúc này tạm thời luyện không .

Bát Cửu Huyền Công được xưng tam giới đệ nhất Luyện Thể công pháp, đương nhiên là có chỗ thần kỳ . Riêng là quyển thượng, có thể luyện đến Sắc Giới cực hạn, hơn nữa bắt đầu tu chính là 9737 trọng thiên cảnh giới!

Cánh trên chính là Thất Trọng Thiên, cũng chính là Sắc Giới tu vị, Mễ Tiểu Hiệp quật khởi đường đệ nhị hoàn nhiệm vụ liền hoàn thành! Nhưng cũng chính là vì vậy, lúc này có một nan đề .

Thất Trọng Thiên là sắc giới bắt đầu, danh xưng hoàng sắc, là con đường tu luyện chân chính khai đoan, cũng gọi là Trúc Cơ . Nhưng Trúc Cơ cần giống nhau bảo vật, luyện hóa làm làm hòn đá tảng . Bát Cửu Huyền Công huyền diệu phi thường, vì vậy đối với Trúc Cơ bảo vật yêu cầu cực cao!

Mễ Tiểu Hiệp cặn kẽ kiểm tra công pháp giới thiệu, chẳng những muốn chí cương chí cường bảo vật, hơn nữa ít nhất phải linh mẫn bảo tầng thứ . Mễ Tiểu Hiệp lật lần toàn thân, a tìm món bảo vật này đi .

"Phải làm gì đây . . ."

Mễ Tiểu Hiệp chau mày, thật vất vả khai ra Bát Cửu Huyền Công, nếu như không thể tu luyện, cái này quả thực để cho người ta buồn bực .

"Lão đệ! Ta đây Lão Tôn trở về!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời gian, Thiên Không một tiếng hô to, tiếp tục Tôn Ngộ Không rơi vào trước mặt .

Chỉ thấy Tôn Ngộ Không đầu đội Kim Quan, người khoác kim giáp, chân đạp vân giày, uy phong lẫm lẫm oai hùng bất phàm . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, đây mới là hắn trong lòng Tề Thiên Đại Thánh!

"Hầu ca ngươi đây là đi đâu ?"

Bất quá Mễ Tiểu Hiệp lại có chút ngạc nhiên, vừa rồi Tôn Ngộ Không đi ra, còn toàn thân bùn đất cỏ xỉ rêu, lộ hồng sắc đít khỉ . Cái này mới bây lớn một hồi, là hơn như thế thân ngăn nắp xinh đẹp trang phục và đạo cụ .

"Hắc hắc, ta đây trở về một chuyến Hoa Quả Sơn, nhìn ta đây hầu tử Hầu Tôn . Lại đã Đông Hải Lão Long Vương nơi đó, thảo ly rượu ăn . Trên đường còn gặp phải mấy chỗ yêu ma, đang lo không chỗ xì, thuận tiện một gậy cho đảo được nấu nhừ ."

Tôn Ngộ Không mặt mày rạng rỡ, từ trong lòng ngực móc ra một viên cực đại Bàn Đào, một bên gặm một bên không thể nói là nói ra .

". . ."

Nghe nói như thế, Mễ Tiểu Hiệp cả người ngẩn người tại đó . Lúc này mới bao lâu thời gian, Tôn Ngộ Không dĩ nhiên làm nhiều chuyện như vậy! Biết hắn Cân Đẩu Vân nhanh, nhưng đây không khỏi cũng quá nhanh đi!

Trong lúc nhất thời Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút ước ao, tâm nghĩ nếu như khai ra không phải Bát Cửu Huyền Công, Cân Đẩu Vân cũng được a .

"Đối với Hầu ca, ta hỏi ngươi chuyện này ."

Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới, không khỏi hỏi.

"Trước đây ngươi tu luyện Trúc Cơ, này đây có gì bảo vật làm làm hòn đá tảng ?"

"Hòn đá tảng ? Không có không có, ta đây Lão Tôn a phải dùng tới cái kia ."

Tôn Ngộ Không ngẩn ra, tiếp tục cười xua tay nói ra .

"Ta đây Lão Tôn chính là đất trời sinh ra, trời sinh Thạch Hầu, ta đây Nhục Thân chính là bảo vật, vậy còn cần hắn bảo vật gì Trúc Cơ ."

". . . Như vậy ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trợn to hai mắt, nhưng ngẫm lại, dường như đúng là như vậy .

Tây Du Ký khúc dạo đầu có nói, hải ngoại có một quốc gia thổ, danh viết Ngạo Lai Quốc . Nước gần Đại Hải, trong biển một tòa danh sơn, tên gọi Hoa Quả Sơn . Núi này là Thập Châu chi tổ Mạch, ba đảo chi lai long!

Đỉnh núi có một khối Tiên Thạch, ba trượng sáu thước cao năm tấc, dựa theo Chu Thiên 365 độ; 2 trượng bốn thước vây tròn, dựa theo Chính trải qua 24 khí; trên có Cửu Khiếu Bát Khổng, dựa theo Cửu Cung Bát Quái!

Tứ diện không cây cối che bóng, chi phối có Linh Chi tương xứng, chịu thiên chân địa tú, Nhật Tinh Nguyệt Hoa, cảm giác chi vừa lâu, sau đó Thông Linh . Bên trong dục tiên Ruột thừa, sinh một thạch trứng, gặp gió hóa thành một Thạch Hầu!

Chỉ bằng vào những thứ này giới thiệu, tuy là còn không biết Tôn Ngộ Không lai lịch cụ thể .

Nhưng ít ra biết, hắn xuất thân Động Thiên Phúc Địa, nghìn vạn lần năm chịu đất trời sinh ra, xa không phải phàm tục có thể so với .

Bực này xuất thân, còn chỉ bằng vào Nhục Thân liền có thể Trúc Cơ . Suy nghĩ một chút cũng phải, nếu như Tôn Ngộ Không là phổ thông hầu tử, làm sao có thể bằng vào một cái nhỏ bè gỗ tràn đầy, tầm tiên phóng đạo .

". . . Rồi hãy nói ."

Suy tư một lát, Mễ Tiểu Hiệp bất đắc dĩ thở dài, về Bát Cửu Huyền Công Trúc Cơ vấn đề, Tôn Ngộ Không cũng không cách nào cho hắn kiến nghị gì, chỉ có thể chờ một chút xem .

"Hắc hắc, chớ nói nữa a, ngươi hiện tại liền Kết Bái ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp phạm sầu thời gian, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên một bả ngăn lại bả vai hắn, vẻ mặt cười hì hì .

"Cái gì ? Kết Bái!"

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, tiếp tục lấy lại tinh thần, trong nháy mắt dọa cho giật mình .

Tôn Ngộ Không là ai, 30 Trọng thiên tu vị Kim Tiên, năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh! Bất luận là tu vị, vẫn là thân phận địa vị, trên trời dưới đất có mấy người có thể so với!

Nhưng vị này Đại Thánh gia, lúc này lại muốn cùng Mễ Tiểu Hiệp Kết Bái, cỏn con này một người phàm tục . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trở nên kích động, nếu như có thể cùng Tôn Ngộ Không Kết Bái, trong tam giới đều có thể đi ngang!

"Hầu ca, ngươi là chăm chú ?"

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp hay là không dám tin tưởng, hoài nghi nhìn Tôn Ngộ Không, thầm nghĩ đây sẽ không là hầu tử đùa cho hắn vui chứ ? Hắn quả thực cứu Tôn Ngộ Không, nhưng dù sao chẳng qua là phàm tục, thân phận cách biệt quá xa .

"Đương nhiên là chăm chú! Ta đây Lão Tôn sao lại đùa kiểu này!"

Tôn Ngộ Không khó có được vẻ mặt nghiêm túc, tiếp tục bỗng nhiên thở dài, nói ra .

"Ta đây Lão Tôn thích kết giao bằng hữu, làm Tề Thiên Đại Thánh thời gian, khắp bầu trời Tiên Phật cái nào không có giao tình ? Coi như làm yêu quái Ma thời gian, đã từng Thất Đại Thánh Kết Bái ."

"Vốn cho là giao hữu khắp thiên hạ, ai biết từ ta đây Lão Tôn gặp rủi ro, ngay cả một đến thăm cũng không có . Cuối cùng vẫn là huynh đệ ngươi hết sức giúp đỡ, ta đây Lão Tôn mới có thể Đào Thoát đại nạn! Ngươi nói, ta đây không với ngươi Kết Bái, với ai Kết Bái ?"

"Chuyện này... Chỉ cần Hầu ca không ngại, tiểu đệ một vạn nguyện ý!"

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, vội vàng dùng lực gật đầu .

"Hắc hắc, được! Ngươi cái này Kết Bái!"

Tôn Ngộ Không hì hì cười, lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp quỳ xuống .

Nơi này không có hương nến, tựu lấy Thanh Phong vì hương, Minh Nguyệt vì chúc . Cũng không có chủ trì nhân chứng, tựu lấy thiên địa làm chứng . Tôn Ngộ Không lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp cung kính đã lạy tứ phương, bọn họ từ đó chính là huynh đệ!

"Đại ca!"

"Nhị đệ!"

Dập đầu xong, Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt hưng phấn, Tôn Ngộ Không cũng là vẻ mặt vui sướng .

"Đối với huynh đệ, còn nhớ được ta đây nói cho ngươi, Hoa Quả Sơn giấu đồ ."

Kết Bái sau đó, Tôn Ngộ Không lôi kéo Mễ Tiểu Hiệp ngồi xuống, vẻ mặt thành thật hỏi.

"Hầu ca ngươi là nói cái này ?"

Mễ Tiểu Hiệp xòe bàn tay ra, mặt trên còn có một cái mở chữ, chính là trước đây Tôn Ngộ Không thấm nước bọt viết . Nói hắn ở Hoa Quả Sơn lưu lại một ít gì đó, để cho Mễ Tiểu Hiệp có cơ hội đi tìm .

Hiện tại Tôn Ngộ Không như là đã thoát khốn, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ thầm, cái này có phải hay không cũng không cần hắn đi tìm . Ngược lại Tôn Ngộ Không đã là đại ca hắn, trực tiếp tiễn hắn mấy thứ bảo bối không phải .

"Hắc hắc, ta đây Lão Tôn vừa rồi trở về một chuyến Hoa Quả Sơn, ở bên trong lại thả một vật ."

Ai biết Tôn Ngộ Không đem Mễ Tiểu Hiệp bàn tay khép lại, lại vừa cười vừa nói .

"Ngày nào đó ngươi đi Hoa Quả Sơn, đem Cấm Chế mở ra, tất nhiên cho ngươi niềm vui bất ngờ ."

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, cái này trực tiếp cho hắn không là tốt rồi, lại chơi cái gì trò chơi tìm bảo!

"Hảo huynh đệ, ta đây Lão Tôn bị áp năm trăm năm, còn rất nhiều sự tình muốn làm, lúc rảnh rỗi lại tới tìm ngươi chơi đùa ."

Không đợi Mễ Tiểu Hiệp lời nói, Tôn Ngộ Không thả người nhảy, chỗ nào còn có thân ảnh, chỉ để lại câu kia .

"Ta đây Lão Tôn đi vậy!"

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn lòng bàn tay mở chữ, nhìn nhìn lại vắng vẻ chu vi, đây là làm tóc đây!

Lúc này, Đông Phương Thiên tế sáng lên một đường bạch quang, dày vò một đêm, trời đều sáng .... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

184 thắng bại đã phân tám mười

Tuy là thành công ngăn cản Tần Vương phủ 12 thượng tiên, nhưng Lý Kiến Thành đến tột cùng có thể hay không thắng lợi, vẫn là rất khó nói . Nhưng bất luận sau này người nào làm hoàng đế, Tây Du hẳn là nhưng sẽ phát sinh .

Kim Thiền Tử mười đời tu hành, còn có một trên đường yêu ma quỷ quái, đã chuẩn bị nhiều như vậy, nếu như thủ tiêu thực sự quá đáng tiếc . Huống hồ Tây Du đối với Phật Giáo hữu ích vô hại, Như Lai Phật Tổ cũng không hề từ bỏ lý do .

Mà bây giờ Mễ Tiểu Hiệp quan tâm là, Tôn Ngộ Không sớm thoát khốn, đã không cần vì tự do bán mình, vậy hắn còn sẽ tham gia Tây Du sao?

Tôn Ngộ Không không muốn Tây Hành, càng không muốn làm cái gì Đấu Chiến Thắng Phật . Nhưng vấn đề mấu chốt là, Như Lai Phật Tổ bằng lòng buông tha hắn ư, Hầu ca lần này có thể hay không nhảy ra Như Lai lòng bàn tay ?

". . . Ai!"

Nghĩ tới đây đầy bụng cảm giác vô lực, Mễ Tiểu Hiệp chỉ có thể dài thở dài .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp nhớ tới Tôn Ngộ Không lời mới vừa nói, nói ở Hoa Quả Sơn trong bảo tàng lại thả một kiện đồ vật, sẽ cho Mễ Tiểu Hiệp một cái kinh hỉ lớn . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi hiếu kỳ, đến tột cùng là vật gì ?

"Có điểm kỳ quái a . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại là cảm thấy rất ngờ vực, vừa rồi Tôn Ngộ Không đi quá vội vàng, ngược lại giống như có chuyện gì . Hơn nữa vì sao không đem món đồ kia trực tiếp cho Mễ Tiểu Hiệp, phải lấy hắn vạn dặm xa xôi đi Hoa Quả Sơn tìm ?

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng mơ hồ có một tia bất an, luôn cảm thấy Tôn Ngộ Không giấu diếm cái gì, không hề giống chẳng qua là một thời chơi thật khá ?

Nhưng Tôn Ngộ Không đã ly khai, hơn nữa sợ rằng hỏi hắn cũng sẽ không nói . Nói chung Tôn Ngộ Không không bị hại Mễ Tiểu Hiệp, chỉ chờ tới lúc ngày đó mở ra Hoa Quả Sơn bảo tàng, tất cả liền rõ ràng .

". . . Kết thúc ."

Xoay người nhìn phía Trường Thành phương hướng, không biết khi nào thì bắt đầu, tiếng chém giết đã đình chỉ, xem ra ỷ vào đánh xong .

Không cần nghĩ cũng biết, nhất định là Đột Quyết bại lui, dù sao bọn họ căn bản không có một tia thủ thắng cơ hội .

Cuối cùng lại xem chung quanh một cái, Mễ Tiểu Hiệp trong lòng một trận ung dung, đối với hắn mà nói, Lưỡng Giới Sơn sự tình cuối cùng cũng có một kết thúc . Còn như Trường An bên kia, vậy cũng có kết quả, hoặc là chẳng mấy chốc sẽ có kết quả, Mễ Tiểu Hiệp chỉ cần chờ tin tức là được .

Trời sáng choang, Mễ Tiểu Hiệp phản hồi quân doanh . Trên trường thành vẫn còn quét chiến trường, thương binh lục tục đuổi về doanh địa, tất cả đâu vào đấy .

Tùy tiện kéo một tên binh lính, hỏi thăm tối hôm qua tình huống chiến đấu . Cùng Mễ Tiểu Hiệp suy đoán không sai biệt lắm, Đột Quyết tuy là liều mạng tiến công, nhưng thế nhưng Đường Quân dũng mãnh, hơn nữa có Trường Thành có thể y theo, cuối cùng hao binh tổn tướng bại lui .

Chờ đến buổi trưa thời gian, trừ nhưng đang trú đóng Trường Thành tướng sĩ ở ngoài, hơn tướng sĩ đều phản hồi đại doanh . Mễ Tiểu Hiệp nhìn thấy Lý Tú Ninh, lúc này mới hiểu được tình huống cặn kẽ .

Mặt khác đạt được một cái tin tức mới, Đột Quyết hao binh tổn tướng vô cùng nghiêm trọng, hiện tại đã nhổ trại, thật giống như là muốn bỏ chạy .

"Kỳ quái . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi nghi hoặc, dày vò mấy tháng, hao binh tổn tướng sau đó lui lại, Đột Quyết đến mưu đồ gì ?

Hơn nữa thực sự quá khéo, Đột Quyết tuyển chọn trận chiến cuối cùng, đúng lúc là trong thành Trường An Binh Biến thời gian . Mễ Tiểu Hiệp luôn cảm giác, trong lúc này có chút liên hệ, nhưng trong lúc nhất thời lại nghĩ không rõ lắm .

Ngay sau đó, Lý Tú Ninh hỏi một câu đạo sĩ, hòa thượng, Mễ Tiểu Hiệp từ chối không biết . Nếu bây giờ còn không thấy bóng dáng, thuận miệng nói có thể có thể chết ở tối hôm qua trong chiến đấu . Lý Tú Ninh thở dài, gật đầu biểu thị biết, cũng lại tiếp tục truy vấn .

Đại chiến kết thúc, kế tiếp Lưỡng Giới Sơn dị thường an bình, Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày chỉ để ý tu luyện, cũng không còn người quấy rối . Như vậy qua ba ngày, rốt cục xác định, Đột Quyết đại quân quả thực rút lui khỏi, cũng không phải là cố bày nghi trận .

Đã như vậy, Đại Đường cũng không cần đóng quân nhiều như vậy quân đội, dù sao người ăn mã nhai, mỗi ngày Quân Phí đều là con số thiên văn . Nguyên soái Lý Tịnh lập tức nghĩ viết tấu chương, thỉnh cầu khải hoàn hồi triều .

Thư tín truyền lại cần thời gian, nhoáng lên nửa tháng, trời cao đúng lúc là Trung Thu ngày hội . Từ ở chiến sự đã kết thúc, trong quân doanh bầu không khí ung dung rất nhiều, còn làm long trọng chúc mừng hoạt động .

Nhưng Lý Tú Ninh cùng Mễ Tiểu Hiệp không có tham gia, đêm khuya thời gian, hai người tới trên trường thành .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi kỳ quái, Lý Tú Ninh vì sao bỗng nhiên đem hắn hẹn đến . Nhưng Lý Tú Ninh không nói lời nào, chẳng qua là nhìn Trường An phương hướng . Mễ Tiểu Hiệp đơn giản cũng không nói chuyện, ngẩng đầu nhìn ngân bàn giống như đầy tháng .

"Trường An tin tức .

"

Thẳng đến quá bán thưởng, Lý Tú Ninh bỗng nhiên mở miệng, từ tốn nói .

"Là nhị ca thắng ."

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, không khỏi trầm mặc, làm nhiều như vậy, cuối cùng vẫn là Lý Thế Dân thắng .

Ngăn lại Tần Vương phủ 12 thượng tiên, trong thành Trường An, Lý Kiến Thành hai nghìn tinh binh đối với Lý Thế Dân 800 Tư Quân, nhưng vẫn là Lý Thế Dân thắng . Không thể không nói, cái này rất bất đắc dĩ, cũng rất đau xót .

"Thái Tử Điện Hạ thế nào ."

Không khỏi nghĩ tới Lý Kiến Thành, tuy là giao tình không sâu, nhưng hắn dù sao đối với Mễ Tiểu Hiệp không sai, hơn nữa cũng vẫn tính là một vị nhân nghĩa quân tử .

"Chết, đều chết ."

Lý Tú Ninh tuy là cực lực khống chế, nhưng thanh âm vẫn còn có chút run . Lý Kiến Thành dù sao cũng là nàng cùng cha cùng mẹ đại ca, hơn nữa còn là chết ở nàng nhị ca trong tay .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận trầm mặc, Lý Tú Ninh nói đều chết, là chỉ Lý Nguyên Cát cũng chết . Còn là nói cùng lịch sử giống nhau, Thái Tử Phủ cùng Tề Vương Phủ gia quyến cũng đều chết.

Mễ Tiểu Hiệp không biết, cũng không còn vấn, nhưng suy đoán chắc là người sau . Làm một đại vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất, hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp gặp qua thế giới này Lý Thế Dân, hành sự quả quyết thẳng thắn, tuyệt đối sẽ trảm thảo trừ căn!

Nhìn Lý Tú Ninh cố nén bi thống, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên một trận không nỡ . Lý Kiến Thành cùng Lý Thế Dân đều là nàng thân ca ca, thật mặc kệ kết quả cuối cùng như thế nào, chuyện này ngay từ đầu, đối với nàng liền là một loại tàn nhẫn thương tổn .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên biết, từ hắn đi tới Lưỡng Giới Sơn, Lý Tú Ninh đối với hắn thái độ liền phi thường lãnh đạm . Đây không chỉ là vì tránh ngại, mà là Mễ Tiểu Hiệp Thái Tử Đảng thân phận, để cho nàng cảm giác đau đớn .

"Muốn khóc sẽ khóc một hồi đi."

Xem Lý Tú Ninh như vậy thương tâm, còn mạnh hơn nhẫn, Mễ Tiểu Hiệp thực sự không đành lòng . thở dài nói một câu, sau đó nhẹ nhàng ôm bả vai nàng .

"Ngô . . ."

Lý Tú Ninh dùng sức cắn môi, tận lực không khóc thành tiếng thanh âm, chỉ còn lại có từng tiếng kêu rên . Đầu gối đến Mễ Tiểu Hiệp đầu vai, nước mắt tràn mi ra, rất nhanh đã đem Mễ Tiểu Hiệp y phục ướt nhẹp .

Mễ Tiểu Hiệp không nói gì, loại chuyện này, hắn thực sự không biết nên an ủi ra sao . Nguyện đời đời kiếp kiếp bất sinh ở nhà đế vương, thẳng đến chân chính đối mặt thời gian, mới có thể rõ ràng cảm nhận được những hoàng tử này, Công Chúa bi ai .

". . . Ta sẽ không để cho ngươi gặp chuyện không may!"

Khóc hơn nửa canh giờ, Lý Tú Ninh dần dần ngừng, bỗng nhiên nói với Mễ Tiểu Hiệp một câu .

"Gặp chuyện không may ?"

Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc, tiếp tục cười cười thoải mái .

"Yên tâm, ta sẽ không xảy ra chuyện ."

Là, theo Lý Tú Ninh, Mễ Tiểu Hiệp là đáng tin Thái Tử Đảng . Nếu Lý Kiến Thành thua, Lý Thế Dân thanh toán tàn loại, chắc chắn sẽ không buông tha hắn .

Nhưng nàng nào biết đâu rằng, Mễ Tiểu Hiệp ở đi theo nàng đại ca đồng thời, còn âm thầm cùng nàng nhị ca đạt thành hiệp nghị . Mễ Tiểu Hiệp chẳng những sẽ không xảy ra chuyện, Lý Thế Dân còn muốn thực hiện hắn hứa hẹn!

Bất quá chuyện này, Mễ Tiểu Hiệp cũng không có nói cho Lý Tú Ninh . Mặc dù là tình thế bức bách, nhưng chân đứng hai thuyền, thực sự không phải là cái gì quang thải sự tình .

Trung Thu Nguyệt Mãn, suốt đêm không nói chuyện .

Sau đó thời gian, Mễ Tiểu Hiệp mỗi ngày trừ tu luyện vẫn là tu luyện . Vài ngày như vậy sau đó, triều đình thánh chỉ đến .

Trừ ngợi khen liên can tướng lĩnh ở ngoài, triều đình mệnh Lý Tịnh tiếp nhận Lưu Tú thà đóng ở Lưỡng Giới Sơn, mệnh Lý Tú Ninh suất mười vạn đại quân hồi triều .

Trong thánh chỉ không có nói tới Mễ Tiểu Hiệp, càng không có bất kỳ ngợi khen . Nhưng ở trở về tướng lĩnh trong danh sách, đã có Mễ Tiểu Hiệp tên .

Sớm đã làm tốt trở về chuẩn bị, ngày thứ hai buổi chiều, đại quân liền chính thức xuất phát, Mễ Tiểu Hiệp đi theo phản hồi Trường An .... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

185 thiên hạ đồng tử chi sư cửu nhất thập

Ở Mễ Tiểu Hiệp dưới sự thôi thúc, Huyền Vũ Môn Chi Biến sớm sắp tới một năm, nhưng tiếc là là, cuối cùng vẫn là dùng Lý Thế Dân thắng lợi cáo chung .

Lý Thế Dân đã khống chế Trường An, nhưng thời cuộc chưa có hoàn toàn ổn định, dưới loại tình huống này, hắn làm sao dám để cho Lý Tịnh mang mười vạn đại quân trở về ? Nhưng Lý Tú Ninh bất đồng, đầu tiên Lý Tú Ninh là nữ nhân, lần là hắn thân muội muội, Lý Tú Ninh vừa mới chết đại ca, không bị nữa đối hắn cái này nhị ca động thủ .

Mễ Tiểu Hiệp theo quân phản hồi, dọc theo đường đi chẳng có cái gì cả phát sinh . Nhưng đại quân hành quân thong thả, thẳng đến tháng mười mới vừa tới Trường An!

Sau khi trở về, Mễ Tiểu Hiệp lập tức tìm hiểu tình huống . Thật không cần hắn hỏi thăm, hiện tại trong thành Trường An tin tức bay đầy trời, chỉ cần lỗ tai dài là được .

"Quả nhiên . . ."

Cùng Mễ Tiểu Hiệp biết lịch sử không kém nhiều, Lý Thế Dân phục giết Lý Kiến Thành, Lý Nguyên Cát, Úy Trì Cung dùng hai người đầu người quát lui Thái Tử Phủ tinh binh .

Sau đó, Lý Thế Dân đối với Thái Tử Phủ cùng Tề Vương Phủ tiến hành tẩy trừ, đem Lý Kiến Thành, Lý Nguyên Cát mấy nhi tử đều Đồ Lục, đồng thời từ Tông Thất danh sách xoá tên!

Còn như lưỡng phủ tướng lĩnh, Lý Kiến Thành sinh tiền thân tín, cùng với trong triều hắn Thái Tử Đảng, cũng lọt vào tẩy trừ . Xét nhà xét nhà, lưu vong lưu vong, mất đầu mất đầu .

Trọn duy trì liên tục một tháng, mắt thấy trong thành Trường An máu chảy thành sông, ở thân cận đại thần khuyến cáo xuống, Lý Thế Dân lúc này mới thu tay lại!

Còn như Đương Kim Hoàng Đế Lý Uyên, Binh Biến lúc đã bị Lý Thế Dân khống chế giam lỏng, thành hoàng đế bù nhìn .

"Ai . . ."

Hiểu được tình huống cụ thể, Mễ Tiểu Hiệp cũng chỉ có thể trường thở dài . Tự cổ Hoàng Vị thay đổi, cái nào không phải máu chảy thành sông ? Đối với hắn con này tôm thước nhỏ mà nói, có thể tự bảo vệ mình đã đúng là không dễ .

Ngày mùng 3 tháng 11, Lý Uyên triệu kiến Lý Tú Ninh các loại Lưỡng Giới Sơn tướng lĩnh, trắng trợn phong thưởng, Mễ Tiểu Hiệp không ở liệt .

Ngày mùng 6 tháng 11, Lý Uyên triệu kiến Mễ Tiểu Hiệp, cùng với hắn Thái Tử Phủ, Tề Vương Phủ bộ hạ cũ, phạt bổng, biếm trích, miễn quan hoặc là dời Trường An .

Hầu như tất cả mọi người đã bị trừng phạt, duy chỉ có hai người ngoại lệ, trong một trong chính là Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Thế Dân sớm có hiệp nghị, tuy là Lý Thế Dân cũng không vui hắn, nhưng hắn quả thực cũng coi như Tần Vương phủ người . Lý Uyên miễn Mễ Tiểu Hiệp thái tử xá nhân, trung Vũ tướng quân chức vụ, gia phong vì Chính Tam Phẩm quán quân đại tướng quân!

Quán quân đại tướng quân thuộc về tán quan, không có cụ thể chức quyền, nhưng đúng là Chính Tam Phẩm .

Sau đó, Lý Uyên khen ngợi Mễ Tiểu Hiệp biên soạn Bách Gia Tính , nói hắn công ở đương đại, lợi ở nghìn thu, Ngự khẩu thân phong thiên hạ đồng tử chi sư!

Ngự khẩu thân phong, trên thực tế chẳng qua là tiếng khen mà thôi, luận cụ thể chức quyền, còn kém xa tán quan . Nhưng thiên hạ đồng tử chi sư, tiếng xưng hô này không giống bình thường .

Nói cách khác, hiện nay đồng tử, phàm là học qua Bách Gia Tính , đều phải phụng Mễ Tiểu Hiệp vi sư! Lúc này còn nhìn không ra lợi hại, nhưng vài thập

niên sau đó, cả triều trọng thần, thậm chí khắp thiên hạ quyền quý, chẳng phải đều là hôm nay đồng tử ?

Thiên địa Quân Thân Sư, đến lúc đó tất cả mọi người được tôn xưng Mễ Tiểu Hiệp 1 tiếng lão sư!

Đạt được phong tước hiệu này, Mễ Tiểu Hiệp cũng không khỏi dọa cho giật mình, Lý Uyên đối với hắn không khỏi quá tốt ? Tuy là trong lòng sinh nghi, nhưng lúc này cũng không kịp ngẫm nghĩ nữa .

Cuối cùng, hoàn thành Lý Thế Dân hứa hẹn, Lý Uyên ngự tứ Đan Thư Thiết Khoán, trừ phi tạo phản tội lớn, đều có thể đặc xá!

"Tạ ơn Bệ Hạ!"

Trừng phạt, phong thưởng kết thúc, mọi người tạ ân lui .

"Mễ đại nhân, hảo thủ đoạn a ."

"Cùng Ngụy đại nhân ngài so với, không đáng giá nhắc tới ."

Xuất đại điện, hơn người đều là ủ rũ, duy độc hai người hăng hái, một là đồng tử sư Mễ Tiểu Hiệp, một cái chính là Ngụy Chinh!

Lần này phong thưởng hai người, một người chính là Ngụy Chinh!

Mễ Tiểu Hiệp đã bị phong thưởng, là bởi vì cùng Lý Thế Dân sớm có hiệp nghị, Ngụy Chinh đây?

"Thì ra là thế . . ."

Nếu như cái này vẫn không rõ, Mễ Tiểu Hiệp chính là một kẻ ngu si, Ngụy Chinh cũng là Lý Thế Dân người!

Cái này toàn bộ minh bạch, còn ở binh lực không chiếm ưu thế dưới tình huống, Lý Thế Dân còn có chắc thắng nắm chặt, nguyên lai hắn có Ngụy Chinh lá bài này .

Lại nhìn Ngụy Chinh lv 6 danh xưng, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi suy đoán, Ngụy Chinh chắc là Đạo Giáo đệ tử, là Đạo Giáo sớm sớm an bài ở Lý Kiến Thành bên người quân cờ!

Điều này cũng làm cho nói xuôi được,

Vì sao Ngụy Chinh ở thiên đình hữu thần chức, sau lại có thể giám trảm Kính Hà Long Vương .

"Ai . . ."

Mễ Tiểu Hiệp thở dài trong lòng, Ngụy Chinh là Thái Tử Đảng hạch tâm, lại có cái gì cơ mật giấu diếm được hắn ? Lý Kiến Thành đối với hắn chút nào không phòng bị, hắn lại tu vị cao thâm, giết Lý Kiến Thành quả thực dễ như trở bàn tay .

Lại nói tiếp, trong lịch sử Ngụy Chinh cùng Lý Thế Dân lưu lại quân thần mỹ danh . Ở cái thế giới này, hai người vậy cũng có thể có tư cách.

"Ha hả, ta coi như lại bản lãnh lớn, cũng không thể khiến Công Chúa gả cho a ."

Ngụy Chinh vỗ vỗ Mễ Tiểu Hiệp vai, vừa cười vừa nói .

Trước khi ở Thái Tử Phủ, Ngụy Chinh cũng rất coi trọng Mễ Tiểu Hiệp tài hoa, lúc đó còn thở dài trong lòng các làm chủ . Hiện tại bỗng nhiên biết Mễ Tiểu Hiệp cũng là Lý Thế Dân người, đối với hắn không khỏi càng phát ra thân cận .

". . . Có ý tứ ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, hắn để cho cái nào Công Chúa gả cho .

"Ha hả, Mễ đại nhân chẳng lẽ không biết ?"

Ngụy Chinh chế nhạo cười cười, nói ra .

"Bình Dương công chúa điện hạ, mới vừa trở về Trường An liền cầu kiến Tần Vương, dám dùng quân quyền làm trao đổi, cũng muốn chiêu ngươi vì Phò mã . Tần Vương đã đồng ý, hiện tại chỉ chờ Bệ Hạ hạ chỉ Tứ Hôn ."

"Bình Dương công chúa . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, bỗng nhiên nhớ tới Lý Tú Ninh nói muốn giữ gìn hắn, không nghĩ tới đĩ nhiên là thật, càng không có nghĩ tới đĩ nhiên là dùng loại thủ đoạn này .

Lý Tú Ninh không biết Mễ Tiểu Hiệp cùng Lý Thế Dân có hiệp nghị, còn tưởng rằng hắn là Thái Tử Đảng . Lúc này mới dùng trong tay quân quyền làm

trao đổi, chiêu Mễ Tiểu Hiệp vì Phò mã, Lý Thế Dân dù sao cũng là nàng nhị ca, cũng không thể lại giết người muội phu này .

Vì cứu Mễ Tiểu Hiệp, Lý Tú Ninh không tiếc làm đến nước này, xác thực là có tình có nghĩa . Nhưng lúc này lại không thể không nói, Lý Thế Dân liền có vẻ hơi đê tiện . Hắn rõ ràng cùng Mễ Tiểu Hiệp sớm có hiệp nghị, lại cố ý không nói cho Lý Tú Ninh, lừa gạt trong tay nàng quân quyền .

Đối với Lý Tú Ninh, Mễ Tiểu Hiệp quả thực rất cảm động . Nhưng vấn đề là, hắn căn bản không muốn làm cái gì Phò mã! Coi như cảm động, cũng không cần lấy thân báo đáp đi!

"Đa tạ Đại nhân nhắc nhở, ta còn có việc, đi trước một bước!"

Chau mày, Mễ Tiểu Hiệp cùng Ngụy Chinh cáo từ, lập tức ly khai .

"Gấp gáp như vậy?"

Xem Mễ Tiểu Hiệp vội vội vàng vàng thần sắc, Ngụy Chinh không khỏi cười cười, còn tưởng rằng Mễ Tiểu Hiệp sốt ruột đi gặp Lý Tú Ninh đây.

Trên thực tế, Mễ Tiểu Hiệp xuất hoàng cung, lập tức phản hồi hắn nằm viện một dạng . Sau đó mở ra môn hộ, trở về tới địa tiên giới .

Mễ Tiểu Hiệp đối với Lý Tú Ninh thật có hảo cảm, nhưng xa chưa có lấy nhau tình cảnh . Nhưng nếu như Hoàng Đế Tứ Hôn, khiêng chỉ cũng không phải là chơi thật khá, cho dù hắn có Miễn Tử Kim Bài . Tối trọng yếu là, hắn không muốn để cho Lý Tú Ninh trước mặt mọi người nan kham .

Nếu như vậy, lúc này biện pháp tốt nhất, chính là trước ở Hoàng Đế Tứ Hôn trước, Mễ Tiểu Hiệp trước tiên đem kết hôn!

Lý Tú Ninh đường đường công chúa điện hạ, cũng không thể làm thiếp thất chứ ? Còn nữa nói, coi như Lý Tú Ninh muốn cái sau vượt cái trước, cũng không khả năng cho phép Mễ Tiểu Hiệp còn có một lão bà chứ ?

Thật Mễ Tiểu Hiệp cũng sớm có dự định, xử lý xong sự tình hãy cùng Trầm Tế Nương thành thân . Dù sao Trầm Tế Nương đã 28 tuổi, Mễ Tiểu Hiệp cũng không thể vẫn kéo nàng .

Hiện tại mặc dù là hình thức bức bách, ngược lại cũng phù hợp Mễ Tiểu Hiệp tâm ý .

"Không, ta không thể với ngươi thành thân ."

Nhưng để cho Mễ Tiểu Hiệp Vạn Vạn không nghĩ tới là, khi hắn đưa ra kết hôn lúc, Trầm Tế Nương dĩ nhiên cự tuyệt hắn!... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

186 Trú Nhan Đan mười mười

"Vì sao không thể!"

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, vẻ mặt không tin nhìn Trầm Tế Nương .

Trầm Tế Nương không phải vẫn muốn gả cho hắn sao? Làm sao hiện tại bỗng nhiên thay đổi, lẽ nào nàng biết Mễ Tiểu Hiệp là đoạt xá trọng sinh ? Điều đó không có khả năng, đừng nói là Trầm Tế Nương, chuyện này ngay cả thánh nhân cũng không biết!

"Ngươi không nên ép ta ."

Trầm Tế Nương vẻ mặt hoảng loạn, không dám đối mặt với Mễ Tiểu Hiệp ánh mắt, giữa hai lông mày toát ra một tia thống khổ giãy dụa .

Mới vào Địa Tiên Giới, Trầm Tế Nương kinh ngạc mục trừng khẩu ngốc, nghĩ thầm đây quả thực là thần tiên chỗ ở phương . Sau khi đến lúc trường, nàng thế mới biết nơi này là Địa Tiên Giới, tuy là không phải chân chánh Tiên Cảnh, nhưng cũng đã không khác nhau lắm .

Hơn nữa tối trọng yếu là, Trầm Tế Nương biết thật có thần tiên tồn tại, hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp chính là người tu đạo!

Trầm Tế Nương trước đây nguyện vọng lớn nhất, chính là cùng Mễ Tiểu Hiệp thành thân, chiếu cố hắn cho hắn sinh một đống hài tử, kéo dài Mễ gia hương hỏa . Nhưng kể từ khi biết Mễ Tiểu Hiệp là người tu đạo, nàng liền không nữa nghĩ như vậy .

Trầm Tế Nương không hiểu tu luyện, nhưng cũng biết thần tiên trường sinh bất lão . Mà nàng chỉ là một phàm nhân, nhiều lắm có thể sống 100 tuổi . Từ điểm này mà nói, nàng cùng Mễ Tiểu Hiệp liền căn bản không xứng .

Hơn nữa tối trọng yếu là, nàng biết về già! Không cần một trăm năm, nhiều lắm mười năm hai mươi năm, nàng thì sẽ mất đi thanh xuân khuôn mặt đẹp, sau đó chậm rãi biến thành lão thái bà . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp vẫn là trẻ tuổi như vậy, như vậy anh tuấn tiêu sái .

Trầm Tế Nương sợ, sợ đến lúc đó Mễ Tiểu Hiệp sẽ ghét bỏ nàng, càng sợ người bên ngoài cười nhạo Mễ Tiểu Hiệp . Cho nên cùng như vậy, nàng tình nguyện bất hòa Mễ Tiểu Hiệp thành thân, không bằng từ nay về sau làm tỷ tỷ của hắn!

". . . Liền vì vậy lý do ?"

Ép hỏi ra nguyên nhân, Mễ Tiểu Hiệp cau mày nhìn Trầm Tế Nương .

"Lẽ nào lý do này còn chưa đủ sao ?"

Trầm Tế Nương cũng nhìn Mễ Tiểu Hiệp, trong ánh mắt tràn ngập bi thương .

"Ta . . ."

Mễ Tiểu Hiệp bản muốn phản bác, há hốc mồm lại không biết nói cái gì .

Mễ Tiểu Hiệp mặc dù không là đa tình, nhưng tự nhận là cũng không phải cặn bã nam . Thế nhưng lúc này thiết tưởng, nếu như vài thập niên sau đó, Trầm Tế Nương vẻ mặt nếp may, hàm răng cũng không còn mấy khỏa, biến thành một cái lão thái thái, hắn còn có thể dùng đối đãi thê tử tình cảm đối với nàng sao?

Mễ Tiểu Hiệp để tay lên ngực tự hỏi, hắn còn chưa tới khám phá nhan sắc trình độ . Khi đó hắn nhưng biết chiếu cố Trầm Tế Nương, thậm chí càng thêm tôn kính nàng, nhưng sợ rằng chỉ biết xem nàng như làm trưởng bối, mà không phải là thê tử!

"Ta biết ."

Một lát, Mễ Tiểu Hiệp thở dài xoay người ly khai .

Thật vấn đề sớm để ở nơi đâu, nhưng trước khi Mễ Tiểu Hiệp chưa bao giờ nghĩ tới, hoặc có lẽ là vô ý thức không thèm nghĩ nữa . Lúc này Trầm Tế Nương đem vấn đề bóc xuất, mới phát hiện là lúng túng như vậy .

Hai mươi tuổi tiểu tử, không có khả năng nhận giống 70 - 80 lão thái thái làm làm vợ . Mễ Tiểu Hiệp mặc dù tuổi tác cũng đang tăng trưởng, nhưng bên ngoài cùng tâm tính quả thực sẽ dừng lại ở thanh niên .

Trầm Tế Nương không có linh căn, đã định trước không thể tu luyện, làm sao chống lại già yếu ?

Vấn đề này không giải quyết, Trầm Tế Nương tựu không khả năng cùng Mễ Tiểu Hiệp thành thân . Lý Tú Ninh bên kia cũng sẽ trở nên phiền toái, tối trọng yếu là Mễ Tiểu Hiệp trong lòng hổ thẹn, có loại hủy Trầm Tế Nương cả đời cảm giác .

"Ngươi nguyên lai ở đây."

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng phiền muộn, xuất động phủ, ở thả xuân sơn chu vi đi dạo . Lúc này Cảnh Huyễn Tiên Tử đi tới, dường như cố ý tới tìm hắn .

"Xin chào Tiên Cô ."

Mễ Tiểu Hiệp chắp tay hành lễ, hỏi tiếp .

"Không biết Tiên Cô có chuyện gì ."

"Ta nghe nói . . . Tôn Đại Thánh đi ra ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử nhìn chung quanh một chút, sau đó lạc hướng Mễ Tiểu Hiệp, hỏi.

"Việc này ngươi cũng đã biết ?"

"Biết ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, hắn quá biết .

"Kia..."

Cảnh Huyễn Tiên Tử muốn nói lại thôi, thoáng do dự hay là hỏi .

"Ngươi lúc đó đang ở Ngũ Hành Sơn, cũng biết trong tình hình cụ thể và tỉ mỉ ?"

"Biết ."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, cũng không giấu diếm, trực tiếp đem Tôn Ngộ Không thoát khốn từ đầu đến cuối nói ra, bao quát hắn ở trong sắm vai thế nào nhân vật .

Cảnh Huyễn Tiên Tử cùng Tôn Ngộ Không quan hệ phi thường, bằng không trước đây cũng sẽ không mạo hiểm để cho Mễ Tiểu Hiệp truyền tin, nói cho nàng biết không có nguy hiểm . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp nghĩ, nếu Cảnh Huyễn Tiên Tử quan tâm như vậy Tôn Ngộ Không, nói không chừng còn có thể cho hắn một vài chỗ tốt .

"Ngươi nói . . . Là ngươi cứu Đại Thánh ? !"

Sau khi nghe xong, Cảnh Huyễn Tiên Tử khó có thể che giấu giật mình, trợn mắt to nhìn Mễ Tiểu Hiệp, đầu lưỡi đều có chút thắt .

"Hơn nữa ngươi còn . . . Cùng Đại Thánh Kết Bái vì huynh đệ ?"

"Ừm."

Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, vẻ mặt bình tĩnh .

Cảnh Huyễn Tiên Tử nhìn từ trên xuống dưới Mễ Tiểu Hiệp, vẫn là khó có thể tin . Mễ Tiểu Hiệp mới Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, làm sao có thể cứu ra bị Như Lai Phật Tổ trấn áp Tôn Ngộ Không, đây quả thực so với Khai Thiên Tích Địa còn khó hơn!

Bất quá ngẫm lại Mễ Tiểu Hiệp lời vừa mới nói, dường như cũng không có gì lỗ thủng . Hơn nữa nếu quả thật dựa theo Mễ Tiểu Hiệp theo như lời đi làm, quả thật có rất lớn tỷ lệ cứu ra Tôn Ngộ Không .

". . . Ta sẽ đi chứng thực ."

Một lát, Cảnh Huyễn Tiên Tử nói một câu . Nàng vẫn không thể đơn giản tin tưởng, nhưng nếu như chứng thực Mễ Tiểu Hiệp theo như lời là thật, nàng cũng sẽ nhớ kỹ phần ân tình này .

"Đối với Tiên Tử, ngươi cũng biết có đan dược gì, có thể . . . Kéo dài tuổi thọ ?"

Mễ Tiểu Hiệp chưa kịp Trầm Tế Nương sự tình phiền não, lúc này vừa lúc hỏi Cảnh Huyễn Tiên Tử . Hắn vốn là muốn nói trường sinh bất lão đan dược, nhưng vừa nghĩ nào có chân chính trường sinh bất lão, lúc này mới đổi thành kéo dài tuổi thọ .

"Trú Nhan Đan có thể ."

Mễ Tiểu Hiệp vì sao đột nhiên hỏi việc này, nhưng Cảnh Huyễn Tiên Tử cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp nói .

"Trú Nhan Đan có thể duy trì dung nhan không thay đổi, còn có thể tăng trăm năm Dương Thọ ."

"Trú Nhan Đan . . . Quá tốt!"

Mễ Tiểu Hiệp mở to hai mắt, vẻ mặt hưng phấn .

Nếu Trầm Tế Nương không thể tu luyện, vậy cũng chỉ có ăn đan dược . Mễ Tiểu Hiệp đối với đan dược cũng không quen thuộc tất, lúc này nghe Cảnh Huyễn Tiên Tử theo như lời Trú Nhan Đan, vừa vặn thích hợp!

"Xảy ra chuyện gì sao?"

Cảnh Huyễn Tiên Tử tính cách trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhưng nghe Mễ Tiểu Hiệp nói hắn cứu Tôn Ngộ Không, tuy là còn chưa chứng thực, đối với hắn thái độ cũng đã ôn hòa rất nhiều .

Về chuyện này, Mễ Tiểu Hiệp cũng không cần thiết giấu diếm, liền trực tiếp nói cho Cảnh Huyễn Tiên Tử .

"Thì ra là thế ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử nghe xong gật đầu, nói tiếp .

"Xem ra ngươi được đi Thanh Viên xông xáo . "

"Thanh Viên ?"

Mễ Tiểu Hiệp ngẩn ra, đó là địa phương nào, với hắn lại có quan hệ gì .

"Chỉ có đi Thanh Viên, ngươi mới được Trú Nhan Đan ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử cười cười, giải thích cặn kẽ đứng lên .

Cái gọi là Thanh Viên, cũng không phải là một cái vườn, mà là một thế giới nhỏ! Thanh Viên địa vực nhỏ hẹp, nhân khẩu cũng ít, người tu đạo phần lớn là Dục Giới tu vị . Nhưng trong có loại đặc sản, tên là Thanh Thanh Thảo, chính là phương diện luyện đan tài liệu tốt .

Trú Nhan Đan mặc dù không có thể tăng tu vị, nhưng có thể duy trì dung mạo, vô cùng chịu nữ tính hoan nghênh, huống hồ còn có thể tăng trăm năm Dương Thọ, thì càng thêm quý hiếm . Mà phụ cận có thể luyện chế Trú Nhan Đan, cũng chỉ có thanh râu lão nhân .

Địa Tiên Giới không có tiền, luôn luôn đều là lấy vật đổi vật . Muốn từ thanh râu lão nhân trong tay đổi lấy Trú Nhan Đan, cần được dùng đại lượng Thanh Thanh Thảo trao đổi .

"Ngươi xem cái này ."

Vừa nói chuyện, Cảnh Huyễn Tiên Tử trở tay lấy ra một cái ngọc giản, dùng chân nguyên kích phát, ở giữa không trung hiển hiện một trương bảng cáo thị . Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu tham quan, là từng cái ủy thác nhiệm vụ, công chính có thu Thanh Thanh Thảo hạng nhất .

Mễ Tiểu Hiệp đem này nhiệm vụ mở ra, tuyên bố giả chính là thanh râu lão nhân, trao đổi vật phẩm là đan dược thành phẩm . Mang vào đan dược, trong quả nhiên có Trú Nhan Đan!

"Đây là Nam Thiệm Bộ Châu nhiệm vụ bảng, có thể tuyên bố, kiểm tra nhiệm vụ ."

"Thực sự là thần kỳ ."

Nhìn Cảnh Huyễn Tiên Tử ngọc giản trong tay, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận tán thán .

"Xem ra cần phải cho ngươi tốt nhất lớp bổ túc, ngươi đối với Địa Tiên Giới hiểu rõ quá ít ."

Cảnh Huyễn Tiên Tử bất đắc dĩ lắc đầu, tự thuật nói ra .

"Địa Tiên Giới tổng tổng cộng chia làm Tứ Đại Bộ Châu, theo thứ tự là Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Thiệm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu . Chúng ta chỗ chính là Nam Thiệm Bộ Châu, Nam Thiệm Bộ Châu diện tích lãnh thổ mở mang, nhưng ngư long hỗn tạp . . ."... Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút "Lam sắc sách a !", là được trước tiên tìm được bốn trạm nha.

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

187 Thanh Viên Tiểu Thế Giới

Lúc trước Vu Yêu đại chiến, Hồng Hoang Đại Thế Giới vỡ vụn . Trong nhất một khối to khu vực nòng cốt, diễn biến thành hôm nay Địa Tiên Giới cùng Phàm Trần, một lần nữa định sơn hà địa lý, chia làm Tứ Đại Bộ Châu .

Đông Thắng Thần Châu Tiên Đảo san sát, là Đạo Giáo căn cứ địa . Tây Ngưu Hạ Châu khắp nơi trên đất Phật Quốc, chúng sinh lễ Phật, Linh Sơn cũng tọa lạc nơi này, thuộc về Phật Giáo đại bản doanh .

Bắc Câu Lô Châu Man Hoang khổ hàn chi địa, Nhân Tộc rất thưa thớt, Vu Yêu trong đại chiến bị thương nặng Yêu Tộc ở chếch nơi đây, nghỉ ngơi lấy sức .

Duy chỉ có Nam Chiêm Bộ Châu, nhân khẩu nhất đông đúc, thổ địa giàu có nhất, thiên trời không có thống nhất tín ngưỡng, các loại thế lực hỗn tạp giao thoa, nằm ở phân tranh không ngừng trạng thái .

Bất luận là Phàm Trần Đại Đường, vẫn là Địa Tiên Giới điều khiển Hương Động, đều ở vào Nam Chiêm Bộ Châu . Điều khiển Hương Động làm trực thuộc Thiên Đình thế lực, ở Phật Đạo tranh đấu gay gắt dưới tình huống, nhưng thật ra riêng một ngọn cờ, có năng lực bảo trì trung lập .

Mặt khác, Hồng Hoang Đại Thế Giới sát biên giới vô số mảnh vụn, diễn hóa thành từng cái độc lập Tiểu Thế Giới . Lẫn nhau láng giềng gần mà không quấy nhiễu, giống như tổ ong, vị chi Vô Tận Thế Giới .

Thanh Viên chính là một thế giới nhỏ, nguyên nhân thừa thải Thanh Thanh Thảo được gọi là .

"Nơi này chính là . . ."

Hai ngày sau, Mễ Tiểu Hiệp đi qua Cảnh Huyễn Tiên Tử trận pháp truyền tống, đi tới một tòa sân rộng .

Chỉ thấy sân rộng trình viên hình, bốn phía đứng thẳng 365 cây hoàng kim hình trụ, trên cây cột điêu khắc long, phượng, Kỳ Lân các loại Thụy Thú . Toàn bộ sân rộng đường kính nghìn mét, mặt đất toàn bộ là dùng mười thước vuông văn Bạch Ngọc lát thành .

Mễ Tiểu Hiệp nhìn bốn phía, trên quảng trường đã có rất nhiều người, hơn nữa còn có người đang từ Truyền Tống Trận hoặc là địa phương khác chạy tới . Những người này đại thể đều là hồng sắc danh xưng, nhưng là có một số ít hoàng sắc danh xưng .

"Quả nhiên khí phái!"

Mễ Tiểu Hiệp một trận phấn chấn, sau đó đi hướng khoảng cách gần nhất hoàng kim hình trụ .

"Phí dụng ."

Hoàng kim hình trụ ngay phía trước có một cái bàn, phía sau bàn ngồi một người đàn ông tuổi trung niên, hoàng sắc danh xưng đẳng cấp LV 7 . Người đàn ông trung niên mí mắt đánh cũng không đánh, ngón trỏ đập đập mặt bàn .

Mễ Tiểu Hiệp đứng lại, từ Trữ Vật Không Gian lấy ra một cây Hỗn Thiết Côn, đặt lên bàn . Trước đây Mễ Tiểu Hiệp càn quét Bích Châu tông phái, bắt chẹt sáu cái hạ phẩm Pháp Khí, trong ba cái công kích hình, Hàng Ma Xử đã hủy hoại, cái này cây Hỗn Thiết Côn chính là một món khác .

" Chờ nổi đi thôi ."

Nhìn Hỗn Thiết Côn, người đàn ông trung niên gật đầu thu, sau đó giao cho Mễ Tiểu Hiệp một khối Ngọc Bài, chỉ chỉ hai bên trái phải hoàng kim hình trụ .

"Đa tạ ."

Mễ Tiểu Hiệp lĩnh Ngọc Bài nói lời cảm tạ, theo lời đi tới hoàng kim hình trụ trước mặt .

Lúc này, Kim Trụ xuống đã có hai gã nam tử, trong một tên chàng thanh niên, hữu hảo xông Mễ Tiểu Hiệp cười cười . Mễ Tiểu Hiệp gật đầu, xem như là thăm hỏi đáp lễ . Tiếp tục liền đứng ở một bên, Tĩnh Tĩnh chờ .

Muốn muốn tiến vào Thanh Viên, cần được đi qua chuyên môn môn hộ .

Địa Tiên Giới cùng Phàm Trần vãng lai đơn giản, bởi vì song phương vốn là nhất thể . Nhưng nếu như muốn đi trước Tiểu Thế Giới, mở cửa có thể liền không đơn giản như vậy.

Đi thông Thanh Viên Tiểu Thế Giới môn hộ, Địa Tiên Giới chỉ có một, hiện đang nắm giữ ở Thanh Dương phái trong tay .

Thanh Dương phái mỗi tháng mở ra một lần môn hộ, bất luận kẻ nào cũng có thể truyền tống vào Thanh Viên, nhưng điều kiện tiên quyết là mua vé vào cửa . Địa Tiên Giới không có tiền, vé vào cửa tiêu chuẩn liền là một kiện hạ phẩm Pháp Khí .

Vừa rồi Mễ Tiểu Hiệp chưa nộp Pháp Khí, đối phương cho hắn một khối Ngọc Bài, đây chính là tiến nhập Thanh Viên môn hộ chìa khoá . Chỉ có tay cầm Ngọc Bài, mới có thể đi qua Truyền Tống Trận tiến nhập Thanh Viên .

Ở sau hai mươi lăm ngày, đồng dạng muốn tay cầm Ngọc Bài, mới có thể lần thứ hai bị truyền tống về Địa Tiên Giới . Nhưng nếu như ở Thanh Viên đánh rơi Ngọc Bài, liền không cách nào nữa trở về!

". . . Bắt đầu!"

Chính ngọ thời gian, mấy trăm đạo linh khí quán trú như rồng, hung mãnh dũng mãnh vào sân rộng . Ngay sau đó, 365 cây Kim Trụ lóe ra quang mang, đại biểu đại trận sắp khởi động .

Mễ Tiểu Hiệp không dám thờ ơ, một tay nắm chặt Ngọc Bài, tay kia dính sát vào nhau đến Kim Trụ . Mà lúc này trừ Mễ Tiểu Hiệp ở ngoài, tổng cộng còn có mười một người, cùng Mễ Tiểu Hiệp cùng một căn Kim Trụ .

Thừa dịp đại trận đang ở bỏ thêm vào linh khí, Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt một cái hắn Kim Trụ, nhân số có bao nhiêu có thiếu, nhưng tổng thể không kém nhiều .

Tổng cộng 365 cây Kim Trụ, mỗi cái hai bên trái phải hơn mười người, nói cách khác, lần này khoảng chừng có bốn ngàn người truyền tống vào Thanh

Viên!

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp liếc một cái mọi người danh xưng, đều là hồng sắc . Lý do công bình, Thanh Dương phái mỗi lần truyền tống, đều là tu vị tương đương tu sĩ, lần này chỉ truyền tiễn Dục Giới tu sĩ .

"Thật lợi hại a . . ."

Mễ Tiểu Hiệp âm thầm chắt lưỡi, hơn bốn ngàn người phái chưa nộp hơn bốn ngàn kiện hạ phẩm Pháp Khí . Thanh Dương phái một tháng truyền tống một lần, nói cách khác, một tháng liền có thể kiếm hơn bốn ngàn kiện hạ phẩm Pháp Khí!

Nhưng mà này còn là Dục Giới tu sĩ, nếu như là Sắc Giới tu sĩ truyền tống, giá cả còn cao hơn nữa .

Thanh Viên Tiểu Thế Giới tài nguyên thiếu thốn, duy nhất đặc sản chính là Thanh Thanh Thảo, nhưng tuy vậy cũng để cho Thanh Dương phái kiếm tràn đầy chậu đầy bát . Đều nói Tiểu Thế Giới là Tụ Bảo Bồn, có thể thấy được chút ít .

Ông!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời gian, bầu trời quảng trường bỗng nhiên một trận ông hưởng . Mễ Tiểu Hiệp bàn tay dán Kim Trụ, cả người không khỏi run lẩy bẩy, liền giống bị lỗ đen hấp, bỗng nhiên có loại không trọng cảm giác .

Loại cảm giác này cũng khó chịu, nhưng Mễ Tiểu Hiệp chẳng những không có buông tay, trái lại càng thêm dùng sức dán sát vào Kim Trụ, còn bên cạnh người khác cũng đều là như vậy .

Truyền tống đã bắt đầu, nếu như một ngày buông tay truyền tống thất bại, cần phải tự gánh lấy hậu quả, còn như chưa nộp truyền tống phí dụng, Thanh Dương phái cũng khái không trả lại .

Ông!

Run run khoảng chừng duy trì liên tục mười hơi thở, bỗng nhiên lại là 1 tiếng ông vang . Bầu trời quảng trường run rẩy kịch liệt, ngay sau đó lại nhìn, Kim Trụ người chung quanh toàn bộ tiêu thất .

Ầm!

Mễ Tiểu Hiệp một trận đầu váng mắt hoa, bỗng nhiên nhất thanh muộn hưởng, hai chân trùng điệp rơi xuống đất . Làm đến nơi đến chốn, Mễ Tiểu Hiệp định thần một chút, từ từ mở mắt .

Chỉ thấy một mảnh hoang dã, cách đó không xa có một mảnh Âm U rừng rậm, xa hơn xa xa là một mảnh lên xuống núi nhỏ . Ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, đã là chạng vạng hoàng hôn mặt trời lặn .

Truyền tống lúc là chính ngọ, trung gian nhiều lắm đã qua một khắc đồng hồ, làm sao nơi đây cũng nhanh buổi tối ? Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, là bởi vì không gian bất đồng cho nên thời gian bất đồng, vẫn là truyền tống quá trình trong thời gian bị vặn vẹo ?

"Đến sao?"

"Quá tốt, chúng ta đến Thanh Viên Tiểu Thế Giới!"

"Không may, trước không thôn sau không tiệm, đây là rơi vào cái gì địa phương rách ."

. . .

Trừ Mễ Tiểu Hiệp ở ngoài, hai bên trái phải còn có mười một người, chính là vừa rồi sử dụng cùng một căn Kim Trụ .

365 cây Kim Trụ đồng thời truyền tống, sẽ ngẫu nhiên rơi xuống 365 địa phương . Tuy là trước khi tới liền hiểu rõ Thanh Viên tư liệu, nhưng dù sao cũng là đến một cái thế giới xa lạ . Cho nên truyền tống đến cùng nhau mọi người, đương nhiên trở thành một đoàn thể nhỏ .

Sau một lát chậm qua thần, mọi người bắt đầu tụ tập, phàn đàm .

"Thanh Thanh Thảo . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhưng không có động, nhìn bốn phía, nghĩ về Thanh Thanh Thảo tư liệu .

Cái gọi là Thanh Thanh Thảo, nguyên danh cương thi thảo! Bởi vì cương thi thảo tên này quá chướng tai gai mắt, lúc này mới lấy cái thanh tú tên .

Thanh Viên Tiểu Thế Giới trừ Nhân Tộc, cùng với hắn Động Thực Vật, còn có đại lượng cương thi! Bởi Thanh Viên Tiểu Thế Giới đặc thù lực lượng, có cương thi trong cổ họng sẽ mọc ra Thanh Thanh Thảo .

Căn cứ kinh nghiệm, thường thường đẳng cấp càng cao, tuổi càng lớn cương thi, dài ra Thanh Thanh Thảo xác suất càng lớn . Có người nói, Thanh Thanh Thảo là do tiên huyết tưới sinh trưởng, đẳng cấp người có tuổi tuổi trường cương thi Hấp Huyết nhiều, Thanh Thanh Thảo tự nhiên có thể sinh trưởng .

Cho nên nói cách khác, thu thập Thanh Thanh Thảo, vượt qua xa nghe vào đơn giản như vậy. Mà là muốn liệp sát cương thi, hơn nữa là đẳng cấp cao tuổi tác trường cương thi!

Cũng may, Thanh Viên làm Tiểu Thế Giới, đã bị thiên đạo hạn chế, tu luyện giới hạn là Dục Giới cực hạn . Trên lý thuyết nói, bất luận là nhân hay là cương thi, cũng không thể đạt được Sắc Giới tu vị .

"Đạo hữu, tại hạ Cố gia hòa, đến từ bình sóng thành Cố gia ."

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp suy tư thời gian, một người đàn ông đi tới, cười chắp tay một cái .

"Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào ."

"Mễ Tiểu Hiệp ."

Mễ Tiểu Hiệp xem nam tử liếc mắt, nhàn nhạt trở về một câu .

"Nguyên lai là Mễ huynh, hạnh ngộ hạnh ngộ ."

Cố gia cùng là một tự lai thục, lại là một trận chắp tay, nói tiếp .

"Ta xem đạo hữu không có đồng bạn, vừa vặn xảo, ta cũng là một người . Kế tiếp hai mươi lăm ngày, không bằng ngươi kết bạn săn bắn, cũng tốt có một . . ."

"Không cần ."

Cố gia cùng còn chưa nói hết, Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp xua tay cắt đứt hắn .

"Mễ huynh! Ngươi nên là lần đầu tiên đến Thanh Viên, nơi đây cực hạn mặc dù chỉ là Lục Trọng Thiên, nhưng cương thi số lượng rất nhiều, một người . . ."

"Ta nói không cần ."

Cố gia cùng còn muốn tranh thủ, Mễ Tiểu Hiệp lại nghiêm sắc mặt, căn bản không cho hắn một tia cơ hội .

"Ha hả, vậy được rồi ."

Thấy thế, Cố gia cùng miễn cưỡng cười cười, không nói thêm nữa, lại đi hướng một người khác .

Lại coi chừng gia cùng liếc mắt, chừng hai mươi tuổi, tướng mạo đường đường, chủ yếu là suy nghĩ coi như linh hoạt . Nhưng hắn tu vi quá thấp, danh xưng đẳng cấp LV 4 .

Mễ Tiểu Hiệp tuy là cũng là Luyện Khí Tứ Trọng Thiên, nhưng Luyện Thần đã Ngũ Trọng Thiên, hơn nữa nhiều thủ đoạn, trên người cũng không thiếu pháp bảo, trên thực tế không kém gì Lục Trọng Thiên cao thủ .

Cho nên nếu như hắn tìm người kết minh, ít nhất phải là Lục Trọng Thiên tu vị . Như vậy chẳng những công bằng, tối trọng yếu chắc là sẽ không cản trở, kết minh mới có ý nghĩa .

Không có đáp lại Cố gia hòa, Mễ Tiểu Hiệp lại liếc mắt nhìn người khác .

Trong sáu gã nam tử đứng chung một chỗ, bọn họ vốn là đồng môn kết bạn mà đến, lúc này tự nhiên liên thủ . Một người trong LV 6, mặt khác đệ ngũ cũng đều là LV 5 .

Lúc này sáu gã nam tử đứng đối diện ba tên nữ tử, cái này ba tên nữ tử cũng vốn là cùng nhau, một cái LV 5, hai cái LV 4 . Cái này ba tên nữ tử dung mạo rất xinh xắn, dường như đang cùng sáu gã nam tử nói những gì, nhìn qua nói cũng không tệ lắm .

Trừ đi chín người này, cũng chỉ thừa lại Mễ Tiểu Hiệp, Cố gia hòa, cùng với một gã khác hơn ba mươi tuổi râu quai nón tráng hán .

Lúc này Cố gia cùng đang cùng râu quai nón tráng hán câu thông kết minh, nhưng xem tình huống cũng bị cự tuyệt . Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt nhìn tráng hán danh xưng, LV 6 Lục Trọng Thiên tu vị .

Thực lực không cân bằng, căn bản không khả năng liên hợp . Quả nhiên, một phen nỗ lực sau đó, Cố gia cùng vẫn là ủ rũ đi tới một bên .

"Chư vị, rắn không đầu không được, tại hạ Đại Minh Tự đệ tử Lục nhảy môn ."

Câu thông không sai biệt lắm, sáu người trong đoàn đội tên kia LV 6, triệu tập mọi người mở miệng nói .

"Mọi người đều là vì săn bắn Thanh Thanh Thảo, nhưng cần được hành động thống nhất, cho nên kế tiếp muốn mọi người nghe ta chỉ huy!"

"Lục huynh tu vị cao thâm, lại là xuất từ Đại Minh Tự, trong một tháng này tỷ muội chúng ta phải dựa vào ngươi chiếu cố ."

Lục nhảy môn vừa mới nói xong, một nữ tử ngay sau đó tiếp lời nói ra, giữa lông mày mang theo một tia Yêu Mị .

Không có trưng cầu mọi người ý kiến, Lục nhảy môn trực tiếp làm nổi lãnh đạo . Đối với lần này Mễ Tiểu Hiệp tuy là không quen nhìn, nhưng hoàn toàn không thèm để ý . Còn như Cố gia hòa, Tứ Trọng Thiên tu vị, nào dám nói thêm cái gì .

Nhưng thật ra cái kia đại hán râu quai nón, cau mày xem Lục nhảy môn liếc mắt . Nhưng xem bọn hắn người đông thế mạnh, do dự một chút không nói gì .

"Tốt lắm, kế tiếp ngươi . . ."

Gào gừ!

Thấy không ai phản đối, Lục nhảy môn khóe miệng cười, đang muốn ra lệnh, chợt nghe cây trong rừng truyền ra gầm nhẹ một tiếng .

Gào gừ! Rống!!

Ngay sau đó, tiếng hô càng ngày càng nhiều, nối thành một mảnh .

Mọi người đầu tiên là ngẩn ra, tận lực bồi tiếp vẻ mặt mừng như điên, ngay cả vội vàng lấy ra pháp bảo binh khí . Xem ra lần này vận khí không tệ, trúng thưởng! ;

Cầu nguyệt phiếu đề cử truyện http://truyencv.com/phong-luu-chan-tien/

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

188 thi địa

Tiến nhập Thanh Viên Tiểu Thế Giới, cơ bản đều là săn bắn Thanh Thanh Thảo . Nhưng lúc này có một vấn đề, đến đâu săn bắn ?

Thanh Viên Tiểu Thế Giới nhỏ nữa, cũng là nhất phương độc lập thế giới, chính là hai mươi lăm ngày, nhiều lắm thăm dò một mảng nhỏ khu vực . Mặc dù có tiền nhân lưu lại tư liệu, nhưng giá trị tham khảo cũng không lớn .

Thật không ngừng Thanh Viên Tiểu Thế Giới, bất luận cái gì Vô Tận Thế Giới đều là như thế . Bởi tự thân vô cùng không ổn định, hầu như vô thì vô khắc không hề biến hóa, coi như là mới nhất bản đồ địa hình, cũng sẽ phát hiện căn bản không hợp nhau .

Cho nên mỗi được chuẩn tiến vào Thanh Viên Tiểu Thế Giới người, người thứ nhất muốn giải quyết vấn đề liền là như thế nào tìm kiếm cương thi!

"Xem ra thật trúng thưởng!"

Trong rừng rậm tràn ngập trầm thấp gào thét, chính là cương thi tiếng hô, tất cả mọi người là một trận hưng phấn .

Thanh Viên Tiểu Thế Giới tồn tại đại lượng cương thi, trừ số ít chung quanh du đãng, đại thể thích tụ tập ở âm khí nặng hơn địa phương, loại địa phương này vì vậy xưng là thi địa . Chỉ cần tìm được thi địa, liền có thể tìm tới đại lượng cương thi, đại biểu có thể săn bắn đến lượng lớn Thanh Thanh Thảo .

Cái gọi là trúng thưởng, là chỉ vận khí thật tốt dưới tình huống, truyền tống chỗ roi vị trí vừa vặn kề thi địa . Xem phía trước mảnh nhỏ rừng rậm, phải là một mảnh thi địa!

"Chư vị, đợi lát nữa bằng bản lãnh của mình, người nào liệp sát coi như người nào!"

Vận khí lại lốt như vậy, vừa xong liền gặp phải một mảnh thi địa . Lục nhảy môn hưng phấn mà xoa tay, quay đầu nói với mọi người một câu .

"Lục huynh, ngươi xem ba người chúng ta cô gái yếu đuối, ngươi không biết bỏ lại ta môn mặc kệ chứ ?"

Tân mi đi tới Lục nhảy môn trước mặt, lôi kéo ống tay áo của hắn làm nũng, nũng nịu thanh âm tiêu hồn thực cốt .

Tân mi đã là Ngũ Trọng Thiên tu vị, hơn nữa nhìn trong tay nàng dài gần hai thước Trảm Quỷ đao, lại dáng vẻ này cô gái yếu đuối . Coi như hắn hai gã đồng bạn, cũng đều đã Tứ Trọng Thiên tu vị .

"Hảo hảo, một hồi các ngươi theo ta, bảo quản không có gặp nguy hiểm!"

Tân mi Mị Công, Lục nhảy môn cả người đều bơ, liên tục gật đầu thống khoái đáp lại .

"Thừa dịp trời còn chưa tối, động thủ!"

Mọi người chuẩn bị ổn thỏa, Lục nhảy môn phất tay một cái, kể cả năm vị đồng môn, dẫn đầu chạy về phía rừng rậm .

Ai biết bên trong có bao nhiêu cương thi, vạn nhất số lượng quá ít, lạc hậu há lại không phải là cái gì cũng kiếm không, cho nên bọn họ mới sốt ruột xung phong .

Còn như có thể bị nguy hiểm hay không, Lục nhảy môn cũng không lo lắng . Thanh Viên Tiểu Thế Giới tu vị hạn mức cao nhất là Lục Trọng Thiên, lúc này bọn họ sáu người hợp lý, trên người còn có pháp bảo, làm sao cũng không sợ lại ngu xuẩn vừa nát cương thi .

Đạo lý này tất cả mọi người hiểu, tân mi ba người theo sát sau khi, không chút nào cấp cho người khác cơ hội . Lui về phía sau nữa là đại hán râu quai nón đinh mới vừa, cuối cùng là Mễ Tiểu Hiệp, Cố gia cùng

"Mễ huynh, ngươi đã lạc hậu ."

"Ngươi nếu như sốt ruột, ngươi trước tiên có thể đã qua ."

"Ta đây . . . Đa tạ Mễ huynh!"

Biết mình tu vị thấp, Cố gia cùng rất tự giác đi theo cuối cùng . Nhưng phía trước Mễ Tiểu Hiệp không nhanh không chậm, người khác đều chạy mất tăm, hắn lúc này mới mới vừa vào rừng cây, không khỏi có chút nóng nảy .

Ai biết hắn vừa mở miệng, Mễ Tiểu Hiệp lần này lại dễ nói chuyện như vậy, trực tiếp để cho hắn hãy đi trước . Cố gia cùng thật vất vả tiến nhập Thanh Viên, hạ quyết tâm săn bắn đại lượng Thanh Thanh Thảo, lúc này cũng không đoái hoài tới khách khí, quả đoán hướng về phía trước chạy đi .

Kể từ đó, Mễ Tiểu Hiệp rốt cục thành người cuối cùng .

"Cần gì chứ . . ."

Mễ Tiểu Hiệp vẫn là không nhanh không chậm, nhìn Cố gia cùng rất nhanh tiêu thất bóng lưng, Mễ Tiểu Hiệp âm thầm lắc đầu .

Nếu như trong rừng cương thi số lượng rất nhiều, căn bản không cần sốt ruột, tùy tiện xông vào trái lại nguy hiểm . Nếu như số lượng rất ít, sớm một hồi muộn một hồi cũng liền không có ý nghĩa gì .

Mễ Tiểu Hiệp nguyên tắc, an toàn là số một!

Hộ Tâm Kính treo ở trước ngực, tay phải cầm Trảm Yêu Kiếm, tay phải nâng Vạn Dân Tháp, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới thoáng bước nhanh hơn .

Rống!!

Chẳng mấy chốc sẽ bầu trời tối đen, cây trong rừng tia sáng hôn ám . Còn chưa thâm nhập, cách đó không xa bỗng nhiên 1 tiếng gào thét, một bóng người hướng Mễ Tiểu Hiệp nhào tới .

Quần áo đổ, trần ~ lộ da thịt chuyển nửa hư thối, phong hóa trạng thái . Thân thể cứng ngắc, đầu gối không biết ngẩng lên, chỉ có thể toát ra đi tới . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi cười cười, đúng là hắn trong ấn tượng cương thi .

Rống!!

Tuy là chỉ có thể nhảy, nhưng cương thi tốc độ cũng không chậm . Sau một khắc liền đến phụ cận, 1 tiếng gào thét lộ ra răng nanh, đồng thời đưa tay thẻ hướng Mễ Tiểu Hiệp yết hầu .

Xuy!

Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, Mễ Tiểu Hiệp cổ tay vặn một cái, Trảm Yêu Kiếm trực tiếp đem đưa tới cánh tay chém đứt . Phàm là Dục Giới bên trong, Trảm Yêu Kiếm không có gì không chém!

Bá bá bá!

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp nhanh chóng lại là ba kiếm, đem cương thi suy nghĩ tước mất, lại đưa nó thân thể chém thành bốn khối!

Thi khối tán lạc đầy đất, chỉ thấy còn đang hơi co rúm, vài cái sau đó chảy ra chút ít hắc sắc dịch, cái này mới khác nhau . Cương thi động tác cứng ngắc, nhưng sinh mệnh lực vô cùng ngoan cường, thường thường chỉ có như vậy triệt phân thây, mới có thể đem triệt giết chết .

Lục nhảy môn bọn họ vội vã thâm nhập, trái lại lưu lại cái này cá lọt lưới . Mễ Tiểu Hiệp Trảm Yêu Kiếm rạch một cái, đem cương thi yết hầu mở ra, thế nhưng đáng tiếc, không có phát hiện Thanh Thanh Thảo .

"Quả nhiên không thể dễ dàng như thế ."

Mễ Tiểu Hiệp bĩu môi, vừa rồi chẳng qua là một cái phổ thông Bạch Cương, đẳng cấp cũng mới LV 2, không có Thanh Thanh Thảo cũng thuộc về bình thường .

"Gợi ý: Chém giết cương thi, thu được 2 điểm công đức!"

Đúng lúc này, một cái gợi ý bỗng nhiên vang lên .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, tiếp tục phản ứng kịp . Là, chỉ cần có nhờ sự giúp đỡ Nhân Tộc, liền có thể được công đức . Cương thi ăn thịt người, chém giết lý nên có công đức nhập trướng .

Bất quá không biết là đầu này cương thi chỗ xa xôi, đối với nhân tộc nguy hại không lớn, hay là bởi vì Tiểu Thế Giới tầng thứ quá thấp, chỉ có chính là 2 điểm công đức .

"Cũng được!"

Nhưng lại vừa nghĩ, Mễ Tiểu Hiệp sau đó phải giết cũng không phải là một đầu hai đầu cương thi, rất có thể là hàng trăm ... . Nếu như vậy tính ra, cũng tương đương khả quan .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lại lấy ra Luyện Yêu Hồ, đem thi khối bên trên bám vào Thi Khí thu . Tuy là đẳng cấp thấp, không luyện được quá tốt Âm Châu, nhưng thắng ở số lượng nhiều .

"Tiếp tục!"

Chém giết một đầu cương thi, liền có công đức, Âm Châu hai phần thu hoạch, hơn nữa còn có tỷ lệ đạt được Thanh Thanh Thảo . Mễ Tiểu Hiệp một trận phấn chấn, tiếp tục hướng chỗ rừng sâu chạy đi .

Keng keng! Leng keng!

Rất nhanh, chỉ nghe một trận tinh mịn tiếng đánh nhau, lại đi vài bước, rốt cục chứng kiến Lục nhảy môn bọn họ . Mà chứng kiến tình cảnh trước mắt, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi trong nháy mắt trừng lớn hai mắt .

Lục nhảy môn bọn họ mười một người, mỗi người bên người đều là một đám cương thi, nơi này cương thi số lượng nhiều, đầy đủ bảy tám trăm đầu! Những cương thi này phần lớn là LV 2, LV 3, cũng có chút ít LV 4, thậm chí là LV 5!

Chính là con kiến bao nhiêu gặm chết voi, cho dù Lục nhảy môn bọn họ tu vị không thấp, đồng thời ngăn cản nhiều như vậy cương thi cũng rất phí sức . Huống hồ cương thi vô cùng khiêng đánh, có chém rơi đầu còn muốn cắn người, hơn nữa căn bản không biết cái gì gọi là sợ lui lại .

"Di . . ."

Người khác không đề cập tới, tu vi cao nhất Lục nhảy môn, lúc này đĩ nhiên rơi vào khổ chiến . Mễ Tiểu Hiệp nhìn kỹ, chạy quanh Lục nhảy môn một đám cương thi trong khi, có một con LV 5 có chút cổ quái .

"Đây là . . ."

Mễ Tiểu Hiệp trên dưới quan sát, rốt cục xác định , đây là một đầu Hắc Cương!

Cương thi thuộc về dị vật, trừ tồn tại tu vị đẳng cấp ở ngoài, huyết thống hoặc có lẽ là giống cũng có sai biệt . Tuy là chúng nó không có sinh sản công năng, không hiểu được cái gì gọi là ~ yêu .

Cương thi trong thường thấy nhất là Khiêu Thi, Khiêu Thi lại có thể tế phân nhiều loại, trừ bình thường nhất Bạch Cương ở ngoài, còn có lục cương, Hắc Cương, cái lông cương, Phi Cương!

Bạch Cương không hề đặc sắc, hắn giống lại các có bản lĩnh . Tỷ như để cho Lục nhảy môn đau đầu một đầu Hắc Cương, da thịt bắp thịt so với sắt thép còn cứng rắn, Lục nhảy môn Trung Phẩm Pháp Khí đều không phá nổi nó phòng ngự!

Đang nhảy thi trên, còn có một loại Kim Cương thi, chính là cương thi trong vương!

Kim Cương thi danh như ý nghĩa, chính là giống như Kim Cương một dạng, không sợ ánh mặt trời, không úy kỵ các loại nhằm vào cương thi Pháp Khí, thân thể cứng rắn có thể Kim Cương Bất Hoại . Là vì Bất Hóa Cốt tồn tại bộ vị, coi như sét đánh đều vô dụng!

Khiêu Thi, Kim Cương thi, cuối cùng còn có một loại cương thi, toàn bộ Thanh Viên Tiểu Thế Giới cũng chưa chắc có, tên là Bạt!

"Mễ Tiểu Hiệp! Ngươi xử ở cần gì phải, còn không mau nhanh hỗ trợ!"

Bị hãm hại cương kéo chặt lấy, Lục nhảy môn đang phiền muộn, chợt thấy Mễ Tiểu Hiệp, hét lớn một tiếng chọn Hỗn Thiết Côn, hung hăng đập về phía xông lên Hắc Cương .

Tiếp tục chỉ nghe phanh, nhất thanh muộn hưởng, Lục nhảy môn khí lực cực đại, Hắc Cương bị trực tiếp đập bay . Nhưng không biết là vừa khớp vẫn có ý, vừa lúc bay về phía Mễ Tiểu Hiệp bên này .

Gào gừ!

Đập một côn, nhưng Hắc Cương chính là khiêng đánh, ngay sau đó liền đứng lên . Vốn là muốn trở lại tìm Lục nhảy môn báo thù, chợt thấy phía trước Mễ Tiểu Hiệp, kinh ngạc thần, 1 tiếng gào thét liền nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp .

"Ai u, thực sự là không khéo ."

Xem Hắc Cương nhằm phía Mễ Tiểu Hiệp, Lục nhảy môn biểu tình một trận ung dung, dường như vô tội buông tay một cái . Sau đó liền nhằm phía hắn dễ giết phổ thông Bạch Cương, nắm chặt săn bắn Thanh Thanh Thảo .

"Không có nhãn lực súc sinh!"

Mễ Tiểu Hiệp đứng tại chỗ không nhúc nhích, nhàn nhạt chửi một câu . Không biết là mắng đầu kia Hắc Cương, vẫn là Lục nhảy môn .

Rống!!

Rất nhanh, Hắc Cương đã đến phụ cận, Mễ Tiểu Hiệp không để ý tới hắn, trong tay Trảm Yêu Kiếm đưa ngang một cái, trực tiếp chặt lên đi .

Bá bá bá . . .

Thân thể cứng rắn nổi danh hiệu Hắc Cương, ở Trảm Yêu Kiếm như trên dạng không phải mất quá một hiệp . Mễ Tiểu Hiệp kiếm như tật phong, trong nháy mắt chém ra hơn mười kiếm, trong nháy mắt sắp tối cương chẻ thành một đống thi khối!

"Gợi ý: Chém giết cương thi, thu được 10 điểm công đức!"

Gợi ý vang lên, so sánh với Bạch Cương lật gấp năm lần, quả nhiên vẫn là biến dị càng đáng giá tiền .

Mễ Tiểu Hiệp trong lòng vui vẻ, thuận lợi sắp tối cương yết hầu rạch ra . Một gốc cây Tiểu Thảo bỗng nhiên bắn ra, cả vật thể bích lục giống như Phỉ Thúy, chỉ có lưỡng rễ lá cây .

Mễ Tiểu Hiệp trợn to hai mắt, đây chính là Thanh Thanh Thảo! Vội vã từ thi khối trong đào ra, dùng nói chuẩn bị trước Ngọc Hạp thịnh phóng, thu vào trữ vật đại .

"Quá tốt ."

Cuối cùng cũng có thu hoạch, Mễ Tiểu Hiệp cao hứng trong lòng . Nhưng một gốc cây Thanh Thanh Thảo còn chưa đủ, căn cứ thanh râu lão nhân nhiệm vụ miêu tả, 20 gốc Thanh Thanh Thảo mới có thể đổi lại một viên Trú Nhan Đan!

"Gánh nặng đường xa a ."

Mễ Tiểu Hiệp khẽ cười một tiếng, Luyện Yêu Hồ nhặt xác khí . Hắc Cương Thi Khí nồng nặc, nói vậy có thể luyện ra tỉ lệ không sai Âm Châu .

"Chuyện này... Điều này sao có thể!"

Mễ Tiểu Hiệp trình tự làm việc thuần thục, người khác chứng kiến một màn, trong nháy mắt toàn bộ há hốc mồm .

Đây chính là Hắc Cương, ngay cả Lục nhảy môn đều khó khăn Hắc Cương, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên hời hợt giải quyết, nhưng lại thu hoạch một gốc cây Thanh Thanh Thảo!

"Đáng chết!"

Lục nhảy môn chết nhìn chằm chằm Mễ Tiểu Hiệp, chau mày, mơ hồ cảm thấy một cổ uy hiếp .

"Có ý tứ ."

Tân mi nhìn Mễ Tiểu Hiệp, con ngươi đi dạo, đang suy nghĩ bằng vào hắn khuôn mặt đẹp, nếu như câu dẫn cái này đồng nam nhỏ, khoảng chừng cần mấy hơi thời gian .

Mặt khác Cố gia cùng đầu tiên là vẻ mặt kinh ngạc, tiếp tục lại là vẻ mặt xấu hổ . Hắn giờ mới hiểu được, vì sao Mễ Tiểu Hiệp không với hắn liên thủ, ngẫm lại vừa rồi không biết tự lượng sức mình, mất mặt a .

Còn như đinh mới vừa, vẫn còn ở cùng một đám cương thi phân cao thấp, một bên đánh một bên cười ngây ngô . . .

"Xông!"

Không để ý tới mọi người phản ứng, Mễ Tiểu Hiệp dưới chân phát lực, trực tiếp chạy về phía thi nhóm .

"Hắn . . . Hắn không muốn sống!"

Thấy như vậy một màn, mọi người lại bị dọa cho giật mình . Cho dù bản lĩnh cường thịnh trở lại, cũng không thể đồng thời đối phó mấy trăm đầu cương thi a!

"Trả lại cho ta . . . Nổi!"

Nhanh muốn xông vào thi nhóm, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên hét lớn một tiếng, tế xuất trong tay Vạn Dân Tháp .

Vạn Dân Tháp bay vào giữa không trung, trong nháy mắt thành lớn, giống như một tọa chân chính Thất Tầng Bảo Tháp, hung hăng hướng về thi trong đám ương . Tiếp tục chỉ nghe ầm ầm nổ, hơn - ba mươi đầu cương thi trong nháy mắt đè ép!

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp đã vọt vào, thừa dịp thi nhóm bị Vạn Dân Tháp tách ra, Trảm Yêu Kiếm toàn lực thi triển, trong khoảnh khắc chém giết tam đầu!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

189 ai lợi dụng ai

Nguyên tưởng rằng chẳng qua là trúng thưởng, nhưng không nghĩ tới là trúng số độc đắc!

Mảnh này thi địa quy mô rất lớn, trừ lúc này rừng rậm, phía sau mảnh nhỏ núi nhỏ cũng vậy. Phạm vi lớn như vậy, được giấu bao nhiêu cương thi, có thể săn được bao nhiêu Thanh Thanh Thảo, ngẫm lại cũng làm cho người kích động .

Nhưng lúc này, Lục nhảy môn bọn họ ai cũng không cao hứng nổi, nhìn phía trước Mễ Tiểu Hiệp, ngược lại thì từng đợt uể oải .

Phía trước thi nhóm, cương thi hàng trăm ..., chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp đầu tiên là Vạn Dân Tháp mở đường, sau đó Trảm Yêu Kiếm quét ngang . Xung trận ngựa lên trước tốc độ cực nhanh, mấy vào mấy xuất cương thi đã bị chém giết thất linh bát lạc, quả thực giống cắt rau hẹ giống nhau!

Mễ Tiểu Hiệp thấy qua dũng mãnh, Lục nhảy môn bọn họ tuy là nhiều người, nhưng căn bản không xen tay vào được! Lúc này chỉ có thể theo ở phía sau, nhặt Mễ Tiểu Hiệp đổ vào cương thi chém giết .

Nói cách khác, Mễ Tiểu Hiệp từng ngụm từng ngụm ăn thịt, bọn họ đỉnh kiếm một ít Thang uống .

Như vậy số lượng khổng lồ thi nhóm, thật coi như ăn canh, tiền lời cũng tương đương khả quan . Nhưng người chính là như vậy, không có tương đối liền không có tổn hại, bọn họ chính là không quen nhìn người khác ăn thịt, chỉ sợ bọn họ bản thân không có cái này Dạ Dày .

"Như vậy không phải biện pháp a ."

" Đúng vậy, cứ theo đà này, cương thi đều bị một mình hắn giết sạch tính!"

Mễ Tiểu Hiệp ở phía trước đại sát tứ phương, Cố gia hòa, đinh mới vừa cũng đang cố gắng liệp sát cương thi, nhưng Lục nhảy môn bọn họ chín người tụ chung một chỗ, roi vào ở phía sau thương nghị .

"Có thể ngươi không có hắn lợi hại như vậy pháp bảo, lại có thể làm sao ?"

Nhìn Mễ Tiểu Hiệp trong tay Vạn Dân Tháp, cùng với Trảm Yêu Kiếm, tân mi cười cười, trong ánh mắt khó có thể che giấu ước ao .

Mọi người đều là đến từ Địa Tiên Giới, Lục nhảy môn đám người càng là xuất thân Đại Minh Tự, kiến thức vẫn còn có chút . Trảm Yêu Kiếm bọn họ nhận thức, biết cái này thực tế là Thiên Thư thần thông, người bên ngoài căn bản dùng không .

Có thể tu luyện Thiên Thư, coi như là Địa Tiên Giới, cũng là để cho người đỏ mắt Tiên Duyên . Nhưng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp vẫn còn có một món đồ như vậy lợi hại thượng phẩm pháp khí, Giản làm cho người ta ước ao phát điên .

Nếu không phải không có cũng đủ nắm chặt, hơn nữa không biết Mễ Tiểu Hiệp bối cảnh mảnh nhỏ, sợ sau đó có phiền phức . Bọn họ thậm chí muốn đem Mễ Tiểu Hiệp giết chết, cướp giật hắn bảo vật!

"Ngươi mặc dù không có bảo vật, nhưng tiểu tử kia nếu cùng ngươi một đội, phải nghe ngươi an bài!"

Lục nhảy môn trầm ngâm một lát, bỗng nhiên cười cười, ánh mắt hung ác nham hiểm nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp một bên chém giết cương thi, thăm dò Thanh Thanh Thảo, một bên khóe mắt liếc phía sau liếc mắt . Lục nhảy môn bọn họ tụ chung một chỗ nói thầm, tuy là không nghe được nói cái gì, nhưng đoán cũng đoán đại khái .

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười khẽ, cũng không để ở trong lòng .

Có câu nói là tài bất ngoại lộ, nhưng là phải căn cứ tình huống . Lúc này nơi đây, nếu như Mễ Tiểu Hiệp giấu xảo lộ kém cỏi, trái lại sẽ bị cho rằng mềm yếu dễ bắt nạt, tựa như Cố gia cùng

Nhưng nếu như Mễ Tiểu Hiệp triển lộ một bộ phận thực lực, người bắt nạt kẻ yếu, bọn họ trái lại có nơi kiêng kỵ .

"Đi . . . Đây là!"

Dùng Mễ Tiểu Hiệp bản lĩnh, Lục nhảy môn bọn họ tạo thành không uy hiếp . Mễ Tiểu Hiệp không ngừng chém giết cương thi, không ngừng đẩy về phía trước vào, chỉ lát nữa là phải xuất rừng rậm, sau khi đến mặt mảnh nhỏ núi nhỏ, bỗng nhiên trừng lớn hai mắt .

Chỉ thấy tiểu địa đồ sát biên giới, bỗng nhiên xuất hiện một cái bảo rương đồ tiêu, đom đóm giống nhau không ngừng lóe ra, tản ra nhạt hào quang màu vàng kim nhạt .

Kim Bảo rương, ở thi địa vị trí trung ương, trong Tiểu Sơn, lại có một cái Kim Bảo rương!

"Mọi người tụ một cái, Mễ Tiểu Hiệp ngươi qua đây!"

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp hưng phấn, muốn tiếp tục đi phía trước đẩy mạnh, đi tra xét bảo rương thời gian, Lục nhảy môn bỗng nhiên hô to bắt chuyện mọi người .

Cố gia cùng không dám phản kháng, bỏ qua trước mắt cương thi, thuận theo trở về . Đinh mới vừa mặc dù nhưng đã Lục Trọng Thiên tu vị, nhưng suy nghĩ đến thế đơn lực bạc, khinh rên một tiếng cũng quay đầu trở về .

Cuối cùng chỉ còn Mễ Tiểu Hiệp, đem hai bên trái phải hai đầu Bạch Cương tiện tay chém giết, lúc này mới từ từ lui về .

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp yên lặng đếm một xuống, chỉ cần vừa rồi vậy một lát. Hắn liền chém giết hơn một trăm đầu cương thi, tổng cộng tìm được ba cây Thanh Thanh Thảo!

Không thể không nói, trừ phi là Hắc Cương cái loại này đặc thù cương thi, phổ thông Bạch Cương Thanh Thanh Thảo tỉ lệ rớt tốt quá thấp .

"Chuyện gì ."

Mọi người toàn bộ lui về, tránh được thi nhóm tụ chung một chỗ, đinh mới vừa tâm lý khó chịu, ồm ồm hỏi một câu .

"Ngươi mọi người là một đội, nên thống nhất hành động, đơn đả độc đấu ăn mảnh cũng không tốt!"

Lục nhảy môn khóe miệng cười nhạt, cố ý quét Mễ Tiểu Hiệp liếc mắt, nói tiếp .

"Nếu trúng số độc đắc, liền phải thật tốt lợi dụng . Mảnh này thi rất lớn, cương thi rất nhiều, ngươi càng được hợp tác hợp tác!"

"Lục huynh nói đúng, tất cả mọi người nghe Lục huynh thống nhất điều hành ."

" Đúng vậy ! Người nào nếu không phục khí, cút ngay xuất cái đội ngũ này!"

Lục nhảy môn nói xong, tân mi cùng với Đại Minh Tự đệ tử của hắn, đều tán thành phụ họa .

Chỉ cần Đại Minh Tự đệ tử, xem như là Lục nhảy môn thì có sáu người, chiếm tổng số người một nửa . Hiện tại hơn nữa tân mi ba người, bọn họ ước chừng chiếm chín người .

Bọn họ nói xong, Cố gia cùng không nói được một lời, đinh mới vừa quyệt miệng nhỏ giọng lầm bầm một câu, nhưng đều không nhắc tới xuất phản đối . Cứ như vậy, cũng chỉ thừa lại Mễ Tiểu Hiệp một cái, mà trên thực tế, cái chủ ý này chính là nhằm vào Mễ Tiểu Hiệp .

"Ta không có ý kiến ."

Tất cả mọi người nhìn Mễ Tiểu Hiệp, còn tưởng rằng hắn sẽ phản đối, chí ít sẽ cải cọ một phen . Thế nhưng chẳng ai nghĩ tới, Mễ Tiểu Hiệp bình tĩnh cười cười, trực tiếp gật đầu đáp ứng .

Đã chuẩn bị xong đối sách, như thế nào Mễ Tiểu Hiệp cường ngạnh, liền mượn cơ hội đem Mễ Tiểu Hiệp ném đội ngũ . Nhưng tốt không nghĩ tới, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên đồng ý, hơn nữa thống khoái như vậy .

Lục nhảy môn một thời không phản ứng kịp, còn tưởng rằng nghe lầm .

"Khái khái, còn lại nghe ta an bài ."

Lục nhảy môn phản ứng kịp, ho nhẹ một tiếng nói ra .

"Đại Minh chúng ta Tự đệ tử gương cho binh sĩ, ở hàng trước nhất, tới tại chúng ta phía sau, liền làm phiền muội các nàng trợ giúp . Đinh mới vừa, Cố gia cùng phụ trách hai cánh, tiêu diệt cá lọt lưới . Còn như Mễ Tiểu Hiệp, ở mặt sau cùng, phụ trách thả ra pháp bảo trấn áp thi nhóm!"

"Chúng ta không có ý kiến!"

"An bài như vậy chu đáo rất, không hổ là Lục huynh ."

Sau khi nói xong, Lục nhảy môn liếc mắt nhìn mọi người, tân mi đám người lại là liên tục phụ họa .

"Ta không có ý kiến ."

"Ta cũng không còn ý kiến ."

Căn bản không có quyền phát biểu, Cố gia hòa, đinh mới vừa chẳng qua là phụ trách tỏ thái độ, thật an bài như vậy, đối với bọn họ cũng không có ảnh hưởng gì .

Cuối cùng, mọi người lại đều nhìn về Mễ Tiểu Hiệp, hiển nhiên, sự an bài này thua thiệt nhất chính là Mễ Tiểu Hiệp .

Thi triển pháp bảo trấn áp thi nhóm, có thể nói xuất lực tối đa . Nhưng xếp hạng mặt sau cùng, nói cách khác săn bắn Thanh Thanh Thảo thời gian, hắn cũng là người cuối cùng .

An bài như vậy, rõ ràng là coi Mễ Tiểu Hiệp là cu li tiểu tử ngốc cu li .

Lục nhảy môn không khỏi lo lắng, lo lắng Mễ Tiểu Hiệp sẽ nhịn không được động thủ . Mà trên thực tế, bọn họ đã âm thầm chuẩn bị, thật không được thì trước tiên liên thủ giết chết Mễ Tiểu Hiệp, đoạt hắn pháp bảo!

"Như vậy tốt .

Lúc này, Mễ Tiểu Hiệp lại cười cười, gật gật đầu nói .

"Liền an bài như vậy đi."

". . . !"

Mọi người trợn to hai mắt, hai mặt nhìn nhau trong nháy mắt không nói gì, lẽ nào đây thật là một tiểu tử ngốc ?

". . . Được! Vậy kế tiếp mà bắt đầu!"

Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên đáp lại, Lục nhảy môn cũng không tiện lại lật lọng . Nghĩ thầm có lẽ là Mễ Tiểu Hiệp thức thời, không dám nghịch lại bọn họ nhiều người như vậy. Lùi một bước nói, coi như phía sau Mễ Tiểu Hiệp làm cái gì mờ ám, bọn họ nhiều người như vậy cũng không sợ .

Ngay sau đó, dựa theo Lục nhảy môn an bài, mọi người lần thứ hai hướng thi nhóm phóng đi . Lúc này đã hoàn toàn bầu trời tối đen, so sánh với vừa rồi, cương thi trở nên càng thêm hung mãnh!

"Cho ta nổi!"

Chỉ lát nữa là phải tiếp cận thi nhóm, Lục nhảy môn vừa muốn lên tiếng, mặt sau cùng Mễ Tiểu Hiệp hét lớn một tiếng, đã tế Vạn Dân Tháp, hung hăng đập về phía thi trong đám ương .

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, mười mấy con cương thi bị đập làm thịt, chung quanh hắn cũng ngã trái ngã phải, bị Bảo Tháp rơi xuống đất khí lãng ném đi .

"Mọi người lên!"

Thấy như vậy một màn, Lục nhảy môn không khỏi trợn to hai mắt, tận lực bồi tiếp một trận hưng phấn, hét lớn một tiếng liền xông lên . Vừa rồi hắn còn lo lắng Mễ Tiểu Hiệp sẽ ra vẻ, không nghĩ tới phối hợp như vậy.

Ở Mễ Tiểu Hiệp một Bảo Tháp sau đó, thi nhóm thất linh bát lạc, phổ thông Bạch Cương căn bản không cái gì sức chống cự . Lục nhảy môn trong lúc nhất thời giết được hưng khởi, cảm giác này niềm vui tràn trề!

Đương nhiên, hắn cũng chưa giám thị Mễ Tiểu Hiệp, rất sợ Mễ Tiểu Hiệp ở phía sau đánh lén . Nhưng kế tiếp vẫn qua hơn một canh giờ, Mễ Tiểu Hiệp không có bất kỳ dị động!

Ngược lại thì ở Mễ Tiểu Hiệp cường lực trợ công xuống, trong rừng rậm cương thi đã bị quét sạch hết sạch. Lục nhảy môn thu hoạch bốn cây Thanh Thanh Thảo, hắn Đại Minh Tự đệ tử, cùng với tân mi ba người cũng đều có hai ba gốc thu hoạch .

Mặt khác Cố gia cùng vận khí không tệ, cũng có một gốc cây doanh thu . Đinh mới vừa Lục Trọng Thiên tu vị, trái lại một gốc cây cũng không có tìm được .

Còn như Mễ Tiểu Hiệp, vẫn đi theo mặt sau cùng, bị mười một người lục soát 11 lần, đâu còn có thể có còn lại .

"Mọi người tiếp tục!"

Càn quét hết rừng rậm, Lục nhảy môn trong lúc nhất thời thoả thuê mãn nguyện, thừa dịp sĩ khí phấn chấn, trực tiếp dẫn người chạy về phía núi nhỏ, muốn đem ngọn núi cương thi cũng một lưới bắt hết!

Gào gừ! Rống!!

Mọi người tiến nhập núi nhỏ, theo một mảnh tiếng hô, một đoàn cương thi dũng mãnh tiến ra, số lượng hoàn toàn không hề rừng rậm phía dưới .

Ầm ầm!

Ngay sau đó, vẫn là không đợi Lục nhảy cửa mở khẩu, Mễ Tiểu Hiệp Vạn Dân Tháp tế xuất, hung hăng rơi xuống thi trong đám ương .

Thi nhóm lần thứ hai bị tách ra, Lục nhảy môn một trận phấn chấn, lúc này thật hận không thể biểu dương Mễ Tiểu Hiệp vài câu .

Tất cả cùng trước khi tương đồng, mọi người một bên liệp sát cương thi, vừa hướng núi nhỏ ở chỗ sâu trong đẩy mạnh . Mễ Tiểu Hiệp yên lặng theo ở phía sau, xem tiểu địa đồ liếc mắt, khoảng cách bảo rương đã không xa .

"A!"

Đang giết được hưng khởi, bỗng nhiên hét thảm một tiếng, một gã Đại Minh Tự đệ tử thụ thương, đầu vai máu tươi chảy đầm đìa .

Mọi người không khỏi dọa cho giật mình, làm sao sẽ bỗng nhiên thụ thương ? Nhìn kỹ lại, chỉ thấy một đầu cương thi xen lẫn trong thi trong đám, tuy là đồng dạng là nhảy về phía trước đi tới, nhưng tốc độ cực nhanh .

"Mọi người cẩn thận! Đây là cái lông cương!"

Nhìn ra đầu này cương thi mảnh nhỏ, Lục nhảy môn vội vã hô to nhắc nhở .

Cái lông cương giống như Hắc Cương, cũng là Khiêu Thi trong khi đặc thù một loại, am hiểu tốc độ!

"Không được, bên kia cũng có!"

Lúc này bỗng nhiên lại có người hô to, chỉ thấy trừ đầu kia cái lông cương ở ngoài, thi trong đám vẫn còn có hai đầu đặc thù cương thi .

Vừa rồi gặp được, thân thể cứng rắn Hắc Cương . Ngoài ra còn có một đầu lục cương, có chứa kịch liệt Thi Độc, Lục Trọng Thiên tu vị cũng ngăn cản không .

"Làm sao nhiều như vậy!"

Tam đầu đặc thù cương thi, hơn nữa chu vi Bạch Cương càng ngày càng nhiều, Lục nhảy môn không khỏi một trận chau mày .

"A! Người cứu mạng!"

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên truyền đến kêu thảm thiết . Mới vừa bị thương Đại Minh Tự đệ tử bỗng nhiên bay lên, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một cái bóng đen đang cầm lấy hắn .

Ầm!

Bóng đen tốc độ rất nhanh, ở giữa không trung đâu cái vòng tròn, cầm tên Đại Minh Tự đệ tử bị ném xuống đất . Chỉ thấy cổ hắn bị gặm đoạn gần một nửa, đã không tức giận hơi thở .

"Đây là . . . Phi Cương!"

Nhìn đến đây, lại nhìn đỉnh đầu xoay quanh bóng đen, có người khẩn trương nói ra .

Phi Cương, chẳng những thân thể cường tráng, hơn nữa có thể bay!

"Mễ Tiểu Hiệp! Nhanh hỗ trợ!"

Tam đầu đặc thù cương thi đã rất khó đối phó, hiện tại lại một đầu Phi Cương, căn bản không cơ hội . Lục nhảy môn sốt ruột la lớn, nhưng qua chỉ chốc lát, căn bản không có phản ứng .

Lục nhảy môn cau mày quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp sớm đã ly khai, đang hướng núi nhỏ ở chỗ sâu trong chạy đi .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

190 Tiểu Cương Thi

"Ngu xuẩn!"

Nhìn Lục nhảy môn đám người bị cương thi vây khốn, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười khẽ .

Trước khi ở tiểu địa đồ chứng kiến Kim Bảo rương, liền biết nơi đây không giống bình thường, cũng không phổ thông thi địa, phía trước rất có thể tồn tại không biết nguy hiểm .

Mễ Tiểu Hiệp đang trù trừ lúc, vừa may Lục nhảy môn nói cái gì thống nhất hành động, còn tự cho là thông minh an bài vị trí . Có người chủ động đi tiền trạm, Mễ Tiểu Hiệp cao hứng còn không kịp, rất vui lòng biết thời biết thế đồng ý .

Vừa rồi đồng thời gặp phải bốn đầu đặc thù cương thi, trong vẫn còn có một đầu Phi Cương, quả nhiên nguy hiểm rất . Mễ Tiểu Hiệp không khỏi bĩu môi, hiện tại Lục nhảy môn đám người tha trụ cương thi, hắn vừa lúc đi tìm cái kia Kim Bảo rương .

Rống!! Gào gừ!

Vừa đi chưa được mấy bước, trầm thấp tiếng hô liên tiếp vang lên, chỉ thấy một đoàn cương thi từ nhỏ vùng núi ở chỗ sâu trong tuôn ra .

"Còn có ..."

Mễ Tiểu Hiệp cau mày một cái, Vạn Dân Tháp mặc dù hữu dụng, nhưng tiêu hao Chân Khí cũng nhiều . Hắn Luyện Khí chẳng qua là Tứ Trọng Thiên, nếu như dựa vào Vạn Dân Tháp cứng rắn vọt vào, tiêu hao không khỏi quá lớn . Huống hồ dây dưa lâu lắm, Lục nhảy môn bọn họ chạy tới liền phiền phức .

"Coi như các ngươi vận khí tốt ."

Khinh rên một tiếng, Mễ Tiểu Hiệp không để ý tới những cương thi này, thi triển Thổ Hành Độn Địa, đi qua trong lòng đất hướng bảo rương chạy đi .

Sơn Trung cương thi tuy nhiều, nhưng không làm gì được trong lòng đất Mễ Tiểu Hiệp . Còn như đặc thù cương thi, cũng không nghe nói loại nào cương thi có đào lỗ bản lĩnh .

Trước kia khoảng cách bảo rương đã không xa, Mễ Tiểu Hiệp dưới đất tiến lên một hồi, căn cứ tiểu địa đồ biểu hiện, bảo rương đã tại đỉnh đầu hắn không xa .

Mễ Tiểu Hiệp đi lên liếc mắt nhìn, nhưng trong lòng đất vốn là ánh mắt không rõ, hiện tại lại là đêm khuya, đen thùi lùi cái gì cũng nhìn không thấy . Không có cách nào, chỉ có thể thử thăm dò từ dưới đất lộ ra suy nghĩ .

"Hoàn hảo . . ."

Nhìn bốn phía, hình như là đến một hang núi, cực kỳ rộng mở, nhưng cũng không nhìn thấy cương thi, Mễ Tiểu Hiệp hơi chút thở phào .

"Tìm được!"

Ngay sau đó, chỉ thấy sơn động một góc, một cái bảo rương đang lóe ra Bảo Quang . Mễ Tiểu Hiệp vẻ mặt vui vẻ, trực tiếp từ dưới đất nhảy ra, chạy về phía bảo rương .

"Gợi ý: Cần đối ứng chìa khoá phương có thể mở ra!"

Đưa tay đụng chạm, đạt được cần chìa khoá gợi ý, Mễ Tiểu Hiệp ngay sau đó kiểm tra chìa khoá manh mối .

"Gợi ý: Ta muốn mụ mụ, ta muốn ba ba . . ."

"Cái quái gì ?"

Chứng kiến chìa khoá manh mối, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi sững sờ, chìa khoá manh mối cũng bắt đầu bán manh ? Nhưng tiếp tục tỉ mỉ sau khi xem xong, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại là chau mày .

Căn cứ manh mối gợi ý, có một con Tiểu Cương Thi bị nhốt ở chỗ này, đã mười... năm nhiều! Mễ Tiểu Hiệp phải cứu xuất con này Tiểu Cương Thi, đồng thời dẫn hắn tìm được ba mẹ, mới có thể thu được được chìa khoá!

"Ta đi . . ."

Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng co giật, nhịn xuống muốn bạo nổ thô tục xung động, đây đều là cái gì chó má yêu cầu .

Hắn đến Thanh Viên Tiểu Thế Giới, là vì liệp sát cương thi tìm kiếm Thanh Thanh Thảo, bây giờ lại để cho hắn bảo hộ Tiểu Cương Thi, còn chơi cái gì tìm ba mẹ trò chơi, cái này xác định không phải nói đùa ?

Còn nữa nói, sơn động này vắng vẻ, nào có cái gì . . . Nhưng ngay sau đó ánh mắt đảo qua, mơ hồ chứng kiến sơn động trên thạch bích, còn giống như thật có một cánh cửa .

"Thật chẳng lẽ có ?"

Mễ Tiểu Hiệp sắc mặt hơi có chút ngưng trọng, từ trên người tìm ra hộp quẹt đốt . Chiếu nhìn, đối diện trên thạch bích đúng là một cánh cửa đá .

Trong tay nắm chặt Trảm Yêu Kiếm, Mễ Tiểu Hiệp cẩn thận từng li từng tí đi tới, cũng không có gặp phải nguy hiểm . Đến gần lúc này mới nhìn thấy, trên cửa đá có một đạo phương lỗ, hộp quẹt vào bên trong chiếu chiếu, con mắt tiến tới hướng bên trong tham quan .

"Thật là có!"

Trong cửa đá vẫn là một hang núi, nhưng cực kỳ chật hẹp, hình như là nhân công khai quật . Ở tiểu trong sơn động, quả nhiên có một con Tiểu Cương Thi, nhìn qua cùng Nhân Tộc mười tuổi hài tử không kém sai .

Cùng phổ thông cương thi bất đồng, con này Tiểu Cương Thi ăn mặc sạch sẽ ngăn nắp sạch sẽ, trên người cũng không có hư thối vết tích . Chẳng qua là hỏa quang chiếu xuống, da thịt lộ vẻ đến mức dị thường tái nhợt .

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp nhìn Tiểu Cương Thi, Tiểu Cương Thi cũng nhìn Mễ Tiểu Hiệp, lớn con mắt lớn không chớp lấy một cái, có một chút sợ hãi, còn có một tia hiếu kỳ .

"Còn rất . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không nhịn được cười một tiếng, cái này Tiểu Cương Thi lại có chút khả ái . Mà đúng lúc này, phía sau bỗng nhiên một trận âm phong kéo tới .

Ầm!

Sau một khắc chỉ nghe nhất thanh muộn hưởng, Mễ Tiểu Hiệp không kịp xoay người, Trảm Yêu Kiếm trước tiên một kiếm chém tới . Thế nhưng đáng tiếc, đối phương thấy qua nhanh chóng, một kiếm này thất bại .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới xoay người, Trảm Yêu Kiếm hoành ở trước ngực, vẻ mặt cảnh giác .

Chỉ thấy trước mặt, mấy mảnh vụn rơi trên mặt đất, chính là phòng ngự pháp bảo Hộ Tâm Kính . Vừa rồi bỗng nhiên đã bị đánh lén, Mễ Tiểu Hiệp đến không kịp trốn tránh, trong lúc vội vàng kích phát Hộ Tâm Kính Hộ Thể .

Nhưng không nghĩ đến, đối phương chẳng những động tác mau lẹ, lực lượng cũng rất mạnh . Hạ phẩm Pháp Khí Hộ Tâm Kính, một kích liền triệt hủy

hoại!

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận tiếc nuối, chẳng qua là hạ phẩm Pháp Khí mà thôi, nhưng đây là hắn trên người duy nhất một kiện phòng ngự pháp bảo .

"Chạy thế nào chuyện này..."

Không để ý tới than thở, Mễ Tiểu Hiệp nhìn về phía vừa rồi tập kích bóng đen, chính là cái kia giết Đại Minh Tự đệ tử Phi Cương!

"Thật là không có dùng . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi bĩu môi, suy nghĩ để cho Lục nhảy môn bọn họ tha trụ đặc thù cương thi, không nghĩ tới như thế không góp sức, đem đầu này lợi hại nhất Phi Cương thả lại đến .

"Há, nguyên lai là như vậy . . ."

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt hiểu được, còn nơi đây nhiều như vậy cương thi .

Tuy là nơi này là thi địa, nhưng tụ tập cương thi không khỏi nhiều lắm, hơn nữa nhiều như vậy đặc thù cương thi . Hiện tại xem ra, cũng đều là con này Tiểu Cương Thi trong coi!

Mễ Tiểu Hiệp lại không khỏi hiếu kỳ, Tiểu Cương Thi đến tột cùng thân phận gì, đĩ nhiên có nhiều như vậy cương thi trông giữ . Mà mọi người đều là cương thi, thì tại sao đem hắn nhốt ở chỗ này ?

"Mặc kệ nó!"

Cương thi sẽ không nói, coi như sẽ ước đoán cũng hỏi không ra cái gì . Mễ Tiểu Hiệp Trảm Yêu Kiếm đưa ngang một cái, trước cạn rơi đầu này Phi Cương rồi hãy nói!

"Nhận lấy cái chết!"

Hét lớn một tiếng, Mễ Tiểu Hiệp vọt thẳng đi tới, giơ tay lên chính là một kiếm .

Rống!!

So sánh với phổ thông Bạch Cương, Phi Cương trí tuệ cao hơn rất nhiều, nhìn ra được Trảm Yêu Kiếm không thể tầm thường so sánh, cho nên cũng không ngạnh bính, 1 tiếng táo bạo gào thét né tránh .

". . . A chạy!"

Một kiếm thất bại, Mễ Tiểu Hiệp chân phải dùng sức đạp lên mặt đất, cả người cũng bay lên trời, đuổi theo bổ về phía bay lên Phi Cương .

Rống!!

Mễ Tiểu Hiệp thi triển Khinh Công, Phi Cương hiển nhiên có chút ngoài ý muốn . Nhưng nó phản ứng cực nhanh, chỉ thấy bóng đen nhoáng lên, lại lần nữa tránh thoát Mễ Tiểu Hiệp cái này kiếm thứ hai .

"Mơ tưởng!"

Lúc này Mễ Tiểu Hiệp đã tại giữa không trung, hô to một tiếng chân đạp bạo không khí, không trung biến hướng vẫn là nhảy hướng phi cương .

Rống!!

Còn ? Phi Cương lộ ra hơi không kiên nhẫn, nhưng cũng không có vì vậy mất lý trí, vẫn là không liều mạng Trảm Yêu Kiếm, mà là ỷ vào mau lẹ phi hành xa xa né tránh .

Mễ Tiểu Hiệp Vân Long Tam Chiết đại thành, có thể không trung biến hướng . Nhưng Phi Cương tốc độ tốt quá nhanh, hơn nữa trên không trung, tựa như cá con trong nước giống nhau như thường, Mễ Tiểu Hiệp liên tiếp vài lần biến hướng công kích, toàn bộ thất bại .

"Phiền phức . . ."

Căn bản đuổi không kịp, dư lực dùng hết rơi xuống đất, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận cau mày .

Khiêu Thi trong, Phi Cương đã ở vào đứng đầu, thực lực viễn siêu Hắc Cương chờ hắn đặc thù cương thi . Trừ có thể bay ở ngoài, cũng bởi vì chúng nó thường thường tập hợp nhiều loại sở trường cùng kiêm!

Tỷ như lúc này đầu này Phi Cương, tốc độ không thua cái lông cương, lực lượng cũng cực đại . Bây giờ còn không biết đúng hay không ác độc, cùng với phòng ngự như thế nào .

Hoàn toàn có thể nói, Phi Cương tuy là nhưng thuộc về Khiêu Thi, nhưng đã rất gần gũi Kim Cương thi!

Hiện tại phải giải quyết đầu này Phi Cương, Mễ Tiểu Hiệp mới có thể đem Tiểu Cương Thi mang đi, mới có cơ hội hoàn thành nhiệm vụ thu được bảo rương chìa khoá, hơn nữa phải mau sớm!

Lục nhảy môn bọn họ cách nơi này cũng không xa, tuy là bị đại lượng cương thi cuốn lấy, nhưng người nào biết có thể hay không xông đến nơi đây . Mễ Tiểu Hiệp vừa mới Âm Lục nhảy môn, nếu như hắn đi tới nơi này, nhất định lại là một phiền phức .

"Phải làm gì đây . . ."

Nhưng đầu này Phi Cương tốc độ quá nhanh, Mễ Tiểu Hiệp căn bản đuổi không kịp hắn, như thế nào chém giết nó ?

Rống!!

Mễ Tiểu Hiệp đang mặt ủ mày chau, phi dừng tại giữ không trung đâu một cái vòng, bỗng nhiên 1 tiếng gào thét, bỗng nhiên đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp phía sau lưng .

"Tốt súc sinh!"

Đây là có ý tránh được Trảm Yêu Kiếm, Mễ Tiểu Hiệp lạnh rên một tiếng, trở tay chính là một kiếm!

Rống!!

Nhưng Phi Cương nhanh hơn, chứng kiến Trảm Yêu Kiếm liền lập tức thay đổi phương hướng, lại đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp mặt . Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, Trảm Yêu Kiếm múa thành một đoàn, trực tiếp đem toàn thân bao lại, lúc này mới triệt bức lui Phi Cương .

Sau đó, Mễ Tiểu Hiệp cùng Phi Cương tranh đấu, nhưng nhìn qua có chút không hiểu hay . Mễ Tiểu Hiệp đuổi theo chém, lại hoàn toàn đuổi không kịp . Phi Cương muốn tập kích Mễ Tiểu Hiệp, lại vừa sợ Trảm Yêu Kiếm, lần lượt bị bức lui . Kể từ đó, kịch đấu mấy chục hiệp, dĩ nhiên ai cũng không có đụng tới người nào!

"Không được . . ."

Mễ Tiểu Hiệp lại là âm thầm cau mày, như thế xuống phía dưới là không công kéo dài thời gian, đối với hắn rất bất lợi .

Mễ Tiểu Hiệp suy tư, nếu như muốn chém giết đầu này Phi Cương, trừ phi nghĩ biện pháp che lại nó hành động . Nhưng làm sao che lại nó hành động . . .

"Có!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên linh quang lóe lên, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh .

Ngay sau đó, chỉ thấy Mễ Tiểu Hiệp nhanh chóng lui lại, một mực thối lui đến dưới vách núi đá . Mà lúc này bên cạnh hắn, chính là giam giữ Tiểu Cương Thi cánh cửa đá kia .

Xoẹt! Xuy xuy!

Hoàn toàn không có ngừng bỗng nhiên, Trảm Yêu Kiếm kiếm Quang Thiểm Thước, cắt giống như giấy, trong nháy mắt đem cửa đá cắt . Tiếp tục chỉ nghe rầm 1 tiếng, cửa đá vỡ thành đầy đất .

"Có bản lĩnh theo đuổi ta!"

Mễ Tiểu Hiệp hướng về phía Phi Cương hô to một tiếng, tiếp tục nhảy vào sau cửa đá mặt sơn động .

So sánh với bên ngoài sơn động, cái sơn động này nhiều lắm mười thước vuông vắn, có thể nói cực kỳ nhỏ hẹp . Nếu như là ở bên trong này, mặc dù không có thể hoàn toàn che lại Phi Cương hành động, nhưng là tương đương với phế nó một nửa tốc độ!

Chi!

Chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp tiến đến, bên trong Tiểu Cương Thi dọa cho giật mình . Phát sinh 1 tiếng lanh lảnh tiếng kêu, hoảng sợ co đến góc nhà . Mà lúc này Mễ Tiểu Hiệp kinh ngạc phát hiện, Tiểu Cương Thi đầu gối dĩ nhiên có thể ngẩng lên, lúc này là ôm đầu gối lui ở nơi nào .

Rống!!

Theo Phi Cương gầm lên giận dữ, Mễ Tiểu Hiệp không để ý tới nhìn kỹ, vội vã toàn bộ tinh thần đề phòng .

Sơn động nhỏ vô cùng chật hẹp, đối với Phi Cương cực kỳ bất lợi . Nhưng nó dường như rất lưu ý Tiểu Cương Thi, chứng kiến Mễ Tiểu Hiệp tiến nhập sơn động nhỏ, biểu hiện ra một trận nôn nóng . Thoáng do dự, Phi Cương rít lên một tiếng rống giận, một đầu đâm vào đến .

Rống!!

Ngay sau đó, lại là 1 tiếng gào thét, trực tiếp hung mãnh đánh về phía Mễ Tiểu Hiệp .

"Muốn chết!"

Mễ Tiểu Hiệp khinh rên một tiếng, hét lớn một tiếng dùng sức một bước phía sau tường, thân thể bỗng nhiên nâng cao, xoay người chém về phía Phi Cương .

Rống!!

Phi Cương sợ hãi Trảm Yêu Kiếm, vội vã lui lại né tránh . Nhưng tốc độ nó quá nhanh, mới vừa vừa phát lực liền đụng tới Nham Bích, thân hình không khỏi bỗng nhiên dừng lại .

"Cơ hội!"

Mễ Tiểu Hiệp hai mắt tỏa sáng, chân phải dùng sức thải đạp không khí, ở giữa không trung tạm thời biến hướng, vẫn là một kiếm bổ về phía Phi Cương .

Răng rắc!

Sau một khắc, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, một kiếm này vững vàng chém vào Phi Cương vai .

Đầu này Phi Cương quả nhiên lợi hại, phòng ngự cũng hoàn toàn không thua Hắc Cương . Nhưng nó dù sao vẫn là Dục Giới tu vị, Trảm Yêu Kiếm phong mang phía dưới, cánh tay trái tận gốc mà đứt!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

191 xung đột

Rống!!

Đoạn một tay, Phi Cương phẫn nộ gào thét, nhưng trong còn nhiều hơn một vẻ hoảng sợ, lúc này nó mới chính thức cảm nhận được Trảm Yêu Kiếm đáng sợ .

Phi Cương đã ý thức được, nếu như tiếp tục lưu lại ngọn núi nhỏ này động, nó chắc chắn phải chết! Lúc này đã không để ý tới hắn, Phi Cương trực tiếp hướng cái động khẩu bay đi, trước phải chạy khỏi nơi này .

"Cạc cạc! Ngươi trốn chỗ nào!"

Nhưng Phi Cương vừa mới vọt tới cái động khẩu, sáu bóng đen bỗng nhiên xuất hiện, sau đó chính là một cái Huyết Thủ hung hăng hướng hắn chộp tới .

Xoẹt!

Thấy qua đột nhiên, Phi Cương không né tránh kịp nữa, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, cứng rắn thân thể cũng bị lấy ra ba đạo thật sâu vết máu .

Lúc này lại nhìn, chận ở cửa chính là Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ . Phi Cương cũng có thể nghĩ ra được sự tình, Mễ Tiểu Hiệp như thế nào lại nghĩ không ra, đã sớm ở cái động khẩu sớm mai phục xuống sáu quỷ .

Lúc trước ở Ngũ Hành Sơn bị thương nặng, trải qua trong khoảng thời gian này mơ tưởng, bọn họ đã hoàn toàn khôi phục .

Sửu Nô Ngũ Trọng Thiên tu vị, Tu La Huyết Thủ bí quyết là sắc giới công pháp, lại có Ngũ Quỷ hỗ trợ, cho dù đánh không lại Phi Cương, nhưng chận cửa vẫn là rất ung dung .

Rống!!

Bị sáu quỷ ngăn lại, Phi Cương một trận táo bạo . Mà đúng lúc này, Mễ Tiểu Hiệp đã xông lên, một kiếm chém về phía Phi Cương .

Xuy!

Phi Cương một lòng thoát đi, vừa rồi lại bị Sửu Nô trảo một cái, lúc này căn bản đến không kịp trốn tránh . Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, chân trái bị Mễ Tiểu Hiệp tận gốc chặt bỏ .

Lại mất một chân, Phi Cương mắt lộ ra hoảng sợ, nó quả nhiên tồn tại không thấp trí tuệ, không cưỡng cầu nữa thoát đi sơn động nhỏ, vội vã né tránh . Thế nhưng đáng tiếc, thiếu một cánh tay một chân sau đó, nó hành động cũng lớn chịu ảnh hưởng .

Hơn nữa ở nơi này chật hẹp trong sơn động, có thể chạy đàng nào ?

"Chết!"

Không huyền niệm chút nào, vẻn vẹn mấy hơi sau đó, một đoàn kiếm quang hiện lên, Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt đem Phi Cương chém thành hai ba chục khối! Trên mặt đất thi khối nhúc nhích co quắp một lát, tiếp tục chảy ra một bãi hắc sắc dịch, tản mát ra hư thối tanh tưởi .

"Gợi ý: Chém giết cương thi, thu được 10 điểm công đức ."

Gợi ý vang lên, chứng minh Phi Cương quả thực đã bị chém giết!

Lúc này ở xem Mễ Tiểu Hiệp tích phân, công đức đã nhanh chóng tiêu thăng đến 318 điểm! Nghiệp lực vẫn là 1452 điểm không thay đổi .

"Di . . ."

Rốt cục chém giết Phi Cương, Mễ Tiểu Hiệp đang phải tìm Thanh Thanh Thảo, bỗng nhiên chỉ thấy một cái ngân sắc bảo rương chậm rãi ngưng tụ, dĩ nhiên tuôn ra bảo rương!

Suy nghĩ một chút cũng phải, cái này dù sao cũng là một đầu Phi Cương, hơn nữa tồn tại Ngũ Trọng Thiên tu vị .

Mễ Tiểu Hiệp hưng phấn mà xoa xoa lòng bàn tay, liền vội vàng đem bảo rương mở ra, cũng không biết có thể khai ra thứ tốt gì .

"Gợi ý: Thu được địa đồ một phần!"

Bảo rương mở ra, chỉ thấy là một khối gấp tấm da dê .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, coi như không có bí kíp, nhưng chính là một phần địa đồ làm sao không làm ... thất vọng ngân bảo rương ?

Cau mày đem địa đồ nhặt, mở ra xem, thật đúng là một phần địa đồ .

"Làm cái gì . . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi thở dài, Tiểu Thế Giới kết cấu không ổn định, địa hình thường thường biến hóa, địa đồ ý nghĩa có thể tưởng tượng mà thôi . Hơn nữa Mễ Tiểu Hiệp chưa quen cuộc sống nơi đây, hiện tại cũng không biết ở đâu, càng không có gì tọa độ vật tham chiếu, thấy thế nào địa đồ ?

Hơn nữa tối trọng yếu là, đây chính là một phần địa đồ, không có bất kỳ tin tức giới thiệu, Mễ Tiểu Hiệp thậm chí không biết là cái gì đồ!

"Tính, rồi hãy nói ."

Đem địa đồ thu nhập Trữ Vật Không Gian, chỉ có thể tạm thời gác lại .

Ngay sau đó, Mễ Tiểu Hiệp vừa dùng Luyện Yêu Hồ thu Phi Cương Thi Khí, một bên rạch ra Phi Cương yết hầu, quả nhiên bắn ra một gốc cây Thanh Thanh Thảo!

Đem buội cây này Thanh Thanh Thảo thu thập, thu vào trữ vật đại, Mễ Tiểu Hiệp đã thu hoạch bốn cây Thanh Thanh Thảo! Đương nhiên, khoảng cách Trú Nhan Đan 20 gốc yêu cầu còn kém rất nhiều, nhưng dù sao đây mới là ngày đầu tiên .

Tất cả giải quyết, Mễ Tiểu Hiệp đi hướng góc nhà Tiểu Cương Thi . Tiểu Cương Thi danh xưng LV 2, cùng phổ thông Bạch Cương không sai biệt lắm . Nhưng hắn nếu bị nhốt ở chỗ này, khẳng định không đơn giản, Mễ Tiểu Hiệp không dám lơ là sơ suất .

Thấy Mễ Tiểu Hiệp đi tới, Tiểu Cương Thi nháy nháy mắt . E rằng nhìn ra Mễ Tiểu Hiệp không có ác ý, lại hoặc là thấy Mễ Tiểu Hiệp giết trong coi Phi Cương, hắn đã không sợ Mễ Tiểu Hiệp .

"Tiểu gia hỏa, ngươi có thể nghe hiểu hay không ta nói chuyện ?"

Đi tới trước mặt hai thước dừng lại, Mễ Tiểu Hiệp xông Tiểu Cương Thi hỏi một câu .

Cương thi một dạng không thể phân biệt Nhân Tộc ngôn ngữ, nhưng đầu này Tiểu Cương Thi bất đồng, hắn đầu gối đều có thể ngẩng lên, tuy là tu vị thấp, nói không chừng chỉ số IQ tương đối cao .

Chi!

Tiểu Cương Thi kêu to 1 tiếng, khiếp sinh sinh gật đầu .

"Thật có thể nghe hiểu!"

Mễ Tiểu Hiệp mặt lộ vẻ vui sướng, như vậy thì thuận tiện nhiều, sau đó còn nói thêm .

"Tiểu gia hỏa, ngươi theo ta đi, ta dẫn ngươi đi tìm ba mẹ ."

Xèo xèo!

Mễ Tiểu Hiệp vừa mới dứt lời, Tiểu Cương Thi hưng phấn kêu to, đã chạy tới ôm cổ Mễ Tiểu Hiệp bắp đùi . Ngẩng đầu nhìn Mễ Tiểu Hiệp, con mắt tràn ngập chờ mong .

". . ."

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi ngẩn ra, lúc này nhìn Tiểu Cương Thi thần sắc, lại bỗng nhiên có loại bị manh đến cảm giác . Nhưng bị cương thi manh đến, cái này quả thực có chút khác loại .

"Vậy ngươi nói cho ta biết, ba ba mụ mụ của ngươi bây giờ đang ở thì sao?"

Mễ Tiểu Hiệp định thần một chút, mặc niệm đây không phải là Tiểu La Ly, đây là sẽ cắn người cương thi, sau đó cười cái này hỏi.

Nghe lời này một cái, mới vừa rồi còn vẻ mặt hưng phấn Tiểu Cương Thi, bỗng nhiên sắc mặt buồn bã, nháy con mắt muốn khóc thần sắc .

Hiển nhiên, hắn cũng không biết ở đâu, dù sao manh mối thảo luận hắn đã bị đóng mười năm . Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, cái này khả năng liền phiền phức .

Mễ Tiểu Hiệp ở cái thế giới này chỉ có thể đợi hai mươi lăm ngày, thời gian vừa đến Thanh Dương phái sẽ khởi động trận pháp, hắn cũng sẽ bị truyền tống về Địa Tiên Giới .

Hai mươi lăm ngày giúp Tiểu Cương Thi tìm được phụ mẫu, ở nơi này xa lạ Tiểu Thế Giới không khác biển rộng tìm kim .

"Thử xem đi."

Nhưng nhìn trong sơn động Kim Bảo rương, cũng không thể cứ như vậy buông tha . Mễ Tiểu Hiệp lại lạc hướng Tiểu Cương Thi, một bộ lừa gạt tiểu cô nương kẹo ăn Quái Thúc Thúc thần sắc, nói ra .

"Đi theo ta đi, ta dẫn ngươi đi tìm ba mẹ ."

Xèo xèo!

Mới vừa rồi còn đang đau lòng Tiểu Cương Thi, lập tức cao hứng gật đầu, lại nắm chặt Mễ Tiểu Hiệp góc áo .

Mễ Tiểu Hiệp cười gật đầu, cái này Tiểu Cương Thi cũng quá dễ dụ lừa gạt, nhưng hắn bỗng nhiên có loại lừa gái nhi đồng cảm giác là chuyện gì xảy ra ?

Dẫn xuất sơn động nhỏ, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi lại là một trận phạm sầu . Bên ngoài còn rất nhiều cương thi, trong còn hỗn tạp đặc thù cương thi . Chính hắn hoàn toàn có thể độn rời đi, nhưng Tiểu Cương Thi làm sao bây giờ ?

"Mau mau! Nơi này có một sơn động! Mọi người đi vào tránh một chút!"

Đúng lúc này, chợt nghe một trận ầm ĩ tiếng nói chuyện . Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, ngay sau đó, sơn động xông vào mấy người, quả nhiên là Lục Dược Môn bọn họ .

". . . Mễ Tiểu Hiệp!"

Chợt thấy Mễ Tiểu Hiệp, người khác cũng là vô cùng bất ngờ . Nhưng tận lực bồi tiếp chau mày, thậm chí là nghiến răng nghiến lợi . Vừa rồi nguy hiểm như vậy, Mễ Tiểu Hiệp dĩ nhiên bỏ xuống bọn họ chạy trốn .

"Ngươi muốn chết!"

Cừu nhân gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, Lục Dược Môn trong tay pháp đao một ngón tay Mễ Tiểu Hiệp, cũng không để ý bên ngoài có hay không cương thi, sẽ trước cạn rơi Mễ Tiểu Hiệp!

Mặt khác Đại Minh Tự còn dư lại hắn tứ tên đệ tử, cũng đều đứng ra, muốn cùng nhau đối phó Mễ Tiểu Hiệp .

Tân Mi ngẫm lại, đứng tại chỗ cũng không có động, cầm quan vọng thái độ . Còn như Cố gia hòa, đinh mới vừa, hai người trái lại lui ra phía sau một ít,

rất sợ bị liên lụy .

Hai người giằng co, trong sơn động bầu không khí tạm thời có chút khẩn trương, Tiểu Cương Thi cũng ý thức được nguy hiểm, lặng lẽ trốn được Mễ Tiểu Hiệp phía sau .

"Chỉ bằng mấy người các ngươi ?"

Lấy một địch năm, Mễ Tiểu Hiệp lại sắc mặt thong dong, tay trái Trảm Yêu Kiếm, tay phải Vạn Dân Tháp . Sau đó vẫy tay, đem Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ toàn bộ triệu hoán đi ra, cười cười chẳng đáng nói ra .

"Nếu như chỉ bằng mấy người các ngươi, coi như giết chết ta, ta chí ít cũng có thể giết chết ba bốn cái!"

Chợt thấy sáu quỷ, Lục Dược Môn cũng không khỏi thầm giật mình, người khác càng là biến sắc . Chỉ biết là Mễ Tiểu Hiệp pháp bảo lợi hại, không nghĩ tới còn tinh thông Ngự Quỷ Thuật, hơn nữa thủ hạ một cái Ngũ Trọng Thiên Quỷ Vương!

Cứ như vậy, mặt khác bốn gã Đại Minh Tự đệ tử không khỏi có chút do dự lùi bước . Mễ Tiểu Hiệp nói giết chết ba bốn cái, có lẽ có chút khuyếch đại, nhưng giết chết một hai sợ rằng rất đơn giản . Nhưng này một hai, khẳng định đang lúc bọn hắn trong!

Mọi người tâm lý rõ ràng, Mễ Tiểu Hiệp đây là đang hư trương thanh thế, nhưng không thể không nói, đây quả thật là hữu dụng .

"Cố gia hòa, đinh mới vừa, các ngươi lẽ nào liền nhìn như vậy sao?"

Chứng kiến đối diện do dự, Mễ Tiểu Hiệp ngay sau đó xông Cố gia cùng bọn họ nói ra .

"Lục Dược Môn ỷ thế hiếp người, vừa rồi hắn làm sao đối với ta, các ngươi đều thấy ? Nhưng các ngươi chớ quên, mọi người đều là một đội ngũ trong, hiện tại hắn giết chết ta, vậy kế tiếp chính là các ngươi!"

"Chuyện này..."

Nghe nói như thế, hai người không khỏi dọa cho giật mình .

Vừa nghĩ cũng đúng, Lục Dược Môn rõ ràng nhân phẩm không được . Vừa rồi để cho Mễ Tiểu Hiệp khuân vác, nếu như bị giết Mễ Tiểu Hiệp, nói không chừng kế tiếp sẽ để cho Cố gia cùng làm mồi, để cho đinh mới vừa xung phong .

Thỏ tử hồ bi, hai người càng nghĩ càng lo lắng . Đinh vừa mới lúc xung động, thiếu chút nữa thì đứng ra .

"Ba vị cô nương, các ngươi cảm thấy thế nào ?"

Đinh mới vừa tuy là cuối cùng không có đứng ra, Mễ Tiểu Hiệp cũng không ở ý, lại lạc hướng Tân Mi các nàng .

"Ba vị đều là người thông minh, không biết cho là tùy tiện ném mấy cái mị nhãn, Lục Dược Môn liền thật đi theo làm tùy tùng chứ ? Trên thực tế, liền tính ba người các ngươi cùng nhau với hắn ngủ, chỉ cần hình thức cần, hắn bán đấu giá các ngươi!"

"Ngươi nói cái gì!"

Mễ Tiểu Hiệp nói rõ ràng, một nữ tử tức giận nhìn hắn chằm chằm . Gió ~ tao về gió ~ tao, nhưng dù sao vẫn là cần thể diện .

Đầu lĩnh Tân Mi lại không nói chuyện, trên mặt tự tiếu phi tiếu, liếc liếc mắt hai bên trái phải Lục Dược Môn .

"Còn có các ngươi, tưởng đồng môn liền an toàn sao?"

Mễ Tiểu Hiệp không bất kể các nàng, ngay sau đó lạc hướng mặt khác bốn gã Đại Minh Tự đệ tử .

"Tỉnh lại đi đi, các ngươi chỉ là đồng môn mà thôi! Người khác lợi dụng xong, thật đến sống còn trước mắt, các ngươi làm theo chẳng qua là Lục Dược Môn quân cờ!"

"Chuyện này..."

Bốn người nguyên bản là không muốn đánh một trận, cái này vừa nghe không khỏi càng phát ra do dự .

Mễ Tiểu Hiệp nói không sai, bọn họ cùng Lục Dược Môn chỉ là đồng môn, không hơn, xa không đến đồng sinh cộng tử bước . Huống hồ Đại Đạo Vô Tình, tu đại đạo cầu trường sanh, lại có mấy người nhân từ nương tay ?

"Ngươi nói xong chưa!"

Mắt thấy tất cả mọi người bắt đầu dao động, Lục Dược Môn sắc mặt âm trầm, hai mắt căm tức Mễ Tiểu Hiệp .

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp nói đúng là sự thực, Lục Dược Môn căn bản là không có cách phản bác . Nếu như hắn mạnh mẽ giả mồm át lẽ phải, trái lại càng lộ

ra chột dạ .

Lục Dược Môn âm thầm tức giận, xem tình huống bây giờ, người khác chỉ sợ sẽ không giúp đỡ . Chỉ bằng vào một mình hắn, cũng tuyệt đối sẽ không đi cứng rắn mới vừa Mễ Tiểu Hiệp . Ngày hôm nay lúc này, là giết Mễ Tiểu Hiệp .

Nhưng lui mà cầu lần, Mễ Tiểu Hiệp nghĩ thầm, lúc này muốn bảo vệ hắn quyền lãnh đạo . Ngược lại còn nhiều thời gian, chỉ cần lợi dụng nhiều người ưu thế, có thể chậm rãi xa lánh kiềm chế Mễ Tiểu Hiệp .

"Mọi người đều là người thông minh, coi như vừa rồi sự tình không có phát sinh tốt."

Liếc một cái mọi người, Mễ Tiểu Hiệp cười nhạt cười .

"Hảo hảo! Tốt như vậy!"

Đinh mới vừa thẳng tính, lập tức gật đầu đáp ứng .

Người khác không nói gì, thật là cam chịu .

"Ai u, tên tiểu tử này là ai ?"

Đúng lúc này, Tân Mi bỗng nhiên kêu một câu, chỉ vào Mễ Tiểu Hiệp phía sau Tiểu Cương Thi .

Thật vừa rồi mọi người đã thấy Tiểu Cương Thi, chẳng qua là tạm thời không có chú ý . Lúc này Tân Mi vừa nói, lực chú ý lúc này mới chuyển dời qua . Mọi người cũng đều là buồn bực, Mễ Tiểu Hiệp đi một chuyến, làm sao bao nhiêu đứa bé ?

"Đây là . . . Ha hả, đây là ta nhặt ."

Mễ Tiểu Hiệp cười cười, cũng không có giải thích ý tứ .

Cùng lúc đó, Mễ Tiểu Hiệp lúc này mới ý thức được, người khác dĩ nhiên căn bản không biết đây là một đầu cương thi! Mễ Tiểu Hiệp ngẫm lại bừng tỉnh đại ngộ, là, Tiểu Cương Thi trừ sắc mặt tái nhợt chút, nơi đó có phổ thông cương thi đặc điểm ? Hơn nữa tối trọng yếu là, trên người hắn căn bản không có cương thi Thi Khí!

Mễ Tiểu Hiệp nếu như không phải xem trước chìa khoá manh mối, tư tưởng vào trước là chủ, sợ rằng cũng sẽ không đem hắn cho rằng cương thi .

" Được, đừng để ý tới hắn, ngươi thương lượng một chút, làm sao đem bên ngoài cương thi săn giết sạch!"

Dời đi mọi người chú ý lực, Mễ Tiểu Hiệp mở miệng nói .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

192 thăm dò bắt đầu

Tiến nhập Thanh Viên Tiểu Thế Giới, mọi người đều là vì săn bắn Thanh Thanh Thảo . Mặc dù bây giờ là cùng đội, nhưng trên thực tế từ vừa mới bắt đầu chính là cạnh tranh quan hệ .

Dùng một cái từ ngữ hình dung, đó chính là bằng mặt không bằng lòng . Nhưng trải qua vừa rồi xung đột, ngay cả biểu hiện ra hài hòa cũng không có, chỉ còn Xích ~ trần ~ trần cá nhân lợi ích!

Tất cả dùng lợi ích vì điểm xuất phát, bên ngoài sơn động còn có đại lượng cương thi . Lục Dược Môn bọn họ cần Mễ Tiểu Hiệp cái chuôi này đao nhọn, Mễ Tiểu Hiệp cũng cần bọn họ những thứ này hậu thuẫn, lần thứ hai Tổ Đội nguyên bổn chính là thuận lý thành chương .

Ai cũng không ngốc, không người nào nguyện ý xung phong phía trước, thu hoạch ở phía sau . Lần này mọi người cấu thành Viên Trận, đồng thời hướng tứ diện săn bắn cương thi, còn có thể làm được lẫn nhau phối hợp tác chiến .

Bây giờ còn thừa lại mười một người, lại tế phân thành ba tổ . Lục Dược Môn bọn họ năm tên Đại Minh Tự đệ tử cùng nhau, Tân Mi các loại ba tên nữ tử cùng nhau, Mễ Tiểu Hiệp thì liên hợp lạc đàn Cố gia hòa, đinh mới vừa .

"Xem trọng hai bên!"

Mười một người lao ra sơn động, nhảy vào thi nhóm, trực tiếp triển khai một hồi giết chóc . Mễ Tiểu Hiệp dùng Vạn Dân Tháp mở đường, sau đó Trảm Yêu Kiếm quét sạch, đinh mới vừa, Cố gia cùng ở hai bên người hắn, phụ trách bổ đao sửa mái nhà dột .

Còn như Lục Dược Môn cùng Tân Mi bên kia, cũng đều các có sắp xếp . Hơn nữa dùng thực lực bọn hắn, chỉ cần không phải đồng thời đối mặt vài đầu đặc thù cương thi, bình thường sẽ không có vấn đề gì .

Thời gian đưa đẩy, theo tất cả cương thi bị chém giết, thỉnh thoảng có Thanh Thanh Thảo sản xuất . Như vậy trọn tiến hành một đêm, ngọn núi thi rống! Cũng duy trì liên tục một đêm .

Đông Phương Lượng nổi ngân bạch sắc, coi như ở sơn lâm trong bóng ma, cương thi hành động cũng biến thành chậm chạp . Mà lúc này cũng chỉ thừa lại cuối cùng mấy chục con cương thi, không đến một khắc đồng hồ đã bị toàn bộ chém giết!

"Đặc biệt nương! Thực sự là quá thoải mái!"

Đem cuối cùng một đầu cương thi đánh bể, đinh mới vừa run rẩy y phục rớt bắn lên thịt nát, vẻ mặt hưng phấn .

Mặc dù chỉ là đi theo Mễ Tiểu Hiệp bên người, nhưng không thể không nói, có Mễ Tiểu Hiệp mở đường, liệp sát cương thi tốt có thể rất nhiều . Trải qua một đêm này nỗ lực, hắn tổng cộng thu hoạch ba cây Thanh Thanh Thảo, đã coi như là thu hoạch phong phú .

Đương nhiên, nếu như là cùng Mễ Tiểu Hiệp so với, còn kém xa.

Mễ Tiểu Hiệp trước khi cũng đã săn được bốn cây Thanh Thanh Thảo, sau lại lần thứ hai Tổ Đội, lại săn được Ngũ Thù Thanh Thanh Thảo . Lúc này hắn trong túi đựng đồ, đã ước chừng chín cây Thanh Thanh Thảo!

Mặt khác người khác cũng đều có thu hoạch, chí ít cũng có hai cây doanh thu . Trong dùng Lục Dược Môn cùng Tân Mi tối đa, mặc dù không bằng Mễ Tiểu Hiệp, nhưng ước đoán cũng có bốn năm gốc nhiều .

" Không sai."

Nhưng trừ Thanh Thanh Thảo ở ngoài, Mễ Tiểu Hiệp còn có người bên ngoài không biết giữ tại thu hoạch .

Đầu tiên là tích phân, phổ thông Bạch Cương 2 điểm công đức, đặc thù cương thi 10 điểm . Trải qua đêm nay liệp sát, Mễ Tiểu Hiệp công đức tích phân đã Cao Đạt 972!

Lần là Âm Châu, tất cả bị giết cương thi, đều có thể đi qua Luyện Yêu Hồ thu Thi Khí, sau đó cô đọng Âm Châu . Mễ Tiểu Hiệp ước đoán một cái, các loại nhóm này Âm Châu ngưng luyện ra đến, cũng đủ Sửu Nô một hơi thở vọt tới Lục Trọng Thiên hậu kỳ!

Cuối cùng là bảo rương, đánh chết đại lượng cương thi, trong còn bao gồm hai đầu đặc thù cương thi, tổng cộng rơi xuống hai màu đồng bảo rương, ba con Mộc bảo rương .

Mộc bảo rương đẳng cấp quá thấp, chỉ khai ra phá y thối rữa áo lót cùng hủ thực, Mễ Tiểu Hiệp thậm chí lười nhặt . Nhưng thật ra hai màu đồng bảo rương cũng không tệ lắm, một cái khai ra có thể hạ phẩm Pháp Khí Thi trảo, một cái khai ra đại lượng Thi Độc .

Thi Độc bị Mễ Tiểu Hiệp trực tiếp ăn, dùng để đề thăng Phúc Bảo uy lực . Còn như Thi trảo, chính hắn giữ lại vô dụng, nhưng thật ra vừa vặn cho Sửu Nô làm binh khí .

"Mọi người nghỉ ngơi một canh giờ, sau đó ngươi lại thương nghị bước tiếp theo sách lược ."

Cương thi Đồ Lục hết sạch, Lục Dược Môn mở miệng nói, giọng nói rõ ràng ôn hòa khách khí rất nhiều, dù sao hắn xa lánh Mễ Tiểu Hiệp, còn cần người khác giúp đỡ .

Mọi người đều tự tìm địa phương nghỉ ngơi, Mễ Tiểu Hiệp phản hồi trước khi sơn động . Tối hôm qua chém giết cương thi thời gian, hắn đem Tiểu Cương Thi tạm thời yên ổn ở sơn động, để cho Sửu Nô cùng Ngũ Quỷ khán hộ .

"Phải làm gì đây . . ."

Chỉ thấy Tiểu Cương Thi còn thành thật đứng ở nơi đó, Mễ Tiểu Hiệp đem sáu quỷ thu hồi, nhìn hắn không khỏi một trận cau mày .

Mặc dù nhỏ cương thi không có Thi Khí tiết ra ngoài, nhưng hắn dù sao vẫn là cương thi . Cương thi e ngại ánh mặt trời, bên ngoài bây giờ đã hừng đông, làm sao dẫn hắn ly khai sơn động đây?

Chi!

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp phạm sầu thời gian, Tiểu Cương Thi kêu một tiếng, cất bước liền hướng cái động khẩu đi tới .

Mễ Tiểu Hiệp nao nao, Tiểu Cương Thi muốn làm gì, không sợ bị ánh mặt trời phơi nắng biến hóa sao? Trừ phi đột phá Sắc Giới tu vị, bằng không coi như Phi Cương cũng không dám để cho ánh mặt trời bắn thẳng đến .

Xèo xèo!

Nhưng Tiểu Cương Thi trí tuệ không thấp, còn không đến mức nghĩ như vậy không ra . Tiếp đó, chỉ thấy hắn không chút do dự đi ra sơn động, cứ như vậy đứng dưới ánh mặt trời mặt .

"Đây là . . ."

Tiểu Cương Thi hướng về phía thái dương ngấc đầu lên, dĩ nhiên thoải mái một mạch hừ hừ . Mễ Tiểu Hiệp trong nháy mắt mục trừng khẩu ngốc, cương thi phơi nắng tắm nắng, đây cũng quá kiểu như trâu bò!

Tiếp tục Mễ Tiểu Hiệp lại là một trận trầm ngâm, cái này Tiểu Cương Thi quá tà môn, dĩ nhiên không sợ ánh mặt trời, hắn đến là thân phận gì ?

Bất quá mặc kệ thế nào, Tiểu Cương Thi không bị ánh mặt trời hạn chế, cuối cùng cũng cho Mễ Tiểu Hiệp giải quyết một cái đại phiền toái .

Sau một canh giờ, mọi người nghỉ ngơi khôi phục không sai biệt lắm, tụ chung một chỗ thương nghị kế hoạch bước kế tiếp .

"Nói xấu nói ở phía trước, nếu như bây giờ có người nào muốn rời khỏi, còn xin tự nhiên ta tuyệt không ngăn trở ."

Lục Dược Môn mở miệng, ánh mắt lại nhìn Mễ Tiểu Hiệp, thấy Mễ Tiểu Hiệp mặt mỉm cười nhưng không nói lời nào, khinh rên một tiếng tiếp tục nói .

"Tốt lắm, ngươi thương nghị một chút sau này thế nào hành động . . ."

Nói là thương nghị, thật chẳng qua là trước đem một sự tình giải thích mà thôi . Thăm dò Tiểu Thế Giới tại Địa Tiên Giới rất phổ biến, sớm đã có hoàn chỉnh sách lược bước(đi) . Hơn nữa Thanh Viên Tiểu Thế Giới, đã bị tiền nhân thăm dò vô số lần, rất nhiều cụ thể kinh nghiệm có thể tham khảo .

"Mọi người ghi nhớ kỹ, muôn ngàn lần không thể bại lộ thân phận!"

Sau đó phải tiếp tục tìm kiếm thi địa, lại liệp sát cương thi tìm kiếm Thanh Thanh Thảo . Đang xác định sau đó, Lục Dược Môn biểu tình nghiêm túc nhiều lần căn dặn cố ý lại liếc mắt nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

Liệp sát cương thi mặc dù có ích Nhân Tộc, nhưng đối với Thanh Viên Tiểu Thế Giới thổ dân mà nói, bọn họ trên thực tế xem như là người xâm lăng! Thanh Viên Tiểu Thế Giới cũng bộ pháp người tu đạo, mà bọn họ đối đãi người từ ngoài đến thái độ không đồng nhất, nhưng đại thể cũng không hữu hảo .

Thanh Dương phái mỗi tháng tiến hành một lần truyền tống, mỗi lần tiễn không sai biệt lắm bốn ngàn người tiến đến, nhưng cuối cùng có thể trở về thường thường chỉ có 6-7 thành . Còn lại hơn một ngàn người, trừ bị cương thi cùng đồng bạn giết chết ở ngoài, còn có thật nhiều là chết ở thổ trong tay!

Muốn đi gặp Thanh Viên thổ dân che giấu tung tích, nhưng mới đến chưa quen cuộc sống nơi đây, muốn muốn mau sớm tìm được thi thể, lại không thể không chủ động tiếp xúc Thanh Viên thổ dân .

Cũng may, đối với như thế nào ngụy trang thành thổ dân, sớm có đóng sách thành sách tư liệu . Mọi người chỉ cần cẩn thận nghe theo, ngược lại là có thể vàng thau lẫn lộn .

" Được ! Xuất phát!"

Buổi trưa thời gian, Lục Dược Môn nói một tiếng, mọi người ly khai mảnh này đã quét hụt thi địa, chính thức bắt đầu thăm dò Thanh Viên Tiểu Thế Giới .

Trước khi tổng cộng mười hai người, một gã Đại Minh Tự đệ tử bị Phi Cương giết chết, bây giờ còn thừa lại mười một người . Nhưng trong đội ngũ bao nhiêu Tiểu Cương Thi, cụ thể con số nhưng thật ra không thay đổi .

"Ngươi đừng có gấp, ta đây liền dẫn ngươi đi tìm ba mẹ ."

Trên đường, Mễ Tiểu Hiệp không nhanh không chậm đi theo sau khi tràn đầy, Tiểu Cương Thi thì nắm thật chặc hắn góc áo . Mễ Tiểu Hiệp cười cười, cúi đầu thoải mái nói một câu .

Lời là nói như vậy, nhưng bây giờ không có bất kỳ đầu mối nào, muốn tìm được Tiểu Cương Thi phụ mẫu, thật chỉ có thể dựa vào vận khí . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm thở dài, sơn động một con kia Kim Bảo rương, xem ra Hi Vọng không lớn .

"Thanh Thanh Thảo!"

Bất quá bên kia, Mễ Tiểu Hiệp đã thu hoạch chín cây Thanh Thanh Thảo, chỉ cần có thêm 11 gốc, liền có thể hối đoái một viên Trú Nhan Đan!

Còn lại hai mươi bốn ngày thời gian, dùng Mễ Tiểu Hiệp bản lĩnh, làm cho đều 20 gốc tốt rất nhẹ nhàng . Hắn không khỏi nghĩ, nếu như có thể có dư thừa Thanh Thanh Thảo, còn có thể hối đoái hắn đan dược, tỷ như đề thăng Chân Khí số lượng Tụ Khí Đan!

So sánh với trân quý Trú Nhan Đan, Tụ Khí Đan làm thường quy đan dược, một viên chỉ cần một gốc cây Thanh Thanh Thảo . Chỉ cần Mễ Tiểu Hiệp có đầy đủ Thanh Thanh Thảo, có thể hối đoái cũng đủ Tụ Khí Đan, lại bằng vào ăn thần thông, hắn thậm chí có thể một lần hành động vọt tới Luyện Khí Lục Trọng Đỉnh Phong!

Đến lúc đó tìm nữa nhất kiện Trúc Cơ bảo vật, có thể thuận thế đột phá Thất Trọng Thiên, đạt được Sắc Giới tu vị!

Chỉ có đạt được Sắc Giới, tu luyện mới xem như chân chính bắt đầu, tại Địa Tiên Giới cũng mới xem như có nhất định năng lực tự vệ . Hơn nữa cũng có thể hoàn thành quật khởi đường đệ nhị hoàn nhiệm vụ, đạt được nhất kiện Linh Khí pháp bảo thưởng cho .

"Thanh Thanh Thảo!"

Nghĩ tới đây, Mễ Tiểu Hiệp không khỏi một trận hưng phấn, âm thầm cầm nắm tay đầu, còn lại cái này hai mươi bốn ngày, hắn nhất định chỉ có thể là cho tới càng nhiều Thanh Thanh Thảo .

Cái gọi là thi địa, là âm khí tụ tập chi địa, đại thể rời xa nhân loại ở lại thành trấn . Mễ Tiểu Hiệp bọn họ hướng về một phương hướng đi, muốn trước phải tìm được địa phương thổ dân, lại đánh nghe hắn thi vị trí . Nhưng đi thẳng nửa ngày, mắt thấy sắc trời dần dần tối lại, ngay cả một người ảnh cũng không còn đụng tới .

"Mọi người nghỉ ngơi một hồi ."

Thiên hoàn toàn đen xuống, Lục Dược Môn nói một câu, tiếp tục mọi người ở trên không địa mọc lên mấy đống lửa trại, tự mình tu luyện hoặc là nghỉ ngơi . Bởi ở Thanh Viên dừng lại thời gian hữu hạn, nghỉ ngơi cũng chỉ có thể một canh giờ, liền phải tiếp tục gấp rút lên đường .

"Có ăn hay không ?"

Cùng Tiểu Cương Thi ngồi ở bên cạnh đống lửa, Mễ Tiểu Hiệp lại gặp phải một nan đề, Tiểu Cương Thi ăn cái gì, cũng không thể cho hắn huyết uống đi ? Mễ Tiểu Hiệp từ Túi Trữ Vật xuất ra lưỡng quả táo, thử đưa cho Tiểu Cương Thi .

Tiểu Cương Thi con mắt chớp chớp, dường như là lần đầu tiên thấy Apple . Một thanh một hồng, sườn cái đầu ngẫm lại, chọn hồng sắc cái kia .

Răng rắc!

Tiểu Cương Thi gặm một cái táo đỏ, tiếp liếc tròng mắt trừng lớn, biểu tình trong nháy mắt phát sáng, sau đó liền ôm Apple một trận bỗng nhiên gặm, dường như mùi vị cũng không tệ lắm thần sắc .

". . ."

Nhìn cương thi vui vẻ gặm Apple, Mễ Tiểu Hiệp bỗng nhiên có loại phụ tội cảm, hắn cái này có tính không vặn vẹo sinh vật bản tính ? Tiếp tục cười cười, nhưng ít ra không cần lo lắng Tiểu Cương Thi chết đói . Bất quá nói đi nói lại thì, cương thi sẽ chết đói sao ?

Đinh linh linh . . .

Giữa lúc Mễ Tiểu Hiệp đều cảm giác mình buồn chán lúc, xa xa trong hoang dã bỗng nhiên truyền đến một chuỗi âm thanh . Mọi người trong nháy mắt đề phòng, đều đứng lên .

Theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy xa xa trên đường chân trời, có mười mấy người ảnh xếp thành một đường, ở trên vùng hoang dã nhảy cà tưng đi tới .

"Đây là . . ."

Mọi người không khỏi ngẩn ra, động tác này nhìn quen mắt a . Mọi người nhìn nhau, lẽ nào gặp phải cương thi, buôn bán lại bản thân đưa tới cửa ?

Nhưng ngay sau đó, theo những bóng người kia dần dần tới gần, mọi người mới nhìn rõ . Quả thực như là cương thi, nhưng ở trước mặt nhất, lại còn có một tên rõ ràng người .

Đạo sĩ trang phục, thủ đoạn rải tiền giấy, thủ đoạn chuông lắc .

"Các vị khách hàng đại ca, chậm rãi đi không nóng nảy, chú ý dưới chân, nhảy . . ."

Đạo sĩ vừa đi, trong miệng còn một bên nói lẩm bẩm .

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

193 Cương Thi Tiên Sinh

Cản Thi ?

Thanh Viên Tiểu Thế Giới tồn tại đại lượng cương thi, cương thi nguy hại Nhân Tộc, nhưng Nhân Tộc thông tuệ, cũng đang học thăm dò như thế nào lợi dụng cương thi .

Cản Thi, nói trắng ra chính là mang chuyên chở thi thể, thời đại này thông nhau bất tiện, người thuộc mã Đà thành phẩm rất cao . Sau lại đã có người nghĩ, cương thi bản thân sẽ động, nếu để cho thi thể giống như cương thi bản thân bước đi, vậy không liền bớt việc bao nhiêu ?

Sẽ nói mọi việc sợ nghiên cứu, không biết vị tiền bối nào, thật phát minh ra Cản Thi pháp thuật này . Từ trên người cương thi thu thập Thi Khí, truyền vào phổ thông thi thể, dùng phù lục trấn áp linh đài, dùng tiếng chuông vi dẫn, liền có thể để cho thi thể động bản thân gấp rút lên đường .

"Thực sự là Cản Thi . . ."

Thi Khí ánh mặt trời chiếu một cái liền tán, hơn nữa cũng tránh cho khiếp sợ bách tính, cho nên Cản Thi đều là ngày nghỉ đêm đi .

Tiến nhập Thanh Viên trước khi, tất cả mọi người xem qua không ít tư liệu, trong cương thi, người tu đạo đều là trọng điểm, vì vậy đối với Cản Thi ít nhiều đều có chút giải khai .

"Quá tốt!"

Đang lo tìm không được thi địa, vốn định tới trước cái thành trấn, lại hướng bách tính hỏi thăm . Nhưng dân chúng bình thường tránh còn tránh không kịp, có mấy người biết thi địa ở đâu ? Cản thi nhân thì bất đồng, bọn họ đều là người tu đạo, biết tỷ lệ lớn hơn nhiều.

Đây quả thực là buồn ngủ đã có người tiễn gối đầu, không thể không nói, lần này thăm dò vận khí quả thật không tệ . Mọi người một trận vui vẻ, Lục Dược Môn trực tiếp chạy về phía tên kia cản thi nhân .

"Ta vừa vặn đi mệt muốn cần nghỉ ngơi, vừa vặn gặp phải các vị đồng đạo, hạnh ngộ hạnh ngộ ."

Chốc lát nữa, Lục Dược Môn cầm vị đạo sĩ mời đi theo . Đạo sĩ đem thi thể đình ở một bên, hướng mọi người ôm quyền xá nói ra .

"Tại hạ Đạo Hào bốn mắt, không biết các vị xưng hô như thế nào ."

"Nguyên lai là Tứ Mục đạo trưởng, những thứ này đều là sư đệ ta sư muội ."

Lục Dược Môn ôm quyền xá đáp lễ, sau đó dựa theo trước khi thương nghị đâu có đạo .

"Chúng ta môn phái lánh đời không giống, cho nên tên gọi không tiện nói rõ . Chúng ta mấy người lần này phụng sư mệnh xuống núi, là vì chém giết cương thi vì danh trừ hại!"

"Thật là chí khí!"

Nghe được chém giết cương thi, Tứ Mục đạo trưởng dựng thẳng cái ngón tay cái, nhưng là không có hỏi kỹ . Ngồi ở chỗ kia uống nước nghỉ ngơi, vừa cùng Lục Dược Môn nói chuyện phiếm .

"Tứ Mục đạo trưởng . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhìn vị này đạo sĩ, hồng sắc danh xưng LV 3, trong lòng không khỏi trầm ngâm, không phải là hắn biết cái kia Tứ Mục đạo trưởng chứ ?

Mễ Tiểu Hiệp bất tiện hỏi kỹ, tiếp tục đi hướng hai bên trái phải đậu thi thể . Từng cổ một xử ở, dùng Vọng Khí Thuật quan sát, cái trán vị trí có một đoàn hắc sắc Thi Khí, bị kế bên phù lục trấn áp .

Mễ Tiểu Hiệp xem xét tỉ mỉ phù lục, giấy vàng Chu Sa, nhưng mặt trên họa cũng không phải là trận pháp, mà là một ít không tốt nhận rõ văn tự . Mễ Tiểu Hiệp âm thầm gật đầu, quả nhiên từ có đạo lý, căn bản không phải bọn họ những thứ này ngoại lai hộ có thể lý giải .

"Đạo trưởng, ngài biết nơi đó có thi địa ."

Cùng Tứ Mục đạo trưởng nói chuyện phiếm một hồi, Lục Dược Môn tiến nhập chính đề .

"Chúng ta phụng sư mệnh chém giết cương thi, nhưng đi ra cũng có hơn mười ngày, một đầu cương thi cũng chưa thấy ."

"Quả nhiên là thật là chí khí, thi địa các ngươi cũng dám xông ."

Tứ Mục đạo trưởng lại dựng thẳng giơ ngón tay cái, tiếp tục lại khoát tay lia lịa nói ra .

"Nguy hiểm sự tình ta chưa bao giờ làm, bắt quỷ trừ thi đây không phải là ta buôn bán, ta liền Cản Thi kiếm chút tiền lẻ sống tạm . Tới cho các ngươi muốn tìm thi địa, ta không biết ở đâu ."

"Không biết . . ."

Lục Dược Môn nhướng mày, vốn cho là buồn ngủ đã có người tiễn gối đầu, chẳng lẽ là cái giả gối đầu .

"Đạo trưởng, ngài liền chỉ điểm chúng ta một cái nha "

Lúc này Tân Mi tiến lên, cười đưa cho Tứ Mục đạo trưởng một cái bầu rượu .

Nữ nhân này quả thực lợi hại, tửu sắc Tài Vận, hắn một cái cho dùng tới hai .

"Hắc hắc, cái này sao được đây."

Tứ Mục đạo trưởng dường như đối với mỹ sắc không nhiều lắm nhu cầu, dù sao đã bốn năm mươi tuổi niên kỷ, nhưng vô cùng hứng thú với rượu . Ngoài miệng nói không có ý tứ, hai cái tay sớm đã đưa tới tiếp nhận đi, sau đó cười ha hả nói ra .

"Ta quả thực không biết nào có thi địa, bất quá có người biết . Các ngươi vẫn đi tây vừa đi, 320 dặm ngoài có cái Nhâm gia trấn, sư huynh của ta sẽ ngụ ở trấn trên . Bắt quỷ trừ thi, phong thủy kham dư buôn bán hắn đều làm, hắn nên biết nào có thi địa ."

"Sư huynh ngươi, quá tốt!"

Lục Dược Môn mặt lộ vẻ vui mừng, vội vã lại hỏi .

"Không biết sư huynh ngươi xưng hô như thế nào, lại làm như thế nào tìm hắn ?"

"Sư huynh của ta trong nhà huynh đệ nhiều, hắn đứng hàng thứ chín, tất cả mọi người gọi hắn Cửu Thúc . Đến trấn trên tùy tiện vừa hỏi, không có không biết ."

Tứ Mục đạo trưởng nhấp một hớp rượu, sau đó đứng lên, lắc lắc Lục Lạc Chuông .

" Được, ta cũng nghỉ ngơi đủ, nên ra đi, trước khi trời tối còn phải chạy tới kế tiếp Nghĩa Trang ."

"Các vị đại ca, ra đi rồi ."

Vung vẩy một bả tiền giấy, lay một cái Lục Lạc Chuông, Tứ Mục đạo trưởng đi ở phía trước, hắn thi thể nhảy một cái nhảy một cái xếp thành một đường, đi theo hắn tiếp tục gấp rút lên đường .

"Cửu Thúc . . ."

Nhìn Tứ Mục đạo trưởng đi xa, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười . Mới vừa rồi còn không thể xác định, hiện tại khẳng định không sai, nơi đây quả nhiên là Cương Thi Tiên Sinh!

"Ngươi cũng dành thời gian gấp rút lên đường ."

Mọi người cũng đã nghỉ ngơi không sai biệt lắm, thu dọn đồ đạc, Lục Dược Môn nói một tiếng . Dựa theo Tứ Mục đạo trưởng chỉ điểm, đi phía tây 320 dặm bên ngoài Nhâm gia trấn tìm kiếm Cửu Thúc .

"Quy thiên . . ."

Mễ Tiểu Hiệp nhướng mày, cái phương hướng này cũng không quá may mắn . Dựa theo thế giới này thiết lập, vẫn đi tây đi, đó là Quỷ Môn Quan a .

Hơn nữa 320 dặm, đúng lúc là không hay xảy ra, hương tối kỵ lưỡng ngắn một trường, người sợ nhất không hay xảy ra, cái này càng không phải là dấu hiệu tốt lành gì .

Mễ Tiểu Hiệp không khỏi có chút bận tâm, nếu quả thật là Cương Thi Tiên Sinh thế giới, mấy thứ này thà rằng tin có . Nhưng nếu như chỉ dựa vào điểm ấy, buông tha manh mối thật đang đáng tiếc, hơn nữa cũng không khả năng thuyết phục Lục Dược Môn bọn họ .

Đơn giản không nghĩ nhiều nữa, đến Thanh Viên Tiểu Thế Giới chính là vì chém giết cương thi, kiêng kỵ nhiều như vậy cần gì phải .

320 dặm, đối với người thường mà nói quả thực không gần . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp bọn họ đều là người tu đạo, tu vị cao thâm, thân thể tố chất xa phi thường người có thể so với, hơn nữa bao nhiêu đều có thể chút khinh thân công phu .

Toàn lực gấp rút lên đường, như vậy chạy một đêm, đợi được hừng đông buổi sáng thời gian, rốt cục đi tới nơi này cái cái gọi là Nhâm gia trấn .

"Cuối cùng cũng đến ."

Nhìn phong cách cổ xưa nhưng coi như chỉnh tề trấn nhỏ, mọi người âm thầm thở phào một cái .

Trước không nói có thể hay không tìm được Cửu Thúc, có thể hay không nghe được thi vị trí . Nhưng ít ra đến có dấu vết người địa phương, chậm rãi hỏi thăm luôn có thể có thu hoạch .

"Các vị, ngươi phân công nhau tìm hiểu, buổi tối ở chỗ này tập hợp ."

Trấn nhỏ cửa vào trước, Lục Dược Môn nói với mọi người .

" Được."

Mọi người gật đầu, biểu thị không có ý kiến .

Thật trấn nhỏ cũng không lớn, căn bản không cần phải xa nhau tìm hiểu . Sở dĩ như vậy, chỉ là muốn phân ra cái công lao cao thấp, tốt ở phía sau trong hành động tranh thủ chủ động, yêu cầu càng nhiều tiền lời .

Dù sao, mọi người vẫn luôn là cạnh tranh quan hệ .

Lục Dược Môn bọn họ năm tên Đại Minh Tự đệ tử cùng nhau, Tân Mi các loại ba tên nữ tử cùng nhau, Cố gia cùng lôi đi đinh mới vừa, cuối cùng chỉ còn Mễ Tiểu Hiệp cùng Tiểu Cương Thi .

"Cửu Thúc . . ."

Cái này rõ ràng nhất bị cô lập tiết tấu, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười cũng không thèm để ý . Nếu quả thật là Cương Thi Tiên Sinh thế giới, thực sự là hắn biết vị kia Cửu Thúc, thật căn bản không cần hỏi thăm .

Mễ Tiểu Hiệp nhớ kỹ, Cửu Thúc là mở Nghĩa Trang, trực tiếp đi Nghĩa Trang tìm hắn là được . Hơn nữa Cửu Thúc có lưỡng tên học trò, Thu Sinh và văn tài, Thu Sinh thường thường giúp bác chăm sóc son cửa hàng, đi son cửa hàng rất có thể gặp phải Thu Sinh .

"Đi dạo một chút xem đi . . ."

Nhưng Mễ Tiểu Hiệp cũng không nóng nảy, hắn thấy, người nào tìm được trước Cửu Thúc cũng không trọng yếu .

Dẫn Tiểu Cương Thi vào trấn nhỏ, bởi nhanh đến cơm trưa chút, trong trấn nhỏ còn thật náo nhiệt, ven đường không ít bán thức ăn cửa hàng . Mễ Tiểu Hiệp cũng có chút đói, tiện tay mua mấy cái bánh bao, vừa ăn vừa đi .

"Trảo tiểu thâu! Trảo tiểu thâu a!"

Ngược lại nhàn rỗi không chuyện gì, Mễ Tiểu Hiệp đang muốn người hỏi thăm Cửu Thúc ở đâu, chợt nghe phía trước có người kêu .

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một gã ăn mặc đoản sam chàng thanh niên, trong tay siết một cái nữ sĩ cặp đeo vai, đang đẩy ra mọi người liều mạng chạy trốn . Phía sau có một nữ tử, dẫn theo váy một bên truy một bên kêu .

Nàng kia nhìn qua chừng hai mươi tuổi, dáng dấp còn thật xinh đẹp . Ăn mặc âu phục quần dài, đạp ngắn cùng tiểu giày da, dĩ nhiên chạy còn rất nhanh .

Cương Thi Tiên Sinh là Dân Quốc họa phong, nhưng loại này xuyên âu phục vẫn tương đối thiếu, một dạng đều là đi du học phú quý tiểu thư .

"Trảo tiểu thâu! Hắn cướp ta bao!"

Mễ Tiểu Hiệp chợt nhớ tới một việc, mà đang đang suy tư lúc, tên ăn trộm kia đã đến bên này, âu phục nữ tử dẫn theo váy, còn đang theo đuổi không bỏ hô to .

"Không nghe thấy vị tiểu thư kia gọi ngươi đấy ?"

Mễ Tiểu Hiệp đưa tay, tốc độ cũng không phải rất nhanh, lại trực tiếp chế trụ tiểu thâu vai .

"Chuyện không liên quan ngươi! Cút cho lão tử!"

Bỗng nhiên bị bắt, tiểu thâu một trận tức giận, liền muốn tránh thoát . Nhưng Mễ Tiểu Hiệp cửu ngưu nhị hổ khí lực, hắn chỗ nào tránh thoát.

"Làm đại gia ngươi!"

Mắt thấy âu phục nữ tử muốn đuổi tới, tiểu thâu không khỏi tức giận, bỗng nhiên từ nghi ngờ đến móc ra một cây tiểu đao, hung hăng đâm về Mễ Tiểu Hiệp ngực .

Dùng Mễ Tiểu Hiệp tu vị, loại này phổ thông tiểu đao làm sao có thể tổn thương hắn ? Sẽ nghiêng người né tránh, nhưng ngay sau đó hắn bỗng nhiên nhãn châu - xoay động, thầm nghĩ không bằng như vậy .

Xoẹt!

Sau một khắc, Mễ Tiểu Hiệp thân thể lấy ra một điểm, tiểu đao đâm tới bả vai hắn, một đoàn máu tươi tràn ra .

"Cút đi ngươi ."

Đập một đao, Mễ Tiểu Hiệp khóe miệng cười, dùng sức sờ tiểu thâu vai, chỉ nghe răng rắc 1 tiếng, tiểu thâu vai đã bị bóp nát .

Tiểu thâu bị đau kêu thảm thiết, bỏ lại bao bỏ chạy .

"A! Ngươi thụ thương!"

Lúc này âu phục nữ tử đuổi theo, không để ý tới trên mặt đất bao, khẩn trương nhìn Mễ Tiểu Hiệp .

"Ai u, không được, ta ngất huyết ."

Âu phục nữ tử qua đây, Mễ Tiểu Hiệp ừ rên một tiếng, thân thể lệch một cái rót vào trong ngực nàng .

" Này, ngươi không sao chứ ."

Âu phục nữ tử dọa cho giật mình, có chút luống cuống tay chân lắc Mễ Tiểu Hiệp .

Mễ Tiểu Hiệp hơi mở mắt ra, đúng dịp thấy âu phục nữ tử cổ rộng, bởi cổ rộng có chút thấp, tốt một mảnh đồ sộ Hung Khí . Không khỏi có loại chảy máu mũi xung động, hơn nữa gối ở phía trên thật là mềm thơm quá .

"Này này! Ngươi tỉnh lại đi, ta đưa ngươi về nhà ."

Âu phục nữ tử nhưng có chút cấp bách, cái này trên đường cái, hắn ôm một người nam nhân tính là gì .

"Ai u, ta không có nhà, không bằng mang ta đi nhà ngươi đi."

Mễ Tiểu Hiệp ngẩng đầu ung dung nói một câu, sau đó cái ót lệch một cái, lại gối lên âu phục nữ tử bộ ngực không nói lời nào .

"Ta . . . Vậy được rồi ."

Âu phục nữ tử không có cách nào, nghĩ thầm người này thụ thương, phải nhanh băng bó . Hơn nữa dù sao cũng là vì giúp hắn, tổng rất tốt cảm tạ hắn .

Tiểu Cương Thi đứng ở bên cạnh, nhìn Mễ Tiểu Hiệp con mắt híp, ý vị hướng âu phục nữ tử bên trong cổ áo nhìn . Hiếu kỳ gãi gãi suy nghĩ, nơi đó cất giấu ăn ngon không, làm sao hắn ở chảy nước miếng ? ;

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Khắp Nơi Khai Bảo Rương Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.